Giới thiệu

Giữa chốn Hồng Hoang bao la, tại Huyết Hải vô tận cuộn trào sóng máu, Minh Hà Lão Tổ tỉnh giấc.

Nhưng bên trong thân xác vị đại năng thượng cổ này không còn là linh hồn già cỗi nguyên bản, mà là một thanh niên xuyên việt từ Địa Cầu.

Với dung mạo yêu dị tuấn mỹ và mái tóc đỏ rực, Minh Hà mới không chấp nhận số phận làm kẻ làm nền hay "bao cát" cho các Thánh nhân trong lượng kiếp tương lai.

Hắn nắm giữ trong tay một ngón tay vàng nghịch thiên: **Hệ thống Xây dựng Địa Phủ**.

Bối cảnh câu chuyện diễn ra ngay sau khi lượng kiếp Vu Yêu kết thúc.

Thiên địa sơ khai, Lục Thánh (Tam Thanh, Nữ Oa, Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề) đã chứng đạo, nắm giữ quyền uy tối thượng.

Hậu Thổ hóa thân thành Luân Hồi nhưng Địa Phủ vẫn còn sơ khai, thiếu hụt nhân sự trầm trọng.

Hệ thống đưa ra cho Minh Hà ba lựa chọn, và hắn không ngần ngại chọn con đường bá đạo nhất: Cầu hôn Hậu Thổ, cùng nàng cai quản Luân Hồi, sáng tạo tộc A Tu La và trở thành Địa Phủ Chi Chủ.

Phần thưởng cho sự lựa chọn này là "Hỗn Nguyên Đạo Quả" và thần thông "Huyết La Cửu Kiếm".

Khác với Lục Thánh phải ký thác nguyên thần vào Thiên Đạo để thành thánh (Thiên Đạo Thánh Nhân), Minh Hà luyện hóa Đạo Quả để chứng đắc Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên (Đại Đạo Thánh Nhân),

thoát khỏi sự kiểm soát của Thiên Đạo và Hồng Quân Đạo Tổ.

Câu chuyện trở nên kịch tính khi Minh Hà bắt đầu "chiêu binh mãi mã" cho Địa Phủ bằng một phương thức không tưởng: Hệ thống cho phép hắn trục vớt thần hồn của các cường giả đã vẫn lạc trong lịch sử Hồng Hoang từ Hỗn Độn.

Ma Tổ La Hầu – kẻ thù truyền kiếp của Hồng Quân – được hồi sinh làm Diêm La Vương; Hồng Vân Lão Tổ xui xẻo trở thành Phán Quan; Thập Nhị Tổ Vu Đế Giang, Cộng Công, và thậm chí cả các Hỗn Độn Ma Thần hùng mạnh như Thời Thần Đạo Nhân (Thời Gian), Băng Thiên Đạo Nhân (Hủy Diệt), Hỗn Nguyên Lão Tổ... lần lượt được Minh Hà tái sinh, trấn giữ các chức vị quan trọng như Ngũ Phương Quỷ Đế.

Địa Phủ từ một nơi hoang vắng bỗng chốc trở thành thế lực đáng sợ nhất tam giới, sở hữu số lượng Thánh nhân và Chuẩn thánh nhiều hơn cả Thiên Đình và các đại giáo phái cộng lại.

Sự trỗi dậy của Minh Hà và Địa Phủ khiến các Thánh nhân đỏ mắt vì ghen tị với nguồn công đức khổng lồ.

Tuy nhiên, mọi mưu toan can thiệp đều bị Minh Hà dùng nắm đấm thép đập tan.

Hắn thể hiện sức mạnh áp đảo tuyệt đối: một thương đánh nát kim thân của Chuẩn Đề, một kiếm chém rụng cánh tay Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay trước mặt đệ tử, thậm chí Thái Thượng Lão Quân – người đứng đầu Lục Thánh – cũng bị Minh Hà đánh cho thân tàn ma dại, phải cúi đầu xin lỗi và dâng bảo vật.

Minh Hà không chỉ mạnh về vũ lực mà còn túc trí đa mưu, liên tục phỗng tay trên cơ duyên của chư Thánh.

Trong sự kiện Nữ Oa vá trời, hắn chiếm trọn phần lớn công đức.

Khi Tam Hoàng Ngũ Đế xuất hiện, hắn nhanh tay lập Đạo thống tại Nhân tộc, trở thành Đạo Tổ được người người thờ phụng, biến Thái Thượng và Nguyên Thủy thành kẻ ngoài cuộc.

Đỉnh điểm của mâu thuẫn là khi Phong Thần Lượng Kiếp giáng lâm.

Biết trước kết cục bi thảm của Tiệt Giáo, Minh Hà đã lôi kéo Thông Thiên Giáo Chủ cùng toàn bộ môn hạ gia nhập Địa Phủ, thoát ly Huyền Môn.

Hắn ngang nhiên xông lên Thiên Đình cướp Phong Thần Bảng, biến các đệ tử Xiển Giáo và Tây Phương Giáo thành...

âm binh, ngục tốt cho Địa Phủ.

Hành động này chọc giận Hồng Quân Đạo Tổ.

Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo, triệu hồi cả Dương Mi Đại Tiên – Không Gian Ma Thần từ Hỗn Độn trở về để tiêu diệt Minh Hà.

Thế nhưng, Minh Hà lúc này đã luyện hóa Hỗn Độn Châu, dung hợp Địa Phủ để đánh thức "Địa Đạo" (ngang hàng với Thiên Đạo), thâu tóm pháp tắc của Bàn Cổ, bước nửa chân vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Trong trận chiến kinh thiên động địa, Minh Hà dùng Huyết La Cửu Kiếm mang sức mạnh Khai Thiên chém nát Thiên Đạo Chi Nhãn, tiêu diệt thánh thể của Hồng Quân, và đánh bại cả Dương Mi Đại Tiên, chính thức xác lập vị thế đệ nhất nhân Hồng Hoang, khiến Thiên Đạo cũng phải kiêng dè.

Mục lục

Giới thiệu

Chương 1

Chương 2

Chương 3

Chương 4

Chương 5

Chương 6

Chương 7

Chương 8

Chương 9

Chương 10

Chương 11

Chương 12

Chương 13

Chương 14

Chương 15

Chương 16

Chương 17

Chương 18

Chương 19

Chương 20

Chương 21

Chương 22

Chương 23

Chương 24

Chương 25

Chương 26

Chương 27

Chương 28

Chương 29

Chương 30

Chương 31

Chương 32

Chương 33

Chương 34

Chương 35

Chương 36

Chương 37

Chương 38

Chương 39

Chương 40

Chương 41

Chương 42

Chương 43

Chương 44

Chương 45

Chương 46

Chương 47

Chương 48

Chương 49

Chương 50

Chương 51

Chương 52

Chương 53

Chương 54

Chương 55

Chương 56

Chương 57

Chương 58

Chương 59

Chương 60

Chương 61

Chương 62

Chương 63

Chương 64

Chương 65

Chương 66

Chương 67

Chương 68

Chương 69

Chương 70

Chương 71

Chương 72

Chương 73

Chương 74

Chương 75

Chương 76

Chương 77

Chương 78

Chương 79

Chương 80

Chương 81

Chương 82

Chương 83

Chương 84

Chương 85

Chương 86

Chương 87

Chương 88

Chương 89

Chương 90

Chương 91

Chương 92

Chương 93

Chương 94

Chương 95

Chương 96

Chương 97

Chương 98

Chương 99

Chương 100

Chương 101

Chương 102

Chương 103

Chương 104

Chương 105

Chương 106

Chương 107

Chương 108

Chương 109

Chương 110

Chương 111

Chương 112

Chương 113

Chương 114

Chương 115

Chương 116

Chương 117

Chương 118

Chương 119

Chương 120

Chương 121

Chương 122

Chương 123

Chương 124

Chương 125

Chương 126

Chương 127

Chương 128

Chương 129

Chương 130

Chương 131

Chương 132

Chương 133

Chương 134

Chương 135

Chương 136

Chương 137

Chương 138

Chương 139

Chương 140

Chương 141

Chương 142

Chương 143

Chương 144

Chương 145

Chương 146

Chương 147

Chương 148

Chương 149

Chương 150

Chương 151

Chương 152

Chương 153

Chương 154

Chương 155

Chương 156

Chương 157

Chương 158

Chương 159

Chương 160

Chương 161

Chương 162

Chương 163

Chương 164

Chương 165

Chương 166

Chương 167

Chương 168

Chương 169

Chương 170

Chương 171

Chương 172

Chương 173

Chương 174

Chương 175

Chương 176

Chương 177

Chương 178

Chương 179

Chương 180

Chương 181

Chương 182

Chương 183

Chương 184

Chương 185

Chương 186

Chương 187

Chương 188

Chương 189

Chương 190

Chương 191

Chương 192

Chương 193

Chương 194

Chương 195

Chương 196

Chương 197

Chương 198

Chương 199

Chương 200

Chương 201

Chương 202

Chương 203

Chương 204

Chương 205

Chương 206

Chương 1

Biển máu ngập trời cuộn trào dữ dội, tại nơi Huyết Hải vô tận trong thế giới Hồng Hoang, có một lão giả từ từ mở đôi mắt ra.

Ngay khi mở mắt, dung mạo của hắn nhanh chóng trở nên trẻ lại, từng nếp nhăn biến mất không còn tăm tích.

Rất nhanh, hắn đã biến thành một thanh niên yêu dị với mái tóc đỏ rực, đôi đồng tử cũng mang màu đỏ như máu, trong vẻ yêu dị lại mang theo một nét tuấn mỹ. "Ta xuyên không thành Minh Hà Lão Tổ?" Thanh niên kinh ngạc nói.

Không sai, chính là người từ Trái Đất xuyên không đến, hiện nay đã trở thành Minh Hà Lão Tổ!

Rất nhanh, từng luồng ký ức bàng bạc tràn vào trong não hải Minh Hà.

Minh Hà liền nắm bắt được tình hình thiên địa hiện tại.

Hiện nay Vu Yêu lượng kiếp vừa mới kết thúc không lâu.

Lục Thánh chứng đạo, Vu Yêu lưỡng bại câu thương, Hậu Thổ thân hóa luân hồi, lấy thân chứng đạo, sáng tạo Địa Phủ, trở thành Địa Phủ Chi Chủ.

Chỉ là Địa Phủ hiện nay cũng không hoàn thiện.

Bởi vì thiếu khuyết A Tu La một đạo. "Không ngờ ta lại trở thành Minh Hà Lão Tổ!" Minh Hà lẩm bẩm: "Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử.

Ít nhất hiện tại xem ra, ta không có nguy hiểm, bất quá phải tìm cách thành Thánh, nếu không thì ở trong Hồng Hoang này, không thành Thánh chung quy vẫn là sâu kiến." 【 Đinh!

Hệ thống xây dựng Địa Phủ đã mở ra! 】 Trong lòng Minh Hà khẽ động, đây là ngón tay vàng sao?

Hệ thống xây dựng Địa Phủ, là cái gì vậy?

Minh Hà hỏi: "Hệ thống, ngươi có tác dụng gì?" Thanh âm của hệ thống vang lên: "Bản hệ thống ý tại kiến thiết một cái Địa Phủ hoàn chỉnh!

Hiện nay trong Hồng Hoang còn chưa có Địa Phủ, cũng không có Luân Hồi chi đạo, tất cả người sau khi tử vong đều sẽ tiến vào thế giới Hỗn Độn!

Chỉ có sau khi kiến thiết hoàn chỉnh Địa Phủ, hồn phách của tất cả sinh linh mới có thể tiến vào trong Luân Hồi.

Túc chủ mỗi vạn năm có một lần cơ hội sưu tầm thần hồn cường đại trong Hỗn Độn tiến vào Địa Phủ, đảm nhiệm các loại thần chức của Địa Phủ, từ đó đạt được hải lượng khen thưởng và công đức, dùng để tăng thăng tu vi.

Túc chủ có cơ hội lựa chọn một lần, mời lựa chọn!" 【 Lựa chọn 1: Tiếp tục ở lại Huyết Hải sống tạm, vài năm sau có xác suất cực lớn bị Hồng Quân hoặc là Tây Phương Nhị Thánh gạt bỏ!

Khen thưởng: Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô! 】 【 Lựa chọn 2: Sáng tạo A Tu La tộc, trở thành một trong Lục Đạo Luân Hồi, Luân Hồi bất tán, Minh Hà bất tử!

Khen thưởng: Thánh Nhân thần thông 'Thân Hóa Luân Hồi'. 】 【 Lựa chọn 3: Tiến về Địa Phủ cầu thân Hậu Thổ, cùng Hậu Thổ ký kết hôn ước, sáng tạo A Tu La tộc, hoàn thiện Địa Phủ, cùng chưởng Luân Hồi, trở thành Địa Phủ Chi Chủ!

Khen thưởng: Hỗn Nguyên Đạo Quả, Đại Đạo cấp thần thông 'Huyết La Cửu Kiếm'. 】 Minh Hà hai mắt tỏa sáng.

Hắn đã hiểu rõ.

Chủ chỉ của hệ thống là liên hợp với Hậu Thổ cùng nhau sáng tạo Địa Phủ, cũng trở thành Địa Phủ Chi Chủ.

Địa Phủ sau khi thành lập, sẽ có các loại chức vị bỏ không, ví dụ như Thập Điện Diêm La, Địa Tạng Vương các loại.

Minh Hà làm túc chủ, mỗi vạn năm có cơ hội từ trong Hỗn Độn tìm kiếm một lần thần hồn cường đại, dẫn nó nhập vào trong Địa Phủ, trở thành các đại quỷ thần của Địa Phủ.

Những thần hồn cường đại này, đều là những tồn tại cường đại đã tử vong trong lịch sử Hồng Hoang.

Có khả năng là La Hầu, cũng có khả năng là Tam Thiên Ma Thần, thậm chí có khả năng là Bàn Cổ!

Mỗi khi dẫn nhập một người, liền có thể đạt được khen thưởng.

Minh Hà làm túc chủ, có quyền lợi lựa chọn.

Cho nên mới đưa ra ba cái lựa chọn, có thể tiếp tục làm Minh Hà Lão Tổ, cũng có thể dựa theo quỹ tích phát triển của lịch sử Hồng Hoang, sáng tạo A Tu La tộc.

Đương nhiên, cũng có thể trở thành Địa Phủ Chi Chủ!

Cái này còn cần nghĩ sao?

Đương nhiên là lựa chọn trở thành Địa Phủ Chi Chủ!【Lựa chọn thành công!

Đạt được Hỗn Nguyên Đạo Quả và Huyết La Cửu Kiếm!】Tiếp đó, Minh Hà cảm giác trong đầu mình nhiều thêm một chút ký ức, chính là phương pháp tu luyện về Huyết La Cửu Kiếm!

Chương 2

"Ta đi!

Huyết La Cửu Kiếm cũng quá mạnh mẽ rồi!" Minh Hà kinh ngạc nói.

Huyết La Cửu Kiếm, có thể nói là thần thông được chế tạo riêng cho Minh Hà, kiếm thứ chín kham bỉ lực lượng khai thiên của Bàn Cổ!

Không hổ là Đại Đạo cấp thần thông!

Bất quá, Huyết La Cửu Kiếm nhất định phải có Nguyên Đồ kiếm và A Tỳ kiếm mới có thể thi triển.

Hai thanh kiếm này là linh bảo bạn sinh của Minh Hà, hai đại Tiên Thiên Sát Phạt Linh Bảo, thuộc về tồn tại cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Bất quá dĩ tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong hiện tại của Minh Hà, cũng chỉ có thể thi triển đến kiếm thứ ba mà thôi.

Nếu như có thể thi triển ra kiếm thứ chín, như vậy Hồng Hoang to lớn, cho dù là Hồng Quân cũng không có khả năng là đối thủ của hắn.

Tiếp đó, Minh Hà kiểm tra Đạo Quả trong Tử Phủ.

Phát hiện linh lực của Đạo Quả bàng bạc, đạo vận thâm hậu, cực kỳ thích hợp làm Sát Phạt Đạo Quả của hắn! "Đạo Quả này nếu Bản tọa luyện hóa, có thể trực tiếp tấn thăng làm Thánh Nhân!

Đại Đạo Thánh Nhân, lấy lực chứng đạo, không giống như đám Tam Thanh, Tây Phương Nhị Thánh mượn công đức thành Thánh!

Ha ha!

Không ngờ vừa nhập Hồng Hoang đã có thể trở thành Thánh Nhân!

Sướng!" Minh Hà sau khi phát hiện tác dụng của Hỗn Nguyên Đạo Quả thì đại hỉ.

Bất quá hắn cũng không có trực tiếp luyện hóa Đạo Quả.

Linh lực của Đạo Quả to lớn, đạo vận thâm hậu, muốn luyện hóa không phải chuyện một sớm một chiều.

Không có cái mười vạn năm, e rằng khó mà làm được.

Vì thế, Minh Hà dự định trước tiên giải quyết chuyện Địa Phủ.

Huyết Hải dũng động, Minh Hà trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang rời khỏi Huyết Hải, dẫn đến toàn bộ Huyết Hải đều gào thét.

Rất nhanh, Minh Hà đã tìm được Hậu Thổ đang sáng tạo Địa Phủ.

Hậu Thổ không hổ là mỹ nữ vô cùng nổi danh của Hồng Hoang, tư sắc tuyệt luân, sau khi thân hóa luân hồi thành Thánh, trên người càng có một loại thánh khiết chi khí, nhìn khiến người ta tim đập thình thịch. "Đạo hữu là người phương nào?

Đến Địa Phủ của ta có chuyện gì chỉ giáo?" Hậu Thổ nhìn về phía Minh Hà, trong lòng cũng vô cùng kinh ngạc.

Sát phạt chi khí của người này thật cường hãn, tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tại tình huống Đế Tuấn, Thái Nhất đã vẫn lạc như hiện nay, e rằng là kẻ mạnh nhất dưới Thánh Nhân rồi a.

Chỉ là, Hồng Hoang lúc nào lại có một vị đại năng như vậy?

Đương nhiên, Hậu Thổ hiện nay đã thành Thánh Nhân, cũng chỉ nho nhỏ kinh ngạc một chút.

Minh Hà củng tay nói: "Tại hạ Minh Hà, lần này đến chủ yếu có hai việc.

Thứ nhất, hướng nàng cầu thân, cùng nàng kết làm đạo lữ, cùng chưởng Luân Hồi và Địa Phủ.

Thứ hai, giúp nàng hoàn thiện Luân Hồi chi đạo!" Hậu Thổ ngẩn ra, sau đó cổ quái nhìn Minh Hà.

Nàng đương nhiên biết Minh Hà Lão Tổ là ai, chỉ là bộ dáng này cùng Minh Hà Lão Tổ nàng từng gặp không giống nhau a.

Minh Hà Lão Tổ không phải là một lão đầu lôi thôi sao, sao lại trở nên trẻ tuổi tuấn mỹ thế này?

Hậu Thổ hiện tại có tu vi Thánh Nhân, tự nhiên có thể nhìn ra được, diện mạo hiện tại của Minh Hà tịnh không phải huyễn hóa thành, mà bản lai diện mục chính là như vậy.

Chỉ là, chỉ bằng diện mạo này mà muốn cùng một Thánh Nhân trở thành đạo lữ, đang nói đùa sao?

Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng: "Bản cung cho ngươi một cơ hội, hiện tại thu hồi lời vừa rồi còn kịp!" Nói xong, từng luồng thánh uy tán phát ra, muốn chấn nhiếp Minh Hà.

Thánh Nhân không thể xâm phạm, đây là quy củ của toàn bộ Hồng Hoang.

Đừng nhìn tu vi Chuẩn Thánh đỉnh phong cùng Thánh Nhân chi gian chỉ có một bước chi dao.

Nhưng chênh lệch giữa song phương, lại giống như sâu kiến và người khổng lồ.

Không thành Thánh, chung quy là sâu kiến!

Nhiên, lệnh Hậu Thổ có chút kinh ngạc chính là, Minh Hà lại nhẹ

nhõm đỡ được thánh uy của nàng, tảy hào không bị lay động.

Minh Hà cười nói: "Đừng vội phát nộ, nghe ta từ từ nói.

Luân Hồi chia làm Lục Đạo, hiện tại Luân Hồi lại thiếu mất một đạo a?" Hậu Thổ hừ một tiếng: "Thì đã sao?

Việc này Bản cung tự sẽ có biện pháp." Minh Hà cười lắc đầu: "Không, nàng không có biện pháp, bởi vì một đạo cuối cùng nãi là A Tu La đạo, A Tu La nhất tộc, duy có ta mới có thể sáng tạo được!

Đại thế của Đại Đạo!

Cho dù là Thánh Nhân, cũng không thay đổi được!

Cho nên, nếu muốn sáng tạo Lục Đạo Luân Hồi, nhất định phải hợp tác cùng ta!

Đáp ứng điều kiện của ta!" Hậu Thổ sắc mặt biến đổi, âm tình bất định nhìn Minh Hà.

Nàng biết, Minh Hà tuyệt đối không phải nói đùa, lời Minh Hà nói là thật. "Được, Bản cung đáp ứng ngươi, cùng ngươi ký kết hôn lễ, bất quá nhất định phải đợi sau khi Địa Phủ sáng tạo hoàn tất, ta mới có thể hoàn hôn." Hậu Thổ nói.

Lục Đạo Luân Hồi quan hệ đến con đường thành Thánh của nàng.

Nàng hiện tại tuy rằng có thể sớm thành Thánh, nhưng một khi Luân Hồi không cách nào ngưng tụ thành công, thời gian quá dài, tu vi của nàng sẽ có nguy cơ rơi xuống.

Đến lúc đó, lại muốn hoàn thiện Lục Đạo Luân Hồi, e rằng cũng khó mà thành Thánh.

Cho nên, Hậu Thổ chỉ có thể đáp ứng.

Ngay lập tức, Minh Hà cùng Hậu Thổ ký kết hiệp nghị, lấy nguyên thần huyết của song phương định ra khế ước.

Hậu Thổ sau này nếu muốn đổi ý, tất định sẽ tao ngộ Thiên Đạo phản phệ, tu vi rơi xuống không nói, thậm chí có khả năng có nguy hiểm đến tính mạng. "Được rồi, hiện tại có thể sáng tạo A Tu La tộc rồi chứ?" Hậu Thổ nói.

Minh Hà cười cười: "Không vội, gọi ta một tiếng tướng công rồi nói." "Ngươi!" Hậu Thổ lập tức giận dữ, không ngờ Minh Hà lại được đằng chân lân đằng đầu như thế!

Đường đường là Thánh Nhân, sao có thể thốt ra từ ngữ tu sỉ như vậy!

Minh Hà cười không nói.

Hậu Thổ do dự hồi lâu, mới cắn răng một cái, đỏ mặt nói: "Tướng công!" "Nương tử ngoan!

Ha ha!" Minh Hà cười lớn một tiếng, sau đó giơ tay vung lên, đối với Huyết Hải nơi xa, sắc mặt trịnh trọng nói: "Đại Đạo kiến chứng, lấy thân phận Huyết Hải Chi Chủ của ngô, lấy lực lượng Huyết Hải, sáng tạo A Tu La tộc, hiện!" Tiếp đó, trong Huyết Hải toát ra từng cái hình người.

Những người này lấy máu đúc thân, lớn lên cùng nhân loại không khác biệt lắm, nhan sắc của đồng tử cũng giống như Minh Hà, đều là màu đỏ.

Những A Tu La tộc kia sau khi rời khỏi Huyết Hải, liền ở phụ cận Huyết Hải sinh sôi phát triển.

Nhìn thấy một màn này, Hậu Thổ lập tức cảm giác được đạo của mình trở nên viên mãn.

Lục Đạo Luân Hồi tại giờ khắc này trực tiếp viên mãn.

Toàn bộ Địa Phủ ầm ầm vang dội, phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Địa Phủ, chính thức hình thành!

Tu vi của Hậu Thổ lần nữa leo lên!

Trở thành Thánh Nhân chân chính, thực lực cũng điên cuồng tăng vọt.

Tác vi kẻ thúc đẩy hết thảy, Huyết Hà cũng nhận được minh minh nhắc nhở!

Đạt được một lượng lớn công đức!

Những công đức này trong đó có công đức sáng tạo A Tu La tộc, cũng có công đức hiệp trợ sáng tạo Lục Đạo Luân Hồi và Địa Phủ.

Chương 3

Những công đức này, đủ để cho một Chuẩn Thánh đỉnh phong, bước vào hàng ngũ Thánh Nhân!

Nhưng, Minh Hà lại khinh thường dùng cái này để trở thành Thánh Nhân.

Bởi vì đối với hắn, áp căn không có tất yếu trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Thiên Đạo Thánh Nhân, có tăng lên nữa, cũng chung quy là Thiên Đạo Thánh Nhân, không có khả năng là tồn tại siêu thoát Thiên Đạo!

Minh Hà muốn luyện hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả, trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Không chịu sự khống chế của Thiên Đạo.

Tại sau Đại Đạo Thánh Nhân, còn có Thiên Đạo Cảnh, Đại Đạo Cảnh vân vân!

Đây cũng không phải là thứ Thiên Đạo Thánh Nhân có thể so sánh cảnh giới.

Cho nên, Minh Hà trực tiếp đem những công đức này dùng trên bạn sinh linh bảo!

Nguyên Đồ kiếm và A Tỳ kiếm chịu công đức ảnh hưởng, trực tiếp tiến hóa thành Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo!

Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo, đó là cùng một đẳng cấp với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng!

Không sai, công đức chỗ tốt nhiều như vậy, có thể làm cho linh bảo tiến hóa.

Đạt được chỗ tốt, Minh Hà cũng không định ở lại Địa Phủ nữa. "Nương tử, nương tử hảo sinh sáng tạo Địa Phủ, đợi sau khi Địa Phủ triệt để hoàn thiện, ta lại cùng nàng thành hôn!

Ha ha, vi phu đi đây!" Minh Hà đối với Hậu Thổ cười một tiếng, sau đó hóa thành huyết quang trở về trong Huyết Hải.

Hiện nay Địa Phủ thành lập, Luân Hồi cũng chính thức diễn hóa, Minh Hà cũng có thể luyện hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Chỉ cần luyện hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả, Minh Hà chính là Đại Đạo Thánh Nhân!

Cùng lúc đó, trong chư thiên Hồng Hoang, tất cả đại năng đều biết tin tức Hậu Thổ hóa thân luân hồi, tại Địa Phủ thành Thánh.

Hồng Quân tại Tam Thập Tam Thiên Ngoại ánh mắt chợt lóe, biết chuyện này.

Hắn hạ pháp chỉ, thanh âm rơi vào trong tai mỗi một vị Thánh Nhân: "Địa Phủ đã thành, quan hệ đến chuyện ức vạn sinh linh chuyển thế đầu thai!

Vì thuận ứng Thiên Đạo đại sự, chư thánh lý nên phái môn hạ đệ tử tiến về Địa Phủ, vì sáng tạo Địa Phủ góp một phần lực, tận một phần tâm!

Việc này nãi là Thiên Đạo đại sự, phàm người tham dự, án theo công lao lớn nhỏ sẽ đạt được công đức." Thanh âm của hắn vang lên trong tai Tam Thanh, Nhị Thánh, Nữ Oa.

Thái Thượng ánh mắt chợt lóe, có chút bất đắc dĩ nhìn cung điện tịch mịch, trong Nhân Giáo, trước mắt không có một đệ tử nào, ngược lại trong Nhân tộc có không ít người thích hợp.

Thái Thượng nghĩ nghĩ, quyết định đưa một ít năng nhân của Nhân tộc tiến về Địa Phủ đảm nhiệm trọng chức, như vậy cũng có thể vì

chuyện Luân Hồi góp một phần lực.

Như vậy công đức thuộc về hắn cũng sẽ không ít.

Thế là Thái Thượng phân ra một luồng thần hồn, bắt đầu chu du Hồng Hoang.

Tại Côn Luân Sơn, Nguyên Thủy cũng nhận được Hồng Quân truyền âm, hân hoan mở mắt.

Trong Xiển Giáo đã có không ít đệ tử, xem ra đến lúc phái người tiến về Địa Phủ, đảm nhiệm trọng chức Địa Phủ, đạt được vô lượng công đức rồi!

Tại Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo, Thông Thiên ngay cả mắt cũng không mở, tiếp tục bế quan.

Cái gì chó má công đức, hắn mới chướng mắt.

Sau khi bước vào cảnh giới Thánh Nhân, Thông Thiên chỉ tín nhiệm thực lực, cái gì công đức, hắn chướng mắt.

Trừ cái đó ra, còn có Tây Phương Nhị Thánh.

Trên Linh Sơn, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều đã trở thành Thánh Nhân.

Chỉ là Tây Phương nghèo nàn, hiện tại cũng vô cùng hoang vu, đệ tử dưới trướng không có bao nhiêu.

Chuẩn Đề vui vẻ nói: "Sư huynh, đây là thời cơ đại hảo để Tây Phương ta phát triển a, sau khi Vu Yêu lưỡng bại câu thương, cũng nên đến phiên Tây Phương ta phát triển rồi!

Một khi có công đức Địa Phủ, Tây Phương ta tất định có thể đỉnh thịnh!

Ta đi vào trong Hồng Hoang tìm kiếm năng nhân, thu làm đệ tử, sau đó đưa vào trong Địa Phủ, qua phân chức vị Địa Phủ!" Nghe

Chuẩn Đề đề nghị, Tiếp Dẫn cũng gật đầu: "Như thế rất tốt!" Trừ cái đó ra, còn có Nữ Oa của Oa Hoàng Cung.

Nàng khẽ thở dài một tiếng, từ bỏ tranh đoạt Địa Phủ lần này.

Dưới trướng tịnh không có đệ tử, chỉ có hai đồng tử.

Hơn nữa, bản thân Nữ Oa cũng không có dã tâm, không tranh đấu với người, chỉ làm tốt chính mình là được.

Các Thánh đều đang hành động, Minh Hà trầm nhập trong Huyết Hải, bắt đầu luyện hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả.

Hỗn Nguyên Đạo Quả là mấu chốt để tiến giai Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Cảnh giới Thánh Nhân, cũng chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Đẳng cấp cảnh giới này cộng chia làm cửu trọng, cái gọi là chứng đắc Hỗn Nguyên, chính là bước vào Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hỗn Nguyên Đạo Quả mà Minh Hà đạt được bên trong tràn ngập sát phạt đạo ý.

Chỉ cần luyện hóa Hỗn Nguyên Đạo Quả, liền có thể thành Sát Phạt Chi Đạo, lấy đạo này chứng đắc Hỗn Nguyên, bước vào cảnh giới Thánh Nhân chân chính!

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Thoáng chớp mắt đã năm vạn năm.

Minh Hà nãi là sinh ra từ trong Huyết Hải, Huyết Hải lại là do máu bẩn ở rốn Bàn Cổ tạo thành, có thể nói là Bàn Cổ chính tông, căn nguyên tự nhiên không kém.

Bất quá, Minh Hà cũng không nghĩ tới, tốc độ luyện hóa lại nhanh như vậy.

Hiện nay đã luyện hóa đủ tám thành!

Nhiều nhất là hơn một vạn năm nữa, hẳn là có thể trở thành Thánh Nhân.

Thế là, Minh Hà tiếp tục trầm tâm luyện hóa Đạo Quả.

Rốt cục, một vạn năm ngàn năm sau.

Huyết Hải sôi trào, vô số tộc nhân A Tu La cảm nhận được sự dũng động trên huyết mạch, nhao nhao hướng về phía Huyết Hải quỳ xuống, run lẩy bẩy.

Ngay cả Hậu Thổ đang ở Địa Phủ hoàn thiện vận hành quỹ tích cũng nhíu mày.

Nàng cảm nhận được một cỗ uy áp đặc thù, có chút giống Thánh Nhân, nhưng lại bất đồng.

Cỗ uy áp này, chuyển thuấn tức thệ.

Nàng nhìn về phía Huyết Hải, chẳng lẽ Minh Hà thành Thánh?

Nàng lắc đầu, cảm thấy không có khả năng.

Minh Hà cho dù có thể thành Thánh, cũng không có khả năng nhanh như vậy.

Hơn nữa, nếu thật sự hiện tại thành Thánh, cũng không có khả năng một chút động tĩnh cũng không có, cho nên nàng không để trong lòng nữa.

Quỹ tích vận hành của Địa Phủ sắp hoàn thành, chỉ cần hoàn thành, là có thể thiết trí các loại thần chức, đến lúc đó lại có thể đạt được hải lượng công đức!

Dưới đáy Huyết Hải.

Minh Hà mở hai mắt ra, huyết sắc trong mắt càng thêm nồng đậm,

thoáng phóng xuất một tia sát phạt chi khí, toàn bộ A Tu La tộc đều trở nên chiến chiến căng căng, bồ bặc tại địa. "Rốt cục đạt được nhất trọng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, Huyết La Cửu Kiếm có thể thi triển kiếm thứ bốn, đối mặt với đệ tam trọng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng không sợ!" Minh Hà lẩm bẩm một tiếng, trên mặt lộ ra sắc vui mừng.

Dựa theo hắn tính toán, trong Lục Thánh ngoại trừ Lão Tử ra, e rằng Thông Thiên và Nguyên Thủy cũng mới chỉ đạt tới đệ tam trọng Đại La Kim Tiên mà thôi.

Thậm chí hai người kia cũng chưa đạt tới.

Dù sao hiện tại khoảng cách thời gian thành Thánh không dài, Vu Yêu lượng kiếp qua đi cũng mới mười mấy vạn năm mà thôi!

Cho nên, Minh Hà có thực lực này, có thể tại trong Hồng Hoang hãn hữu địch thủ.

Lại qua hai vạn năm, cảnh giới của Minh Hà triệt để ổn cố lại.

Hắn bấm tay tính toán, Địa Phủ đã triệt để hoàn thiện, đến lúc bắt đầu xây dựng Địa Phủ rồi.

Thế là, Minh Hà câu thông hệ thống, bắt đầu ở trong Hỗn Độn sưu tầm thần hồn cường đại.

Chương 4

Rất nhanh, hắn đã tìm được thần hồn thứ nhất, bất quá tịnh không phải quá mức cường đại, trực tiếp bị hắn từ bỏ.

Đùa gì vậy, thần hồn tìm được càng cường đại, thiết trí thần chức càng cao, Minh Hà đạt được khen thưởng càng nhiều!

Thế là Minh Hà tiếp tục tìm.

Rốt cục, trăm năm sau, Minh Hà rốt cục tìm được một cái thần hồn cường đại, ít nhất cũng là tu vi Chuẩn Thánh, trực tiếp dẫn tới!

Trong nháy mắt, trong Huyết Hải ma khí ngập trời!

Đó là...

Ma Tổ La Hầu!

Một bóng người đen kịt xuất hiện trước mặt Minh Hà, ma khí khủng bố bộc phát ra, sát phạt chi khí mãnh liệt dũng hiện.

La Hầu trong tay ngưng tụ ra một cây trường thương màu đen, không chút do dự đâm một thương về phía Minh Hà.

Minh Hà ánh mắt đạm nhiên, mảy may cũng không sợ, chỉ giơ tay chỉ một cái, sát phạt chi khí càng thêm kinh thiên động địa ngưng tụ xuất hiện, nhẹ nhõm khốn trụ La Hầu, cho dù La Hầu có cường thế đến đâu, giờ này khắc này cũng khó mà động đậy.

La Hầu trong lòng đại kinh.

Hắn cũng không nghĩ tới, sát phạt chi khí của người trước mắt so với hắn còn nặng hơn!

Chẳng lẽ, người trước mắt này là Thánh Nhân trong truyền thuyết sao?

La Hầu năm đó cũng muốn lấy sát phạt chi đạo chứng đạo làm Thiên Đạo Thánh Nhân, thiết kế Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, dẫn đến tam tộc tử thương vô số, đản sinh vô số sát phạt sát khí, dùng để tế luyện Tru Tiên Tứ Kiếm cùng với Tru Tiên Kiếm Trận đồ.

Chỉ là cuối cùng chưa chứng đạo thành công, bị Hồng Quân tính kế, thân tử đạo tiêu, thần hồn quy về trong Hỗn Độn, cả ngày du ly, hồn hồn ngơ ngơ.

Hôm nay, rốt cục khôi phục ý thức, người đầu tiên nhìn thấy, lại là người trên sát phạt chi đạo còn cường hãn hơn cả hắn!

Minh Hà thản nhiên nói: "La Hầu, Bản tọa Minh Hà, hiện nay là Địa Phủ Chi Chủ, lấy sát phạt chứng đạo, ngươi có thể tỉnh lại cũng là vì Bản tọa!

Bản tọa cho ngươi một cơ hội, trở thành thần chức nhân viên của Địa Phủ, chưởng khống đại quyền Địa Phủ, có thể trọng hoạch tân sinh, ngày sau phục cừu Hồng Quân cũng chưa hẳn không thể.

Thế nào, ngươi có nguyện ý?" La Hầu trừng lớn mắt, kinh hãi nhìn Minh Hà.

Chẳng lẽ là Thánh Nhân sao?

Có đẳng cấp năng lực này, có thể đem hắn phục sinh, thậm chí phú dư năng lực càng thêm cường đại.

Địa Phủ hắn chưa từng nghe nói, nhưng nghe có vẻ rất lợi hại.

La Hầu không khỏi nhớ tới tình cảnh thân vong năm đó, nếu không phải Hồng Quân tính kế, hắn hiện nay chính là Thiên Đạo Thánh Nhân, lại có thể biến thành bộ dáng hiện tại!

Thế là La Hầu không chút do dự nói: "Được, ta nguyện ý." "Thiện." Minh Hà gật gật đầu, sau đó thần niệm dũng nhập vào trong Địa Phủ, trong nháy mắt minh bạch, toàn bộ trong Địa Phủ ngoại trừ

Hậu Thổ ra, không còn người nào khác.

Cũng đúng, Địa Phủ tuy rằng cấu kiến hoàn tất, nhưng chưa bắt đầu 'Chiêu hiền nạp sĩ'.

Thế là, Minh Hà giơ tay vung lên, đầy trời u minh chi khí rơi xuống, dũng nhập vào trong cơ thể La Hầu.

Thân thể La Hầu nhanh chóng biến hóa.

Hắc khí thối lui, trong nháy mắt biến thành một nam tử râu quai nón đầy mặt, đầu đội vương miện. "Hôm nay sắc phong ngươi làm Ngũ Diêm La Vương trong Thập Điện Diêm La, vọng ngươi hảo sinh quản lý Địa Phủ." Minh Hà thản nhiên nói.

La Hầu cảm giác được thân thể khôi phục, hắn chân chính sống lại!

Không nghĩ tới, hắn lại có ngày hôm nay!

Hắn đối với Minh Hà tràn ngập kính sợ!

Thủ đoạn bực này, quả thực nghịch thiên!

La Hầu củng tay nói: "Ta nhất định không phụ Thánh Nhân sở vọng!" "Ân, đi thôi." Minh Hà vung tay lên, La Hầu trong nháy mắt biến mất không thấy, lại là rời khỏi Huyết Hà, trở về trong Diêm La Điện.

Cùng lúc đó, trong quan chức Địa Phủ, ấn ký thuộc về Diêm La Vương sáng lên. 【 Sắc phong Diêm La Vương, đạt được khen thưởng: Thí Thần Thương, Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng với hai trăm vạn công đức! 】 Ngay sau đó, Minh Hà cảm giác trong Tử Phủ nhiều hơn hai món đồ.

Một cây trường thương bá khí màu đen đỏ, một cái liên tọa màu đen kịt!

Hai thứ này, đều là bảo vật La Hầu từng sở hữu!

Thí Thần Thương chính là sát phạt chí bảo cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, có thể giết Thánh Nhân!

Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, đó là bảo vật ngay cả Thánh Nhân cũng chưa hẳn có thể phá vỡ.

Có hai thứ đồ này, Thông Thiên và Nguyên Thủy đến rồi, hắn lại có gì phải sợ?

Trừ cái đó ra, còn có hai trăm vạn công đức!

Công đức đối với Minh Hà chưa thành Thánh có lẽ vô dụng, nhưng đối với hắn đã thành Thánh, đó chính là có tác dụng to lớn!

Công đức có thể trực tiếp dùng để gia tăng tu vi!

Đây cũng là nguyên nhân Minh Hà không kịp chờ đợi muốn sắc phong Địa Phủ thần chức.

Khen thưởng khác hắn không biết, nhưng công đức món đồ chơi này, đối với Thánh Nhân là thứ vô cùng tốt.

Minh Hà chuẩn bị bắt đầu luyện hóa công đức, cũng không biết hai trăm vạn công đức này, có thể hay không tấn thăng Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhị tầng!

Nhưng ngay lúc này, hai đạo tiếng cười dài vang lên. "Hậu Thổ đạo hữu, chúc mừng nhập thánh, trở thành người trong đồng đạo của chúng ta a!" Một đạo thanh âm làm cho Minh Hà có chút khó chịu vang lên.

Minh Hà thần niệm đảo qua, nhìn thấy hai đạo nhân ổi tỏa xuất hiện trên không trung Địa Phủ.

Không phải Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn thì còn là ai?

Hậu Thổ hiện thân, nhíu mày nói: "Nguyên lai là Tiếp Dẫn Thánh

Nhân và Chuẩn Đề Thánh Nhân, không biết hai vị Thánh Nhân đến Địa Phủ ta, có chuyện quan trọng gì?" Chuẩn Đề cười nói: "Đương nhiên là chúc mừng Hậu Thổ đạo hữu nhập thánh." Hậu Thổ cười lạnh một tiếng.

Lời này gạt tiểu cô nương mới ra đời còn tạm được, dùng để hồ lộng nàng?

Sao có thể.

Thành Thánh thời gian dài như vậy không thấy Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đến chúc mừng, lại khăng khăng tại sau khi Địa Phủ hoàn thiện mới đến chúc mừng?

E rằng, là vì những thần chức trong Địa Phủ kia a.

Những chức vị kia, đối với bọn hắn Thánh Nhân mà nói, đều là bánh ngọt thơm phức.

Hậu Thổ nói: "Chuẩn Đề Thánh Nhân, dầu gì cũng đã thành Thánh, chúng ta có chuyện thì cứ nói thẳng ra đi." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn nhau một cái, Chuẩn Đề cười ha ha một tiếng: "Hậu Thổ đạo hữu quả nhiên thông minh!

Ta sư huynh đệ đến Địa Phủ, một là vì chúc mừng Hậu Thổ đạo hữu.

Hai là vì giúp đạo hữu phân ưu!

Đạo hữu một người chưởng khống toàn bộ Địa Phủ, e rằng lực bất tòng tâm!

Cho nên, sư huynh đệ ta hai người dự định đem đệ tử môn hạ đưa đến, nghe theo sự sai bảo của Hậu Thổ đạo hữu.

Không biết ý đạo hữu như thế nào?" Quả nhiên!

Hậu Thổ biết ngay hai người này là vì chuyện này mà đến.

Hiện tại ai cũng biết, nhập chủ Địa Phủ, trở thành một thần chức nào đó của Địa Phủ, vì Luân Hồi làm việc, cũng là vì Thiên Đạo làm việc, tất định có thể đạt được đại lượng công đức.

Cho nên, Tây Phương Nhị Thánh mới tranh thủ chạy tới.

Hậu Thổ thản nhiên nói: "Chuyện Địa Phủ ta không làm phiền hai vị, hai vị mời về cho." Trước khi Hậu Thổ sáng tạo Địa Phủ, nàng chính là mang theo không ít người Vu tộc tàn dư.

Những thần chức này, tự nhiên phải để người Vu tộc đạt được.

Đâu đến lượt người ngoài?

Nhưng hiển nhiên, Tây Phương Nhị Thánh không có khả năng cứ như vậy từ bỏ.

Chuẩn Đề cười nói: "Việc này nãi là Thiên Đạo đại sự, chúng ta cũng là thuận ứng Thiên Đạo, Địa Phủ thần chức đông đảo, sư huynh đệ ta hai người cũng là vì Hậu Thổ đạo hữu suy nghĩ.

Chẳng lẽ đạo hữu muốn nghịch thiên mà đi sao?" Nói xong, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người, đem Hậu Thổ vây lại một trước một sau, tựa hồ là bộ dáng muốn động thủ.

Chương 5

Hậu Thổ nhìn một màn này, không khỏi thầm mắng một tiếng vô sỉ.

Hai huynh đệ này thật không biết xấu hổ!

Hậu Thổ sắc mặt âm trầm nói: "Chẳng lẽ hai vị nói không được, liền muốn động thủ sao?" Chuẩn Đề lắc đầu nói: "Đâu có chuyện đó, bần đạo là thật tâm muốn thay đạo hữu phân ưu." "Cút ngay cho Lão Tử!" Nhiên, ngay lúc này, một đạo thanh âm hùng hậu vang lên.

Tiếp đó Huyết Hải ngập trời hung dũng, sát phạt chi khí nồng đậm bộc phát ra.

Phía trên Địa Phủ xuất hiện một đạo thân ảnh, rơi vào trước mặt Hậu Thổ.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người sắc mặt trầm xuống.

Dám bảo hai người bọn họ cút!

Hai người bọn họ là Thánh Nhân, Thái Thượng cũng phải nể mấy phần mặt mũi, không có khả năng bảo bọn hắn cút!

Không ngờ, hiện tại lại có người bảo bọn hắn cút!

Hai huynh đệ tính tình lập tức nổi lên.

Hai người nhìn về phía Minh Hà, phát hiện Minh Hà dáng dấp tuấn lãng yêu dị, đầy đầu tóc đỏ, chưa từng thấy qua người này. "Là kẻ nào?

Có biết là đang nói chuyện với ai không!" Chuẩn Đề mặt đầy sát khí hỏi.

Minh Hà nói: "Ta là tướng công của Hậu Thổ." Tướng công???

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều ngẩn ra, sau đó nhìn về phía Hậu Thổ.

Tình huống gì?

Hậu Thổ lúc nào thì thành hôn?

Hậu Thổ cũng ngẩn người, nhưng rất nhanh phản ứng lại, mạnh mẽ trừng Minh Hà một cái!

Cảm thấy Minh Hà tên này lá gan cũng quá lớn!

Chẳng những tại trước mặt bao người tự xưng là tướng công của nàng, còn dám công nhiên a xích hai vị Thánh Nhân!

Phải biết rằng, đó chính là hai vị Thánh Nhân a!

Minh Hà, bất quá chỉ là một Chuẩn Thánh đỉnh phong mà thôi.

Đây không phải tìm chết sao?

Hậu Thổ nói: "Minh Hà, còn không lui ra, chuyện này ngươi không giải quyết được đâu, giao cho ta đi." Minh Hà?

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người phản ứng lại.

Nguyên lai là cái tên không biết trời cao đất rộng Minh Hà a!

Bất quá, Minh Hà lúc nào lại trở nên trẻ tuổi yêu dị như vậy, thật là quái sự.

Hai người bọn họ biết Minh Hà Lão Tổ, bất quá chỉ là một Chuẩn Thánh mà thôi, đỉnh đa là thủ hạ của Hậu Thổ, lại dám to gan xưng là tướng công của Hậu Thổ!

Còn dám bảo bọn hắn cút!

Thật sự cho rằng Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử?

Đó chỉ là đối với dưới Thánh Nhân mà nói, muốn giết Minh Hà, chẳng phải chuyện dễ như trở bàn tay!

Chuẩn Đề lạnh giọng nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là Minh Hà,

xem ra ngươi sống quá lâu, muốn tìm chút kích thích, vậy bần đạo tiễn ngươi một đoạn đường!" Nói xong, Chuẩn Đề cả người tu vi bộc phát, thánh uy khủng bố hung dũng ra, trực tiếp nghiền ép về phía Minh Hà! "Oanh long ~" Khoảnh khắc gian thiên địa run rẩy, Huyết Hải sôi trào.

Ngay cả Địa Phủ cũng xuất hiện rung chuyển, không cách nào thừa thụ thánh uy!

Chuẩn Đề tuy rằng là Thánh Nhân yếu nhất trong Lục Thánh, nhưng dầu gì cũng là Thánh Nhân!

Cỗ uy áp này, vật tầm thường căn bản khó mà thừa thụ.

Bất quá, Minh Hà lại đứng tại chỗ bất động, đối với đạo thánh uy kia làm như không thấy.

Điều này làm cho Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sững sờ, ngây ngốc nhìn Minh Hà.

Thánh uy đối với Minh Hà vô dụng?

Chuẩn Đề có chút buồn bực.

Hậu Thổ cũng kinh ngạc nhìn Minh Hà, điều này làm nàng rất ngạc nhiên. "Xem ra, ngươi có chút thủ đoạn, không sợ thánh uy.

Nhưng, ngươi tưởng rằng Thánh Nhân chỉ có chút thủ đoạn này thôi sao?" Chuẩn Đề đạo nhân hừ một tiếng, vung tay lên, trong lòng bàn tay xuất hiện Thất Bảo Diệu Thụ.

Vì đạt được chức vị Địa Phủ, không tiếc lấy thân phận Thánh Nhân, ra tay với Minh Hà! "Cẩn thận!" Hậu Thổ ngưng trọng nói.

Đó chính là Thất Bảo Diệu Thụ, một trong thập đại Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, hiệu xưng không vật gì không xoát, dưới Thánh Nhân, không ai có thể đỡ!

Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp quăng về phía Minh Hà một cái.

Minh Hà tóc đỏ trường phát huy động, trong tay xuất hiện một vật, chính là Thí Thần Thương!

Sát phạt chi khí ngập trời cuồng dũng ra!

Huyết Hải, trực tiếp phát ra tiếng nổ vang rền!

Minh Hà thân thể chấn động, cách không đâm ra một thương, đỡ được Thất Bảo Diệu Thụ một xoát, tiếp đó mạnh mẽ lao về phía Chuẩn Đề đạo nhân, một thương bổ xuống ngay đầu.

Trong chớp mắt, không gian Địa Phủ sụp đổ, hình thành vô số phong bạo không gian!

Ngay cả Địa Phủ cũng khó mà thừa thụ sát phạt chi khí nghịch thiên bực này, vô số cung điện trực tiếp sụp đổ! "Thánh Nhân!

Thí Thần Thương!" Chuẩn Đề kinh hô một tiếng, sợ đến mức vong hồn giai mạo!

Đây chính là Thí Thần Thương a, hiệu xưng tồn tại có thể giết Thánh Nhân, Tiên Thiên Chí Bảo!

Viễn viễn mạnh hơn Thất Bảo Diệu Thụ!

Điều này làm cho Chuẩn Đề làm sao không kinh?

Tiếp Dẫn cũng ánh mắt co rụt lại, kinh hãi nhìn Minh Hà.

Minh Hà thành Thánh!

Vì sao bọn hắn chưa từng nhận được tin tức?

Trong thiên địa cũng một chút động tĩnh đều không có?

Hậu Thổ trừng lớn mắt, không thể tin được nhìn Minh Hà.

Minh Hà, thật sự thành Thánh!

Chẳng lẽ đạo thánh uy lúc trước, thật sự là của Minh Hà sao?

"Oanh long ~" Địa Phủ vỡ vụn, một thương này phảng phất muốn đem toàn bộ Hồng Hoang đều đánh nát!

Chư thiên Hồng Hoang cũng tại giờ khắc này run rẩy.

Sức mạnh Thánh Nhân!

Đây cũng là nguyên nhân Thánh Nhân rất ít khi tùy tiện ra tay.

Một khi ra tay, đó là kinh thiên động địa, thiên địa vỡ vụn đều là chuyện bình thường.

Phải biết rằng, năm đó Hồng Quân bọn người cùng La Hầu chiến đấu tại Tây Phương, Tây Phương bị đánh đến trực tiếp báo phế, đến hiện tại vẫn không có khôi phục, bị coi là nơi nghèo nàn nhất.

Khi đó, đám người Hồng Quân La Hầu, bất quá chỉ là Chuẩn Thánh thôi.

Chuẩn Thánh đã có uy lực như thế, càng đừng nói hiện tại là Thánh Nhân.

Chương 6

Cũng may Địa Phủ tuy rằng vỡ vụn, nhưng Hậu Thổ nắm giữ phương pháp cấu kiến Địa Phủ, cho nên chỉ cần nàng nguyện ý, ý niệm khẽ động liền có thể lần nữa cấu kiến ra, ngược lại cũng không cần lo lắng.

Trong thiên địa run rẩy, Chuẩn Đề hô hấp dồn dập, cảm nhận được lực phá hoại và lực sát thương tuyệt cường của Thí Thần Thương, không dám có chút chủ quan!

Chuẩn Đề toàn lực thôi động Thất Bảo Diệu Thụ, Thất Bảo Diệu Thụ nhanh chóng phóng đại, tiếp đó thi triển Kim Thân thần thông, toàn thân biến thành màu vàng, lực phòng ngự cũng tăng lên không ít.

Nhưng vẫn chưa xong, trong lòng y nguyên không có yên tâm.

Trực tiếp lấy ra Gia Trì Thần Xử mà Đạo Tổ Hồng Quân ban cho.

Gia Trì Thần Xử kim quang tứ dật, cũng là cấp độ Cực Phẩm Linh Bảo. "Oanh ~" Song phương va chạm.

Kim Thân của Chuẩn Đề đạo nhân trực tiếp tán loạn, bay ngược ra ngoài.

Gia Trì Thần Xử chính diện va chạm cùng Thí Thần Thương thậm chí kim quang ảm đạm, suýt chút nữa mất đi linh tính!

Về phần Thất Bảo Diệu Thụ, càng nhanh chóng thu nhỏ, rơi vào trong tay Chuẩn Đề đạo nhân.

Dưới một chiêu, Chuẩn Đề pháp bảo ra hết, vẫn trực tiếp lạc bại, khó mà ngăn cản một thương chi lực của Minh Hà!

Chuẩn Đề bất quá là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng cảnh giới, là kẻ nghèo nhất trong Lục Thánh, linh bảo có thể dùng

trong tay cũng chỉ có vài kiện kia, thậm chí không bằng Minh Hà khi chưa thành Thánh.

Ít nhất, Minh Hà trước khi thành Thánh đã có Nguyên Đồ, A Tỳ là hai kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tính công kích, cùng với phương Bắc Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên là hai đại Cực Phẩm Linh Bảo phòng ngự.

Đâu phải Chuẩn Đề có thể so sánh được.

Tất cả linh bảo của Chuẩn Đề đều không phải cấp bậc Cực Phẩm, căn bản không pháp so sánh cùng chí bảo như Thí Thần Thương!

Dưới một thương, Chuẩn Đề trực tiếp lạc bại. "Tê ~" Tiếp Dẫn hít sâu một hơi.

Khó trách Thí Thần Thương có thể giết Thánh Nhân!

Đây không phải chuyện đùa, Chuẩn Đề bị Minh Hà tùy tiện một thương đánh cho Kim Thân tán loạn, hào vô lực đánh trả!

Có thể thấy được Thí Thần Thương khủng bố cỡ nào.

Hậu Thổ cũng kinh hãi nhìn Minh Hà!

Minh Hà chẳng những thành Thánh, chiến lực lại cường hãn như thế!

Nàng có loại cảm giác, Minh Hà tuy vừa mới thành Thánh, nhưng thực lực của hắn cũng có thể xếp hạng thượng du trong chư thánh!

Tại một góc nào đó của Địa Phủ, La Hầu đã biến thành Diêm La Vương kinh hãi nhìn đại chiến phía trên.

Quá kinh khủng!

Hắn nhìn ra được, cây thương trong tay Minh Hà chính là Thí Thần Thương năm đó hắn sử dụng!

Chỉ là, uy lực mà Minh Hà phát huy ra, lại viễn viễn siêu việt thời điểm hắn sử dụng.

Đây chính là sức mạnh Thánh Nhân sao?

Đây chính là thực lực khủng bố của Minh Hà sao?

La Hầu nắm chặt nắm đấm, có chút chờ mong, hoặc hứa Minh Hà thật sự có thể giúp hắn lần nữa tăng lên thực lực!

Trừ cái đó ra, trong chư thiên Hồng Hoang, tất cả đại năng đều đang quan sát chuyện này, đặc biệt là Thái Thượng và Nguyên Thủy đang dòm ngó công đức Địa Phủ.

Hai người đều cảm nhận được sự cường hãn của Minh Hà!

Nguyên Thủy thở ra một hơi: "Không ngờ Minh Hà cũng thành Thánh, đạt được Thí Thần Thương, cổ kế Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người đều không phải đối thủ của hắn." Tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng cũng vô cùng kinh ngạc: "Thánh thứ bảy trong thiên địa cũng xuất hiện, Minh Hà thành Thánh khi nào, ta một chút cảm giác cũng không có?" Trong Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo, Thông Thiên lần đầu tiên mở mắt, thần niệm rơi vào trong Địa Phủ: "Minh Hà thật cường hãn, mới vừa nhập Hỗn Nguyên, đã có lực phá hoại cùng sát phạt chi khí cường hãn như thế!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng chăm chú nhìn chuyện này, một câu cũng không nói, chỉ là trên mặt tràn ngập ngưng trọng.

Trong Hỗn Độn, Côn Bằng đang trốn ở bên trong cười khổ một tiếng: "Không ngờ Minh Hà Lão Tổ đều đã thành Thánh, ta một chút dấu hiệu cũng không có, còn lại một vị trí cuối cùng, ta nhất định phải nỗ lực." Truyền văn Thiên Đạo Thánh Nhân tổng cộng có chín ghế, hiện nay Minh Hà chứng đạo Hỗn Nguyên, lại thêm Hồng Quân, vậy trong Hồng Hoang đã có tám vị Thánh Nhân!

Cho nên Côn Bằng mới sẽ như vậy.

Cuối cùng tại Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Hồng Quân lộ ra sắc mặt ngoài ý muốn: "Minh Hà cũng chứng đạo?

Thật là một dị số!" Hắn cũng vô cùng kinh ngạc, dù sao Minh Hà cũng từng nghe hắn giảng đạo, tại hắn xem ra, Minh Hà cơ bản thượng không có khả năng chứng đạo thành Thánh.

Không ngờ Minh Hà lại thành công rồi.

Trong Địa Phủ, Minh Hà tay cầm Thí Thần Thương, tóc đỏ dài tung bay, khinh thường nhìn Chuẩn Đề đạo nhân: "Tây Phương Nhị Thánh, chỉ có thế?" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sắc mặt khó coi, bị Minh Hà coi thường, làm cho hai người bọn họ không còn mặt mũi, chỉ cảm thấy da mặt đều rớt sạch. "Sư huynh, xem ra hai ta phải liên thủ giáo huấn thứ không biết tốt xấu này!

Thật sự cho rằng đạt được linh bảo chi lợi là có thể hiêu trương rồi!

Bất quá chỉ mới nhập thánh thôi, có gì đáng để hiêu trương!" Chuẩn Đề hừ một tiếng. "Được!" Tiếp Dẫn sắc mặt ngưng trọng gật đầu.

Tuy rằng làm như vậy sẽ khiến bọn hắn cũng mất mặt.

Nhưng tại khi đối mặt với vô thượng công đức của Địa Phủ, bọn hắn cũng quản không được nhiều như vậy, chỉ có bức bách Minh Hà nhượng xuất một ít chức vị, sư huynh đệ hai người bọn hắn mới có thể sống càng thêm tư nhuận.

Thế là, Tiếp Dẫn vừa nhấc tay, Kim Cương Xử bay ra, bị hắn cầm ở trong tay.

Đồng thời dưới chân kim quang chợt lóe, một cái Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên ngưng tụ dưới chân, bảo hộ lấy toàn thân.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên cùng với Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên trong tay Minh Hà đều là một đẳng cấp, thuộc về bảo vật cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo.

Lực phòng ngự kinh người!

Hậu Thổ nhìn một màn này, sắc mặt trầm xuống, thân thể khẽ động đến bên cạnh Minh Hà, lạnh lùng nhìn hai người: "Hai vị định lấy nhiều hiếp ít sao?

Thật coi ta không tồn tại a!" Nói xong, thánh uy chấn động, Luân Hồi hiển hiện, hóa thành một cái cối xay khổng lồ, lăng không đứng đó.

Chỉ cần Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân dám có dị động, Luân Hồi tất định đè xuống, đem hai người trực tiếp trấn áp!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn sắc mặt đều biến đổi.

Nếu như vẻn vẹn một mình Minh Hà, hai người liên thủ còn có lòng tin hoạch thắng.

Nhưng Hậu Thổ vừa ra, tại trong Minh Phủ, hai người bọn họ áp căn không phải đối thủ nữa.

Dù sao Hậu Thổ chỉ cần kiềm chế lại một người, vậy người còn lại kia, cũng không có khả năng ngăn cản được Minh Hà!

Thí Thần Thương trong tay Minh Hà cũng không phải chuyện đùa.

Không khéo, thật sự sẽ vẫn lạc một người tại nơi này. "Minh Hà!

Dầu gì cũng đường đường là thất xích nam nhi!

Chẳng lẽ chỉ biết trốn ở sau lưng một nữ nhân?

Thật nhát gan!" Chuẩn Đề bỗng nhiên tròng mắt chuyển một cái, mở miệng trào phúng nói.

Hậu Thổ mắng: "Chuẩn Đề đạo nhân, uổng cho ngươi là Thánh Nhân, thật không biết xấu hổ!

Ta không nói các ngươi hai đánh một, ngược lại bị ngươi nói thành bộ dạng này!

Bản lĩnh đổi trắng thay đen thật là lợi hại!

Nếu bản sự của ngươi có được cái mồm mép lợi hại như vậy, Tây Phương cũng không đến mức luân lạc thành bộ dạng này!" Đối mặt với Hậu Thổ khinh thường mạn mạ, Chuẩn Đề sắc mặt đỏ bừng.

Nhiên, lúc này Minh Hà lại nói: "Phu nhân, hai cái phế vật này ta không để vào mắt, xem vi phu giáo huấn hai tên gia hỏa này!" "Ngươi!" Hậu Thổ bị Minh Hà liên tục gọi 'Nương tử' đến mức tâm hoảng ý loạn, thấy hắn muốn cậy mạnh, bèn nói: "Đừng cố chấp, hai chúng ta liên thủ, bọn chúng không dám làm càn!" "Ha ha!

Nếu ngay cả khu khu Tây Phương Nhị Phế đều không giải quyết được, ta Minh Hà thành Thánh có tác dụng gì?" Minh Hà hào sảng cười một tiếng, dưới chân xuất hiện Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên, tay cầm Thí Thần Thương, trực tiếp lao về phía Chuẩn Đề hai người.

Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên là linh bảo bạn sinh của Minh Hà.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn bị Minh Hà một ngụm một cái phế vật mắng, chỉ cảm thấy một cỗ vô danh nộ hỏa thiêu đốt. "Sư đệ, ngươi chủ công, ta đỡ được công thế của tên này!" Tiếp Dẫn sắc mặt âm trầm, đứng ở phía trước. "Oanh long ~" Minh Hà công sát đến, vẫn như cũ là một thương khủng bố của Thí Thần Thương!

Sát phạt chi khí khủng bố bộc phát ra, đạo vận trên Thí Thần Thương cường hãn, lực phá hoại vô thất, không gian Địa Phủ áp căn

chịu không nổi công kích của hắn, trực tiếp vỡ vụn thành hư vô.

Chương 7

Thí Thần Thương oanh kích trên phòng ngự của Tiếp Dẫn.

Cho dù Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên phòng ngự kinh người, cũng bị công kích của Minh Hà đánh cho rung động không thôi, kim quang minh diệt bất định, phảng phất như muốn vỡ vụn.

Tiếp Dẫn sắc mặt khẽ biến!

Công kích lực này cũng quá kinh khủng đi, ngay cả Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên đều khó mà ngăn cản! "Thụ tử!" Đúng lúc này công kích của Chuẩn Đề cũng đến.

Thất Bảo Diệu Thụ hào quang chợt lóe, hung hăng oanh kích trên Hồng Liên hộ thể của Minh Hà, quang mang của Hồng Liên lù lù bất động!

Thất Bảo Diệu Thụ bất quá là Tiên Thiên Cực Phẩm Linh Bảo, đơn luận công kích lực, sao có thể so sánh cùng Thí Thần Thương?

Cho nên, Minh Hà áp căn không thèm để ý. "Diệt!" Chuẩn Đề cắn răng, tu vi Thánh Nhân toàn bộ rót vào trong Gia Trì Thần Xử trên tay, đầy trời phạm âm không khỏi vang lên, chư thiên vì đó mà run rẩy!

Gia Trì Thần Xử hung hăng rơi xuống, nện trên Hồng Liên hộ thể của Minh Hà. "Hồng Liên ~" Quang minh của Hồng Liên cũng một trận lấp lóe.

Hiển nhiên, Gia Trì Thần Xử bị Chuẩn Đề thôi động đến cực hạn, Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cũng có chút chống đỡ không nổi!

Bất quá, Minh Hà mảy may không sợ.

Giơ tay vung lên, bên người xuất hiện một lá cờ nhỏ màu lam,

đem hắn vây lại, đỡ được Gia Trì Thần Xử lần nữa nện xuống. "Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ!" Chuẩn Đề sắc mặt biến đổi.

Cái này, lại nện, cũng nện không khai phòng ngự của Minh Hà rồi! "Hiện tại, đến phiên ta rồi chứ." Minh Hà hừ lạnh một tiếng, vô thượng huyết quang ngưng tụ trên Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương xuất hiện vô số huyết khí!

Minh Hà có bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân, giờ này khắc này toàn bộ động dụng, lực lượng của tất cả phân thân toàn bộ ngưng tụ trên Thí Thần Thương, cộng thêm Chí Cao Sát Phạt Chi Đạo, lực phá hoại của Thí Thần Thương đạt tới cực hạn! "Ông ~" Thí Thần Thương chưa động, không gian đã sụp đổ!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn nhìn một màn này, diện sắc đại biến. "Trốn!" Đây là ý niệm đầu tiên!

Minh Hà giờ này khắc này cho bọn hắn cảm giác, giống như Ma Thần tái thế!

Căn bản không thể nào ngăn cản được!

Cho dù là Thánh Nhân cũng có khả năng vẫn lạc!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đạt thành nhất trí, xoay người bỏ chạy. "Đi?

Ăn ta một thương rồi hãy nói." Minh Hà cười lớn một tiếng, mạnh mẽ quăng Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương hóa thành một đạo huyết quang, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Chuẩn Đề!

Đối mặt với Thí Thần Thương sát khí đằng đằng, Chuẩn Đề đạo nhân bị hù đến can đảm câu liệt, tranh thủ thời gian vận dụng tất cả thủ đoạn phòng ngự, dùng để ngăn cản Thí Thần Thương! "Phốc ~"

Nhiên, phòng ngự của Chuẩn Đề đạo nhân ở trước mặt Thí Thần Thương, giống như giấy mỏng!

Trực tiếp bị xé rách thành mảnh vỡ!

Đại bán thân thể của Chuẩn Đề đạo nhân đều trực tiếp bị oanh nát, cái mạng trực tiếp mất một nửa!

Sắc mặt hắn kinh khủng, ném lại một câu "Minh Hà, ngươi chờ đó cho ta" sau đó trực tiếp đào ly nơi đây.

Minh Hà hiển nhiên cũng không có ý tứ truy đuổi.

Minh Hà áp căn không giết được Chuẩn Đề, dù sao Thiên Đạo Thánh Nhân ở trong quy tắc Thiên Đạo, nguyên thần ký thác vào Thiên Đạo, áp căn giết không chết, hiện tại giết chết, Chuẩn Đề cũng có thể nhanh chóng trùng sinh.

Không cần thiết phí cái sức kia.

Hiện tại, chém rụng một nửa thân thể, làm mất mặt mũi Chuẩn Đề.

Để cho Chuẩn Đề ngày sau trước mặt Lục Thánh, khó mà ngẩng đầu.

Minh Hà nhìn về phía Tiếp Dẫn đạo nhân.

Tiếp Dẫn đạo nhân có chút hoảng hốt, tranh thủ thời gian đào ly nơi đây, áp căn không dám lưu lại nữa.

Nếu không thì, hắn cũng bị oanh nát một nửa thân thể, vậy Tây Phương triệt để mất hết mặt mũi. "Phế vật." Minh Hà khinh thường cười một tiếng, thu hồi Thí Thần Thương, xoay người trở lại trước mặt Hậu Thổ.

Hậu Thổ mặt sắc phức tạp nhìn Minh Hà.

Trước đó đối với việc Minh Hà cầu thân nàng còn có chút khó

chịu.

Cảm thấy Minh Hà bất quá chỉ là một Chuẩn Thánh, lại to gan lớn mật muốn nhiễm chỉ nàng.

Nhưng hiện tại xem ra, Minh Hà sau khi thành Thánh, thực lực cường hãn đến tình cảnh bực này!

Lấy một địch hai, nhẹ nhõm nghiền ép Tây Phương Nhị Thánh, thậm chí Chuẩn Đề trực tiếp bị Minh Hà hủy đi một nửa thân thể!

Thực lực bực này, đặt trong Lục Thánh cũng là cao thủ nhất đẳng!

Hậu Thổ cảm giác, nàng ỷ vào luân hồi chi lực, cũng chưa chắc đánh thắng được Minh Hà.

Quá mạnh!

Vẻn vẹn Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng cảnh giới!

Minh Hà cười nói: "Nương tử, nhìn ta như vậy làm gì?" "....." Hậu Thổ có chút im lặng, tên này da mặt thật dày.

Hậu Thổ nhìn về phía phế tích Địa Phủ, khẽ thở dài một tiếng: "Sau này đánh nhau có thể đừng đánh ở Địa Phủ được không?

Địa Phủ tốt đẹp của ta, bị giày vò thành cái dạng này." Minh Hà có chút xấu hổ, bất khoái nói: "Hừ, là hai tên gia hỏa Chuẩn Đề Tiếp Dẫn quá khả ố, đem Địa Phủ của ta lộng thành cái dạng này!

Xem ra, hôm nào ta phải đi Linh Sơn một chuyến mới được!

Nếu không cho ta một cái thuyết pháp, Linh Sơn cũng đừng hòng yên ổn!" Hậu Thổ càng thêm cổ quái nhìn Minh Hà.

Địa Phủ rõ ràng là bị sa phạt chi lực của ngươi chấn thành cái dạng này được không.

Bất quá, Hậu Thổ lại thích Minh Hà như vậy.

Cảm thấy đây mới là bộ dáng nam nhân nên có. "Ân, ta trước tiên trọng tân cấu kiến Địa Phủ đã." Hậu Thổ nói.

Sau đó giơ tay vung lên, luân hồi chi lực giáng xuống, Địa Phủ phát ra chấn động "Oanh long long", Địa Phủ trước đó vỡ vụn toàn bộ khôi phục.

Quá trình, bất quá mấy canh giờ mà thôi.

Làm xong những cái này, Hậu Thổ thở ra một ngụm trọc khí: "Xem ra, phải sớm an bài người vào trong chức vị Địa Phủ.

Gần đây Luân Hồi rục rịch, ngẫu nhiên có hồn phách nhập Địa Phủ, luân hồi chuyển thế sắp mở ra rồi.

Ta có nên cùng chư thánh thương đàm, để đệ tử bọn hắn nhập Địa Phủ hay không?" Minh Hà lắc đầu: "Không cần, Địa Phủ thần chức ta tự có an bài, những Thánh Nhân kia từng cái đều là kẻ tham tâm bất túc!

Địa Phủ là Địa Phủ của ta, lại không phải Địa Phủ của bọn hắn, ai dám nhiễm chỉ, đừng trách ta không khách khí!" Nghe ngữ khí kiên quyết của Minh Hà, phương tâm Hậu Thổ chấn động.

Nam nhân này, lúc nào trở nên cường ngạnh như vậy rồi!

Cùng Minh Hà nàng quen biết có chút không giống lắm a!

Bất quá Hậu Thổ gật gật đầu, đáp ứng đề nghị của Minh Hà.

Hậu Thổ nói: "Vậy ta hiện tại xử lý những thần chức này như thế nào?" Minh Hà nói: "Diêm La Vương quan trọng nhất ta đã có nhân tuyển, tịnh sắc phong nhậm mệnh, về phần các thần chức khác, tạm thời từ trong Vu tộc và A Tu La tộc chọn một ít người tạm đại!

Đợi ta sau này tìm được nhân tuyển thích hợp, lại để bọn hắn thế hoán." Tìm nhân tuyển thích hợp?

Hậu Thổ hiếu kỳ Minh Hà rốt cuộc có thể tìm được nhân tuyển thích hợp nào, còn có Diêm La Vương mà hắn chọn rốt cuộc là ai?

Chương 8

Hậu Thổ thân là Địa Phủ Chi Chủ, tự nhiên cũng biết cái tên Diêm La Vương đã sáng lên, nhưng vì Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Nhị Thánh đến gây chuyện, dẫn đến nàng cũng không có thời gian kiểm tra.

Minh Hà tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng Hậu Thổ, thế là ý niệm khẽ động, truyền âm cho La Hầu.

Rất nhanh La Hầu từ Diêm La Điện bay ra, rơi xuống trước mặt Minh Hà và Hậu Thổ. "La Hầu kiến quá Lão Tổ!

Kiến quá Nương Nương!" La Hầu cung kính nói.

Hậu Thổ sau khi thành Thánh cũng xưng là Bình Tâm Nương Nương, cho nên La Hầu xưng nàng là Nương Nương cũng không có gì sai.

Hậu Thổ trong lòng lại nhấc lên kinh đào hải lãng!

La Hầu!

Là La Hầu!

Nàng đương nhiên tinh tường biết La Hầu là ai rồi.

Đó chính là Ma Tổ đại danh đỉnh đỉnh a!

Bất quá La Hầu không phải sớm đã vẫn lạc rồi sao, hiện tại lại biến thành Diêm La Vương?

Nàng nhìn về phía Minh Hà.

Hậu Thổ minh bạch, tuyệt đối là Minh Hà làm!

Thật là thủ đoạn a!

Đem người đã chết vô số vạn năm phục sinh, tịnh sắc phong làm

Diêm La Vương!

Thủ đoạn bực này, nàng có luân hồi chi lực, cũng làm không được a.

Hậu Thổ nhìn nhìn La Hầu đang cung kính.

Để cho La Hầu ma diễm ngập trời thay hắn làm việc, trở thành bộ hạ của hắn!

Chuyện này, nàng cảm thấy... không thể tin được.

Hậu Thổ không khỏi nghĩ, chẳng lẽ người khác mà Minh Hà tìm, cũng đều là nhân vật tương đối lợi hại?

Đối với Hậu Thổ mà nói, Địa Phủ là do nàng sáng tạo, có thể an bài người tiến vào, đạt được đại lượng công đức, nhưng nếu như có đại năng nhân vật càng thêm lợi hại tiến vào Địa Phủ, tự nhiên càng thêm hoan nghênh.

Tuy rằng an bài người tiến vào trong Địa Phủ có công đức, nhưng tu vi đại năng tu sĩ càng cao tiến vào Địa Phủ, cũng có thể đạt được càng nhiều công đức!

Địa Phủ là do nàng sáng tạo, chỉ cần có người tiến vào, trở thành thần chức nhân viên Địa Phủ, như vậy nàng liền có thể đạt được hải lượng công đức.

Tu vi càng cao, công đức đạt được càng cao.

Những người Vu tộc nàng mang về, kỳ thật thực lực đều không ra sao, chức vị căn bản không cách nào trường cửu đảm nhiệm, khó mà thừa thụ nghiệp lực to lớn kia.

Trước đó sở dĩ kháng cự Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, là vì nhìn hai người không vừa mắt.

Hư ngụy tiểu nhân.

Đánh lấy cái cớ chúc mừng, lại muốn ở chỗ này vớt chỗ tốt.

Hậu Thổ nói: "Nếu như ngươi có thể tìm được người càng thêm lợi hại đảm nhiệm Địa Phủ thần chức, như vậy chuyện kiến thiết Địa Phủ ta liền nghe ngươi an bài." Minh Hà cười ha ha một tiếng: "Ta đương nhiên có thể tìm, về phần những Địa Phủ thần chức kia, trước tiên an bài Vu tộc và A Tu La tộc nhân đảm nhiệm đi, không cần sắc phong là tốt rồi." "Ân, được." Hậu Thổ gật gật đầu.

Tiếp đó La Hầu lui ra, Minh Hà cũng không có ở chỗ này chậm trễ, trực tiếp trở về trong Huyết Hải.

So với việc đi Linh Sơn tìm Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tính sổ, Minh Hà cảm thấy trước tiên tăng lên tự thân tu vi rồi nói, hai trăm vạn công đức đạt được lần trước còn chưa bắt đầu luyện hóa.

Cho nên Minh Hà cũng không lãng phí thời gian, trở về Huyết Hải sau đó bắt đầu hấp thu những công đức kia.

Hai trăm vạn công đức là tồn tại vô cùng to lớn, Minh Hà trọn vẹn luyện hóa hơn tám ngàn năm, mới rốt cục đem hai trăm vạn công đức luyện hóa xong.

Tu vi của hắn cũng tăng lên một đoạn dài, đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhất trọng đỉnh phong, cổ kế lại có cái một hai trăm vạn công đức, là có thể tăng lên nhị trọng cảnh giới rồi.

Minh Hà bấm tay tính toán, phát hiện còn hơn một ngàn năm nữa là có thể lại một lần nữa sưu tầm sức mạnh cường đại trong Hỗn Độn, thế là hắn quyết định tu luyện một đoạn thời gian.

Thoáng chớp mắt hơn một ngàn năm trôi qua, Minh Hà rốt cục đợi được cơ hội, có thể lần nữa sưu tầm thần hồn trong Hỗn Độn.

Minh Hà phân hóa ra một luồng thần hồn, tiến vào thế giới Hỗn Độn, bắt đầu tìm kiếm thần hồn cường đại.

Lại mấy trăm năm trôi qua, hắn rốt cục tìm được một cái thần hồn cường đại, đem nó dẫn nhập về trước mặt.

Một đạo hồng quang chợt lóe lên rồi biến mất.

Xuất hiện ở bên cạnh Minh Hà là một cái đạo nhân thân mặc đạo bào màu đỏ.

Đạo nhân kia sau khi xuất hiện, ánh mắt khôi phục thanh minh, trước tiên kinh ngạc nhìn nhìn bốn phía, sau đó phát hiện Minh Hà. "......

Minh Hà Lão Tổ!" Hồng Vân một chút liền nhận ra thân phận Minh Hà.

Tuy rằng Minh Hà so với trước đó trở nên trẻ tuổi, nhưng Hồng Vân đối với Minh Hà có thể nói là hận thấu xương!

Năm đó bị Côn Bằng đánh tan nhục thân, vốn định chuyển thế đầu thai, kết quả bị Minh Hà ngăn lại, bỏ lỡ cơ hội đầu thai, suýt chút nữa hồn phi phách tán.

Nếu không phải Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô cứu hắn một mạng, mang hắn độn nhập trong Hỗn Độn, Hồng Vân e rằng sớm đã chết trong tay Minh Hà rồi.

Cho nên, cho dù Minh Hà đổi diện mục, Hồng Vân đối với khí tức Minh Hà cũng vô cùng quen thuộc, một cái liền nhận ra người trước mắt là Minh Hà!

Hồng Vân trong lòng có chút tuyệt vọng, là Minh Hà bắt hắn về sao?

Minh Hà gật đầu: "Không sai, là ta Minh Hà." Hồng Vân sắc mặt khó coi: "Minh Hà!

Ngươi rốt cuộc muốn thế nào!

Ta và ngươi không oan không cừu, ta chưa từng đắc tội ngươi, hạ cố ngươi muốn đuổi tận giết tuyệt!" Minh Hà biết hắn cùng Hồng Vân có cừu khích, nhưng khi đó Minh Hà không phải là hắn hiện tại a!

Cho nên, Minh Hà đối với Hồng Vân tịnh không có cái nhìn gì kỳ lạ.

Trong nội tâm Minh Hà sâu chỗ, cảm thấy Hồng Vân gia hỏa này cũng rất đáng thương.

Thế là Minh Hà nói: "Vừa vặn tương phản, lần này Bản tọa giúp ngươi một tay, hiện nay Địa Phủ cấu kiến hoàn tất, Bản tọa có ý định đem ngươi dẫn nhập trong Địa Phủ, sống lại một đời, tương lai thành Thánh diệt Côn Bằng cũng không phải là chuyện không thể." Tiếp đó, Minh Hà đơn giản giới thiệu tình huống Địa Phủ.

Hồng Vân trừng lớn mắt, không thể tin được nhìn Minh Hà: "Ngươi, ngươi thành Thánh?" Minh Hà gật đầu: "Không sai, Bản tọa đã thành Thánh, hiện nay cho ngươi cơ hội này, ngươi có muốn không?

Nếu không, ta hiện tại liền có thể để ngươi tiến vào trong luân hồi, chuyển thế trùng sinh." Hồng Vân cắn răng một cái: "Ta nguyện ý!" Có thể sống lại, đảm nhiệm Địa Phủ chức vị!

Hồng Vân sao có thể chọn chuyển thế?

Hơn nữa, có Minh Hà cùng với Hậu Thổ hai cái Thánh Nhân làm hậu đài, cớ sao mà không làm? "Được." Minh Hà cười một tiếng, sau đó giơ tay vung lên, đại lượng u minh chi khí rơi xuống, sắc phong Hồng Vân làm Điện Tiền Phán Quan, về phần Phán Quan Bút những vật kia, đều cần hắn đi lĩnh. 【 Sắc phong Hồng Vân làm Phán Quan, khen thưởng Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, Hồng Mông Tử Khí cùng với một trăm vạn công đức! 】 Rất nhanh, thanh âm của hệ thống vang lên.

Làm cho Minh Hà tĩnh a di.

Không ngờ không chỉ khen thưởng Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô, còn có Hồng Mông Tử Khí và một trăm vạn công đức!

Hồng Mông Tử Khí a, đó chính là mấu chốt tấn thăng Thánh Nhân!

Tuy rằng đối với Minh Hà hiện tại không có tác dụng lớn gì, nhưng lại có thể dùng để tạo thánh!

Tại trong Hồng Hoang, thế lực của một người cũng vô cùng quan trọng.

Nếu bộ hạ của hắn có Thánh Nhân, sau này chuyện gì cũng không cần tự thân đi làm.

Về phần trăm vạn công đức kia, có thể trực tiếp để cảnh giới Minh Hà đột phá, đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhị trọng cảnh giới! "Hồ lô vật quy nguyên chủ rồi." Sau khi đạt được khen thưởng, Minh Hà thủ chưởng khẽ đảo, đem Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô đưa cho Hồng Vân.

Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô lợi hại, nhưng chung quy cũng chỉ là một cái Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, hiện nay Minh Hà linh bảo đông đảo, tịnh không thiếu một cái Tiên Thiên Linh Bảo.

Đặt ở chỗ hắn cũng không có tác dụng, chi bằng cho Hồng Vân.

Chương 9

Như vậy ngược lại có thể tăng cường thực lực Hồng Vân.

Hồng Vân nhìn Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô bị thất lạc trong Hỗn Độn, lập tức đại hỉ, kích động khom người một cái: "Đa tạ Thánh Nhân thưởng tứ!" Giờ này khắc này, đối với Minh Hà não ý kia nửa điểm cũng không còn, có chỉ là cảm kích và cung kính.

Minh Hà gật gật đầu, sau đó giơ tay vung lên, đưa Hồng Vân đi Diêm La Điện.

Sau đó Minh Hà truyền âm cho Hậu Thổ và La Hầu, nói cho bọn hắn Phán Quan đã đến, có thể an bài hắn làm Phán Quan rồi.

Hậu Thổ nhìn thấy Hồng Vân Lão Tổ lần này bị sắc phong làm Phán Quan, kinh ngạc càng nhiều hơn, đối với thủ đoạn thần bí của Minh Hà càng thêm hiếu kỳ.

Nàng không biết, hắn rốt cuộc dùng thủ đoạn gì!

Minh Hà sau khi sắc phong xong Hồng Vân, lần nữa bắt đầu tu luyện.

Trên người có trăm vạn công đức, chỉ cần đem trăm vạn công đức luyện hóa hoàn tất, là có thể bước vào Hỗn Nguyên nhị trọng cảnh giới, Minh Hà tự nhiên sẽ không ở chỗ này lãng phí thời gian nữa.

Thoáng chớp mắt lại bốn ngàn năm trôi qua, Minh Hà rốt cục luyện hóa xong trăm vạn công đức, tu vi cảnh giới cũng trực tiếp leo lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên nhị trọng cảnh giới!

Rốt cục bước vào nhị trọng cảnh giới rồi!

Đến tình cảnh này, Minh Hà đã không sợ hãi gì nữa.

Sở hữu Thí Thần Thương và Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm làm thủ đoạn công kích, có hai tòa liên đài cùng với phương Bắc Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ phòng hộ, cho dù gặp phải Thái Thượng, Minh Hà cũng mảy may không sợ.

Minh Hà hiện tại tràn đầy lòng tin.

Minh Hà nghĩ nghĩ, nhân lúc này, tại trong Huyết Hải bố trí ra Huyết Hà Đại Trận.

Huyết Hà Đại Trận là một trận pháp vô cùng cường hãn, tuy rằng không cách nào ngăn cản Thánh Nhân, lại có thể ngăn cản dư uy công kích của Thánh Nhân.

Minh Hà biết, nương theo Địa Phủ cấu kiến, chư thánh tất định dòm ngó các loại thần chức của Địa Phủ.

Đến lúc đó trong Địa Phủ miễn không được một trận tranh đấu.

Huyết Hải tuy rằng từ trong thiên địa đản sinh, nhưng số lần Thánh Nhân tranh đấu nhiều lên, Huyết Hải cũng khó mà thừa thụ.

Nếu như bố trí Huyết Hà Đại Trận, liền có thể hữu hiệu ngăn cản những dư uy tranh đấu kia.

Sau khi bố trí xong Huyết Hà Đại Trận, Minh Hà rời khỏi Huyết Hải, cảm thấy có tất yếu đi tìm Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tính sổ.

Lần này, nói gì cũng phải làm cho bọn hắn đại xuất huyết một lần!

Nếu không thì làm sao xứng đáng với việc sụp đổ Địa Phủ?

Hắn đang chuẩn bị rời khỏi Địa Phủ, thì bỗng nhiên nghe thấy một tiếng "Oanh long" cự hưởng.

Minh Hà nhíu mày, thần niệm đảo qua, phát hiện Địa Phủ lại xuất hiện không ít vết tích bị phá hoại.

Nhìn kỹ lại, là hai cái đạo nhân đang ở trong Địa Phủ đại đánh ra

tay!

Hai đạo nhân này đều là cao thủ cấp bậc Đại La Kim Tiên, động thủ kia cũng là kinh thiên động địa, những kiến trúc Địa Phủ kia áp căn chịu không nổi hai người công kích. "Dừng tay." Hậu Thổ sắc mặt âm trầm xuất hiện trên không trung Địa Phủ.

Hai cái đạo nhân kia lập tức bãi thủ, có chút kinh khủng nhìn Hậu Thổ. "Gặp qua Hậu Thổ tiền bối!" Hai người đồng thời cúi đầu củng tay, khách khách khí khí.

Hậu Thổ nhíu mày: "Là người phương nào, dám can đảm ở Địa Phủ ta nháo sự." Trong đó một đạo nhân có tướng mạo lão thành hoàng khủng nói: "Hậu Thổ Thánh Nhân, vãn bối tên là Quảng Thành Tử, nãi là một trong Thập Nhị Kim Tiên dưới trướng Nguyên Thủy Thánh Nhân, vị này là sư đệ ta Thái Ất Chân Nhân.

Ta hai người một đường thiết tha, không ngờ lại sấm nhập vào lãnh địa của Hậu Thổ Thánh Nhân, thỉnh Hậu Thổ Thánh Nhân kiến lượng." Thái Ất Chân Nhân cũng nói: "Đúng a Hậu Thổ Thánh Nhân, chúng ta cũng không biết nơi này là lãnh địa của ngài." "Hừ!

Giỏi cho một cái không biết là lãnh địa của ta!

Địa Phủ lớn như vậy, sở xử địa vực đặc thù, các ngươi không biết nơi này là địa phương của ta!" Hậu Thổ vẻ mặt âm hàn, lạnh lùng nhìn hai người, đồng thời thích phóng ra một luồng thánh uy, chỉ ép tới hai người toàn thân run rẩy, sắc mặt kinh hàn, khó mà thừa thụ. "Hậu Thổ đạo hữu thật là thánh uy to lớn a!" Ngay lúc này, một đạo thanh âm ngạo nhiên vang lên.

Tiếp đó, không gian phía trước vặn vẹo, Nguyên Thủy Thiên Tôn cao ngạo từ bên trong đi ra. "Sư tôn!" Quảng Thành Tử và Thái Ất Chân Nhân đại hỉ, tranh thủ thời gian triều Nguyên Thủy Thiên Tôn cúi đầu.

Hậu Thổ cũng nhìn về phía Nguyên Thủy, giờ này khắc này làm sao không biết rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Rõ ràng là Nguyên Thủy cố ý để đệ tử mượn danh đầu thiết tha, đánh vào Địa Phủ, sau đó cho Địa Phủ một cái hạ mã uy.

Sau đó Nguyên Thủy dễ triển khai trù mưu, như vậy càng thêm có lợi cho việc mưu cầu chức vị Địa Phủ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đối với Quảng Thành Tử hai người gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Hậu Thổ: "Hậu Thổ đạo hữu, dầu gì cũng là Thánh Nhân, không cần thiết phải làm khó hai tiểu bối thiết tha chứ?" Hậu Thổ sắc mặt khó coi.

Tên này thật không biết xấu hổ!

Lại nói ra loại lời này.

Hậu Thổ đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên một đạo tiếng xé gió vang lên. "Sưu ~" Chỉ thấy nơi xa Huyết Hải dũng động, một cây ma thương từ trong bay ra, mang theo ma diễm ngập trời và sát phạt chi khí, bay thẳng đến Quảng Thành Tử hai người! "Sư tôn cứu ta!" Quảng Thành Tử hai người đối mặt với ma thương khủng bố kia sợ đến mức hoảng hốt thất thố, tranh thủ thời gian lớn tiếng kêu cứu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt trầm xuống, ngay lập tức giơ tay vung lên, trong nháy mắt na di đến trước mặt Quảng Thành Tử hai người, chặn lại một thương kinh thiên kia!

Tiếp đó Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt biến đổi, bị Thí Thần Thương trùng kích đến mức lùi lại mấy chục trượng! "Sư....." Tại trong nháy mắt Nguyên Thủy Thiên Tôn bị đánh lui, một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, nhưng chỉ hô lên một chữ, liền két nhiên nhi chỉ!

Tiếp đó Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn thấy một thanh niên tóc đỏ yêu dị, trong tay cầm một thanh kiếm màu trắng xương!

Kiếm phong kia xẹt qua cổ Quảng Thành Tử, một cái đầu lâu to lớn bay lên.

Máu tươi tí tách từ trên thanh kiếm màu trắng xương rơi xuống, thanh niên yêu dị lộ ra một nụ cười lạnh lùng!

Quảng Thành Tử, thân vong!

Nguyên Thủy Thiên Tôn đều sững sờ, trừng mắt nhìn Minh Hà!

Hắn đương nhiên biết người thanh niên yêu dị trước mắt chính là Minh Hà, kẻ đã giết Quảng Thành Tử!

Chỉ là hắn không ngờ, Minh Hà lại dám giết đệ tử của hắn!

Không nói hai lời, vung một kiếm chém chết!

Thái Ất Chân Nhân bị máu bắn đầy mặt, lúc này mới phản ứng lại, sợ đến mức gần như hồn phi phách tán, không cần mặt mũi mà cuồng loạn bỏ chạy, trốn thẳng ra sau lưng Nguyên Thủy Thiên Tôn, kinh khủng nhìn Minh Hà.

Kẻ điên!

Minh Hà Lão Tổ này tuyệt đối là một kẻ điên!

Hắn dám ngay trước mặt sư tôn, giết chết Đại sư huynh!

Điều này khiến nhận thức cố hữu của Thái Ất Chân Nhân chịu đả kích cực lớn.

Từ khi trở thành đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, bất kể đi đến đâu, tất cả mọi người đều đối với hắn khách khách khí khí.

Bởi vì sư tôn của hắn là Nguyên Thủy Thiên Tôn, là Nguyên Thủy Thánh Nhân!

Trong Lục Thánh, Nguyên Thủy Thiên Tôn trừ bỏ có kính ý với Thái Thượng Lão Quân ra, thì đều không để các Thánh nhân khác vào

mắt!

Hắn cũng có năng lực đó.

Cho nên trong cả Hồng Hoang, cũng hiếm có ai dám bất kính với môn hạ của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Dù có làm chuyện xuất cách, ngộ nhỡ gặp phải Thánh nhân, thì các Thánh nhân kia cũng không thể nào đánh giết, tối đa chỉ giáo huấn một chút mà thôi.

Càng đừng nói là ngay trước mặt Nguyên Thủy giết Quảng Thành Tử!

Quá điên cuồng rồi!

Thái Ất Chân Nhân chỉ cảm thấy cái chết cách mình gang tấc!

Nếu như vừa rồi người Minh Hà muốn giết là hắn, chứ không phải Quảng Thành Tử, vậy thì hiện tại hắn cũng đã là một cái xác không đầu!

Thái Ất Chân Nhân chưa bao giờ hối hận như lúc này, chỉ vì phụng mệnh đi khiêu khích Địa Phủ, lại suýt chút nữa bước lên con đường tử vong.

Hắn cảm thấy sống lưng lạnh toát, mồ hôi lạnh đã ướt đẫm đạo bào.

Chương 10

Hậu Thổ cũng trừng lớn mắt, không thể tin nổi nhìn Minh Hà.

Đại đệ tử của Nguyên Thủy Thiên Tôn, nói giết là giết!

Hơn nữa còn là giết ngay trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn!...

Minh Hà điên rồi sao? "Minh Hà!" "Dám giết đệ tử của ta!" "Ngươi gan to bằng trời!" Phiến khắc sau, Nguyên Thủy Thiên Tôn bộc phát ra thánh uy khủng bố.

Hắn giận rồi!

Triệt để nổi giận!

Sát na gian, Âm Sơn sụp đổ, Vong Xuyên chảy ngược, cầu Nại Hà đều phát ra tiếng run rẩy kịch liệt.

Những cung điện Địa Phủ càng tầng tầng sụp đổ!

Đây vẻn vẹn chỉ là thánh uy của Nguyên Thủy mà thôi.

Có thể thấy được Nguyên Thủy hiện tại phẫn nộ đến mức nào.

Hắn gắt gao nhìn chằm chằm Minh Hà, sát cơ cùng hàn quang trong mắt mãnh liệt chưa từng có.

Mọi người đều biết, Nguyên Thủy là người cực kỳ bao che khuyết điểm (hộ đoản), đối với đệ tử yêu thương có thừa, chưa bao giờ cho phép người ngoài chèn ép đệ tử của hắn!

Càng đừng nói là ngay trước mặt hắn giết đệ tử.

Đây chẳng khác nào hung hăng tát vào mặt hắn một cái!

Khiến Nguyên Thủy làm sao không giận?

Nguyên Thủy vì sao hộ đoản?

Bởi vì hắn cực kỳ xem trọng thể diện, là người sĩ diện nhất trong Lục Thánh, tuyệt không cho phép bất luận kẻ nào làm tổn hại mặt mũi của hắn.

Vậy mà hiện tại, lại vì một Hậu Chi Thánh (Thánh nhân sinh sau), ngay trước mặt hắn giết chết đại đệ tử!

Khiến trên mặt Nguyên Thủy nóng rát đau đớn, cảm thấy phẫn nộ chưa từng có.

Đối mặt với Nguyên Thủy đang bạo nộ, Minh Hà mảy may không bị lay động, thản nhiên nói: "Thánh nhân không thể nhục, chẳng lẽ chưa từng nghe qua sao?" "Kẻ này dám can đảm hủy Địa Phủ của Bản tọa!" "Là ai cho hắn lá gan đó!" "Dám can đảm ở địa bàn của Bản tọa tát oai tác quái, thì phải làm tốt chuẩn bị thân tử đạo tiêu." Minh Hà chưa bao giờ để ý việc giết Quảng Thành Tử sẽ tạo thành hậu quả gì.

Hắn là Minh Hà.

Là Minh Hà lấy sát phạt chứng đạo!

Cả đời đều hành tẩu trong giết chóc.

Khu khu một cái Đại La Kim Tiên, dám động đến Địa Phủ, Minh Hà có thể sẽ buông tha sao?

Nếu buông tha, vậy hắn đã không phải là Minh Hà.

Còn bàn gì đến Sát Phạt Chi Đạo? "Hay cho một câu Thánh nhân không thể nhục!" "Quảng Thành Tử hủy Địa Phủ, là ý chỉ của Bản tôn!" "Một kẻ mới nhập Hỗn Nguyên như ngươi cũng dám càn rỡ!" "Thật cho rằng đánh bại Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai tên phế vật kia là có thể đi ngang trong Hồng Hoang rồi sao?" Nguyên Thủy cả người chấn động, đạo bào bay phần phật, tu vi khủng bố bộc phát ra, chính là cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng!

Sau đó trong tay Nguyên Thủy xuất hiện một cây cờ lớn, chính là Bàn Cổ Phiên!

Đây được xưng là đệ nhất công kích chí bảo dưới Bàn Cổ Phủ!

Nguyên Thủy hiện tại trực tiếp dùng tới Bàn Cổ Phiên! "Chết!" Nguyên Thủy quát nộ một tiếng, tu vi thôi động, Bàn Cổ Phiên nhoáng lên một cái, vô số kiếm khí khủng bố từ trong Bàn Cổ Phiên tuôn ra.

Những kiếm khí này phá hoại lực cực mạnh!

Vừa mới xuất hiện, vô số không gian sụp đổ, Hoàng Tuyền trực tiếp vỡ nát, vô số oan hồn Địa Phủ chết bất đắc kỳ tử!

Những kiếm khí kia điên cuồng lao tới.

Minh Hà lại mảy may cũng không sợ, trong mắt hồng quang lấp lóe, cười lạnh một tiếng, một thanh quái kiếm huyết hồng sắc xuất hiện trong tay.

Như vậy, Minh Hà tay cầm cốt bạch sắc quái kiếm cùng huyết hồng sắc quái kiếm!

Chính là Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm! "Xuy ~" "Vì sao không dùng Thí Thần Thương?" "Nếu sử dụng Thí Thần Thương, không chừng Bản tôn còn kiêng kị một hai!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói.

Minh Hà khinh thường cười một tiếng: "Đối phó với ngươi, còn không dùng tới Thí Thần Thương, Linh bảo của Bản tọa là đủ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nói: "Không biết sống chết!

Thụ tử!" Dứt lời, chư thiên kiếm khí rơi xuống!

Những kiếm khí này nãi là Khai Thiên Khí Nhận trong Bàn Cổ Phiên, năm đó Bàn Cổ xé rách Hỗn Độn, khai tịch thế giới Hồng Hoang, chính là dựa vào những kiếm khí này!

Hôm nay ở trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy rằng uy lực

không bằng tay Bàn Cổ, nhưng cũng đủ để thấy sự khủng bố của nó!

Cho dù là Thánh nhân cũng không dám đón đỡ Khai Thiên Khí Nhận này!

Nhưng Minh Hà mảy may không sợ.

Trên thân huyết khí dũng động, vô tận Huyết Hải quay cuồng, bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân toàn bộ ngưng tụ trên song kiếm! "Huyết La Cửu Kiếm!" Minh Hà khẽ quát một tiếng, sát phạt khí thế trên người đạt tới đỉnh phong! "Oanh!" Địa Phủ trực tiếp sụp đổ, dư chấn trùng phá Hồng Hoang, cho dù Hồng Hoang cũng khó mà thừa nhận đẳng cấp sát phạt chi khí này, trực tiếp xuất hiện rách nát to lớn!

Đây vẻn vẹn chỉ là Minh Hà sử dụng kiếm thứ hai mà thôi!

Đại Đạo cấp thần thông! "Oanh ~" Minh Hà trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang lao ra, vô tận Khai Thiên Khí Nhận trực tiếp bị Minh Hà xông tán, khó có thể ngăn cản Huyết La Cửu Kiếm của Minh Hà!

Huyết Hải sôi trào càng thêm khủng bố, toàn bộ Địa Phủ đều bị vô tận Huyết Hải bao phủ!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt đại biến, kinh hãi nhìn Minh Hà: "Thực lực của ngươi sao có thể mạnh như vậy!" Tại Nguyên Thủy Thiên Tôn xem ra, Minh Hà bất quá là một tân tấn Thánh nhân mà thôi, dựa vào may mắn có được Thí Thần Thương mới có thể đánh bại Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Dù sao Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn cũng không có bảo vật cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Nếu như Minh Hà một khi đụng phải loại lão bài Thánh nhân, sở hữu lượng lớn bảo vật, Tiên Thiên Chí Bảo cũng không chỉ một cái

như hắn, vậy thì Minh Hà có lợi hại hơn nữa, cũng không thể nào là đối thủ của hắn.

Nhưng sự thật chứng minh, hắn sai rồi!

Minh Hà không dùng Thí Thần Thương, thực lực cũng vô cùng khủng bố.

Nhất là hai thanh kiếm kia, không thua kém gì bất luận cái Tiên Thiên Chí Bảo nào!

Là Tiên Thiên Công Đức Chí Bảo!

Tương đương với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng a!

Hơn nữa còn là hai thanh kiếm!

Quan trọng nhất là, tu vi cảnh giới của Minh Hà, đã đạt tới Hỗn Nguyên nhị trọng!

Hắn mới trở thành Thánh nhân bao lâu?

Vậy mà đã tiến giai Hỗn Nguyên nhị trọng!

Tốc độ này, quả thực kinh thế tuyệt luân!

Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám lại chủ quan, tranh thủ thời gian đưa tay vung lên, một đóa vân đài ngũ sắc khổng lồ xuất hiện ở trước mặt.

Chính là phòng ngự chí bảo của Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chư Thiên Khánh Vân!

Chư Thiên Khánh Vân vừa hiện, sát na gian phảng phất bên trong có một phương thế giới uẩn nhưỡng, nhật nguyệt tinh thần phổ chiếu bên trong, ngũ sắc hào quang nhuộm dần chư thiên, bát âm tiên nhạc vang vọng hoàn vũ.

Vô số kim đăng, kim liên, anh lạc, thùy châu từ trong khánh vân đầy trời rơi xuống, như nước chảy mái hiên!

Chư Thiên Khánh Vân, chư tà tị dịch, vạn pháp bất triêm!

Kiện chí bảo này vừa xuất hiện, Nguyên Thủy Thiên Tôn trong lòng an tâm hơn.

Mặc kệ đối phương sở hữu lực lượng kinh khủng bực nào, muốn công phá phòng ngự của hắn, đó cũng là si tâm vọng tưởng! "Minh Hà, thực lực ngươi mạnh hơn nữa thì thế nào, Bản tôn đứng ở thế bất bại!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, vô tình trào phúng, sau đó chỉ một cái vào Bàn Cổ Phiên, mấy đạo tạo hóa huyền quang chợt hiện, đột phá không gian, trực tiếp oanh kích lên người Minh Hà.

Chương 11

Nhưng trên thân Minh Hà toát ra một đạo hồng quang, lại là Nghiệp Hỏa Hồng Liên hộ thân, tạo hóa huyền quang khó có thể phá vỡ phòng ngự. "Điêu trùng tiểu kỹ!" "Mượn nhờ chí bảo chi lợi thì như thế nào?" "Bản tọa đồng dạng phá vỡ cái mai rùa này của ngươi!" Minh Hà cười to một tiếng, song kiếm vung lên, sát phạt chi khí càng thêm khủng bố tràn ngập trên song kiếm, bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân điên cuồng gào thét!

Trong toàn bộ Địa Phủ, xuất hiện vô số tiếng hò hét.

Vẻn vẹn tiếng hò hét này, cũng đủ để dọa vỡ mật đám Chuẩn Thánh bình thường.

Tên Thái Ất Chân Nhân kia trực tiếp sợ đến hồn bất thủ xá, phảng phất gặp chuyện gì đáng sợ lắm, toàn thân đều đang phát run, trong mắt toàn là vẻ sợ hãi.

Trong Huyết Hải vô số huyết thủy dũng động, từ Huyết Hải xông ra một con trường long, trực tiếp dũng mãnh lao vào trong Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm. "Oanh long ~" Một cỗ huyết khí khủng bố bộc phát ra, giống như một đạo kình khí, cuồng dũng lao đi. "Kiếm thứ ba!" Minh Hà trong lòng khẽ quát, song kiếm đồng thời ông minh.

Một cỗ khí tức làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng phải run rẩy ầm vang bộc phát.

Song kiếm trong tay Minh Hà trực tiếp bay ra ngoài, tượng như hai đạo diệt thế huyền quang, hung hăng trùng kích lên trên Chư Thiên Khánh Vân. "Oanh long long ~" Một phương thế giới bên trong Chư Thiên Khánh Vân trực tiếp sụp đổ!

Tiên nhạc im bặt!

Vô số kim châu kim liên trực tiếp hóa thành tro bụi.

Diệt thế huyền quang vẫn không có đình chỉ, điên cuồng va chạm trong Chư Thiên Khánh Vân, dù là Chư Thiên Khánh Vân lúc này cũng vô pháp ngăn cản hai đạo huyền quang!

Đây là Huyết La Cửu Kiếm đệ tam kiếm của Minh Hà!

Cụ bị diệt thế chi năng!

Cho dù là Chư Thiên Khánh Vân đẳng cấp đỉnh tiêm phòng ngự chí bảo này, cũng vô pháp ngăn cản Huyết La Cửu Kiếm! "Oanh long ~" Lại một tiếng vang thật lớn kinh thiên, Chư Thiên Khánh Vân tán loạn, trực tiếp bay vào bên trong thân thể Nguyên Thủy Thiên Tôn!

Tuy rằng không có bị tổn hại, nhưng đã không cách nào cùng Minh Hà kháng hành, bị Minh Hà đánh đến mức không dám lại xuất hiện! "Hưu ~" Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm đảo bay trở về, bị Minh Hà chộp trong tay. "Ào ào ào ~" Minh Hà đứng ngạo nghễ trên không trung, tay cầm song kiếm, cuồng phong thổi huyết sắc trường bào phần phật rung động, trên mặt mang theo một tia đạm nhiên, thản nhiên nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Yên tĩnh!

Trong toàn bộ Địa Phủ, trừ bỏ tiếng Huyết Hải dũng động ra, rốt cuộc không còn âm thanh nào khác.

Tất cả mọi người đều bị thực lực của Minh Hà trấn nhiếp rồi!

Ngay cả Chư Thiên Khánh Vân cũng không đỡ nổi Minh Hà!

Chuyện này cũng quá mức ly kỳ rồi a?

Phải biết Chư Thiên Khánh Vân kia ngay cả Thái Thượng cũng cảm thấy là thứ đồ vật khó giải quyết a.

Từng là phòng thân chí bảo của Hồng Quân Đạo Tổ!

Vậy mà hiện tại bị Minh Hà, chỉ bằng bạn sinh linh bảo, một chiêu đánh cho tán loạn!

Có thể thấy được thực lực Minh Hà hiện tại khủng bố đến trình độ nào!

Hậu Thổ ngơ ngác nhìn bóng lưng Minh Hà.

Nàng bỗng nhiên cảm thấy ngày đó Minh Hà chạy tới muốn cùng nàng ký kết hôn ước, lại có vẻ chân thành như vậy.

Hắn từ lúc nào trở nên lợi hại thế này?

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn văn danh đã lâu, cũng không phải là đối thủ của hắn!

Chư Thiên Khánh Vân đều bị đánh cho tán loạn, không dám xuất hiện!

Thực lực bực này, đối với Địa Phủ, quả thực là phúc âm bằng trời a.

Tại phế tích Địa Phủ, La Hầu cùng Hồng Vân hai người miệng đắng lưỡi khô.

Vừa rồi một màn kia quá kinh khủng.

Vẻn vẹn loại khí thế đó, cũng đủ để làm cho Chuẩn Thánh cường giả vỡ mật...

Đây là thực lực Thánh nhân sao?

Không!

Là thực lực của Minh Hà!

Không phải Thánh nhân bình thường có thể so sánh được!

Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp ngây dại.

Chư Thiên Khánh Vân, bị Minh Hà trực tiếp đánh cho lui về,

không dám ra nữa?

Sao có thể!

Nguyên Thủy Thiên Tôn hoàn toàn không dám tiếp nhận sự thật này.

Quá điên đảo rồi!

Trong mắt hắn, Chư Thiên Khánh Vân lực phòng ngự vô thượng, trong thiên hạ trừ Hồng Quân ra, không thể nào có người khác dễ dàng phá được như vậy!

Đại ca Thái Thượng của hắn, cũng nhất định phải tốn hao đại lượng khí lực mới có thể làm được.

Nhưng, Minh Hà một chiêu, liền phá mất Chư Thiên Khánh Vân!

Cũng quá mức không thể tin nổi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hô hấp dồn dập nhìn Minh Hà, bắt đầu cảm thấy an bài đệ tử tới Địa Phủ đảo loạn là có chút lỗ mãng!

Tại Hồng Hoang chư thiên chi thượng, các vị đại năng quan chú trận chiến này nhao nhao hít sâu một hơi khí lạnh.

Quá mạnh!

Đây thật sự là Thánh nhân sao?

Thái Thượng cũng lộ ra một tia kinh ngạc, không khỏi lẩm bẩm nói: "Minh Hà này cũng không biết có cơ duyên tày trời gì, lại lĩnh ngộ được thần thông cường đại như vậy!" Đương nhiên hắn nhìn ra được, một kiếm vừa rồi của Minh Hà, chỉ có Minh Hà mới có thể thi triển ra.

Phải dựa vào Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm mới có thể thi triển.

Người khác dù có được thần thông, không có Nguyên Đồ - A Tỳ

song kiếm, không có bốn ức tám ngàn vạn Huyết Thần Tử phân thân, cũng không thể nào thi triển ra được.

Cho nên, Thái Thượng biết, đây là vô thượng thần thông do Minh Hà tự lĩnh ngộ!

Trừ cái đó ra, Thông Thiên cũng ánh mắt hỏa nhiệt nhìn chăm chú Minh Hà.

Thông Thiên cũng là kiếm đạo cao thủ, đối với một kiếm vừa rồi của Minh Hà, Thông Thiên có loại cảm giác, cho dù Tru Tiên Kiếm Trận cũng chưa chắc có thể so được với đối phương!

Càng như thế, Thông Thiên càng hưng phấn.

Hắn muốn hội một hội Minh Hà này.

Hơn nữa, hắn cũng vui vẻ nhìn Nguyên Thủy ăn quả đắng.

Tuy Nguyên Thủy là huynh đệ, nhưng hắn đã sớm nhìn Nguyên Thủy không vừa mắt, vì người này quá hư ngụy.

Tại Tây Phương Linh Sơn, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn liếc nhau, đều nhìn thấy sự khổ sở trong mắt đối phương, thậm chí có một tia may mắn.

Bọn hắn biết, Minh Hà lúc trước cũng không có cùng bọn hắn động chân cách (đánh thật).

Nếu không, hai huynh đệ bọn hắn chỉ sợ thật sự trở thành Thánh nhân thứ nhất, thứ hai ngã xuống trong lịch sử Hồng Hoang!

Tuy rằng sẽ không thật sự tử vong, nhưng mặt mũi lại chân chính mất sạch.

Hiện tại nhìn Nguyên Thủy ăn quả đắng, tâm lý bọn hắn cũng dễ chịu hơn nhiều.

Ngay cả Nguyên Thủy - một trong Tam Thanh - đều ăn quả đắng

trong tay đối phương, bị đánh thành bộ dạng này, bọn hắn cũng là tình có thể nguyên a.

Oa Hoàng Cung.

Chương 12

Nữ Oa tự nhiên cũng nhìn thấy một màn này, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, không thể tin nổi nói: "Minh Hà vậy mà trở nên cường thế như thế!

Chỉ sợ tại trong chư Thánh, trừ bỏ Thái Thượng ra, không ai là đối thủ của hắn!" Minh Hà đương nhiên không biết chư Thánh trong lòng nghĩ gì, dù có biết cũng không quan trọng.

Minh Hà nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, thản nhiên nói: "Hiện tại có hai lựa chọn, hoặc là đem Thái Ất Chân Nhân giao cho ta, hoặc là bị ta đánh tan thân thể." Hắn muốn làm Nguyên Thủy Thiên Tôn khó xử.

Minh Hà đương nhiên biết, Quảng Thành Tử cùng Thái Ất Chân Nhân tới luận bàn, đến Địa Phủ gây sự, khẳng định là mệnh lệnh của Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hiện tại Quảng Thành Tử đã chết ở đây, nếu Thái Ất Chân Nhân lại chết, vậy da mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn coi như triệt để mất hết.

Vốn dĩ Minh Hà đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn không có hảo cảm, nhưng cũng không đến mức chủ động đi tìm phiền toái.

Vẫn giữ cách nghĩ nước sông không phạm nước giếng.

Ai biết được gia hỏa này lại tự động tìm tới cửa.

Vậy thì Minh Hà cũng không khách khí. "Sư tôn!" Thái Ất Chân Nhân vừa rồi nhìn thấy Quảng Thành Tử thảm chết, đương nhiên biết, nếu thật bị giao cho Minh Hà, vậy nhất định là không có đường sống!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm: "Minh Hà, ngươi giết

môn nhân Quảng Thành Tử của ta, Bản tôn còn chưa có tìm ngươi tính sổ, hiện tại còn dám động đến đệ tử Thái Ất Chân Nhân của ta, thật sự là quá càn rỡ!" "Ai." Minh Hà lắc đầu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn này còn sống trong mộng sao?

Thật sự cho rằng mình rất lợi hại?

Thật sự cho rằng ta không dám động thủ?

Thật sự cho rằng có Hồng Quân chống lưng sao?

Lại không biết, hiện tại Hồng Quân hợp đạo, căn bản sẽ không nhúng tay vào sự tình giữa các Thánh nhân.

Minh Hà cũng không nguyện ý nói nhảm thêm một câu, trực tiếp xách theo song kiếm, nháy mắt xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn, giữa không trung chém xuống.

Huyết La Cửu Kiếm đệ nhị kiếm! "Oanh long ~" Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn bộ tu vi bộc phát ra, dùng tu vi Hỗn Nguyên tam trọng để ngăn cản Minh Hà, thế nhưng y nguyên khó có thể ngăn cản!

Nguyên Thủy Thiên Tôn bay ngược ra ngoài, y phục đều rách nát không ít.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt âm trầm, trong mắt nộ hỏa thao thiên.

Hắn khi nào chịu qua sỉ nhục bực này! "Ngươi muốn chết!" Nguyên Thủy Thiên Tôn quát nộ một tiếng, hai tay bấm niệm pháp quyết, Bàn Cổ Phiên bỗng nhiên run lên, tiếp theo khí thế hủy diệt khủng bố từ trong Bàn Cổ Phiên cuồng dũng tuôn ra. "Thiên Địa Đồng Thương!" Nguyên Thủy Thiên Tôn rống to.

Toàn bộ Địa Phủ đều đang run rẩy, ngay cả Hậu Thổ cũng biến sắc.

Tại thời khắc này nàng có loại cảm giác, ngay cả Luân Hồi cũng bắt đầu có chút bất ổn!

Thiên Địa Đồng Thương!

Phá thiên địa, tuyệt cổ kim!

Đây là một thức thần thông mạnh nhất của Nguyên Thủy Thiên Tôn, phải dựa vào Bàn Cổ Phiên mới có thể phóng thích ra. "Oanh long ~" Bàn Cổ Phiên cổ động, vô số quang mang từ trong Bàn Cổ Phiên mãnh liệt bắn ra, hóa thành một trận phong bạo, mang theo khí tức xé rách hết thảy, hướng về phía Minh Hà trùng kích.

Minh Hà lãnh liệt cười một tiếng.

Đối mặt một thức thần thông này, hắn y nguyên không có bất kỳ e ngại gì.

Hắn hôm nay có thể thi triển ra kiếm thứ tư trong Huyết La Cửu Kiếm, nhưng lần này, hắn không có thi triển đệ tứ kiếm!

Bởi vì, trong mắt hắn, khu khu Nguyên Thủy Thiên Tôn, không đủ tư cách này! "Để xem, ngươi có chết tâm hay không!" Minh Hà bỗng nhiên quát nộ một tiếng, Hỗn Nguyên Đạo Quả trong cơ thể mãnh liệt rung động.

Vô tận sát phạt chi khí dũng hiện! "Oanh long ~" Vô tận Hồng Hoang lâm vào tai nạn cực lớn, thiên địa nứt toác, Địa Phủ trực tiếp rơi vào trong hư vô!

Minh Hà lần thứ nhất dùng tới Đạo Quả chi lực của hắn!

Hỗn Nguyên Đạo Quả, là thuộc về sức mạnh Đại Đạo!

Xa xa không phải Thánh Nhân Đạo Quả trong cơ thể Thiên Đạo Thánh Nhân có thể so sánh!

Hai cái không phải sức mạnh cùng một cấp bậc! "Phá!" Minh Hà

quát nộ một tiếng, Nguyên Đồ - A Tỳ kiếm lại một lần nữa bay ra ngoài! "Đây là sức mạnh gì?!" Nguyên Thủy hô hấp dồn dập, tâm lý nhảy mạnh một cái!

Cổ sức mạnh mà Minh Hà bộc phát ra, xa xa vượt qua dự liệu của hắn!

Căn bản không có khả năng là sức mạnh mà Thánh nhân có thể bộc phát ra!

Minh Hà làm sao có thể làm được? "Oanh long ~" Một tiếng vang thật lớn.

Vô tận phong bạo do Bàn Cổ Phiên phóng thích ra, lại một lần nữa bị Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm tồi hủy, ngay cả một điểm phản kháng chi lực cũng không có!

Thiên Địa Đồng Thương tuy rằng lợi hại, nhưng được phóng thích trong tay Nguyên Thủy, cũng không có vượt qua Hỗn Nguyên tam trọng Thánh nhân quá nhiều!

Mà Minh Hà hiện tại thực lực, tuyệt đối có thể so với Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Cho nên dù là "Thiên Địa Đồng Thương" trứ danh đã lâu, cũng bị Minh Hà nhẹ nhõm hủy đi.

Minh Hà lần thứ nhất sử dụng sức mạnh Hỗn Nguyên Đạo Quả!

Hoặc có thể nói, là lần thứ nhất sử dụng Sát Phạt Chi Đạo!

Dùng Sát Phạt Chi Đạo đối phó Nguyên Thủy Thiên Tôn, loại Thiên Đạo Thánh Nhân chỉ dựa vào công đức trảm tam thi thành thánh như Nguyên Thủy Thiên Tôn, căn bản không có Đạo để đối kháng với Sát Phạt Chi Đạo!

Sát Phạt Chi Đạo có lực phá hoại khủng bố, trực tiếp phá hủy vô

tận phong bạo, cánh tay Nguyên Thủy trực tiếp bị chém đứt một cái!

Hắn tóc tai bù xù, điên cuồng nhìn Minh Hà.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chưa bao giờ nghĩ sẽ có một ngày như vậy!

Bị Minh Hà - kẻ mà trước đây hắn chướng mắt, chém đứt một cánh tay!

Đối với Nguyên Thủy, đây tuyệt đối là sỉ nhục cả đời không thể quên!

Thiên địa khôi phục bình tĩnh, Nguyên Đồ - A Tỳ song kiếm lần nữa trở về trong tay Minh Hà.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng nghiến lợi, trong mắt có thao thiên nộ hỏa, cuốn lấy Thái Ất Chân Nhân chuẩn bị bỏ chạy.

Minh Hà thản nhiên nói: "Chạy được hòa thượng chạy không thoát miếu, Bản tọa khuyên ngươi hiện tại tốt nhất đừng chạy, nếu không...

đừng trách Bản tọa đi Côn Luân Sơn dạo chơi một vòng." Nguyên Thủy Thiên Tôn toàn thân chấn động, cắn răng nuốt xuống sỉ nhục to lớn mà dừng lại.

Xác thực như Minh Hà nói.

Hắn hiện tại có thể chạy trốn, nhưng Minh Hà một khi đi Côn Luân Sơn, vậy đối với toàn bộ Côn Luân Sơn, sẽ là tai nạn cực lớn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể cắn răng dừng lại. "Ngươi muốn thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt âm trầm nhìn Minh Hà.

Minh Hà thản nhiên nói: "Địa Phủ của Bản tọa đã hủy, chết nhiều oan hồn như vậy, đã tạo hạ quá nhiều sát nghiệt, chẳng lẽ ngươi không chuẩn bị bồi thường một chút sao?" Da mặt Nguyên Thủy

Thiên Tôn co giật.

Tuy rằng hiện tại Địa Phủ triệt để bị hủy diệt, nhưng Địa Phủ nằm trong luân hồi, dù hủy diệt một ngàn lần một vạn lần, Hậu Thổ cũng có thể trong một ý niệm đem Địa Phủ một lần nữa sáng tạo ra.

Áp căn không tốn chút sức lực nào.

Nhưng mà, hắn lại vì vậy mà phải bồi thường!

Điều này làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn phi thường biệt khuất.

Nhưng, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhớ tới thực lực khủng bố vừa rồi của Minh Hà, tâm lý một trận phát run.

Chương 13

Lấy thực lực hiện tại của hắn, áp căn không phải đối thủ của Minh Hà.

Nếu thật không bồi thường, chỉ sợ Minh Hà sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thế là, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể cắn răng nói: "Ngươi muốn bồi thường như thế nào?" "Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ." Minh Hà nói.

Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ, là một linh bảo có lực phòng ngự đơn phương cực mạnh, danh khí phi thường lớn, giống như Huyền Nguyên Khống Thủy Kỳ của Minh Hà, đều là một trong Tiên Thiên Ngũ Hành Kỳ.

Nếu như có thể tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, thi triển ra Ngũ Hành Đại Trận, lực phòng ngự có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo!

Trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn trừ bỏ Bàn Cổ Phiên, Chư Thiên Khánh Vân cùng Trấn Thiên Quan ra, thì Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ là quý trọng nhất, cũng đồng dạng là vật Minh Hà cần.

Ba kiện bảo vật kia, lấy sự thất thố hiện tại của Nguyên Thủy Thiên Tôn, không đủ để hắn giao ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn dù để Thái Ất Chân Nhân chết đi, cũng không có khả năng giao ra ba món bảo vật đó.

Cho nên Minh Hà chỉ muốn Mậu Kỷ Hạnh Hoàng Kỳ. "Cầm lấy!" Nguyên Thủy Thiên Tôn đưa tay hất lên, ném một lá cờ nhỏ màu vàng cho Minh Hà, sắc mặt khó coi vô cùng.

Bảo vật đưa cho Minh Hà, đại biểu hắn hướng Minh Hà cúi đầu.

Về sau ở trước mặt Minh Hà đều không ngẩng đầu lên nổi.

Thậm chí da mặt của hắn triệt để mất hết, càng đừng nói tranh đoạt thần chức Địa Phủ.

Lần này, thật là tiền mất tật mang.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, mang theo Thái Ất Chân Nhân rời đi Địa Phủ.

Nhưng mà, vừa mới rời đi Địa Phủ, một đạo ý chí khủng bố hàng lâm xuống, trực tiếp rơi vào trên thân Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tiếp theo, một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên: "Nguyên Thủy không để ý quy tắc Thiên Đạo, cưỡng ép xuất thủ, dẫn đến Hồng Hoang xuất hiện phá tổn ở trình độ nhất định, cố hạ xuống trừng phạt!" "Nhất phạt: Khí vận giảm phân nửa." "Nhị phạt: Phúc duyên tước giảm." "Tam phạt: Trong vòng một triệu năm cảnh giới không thể tiến thêm." Nói xong, một đạo gông xiềng từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên thân Nguyên Thủy Thiên Tôn, tuy rằng không có đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn tạo thành bất cứ thương tổn gì, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn lại cảm giác minh minh trung thiếu đi thứ gì đó.

Chính là khí vận cùng phúc duyên.

Thiên đạo a, đây chính là phúc duyên mà Nguyên Thủy Thiên Tôn coi trọng nhất!

Hắn biết, Thiên Đạo đối với hắn trừng phạt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi vô cùng, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vồng, mang theo Thái Ất Chân Nhân về Côn Luân Sơn.

Chư Thánh đang quan sát một màn này nhao nhao thân thể chấn động!

Kinh động đến Thiên Đạo!

Còn hạ xuống trừng phạt trầm trọng như vậy!

Đến cảnh giới Thánh nhân, quan trọng nhất là khí vận, khí vận giảm phân nửa, vậy sau này đại bộ phận cơ duyên trong Hồng Hoang đều gần như không có quan hệ gì với Nguyên Thủy Thiên Tôn rồi!

Thánh nhân tranh đấu, đương nhiên vô cùng khủng bố a.

Đây hẳn là lần Thánh nhân tranh đấu có trận thế lớn như vậy kể từ sau khi Hồng Quân giảng đạo, suýt chút nữa ngay cả Hồng Hoang đều bị đánh nát!

Chỉ bất quá, chư Thánh tò mò là, vì sao Thiên Đạo chỉ phạt Nguyên Thủy, mà đối với Minh Hà - kẻ ra tay nặng hơn - lại chẳng quan tâm?

Sự tình này, có cổ quái a!

Tam Thập Tam Thiên Ngoại, Tử Tiêu Cung.

Đem Thái Ất Chân Nhân đưa về Côn Luân Sơn xong, Nguyên Thủy trực tiếp đến ngoài Tử Tiêu Cung cầu kiến Hồng Quân Đạo Tổ, tự nhiên cũng gặp được Hồng Quân. "Đạo Tổ!

Người nhất định phải làm chủ cho đệ tử a!" "Tên Minh Hà kia cũng quá đáng rồi!" "Hắn làm một Thánh nhân lại công nhiên ra tay với đệ tử của ta, giết chết đệ tử của ta!" "Việc này làm trái Thiên Đạo a, thỉnh Đạo Tổ làm chủ a!" Nguyên Thủy vừa thấy Hồng Quân liền lớn tiếng kêu oan, tiếng kêu thê thảm, giống như chịu ủy khuất lớn lắm vậy.

Hồng Quân cũng có chút đau đầu.

Đối với đệ tử này của hắn, hắn cũng không biết phải nói gì.

Sự tình hắn đã xem ở trong mắt.

Hắn thân hợp Thiên Đạo, Thánh nhân tương đấu, hắn cũng không thể xuất thủ.

Hồng Quân nói: "Việc này Bần đạo đã biết." Nguyên Thủy Thiên Tôn: "..." Hết rồi?

Không phải hắn là phải trừng phạt Minh Hà sao?

Một câu "đã biết" là xong chuyện rồi?

Nguyên Thủy lập tức không làm, nói: "Sư tôn, tên kia căn bản không để Thiên Đạo vào mắt a, dám can đảm làm ngơ quy tắc Thiên Đạo!" "Hơn nữa, rõ ràng là hắn động thủ trước!" "Hồng Hoang rách nát cũng đại bộ phận đều do hắn tạo thành, vì cái gì Thiên Đạo chỉ trừng phạt một mình ta a!" Đây là chỗ Nguyên Thủy buồn bực nhất.

Rõ ràng hắn là người bị hại.

Lại mất đi một tên đệ tử, bồi thường một món linh bảo, da mặt triệt để mất hết!

Kết quả, Thiên Đạo hạ xuống trừng phạt, chỉ trừng phạt một mình hắn, đối với Minh Hà bên kia, thì ngay cả nhắc cũng không nhắc!

Nguyên Thủy đều sắp tức chết rồi.

Hồng Quân nói: "Việc này Thiên Đạo tự có chừng mực, nên phạt ai thì Thiên Đạo tự có đạo lý." "..." Nguyên Thủy im lặng.

Ý tứ là, chuyện này là lỗi của hắn, cho nên Minh Hà không cần chịu phạt?

Điều này làm cho Nguyên Thủy càng thêm buồn bực. "Được rồi, ta sẽ thông qua Thiên Đạo hạ thấp trừng phạt xuống, chỉ tổn thất ba thành khí vận, về sau chớ có lại hồ nháo." Hồng Quân thản nhiên nói.

Kỳ thật hắn cũng buồn bực, vì sao Thiên Đạo chỉ trừng phạt Nguyên Thủy, đối với Minh Hà lại bỏ mặc?

Hiển nhiên có chút không thích hợp.

Da mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn co giật một cái.

Về sau chớ có lại hồ nháo?

Hắn vốn là muốn đòi lại công đạo, muốn Hồng Quân làm chủ cho hắn, kết quả lại bị Hồng Quân a xích một trận!

Làm cho Nguyên Thủy muốn thổ huyết.

Bất quá, cũng không phải không có thu hoạch, tốt xấu gì cũng chỉ hạ thấp ba thành khí vận.

Nguyên Thủy chỉ đành cung cung kính kính chắp tay: "Đa tạ Sư tôn!" Ngừng lại một chút, Nguyên Thủy lại nói: "Thế nhưng Sư tôn, đệ tử tiến về Địa Phủ cũng là vì sự tình thần chức Địa Phủ, đây là sự tình thuận ứng Thiên Đạo, chẳng lẽ lần này đệ tử phải buông tha sao?" Hồng Quân nghe xong, liền nói: "Việc này xác thực thuận ứng Thiên Đạo, ngươi hẳn là nên đi cùng mấy vị sư huynh đệ của ngươi thương lượng." Nguyên Thủy sững sờ, sau đó đại hỉ.

Hồng Quân ý này rất rõ ràng, là muốn hắn cùng những người còn lại trong Ngũ Thánh liên hợp lại một chỗ, sau đó gây áp lực cho Minh Hà, bức bách hắn giao ra một ít thần chức Địa Phủ, cộng hưởng công đức Địa Phủ! "Sư tôn, đệ tử minh bạch!

Đệ tử cáo từ!" Thế là, Nguyên Thủy rời đi Tử Tiêu Cung. ...

Cùng lúc đó, tại Địa Phủ.

Hậu Thổ không thể tin nổi nhìn Minh Hà.

Thực lực của Minh Hà, lần này đến lần khác mang đến cho nàng kinh hỉ, lần này đến lần khác làm nàng cảm thấy chấn kinh!

Hiện tại lại có thể một kiếm đánh bại Nguyên Thủy!

Đẳng cấp chiến lực khủng bố này, tại toàn bộ Hồng Hoang cũng

là số một số hai. "Thế nào, có phải hay không bị vi phu làm cảm động rồi?" Lúc này, một đạo thanh âm khinh điêu vang lên.

Hậu Thổ hồi thần, hừ một tiếng: "Chàng gan cũng to quá rồi, ngay cả đệ tử của Nguyên Thủy cũng dám giết, không sợ Hồng Quân Đạo Tổ tìm phiền toái?" Minh Hà cười to một tiếng: "Ha ha, hắn sẽ không vì chút chuyện nhỏ này mà làm khó ta, nàng yên tâm đi." Hậu Thổ kiều sân một tiếng, sau đó tò mò hỏi: "Thiếp có một chuyện hiếu kỳ, vì sao Thiên Đạo chỉ trừng phạt Nguyên Thủy, đối với chàng lại bỏ mặc?" Minh Hà cười nói: "Khả năng là, Thiên Đạo cũng nhìn tên ngụy quân tử Nguyên Thủy kia không vừa mắt, giúp ta giáo huấn hắn đi, ha ha." Kỳ thật nguyên nhân này cũng đơn giản, Thiên Đạo chỉ là một cái ý chí không có tình cảm, tương tự như máy móc.

Minh Hà lại không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, không nằm trong quy tắc Thiên Đạo, Thiên Đạo tự nhiên quản không được.

Hiện tại Minh Hà, trong mắt Thiên Đạo, thậm chí cũng không tính là Thánh nhân. "Thiếp tin chàng cái quỷ." Hậu Thổ bĩu môi, bắt đầu một lần nữa cấu kiến Địa Phủ.

Nàng có chút im lặng.

Mỗi lần Minh Hà tại Địa Phủ thượng không động thủ, đều có thể đem Địa Phủ đánh cho tan tành.

Chương 14

Minh Hà lại tại lúc này trong lòng khẽ động. 【 Kích lui kẻ xâm nhập Địa Phủ, thu hoạch được một lần cơ hội câu thông Hỗn Độn, có thể một lần nữa dẫn nhập thần hồn cường đại! 】 Thanh âm của Hệ thống vang lên.

Minh Hà trong lòng vui vẻ.

Không nghĩ tới sau khi kích lui Nguyên Thủy, lại có thể thu hoạch được cơ hội bực này.

Mỗi lần câu thông Hỗn Độn, dẫn nhập thần hồn cường đại, tịnh sắc phong thành công, vậy đại biểu có bảo vật phong phú để lấy.

Lần này, không biết có thể dẫn nhập thần hồn cường đại nào, lại có thể thu hoạch được ban thưởng gì.

Minh Hà cùng Hậu Thổ chào hỏi một tiếng, sau đó trở về trong Huyết Hải.

Trầm tâm tĩnh khí, câu thông Hỗn Độn, sau đó phân ra một tia thần hồn, bắt đầu tìm kiếm thần hồn cường đại. ...

Mấy trăm năm trôi qua, Minh Hà rốt cục tìm được một đạo thần hồn cường đại.

Hắn không chút do dự đem đạo thần hồn kia dẫn nhập vào trong Địa Phủ. "...

Đế Giang?" Nhìn quái vật trước mắt, Minh Hà có chút kinh ngạc.

Đế Giang nãi là thủ lĩnh Thập Nhị Tổ Vu, nghe đồn tại trận quyết chiến cuối cùng của Vu Yêu đại chiến, Đế Giang tự bạo cùng Đế Tuấn đồng quy vu tận, để Vu Yêu đại chiến hạ màn.

Vốn cho rằng Đế Giang không có Nguyên Thần, không có khả năng tìm được thần hồn trong Hỗn Độn, không nghĩ tới hắn lại có thần hồn.

Kỳ thật cũng đúng.

Hồng Hoang sinh linh, tận giai hữu thần hồn.

Cho dù là Vu Tộc cũng có. "Là người phương nào?" Đế Giang sau khi xuất hiện, cảnh giác nhìn Minh Hà.

Minh Hà nói: "Bản tọa Minh Hà, hôm nay cùng Hậu Thổ cộng đồng chấp chưởng Địa Phủ." "Hậu Thổ muội muội?" Đế Giang thần hồn chấn động, kích động nói: "Nơi này là Địa Phủ?

Hậu Thổ hiện tại thế nào?

Ta tại sao lại ở chỗ này?" Minh Hà nói: "Bản tọa đem ngươi từ trong Hỗn Độn hư vô dẫn nhập vào trong Địa Phủ, hôm nay ngươi có hai loại lựa chọn.

Một là Bản tọa đem ngươi đưa vào trong luân hồi, chuyển thế đầu thai, tái thế làm người.

Hoặc là, tiếp nhận sự sắc phong của Bản tọa, trở thành người của Địa Phủ, vì thiên hạ sinh linh chuyển thế luân hồi mà làm việc, thu hoạch được vô lượng công đức, đây cũng là một loại trùng sinh khác." Đế Giang không chút do dự nói: "Ta lựa chọn con đường thứ hai, trở thành người của Địa Phủ!" Trước khi Đế Giang chết, Hậu Thổ đã thân hóa luân hồi, bắt đầu cấu kiến Địa Phủ rồi.

Cho nên, hắn biết Địa Phủ là của Hậu Thổ.

Hiện tại bị Minh Hà dẫn độ thần hồn, có hi vọng huynh muội trùng tụ, tự nhiên không chút do dự lựa chọn con đường thứ hai! "Tốt!" Minh Hà gật gật đầu, câu thông Địa Phủ, bàng đại U Minh chi khí rơi xuống, vì Đế Giang trọng chú nhục thân.

Phiến khắc sau, Minh Hà nói: "Bản tọa hiện tại sắc phong ngươi là một trong Thập Điện Diêm La của Địa Phủ, Tần Quảng Vương, thống quản nhân gian sinh tử, chưởng quản cát hung!" Đế Giang chắp tay: "Cẩn tuân Lão Tổ pháp chỉ!" Minh Hà nói: "Đi thôi." Đế Giang lại gấp gáp nói: "Lão Tổ, thuộc hạ có một chuyện muốn nhờ!" Minh Hà nói: "Chuyện gì?" Đế Giang: "Lão Tổ có thể hay không phục sinh mấy người huynh đệ chết trận kia của ngã?" Nguyên lai là việc này.

Minh Hà nói: "Hôm nay không phải thời cơ, ngày sau tự nhiên sẽ có cơ hội." Đế Giang nghe xong đại hỉ, tranh thủ thời gian cung kính chắp tay nói: "Đa tạ Lão Tổ, thuộc hạ nhất định toàn tâm vì Địa Phủ làm việc!" Đế Giang cũng không nghĩ hiện tại có thể phục sinh các Tổ Vu khác, hắn muốn chẳng qua là một cái hứa hẹn của Minh Hà.

Hôm nay Minh Hà đã cho hứa hẹn, Đế Giang tự nhiên đại hỉ.

Sau đó, Đế Giang rời đi Huyết Hải. 【 Sắc phong Đế Giang làm Tần Quảng Vương, thu hoạch được Đại Đạo cấp không gian thần thông: Nhất Niệm Vĩnh Hằng! 】 【 Thu hoạch được Hồng Mông Tiên Thiên Linh Quả: Huyết Lân Thanh! 】 【 Thu hoạch được Đại Đạo công đức ba trăm vạn! 】 Rất nhanh, Hệ thống ban thưởng đã tới.

Minh Hà trong lòng kích động.

Ngọa tào!

Ban thưởng này cũng quá phong phú đi!

Đại Đạo cấp không gian thần thông!

Hồng Mông Tiên Thiên Linh Quả!

Còn có Đại Đạo công đức!

Đại Đạo công đức, đó chính là tồn tại còn trân quý hơn Thiên Đạo công đức, tăng lên tu vi càng thêm rõ rệt.

Lần này ban thưởng, quả thực phong phú!

Có Đại Đạo cấp không gian thần thông này, thực lực hắn nhất định sẽ tăng gấp bội.

Chí ít cái Hồng Mông Tiên Thiên Linh Quả Huyết Lân Thanh kia, thứ này cũng là đồ tốt.

Sinh tại Hỗn Độn, trưởng tại Hồng Mông, cần mấy chục vạn năm mới có thể thành thục, sau khi thành thục chỉ có một quả, so với Hồng Mông Tử Khí còn muốn trân quý hơn!

Một quả Huyết Lân Thanh, có thể đê thượng trăm vạn năm khổ tu!

Lại thêm những Đại Đạo công đức kia, nếu như có thể luyện hóa, Minh Hà tu vi nhất định có thể tiến thêm một bước!

Thế là, Minh Hà cũng không rời đi Huyết Hải, trực tiếp tại đáy Huyết Hải, bắt đầu luyện hóa Huyết Lân Thanh.

Huyết Lân Thanh luyện hóa tương đối đơn giản, chỉ dùng mấy trăm năm liền luyện hóa hoàn tất!

Minh Hà tu vi trực tiếp trùng kích đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ nhị trọng đỉnh phong, khoảng cách đệ tam trọng chỉ còn kém một bước!

Minh Hà không chút do dự bắt đầu luyện hóa Đại Đạo công đức.

Lại hơn bốn ngàn năm sau, Minh Hà rốt cục luyện hóa xong ba trăm vạn Đại Đạo công đức! "Oanh long ~" Trong cơ thể vang lên tiếng nổ vang vô biên, tu vi trực tiếp đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên đệ tam trọng!

Huyết La Cửu Kiếm đã có thể thi triển đệ ngũ kiếm!

Như vậy, lực lượng càng phát ra sung túc.

Hiện tại bằng vào thực lực của hắn, đừng nói khu khu Nguyên

Thủy Thiên Tôn, dù Lục Thánh cùng nhau đến, cũng chưa chắc đã phải sợ.

Hiện tại Minh Hà có lòng tin này!

Một cái Đại Đạo cấp không gian thần thông, một cái Đại Đạo cấp kiếm đạo thần thông!

Tại trong Hồng Hoang chẳng phải là tung hoành vô địch?! "Rốt cục có thể xuất quan." Minh Hà lại dùng ngàn năm thời gian củng cố tu vi, lúc này mới đứng dậy, lẩm bẩm một tiếng.

Bất tri bất giác lại trôi qua hơn năm ngàn năm thời gian, cũng là lúc đi tìm Tây Phương Nhị Thánh gây phiền toái rồi.

Chỗ Tây Phương Nhị Thánh, có chút đồ vật Minh Hà nhất định phải lấy.

Ví dụ như Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên!

Hôm nay Minh Hà đã sở hữu Thập Nhị Phẩm Nghiệp Hỏa Hồng Liên cùng Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên, nếu như lại được Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, không chừng có thể luyện hóa thành Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Liên Tọa!

Đó chính là vô thượng bảo vật cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo!

Xưng là Hồng Hoang đệ nhất phòng ngự chí bảo cũng không quá đáng!

Cho nên, Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên, tự nhiên muốn đi lấy.

Ngoài ra còn có một kiện phòng ngự chí bảo khác trong tay Tiếp Dẫn, Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ!

Đó cũng là một trong Ngũ Phương Kỳ, Minh Hà đương nhiên muốn lấy.

Cho nên, sự việc Tây Phương Nhị Thánh phá hoại Địa Phủ, nhất định phải giải quyết. ...

Chương 15

Huyết Hải dũng động, Minh Hà hóa thành một đạo huyết quang vọt ra khỏi Huyết Hải, vừa chuẩn bị rời đi Địa Phủ, Hậu Thổ đã ngăn cản đường đi của hắn.

Minh Hà tò mò nhìn Hậu Thổ: "Thế nào, tìm ta có chuyện gì sao?" Hậu Thổ nói: "Minh Hà đại ca, đa tạ huynh tìm được thần hồn đại ca ta, nếu như không có huynh, huynh muội chúng ta chỉ sợ rốt cuộc không cách nào gặp nhau!" Nguyên lai là vì chuyện này.

Minh Hà cười cười, bỗng nhiên phát giác Hậu Thổ đối với hắn xưng hô đều thay đổi.

Gọi là "Minh Hà đại ca"?

Minh Hà cười nói: "Đều là người một nhà, chuyện nhỏ." Hậu Thổ khuôn mặt có chút đỏ lên, sau đó nói: "Cái kia...

Chàng muốn đi làm cái gì?" Minh Hà nhìn Hậu Thổ trước mắt, nơi nào còn giống Bình Tâm Nương Nương đại danh đỉnh đỉnh, ngược lại giống như một tiểu cô nương nũng nịu đang gặp tình yêu a! "Cô nương này sẽ không phải thật sự động tình với ta rồi chứ?" Minh Hà tâm lý lẩm bẩm một tiếng, sau đó nói: "Ta trước đó không phải đã nói rồi sao, Tây Phương Nhị Thánh hủy Địa Phủ của ta, chuyện này cũng phải có cái thuyết pháp, ta phải đi Cực Lạc thế giới Linh Sơn đòi lại công đạo, nếu không Địa Phủ ta còn đâu nhan diện?" Nguyên lai là vì chuyện này a!

Hậu Thổ gật gật đầu: "Được, vậy Minh Hà đại ca nhất định phải cẩn thận là hơn, Tây Phương Nhị Thánh âm hiểm xảo trá, chàng phải đề phòng nhiều hơn." Bộ dáng Hậu Thổ này, giống như dặn dò trượng phu đi xa, làm cho Minh Hà trong lòng có chút xúc động.

Minh Hà nói: "Yên tâm, trước thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế gì đều không có tác dụng." Hậu Thổ hiện tại đối với Minh Hà cũng yên tâm, biết lấy thực lực Minh Hà, bây giờ trong Hồng Hoang chỉ sợ không ai có thể thật sự làm gì được hắn.

Thế là Hậu Thổ nói: "Vậy đi sớm về sớm." "Thế nào, luyến tiếc ta a." Minh Hà cười hắc hắc nói.

Hậu Thổ trừng Minh Hà một cái, xoay người bay đi.

Minh Hà cười to một tiếng, hóa thành một đạo huyết quang vọt ra khỏi Địa Phủ.

Đây là lần đầu tiên hắn đặt chân lên đại địa Hồng Hoang kể từ khi xuyên việt. "Hồng Hoang phong cảnh thật tốt." Minh Hà nhìn Hồng Hoang đại hảo hà sơn, không khỏi cảm thán một tiếng.

Bất quá hắn cũng không lưu luyến những phong cảnh này, trực tiếp thi triển không gian thần thông, thân thể lóe lên, biến mất không thấy.

Chờ đến lúc xuất hiện lại, đã ở trên Linh Sơn của Tây Phương Cực Lạc thế giới.

Tại Linh Sơn, Minh Hà đưa mắt nhìn bốn phía.

Linh khí của Tây Phương rõ ràng còn lâu mới bằng Đông Thổ Hồng Hoang, phong cảnh cũng càng không cần phải nói, trên cơ bản có thể dùng "mãn mục thương di" (đầy mắt hoang tàn) để hình dung.

Ảnh hưởng do Long Phượng đại kiếp tạo thành, hiện tại cũng chưa khôi phục.

Minh Hà cũng không có mảy may cảm xúc chấn động, trực tiếp nói: "Chuẩn Đề đạo hữu, Tiếp Dẫn đạo hữu, Bản tọa đến rồi." Thanh âm nói chuyện không lớn, nhưng sát phạt chi khí nồng đậm cuồng dũng tuôn ra, toàn bộ Cực Lạc thế giới đều đang run rẩy, vô số sinh

linh bị cỗ uy áp này dọa đến nằm rạp trên mặt đất, không dám động đậy.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn tự nhiên cũng nghe được thanh âm của Minh Hà, hai người sắc mặt song song biến đổi, sau đó nhanh chóng vọt ra khỏi Linh Sơn, nhìn thấy Minh Hà tóc đỏ tung bay.

Hai người trong lòng âm thầm kêu khổ.

Vị sát tinh này đến Linh Sơn rồi!

Không dám chậm trễ, Chuẩn Đề tranh thủ thời gian bay lên trước, cười hắc hắc nói: "Nguyên lai là Minh Hà đạo hữu a!

Bần đạo không có từ xa tiếp đón, không có từ xa tiếp đón a!" Tiếp Dẫn cũng tranh thủ thời gian đi theo, cười nói: "Bần đạo gặp qua Minh Hà đạo hữu." Hai người đều khách khách khí khí, không dám có nửa điểm chậm trễ.

Dù sao hai người đều biết Minh Hà hung mãnh đến mức nào, đó là tồn tại ngay cả đại địa Hồng Hoang đều có thể đánh nát!

Hắn nếu nổi giận, ở Linh Sơn xuất thủ một cái, Tây Phương thế giới vốn đã hoang lương suy bại, không chừng sẽ triệt để xong đời.

Cho nên, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đều cẩn thận từng li từng tí, sợ chọc giận Minh Hà.

Vị này hiện tại thế nhưng là đệ nhất cuồng nhân Hồng Hoang a.

Không phải vạn bất đắc dĩ, ai cũng không muốn đắc tội.

Minh Hà nhìn ra hai người kiêng kị, thản nhiên nói: "Ta tới Linh Sơn cũng không có đại sự gì, trước đó các ngươi đi Địa Phủ của ta gây sự, đem Địa Phủ của ta oanh cho nát bấy, còn nhớ chứ?" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn sắc mặt trực tiếp biến đổi, có chút khó coi.

Cái gì gọi là chúng ta oanh nát bấy!

Rõ ràng là ngươi quá hung tàn, dư uy thần thông đem Địa Phủ hủy đi được không!

Hiện tại lại đổ lên đầu chúng ta!

Còn có thiên lý hay không a?

Nhưng Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn không có cách nào, không dám không thừa nhận a!

Nhìn tư thế này của Minh Hà, một khi không thừa nhận, hắn sẽ trực tiếp đại đả xuất thủ.

Địa Phủ có thể thừa thụ thần thông của Minh Hà, nhưng Tây Phương thế giới thì không chịu nổi a.

Cho nên, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn chỉ có thể thành thành thật thật gật đầu, Chuẩn Đề nói: "Minh Hà đạo hữu, lần trước xác thực là chúng ta không đúng, là chúng ta đường đột!

Nhân việc này, huynh đệ chúng ta hướng đạo hữu xin lỗi!

Mong hãy hải hà bao dung." Minh Hà nhìn bộ dáng hai người hoảng sợ nhưng chân thành, gật gật đầu: "Được, Bản tọa tiếp nhận lời xin lỗi của các ngươi." Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người thở dài một hơi.

Tiếp nhận xin lỗi là tốt rồi.

Bọn hắn sợ nhất Minh Hà cái gì cũng không quan tâm, đi lên liền một trận đánh loạn, vậy Tây Phương thế giới thật sự lương lương (tiêu đời).

Minh Hà thấy thế, không khỏi trong lòng cười một tiếng, sau đó nói: "Bất quá, xin lỗi không phải hẳn là nên có bồi lễ sao, vậy bồi lễ của các ngươi đâu?" Tây Phương Nhị Thánh vừa nghe lời này, một trương mặt cười lập tức biến thành mặt khổ qua.

Chuẩn Đề cười khan nói: "Minh Hà đạo hữu, ngươi cũng biết, Tây Phương chúng ta bần tích vô cùng, ngay cả tu luyện tư nguyên cũng không có, càng không có bảo bối lọt vào mắt xanh của ngươi." Tiếp Dẫn cũng tranh thủ thời gian nói: "Đúng a Minh Hà đạo hữu, ngươi nhìn xem Tây Phương chúng ta, ngay cả linh thú bình thường cũng không nguyện ý ở, nơi nào lấy ra được bảo bối khiến ngươi hài lòng a." Hai người tội nghiệp nhìn Minh Hà, hi vọng có thể đem Minh Hà lừa gạt cho qua.

Chỉ là Minh Hà lại nơi nào dễ dàng bị lừa gạt như vậy.

Minh Hà vừa nghe lời này, sắc mặt lập tức trầm xuống, lạnh lùng nói: "Thế nào, hai vị cảm thấy Địa Phủ ta dễ khi dễ, hay là Minh Hà ta dễ khi dễ?" Hai người sắc mặt lập tức biến đổi, trở nên khổ sở.

Nhất là Chuẩn Đề, hắn hiện tại sợ Minh Hà.

Lần trước bị Minh Hà một thương xử lý nửa thân thể, hiện tại ký ức vẫn còn mới mẻ, nhìn sắc mặt Minh Hà biến hóa, lập tức không dám nói thêm.

Chuẩn Đề khổ sở nói: "Minh Hà đạo hữu, nói đi, ngươi muốn bồi lễ cái gì, chỉ cần chúng ta lấy ra được." Hắn hiện tại cũng chỉ có thể tự nhận không may.

Ai bảo mình muốn làm chim đầu đàn, đi trước tìm Địa Phủ phiền toái đâu?

Nếu để cho Nguyên Thủy đi trước, nhìn Nguyên Thủy ăn quả đắng xong, bọn hắn thiết định sẽ không đi Địa Phủ nữa.

Cho dù từ bỏ Địa Phủ công đức, cũng sẽ không đi lấy thân phạm hiểm.

Hiện tại tốt rồi, Địa Phủ công đức không có lấy được, lại rước lấy một thân tao (xui xẻo).

Chỉ cầu tranh thủ thời gian tức sự ninh nhân, để sát tinh Minh Hà này đừng gây phiền toái nữa.

Minh Hà lại một lần nữa lộ ra tiếu dung: "Nói sớm thế này có phải tốt không." Tiếp theo, Minh Hà nhìn về phía Tiếp Dẫn: "Kỳ thật Tiếp Dẫn đạo hữu cũng không phải là không có bảo bối tốt, xem đạo hữu có bỏ được hay không mà thôi.

Bản tọa nhớ kỹ trong tay đạo hữu có một cái Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ a?

Hai dạng này đều là bảo bối tốt.

Bồi thường Địa Phủ ta tổn thất hẳn là đủ rồi." Tiếp Dẫn vừa nghe lời này, lập tức da mặt co rút.

Vốn dĩ Tiếp Dẫn mặt mũi đã khắc khổ, hiện tại nghe Minh Hà nói, lập tức càng thêm đau khổ.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, đó thế nhưng là bảo vật quý trọng nhất của hắn!

Minh Hà muốn hắn tặng đi!

Sao có thể!

Tiếp Dẫn lập tức nói: "Không có khả năng!

Hai thứ đồ này là vật quý trọng nhất của ta, tuyệt đối không thể tặng người!" "Thế sao?" Minh Hà sắc mặt trầm xuống, vừa nhấc tay, Thí Thần Thương mang theo thao thiên ma khí cùng sát phạt chi khí xuất hiện, toàn bộ Cực Lạc thế giới đều khó mà thừa nhận cỗ sát phạt chi lực cường hãn này, phát ra tiếng "Oanh long long" chấn động.

Cực Lạc thế giới bên trong vô số sinh linh đều nằm rạp trên mặt đất, kinh hoảng thất thố nhìn xem bốn phía, tâm lý tràn đầy khủng hoảng.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề sắc mặt đồng thời biến đổi, sợ đến mức tim đập mạnh, Chuẩn Đề tranh thủ thời gian nói: "Đạo hữu đạo hữu!

Có chuyện hảo hảo nói, trước tiên đem Thí Thần Thương thu lại có được hay không?" "Hừ, kiên nhẫn của Bản tọa có hạn." Minh Hà không thu Thí Thần Thương, sâm nhiên nhìn chằm chằm hai người.

Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề âm thầm kêu khổ không ngừng, nhưng cũng không có cách nào.

Sát tinh đều đã trêu chọc phải, tổng yếu giải quyết a.

Chuẩn Đề nói: "Sư huynh, bất quá là hai kiện bảo vật mà thôi, liền tặng cho Minh Hà đạo hữu đi, cũng coi như kết thiện duyên a!" Tiếp Dẫn cười khổ một tiếng.

Kết thiện duyên?

Thiện duyên này kết cái giá cũng quá lớn đi!

Chương 16

Nhưng nào có biện pháp a!

Tiếp Dẫn chỉ có thể bất đắc dĩ lấy ra Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên cùng Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ, mặt mũi tràn đầy đau lòng giao cho Minh Hà.

Minh Hà lúc này mới lộ ra một tia tiếu dung: "Đúng rồi, chúng ta kết thiện duyên thật tốt, đúng không?" Đúng cái rắm!

Tiếp Dẫn thầm mắng, cái thiện duyên này lão tử thà rằng không kết!

Chuẩn Đề thì cười hì hì nói: "Đúng đúng đúng, Minh Hà đạo hữu nói đúng!

Không phải là hai kiện bảo vật thôi sao?

Y bần đạo thấy a, hai kiện bảo vật này bản thân chính là thuộc về đạo hữu, tặng cho đạo hữu đó là thiên kinh địa nghĩa a!" Nghe Chuẩn Đề nói, Minh Hà âm thầm cười lạnh.

Chuẩn Đề không hổ là Chuẩn Đề đạo nhân.

Gia hỏa này thật sự hoàn toàn không quan tâm thể diện của mình, chỉ cần có thể thu hoạch được chỗ tốt, mặt mũi tôn nghiêm, vậy đều là cứt chó.

Khó trách tại Hồng Hoang hậu kỳ, thời đại Tây Du, Tây Phương Phật Giáo có thể đại hưng.

Cùng sự không biết xấu hổ của Chuẩn Đề có quan hệ rất lớn.

Chỉ cần có chỗ tốt, chuyện gì cũng làm.

Mặt mũi?

Trong mắt hắn áp căn không đáng một đồng.

Minh Hà thu hồi hai dạng bảo vật: "Tốt, Địa Phủ cùng Tây Phương ân oán dừng ở đây, ta đi trước." Nói xong, Minh Hà trực tiếp biến mất không thấy.

Thậm chí Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn cũng không biết Minh Hà biến mất như thế nào.

Chuẩn Đề thu hồi tiếu dung, ngưng trọng nói: "Thật lợi hại không gian thần thông!

Ta một điểm cảm giác cũng không có!" Tiếp Dẫn cũng gật gật đầu: "Không sai, ta cũng hoàn toàn không có bắt được bất kỳ vết tích gì!

Cái tên Minh Hà này, thật sự không thể lại trêu chọc!" Tiếp Dẫn hiện tại cảm giác, hai kiện bảo vật giao ra, tựa hồ có chút vật có giá trị!

Không gian thần thông kinh khủng như vậy, quá đáng sợ.

Nếu thời điểm Minh Hà xuất hiện ở bên cạnh bọn hắn, bọn hắn đều hoàn toàn không biết gì!

Cho nên người sở hữu loại năng lực này như Minh Hà, ai dám đắc tội a! ...

Đông Thổ.

Minh Hà tạm thời không có về Huyết Hải, tùy tiện tìm một chỗ dừng lại, sau đó bắt đầu quan sát sự biến hóa của ba cái liên đài!

Bởi vì hắn phát hiện, từ khi đạt được ba cái Thập Nhị Phẩm Liên Đài về sau, chúng bắt đầu sinh ra một loại biến hóa cổ quái.

Tựa hồ...

đang dung hợp!

Linh Sơn.

Tiếp Dẫn có chút dục khốc vô lệ.

Hai kiện phòng ngự bảo vật cứ như vậy bị Minh Hà hố đi mất, Tiếp Dẫn càng phát giác bọn hắn lúc trước đi Địa Phủ kiếm chuyện là quyết định phi thường ngu xuẩn.

Xem ra về sau làm bất cứ chuyện gì, đều phải suy nghĩ kỹ rồi mới làm!

Nếu không lại đắc tội Minh Hà, vậy Tây Phương thế giới triệt để quật khởi vô vọng. "Sư huynh đi thôi, trời không tuyệt đường người!

Ta có dự cảm, Tây Phương chúng ta sớm muộn cũng có một ngày sẽ quật khởi.

Đến lúc đó những kẻ dám khi dễ chúng ta, ta đều muốn bọn hắn đẹp mặt." Chuẩn Đề khẽ thở dài một tiếng nói, chuẩn bị cùng Tiếp Dẫn về đạo trường tiếp tục tu luyện.

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo tiếng cười vang lên: "Hai vị Thánh nhân, đã lâu không gặp a!" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn sững sờ, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nơi xa một đạo cầu vồng xuất hiện, nháy mắt đi vào trước mặt, biến thành Nguyên Thủy Thiên Tôn đang "tươi cười khả ái".

Hai người trong lòng đều lẩm bẩm, gia hỏa này tìm bọn hắn làm gì?

Chuẩn Đề chắp tay: "Nguyên...

Nguyên Thủy đạo huynh.

Không biết đạo huynh đến Linh Sơn ta là có chuyện gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn tứ phía một cái, sau đó nói: "Hai vị đạo hữu, không bằng đi đạo trường nói chuyện một chút?" "Tốt!" Chuẩn Đề

gật đầu.

Thế là ba người đi vào đạo trường.

Lần lượt ngồi xuống xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới cho thấy ý đồ đến: "Tên Minh Hà kia cũng quá phận một chút, hai vị đạo hữu đều đã nói xin lỗi rồi, tên kia còn muốn cường áp Linh Sơn, quả thực là quá làm càn!

Ta thấy, hắn áp căn không để chư Thánh chúng ta vào mắt!

Quả thực đáng hận!" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn liếc nhau, tạm thời không nói gì.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn hai người một chút, lại nói: "Hai vị đạo hữu, ta cứ nói thẳng đi!

Minh Hà tên kia quá phận, ỷ vào thực lực cường đại, năm lần bảy lượt khi áp chúng ta!

Việc này hai vị đạo hữu chẳng lẽ cứ như vậy nhẫn khí thôn thanh rồi sao?" Đối mặt với Nguyên Thủy Thiên Tôn chất vấn, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn y nguyên không nói gì.

Bọn hắn hiện tại không dám đắc tội Minh Hà, lại không tiện nói thẳng ra là muốn nhẫn khí thôn thanh, không phải vậy thì thật sự một chút mặt mũi cũng không có.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nội tâm thầm mắng một tiếng "nhát gan", nhưng ngoài miệng nói: "Thực không dám giấu giếm, Bần đạo lần này tới là muốn cùng hai vị đạo hữu liên hợp!

Hai vị đạo hữu yên tâm, lần này không chỉ có ba người chúng ta, còn có Đại ca cùng Tam đệ của ta!

Đến lúc đó năm vị Thánh nhân chúng ta cùng nhau áp chế Địa Phủ, vậy Minh Hà có bản lãnh tày trời, cũng phải ngoan ngoãn đi vào khuôn

khổ!

Ăn của chúng ta nhiều chỗ tốt như vậy, thần chức Địa Phủ nói gì thì nói cũng phải giao ra một ít!" Nghe Nguyên Thủy Thiên Tôn nói, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn có chút động tâm.

Nếu như Thông Thiên cùng Thái Thượng đều gia nhập, tuyệt đối có thể áp chế Minh Hà!

Dù sao, Thái Thượng cường đại là được công nhận, Hồng Quân phía dưới đệ nhất Thánh nhân, đó cũng không phải nói đùa.

Thế là Chuẩn Đề hỏi: "Đạo huynh, Thái Thượng sư huynh cùng Thông Thiên sư huynh thật sự nguyện ý liên hợp, cùng một chỗ đối phó tên Minh Hà kia?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Đại ca ta đã ngầm đồng ý, đến lúc đó tự sẽ ra tay.

Còn về phần Thông Thiên, hắn là Tam đệ của ta, đối với lời của Bần đạo nói gì nghe nấy, đến lúc đó Bần đạo truyền âm cho hắn, hắn tự sẽ không nói hai lời đến đây hiệp trợ." Nghe vậy, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người đều tâm động.

Đã như vậy, hai người gật đầu: "Tốt, vậy hết thảy y theo lời đạo huynh!" Có Thông Thiên cùng Thái Thượng tương trợ, bọn hắn tin tưởng, Minh Hà có cuồng hơn nữa, cũng không thể nào là đối thủ!

Đến lúc đó, nhất định phải đem những tổn thất trước đó, cả vốn lẫn lời đều lấy về!

Thế là ba người tiếp tục thương nghị, quyết định một đoạn thời gian sau, tìm một cơ hội trực tiếp đánh vào trong Địa Phủ. ...

Một bên khác, Minh Hà khoanh chân ngồi tại một sơn động, quan sát ba cái Thập Nhị Phẩm Liên Đài trong Tử Phủ đang dung hợp.

Hôm nay, đã đến quan đầu cuối cùng.

Phiến khắc sau, rốt cục dung hợp hoàn tất!

Một tòa tử sắc liên đài xuất hiện ở trong Tử Phủ, tản ra khí tức huyền ảo khủng bố. "Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài sao?" "Khí tức bên trên, hẳn là Hồng Mông khí tức!" "Lực phòng ngự này, cổ kế có thể so với Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng!" Minh Hà dưới chân xuất hiện một tòa tử sắc liên đài, một mặt hài lòng nói.

Tam đại Thập Nhị Phẩm Liên Đài dung hợp thành liên đài quả nhiên không tầm thường.

Minh Hà nói: "Về sau, gọi ngươi là Hồng Mông Tử Liên đi!" Nói xong, Minh Hà trực tiếp đem Hồng Mông Tử Liên thu vào trong Tử Phủ.

Có Hồng Mông Tử Liên, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng làm hắn bị thương.

Minh Hà rời đi sơn mạch, chuẩn bị tại đại địa Hồng Hoang đi dạo một vòng, sau đó trở về trong Địa Phủ tiếp tục tu luyện.

Lại hơn bốn ngàn năm nữa là có thể câu thông Hỗn Độn.

Kết quả vừa ra khỏi sơn mạch, nghênh diện bay tới một người thanh niên đạo nhân.

Đạo nhân này nhìn như bình thường, nhưng đôi mắt lại vô cùng sắc bén, phảng phất trong cơ thể giấu một thanh trùng thiên chi kiếm.

Chương 17

Minh Hà nháy mắt nhận ra, người này chính là một trong Tam Thanh, Thông Thiên!

Không nghĩ tới, tại nơi này lại đụng phải Thông Thiên. "Minh Hà đạo hữu!" Thông Thiên hiển nhiên cũng nhận ra Minh Hà, phi thường kinh hỉ hô một tiếng.

Minh Hà có chút kinh ngạc, gia hỏa này tựa hồ đang tìm hắn a?

Minh Hà nói: "Không biết Thông Thiên đạo hữu có chuyện gì?" Thông Thiên khách khí nói: "Minh Hà đạo hữu, nghe nói ngươi gần đây lĩnh ngộ kiếm đạo thần thông, bần đạo muốn cùng ngươi thiết tha một hai." "Bần đạo cảm ứng cơ duyên định đi Tây Phương, không ngờ lại gặp đạo hữu ở đây." "Chính hảo, hai người chúng ta hãy hảo hảo thiết tha một chút." Minh Hà ánh mắt cổ quái nhìn Thông Thiên.

Tên này quả nhiên cùng những kẻ khác không giống nhau.

Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh chỉ chăm chăm nghĩ cách làm sao đoạt được chỗ tốt, kiếm chác một ít chức vị ở Địa Phủ.

Mà Thông Thiên này, lại chỉ muốn cùng hắn thiết tha.

Minh Hà nói: "Ngươi không phải đối thủ của ta." Thông Thiên cũng không giận, chân thành nói: "Ngã biết mình không phải đối thủ của ngươi, kiếm đạo thần thông của ngươi bần đạo bội phục sát đất, nhưng tu sĩ chúng ta, cũng không thể khư khư giữ lề lối cũ, mãi dậm chân tại chỗ được." "Bần đạo biết rõ không phải đối thủ của ngươi, nhưng vẫn muốn thử xem." "Bần đạo muốn nhìn xem, kiếm đạo thần thông của Minh Hà đạo hữu, so với Tru Tiên Kiếm Trận thì như thế nào!" Một phen lời nói của Thông Thiên khiến Minh Hà kinh ngạc.

Không ngờ Thông Thiên lại có một phen lĩnh ngộ như vậy.

Quả thật cùng đám người Nguyên Thủy có sự khác biệt rất lớn a.

Khó trách có thể trở thành đệ tử mà Hồng Quân yêu thích nhất.

Chỉ tiếc, kết cục về sau của người này phi thường bi thảm, Tiệt Giáo bị phế, bản thân cũng phải nuốt xuống Vẫn Thánh Đan, bị tù cấm cả đời, coi như xong.

Minh Hà lắc đầu: "Bản tọa dễ dàng không xuất thủ, một khi xuất thủ, tất phải trả một cái giá lớn." Thông Thiên hiểu ý, giơ tay vung lên, một lá cờ nhỏ màu đen xuất hiện trước mặt.

Trong sát na, một cỗ hung sát chi khí cường hãn cuồng dũng trào ra, phương viên mấy trăm dặm phảng phất như rơi vào Vô Gian Địa Ngục, vô số hắc khí cuồng loạn, người nào tâm trí yếu một chút, rất dễ dàng bị lá cờ này khống chế. "Đây là Lục Hồn Phiên, nãi là chí bảo trong tay ngã, nếu ngươi thắng ngã, Lục Hồn Phiên liền thuộc về ngươi." Thông Thiên chỉ tay vào Lục Hồn Phiên, hào sảng nói.

Minh Hà trong lòng khẽ động, ánh mắt sáng quắc nhìn Lục Hồn Phiên kia.

Món đồ chơi này xác thực là đồ tốt.

Nãi là hung sát dị bảo, cấp bậc tương đương với Tiên Thiên Chí Bảo, cùng Trấn Thiên Quan đồng xuất một nguyên, do oán niệm của ba ngàn Đại Đạo Thiên Ma sau khi chết biến thành, có thể thương tổn đến Thánh thể của Thiên Đạo Thánh Nhân.

Cũng xem như là một món pháp bảo tương đương lợi hại.

Không ngờ, Thông Thiên vì muốn cùng hắn thiết tha, trực tiếp lấy ra Lục Hồn Phiên!

Có chút ý tứ. "Lục Hồn Phiên vừa vặn phù hợp với đạo của ta,

nếu bản tọa có được, uy lực có thể tăng lên mấy thành!" Minh Hà lầm bầm một tiếng, sau đó nói: "Nếu Thông Thiên đạo hữu đã có hứng thú như thế, vậy bản tọa sẽ bồi ngươi thiết tha một ván." Nói xong, hắn trực tiếp khai tịch ra hư vô, hai người bước vào trong hư vô chi địa.

Tại hư vô chiến đấu, cũng không cần lo lắng lan đến Hồng Hoang đại địa, các đại năng khác cũng không cách nào sát giác. "Ha ha, Minh Hà đạo hữu, vậy bần đạo xuất thủ đây!" Thông Thiên cười lớn một tiếng, giơ tay chỉ một cái, bốn thanh kiếm tản phát sát khí kinh người bay ra, đồng thời có một bức trận đồ hiện lên.

Thông Thiên biết rõ, nếu chỉ dựa vào Tru Tiên Tứ Kiếm, chỉ sợ nháy mắt sẽ lạc bại.

Cho nên, hắn không chút do dự thi triển ra Tru Tiên Kiếm Trận.

Duy có như thế, mới có thể cùng Minh Hà so cao thấp.

Minh Hà không động, mặc cho hắn thi triển kiếm trận.

Tru Tiên Kiếm Trận vừa triển khai, lập tức vô tận kiếm khí tràn ngập phiến không gian này, cả hư không đều đang run rẩy, uy áp cực lớn giáng lâm xuống.

Minh Hà vẫn ngồi yên bất động.

Hắn cũng muốn kiến thức uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận, xem có khủng bố như trong truyền thuyết 'phi Tứ Thánh bất khả phá' hay không! "Minh Hà đạo hữu, cẩn thận!" Thông Thiên quát khẽ một tiếng, trong tay niết ra một cái kiếm quyết, lập tức phi xuất một kiếm, trực lấy Minh Hà.

Quanh thân kiếm, tràn ngập vô cùng kiếm khí.

Sát phạt chi khí khủng bố tê liệt hư vô!

Tru Tiên Kiếm Trận năm đó ở trong tay La Hầu suýt chút nữa hủy

diệt Hồng Hoang, càng đừng nói hiện tại đang ở trong tay Thông Thiên - một vị Thiên Đạo Thánh Nhân, Hỗn Nguyên tam trọng thiên!

Minh Hà trong tay vừa nhấc, lấy ra Thí Thần Thương, thân thương run lên, cũng có vô tận sát phạt bạo phát ra.

Hai kiện vô thượng chí bảo của La Hầu tại hư vô va chạm. "Oanh long ~" Kiếm của Thông Thiên trực tiếp bị đánh bay, Minh Hà chỉ là toàn thân run lên một cái mà thôi. "Minh Hà đạo hữu chớ có xem thường bần đạo, chỉ dùng Thí Thần Thương sao!" Thông Thiên sắc mặt trầm xuống, sau đó biến huyễn kiếm quyết, song kiếm cùng xuất, Tru Tiên Kiếm Trận vì đó mà ông minh.

Minh Hà cười to: "Nếu có bản lĩnh thì bức ta xuất kiếm xem." Thông Thiên hừ một tiếng, ngược lại cũng cảm thấy Minh Hà nói có lý.

Nếu ngay cả bản lĩnh bức Minh Hà xuất kiếm cũng không có, vậy thì còn tư cách gì nói lời cuồng ngạo?

Song kiếm cùng đến, uy lực há chỉ tăng gấp bội?

Minh Hà cũng cảm giác có chút kinh hãi.

Không hổ là Tru Tiên Kiếm Trận, nhập vào trong trận, phi Tứ Thánh bất khả phá!

Minh Hà hoán đổi Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, trực tiếp thi triển Huyết La Cửu Kiếm đệ nhất kiếm! "Oanh long" một tiếng nổ vang, song kiếm của Thông Thiên trực tiếp bị đánh tan, vô tận sát phạt chi khí cũng trực tiếp tán loạn biến mất.

Minh Hà nói: "Thông Thiên đạo hữu, trực tiếp thi triển ra toàn bộ uy lực của Tru Tiên Kiếm Trận đi, để bần tọa nhìn xem, thực lực của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu mạnh!" "Hảo!" Thông Thiên không nói nhảm nữa, vận chuyển toàn bộ tu vi, Tru Tiên Tứ Kiếm cùng xuất, cả

hư vô đều tràn ngập kiếm khí!

Một đạo pháp tắc thuộc về Thiên Đạo trực tiếp giáng lâm xuống!

Tru Tiên Kiếm Trận, chúa tể Thiên Đạo sát phạt pháp tắc! "Có chút ý tứ!" Minh Hà cười to, thi triển ra đệ tứ kiếm, tịnh động dụng Sát Phạt Chi Đạo! "Oanh long ~" Vô tận tiếng nổ vang rền!

Cả hư vô đều đang run rẩy, Tru Tiên Kiếm Trận phát ra tiếng bi minh cực lớn!

Cho dù là Tru Tiên Kiếm Trận, lúc này cũng khó có thể ngăn cản đệ tứ kiếm của Minh Hà!

Nhất là đệ tứ kiếm có sử dụng Sát Phạt Chi Đạo!

Minh Hà lần thứ nhất dùng ra đệ tứ kiếm, lần trước Nguyên Thủy ngay cả đệ tam kiếm cũng khó mà ngăn cản.

Thông Thiên y kháo Tru Tiên Kiếm Trận, tuy nhiên không cách nào cùng đệ tứ kiếm chống lại, nhưng tốt xấu cũng kham kham cản được, không đến mức thê thảm như Nguyên Thủy!

Thông Thiên có chút chật vật lui về sau mấy ngàn dặm, mới kham kham dừng lại, kinh hãi nhìn sát phạt chi khí đầy trời hiện tại vẫn chưa tiêu tán!

Quá mạnh mẽ!

Thông Thiên cảm giác dù mình tay cầm Tru Tiên Kiếm Trận, đều không phải đối thủ của Minh Hà!

Hơn nữa hắn có loại cảm giác, đây tuyệt đối không phải toàn bộ thực lực của Minh Hà!

Nhìn Minh Hà nơi xa phong khinh vân đạm, cầm trong tay song kiếm, phảng phất hết thảy đều nhẹ nhàng như không.

Chính mình kiệt tận toàn lực, Minh Hà nhìn lại như tùy thủ nhất

kích.

Giữa hai bên, căn bản không cùng một đẳng cấp.

Thông Thiên đứng trước mặt Minh Hà, y nguyên khó có thể che giấu sự chấn hám, kinh hãi nói: "Minh Hà đạo hữu, ngươi đã tiến giai Hỗn Nguyên tam trọng?!" Đây cũng là một nguyên nhân khiến Thông Thiên chấn kinh.

Minh Hà là người cuối cùng thành Thánh trong các Thánh Nhân, kết quả mới bao lâu a, tu vi của Minh Hà đã tương đương với hắn rồi!

Tốc độ tu luyện này cũng quá kinh người đi?

Nghịch thiên sao!

Minh Hà gật đầu: "Mấy ngày trước may mắn bước vào tam trọng cảnh giới." Thông Thiên thở ra một hơi, trực tiếp triệt tiêu Tru Tiên Kiếm Trận.

Hắn biết rõ, đánh tiếp nữa cũng không có ý nghĩa, làm không tốt Tru Tiên Kiếm Trận bị tổn hại thì được không bù mất.

Dù sao hắn cũng đã lĩnh ngộ kiếm đạo thần thông của Minh Hà. "Bần đạo thua, vật này đưa cho đạo hữu." Thông Thiên sảng khoái lấy Lục Hồn Phiên ra.

Minh Hà đương nhiên không khách khí, trực tiếp thu Lục Hồn Phiên.

Chương 18

Suy nghĩ một chút, Minh Hà nói: "Đạo hữu, đã lấy bảo vật của ngươi, vậy ta cũng tặng ngươi một cái trung cáo." Thông Thiên khách khí nói: "Minh Hà đạo hữu mời nói." Minh Hà nói: "Sau khi Lượng kiếp kế tiếp giáng lâm, ngàn vạn lần không được ký tên lên Phong Thần Bảng." "Phong Thần Bảng?" Thông Thiên sững sờ, hỏi: "Có ý tứ gì?" Hắn hiện nay tịnh không biết Phong Thần Bảng là vật gì.

Minh Hà nói: "Hiện nay Vu Yêu lượng kiếp trôi qua một đoạn thời gian, lượng kiếp kế tiếp ước chừng cũng sắp tới rồi!

Lượng kiếp tiếp theo là Phong Thần đại kiếp!

Gọi là Phong Thần đại kiếp, chi bằng nói là Tiệt Giáo đại kiếp của Thông Thiên ngươi!" "Đến lúc đó Nguyên Thủy, Thái Thượng cùng với Tây Phương Nhị Thánh sẽ liên hợp cường ép ngươi ký Phong Thần Bảng!

Một khi ký tên lên Phong Thần Bảng, Tiệt Giáo gia đại nghiệp đại, đông đảo đệ tử vô nhất hạnh miễn, sẽ toàn bộ trở thành khôi lỗi của Hạo Thiên, sinh tử chịu sự chưởng khống của Hạo Thiên.

Ngươi hãy tự giải quyết cho tốt." Nói xong, Thông Thiên ngẩn ra.

Hắn nghi hoặc hỏi: "Minh Hà đạo hữu, lời ấy giải thích thế nào?

Hồng Quân Đạo Tổ đoạn nhiên không có khả năng nhìn Tiệt Giáo của ngã bị diệt a!" Minh Hà nói: "Ngươi cảm thấy, bản tọa có tất yếu phải lừa ngươi sao?

Chuyện này, vốn là ý tứ của Hồng Quân Đạo Tổ." Thông Thiên trầm mặc.

Hắn biết rõ, Minh Hà áp căn không cần thiết lừa hắn, lừa gạt hắn

cũng không có bất kỳ chỗ tốt nào.

Thông Thiên cắn răng nói: "Nhưng nếu ngã không ký Phong Thần Bảng kia, Nguyên Thủy cũng sẽ không dễ dàng buông tha ngã a?

Hơn nữa, nếu Đạo Tổ muốn Tiệt Giáo diệt vong, e rằng Tiệt Giáo khó có thể đào thoát." Minh Hà lại nói: "Đạo hữu không cần lo lắng, Hồng Quân Đạo Tổ hiện nay thân hợp Thiên Đạo, không cách nào sáp thủ sự tình Hồng Hoang, đến lúc đó chỉ có bốn người Nguyên Thủy ép ngươi!

Chỉ cần ngươi không ký Phong Thần Bảng liền vô sự." "Bất quá, còn có một con đường có thể đi." Thông Thiên vội nói: "Đường nào?" Minh Hà: "Nhập Địa Phủ của ta, thụ vô thượng công đức!" Kỳ thật, đây mới là mục đích cuối cùng của Minh Hà!

Địa Phủ chức vị phi thường nhiều, bất quản là Thập Điện Diêm La hay các loại chức vị nội các, những Âm binh Âm tướng kia, còn có Ngũ Phương Quỷ Đế, đều cần người.

Chỉ dựa vào A Tu La tộc cùng Vu tộc, e rằng khó có thể thắng nhậm những chức vị này.

Đảm nhiệm chức vị người tu vi càng cao, thì công đức Minh Hà nhận được cũng càng nhiều.

Hắn còn mong ngay cả tiểu binh Âm gian cũng là Chuẩn Thánh đâu.

Lúc đó công đức đúng là rào rào.

Cho nên Minh Hà mới đánh chủ ý lên người Thông Thiên, đáp ứng Thông Thiên thiết tha cũng là vì nguyên nhân này.

Thông Thiên nhíu mày: "Nhập Địa Phủ, không phải cũng giống như bị chưởng khống tính mệnh sao?" Minh Hà nói: "Lời tuy như thế, nhưng ngã sẽ không lấy đó để uy hiếp, ngươi còn có thể hoạch đắc vô

lượng công đức, ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được ngươi.

Cứu cánh lựa chọn như thế nào, ngươi cứ suy nghĩ cho kỹ.

Thông suốt rồi thì tùy thời có thể tìm bản tọa." Minh Hà nói xong, ly khai hư không, xoay người về Địa Phủ, lần nữa trầm nhập vào trong Huyết Hải.

Hắn phải bắt đầu lại tu luyện.

Thông Thiên tắc trở về Kim Ngao Đảo, sắc mặt có chút khó coi.

Tẫn quản những lời kia của Minh Hà có chút khó tin, nhưng Minh Hà không có tất yếu lừa hắn.

Đã có khả năng xuất hiện loại sự tình này, vậy nhất định phải sớm làm chuẩn bị.

Tiệt Giáo gia đại nghiệp đại, cũng không thể để tiện nghi cho tên tiểu tử Hạo Thiên kia. "Sư tôn, Nguyên Thủy sư bá tới." Lúc này, Đa Bảo Đạo Nhân đi vào Bích Du Cung hô một tiếng.

Thoại âm vừa dứt, thanh âm của Nguyên Thủy đã vang lên. "Thông Thiên sư đệ, vi huynh tới rồi." Nguyên Thủy mang theo một nụ cười, trực tiếp bước vào trong Bích Du Cung.

Thông Thiên nghe thanh âm của Nguyên Thủy không khỏi nhíu mày.

Hắn vốn bởi vì đạo nghĩa bất đồng với Nguyên Thủy, đối với Nguyên Thủy pha hữu vi từ (khá có lời chê trách).

Hiện tại nghe Minh Hà nói như vậy, về sau Phong Thần đại kiếp mở ra, đại bộ phận nguyên nhân khiến Tiệt Giáo diệt vong đều do người ca ca trước mắt này liên hợp ngoại nhân cường ép.

Nghĩ như vậy, Thông Thiên đối với Nguyên Thủy càng thêm khó chịu. "Sư huynh tìm ngã có việc gì không?" Thông Thiên nhàn nhạt

nói.

Nguyên Thủy sửng sốt một chút, phát hiện thái độ của Thông Thiên đối với mình tự hồ không còn nhiệt tình nữa.

Bất quá, Nguyên Thủy cũng không để ý, trong lòng hắn, Thông Thiên y nguyên là kẻ xem trọng huynh đệ tình nghĩa, hắn gặp nạn, Thông Thiên tất định sẽ giúp.

Nguyên Thủy làm ra bộ dáng phẫn hận không thôi: "Thông Thiên sư đệ, ngươi chắc cũng biết không lâu trước đây vi huynh cùng tên Minh Hà kia chiến một trận a." Thông Thiên gật đầu, biểu thị đã biết.

Nguyên Thủy nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên Minh Hà kia thái quá hiêu trương, thái quá không biết xấu hổ!

Trượng vào việc có Huyết Hải chi lực, ngay trước mặt ta đánh giết sư điệt Quảng Thành Tử không nói, còn không đem Tam Thanh để vào trong mắt!

Vi huynh bị hắn ám toán một vố, tổn thất cũng không nhỏ!

Hồng hoa bạch ngẫu thanh hà diệp, Tam giáo nguyên bản một nhà!

Ca ca ta bị khi phụ, Thông Thiên sư đệ chẳng lẽ trơ mắt nhìn tên Minh Hà kia khi phụ Tam giáo ngã sao?" Nghe Nguyên Thủy tố khổ, Thông Thiên trong lòng ám tự cười lạnh.

Tên này thật đúng là càng nói càng hăng!

Thông Thiên nói: "Nguyên Thủy sư huynh định đánh thế nào?" Nguyên Thủy vừa nghe lời này, trong lòng vui vẻ, biết rõ có hi vọng, tranh thủ thời gian nói: "Thái Thượng sư huynh đã biểu minh muốn giúp ta xuất khí, Chuẩn Đề đạo hữu và Tiếp Dẫn đạo hữu cũng nhìn không quen tên Minh Hà kia, nguyện ý cùng ta liên hợp!

Không lâu sau đó ta liền tìm cái cớ, sát nhập vào trong Địa Phủ,

hảo hảo giáo huấn Minh Hà tên kia!" "Sư đệ, Tiệt Giáo vạn tiên lai triều, môn đồ đông đảo, cũng vừa vặn có thể tại Địa Phủ mưu đoạt một ít chức vị!

Đây chính là thiên đại hảo sự a!

Phải biết, việc này là thuận ứng Thiên Đạo!" Nguyên Thủy dối trá nói dăm ba câu liền đem việc "nhập Địa Phủ giáo huấn Minh Hà" nói thành thuận ứng Thiên Đạo chi sự.

Ngay cả Đa Bảo đứng bên cạnh nghe xong cũng có chút phẫn hận bất bình.

Thông Thiên tuy nhiên tính cách cảnh trực, suất tính làm việc, lại cũng không phải kẻ ngốc, đương nhiên biết rõ quỷ kế của chư Thánh.

Hắn thầm cười lạnh không thôi.

Bằng bốn người các ngươi cũng muốn đối phó Minh Hà?

Thật là si tâm vọng tưởng!

Thông Thiên đã lĩnh giáo thực lực Minh Hà, biết rõ Minh Hà hiện tại khủng phạ là đệ nhất nhân trong chư Thánh, cho dù là Thái Thượng cũng chưa chắc là đối thủ của Minh Hà.

Chuyến này đi, tất định là tự rước lấy nhục.

Hơn nữa Thông Thiên cũng chưa từng muốn đối địch với Minh Hà.

Vì vậy Thông Thiên nói: "Nguyên Thủy sư huynh, thật không có ý tứ, mắt thấy ngã đang tại thời điểm tu luyện khẩn yếu quan đầu, cần mấy chục vạn năm mới có thể động thân, nếu không thì, mấy cái nguyên hội nỗ lực đều uổng phí." Nguyên Thủy da mặt giật một cái.

Hắn nhìn ra được, Thông Thiên đang thoái thác.

Điều này làm cho Nguyên Thủy thật mất mặt.

Nguyên Thủy nói: "Thông Thiên sư đệ, ngươi có ý gì?

Yên tâm, đến lúc đó cầm xuống Địa Phủ chức vị, tất định chia cho ngươi nhiều hơn một ít." Thông Thiên lắc đầu nói: "Nguyên Thủy sư huynh hiểu lầm, ngã thật sự không cách nào phân thân." "....." Nguyên Thủy đứng dậy chỉ vào Thông Thiên: "Thông Thiên!

Đến lúc đó ngươi chớ có hối hận!" Nói xong, hắn xoay người bỏ đi.

Đợi Nguyên Thủy vừa đi, Đa Bảo Đạo Nhân hiếu kỳ nói: "Sư tôn, vì sao không đáp ứng Nguyên Thủy sư bá?" Thông Thiên cười lạnh một tiếng: "Nguyên Thủy tên kia thật cho rằng Minh Hà dễ khi phụ?

Bốn người bọn hắn đi, sợ là có khổ đầu để ăn rồi." Đa Bảo Đạo Nhân kinh hãi: "Sư tôn, Minh Hà không phải mới vừa thành Thánh Nhân thôi sao, thực lực bất tục, đánh bại Nguyên Thủy sư bá, nhưng cũng không có khả năng là địch thủ của đám người Thái Thượng sư bá liên thủ a?" Đa Bảo Đạo Nhân cảm thấy Thông Thiên có chút đề cao Minh Hà quá mức.

Nhưng mà, Thông Thiên lại ngưng trọng nói: "Vừa thành Thánh Nhân?

Ngươi cảm thấy, nếu như chỉ là vừa thành Thánh Nhân, có thể độc tự một người, phá được Tru Tiên Kiếm Trận của ngã sao?" "Cái gì!" Đa Bảo Đạo Nhân kinh hô một tiếng: "Minh Hà phá được Tru Tiên Kiếm Trận của Sư tôn ngài?

Sao có thể!" Thông Thiên nói: "Không có gì là không thể, kiếm đạo thần thông của Minh Hà tuyệt đối là Hồng Hoang đệ nhất nhân!" Đa Bảo Đạo Nhân hô hấp dồn dập, có chút không cách nào tưởng tượng.

Rốt cuộc là thực lực cỡ nào, mới có thể bằng sức một mình phá vỡ Tru Tiên Kiếm Trận?

Phải biết, đó chính là Tru Tiên Kiếm Trận hào xưng phi Tứ Thánh bất khả phá a!

Trầm mặc một hồi, Thông Thiên hỏi: "Đa Bảo, ngươi cảm thấy nếu Tiệt Giáo ngã nhập Địa Phủ, hoạch thủ vô lượng công đức kia, thì như thế nào?" .....

Minh Hà sau khi trở về Huyết Hải, trực tiếp bắt đầu luyện hóa Lục Hồn Phiên.

Thoáng chớp mắt mấy trăm năm trôi qua, Lục Hồn Phiên bị dễ dàng luyện hóa.

Tiếp theo, nhìn xem vô biên Huyết Hải, hắn lầm bầm một tiếng: "Hiện nay tu vi đã tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên tam trọng, Huyết Thần Tử phân thân cũng có thể đề cao gấp mười, đợi ta luyện hóa Huyết Hải!" Minh Hà tại thời điểm Chuẩn Thánh có 480 triệu Huyết Thần Tử phân thân.

Chương 19

480 triệu Huyết Thần Tử phân thân tại thời khắc quan trọng có thể tăng lên chiến lực của hắn, gia trì tại trên kiếm đạo thần thông.

Hiện tại Hỗn Nguyên tam trọng cảnh giới, tự nhiên có thể lại lần nữa tăng lên Huyết Thần Tử phân thân.

Chỉ bất quá trước đó vẫn chưa nghĩ về phương diện này.

Hiện tại, cũng là lúc luyện hóa càng nhiều Huyết Thần Tử phân thân.

Như vậy, thực lực tất định nâng cao một bước!

Thế là, Minh Hà triển khai điên cuồng luyện hóa.

Hắn vốn sinh ra từ trong Huyết Hải, cùng Huyết Hải đồng xuất một nguyên, có thể nói hắn chính là Huyết Hải, Huyết Hải chính là hắn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao Huyết Hải bất khô, Minh Hà bất tử.

Hiện tại đem Huyết Hải luyện hóa thành Huyết Thần Tử phân thân, cũng là nhẹ nhẹ nhõm nhõm.

Thoáng chớp mắt lại qua hai ngàn năm, Minh Hà triệt để luyện hóa Huyết Hải, đem chi ngưng luyện thành Huyết Thần Tử phân thân!

Lúc này, Huyết Thần Tử phân thân trực tiếp lật gấp mười, đạt đến 4 tỷ 800 triệu chi đa!

Như vậy, một khi sử dụng Huyết Thần Tử phân thân, đủ để cho công kích của hắn so với trước đó tăng cường gấp mười!

Có thể nói là phi thường nghịch thiên!

Hiện tại không cần Huyết La Cửu Kiếm, hắn cũng có thể dễ dàng đánh bại Nguyên Thủy Thiên Tôn! 4 tỷ 800 triệu Huyết Thần Tử phân thân mang đến sức mạnh quá khủng bố.

Đơn luận bản thân thực lực, tại Hồng Hoang chư Thánh, hắn ứng cai là đệ nhất nhân rồi.

Bất quá Minh Hà đương nhiên không có khả năng vẻn vẹn cục hạn ở đây.

Con đường về sau còn dài, phía sau còn có Thiên Đạo Cảnh cùng Đại Đạo Cảnh.

Nên gia cường thực lực vẫn phải gia cường.

Hắn còn thiếu Ngũ Hành Đại Trận chưa thấu tề, còn lại Ly Địa Diễm Quang Kỳ cùng Tố Sắc Vân Giới Kỳ.

Cái trước ở trong tay Thái Thượng, cái sau thì tại trong tay Dao Trì.

Thái Thượng tự nhiên không cần phải nói, Dao Trì thì là nữ đồng tọa hạ của Hồng Quân, thực lực tuy nhiên bình thường, nhưng địa vị tại Hồng Hoang cũng không tệ.

Đương nhiên, Minh Hà tự nhiên cũng không sợ.

Suy nghĩ một chút, hắn quyết định muốn đi tìm Dao Trì một phen, đem Tố Sắc Vân Giới Kỳ đòi lại.

Nhưng vừa ly khai Huyết Hải, bỗng nhiên nghe "Oanh long" một tiếng nổ vang, cả thiên địa đều đang run rẩy, cả Địa Phủ đều đang điên cuồng đẩu động.

Tình huống gì?

Minh Hà nhíu mày, Hồng Hoang hình như xuất hiện sự tình động trời.

Hậu Thổ lúc này cũng xuất hiện tại bên người Minh Hà, thấp giọng nói: "Hình như là khí tức của Cộng Công!" Cộng Công?

Thập Nhị Tổ Vu chi Thủy Chi Tổ Vu, Cộng Công?

Gia hỏa này xuất hiện, chẳng lẽ...

Ngã khứ!

Sẽ không phải đụng ngã Bất Chu Sơn đi?

Vậy thì có trò để chơi a.

Minh Hà nói: "Khả năng là hắn húc vào Bất Chu Sơn rồi." Hậu Thổ kỳ quái nói: "Làm sao chàng biết?" Minh Hà nói: "Cái này không quan trọng, quan trọng là Bất Chu Sơn nhất đảo, Thiên Hà chi thủy tất định phiếm lạm, Hồng Hoang đại địa muốn thảm rồi, Địa Phủ tiếp xuống có sự tình phải làm." Hậu Thổ gật gật đầu, sau đó thỉnh cầu Minh Hà: "Minh Hà đại ca, ngã không thể ly khai Địa Phủ, chàng có thể hay không đi Bất Chu Sơn giúp ngã đem Cộng Công mang về Địa Phủ?

Năm đó hắn không nguyện nghe ngã khuyên can, không có theo ngã về Địa Phủ, cảm thấy về Địa Phủ là đang trốn tránh.

Vu Yêu đại chiến nhiều năm như vậy, hắn đều trốn tại Hồng Hoang." Nghe xong lời Hậu Thổ, Minh Hà hoảng nhiên đại ngộ, nguyên lai là như thế. 【Xúc phát lựa chọn, thỉnh túc chủ tiến hành lựa chọn!】 【Lựa chọn một: Tiến về Bất Chu Sơn, đánh giết Cộng Công, hoạch đắc Thiên Đạo công đức một trăm vạn!】 【Lựa chọn hai: Sự không liên quan mình treo lên thật cao, tưởng lệ Đại Đạo Cấp Thủy Chi Thần Thông!】 【Lựa chọn ba: Tiến về Bất Chu Sơn, đem Cộng Công mang về Địa Phủ, tịnh sách phong thần chức, hoạch đắc Đại Đạo Cấp Thủy Chi Thần Thông, Bổ Thiên Ngũ Thải Thạch cùng Đại Đạo công đức năm trăm vạn!】 【Đặc biệt đề kỳ: Tham dự Bổ

Thiên khả hoạch đắc vô lượng công đức!】 Minh Hà không khỏi trong lòng vi vi nhất động.

Không ngờ, lại có lựa chọn!

Hơn nữa, Bổ Thiên có thể hoạch đắc đại lượng công đức.

Cộng thêm những công đức của lựa chọn này, không chừng có thể tiến giai Hỗn Nguyên tứ trọng!

Minh Hà không chút do dự lựa chọn đệ tam tuyển hạng.

Minh Hà lựa chọn hoàn tất xong nhìn về phía Hậu Thổ: "Yên tâm, ta nhất định sẽ đem Cộng Công mang về." Nói xong, thân thể Minh Hà lóe lên, nháy mắt biến mất không thấy. "Không gian thần thông của Minh Hà đại ca còn lợi hại hơn Đế Giang đại ca!" Hậu Thổ có chút kinh ngạc nói.

Nàng tin tưởng, có Minh Hà xuất thủ, nhất định có thể đem Cộng Công mang về.

Cùng lúc đó, Minh Hà xuất hiện tại phụ cận Bất Chu Sơn.

Nhìn thấy Bất Chu Sơn sụp đổ, trên trời xuất hiện một cái lỗ thủng cực lớn, Thiên Hà chi thủy từ trên không trút xuống, Hồng Hoang đại địa sắp lâm vào trong hồng tai.

Bổ Thiên là một đại sự trong lịch sử Hồng Hoang, cơ hồ không thua kém gì Nữ Oa tạo nhân, hoạch đắc công đức cũng chỉ đứng sau Bàn Cổ khai thiên!

Cho nên lần Bổ Thiên này, y nhiên là một điểm mà rất nhiều đại năng tu sĩ tranh đoạt.

Tại thời điểm này, cách đó không xa xuất hiện một lão giả râu tóc bạc trắng, chính là Tam Thanh chi thủ, Thái Thượng!

Thái Thượng trước tiên có chút kinh ngạc nhìn Minh Hà một cái,

không ngờ Minh Hà còn đến sớm hơn hắn.

Tiếp theo, hắn mới nhìn về phía lỗ thủng cực lớn trên trời kia.

Rất nhanh, đám người Nữ Oa cùng rất nhiều Thánh Nhân cũng tương tục tới, chỉ có Nữ Oa và Thông Thiên triều Minh Hà gật đầu ra hiệu, những người khác đều không để ý tới Minh Hà.

Minh Hà ngược lại cũng không giận.

Hiện tại trời đã thủng, sự tình cũng đã là sự tình rồi.

Minh Hà không có ở bên trên đợi lâu, trực tiếp lao xuống, đi tìm kiếm Cộng Công.

Hắn không quên sự tình của mình đâu.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương Nhị Thánh liếc nhau, sau đó nhanh chóng đuổi theo Minh Hà.

Các Thánh Nhân khác cũng ôm tâm thái xem kịch vui, gắt gao đi theo.

Rất nhanh, Minh Hà tại trên Bất Chu Sơn đã sụp đổ tìm được Cộng Công.

Minh Hà giơ tay chộp lấy Cộng Công, chuẩn bị mang theo Cộng Công về Địa Phủ, tịnh sách phong, lấy đó hoạch đắc tưởng lệ.

Không ngờ, Nguyên Thủy Thiên Tôn nộ quát một tiếng: "Là Cộng Công - kẻ sống sót của Thập Nhị Tổ Vu!

Bất Chu Sơn tất định là do hắn đụng gãy!

Bất Chu Sơn sụp đổ, hải lượng Thiên Hà thủy trút xuống, Hồng Hoang đại địa sinh linh đồ thán!

Hắn là tội nhân của Hồng Hoang!

Không thể để Minh Hà mang Cộng Công rời đi!" Nói xong,

Nguyên Thủy Thiên Tôn trực tiếp ngăn chặn đường đi của Minh Hà.

Tây Phương Nhị Thánh cũng khẽ động, đem Minh Hà vây lại. "Minh Hà!

Cộng Công hiện tại là địch nhân của cả Hồng Hoang, ngươi hiện tại đem hắn đi, chính là cùng toàn bộ Hồng Hoang làm địch!

Có ngã ở đây, ngươi đừng hòng mang hắn đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lạnh lùng nhìn Minh Hà.

Hiện nay có Thái Thượng ở đây, Nguyên Thủy tịnh không sợ hãi Minh Hà.

Hơn nữa, Thông Thiên cũng tới rồi.

Tuy lần trước Thông Thiên làm hắn khó chịu, nhưng dĩ Nguyên Thủy hiểu rõ Thông Thiên, nếu như lát nữa đánh nhau, Thông Thiên không có khả năng tụ thủ bàng quan.

Cho dù Nữ Oa không xuất thủ, Ngũ Thánh đối phó Minh Hà một người, Minh Hà cũng không có khả năng là đối thủ.

Chương 20

Cho nên, Nguyên Thủy Thiên Tôn lần này lực lượng mười phần.

Minh Hà dừng lại, thản nhiên nhìn Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh, không để ý tới Nguyên Thủy, nhìn về phía Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn: "Thế nào, hai vị đạo hữu không muốn cùng ta kết thiện duyên sao?

Hiện tại muốn cùng Nguyên Thủy tư thông một hơi đối phó ta?

Hai vị cũng phải nghĩ cho rõ ràng a." Lời này vừa ra, sắc mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều có chút biến đổi, bất quá rất nhanh Chuẩn Đề cười nói: "Minh Hà đạo hữu, mọi người đều là Thánh Nhân, có chuyện gì từ từ nói a!

Cộng Công bất quá là tàn dư Vu tộc mà thôi, đạo hữu không cần thiết vì một cái tàn dư Vu tộc mà cùng mọi người đối đầu a!

Lại nói, Bất Chu Sơn vốn là do Cộng Công đụng phiên, hắn là đại địch của Hồng Hoang, chúng ta tất tu phải trừ đi hắn mới được, đây cũng là Thiên Đạo đại thế." Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Cẩu thí Thiên Đạo đại thế, bản tọa ngược lại muốn biết, vì sao ba người các ngươi lại đốc định Bất Chu Sơn là do Cộng Công đụng gãy?

Cộng Công bất quá chỉ là một tên Chuẩn Thánh mà thôi, Bất Chu Sơn nãi là kình thiên chi trụ!

Khu khu Chuẩn Thánh, có dễ dàng đụng gãy như vậy sao?" Lời này vừa ra, sắc mặt Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn lập tức thay đổi.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề cùng với Tiếp Dẫn ba người.

Phản đảo Nguyên Thủy phi thường đạm định, nói: "Nơi đây chỉ có

Cộng Công một người, không phải hắn thì còn là người nào?" Minh Hà khinh thường cười một tiếng: "Nguyên Thủy lão nhi, đừng tưởng rằng bản tọa không biết, chuyện này nếu truy tra đến cùng, ba cái các ngươi ai cũng chạy không thoát!

Hôm nay, bản tọa muốn mang Cộng Công rời đi, ai dám ngăn cản, cứ hỏi thử song kiếm trong tay ngã có đồng ý hay không." Nói xong, sát phạt chi khí khủng bố bạo phát ra.

Một đôi huyết mục như muốn chọn người mà phệ, lãnh đạm quét Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh một cái.

Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh đều trong lòng run lên, không dám cùng Minh Hà đối thị.

Minh Hà lại nhìn về phía Chuẩn Đề: "Chuẩn Đề, Thập đại Kim Ô thái tử vì sao ly khai Thái Dương Tinh, vì sao ly khai Phù Tang Mộc, đừng nói ngươi không biết." Biểu tình của Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đồng thời biến đổi.

Ánh mắt Chuẩn Đề có chút lấp lóe nhìn Minh Hà: "Ngã không biết ngươi đang nói cái gì." "Không biết?" Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Vu Yêu tối chung quyết chiến nếu không phải mười con Kim Ô chạy ra, tai họa Hồng Hoang đại địa, Hậu Nghệ há lại sẽ cử bộ lạc chi lực bắn rơi Kim Ô?

Kim Ô bất tử, Đế Tuấn há có khả năng chấn nộ, khiến ân oán với Vu tộc triệt để bạo phát, dẫn đến quyết chiến mở ra?

Vu Yêu lượng kiếp nếu không bạo phát, Tây Phương các ngươi há có khả năng có cơ hội quật khởi?" Lời này vừa ra, tất cả mọi người toàn bộ nhìn về phía Chuẩn Đề.

Sắc mặt Chuẩn Đề đại biến, kinh hãi nhìn Minh Hà: "Ngươi, ngươi làm sao biết được những thứ này!" Sắc mặt Nữ Oa trầm

xuống, lãnh đạm nói: "Chuẩn Đề, là ngươi dẫn dụ Thập đại Kim Ô ra?" Nữ Oa tuy tịnh không quản việc Yêu tộc, nhưng tốt xấu nàng cũng là người Yêu tộc, Yêu tộc đi đến địa bộ ngày hôm nay, cơ hồ sắp diệt vong, tự nhiên là do Vu Yêu lượng kiếp.

Nhưng vạn vạn không nghĩ tới, hết thảy đều là quỷ kế của Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề có chút xấu hổ, nói: "Nữ Oa Thánh Nhân, việc này không thể chỉ nghe lời phiến diện của Minh Hà!" Nữ Oa hừ lạnh một tiếng: "Hừ, việc này bản cung tự sẽ đích thân điều tra!" Chuẩn Đề thầm kêu khổ không ngừng.

Vốn tưởng rằng việc này thiên y vô phùng, trừ Tiếp Dẫn ra, sẽ không có bất kỳ người nào biết.

Nhưng vạn vạn không ngờ, Minh Hà biết được rõ ràng như thế!

Cái này khó làm rồi!

Minh Hà cười lạnh một tiếng, trực tiếp thi triển không gian thần thông, nháy mắt biến mất tại nguyên địa. "Thật là lợi hại không gian thần thông!" Ngay cả Thái Thượng cũng ánh mắt co rụt lại, có chút kinh hãi.

Đẳng cấp không gian thần thông này, hắn tự thẹn không bằng.

Thậm chí, lần thứ nhất nhìn thấy không gian thần thông như thế!

Nữ Oa cùng Thông Thiên cũng trong lòng giật mình, càng phát giác Minh Hà thần bí. "Được rồi, việc này nãi là Thiên Đạo đại sự, chúng ta tất tu nhanh chóng thượng báo Đạo Tổ." Lúc này Thái Thượng phát thoại, sau đó trực tiếp bay về phía Tam Thập Tam Thiên Ngoại.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người dưới sự chột dạ cũng không dám lưu tại nơi đây, tranh thủ thời gian đi theo Thái Thượng.

Nguyên Thủy tắc trong lòng có chút không cam.

Kỳ thật Cộng Công đụng gãy Bất Chu Sơn, là kế hoạch của hắn, nếu không thì, Cộng Công làm sao có khả năng vô duyên vô cớ đi húc Bất Chu Sơn?

Vốn định dùng cơ hội này, bức bách Minh Hà.

Kết quả không ngờ, sự tình bị Minh Hà nhìn thấu, Tây Phương Nhị Thánh cũng bị Minh Hà dọa sợ, dẫn đến Minh Hà chiếm tiên cơ, muốn lại phát nan cũng là chuyện đoản thời gian không có khả năng.

Nguyên Thủy cũng chỉ có thể không cam lòng rời đi.

Nữ Oa cũng tâm sự nặng nề, được Minh Hà nhắc nhở, nàng biết sự việc Vu Yêu lượng kiếp, Yêu Đình diệt vong không đơn giản như vậy, nàng định đi điều tra, xem rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Chí vu Thông Thiên, là người thoải mái nhất, toàn tràng ôm thái độ xem kịch vui.

Hiện tại người toàn bộ đi hết, hắn cũng chậm rãi hướng Tử Tiêu Cung bay đi.

Minh Hà trực tiếp trở về Địa Phủ.

Hậu Thổ vẫn luôn chờ đợi Minh Hà trở về, nhìn thấy hắn lập tức đại hỉ: "Minh Hà đại ca!" Tiếp theo, nàng nhìn về phía Cộng Công đang hôn mê trong tay Minh Hà. "Cộng Công....." Hậu Thổ khẩn trương hỏi.

Minh Hà nói: "Yên tâm, tuy nhiên thụ thương khá nặng, nhưng cũng không có nguy hiểm tính mạng." Hậu Thổ thở dài một hơi.

Không bao lâu, Đế Giang cũng chạy tới, nhìn thấy Cộng Công được Minh Hà mang về, cảm kích nói: "Đa tạ Lão Tổ!" Minh Hà nói: "Đều là người một nhà, không cần khách khí như thế." Ngừng một lát,

Minh Hà nhìn về phía Hậu Thổ: "Cộng Công ngã giao cho nàng, đem hắn an bài chức vị gì, toàn bằng nàng quyết định, hiện nay trên trời xuất hiện một cái lỗ thủng, Thiên Hà chi thủy đảo quán, đoán chừng Hồng Quân lát nữa sẽ gọi tất cả Thánh Nhân đi Tử Tiêu Cung tập hợp." Hậu Thổ nói: "Chàng cũng phải đi sao?

Sẽ không có nguy hiểm chứ?" Minh Hà nói: "Yên tâm, Hồng Quân sẽ không sáp thủ sự tình Hồng Hoang, cũng sẽ không đối với Thánh Nhân xuất thủ, ngã tự nhiên sẽ không có việc gì." Hậu Thổ thở phào, lại lo lắng nhìn Cộng Công: "Đạo Tổ hẳn là sẽ không truy cứu lỗi lầm của Cộng Công chứ?" Minh Hà hừ một tiếng: "Nếu hắn muốn bảo toàn Nguyên Thủy, sẽ không lấy chuyện này ra làm văn chương." Hậu Thổ có chút không hiểu, hỏi Minh Hà vì sao?

Minh Hà nói: "Cộng Công vô duyên vô cớ vì sao phải đi húc Bất Chu Sơn?

Trong đó không có Nguyên Thủy tác quai tác quái, ngã đoạn nhiên sẽ không tin, cho nên đại khả không cần lo lắng." Hậu Thổ hoảng nhiên đại ngộ.

Tiếp theo, Hậu Thổ bắt đầu sách phong Cộng Công, như vậy có thể cam đoan mức độ lớn nhất Cộng Công sẽ không có việc gì.

Hậu Thổ sách phong hoàn tất về sau, Minh Hà cũng nhận được tưởng lệ hệ thống phát phóng. 【Hoạch đắc Đại Đạo Cấp Thủy Chi Thần Thông: Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy!

Lĩnh ngộ Thủy Chi Đại Đạo!】【Hoạch đắc Bổ Thiên Thạch!】【Hoạch đắc năm trăm vạn Đại Đạo công đức!】 Tiếp theo, đại lượng tin tức dũng nhập trong não hải.

Sát na gian, hắn triệt để chưởng ác Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy, chỉ là dĩ tu vi hiện tại, chỉ có thể thi triển Nhất Trọng Thủy!

Tịnh lĩnh ngộ Thủy Chi Đại Đạo!

Lập tức, Minh Hà trở thành người có năng lực khống thủy mạnh nhất thế giới Hồng Hoang.

Chiến lực cũng có hiển hách đề thăng!

Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy, chủ yếu thể hiện tại phòng ngự, đệ nhất trọng thủy, có thể ngăn cản công kích của Hỗn Nguyên ngũ trọng Thánh Nhân!

Nếu có thể thi triển đệ nhị trọng, khủng phạ ngay cả công kích của Hồng Quân cũng chưa chắc hữu hiệu.

Đây chính là Đại Đạo Cấp thần thông!

Thần thông này có thể nói là phi thường thực dụng, nếu như phối hợp Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên, cho dù đứng tại chỗ mặc cho tất cả Thánh Nhân cùng nhau công kích, cũng chưa chắc có thể phá được phòng ngự của hắn.

Quá mạnh!

Đây mới thật sự là tiên thiên lập vu bất bại chi địa!

Khu khu Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, không đáng nhắc tới!

Trừ cái đó ra, còn có Bổ Thiên Thạch cùng năm trăm vạn Đại Đạo công đức!

Năm trăm vạn Đại Đạo công đức, tuyệt đối có thể để cho tu vi Minh Hà tăng lên tới Hỗn Nguyên tam trọng đỉnh phong, lại hoạch đắc thêm một ít công đức, liền có thể xung phá chất cốc, đạt tới đệ tứ trọng cảnh giới!

Bổ Thiên Thạch, nãi là vật quan trọng nhất để Bổ Thiên.

Hòn đá này, trực tiếp đại biểu cho công đức Bổ Thiên.

Minh Hà ám tự suy tính một lát.

Bổ Thiên chủ yếu có ba điểm quan trọng nhất: Thứ nhất là Bổ Thiên Thạch, vật quan trọng nhất.

Thứ hai, Bắc Hải Huyền Quy.

Gia hỏa này tứ chi có thể chèo chống thiên địa, thay thế Bất Chu Sơn làm vật không thể thiếu.

Còn có mai rùa, cũng là vật quan trọng để Bổ Thiên, sau khi luyện chế xong Bổ Thiên Thạch, phải dùng mai rùa nâng Bổ Thiên Thạch đi vá trời.

Thứ ba, Càn Khôn Đỉnh, món đồ chơi này ngược lại là vật không quan trọng nhất.

Càn Khôn Đỉnh ở trong tay Nữ Oa, Minh Hà không đi suy tính, cũng không tranh giành chút công đức cỏn con đó với Nữ Oa.

Minh Hà cầm đầu to là được rồi.

Chương 21

Cho nên, Minh Hà quyết định hiện tại đi giải quyết Bắc Hải Huyền Quy.

Như vậy, ba điều kiện quan trọng nhất hắn độc chiếm hai kiện, đến lúc đó hoạch đắc công đức tất định là nhiều nhất, như vậy cũng có trợ giúp đề thăng cảnh giới!

Nghĩ như vậy, hắn chào hỏi Hậu Thổ một tiếng, trực tiếp thi triển không gian thần thông, ly khai Địa Phủ, xuất hiện tại phía trên Bắc Hải. "Huyền Quy, mau ra đây cho bản tọa." Minh Hà trực tiếp thi triển thần thông, đem thanh âm truyền vào trong Bắc Hải.

Một tia Thánh uy tràn ngập ra, Bắc Hải tất cả sinh linh sợ đến mức không dám động đậy.

Không lâu sau đó, mặt biển hung dũng, một cái quái vật khổng lồ trồi lên, vừa nhìn thấy Minh Hà, lập tức sợ đến mức toàn thân phát run, truyền ra tiếng người: "Lão quy tham kiến Thánh Nhân!" Minh Hà nhìn con Huyền Quy khổng lồ, không khỏi lầm bầm một tiếng, khó trách tứ chi của nó có thể chèo chống thiên địa!

Gia hỏa này, thân thể lớn vô biên vô tế, giống như một quốc gia khổng lồ vậy.

Minh Hà đạm nhiên nói: "Huyền Quy, hiện nay Bất Chu Sơn sụp đổ, trời bị tổn hại, Bổ Thiên nãi là việc thế tại tất hành, ... ngươi nãi là thiên tuyển chi quy." Huyền Quy nghe vậy, thân thể to lớn mạnh mẽ run lên một cái, cả Bắc Hải đều nhấc lên kình đào hải lãng. "Thánh Nhân tha mạng a!

Lão quy tu hành vô tận tuế nguyệt, tu hành không dễ a!

Thỉnh Thánh Nhân niệm tình lão quy tịnh chưa làm chuyện gì thương thiên hại lý, tha cho lão quy một cái mạng già đi!" Huyền Quy tranh thủ thời gian cầu xin tha thứ.

Minh Hà biết rõ tên này sẽ cầu xin tha thứ, dù sao ai cũng không muốn chết a.

Minh Hà nói: "Ta chỗ này có một biện pháp chiết trung, ngươi xem có được hay không?" Huyền Quy vừa nghe có biện pháp chiết trung, lập tức đại hỉ quá đỗi, vội vàng nói: "Thánh Nhân mời nói!" Minh Hà nói: "Hiện nay bản tọa đã là Địa Phủ Chi Chủ, trong Địa Phủ của ta còn có rất nhiều thần chức, nếu ngươi nguyện ý, có thể cống hiến ra thân thể, bản tọa tự sẽ dẫn thần hồn ngươi nhập Địa Phủ, trở thành người của Địa Phủ!

Không những có thể hưởng thụ Bổ Thiên vô lượng công đức, còn có thể hoạch đắc Địa Phủ công đức!

Tương lai đột phá Chuẩn Thánh bước vào hàng ngũ Thánh Nhân cũng chưa chắc là không thể!" Đây là toàn bộ kế hoạch của Minh Hà.

Hắn cũng không phải không thể đem Huyền Quy trực tiếp giết, đoạt tứ chi và mai rùa.

Nhưng Minh Hà muốn đem lợi ích tối đa hóa.

Huyền Quy tốt xấu gì cũng là Chuẩn Thánh, dẫn nhập Địa Phủ tự nhiên là chuyện tốt.

Như vậy Minh Hà cũng có thể hưởng thụ song trọng công đức, cớ sao không làm?

Huyền Quy vừa nghe lời Minh Hà, lập tức do dự.

Bởi vì hắn cũng biết, một khi nhập Địa Phủ, vậy thì khẳng định không có tiêu dao tự tại như ở Bắc Hải.

Minh Hà tiếp tục nói: "Bổ Thiên là Thiên Đạo đại thế, hiện nay Hồng Quân Đạo Tổ chưa phát hạ pháp chỉ, một khi pháp chỉ ban xuống, ngươi tất thành mục tiêu mà chư Thánh tranh nhau cướp đoạt!

Đến lúc đó, bọn hắn cũng không có hòa khí như vậy đâu, sẽ trực tiếp đem ngươi giết.

Đâu có phiền toái như ta hiện tại!

Bản tọa chỉ cho ngươi nửa canh giờ thời gian cân nhắc, mau chóng quyết định đi, nếu không nguyện nhập Địa Phủ, vậy thì bản tọa chỉ có thể tự mình động thủ." Huyền Quy cười khổ không thôi.

Hắn còn có lựa chọn sao?

Ngang dọc đều là chết a!

Nhập Địa Phủ, tối thiểu còn có thể sống sót, không đến mức hình thần câu diệt.

Thế là Huyền Quy gật đầu: "Vậy làm phiền Thánh Nhân." Minh Hà cười một tiếng, biết rõ Huyền Quy đã đáp ứng nhập Địa Phủ.

Vậy thì sự tình tiếp theo đơn giản rồi, Huyền Quy trực tiếp thần hồn xuất khiếu, thân thể to lớn cũng biến thành vật vô chủ, Minh Hà thu lấy tứ chi cùng mai rùa, thu vào trong tùy thân không gian. "Tốt, bản tọa hiện tại liền mang ngươi tiến về Địa Phủ." Minh Hà cười lớn một tiếng, mang theo Huyền Quy trực tiếp về Địa Phủ, sau đó dạo qua Địa Phủ một vòng, nói: "Huyền Quy, ngươi làm Vong Xuyên chi linh, hay là làm Thủ hộ chi linh cho Huyết Hải của bản tọa?" Huyền Quy suy nghĩ một chút: "Lão quy nguyện trở thành linh thú tọa hạ của Thánh Nhân!" "Ha ha!

Lão quy nhà ngươi ngược lại cũng thông minh!

Cũng được, bản tọa liền tứ ngươi làm linh thú tọa hạ, hưởng thụ Địa Phủ công đức!" Minh Hà cười to, giơ tay chỉ một cái vào thần

hồn Huyền Quy, vô tận U Minh chi khí rơi xuống, nhanh chóng ngưng tụ nhục thân cho Huyền Quy.

Đương nhiên, lần này nhục thân tự nhiên không có to lớn như tại Bắc Hải, nếu không thì cả Địa Phủ đều dung nạp không nổi. "Đa tạ Lão Tổ!" Huyền Quy kích động nói.

Minh Hà gật gật đầu, để Huyền Quy đi Huyết Hải thủ hộ. 【Sách phong Huyền Quy làm Trấn Địa Linh Thú, hoạch đắc Đại Đạo công đức hai trăm vạn, Hồng Mông Nguyên Linh Đan một viên!】 Minh Hà trong lòng khẽ động, lại là hai trăm vạn Đại Đạo công đức!

Thật là đồ tốt a!

Hiện tại hắn có bảy trăm vạn Đại Đạo công đức, tuyệt đối có thể giúp hắn đột phá cảnh giới hiện tại, tiến giai Hỗn Nguyên tứ trọng cảnh giới!

Bất quá Hồng Mông Nguyên Linh Đan kia là thứ gì?

Minh Hà kiểm tra xem xét, phát hiện món đồ chơi này so với Đại Đạo công đức càng thêm ly phổ!

Hồng Mông Nguyên Linh Đan nãi là dùng vô tận Hồng Mông Tử Khí cùng một đạo Hỗn Độn Nguyên Linh luyện chế thành, có thể dùng để đề thăng cảnh giới!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng trở xuống phục dụng, có thể trực tiếp đề thăng một cái cảnh giới!

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng trở lên phục dụng, có thể gia tăng trăm vạn năm tu vi!

Xác thực phi thường khủng bố.

Như vậy, Minh Hà chỉ cần dựa vào bảy trăm vạn Đại Đạo công đức tấn thăng Hỗn Nguyên tứ trọng cảnh giới, liền có thể nuốt vào

Hồng Mông Nguyên Linh Đan, trực tiếp đem tu vi đề thăng lên Hỗn Nguyên ngũ trọng cảnh giới rồi!

Có chút lợi hại a!

Minh Hà thừa dịp hiện tại không có việc gì, trực tiếp trầm nhập trong Huyết Hải, bắt đầu luyện hóa Đại Đạo công đức.

Chỉ tiếc, vẻn vẹn hơn hai mươi năm sau, Hồng Quân dĩ Thiên Đạo phát xuất ý chí, cáo tri thiên hạ chư Thánh, đi Tử Tiêu Cung nghị sự.

Minh Hà biết rõ, là muốn thương nghị sự nghi Bổ Thiên rồi.

Bổ Thiên đại sự bực này, Minh Hà hiện tại đã chưởng ác hai món đồ quan trọng nhất, tự nhiên sẽ không khách khí, trực tiếp thi triển không gian thần thông, xuất hiện tại ngoài Tử Tiêu Cung. "Tại hạ Minh Hà." Minh Hà đuổi tới về sau, trực tiếp cao thanh nói.

Thanh âm Hồng Quân vang lên: "Nguyên lai là Minh Hà đạo hữu, mời vào." Minh Hà đi nhanh vào, nhìn thấy trong Tử Tiêu Cung trừ Hồng Quân ra thì chưa có ai, bèn trực tiếp tìm cái bồ đoàn bên cạnh ngồi xuống.

Hồng Quân nói: "Minh Hà đạo hữu tu vi tinh tiến, đáng mừng, thật là hồng phúc của Hồng Hoang ta a." Minh Hà trong lòng cười lạnh một tiếng, Hồng Quân tên này, ước gì cả Hồng Hoang Thánh Nhân vĩnh viễn cấm cố tại một cái cảnh giới mới tốt.

Nếu không thì, hắn cũng sẽ không tính kế cái này tính kế cái kia.

Minh Hà mặt ngoài bất động thanh sắc: "Có chút cơ duyên, vận khí tốt mà thôi." Hồng Quân cười cười không nói thêm gì nữa.

Rất nhanh bọn người Thái Thượng cũng tới, đều có chút kinh ngạc nhìn Minh Hà, không ngờ Minh Hà là người đến Tử Tiêu Cung đầu tiên.

Phải biết, trong bọn họ Thái Thượng và Nguyên Thủy đều ở Tam Thập Tam Thiên Ngoại, thu được lệnh truyền của Hồng Quân liền động thân, không ngờ vẫn không so được với Minh Hà.

Tự nhiên kinh ngạc.

Chư Thánh tề tụ xong, Nguyên Thủy trực tiếp phát nan: "Đạo Tổ!

Lần này Bất Chu Sơn sụp đổ, đều do lỗi của Địa Phủ!

Minh Hà phạm phải Thiên Đạo đại lỗi, thỉnh Đạo Tổ trừng phạt kẻ này!

Bắt Minh Hà giao ra Cộng Công!" Minh Hà lão thần tại tại ngồi trên bồ đoàn, phảng phất như không nghe thấy lời của Nguyên Thủy.

Hồng Quân cũng ngậm miệng không nói, tĩnh quan sự thái phát triển.

Hắn bất quản việc này.

Bởi vì hắn biết rõ, chuyện đụng gãy Bất Chu Sơn, bản thân có Nguyên Thủy tham dự ở bên trong.

Nếu Nguyên Thủy muốn tranh, vậy để hắn tranh tốt rồi.

Vừa vặn, Hồng Quân cũng có thể nhìn xem thực lực Minh Hà rốt cuộc đạt đến tình trạng nào.

Nguyên Thủy vừa thấy Minh Hà và Hồng Quân đều không nói lời nào, cho là Hồng Quân mặc hứa việc hắn hướng Minh Hà phát nan.

Lần này, Nguyên Thủy cũng không sợ.

Tại bên trong Tử Tiêu Cung, Thái Thượng cùng Thông Thiên đều ở đây, hắn không tin Minh Hà còn có thể hiêu trương đi nơi nào.

Nguyên Thủy trực tiếp đứng dậy, nộ thanh nói: "Minh Hà, ngươi không nói lời nào là có ý gì, chẳng lẽ ngay cả Thiên Đạo cũng không

để vào mắt rồi sao?" Minh Hà thản nhiên nói: "Ý tứ của ngươi là, ngươi đại biểu Thiên Đạo?" "....." Sắc mặt Nguyên Thủy biến đổi, lời này cũng không thể nói lung tung, Hồng Quân đang ở đây, Hồng Quân mới là Thiên Đạo đại ngôn nhân, nếu thật giống như Minh Hà nói, Hồng Quân là người đầu tiên sẽ không tha cho hắn.

Chương 22

Nguyên Thủy nói: "Ngươi đừng có hồ ngôn loạn ngữ, đánh tráo khái niệm, hôm nay ngươi nhất định phải cho ta một cái công đạo, cho Hồng Hoang đại địa một cái công đạo!

Hồng Hoang hiện tại sinh linh đồ thán, đều bởi vì Cộng Công đụng gãy Bất Chu Sơn!

Cộng Công là người của Địa Phủ, ngươi bao che Cộng Công, chẳng lẽ không giải thích một hai sao?

Chẳng lẽ muốn đào thoát tội trách?" Minh Hà nghe Nguyên Thủy nói có chút không kiên nhẫn, mặt mũi tràn đầy khinh thường nói: "Minh Hà ta hành sự, hà tu hướng ngươi giải thích?

Nói nhảm nhiều như vậy làm gì, không phải là muốn đánh sao, nếu muốn đánh thì đánh, lải nhải giống như một kẻ tiểu nhân!

Phế vật!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trừng lớn mắt, không ngờ Minh Hà hiện tại lại hiêu trương như vậy! "Hảo hảo hảo!

Hôm nay bần đạo sẽ thế thiên hành đạo!

Hảo hảo giáo huấn cái tên mục vô thiên đạo nhà ngươi!" Nguyên Thủy nộ quát một tiếng, liếc mắt nhìn Tây Phương Nhị Thánh.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân trong lòng có khổ khó nói, thầm mắng Nguyên Thủy tên này, không thể an phận một chút sao?

Chúng ta cùng nhau mưu cầu Bổ Thiên công đức không tốt sao?

Cứ một mực phải đi tìm Minh Hà gây phiền toái!

Nhưng hai người bọn họ cùng Nguyên Thủy đứng tại thống nhất chiến tuyến, lời Nguyên Thủy nói hai người cũng không thể không

nghe, chỉ có thể đứng ra, đem Minh Hà vây ở giữa. "Minh Hà đạo hữu.

Vẫn là câu nói kia, khu khu Cộng Công, không có tất yếu.

Chúng ta cùng chư Thánh kết cái thiện duyên đi." Chuẩn Đề giả trang người hiền lành, làm ra bộ dáng khổ khẩu bà tâm.

Minh Hà thản nhiên nói: "Cẩu thí thiện duyên, bản tọa không cần!

Nếu muốn động thủ, thì động thủ đi.

Nếu để bản tọa xuất thủ trước, e rằng ngay cả cơ hội xuất điện thoại các ngươi cũng không có." Đối mặt với sự cuồng ngạo của Minh Hà, Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng: "Khẩu khí thật lớn!

Bần đạo ngược lại muốn nhìn xem, ngươi lấy cái gì để ngông cuồng!" Nói xong, hắn trực tiếp lấy ra Bàn Cổ Phiên, Hỗn Nguyên tam trọng tu vi bạo phát ra, Bàn Cổ Phiên bạo phát vô cùng kiếm khí, Khai Thiên Khí Nhận khủng bố khiến Tây Phương Nhị Thánh đều vì đó mà kinh hãi.

May mắn nơi đây là Tử Tiêu Cung, có thể kháng trụ Thánh Nhân chi uy.

Nếu không thì, đạo trường của Hồng Quân đều muốn bị Nguyên Thủy hất tung. "Đi!" Vô tận Khai Thiên Khí Nhận lao về phía Minh Hà.

Chuẩn Đề cũng nói một tiếng "Đắc tội", sau đó chỉ tay Thất Bảo Diệu Thụ, một đạo thất sắc quang xuất hiện, xoát hướng Minh Hà.

Tiếp Dẫn lấy ra Kim Cương Xử, đem toàn bộ tu vi dũng nhập trong Kim Cương Xử, đương đầu triều Minh Hà nện xuống.

Minh Hà ngạo nhiên bất động, kinh thiên sát phạt chi khí bạo phát ra, 4 tỷ 800 triệu Huyết Thần Tử phân thân tại thể nội điên cuồng gào

thét, giống như một tôn Ma Thần tại thế.

Đôi mắt đỏ như máu kia sát khí lóe lên, trong tay xuất hiện Thí Thần Thương.

Thí Thần Thương chấn động, cùng sát phạt chi khí và Huyết Thần Tử phân thân của Minh Hà phát sinh cộng minh, vô tận hắc sắc ma khí quanh quẩn kỳ tam!

Minh Hà trường thương chấn động, sau đó quét ngang về phía trước, bất quản là Khai Thiên Khí Nhận của Nguyên Thủy, thất thải quang mang của Thất Bảo Diệu Thụ, hay là Kim Cương Xử của Tiếp Dẫn Đạo Nhân, đều bị dễ dàng đánh tan!

Một thương, lực địch Tam Thánh!

Nguyên Thủy kinh hãi lùi lại, không thể tin được nhìn Minh Hà.

Lần trước cùng Minh Hà một trận chiến thời điểm, Minh Hà tất tu phải dùng Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm mới có thể đánh bại hắn.

Lần này, chỉ dựa vào Thí Thần Thương và Huyết Thần Tử phân thân, trực tiếp kích hội ba người bọn hắn liên thủ chi lực!

Thực lực đề thăng cũng vị miễn quá nhanh đi!

Thông Thiên cũng hầu đầu nhảy một cái.

Hắn hiện tại có loại cảm giác, Minh Hà không dùng kiếm đạo thần thông, e rằng Tru Tiên Kiếm Trận cũng làm gì không được Minh Hà! "Huyết Thần Tử phân thân lại khủng bố như vậy!" Thông Thiên trong lòng thầm nghĩ.

Thái Thượng cùng Nữ Oa cũng mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Minh Hà trưởng thành cũng vị miễn quá nhanh một chút!

Ngay cả Thái Thượng đều cảm giác kinh thế hãi tục, hắn có loại cảm giác, nếu như Minh Hà lại thi triển ra kiếm đạo thần thông ngày

đó đánh bại Nguyên Thủy, cộng thêm 4 tỷ 800 triệu Huyết Thần Tử phân thân, hắn cũng chưa chắc có thể ngăn cản được!

Thái Thượng có chút kỵ đạn. "Phế vật?" Minh Hà cầm thương đứng thẳng, đứng tại trung ương Tử Tiêu Cung, khinh thường nhìn Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh bị bức lui.

Tuy nhiên vẻn vẹn chỉ có hai chữ, lại đại biểu Minh Hà đối với ba người Nguyên Thủy cực độ khinh thường!

Tây Phương Nhị Thánh thì cũng thôi, hai người này vốn không cần thể diện, nhất là đối mặt Minh Hà, biết rõ không bằng Minh Hà.

Nhưng Nguyên Thủy lại không giống!

Hắn vốn là người cực coi trọng mặt mũi, làm người lại cao ngạo vô cùng, trừ Thái Thượng ra, những người khác hắn đều không để vào mắt, lần trước bị Minh Hà làm mất mặt, nhưng Nguyên Thủy y nhiên cảm thấy, hắn có thể lật đổ Minh Hà!

Nguyên Thủy y nguyên cảm thấy, Minh Hà tuy nhiên thực lực cường kình, nhưng tịnh không bằng hắn.

Dù sao, hắn mới là Bàn Cổ Chính Tông.

Nhưng hiện tại, lại một lần nữa bị Minh Hà dùng ánh mắt khinh thường như thế nhìn, lập tức nộ hỏa trùng thiên! "Sự tình chưa kết thúc, Minh Hà ngươi chớ có hiêu trương!" Nguyên Thủy nộ quát một tiếng, mặt mũi đỏ bừng, giơ tay chỉ Bàn Cổ Phiên, Bàn Cổ Phiên lập tức xoay tít cuồng chuyển, toàn bộ tu vi đều dũng nhập vào Bàn Cổ Phiên.

Nhất thời gian, Tạo Hóa Huyền Quang và Khai Thiên Khí Nhận đồng thời bay ra, triều Minh Hà nghiền ép!

Chưa xong, Nguyên Thủy lần nữa thi triển Thiên Địa Đồng Thương, phong bạo khủng bố triều Minh Hà tịch quyển.

Cùng lúc đó, Bàn Cổ Phiên kia điên cuồng biến hóa, từng đạo hỗn loạn phong bạo tịch quyển ra, nháy mắt đem Minh Hà bao trùm ở bên trong, những hỗn độn phong bạo kia uy lực vô cùng, Thánh Nhân đạo thể đều có thể cắt mở!

Bàn Cổ Phiên đệ tứ đạo thần thông, Hồng Mông Giới Chướng!

Pháp này có thể loạn hỗn nguyên, mông càn khôn, diễn hóa vô tận hỗn độn thế giới.

Tuy nhiên diễn hóa ra hỗn độn thế giới không cách nào so với hỗn độn thế giới chân chính, nhưng tại trong Thánh Nhân, lực sát thương cũng đã đủ, cho dù so với Tru Tiên Kiếm Trận, cũng không kém.

Nguyên Thủy chưa bao giờ thi triển đạo thần thông này, lần này thật sự bị bức gấp.

Ngay cả Thái Thượng cũng lộ ra một tia ý ngoại.

Chí vu Tây Phương Nhị Thánh, càng không dám lại tới gần, trực tiếp lui thật xa.

Sợ bị Hồng Mông Giới Chướng ngộ thương. "Minh Hà!

Ta xem ngươi làm thế nào tiếp hạ thần thông của ta!

Hồng Mông Giới Chướng!" Nguyên Thủy đạo bào cuồng vũ, điên cuồng gầm thét, cả Tử Tiêu Cung nội đều lâm vào trong vô tận hỗn loạn.

Nhiên, Minh Hà y nhiên đứng tại trung ương Tử Tiêu Cung, bất động như núi, mặc cho những phong bạo kia tới gần.

Hắn xách theo Thí Thần Thương, vô tận sát phạt chi khí dũng hiện, Đạo Quả chi lực ngưng tụ tại trên Thí Thần Thương, 4 tỷ 800 triệu Huyết Thần Tử phân thân giống như sôi trào lên, toàn bộ ngưng tụ tại Thí Thần Thương. "Một thương, là đủ." Minh Hà đạm nhiên,

mãnh nhiên ném ra Thí Thần Thương. "Oanh oanh liệt liệt ~" Kinh thiên tiếng nổ vang rền, Tạo Hóa Huyền Quang và Khai Thiên Khí Nhận dẫn đầu bị phá hư.

Sau đó là vô tận phong bạo do Thiên Địa Đồng Thương chế tạo ra, trực tiếp bị đảo lạn, cuối cùng Hồng Mông Giới Chướng diễn hóa ra Hỗn Độn chi lực, xác thực phá hoại lực vô song.

Kham kham cản lại Thí Thần Thương.

Một màn này, có thể nói là kinh thiên động địa.

Nếu như ở tại Hồng Hoang, e rằng cả Hồng Hoang đều muốn bị hai người hất tung, căn bản không cách nào ngăn cản thần thông khủng bố của hai người! "Không có khả năng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hô một tiếng, mặt mũi tràn đầy không thể tin nhìn một màn này.

Tại hắn xem ra, hắn bất chấp tất cả thi triển ra Hồng Mông Giới Chướng, hẳn là phải nghiền ép Minh Hà mới đúng!

Chương 23

Không ngờ, lại bị Minh Hà một thương ngăn cản!

Phải biết, Bàn Cổ Phiên sở dĩ cường thế, là bởi vì vật này nãi là khí vận chi bảo, có thể tăng cường khí vận của Nguyên Thủy!

Lúc trước Hồng Quân đem Bàn Cổ Phiên ban cho Nguyên Thủy thời điểm, đã nói bảo vật này dễ dàng không thể sử dụng, dù dùng rồi, cũng không nên sử dụng Hồng Mông Giới Chướng, nếu không sẽ tổn hại khí vận.

Nguyên Thủy đối với khí vận vô cùng coi trọng, nên lúc trước ở Địa Phủ bị đánh thành như vậy, cũng không có động dụng Hồng Mông Giới Chướng!

Hiện tại, vì tranh một khẩu khí, cho dù tổn thất một ít khí vận, hắn cũng thi triển ra Hồng Mông Giới Chướng.

Nhưng không ngờ, nại hà không được Minh Hà.

Thậm chí, bị Minh Hà một thương ngăn cản!

Khí vận thần thông như thế, chỉ hòa với Thí Thần Thương của Minh Hà đánh cái ngang tay!

Nguyên Thủy biết rõ, Minh Hà còn có kiếm đạo thần thông kinh thiên động địa chưa sử dụng, nếu dùng ra kiếm đạo thần thông, hắn tuyệt đối bại thê thảm hơn lần trước! "Thông Thiên sư đệ trợ ta!" Nguyên Thủy không dám lại thác đại, tranh thủ thời gian kêu cứu mạng.

Kết quả Thông Thiên ngồi tại chỗ cũ, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, phảng phất như không nghe thấy lời Nguyên Thủy.

Điều này làm cho Nguyên Thủy có chút xấu hổ, không ngờ Thông

Thiên thật sự không giúp!

Tây Phương Nhị Thánh cũng cổ quái nhìn một màn này, tên này không phải Thông Thiên sẽ nghe lời hắn sao?

Hiện tại một chút cũng không xuất thủ!

Không phải chơi nhau như vậy chứ?

Nguyên Thủy thấy Thông Thiên không xuất thủ, mắt thấy Hồng Mông Giới Chướng sắp bị Minh Hà phá, trong lòng một trận cuống cuồng, đành phải nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng khẽ thở dài một cái.

Thực sự mà nói, hắn hiện tại cũng không muốn đắc tội Minh Hà.

Minh Hà hiện tại biểu hiện quá yêu nghiệt, hắn xuất thủ, cũng chưa chắc có thể cầm xuống Minh Hà.

Như vậy, ngược lại khiến mình lâm vào cảnh địa xấu hổ.

Thế là, Thái Thượng nói: "Minh Hà đạo hữu, mắt thấy đang ở Tử Tiêu Cung, không sai biệt lắm là được rồi." Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi, ngay cả Thái Thượng cũng không nguyện ý xuất thủ!

Minh Hà tắc hừ lạnh một tiếng: "Lại không phải bản tọa xuất thủ trước, sự tình nào có đơn giản như vậy!" Nói xong, Minh Hà trực tiếp lấy ra Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm, kiếm đạo khí tức khủng bố trực tiếp bạo phát ra!

Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm vừa ra, sắc mặt Nguyên Thủy triệt để đại biến, một cỗ tim đập nhanh chưa từng có dũng lên.

Hắn bắt đầu hoảng loạn rồi!

Minh Hà nếu chỉ dùng Thí Thần Thương, hắn còn có lực tự vệ, nhưng nếu dùng Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, hắn căn bản không cách nào ngăn cản a! "Oanh long ~" Minh Hà áp căn không có cùng hắn nói

nhảm, hai tay run lên, trực tiếp thi triển Huyết La Cửu Kiếm đệ nhất kiếm!

Hồng Mông Giới Chướng rốt cuộc không cách nào ngăn cản Minh Hà, đương trường trực tiếp sụp đổ!

Minh Hà tay cầm song kiếm, nháy mắt xuất hiện trước mặt Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy tranh thủ thời gian lấy ra Chư Thiên Khánh Vân ngăn cản Minh Hà. "Oanh ~" Chư Thiên Khánh Vân phát ra tiếng vang kinh thiên, lần nữa bị đánh đến rụt trở về.

Chúng Thánh phân phân kinh hãi nhìn Minh Hà.

Cũng quá mãnh liệt rồi.

Hoàn toàn đè ép Nguyên Thủy đánh, Nguyên Thủy ngay cả lực phản kháng cũng không có, nhẹ nhẹ nhõm nhõm bị Minh Hà chùy bạo. "Nguyên Thủy sư đệ, nhận sai với Minh Hà đạo hữu một cái đi." Lúc này, Thái Thượng thản nhiên nói.

Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi, nhanh chóng nhìn thoáng qua Hồng Quân, phát hiện Hồng Quân cao tọa tại phía trên, nhắm mắt lại phảng phất như không nhìn thấy việc này.

Hiển nhiên, Hồng Quân tịnh không quản sự tình này.

Nếu Minh Hà lại tiếp tục ra tay, e rằng hắn sẽ lại một lần nữa bị đánh cho thê thảm, thậm chí có khả năng trực tiếp vẫn lạc!

Như thế, thật sự là được không bù mất! "Minh Hà đạo hữu chậm đã!

Việc này là ta không đúng trước, bần đạo xin lỗi!

Bất Chu Sơn bị đụng, hứng hứa là có ẩn tình khác!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không dám lại cọ xát nữa, bởi vì hắn biết rõ, Minh Hà là kẻ

ma lợi, làm việc nhưng không dây dưa dài dòng, muốn xin lỗi chậm, thật có khả năng bị Minh Hà một kiếm trảm.

Tẫn quản Nguyên Thủy trong lòng có bao nhiêu biệt khuất, lúc này cũng không thể không phục nhuyễn, nếu không thì, thật muốn bị Minh Hà đánh nổ.

Đến lúc đó, da mặt sẽ rớt càng nhiều.

Minh Hà dừng một chút, thu hồi Thí Thần Thương và Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm, hừ lạnh một tiếng: "Quản tốt cái miệng của ngươi, nếu không lần sau bản tọa cũng không có tính khí tốt như vậy đâu." Nguyên Thủy da mặt giật một cái.

Tính khí tốt?

Suýt chút nữa đánh chết ta rồi!

Nhưng hiện tại Nguyên Thủy không phải đối thủ của Minh Hà, Thái Thượng cũng không giúp, hắn không dám ngỗ nghịch Minh Hà, chỉ có thể cố nén biệt khuất nói: "Minh Hà đạo hữu yên tâm, ta về sau sẽ chú ý." Minh Hà lúc này mới phong khinh vân đạm trở lại bồ đoàn.

Tử Tiêu Cung lại khôi phục bình tĩnh, phảng phất sự tình vừa rồi chưa từng phát sinh.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người liếc nhau, sau khi về bồ đoàn, Chuẩn Đề chắp tay nói: "Minh Hà đạo hữu, vừa rồi thật xin lỗi." Nhiên...

Minh Hà áp căn điểu đều không điểu hắn.

Điều này làm cho Chuẩn Đề có chút xấu hổ, lại không dám sinh ra bất kỳ oán ngôn, chỉ có thể thành thành thật thật ngồi tại bồ đoàn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tắc sắc mặt khó coi ngồi xuống bồ đoàn, cúi đầu không nói một lời.

Lần này, tại trước mặt chư Thánh có thể nói là mất mặt ném đến tận nhà.

Hắn cũng không dám nói thêm gì nữa.

Chí vu Nữ Oa, Thông Thiên tắc chấn kinh vu thực lực cường đại của Minh Hà, ngược lại cũng không có nói thêm.

Rất nhanh, Hồng Quân mở mắt, thản nhiên nói: "Bổ Thiên nãi thuận ứng Thiên Đạo đại thế, sẽ có vô lượng công đức giáng lâm, sẽ căn cứ các vị sở đề cung sự giúp đỡ mà phân phối công đức.

Việc này bần đạo không tham dự, chư vị đạo hữu tự mình thương nghị làm sao Bổ Thiên.

Nữ Oa đạo hữu là người Bổ Thiên, chí vu dược liệu cần thiết để Bổ Thiên, chư vị hãy đi tìm kiếm Bổ Thiên Thạch và Bắc Hải Huyền Quy!

Ngôn tẫn vu thử." Nói xong, thân thể Hồng Quân lóe lên, biến mất không thấy.

Chư Thánh vừa nghe lời này, đem tất cả chú ý lực toàn bộ rơi vào trên người Bắc Hải Huyền Quy.

Bổ Thiên Thạch hiện tại tịnh không biết ở địa phương nào, nhưng Bắc Hải Huyền Quy lại biết rõ, chính là con rùa lớn nhất tại Bắc Hải.

Nguyên Thủy hừ một tiếng, là người hành động đầu tiên, trực tiếp hướng Bắc Hải bay đi.

Tại trong tay Minh Hà thua hai lần, lần này hắn nhất định phải suất tiên tìm được Bắc Hải Huyền Quy, sau đó lấy được vật cần thiết Bổ Thiên, hoạch đắc vô lượng công đức!

Cho nên, hắn sốt ruột nhất.

Thái Thượng vi vi lắc đầu, thân thể lóe lên, cũng đi theo Nguyên

Thủy Thiên Tôn. "Minh Hà đạo hữu, hai người chúng ta đi trước một bước." Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn triều Minh Hà chắp tay một cái, mới rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Thông Thiên có chút sá dị nhìn Minh Hà một cái, không rõ vì sao Minh Hà không hành động, bất quá hắn không hỏi, do dự một chút, quyết định đi theo xem náo nhiệt.

Cuối cùng trong Tử Tiêu Cung chỉ còn lại Minh Hà và Nữ Oa hai người.

Nữ Oa là người được chỉ định Bổ Thiên, cho nên tịnh không sốt ruột, Bổ Thiên công đức tất có nàng một phần.

Hơn nữa, nàng bản thân lại không phải loại tính cách tranh cường háo thắng, tương đối thuận theo tự nhiên.

Tự nhiên sẽ không đi tranh đoạt Bắc Hải Huyền Quy.

Nàng luôn cho rằng, là của nàng, ai cũng đoạt không đi.

Không phải của nàng, nàng cũng sẽ không đi cướp.

Chương 24

"Minh Hà đạo hữu vì sao không đi tranh đoạt Bắc Hải Huyền Quy kia?" Nữ Oa có chút hiếu kỳ hỏi.

Minh Hà nhìn về phía Nữ Oa, lần thứ nhất nghiêm túc nhìn Nữ Oa, không khỏi sản sinh một tia kinh diễm.

Khó trách trong Phong Thần, Trụ Vương lại điếm ô Nữ Oa thần tượng.

Nữ Oa được xưng là đệ nhất mỹ nữ Hồng Hoang cũng không ngoa, chỉ nhìn thoáng qua đã khiến người ta rung động.

Minh Hà thu hồi tâm tư, không khỏi cười nói: "Nữ Oa Thánh Nhân lại làm sao biết ta không có hành động?" Nữ Oa ngẩn người, kinh ngạc hỏi: "Chẳng lẽ Minh Hà đạo hữu đã có dự tính từ trước?" Minh Hà đáp: "Nữ Oa Thánh nhân cứ nhìn xuống dưới sẽ rõ.

Dù sao... nàng chỉ cần lo luyện hóa Bổ Thiên Thạch và vá trời là được, những việc vặt vãnh như tìm kiếm dược liệu, không cần phải lãng phí tâm tư." Nữ Oa càng cảm thấy Minh Hà thâm sâu khó lường.

Nàng luôn có một loại cảm giác, Minh Hà dường như đối với hết thảy đều tính trước kỹ càng, phảng phất như mọi sự đều nằm trong lòng bàn tay hắn! ...

Cùng lúc đó, bọn người Nguyên Thủy đã tới bầu trời Bắc Hải.

Đối mặt với Bắc Hải mênh mông, Nguyên Thủy cũng không nói nhảm, trực tiếp nộ hống một tiếng: "Huyền Quy, mau lăn ra đây cho bản tôn!" Một luồng thánh uy bạo phát, khiến sinh linh toàn bộ Bắc Hải đều run lẩy bẩy, không dám động đậy chút nào.

Đồng thời bọn họ cũng tò mò, vì sao thời gian gần đây lại thường

xuyên có Thánh nhân giáng lâm?

Phải biết rằng, Bắc Hải bình thường hàng triệu năm cũng khó thấy Thánh nhân, kết quả mấy trăm năm trước có một vị, hiện tại lại có tới bốn năm vị cùng đến, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.

Thời gian chậm rãi trôi qua, Bắc Hải vẫn bình tĩnh vô cùng, Huyền Quy tịnh không xuất hiện.

Nguyên Thủy nhíu mày, sắc mặt âm trầm, một cỗ nộ hỏa dâng lên trong lòng.

Vốn dĩ hắn đã chịu đủ uất ức ở chỗ Minh Hà, hiện tại ngay cả một con rùa đen cũng dám phớt lờ mệnh lệnh của hắn, Nguyên Thủy làm sao có thể nhịn được? "Muốn chết!" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, giơ tay đánh xuống một đạo huyền quang. "Ầm ầm ~" Cả Bắc Hải chấn động mãnh liệt, nước biển cuồng dũng, mặt biển như muốn hủy diệt, vô số sinh linh chết oan chết uổng!

Thái Thượng và Thông Thiên đều nhíu mày nhìn cảnh này, Thông Thiên nói: "Nguyên Thủy sư huynh, trực tiếp triển khai thần niệm tìm kiếm con Huyền Quy kia là được rồi, hà tất phải làm điều thừa thãi, sát hại nhiều sinh linh vô tội như vậy?" Nguyên Thủy hừ lạnh: "Có quan hệ gì với ngươi?

Chỉ là một đám súc sinh thấp sinh noãn hóa mà thôi, chết thì cũng chết rồi." Trước đó bị Minh Hà áp bức, Thông Thiên khoanh tay đứng nhìn khiến trong lòng Nguyên Thủy không sướng, hiện tại hắn cũng ghi hận cả Thông Thiên, lời nói ra vô cùng không khách khí.

Thông Thiên hừ một tiếng: "Không biết tốt xấu." Thái Thượng nói: "Được rồi Nguyên Thủy, Thánh nhân chúng ta sát hại kẻ vô tội sẽ tổn hại Thiên Đạo, làm suy yếu phúc duyên của chúng ta." Ngừng một chút, hắn lại nói: "Vừa rồi lão phu dùng thần niệm kiểm tra, Huyền Quy tịnh không có ở trong Bắc Hải." "Cái gì?" Sắc mặt Nguyên Thủy

biến đổi, vội vàng dùng thần niệm tìm kiếm, quả nhiên không thấy tung tích Huyền Quy đâu!

Quả nhiên đúng như lời Thái Thượng, Huyền Quy không có ở Bắc Hải!

Nguyên Thủy sắc mặt khó coi nói: "Sao có thể, Huyền Quy thể hình to lớn như vậy, không ở Bắc Hải thì có thể đi đâu?

Chẳng lẽ Đạo Tổ nhầm lẫn?" Thái Thượng quát khẽ: "Chớ có nói bậy, Đạo Tổ sao có thể nhầm lẫn." Nguyên Thủy có chút không phục: "Vậy là thế nào?

Không thể nào có chuyện Huyền Quy vô duyên vô cớ biến mất không thấy tăm hơi được!" Thái Thượng trầm ngâm giây lát, lắc đầu biểu thị không biết.

Sau đó, Thái Thượng bấm tay tính toán, nhưng vẫn không tính ra được Huyền Quy rốt cuộc đã đi đâu.

Thực sự có chút kỳ quái. "Chúng ta về Tử Tiêu Cung trước, hỏi lại Đạo Tổ xem sao." Thái Thượng có chút bất lực, chỉ có thể đề nghị như vậy.

Thế là, chư Thánh lại đành phải theo Thái Thượng quay về Tử Tiêu Cung, duy chỉ có Thông Thiên không đi nữa mà trực tiếp trở về Bích Du Cung ở Kim Ngao Đảo.

Thông Thiên hứng thú không lớn đối với chuyện Bổ Thiên, cộng thêm những chuyện về Phong Thần đại kiếp mà Minh Hà đã nói trước đó, khiến Thông Thiên nảy sinh cảm giác chán ghét đối với bọn người Nguyên Thủy, Thái Thượng.

Hắn đối với Tử Tiêu Cung cũng nảy sinh tâm lý bài xích.

Đám người Thái Thượng trở lại Tử Tiêu Cung, nhưng lại không gặp được Hồng Quân, dường như Hồng Quân hiện tại đang bận sự

tình gì đó, bọn họ gọi hồi lâu cũng không thấy Hồng Quân xuất hiện.

Nữ Oa có chút tò mò: "Chư vị đạo hữu, vì sao đi mà lại quay về?" Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng: "Cũng không biết xảy ra chuyện gì, trong Bắc Hải tịnh không có Huyền Quy, chúng ta đang định quay lại thỉnh giáo Đạo Tổ." Thái Thượng cũng lắc đầu nói: "Huyền Quy không rõ tung tích, việc này biết làm thế nào cho phải." Nữ Oa có chút kinh ngạc, Huyền Quy không ở Bắc Hải?

Vậy Bổ Thiên phải làm sao?

Thái Thượng suy nghĩ rồi nói: "Chư vị đạo hữu, chúng ta cứ đi tìm Bổ Thiên Thạch trước đã, đến lúc đó sẽ nghĩ cách dùng bảo vật khác thay thế Huyền Quy." Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh nghe vậy cũng chỉ đành nghe theo cách của Thái Thượng, rời khỏi Tử Tiêu Cung, chuẩn bị du lịch Hồng Hoang để tìm kiếm Bổ Thiên Thạch.

Sau khi Tứ Thánh rời đi, Nữ Oa nhìn về phía Minh Hà đang dửng dưng như không, trong lòng nảy sinh một tia tò mò.

Chẳng lẽ...

Minh Hà sớm đã biết Huyền Quy không có ở Bắc Hải?

Cho nên mới không vội vã như vậy?

Rất có khả năng này.

Nữ Oa hỏi: "Minh Hà đạo hữu, chẳng lẽ ngươi sớm đã biết Huyền Quy không có ở Bắc Hải?" Minh Hà đáp: "À, ta đem nó độ hóa về Địa Phủ rồi, hiện tại Bắc Hải Huyền Quy là Trấn Địa Linh Thú của Địa Phủ ta." "???" Nữ Oa trừng lớn mắt, mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Tên này sớm đã biết việc vá trời cần đến Huyền Quy?

Cho nên đã sớm đi xử lý Huyền Quy rồi?

Chuyện này... có chút không thể tưởng tượng nổi!

Minh Hà chẳng lẽ có bản lĩnh tiên tri sao!

Nữ Oa nói: "Minh Hà đạo hữu thật là thủ đoạn cao cường!" Minh Hà nói: "Cũng không tính là gì, đều là vì việc vá trời thôi.

Tứ chi và mai của Huyền Quy ta đều đưa cho nàng, còn có thứ này nữa, đều là vật phẩm cần thiết để vá trời." "Có điều, đạo hữu phải đáp ứng ta một điều kiện!" ".....

Bổ Thiên Thạch!" Nữ Oa nhìn Minh Hà lấy ra mai rùa, tứ chi Huyền Quy, cùng với khối đá ngũ sắc to lớn cuối cùng kia, không khỏi kinh hô một tiếng!

Khoan đã, không phải đám người Thái Thượng đang đi tìm Bổ Thiên Thạch sao?

Sao lại nằm trong tay Minh Hà!

Rốt cuộc là tình huống gì đây?

Không chỉ tiên phong đoạt được Huyền Quy, mà còn lấy được cả Bổ Thiên Thạch, cũng quá lợi hại rồi chứ?

Lần này, e rằng quá nửa công đức vá trời đều sẽ bị Minh Hà lấy mất!

Nàng thân là người vá trời, e rằng cũng không lấy được nhiều công đức bằng Minh Hà!

Dù sao thì những thứ trên người Huyền Quy cùng Bổ Thiên Thạch mới là mấu chốt nhất!

Việc vá trời thì ai cũng có thể làm, chỉ cần gom đủ dược liệu, có thể dùng Linh bảo luyện chế tốt Bổ Thiên Thạch là có thể vá trời.

Dược liệu trên người Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch còn quan trọng hơn bản thân người thực hiện vá trời rất nhiều!

Minh Hà cười gật đầu: "Không sai, Bổ Thiên Thạch, những thứ

này ta đều đã tìm đủ." "Tứ chi Huyền Quy thay thế Bất Chu Sơn, chống đỡ thiên địa.

Mai rùa thì dùng để nâng đỡ Bổ Thiên Thạch đã luyện chế tốt." "Hiện tại ta đều giao hết cho nàng, Nữ Oa Thánh nhân hãy mau chóng luyện chế Bổ Thiên Thạch, tiến hành vá trời đi thôi.

Dù sao thời gian không đợi người, chậm trễ thêm một chút thời gian, Hồng Hoang đại địa lại có thêm nhiều người bị hại." Nữ Oa hít sâu một hơi, thu lại vẻ chấn kinh, sau đó hỏi: "Vừa rồi ngươi nói điều kiện gì?" Minh Hà nói: "Chuyện nhỏ thôi, cũng rất đơn giản.

Nàng cứ trực tiếp về Oa Hoàng Cung luyện hóa Bổ Thiên Thạch là được, không cần thông báo cho Nguyên Thủy.

Dù sao hiện tại Bổ Thiên Thạch đã tìm được, chuyện này cùng Nguyên Thủy cũng không có quan hệ gì quá lớn." Nữ Oa sắc mặt cổ quái.

Nàng làm sao không hiểu dụng ý của Minh Hà?

Nếu không thông báo cho bọn người Nguyên Thủy, Thái Thượng, bọn hắn nhất định sẽ cứ đi tìm Bổ Thiên Thạch mãi.

Đồng nghĩa với việc lãng phí thời gian.

Minh Hà đây là đang chơi xỏ bọn hắn a!

Nữ Oa nói: "Yên tâm, ta cũng không rảnh rỗi mà đi tìm bọn hắn.

Dù sao... vá trời là việc quan trọng hàng đầu, nếu ta đã có được Bổ Thiên Thạch và dược liệu từ Huyền Quy, việc cấp bách là luyện hóa đá, những chuyện khác đều có thể tạm hoãn." Minh Hà cười lớn: "Ha ha, Nữ Oa Thánh nhân không hổ là Đại Địa Thánh Mẫu, tự nhiên phải vì thiên hạ thương sinh mà suy nghĩ." Nói xong, hai người bay ra khỏi Tử Tiêu Cung.

Nữ Oa trở về Oa Hoàng Cung, bắt đầu khẩn trương luyện hóa Bổ Thiên Thạch và tứ chi Huyền Quy.

Tứ chi Huyền Quy dù sao cũng chỉ là chân rùa mà thôi, tuy đủ kiên nhận, nhưng không thể cứ thế ném ra tứ phương thiên địa để chống đỡ trời xanh được.

Nhất định phải dùng bí pháp thần thông luyện chế lại mới có thể sử dụng.

Chương 25

Minh Hà thì trực tiếp trở về Huyết Hải.

Hiện tại hắn đã có đủ công đức để tấn thăng Hỗn Nguyên tam trọng, cho nên tranh thủ lúc rảnh rỗi, tự nhiên là tu luyện trước.

Thoáng chốc đã qua vài trăm năm.

Bảy triệu Đại Đạo công đức mới chỉ luyện hóa được một thành, tu vi cũng có tăng lên rõ rệt, nhưng khoảng cách đến đột phá vẫn còn xa.

Một ngày nọ, trên Huyết Hải đón tiếp một vị khách nhân đặc thù.

Minh Hà rất nhanh đã cảm ứng được người đến.

Thông Thiên. "Thông Thiên đạo hữu hôm nay sao lại có nhã hứng đến chỗ ta vậy?" Minh Hà xuất hiện trước mặt Thông Thiên, cười ha hả hỏi.

Thông Thiên nhướng mày, cười nói: "Minh Hà đạo hữu, chuyện ngươi đề nghị trước đó, hiện tại ta đã nghĩ thông rồi." Minh Hà ngẩn ra, Thông Thiên ám chỉ hẳn là chuyện Tiệt Giáo nhập Địa Phủ.

Nếu Tiệt Giáo có thể gia nhập Địa Phủ, đối với Minh Hà mà nói, đó chính là một lần tăng lên cực lớn!

Minh Hà nói: "Ồ?

Nghĩ thông suốt thì tốt quá rồi, chi bằng Tiệt Giáo hiện tại gia nhập Địa Phủ ta luôn đi, chức vị tuyệt đối sẽ có!" Thông Thiên cười khổ một tiếng: "Minh Hà đạo hữu, không cần gấp gáp như vậy chứ?

Phong Thần đại kiếp mà ngươi nói bần đạo một chút động tĩnh cũng chưa thấy, chỉ bằng một câu nói của ngươi mà gia nhập Địa Phủ, chẳng phải có chút đường đột sao?" Minh Hà ngẩn người, ngẫm

lại cũng đúng.

Thế thì có khác gì tay không bắt sói?

Thông Thiên tên này và bọn người Nguyên Thủy không giống nhau.

Nguyên Thủy nhìn như bao che khuyết điểm, nhìn như tất cả đều vì đệ tử mà suy nghĩ, nhưng kỳ thực làm đi làm lại, cũng chỉ là vì bản thân hắn.

Một là vì danh thanh thể diện của hắn, hai là vì tăng lên thực lực.

Cho nên hắn mới gấp gáp muốn tống đệ tử vào trong Địa Phủ để kiếm công đức.

Thông Thiên thì khác, tên này hướng tới tự do, sẽ không để đệ tử của mình trở thành tù nhân của kẻ khác.

Minh Hà nói: "Như vậy đi, đợi sau khi Phong Thần đại kiếp buông xuống, ngươi hẳn sẽ hiểu những lời ta nói, đến lúc đó lại cử giáo nhập Địa Phủ cũng được, không cần gấp gáp nhất thời." Thông Thiên đại hỉ, vội vàng chắp tay nói: "Đa tạ Minh Hà đạo hữu.

Đạo hữu sau này nếu có chỗ nào cần đến Thông Thiên ta, cứ việc phân phó, Thông Thiên nhất định nghĩa bất dung từ!" Minh Hà cười gật đầu.

Kỳ thực đợi đến lúc Phong Thần đại kiếp rồi mới để Tiệt Giáo nhập Địa Phủ cũng được.

Đến lúc đó Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng với Tây Phương Nhị Thánh đều ép Thông Thiên ký Phong Thần Bảng, thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng như vậy.

Lúc đó, Minh Hà trở tay đem cả Tiệt Giáo đưa vào trong Địa Phủ, bọn hắn muốn ép Thông Thiên ký Phong Thần Bảng cũng là chuyện

vạn vạn không thể.

Tràng diện kia, ngẫm lại cũng thấy kích thích.

Còn có một điểm quan trọng nhất, lúc Phong Thần đại kiếp diễn ra, Tiệt Giáo nhân số càng đông, tu vi càng cao, cao hơn lúc này rất nhiều.

Khi đó công đức thu được nhất định cũng nhiều hơn.

Minh Hà cũng nguyện ý đợi. "Ân?

Nữ Oa đạo hữu truyền âm." Bỗng nhiên, Minh Hà nói: "Bổ Thiên Thạch luyện hóa hoàn tất, lập tức bắt đầu vá trời!" Thông Thiên sững sờ, tiếp đó nói: "Vá trời?

Bổ Thiên Thạch không phải chưa tìm thấy sao, lại thêm Huyền Quy cũng không có hạ lạc, làm sao bắt đầu vá trời?" Minh Hà cười lớn một tiếng: "Đi xem sẽ biết." Thế là, Minh Hà thi triển không gian thần thông rời khỏi Địa Phủ.

Thông Thiên cũng không do dự nữa, đi theo Minh Hà cùng rời đi.

Rất nhanh, bọn họ đã tới gần Bất Chu Sơn, xa xa nhìn thấy trên một ngọn núi lớn, Nữ Oa ngạo nhiên đứng đó, trong tay nâng một cái mai rùa khổng lồ.

Trong mai rùa có chứa Bổ Thiên Thạch đã được luyện hóa, tản ra ngũ sắc thần quang, chiếu rọi chư thiên. "Vù ~" Không gian chấn động một trận.

Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng với Tây Phương Nhị Thánh đều xuất hiện ở phụ cận. "Nữ Oa..." Nguyên Thủy trừng lớn mắt, sau đó không thể tin nổi nói: "Ngươi đã tìm được Bắc Hải Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch rồi!" Sắc mặt Thái Thượng cũng có chút khó coi.

Bọn họ du lịch Hồng Hoang mấy trăm năm, vẫn luôn tìm kiếm đá

ngũ sắc, không ngờ Nữ Oa sớm đã tìm được, lại vẫn luôn không nói với bọn họ, làm bọn họ uổng công lãng phí mấy trăm năm thời gian!

Tuy rằng mấy trăm năm đối với bọn hắn chỉ là một cái búng tay, nhưng loại cảm giác bị người ta xoay như chong chóng này khiến hắn vô cùng khó chịu.

Tây Phương Nhị Thánh nhìn nhau, không khỏi cười khổ.

Sư huynh đệ bọn hắn bị chơi xỏ rồi, nhưng cũng không có tư cách oán thán, bởi vì Nữ Oa thành Thánh sớm nhất, linh bảo đông đảo, thực lực không phải hai người bọn họ có thể so sánh. "Lần này công đức vá trời e rằng toàn bộ đều là của Nữ Oa đạo hữu rồi." Chuẩn Đề khẽ than một tiếng, có chút bất đắc dĩ nói.

Vốn dĩ hắn còn muốn lúc vá trời sẽ giúp đỡ một chút, kiếm chút công đức, không được ăn thịt thì uống chút nước canh cũng tốt, kết quả phát hiện toàn bộ đã bị Nữ Oa một mình chiếm hết, ngay cả nước canh cũng không có mà uống.

Thái Thượng và Nguyên Thủy trong lòng cũng có chút không thoải mái.

Bất quá, Nguyên Thủy sau khi nhìn thấy Minh Hà ở một bên, trong lòng bỗng nhiên không còn khó chịu như vậy nữa. "Hừ, dù sao thì một số kẻ cũng chẳng có gì, uổng công tới sớm như vậy.

Lúc trước đi Tử Tiêu Cung cũng tích cực như thế, kết quả ngay cả chút công đức cũng không vớt được." Nguyên Thủy có chút hả hê nói.

Minh Hà liếc nhìn Nguyên Thủy một cái, đương nhiên biết tên này đang nói ai.

Chỉ là, thật sự không vớt được công đức sao?

Hắn không khỏi cười một tiếng.

Công đức vá trời, phần lớn nhất tuyệt đối là của hắn.

Công đức mà Nữ Oa thu được, cũng tuyệt đối không có bao nhiêu.

Minh Hà cũng lười để ý đến Nguyên Thủy.

Lúc này, Nữ Oa bắt đầu vá trời.

Nàng lắc mình một cái, hạ thân biến thành đuôi rắn, sau đó nâng mai Huyền Quy bay lên trời.

Rất nhanh, Nữ Oa tiếp cận lỗ hổng trên trời, thuận theo nước Thiên Hà, bơi ngược dòng lên.

Thế nhưng, mắt thấy sắp tiếp cận lỗ hổng thì Nữ Oa lại khó mà tiến thêm một bước, hiển nhiên chịu ảnh hưởng của nước Thiên Hà, với thực lực hiện tại của nàng có chút khó mà leo lên!

Chúng nhân nhìn đến mức có chút khẩn trương, duy chỉ có Nguyên Thủy hừ một tiếng, thậm chí hy vọng Nữ Oa vá trời thất bại!

Như vậy, tất cả mọi người đều không cách nào đạt được công đức nữa!

Đúng lúc này, Minh Hà bỗng nhiên giơ tay chỉ một cái, Đại Đạo pháp tắc khủng bố tuôn ra, tạm thời khống chế lại dòng nước Thiên Hà kia, khiến nó không cách nào gây ảnh hưởng cho Nữ Oa.

Nữ Oa nhân cơ hội này trực tiếp vọt lên, lấy mai rùa khổng lồ bịt thẳng vào lỗ hổng!

Ngũ sắc quang mang lấp lóe, bầu trời dần dần dũ hợp!

Chúng nhân kinh ngạc nhìn về phía Minh Hà. "Thủy Chi Pháp Tắc!" Thái Thượng có chút kinh ngạc nói.

Vừa rồi thứ Minh Hà triển lộ ra chính là Thủy Chi Đại Đạo pháp tắc!

Không ngờ Minh Hà lại lĩnh ngộ Thủy Chi Đại Đạo pháp tắc, trực tiếp khống chế nước Thiên Hà, giúp đỡ Nữ Oa vá trời thành công!

Như vậy, chẳng phải Minh Hà trong quá trình vá trời cũng đã góp sức, vậy hắn há chẳng phải cũng có thể nhận được công đức vá trời?

Sắc mặt Nguyên Thủy đỏ bừng, cơ hồ nín đến mức thành màu gan heo.

Không ngờ Minh Hà phút cuối lại còn có chiêu này.

Minh Hà không thèm để ý đến ánh mắt chư Thánh, gắt gao nhìn chằm chằm vào chỗ vá trời kia.

Quả nhiên không bao lâu, một đạo ngũ sắc chi quang từ chỗ vá trời rơi xuống, trong nháy mắt biến mất ở phía chân trời.

Đạo ngũ sắc chi quang kia hẳn là khối đá Bổ Thiên Thạch cuối cùng còn sót lại, sau này sẽ rơi xuống Ngạo Lai Quốc, vô số nguyên hội sau sẽ biến thành Tôn Ngộ Không.

Đó cũng là một điểm vô cùng quan trọng để Tây Phương Phật Giáo đại hưng.

Chương 26

Điểm này, đối với Minh Hà cũng rất quan trọng.

Hắn có thể lợi dụng điểm này, biến con khỉ kia thành công cụ nhân của mình.

Đương nhiên, hiện tại chưa phải lúc. "Ầm ầm ầm ~" Việc vá trời tịnh chưa vì vậy mà kết thúc.

Thiên địa vẫn chưa được chống đỡ.

Cho nên, Nữ Oa giơ tay vung lên, bốn cái "cột trụ" khổng lồ bay ra, nhanh chóng biến mất không thấy, sau đó xuất hiện tại tứ cực thiên địa, chậm rãi chống đỡ thiên địa lên.

Trong sát na, bầu trời từ từ bay lên cao, khoảng cách giữa trời và đất càng ngày càng xa.

Toàn bộ Hồng Hoang phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Như thế, việc vá trời triệt để kết thúc.

Rất nhanh giữa thiên địa vang lên một đạo thanh âm băng lãnh: "Thiên Đạo hữu cảm, Bổ Thiên hữu đức!" "Nay Minh Hà, Nữ Oa, Huyền Quy vá trời có công!" "Bổ Thiên công đức giáng lâm!" Thanh âm vang lên xong, bọn người Thái Thượng cảm thấy có chút đáng tiếc, Nguyên Thủy thì hừ lạnh một tiếng, cảm thấy Minh Hà chó ngáp phải ruồi, nhặt được một ít công đức.

Bất quá, ngay sau đó Nguyên Thủy triệt để sững sờ. "Công đức vá trời chia theo công lao, Minh Hà đạt được năm thành công đức, Nữ Oa đạt được ba thành, Huyền Quy đạt được hai thành!" "Công đức giáng lâm, ba người thỉnh thụ!" Tiếp đó, vô lượng công đức từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên người Minh Hà và Nữ Oa, hai người tắm

mình trong kim quang, chịu vạn chúng chú mục!

Nguyên Thủy trực tiếp ngây người!

Minh Hà năm thành!

Chiếm một nửa?

Sao có thể!

Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh cũng ngây người, sau đó nhíu mày nhìn Minh Hà đang tắm mình trong kim quang, trong lòng căn bản không dám tin là thật!

Chỉ bằng việc Minh Hà phút cuối ra tay giúp Nữ Oa vá trời thuận lợi mà Minh Hà đạt được năm thành công đức?

Không thể nào!

Chỉ bằng một điểm này, mặc kệ thế nào cũng không thể đạt được vô trần công đức, Minh Hà khẳng định đã làm chuyện khác!

Bọn người Thái Thượng không phải kẻ ngốc, trong nháy mắt đoán ra Bắc Hải Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch!

Chẳng lẽ, Bắc Hải Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch là do Minh Hà tìm được?

Cũng chỉ có như vậy mới có thể khiến Minh Hà đạt được năm thành công đức chứ?

Thông Thiên cũng kinh ngạc nhìn Minh Hà, thảo nào hắn lại tính trước kỹ càng như vậy, nhìn Nữ Oa bắt đầu vá trời một chút cũng không kinh ngạc, hóa ra sớm đã biết Nữ Oa muốn vá trời.

Thông Thiên cũng đã hiểu, Bắc Hải Huyền Quy tứ chi cùng mai rùa, còn có Bổ Thiên Thạch kia, khẳng định đều do Minh Hà cung cấp.

Tên này, cũng quá lợi hại rồi.

Thông Thiên phát hiện Minh Hà mỗi lần đều có thể mang đến cho hắn kinh ngạc, đều có thể làm ra những chuyện khiến hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh tìm kiếm mấy trăm năm cũng không thấy một chút bóng dáng, kết quả Minh Hà toàn bộ tìm được hết.

Thủ đoạn bực này, quả thực là Hồng Hoang đệ nhất nhân.

Thông Thiên càng thêm tin tưởng chuyện Phong Thần đại kiếp mà Minh Hà nói với hắn.

Kim quang dần dần tiêu tán, công đức vá trời hoàn toàn hạ xuống, Minh Hà cũng tiếp nhận toàn bộ công đức!

Trực tiếp là một ngàn vạn Bổ Thiên công đức!

Công đức bực này, quả thực cực kỳ hùng hậu!

Cũng không uổng công hắn một phen tính kế.

Minh Hà nhìn về phía Nữ Oa ở xa xa, phát hiện Nữ Oa cũng đã đi tới trước mặt mọi người.

Trong chư Thánh, chỉ có Minh Hà và Nữ Oa đạt được công đức, khiến bọn người Nguyên Thủy trong lòng chua xót.

Nguyên Thủy không dám nhìn Minh Hà, trước đó còn châm chọc Minh Hà, kết quả Minh Hà trực tiếp đạt được năm thành công đức vá trời, chiếm phần lớn nhất.

Đây không nghi ngờ gì là hung hăng tát vào mặt hắn một cái, khiến Nguyên Thủy đâu còn dám đối mặt với Minh Hà.

Nếu bị Minh Hà châm chọc lại một câu, vậy Nguyên Thủy triệt để mất mặt.

Bất quá, tên này lại đem giận trút lên người Nữ Oa, nói: "Nữ Oa

đạo hữu, ngươi đã có được Bắc Hải Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch, vì sao không thông báo cho chúng ta, để chúng ta phải lãng phí uổng phí nhiều thời gian bên ngoài như vậy?" Đối mặt Nguyên Thủy chất vấn, Nữ Oa cũng không cho Nguyên Thủy sắc mặt tốt, thản nhiên nói: "Vá trời là việc quan trọng hàng đầu, chẳng lẽ bản cung không nên luyện hóa Bổ Thiên Thạch trước để tiến hành vá trời, mà phải đi tìm ngươi, thông báo cho ngươi trước sao?" "Ngươi!" Sắc mặt Nguyên Thủy khẽ biến, không ngờ Nữ Oa lại cứng rắn như thế, hoàn toàn không cho hắn mặt mũi, khiến hắn vô cùng khó chịu, trực tiếp nói: "Nữ Oa đạo hữu, bản tôn thấy ngươi là cố ý, cố ý làm ta khó xử, không muốn chia sẻ công đức vá trời với ta!" Nữ Oa cũng nổi giận, ngay tại chỗ nói: "Không sai, ta là cố ý đó, ngươi có thể làm gì?" Nữ Oa cứng rắn như vậy khiến Nguyên Thủy càng thêm uất ức.

Cũng không thể ngay tại chỗ trở mặt đánh nhau với Nữ Oa chứ?

Nữ Oa nói xong cũng không thèm nói nhảm với Nguyên Thủy nữa, nhìn về phía Minh Hà: "Minh Hà đạo hữu, ta còn có việc, đi trước xin cáo từ." "Ân, đạo hữu đi đi." Minh Hà cười gật đầu.

Dõi mắt nhìn Nữ Oa rời đi, Minh Hà khinh thường nhìn về phía Nguyên Thủy: "Kẻ tiểu nhân." Nói xong, hắn trực tiếp thi triển không gian thần thông rời đi. "Phụt ~" Nguyên Thủy tại chỗ phun ra một ngụm tiên huyết, tức đến suýt chút nữa phát điên.

Thông Thiên lạnh lùng nhìn tất cả, đợi Minh Hà vừa đi, hắn cũng không có ý tứ dừng lại, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang, nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Thái Thượng khẽ than một tiếng, lần này triệt để thua Minh Hà rồi.

Tuy rằng không phải đọ sức trên thực lực, nhưng ở phương diện mưu tính, hắn cũng triệt triệt để để thua.

Ai cũng không ngờ tới, người chiến thắng lớn nhất cuối cùng lại là Minh Hà.

Thái Thượng vẫn luôn có một nghi vấn, hắn không hiểu Minh Hà rốt cuộc tìm được Bắc Hải Huyền Quy lúc nào, lại tìm được Bổ Thiên Thạch khi nào?

Bổ Thiên Thạch muốn luyện hóa cũng cần vài trăm năm thời gian.

Khoảng cách từ lúc Bất Chu Sơn sụp đổ đến nay cũng chỉ mới vài trăm năm mà thôi!

Chẳng lẽ, Minh Hà ngay lúc Bất Chu Sơn sụp đổ đã tìm được Huyền Quy cùng Bổ Thiên Thạch?

Cho nên mới dẫn đến việc bọn họ đi Bắc Hải vồ hụt?

Nếu đúng là như vậy... cái tên Minh Hà này cũng quá đáng sợ rồi!

Thái Thượng nghĩ tới đây cũng hít sâu một hơi khí lạnh, đối với Minh Hà nảy sinh sự kiêng kỵ sâu sắc.

Chí ít đám người Tây Phương Nhị Thánh cũng hậm hực rời khỏi nơi này, trở về Linh Sơn.

Minh Hà trở về Huyết Hải, gặp Huyền Quy đã đợi từ lâu.

Huyền Quy cung kính nói: "Thánh nhân, đa tạ ngài, nếu không có ngài, lão quy ta cũng khó mà đạt được lượng công đức khổng lồ như vậy!" Công đức thứ này, đối với Chuẩn Thánh chính là chí bảo, có thể đạt được một ít công đức đã là tạo hóa tày đình.

Lần này Huyền Quy trực tiếp đạt được hai thành công đức vá trời!

Đó là bốn trăm vạn Thiên Đạo công đức!

Đối với Huyền Quy, đó thật sự là tạo hóa kinh thiên, cả đời này cũng chưa chắc có thể đạt được tạo hóa cao hơn thế nữa.

Có số công đức này, thành Thánh có hi vọng!

Tất cả những thứ này đều là Minh Hà mang đến cho hắn, nếu không có Minh Hà, hắn khẳng định sẽ bị bọn người Nguyên Thủy tháo rời tám khối, đến lúc đó có nhiều công đức hơn nữa cũng vô phúc tiêu thụ.

Cho nên, Minh Hà đồng nghĩa với việc có ơn tái tạo đối với Huyền Quy!

Huyền Quy tự nhiên đối với Minh Hà vô cùng cung kính. "Cố gắng tu luyện, tranh thủ sớm ngày đạt Thánh nhân chi cảnh." Minh Hà đạm nhiên cười một tiếng. "Cẩn tuân Thánh nhân chi mệnh!" Huyền Quy cung kính đáp, sau đó lui xuống.

Huyền Quy vừa đi, Minh Hà bắt đầu tu luyện.

Như hôm nay có bảy trăm vạn Đại Đạo công đức, một ngàn vạn Thiên Đạo công đức, kia đều là thứ tốt, còn có một viên Hồng Mông Nguyên Linh Đan, đột phá cảnh giới chẳng phải là chuyện đơn giản sao?

Thoáng chốc đã qua ngàn năm.

Bảy triệu Đại Đạo công đức vẫn chưa hoàn toàn luyện hóa hết.

Bất quá lúc này, hắn lại một lần nữa có thể câu thông Hỗn Độn.

Chương 27

Minh Hà không lãng phí cơ hội này, đã có cơ hội câu thông Hỗn Độn, Minh Hà đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Ngay lập tức Minh Hà bắt đầu phân ra một tia thần hồn, bắt đầu câu thông Hỗn Độn, tìm kiếm những thần hồn cường đại đã vẫn lạc.

Lần này khá thuận lợi, Minh Hà chỉ mất vài chục năm thời gian đã tìm được một thần hồn vô cùng cường đại! "Thần hồn này...

Ta đi!

Ít nhất cũng là thần hồn cấp bậc Thánh nhân!" Minh Hà trong lòng đại hỉ.

Không ngờ lại tìm được một cái thần hồn cấp bậc Thánh nhân!

Nếu có thể sách phong người này, vậy phần thưởng thu được nhất định là cực lớn!

Minh Hà không chút do dự dẫn đạo thần hồn này ra.

Thần hồn kia dường như bởi vì phiêu đãng trong Hỗn Độn quá lâu, cho nên sau khi xuất hiện ở Huyết Hải vẫn có một tia mê mang. "Người nào?" Một lát sau, thần hồn khôi phục, nhíu mày nhìn Minh Hà.

Minh Hà nói: "Ngô nãi Địa Phủ Chi Chủ, Minh Hà!" "Ngươi đã thân vong vô số năm, nay ta cho ngươi một cơ hội sống lại một đời, hay là ngươi muốn tiếp tục bị ta tống về trong Hỗn Độn, đời đời kiếp kiếp phiêu đãng?" Minh Hà cũng không sợ Thánh nhân thần hồn ra tay với hắn.

Khoảnh khắc Minh Hà dẫn hắn ra, kỳ thực đã nắm giữ sinh tử của thần hồn này, chỉ cần hắn muốn, một ý niệm là có thể khiến thần hồn

này tan thành mây khói.

Thần hồn dùng một khoảng thời gian khá lâu mới rốt cục phản ứng lại, nói: "Nơi này là... thiên địa do Bàn Cổ khai tịch?" Minh Hà trong lòng khẽ động, nhìn tên này, hẳn là sinh linh trước khi Bàn Cổ khai thiên, ước chừng là một trong ba ngàn Ma Thần.

Minh Hà nói: "Không sai." Thần hồn hít sâu một hơi, giây lát sau chắp tay: "Tại hạ Thời Gian Ma Thần, nguyện nhập Địa Phủ, trùng sinh làm người Địa Phủ." "Tốt!" Minh Hà vui vẻ.

Hóa ra tên này là Thời Gian Ma Thần!

Thời Gian Ma Thần trong ba ngàn Ma Thần cũng là tồn tại phi thường cường đại, không ngờ lần này vận khí lại tốt như vậy.

Thế là Minh Hà giơ tay chỉ một cái, vô tận u minh chi khí rơi xuống, nhanh chóng đúc lại nhục thân cho Thời Gian Ma Thần.

Phải mất hơn mười năm sau, nhục thân Thời Gian Ma Thần mới khôi phục, biến thành một nam tử không phân biệt được tuổi tác.

Thời Gian Ma Thần đã nắm được tin tức toàn bộ Hồng Hoang, bao gồm cả tình cảnh của hắn.

Hắn tu vi rơi xuống cảnh giới Hỗn Nguyên tứ trọng, nhưng ở trong Hồng Hoang, vẫn y nguyên cường đại.

Thời Gian Ma Thần chắp tay: "Đa tạ!" Minh Hà nói: "Ngô nãi Địa Phủ Chi Chủ, hiện sách phong ngươi làm một trong Đông Phương Quỷ Đế - Thần Đồ, trấn thủ Quỷ Môn Quan!

Quỷ Môn Quan là nơi hiểm yếu của Địa Phủ ta, ngươi đã hiểu rõ chưa?" Thời Gian Ma Thần cung kính nói: "Tại hạ đã rõ." "Ân, đi thôi." Minh Hà gật đầu, giơ tay vung lên, tiễn Thời Gian Ma Thần đi.【 Sách phong Thời Gian Ma Thần làm Đông Phương Quỷ Đế, đạt được chín trăm vạn Đại Đạo công đức!

Đạt được Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận! 】 Sau khi Thời Gian Ma Thần rời đi, Minh Hà nhận được phần thưởng lần này!

Chín trăm vạn Đại Đạo công đức!

Cộng thêm bảy trăm vạn trước đó, vậy là đã có một ngàn sáu trăm vạn Đại Đạo công đức rồi!

Tuyệt đối có thể làm cho tu vi của hắn tăng vọt một đợt!

Còn có Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận kia, cũng là một cái đại trận phi thường khủng bố, sau khi bố trí xong có thể gia tăng tốc độ dòng thời gian!

Minh Hà nhìn kỹ, ở trong đại trận một năm có thể bằng vạn năm bên ngoài!

Đây có thể nói là tồn tại phi thường khủng bố.

Tỉ lệ thời gian một vạn so với một, tuyệt đối có thể giúp Minh Hà tu hành càng thêm nhanh chóng!

Lần sách phong Thời Gian Ma Thần này, tuyệt đối là lãi to!

Minh Hà trực tiếp bố trí Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận, sau đó bắt đầu tu luyện trong trận pháp.

Cùng lúc đó, Hậu Thổ tại tẩm cung cũng cảm ứng được chức vị Đông Phương Quỷ Đế Thần Đồ đã có người chiếm giữ, hẳn là Minh Hà an bài vào.

Ngũ Phương Quỷ Đế về cơ bản là nhóm người có địa vị cao nhất trong Minh Phủ ngoại trừ Phong Đô Đại Đế, còn lợi hại hơn Thập Điện Diêm La.

Hậu Thổ cũng tò mò, rốt cuộc là ai có thể được Minh Hà ưu ái, chiếm giữ chức Thần Đồ?

Hậu Thổ thông qua Địa Phủ tra xem tư liệu đối phương, rất nhanh

toàn thân run lên, trừng lớn mắt mặt đầy vẻ không thể tin nổi.

Thời Gian Ma Thần!

Nhân vật trước khi Bàn Cổ khai thiên!

Sao có thể!

Đó là nhân vật trong truyền thuyết a, nắm giữ Thời Gian Đại Đạo, cường hãn vô cùng!

Như hôm nay lại có tu vi cảnh giới Hỗn Nguyên tứ trọng, tu vi còn cao hơn cả nàng, thế mà lại bị Minh Hà dẫn nhập vào trong Địa Phủ, trở thành người Địa Phủ!

Thủ đoạn nghịch thiên a!

Quá không thể tưởng tượng nổi!

Hậu Thổ hô hấp đều có chút dồn dập, cứ như vậy, Địa Phủ chẳng phải có ba vị Thánh nhân?

Vậy tuyệt đối là thế lực đệ nhất Hồng Hoang!

Tồn tại bực này, đặt tại Hồng Hoang tuyệt đối sẽ khiến cả Hồng Hoang đại địa phải run rẩy!

Nếu chư Thánh biết trong Địa Phủ lại có thêm một Thánh nhân, là Thời Gian Ma Thần trước khi Bàn Cổ khai thiên, không biết sẽ có biểu tình gì?

Bát Cảnh Cung.

Nguyên Thủy vẻ mặt nghiến răng nghiến lợi, phi thường khó chịu nói: "Không ngờ lần này lại để tên Minh Hà kia lấy được nhiều công đức nhất, huynh đệ hai người chúng ta lại một điểm công đức cũng không có, sư huynh... ta tâm có không cam lòng a!" Sau khi Thiên Đạo giáng xuống công đức, Nguyên Thủy đã đến đạo trường của Thái Thượng, tìm Thái Thượng kể khổ.

Hắn còn có một ý tứ khác, chính là muốn mau chóng bức bách Minh Hà!

Thái Thượng nói: "Hưng hứa, đây là phúc duyên của Minh Hà đạo hữu đi, chúng ta cũng không thể cưỡng cầu." Nguyên Thủy nói: "Sư huynh!

Nhất định là Minh Hà tên cẩu tặc kia âm hiểm xảo trá, nếu không sao có thể tìm được Bắc Hải Huyền Quy và Bổ Thiên Thạch!

Hiện tại thực lực hắn cường đại, chúng ta khó mà đối phó, nếu không bức bách hắn giao ra thần chức Địa Phủ, sau này chúng ta muốn bức bách nữa thì khó càng thêm khó a!" "Lấy thực lực hiện tại của sư huynh, chỉ cần sư huynh chịu ra tay, Minh Hà kia có lợi hại hơn nữa, cũng chỉ có thể thành thành thật thật đem thần chức chắp tay nhường cho!

Chúng ta đã tổn thất công đức vá trời, không thể lại để Minh Hà độc chiếm công đức Địa Phủ a!" Một phen lời nói của Nguyên Thủy khiến Thái Thượng lâm vào trầm mặc.

Xác thực đúng như lời Nguyên Thủy nói.

Nếu cứ để Minh Hà tiếp tục như vậy, e rằng cả Hồng Hoang ngoại trừ Hồng Quân ra, sẽ không còn ai là đối thủ của hắn.

Thái Thượng nhìn như tâm tính quả đạm, nhưng lại phi thường để ý cái danh xưng đệ nhất nhân này.

Hắn cũng không muốn nhìn người khác đè đầu mình.

Thái Thượng gật đầu: "Cũng được.

Ta trước đó đã tính một quẻ, phát hiện trong Nhân tộc có mấy người thích hợp đảm nhiệm thần chức Địa Phủ, ta tức khắc để Huyền Đô tiến đến giáo hóa!

Đợi Huyền Đô quay về, chúng ta sẽ cùng đi Địa Phủ." Sau đó, Thái Thượng phát ra mệnh lệnh cho Huyền Đô, để Huyền Đô đến Nhân tộc truyền đạo.

Nguyên Thủy nghe xong lời này, đại hỉ quá đỗi, Thái Thượng rốt cục đã đáp ứng.

Hắn kích động nói: "Tốt, ta hiện tại đi thông báo cho Chuẩn Đề đạo hữu và Tiếp Dẫn đạo hữu, tĩnh hậu giai âm của sư huynh!" Nói xong, Nguyên Thủy rời khỏi Bát Cảnh Cung.

Bên trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận, Minh Hà điên cuồng luyện hóa Đại Đạo công đức.

Hiện tại Đại Đạo công đức nhiều đến hơn một ngàn vạn, tự nhiên nhẹ nhõm xông phá gông cùm xiềng xích của cảnh giới hiện tại, dùng hơn tám ngàn năm thời gian, đạt tới Hỗn Nguyên tứ trọng!

Sau đó, Minh Hà dùng một vạn năm thời gian củng cố cảnh giới.

Sau khi củng cố cảnh giới, hắn không chút do dự nuốt xuống Hồng Mông Nguyên Linh Đan!

Hồng Mông Nguyên Linh Đan có thể trực tiếp tăng lên một cái cảnh giới.

Chương 28

Nhưng nhất định phải sử dụng trước khi đạt Hỗn Nguyên ngũ trọng, nếu không thì chỉ có thể gia tăng tu vi mà thôi, không cách nào trực tiếp đột phá.

Sau khi thôn phệ Hồng Mông Nguyên Linh Đan, Minh Hà cảm giác Hồng Mông Tử Khí khủng bố dũng mãnh lao vào trong cơ thể hắn, tu vi đang bay nhanh tăng lên!

Loại tăng lên này, dùng tốc độ mắt thường có thể thấy được mà tăng trưởng.

Vẻn vẹn một ngàn năm thời gian, tu vi Minh Hà lại lần nữa tăng trưởng, đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Hồng Mông Nguyên Linh Đan, quả thực đáng sợ.

Hỗn Nguyên ngũ trọng cảnh giới!

Trong chư Thánh, đó cũng là nhóm người có tu vi cao nhất, ngay cả Thái Thượng tối đa cũng chỉ có Hỗn Nguyên ngũ trọng mà thôi.

Minh Hà hiện tại đạt tới Hỗn Nguyên ngũ trọng, thực lực lại lần nữa bạo tăng, có thể thi triển đệ lục kiếm trong Huyết La Cửu Kiếm!

Nếu đệ lục kiếm thi triển ra, đừng nói là Thái Thượng, cho dù chư Thánh vây công hắn, cũng không thể nào là đối thủ của hắn.

Đương nhiên, Minh Hà cũng không thể nào cứ như vậy mà thỏa mãn, hắn còn hơn bảy trăm vạn Đại Đạo công đức, cùng với một ngàn vạn Thiên Đạo công đức, đều có thể dùng để gia tăng tu vi.

Minh Hà tiếp tục tu luyện.

Thoáng chốc lại hai vạn năm trôi qua, Minh Hà mở hai mắt ra.

"Rốt cục bước vào đệ lục trọng!" Tu vi cảnh giới đã tới Hỗn Nguyên đệ lục trọng cảnh giới, cho dù là Thái Thượng, cũng không có khả năng đạt tới trình độ này!

Tất cả những điều này, đều quy công cho lượng lớn công đức mà Minh Hà đạt được!

Nếu không, chỉ dựa vào tu luyện, e rằng mấy cái nguyên hội cũng chưa chắc có thể tấn thăng một tầng thứ.

Giai đoạn Thánh nhân, muốn tăng lên dị thường gian nan, chỉ có dựa vào công đức hoặc là linh thảo trong thế giới Hỗn Độn, mà loại linh thảo này muốn tìm được gần như là không thể.

Cho nên, đây cũng là nguyên nhân vì sao chư Thánh lại không tiếc dư lực tranh đoạt công đức.

Đối với Thánh nhân, công đức đại biểu cho tu vi. "Đáng tiếc là cảnh giới hiện tại, muốn tăng lên thì lượng công đức cần thiết quá mức khổng lồ!" Minh Hà có chút bất đắc dĩ nói.

Từ Hỗn Nguyên ngũ trọng cảnh giới tăng lên lục trọng, hơn bảy trăm vạn Đại Đạo công đức toàn bộ dùng hết, một ngàn vạn Thiên Đạo công đức cũng dùng đến mức chỉ còn lại một trăm vạn!

Có thể thấy được hiện tại cần thiết công đức to lớn cỡ nào.

Căn cứ Minh Hà suy đoán, ước chừng muốn tấn thăng đệ thất trọng cảnh giới, phải cần ít nhất một ngàn năm trăm vạn Đại Đạo công đức, hoặc là ba ngàn vạn Thiên Đạo công đức mới có thể.

Xem ra vẫn phải tiếp tục đi tranh công đức a. "Ân?

Đến rồi?" Minh Hà có chút kinh ngạc, không ngờ Nữ Oa đã tới Địa Phủ.

Cũng không biết đến Địa Phủ làm gì.

Minh Hà thân thể lóe lên, xuất hiện tại bầu trời Huyết Hải, nhìn Nữ Oa: "Nữ Oa đạo hữu." Nữ Oa nhìn thấy Minh Hà không khỏi vui vẻ, nói: "Minh Hà đạo hữu, ta có một chuyện muốn nhờ!" Minh Hà nói: "Đạo hữu mời nói." Nữ Oa nói: "Trước đó đạo hữu từng nói, chiến tranh giữa Yêu tộc và Vu tộc có nguyên nhân khác, có liên quan tới Tây Phương Nhị Thánh?" Hóa ra Nữ Oa đến vì việc này.

Hiển nhiên, Nữ Oa tuy rằng sớm đã không quản việc của Yêu tộc, nhưng dù sao nàng cũng là người Yêu tộc, đối với cuộc chiến Vu Yêu vô cùng coi trọng.

Vốn tưởng rằng đại chiến Vu Yêu là thiên địa đại kiếp, thiên đạo đại thế, nên cũng thuận theo tự nhiên.

Nhưng trước đó nghe Minh Hà nói việc này có người âm thầm thúc đẩy, mới dẫn đến Vu tộc và Yêu tộc kết cục thê thảm như vậy.

Nữ Oa tự nhiên muốn làm cho rõ ràng.

Cho nên mới tìm đến Minh Hà.

Minh Hà nói: "Nữ Oa đạo hữu chẳng lẽ không cảm thấy kỳ quái sao, mười cái Kim Ô Thái tử hai lần đào tẩu khỏi Thái Dương Tinh, du đãng tại Hồng Hoang đại địa.

Lần thứ nhất thì thôi, coi như niên ấu vô tri, nhưng còn lần thứ hai thì sao?" "Sau lần thứ nhất, Kim Ô bị nhốt tại Thái Dương Tinh, lấy bản lĩnh của bọn chúng thì không thể nào trốn khỏi Thái Dương Tinh được.

Sau đó lại mạc danh kỳ diệu chạy ra khỏi Thái Dương Tinh, phơi chết vô số tộc nhân Vu tộc, mới dẫn đến việc Hậu Nghệ bắn mặt trời.

Việc này ắt có Thánh nhân khác liên quan trong đó.

Theo ta được biết, mười phần thì có tám chín phần là Chuẩn Đề.

Bất quá, nếu nàng đòi ta chứng cứ, ta tự nhiên không thể nào có được." Nữ Oa nghe xong gật đầu: "Đa tạ đạo hữu báo cho biết, việc này ta đã hiểu." Nàng tới đây chỉ để cầu chứng mà thôi, biết được Minh Hà lúc trước ở trước Bất Chu Sơn nói không phải là hư ngôn là được rồi.

Sau đó Nữ Oa cũng không ở lại Địa Phủ lâu, cáo từ một tiếng rồi đi.

Đợi Nữ Oa vừa đi, Minh Hà dạo quanh Địa Phủ một vòng, phát hiện mọi thứ ở Địa Phủ vận hành đều đâu vào đấy.

Sau đó, Minh Hà tới Diêm La Điện.

La Hầu và Hồng Vân đồng thời bị kinh động, vội vàng cấp tốc đi tới. "Lão Tổ!" La Hầu và Hồng Vân hai người đồng thời cung cung kính kính bái một cái.

Minh Hà gật đầu, sau đó nhìn về phía Hồng Vân: "Hồng Vân, bản tọa có một chuyện cần ngươi đi hoàn thành." Hồng Vân nói: "Lão Tổ có chuyện gì cứ nói đừng ngại!" Minh Hà nói: "Nghe nói ngươi cùng Địa Tiên Chi Tổ Trấn Nguyên Tử là chí giao hảo hữu?" Hồng Vân gật đầu: "Ân, lúc còn sống Trấn Nguyên Tử cùng ta quan hệ xác thực không tệ, chỉ tiếc là Hồng Vân ta đã phụ hắn!" Minh Hà nói: "Trấn Nguyên Tử chưởng quản Hồng Hoang đại địa, ức vạn sinh linh Hồng Hoang đại địa đều nằm trong sự khống chế của hắn.

Vừa rồi ta đã tính ra, Nhân tộc sẽ là chủ của Hồng Hoang, Nhân tộc đại hưng, ngươi đi tìm Trấn Nguyên Tử.

Để hắn trợ giúp ngươi truyền pháp tại nhân gian, chủ yếu tìm Toại Nhân Thị, Hữu Sào Thị, Truy Y Thị các loại, giáo hóa Nhân tộc, đồng thời truyền thụ phương pháp tu luyện, có thể hoạch đắc vô thượng công đức!

Thành Thánh hay không, chính là ở lúc này." Hồng Vân nghe xong lời này, toàn thân run lên, trong lòng tràn ngập kích động!

Hắn đương nhiên biết Nữ Oa tạo ra con người thành Thánh, Thái Thượng sáng tạo Nhân Giáo thành Thánh!

Nếu có thể hoàn thành những nhiệm vụ mà Minh Hà nói, không chừng cũng có thể thật sự thành Thánh! "Tốt, thuộc hạ lĩnh mệnh!" Hồng Vân kích động nói.

Lúc Hồng Quân giảng đạo hắn nhường ra bồ đoàn, hối hận cả đời.

Như hôm nay lại có một cơ hội bày ở trước mặt, hắn cũng không thể nào bỏ lỡ, giáo hóa Nhân tộc, thế tại tất hành.

Minh Hà lại nhìn về phía La Hầu: "Ngươi cùng Hồng Vân cùng nhau tiến đến, nếu gặp phải Xiển Giáo hoặc là Nhân Giáo đệ tử, không cần lưu thủ." "Tốt!" La Hầu gật đầu.

Đã có hi vọng thành Thánh, La Hầu tự nhiên cũng sẽ không từ bỏ.

Thế là, La Hầu cùng Hồng Vân cùng nhau rời khỏi Địa Phủ, tiến về Ngũ Trang Quán tìm kiếm Trấn Nguyên Tử.

Minh Hà nhìn bọn hắn rời đi, không khỏi gật đầu.

Thời điểm này, Phong Thần đại kiếp chưa đến, Nhân tộc đang quật khởi, chính là thời cơ tốt để vớt công đức.

Giáo hóa Nhân tộc, đạt được công đức.

Về sau còn có thiết lập Tam Hoàng Ngũ Đế, Hạ Vũ trị thủy, kia đều có một đống lớn công đức có thể lấy, Minh Hà tự nhiên không thể nào bỏ qua số công đức này.

Hiện tại Hồng Vân và La Hầu đều là người của hắn, thậm chí tính mạng đều nằm trong tay hắn chưởng khống.

Cho nên Hồng Vân và La Hầu làm những gì, cuối cùng đều sẽ tính trên đầu hắn, đại bộ phận công đức cũng sẽ do Minh Hà thu được.

Giống như theo quỹ tích phát triển nguyên bản, Thái Thượng sẽ để Huyền Đô Đại Pháp Sư đến Nhân tộc truyền đạo thụ pháp, giáo hóa Nhân tộc là cùng một đạo lý.

Đi là Huyền Đô, nhưng đạt được công đức lại là Thái Thượng.

Loại chuyện này, hoàn toàn không cần hắn đích thân đi làm.

Minh Hà chỉ cần ở lại Huyết Hải tu luyện là được rồi.

Có Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận ở đây, hiệu suất tu luyện tương đương với một vạn lần của hắn, chỉ đơn giản tu luyện, cũng có thể tăng lên.

Bất quá đúng lúc này, Minh Hà nhíu mày, bỗng nhiên cảm giác được Địa Phủ một trận rung động.

Xảy ra chuyện gì? 【 Phục Hy bắt đầu chuyển thế, xúc phát lựa chọn! 】 【 Lựa chọn một: Diệt sát Phục Hy, khiến hắn hồn phi phách tán, phần thưởng: Lạc Thư! 】 【 Lựa chọn hai: Giúp đỡ Phục Hy chuyển thế đầu thai, trở thành người Tu La Tộc, phần thưởng: Tiên Thiên Linh Căn Hoàng Trung Lý! 】 【 Lựa chọn ba: Giúp đỡ Phục Hy chuyển thế đầu thai làm Nhân tộc, trở thành một trong Nhân tộc Tam Hoàng, phần thưởng: Mười quả Hoàng Trung Lý, Địa Khôn Bát Quái Trận, năm trăm vạn Đại Đạo công đức!

Đồng thời sau khi Phục Hy trở thành Tam Hoàng, có thể đạt được Thiên Đạo công đức!

Chương 29

】 Minh Hà nghe xong, không khỏi có chút kinh ngạc.

Phục Hy bắt đầu chuyển thế đầu thai rồi?

Tính theo thời gian, đúng là cũng không sai biệt lắm.

Ba cái lựa chọn này, còn cần phải chọn sao?

Đương nhiên là cái thứ ba!

Phục Hy trở thành Nhân tộc Tam Hoàng, đối với Minh Hà không có bất kỳ cái gì chỗ xấu.

Có thể đạt được Đại Đạo công đức và Tiên Thiên Linh Căn, cớ sao mà không làm chứ?

Minh Hà lập tức lựa chọn cái thứ ba.

Sau đó thần niệm khẽ động, nhẹ nhõm tìm được Phục Hy, trực tiếp xuất hiện bên cạnh Mạnh Bà.

Sự xuất hiện của Minh Hà khiến không khí vì đó mà tĩnh lại. "Thánh nhân!" Mạnh Bà toàn thân run lên, hoảng sợ triều Minh Hà bái một cái. "Chúng ta, bái kiến Thánh nhân!" Những âm binh âm tướng kia cũng vội vàng quỳ xuống dập đầu, đối với Minh Hà cực kỳ cung kính.

Minh Hà gật đầu: "Người này ta mang đi, các ngươi tiếp tục." Nói xong Minh Hà giơ tay vung lên, trực tiếp cuốn lấy hồn phách Phục Hy rời khỏi Vong Xuyên, đến ngay trước mặt Lục Đạo Luân Hồi.

Hồn phách Phục Hy lâm vào hôn mê, Minh Hà cũng không cùng hắn nói nhảm nhiều, trực tiếp vung tay lên, đem Phục Hy ném vào trong Lục Đạo Luân Hồi, trực tiếp đầu thai vào trong Nhân tộc.

Thế là, lựa chọn thứ ba cũng hoàn thành.

Minh Hà lập tức cảm giác trong Tử Phủ có thêm mười quả Hoàng Trung Lý, trong đầu có thêm tường giải trận pháp về Địa Khôn Bát Quái Trận, cùng với năm trăm vạn Đại Đạo công đức.

Minh Hà trước tiên tìm hiểu kỹ càng về Địa Khôn Bát Quái Trận, phát hiện bộ trận pháp này cùng Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận không sai biệt lắm, cũng là dựa vào Hà Đồ Lạc Thư diễn hóa ra.

Bất quá trận pháp này, hiển nhiên còn lợi hại hơn Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận.

Nó có thể đem Hồng Hoang đại địa cùng Địa Phủ liên hệ chặt chẽ với nhau, chỉ cần bố trí ra, đến lúc đó sẽ có sức mạnh của Hồng Hoang đại địa bảo hộ chặt chẽ Địa Phủ, cho dù là Thánh nhân, cũng không có khả năng phá được Địa Khôn Bát Quái Trận!

Trận pháp này quả thật là một cái hảo trận pháp.

Minh Hà trực tiếp bắt đầu bố trí trận pháp.

Thoáng chốc năm mươi năm thời gian trôi qua, Minh Hà phải tốn mất năm mươi năm thời gian, mới rốt cục đem Địa Khôn Bát Quái Trận bố trí xong, từ nay về sau, chỉ có vong hồn cùng nhân viên thần chức Địa Phủ mới có thể ra vào trận pháp.

Còn những người khác, muốn tiến vào trận pháp, phải được Minh Hà đồng ý.

Như thế, Địa Phủ coi như có được sự bảo hộ, sau này ở bên ngoài có đánh nhau, cũng sẽ không lan đến gần Địa Phủ, dẫn đến nhiều oan hồn chết thảm như vậy.

Hậu Thổ bay ra, kinh ngạc nhìn trận pháp: "Trận pháp này... thật lợi hại!

Thế mà lại liên kết cùng Hồng Hoang đại địa!" Minh Hà gật đầu: "Không sai, muốn công phá trận pháp này, trừ phi trước tiên đánh nát Hồng Hoang, nếu không thì Thánh nhân cũng không có khả năng phá được trận pháp." "Chàng từ đâu lấy được trận pháp tinh diệu như vậy, thật quá lợi hại rồi!" Hậu Thổ có chút kích động nói.

Minh Hà cười lớn: "Ha ha, là một lần cơ duyên tạo hóa có được." Hậu Thổ cũng cảm thấy thản nhiên.

Minh Hà ngay cả những nhân vật như Thời Gian Ma Thần đều có thể từ trong Hỗn Độn dẫn nhập Địa Phủ, đủ thấy thủ đoạn của hắn có bao nhiêu lợi hại.

Bố trí khu khu một cái trận pháp, kia chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay?

Hậu Thổ nói: "Cũng không biết Địa Phủ khi nào mới có thể chân chính kiến thiết xong." Minh Hà nhướng mày, có chút cổ quái nhìn Hậu Thổ.

Lời này là có ý gì?

Minh Hà cười nói: "......

Nàng muốn cùng ta hoàn hôn?" Hậu Thổ mặt đỏ lên, nói: "Lúc đầu không phải đã nói, đợi sau khi Địa Phủ kiến thiết xong, chúng ta sẽ thành hôn sao?" Minh Hà gật đầu: "Đúng vậy!

Yên tâm, Địa Phủ rất nhanh sẽ kiến thiết xong thôi, không bao lâu nữa, sẽ có đại lượng tu sĩ nhập Địa Phủ, trở thành người Địa Phủ, các đại thần chức của Địa Phủ đều có thể lấp đầy." "Thật sao?" Hậu Thổ lược có chút kích động.

Minh Hà: "Đương nhiên là thật." "Tốt quá rồi!" Hậu Thổ cười nói.

Minh Hà vươn tay xoa xoa đầu Hậu Thổ, Hậu Thổ có chút không thích ứng, nhưng không có trốn tránh. "Oanh ~" Thế nhưng, đúng lúc

này, mấy đạo uy áp khủng bố từ trên trời giáng xuống, ầm vang cưỡng ép!

Minh Hà nhíu mày, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy bốn đạo quang mang lấp lóe, trong nháy mắt đã tới bầu trời Địa Phủ.

Người trong bốn đạo quang mang kia không phải ai khác, chính là Tứ Thánh do Thái Thượng cầm đầu!

Bên cạnh mỗi người bọn họ đều đi theo mấy người, đặc biệt là những kẻ bên cạnh Thái Thượng, đều là người bình thường, ngay cả chút tu vi cũng không có. "Thì ra là Tứ Thánh." Minh Hà nhìn Tứ Thánh cùng đến, lại một chút hoảng trương cũng không có, ngược lại thản nhiên mở miệng: "Không biết Tứ Thánh đến Địa Phủ ta có chuyện gì?

Uống trà hay uống rượu?

Địa Phủ không có trà cũng không có rượu, Mạnh Bà Thang ngược lại có một bát, không biết các ngươi có muốn uống hay không?" Nghe lời này của Minh Hà, Hậu Thổ cũng có chút nhịn không được cười.

Nếu là trước kia, nàng sẽ kiêng kỵ Tứ Thánh, nhưng hiện tại mà...

Tứ Thánh đến thì đã sao?

Hậu Thổ căn bản không sợ.

Minh Hà có thể lấy một địch ba, cộng thêm nàng và Thời Gian Ma Thần, Tứ Thánh đến, cũng không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào. "Minh Hà!

Ngươi đừng có quá càn rỡ!" Nguyên Thủy lập tức nộ hống một tiếng.

Hiện tại có Thái Thượng chống lưng, hắn căn bản không sợ Minh Hà, trực tiếp nói: "Minh Hà!

Địa Phủ chức vị nhàn rỗi quá nhiều, chúng ta tới để thay ngươi phân ưu, bản tôn khuyên ngươi tốt nhất nên thức thời một chút, quảng khai Địa Phủ, để đệ tử chúng ta nhập phủ!

Nếu không, đừng trách chúng ta không khách khí!" Đám người này, quả nhiên là vì những cái thần chức kia.

Minh Hà cười một tiếng: "Lại là bài này, hôm nay bản tọa ở đây, ta xem ai dám nhập Địa Phủ ta, một cái ta giết một cái, hai cái ta giết một đôi!" "Ngươi!" Nguyên Thủy tức đến râu ria dựng ngược, hận không thể hiện tại xông lên đánh cho Minh Hà một trận tơi bời.

Đáng tiếc, đánh không lại Minh Hà, chỉ có thể cầu trợ nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng nói: "Minh Hà đạo hữu, việc này chính là Thiên Đạo đại thế..." Minh Hà trực tiếp cắt ngang lời Thái Thượng: "Chó má Thiên Đạo đại thế, đừng có mở mồm ra là lấy Thiên Đạo nói chuyện, lão tử không ăn bộ đó, muốn thần chức Địa Phủ thì dùng nắm đấm mà lấy, đừng nói những lời vô dụng kia." Thái Thượng da mặt giật một cái, lần này ngay cả thể diện của hắn cũng không giữ được nữa.

Minh Hà quá càn rỡ rồi, ngay cả hắn cũng không để vào mắt!

Trực tiếp dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với hắn!

Phải biết rằng, ngay cả Hồng Quân cũng sẽ không nói chuyện với hắn như vậy!

Khiến cho Thái Thượng vốn tính tình lãnh đạm cũng không khỏi thăng lên một cỗ nộ hỏa. "Sư huynh!

Thấy chưa, Minh Hà quá càn rỡ, quả thực mục trung vô nhân, ngay cả huynh cũng không để vào mắt, ngay cả Thiên Đạo cũng không để vào mắt!" Nguyên Thủy đương nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này, trực tiếp trước mặt mọi người châm ngòi thổi gió, thêm dầu vào

lửa.

Tây Phương Nhị Thánh đứng ở một bên cũng âm thầm kinh hãi, đều cảm thấy Minh Hà quá ngông cuồng rồi, ngay cả Thái Thượng đứng đầu Tam Thanh cũng không để vào mắt, phải biết rằng, Thái Thượng chính là đệ nhất nhân dưới trướng Hồng Quân a!

Lần này Thái Thượng mà nổi điên, không khéo sẽ dỡ cả cái Địa Phủ này ra cũng nên. "Minh Hà!

Trước đó lão phu đã tính một quẻ, Thập Điện Diêm La của Địa Phủ toàn bộ nên do Nhân tộc đảm nhiệm!" "Hiện tại ta tìm được Tần Quảng Vương Tưởng Tử Văn, Sở Giang Vương Lệ Ôn, Diêm La Vương Bao Chửng, Luân Chuyển Vương Tiết Lễ, Thái Sơn Vương Đổng Hòa!

Đảm nhiệm các điện Diêm Vương là danh chính ngôn thuận, Thiên Đạo chi ý!

Ngươi tốt nhất chớ có trở lan!" Thái Thượng nhìn về phía mấy phàm nhân bên cạnh, những người này đều là do Thái Thượng tìm từ Nhân tộc để đảm nhiệm các đại Diêm Vương của Thập Điện Diêm La.

Một khi thành công làm các điện Diêm Vương, Thái Thượng có thể đạt được hải lượng công đức.

Minh Hà liếc nhìn những người kia một cái.

Hắn đương nhiên biết, nếu như dựa theo quỹ tích lịch sử bình thường thì xác thực những người này sẽ làm các điện Diêm La.

Hậu thế đều sẽ xuất hiện những nhân vật này, tại Nhân tộc tỏa ra ánh sáng rực rỡ.

Đó đều là bởi vì sau khi làm Diêm Vương, cần thả ra một tia thần hồn chuyển thế đầu thai, hoàn thành nhân gian lịch luyện.

Chương 30

Mới có tuyệt thế thanh quan Bao Chửng, Đại Đường danh tướng Tiết Lễ, Đông Ngô Chung Sơn Chi Thần Tưởng Tử Văn của hậu thế.

Những danh nhân hậu thế kia, đều là do Thập Điện Diêm La phân hồn biến thành.

Nhưng việc này có quan hệ gì tới Minh Hà?

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Chó má danh chính ngôn thuận, chó má Thiên Đạo chi ý!" "Bản tọa là Địa Phủ Chi Chủ, chuyện của Địa Phủ, không đến lượt Thái Thượng ngươi quản!" "Ta muốn ai làm Tần Quảng Vương thì người đó là Tần Quảng Vương, ta muốn ai làm Diêm La Vương thì người đó là Diêm La Vương!" "Thật không dám giấu, chức vị Tần Quảng Vương và Diêm La Vương, đã có người làm rồi.

Thần chức một khi xác định, không thể sửa đổi, cho nên, bàn tính như ý của ngươi thất bại rồi." Nói xong, Minh Hà giơ tay vung lên, đồ hình thần chức Địa Phủ xuất hiện trước mặt chư Thánh, đại biểu cho chức vị Tần Quảng Vương và Diêm La Vương trên đồ hình quả nhiên đang sáng lên.

Việc này khiến sắc mặt Thái Thượng trong nháy mắt âm trầm xuống. "Minh Hà!

Gan ngươi quá lớn rồi!

Chuyện quan trọng như thế này, ngươi dám thiện tác chủ trương!

Ta thấy ngươi thật sự là muốn nghịch thiên hành đạo!" Thái Thượng nói xong, tu vi khủng bố bạo phát!

Quả nhiên là cảnh giới Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Thái Thượng giơ tay vung lên, trực tiếp đem bọn người Tưởng Tử Văn đưa về đạo trường của hắn, sau đó mới ánh mắt sáng quắc nhìn chằm chằm Minh Hà: "Xem ra, hôm nay lão phu thật sự phải hảo hảo giáo huấn ngươi một chút." Minh Hà nói: "Ai giáo huấn ai, còn chưa biết được đâu!" Sắc mặt Thái Thượng âm trầm, đã lâu không bị người ta coi thường như vậy. "Có đôi khi, Thánh nhân nói chuyện cũng phải cẩn thận một chút, nếu không... tu vi tân khổ đạt được, có khả năng sẽ hóa thành bọt nước." Thái Thượng lạnh lùng nói.

Sau đó, tu vi bàng bạc bạo phát, thánh uy khủng bố trực tiếp nghiền ép xuống, hình thành lực trùng kích cự đại.

Hậu Thổ sắc mặt khó coi, ở dưới thánh uy này, nàng có một loại cảm giác tim đập nhanh.

Không hổ là Thái Thượng!

Thực lực quá mạnh!

Minh Hà hừ một tiếng, trực tiếp xua tan cỗ thánh uy kia, sau đó đứng ở trước mặt Hậu Thổ: "Hậu Thổ, việc này không cần nàng ra tay, về Địa Phủ nhìn xem đi." Hậu Thổ do dự nói: "Có thể sao?" Minh Hà cười một tiếng: "Không tin ta sao?" Hậu Thổ sững sờ, sau đó cười nói: "Ta đương nhiên tin tưởng!" Nói xong, thân thể nàng lóe lên, trực tiếp trở về trong Địa Phủ.

Địa Phủ có Địa Khôn Bát Quái Đại Trận bảo hộ, Thái Thượng cũng đừng hòng tuỳ tiện phá vỡ.

Cùng lúc đó, dưới chân Thái Thượng hiện ra một cái Thái Cực Đồ, Thái Cực Đồ kim quang tứ dật, thần thánh vô cùng!

Đây chính là chứng đạo chí bảo của Thái Thượng, Thái Cực Đồ!

Tồn tại cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo!

Càng có truyền thuyết, vật này là Khai Thiên Thánh Khí chí cao vô

thượng, là do lưỡi búa của Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ biến thành, là chí bảo phòng ngự trong thiên hạ, có thể hóa giải hết thảy công kích, cũng có thể coi thường hết thảy phòng ngự!

Đây cũng là một trong những nguyên nhân khiến Thái Thượng thân là Thánh nhân mạnh nhất.

Thái Cực Đồ vừa ra, bốn phía ráng hồng vạn đạo, thụy thải ngàn điều, vô số đại đạo sấm ngôn vây quanh, trong đồ ẩn ước có thiên đạo phù lục xuất hiện, khí thế đủ để chấn nhiếp chư thiên hoàn vũ!

Đây chính là Thái Cực Đồ.

Trong sát na, một đạo Bạch Kim Ngọc Kiều từ trong Thái Cực Đồ huyễn hóa ra, từng đạo Thiên Đạo thánh uy từ trên trời giáng xuống, trực tiếp triều Minh Hà nghiền ép.

Nơi nó đi qua, không gian đều băng hoại, cả Địa Phủ đều run rẩy kịch liệt, dường như khó mà thừa thụ uy thế bực này.

Cũng may Địa Phủ có Địa Khôn Bát Quái Đại Trận bảo hộ, cùng Hồng Hoang đại địa tương liên, Bạch Kim Ngọc Kiều do Thái Cực Đồ huyễn hóa ra cũng không có khả năng tồi hủy Địa Phủ. "Hừ, tên này hiện tại thảm rồi!

Sư huynh muốn động thật!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hừ lạnh một tiếng, bày ra một bộ dáng hả hê, trong lòng vô cùng sướng.

Dù sao hắn cảm thấy Minh Hà lập tức sẽ gặp tai ương rồi! "Ầm ầm ầm ~" Bạch Kim Ngọc Kiều bạo phát ra tiếng nổ vang khủng bố, Minh Hà đứng tại chỗ không nhúc nhích, dưới chân lại toát ra một trận tử quang!

Một đạo đài sen màu tím từ dưới chân hắn dâng lên. "....." Chư Thánh đều kinh ngạc nhìn đài sen màu tím dưới chân Minh Hà, trong ấn tượng của bọn hắn, chỉ có Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Ngọc

Liên Đài của Nữ Oa Thánh nhân là màu tím.

Bọn hắn cũng biết Minh Hà có Nghiệp Hỏa Hồng Liên, nhưng đó là màu đỏ a, tuyệt đối không phải màu tím.

Thế nhưng hiện tại, đài sen màu tím dưới chân Minh Hà lại là thứ gì?

Bất quá, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh đều cảm thấy đài sen màu tím này có lợi hại hơn nữa, cũng không có khả năng ngăn cản được Bạch Kim Ngọc Kiều do Thái Cực Đồ huyễn hóa ra!

Phải biết rằng, Bạch Kim Ngọc Kiều có thể coi thường bất kỳ phòng ngự nào dưới cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo, đài sen màu tím kia dù lợi hại, tổng không có khả năng là bảo vật phòng ngự cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo chứ?

Trong cả Hồng Hoang, bảo vật phòng ngự cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo chỉ có vài kiện như vậy, bọn hắn đều biết đang nằm trong tay ai.

Chư Thiên Khánh Vân là một kiện, nằm trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Ngọc Liên Đài cũng tính là một dạng, đang ở chỗ Nữ Oa.

Đông Hoàng Chung miễn cưỡng tính là một kiện, nhưng theo đại chiến Vu Yêu kết thúc, nó đã độn nhập Hỗn Độn, biến mất không thấy.

Còn có hai dạng là Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp và Thái Cực Đồ.

Cái trước tuy là Thiên Đạo đệ nhất công đức chí bảo, tịnh không phải chân chính Tiên Thiên Chí Bảo, nhưng lực phòng ngự tuyệt đối không kém hơn bất kỳ Tiên Thiên Chí Bảo nào.

Thái Cực Đồ thì không cần nói, Khai Thiên Thánh Khí, không phải hạng hữu danh vô thực.

Hai món chí bảo này, đều nằm trong tay Thái Thượng.

Những phòng ngự chí bảo đếm được trên đầu ngón tay đều đã có chủ, cho nên bọn hắn nhận định, đài sen màu tím dưới chân Minh Hà tuyệt đối không thể nào là cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo.

Duy chỉ có Hậu Thổ là đối với Minh Hà vô cùng tự tin.

Đế Giang ở bên cạnh hỏi: "Thánh nhân liệu có thể ngăn cản được Thái Thượng Thánh nhân hay không?

Đó chính là Thiên Đạo đệ nhất Thánh nhân a!" Hậu Thổ kiên định nói: "Minh Hà đại ca nhất định có thể chiến thắng Thái Thượng!" "Ầm ầm ~" Bạch Kim Ngọc Kiều trùng kích tới, đài sen màu tím của Minh Hà trán phóng đầy trời tử quang!

Vô số đại đạo phạm âm di mạn ra bốn phía, trong từng đạo tử quang kia tràn ngập sức mạnh quy tắc huyền ảo, từng đạo khí tức thuộc về Hồng Mông cuồng trướng mà ra.

Bạch Kim Ngọc Kiều đâm vào trên tử quang kia.

Cả Địa Phủ ầm vang rung động, Huyết Hải thăng đằng, giống như sôi trào.

Cả A Tu La tộc bồ bặc quỳ xuống, vô số u hồn run rẩy không thôi.

Thế nhưng, Bạch Kim Ngọc Kiều tịnh không đâm nát tử quang!

Đài sen màu tím, chặn lại Bạch Kim Ngọc Kiều do Thái Cực Đồ huyễn hóa ra! "Sao có thể!" Nguyên Thủy kinh hô một tiếng, không thể tin nổi nhìn một màn trước mắt.

Đài sen màu tím của Minh Hà, chặn lại Bạch Kim Ngọc Kiều?

Tây Phương Nhị Thánh cũng trừng lớn mắt, không thể tin nổi nhìn

cảnh này.

Quá không thể tưởng tượng nổi!

Minh Hà ngay cả công kích của Thái Thượng cũng đỡ được!

Có cần nghịch thiên thế không? "Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài!" Sắc mặt Thái Thượng biến đổi, kinh ngạc nhìn Hồng Mông Tử Liên dưới chân Minh Hà!

Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài!

Kia còn lợi hại hơn Nhị Thập Tứ Phẩm Luân Hồi Tử Ngọc Liên Đài của Nữ Oa a, thảo nào lực phòng ngự kinh người như thế, ngay cả Thái Cực Đồ cũng không cách nào công phá!

Phải biết rằng, Thái Cực Đồ hào xưng là coi thường bất kỳ phòng ngự nào.

Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh nghe xong lời này, chỉ cảm thấy toàn thân rùng mình một cái.

Minh Hà lại có được Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài!

Đây là cơ duyên nghịch thiên gì vậy?

Phải biết rằng, từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, Tam Thanh hóa hình, Hồng Quân đắc đạo về sau, cũng chưa từng xuất hiện lại Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài!

Lần xuất hiện Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài gần nhất chính là Tam Thập Lục Phẩm Tạo Hóa Thanh Liên của Hồng Quân, về sau bị Hồng Quân chia làm ba, phân biệt hóa thành Bàn Long Biển Quải, Tam Bảo Ngọc Như Ý và Thanh Bình Kiếm!

Chương 31

Phân biệt ban cho Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Thông Thiên, về sau trở thành thành đạo pháp bảo.

Hiện tại, lại một lần nữa xuất hiện Tam Thập Lục Phẩm Liên Đài, không đơn giản là Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh chấn kinh, ngay cả Nữ Oa và Thông Thiên đang quan sát trận chiến này, cũng vô cùng kinh ngạc! "Cái tên Minh Hà này, rốt cuộc còn bao nhiêu thủ đoạn!" Thông Thiên âm thầm lầm bầm.

Một lát sau, hắn cười lạnh một tiếng: "Nguyên Thủy đúng là đồ ngu xuẩn, ta đã nói sớm, bốn người các ngươi cộng lại, cũng chưa chắc là đối thủ của Minh Hà!" Bên trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa cũng thở ra một hơi, không khỏi thầm nghĩ, may mắn nàng không có tranh đoạt công đức Địa Phủ, nếu không mà nói đi lên con đường đối lập với Minh Hà, e rằng không phải cử chỉ sáng suốt.

Ở trong Địa Phủ, Đế Giang nhìn tất cả, kinh hãi không nói nên lời.

Minh Hà thật sự đỡ được công kích của Thái Thượng!

Về phần Hậu Thổ thì mặt đầy ý cười, từ đầu đến cuối chưa từng lo lắng cho Minh Hà.

Còn có Thời Gian Ma Thần ở Quỷ Môn Quan, yên lặng nhìn tất cả, không có biểu đạt bất kỳ cảm xúc gì, chỉ là Minh Hà cường đại, khiến hắn cảm giác vô cùng áp bách. "Đều nói Thái Thượng không giỏi công kích, phòng ngự ngược lại là vô song, hôm nay ta ngược lại muốn nhìn xem, phòng ngự của Thái Thượng có lợi hại như trong truyền thuyết hay không." Minh Hà bỗng nhiên nói, sau đó cổ tay run lên, Thí Thần Thương rơi vào trong tay.

Tiếp đó, một cỗ thánh uy còn cường hãn hơn cả Thái Thượng ầm vang bạo phát!

Trong sát na, thiên địa vì đó thất sắc, chư thiên run rẩy, hồng mông chấn động!

Chư Thánh toàn bộ trừng lớn mắt, ngay cả Thông Thiên và Nữ Oa đang ở tại đạo trường cũng mạnh mẽ đứng dậy, nhao nhao kinh hô! "Hỗn Nguyên lục trọng!" "Hỗn Nguyên lục trọng!" "Hỗn Nguyên lục trọng!" Tu vi Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên!

Ngay khi Minh Hà lộ ra cảnh giới tu vi, lập tức tất cả các Thánh Nhân đều kinh ngây người, toàn bộ trừng lớn mắt nhìn Minh Hà.

Nguyên Thủy hô hấp dồn dập, lần trước tại Tử Tiêu Cung, tên này rõ ràng chỉ có tu vi Hỗn Nguyên Tam Trọng Thiên thôi mà?

Chẳng lẽ... lúc đó hắn đã ẩn giấu tu vi?

Nguyên Thủy nắm chặt nắm đấm, chỉ cảm thấy trong lòng chịu đả kích to lớn.

Nếu Minh Hà ẩn giấu tu vi, hắn còn có thể nghiền ép được đối phương!

Nhưng nếu Minh Hà bạo phát toàn bộ tu vi, vậy chẳng phải sẽ trực tiếp miểu sát hắn sao?

Sự cao ngạo của Nguyên Thủy trong khoảnh khắc này toàn bộ vỡ nát!

Tây Phương Nhị Thánh liếc nhìn nhau, đều thấy được sự sợ hãi trong mắt đối phương.

Minh Hà Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, đối với bọn hắn mà nói quả thực là chí cao vô thượng.

Hai người bọn hắn ở trong mắt Minh Hà, cũng chẳng khác gì đứa

trẻ con, căn bản không thể chống lại.

Hai người toát mồ hôi lạnh, nháy mắt cảm thấy trước đó Minh Hà đi phương Tây đòi nợ mà chỉ lấy hai món linh bảo đã là chân đại từ đại bi rồi!

Thái Thượng cũng da mặt co giật, tâm khí cuối cùng trong lòng trực tiếp bị nghiền ép không còn một mống.

Hóa ra tu vi đối phương đã đạt đến Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, hắn làm sao so bì được.

Ngoại trừ bọn họ, trong Địa Phủ, các Hỗn Độn Ma Thần cũng hít sâu một hơi.

Đế Giang hỏi: "Muội muội, Hỗn Nguyên Lục Trọng Thiên, có phải là đã đạt đến tối cường rồi không?" Hậu Thổ mặt đầy kinh hỉ, kích động nói: "Đại ca có chỗ không biết, Thánh Nhân chi cảnh hay còn gọi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, chia làm Cửu Trọng Thiên!

Mỗi một trọng đều cực khó tăng lên, Tây Phương Nhị Thánh nỗ lực bao nhiêu năm, cũng vẫn chỉ dừng lại ở Nhất Trọng Thiên!

Muội nhờ vào công đức lập Địa Phủ thành Thánh, cộng thêm có Minh Hà đại ca cường thế an bài các đại Chuẩn Thánh và Thánh Nhân nhập Địa Phủ, cũng mới chỉ kham kham đạt Nhị Trọng Thiên mà thôi!

Trong Tam Thanh, Thông Thiên và Nguyên Thủy là Tam Trọng Thiên!

Thái Thượng Thánh Nhân được coi là kẻ mạnh nhất dưới trướng Hồng Quân Đạo Tổ, cũng bất quá chỉ là Ngũ Trọng Thiên!

Nhưng hiện tại Minh Hà đại ca là Lục Trọng Thiên!

Không ngờ Minh Hà đại ca ẩn giấu sâu đến thế!" Đế Giang nghe xong hít sâu một hơi khí lạnh, kinh hãi nói: "Vậy chẳng phải Minh Hà

Thánh Nhân là Hồng Hoang đệ nhất nhân rồi sao?" Hậu Thổ đáp: "Đệ nhất nhân thì chưa chắc, nhưng tuyệt đối mạnh hơn Thái Thượng.

Còn về những cao thủ ẩn thế thời trung kỳ Hồng Hoang, ví dụ như Hồng Quân Đạo Tổ và Dương Mi Lão Tổ thần bí, thì không biết ai mạnh ai yếu." Mặc dù như thế, hô hấp của Đế Giang cũng trở nên dồn dập.

Vu Tộc có Đô Thiên Thần Sát Đại Trận, không sợ bất kỳ Thánh Nhân nào, nhưng đối với Thánh Nhân vẫn vô cùng hướng về, đặc biệt là Thái Thượng - đệ nhất Thánh Nhân, danh tiếng như sấm bên tai.

Không ngờ hiện tại ngay bên cạnh mình, đạo lữ của Hậu Thổ, lại cường đại đến trình độ này!

Ngay cả Thái Thượng cũng không phải đối thủ! "Thái Thượng, tiếp bản tọa một chiêu!" Minh Hà quát lạnh một tiếng, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân điên cuồng gào thét, vô tận sát phạt chi khí dũng mãnh lao vào trong Thí Thần Thương.

Toàn bộ không gian trực tiếp nứt toác.

Cả Minh Phủ, trừ những nơi được đại trận bảo hộ, những chỗ còn lại toàn bộ sụp đổ!

Vô tận Huyết Hải hóa thành biển giận ngập trời, điên cuồng cuộn trào!

Tất cả tộc nhân A Tu La ánh mắt thành kính nóng bỏng, quỳ rạp về phía Minh Hà!

Vương của bọn họ!

Chí cao vô thượng! "Oanh ~" Minh Hà thi triển không gian thần thông, nháy mắt xuất hiện trước mặt Thái Thượng, mãnh liệt đâm một thương về phía hắn!

Ánh mắt Thái Thượng co rụt lại, tranh thủ thời gian toàn lực thôi động Thái Cực Đồ.

Thái Cực Đồ biến hóa thành thực chất, từng đạo Hồng Mông chi khí xuất hiện trên đồ, vô thượng pháp tắc hiển hiện, ngưng tụ tại thân đồ, ý đồ hóa giải công kích của Minh Hà.

Đây chính là nguyên nhân Thái Cực Đồ sở hữu lực phòng ngự vô thượng.

Nó có thể thông qua cái tượng Đại Đạo Vô Cực, diễn hóa Hồng Mông Hỗn Độn, mượn nhờ Thiên Đạo pháp tắc, hóa giải hết thảy công kích!

Nhưng hiện tại, ở trước mặt Minh Hà, nó không có tác dụng!

Minh Hà nộ hốt một tiếng: "Cẩu thí pháp tắc, cho bản tọa phá!" Vô cùng Sát Phạt Chi Đạo từ mũi Thí Thần Thương bạo khai, hóa thành từng đạo khí lãng, trực tiếp chen vỡ những Thiên Đạo pháp tắc kia, phấn toái pháp tắc!

Những pháp tắc này, dù sao cũng chỉ là Thái Cực Đồ mượn dùng, cũng không phải Thiên Đạo pháp tắc chân chính, căn bản không cách nào uy hiếp Minh Hà!

Cũng giống như đạo lý của Bàn Cổ Phiên, có thể diễn hóa thế giới Hỗn Độn, nhưng lại không phải thế giới Hỗn Độn chân chính, thì có tác dụng gì?

Minh Hà muốn phá, chỉ cần mượn nhờ Đại Đạo Sát Phạt pháp tắc, tự nhiên có thể phá vỡ! "Oanh long ~" Thí Thần Thương hung hăng oanh tạc lên Thái Cực Đồ, Thái Cực Đồ lập tức một trận minh diệt bất định, sau đó cấp tốc thu nhỏ!

Thái Cực Đồ vẻn vẹn kiên trì được vài hơi thở, trực tiếp đảo ngược quay về, khó mà thừa nhận lực phá hoại kinh khủng bực này!

Đây chính là Thí Thần Thương phối hợp với bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân cùng vô tận Sát Phạt Chi Đạo tạo thành sức phá hoại khủng bố!

Cho dù là Thái Cực Đồ cũng khó mà ngăn cản.

Bởi vì một khi Thái Cực Đồ không cách nào hóa giải công kích của Minh Hà, thì lực phòng ngự của nó đã giảm đi một nửa!

Sắc mặt Thái Thượng đại biến, trực tiếp lùi lại điên cuồng, kinh hãi nhìn Minh Hà!

Chư Thánh khác cũng toàn thân run rẩy, cảm thấy một tia sợ hãi!

Ngay cả Thái Cực Đồ cũng không cách nào ngăn cản một thương!

Bọn hắn đều biết, đây tuyệt đối không phải thủ đoạn mạnh nhất của Minh Hà!

Nếu hắn xuất ra kiếm đạo thần thông, vậy còn có ai có thể ngăn cản sao? "Nguyên Thủy sư đệ!

Chuẩn Đề đạo hữu!

Tiếp Dẫn đạo hữu!

Lúc này không ra tay còn đợi khi nào?" Thái Thượng nộ quát một tiếng, không còn màng đến cái danh xưng đệ nhất Thánh Nhân dưới trướng Hồng Quân nữa, nếu không liên hợp ra tay, không chỉ thần chức Địa Phủ không lấy được, thậm chí ngay cả mặt mũi của hắn cũng ném sạch!

Cho nên, Thái Thượng không còn lo được nhiều như vậy.

Nguyên Thủy hưởng ứng Thái Thượng đầu tiên.

Chương 32

Việc này vốn là do hắn khơi mào, hiện tại Thái Thượng sắp lạc bại, hắn cũng là đâm lao phải theo lao, chỉ có buông tay đánh cược một lần.

Thế là, Nguyên Thủy rung tay lên, Chư Thiên Khánh Vân và Bàn Cổ Phiên đều bay ra.

Còn về Tây Phương Nhị Thánh, trong lòng thầm kêu khổ.

Tuy nhiên bọn hắn cũng là Thánh Nhân, nhưng hiện tại xem ra, hai người ở trước mặt Minh Hà chỉ tương đương với hai tên lâu la, áp căn không có bất kỳ tác dụng gì!

Đặc biệt là sau khi hai món bảo vật phòng ngự của Tiếp Dẫn bị Minh Hà lấy đi, Tiếp Dẫn càng thêm không có lòng tin.

Bất quá, hắn cũng không dám đắc tội hai bên.

Nếu không ra tay, e rằng Thái Thượng và Nguyên Thủy đều sẽ không tha cho hắn.

Suy đi nghĩ lại, hai người cắn răng một cái, quyết định ra tay. "Minh Hà đạo hữu, xin lỗi rồi!" Chuẩn Đề xuất ra Thất Bảo Diệu Thụ, Tiếp Dẫn thì thủ trì Kim Cương Xử, trên thân nổi lên kim quang, Kim Thân Pháp Tướng sử dụng ra.

Sau khi hai kiện bảo vật phòng ngự bị Minh Hà lấy đi, đồ vật hắn có thể xuất thủ để đối phó Thánh Nhân không còn nhiều, hiển đến vô cùng keo kiệt.

Minh Hà xùy cười một tiếng: "Tứ thánh liên thủ?

Đáng tiếc, vẫn không thay đổi được kết quả." Minh Hà nói xong, huyết sắc trường bào trên thân cuồng vũ, thu hồi Thí Thần Thương,

chuyển sang cầm lấy Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm!

Song kiếm vừa ra, sắc mặt Tứ Thánh đều trở nên vô cùng ngưng trọng.

Cặp song kiếm này mới là công kích cường hãn nhất của Minh Hà, có thể thi triển ra kiếm đạo thần thông, nhất chiêu nhất thức đều có thể lấy tính mệnh Thánh Nhân! "Sư đệ, chủ công!" Thái Thượng thấp giọng phân phó một tiếng, sau đó xuất ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, vô thượng huyền quang rơi xuống, bảo trụ hắn và Nguyên Thủy, cộng thêm Thái Cực Đồ và Chư Thiên Khánh Vân phòng hộ, chẳng khác nào có ba đại Tiên Thiên Chí Bảo bảo vệ!

Như thế, Thái Thượng không tin Minh Hà có thể công phá phòng ngự của bọn hắn! "Tốt!" Nguyên Thủy vận tất cả tu vi, toàn bộ dũng mãnh lao vào trong Bàn Cổ Phiên.

Sát na gian, Tạo Hóa Huyền Quang và Khai Thiên Khí Nhận đồng thời bay ra.

Vô số huyền quang cùng kiếm khí giống như diệt thế. "Sư đệ, động thủ!" Tiếp Dẫn quát khẽ một tiếng, cũng không dám qua loa nữa.

Trước mắt đường ra duy nhất là phối hợp với Thái Thượng, Nguyên Thủy đánh bại Minh Hà, đoạt lấy thần vị Địa Phủ.

Cho nên, nhất định phải tận toàn lực.

Tiếp Dẫn vung tay lên, Kim Cương Xử tán phát vô tận kim quang, đón gió căng phồng, bổ thẳng về phía đầu Minh Hà.

Chuẩn Đề cũng không hề khách khí.

Tên này mặc dù ngoài miệng nói khách khí, kỳ thật so với ai khác đều muốn đánh bại Minh Hà, thậm chí diệt sát Minh Hà!

Cho nên, Thất Bảo Diệu Thụ cũng thôi động đến cực hạn, thất

thải quang mang dũng mãnh lao về phía Minh Hà. "Đám Thánh Nhân này, thật không biết xấu hổ, bốn cái vây công một cái!" Đế Giang phẫn nộ nói, đấm một quyền vào tảng đá, tảng đá kia trực tiếp nổ tung.

Hậu Thổ hừ một tiếng: "Đám người Huyền Môn này vốn dĩ kẻ nào cũng hư ngụy vô sỉ, ta sớm đã nhìn quen rồi." Minh Hà đối mặt với đủ loại công kích bay tới, trong mắt lộ ra một tia khinh thường.

Trong tay khẽ động, song kiếm vung lên, thi triển ra đệ nhị kiếm trong Huyết La Cửu Kiếm, hoành tảo trước mặt, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân tuôn ra vô tận huyết quang. "Oanh ~" Tạo Hóa Huyền Quang, Khai Thiên Khí Nhận, Thất Thải Bảo Quang cùng Kim Cương Xử công kích, toàn bộ bị Minh Hà một kiếm phá đi, đặc biệt là Kim Cương Xử kia, linh khí đại thất, đảo ngược bay trở về, làm cho Tiếp Dẫn đại vi đau lòng!

Kim Cương Xử này cũng không biết lúc nào mới có thể khôi phục được. "Oanh long ~" Nhưng ngay lúc này, một đạo Tử Tiêu Thần Lôi từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đánh lên đầu Minh Hà! "Ti bỉ!

Dám đánh lén!" Đế Giang và Hậu Thổ sắc mặt đồng thời biến đổi.

Một chiêu Tử Tiêu Thần Lôi này, nãi là Thái Thượng Thái Thanh Thần Lôi, sở hữu lực sát thương vô thượng, uy lực cực lớn, ngưng tụ toàn bộ tu vi một kích của Thái Thượng! "Oanh long long ~" Thái Thanh Thần Lôi như nước sông Hoàng Hà trút xuống trực tiếp đem Minh Hà bao phủ trong thần lôi.

Nhưng trên thân Minh Hà tử quang bạo phát, hình thành một cái bảo hộ tráo cực lớn, tất cả thần lôi toàn bộ bị chặn ở ngoài tử quang, hoàn toàn không cách nào đột phá phòng ngự của Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên!

Sắc mặt Thái Thượng tái biến!

Lực phòng ngự thật cường hãn! "Xem ra, hôm nay bản tọa phải đại khai sát giới rồi!" Minh Hà lạnh lùng nói.

Thái Thượng vậy mà sử dụng thủ đoạn đánh lén.

Thật không biết xấu hổ!

Minh Hà trực tiếp thi triển không gian thần thông, nháy mắt xuất hiện trước mặt Thái Thượng, đệ tứ kiếm của Huyết La Cửu Kiếm trực tiếp bạo phát! "Oanh!" Chư thiên chấn chiến, tinh thần thất sắc, vô tận huyết quang ngưng tụ trên song kiếm, Huyết Hải điên cuồng gào thét, đệ tứ kiếm hung hăng chém lên Thái Cực Đồ!

Thái Cực Đồ căn bản không cách nào ngăn cản đệ tứ kiếm, trực tiếp tán loạn, đảo ngược quay về trong cơ thể Thái Thượng.

Tiếp theo là Chư Thiên Khánh Vân.

Chư Thiên Khánh Vân trực tiếp run rẩy, thế giới bên trong khánh vân sụp đổ, cũng không cách nào thừa nhận đệ tứ kiếm!

Cuối cùng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp điên cuồng xoay tròn, mới kham kham ngăn cản được đệ tứ kiếm! "Oanh ~" Đúng lúc này, Tiếp Dẫn xuất hiện sau lưng Minh Hà, ba khỏa xá lợi màu vàng từ trong miệng phun ra, hung hăng nện về phía Minh Hà!

Ba khỏa xá lợi màu vàng uy lực vô cùng, là bản mệnh chí bảo, về sau Tứ Thánh phá Tru Tiên Kiếm Trận, chính là dùng ba khỏa xá lợi này đánh nát Lục Tiên Môn, mới có thể phá vỡ Tru Tiên Trận!

Có thể thấy được, ba khỏa kim xá lợi này uy lực lớn đến mức nào! "Đám Thánh Nhân này, thật ti bỉ!

Từng kẻ một đánh lén đến nghiện rồi!" Đế Giang nghiến răng nghiến lợi nói.

Hậu Thổ nói: "Minh Hà đại ca hẳn là có thể giải quyết được!"

Nàng vẫn đối với Minh Hà phi thường có lòng tin!

Minh Hà tự nhiên cũng đã nhận ra Tiếp Dẫn đánh lén, cũng nhận ra ba khỏa xá lợi màu vàng kia uy lực cực lớn, có thể giết Thánh Nhân!

Hiện tại phúc bối thụ địch, xem ra khó mà chu chuyển. "Xem ra, thật có người không sợ chết!

Đã như vậy, bản tọa hôm nay đồ một cái Thánh chơi đùa!" Nói xong, trên thân Minh Hà toát ra một tầng thủy quang, ngạnh sinh sinh thừa nhận một kích mãnh liệt của ba khỏa xá lợi! "Sao có thể!" Tiếp Dẫn kinh hô một tiếng, mặt đầy vẻ không thể tin!

Chỉ thấy tầng thủy quang trên người Minh Hà nhẹ nhõm chặn lại ba khỏa xá lợi!

Chỉ một tầng thủy quang, lại khủng bố như vậy sao?

Phải biết, đó là một kích toàn lực ngưng tụ tất sinh tu vi của hắn a, cho dù không thể phá đi phòng ngự của Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên, chí ít cũng phải khiến nó khó mà chống đỡ, xuất hiện sự bất ổn ngắn ngủi!

Như thế, chỉ cần Nguyên Thủy và Thái Thượng bổ sung công kích vô thượng, tuyệt đối có thể phá đi phòng ngự của Minh Hà.

Nhưng mà, Tiếp Dẫn không ngờ tới, Minh Hà lại nhẹ nhõm chặn lại ba khỏa kim xá lợi!

Tầng thủy quang kia rốt cuộc là thứ gì! "Muốn đánh lén bản tọa, ngươi còn chưa đủ tư cách." Minh Hà lãnh mạc nói, trong ngữ khí tràn đầy sát cơ.

Sau đó hắn xoay người đối mặt Tiếp Dẫn, sát cơ trên thân nháy mắt bạo trướng, ngay cả Chư Thánh đều cảm thấy kinh tâm! "Tiếp Dẫn đạo hữu cẩn thận!" Thái Thượng vội vàng nhắc nhở một tiếng.

Tiếp Dẫn cũng biết Minh Hà đã có sát tâm với mình, dùng sức một mình hắn, căn bản không có khả năng đối kháng Minh Hà, lập tức bạo lui!

Nhưng tốc độ của hắn làm sao so được với Minh Hà?

Thân thể Minh Hà lóe lên, trực tiếp xuất hiện trước mặt Tiếp Dẫn. "Oanh ~" Sát khí bạo phát, Minh Hà trực tiếp vung song kiếm, hai đạo huyết sắc kiếm quang giao thoa bay ra, nháy mắt rơi xuống trước mặt Tiếp Dẫn! "Không!" Tiếp Dẫn kinh hô một tiếng, trừng lớn mắt, điên cuồng ngưng tụ Kim Thân Pháp Tướng.

Chương 33

Nhưng Kim Thân Pháp Tướng vốn sở hữu phòng ngự vô thượng trong mắt Chuẩn Thánh lại bị nhẹ nhõm phá đi, thân thể Tiếp Dẫn bị huyết sắc chi nhận chém bay, trực tiếp nát thành mấy khúc, rơi vào trong Huyết Hải.

Tiếp Dẫn, vẫn lạc!

Chư Thánh nhìn thấy cảnh này, nhao nhao hít sâu một hơi lãnh khí!

Quá mạnh mẽ!

Đại danh đỉnh đỉnh Tiếp Dẫn đạo nhân, ở trong tay Minh Hà, đi không nổi một hiệp, trực tiếp bị miểu sát!

Cảm giác mang lại cho người ta giống như Minh Hà đang nghiền chết một con kiến đơn giản như vậy!

Nguyên Thủy lúc này mồ hôi lạnh chảy ròng, kinh khủng nhìn Minh Hà.

Chuẩn Đề toàn thân phát lạnh, nhớ tới thảm trạng lúc trước bị Minh Hà một thương đánh rụng nửa cái thân thể, không khỏi run rẩy, trong lòng thầm mắng, vì sao mình lại bị Nguyên Thủy cổ hoặc, lại chạy tới gây phiền toái cho tên điên này?

Thái Thượng sắc mặt khó coi, ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Minh Hà.

Thực lực Minh Hà quá mức dự liệu, đến mức vừa rồi trong khoảng điện quang hỏa thạch, hắn không kịp ra tay cứu viện, Tiếp Dẫn đã vẫn lạc!

Trong Địa Phủ, Đế Giang vung nắm đấm, kích động nói: "Thái tốt rồi!

Không hổ là Minh Hà Thánh Nhân!

Tiếp Dẫn đạo nhân kia ngay cả một chiêu đều tiếp không nổi, ha ha!" Cộng Công vẫn luôn không nói chuyện bỗng lên tiếng: "Minh Hà Thánh Nhân đã nắm giữ Đại Đạo Thủy Chi Pháp Tắc!" Cộng Công nắm giữ Thủy Chi Pháp Tắc, nhưng vẻn vẹn là Thiên Đạo cấp mà thôi, xa xa không bằng Đại Đạo cấp của Minh Hà.

Hậu Thổ nói: "Minh Hà đại ca sẽ vĩnh viễn mang đến cho ta kinh hỉ!" Cùng lúc đó, Thông Thiên đang quan chú một trận chiến này thở ra một hơi nín nhịn trong lòng, không khỏi nói: "Minh Hà này quá mạnh, dám thật sự đồ Thánh rồi!

Làm chuyện vạn cổ đệ nhất nhân!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa chăm chú nhìn Minh Hà, người nam nhân này mang đến quá nhiều điều bất ngờ.

Đồ Thánh!

Chuyện này trong toàn bộ Hồng Hoang căn bản không ai dám làm.

Nhưng hiện tại Minh Hà lại làm!

Hơn nữa, đối phương ngay cả một điểm phản kháng chi lực cũng không có.

Tuy rằng Tiếp Dẫn cũng sẽ không thật sự vì vậy mà tử vong, ký thác Nguyên Thần nơi Thiên Đạo sẽ giúp hắn trong thời gian ngắn lại lần nữa phục sinh.

Nhưng một khi vẫn lạc, vậy sau này Tiếp Dẫn ở trước mặt Chư Thánh sẽ không bao giờ ngẩng đầu lên được nữa.

Đây là Thánh Nhân đầu tiên vẫn lạc a!

Sỉ nhục chân chính, giống như bị đóng đinh trên cột sỉ nhục, về sau cứ nhắc tới Thánh Nhân vẫn lạc, tất cả mọi người đều sẽ nhớ tới

hắn!

Tại vô tận Hỗn Độn Hải, Côn Bằng vẫn luôn trốn tránh nhìn thấy một màn này, không khỏi cổ phát lạnh. "Minh Hà từ lúc nào trở nên khủng bố như thế!

Hiện tại Hồng Hoang quá đáng sợ, ngay cả Thánh Nhân đều có thể vẫn lạc!

Ta cứ thành thật ở lại trong Hỗn Độn Hải, đừng nên đi ra ngoài nữa thì hơn." Côn Bằng co rụt thân thể, đánh định chủ ý về sau không bao giờ đi ra ngoài nữa.

Minh Hà sau khi diệt đi Tiếp Dẫn, không chút do dự chuyển hướng sang người khác, lập tức nhìn về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề bị dọa đến hồn phi phách tán, lập tức hô: "Minh Hà đạo hữu có chuyện hảo hảo nói, chúng ta kết cái thiện duyên a!" Minh Hà một câu cũng không nói, trực tiếp xông về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề trực tiếp lùi lại điên cuồng. "Minh Hà!

Đừng quá phách lối!" Thái Thượng nộ quát một tiếng, trong tay rung lên, một cái bồ đoàn bay ra, chính là Thái Thượng Phong Hỏa Bồ Đoàn!

Bồ đoàn kia hóa thành một đoàn phong hỏa, nháy mắt rơi xuống trên người Minh Hà, muốn đem hắn vây khốn. "Sư đệ!" Thái Thượng vội vàng hô một tiếng.

Nguyên Thủy cắn răng một cái, đồng dạng xuất ra bồ đoàn, Thiên Địa Bồ Đoàn!

Lần nữa quấn trên người Minh Hà.

Ngoại trừ cái đó ra, hắn căn bản không có ý định lưu thủ, lập tức vung tay lên, một cỗ quan tài màu đen từ trên trời giáng xuống, hung

hăng trấn áp về phía Minh Hà!

Chính là Trấn Thiên Quan! "Vây khốn bản tọa?

Si tâm vọng tưởng!" Minh Hà khinh thường cười một tiếng, Hỗn Nguyên Đạo Quả bạo phát ra vô tận Sát Phạt Chi Đạo, hai cái bồ đoàn trực tiếp phá toái! "Trấn Thiên Quan?

Muốn bằng vào cái này trấn áp bản tọa, vị miễn quá coi thường bản tọa rồi!" Minh Hà ngẩng đầu, khinh thường cười một tiếng.

Trấn Thiên Quan nãi là Thiên Đạo đệ nhất hung sát dị bảo, ngang ngửa với Tiên Thiên Chí Bảo, cùng Vẫn Thánh Đan, Lục Hồn Phiên đều xuất từ một mạch, do Tam Thiên Đại Đạo Thiên Ma nguyên thần và tinh huyết biến thành, là vô thượng bảo vật có thể phong ấn Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một khi bị thứ này thu vào, Thánh Nhân thần thông đều không thể sử dụng, chỉ cần bảy bảy bốn mươi chín ngày, liền có thể triệt để phong ấn trấn áp Thánh Nhân!

Món đồ chơi này phi thường tà môn.

Nhưng, muốn bằng vào cái này trấn áp Minh Hà, lại là dị tưởng thiên khai!

Minh Hà hai tay rung lên, trong tay xuất hiện một cây hồn phiên, tán phát nồng đậm hắc khí, vô tận oán niệm từ trong hồn phiên toát ra, cả Địa Phủ đều cùng nó sinh ra cộng minh. "Lục Hồn Phiên!" Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hô một tiếng, mặt đầy vẻ không thể tin.

Lục Hồn Phiên là bảo vật của Thông Thiên a, sao lại ở trong tay Minh Hà rồi?

Chuyện này làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn phi thường không hiểu.

Thái Thượng cũng nhíu mày, không minh bạch vì sao Lục Hồn Phiên của Thông Thiên lại nằm trong tay Minh Hà!

Nhưng không kịp nghĩ nhiều, hiện tại cũng không phải lúc để ý những cái đó.

Minh Hà hừ một tiếng, Lục Hồn Phiên rung lên, sáu đạo hắc quang bay ra, hóa thành sáu đạo Thiên Ma, nháy mắt kháng trụ Trấn Thiên Quan.

Trấn Thiên Quan muốn trấn áp Minh Hà, phải qua ải sáu đạo Thiên Ma trước đã.

Sắc mặt Nguyên Thủy trở nên càng thêm khó coi, hắn cũng không ngờ tới, ngay cả Trấn Thiên Quan cũng không làm gì được Minh Hà!

Vậy cả cái Hồng Hoang to lớn này, còn có ai có thể áp Minh Hà một đầu?

E rằng không có người nào!

Thái Thượng nhìn một màn này, biết hôm nay bọn hắn tranh đoạt coi như uổng phí.

Tứ Thánh liên thủ đều đánh không lại Minh Hà, thậm chí bị người ta giết một Thánh, mặt mũi cũng ném sạch.

Thái Thượng nói: "Nguyên Thủy sư đệ, đem Trấn Thiên Quan thu hồi đi, chúng ta đi." Nguyên Thủy túng nhiên trong lòng không cam lòng, lúc này cũng phải nghe lời Thái Thượng.

Bởi vì hắn cũng biết, bốn người liên thủ đều không phải đối thủ của Minh Hà, tiếp xuống cho dù bính tẫn toàn lực, cũng không có khả năng đánh được Minh Hà!

Thậm chí nếu đánh tiếp, e rằng chính bọn hắn đều phải gặp họa.

Thế là, Nguyên Thủy thu hồi Trấn Thiên Quan, chuẩn bị rời khỏi

nơi này.

Chuẩn Đề nhìn thấy cảnh này cũng nhẹ nhàng thở ra.

Cuối cùng cũng sắp rời khỏi nơi này rồi.

Hắn một khắc cũng không nguyện ý đối mặt Minh Hà.

Quá kinh khủng, không biết lúc nào sẽ bị lấy đi tính mệnh! "Ta cho các ngươi đi rồi sao?" Minh Hà lạnh lùng nói, trực tiếp giơ tay viết tên Nguyên Thủy lên Lục Hồn Phiên.

Sắc mặt Nguyên Thủy đại biến, kinh hô một tiếng: "Ngươi làm gì!

Ngàn vạn lần đừng làm loạn!" Đó là Lục Hồn Phiên a!

Công năng cường đại nhất của nó tuyệt đối không phải triệu hoán sáu đạo Thiên Ma tác chiến, mà là cải biến vũ trụ địa hỏa phong thủy, xóa bỏ thiên số!

Tại trên Lục Hồn Phiên viết xuống tên sáu người, liền có thể bái đi tính danh sáu người!

Quỷ dị vô thường!

Chương 34

Tuy nhiên không có khả năng giết chết Thiên Đạo Thánh Nhân, lại có thể phá hư vô thượng Thiên Đạo Thánh Thể của Thánh Nhân!

Cái này so với giết đối phương còn kinh khủng hơn!

Nếu đồ Thánh, Thánh Nhân có thể mượn nhờ Thiên Đạo trùng sinh, ngoại trừ mất mặt mũi ra thì không có tổn thất gì khác.

Nhưng bị Lục Hồn Phiên bái một cái như thế, vậy thì không giống, trực tiếp tổn hại căn bản, tổn hại Thiên Đạo Thánh Thể!

Cho dù mượn nhờ Thiên Đạo trùng sinh, Thiên Đạo Thánh Thể cũng vẫn là bị tổn hại!

Món đồ chơi này giống như nguyền rủa, như giòi trong xương, khó mà xóa bỏ!

Cho nên, Nguyên Thủy thấy Minh Hà trực tiếp viết tên mình lên Lục Hồn Phiên, lập tức sợ đến biến sắc, tại chỗ nộ quát một tiếng.

Phải biết, Lục Hồn Phiên là hung sát dị bảo, sau khi sử dụng sẽ hại khí vận, tổn công đức, nếu không phải thâm cừu đại oán, không có người nào nguyện ý dùng công đức đổi lấy Thiên Đạo Thánh Thể của đối phương bị tổn hại.

Loại sự tình này, đơn giản là cách làm thương địch một ngàn tự tổn tám trăm.

Nhưng mà, Minh Hà làm! "Phốc ~" Ngay tại nháy mắt Nguyên Thủy vừa dứt lời, trực tiếp phun ra một ngụm Thiên Đạo thánh huyết, thần sắc nháy mắt trở nên uể oải, thậm chí trên mặt xuất hiện từng đạo hắc khí như ẩn như hiện!

Đây chính là uy lực của Lục Hồn Phiên! "Minh Hà!" Một cỗ thao

thiên nộ hỏa từ trong nội tâm Nguyên Thủy cuồng dũng.

Hắn nhìn chằm chằm Minh Hà, nộ hỏa trong mắt gần như muốn đem đối phương thiêu rụi!

Giết đệ tử, làm mất mặt mũi, hắn có thể cố nhịn.

Tử Tiêu Cung bắt xin lỗi, hắn cũng có thể cố nhịn.

Nhưng hiện tại, Minh Hà làm thương tổn Thiên Đạo Thánh Thể, trực tiếp thương tổn căn bản, hắn làm sao có thể nhịn được!

Chuyện này so với giết Tiếp Dẫn còn nghiêm trọng hơn gấp mấy trăm lần!

Ngay cả Thái Thượng cũng hầu đầu nhảy một cái, kinh hãi nhìn Minh Hà, thầm mắng một tiếng tên điên!

Đơn giản là quá tang tâm bệnh cuồng, làm hắn cũng lạnh sống lưng!

Nếu Minh Hà cũng viết tên hắn lên Lục Hồn Phiên, vậy căn cơ của hắn cũng sẽ bị thương tổn a!

Chuẩn Đề càng là tim đập nhanh, không chút do dự nói: "Minh Hà đạo hữu!

Việc này là chúng ta không đúng, bần đạo ở đây bồi cái không phải, xin ngài đại nhân có đại lượng, tha cho ta một lần đi!" Chuẩn Đề hiện tại hoàn toàn không cần thể diện, ngay trước mặt Chư Thánh trực tiếp phục nhuyễn.

Hắn thậm chí thà để Minh Hà trực tiếp giết, còn tốt hơn là bị Lục Hồn Phiên làm bị thương!

Minh Hà nhàn nhạt nhìn Chuẩn Đề một cái: "Yên tâm, bằng vào ngươi còn chưa đủ tư cách để bản tọa sử dụng Lục Hồn Phiên." Chuẩn Đề đạo nhân một khuôn mặt trướng đến đỏ bừng, tuy nhiên bị

người ta xem thường, nhưng trong lòng tốt xấu cũng nhẹ nhàng thở ra.

Kết quả xấu nhất sẽ không xuất hiện, cho dù bị đồ cũng đều không sao cả.

Thái Thượng nhìn một màn này, không dám chần chờ nữa, vội vàng nói: "Minh Hà đạo hữu, hết thảy đều là hiểu lầm, hiểu lầm." Minh Hà không khỏi cười.

Hiểu lầm?

Mới bắt đầu muốn trấn áp ta, sao không nói là hiểu lầm?

Minh Hà nói: "Xem ra, là hiểu lầm sao?" "Ngạch..." Thái Thượng nhất thời cũng không biết nói gì.

Cũng không thể nói hết thảy đều do Nguyên Thủy khơi mào a?

Nói như vậy, liền triệt để đắc tội với Nguyên Thủy.

Thái Thượng cũng không phải Chuẩn Đề, không có da mặt dày như vậy, không có khả năng ngay trước mặt Nguyên Thủy nói những lời đó.

Minh Hà nhìn bộ dáng Thái Thượng, không khỏi cười lạnh một tiếng: "Thái Thượng đạo hữu, việc này cũng không phải là không có phương án giải quyết, xem ngươi có nguyện ý giải quyết hay không!" Thái Thượng trong lòng vui mừng, chỉ cần sự tình có thể thương lượng là được, thế là vội vàng nói: "Minh Hà đạo hữu mời nói." Minh Hà nói: "Nghe nói đạo hữu có một dạng bảo vật, tên là Ly Địa Diễm Quang Kỳ, đạo hữu hãy đem bảo vật này tặng cho ta đi, ngoài ra còn phải xuất ra thêm một món đồ tốt, như thế...

ân oán giữa chúng ta coi như thanh toán xong." "Việc này dễ." Thái Thượng không chút do dự vung tay lên, Ly Địa Diễm Quang Kỳ bay ra, rơi xuống trước người Minh Hà.

Minh Hà tâm an lý đắc thu lấy cây cờ nhỏ, sau đó lại nhìn về phía Thái Thượng.

Thái Thượng suy nghĩ một hồi, lấy ra một khối đá màu đen. "Minh Hà đạo hữu, đá này tên là Tụ Địa Thạch, nãi là năm đó lão phu du lịch Hồng Hoang ngẫu nhiên đạt được, tuy nhiên không phải Tiên Thiên Chí Bảo, lại diệu dụng vô cùng!" Thái Thượng nói: "Lão phu xem trận pháp Địa Phủ nội hàm bát quái chi ý, lại cùng đại địa Hồng Hoang tương liên tiếp, nếu dùng tảng đá này, tất định có thể làm cho uy lực trận pháp tăng lên gấp mười!" Minh Hà lông mày nhướn lên, Tụ Địa Thạch ngược lại là cái bảo bối tốt!

Vừa vặn phù hợp Địa Khôn Bát Quái Trận!

Minh Hà cầm lấy Tụ Địa Thạch nhìn kỹ, phát hiện xác thực có công năng này.

Như thế, Địa Khôn Bát Quái Đại Trận tất định có thể lại tăng gấp mười lần uy lực.

Đến lúc đó đừng nói bốn thánh nhân, cho dù thiên hạ tất cả Thánh Nhân cùng tiến lên, cũng không có khả năng oanh phá Địa Khôn Bát Quái Đại Trận! "Được!

Đạo hữu đi đi." Minh Hà thản nhiên nói.

Một trận chiến này lại thu được hai món đồ tốt, Minh Hà đương nhiên vui lòng.

Hắn ước gì những người này tới gây phiền toái nhiều hơn, sau đó từng cái thu lấy bảo vật.

Lần sau, sẽ là Tiên Thiên Chí Bảo.

Thái Thượng gật gật đầu, nhìn về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy vẫn một bộ dạng phẫn nộ.

Đáng tiếc, Thái Thượng đều đã thu tay, hắn cũng không dám ra tay nữa, nếu không sẽ bị Minh Hà nhẹ nhõm giáo dục.

Hiện tại Minh Hà nhìn cũng không thèm nhìn Nguyên Thủy, làm cho Nguyên Thủy càng thêm biệt khuất. "Nguyên Thủy sư đệ, đi thôi." Thái Thượng nói.

Nguyên Thủy nghiến răng nghiến lợi, nhưng không thể không đi theo Thái Thượng rời đi.

Nhưng đúng lúc này, "Oanh long" một tiếng vang thật lớn.

Huyết Hải trực tiếp hung dũng, mặt biển cuồng dũng, một đạo thánh uy đáng sợ từ trong Huyết Hải bạo phát ra! "Trong Huyết Hải có Thánh Nhân!" Chuẩn Đề kinh ngạc nói.

Thái Thượng cau mày: "Giống như uy áp lúc thành Thánh!" Nguyên Thủy sắc mặt y nguyên khó coi, gắt gao nhìn chằm chằm Huyết Hải.

Minh Hà thì có chút vui mừng.

Bắc Hải Huyền Quy sắp thành Thánh rồi!

Ngay lúc ý niệm của chúng nhân vừa nổi lên, trên mặt Huyết Hải kia, một đầu kinh thiên cự quy nổi lên, vô thượng thánh uy từ trên trời giáng xuống, vạn giới sinh linh vì đó run rẩy!

Giờ khắc này, phàm là tu luyện giả, đều biết lại có một sinh linh thành Thánh!

Thiên Đạo ý chí hàng lâm, trực tiếp rơi vào trên người Huyền Quy, từng đạo pháp tắc hàng lâm, trợ giúp Huyền Quy trở thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên! "Bắc Hải Huyền Quy!" Nguyên Thủy kinh hô một tiếng, mặt đầy vẻ không thể tin.

Hắn nhìn về phía Minh Hà: "Quả nhiên là ngươi mang đi Bắc Hải

Huyền Quy!" Thái Thượng và Chuẩn Đề cũng kinh hãi nhìn Minh Hà.

Hiển nhiên, Bắc Hải Huyền Quy trước đó biến mất tại Bắc Hải, khẳng định là Minh Hà sớm mang đi Huyền Quy, đem Huyền Quy mang về trong Huyết Hải, nếu không thì Bắc Hải Huyền Quy làm sao có thể vô duyên vô cớ thất tung?

Chỉ là, Minh Hà làm sao sớm biết bổ thiên cần Bắc Hải Huyền Quy hỗ trợ?

Điều này cũng quá làm cho người ta giật mình.

Bất quá càng thêm làm cho người ta giật mình chính là Bắc Hải Huyền Quy nhân cơ hội này thành Thánh!

Hưởng thụ ba thành công đức bổ thiên, nhất cử thành Thánh!

Như vậy, Địa Phủ chẳng phải là có ba cái Thánh Nhân!

Một cái thế lực sở hữu ba cái Thánh Nhân, điều này quá ngoại hạng!

Nhưng bọn hắn không biết là, còn có một cái Thời Gian Ma Thần ẩn tàng tại Địa Phủ, nếu tính cả Thời Gian Ma Thần, vậy là bốn cái Thánh Nhân, phi thường kinh người.

Thiên Đạo ý chí dần dần tán đi, Bắc Hải Huyền Quy thành Thánh!

Chương 35

Thân thể của hắn cấp tốc thu nhỏ, cuối cùng hóa hình trở thành một lão giả cõng quy xác.

Đây chính là bộ dáng Huyền Quy sau khi hóa hình.

Huyền Quy đi tới trước mặt Minh Hà, cho dù trở thành Thánh Nhân, cũng vẫn đối với Minh Hà cung cung kính kính: "Hôm nay thành Thánh, toàn bộ đều là nhờ chủ thượng ân điển, lão quy quỳ tạ chủ thượng tái tạo chi ân!" Chư Thánh nhìn một màn này, tâm tình phức tạp.

Ngay cả người bên cạnh Minh Hà đều thành Thánh!

Bọn hắn triệt để bị Minh Hà nghiền ép, phải biết môn hạ đệ tử của bọn hắn, tu vi cao nhất cũng bất quá là Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi!

Cùng Huyền Quy so sánh, quả là một trời một vực!

Cuối cùng Thái Thượng, Nguyên Thủy và Chuẩn Đề tam thánh mang theo biệt khuất rời khỏi Địa Phủ.

Trong đó Nguyên Thủy là biệt khuất nhất, lúc rời đi trong lòng đầy nộ hỏa.

Nhưng lại không dám động thủ, nếu lại động thủ thì cũng là tự rước lấy nhục.

Cho nên, Nguyên Thủy chỉ có thể thành thành thật thật rời đi.

Lần này rốt cuộc là sát vũ nhi quy (thua trận trở về), toàn bộ hao tổn mặt mũi không nói, Thái Thượng còn lỗ vốn hai kiện bảo vật, có thể nói là huyết khuy.

Thiên thiên liên (xui xẻo thay) Thần chức Địa Phủ một cái cũng không vớt được, trở thành trò cười cho cả Hồng Hoang.

Trong vô tận Hỗn Độn Hải, Côn Bằng vẫn luôn quan chú sự kiện này, nhìn thấy Huyền Quy thành Thánh, lập tức trong lòng một mảnh tuyệt vọng.

Hy vọng cuối cùng cũng không còn!

Theo hắn được biết, dưới Thiên Đạo chỉ có thể có chín cái Thánh Nhân.

Tại lúc Minh Hà chưa thành Thánh có Lục Thánh, lại thêm Hồng Quân thì là Thất Thánh, về sau lại thêm một cái Minh Hà, cùng với hiện tại vừa thành Thánh là Huyền Quy!

Như vậy, Thiên Đạo Thánh Vị đã hết, Côn Bằng cho dù là Chuẩn Thánh đỉnh phong tu vi, muốn thành Thánh cũng là sự tình không có khả năng.

Quả vị chỉ có bấy nhiêu, bây giờ đã đạt chín vị, muốn trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân là si nhân nằm mộng.

Nhưng hắn không biết là, Minh Hà thành là Đại Đạo Thánh Nhân, cũng không nằm trong chín cái Thánh Vị của Thiên Đạo, cho nên theo lý thuyết, Thiên Đạo Thánh Vị vẫn còn một cái.

Đương nhiên, Côn Bằng không biết những thứ này.

Ngũ Trang Quán.

Trấn Nguyên Tử và Hồng Vân cũng vẫn luôn quan sát trận chiến này, nhìn thấy Huyền Quy thành Thánh, Trấn Nguyên Tử thở ra một hơi, kinh hãi nói: "Minh Hà này quá lợi hại, ta từ trước tới nay chưa từng thấy ai lợi hại như thế." La Hầu thản nhiên nói: "Thủ đoạn của Minh Hà, không phải ta và các ngươi có thể phỏng đoán." Hồng Vân thâm dĩ vi nhiên (cho là đúng) gật đầu, sau đó hỏi Trấn Nguyên Tử:

"Ca ca, chuyện trước đó ta nói, ngươi có hay không chuẩn bị kỹ càng?" Trấn Nguyên Tử nói: "Hồng Vân, bây giờ Huyền Quy thành Thánh, dưới Thiên Đạo đã vô thánh vị, ngươi đi giáo hóa Nhân tộc, tại trong Nhân tộc truyền đạo thụ pháp, cũng không có khả năng trở thành Thánh Nhân a." Hồng Vân sững sờ, hình như cũng có đạo lý a.

Nhưng hắn nói: "Cho dù như thế, chuyện Minh Hà Thánh Nhân giao cho ta, ta cũng nhất định phải hoàn thành, xin ca ca giúp ta." Bất quá lúc này La Hầu xen vào một câu: "Yên tâm, Minh Hà cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, cho nên trong số Thiên Đạo Thánh Nhân, hẳn là còn một thánh vị." "Không phải Thiên Đạo Thánh Nhân?" Trấn Nguyên Tử sững sờ, hiếu kỳ hỏi: "Ma Tổ lời này là ý gì?" Biết được thân phận La Hầu, vị Đại Tiên này cũng phi thường kinh ngạc, ngay cả nhân vật như La Hầu đều có thể phục sinh, thủ đoạn của Minh Hà rốt cuộc nghịch thiên đến mức nào?

La Hầu đáp: "Minh Hà dùng lực chứng đạo, ngưng luyện Đại Đạo Hỗn Nguyên Đạo Quả, không phải dùng công đức thành Thánh như Thiên Đạo Thánh Nhân, cho nên không nằm trong Thiên Đạo Thánh Vị." La Hầu nãi là kẻ nắm giữ Ma Đạo pháp tắc trong Tam Thiên Ma Thần, cũng là một trong Tam Thiên Ma Thần, đối với Đại Đạo pháp tắc phi thường tinh tường, tại thời điểm bị Minh Hà dẫn vào Địa Phủ, thông qua Sát Phạt Chi Đạo của Minh Hà liền hiểu rõ ràng.

Cho nên hắn biết Minh Hà cũng không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, mà là Đại Đạo Thánh Nhân. "Ý của ngươi là, Minh Hà Thánh Nhân là Đại Đạo Thánh Nhân?" Trấn Nguyên Tử kinh ngạc hỏi.

La Hầu gật đầu: "Ân." "Tê ~" Trấn Nguyên Tử hít sâu một hơi lãnh khí.

Đại Đạo Thánh Nhân so với Thiên Đạo Thánh Nhân khó hơn nhiều!

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên đến nay, người chân chính trở thành Đại Đạo Thánh Nhân e rằng chỉ có Dương Mi Lão Tổ thần bí kia đi?

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng đều là Thiên Đạo Thánh Nhân!

Có thể thấy được, Đại Đạo Thánh Nhân gian nan bực nào?

Cho nên hầu như không có người nào sẽ hướng về phương diện Đại Đạo Thánh Nhân mà đi.

Hiện tại Trấn Nguyên Tử biết được Minh Hà là Đại Đạo Thánh Nhân, cả người đều kinh ngây người.

Một lát sau, Trấn Nguyên Tử nói: "Như vậy, Hồng Vân ngươi còn có hi vọng thành Thánh!" Hồng Vân nói: "Ta tin Minh Hà Thánh Nhân sẽ không lừa gạt ta." Trấn Nguyên Tử cười ha ha một tiếng: "Tốt, chúng ta bây giờ bắt đầu đi giáo hóa Nhân tộc, thu hoạch những Thiên Đạo công đức mà Minh Hà Thánh Nhân nói tới, nghe đâu Huyền Quy kia bởi vì nghe lời của Minh Hà Thánh Nhân, thu được công đức bổ thiên, cho nên mới có thể thành Thánh!

Không chừng, Hồng Vân ngươi cũng có thể!" Hồng Vân cũng gật đầu.

Thế là, bọn họ rời khỏi Ngũ Trang Quán, đi tới Nhân tộc.

Trấn Nguyên Tử nãi là Địa Tiên Chi Tổ, chưởng quản đại địa, đối với hết thảy sinh linh trên mặt đất đều rõ như lòng bàn tay, có Trấn Nguyên Tử trợ giúp, Hồng Vân và La Hầu hai người tự nhiên nhẹ nhõm tìm được những người thuận ứng Thiên Đạo kia.

Bắt đầu dạy bọn họ sử dụng các loại công cụ.

Minh Hà tại trong Địa Phủ cũng cảm ứng được hành động của Hồng Vân.

Bởi vì mỗi một đoạn thời gian, hắn sẽ thu hoạch được lượng nhất

định công đức, những Thiên Đạo công đức này là do Hồng Vân giáo hóa Nhân tộc đoạt được. "Xem ra, Hồng Vân bên kia cũng đi vào quỹ đạo, Thái Thượng, công đức thuộc về ngươi, bản tọa xin cười nạp." Minh Hà cười cười.

Dựa theo quỹ tích phát triển bình thường của Hồng Hoang, vốn nên là Thái Thượng an bài Huyền Đô tiến về Nhân tộc tiến hành việc giáo hóa, đồng thời truyền đạo thụ pháp, làm cho Nhân tộc chậm rãi phát triển.

Nhưng hiện tại bị Minh Hà tiệt hồ, như vậy Thiên Đạo công đức, tự nhiên sẽ do hắn sở dụng.

Trăm năm sau.

Bát Cảnh Cung, Thái Thượng bỗng nhiên mở hai mắt ra, bấm đốt tính toán mấy lần.

Một lát sau, hắn lộ ra một tia tiếu dung, sau đó gọi Huyền Đô: "Huyền Đô, ngươi tiến về Nhân tộc, giáo hóa Nhân tộc, truyền đạo thụ pháp, thu hoạch vô thượng Thiên Đạo công đức, đây có lẽ là cơ hội duy nhất để ngươi thành Thánh." Huyền Đô nghe xong, đại hỉ quá đỗi, vội vàng chắp tay nói: "Vâng thưa sư tôn, đệ tử nhất định không nhục sư mệnh!" Thế là Huyền Đô rời khỏi Bát Cảnh Cung, tiến về Nhân tộc.

Thái Thượng thì nói: "Lần này Nhân tộc công đức, ai cũng đừng hòng cùng lão phu tranh!" Minh Hà tại trong Huyết Hải sau khi đem công đức và mười cái Hoàng Trung Lý luyện hóa xong xuôi, tu vi tăng lên một chút, cũng không có tiếp tục tu luyện nữa. "Chỉ cần lại đạt được hai ngàn vạn Thiên Đạo công đức, hoặc là một ngàn vạn Đại Đạo công đức là có thể lần nữa tăng lên một trọng tu vi, đạt tới Hỗn Nguyên Thất Trọng!" Minh Hà lầm bầm một tiếng.

Hai ngàn sáu trăm vạn công đức, chỉ có thể ở trên thân Nhân tộc

mà kiếm thủ.

Bây giờ Hồng Vân giáo hóa Nhân tộc, hắn là có thể cung cấp cho hắn mấy trăm vạn công đức, bất quá những thứ này đều là Thiên Đạo công đức.

Về sau lập Tam Hoàng và Ngũ Đế!

Hắn cũng có thể thu hoạch được đại lượng công đức, cộng thêm Đại Vũ trị thủy nơi đó, cũng muốn sớm mưu hoa một trận, nếu những công đức này đều có thể đạt được, như vậy tăng lên Thất Trọng cảnh giới khẳng định không thành vấn đề.

Tại về sau phải đợi đến thời điểm Phong Thần đại kiếp.

Phong Thần đại kiếp, Thông Thiên cả giáo gia nhập Địa Phủ, như vậy Minh Hà tất định có thể thu hoạch được đại lượng Đại Đạo công đức, đến lúc đó cho dù tấn thăng Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên cũng không là vấn đề a!

Đây cũng là kế hoạch tăng thăng trong ngắn hạn của Minh Hà.

Một khi đạt Cửu Trọng Thiên, Hồng Quân cũng không làm gì được hắn.

Dù sao Hồng Quân hiện tại chưa hợp đạo, cũng chỉ là Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên đỉnh phong, Bán Bộ Thiên Đạo Cảnh mà thôi.

Dùng năng lực Minh Hà, Cửu Trọng Thiên, tất định có thể thi triển hoàn chỉnh Huyết La Cửu Kiếm, Hồng Quân cũng không có khả năng chống đỡ được Huyết La Cửu Kiếm!

Bất quá, hiện tại Minh Hà tịnh không vội vã tu luyện.

Không có công đức và linh vật, muốn tu luyện, vô cùng khó khăn, cho dù có Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận, tốc độ tu luyện gia tăng một vạn lần, cũng khó mà gia tăng bao nhiêu tu vi.

Dù sao Thánh Nhân cảnh giới, chỉ dựa vào tu luyện, động một tí là mấy trăm vạn năm, mới có thể tăng lên một đoạn nhỏ cảnh giới, xa xa không đủ xem.

Minh Hà cũng lười lãng phí tinh lực kia.

Trước mắt Ngũ Phương Kỳ đã lấy được bốn cái, tiếp xuống lại phải lấy Tố Sắc Vân Giới Kỳ là có thể gom góp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ!

Nếu Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bày ra Ngũ Hành Đại Trận, lại cùng Địa Khôn Bát Quái Đại Trận dung hợp, Địa Phủ sẽ trở thành nơi kiên cố nhất cả Hồng Hoang, cho dù Thiên Đạo cũng khó mà công phá.

Trừ phi Thiên Đạo muốn đem toàn bộ Hồng Hoang đều đánh nát thì còn may ra.

Đương nhiên, hiện tại Địa Phủ có Địa Khôn Bát Quái Trận là đủ dùng, Minh Hà muốn đem Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ mang ở trên người, để phòng bất cứ tình huống nào.

Đến lúc đó Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ lấy hình thức đại trận bố xuống, e là ngay cả Chư Thiên Khánh Vân các loại phòng ngự chí bảo cũng không cách nào so sánh với Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận a?

Cho nên, Minh Hà hiện tại phải đi tìm Dao Trì trước.

Từ sau khi Vu Yêu đại chiến, Yêu Đình phúc diệt, Tam Thập Tam Thiên Yêu Đình hiện tại biến thành Hạo Thiên Thiên Đình.

Chỉ là Thiên Đình còn chưa trải qua Phong Thần đại kiếp, cố hiển đến dị thường quạnh quẽ, cả Tam Thập Tam Thiên hầu như không có người, trừ Hạo Thiên và Dao Trì ra.

Minh Hà trực tiếp tìm Dao Trì.

Dao Trì tựa hồ sớm đã cảm ứng được Minh Hà, trực tiếp xuất môn nghênh đón. "Nguyên lai là Minh Hà Thánh Nhân đại giá quang lâm, có thất viễn nghênh, mong được lượng thứ!" Dao Trì khoan thai đi tới, phi thường cung kính nói.

Chương 36

Tuy là nữ đồng dưới trướng Hồng Quân, nhưng tu vi dù sao cũng chỉ là Chuẩn Thánh, chỉ cần không bước vào Thánh Nhân, địa vị vĩnh viễn so ra kém Thánh Nhân.

Cộng thêm đoạn thời gian này Minh Hà tại trong các đại năng Hồng Hoang quá nổi danh, ai cũng không dám lại đối với Minh Hà bất kính.

Dù sao một người chiến Tứ Thánh, trảm Tiếp Dẫn, thương Nguyên Thủy thánh thể, bức đắc Thái Thượng xuất ra bảo vật xin lỗi, những chiến tích này quả thực tiền cổ vô nhân!

Danh đầu đệ nhất Thánh Nhân dưới trướng Hồng Quân đã được tọa thực!

Cho nên Dao Trì cũng phải đối với Minh Hà khách khách khí khí.

Minh Hà nói: "Dao Trì đạo hữu!" Hai người tiến vào Dao Trì hành cung, tự nhiên có thị nữ dâng lên hương trà.

Dao Trì nói: "Không biết Thánh Nhân tìm ta có chuyện gì phân phó?" Minh Hà đáp: "Ngược lại là có một việc muốn Vương Mẫu thành toàn." Dao Trì khách khí nói: "Thánh Nhân mời nói, chỉ cần là chuyện ngã có thể làm, tất định sẽ không chối từ." Minh Hà nói: "Bản tọa muốn tập hợp đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, bày ra Ngũ Hành Đại Trận, như nay chỉ thiếu Tố Sắc Vân Giới Kỳ, không biết Vương Mẫu có thể cắt thịt hay không?" Dao Trì cười nói: "Thánh Nhân khách khí, Tố Sắc Vân Giới Kỳ ở trong tay ta cũng vô dụng, Thánh Nhân đã hữu dụng, cứ cầm lấy đi." Nói xong, nàng lấy ra một cây cờ nhỏ màu trắng, trực tiếp tặng cho Minh Hà.

Minh Hà không khách khí, trực tiếp cầm lấy cờ nhỏ, thần niệm

quét qua liền thu lại.

Minh Hà nói: "Trong Địa Phủ của ta còn có một danh ngạch Thập Điện Diêm La, Vương Mẫu nếu có hứng thú, có thể đề cử một người nhập Minh Phủ của ta, có thể hoạch đắc vô thượng công đức." Vừa nghe lời này, Dao Trì đại hỉ quá đỗi!

Nàng nhưng là biết rõ, hiện tại các đại thần chức Địa Phủ tại chỗ Chư Thánh đều là bánh trái thơm ngon, thời gian trước, Tứ Thánh do Thái Thượng cầm đầu thậm chí vì thế mà ra tay đánh nhau, muốn bức bách người trước mắt này giao ra một số thần chức Địa Phủ.

Nhưng vị này tu vi nghịch thiên, dẫn đến đám người Thái Thượng không có lấy được thần vị Địa Phủ, tổn thất không ít.

Nhiều Thánh Nhân vì thần vị mà phí hết tâm tư như vậy, có thể thấy được những thần vị này quý trọng đến mức nào!

Mà hiện tại Minh Hà lại muốn tặng một cái Diêm Vương thần vị!

Đây không khác gì thiên đại ân tứ a!

Làm sao Dao Trì không hân hoan?

Dao Trì vội vàng khom người cúi đầu: "Đa tạ Thánh Nhân ban thưởng!" "Không cần đa lễ.

Nếu đã chọn xong người, có thể đi Địa Phủ tìm bản tọa, bất quản là người nào, đều có thể nhập Địa Phủ của ta, sẽ luôn có một vị trí Thập Điện Diêm La giữ lại cho hắn.

Bản tọa đi đây." Nói xong, Minh Hà thi triển không gian thần thông, biến mất tại chỗ. "Cung tiễn Minh Hà Thánh Nhân!" Dao Trì cung cung kính kính nói.

Đợi Minh Hà rời đi về sau, Dao Trì mới có chút nhảy cẫng lên, giống như một cô bé con.

Tuy nhiên là nữ đồng dưới trướng Hồng Quân, địa vị ngang hàng với Hạo Thiên, tu vi đã tới Chuẩn Thánh, nhưng chuyện công đức trong thiên hạ hầu như đều không liên quan tới nàng, nàng cũng chưa từng hưởng thụ công đức.

Cho nên hiện tại, nàng ngay cả một thi cũng chưa chém, chứ đừng nói trảm tam thi thành Thánh.

Hiện tại, Minh Hà cho nàng một cái thần vị Diêm Vương Địa Phủ, chẳng khác nào có thể đạt được vô thượng công đức!

Có những công đức kia, nàng có thể nếm thử trảm tam thi thành Thánh, đi đụng một cái vào cảnh giới chí cao vô thượng kia.

Cho dù không cách nào thật sự trở thành Thánh Nhân, đem Ác Thi và Thiện Thi trảm đi cũng không tệ a!

Hiện tại trong lòng nàng đối với Minh Hà tràn đầy kính ý, định lại tâm thần, bắt đầu suy nghĩ cái thần vị Địa Phủ này rốt cuộc muốn để ai đi đảm nhiệm?

Hồng Hoang đại địa.

Nhân tộc từ khi bị sáng tạo ra, phát triển mấy chục vạn năm, nhưng vẫn luôn ở vào trạng thái chưa khai phát, cả Nhân tộc đều tương đối dã man.

Huyền Đô biết rõ điều này, hắn lần này hạ giới mục đích là giáo hóa Nhân tộc, sau đó truyền đạo thụ pháp, tại trong Nhân tộc lập xuống đạo thống, làm cho đạo thống của cả Nhân tộc đều là Nhân Giáo.

Như thế, Nhân Giáo có thể thu hoạch được vô thượng công đức, hắn cũng có khả năng bằng vào đẳng cấp công đức này trảm tam thi, việc thành Thánh cũng không phải là không có khả năng.

Dù sao, nhân vật chính của thiên địa tiếp theo là Nhân tộc, Nhân

tộc tức sắp đại hưng, cùng Nhân tộc liên hệ lên tuyệt đối không có bất kỳ cái gì chỗ xấu.

Cho nên Huyền Đô đối với chuyến đi này, phi thường có lòng tin.

Chỉ là rất nhanh hắn phát hiện, tại Hồng Hoang đại địa đi một vòng, phát hiện muốn giảng đạo đều không có đất dụng võ, bởi vì Nhân tộc và trong tưởng tượng của hắn hoàn toàn không giống nhau.

Tại trong tưởng tượng của hắn, Nhân tộc thuộc về trạng thái chưa khai phát, sẽ không xây nhà, sẽ không nhóm lửa, sẽ không may áo, càng không khả năng sẽ tu luyện.

Nhưng chuyến đi này, lại phát hiện, Nhân tộc cái gì cũng biết!

Thậm chí ngay cả tu sĩ đều đã xuất hiện!

Chính thống Đạo gia tu luyện phương pháp!

Hết thảy đều tiến hành ngay ngắn rõ ràng!

Điều này làm cho hắn mộng bức.

Sao có thể như vậy a, Sư tôn không phải nói Nhân tộc cái gì cũng không biết sao?

Hiện tại, cái gì cũng biết rồi a, vậy hắn đi xuống còn có đất dụng võ sao?

Còn có thể truyền đạo ư?

Hy vọng thu hoạch được vô lượng công đức tan vỡ, làm cho Huyền Đô phi thường mất hứng.

Hắn nào biết được, hắn tới chậm.

Hồng Vân tại mấy trăm năm trước đã tới Nhân tộc, có Trấn Nguyên Tử trợ giúp, đối với Nhân tộc giáo hóa tốc độ phi thường nhanh, tu luyện chi pháp truyền xuống, cũng cấp tốc tại trong Nhân tộc

truyền lại.

Ngắn ngủi mấy trăm năm thời gian, đã truyền khắp cả Nhân tộc, thôi động cả Nhân tộc phát triển!

Nhân tộc bây giờ, không cần giáo phái khác giáo hóa nữa.

Huyền Đô mang theo tâm tình vô cùng thất lạc về tới Bát Cảnh Cung, cầu kiến Thái Thượng.

Thái Thượng thấy Huyền Đô trở về, cũng phi thường kinh ngạc, không khỏi hỏi: "Vi sư không phải bảo ngươi đi Nhân tộc kiến lập đạo thống sao?

Mới vài năm thời gian, vì sao đã trở về?" Huyền Đô chát chúa nói: "Sư tôn, đệ tử tại Nhân tộc đợi mấy năm, phát hiện Nhân tộc đã có đạo thống, hết thảy phát triển ngay ngắn trật tự, đi vào chính thống, căn bản dùng không đến ta đi kiến lập đạo thống nữa a." "Cái gì?" Thái Thượng sắc mặt biến đổi, trực tiếp đứng lên: "Sao có thể?

Ngươi có biết là ai kiến lập đạo thống không?" Huyền Đô đáp: "Không biết, chỉ rõ ràng là chính thống Đạo gia tu luyện chi pháp." Thái Thượng nhíu mày: "Chẳng lẽ Nguyên Thủy sớm biết Nhân tộc sắp đại hưng?

Không có khả năng, gia hỏa này không thiện tiên cơ, ngay cả ta đều không tính ra, hắn làm sao có thể tính ra!" Huyền Đô đứng tại một bên không dám nói lời nào.

Thái Thượng suy nghĩ một hồi, sau lưng đi ra một người, cùng hắn dáng dấp giống nhau như đúc, chính là Thái Thượng Thiện Thi. "Đi, tùy vi sư cùng đi xem một chút." Thái Thượng thản nhiên nói.

Sau đó Thiện Thi cuốn lấy Huyền Đô rời khỏi Bát Cảnh Cung, vãng Nhân tộc mà đi.

Trong nháy mắt, hai người đã tới Nhân tộc, bắt đầu hành tẩu tại

các đại tụ tập địa của Nhân tộc.

Nhìn xem tình huống phát triển của Nhân tộc, sắc mặt Thái Thượng không tốt chút nào.

Trong nháy mắt mấy năm trôi qua, Thái Thượng và Huyền Đô đi qua các nơi tụ tập của Nhân tộc, nhìn thấy quỹ tích phát triển của Nhân tộc, cũng nhìn thấy không ít người tu hành, phát hiện trong Nhân tộc, xác thực tồn tại đạo thống!

Một ngày nọ, hai người nhìn thấy một tòa miếu.

Tên của ngôi miếu gọi là "Đạo Tổ Miếu", hiển nhiên ý tứ rất rõ ràng, là tiên tổ đạo thống, cho nên được xưng là Đạo Tổ! "Đi, đi vào xem một chút." Thái Thượng nói.

Hắn ngược lại muốn xem xem, rốt cuộc là ai đoạt công đức của hắn, tại trong Nhân tộc kiến lập đạo thống, thay thế Nhân Giáo!

Đi vào xem xét, một tượng đá thanh niên yêu dị đặt ở giữa, phía dưới dâng đầy hương, hương hỏa vượng đến cực điểm!

Nhìn thấy thanh niên yêu dị kia trong nháy mắt, Thái Thượng trừng lớn mắt! "Lại là hắn!

Không có khả năng!" "...

Minh Hà Thánh Nhân!" Huyền Đô cũng ngẩn ngươ i.

Trong miếu, tượng đá thanh niên tướng mạo yêu dị tuấn lãng, chẳng phải chính là Minh Hà sao?

Minh Hà tại Nhân tộc truyền đạo, tại trong Nhân tộc xác lập đạo thống?

Sao có thể?

Huyền Đô có chút không dám tin tưởng, Minh Hà Thánh Nhân không phải tu luyện Sát Phạt Chi Đạo sao, giảng đạo lý là thuộc về

Ma Đạo, nhưng hiện tại đạo thống trong Nhân tộc, phân minh là chính thống đạo pháp tu luyện chi pháp a!

Điều này cũng quá không phù hợp logic rồi.

Thái Thượng sắc mặt trầm xuống, gắt gao nhìn chằm chằm tượng đá Minh Hà, trong lòng tràn đầy phẫn nộ và không cam lòng!

Chương 37

Vốn cho rằng công đức dễ như trở bàn tay, kết quả lại bị Minh Hà tiệt hồ!

Địa Phủ công đức bị Minh Hà toàn bộ chiếm hết, Tam Thanh tự hủ vi Bàn Cổ chính tông ngay cả một điểm canh cũng không vớt được.

Bổ thiên công đức bị Minh Hà qua phân một nửa, thậm chí có thể là bảy thành, bởi vì có hai thành rơi vào trên người Huyền Quy, Huyền Quy lại là người của Minh Hà, còn lại ba thành bị Nữ Oa cầm.

Tam Thanh và Tây Phương Nhị Thánh y nguyên một chút cũng không vớt được!

Nhưng là, hiện tại công đức Nhân tộc tốt như vậy, cũng bị Minh Hà sớm nhớ thương, trực tiếp vớt đi!

Thế gian có thể cầm công đức nhiều như vậy, chẳng lẽ toàn bộ đều bị Minh Hà cầm đi sao!

Làm cho Thái Thượng luôn luôn tự mệnh thanh cao như thế nào có thể chịu đựng được?

Hắn vô vi nhi trị, tâm tính thanh cao, nhưng đó là bởi vì hắn vẫn luôn đứng ở nơi cao nhất, cái phần kia vĩnh viễn chạy không thoát, đây là một điểm kiên định của hắn.

Nhưng sau khi Minh Hà xuất hiện, hắn đã không còn đứng ở nơi cao nhất, lúc hắn muốn đi tranh thủ đồ vật, mới phát hiện áp căn tranh thủ không được!

Loại cảm giác này, hoàn toàn đánh nát cái gọi là thanh cao và đạm nhiên tùy ý của hắn.

Hóa ra, hắn cũng không phải loại người chân chính thuận theo tự nhiên. "Minh Hà!" Thái Thượng quát khẽ một tiếng. "Sư tôn, chúng ta hiện tại làm sao bây giờ?" Huyền Đô hỏi.

Thái Thượng ý thức được đệ tử đang ở bên cạnh, thế là dần dần thu liễm cảm xúc, nói: "Vi sư tính toán trong Nhân tộc còn có công đức, chúng ta về trước đi, đợi vi sư hảo hảo tính một chút, lần này cũng không thể lại để cho Minh Hà dẫn trước!" "Tốt!" Huyền Đô gật gật đầu, thế là đi theo Thái Thượng cùng nhau trở về Bát Cảnh Cung.

Trong Huyết Hải.

Hồng Vân trở về trong Địa Phủ, cũng hướng Minh Hà bẩm báo sự tình Nhân tộc, việc giáo hóa Nhân tộc, kiến lập đạo thống đã hoàn thành, cũng đem lão tổ đạo thống thiết lập thành Minh Hà.

Đây cũng là lý do tượng đá trong Đạo Tổ Miếu của Nhân tộc là Minh Hà, chứ không phải Hồng Vân. "Xem ra bởi vì có Trấn Nguyên Tử hỗ trợ, tiến trình giáo hóa Nhân tộc gia tăng tốc độ, quá trình bình thường cần mấy ngàn năm, bây giờ mới vẻn vẹn hơn bốn trăm năm." Minh Hà lầm bầm một tiếng: "Vậy Tam Hoàng Ngũ Đế cũng nên lập, mà ta cũng có không ít công đức có thể cầm." Lần này giáo hóa Nhân tộc, kiến lập Nhân tộc đạo thống, Minh Hà thu hoạch được tám trăm vạn Thiên Đạo công đức, sau khi luyện hóa tu vi lại lần nữa tăng lên, bất quá cự ly đột phá Thất Trọng Thiên còn cần một ngàn hai trăm vạn Thiên Đạo công đức.

Lần này sách lập Tam Hoàng Ngũ Đế mà nói, tất định có thể lần nữa thu hoạch được không ít công đức, cộng thêm Hạ Vũ trị thủy phía sau, tất định cũng có thể thu hoạch được đại lượng công đức.

Đột phá Thất Trọng Thiên hẳn là không thành vấn đề. [Nhân tộc đại hưng, Tam Hoàng đương lập, phát động lựa chọn!] [Lựa chọn 1: Lựa chọn tiến về Nhân tộc sách lập Tam Hoàng, ban thưởng Hiên

Viên Kiếm, Thần Nông Đỉnh cùng Không Động Ấn và bốn trăm vạn Đại Đạo công đức!] [Lựa chọn 2: Lựa chọn tiến về Nhân tộc, tĩnh quan kỳ biến, ban thưởng hai trăm vạn Đại Đạo công đức!] [Lựa chọn 3: Ở lại Huyết Hải tu luyện, ban thưởng Tiên Thiên Linh Căn Nhân Sâm Quả!] Lại có lựa chọn rồi?

Minh Hà cấp tốc liếc nhìn ba cái lựa chọn, đương nhiên không chút do dự lựa chọn cái thứ nhất.

Lập tức làm ra lựa chọn, sau đó trong không gian hệ thống nhiều ra một thanh Hiên Viên Kiếm, Thần Nông Đỉnh cùng Không Động Ấn!

Hiên Viên Kiếm tự nhiên không cần nhiều lời, tiền thân là Đồ Vu Kiếm, nãi là bội kiếm của Hiên Viên Hoàng Đế, chẳng qua hiện tại không có sách phong, cố bả kiếm này tịnh vị (chưa về) trong tay Hoàng Đế.

Thần Nông Đỉnh cũng không cần nói, thần khí của Địa Hoàng Thần Nông, cũng là tượng trưng cho Địa Hoàng.

Sau đó là Không Động Ấn.

Không Động Ấn nãi là tượng trưng của Nhân Hoàng, đại biểu Nhân tộc hoàng giả mệnh cách cùng khí vận, là Nhân tộc Khí Vận Chí Bảo, duy có nắm giữ Không Động Ấn mới có thể chân chính là Nhân Hoàng.

Cũng duy có như thế, mới có thể chấn hưng Nhân tộc, làm cho Nhân tộc đại hưng.

Đạt được ba dạng đồ vật này, việc sách lập Tam Hoàng sẽ tương đối đơn giản, cũng có thể nắm giữ Nhân tộc khí vận, đem Nhân tộc khí vận cùng tự thân trói lại một chỗ!

Từ nay về sau Nhân tộc hưng, tắc Minh Hà hưng.

Nhân tộc đã chú định trở thành nhân vật chính tương lai của Hồng

Hoang. "Ha ha, có Không Động Ấn, tin rằng sẽ có vô lượng công đức!" Minh Hà cười to một tiếng, sau đó bắt đầu luyện hóa Không Động Ấn.

Thoáng chớp mắt vạn năm trôi qua, ngoại giới cũng mới một năm thời gian mà thôi, Minh Hà luyện hóa Không Động Ấn, từ nay về sau Nhân tộc khí vận cùng hắn triệt để liên hệ tại một chỗ.

Minh Hà rời khỏi Huyết Hải, tiến về Nhân tộc.

Lần này, Minh Hà cũng không để Hồng Vân đi sách lập Tam Hoàng, dù sao loại đại sự này, mình làm mới tốt.

Không chừng sau khi sách lập Tam Hoàng, lấy được công đức, đủ để đạp nhập Thất Trọng Thiên!

Đây chính là mấu chốt quan hồ đến việc có thể hay không đạp nhập Thất Trọng Thiên, cho nên tự nhiên muốn đích thân tiến về.

Côn Luân Sơn Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bỗng nhiên mở hai mắt ra, lầm bầm một tiếng: "Nhân tộc có một trận khí vận của ta, Tam Hoàng đương lập, Nhân Hoàng ứng là người Xiển Giáo ta!

Nên phái một đệ tử tiến về Nhân tộc thu Nhân Hoàng làm đồ đệ!" Nguyên Thủy mấy lần trước tại trong tranh đấu cùng Minh Hà tổn thất quá lớn, ngay cả Thánh Thể hiện tại đều có tổn thương, cứ việc đi thỉnh cầu Hồng Quân Đạo Tổ hỗ trợ chữa thương, cũng tịnh vị hoàn toàn trị hết.

Hiện tại Thiên Đạo có cảm, Nhân tộc Nhân Hoàng hẳn là trở thành người Xiển Giáo, hắn tự nhiên sẽ không buông tha.

Nguyên Thủy hiện tại cũng biết, Nhân tộc tức sắp đại hưng, cùng Nhân tộc trói chặt quan hệ, tuyệt đối không có sai. "Đáng tiếc Quảng Thành Tử đã vẫn lạc, nếu không tuyệt đối là nhân tuyển tốt nhất!

Thôi được, bản tôn tự mình đi một chuyến, thu Nhân Hoàng kia làm đồ đệ đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn vung tay lên, rời khỏi Ngọc Hư Cung, tiến về Nhân tộc.

Dựa theo lịch sử phát triển bình thường của Hồng Hoang, vốn dĩ Hiên Viên hẳn là bị Quảng Thành Tử thu làm đệ tử, nhưng Quảng Thành Tử đã bị Minh Hà đánh giết, Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ có thể đích thân tiến về.

Hắn đã tổn thất không ít, lần này cũng không thể lại mất đi Nhân tộc khí vận.

Trong Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng đang tại quái (bói toán), bỗng nhiên trong tay dừng lại, thấp giọng nói: "Tam Hoàng đương lập, lần này lão phu cũng không thể bỏ lỡ!" Nói xong, một bước bước ra, nháy mắt biến mất tại Bát Cảnh Cung, vãng Nhân tộc mà đi.

Tại một cái sơn mạch nào đó trong Nhân tộc.

Một lão nông đang hành tẩu tại trong non sông, gặp được một số quái thảo quái hoa chưa từng thấy, đều sẽ lựa chọn nếm thử, xem xem rốt cuộc có hiệu quả gì.

Lão nông vốn chỉ có hơn bốn mươi tuổi, nhưng bởi vì nếm thử quá nhiều quái thảo, thân thể trở nên phi thường kém, trở nên phi thường tiều tụy, nhìn giống như lão nhân sáu bảy mươi tuổi vậy. "Ân?

Phía trước có người?" Lão nông bỗng nhiên nhìn thấy phía trước đứng một thanh niên mặc trường bào màu đỏ, không khỏi có chút hiếu kỳ.

Trong núi hoang rừng rậm này, làm sao lại có người ở chỗ như thế này? "Tiểu huynh đệ." Lão nông đi qua, hô một tiếng.

Thanh niên xoay người nhìn về phía lão nông, lão nông nhìn rõ ràng bộ dáng thanh niên, là một thanh niên dung mạo tuấn lãng yêu dị, đặc biệt là cặp mắt kia, màu đỏ, giống như hồng bảo thạch vậy!

Lão nông nhất thời cảm thấy thanh niên quen mắt. "Bản tọa Minh Hà." Minh Hà cũng không định giấu diếm thân phận, trực tiếp tự bạo thân phận.

Lão nông nghe xong, Đạo Tổ Minh Hà, lập tức khom người hạ bái: "Lão nông bái kiến Đạo Tổ!" Minh Hà gật gật đầu: "Thần Nông, hành tẩu ở non sông đầm lầy, vì nhẫn trụ nếm bách thảo, thực chúc có thiên đại công đức, bản tọa là Đạo Giáo chi chủ, đặc ban thưởng Thần Nông Đỉnh, phong làm Địa Hoàng!" Nói xong, giơ tay chỉ về phía Thần Nông một cái, Thần Nông Đỉnh xuất hiện trước mặt Thần Nông.

Lập tức có Thiên Đạo công đức hàng lâm!

Việc này vốn là thuận ứng Thiên Đạo sự tình, Minh Hà hiện tại lại là chủ đạo thống Nhân tộc, trong việc sách lập Thần Nông, Thiên Đạo lập tức có cảm, hàng lâm giáo hóa công đức, một nửa rơi vào trên người Minh Hà, một nửa rơi vào trên người Thần Nông.

Thân thể Thần Nông cấp tốc phát sinh biến hóa, trong nháy mắt trở nên trẻ tuổi, khôi phục lại bộ dáng hơn bốn mươi tuổi.

Tiếp theo tu vi Thần Nông cũng bắt đầu leo lên. "Đa tạ Đạo Tổ!" Thần Nông kích động quỳ lạy, đối với Minh Hà vô cùng cung kính!

Minh Hà nói: "Từ nay về sau ngươi là một trong Nhân tộc Tam Hoàng - Địa Hoàng, Nhân tộc phát triển cần ngươi phù trì, bản tọa đi đây." Nói xong, Minh Hà trực tiếp biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, Thiên Đạo phát ra thanh âm. "Minh Hà giáo hóa Nhân tộc có công, sách lập Địa Hoàng, trời ban công đức!" Thanh âm băng

lãnh vang lên tại Hồng Hoang đại địa, tất cả Thánh Nhân và đại năng đều đã nghe rõ ràng! "Lại là Minh Hà!" Thái Thượng dừng lại trong hư không, sắc mặt có chút khó coi: "Tốc độ Minh Hà sao lại nhanh như vậy!

Không được, ta nhất định phải đuổi tại trước hắn, sách lập Nhân Hoàng và Thiên Hoàng, nếu không thì Thiên Đạo công đức lại toàn bộ bị hắn đoạt đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng dừng lại, hừ một tiếng: "Chỗ nào cũng có Minh Hà gia hỏa này!

Lần này, bản tôn thu Hiên Viên làm đồ đệ, nãi là Thiên Đạo có cảm, hắn cũng đoạt không được!" Nói xong, hắn tăng tốc độ, đi tới tụ tập địa của liên minh bộ lạc Cổ Âu Lạc.

Hiên Viên Hoàng Đế cư trú tại nơi này, là thủ lĩnh liên minh bộ lạc an lạc!

Nguyên Thủy Thiên Tôn vừa xuất hiện, lập tức tán phát ra một tia thánh uy, kinh động đến tất cả Nhân tộc.

Tất cả Nhân tộc toàn bộ xuất hiện, nhìn thấy trên trời có thần tiên xuất hiện, lập tức nhao nhao quỳ bái xuống.

Chương 38

Hoàng Đế tự nhiên cũng bị kinh động, trực tiếp đi tới, nhìn thấy Nguyên Thủy, vội vàng chắp tay: "Vãn bối Hiên Viên, bái kiến Nguyên Thủy Thánh Nhân!

Có thất viễn nghênh, mong được lượng thứ!" Hắn tịnh vị hạ quỳ, bởi vì hắn là thủ lĩnh Nhân tộc, đại nhân vật cường đại nhất cả Nhân tộc, đại biểu cho Nhân tộc, cho nên không có khả năng hướng Nguyên Thủy hạ quỳ.

Nguyên Thủy thấy Hiên Viên đối với mình không quỳ, trong lòng có chút khó chịu, bất quá bởi vì muốn cùng Hiên Viên kiến lập quan hệ thầy trò, thu hoạch Nhân tộc khí vận và đại công đức, cho nên cũng chỉ có thể đem bất mãn để ở trong lòng. "Ân." Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện ra uy nghi Thánh Nhân: "Hôm nay bản tôn tới Nhân tộc, có cảm Hiên Viên nãi là người có đại phúc duyên, cùng bản tôn hữu duyên, cố bản tôn tới thu đồ!

Hiên Viên, ngươi có nguyện trở thành đồ đệ bản tôn?" Lời vừa nói ra, tất cả Nhân tộc đều đại hỉ quá đỗi!

Đây chính là Thánh Nhân a!

Nếu quân chủ trở thành đồ đệ Thánh Nhân, vậy đối với Nhân tộc, tất định có lợi ích cực lớn a!

Tất cả mọi người đều mong đợi nhìn về phía Hiên Viên.

Nhưng mà, Hiên Viên lại lắc đầu nói: "Đa tạ Nguyên Thủy Thánh Nhân hảo ý, chỉ là... vãn bối đã có sư tôn!" Có sư phụ rồi?

Nguyên Thủy ngẩn người.

Hiên Viên đã có sư phụ?

Muộn rồi sao?

Không thể nào.

Nguyên Thủy nhíu mày hỏi: "Sư phụ ngươi là ai?

Bản tôn rất ít khi thu đồ đệ, hôm nay coi trọng ngươi là phúc phận của ngươi, ngươi suy nghĩ cho kỹ!" Hiên Viên đáp: "Thừa mông Thánh nhân coi trọng, chỉ là Nhân tộc ta đã có đạo thống, e rằng không thể bái Thánh nhân làm thầy nữa, xin Thánh nhân lượng thứ." Nguyên Thủy sầm mặt xuống, lạnh lùng nói: "Nếu hôm nay Bản tôn nhất định muốn thu ngươi làm đồ đệ thì sao?" Hiên Viên nghiêm túc đáp: "Ninh tử bất tòng!" "!!!" Nguyên Thủy tức giận đến mức nghiến răng nghiến lợi.

Hắn cảm thấy gần đây khí vận của mình thật sự không tốt, làm việc gì cũng xui xẻo, muốn thu cái đồ đệ cũng bị người ta ghét bỏ, thà chết chứ không chịu bái sư!

Dù sao hắn cũng là Thánh nhân mà! "Muốn chết!" Nguyên Thủy cũng nổi nóng rồi.

Trước đó một khoảng thời gian dài đều bị Minh Hà áp bức đến không thở nổi, lần nào cũng cực kỳ uất ức, mất hết mặt mũi.

Nhưng Minh Hà quá lợi hại, đánh không lại Minh Hà nên chỉ đành nhẫn nhịn.

Hiện tại, hảo tâm hảo ý thu một Nhân tộc làm đồ đệ, lại bị đối phương cự tuyệt!

Là cái loại thà chết không nghe!

Nguyên Thủy Thánh nhân không cần mặt mũi sao?

Một tên Nhân tộc cũng dám kiêu ngạo trước mặt hắn!

Nguyên Thủy càng nghĩ càng giận, một luồng Thánh uy bộc phát,

tất cả Nhân tộc đều sợ hãi run rẩy, run lẩy bẩy quỳ rạp xuống đất.

Hiên Viên cũng khó lòng chịu đựng đẳng cấp Thánh uy này, sắc mặt biến đổi mạnh, toàn thân xương cốt đều kêu răng rắc, trực tiếp "phịch" một tiếng quỳ xuống đất, thân thể như bị nghiền nát mãnh liệt.

Nhưng hắn vẫn nghiến răng, chưa từng muốn khuất phục, dưới sự thừa thụ luồng Thánh uy kia, hắn vẫn muốn đứng dậy. "Có đáp ứng không!" Nguyên Thủy lạnh lùng nói.

Hiên Viên nghiến răng đáp: "Hiên Viên ta, không bao giờ phản bội đạo thống!" Từng giọt mồ hôi lạnh toát ra từ trên người hắn, nhưng vẫn cứ nghiến răng kiên trì.

Trong hư không, Thái Thượng cũng đang ở nơi này, chỉ lẳng lặng nhìn một màn này, tịnh không có ý định xuất hiện ngăn cản.

Tuy hắn lấy Nhân tộc lập giáo, nhưng Nhân tộc trong mắt hắn, bất quá chỉ là một công cụ bị lợi dụng mà thôi, chỉ cần Nguyên Thủy không giết Hiên Viên, tùy tiện Nguyên Thủy giày vò thế nào cũng được.

Cho nên Thái Thượng vẫn luôn đứng nhìn. "Muốn chết." Nguyên Thủy quát lạnh một tiếng, Thánh uy lại lần nữa tăng lên, muốn triệt để đánh tan ý chí của Hiên Viên.

Nhưng đúng lúc này, một giọng nói lãnh đạm vang lên: "Đảm cảm ra tay với đạo thống Nhân tộc của ta, Nguyên Thủy, ngươi chán sống rồi." Tiếp đó, trước mặt Hiên Viên xuất hiện một thanh niên.

Ngay khi thanh niên này xuất hiện, một luồng Thánh uy còn khủng bố hơn cả Nguyên Thủy bùng nổ, trực tiếp nghiền ép Thánh uy của Nguyên Thủy, tất cả Nhân tộc đều cảm giác toàn thân nhẹ nhõm, không còn chút áp lực nào.

Đặc biệt là Hiên Viên, chỉ cảm thấy vô cùng thoải mái, giống như tảng đá lớn đè trên người bị dời đi vậy.

Hiên Viên đứng dậy, nhìn thanh niên trước mắt: "..." "Minh Hà!" Đúng lúc này, Nguyên Thủy kinh khủng kêu lên một tiếng, giống như chuột gặp phải mèo, vô cùng sợ hãi.

Giờ khắc này trong lòng hắn thầm mắng, sao Minh Hà lại ở đây?!

Hắn ở đây bảo vệ đạo thống Nhân tộc?

Minh Hà hừ lạnh một tiếng: "Nguyên Thủy, gan to lắm!

Dám động thủ với người của ta, xem ra Thánh thể của ngươi vẫn chưa hỏng, có cần ta giúp ngươi đập nát không!" Nguyên Thủy sợ đến mức toàn thân run lên, nỗi sợ hãi Minh Hà đã khắc sâu vào tâm trí, nào dám kêu gào với Minh Hà nữa!

Nguyên Thủy vội vàng giải thích: "Minh Hà đạo hữu, cái này... ta không biết là đạo thống của ngươi a, nếu ta biết là đạo thống của ngươi, cho ta một ngàn cái lá gan, ta cũng không dám làm càn ở đây!" Tất cả Nhân tộc đều kinh ngạc nhìn một màn này, không ít người đều hiếu kỳ nhìn Minh Hà, người thanh niên này rốt cuộc là ai mà có thể khiến Thánh nhân sợ hãi đến thế!

Đó chính là một trong Tam Thanh Thánh nhân a.

Duy chỉ có Hiên Viên sau khi nghe lời Nguyên Thủy nói, sắc mặt không khỏi đại biến, vội vàng đi tới trước mặt Minh Hà, sau khi nhìn rõ mặt Minh Hà, lộ ra vẻ cuồng hỷ: "Hiên Viên, tham kiến Đạo Tổ!" Nói xong, hắn trực tiếp quỳ xuống, hành lễ với Minh Hà.

Những Nhân tộc khác đều kinh ngạc nhìn cảnh này, ngay cả quân vương cũng cung kính như vậy sao?

Có người nói: "Đạo Tổ... chẳng lẽ là vị Đạo Tổ giảng đạo trong truyền thuyết!" "Ta nhớ ra rồi!

Đạo Tổ miếu của chúng ta, chẳng phải đang thờ phụng ngài ấy sao!" "Ta thấy sao mà quen mắt thế!" "Chúng ta, bái kiến Đạo Tổ!" Tất cả Nhân tộc toàn bộ hướng về Minh Hà quỳ xuống, từng người đều phát ra sự cung kính từ tận đáy lòng.

Nguyên Thủy trực tiếp nhìn đến ngây người!

Minh Hà thật sự là Đạo Tổ của Nhân tộc?

Đạo thống Nhân tộc là do Minh Hà truyền xuống?

Sao có thể!

Hắn không phải là người trong Ma đạo sao, Hiên Viên tu luyện rõ ràng là Kim Đan Đại Đạo chính thống của Đạo môn a!

Lần này Nguyên Thủy bắt đầu sợ hãi rồi.

Ở đây chèn ép đồ tử đồ tôn của Minh Hà, muốn thu đồ tử đồ tôn của Minh Hà làm đồ đệ, đây không phải tự tìm khổ sao?

Nguyên Thủy toát mồ hôi lạnh.

Hiện tại hắn rất sợ Minh Hà, sợ Minh Hà lại đối phó mình.

Công đức gì đó, hắn không quan tâm nữa, chỉ hy vọng Minh Hà đừng làm càn là được.

Nếu lại bị Minh Hà hành hạ, hắn thật sự hoài nghi nhân sinh mất.

Trong hư không, Thái Thượng nhìn thấy một màn này sắc mặt cũng khó coi.

Quả nhiên Minh Hà là Đạo Tổ của đạo thống Nhân tộc, thật sự bị Minh Hà lấy mất công đức!

Thái Thượng nói: "Bất kể thế nào, lần này công đức sách lập Tam Hoàng, lão phu nhất định phải lấy!" "Đều đứng lên đi." Minh Hà nhàn nhạt phất tay, tất cả mọi người đều đứng dậy.

Minh Hà nhàn nhạt nói: "Nhân tộc tuy là sinh linh xuất hiện cuối cùng của Hồng Hoang, nhưng chú định sẽ đại hưng, các ngươi không cần phải cúi đầu trước những kẻ Thánh nhân miệt thị các ngươi." "Bản tọa là Minh Hà, là chủ đạo thống Nhân tộc, hôm nay tới đây không vì việc gì khác, đặc biệt vì Nhân tộc sách lập Tam Hoàng!

Có Tam Hoàng tại vị, tất có thể hộ Nhân tộc thiên thu vạn đại, vĩnh thịnh bất suy!" Nghe lời Minh Hà nói, tất cả Nhân tộc đều sinh ra lòng nhiệt huyết ngang tàng, nhao nhao chắp tay với Minh Hà: "Chúng ta cẩn tuân mệnh Đạo Tổ." Lần này Nguyên Thủy càng thêm xấu hổ.

Lời Minh Hà nói, hiển nhiên là nói cho hắn nghe.

Ý ngoài lời chính là, Nguyên Thủy tuy là Thánh nhân, nhưng đừng hòng ra oai ở Nhân tộc, tất cả Nhân tộc đều có thể không cần để ý đến hắn!

Điều này khiến kẻ luôn sĩ diện như Nguyên Thủy làm sao chịu nổi. "Minh Hà đạo hữu, tốc độ thật nhanh a." Đúng lúc này, một giọng nói đạm nhiên vang lên.

Chỉ thấy không gian trên trời xé rách, Thái Thượng từ trong hư không bước ra.

Minh Hà đối với việc Thái Thượng đến một chút cũng không kỳ quái, với thực lực của hắn, đã sớm phát giác tên này ẩn nấp trong hư không, vẫn luôn nhìn sự thái phát triển, hiện tại mắt thấy sắp sách lập Nhân Hoàng mới chịu xuất hiện.

Những Nhân tộc khác nhìn thấy lại thêm một vị Thánh nhân, đều không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc.

Chương 39

Hôm nay sao thế này, lại thêm một Thánh nhân?

Thái Thượng thì Nhân tộc có biết, dù sao Thái Thượng cũng lấy Nhân tộc lập giáo, sau khi Nhân tộc được sáng lập không lâu thì sáng lập Nhân Giáo, lưu lại sự tích trong Nhân tộc, thậm chí có người còn xây dựng không ít miếu thờ Lão Tử. "Chúng ta, bái kiến Thái Thượng Thánh nhân." Dưới sự dẫn dắt của Hiên Viên, tất cả Nhân tộc đều triều bái Thái Thượng một cái, nhưng lần này một người cũng không quỳ xuống, hiển nhiên đều nghe theo lời Minh Hà.

Điều này khiến trong lòng Thái Thượng có chút khó chịu, không phải vì bọn họ không quỳ mà cảm thấy mất mặt, mà là vì Nhân tộc bởi một câu nói của Minh Hà, tất cả đều thay đổi thái độ.

Minh Hà một người làm thay đổi cả Nhân tộc, khiến Thái Thượng khó chịu. "Không cần đa lễ." Thái Thượng lộ ra một nụ cười, bộ dáng hiền từ.

Ngừng một chút, hắn cười nói: "Lão phu lần này đến Nhân tộc, chủ yếu lấy danh nghĩa Nhân tộc Thánh Giáo, sách lập Tam Hoàng." Thái Thượng Thánh nhân cũng muốn sách lập Tam Hoàng?

Tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Sau đó đều nhìn về phía Minh Hà.

Đạo Tổ muốn sách lập Tam Hoàng, Thái Thượng cũng muốn sách lập Tam Hoàng?

Chuyện gì đây?

Hiên Viên do dự một lát, sau đó nói: "Thái Thượng Thánh nhân, nhưng Đạo Tổ đã tới rồi, Tam Hoàng lý nên do ngài ấy sách lập." Thái

Thượng nói: "Minh Hà đạo hữu có lòng vì Nhân tộc sách lập Tam Hoàng, lão phu phi thường hiểu, nhưng thiên ý như thế, Nhân Giáo ta thành lập đầu tiên tại Nhân tộc, là Nhân tộc Thánh Giáo, chưởng quản Nhân tộc, lý nên do lão phu sách lập." Hiên Viên lập tức có chút cạn lời.

Minh Hà bật cười một tiếng: "Vậy xin hỏi, vừa rồi lúc Nguyên Thủy áp bức Nhân Hoàng của Nhân tộc, ngươi đang ở đâu?" Nụ cười của Thái Thượng cứng lại, sau đó đạm đạm nói: "Lão phu tự nhiên là ở Bát Cảnh Cung." Minh Hà cười lạnh: "Phải không?

Nhưng ta cảm giác ngươi đang ở ngay trên không trung Nhân tộc nhìn tất cả mọi chuyện?" "Ngoài ra ta hỏi ngươi, đã là Nhân tộc Thánh Giáo thành lập đầu tiên, lý nên che chở Nhân tộc chứ?

Nhưng năm đó khi Vu Yêu đại chiến, Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm, hàng chục vạn, hàng trăm vạn Nhân tộc chết oan chết uổng, với tư cách là giáo chủ Nhân tộc Thánh Giáo, ngươi lại đang ở phương nào?" Lời này vừa thốt ra, Thái Thượng lập tức cười không nổi nữa.

Những Nhân tộc khác nghe xong cũng sững sờ, nhớ lại một đoạn lịch sử khó quên!

Thời kỳ thượng cổ đó, Vu Yêu đại chiến, Nhân tộc vô cùng nhỏ bé, Yêu Đình vì muốn đánh bại Vu tộc đã đại tứ đồ sát Nhân tộc, luyện chế Đồ Vu Kiếm!

Đó đối với Nhân tộc là tai nạn mang tính hủy diệt!

Vậy mà Thái Thượng lấy Nhân tộc lập giáo, lấy Nhân Giáo thành Thánh, lại chưa từng thấy xuất hiện che chở Nhân tộc.

Cộng thêm vừa rồi quân vương Nhân tộc Hiên Viên bị Nguyên Thủy áp bức, hắn chỉ đứng nhìn, không hề có ý tứ ra tay.

Lập tức, trong lòng toàn bộ tộc nhân Nhân tộc đều dâng lên nỗi oán hận.

Nhân Giáo như vậy, Thánh nhân như vậy, cũng xứng làm thần linh của Nhân tộc?

Sắc mặt Hiên Viên trở nên khó coi, nhìn về phía Thái Thượng: "Thái Thượng Thánh nhân, những lời Minh Hà Đạo Tổ nói là thật?" Thái Thượng bị hỏi như vậy, sắc mặt lập tức trầm xuống, lạnh lùng nói: "Bản thánh hành sự, hà tất phải hỏi ngươi?

Câm miệng!" Hiên Viên cười khổ một tiếng, sau đó nhìn về phía Minh Hà: "Minh Hà Đạo Tổ, xin ngài vì Nhân tộc ta, sách lập Tam Hoàng!

Từ nay về sau, Nhân tộc dưới sự dẫn dắt của ngài, tất định sẽ đi tới huy hoàng!" Thái Thượng nghe lời này, sắc mặt càng thêm trầm lãnh: "Hiên Viên!

Ngươi có biết mình đang nói gì không?

Bản thánh là Nhân tộc Thánh nhân!

Nhân tộc nếu không có Bản thánh, cũng chỉ là chủng tộc sâu kiến mà thôi!" Hiên Viên bỗng nhiên cười lớn: "Nhân tộc ta là do Nữ Oa Thánh nhân sáng tạo ra, Thái Thượng Thánh nhân mượn Nhân tộc ta thành Thánh, nợ Nhân tộc ta vô lượng nhân quả, nhưng bao nhiêu năm nay, ngài đã từng giúp Nhân tộc ta?" "Lúc Nhân tộc ta bị tàn sát ngài đang ở đâu?" "Lúc Nhân tộc ta bị áp bức, ngài lại đang ở chốn nào?" "...Ngươi không phối làm Thánh nhân của Nhân tộc ta!" "Nếu Nhân tộc ta có loại Thánh nhân này, không cần cũng được!" "Làm càn!" Thái Thượng nghe những lời này, giống như bị tát mạnh một cái, Thánh uy kinh khủng thăng đằng, nhà cửa xung quanh đều nhao nhao sụp đổ, vô số sơn mạch sụp đổ, tất cả mọi người đều bị dọa đến ngồi bệt xuống đất, kinh khủng nhìn Thái Thượng.

Đây chính là uy của Thánh nhân sao!

Chỉ có Hiên Viên tử tử trừng mắt nhìn Thái Thượng, dù cho toàn thân run rẩy, ngã trên mặt đất, một đôi mắt cũng hoàn toàn không phục thua. "Hừ!" Một tiếng hừ lạnh vang lên, trực tiếp nghiền nát tất cả uy áp của Thái Thượng.

Minh Hà lạnh lùng nhìn Thái Thượng: "Xem ra, bài học lần trước cho ngươi vẫn chưa đủ." Nói xong, Minh Hà trực tiếp nhấc tay vung lên, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bay ra, nhanh chóng hình thành một đại trận, sau đó đem cả Thái Thượng và Nguyên Thủy đều vây vào bên trong, tiếp đó Minh Hà cũng trực tiếp bay vào.

Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm xuất hiện trong tay, Thánh uy kinh khủng bùng nổ, nghiền ép Thái Thượng và Nguyên Thủy!

Nguyên Thủy nhìn một màn này thầm kêu khổ không ngừng.

Ân oán của ngươi và Thái Thượng, liên quan gì đến Nguyên Thủy ta a!

Đánh nhầm người rồi!

Có thể thấy được, Minh Hà lấy ra Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bố trí Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận tuyệt đối không phải dùng để phòng ngự, mà là dùng để vây người.

Ba người đều ở bên trong, nếu không đánh bại Minh Hà, ai cũng đừng hòng đi ra.

Hơn nữa, chiến đấu vì nguyên nhân của Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, cũng sẽ không lan đến Hồng Hoang.

Như vậy, Minh Hà khẳng định càng thêm tứ vô kỵ đạn. "Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!" Thái Thượng sắc mặt âm trầm, từng chữ từng câu nói.

Hiện tại hắn mới biết Minh Hà muốn Ly Địa Diễm Quang Kỳ để làm gì, hóa ra là để gom đủ Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, bày ra Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận cũng không đơn giản, đó là mượn dùng Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực, Tiên Thiên Ngũ Hành chi lực trong Hồng Hoang đều do Tứ Đại Hỗn Độn Nguyên Linh diễn hóa thành!

Một khi hình thành Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, dù là Thái Thượng, cũng khó lòng phá vỡ!

Minh Hà không nói lời nào, trực tiếp thi triển Kiếm Đạo thần thông Huyết La Cửu Kiếm đệ tam kiếm, nháy mắt xuất hiện trước mặt Thái Thượng, không chút do dự song kiếm chém xuống, lực phá hoại kinh khủng trực tiếp khiến không gian vỡ nát!

Sắc mặt Thái Thượng biến đổi, trên thân toát ra kim quang của Thái Cực Đồ, lại có một tòa bảo tháp hư ảo xuất hiện trên người. "Oanh long ~" Một tiếng nổ vang, song kiếm chém lên Thái Cực Đồ và bảo tháp hư ảo, bùng phát ra tiếng nổ kịch liệt, cả người Thái Thượng đều bị đánh bay ra ngoài, quang mang của Thái Cực Đồ trực tiếp sụp đổ, bảo tháp hư ảo cũng rung động không ngừng. "Minh Hà!

Khinh người quá đáng!" Thái Thượng nộ quát một tiếng, tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên cuộn trào, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp xoay tròn bay ra, rơi xuống trên đầu, bảo hộ chu toàn!

Sau đó, dưới chân xuất hiện Thái Cực Đồ, lần nữa bảo hộ chu toàn.

Chưa hết, Bạch Kim Ngọc Kiều cũng theo đó huyễn hóa ra, trực tiếp hướng về phía Minh Hà nghiền ép. "Không có chút gì mới mẻ hơn sao?" Minh Hà lắc đầu, song kiếm rung lên, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử điên cuồng gào thét, song kiếm phiếm huyết quang nồng đậm, nhấc tay vung lên, hai đạo huyết nhận bay ra, oanh kích lên

Bạch Kim Ngọc Kiều, Bạch Kim Ngọc Kiều kia trực tiếp tán loạn! "Nhất Khí Hóa Tam Thanh!" Thái Thượng nộ quát một tiếng, sau lưng đi ra ba người giống hệt nhau, tu vi cũng đều xấp xỉ hắn!

Trong nháy mắt, Minh Hà phải đối mặt với bốn vị Thánh nhân!

Nhất Khí Hóa Tam Thanh có thể nói là bản lĩnh giữ nhà của Thái Thượng, bình thường hiếm khi thi triển ra.

Hôm nay thực sự không còn cách nào, chỉ có thể dùng đến.

Nếu không thì e rằng sẽ bị Minh Hà áp bạo. "Cũng có chút mới mẻ." Minh Hà cười một tiếng, khí thế trên người lại lần nữa bạo trướng, Đại Đạo Hỗn Nguyên đạo quả bùng phát ra vô cùng sát phạt chi lực, Minh Hà trực tiếp thi triển Không Gian thần thông, nháy mắt đi tới trước mặt một cỗ phân thân.

Sắc mặt Thái Thượng hơi biến, không ngờ tốc độ của Minh Hà lại tăng vọt, đạt tới trình độ này! "Đệ tứ kiếm!" Minh Hà quát khẽ một tiếng, song kiếm lóe lên, trực tiếp rơi vào trên một cỗ phân thân của Thái Thượng. "Phốc ~" Trên người phân thân kia sáng lên một đạo hoàng quang, là quang mang phòng hộ của Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp muốn chặn lại công kích của Minh Hà, kết quả lại giống như giấy mỏng, trực tiếp phá toái!

Cỗ phân thân kia trực tiếp bị Minh Hà một kiếm chém thành hai nửa, chết ngay trong tay Minh Hà.

Minh Hà lại lần nữa trở về chỗ cũ, khinh thường nhìn Thái Thượng: "Nhất Khí Hóa Tam Thanh cũng chỉ đến thế." Sắc mặt Thái Thượng khó coi.

Hắn mới phát hiện, ở trước mặt Minh Hà hắn thật sự có chút vô lực.

Căn bản đánh không lại Minh Hà, dù cho dùng ra Nhất Khí Hóa

Tam Thanh cũng khó lòng ngăn cản Minh Hà! "Sư đệ!" Thái Thượng nhìn về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy hầu kết giật giật, thầm kêu khổ.

Vì sao lại dẫn chiến hỏa lên đầu ta a!

Đánh không lại đâu!

Nguyên Thủy khổ sở nói: "Sư huynh, hay là thôi đi, chúng ta đi thôi, chúng ta không dính dáng đến Nhân tộc của Minh Hà đạo hữu nữa." Thái Thượng bị Nguyên Thủy chọc tức không nhẹ.

Lúc trước khi Nguyên Thủy du thuyết hắn, đâu có nói như vậy!

Mẹ kiếp, hiện tại lại túng như thế!

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Sao, muốn cầu hòa rồi?

Chương 40

Lần này không kiêu ngạo nữa à?" Thái Thượng nói: "Minh Hà, đừng khinh người quá đáng!

Thiên địa công đức toàn bộ bị một mình ngươi chiếm, vị miễn có chút không hợp lý đi?

Nếu ngươi còn bá đạo như thế, đừng trách lão phu đem việc này cáo trạng với Đạo Tổ!

Đạo Tổ tuyệt đối sẽ không cho phép một người độc hưởng tất cả công đức!" Minh Hà cười lớn một tiếng: "Ha ha, đường đường là Thái Thượng, cũng học được cách uy hiếp người khác?

Cáo trạng Đạo Tổ chỗ đó, ta sợ lắm a!" Nói xong, Minh Hà lần nữa biến mất, xuất hiện trước mặt Thái Thượng.

Trực tiếp thi triển ra đệ ngũ kiếm!

Đồng thời, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân sức mạnh cuồng dũng, Sát Phạt Chi Đạo cũng bùng nổ, bùng phát ra một chiêu mạnh nhất mà Minh Hà từng sử dụng! "Oanh long ~" Một tiếng nổ vang, toàn bộ bên trong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận đều biến thành một mảnh hư vô, không gian hoàn toàn bị Minh Hà đánh cho vỡ nát thành cặn bã, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng đều bị đánh cho ảm đạm thất sắc, nhanh chóng thu nhỏ, biến mất không thấy.

Thái Cực Đồ xoay chuyển cũng không ngăn được đệ ngũ kiếm của Minh Hà, đồng dạng nhanh chóng thu nhỏ, biến mất không thấy. "Phốc ~" Thái Thượng trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt nháy mắt uể oải. "Lực phá hoại thật mạnh!" Trong lòng Nguyên Thủy hãi nhiên, đối với Minh Hà càng thêm kiêng kỵ.

Một kiếm vừa rồi, nếu không có Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, e rằng một nửa Hồng Hoang đều sẽ bị đánh vỡ!

Đẳng cấp thực lực này, vượt ra khỏi Thánh nhân bình thường quá nhiều.

Thái Thượng trực tiếp không phải đối thủ, ba pháp thân Nhất Khí Hóa Tam Thanh đương trường hóa thành tro bụi.

Thái Thượng bị đánh bay ra ngoài, đập vào trên vách lũy Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, kinh hãi nhìn Minh Hà.

Ở trước mặt Minh Hà, hắn cảm nhận được loại cảm giác trầm trọng vô lực!

Minh Hà sau khi phá vỡ tất cả phòng ngự của Thái Thượng, căn bản không có ý định buông tha, lần nữa lao về phía Thái Thượng, song kiếm trong tay không chút lưu tình!

Sắc mặt Thái Thượng khó coi, sau lưng hắn lần nữa đi ra một người, chính là Ác thi! "Bạo!" Thái Thượng không dám cùng Minh Hà dây dưa nữa, trực tiếp dẫn nổ Ác thi. "Oanh long long ~" Ác thi sau khi bị dẫn nổ, bùng phát ra lực phá hoại cực kỳ kinh khủng, cả Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận đều rung động, thậm chí xuất hiện một cái lỗ hổng! "Minh Hà!

Mối thù hôm nay, lão phu sớm muộn cũng sẽ có ngày đòi lại!" Thái Thượng ném lại một câu ngoan thoại, trực tiếp hướng về phía lỗ hổng kia bay ra ngoài.

Nguyên Thủy cũng không dám dừng lại ở đây, vội vàng đi theo chạy mất.

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Ta thấy không cần đâu, tất cả ân oán hôm nay giải quyết một thể cho xong!" Nói xong, thân thể Minh Hà lóe lên, nháy mắt đuổi kịp Thái Thượng!

Minh Hà nắm giữ Đại Đạo cấp Không Gian thần thông, về tốc độ hoàn toàn nghiền ép Thái Thượng. "Ông ~" Song kiếm của Minh Hà tản mát ra tiếng ong ong khủng bố, Thái Thượng sắc mặt khó coi, giận dữ nói: "Minh Hà, đừng quá phận!" Hắn hiển nhiên đã phát giác được sát tâm của Minh Hà!

Minh Hà rõ ràng là không muốn buông tha hắn!

Minh Hà nói: "Ta vẫn luôn quá phận như vậy đấy." Nói xong, lại lần nữa thi triển đệ ngũ kiếm, chém về phía Thái Thượng.

Vô tận kiếm khí tản mát ra. "A!" Thái Thượng nộ quát một tiếng, lại lần nữa cưỡng ép thôi động Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, vọng tưởng muốn cưỡng ép ngăn cản Minh Hà kiếm đạo thần thông.

Nhưng, căn bản không ngăn được!

Hai kiện phòng ngự chí bảo trực tiếp bị đánh lui.

Minh Hà lần nữa xuất kiếm, tốc độ nhanh hơn. "Oanh long ~" "Không!" Thân thể Thái Thượng trực tiếp bị Minh Hà một kiếm chém nát, biến mất giữa không trung, quy về hư vô!

Thái Thượng, vẫn lạc! "Oanh long long ~" Chư thiên phát ra tiếng nổ vang kinh khủng, thậm chí ngay cả Thiên Đạo cũng tản mát ra một luồng ý chí, quan sát nơi này.

Trên trời xuất hiện vô tận hào quang, từng đạo thánh quang hàng lâm, vô tận linh khí bùng nổ.

Thánh nhân sau khi vẫn lạc sẽ bùng phát ra linh khí, dù sao thân thể Thánh nhân bản thân đã trữ tồn vô tận linh lực, Thánh nhân vẫn lạc, tự nhiên có vô tận linh khí bùng nổ.

Bầu trời thậm chí xuất hiện từng đám mây ngũ sắc tường vân.

Những thứ này, đều là do Thánh nhân vẫn lạc dẫn tới.

Nguyên Thủy ở phía xa nhìn một màn này toàn thân run rẩy, chỉ cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, trong lòng đầy sợ hãi.

Ngay cả Thái Thượng cũng bị một kiếm chém rồi!

Cũng quá điên cuồng đi!

Tên này, quả thực là một kẻ điên!

Chẳng lẽ hắn muốn giết từng người một sao?

Nguyên Thủy sợ, triệt để sợ hãi!

Căn bản không dám ở lại nơi này, một đường cuồng độn chạy về Ngọc Hư Cung, mở ra toàn bộ trận pháp, trực tiếp đối ngoại tuyên bố bắt đầu bế quan.

Tựa hồ chỉ có như vậy, mới có thể triệt tiêu phần sợ hãi kia.

Đang quan sát trận chiến này, chư Thánh cũng đều hít sâu một hơi khí lạnh!

Minh Hà cũng quá mạnh đi!

Ngay cả Thái Thượng cũng bị chém một lần!

Đây cũng không phải lần trước giết Tiếp Dẫn a, Thái Thượng hào xưng là Thánh nhân mạnh nhất dưới trướng Hồng Quân, đứng đầu Tam Thanh, vậy mà vẫn lạc trong tay Minh Hà!

Chư Thánh đều cảm thấy có chút không thể tin nổi.

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ kích động nói: "Minh Hà đại ca quá lợi hại, ngay cả Thái Thượng cũng chém!" Đế Giang cười lớn một tiếng: "Không hổ là Minh Hà Thánh nhân!

Tên Thái Thượng kia quá đạo đức giả, Minh Hà Thánh nhân chém hắn thật đại khoái nhân tâm!" "Minh Hà!" Ỷ thác vào Thiên Đạo phục

sinh, Thái Thượng phát ra một tiếng gầm thét kinh thiên: "Thái Thượng ta, thề không đội trời chung với ngươi!" Minh Hà tự nhiên cũng nghe thấy tiếng gầm thét của Thái Thượng, nhàn nhạt đáp lại: "Nếu có gan, đại khả lại đến đây, đến một lần Bản tọa giết một lần." Thái Thượng mặt đầy lửa giận, sắc mặt sắp vắt ra nước.

Quá kiêu ngạo!

Nhưng lần này hắn không nói gì nữa, trực tiếp về Bát Cảnh Cung, bế quan tu luyện!

Chúng Thánh nhìn một màn này, không khỏi thầm nói, về sau ai còn dám trêu chọc Minh Hà?

Minh Hà trở về nơi tụ tập của Nhân tộc, tất cả tộc nhân Nhân tộc, bao gồm cả Hiên Viên, ánh mắt nhìn Minh Hà đều tràn đầy cuồng nhiệt.

Vừa rồi trận chiến kia tuy rằng đánh bên trong Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, nhưng bọn họ cũng có thể nhìn rõ ràng.

Thủ đoạn kia, thật sự là hủy thiên diệt địa, vô cùng khủng bố.

Hơn nữa, ngay cả Thái Thượng Thánh nhân trong truyền thuyết cũng không phải đối thủ của Minh Hà Đạo Tổ!

Hiên Viên cùng mọi người, tự nhiên đối với Minh Hà tràn đầy sùng bái cùng cuồng nhiệt.

Hơn nữa, Minh Hà đã giúp bọn họ hung hăng xả một cơn giận! "Chúng ta, bái kiến Đạo Tổ!" Tất cả Nhân tộc tề tề quỳ xuống, lần nữa bái kiến Minh Hà.

Toàn bộ người của bộ lạc An Lạc, âm thanh chấn thiên, khí thế cuộn ngược, sơn hà chấn động, cả phiến bầu trời đều vì đó mà biến sắc.

Ẩn ước có từng đạo khí vận kim long hiển hiện trên bầu trời.

Hiện nay Nhân tộc hưởng thụ đại bộ phận khí vận của Hồng Hoang đại địa, thậm chí có thể đại biểu cho khí vận Hồng Hoang, mà bộ lạc An Lạc lại là bộ lạc to lớn nhất trong Nhân tộc!

Minh Hà nhấc tay: "Chư vị không cần đa lễ." Tất cả mọi người đều đứng dậy.

Minh Hà nói: "Bản tọa không lâu trước đây đã sách phong Thần Nông của bộ lạc Viêm Đế làm Địa Hoàng, ban cho Thần Nông Đỉnh, hiện tại sách phong Hiên Viên làm Nhân Hoàng của Nhân tộc, chưởng quản khí vận Nhân tộc, là Nhân tộc chí cao tôn giả!" "Đây là Hiên Viên Kiếm và Không Động Ấn!" "Tiền thân của Hiên Viên Kiếm là Đồ Vu Kiếm, lấy từ Nhân tộc, nay quy về Nhân tộc!" "Không Động Ấn là khí vận chí bảo của Nhân tộc, là tượng trưng của Nhân Hoàng, Nhân Hoàng nếu có được bảo vật này, có thể khống chế khí vận Nhân tộc, Thánh nhân cũng không dám động!" "Hiên Viên tiến lên nghe phong!" Hiên Viên nghe vậy, toàn thân kích động.

Nhân tộc chí bảo, rốt cục đã trở về Nhân tộc!

Hiên Viên đi tới trước mặt Minh Hà, cung kính quỳ xuống, khom lưng tiếp nhận hai món chí bảo!

Hiên Viên Kiếm kia vừa rơi vào tay, lập tức cảm giác Hiên Viên Kiếm phảng phất như cánh tay của mình, giống như vì hắn mà lượng thân chế tạo vậy!

Chương 41

Không Động Ấn cũng phát ra tiếng ong ong nhẹ, hô ứng với huyết mạch của Hiên Viên.

Đệ nhất nhậm Nhân Hoàng!

Hôm nay đản sinh! "Oanh long ~" Thiên Đạo oanh minh, vô tận công đức từ trên trời giáng xuống, vô lượng kim quang rơi xuống, bao trùm lên Hiên Viên và Minh Hà.

Tu vi Hiên Viên lập tức leo thang, tốc độ cực kỳ nhanh chóng, chỉ trong nháy mắt đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!

Thiên Đạo gia trì!

Giả dĩ thời nhật, bằng vào công đức tự nhiên có thể nhẹ nhàng đạt tới cảnh giới Chuẩn Thánh!

Minh Hà cũng nhận được vô tận công đức tẩy lễ, thu hoạch được lượng lớn Thiên Đạo công đức. "Hiên Viên, thề chết hộ vệ Nhân tộc!" Hiên Viên phát ra Thiên Đạo đại nguyện, ý chí cực kỳ kiên định.

Minh Hà gật đầu, đạm nhiên mở miệng: "Đứng lên đi." Hiên Viên đứng dậy.

Giờ khắc này, toàn bộ tộc nhân Nhân tộc, trên thân đều tắm gội kim quang.

Những kim quang này cũng không phải là công đức, mà là lượng lớn khí vận!

Không Động Ấn trở về, khí vận Nhân tộc toàn bộ ngưng tụ.

Đúng lúc này, Thiên Đạo lại một lần nữa phát ra âm thanh oanh minh, tiếp đó một giọng nói lạnh lùng vang lên: "Phục Hy tại Lạc

Thủy cảm ngộ sáng tạo Tiên Thiên Bát Quái, Thiên Đạo có cảm, lập địa thành Nhân tộc Thiên Hoàng!" "Minh Hà cùng Thiên Hoàng Phục Hy có nhân quả, từng trợ giúp Phục Hy thành Hoàng, nên hoạch được khí vận gia thành, trời ban vô thượng công đức!" Thanh âm này, chư thiên đều đã nghe thấy.

Chư Thánh cũng nghe thấy!

Tại Bát Cảnh Cung, Thái Thượng khó khăn lắm mới bình ổn lại được tâm cảnh, nhưng lập tức lại nổi sóng.

Ngay cả Phục Hy thành Thiên Hoàng cũng có liên quan đến Minh Hà!

Cái tên Minh Hà này, rốt cuộc đã làm bao nhiêu chuyện mà bọn hắn không biết!

Rốt cuộc muốn vơ vét bao nhiêu công đức?

Tâm Thái Thượng, không thể nào bình tĩnh lại được nữa.

Công đức Địa Phủ bị Minh Hà cùng Hậu Thổ chia chác sạch sẽ, công đức Bổ Thiên cũng bị Minh Hà lấy mất phần lớn, công đức giáo hóa Nhân tộc cùng kiến lập đạo thống, toàn bộ bị Minh Hà lấy đi!

Hiện tại ngay cả công đức sách lập Tam Hoàng, cũng toàn bộ đều là của Minh Hà!

Minh Hà vĩnh viễn có tiên kiến chi minh, vĩnh viễn đi trước người khác một bước!

Điều này khiến Thái Thượng vô cùng không cam lòng.

Phải biết rằng, hắn luôn là người chiếm được tiên cơ! "Minh Hà, lão phu sẽ không từ bỏ ý đồ đâu!" Thái Thượng nhắm hai mắt, nỗ lực làm cho mình lãnh tĩnh lại.

Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy Thiên Tôn khẽ thở dài một tiếng,

biết mình vĩnh viễn cũng không có khả năng so được với Minh Hà, Minh Hà thực sự quá biến thái!

Tây Phương Nhị Thánh lúc này cũng cười khổ một tiếng, may mà bọn hắn từ trước tới giờ không nhúng tay vào phương diện công đức này, nên cũng cảm thấy không có tổn thất gì.

Chỉ có Thông Thiên, sắc mặt bình tĩnh.

Đối với việc Minh Hà đắc được công đức sách lập Tam Hoàng, hắn đã trở nên có chút chết lặng rồi.

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa nghe thấy thanh âm Thiên Đạo, thần sắc vô cùng phức tạp, thở dài nói: "Ca ca, nguyên lai huynh trở thành Nhân tộc Thiên Hoàng, là có liên quan đến Minh Hà đạo hữu." Phục Hy trước khi chuyển thế là ca ca của Nữ Oa, năm đó Nữ Oa có thể ngồi lên bồ đoàn, cũng là nhờ Phục Hy đỉnh lực tương trợ, thậm chí có thể đem bồ đoàn nhường cho nàng.

Cũng chính vì vậy, Nữ Oa mới có thể thành Thánh.

Sau này Phục Hy vẫn lạc trong Vu Yêu đại chiến, chuyển thế đầu thai, nhân quả giữa Nữ Oa và Phục Hy coi như đoạn tuyệt.

Nhưng trong lòng Nữ Oa, Phục Hy vĩnh viễn là huynh trưởng.

Đối với những gì Thiên Đạo nói, Nữ Oa cũng tồn tại cảm kích đối với Minh Hà.

Tam Hoàng đã lập, Minh Hà thu hoạch được lượng lớn công đức.

Minh Hà có thể phát giác, số Thiên Đạo công đức này, cộng thêm Đại Đạo công đức trước đó, đủ để tu vi hắn tấn thăng lên cảnh giới đệ thất trọng!

Nhưng hắn tịnh không vì thế mà quay về Huyết Hải tu luyện.

Đã đến Nhân tộc rồi, vậy thì có một số việc đương nhiên nhân cơ hội này giải quyết luôn. "Hiên Viên, hảo hảo trị lý Nhân tộc, Bản tọa cũng nên đi rồi." Minh Hà nói.

Hiên Viên nói: "Cung tống Đạo Tổ!" Tất cả người của bộ lạc An Lạc đồng thời cúi đầu: "Chúng ta, cung tống Đạo Tổ!" Đợi khi bọn hắn hồi thần, Minh Hà đã biến mất tại chỗ không thấy đâu nữa.

Hiên Viên hít sâu một hơi, sau đó vung tay lớn: "Truyền lệnh xuống, toàn tộc tu kiến miếu Đạo Tổ!" Minh Hà tịnh không trực tiếp trở về Huyết Hải, mà đến một bộ lạc cũng đại danh đỉnh đỉnh khác tại Hồng Hoang Cửu Châu, bộ lạc Xi Vưu!

Bộ lạc Xi Vưu là bộ lạc tàn lưu của Vu tộc, năm đó không đi theo Hậu Thổ đến Địa Phủ mà ở lại Cửu Châu đại địa, hiện tại Minh Hà tìm Xi Vưu, là để đưa hắn đến Địa Phủ.

Một phương diện là ngăn cản trận chiến với Hiên Viên, bảo lưu huyết mạch Vu tộc.

Một phương diện khác, tự nhiên là tu vi hắn cũng không tệ, nếu dẫn nhập Địa Phủ, cũng có thể thu hoạch được không ít công đức.

Cho nên, Minh Hà đến bộ lạc Xi Vưu, tản mát ra uy áp mãnh liệt.

Tất cả người của bộ tộc Xi Vưu đều cảm nhận được cỗ uy áp này, kinh khủng chạy ra, nhìn thấy Minh Hà trên trời, nhao nhao quỳ xuống dập đầu, không dám có chút nào sơ suất.

Những người của bộ tộc Xi Vưu này vẫn giữ nguyên bộ dạng quái nhân quái thú của Vu tộc, hoặc là có ba bốn đôi tay, hoặc là có ba bốn cái đầu, hoặc là trên tai có con rắn xanh, hay thậm chí cả hai tay đều là rắn hoặc rết các loại.

Dù sao người Vu tộc, muốn quái dị bao nhiêu có bấy nhiêu. "Nguyên lai là Thánh nhân giá lâm, Xi Vưu bái kiến Thánh nhân!" Xi

Vưu tự nhiên cũng phát giác được Minh Hà, sau khi thấy Minh Hà cũng vô cùng cung kính, cúi người thật sâu trước Minh Hà.

Minh Hà nói: "Ngô là Minh Hà Lão Tổ." "Minh Hà Lão Tổ!" Xi Vưu nghe vậy, lập tức toàn thân run lên, lộ ra một tia cười khổ, nói: "Thánh nhân là vì Hiên Viên mà đến thanh lý người của bộ lạc ta sao?" Hắn và Hiên Viên là tử đối đầu, cộng thêm chuyện Minh Hà sách phong Hiên Viên làm Nhân Hoàng không lâu trước đây truyền khắp Cửu Châu, Thiên Đạo vì thế phát thanh, hắn đương nhiên cũng nghe thấy.

Cho nên, Xi Vưu tưởng rằng Minh Hà đến vì Hiên Viên.

Nhưng Minh Hà lại nói: "Không phải, Bản tọa đến ngăn cản ngươi chiến một trận với Hiên Viên, bởi vì hai tộc Vu Nhân vốn không có sinh tử chi cừu, cuộc chiến giữa bộ lạc hai người vốn là do ngoại nhân khiêu khích, vì muốn kiếm công đức mà thành!" "Bản tọa hôm nay đến, là để đưa toàn bộ người của bộ tộc ngươi đến Địa Phủ, đảm nhiệm trọng chức tại Địa Phủ!" "Hiện nay Đồ Vu Kiếm đang ở trong tay Hiên Viên, ngươi cùng bộ lạc Hiên Viên chiến đấu sớm muộn cũng sẽ thất bại, lựa chọn thế nào, ngươi tự quyết định đi." Minh Hà vốn không có nghĩa vụ nói cho Xi Vưu những thứ này, dù sao Xi Vưu và hắn cũng chẳng có quan hệ gì.

Nhưng dù sao cũng là tộc nhân của Hậu Thổ, nên Minh Hà mới cho một lời nhắc nhở.

Xi Vưu vừa nghe Đồ Vu Kiếm hiện thế, sắc mặt lập tức biến hóa.

Nếu có Đồ Vu Kiếm, hắn tuyệt đối không thể nào là đối thủ của Hiên Viên, dù cho hiện tại hắn là cao thủ Chuẩn Thánh!

Xi Vưu nói: "Minh Hà Thánh nhân, chuyện này cho ta suy nghĩ vài ngày, thế nào?" Minh Hà gật đầu: "Có thể, Bản tọa lưu lại tại đây không gian thông đạo thông đến Địa Phủ, nếu ngươi nguyện ý, có thể

tiến vào không gian thông đạo, tự sẽ đến được Địa Phủ!

Cũng nên biết rằng, Địa Phủ Chi Chủ Hậu Thổ là Tổ Vu, đến Địa Phủ, nàng sẽ an bài tốt cho các ngươi." Xi Vưu gật đầu: "Đa tạ Thánh nhân đề điểm, nếu ta quyết định, nhất định sẽ đi Địa Phủ ngay lập tức!" Minh Hà không nói thêm lời thừa thãi nào, trực tiếp biến mất tại chỗ, trở về Huyết Hải.

Vài ngày sau, Minh Hà nhận được tin tức. 【 Sách phong Xi Vưu làm Luân Chuyển Vương, hoạch đắc Cửu Châu Đỉnh, Định Hải Thần Châm cùng với hai trăm vạn Đại Đạo công đức! 】 Trong lòng Minh Hà khẽ động.

Xi Vưu quả nhiên đã đi đúng chỗ, thu hoạch được Cửu Châu Đỉnh và Định Hải Thần Châm, có chút ý tứ a!

Xem ra, công đức Hạ Vũ trấn Cửu Châu trị thủy, hắn lại phải cười nạp rồi!

Vốn dĩ Định Hải Thần Châm hẳn là do Thái Thượng luyện chế, nhưng hiện tại Minh Hà trực tiếp có được, đoán chừng Thiên Đạo có cảm, sẽ không cho Thái Thượng nhắc nhở nữa, Thái Thượng tự nhiên cũng không có khả năng đi luyện chế Định Hải Thần Châm.

Đến lúc đó đợi Minh Hà đem Định Hải Thần Châm cho Hạ Vũ, nếu hắn lại làm, tất cả cũng đều đã muộn.

Cho nên, công đức Hạ Vũ trị thủy, chú định là của Minh Hà.

Kỳ thực còn có một nguyên nhân quan trọng hơn, đó là vì Minh Hà đã sớm để Hồng Vân đi tìm Trấn Nguyên Tử, triển khai giáo hóa đối với Nhân tộc, làm như vậy, vô dị là thúc đẩy sự phát triển của Nhân tộc.

Nhân tộc phát triển dựa theo quy luật của Thiên Đạo, một khi Nhân tộc phát triển sớm, vậy thì các loại sự kiện cũng sẽ đến sớm, ví

dụ như Hạ Vũ trị thủy và Phong Thần đại kiếp, đều sẽ đến sớm.

Trước mắt Minh Hà đắc được Cửu Châu Đỉnh và Định Hải Thần Châm, cũng không vội vàng.

Phân phó xuống dưới, chỉ cần Cửu Châu có dị động, Ngũ Đế trị thế bắt đầu, một khi Hạ Vũ trưởng thành, Trấn Nguyên Tử bên kia sẽ ngay lập tức phản hồi lại cho hắn.

Minh Hà cũng sẽ đi tới Nhân tộc, đem Cửu Châu Đỉnh và Định Hải Thần Châm giao cho Hạ Vũ, như thế, Minh Hà tất định lại có thể thu hoạch được lượng lớn công đức!

Bất quá, thời gian này phải lùi lại cả ngàn năm.

Chương 42

Dù sao, tuế nguyệt Hồng Hoang quá mức dài lâu, cự ly Hạ Vũ xuất thế, còn một đoạn thời gian rất dài.

Cho nên, Minh Hà cũng không vội, việc cấp bách là tăng lên tu vi.

Minh Hà đã gom đủ công đức để tiến giai Hỗn Nguyên thất trọng thiên, chỉ cần đem chúng hoàn toàn luyện hóa, tự nhiên có thể đột phá cảnh giới, đạt tới Hỗn Nguyên thất trọng thiên.

Thoáng chớp mắt ngoại giới đã qua mấy trăm năm, tương đương với mấy trăm vạn năm trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận, tu vi Minh Hà đã sớm đạt tới Hỗn Nguyên thất trọng thiên!

Hiện tại, hắn còn có một việc quan trọng khác.

Đó là có thể lần nữa câu thông Hỗn Độn, dẫn nhập thần hồn cường đại từ Hỗn Độn, đảm nhiệm thần chức tại Địa Phủ!

Theo tu vi gia thâm, Minh Hà phát hiện thần hồn hắn tìm được cũng càng cường đại, phần thưởng đạt được tự nhiên cũng càng phong phú!

Minh Hà nhập định, không chút do dự câu thông Hỗn Độn, một luồng thần hồn tiến vào trong Hỗn Độn, bắt đầu tìm kiếm thần hồn cường đại!

Thoáng chớp mắt đã qua cả trăm năm trong Hỗn Độn, thần hồn của Minh Hà rốt cục đụng phải một cái thần hồn cường đại!

Thần hồn kia nếu chỉ luận về mức độ cường đại, thì tuyệt đối mạnh hơn Thời Gian Ma Thần không ít, ít nhất cũng là cảnh giới Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Lại thêm một Thánh nhân!

Minh Hà không chút do dự dẫn nhập cái thần hồn này vào trong Địa Phủ.

Quang mang lóe lên, trước mặt Minh Hà xuất hiện một người vĩ ngạn, người này cả người đều phảng phất như xử ở trong khí tức hủy diệt, tản mát ra khí tức kinh khủng, phảng phất như giữa những cái nhấc tay nhấc chân, đều có thể bùng phát ra khí tức hủy diệt kinh khủng. "...

Hủy Diệt Ma Thần?" Trong lòng Minh Hà kinh hãi.

Tam Thiên Ma Thần, những kẻ nổi danh cũng chỉ có mấy vị đó mà thôi, trong đó Hủy Diệt Ma Thần Băng Thiên đạo nhân là một trong số đó, trong Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần, xếp hạng thứ mười.

Nếu chỉ luận về lực phá hoại, Băng Thiên đạo nhân tuyệt đối là Ma Thần mạnh nhất trừ Bàn Cổ ra.

Có thể nói là phi thường lợi hại.

Băng Thiên đạo nhân là do luồng khí tức hủy diệt đầu tiên trong thế giới Hỗn Độn hóa thành, chưởng khống Hủy Diệt Pháp Tắc, thực lực vô cùng khủng bố, năm đó là cường giả Thiên Đạo Cảnh khủng bố.

Chỉ tiếc sau này vì ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, bị Bàn Cổ một búa bổ chết, ngay cả Đại Đạo căn cơ cũng bị đánh nát, dẫn đến hiện tại tu vi thần hồn chỉ ở Hỗn Nguyên ngũ trọng mà thôi.

Nhưng khí tức hủy diệt tản mát ra, vẫn y nguyên khiến người ta kinh hãi. "Nơi nào?" Băng Thiên đạo nhân phát ra nghi vấn, trong thanh âm tràn đầy khí tức lạnh lẽo.

Minh Hà nói: "Nơi này là Địa Phủ của một phương thế giới sau khi Bàn Cổ khai thiên, là nơi chúng sinh chuyển thế, Ngô là Minh Hà Thánh nhân." "Thế giới do Bàn Cổ khai tịch?" Băng Thiên đạo nhân

đánh giá xung quanh, sau đó nói: "Có thể gọi Bần đạo đến đây, cũng có chút bản sự." Minh Hà trực tiếp kể lại ngọn nguồn sự tình cho Băng Thiên đạo nhân nghe một lần.

Băng Thiên đạo nhân hiểu rõ xong nói: "Ta cũng muốn nhìn xem, thế giới mà Bàn Cổ không tiếc vẫn lạc khai tịch ra, rốt cuộc có gì ảo diệu!

Quỷ Đế, Bần đạo làm." Băng Thiên đạo nhân biết rõ, ngay khoảnh khắc tiến vào Địa Phủ, sinh tử đã bị Minh Hà chưởng khống, cho nên cũng không có bất kỳ giãy dụa nào.

Sau khi Minh Hà nói rõ ràng đầu đuôi câu chuyện, Băng Thiên đạo nhân trực tiếp đáp ứng.

Minh Hà gật đầu, trực tiếp sách phong hắn làm Đông Phương Quỷ Đế Uất Lũy, cai quản Đào Chỉ Sơn!

Đông Phương Quỷ Đế tổng cộng có hai vị, phân biệt là Thần Đồ và Uất Lũy, trong đó Thời Gian Ma Thần Thời Thần đạo nhân là Thần Đồ, còn Hủy Diệt Ma Thần thì là Uất Lũy! "Đi thôi." Minh Hà phất tay một cái, đưa Băng Thiên đạo nhân rời khỏi Huyết Hải, đi tới Đào Chỉ Sơn. 【 Sách phong Băng Thiên đạo nhân làm Đông Phương Quỷ Đế Uất Lũy, hoạch đắc Hủy Diệt Chi Kiếm, thần thông Diệt Thiên Nhất Kiếm cùng với một ngàn vạn Đại Đạo công đức! 】 Lúc này Minh Hà cũng nhận được tiếng nhắc nhở của hệ thống.

Trong lòng Minh Hà khẽ động, Hủy Diệt Chi Kiếm!

Món đồ chơi này lợi hại a!

Hủy Diệt Chi Kiếm là Hỗn Độn Linh Bảo bạn sinh của Băng Thiên đạo nhân, tuy rằng không bằng Hỗn Độn Chí Bảo như Bàn Cổ Khai Thiên Thần Phủ, cũng không bằng Hỗn Độn Châu của Hỗn Độn đạo nhân, nhưng tốt xấu gì cũng là Hỗn Độn Linh Bảo!

Khí tức hủy diệt trên đó cũng đủ để khiến người ta tim đập chân run!

Hoàn chỉnh Hủy Diệt Chi Kiếm!

Hoàn chỉnh Hủy Diệt Pháp Tắc!

Tồn tại kinh khủng bực này, quả thực khiến tâm tình người ta kích động.

Có Hủy Diệt Chi Kiếm cùng với Đại Đạo cấp thần thông Diệt Thiên Nhất Kiếm, Minh Hà xưng bá Hồng Hoang cũng không thành vấn đề!

Hiện tại dù Hồng Quân có đến, Minh Hà cũng chưa chắc sẽ sợ!

Diệt Thiên Nhất Kiếm, từ cái tên cũng có thể nghe ra được, đó là hào xưng muốn diệt thiên a, tuy rằng Minh Hà không cách nào phát huy ra toàn bộ uy lực của nó, nhưng đối phó với Bán Bộ Thiên Đạo Cảnh Hồng Quân, lại không thành vấn đề.

Như thế, sau này ở Hồng Hoang, có thể càng thêm kiêu ngạo.

Minh Hà tĩnh tâm lại, bắt đầu luyện hóa Hủy Diệt Chi Kiếm.

Hủy Diệt Chi Kiếm không giống với Thí Thần Thương, Thí Thần Thương thuộc về Sát Phạt Chí Bảo, Minh Hà chỉ cần dùng bá đạo, là có thể phát huy ra uy lực của nó.

Hủy Diệt Chi Kiếm thì khác, bởi vì bản thân là Hỗn Độn Linh Bảo, cộng thêm Minh Hà muốn dựa vào món đồ chơi này thi triển Diệt Thiên Nhất Kiếm, cho nên nhất định phải luyện hóa làm của riêng mới có thể phát huy ra uy lực.

Cho nên, Minh Hà bắt buộc phải luyện hóa thứ này.

Thời gian chậm rãi trôi qua.

Cùng lúc đó, trong Địa Phủ, Hậu Thổ cũng cảm ứng được vị trí

Uất Lũy đã có người chiếm lĩnh, cẩn thận kiểm tra một chút, phát hiện là một vị Thánh nhân Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên. "Sao vậy?" Đế Giang hiếu kỳ hỏi.

Hắn đang chỉnh đốn Vu tộc vừa tiến vào Địa Phủ, phát hiện thần sắc Hậu Thổ có dị, cho nên mới hỏi.

Hậu Thổ nói: "Vị trí Uất Lũy có người rồi, ... là Thánh nhân tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng!" Sắc mặt Đế Giang biến đổi, kinh đạo: "Thánh nhân cảnh giới Hỗn Nguyên ngũ trọng!

Vậy chẳng phải giống như Thái Thượng Thánh nhân sao? ...

Rốt cuộc là ai chiếm thần vị Uất Lũy a?

Chẳng lẽ Thái Thượng đến rồi?" Hậu Thổ nói: "Không phải Thái Thượng, người này trên thân tràn ngập khí tức hủy diệt, khẳng định là do Minh Hà đại ca an bài vào, đoán chừng lại là một người trong Tam Thiên Ma Thần!" "Tam Thiên Ma Thần!" Đế Giang hít sâu một hơi khí lạnh.

Bản sự của Minh Hà Thánh nhân, cũng quá lớn đi, ngay cả Tam Thiên Ma Thần cũng có thể dẫn về phục sinh, trong Hồng Hoang này, còn có ai lợi hại hơn ngài ấy sao?

Cùng lúc đó, Thời Gian Ma Thần Thời Thần đạo nhân đang ở Quỷ Môn Quan thần sắc cũng khẽ động, mở mắt ra, có chút kinh ngạc nói: "Băng Thiên cũng đến rồi?

Cái tên Minh Hà này... thủ đoạn thật giỏi!" Thời Thần đạo nhân có chút hoài nghi, Minh Hà có phải muốn đem tất cả Tam Thiên Ma Thần từ trong Hỗn Độn dẫn ra hết không?

Vậy thì có chút kích thích rồi.

Thân thể Thời Thần đạo nhân lóe lên, xuất hiện trước mặt Băng Thiên đạo nhân. "Thời Thần?" Băng Thiên đạo nhân kinh ngạc nhìn

Thời Thần đạo nhân, không ngờ Thời Thần đạo nhân cũng ở chỗ này!

Phải biết rằng, Thời Thần đạo nhân chính là cường giả mạnh nhất trong Tam Thiên Ma Thần trừ Bàn Cổ ra, năm đó lúc Bàn Cổ khai thiên, đạo cơ bị thương cũng là nghiêm trọng nhất.

Hiện nay tuy bị Minh Hà dùng phương pháp của Địa Phủ phục sinh, cũng trở thành Thần Đồ, nhưng cảnh giới tu vi lại yếu hơn Băng Thiên đạo nhân một trọng thiên.

Thời Thần đạo nhân gật đầu: "Không ngờ ngươi cũng đến Địa Phủ." Băng Thiên đạo nhân cười lớn một tiếng: "Bần đạo cũng muốn nhìn xem, thiên địa do Bàn Cổ khai tịch ra, có gì không giống nhau." Ngừng một chút, Băng Thiên đạo nhân lại nói tiếp: "Bất quá nói đi cũng phải nói lại, năng lực của Minh Hà xác thực không tầm thường, chúng ta thiếu chút nữa hình thần câu diệt, không ngờ lại có thể bị hắn cứu về." Thời Thần đạo nhân nói: "Ta cẩn thận quan sát qua, thủ đoạn của Minh Hà, là từ dòng sông thời gian Hỗn Độn đem một luồng thần hồn của chúng ta dẫn ra, sau đó lợi dụng tính chất đặc thù của luân hồi Địa Phủ, giúp chúng ta trọng tụ nhục thân, đạt tới hiệu quả phục sinh!" "Nhưng phương pháp này cũng có tính cục hạn.

Thứ nhất là tính mạng thân gia của chúng ta đều nắm trong tay Minh Hà.

Thứ hai là tu vi của chúng ta, vĩnh viễn không có khả năng vượt qua Minh Hà." Băng Thiên đạo nhân nói: "Những cái này cũng không quan trọng, có thể sống lại một kiếp là lời rồi, hà tất để ý những thứ đó." ...

Minh Hà đương nhiên không biết Thời Thần đạo nhân và Băng Thiên đạo nhân nói chuyện phiếm, cũng không có hứng thú nghe hai người bọn họ, hiện tại hắn đang toàn lực luyện hóa Hủy Diệt Chi Kiếm.

Thoáng chớp mắt mấy chục vạn năm trôi qua, rốt cục cũng đem Hủy Diệt Chi Kiếm luyện hóa hoàn tất.

Bất quá, mấy chục vạn năm này cũng chỉ tương đương với mấy chục năm ở ngoại giới mà thôi, đối với người Hồng Hoang, áp căn không đáng nhắc tới.

Nhưng hiện tại đoán chừng một chút, cự ly Hạ Vũ trị thủy cũng sắp đến rồi.

Minh Hà cũng không nán lại nữa, dù sao cự ly sách lập Tam Hoàng, đã qua ngàn năm, Ngũ Đế trị thế, Hạ Vũ làm người cuối cùng trong Ngũ Đế, sắp bắt đầu bắt tay vào trị thủy.

Chương 43

Trị thủy, là có thể hoạch đắc lượng lớn công đức trị.

Minh Hà rời khỏi Huyết Hải, dạo một vòng quanh Hồng Hoang, phát hiện Hồng Hoang đại địa y nguyên khắp nơi đều là hồng thủy, thủy mạch các nơi không ổn định, Nhân tộc tuy có người đang trị thủy, nhưng người thiên mệnh kia vẫn chưa xuất hiện. "Xem ra phải đợi thêm vài năm nữa." Minh Hà lầm bầm một tiếng, chuẩn bị tùy tiện tìm một chỗ bế quan, đợi sau khi Hạ Vũ bắt đầu trị thủy rồi mới xuất hiện.

Nhưng đúng lúc này, một giọng nói vang lên giữa thiên địa. "Phong Thần đại kiếp sắp đến, chư Thánh tốc tới Tử Tiêu Cung." Là giọng của Hồng Quân.

Nhưng điều khiến Minh Hà bất ngờ là, thương thảo chuyện Phong Thần đại kiếp!

Tình huống có chút không đúng a.

Phong Thần đại kiếp sao lại đến nhanh như vậy.

Chẳng lẽ, bởi vì hắn thúc đẩy sự phát triển của Nhân tộc, cho nên dẫn đến Phong Thần đại kiếp đến sớm?

Minh Hà suy nghĩ một chút, hưng hứa là có khả năng này.

Nếu không thì, cũng giải thích không thông.

Các đại lượng kiếp của Hồng Hoang xuất hiện, không ngoài việc linh khí của Hồng Hoang đại địa xuất hiện ở một mức độ nào đó cung không đủ cầu, dẫn đến ngay cả Hồng Hoang cũng có chút khó vận chuyển, thế là Thiên Đạo chỉ có thể ra tay tẩy bài, thúc đẩy lượng kiếp xuất hiện, mạt sát đại bộ phận sinh linh Hồng Hoang.

Long Hán sơ kiếp trước đó, Vu Yêu đại kiếp đều là như vậy.

Hiện tại Phong Thần đại kiếp đến sớm, mười có tám chín là do Nhân tộc đi vào quỹ đạo, phát triển quá mạnh, cộng thêm Tiệt Giáo xác thực phát triển tráng đại.

Thế là Thiên Đạo phát hiện có thể giáng kiếp rồi, nên thân hợp Thiên Đạo Hồng Quân tự nhiên cũng bắt đầu triệu tập chư Thánh.

Minh Hà nghĩ thông suốt rồi, liền thi triển Không Gian thần thông, đi về phía Tử Tiêu Cung.

Tuy rằng Phong Thần đại kiếp và hắn không có bất kỳ quan hệ gì, Phong Thần đại kiếp hiện tại giáng lâm, cũng ảnh hưởng không đến hắn, Địa Phủ không chịu ảnh hưởng của Phong Thần.

Nhưng, Minh Hà lại có một ý tưởng cực kỳ to gan!

Đó là, cùng Phong Thần Bảng cướp người!

Phong Thần Bảng có ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần, gần mười vạn phụ thần, cái Minh Hà nhìn trúng chính là ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần kia!

Những chính thần này tu vi ít nhất cũng là Đại La Kim Tiên, từng người thực lực phi thường cường đại, đến lúc đó nếu lôi về Địa Phủ làm cái Âm binh Âm tướng, có thể cực đại đề thăng cơ sở thực lực của Địa Phủ a!

Loại chuyện tốt này, Minh Hà đương nhiên muốn tham dự.

Thế là, Minh Hà mỹ tư tư đi tới Tử Tiêu Cung. "Minh Hà đạo hữu thật là tích cực." Hồng Quân thấy Minh Hà lại là người đến đầu tiên, không khỏi mỉm cười.

Chỉ là, nếu hắn biết Minh Hà đang đánh chủ ý lên Phong Thần Bảng, không biết sẽ có biểu cảm gì.

Minh Hà cười nói: "Đó là đương nhiên, Đạo Tổ có lệnh, Bần đạo đương nhiên phải đến sớm một chút." Hồng Quân mặt đầy tươi cười, đối với Minh Hà cực kỳ khách khí: "Minh Hà đạo hữu ngồi đi, đợi các Thánh nhân khác tới nữa." Minh Hà không nói nhảm nữa, trực tiếp ngồi xuống.

Cùng lúc đó, trong Bích Du Cung tại Kim Ngao Đảo, Thông Thiên tự nhiên cũng nghe thấy Hồng Quân truyền âm, sắc mặt lập tức trầm xuống.

Quả nhiên là Phong Thần đại kiếp!

Lời Minh Hà nói quả nhiên là thật, tịnh không có lừa hắn!

Chẳng lẽ, Tiệt Giáo đệ tử thật sự phải toàn bộ lên Phong Thần Bảng, sau đó trở thành khôi lỗi của Hạo Thiên sao?

Sắc mặt Thông Thiên vô cùng khó coi.

Hắn vẫn luôn tâm tồn may mắn, cảm thấy sự tình tịnh chưa phát sinh, những lời Minh Hà nói chưa chắc đã chính xác.

Nhưng hiện tại Phong Thần đại kiếp giáng lâm, Thông Thiên không thể không tin tưởng lời Minh Hà nói.

Xác thực phải tìm một lối thoát cho Tiệt Giáo.

Tiệt Giáo mấy vạn đệ tử, Phong Thần Bảng đại tiểu chính thần mấy trăm, phụ thần mấy vạn, Tiệt Giáo đệ tử toàn bộ điền vào, cũng chưa chắc đã đủ.

Quan trọng nhất là, một khi nhập Phong Thần Bảng, ai chưởng quản Phong Thần Bảng, người đó có thể chưởng khống quyền sinh tử của người trên bảng.

Tối quan trọng nhất là, người lên bảng không có bất kỳ công đức nào để lấy.

Loại chuyện này, Thông Thiên đương nhiên không có khả năng đi làm.

Địa Phủ thì khác, Địa Phủ tuy rằng cũng khá giống với Phong Thần Bảng, nhập vào thần vị Địa Phủ, sinh tử đều nằm trong một ý niệm của Minh Hà.

Nhưng, tốt xấu gì cũng có vô lượng công đức để lấy.

Hơn nữa, Thông Thiên thân là giáo chủ Tiệt Giáo, thủ hạ đệ tử nhập Địa Phủ, cùng Tiệt Giáo đệ tử tồn tại nhân quả sư đồ, hắn cũng có thể phân được lượng lớn công đức.

Cho nên, Địa Phủ chiếm ưu thế.

Số vạn đệ tử, đại bộ phận đệ tử chỉ có thể đảm nhiệm Âm binh Âm tướng bình thường, hoặc là Hắc Bạch Vô Thường, nhưng cũng giống nhau có thể hoạch đắc không ít công đức.

Nghĩ tới đây, trong lòng Thông Thiên đã có quyết định, một bước bước ra, rời khỏi Bích Du Cung, đi về phía Tử Tiêu Cung.

Trong Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy, Thái Thượng, Nữ Oa cùng Tây Phương Nhị Thánh đều đã đến đông đủ.

Thấy Minh Hà lại là người đến đầu tiên, ai nấy đều có chút cạn lời.

Tên Minh Hà này, tốc độ thật nhanh.

Bất quá, trừ Thái Thượng và Nguyên Thủy ra, những người khác đều đối với Minh Hà phi thường khách khí, chủ động chào hỏi Minh Hà.

Nguyên Thủy cũng muốn chào hỏi, nhưng thực sự không bỏ xuống được cái mặt mũi này.

Dù sao Minh Hà giết đệ tử hắn, làm hắn mất mặt trước, hai người không đội trời chung, Nguyên Thủy dù có sợ Minh Hà, hiện tại cũng không có khả năng chủ động chào hỏi.

Nếu không, mặt mũi cũng không cần nữa. "Hừ, cái tên Thông Thiên mặt mũi thật lớn, Đạo Tổ triệu tập mà dám lề mề như thế, thật kiêu ngạo." Nguyên Thủy hừ lạnh một tiếng, đem sự khó chịu trong lòng phát tiết lên người Thông Thiên.

Hiện tại hắn đối với việc Thông Thiên năm đó không giúp mình vẫn canh cánh trong lòng.

Tại hắn xem ra, năm đó nếu có Thông Thiên giúp đỡ, mấy người bọn hắn tất định có thể bắt lấy Minh Hà.

Dù sao, Tru Tiên Kiếm Trận của Thông Thiên hào xưng là Hồng Hoang đệ nhất hung trận, dù cho Minh Hà có mạnh hơn nữa, cũng không quá có khả năng là địch thủ của mấy người bọn hắn liên thủ.

Cho nên trong lòng Nguyên Thủy, Thông Thiên đã phản bội Tam Thanh.

Còn có một nguyên nhân nữa, Nguyên Thủy biết nguyên nhân của lần Phong Thần đại kiếp này, cũng như phương pháp chống đỡ Phong Thần đại kiếp.

Đó là nhất định phải để Tiệt Giáo nhập kiếp, duy chỉ có như thế, mới có thể bảo trụ đệ tử Xiển Giáo.

Cho nên, hắn chú định phải cùng Thông Thiên quyết liệt.

Chuẩn Đề cũng phụ họa nói: "Đúng vậy a, Thông Thiên uy phong thật lớn, để Đạo Tổ và Minh Hà đạo hữu đợi lâu như vậy." Minh Hà lão thần tại tại ngồi đó, phảng phất như không nghe thấy lời Chuẩn Đề.

Hắn đương nhiên minh bạch, tên Chuẩn Đề này muốn sử dụng ly

gián kế, khiến hắn nảy sinh bất mãn với Thông Thiên, đến lúc đó dưới Phong Thần Bảng, Minh Hà không đứng về phía Thông Thiên, sẽ có lợi cho phương Tây.

Cho nên Minh Hà áp căn không thèm để ý. "Thông Thiên, tốc tới Tử Tiêu Cung." Hồng Quân lại lần nữa mở miệng, truyền âm cho Thông Thiên.

Rất nhanh Thông Thiên đã tới Tử Tiêu Cung.

Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh vẫn y nguyên một trận âm dương quái khí trào phúng, Thông Thiên trực tiếp coi như không thấy.

Sau đó, Hồng Quân bắt đầu nói về tiền nhân hậu quả của Phong Thần đại kiếp.

Nói xong, Chuẩn Đề lập tức nói: "Phương Tây ta nhân tài điêu linh, thổ địa cằn cỗi, không có đệ tử có thể cung cấp lên bảng." Nguyên Thủy cũng nói: "Xiển Giáo ta cũng bất quá chỉ có vài chục người, xa xa không đủ điền đầy Phong Thần Bảng.

Ta thấy, Tiệt Giáo của Thông Thiên sư đệ là thích hợp nhất!

Tiệt Giáo vạn tiên lai triều, ít cũng có mấy vạn đệ tử, vừa vặn điền bổ Phong Thần Bảng.

Thông Thiên sư đệ, đây là đại sự của Thiên Đạo, vì thiên hạ thương sinh, Tiệt Giáo lý nên làm ra hi sinh!" Tây Phương Nhị Thánh cũng trực tiếp gật đầu. "Đánh rắm!" Thông Thiên nộ quát một tiếng: "Phong Thần đại kiếp rõ ràng là họa sự do thập nhị kim tiên của Xiển Giáo ngươi gây ra, dựa vào cái gì bắt Tiệt Giáo ta gánh nồi!

Sư tôn, chuyện này là lỗi của Xiển Giáo, xin Sư tôn minh xét, đem người của Xiển Giáo tất số đưa lên bảng." Nhưng, Hồng Quân lại đạm đạm nói: "Thông Thiên, chuyện này sao có thể nói là chuyện của

ai sai?

Chương 44

Lại nói gì đến gánh nồi?

Độ lượng kiếp, thiên hạ thương sinh đều có trách nhiệm.

Tiệt Giáo nhân số đông đảo, đương nhiên phải gánh vác trách nhiệm này." Thông Thiên nghe mà nộ hỏa trung thiêu, không khỏi nhớ tới lời Minh Hà nói năm đó.

Quả nhiên, Phong Thần lượng kiếp còn gọi là Tiệt Giáo đại kiếp, căn bản là do sư tôn Hồng Quân một tay thúc đẩy!

Giỏi cho một câu Tiệt Giáo nhân số đông đảo, nên gánh vác trách nhiệm này!

Thông Thiên trực tiếp đứng dậy, cười lớn nói: "Hóa ra Tiệt Giáo ta đệ tử nhiều là có lỗi!

Bởi vì Thông Thiên ta thu đồ nhiều, bởi vì Tiệt Giáo ta đệ tử nhiều, cho nên bắt buộc phải phúc diệt sao?" Hồng Quân nhíu mày: "Thông Thiên!

Thái độ gì đấy!

Tiệt Giáo tuyệt không phải phúc diệt, lên bảng rồi ngược lại còn có chỗ tốt, ít nhất sẽ không bị vẫn lạc nữa." Nguyên Thủy, Thái Thượng cùng Tây Phương Nhị Thánh, đều hả hê nhìn một màn này, đặc biệt là Nguyên Thủy, hắn mong sao Thông Thiên và Hồng Quân trở mặt, đến lúc đó Hồng Quân tốt nhất trực tiếp ra tay, đem đệ tử Tiệt Giáo toàn bộ tống lên bảng.

Như vậy, đệ tử Xiển Giáo cũng an toàn rồi!

Thông Thiên nói: "Ta có thể có thái độ gì!

Chẳng lẽ trơ mắt nhìn đệ tử Tiệt Giáo ta trở thành khôi lỗi của Hạo Thiên?" Lúc này, sắc mặt Hồng Quân cũng không dễ nhìn, mất đi kiên nhẫn cuối cùng, lạnh lùng nói: "Vi sư cũng là muốn tốt cho ngươi, đến lúc đó Phong Thần đại kiếp lạc hạ, Tiệt Giáo đệ tử toàn bộ vẫn lạc, thì đừng trách ta không nhắc nhở!" "Không cần Sư tôn nhắc nhở!" Thông Thiên cười lạnh một tiếng: "Từ hôm nay, Tiệt Giáo ta rời khỏi Huyền Môn, cả giáo... gia nhập Địa Phủ!" Trong nhất thời, chư Thánh đều ngẩn người ra.

Rút khỏi Huyền Môn, gia nhập Địa Phủ?

Thông Thiên điên rồi sao?

Loại lời nói này cũng dám thốt ra miệng sao!

Dám nói những lời này ngay trước mặt Hồng Quân!

Gan cũng quá lớn rồi đi?

Đồng thời, bọn họ cũng không kìm được sắc mặt cổ quái nhìn về phía Minh Hà đang ung dung điềm tĩnh.

Muốn nhập Địa Phủ, người ta có nguyện ý không?

Bọn Thái Thượng bốn người phí bao tâm tư cũng không đoạt được thần vị nào!

Từ trước tới nay, hình như chỉ có Dao Trì dùng Tố Sắc Vân Giới Kỳ đổi lấy một vương vị cho Minh Hà, Minh Hà mới tặng lại một thần vị Địa Phủ cho Dao Trì.

Trừ đó ra, chưa từng nghe nói Minh Hà cho ai thần vị cả!

Muốn nhập Địa Phủ?

Quả thực là si nhân nằm mộng!

Ngay cả Hồng Quân cũng biến sắc, lạnh lùng nhìn Thông Thiên: "Ngươi có biết mình đang nói gì không?" Tâm tình hắng cổ chưa từng

thay đổi của ngài, tại giờ khắc này đã phát sinh biến hóa.

Những người khác cũng không thể tin nổi nhìn Thông Thiên.

Duy độc Minh Hà vẻ mặt đạm nhiên, đối với quyết định của Thông Thiên cũng không cảm thấy có nửa điểm ngạc nhiên.

Chuyện này, bản thân đối với Thông Thiên trăm lợi mà không có một hại, cứ việc việc này không hợp giáo nghĩa, đi ngược lại với việc Tiệt Giáo tranh đoạt một đường thiên cơ.

Nhưng Thông Thiên lỗ mãng thì lỗ mãng, chứ không phải kẻ ngu, không lỗ mãng đến mức độ đâm đầu vào tường.

Hắn biết rõ, chuyện này chỉ có lựa chọn nhập Địa Phủ mới là thượng sách.

Chỉ cần nhập Địa Phủ, Hồng Quân cũng không làm gì được hắn.

Cho nên, đối với việc Thông Thiên chọn nhập Địa Phủ, Minh Hà tịnh không kinh ngạc.

Trừ đó ra còn có điểm thứ hai, Thông Thiên sớm đã nói với Minh Hà rằng có ý định gia nhập Địa Phủ, chỉ là nhất định phải đợi những gì Minh Hà nói trở thành sự thật thì mới đưa ra lựa chọn. "Thông Thiên, ngươi điên rồi!" Nguyên Thủy sắc mặt khó coi, lập tức quát lớn: "Ngươi có biết rút khỏi Huyền Môn mang ý nghĩa gì không?" Kỳ thực hắn là cố ý nói vậy.

Hắn hận không thể để Thông Thiên làm ra chuyện quá quắt hơn.

Hừ, thật tưởng rằng muốn vào Địa Phủ là vào được sao?

Ngây thơ!

Thông Thiên lạnh lùng hừ một tiếng: "Ta rất rõ ràng mình đang làm gì!

Tiệt Giáo ta ở trong Huyền Môn chỉ là tồn tại pháo hôi!

Phong Thần đại kiếp vốn không phải do giáo phái ta gây ra, lại muốn đệ tử ta gánh chịu!

Các ngươi khinh người quá đáng!

Cái Huyền Môn như vậy, ta có cần thiết phải ở lại để mặc cho các ngươi ức hiếp không?" Một tràng lời nói tuôn ra, Thông Thiên cảm thấy thư sướng vô cùng.

Thiên thiên Hồng Quân lại không cách nào ngăn cản Thông Thiên.

Như hôm nay đạo bất biến, vạn bất đắc dĩ không thể ra tay ngăn cản bất kỳ ai, trừ phi đối phương làm trái Thiên Đạo.

Nhưng việc làm này của Thông Thiên tịnh không vi phạm Thiên Đạo.

Cho nên, Hồng Quân tuy rằng khó chịu, nhưng cũng không cách nào ép buộc Thông Thiên, càng không có khả năng ra tay với Thông Thiên.

Lúc này Nguyên Thủy lạnh lùng nói: "Rút khỏi Huyền Môn, muốn nhập Địa Phủ, cũng là si tâm vọng tưởng!

Địa Phủ của Minh Hà đạo hữu, há là nơi các ngươi muốn vào là vào?

Sư tôn hảo tâm hảo ý giữ ngươi lại, đừng có không biết tốt xấu như vậy!" Nói xong hắn lại nhìn thoáng qua Hồng Quân, phát hiện sắc mặt Hồng Quân càng thêm khó coi, thậm chí khẽ hừ một tiếng.

Điều này làm cho trong lòng Nguyên Thủy vui vẻ.

Một màn này khiến hắn rất hài lòng, đợi lát nữa Thông Thiên nhập Địa Phủ không được, lại chọc giận Hồng Quân, đường về Huyền Môn cũng không còn.

Đến lúc đó, Tiệt Giáo mới thực sự toàn viên lên Phong Thần Bảng,

chuyện đó cũng chẳng liên quan gì đến Xiển Giáo nữa.

Đối với Xiển Giáo, đương nhiên là chuyện tốt bằng trời!

Nguyên Thủy rất vui lòng nhìn thấy cảnh này. "Ai nói không thể nhập Địa Phủ rồi?" Ngay lúc này, một giọng nói thản nhiên vang lên.

Chư Thánh ngẩn ra, toàn bộ nhìn về phía Minh Hà.

Minh Hà có ý gì?

Nguyên Thủy một trận xấu hổ, không khỏi hỏi: "Minh Hà đạo hữu, trước đó chẳng phải ngươi nói thần vị Địa Phủ đã mãn rồi sao?" Minh Hà đáp: "Có sao?

Bản tọa nói lúc nào?" Hắn ngừng một chút, nhìn về phía Thông Thiên: "Thông Thiên đạo hữu yên tâm, Địa Phủ ta cái gì không nhiều chứ thần vị thì quản đủ, Tiệt Giáo vạn tiên cứ việc gia nhập, thần vị Địa Phủ hoàn toàn đủ dùng." Chư Thánh da mặt co rút, nhất là hai người Thái Thượng và Nguyên Thủy, khuôn mặt trong nháy mắt âm trầm, trực tiếp nghẹn thành màu gan heo!

Hai người bọn họ trước đó đi xin thần vị, kết quả bị Minh Hà đánh cho tơi bời hoa lá, trực tiếp không có thần vị.

Kết quả hiện tại Thông Thiên muốn gia nhập Địa Phủ, Minh Hà không chút do dự lấy ra một nắm lớn thần vị!

Thế này chẳng khác nào đang tát vào mặt Thái Thượng và Nguyên Thủy sao?

Thông Thiên chắp tay nói: "Đa tạ Minh Hà đạo hữu thu lưu, từ nay về sau... bần đạo liền là người của Địa Phủ." Nguyên Thủy chỉ cảm thấy trên mặt nóng rát, giống như bị tát mạnh một cái.

Hắn cảm giác Minh Hà cùng Thông Thiên có chút giống như đang hát tuồng!

Hai người phảng phất như đã thương lượng xong từ trước!

Ngay cả mặt mũi Hồng Quân cũng không dễ nhìn.

Hành động này của Minh Hà, không khác gì đánh vào mặt ngài.

Nhưng hết lần này tới lần khác, ngài thân hợp Thiên Đạo, là nửa cái Thiên Đạo, đối với việc này không thể nói nửa chữ "không", bởi vì không có lý do!

Đối phương lại không có vi phạm quy tắc Thiên Đạo!

Minh Hà nói: "Hoan nghênh Thông Thiên đạo hữu, tức nhật khởi, Thông Thiên đạo hữu liền là người Địa Phủ ta, ai dám động đến hắn, chính là kẻ thù của Địa Phủ ta." Lời này phân minh là đang cảnh cáo bọn người Thái Thượng và Nguyên Thủy, khiến bọn họ tức giận không thôi.

Nhưng khổ nỗi, bọn họ chẳng thể nói được lời nào.

Chương 45

Hết cách rồi, ai bảo đánh không lại Minh Hà chứ? "Minh Hà đạo hữu, thân là Địa Phủ Chi Chủ, Phong Thần đại kiếp kỳ thực không liên quan tới ngươi, đã như vậy, xin đừng nhúng tay vào chuyện Phong Thần đại kiếp." Nguyên Thủy rốt cục nhịn không được, tranh thủ mở miệng khuyên.

Hiện tại hắn phi thường sốt ruột.

Một khi Thông Thiên dẫn Tiệt Giáo toàn viên gia nhập Địa Phủ, vậy thì tương đương nhảy ra khỏi thiên địa đại kiếp, rời xa Phong Thần đại kiếp, chuyện đó thật sự không còn nửa phần quan hệ với Tiệt Giáo nữa.

Đến lúc đó, người thừa nhận nỗi đau Phong Thần, cũng chỉ có Xiển Giáo.

Xiển Giáo tất cả đệ tử toàn bộ lên bảng, cũng không điền đầy ba trăm sáu mươi lăm vị chính thần!

Càng đừng nói đến mấy vạn phụ thần kia, cho dù đem đệ tử chư Thánh giết sạch một lượt, cũng không có khả năng gom đủ nhiều như vậy a.

Đừng nói Nguyên Thủy, các Thánh nhân khác cũng hoảng, thậm chí ngay cả Thái Thượng cũng có chút ngồi không yên.

Vốn cho rằng có một Thông Thiên cõng nồi, Tiệt Giáo mấy vạn đệ tử đủ để gánh vác Phong Thần đại kiếp, kết quả sát ra một Minh Hà, hoàn toàn đánh loạn kế hoạch của tất cả mọi người.

Tây Phương Nhị Thánh cũng có chút lo lắng, phải biết rằng Tây Phương Giáo vốn chẳng có mấy đệ tử, nếu lần này Phong Thần đại

kiếp đều tống ra ngoài, vậy Tây Phương Giáo hết đường chơi rồi.

Thế là, Chuẩn Đề cũng vội vàng nói: "A Minh Hà đạo hữu, Địa Phủ độc thiện kỳ thân là chuyện tốt nhất, ta cảm thấy không cần dính dáng đến nhân quả Thiên Đạo thì tốt hơn." Nữ Oa và Thái Thượng đều không mở miệng nói chuyện.

Nữ Oa dù sao cũng không lo lắng, một cái Linh Châu Tử bà đã an bài xong, trực tiếp đưa Linh Châu Tử lên bảng, cho nên áp căn không quan tâm Phong Thần đại kiếp.

Thái Thượng bởi vì sớm đã trở mặt với Minh Hà, với tính cách cao ngạo của hắn, tự nhiên không có khả năng chủ động tìm Minh Hà nói chuyện.

Minh Hà thản nhiên đáp: "Bản tọa không cần các ngươi cảm thấy, Bản tọa chỉ cần bản thân cảm thấy là được." "....." Chuẩn Đề bị nghẹn đến á khẩu không trả lời được.

Tiếp đó, Minh Hà lại nói: "Kỳ thực các ngươi cũng không cần lo lắng, nếu lo lắng môn hạ đệ tử ứng kiếp thất bại, đại khái có thể để bọn họ gia nhập Địa Phủ ta a.

Địa Phủ ta cái gì không nhiều, nhưng thần vị thì nhiều lắm, có bao nhiêu đệ tử đều có thể dung nạp hết." Nhìn bộ dáng nghiêm túc của Minh Hà, bao quát cả Thái Thượng ở bên trong, tất cả Thánh nhân trong lòng đều khẽ động!

Thật hay giả?

Minh Hà nguyện ý thả ra thần vị!

Nếu quả thật như vậy, kia đối với bọn hắn cũng là một chuyện tốt a.

Không có người nào nguyện ý để đệ tử của mình lên Phong Thần Bảng, cung phụng cho Hạo Thiên sai khiến.

Dù sao đó cũng là đệ tử Thánh nhân.

Đệ tử của mình bị một tên Hạo Thiên cỏn con sai bảo, mặt mũi bọn hắn để vào đâu?

Nếu quả thật có thể đưa đệ tử xuống Địa Phủ, vậy đương nhiên là một nơi đi chốn về tốt, tốt xấu gì cũng có công đức cầm không phải sao?

So sánh với công đức, mặt mũi tính là cái rắm gì.

Dù sao, bọn hắn thân là Thiên Đạo Thánh Nhân vốn dĩ phải sống dưới Thiên Đạo, hết thảy đều phải tuân theo quy tắc Thiên Đạo, trong mắt Thiên Đạo không có bất kỳ mặt mũi nào đáng nói.

Hiện tại bất quá là nhiều thêm một cái Minh Hà mà thôi.

Cho nên chỉ cần có thể đạt được công đức, những cái đó đều không quan trọng.

Ngay cả Nguyên Thủy, loại người nhìn như cực kỳ bao che khuyết điểm, cũng đều nghĩ như vậy.

Dù sao, bao che khuyết điểm bản thân cũng là vì bản thân hắn mà thôi.

Duy độc chỉ có Hồng Quân sắc mặt trở nên dị thường khó coi.

Đây chẳng khác nào đánh vào mặt ngài ngay trước mặt mọi người!

Không phải là trực tiếp miệt thị Phong Thần đại kiếp sao? "Đủ rồi!" Hồng Quân phất tay, lạnh lùng nhìn Minh Hà: "Minh Hà, đừng có quá phận!" Nói xong, một luồng uy áp thuộc về Thiên Đạo giáng lâm!

Chư Thánh cảm thụ được cỗ uy áp này, đều dị thường sợ hãi, cho dù là Thái Thượng cũng toàn thân run lên, có chút kinh cụ.

Thế nhưng, Minh Hà lại ngồi tại nguyên chỗ không nhúc nhích tí

nào, phảng phất như không hề cảm nhận được luồng Thiên Đạo uy áp kia vậy.

Điều này làm cho sắc mặt Hồng Quân càng thêm khó coi.

Minh Hà không sợ Thiên Đạo uy áp của ngài!

Minh Hà thản nhiên nói: "Bản tọa không hiểu Đạo Tổ đang nói gì.

Bản tọa nhớ kỹ, chư Thánh tọa hạ đệ tử tiến về Địa Phủ hoạch đắc thần vị, nãi là chuyện thuận ứng Thiên Đạo, Bản tọa hiện tại đem thần vị thả ra, lại là quá phận rồi?

Bản tọa có chút không hiểu ý tứ của Đạo Tổ.

Mời Đạo Tổ minh thị." Nghe được Minh Hà nói thế, Hồng Quân toàn thân phát run, đôi mắt tán phát ra một tia hàn quang, gắt gao nhìn chằm chằm Minh Hà.

Tên Minh Hà này quá kiêu ngạo rồi, ở trước mặt ngài mà dám nói giọng điệu như vậy!

Quả thực đại bất kính!

Minh Hà cũng nhìn ngài, tảy hào không sợ. "Phong Thần đại kiếp đã tới!

Bần đạo đem việc này truyền đạt cho các ngươi, các ngươi ứng kiếp như thế nào, không liên quan gì đến Bần đạo." Nói xong, Hồng Quân trực tiếp biến mất trước mặt mọi người, rời khỏi nơi này.

Hiển nhiên, Hồng Quân không dám ra tay, hiện tại ngài dù sao cũng là Thiên Đạo, vạn bất đắc dĩ sẽ không ra tay.

Đạo Tổ vừa đi, Chuẩn Đề lập tức nói: "Minh Hà đạo hữu, ngươi xem Tây Phương ta nghèo khổ thê thảm như vậy, chúng ta cũng có thiện duyên, không bằng cho ta mấy cái thần vị đi." Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng nói: "A Minh Hà đạo hữu, trước đó ta cũng là quá

mức bức thiết muốn vì ngươi phân đam áp lực, cho nên mới làm ra những chuyện lỗ mãng như vậy, ta hiện tại xin lỗi ngươi, chuyện thần vị kia, ngươi xem..." Minh Hà cười nói: "Được được, hết thảy đều dễ nói." Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh nghe xong đại hỉ quá đỗi.

Sớm biết đơn giản như vậy, lúc đầu lăn lộn gây sự làm cái gì!

Nguyên Thủy hỏi: "Không biết trong tay Minh Hà đạo hữu có những thần vị nào?" Minh Hà đáp: "Thần vị nhiều lắm, mười vạn âm binh âm tướng đây này, Thập Nhị Kim Tiên môn hạ của Nguyên Thủy đạo hữu hẳn là có thể đảm nhiệm." "???" Nguyên Thủy trừng lớn mắt, trực tiếp thạch hoá.

Chư Thánh cũng ngây ngẩn cả người.

Thậm chí bọn hắn còn tưởng rằng mình nghe lầm, nhưng nhìn bộ dáng cười híp mắt kia của Minh Hà, bọn hắn biết, tuyệt đối không có nghe lầm.

Thập Nhị Kim Tiên đi Địa Phủ làm âm binh âm tướng?

Có lầm hay không!

Có khả năng sao?

Đó là mười hai cái Đại La Kim Tiên a, không phải củ cải trắng!

Bảo bọn họ đi làm âm binh âm tướng?

Quả thực là trò cười lớn nhất thiên hạ!

Bọn hắn hiểu rồi, Minh Hà hiển nhiên là đang trêu chọc bọn hắn.

Nguyên Thủy mặt lập tức trướng đến đỏ bừng, gắt gao nhìn Minh Hà: "Minh Hà!

Ngươi dám giỡn mặt với Bản tôn!" Minh Hà thản nhiên nói: "Đúng thế, Bản tọa trêu ngươi đấy, thì làm sao?" "!!!" Nguyên Thủy

toàn thân phát run, phẫn nộ nhìn Minh Hà, chỉ cảm thấy đời này chưa từng chịu qua khuất nhục như vậy, vô cùng thánh uy bộc phát ra, phảng phất muốn đem Minh Hà xé rách.

Thế nhưng, Minh Hà vẻn vẹn nhìn thoáng qua, Nguyên Thủy lập tức toàn thân run lên, một cỗ sợ hãi từ đáy lòng dâng lên, sát na gian sợ hãi.

Hắn hiểu rõ Minh Hà khủng bố, hắn căn bản không phải là đối thủ của Minh Hà.

Minh Hà nếu muốn giết hắn, dễ như trở bàn tay!

Lập tức, Nguyên Thủy chỉ có thể đem khuất nhục chôn ở đáy lòng.

Sắc mặt Tây Phương Nhị Thánh cũng phi thường khó coi, chỉ cảm thấy vừa rồi liếm mặt hỏi Minh Hà đòi thần vị, là cỡ nào châm chọc.

Còn Thái Thượng ngược lại tốt hơn một chút, hắn cũng khánh hạnh vừa rồi may mắn không có chủ động mở miệng, nếu không thì thảm rồi! "Thông Thiên đạo hữu, chúng ta đi thôi." Minh Hà thản nhiên nói, sau đó thi triển không gian thần thông rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Thông Thiên nhìn cũng không nhìn đám người Thái Thượng, trực tiếp đi theo Minh Hà rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Về phần Nữ Oa, thì thản nhiên nhìn Tứ Thánh một cái, cũng đi thẳng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi, nhìn về phía Thái Thượng: "Sư huynh, Minh Hà quá kiêu ngạo!" Thái Thượng gật gật đầu: "Đáng tiếc Sư tôn không ra tay, nếu không thì Minh Hà sao dám kiêu ngạo như thế!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nói: "Hiện tại chúng ta phải làm sao?

Nếu như Tiệt Giáo thật sự toàn bộ nhập Địa Phủ, vậy hai giáo chúng ta thật sự muốn đoạn tuyệt hương hỏa, đạo thống của hai huynh đệ ta e rằng đều muốn đứt đoạn!" Sắc mặt Thái Thượng cũng có chút khó coi.

Sự thật xác thực như thế.

Chương 46

Hắn vốn định để Ác Thi lên bảng, vì để bảo trụ Huyền Đô Đại Pháp Sư, vì giữ lại đạo thống.

Nhưng không ngờ tới, nửa đường sát ra một Minh Hà, trực tiếp đem cả Tiệt Giáo thu vào trong Địa Phủ, vậy trong Phong Thần đại kiếp không có người Tiệt Giáo ứng kiếp, kẻ xui xẻo khẳng định là mấy người bọn hắn.

Dù sao, Phong Thần đại kiếp cũng không ảnh hưởng tới Địa Phủ.

Thái Thượng nói: "Chỉ có thể toàn lực ngăn cản Tiệt Giáo nhập Địa Phủ!" Nguyên Thủy hỏi: "Ngăn cản như thế nào?" Thái Thượng đáp: "Việc này chỉ có Sư tôn ra tay mới được." Nguyên Thủy lắc đầu: "Nhưng Sư tôn ngại Thiên Đạo, không cách nào ra tay a." Lúc này, Chuẩn Đề nói: "Đã như vậy, vậy chúng ta khiến cho Minh Hà vi phạm quy tắc Thiên Đạo, như thế, Đạo Tổ cũng có thể ra tay đối phó Minh Hà!

Hôm nay Minh Hà làm cho Đạo Tổ đều mất hết mặt mũi, vậy thì Đạo Tổ khẳng định sẽ không tha cho hắn!

Chỉ cần Minh Hà làm ra chuyện trái Thiên Đạo, Đạo Tổ tất định sẽ ra tay!" Thái Thượng cùng Nguyên Thủy liếc nhau, đây tuyệt đối là một biện pháp tốt!

Thế là, bốn người trực tiếp rời khỏi Tử Tiêu Cung, đi tới Bát Cảnh Cung đạo trường của Thái Thượng, bắt đầu thương nghị mưu đồ lần này.

Minh Hà tịnh không biết những chuyện này, mà cho dù có biết, hắn cũng sẽ cười trừ cho qua.

Bởi vì, Hồng Quân ra tay thì đã sao?

Hắn bây giờ nắm giữ Hủy Diệt Chi Kiếm và Diệt Thiên Nhất Kiếm, dù cho bán bộ Thiên Đạo Hồng Quân ra tay, Minh Hà cũng tẩy hào không sợ.

Đến lúc đó, hắn sẽ cho Hồng Quân nhìn xem, thủ đoạn của hắn rốt cuộc mạnh bao nhiêu.

Cho nên, Minh Hà mới dám ở trước Tử Tiêu Cung trêu chọc chư Thánh, minh mục trương đảm phá vỡ cục diện Phong Thần.

Hắn biết rõ, cái gọi là Phong Thần đại kiếp, bất quá chỉ là một cái cục của Hồng Quân mà thôi.

Hắn đem Tiệt Giáo thu nhập vào Địa Phủ, phá vỡ cái cục của Hồng Quân, Hồng Quân tự nhiên sinh ra sát cơ, chỉ là vì có Thiên Đạo hạn chế, không thể ra tay thôi.

Minh Hà cùng Thông Thiên rời khỏi Tử Tiêu Cung, Minh Hà hỏi: "Thông Thiên đạo hữu, ngươi muốn đi Địa Phủ xem trước một chút, hay là mang theo cả Tiệt Giáo đi Địa Phủ?" Thông Thiên đáp: "Ta đi Địa Phủ trước đã, đợi ta trở thành người của Địa Phủ xong, lại đem Tiệt Giáo từng người dẫn nhập Địa Phủ." "Được." Minh Hà cũng không nói nhảm, trực tiếp mang theo Thông Thiên về Địa Phủ.

Sau khi tới Địa Phủ, Minh Phủ trực tiếp sắc phong Thông Thiên làm Nam Phương Quỷ Đế, quản lý La Phù Sơn!

Từng đạo U Minh chi khí dũng nhập vào thể nội Thông Thiên, trong nháy mắt Thông Thiên hoạch đắc toàn bộ tin tức về Địa Phủ, cũng nhận được đại lượng công đức!

Không sai, là Đại Đạo công đức!

Thông Thiên hô hấp dồn dập, kinh hãi nói: "Địa Phủ đã có năm vị Thánh nhân?" Cũng không sai, Địa Phủ có tận năm vị Thánh nhân!

Điều này cũng quá đáng sợ rồi đi?

Vốn dĩ Thông Thiên cho rằng, Địa Phủ chỉ có Minh Hà, Hậu Thổ cùng với Huyền Quy vừa mới thành Thánh, thế nhưng hiện tại mới phát hiện, Địa Phủ còn ẩn tàng hai vị Thánh nhân khác!

Hai vị Thánh nhân lạ lẫm này tán phát ra khí tức, viễn viễn mạnh hơn hắn!

Một cái Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, một cái Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên! ...

Đan đan cỗ sức mạnh này, không tính Minh Hà ở bên trong, cũng đủ quét ngang Hồng Hoang rồi!

Địa Phủ, thế mà lại khủng bố như vậy!

Thông Thiên bỗng nhiên cảm giác, gia nhập Địa Phủ thật sự không phải chuyện xấu!

Địa Phủ, quá đáng sợ! "Hiện tại là sáu vị." Minh Hà cười nói.

Thông Thiên mới ý thức được, hắn cũng đã trở thành người của Địa Phủ, nếu tính cả hắn, đúng thật là sáu vị Thánh nhân!

Một cái Địa Phủ sáu cái Thánh nhân!

Lại có một tên biến thái như Minh Hà ở đây, tại toàn bộ Hồng Hoang này còn có ai dám trêu chọc?

Càng đừng nói, Địa Phủ còn nắm giữ Luân Hồi đại quyền.

Tại Hồng Hoang thật sự có thể xưng là Thiên to Địa lớn, Địa Phủ là lớn nhất rồi!

Cho dù là cái Thiên Đình do Hạo Thiên nắm giữ kia, cũng không có khả năng so sánh với Địa Phủ.

Phong Thần đại kiếp về sau, Thiên Đình có ba trăm sáu mươi lăm

vị chính thần, mấy vạn phụ thần, cũng đều không có khả năng so sánh với Địa Phủ!

Thông Thiên nói: "Nếu Địa Phủ có thêm một ít Đại La Kim Tiên thì tốt rồi." Thông Thiên cũng phát hiện ra, Địa Phủ cao đoan chiến lực xác thực đủ kinh người, thậm chí ngay cả Chuẩn Thánh cũng có mấy cái, Tiệt Giáo cùng Xiển Giáo đều so không bằng.

Nhưng mà, dưới Chuẩn Thánh thì Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên hầu như không có, cũng chỉ có A Tu La tộc cùng Vu tộc có một hai cái.

Thế nhưng áp căn không đủ nhìn.

Minh Hà lại nói: "Những cái đó đều là chuyện nhỏ, đợi Tiệt Giáo gia nhập Địa Phủ, lại có lớn nhỏ thần tiên trên Phong Thần Bảng đều trở thành âm binh âm tướng của Địa Phủ ta xong, Địa Phủ tự nhiên sẽ có đại lượng Đại La Kim Tiên và Thái Ất Kim Tiên." Thông Thiên mặt đầy cổ quái, hỏi: "Ngươi thật sự định đem đám người trên Phong Thần Bảng kia toàn bộ lôi xuống Địa Phủ làm âm binh âm tướng?

Nếu thật sự làm như vậy, Đạo Tổ e rằng muốn liều mạng với ngươi đi?" Thông Thiên vốn cho rằng Minh Hà lúc đó chỉ là trêu chọc đám người Nguyên Thủy một phen, kết quả tên này thật sự đánh cái chủ ý đó!

Cũng quá dũng mãnh rồi!

Thật sự muốn bắt Đại La Kim Tiên cấp cho Địa Phủ làm âm binh âm tướng, đây là việc người làm sao?

Minh Hà cười nói: "Hồng Quân cùng Bản tọa liều mạng thì đã sao?

Nếu Bản tọa sợ hãi, hôm nay tại Tử Tiêu Cung đã không làm hắn mất mặt như vậy rồi.

Khu khu hợp đạo Hồng Quân, không có gì phải sợ hãi." "....." Thông Thiên trong lòng chấn động, hôm nay tại Tử Tiêu Cung Minh Hà đối mặt Hồng Quân xác thực tảy hào không sợ!

Hắn không khỏi nghĩ, chẳng lẽ thực lực Minh Hà thật sự đã so bì được với Hồng Quân rồi sao?

Nếu là như vậy, kia mới thật sự đáng sợ!

Phải biết rằng, Minh Hà mới thành Thánh bao lâu a!

Minh Hà nói: "Được rồi, ngươi đi làm quen tình huống La Phù Sơn trước đi, đến lúc đó môn hạ đệ tử có thể cư trú tại La Phù Sơn, một số đệ tử được coi trọng, thì có thể đảm nhiệm một số thần vị Địa Phủ." "Hảo!" Thông Thiên gật gật đầu sau đó đi tới La Phù Sơn.

Thông Thiên cũng biết, tuy rằng cử giáo gia nhập Địa Phủ, nhưng tất cả thần vị Địa Phủ không có khả năng toàn bộ cấp cho Tiệt Giáo chiếm hết, chỉ có một số hạch tâm đệ tử mới có thể hoạch đắc thần vị.

Về phần những người khác, chỉ có thể giống như đệ tử bình thường, ở lại La Phù Sơn tu luyện.

Bất quá, La Phù Sơn cũng có không ít thần vị, hắn có thể tự mình an bài.

Minh Hà trở lại trong Huyết Hải, vừa rồi sắc phong Thông Thiên, lại nhận được không ít ban thưởng.

Ban thưởng lần này, tựa hồ so với hai lần sắc phong Thánh nhân trước càng thêm phong phú.

Bàn Cổ tinh huyết năm giọt, Kiếm Đạo bản nguyên, cùng với Đại Đạo công đức tám trăm vạn!

Mấy cái ban thưởng này, chỉ có công đức là không nhiều bằng lúc

dẫn nhập Hủy Diệt Ma Thần, còn hai thứ kia, tuyệt đối không kém hơn phần thưởng lúc Hủy Diệt Ma Thần!

Bàn Cổ tinh huyết, đó chính là tinh huyết của Bàn Cổ đại thần a, tồn tại khủng bố Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, năm giọt tinh huyết có bao nhiêu khủng bố?

Thứ này sau khi Minh Hà luyện hóa, thậm chí có thể trực tiếp đột phá cảnh giới hiện có, đạt tới Hỗn Nguyên bát trọng thiên!

Về phần Kiếm Đạo bản nguyên, có thể gia tăng uy lực kiếm đạo thần thông của Minh Hà lên gấp mười lần!

Đó là khái niệm gì?

Nếu thi triển Diệt Thiên Nhất Kiếm, Hồng Quân e rằng cũng khó mà ngăn cản!

Minh Hà trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, sau đó bắt đầu luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết cùng Kiếm Đạo bản nguyên.

Trong nháy mắt hơn mười vạn năm trôi qua, Minh Hà mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một đạo huyết quang.

Hơn mười vạn năm thời gian, rốt cục đem năm giọt Bàn Cổ tinh huyết cùng Kiếm Đạo bản nguyên cấp luyện hóa xong, tu vi cũng tăng lên tới Hỗn Nguyên bát trọng cảnh giới!

Minh Hà nắm chặt quyền đầu, cảm thụ được cỗ sức mạnh hủy thiên diệt địa trong cơ thể!

Giờ này khắc này, thực lực so với lúc Hỗn Nguyên thất trọng thì mạnh hơn đâu chỉ gấp mười? "Hiện tại, Hồng Quân thì đã sao?" Minh Hà đạm nhiên cười một tiếng.

Như hôm nay hắn có gần hai ngàn vạn Đại Đạo công đức, muốn tấn thăng Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, lại cần bốn ngàn vạn Đại Đạo

công đức, hoặc là tám ngàn vạn Thiên Đạo công đức.

Cho nên, hiện tại công đức không đủ để hắn nhất cử trùng kích cửu trọng thiên.

Bất quá, chờ Hạ Vũ trị thủy cùng với Tiệt Giáo toàn bộ nhập Địa Phủ xong, tự nhiên có thể nhẹ nhõm bước vào Hỗn Nguyên cửu trọng thiên.

Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên, hồ như là cực hạn mà Hồng Hoang có thể đạt tới rồi!

Lại đi lên, chính là Thiên Đạo Cảnh, cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Chương 47

"Được rồi, cũng nên đi Nhân tộc." Minh Hà duỗi người một cái.

Trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận đã qua hơn mười vạn năm, ngoại giới cũng đã qua hơn mười năm, Hạ Vũ trị thủy sắp triển khai, Cửu Châu Đỉnh cùng Định Hải Thần Châm cũng đến lúc cấp cho Hạ Vũ.

Minh Hà sau khi rời khỏi Huyết Hải, phát hiện Thông Thiên đang tu luyện tại La Phù Sơn, hiển nhiên hắn đạt được đại lượng Đại Đạo công đức, cảm thấy đột phá có hi vọng, nên muốn nhất cử đột phá nữa. "Thời Thần, trợ hắn một chút sức lực!" Minh Hà phân phó một tiếng.

Thời Thần đạo nhân xuất hiện tại La Phù Sơn, giơ tay triều Thông Thiên ấn một cái, lập tức tốc độ thời gian trôi qua quanh thân Thông Thiên biến nhanh.

Trong nháy mắt qua một năm, "Oanh long long ~" khí tức khủng bố bộc phát ra!

Thông Thiên đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng cảnh giới!

Thông Thiên mở hai mắt ra, triều Thời Thần đạo nhân cùng Minh Hà chắp tay: "Đa tạ hai vị." Minh Hà nói: "Không cần đa tạ, nếu không có việc gì, theo ta đi Nhân tộc xem náo nhiệt như thế nào?" Thông Thiên gật đầu: "Hảo!" Thế là hai người rời khỏi Địa Phủ, tiến về Nhân tộc.

Nhân tộc, Cửu Châu đại địa.

Thái Thượng nhìn khắp nơi đều là hồng tai, thủy mạch bộc phát tàn phá bừa bãi, hầu như đại bộ phận Nhân tộc đều sinh hoạt ở trên

núi. "Sư huynh, vừa rồi ta tính toán, Hạ Vũ tiếp nhận mệnh lệnh của Ngu Thuấn, bắt đầu tại Cửu Châu trị thủy, đây tất là sự kiện tạo phúc thương sinh, thu hoạch được công đức to lớn, chúng ta phải giúp một tay." Nguyên Thủy nói.

Thái Thượng gật gật đầu: "Việc này ta cũng tính ra, muốn trị thủy, nhất định phải có ba dạng linh bảo.

Một là Cửu Châu Đỉnh, dùng để trấn áp mạch nước ngầm!

Hai là Định Hải Thần Châm, có thể dùng trượng lượng độ sâu sông biển.

Ba là Ngũ Đinh Khai Sơn Phủ, dùng để khai tịch sơn nhạc, sơ thông thủy mạch.

Hạ Vũ bản thân sở hữu Ngũ Đinh Khai Sơn Phủ, còn lại chỉ cần tìm Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh tặng cho Hạ Vũ, như vậy chúng ta có thể thu hoạch được vô lượng công đức trị thủy." Nguyên Thủy hỏi: "Vậy chúng ta nên đi đâu tìm Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh?" Thái Thượng lúc này sắc mặt có chút khó coi: "Hai dạng này đều thuộc về Hậu Thiên bảo vật, giai cần phải luyện chế ra, nhưng ta vừa nãy nếm thử luyện chế Định Hải Thần Châm, lại thất bại." "Thất bại?" Nguyên Thủy kinh ngạc: "Luyện khí chi thuật của sư huynh kham xưng Hồng Hoang đệ nhất, ngay cả huynh đều luyện chế thất bại, Định Hải Thần Châm khó luyện chế như vậy sao?" Thái Thượng lại nói: "Tịnh phi như thế, ta có cảm ứng Thiên Đạo, phát hiện sở dĩ luyện chế thất bại, là do đã có người sớm luyện chế ra Định Hải Thần Châm rồi.

Định Hải Thần Châm bởi vì Thiên Đạo hạn chế, phổ thiên chi hạ chỉ có thể có một kiện!

Cố, ta không cách nào luyện chế ra Định Hải Thần Châm nữa." Nghe vậy sắc mặt Nguyên Thủy trở nên khó coi, nói: "Đã có người

luyện chế ra Định Hải Thần Châm?

Chẳng lẽ, có người sớm biết Hạ Vũ sẽ trị thủy, cần dùng những bảo vật này?" Hắn hạ ý thức nghĩ đến Minh Hà.

Dù sao Minh Hà đoạn thời gian này tới nay, vẫn luôn đi ở phía trước bọn họ.

Bổ Thiên, giáo hóa Nhân tộc, lập Tam Hoàng, đều tựa hồ sớm biết những sự tình này sẽ phát sinh đồng dạng, hoặc là có thể nói, Minh Hà so với bọn hắn càng sớm hơn tính ra những chuyện sắp xảy ra.

Cho nên, cuối cùng công đức đều rơi vào trong tay Minh Hà.

Vậy lần này, chẳng lẽ lại là Minh Hà tính ra sự kiện Hạ Vũ trị thủy công đức, cho nên sớm luyện chế ra Định Hải Thần Châm?

Thái Thượng lạnh lùng hừ một tiếng: "Lần này, lão phu mặc kệ là ai luyện chế ra Định Hải Thần Châm, chúng ta tứ Thánh đồng thời ra tay, trực tiếp bình định thủy loạn, giải trừ chúng sinh tật khổ!

Như thế, công đức tự nhiên là của chúng ta!" Nghe Thái Thượng nói thế, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh đều vui vẻ.

Đúng a, đây chẳng phải là một biện pháp tốt sao?

Ra tay bình định thủy loạn, tất định nhanh hơn so với Hạ Vũ, như vậy cũng có thể thu hoạch được không ít công đức rồi.

Thương lượng xong xuôi, Tứ Thánh trực tiếp động thân, bắt đầu bình định thủy loạn tại các khu vực.

Cùng lúc đó, Minh Hà cùng Thông Thiên cũng tới Nhân tộc Cửu Châu đại địa.

Bọn hắn cũng thấy được cảnh tượng thủy loạn này. "Lần này Thái Thượng rất thông minh, cướp trước động thủ, chỉ đáng tiếc, chỉ là tự cho là thông minh mà thôi." Minh Hà nhìn Cửu Châu đại địa, cảm

nhận được Thái Thượng đang bình định thủy loạn, không khỏi ách nhiên cười một tiếng.

Thông Thiên cũng hiển nhiên cảm nhận được, không khỏi có chút kinh ngạc nói: "Thánh nhân đích thân ra tay bình định Hồng Hoang thủy loạn, cái này thật hãn kiến a." Minh Hà nói: "Từng cái từng cái vì đoạt công đức, chuyện gì mà không làm được." Thông Thiên gật gật đầu.

Hắn đã hưởng thụ được chỗ tốt của công đức, đối với tu vi thật sự có đề thăng cự đại, chỉ là gia nhập Địa Phủ trở thành Nam Phương Quỷ Đế mà thôi, những chuyện khác đều không có làm, đã thu hoạch được đại lượng Đại Đạo công đức!

Tu vi trực tiếp tăng lên Hỗn Nguyên tứ trọng, có thể bỏ xa Nguyên Thủy một đoạn dài.

Hiện tại Thái Thượng vì công đức, đích thân ra tay cũng là tình hữu khả nguyên.

Minh Hà không nói nhảm nữa, trực tiếp tìm được Hạ Vũ đang ở trên một ngọn núi trinh sát thủy tượng.

Minh Hà cùng Thông Thiên đồng thời xuất hiện, tuy rằng không có tán phát bất kỳ thánh uy nào, nhưng Hạ Vũ nhìn thấy giữa không trung xuất hiện Minh Hà, toàn thân run lên!

Tác vi Nhân tộc Ngũ Đế một trong, đương nhiên nhận biết Nhân tộc đạo thống Đạo Tổ, lập tức quỳ xuống: "Hạ Vũ bái kiến Đạo Tổ!" Những Nhân tộc khác cũng toàn thân run lên, toàn bộ đi theo Hạ Vũ quỳ xuống, cung cung kính kính hô: "Ngã đẳng, bái kiến Đạo Tổ!" Minh Hà phất tay một cái: "Đều đứng lên đi." Tất cả mọi người đều đứng dậy, bất quá vẫn khom lưng, phi thường cung kính.

Đạo Tổ truyền thuyết, bọn họ đều biết, Tam Hoàng là vì Đạo Tổ

mới có được thành tựu.

Dùng sức một mình, diệt đi Yêu tộc cơ hồ tuyệt chủng, có thể nói là Thần trong cả Nhân tộc!

Không nghĩ tới, hôm nay có cơ duyên tại đây mà gặp Đạo Tổ!

Cho nên, bọn họ đều phi thường hưng phấn.

Minh Hà nói: "Hạ Vũ, ngươi thân là Ngũ Đế một trong, tâm hoài thiên hạ thương sinh, lấy việc trị thủy thiên hạ thủy họa làm nhiệm vụ của mình, Bản tọa nhìn ở trong mắt, thực cảm thấy an ủi, hôm nay ban cho ngươi Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh!

Trợ ngươi bình định Cửu Châu thủy loạn, trấn áp Cửu Châu thủy mạch!" Dứt lời, Minh Hà phất tay một cái, Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh xuất hiện tại giữa không trung.

Hạ Vũ nghe xong, đại hỉ quá đỗi, kích động nói: "Đa tạ Đạo Tổ ban thưởng!" Những Nhân tộc khác cũng nhao nhao vui mừng, lần nữa cung kính cúi đầu: "Đa tạ Đạo Tổ thương xót Nhân tộc ta, Nhân tộc ta tất định vĩnh ký vu tâm!" Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh toàn bộ bị Hạ Vũ thu lại, có hai dạng bảo vật này, Hạ Vũ đối với việc quản lý thủy loạn cũng càng thêm có lòng tin.

Hạ Vũ nói: "Vãn bối tất định không phụ Đạo Tổ kỳ vọng, trấn áp Cửu Châu thủy mạch, trả lại cho Nhân tộc ta sơn hà cẩm tú." Minh Hà gật đầu: "Tốt, Bản tọa liền yên tâm." Thế là, Minh Hà cùng Thông Thiên rời khỏi nơi này, tại giữa không trung khai tịch ra một cái hư không, nhìn xem hết thảy trước mắt.

Hạ Vũ thu hoạch được Cửu Châu Đỉnh cùng Định Hải Thần Châm về sau, thiên cơ lập tức trở nên sáng tỏ.

Đám người Thái Thượng đang bình định thủy loạn đều tự có cảm ứng, ngừng lại.

Sắc mặt Thái Thượng âm trầm, phi thường khó coi, hắn mới vừa vặn động thủ, liền cảm ứng được Hạ Vũ cầm Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh, trở thành Thiên Định trị thủy chi nhân.

Tiếp đó, bọn hắn lại trị thủy, cũng không có tác dụng gì, làm cũng chỉ là công dã tràng mà thôi.

Tứ Thánh tập hợp lại một chỗ, Thái Thượng sắc mặt âm trầm, nói: "Quả nhiên là Minh Hà luyện chế ra Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh, lần này... chúng ta e rằng lại muốn mất trắng!" Chuẩn Đề nói: "Không đến mức đó chứ?

Chúng ta tốt xấu gì cũng quản lý một ít thủy mạch, ít nhiều cũng có thể thu hoạch được không ít công đức mới đúng, sao có thể một điểm công đức cũng không có a." Thái Thượng lắc đầu: "Lão phu dùng Thái Cực Đồ tính toán, Hạ Vũ nãi là Thiên Định trị thủy chi nhân, lại là Ngũ Đế một trong, duy độc chỉ có hiệp trợ hắn trị thủy mới có thể hoạch đắc công đức, tự mình trị thủy là không có khả năng đắc công đức.

Hạ Vũ sở dụng ba kiện trị thủy linh bảo mới là mấu chốt.

Chúng ta không có được trị thủy linh bảo, muốn đắc công đức sợ là si nhân nằm mộng!" Nghe xong lời của Thái Thượng, Nguyên Thủy nghiến răng nghiến lợi nói: "Tên Minh Hà này cũng quá đáng ghét, Địa Phủ thần vị không nhường ra thì cũng thôi đi, thiên hạ công đức cũng một điểm đều không chia cho chúng ta, quả thực khởi hữu thử lý!" Thế nhưng, Thái Thượng cùng Tây Phương Nhị Thánh đều không nói gì.

Minh Hà vì sao lại làm như vậy, trong lòng bọn họ đều biết rõ.

Vì sao Thông Thiên có thể được Minh Hà ưu ái, cấp cho nhiều thần vị Địa Phủ như vậy?

Tuyệt không phải vì thực lực Thông Thiên cường hãn, mà là vì người khác áp căn không có đi tranh giành, tự nhiên cũng không có khả năng đắc tội Minh Hà.

Còn bọn hắn thì sao?

Vừa ra trận đã cảm thấy Minh Hà dễ bắt nạt, trực tiếp khi áp tới cửa, Nguyên Thủy càng quá phận, để Quảng Thành Tử cùng Thái Ất Chân Nhân tiến về Địa Phủ luận bàn, mượn cớ đó đánh sập Địa Phủ.

Người sáng suốt đều nhìn ra được mục đích của Nguyên Thủy.

Ai biết được, thực lực Minh Hà cường tuyệt, trực tiếp nghiền ép bọn hắn.

Hiện tại tiền mất tật mang, bốn người trực tiếp bị Minh Hà một người nhắm vào, thiên địa gian nhiều công đức như vậy, ngạnh là một điểm cũng không vớt được.

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng đều ẩn ẩn có chút hối hận, nếu như lúc trước tại Tử Tiêu Cung, sau khi hướng Minh Hà nhận sai xin lỗi xong mà không nghe tin sàm ngôn của Nguyên Thủy, lựa chọn Tứ Thánh áp Minh Hà, thì có lẽ còn có thể từ chỗ Minh Hà vớt chút chỗ tốt.

Chỉ tiếc, hiện tại hối hận không kịp.

Chỉ có thể cùng Thái Thượng bọn người buộc chặt cùng một chỗ, duy có như thế mới có một tia cơ hội hoạch đắc chỗ tốt.

Thái Thượng nói: "Mấy cái đó đều vô dụng, Nguyên Thủy sư đệ, ngươi hiện tại đi Tử Tiêu Cung khóc lóc kể lể, nói thiên hạ công đức giai bị Minh Hà chiếm lấy, chúng ta trực tiếp đi Kim Ngao Đảo." "Hảo!" Nguyên Thủy gật gật đầu, hắn biết, kế hoạch để Minh Hà cùng Thông Thiên vi phạm Thiên Đạo quy tắc sắp thi hành rồi!

Đến lúc đó, một khi Minh Hà vi phạm Thiên Đạo quy tắc, vậy thì

Hồng Quân tất định sẽ ra tay giải quyết Minh Hà, không chỉ có thể giải quyết Phong Thần nguy cơ, về sau cũng không ai tranh giành thiên địa công đức với bọn hắn nữa.

Cho nên, Nguyên Thủy đối với kiện sự tình này dị thường để tâm, lập tức hóa thành một đạo trường hồng, đi Tử Tiêu Cung tìm Hồng Quân.

Ba người Thái Thượng, trực tiếp tiến về Kim Ngao Đảo.

Địa Phủ nơi đó có Địa Khôn Bát Quái Trận, khó mà trong thời gian ngắn phá vỡ.

Cho nên, chỉ có thể đem mục tiêu đặt tại Kim Ngao Đảo, trên người đám Tiệt Giáo đệ tử.

Đến lúc đó, chỉ cần phá vỡ trận pháp trên Kim Ngao Đảo, sau đó tùy tiện tìm một cái cớ, để các môn hạ đệ tử đi đối phó Tiệt Giáo đệ tử trên Kim Ngao Đảo.

Chương 48

Nếu có thể giết Tiệt Giáo đệ tử là tốt nhất, nếu không thể giết, Thông Thiên cũng tất định hàm nộ xuất thủ, bọn hắn xuất thủ cản lại Thông Thiên, vậy thì đến phiên Minh Hà xuất thủ rồi.

Dù sao, Tiệt Giáo muốn toàn viên gia nhập Địa Phủ, hiện tại Tiệt Giáo đệ tử gặp nạn, Minh Hà tất định phải ra tay.

Hắn đối môn hạ đệ tử ra tay, chính là vi phạm Thiên Đạo quy tắc, Hồng Quân cũng có thể động thủ.

Khi đó, chính là tử kỳ của Minh Hà!

Đây là kế hoạch của Thái Thượng bốn người.

Giờ này khắc này, Minh Hà cùng Thông Thiên đang ngồi tại hư không chi trung, đem nhất cử nhất động của Thái Thượng đều nhìn thấy tử tử tế tế.

Như hôm nay Minh Hà là Hỗn Nguyên bát trọng thiên, cộng thêm am hiểu không gian thần thông, nếu hắn không muốn cho đám người Thái Thượng biết, thì dù hắn xuất hiện ngay bên cạnh Thái Thượng, Thái Thượng cũng chưa chắc có thể biết được. "Bọn hắn muốn làm gì!" Thông Thiên sắc mặt khó coi nói.

Minh Hà đáp: "Năng làm gì, rõ ràng là muốn công phá Kim Ngao Đảo, sau đó thông qua công kích Tiệt Giáo đệ tử, bách sử ta xuất thủ!

Như thế, ta đối với tu sĩ dưới Thánh nhân ra tay, liền vi phạm Thiên Đạo quy tắc rồi.

Đến lúc đó, Hồng Quân có thể ra tay thanh lý ta." Nghe xong lời này, Thông Thiên sắc mặt âm trầm: "Những người này cũng quá không biết xấu hổ rồi!" Minh Hà thản nhiên nói: "Biện pháp ấu trĩ như

vậy mà cũng muốn đối phó Minh Hà ta?

Đi, chúng ta đi xem một chút liền biết." Nói xong, Minh Hà thi triển không gian thần thông, mang theo Thông Thiên xuất hiện tại hư không bên trên Kim Ngao Đảo.

Kim Ngao Đảo bên ngoài.

Bỗng nhiên một tiếng quát nộ vang lên: "Thông Thiên, khi dễ Tây Phương đệ tử ta, còn không mau mau đi ra, cùng bản Thánh quyết một trận tử chiến!" "Oanh long long ~" Khủng bố thánh uy trực tiếp bộc phát ra, sát na gian nước biển sôi trào, vô số sinh linh sợ đến không dám động đậy.

Trận pháp Kim Ngao Đảo thăng lên, tất cả đệ tử toàn bộ bị kinh động.

Đa Bảo Đạo Nhân từ trong động phủ đi ra, nhìn thấy Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đều ở giữa không trung, lập tức trong lòng kinh hãi, Thánh nhân vì sao lại đến Kim Ngao Đảo?

Đa Bảo vội vàng chắp tay nói: "Nguyên lai là Chuẩn Đề thánh nhân cùng Tiếp Dẫn thánh nhân, không biết hai vị thánh nhân tới Kim Ngao Đảo ta có chuyện gì?" Chuẩn Đề lạnh lùng hừ một tiếng: "Lần trước Thông Thiên đi Tây Phương Giáo ta, đã thương tổn hai tên đệ tử của ta, bản Thánh hôm nay tới, là vì muốn đòi lại một cái công đạo!" Đa Bảo Đạo Nhân nói: "Chuẩn Đề thánh nhân, có phải lầm lẫn gì rồi không?

Sư tôn ta xưa nay sẽ không chủ động trêu chọc người khác, càng đừng nói lấy lớn hiếp nhỏ." "Ý của ngươi là, bản Thánh đang nói hươu nói vượn?" Chuẩn Đề sắc mặt trầm xuống, sát cơ tất lộ.

Đa Bảo Đạo Nhân sợ đến câm như hến, đây chính là Thánh nhân a, không thể đắc tội, vội vàng nói: "Chuẩn Đề thánh nhân hiểu lầm, vãn

bối không có ý tứ kia!" Chuẩn Đề nói: "Bớt nói nhảm, mau mau gọi Thông Thiên đi ra!

Tên kia sẽ không phải là sợ chết, làm một con rùa đen rút đầu rồi chứ?" Đa Bảo Đạo Nhân đáp: "Chuẩn Đề thánh nhân, Sư tôn ta hiện nay không ở tại Kim Ngao Đảo, xin thánh nhân một thời gian nữa lại đến!" Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng: "Theo bản Thánh thấy, Thông Thiên là trốn tránh không dám ra thì có!

Đã như vậy, vậy đừng trách bản Thánh không khách khí!" Nói xong, Chuẩn Đề giơ tay vung lên, một cái đại thụ xuất hiện, chính là Thất Bảo Diệu Thụ của Chuẩn Đề đạo nhân!

Thất Bảo Diệu Thụ vừa xuất hiện, lập tức thất thải hào quang bay ra, trực tiếp oanh kích tại trên trận pháp Kim Ngao Đảo, tiếng "Oanh long long" vang lên, toàn bộ Kim Ngao Đảo đều đang run rẩy.

Đa Bảo Đạo Nhân sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: "Chuẩn Đề thánh nhân, ngươi muốn làm gì!

Chẳng lẽ muốn khơi mào chiến tranh giữa hai giáo sao?" Chuẩn Đề thản nhiên nói: "Bản Thánh chỉ đòi cái thuyết pháp mà thôi, Thông Thiên không ra, là hắn đuối lý, khơi mào chiến tranh giữa hai giáo, cũng là lỗi của Thông Thiên!" Nói xong, lại lần nữa có thất thải quang mang rơi xuống.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn cũng lấy ra Kim Cương Xử, trực tiếp hung hăng nện xuống. "Răng rắc" Kim Ngao Đảo trận pháp trực tiếp phá toái!

Hai cái Thánh nhân toàn lực nhất kích!

Kim Ngao Đảo trận pháp lại không giống Địa Khôn Bát Quái Đại Trận cường lực như vậy, tự nhiên khó mà ngăn cản hai đại Thánh nhân công kích.

Kim Ngao Đảo trận pháp vừa vỡ, toàn bộ Tiệt Giáo đệ tử trong lòng đều bố mãn kinh khủng.

Đối mặt Thánh nhân, bọn họ uyển nhược sâu kiến.

Một cỗ khủng bố thánh uy giáng lâm xuống, tất cả Tiệt Giáo đệ tử không dám động đậy, kinh khủng nhìn Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Hai người này tuy rằng ở trước mặt Minh Hà không đáng nhắc tới, nhưng tốt xấu gì cũng là Thánh nhân, Thánh nhân chi hạ đối với bọn hắn, cũng bất quá là sâu kiến mà thôi, một cỗ thánh uy là có thể khiến Tiệt Giáo tất cả đệ tử khó mà động đậy. "Chuẩn Đề!" Một tiếng nộ hống mãnh nhiên vang lên, tiếp đó hư không phá toái, một đạo kiếm quang trong nháy mắt xuất hiện, mãnh nhiên áp hướng Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề sắc mặt đại biến, vội vàng vận chuyển kim thân cùng Thất Bảo Diệu Thụ, ngăn cản kinh thiên kiếm quang đang giáng lâm.

Cùng lúc đó, Tiếp Dẫn cũng không dám đại ý, dùng Kim Cương Xử nện về phía kiếm quang.

Nhưng mà, hai người bọn họ căn bản ngăn không được kiếm quang! "Oanh long" một tiếng cự hưởng, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đồng thời bay ngược ra ngoài, há miệng phun ra tiên huyết, trực tiếp thụ trọng thương! "Thông Thiên!

Hỗn Nguyên tứ trọng thiên!

Không có khả năng!" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đồng thời kinh hô một tiếng, không thể tin nổi nhìn Thông Thiên đang thu hồi kiếm quang.

Bọn hắn biết Thông Thiên thực lực cường đại, nhưng không nghĩ tới lại dũng mãnh như vậy, một kiếm liền có thể đánh bại bọn hắn, dẫn đến hai người bị thương! "Sư tôn!

Sư tôn trở về rồi!" "Ha ha, xem Tây Phương Nhị Thánh này còn dám kiêu ngạo!" Tiệt Giáo chi nhân kinh hỉ nhìn Thông Thiên trên trời, từng cái hân hỉ dị thường.

Chỉ cần Thông Thiên trở về, tự nhiên không sợ gì nữa.

Thông Thiên lạnh lùng nhìn Chuẩn Đề: "Chuẩn Đề, ngươi thật không biết xấu hổ, tùy tiện tìm một cái cớ phá trận pháp Kim Ngao Đảo ta, hôm nay...

Bản tọa muốn các ngươi phải trả giá đắt!" Sắc mặt Chuẩn Đề hơi biến đổi, bất quá nghĩ đến sau lưng có Thái Thượng chống lưng, hắn cũng tảy hào không sợ, ho nhẹ một tiếng: "Cái đó... ký nhiên Thông Thiên đạo hữu đều hiện thân thuyết pháp, kia tất định là hòa giải hiểu lầm.

Hiểu lầm?

Tốt một cái hiểu lầm!

Hôm nay cho dù là hiểu lầm, Bản tọa cũng phải đem các ngươi đại xả bát khối!" Nói xong, Thông Thiên trực tiếp xách theo Thanh Bình Kiếm lao về phía Chuẩn Đề, trong nháy mắt cùng Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hai người đấu cùng một chỗ.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người trong lòng thầm kêu khổ, hai người liều mạng ngăn cản, cũng khó mà cản nổi Thông Thiên, chỉ có thể liên tục lui lại! "Triệu Công Minh, lần trước đánh lén bần đạo, hôm nay bần đạo muốn tìm ngươi tính sổ!" Lúc này, một giọng nói lãnh tuấn xuất hiện, tiếp đó một cái thương lão đạo nhân từ trên bầu trời xuất hiện, trực tiếp lao về phía Triệu Công Minh.

Sau đó, hắn lấy ra một cây thước, từng đạo huyền quang từ trên cây thước kia toả ra.

Hồng Mông Lượng Thiên Xích!

Nãi là Tiên Thiên Đệ Nhất Công Đức Linh Bảo!

Sở hữu vô thượng công kích lực, cận thứ vu Bàn Cổ Phiên các loại Tiên Thiên Chí Bảo!

Người tới, chính là Nhiên Đăng Đạo Nhân!

Triệu Công Minh sắc mặt biến đổi, lập tức vận khí hai mươi bốn khỏa Định Hải Châu ngăn cản Hồng Mông Lượng Thiên Xích.

Cùng lúc đó, trên trời lại xuất hiện không ít người của Xiển Giáo cùng Tây Phương Giáo.

Sau khi xuất hiện, bọn hắn đều bịa ra một cái lý do tử hư ô hữu, trực tiếp công hướng Tiệt Giáo chúng nhân! "Chuẩn Đề!

Thật ti bỉ!" Thông Thiên nộ hát một tiếng, không chút do dự xoay người muốn đi giải quyết Tiệt Giáo chúng nhân. "Thông Thiên sư đệ, đệ tử tranh đấu, ngươi cũng đừng quản nữa đi." Lúc này, Thái Thượng xuất diện, cản trước mặt Thông Thiên, mặt mang nụ cười. "Thái Thượng!" Thông Thiên lạnh lùng nhìn chằm chằm Thái Thượng, sắc mặt âm trầm.

Quả nhiên nói giống y hệt lời Minh Hà!

Đám người này thật không biết xấu hổ.

Trước đó chơi âm không được, hiện tại trực tiếp minh mục trương đảm làm!

Thật coi hắn ăn chay sao!

Nghĩ vậy, Thông Thiên hừ lạnh một tiếng, Tru Tiên Tứ Kiếm trực tiếp bay ra, sau đó thích phóng ra vô cùng khủng bố Kiếm Đạo khí tức, từng đạo kiếm quang cuồng dũng trào ra.

Toàn bộ mặt biển như muốn đảo quyển, bầu trời trực tiếp toái liệt, khó mà thừa nhận Tru Tiên Tứ Kiếm. "Diệt!" Thái Thượng cũng

không chút do dự lấy ra Thái Cực Đồ, dùng Bạch Kim Ngọc Kiều trấn áp Tru Tiên Tứ Kiếm, dẫn đến Tru Tiên Kiếm Trận căn bản khó mà thi triển ra.

Tru Tiên Kiếm Trận hào xưng phi Tứ Thánh bất khả phá, nhưng...

đó là tại sau khi triển khai mới có thể, nếu không có thi triển ra, tự nhiên không tồn tại cái gọi là phi Tứ Thánh bất khả phá.

Chương 49

"Hai vị đạo hữu không ra tay, còn chờ lúc nào?" Thái Thượng đạm nhiên nói.

Thấy Thái Thượng cuốn lấy Thông Thiên, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn không chút do dự lao về phía Tiệt Giáo chúng đệ tử! "Đảm cảm bất chấp Thiên Đạo quy tắc, đối với Tiệt Giáo đệ tử ta ra tay!" Thông Thiên giận không kìm được, Hỗn Nguyên tứ trọng thiên cảnh giới bộc phát ra, khiến Thái Thượng đều có chút tâm kinh nhục khiêu. "Tên này, mới vừa gia nhập Địa Phủ, liền đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thiên!" Thái Thượng thầm nghĩ, trong lòng có một tia tật đố.

Địa Phủ công đức, xác thực làm cho người ta thèm nhỏ dãi.

Hắn cũng càng thêm hạ quyết tâm, lần này nhất định phải giải quyết Minh Hà, sau đó bá chiếm thần vị Địa Phủ, như vậy, tu vi của hắn cũng tất định có thể tiêu thăng!

Thái Thượng lạnh lùng hừ một tiếng: "Đột phá Hỗn Nguyên tứ trọng thì đã sao?

Y nguyên không phải đối thủ của lão phu!

Thông Thiên!

Muốn trách, thì trách ngươi không biết tốt xấu, gia nhập Địa Phủ!

Nếu thành thành thật thật ký tên lên Phong Thần Bảng, chúng ta đoạn nhiên không có khả năng làm khó ngươi." Nói xong, Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên cảnh giới cũng bộc phát ra, trực tiếp áp Thông Thiên một đầu, Bạch Kim Ngọc Kiều trấn áp chi lực càng thêm khủng bố, Thông Thiên Tru Tiên Tứ Kiếm căn bản khó mà từ trong Bạch Kim Ngọc Kiều sát ra.

Thông Thiên chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người giết vào trong đám người Tiệt Giáo. "Mấy cái gọi là Thánh nhân các ngươi, mỗi người đều vì mặt mũi mà sống, thế nhưng khi chân chính làm việc, lại một kẻ so với một kẻ càng không biết xấu hổ." Tại lúc này, một giọng nói lãnh đạm xuất hiện.

Tiếp đó, trước mặt Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề xuất hiện một người, chặn lại đường đi của bọn hắn!

Huyết sắc trường phát phiêu đãng, huyết sắc trường bào bay phần phật, lệnh Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người biến sắc! "Minh Hà!" Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đồng thời kinh hô một tiếng, sợ đến mức trực tiếp lui lại.

Cho dù hai người bọn họ tái vô sỉ, giờ này khắc này đối mặt Minh Hà, cũng sợ đến hồn vía đều suýt chút nữa mất sạch.

Thái Thượng cũng sắc mặt hơi biến đổi.

Không nghĩ tới Minh Hà tới nhanh như vậy!

Vốn cho rằng Minh Hà sẽ ngồi chờ Hạ Vũ quản lý thủy mạch, sẽ không chú ý tới sự tình bên Kim Ngao Đảo, dù sao bọn hắn hành sự cũng tương đối ẩn bí.

Nhưng không ngờ, Minh Hà tới nhanh như vậy.

Hắn không biết là, nhất cử nhất động của bọn hắn, đều nằm trong sự nắm giữ của Minh Hà.

Minh Hà thản nhiên nói: "Bản tọa đã nói, Tiệt Giáo hiện tại là người Địa Phủ ta, ai dám động đến Tiệt Giáo, đừng trách Bản tọa không khách khí, Thánh nhân, cũng giống vậy." Nói xong, Minh Hà trong nháy mắt xuất hiện tại trước mặt Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề sắc mặt đại biến, đồng thời âm thầm kêu khổ không ngừng.

Vì sao tên này mỗi lần đều tìm hắn a!

Chuẩn Đề một chút cũng không muốn đối mặt Minh Hà!

Nhưng Minh Hà lại không quản nhiều như vậy, trong tay nhoáng một cái, nắm lấy Thí Thần Thương không chút do dự một thương đâm về phía Chuẩn Đề.

Chuẩn Đề không muốn sống điên cuồng lui lại, đồng thời thôi động Thất Bảo Diệu Thụ, ý đồ dùng Thất Bảo Diệu Thụ có thể hơi ngăn cản được Thí Thần Thương. "Oanh ~" Thế nhưng tại lúc này, trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một đóa quái vân!

Chính là Chư Thiên Khánh Vân!

Chư Thiên Khánh Vân điên cuồng chấn động, nhìn qua lung lay sắp đổ, nhưng tốt xấu gì cũng ngăn cản được Thí Thần Thương.

Chuẩn Đề mãnh nhiên thở dài một hơi.

Nguyên Thủy rốt cục đuổi tới!

Nếu không thì, hắn cùng Tiếp Dẫn hai người đối mặt Minh Hà, thật sự áp lực cực lớn!

Minh Hà đánh lui Chư Thiên Khánh Vân, đứng tại chỗ không nhúc nhích tí nào, nhìn Nguyên Thủy vừa xuất hiện.

Nguyên Thủy có chút đau lòng nhìn thoáng qua Chư Thiên Khánh Vân, trong lòng thầm mắng một tiếng biến thái, bất quá tịnh không có biểu hiện ra, nhìn về phía Minh Hà. "Nguyên Thủy đạo hữu, rốt cục tới, Đạo Tổ bên kia như thế nào rồi?" Chuẩn Đề vội vàng hỏi.

Nguyên Thủy đáp: "Yên tâm, hết thảy đều dựa theo kế hoạch tiến hành." Nghe vậy, Chuẩn Đề rốt cục thở dài một hơi, trong lòng có lòng tin.

Tiếp theo, chỉ cần Minh Hà hướng đệ tử bọn hắn ra tay, Đạo Tổ

liền có thể trực tiếp trấn áp! "Minh Hà!

Bản tôn thừa nhận ngươi thực lực cường hãn, tuyệt phi chúng ta có thể so sánh.

Nhưng, hôm nay ngươi chú định vẫn lạc tại đây!" Nguyên Thủy nhìn chằm chằm Minh Hà, trong mắt sung hứa cừu hận quang mang.

Đoạn thời gian này tại trên người Minh Hà mất mặt quá nhiều, giờ này khắc này càng phát ra phẫn nộ.

Nhưng chuyển niệm nghĩ đến, Minh Hà đợi lát nữa phải chết trong tay Đạo Tổ, ngược lại hắn có chút hưng phấn.

Minh Hà trong tay trường thương chấn động, thản nhiên nói: "Bản tọa có vẫn lạc hay không còn chưa biết, nhưng... trước khi ta vẫn lạc, ngươi chú định phải vẫn lạc trước." Nói xong, Minh Hà thi triển không gian thần thông, trong nháy mắt xuất hiện tại trước mặt Nguyên Thủy!

Tiếp đó, trên thân bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử cuồng bạo, sát phạt chi lực ngưng tụ tại trên Thí Thần Thương, thao thiên ma khí tịch quyển mà ra!

Một thương vung ra.

Nguyên Thủy sắc mặt đại biến, tim đập mãnh nhiên gia tốc!

Cảm giác tử vong lệnh da đầu hắn tê dại!

Nguyên Thủy mi đầu cuồng loạn, cảm giác Minh Hà hiện tại so với lần trước càng thêm đáng sợ!

Vẻn vẹn xuất động Thí Thần Thương thôi, đã làm cho hắn có loại cảm giác vô lực, phảng phất một thương này căn bản không cách nào ngăn cản, nếu không sẽ có nguy hiểm đến tính mạng.

Nguyên Thủy điên cuồng thôi động Chư Thiên Khánh Vân, đầy

trời huyền quang bao phủ tại trên Chư Thiên Khánh Vân, từng đạo huyền diệu đạo văn di mạn, thậm chí bên trong có vô tận tiếng gào thét.

Nhưng chưa hết.

Nguyên Thủy không có chút nắm chắc nào có thể ngăn cản công kích của Minh Hà, lấy ra Bàn Cổ Phiên, hai tay run lên, Bàn Cổ Phiên chấn động, chư thiên phát ra dị hưởng. "Hồng Mông Giới Chướng!" Nguyên Thủy nộ hát một tiếng, một đạo Hỗn Độn chi quang đem hắn bao khỏa.

Hồng Mông Giới Chướng, có thể công kích, có thể khốn người, cũng có thể phòng ngự.

Trừ đó ra, còn có Trấn Thiên Quan cũng đi theo bay ra, ngưng tụ vô cùng sát khí!

Duy có như thế, Nguyên Thủy mới có một chút điểm cảm giác an toàn.

Có thể thấy được Nguyên Thủy đối với Minh Hà sợ hãi đến trình độ nào! "Có tác dụng sao!" Minh Hà cười lớn một tiếng, Thí Thần Thương trực tiếp rơi vào trên Chư Thiên Khánh Vân, Chư Thiên Khánh Vân phát ra tiếng "Oanh long" cự minh, vẻn vẹn trong khoảnh khắc tầng tầng tán loạn!

Chư Thiên Khánh Vân tại lúc đối mặt Thí Thần Thương rõ ràng càng thêm bạc nhược, chỉ có thể hơi ngăn cản chút hứa thời gian.

Hiện tại Nguyên Thủy kiệt tận toàn lực, cũng khó mà ngăn cản một lát.

Đây vẻn vẹn là Thí Thần Thương a, nếu là Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm, vậy chẳng phải càng thêm khủng bố?

Điều này cũng càng thêm kiên định ý nghĩ Nguyên Thủy muốn lợi

dụng Đạo Tổ Hồng Quân đánh giết Minh Hà.

Minh Hà bất tử, trong Hồng Hoang thế giới, bọn hắn vĩnh viễn cũng phải bị Minh Hà đè ép. "Oanh long ~" Lại một tiếng cự hưởng, Hồng Mông Giới Chướng trực tiếp sụp đổ, diễn hóa ra vô tận hỗn độn tứ tán ra, căn bản ngăn không được Minh Hà.

Sau đó, là Trấn Thiên Quan!

Thứ này cùng Thí Thần Thương cùng một cấp bậc, có thể đều là tà bảo, nhưng một cái tại trong tay Minh Hà thi triển, một cái tại trong tay Nguyên Thủy, hai giả có thể phát huy ra uy lực tự nhiên cũng khác biệt một trời một vực.

Trấn Thiên Quan trực tiếp bị đánh đến thối lui, cấp tốc thu hồi trong tay Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy tam kiện chí bảo, toàn bộ khó mà ngăn cản Minh Hà.

Minh Hà Thí Thần Thương hoàn toàn không có lực kiệt, một thương đâm vào trên vai Nguyên Thủy, Nguyên Thủy thảm kêu một tiếng, nửa cái bả vai đều bị đánh đến nát bấy, huyết nhục mơ hồ.

Nguyên Thủy bay ngược ra ngoài, đau đến toàn thân phát run, ánh mắt kinh khủng phẫn nộ nhìn Minh Hà.

Chương 50

Từ khi hóa hình đến nay, hắn khi nào chịu qua đẳng cấp khuất nhục này, bị người ngạnh sinh sinh đánh nát thân thể!

Cho dù có thể cấp tốc khôi phục, cũng là cự đại khuất nhục.

Trong nháy mắt, Nguyên Thủy nhục thân khôi phục, nhưng nội tâm thương tổn, lại căn bản không cách nào khôi phục, chỉ có sau khi giết Minh Hà, mới có thể khôi phục! "Nguyên Thủy sư đệ!" Thấy một màn này, Thái Thượng kinh hô một tiếng.

Hắn rõ ràng cảm giác thực lực Minh Hà nâng cao một bước, so với lần trước tại lúc sách lập Nhân Hoàng, càng thêm hung tàn!

Thái Thượng âm thầm nghiến răng, khẳng định là do sách lập Nhân Hoàng cùng với tại Nhân tộc kiến lập đạo thống đoạt được công đức, mới có thể làm cho Minh Hà tốc độ tăng lên nhanh như vậy!

Nghĩ tới đây, Thái Thượng tật đố chi tâm càng nhiều hơn.

Lần này, nhất định phải để Đạo Tổ đem hắn đánh giết!

Nghĩ vậy, Thái Thượng nộ hát một tiếng: "Minh Hà!

Ngươi nhiều lần châm ngòi tranh đấu giữa các Thánh nhân, dẫn thiên địa chấn động!

Ngươi đương chân là Hồng Hoang tội nhân, thiên địa đại kiếp, tất cả đều là do ngươi!

Hôm nay không đem ngươi phục tru, sao xứng đáng với Hồng Hoang đại địa!" Nói xong, Thái Thượng trực tiếp từ bỏ Thông Thiên, chuyển sang công kích Minh Hà.

Khủng bố Bạch Kim Ngọc Kiều dũng mãnh lao tới, trong nháy

mắt đi tới trước mặt Minh Hà.

Minh Hà cười lạnh một tiếng, toàn nhiên không sợ, trong tay trường thương hất lên, trực tiếp đem Bạch Kim Ngọc Kiều đánh đến phân băng ly tích, hai giả hoàn toàn không cùng một cái đẳng cấp! "Hảo đại cái mũ!

Ta Minh Hà châm ngòi Thánh nhân chiến đấu, thật là trò cười lớn nhất thiên hạ!

Bất quá, nếu Bản tọa khiêu khích chiến đấu, kia liền là Bản tọa khiêu khích, các ngươi lại có thể làm gì ta?" Minh Hà nói xong, thân thể lóe lên, sát tướng tới trước mặt Thái Thượng, trong tay Thí Thần Thương điên cuồng chấn động, Địa Phủ Huyết Hải điên cuồng gào thét, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân như là cắn thuốc lắc, trong nháy mắt bao phủ tại toàn thân Minh Hà.

Minh Hà như là một cái huyết nhân đồng dạng.

Hỗn Nguyên Đạo Quả cũng mãnh liệt chiến đấu, vô tận sát phạt quy tắc bộc phát ra. "Hôm nay, ta Minh Hà, tất đồ Tứ Thánh!" Minh Hà lãnh hát một tiếng, một thương đánh xuống. "Oanh long long ~" Thái Thượng sắc mặt ngưng trọng, Thái Cực Đồ từ dưới chân xuất hiện, tán phát ra khủng bố kim quang, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng bộc phát ra vô tận Huyền Hoàng chi khí, bốn phía có nhân uân quang mang di mạn.

Thí Thần Thương oanh tại trên Thái Cực Đồ cùng Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, hai kiện phòng ngự chí bảo phát ra kinh thiên động địa tiếng oanh minh.

Sát na gian, quang mang ảm đạm, hai kiện chí bảo đều minh ám bất định, có chút khó mà ngăn cản Minh Hà Thí Thần Thương.

Bất quá, thứ này dù sao cũng là Thái Thượng thi triển ra hai kiện

chí bảo, lực phòng ngự không phải Chư Thiên Khánh Vân có thể so sánh!

Đương nhiên, Minh Hà hiện tại thực lực cường đại hơn rồi, cũng không có khả năng đơn bằng một thanh Thí Thần Thương là có thể trực tiếp xử lý hai kiện phòng ngự chí bảo của Thái Thượng, điều đó không thực tế!

Cuối cùng, vẫn phải dựa vào Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm.

Nơi xa Thông Thiên cũng biểu tình phức tạp nhìn xem hết thảy.

Thái Thượng vẻn vẹn dùng một cái Thái Cực Đồ Bạch Kim Ngọc Kiều là có thể áp chế hắn, thế nhưng đối đầu với Minh Hà, Thái Thượng chỉ có chí bảo tề xuất, mới có thể miễn cưỡng ngăn cản Minh Hà!

Đây chính là chênh lệch a!

Hắn cũng khánh hạnh, may mắn là hắn đứng ở bên phía Minh Hà.

Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm vừa xuất, sắc mặt Thái Thượng rõ ràng đã thay đổi, trở nên vô cùng ngưng trọng nhìn chằm chằm Minh Hà.

Thái Thượng biết, chỉ bằng vào Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp e rằng khó lòng ngăn cản song kiếm của Minh Hà.

Rốt cuộc, Thái Thượng cảm nhận rõ ràng thực lực của Minh Hà đã trở nên cường đại hơn trước rất nhiều, e rằng đã đột phá Thất Trọng Thiên, hoặc là đạt được tạo hóa kinh thiên nào đó.

Nếu không, thực lực làm sao có thể trở nên khủng bố như vậy?

Nhưng Thái Thượng cũng tịnh không thật sự sợ hãi, bởi vì... không chỉ Minh Hà có tạo hóa, lão cũng có!

Thái Thượng đứng giữa không trung, ánh mắt sâm lãnh nhìn Minh Hà, một cỗ khí tức khủng bố từ trong cơ thể cuồng dũng trào ra.

Một luồng khí tức băng diệt vạn vật oanh nhiên xuất hiện.

"Băng Diệt Pháp Tắc?" Minh Hà có chút kinh ngạc nói.

Không sai, từ trong cơ thể Thái Thượng tản mát ra chính là Băng Diệt Pháp Tắc.

Đây là pháp tắc do Băng Diệt Ma Thần trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần nắm giữ.

Tuy Băng Diệt Pháp Tắc không bằng Hủy Diệt Pháp Tắc, nhưng tốt xấu gì cũng là một trong ba ngàn Đại Đạo.

Thái Thượng có thể nắm giữ Băng Diệt Pháp Tắc, tự nhiên là có một phen cơ duyên.

Thái Thượng hừ lạnh một tiếng: "Mấy trăm năm trước, lão phu vân du tứ hải, ngẫu nhiên đạt được một viên Đại Đạo hạt giống, bên trong có truyền thừa của Băng Diệt Ma Thần!

Hiện nay lão phu đã đắc được truyền thừa, tay nắm Đại Đạo pháp tắc!

Minh Hà, lão phu xem ngươi đấu với ta như thế nào!" Dứt lời, lão tùy tay vung lên, Băng Diệt Pháp Tắc khủng bố xuất hiện, không gian tầng tầng sụp đổ.

Đạo pháp tắc kia tấn mãnh vô cùng, triều Minh Hà tịch quyển tới.

Minh Hà đứng tại chỗ không hề động đậy.

Băng Diệt Pháp Tắc tuy cũng thuộc về ba ngàn Đại Đạo, cùng Hủy Diệt Pháp Tắc tương tự, nhưng chung quy nó vẫn phụ thuộc vào Hủy Diệt Pháp Tắc.

Hủy Diệt Pháp Tắc nãi là một trong mười pháp tắc đứng đầu của

ba ngàn Đại Đạo, thuộc về tồn tại thượng thượng tầng.

Hai người nắm giữ, Băng Diệt Ma Thần căn bản không cách nào so sánh với Hủy Diệt Ma Thần!

Minh Hà đối mặt với Băng Diệt Pháp Tắc, mảy may không sợ, trên người bộc phát ra một cỗ khí tức hủy diệt khủng bố.

"Khu khu Băng Diệt Pháp Tắc mà thôi." Minh Hà thản nhiên nói.

Sau đó hắn vung tay lên, thi triển Hủy Diệt Pháp Tắc.

Hai luồng pháp tắc va chạm, sát na gian thiên địa sụp đổ, Kim Ngao Đảo trực tiếp tầng tầng toái liệt.

Băng Diệt Pháp Tắc bị Minh Hà nhẹ nhàng thoải mái thanh trừ.

Bất kể đệ tử Tiệt Giáo, Xiển Giáo hay Phương Tây, lúc này đều chịu thương tổn ở mức độ khác nhau.

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn một màn này.

"Hủy Diệt Pháp Tắc!" "Sao có thể!" "Ngươi nắm giữ Hủy Diệt Pháp Tắc từ lúc nào!" Thái Thượng trừng lớn mắt, bất khả tư nghị thốt lên.

Hủy Diệt Pháp Tắc, đó là tồn tại khủng bố hơn Băng Diệt Pháp Tắc rất nhiều!

Vốn dĩ Thái Thượng tưởng rằng đạt được truyền thừa Băng Diệt Ma Thần, sở hữu Băng Diệt chi lực, nhất định có thể áp chế Minh Hà.

Kết quả, Minh Hà lại lĩnh ngộ Hủy Diệt Pháp Tắc!

Đây là tồn tại có thể miểu sát Băng Diệt Pháp Tắc.

Minh Hà đạm đạm nói: "Bản tọa sớm đã nắm giữ, chỉ là dĩ vãng năng lực của các ngươi không có tư cách để Bản tọa dùng đến Hủy Diệt Pháp Tắc mà thôi.

Hôm nay đã dùng đến Băng Diệt Pháp Tắc, vậy Bản tọa cũng cho ngươi một cái mặt mũi, miễn cho ngươi thua quá khó coi." Sắc mặt Thái Thượng khó coi, lạnh lùng nói: "Còn chưa kết thúc đâu." Tùy hậu, Thái Thượng giơ tay, trong tay xuất hiện một thanh đại chùy!

"Băng Diệt Chi Chùy!" Minh Hà thản nhiên nói.

Băng Diệt Chi Chùy nãi là Hỗn Độn Linh Bảo bạn sinh của Băng Diệt Ma Thần, tuy rằng trong hàng ngũ Hỗn Độn Linh Bảo chỉ thuộc loại sơ cấp, nhưng tốt xấu gì cũng là Hỗn Độn Linh Bảo.

Tuy nhiên, Minh Hà lại phát hiện khí tức tỏa ra từ thanh chùy này rõ ràng không bằng Hỗn Độn Linh Bảo chân chính.

"Mảnh vỡ Băng Diệt Chi Chùy." Minh Hà lại nói.

Vốn tưởng là Băng Diệt Chi Chùy hoàn chỉnh, hóa ra chỉ là do mảnh vỡ huyễn hóa ra, uy lực cũng chỉ tương đương Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi.

"Hừ, mảnh vỡ cũng mạnh hơn Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm của ngươi!

Lão phu đảo muốn xem xem, thực lực của ngươi rốt cuộc mạnh bao nhiêu.

Diệt!" Nói xong, Thái Thượng nắm chặt Băng Diệt Chi Chùy, trực tiếp thi triển thần thông mạnh nhất của Băng Diệt Ma Thần: Diệt Tự Quyết!

Chương 51

Thần thông này cần phải có Băng Diệt Chi Chùy mới có thể thi triển.

Diệt Tự Quyết có thể băng diệt Thiên Đạo đạo thể, càng đừng nói đến Thánh Nhân thánh thể.

"Oanh ~" Băng diệt chi lực khủng bố bạo phát trên người Minh Hà, không gian xung quanh hắn xuất hiện tầng tầng gợn sóng, thân thể Minh Hà cũng trở nên nữu khúc.

Thế nhưng, đợi sau khi Diệt Tự Quyết qua đi, không gian khôi phục, Minh Hà vẫn bình yên vô sự.

"Không có khả năng!" Thái Thượng tử tử trân trân nhìn Minh Hà, không chút do dự lần nữa thi triển Diệt Tự Quyết, băng diệt chi lực tái thứ bạo phát.

Không gian lần nữa toái diệt.

Nhưng Minh Hà y nguyên đứng tại chỗ, ngay cả vạt áo cũng không có bất kỳ tổn hại nào!

Điều này làm cho Thái Thượng trừng lớn hai mắt!

Minh Hà đạm đạm mở miệng: "Còn muốn tiếp tục sao?" Chư Thánh đều nhìn đến ngây người.

Bọn hắn có thể cảm thụ được Diệt Tự Quyết do Thái Thượng thi triển có lực phá hoại khủng bố đến nhường nào.

Đặt lên bất kỳ người nào, đó đều là tình huống không chết cũng bị thương nặng.

Vậy mà ngay cả phòng ngự của Minh Hà cũng không phá được!

Minh Hà rốt cuộc biến thái đến mức nào?

Lực phá hoại đã vô địch, ngay cả lực phòng ngự cũng đáng sợ như vậy, ngay cả thần thông Thái Thượng đắc tự Băng Diệt Ma Thần cũng vô pháp phá giải!

Minh Hà hiện tại, rốt cuộc cường đại đến đâu?

E rằng trên đời này thật sự chỉ có Đạo Tổ Hồng Quân mới có thể thương tổn được hắn?

Thái Thượng liên tục đánh ra mấy đạo Diệt Tự Quyết đều không phá được phòng ngự của Minh Hà, rốt cục nhịn không được, trực tiếp quát: "Nguyên Thủy sư đệ, ngươi ngăn chặn Thông Thiên!

Chuẩn Đề đạo hữu và Tiếp Dẫn đạo hữu, trực tiếp cường sát đệ tử Tiệt Giáo!" "Tốt!" Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh không chút do dự gật đầu, sau đó bắt đầu hành động.

Hiển nhiên, Thái Thượng thấy thật sự vô pháp làm gì được Minh Hà, bèn chuẩn bị dùng đến âm chiêu cuối cùng!

Mặc kệ Thiên Đạo quy tắc, bởi vì...

Hồng Quân có thể thiên vị, nhưng chỉ cần Minh Hà xúc động Thiên Đạo quy tắc, Hồng Quân sẽ không chút do dự xuất thủ!

"Thái Thượng!

Hảo ti bỉ!

Đường đường là Thánh Nhân lại đối với đệ tử Tiệt Giáo ta xuất thủ, giản trực không biết xấu hổ!" Thông Thiên phẫn nộ tê hống, muốn lao đến ngăn cản Tây Phương Nhị Thánh, nhưng đối mặt lại là Bàn Cổ Phiên và chư thiên khánh vân của Nguyên Thủy!

Hắn trực tiếp bị Nguyên Thủy ngăn chặn, căn bản không xuất thủ được.

Thái Thượng lạnh lùng nói: "Thông Thiên, ngươi phản bội Huyền Môn gia nhập Địa Phủ, đây là đại nghịch bất đạo, ngã đẳng chỉ là vì sư môn thanh lý môn hộ mà thôi!

Chúng đa đệ tử Tiệt Giáo sau khi chết, chỉ nên trách quái Thông Thiên đã chọn một con đường sai lầm!

Vốn dĩ bọn ngươi có thể vĩnh sinh bất tử!" Thông Thiên nộ đạo: "Thái Thượng!

Bớt phóng cái rắm chó!

Loại Huyền Môn này, ta Thông Thiên không thèm làm đồng môn với các ngươi!" Tuy nhiên, mặc cho nhục mạ, Thái Thượng một chút phản ứng cũng không có.

Hiện tại lão cũng không cần mặt mũi nữa, chỉ cần đạt được mục đích là được.

Đợi Thông Thiên cùng Minh Hà tử vong, cũng như gia đa đệ tử Tiệt Giáo lên bảng, Hạo Thiên chưởng ác Phong Thần Bảng, Thái Thượng y nguyên là Thánh Nhân chí cao vô thượng!

Mặt mũi, chỉ có người sống sót mới có tư cách đạt được.

"Có những kẻ, thật sự càng sống càng không biết xấu hổ." Minh Hà chậm rãi lắc đầu, vẻ mặt đầy khinh miệt.

Thái Thượng nói: "Chỉ có kẻ còn sống mới có thể diện.

Minh Hà, hôm nay ngươi chú định vẫn lạc!" Minh Hà nói: "Phải không?

Vậy ta tạm thời không lấy tính mạng ngươi, để ngươi nhìn xem kết quả hôm nay." Nói xong, Minh Hà trực tiếp biến mất không thấy, khi xuất hiện lần nữa đã ở trên Kim Ngao Đảo.

"Sư tôn cứu ta!" Lúc này Triệu Công Minh kinh hô một tiếng.

Hắn vốn đang thừa thụ công kích điên cuồng của Nhiên Đăng Đạo Nhân, lấy hai mươi bốn khỏa Định Hải Thần Châu làm gốc, vẫn còn du nhận hữu dư.

Nhưng sau khi Chuẩn Đề hàng lâm, Triệu Công Minh trở thành đối tượng đầu tiên, Định Hải Thần Châu tuy lợi hại nhưng khó lòng ngăn cản thánh uy của Chuẩn Đề, phòng ngự trực tiếp sụp đổ!

Nhiên Đăng Đạo Nhân cười lớn một tiếng, Hồng Mông Lượng Thiên Xích hóa thành một đạo ngũ thải chi quang, thuấn gian đánh tới trước mặt Triệu Công Minh.

Triệu Công Minh cực lực né tránh nhưng vẫn bị Lượng Thiên Xích kích trúng, đương trường thổ ra một ngụm tiên huyết, ngay cả nguyên thần cũng có chút uể oải.

Triệu Công Minh thần tình kinh khủng, điên cuồng đào tẩu.

Thông Thiên nhìn ở trong mắt gấp ở trong lòng, tâm hữu dư mà lực bất túc, căn bản vô pháp xuất thủ viện cứu.

Mắt thấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích sắp lần nữa hàng lâm, bỗng nhiên một đạo hủy diệt chi lực xuất hiện trên thân thước.

"Oanh long ~" Hồng Mông Lượng Thiên Xích căn bản vô pháp thừa thụ lực lượng hủy diệt kinh khủng bực này, ngay cả thân thước cũng xuất hiện vết nứt bất quy tắc, trực tiếp bị tổn thương.

"Lượng Thiên Xích của ta!" Nhiên Đăng Đạo Nhân kinh hô một tiếng, triệu hồi Lượng Thiên Xích, đau lòng nhìn vết nứt khủng bố trên thân thước, trong lòng đang rỉ máu.

Pháp bảo lợi hại nhất của hắn cứ như vậy hủy trong tay Minh Hà, không biết còn có cơ hội khôi phục hay không!

"Đa tạ Minh Hà Thánh Nhân cứu mạng chi ơn!" Triệu Công Minh nhặt được một cái mạng, tranh thủ thời gian hướng Minh Hà nói lời

cảm tạ.

“Minh Hà, ngươi dám hướng Chuẩn Thánh xuất thủ, phá hư Thiên Đạo quy tắc!” Lúc này, Chuẩn Đề nộ quát một tiếng.

“Oanh long long ~” Cùng lúc đó, một đạo ý chí khủng bố từ trên trời giáng xuống, bao phủ Kim Ngao Đảo.

“Thánh Nhân Minh Hà, tự ý đối với Chuẩn Thánh xuất thủ, phá hư Thiên Đạo quy tắc, cố giáng xuống Thiên Phạt Thần Lôi!” Một đạo thanh âm lãnh mạc vang lên, nghe rất giống thanh âm Thiên Đạo, nhưng Minh Hà lại biết, đó là giọng của Hồng Quân!

Chư Thánh nghe được thanh âm này thì đại hỉ quá đỗi!

Đều không khỏi thầm nghĩ, Minh Hà rốt cục mắc câu rồi!

Lần này, Minh Hà tất tử vô nghi!

“Oanh long long ~” Một tầng mây đen ngưng tụ trên cao, tử sắc điện xà khủng bố du tẩu trong vân tầng.

“Dựa vào cái gì!

Chuẩn Đề Thánh Nhân rõ ràng tiên phong phá hư Thiên Đạo quy tắc, vì sao Thiên Đạo không giáng trừng phạt!

Ta không phục!” Triệu Công Minh là người đầu tiên nộ hống.

Các đệ tử Tiệt Giáo khác cũng từng người phẫn nộ nhìn lên vân tầng trên trời.

Chuẩn Đề cười lạnh một tiếng: “Ngu xuẩn!” Kỳ thực loại chuyện đối với Chuẩn Thánh xuất thủ này tuy là phá hư quy tắc, nhưng Thiên Đạo không đến mức giáng xuống trừng phạt nặng nề.

Phân minh là Đạo Tổ Hồng Quân cố ý nhắm vào Minh Hà!

Đám người này lại nhìn không ra.

Thật ngu xuẩn!

Khó trách gia nhập loại giáo phái như Tiệt Giáo!

“Oanh long ~” Thần lôi khủng bố giáng xuống, oanh kích lên người Minh Hà.

Thông Thiên giận đến muốn nứt cả tròng mắt, trực tiếp thi triển Tru Tiên Kiếm Trận.

Kết quả, Thái Thượng lại lần nữa sử dụng Thái Cực Đồ trấn áp, làm cho Thông Thiên căn bản thi triển không ra!

“Hảo ti bỉ!” Thông Thiên nộ hống.

Thái Thượng cùng những người khác đều lộ ra vẻ lãnh mạc.

“Oanh long long ~” Thần lôi qua đi.

Thế nhưng, Minh Hà y nguyên đứng trên Kim Ngao Đảo, không thấy nửa điểm tổn thương!

Tầng nước trên người chậm rãi thối lui, hắn hào phát vô tổn!

Chương 52

"Không có khả năng!" Thái Thượng, Chuẩn Đề đám người, toàn bộ đồng thời kinh hô một tiếng!

Minh Hà đỡ được Thiên Phạt Thần Lôi, hoàn toàn không chịu bất kỳ thương tổn nào!

Sao có thể?

Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh trực tiếp nhìn đến ngây người, trong lòng nổi lên sóng to gió lớn.

Ngay cả Nữ Oa đang tĩnh quan nhất chiến cũng âm thầm kinh tâm.

Ngay cả Thiên Phạt Thần Lôi cũng đỡ được!

Biến thái a!

Còn đám đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy một màn này thì phân phân kinh hỉ dị thường.

Thông Thiên cũng thở phào nhẹ nhõm!

"Thật buồn cười." "Thật sự cho rằng khu khu thần lôi có thể giết được Bản tọa?" "Hồng Quân thân tự xuất thủ, cũng không làm gì được Bản tọa!" "Đã các ngươi muốn ép Bản tọa xuất thủ, vậy thì Bản tọa như các ngươi mong muốn!

Tiên đồ Thánh, tái sát Xiển Giáo cùng Tây Phương Giáo chúng nhân!

Hôm nay, ai cũng đừng hòng rời đi!" Nói xong, Minh Hà vung tay, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bay ra, tấn tốc bao vây toàn bộ trên dưới Kim Ngao Đảo!

Tiếp đó, hắn lại vung tay, vô tận hải thủy cuồng dũng trào ra, trực

tiếp ngưng tụ tại trận pháp của Ngũ Phương Kỳ, đem chỉnh cái Kim Ngao Đảo cách tuyệt!

Tất cả mọi người đều bị khốn tại bên trong!

Làm xong những thứ này, Minh Hà trực tiếp xuất hiện trước mặt Nhiên Đăng Đạo Nhân.

Nhiên Đăng sắc mặt đại biến, điên cuồng thối lui!

Nhưng hắn lại có thể chạy thoát khỏi tay Minh Hà sao?

"Chết." Minh Hà đạm đạm mở miệng, Hủy Diệt Pháp Tắc xuất hiện.

Nhiên Đăng Đạo Nhân kinh hô một tiếng "Không", thân thể trực tiếp sụp đổ, ngay cả nguyên thần cũng không thể đào thoát!

Hình thần câu diệt!

Tất cả mọi người đều kinh khủng nhìn một màn này, Xiển Giáo, Tây Phương Giáo cùng Tứ Thánh trong lòng dâng lên một cỗ hàn ý.

"Đến lượt ngươi." Minh Hà trực tiếp hốt lược Chuẩn Đề, thuấn di đến trước mặt Nguyên Thủy.

Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm bộc phát ra sát lục khí tức vô cùng khủng bố!

Nguyên Thủy sắc mặt đại biến!

Một Minh Hà bạo phát như vậy, tại tràng bất cứ ai cũng đều sợ hãi, không có ai có thể ngăn cản được hắn!

"Hảo đại đích đảm tử!

Dám giết Chuẩn Thánh!

Ta xem ngươi là sống chán rồi!" Trên trời vang lên một đạo thanh âm lãnh mạc, nhưng trong thanh âm kia lại mang theo một tia tình

cảm.

Thiên Đạo vốn không có cảm xúc, hiển nhiên thanh âm này đến từ Hồng Quân, không phải chân chính Thiên Đạo!

Tiếp đó, một bàn tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, nhanh chóng nghiền ép về phía Minh Hà.

Sát na gian, thiên địa sụp đổ, hải thủy đảo quyển, Hồng Hoang vì đó mà run rẩy!

Đây là Thiên Đạo chi lực.

Tùy tiện một động tác cũng có thể dẫn động thiên địa, khiến cả Hồng Hoang rung chuyển.

"Thái tốt rồi!

Sư tôn rốt cục nghiêm túc!

Minh Hà tất tử vô nghi!" Nguyên Thủy đại hỉ quá đỗi, nỗi sợ hãi trước đó quét sạch sành sanh, chuyển thành vô cùng kinh hỉ!

Thế nhưng, Minh Hà lại cười lạnh một tiếng: "Bản tọa cảm thấy, trước khi ta tử vong, ngươi nên lo cho bản thân trước đi!" Nói xong, Minh Hà không chút do dự thi triển Huyết La Cửu Kiếm đệ lục kiếm!

Minh Hà hiện tại là Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, Huyết La Cửu Kiếm là Đại Đạo cấp kiếm đạo thần thông, hắn đã có thể thi triển đệ bát kiếm!

Hiện giờ thi triển ra đệ lục kiếm, lại có Kiếm Đạo bản nguyên gia trì, uy lực trực tiếp tăng lên gấp mười lần.

Nguyên Thủy hiện tại cho dù kiệt tận toàn lực cũng căn bản vô pháp ngăn cản kiếm thứ sáu này.

Đệ lục kiếm vừa xuất, thiên địa đều biến thành huyết hồng sắc.

Chỉnh cái Hồng Hoang như cùng xử tại Tu La địa ngục, mỗi người đều thần tình kinh khủng.

Chỉ một đạo thần thông mà khiến cả Hồng Hoang vì đó biến sắc!

Đây chính là Huyết La Cửu Kiếm đệ lục kiếm!

"Oanh long ~" Kim Ngao Đảo không thể chịu đựng áp lực khủng bố bực này, trực tiếp toàn bộ sụp đổ.

Tất cả mọi người trong đảo đều kinh hãi nhìn một màn trước mắt.

Nhất là đệ tử Xiển Giáo và Tây Phương Giáo, trong lòng như phủ lên một tầng bóng ma, sợ hãi nhìn Minh Hà, toàn thân nhịn không được run rẩy.

Đây là thực lực chân chính của Minh Hà Thánh Nhân sao?

Đơn thuần điểm này, tất cả Thánh Nhân liên hợp lại cũng làm không được a!

Dù sao, ngay cả chỉnh cái Hồng Hoang đều bị cải biến.

Loại sự tình này, duy có Thiên Đạo mới làm được đi?

Về phần đệ tử Tiệt Giáo, từng người đều lộ ra biểu tình cuồng nhiệt.

Hiện tại bọn hắn đã hiểu rõ, Minh Hà Thánh Nhân là người phe mình, thoát ly Huyền Môn, gia nhập Địa Phủ.

Hiện tại Minh Hà Thánh Nhân lợi hại như vậy, bọn hắn tự nhiên cũng hân hỉ, trong lòng cuồng nhiệt vô cùng!

Đây chính là Minh Hà Thánh Nhân a!

Quá lợi hại!

Có Minh Hà Thánh Nhân chống lưng, cả Hồng Hoang này ai còn dám trêu chọc?

“Oanh long ~” Cũng ngay lúc đó, bàn tay khủng bố từ trên trời giáng xuống rốt cục chạm đất.

Bàn tay hung hăng oanh kích lên Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận và hải thủy phòng ngự của Minh Hà, chỉnh cái trận pháp mãnh liệt rung động.

Tất cả đệ tử Tiệt Giáo trong lòng cũng run lên.

Thế nhưng, bọn hắn phát hiện trận pháp do Minh Hà bố trí căn bản không bị phá khai!

Vị nhiên bất động!

Tất cả đệ tử Tiệt Giáo trong lòng buông lỏng, đại hỉ quá đỗi.

Ngược lại, đám đệ tử Xiển Giáo và Tây Phương Giáo thì mặt sắc thảm nhiên.

“Không có khả năng!” Nguyên Thủy sợ đến hồn phi phách tán!

Ngay cả công kích của Hồng Quân cũng không thể công phá Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận của Minh Hà?

Sao có thể!

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận tuy do Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ bố trí, nhưng lực phòng ngự tối đa cũng chỉ ngang với Tiên Thiên Chí Bảo, cùng Thái Cực Đồ bình thường không khác biệt lắm.

Ưu thế duy nhất của nó là quần thể phòng ngự.

Nhưng Hồng Quân chính là thân hợp Thiên Đạo, có thể vận dụng Thiên Đạo sức mạnh!

Lại không làm gì được trận pháp này?

Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh cũng sắc mặt đại biến!

Nếu Hồng Quân phá không được Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận,

vậy bọn hắn thật sự là ba ba trong rọ, chỉ có thể mặc cho Minh Hà chém giết!

Chương 53

Bốn người bọn hắn liên thủ đều không phải đối thủ của Minh Hà!

Thấy một màn này, Hồng Quân cũng sầm mặt lại.

Vốn tưởng rằng mượn nhờ Thiên Đạo nhất kích có thể dễ dàng phá bỏ trận pháp, kết quả phát hiện phá không được!

Điều này làm cho mặt mũi Hồng Quân có chút không giữ được.

Vừa rồi một đạo Thiên Phạt Thần Lôi không làm gì được Minh Hà đã phi thường mất mặt, hiện tại trực tiếp xuất thủ vẫn không phá được phòng ngự!

Dưới tình huống này, sắc mặt Hồng Quân cực kỳ khó coi.

"Đại Đạo cấp Thủy hệ phòng ngự thần thông!" Hồng Quân sắc mặt khó coi nói, tiếp đó lần nữa ngưng tụ Thiên Đạo chi lực, chuẩn bị nhất cử phá đi Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận.

Lão nhìn ra được, tầng nước bao phủ bên ngoài trận pháp chính là Minh Hà thi triển Đại Đạo cấp Thủy hệ thần thông, lực phòng ngự kinh người.

Nếu không ngưng tụ đủ Thiên Đạo chi lực, e rằng thật sự vô pháp phá giải.

Minh Hà thấy Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận vị nhiên bất động, khẽ cười một tiếng.

Hắn của hiện nay đã có thể thi triển Đại Đạo cấp Thủy hệ thần thông Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy đến đệ tam trọng!

Có thể ngăn cản Thiên Đạo Cảnh vô thượng lực phòng ngự, Hồng Quân thì làm sao?

Hồng Quân có lợi hại nữa cũng chỉ là nửa bước Thiên Đạo Cảnh, dù mượn nhờ Thiên Đạo sức mạnh, thực lực cũng không thể so bì với Thiên Đạo Cảnh chân chính!

Cho nên, không thể phá khai Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận cũng là chuyện bình thường.

"Chết đi." Minh Hà hừ lạnh một tiếng, đệ lục kiếm trực tiếp chém xuống!

Một cỗ sinh tử nguy cơ mãnh liệt từ trong lòng Nguyên Thủy dâng lên, sợ đến vong hồn giai mạo, tranh thủ thời gian tế ra Chư Thiên Khánh Vân, liều mạng thôi động các chí bảo để ngăn cản một kiếm của Minh Hà!

Thế nhưng, tất cả đều là phí công.

Đệ lục kiếm mang theo lực phá hoại khủng bố, há là Nguyên Thủy hiện tại có thể ngăn cản?

"Phốc ~" Chỉ nghe một tiếng khẽ vang, Chư Thiên Khánh Vân bị trực tiếp xé rách, một điểm năng lực đề kháng cũng không có!

Về phần các pháp bảo khác của Nguyên Thủy càng giống như cải trắng, trực tiếp bị cắt nát, hoàn toàn vô pháp ngăn cản công kích của Minh Hà!

"Không!" Nguyên Thủy kinh hô một tiếng, không chút do dự điên cuồng thối lui!

Đáng tiếc, hắn căn bản chạy không thoát!

Tốc độ của Minh Hà quá nhanh!

Đệ lục kiếm trong nháy mắt đã đến trước mặt Nguyên Thủy.

"Phốc ~" Lại một tiếng khẽ vang!

Thân thể Nguyên Thủy trực tiếp toái diệt!

Ngay cả một điểm cặn bã cũng không lưu lại, phảng phất như Nguyên Thủy chưa từng xuất hiện!

Một màn này khiến tất cả mọi người da đầu tê dại.

Nhất là Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh, toàn thân run rẩy, sợ hãi nhìn Minh Hà.

Lực phá hoại khủng bố đến trình độ nào mới có thể dễ dàng xé nát Thánh thể như vậy?

Phải biết rằng, thiên hạ các đại chí bảo tối đa cũng chỉ gây thương tổn cho Thánh thể, như Lục Hồn Phiên cũng chỉ làm bị thương, không thể diệt đi Thánh thể!

Càng đừng nói trực tiếp oanh toái thành hư vô, không còn một mảnh vụn!

Rõ ràng thực lực Minh Hà đã vượt xa Nguyên Thủy quá nhiều, dẫn đến Thánh thể Nguyên Thủy căn bản vô pháp thừa thụ!

Chư Thánh đều sợ!

Trong nháy mắt, chư thiên vì đó mà yên tĩnh!

Tuy rằng Thánh Nhân vẫn lạc sẽ không thật sự chết hẳn, nhưng tốt xấu gì Thánh thể bị nghiền nát, dù có thể mượn nhờ Thiên Đạo phục sinh nhưng vẫn sẽ có tổn thất!

Không biết phải mất bao nhiêu lần mới có thể khôi phục.

Hơn nữa, ít nhiều sẽ tổn thất một ít bản nguyên chi khí, nếu vẫn lạc số lần quá nhiều, ảnh hưởng đối với đạo cơ phi thường cự đại, đó là không thể khôi phục!

Một khi đạo cơ tổn hại quá nhiều, tu vi khó thăng tiến là chuyện nhỏ, có khả năng sẽ bị điệt lạc cảnh giới!

Lại còn vấn đề mặt mũi!

Bất kể là ai, vẫn lạc đều là một loại sỉ nhục!

Lần trước Tiếp Dẫn bị Minh Hà giết xong, dẫn đến việc hắn ở trước mặt chư Thánh đều không ngẩng đầu lên được, hoàn toàn không có bất kỳ thể diện nào, thậm chí đến tận bây giờ lời nói cũng trở nên ít đi.

Nguyên Thủy làm Thánh Nhân thứ hai vẫn lạc, đối với hắn đả kích cũng cực lớn!

Mặt mũi xem như bị hung hăng quất roi.

Cho dù Minh Hà thật sự bị Hồng Quân giết, sỉ nhục vẫn lạc này cũng sẽ vĩnh viễn tồn tại.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa không khỏi thở dài một tiếng.

Nàng tự nhiên vẫn luôn quan chú sự kiện này.

Nữ Oa cũng đối với cách làm của Thái Thượng đám người phi thường khinh thường.

Vì để Minh Hà phá hư Thiên Đạo quy tắc mà làm ra loại sự tình này, dĩ Thánh Nhân chi thủ khi áp đệ tử Tiệt Giáo bình thường, thậm chí trực tiếp xuất thủ sát hại!

Dẫn đến đệ tử Tiệt Giáo suýt chút nữa diệt vong.

Thật sự dị thường không biết xấu hổ.

Vốn dĩ Nữ Oa tưởng rằng Minh Hà khó thoát kiếp nạn này.

Kết quả phát hiện, ngay cả Thiên Đạo cũng không làm gì được Minh Hà!

Ngay cả trận pháp Minh Hà bố trí cũng phá không nổi, đây rốt cuộc là trận pháp gì?

Nữ Oa cũng có chút nhìn không hiểu.

Một cái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận căn bản không thể nào có phòng hộ lực biến thái như vậy. "Hoặc hứa là do tầng nước kia đi." Nữ Oa nói thầm.

Dù sao Minh Hà hiện tại biểu hiện đã viễn viễn vượt qua dự liệu của nàng.

Chỉ là chuyển niệm nghĩ lại liền thấy bình thường.

Bởi vì Minh Hà mỗi lần đều sẽ mang đến cho người ta kinh hỉ, hoặc là kinh hách, mỗi lần thực lực đều có chất phi dược!

Từ lúc đầu ngạnh cương Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, hiện tại đã dĩ nhất kỷ chi lực đối kháng Tứ Thánh cùng Thiên Đạo Hồng Quân!

Tuyệt đối là tồn tại sử vô tiền lệ!

Tại Địa Phủ, Hậu Thổ tự nhiên cũng quan chú trận chiến này.

"Minh Hà đại ca thật quá lợi hại, ngay cả Thiên Đạo cũng không làm gì được!" Hậu Thổ kích động nói, "Lần này cũng phải cho đám người không biết xấu hổ như Thái Thượng một bài học!" "Đám người kia quá vô sỉ!" Cộng Công gật đầu nói, "Xác thực là như vậy, Nguyên Thủy vì lợi ích bản thân, chuyện gì cũng làm được, năm đó vì tư lợi mà khống chế ta húc đổ Bất Chu Sơn." Hậu Thổ hừ lạnh một tiếng: "Nguyên Thủy và Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lúc đó còn muốn bắt ta, nếu không phải Minh Hà đại ca chấn nhiếp ba người bọn hắn, e rằng chúng ta đã không thể tương kiến!" Cộng Công gật đầu: "A, Minh Hà Thánh Nhân xác thực là người hữu tình hữu nghĩa, tốt hơn Nguyên Thủy bọn hắn gấp ngàn vạn lần!" Cùng lúc đó, tại Quỷ Môn Quan.

Thời Thần Đạo Nhân và Băng Thiên Đạo Nhân liếc nhìn nhau, đều thấy được sự chấn hám trong mắt đối phương.

"Đại Đạo cấp Thủy hệ thần thông và Thủy Chi Pháp Tắc!" Thời Thần Đạo Nhân ngưng trọng nói.

Không sai, Minh Hà có loại thần thông khủng bố này!

Lại còn lĩnh ngộ Thủy Chi Pháp Tắc!

Băng Thiên Đạo Nhân cũng gật gật đầu: "Minh Hà xác thực lợi hại, đồng thời nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, Băng Diệt Pháp Tắc, Sát Lục Pháp Tắc, Thủy Chi Pháp Tắc, quả thực hiếm thấy!

Tại trên người hắn, ta thấy được thân ảnh của người kia." Thời Thần Đạo Nhân trầm mặc.

Người mà Băng Thiên Đạo Nhân nhắc tới đương nhiên hắn biết là ai.

Từng có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đi ngăn cản người đó, nhưng đều không ngăn được, bị toàn bộ chém giết!

Đó chính là người nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc!

Chương 54

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đứng đầu - Bàn Cổ!

Minh Hà tuy chỉ nắm giữ bốn đạo pháp tắc, khoảng cách so với Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ còn phi thường xa xôi, nhưng nhìn từ khí thế của Minh Hà, đã có loại hương vị kia.

"Chúng ta không xuất diện sao?" Băng Diệt Đạo Nhân hỏi.

Thời Thần Đạo Nhân lắc đầu: "Minh Hà khẳng định còn có hậu thủ, đã không gọi chúng ta, chứng tỏ hắn chưa cần đến chúng ta." Ngừng một chút, Thời Thần Đạo Nhân lại nói: "Minh Hà đã là Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, ta cũng có thể tiếp tục đề thăng tu vi, Đại Đạo công đức xác thực là thứ phi thường tốt." Nói xong, hai người tiếp tục tu luyện.

Trong Hỗn Độn Hải.

Côn Bằng cũng đang chú thị chiến đấu trên Kim Ngao Đảo, thấy Nguyên Thủy vẫn lạc, Hồng Quân không làm gì được Minh Hà, trong lòng chấn hám.

"Minh Hà này đã biến thành khủng bố như vậy rồi sao!

Xem ra sau này thật sự không thể đi Hồng Hoang nữa!

Hiện tại Hồng Hoang quá nguy hiểm!" Năm đó Hồng Quân giảng đạo, Minh Hà và hắn đều giống nhau, cũng là Chuẩn Thánh tu vi, vậy mà hiện tại mới qua bao lâu, Minh Hà đã là tồn tại có thể để ngự Thiên Đạo công kích, còn hắn y nguyên chỉ có thể dựa vào thiên phú thần thông, quy súc tại Hỗn Độn Hải.

Cùng ý nghĩ với Côn Bằng còn có Trấn Nguyên Tử.

Nhưng Trấn Nguyên Tử lại thấy vui mừng, bởi vì chí giao hảo

hữu của hắn hiện tại đang ở dưới trướng Minh Hà.

Minh Hà đồ diệt Nguyên Thủy xong, cười lạnh một tiếng: "Nguyên Thủy, hẳn là sắp phục sinh rồi đi?

Ngươi có thể trùng sinh, không biết đệ tử Xiển Giáo của ngươi có thể trùng sinh hay không?" Nói xong, tay Minh Hà nhoáng một cái, vô tận huyết kiếm bạo phát, trong tay Nguyên Đồ, A Tỳ song kiếm huyễn hóa ra vô số kiếm khí!

Những kiếm khí kia cuồng dũng trào ra, nhanh chóng bay về phía đám đệ tử Xiển Giáo!

"Minh Hà!

Ngươi dám!" Nguyên Thủy từ trong Thiên Đạo trùng sinh, tự nhiên cũng thấy một màn này, không khỏi trừng tròn mắt, điên cuồng tê hống!

Không sai, Minh Hà thật sự điên cuồng, thật sự đối với đệ tử của hắn động thủ!

Trước đó Minh Hà giết Nhiên Đăng Đạo Nhân, Nguyên Thủy tịnh không có quá nhiều cảm xúc.

Dù sao Nhiên Đăng Đạo Nhân tuy là Xiển Giáo Phó Giáo Chủ, nhưng đối với Nguyên Thủy, hắn chỉ là một cái công cụ mà thôi, chết hay không Nguyên Thủy đều không quan tâm.

Nhưng hiện tại, Minh Hà muốn giết đệ tử chân truyền của hắn, điều này hắn vô pháp thừa thụ!

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Bản tọa đã nói, tất cả người Tiệt Giáo là người Địa Phủ ta, ai dám động đến người Địa Phủ, đừng trách Bản tọa không khách khí!

Hôm nay, các ngươi quý vi Thánh Nhân, thân tự động thủ trấn áp

người Minh Phủ ta, vậy thì...

Bản tọa thân tự sạn trừ Xiển Giáo các ngươi đi!" Nói xong, những kiếm quang kia hóa thành vật đoạt mệnh, trong nháy mắt ập đến trước mặt đệ tử Xiển Giáo.

Tất cả đệ tử Xiển Giáo sắc mặt đại biến, toàn bộ lấy ra pháp bảo giữ nhà để ngăn cản.

Nhưng mạnh nhất cũng chỉ là Chuẩn Thánh, phần lớn chỉ là Đại La Kim Tiên mà thôi!

Lại làm sao có thể ngăn cản được công kích của Minh Hà?

Linh bảo trong nháy mắt bị xé nát!

"Sư tôn cứu ta!" Tất cả đệ tử toàn bộ đại hảm một tiếng.

Nhưng Sư tôn bọn hắn căn bản làm không được!

Nguyên Thủy Thiên Tôn ngay cả mình còn cứu không nổi, lấy gì cứu bọn hắn?

Chỉ có thể trơ mắt nhìn những đệ tử kia từng người, từng người một bị Minh Hà giết chết!

"Phốc ~" "Phốc ~" Từng đệ tử toàn bộ bị huyết sắc kiếm quang của Minh Hà xuyên thấu, trừng lớn mắt, chết bất đắc kỳ tử!

Không có một đệ tử Xiển Giáo nào có thể sống sót.

Thái Ất Chân Nhân, Xích Tinh Tử, Hoàng Long Chân Nhân, Cụ Lưu Tôn... toàn bộ chết dưới kiếm quang của Minh Hà.

Nam Cực Tiên Ông đẳng Chuẩn Thánh cũng bị nhẹ nhàng diệt đi!

"Không!" Nguyên Thủy trừng lớn mắt, tử tử nhìn một màn này, trong tim đang rỉ máu.

Những đệ tử này đều là hắn tinh tâm bồi dưỡng a!

Không ngờ hôm nay toàn bộ chết trong tay Minh Hà!

Không có bất kỳ một ai sống sót!

Hoặc nói, toàn bộ bị Minh Hà giết, sau đó lên Phong Thần Bảng!

Sau đó bị Hạo Thiên khống chế!

Nguyên Thủy tuy ký áp Phong Thần Bảng, nhưng chỉ cần đệ tử tử vong là sẽ lên bảng, tuy sẽ trùng sinh nhưng đó đã không còn là đệ tử của hắn nữa!

Chỉ là một danh thần tiên của Thiên Đình, cùng hắn không còn quan hệ!

Chư Thánh nhìn một màn này, không khỏi da mặt co rút!

Hảo tàn nhẫn!

Trực tiếp đem chỉnh cái Xiển Giáo diệt sạch, đây là đồ giáo a!

Ai chịu nổi?

Tây Phương Nhị Thánh sắc mặt trở nên phi thường khó coi, ngay cả người của Xiển Giáo đều toàn bộ chết trong tay Minh Hà, vậy thì tiếp theo hẳn là đến Tây Phương Giáo rồi!

Tây Phương Giáo vốn không có nhân vật lợi hại, nếu lại toàn bộ chết trong tay Minh Hà, Tây Phương Giáo thật sự xong đời!

Đến lúc đó chỉnh cái Tây Phương Giáo chỉ còn lại hai kẻ cô gia quả nhân bọn hắn!

Loạn rồi!

Toàn bộ loạn rồi!

Vốn dĩ theo lẽ thường, chỉ cần Minh Hà vừa xuất thủ, tất định vi phạm Thiên Đạo quy tắc, lúc đó Hồng Quân sẽ trực tiếp xuất thủ.

Có Hồng Quân ra tay, Minh Hà tất định bị trấn áp, thậm chí diệt

sát.

Đệ tử của bọn hắn tự nhiên bình an vô sự.

Kết quả vạn vạn không ngờ tới, Hồng Quân trong thời gian ngắn không làm gì được Minh Hà!

Hại đệ tử bọn hắn thảm rồi!

"Minh Hà!

Hảo đại đích đảm tử!

Dám giết người bình thường, trong mắt ngươi còn có Thiên Đạo ta hay không!" Thanh âm lãnh mạc lại một lần nữa xuất hiện.

Trong thanh âm kia sự phẫn nộ không cách nào kìm nén đã phi thường rõ ràng.

Hiển nhiên, Hồng Quân triệt để bị chọc giận!

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Hồng Quân, không cần lại giả trang Thiên Đạo nữa, như vậy không mệt sao?

Thiên Đạo...

Thiên Đạo khả không có thiên vị chi tâm.

Đã Nguyên Thủy bọn người động thủ với đệ tử Tiệt Giáo không vi phạm Thiên Đạo quy tắc, vậy thì ta, Minh Hà, nhất định phải đem đệ tử Xiển Giáo, Nhân Giáo, Tây Phương Giáo giết cái tinh quang, Bản tọa xem ngươi làm gì được ta!" Hảo huyên náo!

Đây là ý nghĩ trong nội tâm của tất cả mọi người!

Minh Hà ở ngay dưới mi mắt Hồng Quân lại dám huyên náo như vậy!

Cũng quá mãnh liệt rồi!

Thái Thượng sắc mặt khó coi.

Còn một cái đệ tử duy nhất, nếu thật bị Minh Hà giết, vậy thì ngay cả đạo thống lão cũng không còn!

“Hảo hảo hảo!

Chương 55

Đợi bần đạo phá Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận và thủy hệ thần thông của ngươi, xem ngươi còn huyên náo thế nào!" Hồng Quân dứt khoát không giả trang Thiên Đạo nữa, trực tiếp sát khí đằng đằng.

Minh Hà khinh thường cười một tiếng, hoàn toàn không để lời uy hiếp của Hồng Quân vào mắt.

"Ông ~" Lúc này, mấy chục đạo chân linh từ chỗ đệ tử Xiển Giáo vừa tử vong bay ra!

Đây đều là chân linh của bọn hắn!

Có chân linh, có thể tiến nhập Phong Thần Bảng, sau đó dựa vào Phong Thần Bảng sống lại một đời.

Chỉ là tu vi vĩnh thế bất đắc thốn tiến, nhất định phải nghe theo lệnh của Hạo Thiên.

Đây là cục hạn tính của việc chân linh lên bảng.

Những chân linh kia xuất hiện xong liền bay về phía Tam Thập Tam Thiên.

"Muốn đi?

Hỏi qua Bản tọa chưa!" Minh Hà hừ lạnh một tiếng, sát phạt chi khí khủng bố bao trùm lấy đám chân linh kia, khiến chúng vô pháp rời đi.

"Minh Hà!

Ngươi dám!" Nguyên Thủy đại quát một tiếng, nghiến răng nghiến lợi rống.

Trong lòng hắn ẩn ước có một loại dự cảm bất hảo!

Vốn dĩ không nói chuyện, Hồng Quân cũng bị dọa, nộ thanh đạo: "Minh Hà!

Ngươi dám!" Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Bản tọa nói, muốn lên Phong Thần Bảng, có từng hỏi qua Bản tọa?

Có Bản tọa ở đây, bất kỳ kẻ nào cũng đừng hòng lên Phong Thần Bảng!" Nói xong, một cỗ luân hồi chi lực khủng bố từ dưới lòng đất vọt lên, trong nháy mắt bao trùm lấy những chân linh kia.

Mấy chục đạo chân linh khoảnh khắc gian biến mất không thấy, trực tiếp xuất hiện tại Địa Phủ!

Minh Hà nói: "Bản tọa nói, chức vị tại Địa Phủ còn một đống lớn, đám đệ tử Xiển Giáo này vừa vặn đến Địa Phủ ta sung đương Âm binh Âm tướng, đảo cũng là một cái lựa chọn không tồi." Hiện nay những đệ tử Xiển Giáo này tử vong, cũng ý nghĩa nhân quả với Nguyên Thủy đã đoạn.

Vậy thì bọn hắn tiến nhập Địa Phủ, trở thành Âm binh Âm tướng cũng không thể nào còn quan hệ gì với Nguyên Thủy, Nguyên Thủy cũng sẽ không hoạch đắc bất kỳ công đức nào!

Cho nên, Minh Hà không có bất kỳ do dự, trực tiếp đem bọn hắn tống vào Địa Phủ!

Lên Phong Thần Bảng?

Nghĩ nhiều rồi!

Tất cả mọi người hít sâu một hơi khí lạnh, kinh hãi nhìn Minh Hà!

Điên rồi!

Tên này tuyệt đối điên rồi!

Hắn vậy mà muốn cùng Phong Thần Bảng cướp người a!

Gan này cũng quá lớn rồi đi!

Loại ý nghĩ này, cả Hồng Hoang không ai dám có, chứ đừng nói là làm.

Nhưng Minh Hà không những nghĩ, còn trực tiếp làm!

Không khỏi nhớ lại trước đó Minh Hà trêu đùa Nguyên Thủy.

Tất cả mọi người đều tưởng Minh Hà chỉ là trêu đùa Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh, nhưng hiện tại xem ra, căn bản không phải trêu đùa, mà là sớm có dự mưu!

Hắn thật sự muốn đem tất cả người của Xiển Giáo tống đi làm Âm binh Âm tướng!

Xiển Giáo Thập Nhị Kim Tiên, còn có Nam Cực Tiên Ông là Chuẩn Thánh!

Biến thành Địa Phủ Âm binh Âm tướng, thần vị thấp nhất, không có bất kỳ địa vị khả ngôn nào!

Chư Thánh da mặt co rút, bất khả tư nghị nhìn Minh Hà.

"Minh Hà!

Ngươi gan quá lớn!" "Phong Thần Bảng là mấu chốt của Hồng Hoang độ Phong Thần đại kiếp, nếu vô pháp điền đầy, chỉnh cái Hồng Hoang đều phải chịu hủy diệt tính đả kích!" "Ngươi đảm cảm cướp người của Phong Thần Bảng, ngươi muốn trở thành tội nhân của cả Hồng Hoang sao!" Hồng Quân triệt để nổi giận.

Vô tận nộ hỏa hầu như muốn thôn phệ lão!

Lần đầu tiên thấy người to gan lớn mật như vậy, dám cả gan cùng Phong Thần Bảng cướp người!

Đây không chỉ là vi phạm Thiên Đạo quy tắc đơn giản như vậy!

Đây là muốn đối đầu với Thiên Đạo, muốn đối nghịch với Trời!

Giản trực to gan lớn mật!

Hồng Quân hiện tại lý trí đều đang bị nộ hỏa thôn một!

Chư Thánh cũng có thể nghe ra Hồng Quân vô cùng nộ hỏa.

Từ khi biết Hồng Quân đến nay, chưa từng thấy lão phát hỏa lớn như vậy!

Có thể thấy được hiện tại Hồng Quân phẫn nộ đến nhường nào!

Chỉnh cái Hồng Hoang thời khắc này đều đang rung chuyển, tất cả sinh linh toàn bộ phủ phục, kinh khủng nhìn lên trời.

Đây là Thiên Đạo chi nộ!

Hiện tại Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo, tuy không phải chân chính Thiên Đạo, nhưng một khi nổi giận cũng tương đương Thiên Đạo chi nộ!

Cả Hồng Hoang tự nhiên lâm vào run rẩy!

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ cũng cảm giác được mấy chục cái chân linh tiến nhập Địa Phủ, biến thành Âm binh Âm tướng bình thường nhất, đốn thời vừa mừng vừa sợ!

Đối với Địa Phủ, đây tự nhiên là chuyện tốt tày đình.

Nếu Địa Phủ ngay cả Âm binh Âm tướng đều là Đại La Kim Tiên tầng thứ, vậy sau này tuyệt đối có thể nghiền ép Thiên Đình a!

Đối với Hậu Thổ, đây cũng là một lần đề thăng cự đại!

Bởi vì trong Địa Phủ, thực lực Âm binh Âm tướng càng cao, công đức đạt được tự nhiên cũng càng nhiều.

Nàng hận không thể Âm binh Âm tướng toàn bộ đều là Chuẩn Thánh, lúc đó công đức đạt được mới thật sự khủng bố!

Đế Giang nói: “Minh Hà Thánh Nhân muốn nghịch thiên a!

Ngay cả Phong Thần Bảng cũng dám chặn đường cướp người!" Cộng Công hưng phấn nói: "Đây mới là Thánh Nhân a!

Thiên Đạo thì như thế nào?

Cũng không phải do Bàn Cổ phụ thần sáng tạo ra sao!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa thần sắc phức tạp, trong lòng đối với Minh Hà sinh ra một loại cảm xúc dị dạng.

Minh Hà gan quá lớn!

Ngay cả Phong Thần Bảng cũng dám chặn cướp, cần dạng đảm phách nào mới có thể làm ra chuyện này?

Là không biết sống chết?

Nhưng trong thiên địa này, ai có thể làm được việc chặn cướp Phong Thần Bảng đây?

Nữ Oa sống ở Hồng Hoang quá lâu, trong cả Hồng Hoang, bất kể những Thánh Nhân này hay ba ngàn hồng trần khách năm xưa, người nào cũng hào khí trùng thiên, tự xưng thiên phú dị bẩm!

Nhưng thời gian dài đằng đẵng như vậy, lại có ai có thể có được hào khí như Minh Hà?

Hoặc giả, đây mới là hào khí chân chính!

Nguyên Thủy thấy Minh Hà thật sự đem chân linh đệ tử của mình thu vào Địa Phủ, tịnh không có hoạch đắc bất kỳ công đức nào, khuôn mặt đen như mực tàu!

Hắn tốn mất mấy cái Nguyên hội mới thu được những đệ tử phúc duyên thâm hậu này!

Đây đều là những đệ tử kiệt xuất nhất của hắn a!

Không ngờ cuối cùng lại làm áo cưới cho Minh Hà, trở thành Âm binh Âm tướng cho Địa Phủ!

Lời Minh Hà nói tại Tử Tiêu Cung năm đó vẫn còn văng vẳng bên tai.

Nguyên Thủy chỉ cảm thấy mặt mình bị tát một cái thật mạnh.

Chương 56

"Minh Hà!

Ngươi đảm cảm chặn cướp Phong Thần Bảng!

Đợi Sư tôn phá khai trận pháp của ngươi, đó chính là tử kỳ của ngươi!

Đến lúc đó Sư tôn tất định có thể bát loạn phản chính, đem hết thảy khôi phục trật tự cũ!" Nguyên Thủy chỉ có thể đem tất cả hy vọng ký thác lên người Hồng Quân, xí đồ Hồng Quân có thể đánh giết Minh Hà, đem Minh Hà từ Hồng Hoang trừ danh.

Duy có như thế, hết thảy mới có khả năng vãn hồi.

Dù sao hiện nay Địa Phủ nằm trong Thiên Đạo, Hồng Quân có năng lực đem chân linh trong Địa Phủ dẫn xuất, nạp nhập Phong Thần Bảng.

Như thế, Nguyên Thủy sau này nếu có biện pháp chưởng ác Phong Thần Bảng, vậy thì những đệ tử kia vẫn là đệ tử của hắn!

Nguyên Thủy chỉ có thể đem hết thảy hy vọng đặt lên người Hồng Quân.

Thái Thượng cũng hô hấp dồn dập, bất khả tư nghị nhìn Minh Hà.

Minh Hà toàn thân tản phát huyết quang như một Ma Thần tại thế, phảng phất không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản được hắn!

Tây Phương Nhị Thánh cũng toàn thân run rẩy.

Nếu đệ tử Tây Phương Giáo cũng toàn bộ bị thu vào Địa Phủ, vậy Tây Phương Giáo thật sự xong rồi!

Chuẩn Đề đảo mắt, suy tính xem nên làm thế nào!

Minh Hà nghe lời Hồng Quân, cười lạnh một tiếng: "Hồng Quân, không cần chụp cái mũ lớn lên đầu ta!

Cái gì chó má Phong Thần đại kiếp!

Thiên Đạo vốn nên không có kiếp nạn này, cái gọi là Phong Thần đại kiếp chẳng qua là ngươi lợi dụng tay Hạo Thiên, muốn suy yếu sức mạnh Huyền Môn mà thôi!

Bản tọa đem tất cả thần tiên trên Phong Thần Bảng cướp hết cũng sẽ không ảnh hưởng gì đến đại địa Hồng Hoang.

Cho dù có ảnh hưởng, cũng chí đa là ảnh hưởng đến Huyền Môn các ngươi mà thôi.

A không đúng, đến lúc đó Huyền Môn tất cả đệ tử giai dĩ là người Địa Phủ ta, lại sợ gì khu khu Phong Thần đại kiếp?" Một phen lời nói khiến Hồng Quân phẫn nộ càng nhiều, nhưng trong lòng lại có chút hoảng!

Bởi vì Minh Hà hoàn toàn nhìn thấu tiền nhân hậu quả của Phong Thần đại kiếp!

Điểm này quá khủng bố rồi!

Chư Thánh nghe lời Minh Hà cũng nhíu mày, có chút hoài nghi.

Chẳng lẽ Minh Hà nói là thật?

Cái gọi là Phong Thần đại kiếp là do Hồng Quân gây ra?

"Minh Hà, chớ có châm ngòi ly gián!

Việc này dù là Sư tôn thôi động, cũng đỉnh đa chỉ nhắm vào Tiệt Giáo mà thôi, Tiệt Giáo tuyệt phi toàn bộ Huyền Môn!" Thái Thượng lạnh lùng nói.

Dưới tình huống này Hồng Quân không tiện nói chuyện.

Minh Hà cười lạnh một tiếng: "Thấy chưa, đều thừa nhận rồi." Thông Thiên sắc mặt khó coi, lạnh lùng nói: "Uổng cho ta coi các ngươi là huynh đệ, vậy mà lại muốn diệt Tiệt Giáo ta!

Hạnh khuy có Minh Hà đạo hữu xuất thủ tương trợ!

Hôm nay, ta Thông Thiên, cùng Hồng Quân đoạn tuyệt sư đồ quan hệ!

Từ nay về sau ta Thông Thiên cùng Hồng Quân tái vô sư đồ danh phận!" Nói xong, khí tức trên người Thông Thiên điên cuồng bạo phát.

"Oanh long ~" Thiên Đạo chấn động, Hồng Hoang dị hưởng.

Từng sợi tơ tuyến trong Thiên Đạo đứt đoạn, Hồng Quân lập tức cảm giác nhân quả với Thông Thiên đã đoạn!

Hồng Quân trừng lớn mắt, lồng ngực phập phồng!

Nộ bất khả át!

Thông Thiên vậy mà đoạn tuyệt sư đồ quan hệ với hắn!

Phải biết rằng, sở dĩ hắn giảng đạo là muốn cùng chúng sinh kết nhân quả, nhất là nhân quả giữa Lục Thánh, hắn xem cực kỳ trọng yếu!

Lục Thánh sáng lập giáo phái, hoặc hoàn thành gia đa công đức sự kiện, hắn đều có thể hoạch đắc chỗ tốt.

Có thể gia tốc dung hợp Thiên Đạo!

Thậm chí có khả năng để hắn thủ đại Thiên Đạo!

Nhưng hiện tại, Thông Thiên cùng hắn đoạn tuyệt sư đồ quan hệ, tuy đối với bản thân Thông Thiên cũng có ảnh hưởng, nhưng ảnh hưởng đối với Hồng Quân rõ ràng càng lớn!

Liên hệ với Thiên Đạo rõ ràng giảm đi!

Muốn tái dung hợp Thiên Đạo, e rằng cần đại lượng thời gian!

"Thông Thiên!" Hồng Quân phát ra tiếng gầm nhẹ!

Lần đầu tiên chịu loại khuất nhục này!

Hắn biết, tất cả đều là vì Minh Hà!

Nếu không phải Minh Hà, Thông Thiên có thể đoạn tuyệt sư đồ quan hệ với hắn sao?

Thông Thiên tất định là một quân cờ trong tay hắn, cuối cùng trở thành bàn đạp để hắn dung hợp Thiên Đạo!

Vậy mà vì Minh Hà xuất hiện, không những không làm tiến trình dung hợp Thiên Đạo tiến thêm một bước, lại còn suy yếu liên hệ với Thiên Đạo, bảo Hồng Quân làm sao không giận?

Sát tâm đối với Minh Hà càng lúc càng nặng!

"Ha ha!

Thông Thiên đạo hữu hào sảng!

Đây mới là tu sĩ chúng ta!" Minh Hà cười lớn một tiếng, hắn có thể cảm giác được Thiên Đạo biến hóa, cảm giác được nộ hỏa của Hồng Quân.

Nhưng Hồng Quân hiện tại không nói lời nào, Minh Hà cũng biết lão đang tích súc sức mạnh, muốn oanh toái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!

Minh Hà mảy may không để ý.

Oanh toái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận thì đã sao?

Minh Hà nếu sợ Hồng Quân, hôm nay cũng sẽ không đứng ở chỗ này!

Minh Hà nhìn về phía đám đệ tử Tây Phương Giáo còn lại, trong

đó có cả Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Minh Hà sát cơ tất lộ, kiếm khí trên người chấn động, muốn tái thứ xuất thủ!

"Minh Hà đạo hữu, có chuyện hảo hảo nói!

Tây Phương Giáo ta nguyện ý tống xuất đệ tử nhập Minh Phủ, dù là trở thành Âm binh Âm tướng cũng có thể!" Lúc này, Chuẩn Đề rốt cục mở miệng.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Chuẩn Đề, Thái Thượng trực tiếp da mặt co rút, suýt chút nữa bạo tẩu!

Cái tên xương mềm này, vậy mà phục nhuyễn rồi!

Lại muốn thân tự đem đệ tử Tây Phương Giáo tống vào Địa Phủ, giản trực vô sỉ!

Tất cả mọi người đều bị Chuẩn Đề làm cho ngẩn người!

Thân tự đưa đệ tử tiến nhập Địa Phủ làm Âm binh Âm tướng?

Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều cảm thấy mất mặt!

Những đệ tử Tây Phương Giáo kia từng người sắc mặt khó coi, không ngờ Sư tôn bọn hắn lại nói ra loại lời này, thân tự đưa bọn hắn đi Địa Phủ!

Hồng Quân càng bị tức chết khiếp!

Vốn tưởng Chuẩn Đề sẽ kiên định đứng về phía mình, kết quả quan đầu, Chuẩn Đề trực tiếp đảo hướng Minh Hà!

Tuy không có đối Hồng Quân ra tay, nhưng Chuẩn Đề làm như vậy vô dị vu trực tiếp đánh vào mặt Hồng Quân!

Rốt cuộc hắn sợ Minh Hà đến mức nào?

Điều này làm cho Hồng Quân càng thêm khó chịu.

Chương 57

Chuẩn Đề trên mặt mang theo một tia nụ cười nịnh nọt, cười ha hả nhìn Minh Hà.

Hắn có ý nghĩ của mình.

Trước mắt Hồng Quân vô pháp phá khai Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận của Minh Hà, vậy thì Minh Hà trong thời gian ngắn có thể dễ dàng diệt bất kỳ kẻ nào!

Đệ tử Tây Phương Giáo hạ tràng đương nhiên là cùng Tây Phương Nhị Thánh đoạn nhân quả, tiến nhập Địa Phủ trở thành Âm binh Âm tướng.

Tây Phương Nhị Thánh cũng không vớt được bất kỳ chỗ tốt nào, cuối cùng ngay cả đệ tử cũng mất hết.

Đã như thế, không bằng chủ động đem đệ tử đưa vào Địa Phủ, chỉ làm Âm binh Âm tướng, ít nhất cũng sẽ không cùng Tây Phương Nhị Thánh đoạn nhân quả, như vậy tốt xấu gì cũng có thể vớt được một chút chỗ tốt!

Hơn nữa, có thể mượn cớ này trì hoãn thời gian.

Nếu Hồng Quân có thể phá khai Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, vậy thì Chuẩn Đề khẳng định người đầu tiên phản thủy, muốn hắn đưa đệ tử gia nhập Địa Phủ, đó đương nhiên là chuyện không thể nào!

Chuẩn Đề tính toán rất kỹ!

Mặt mũi loại đồ vật này, Chuẩn Đề sớm đã không có, cho nên cũng không quan tâm người khác nhìn thế nào.

Minh Hà nhíu mày, đạm đạm nói: "Ngươi thân tự đem đệ tử đưa vào Địa Phủ, và việc Bản tọa đưa bọn hắn vào, có gì khác biệt?

Cho nên, không lao phiền Chuẩn Đề đạo hữu.

Bản tọa tự mình làm.” Nói xong, hai tay Minh Hà run lên, vô số huyết sắc kiếm khí khủng bố hung dũng trào ra.

Đây không phải là kiếm khí bình thường, mà là kiếm khí của Hỗn Nguyên Bát Trọng Thiên, Chuẩn Đề Đạo Nhân cũng không dám khinh dịch xúc bính, càng đừng nói những đệ tử Tây Phương Giáo kia.

Hoàn toàn không có bất kỳ phản kháng chi lực, dù kiệt tận toàn lực vận linh bảo để kháng cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Tất cả đệ tử Tây Phương Giáo trực tiếp toàn bộ chết trong tay Minh Hà, thân thể đều bị nghiền nát.

“Minh Hà!” Sắc mặt Chuẩn Đề lập khắc biến hóa.

Ý đồ như ý bị Minh Hà thức phá, trong lòng não tu thành nộ.

Minh Hà áp căn không để ý tới Chuẩn Đề, vung tay lên, Luân Hồi chi lực xuất hiện, đem mười mấy cái chân linh của Tây Phương Giáo toàn bộ thu lấy, nạp nhập Luân Hồi Địa Phủ, lại thêm không ít Âm binh Âm tướng!

“Gia hỏa này!

Chẳng lẽ thật sự muốn đem tất cả người của Huyền Môn và Tây Phương Giáo tống nhập Địa Phủ sao?

Khiến Phong Thần Bảng không có người lên bảng?” Nữ Oa lẩm bẩm tự nói.

“Minh Hà!

Lão phu tất sát ngươi!” Trong Thiên Đạo, phát ra tiếng gầm thét phẫn nộ của Hồng Quân.

Chỉ thiếu một chút thời gian nữa là có thể ngưng tụ ra sức mạnh oanh toái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận!

Đến lúc đó, chính là tử kỳ của Minh Hà!

Minh Hà hào không sợ hãi, nhìn về phía Huyền Đô Đại Pháp Sư cuối cùng!

Trong tất cả đệ tử Tam Giáo giáng lâm lần này, hiện giờ chỉ còn lại một mình Huyền Đô Đại Pháp Sư!

"Sư tôn cứu ta!" Huyền Đô Đại Pháp Sư lập tức cảm thấy bất diệu, kinh hô một tiếng rồi cuồng bôn về phía Thái Thượng.

Hắn không muốn trở thành một Âm binh Âm tướng!

Thái Thượng sắc mặt khó coi, thi triển Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, nhanh chóng chắn trước mặt Huyền Đô Đại Pháp Sư, hộ trụ hắn!

Lão trừng trừng nhìn Minh Hà nói: "Minh Hà!

Huyền Đô Đại Pháp Sư là đệ tử duy nhất của lão phu, nếu ngươi giết hắn, lão phu cùng ngươi bất tử bất hưu!" Minh Hà xùy cười một tiếng: "Bất tử bất hưu?

Ngươi cũng xứng?

Ở trước mặt Bản tọa, ngươi chỉ có phần chết!" Nói xong, Minh Hà không chút do dự sát hướng Thái Thượng!

Thái Thượng sắc mặt cự biến, đương tức không chút do dự chỉ tay vào Minh Hà.

"Diệt!" Một tiếng nộ quát, Băng Diệt chi lực khủng bố bạo phát trên người Minh Hà.

Nhưng Minh Hà vô động vu trung, những Băng Diệt chi lực kia căn bản không làm gì được hắn.

Minh Hà xuất hiện trước mặt Thái Thượng, vung tay lên, trực tiếp thi triển đệ lục kiếm!

Sát na gian, thiên địa lại lần nữa lâm vào vô tận huyết hồng.

Dưới chân nộ hải như biến thành vô tận Huyết Hải, điên cuồng hung dũng.

Bốn tỷ tám ngàn vạn Huyết Thần Tử điên cuồng gào thét.

Đệ lục kiếm, xuất!

Thiên địa đồng sắc, Thiên Đạo tịch tĩnh!

"Đại Đạo cấp Kiếm Đạo thần thông!" Hồng Quân nghiến răng nghiến lợi.

Lão thực tại không hiểu nổi, sao Minh Hà có thể đắc được nhiều Đại Đạo cấp thần thông như vậy!

Lão có thể cảm giác rõ ràng, Không Gian thần thông của Minh Hà là Đại Đạo cấp, Kiếm Đạo thần thông là Đại Đạo cấp, ngay cả Thủy hệ thần thông cũng là Đại Đạo cấp!

Quá đáng sợ!

Từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, ba ngàn Đại Đạo Ma Thần còn lại không bao nhiêu, Đại Đạo cấp thần thông hầu như đều thất truyền, ngẫu nhiên có di lạc cũng tuyệt đối không hoàn chỉnh, khó lòng phát huy toàn bộ sức mạnh.

Ví dụ như Diệt Tự Quyết của Thái Thượng, cũng không cách nào phát huy toàn bộ uy lực.

Hiện tại những thủ đoạn này của Minh Hà, cái sau lợi hại hơn cái trước, hiển nhiên toàn bộ đều là hoàn chỉnh.

Ngay cả Hồng Quân nhìn cũng có chút đỏ mắt.

Đệ lục kiếm chém xuống!

Thái Thượng sắc mặt khó coi, bị bức phải cuồng thối không thôi!

Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp căn bản vô pháp ngăn cản một kiếm này của Minh Hà.

"Huyền Đô!

Vi sư tống ngươi lên bảng!

Mới có thể bảo trụ một mạng!

Sẽ không trở thành khôi lỗi của Địa Phủ!" Thái Thượng cắn răng, cuối cùng hạ quyết tâm, xoay người trực tiếp bóp chết Huyền Đô Đại Pháp Sư!

Trong lòng Thái Thượng tràn đầy không cam lòng.

Lão không ngờ, Minh Hà bức lão phải thân tự giết đồ đệ, bắt buộc phải đưa đệ tử lên Phong Thần Bảng!

Vốn dĩ Thái Thượng đưa Ác Thi lên bảng là để bảo toàn Huyền Đô Đại Pháp Sư.

Không ngờ hiện tại vì để bảo trụ tính mạng Huyền Đô, lại phải thân tự tống Huyền Đô lên Phong Thần Bảng!

Đối với Thái Thượng, đây há chẳng phải là kỳ sỉ đại nhục?

Nhưng lão còn có biện pháp nào?

Nếu không đưa Huyền Đô lên bảng, đệ tử duy nhất chỉ đành nghe theo sự điều khiển của Minh Hà, hà thường không phải là bị đánh vào mặt?

Dứt khoát, lão chọn thân tự động thủ!

Diệt đi Huyền Đô xong, Thái Thượng chộp lấy chân linh của Huyền Đô Đại Pháp Sư, trực tiếp khắp quyết.

Thái Cực Đồ điên cuồng bành trướng, Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp cũng điên cuồng dũng động, bạo phát ra phòng

ngự mạnh nhất từ trước tới nay, chỉ để ngăn cản Minh Hà trong giây lát, cho lão thời gian tống Huyền Đô đi!

Minh Hà không khỏi cười một tiếng.

Thái Thượng cũng đủ quả đoán.

Chỉ là, thật sự cho rằng làm như vậy là có thể đào ly vận mệnh trở thành Âm binh Âm tướng Minh Phủ sao?

Hiển nhiên là chuyện không thể nào.

Chương 58

Minh Hà trong tay song kiếm biến đổi, sát phạt chi khí trùng thiên, song kiếm chi lực ngưng tụ thành một thanh huyết sắc chi nhận khổng lồ!

Vừa mới xuất hiện đã khiến không gian sụp đổ, chư thiên ảm đạm!

Ngay cả ý chí Thiên Đạo cũng tản phát ra một loại cảm giác kinh cụ!

Đây chính là Minh Hà đệ thất kiếm!

"Oanh long ~" Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp trực tiếp đảo quyển, linh khí đại thất, phát ra tiếng ai minh!

Thái Thượng nhục thống không thôi!

Lần đầu tiên, ngay cả Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đều chịu tổn thương!

Không biết phải mất bao lâu mới có thể khôi phục, Thái Thượng đương nhiên đau lòng!

Lần này mưu tính Minh Hà, tổn thất vị miễn cũng quá lớn rồi!

Nếu Minh Hà không chết, lão thật sự lỗ to!

Cũng may, Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp tuy linh khí đại thất, suýt chút nữa tổn thương phẩm chất linh bảo, nhưng tốt xấu gì cũng ngăn được đệ thất kiếm của Minh Hà!

Thái Thượng cũng thi pháp hoàn tất, đem Huyền Đô Đại Pháp Sư tống đi, tiền vãng Phong Thần Bảng.

Điều này làm cho Thái Thượng thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng đúng lúc này, Minh Hà cười khẽ một tiếng: "Ngây thơ!" Nói xong, hắn chỉ tay về phía chân linh đang sắp rời đi: "Định!" Phiến không gian kia đốn thời bị định trụ!

Chân linh của Huyền Đô Đại Pháp Sư hoàn toàn động đậy không được!

"Không có khả năng!" Thái Thượng kinh hô một tiếng!

Lão phí tận tâm tư, thậm chí không tiếc để Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp thụ tổn thương làm đại giới để giúp Huyền Đô Đại Pháp Sư đào tẩu, vậy mà vẫn không thể đào thoát, bị Minh Hà ngăn lại!

Minh Hà đạm đạm nói: "Thật sự cho rằng Không Gian thần thông chỉ thích hợp đi đường thôi sao?

Thời gian vi vương, không gian vi tôn, các ngươi cũng quá coi thường Không Gian thần thông rồi." Minh Hà chưa từng dùng uy lực chân chính của Không Gian thần thông, bởi vì không cần.

Hắn chỉ dùng phương thức thuần túy nhất đánh bại đối phương.

Nhưng tịnh không đại biểu Không Gian thần thông không mạnh!

Trong mười đại Ma Thần, Không Gian Ma Thần Dương Mi Lão Tổ cũng bài danh tiền liệt, Không Gian thần thông há có thể đơn giản?

Định trụ không gian chỉ là thủ đoạn cơ sở nhất mà thôi.

Huyền Đô Đại Pháp Sư bị định trụ, Minh Hà trực tiếp liên tiếp Luân Hồi, vô tận Luân Hồi chi lực xuất hiện, trực tiếp mang theo Huyền Đô Đại Pháp Sư tiến nhập Địa Phủ!

Đệ tử cuối cùng của Tam Giáo, trở thành Địa Phủ Âm binh Âm tướng!

Nhân quả giữa Huyền Đô Đại Pháp Sư và Thái Thượng trực tiếp

đoạn liệt!

"Không!" Thái Thượng nộ quát một tiếng!

Phí tận tâm tư, thậm chí không tiếc giết đệ tử của mình để bảo trụ Huyền Đô Đại Pháp Sư, vậy mà vẫn không giữ được!

Đả kích đối với Thái Thượng là phi thường lớn!

Bên cạnh Tây Phương Nhị Thánh cũng nhìn đến tâm kinh đảm chiến.

Thông Thiên tắc cảm thấy đại vi sảng khoái!

Nhưng ngay lúc này, thiên địa mãnh liệt rung chuyển!

Tiếp đó, trên bầu trời ngưng tụ ra một thân ảnh cự nhân vĩ ngạn.

Một cỗ khí tức áp chế hết thảy Hồng Hoang mãnh nhiên gian xuất hiện!

Khẩn tiếp đó, vô cùng phá hoại lực từ trong thân ảnh Thiên Đạo kia ngưng tụ ra.

Thân ảnh Thiên Đạo vươn ra một ngón tay, trực trực hướng về phía Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận nghiền ép!

"Minh Hà!

Lão phu phá Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận của ngươi, tất yếu khiến ngươi thần hồn phá toái, từ trong thời gian trường hà tiêu tán!

Tất cả nhân quả thiên địa, tẫn giai sẽ bị lão phu xóa bỏ!

Đây là kết cục của kẻ phá hoại Thiên Đạo quy tắc!" Thanh âm lãnh mạc của Hồng Quân vang lên.

Ngón tay kia oanh nhiên hạ xuống, thiên địa sụp đổ, nộ hải chấn đãng, vô số sinh linh chết bất đắc kỳ tử!

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận lập tức lõm xuống, giống như một

cái lồng bị trực tiếp chọc cho biến dạng!

Đây mới là chân chính Thiên Đạo chi lực!

Nhìn thấy một màn này, Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh lộ ra vẻ cuồng hỉ!

Hồng Quân rốt cục chân chính xuất thủ!

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận tất phá!

Minh Hà tất tử! "Toái!" Thanh âm lãnh đạm của Hồng Quân vang lên.

Ầm một tiếng, Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận rốt cuộc cũng khó lòng chống đỡ được một chỉ kinh thiên kia, trực tiếp hóa thành bọt nước, hội tán rồi biến mất.

Bất quá, một chỉ kinh thiên kia cũng vì thế mà hao hết sức mạnh, hư ảnh Thiên Đạo khổng lồ chậm rãi tiêu tan.

Minh Hà phất tay một cái, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ quay trở lại trong tay.

Linh lực bên trong đã hao tổn hầu như không còn, trong thời gian ngắn không thể sử dụng lại.

Loại linh lực hao tổn này khác với việc Thái Cực Đồ hay Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp bị tổn thương nguyên khí.

Ngũ Phương Kỳ chỉ là cạn kiệt linh lực dự trữ, có thể dễ dàng bổ sung lại.

Còn đám Linh Bảo của Thái Thượng là bị tổn thương bản mệnh chi khí, một khi tổn thất quá nhiều thậm chí có khả năng rớt phẩm cấp, rất khó khôi phục.

Minh Hà thu hồi Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, chỉ cần một đoạn thời gian để linh lực hồi phục là có thể tái sử dụng.

Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận bị phá, uy áp từ ý chí Thiên Đạo trực tiếp giáng xuống người Minh Hà.

Nhưng Minh Hà vẫn lù lù bất động, đứng giữa bán không thừa nhận luồng uy áp đó, không hề thấy mảy may lay chuyển. "Chỉ bằng chút ý chí này mà muốn bản tọa khuất phục sao?" Minh Hà lộ vẻ khinh thường, đạm mạc nhìn lên không trung. "Hừ!

Minh Hà!" "Hiện nay Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận đã bị phá, xem ngươi còn làm sao huyên hoang!" "Đạo Tổ xuất thủ, chính là tử kỳ của ngươi!" Chuẩn Đề lạnh lùng nói.

Minh Hà nhướng mày, không khỏi cười nhạo: "Vậy sao?

Bản tọa ngược lại rất tò mò, Hồng Quân tốn công sức lớn như vậy mới phá được phòng ngự của bản tọa, lại có bản lĩnh gì giết được bản tọa?" "Bất quá, trước khi Hồng Quân xuất thủ, bản tọa ngược lại có thể cho các ngươi luân phiên vẫn lạc một lần." "Nếu số lần vẫn lạc quá nhiều, chắc hẳn bản nguyên cũng không còn lại bao nhiêu đâu nhỉ." Dứt lời, Minh Hà trực tiếp xuất hiện ngay trước mặt Chuẩn Đề!

Sắc mặt Chuẩn Đề đại biến, không ngờ Minh Hà lại dám càn rỡ như vậy.

Phải biết rằng, Hồng Quân đã phá được trận pháp rồi a! "Đạo Tổ cứu ta!" Chuẩn Đề kinh hô một tiếng, không màng sống chết lùi lại điên cuồng.

Không lùi không được, hiện tại hắn hoàn toàn tang thương ý chí chiến đấu với Minh Hà.

Minh Hà trong nháy mắt đuổi kịp Chuẩn Đề, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm trực tiếp huy ra, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử bộc phát, lần này thậm chí còn không cần dùng đến Huyết La Cửu Kiếm!

Chỉ một kiếm chém xuống đơn giản. "Phốc ~" Thánh thể của Chuẩn Đề căn bản không đỡ nổi một kiếm của Minh Hà, đương trường băng hoại ngay tại chỗ, một chút lực phản kháng cũng không có.

Từ đầu đến cuối, Hồng Quân không hề có ý định xuất thủ.

Hiển nhiên, Hồng Quân cũng nhìn Chuẩn Đề đạo nhân không thuận mắt.

Tên này lúc bắt đầu lại chủ động muốn đưa đệ tử vào trong Địa Phủ, thực sự là làm mất mặt Hồng Quân.

Chương 59

Hồng Quân không thể trực tiếp ra tay với Chuẩn Đề, cho nên thấy chết không cứu, cũng coi như cho Chuẩn Đề một bài học nhỏ.

Chuẩn Đề vừa chết, Thái Thượng và Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức cảm thấy không ổn.

Tứ Thánh liên thủ, cộng thêm đệ tử Tam Giáo, hiện tại chỉ còn lại hai người bọn hắn.

Sát tâm của Minh Hà chưa giảm, hai người lập tức xoay người bỏ chạy.

Thái Thượng và Tiếp Dẫn Đạo Nhân đều đã vẫn lạc trong tay Minh Hà một lần, nếu lại vẫn lạc thêm lần nữa thì sẽ tổn thất bản nguyên, đối với tu vi sau này sẽ có thương tổn trí mạng.

Cho nên Thái Thượng và Tiếp Dẫn chỉ còn cách bỏ chạy.

Minh Hà hừ lạnh một tiếng: "Bản tọa có cho phép các ngươi đi sao?" Nói đoạn, hắn giơ tay chỉ một cái, Thái Thượng và Tiếp Dẫn Đạo Nhân lập tức khựng lại, trực tiếp bị giam cầm giữa không trung.

Sức mạnh không gian khủng bố khóa chặt bọn hắn, căn bản không thể động đậy! "Diệt!" Thái Thượng đâu quản được nhiều như vậy, lấy ra Băng Diệt Chi Chùy, trực tiếp thi triển chữ "Diệt", đánh tan lực lượng không gian giam cầm, sau đó vội vàng đào mệnh!

Tiếp Dẫn Đạo Nhân thì thảm rồi, căn bản không động đậy được. "Thái Thượng đạo hữu, cứu ta!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân hét lớn.

Nhưng Thái Thượng trực tiếp ngó lơ, căn bản không có ý định cứu.

Thái Thượng đâu dám dừng lại nửa nhịp, nếu không lát nữa bị

Minh Hà tóm được thì chỉ có nước vẫn lạc!

Chính gọi là "tử đạo hữu bất tử bần đạo", Thái Thượng làm gì có tinh thần hy sinh cao cả như vậy!

Cho nên, Thái Thượng bôi mỡ vào lòng bàn chân, chuẩn bị chuồn lẹ. "Vậy thì lấy ngươi khai đao trước." Minh Hà nhìn về phía Thái Thượng, trực tiếp xuất hiện trước mặt lão, hào không do dự huy kiếm. "Sư tôn cứu mạng!" Thái Thượng kinh hô thất thanh, lớn tiếng cầu cứu. "Hừ!" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng.

Minh Hà lập tức cảm giác không gian xung quanh thân thể ngưng tụ lại, tốc độ xuất thủ cũng trở nên chậm đi không ít.

Hiển nhiên, đây là quy tắc Thiên Đạo!

Ở một phương diện nào đó, Hồng Quân mượn nhờ quy tắc Thiên Đạo, tại trong Hồng Hoang là vô địch, có thể làm được ngôn xuất pháp tùy!

Đây chính là cái lợi của Thiên Đạo!

Thái Thượng đại hỉ: "Sư tôn xuất thủ, xem ngươi còn làm sao huyên hoang!" Nói xong, Thái Thượng chuẩn bị đào mệnh, trước tiên đi Tử Tiêu Cung trốn một thời gian rồi tính tiếp.

Thế nhưng, Minh Hà lại cười khẩy: "Khu khu quy tắc Thiên Đạo, thật sự cho rằng có thể làm gì được bản tọa sao?

Ngây thơ!" Dứt lời, trên người Minh Hà bộc phát ra một cỗ Không Gian Pháp Tắc khủng bố.

Không Gian Pháp Tắc vừa ra, sức mạnh không gian xung quanh trực tiếp vỡ nát!

Dường như ở trước mặt Minh Hà, cái gọi là quy tắc Thiên Đạo căn bản không đáng nhắc tới!

Đây chính là Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc, khu khu Thiên Đạo Pháp Tắc căn bản không có khả năng hạn chế được Minh Hà!

Trước đó Minh Hà không phóng thích ra khí tức thuộc về Đại Đạo Pháp Tắc, cho nên uy lực Không Gian Pháp Tắc cũng chỉ thường thường.

Hiện tại vừa thi triển ra, liền vô cùng khủng bố. "Đại Đạo Pháp Tắc!" Hồng Quân cũng cảm nhận được Không Gian Pháp Tắc của Minh Hà thuộc về Đại Đạo, tuyệt không phải Thiên Đạo Pháp Tắc có thể so sánh!

Điều này khiến Hồng Quân có dự cảm không lành!

Chẳng lẽ, Minh Hà không phải Thiên Đạo Thánh Nhân, mà là Đại Đạo Thánh Nhân trong truyền thuyết sao?

Minh Hà không để ý đến Hồng Quân, trực tiếp xuất hiện trước mặt Thái Thượng, song kiếm không chút do dự chém xuống.

Khí tức khủng bố bộc phát, trong sát na thiên băng địa liệt.

Tâm thần Thái Thượng chấn động, một cỗ cảm giác vô lực dâng lên!

Ở trước mặt Minh Hà, hắn thậm chí ngay cả năng lực bỏ chạy cũng không có! "Dừng tay!" "Minh Hà!

Ngươi quả thực không để lão phu vào mắt!" Thanh âm Hồng Quân lại vang lên.

Tiếp đó, một lão đạo bằng không xuất hiện, phất trần trong tay vung lên, một đạo Hủy Diệt Chi Quang xuất hiện, thuấn gian bắn tới bên người Minh Hà.

Không gian xung quanh Minh Hà lập tức sụp đổ, thân thể hắn cũng xuất hiện quy tắc sụp đổ.

Hồng Quân dù sao cũng là Thiên Đạo hóa thân, thân hợp Thiên Đạo, căn bản không phải đám người Thái Thượng có thể so sánh!

Minh Hà dùng 36 phẩm Hồng Mông Tử Liên cũng chưa chắc có thể đỡ được công kích của Hồng Quân!

Dù sao, công kích của Hồng Quân đã vô hạn tiếp cận Thiên Đạo. 36 phẩm Hồng Mông Tử Liên cũng chỉ là bảo vật trình độ Tiên Thiên Chí Bảo, chưa đạt tới trình độ Hỗn Độn Linh Bảo, không cách nào thừa thụ được loại công kích bực này!

Nhưng Minh Hà, áp căn không quan tâm thương thế trên người, song kiếm vẫn chém xuống.

Thái Thượng bất chấp tất cả triển khai phòng ngự, thậm chí không tiếc đại giới dùng Thái Cực Đồ và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp để chống đỡ!

Thế nhưng, ngay cả Thái Cực Đồ và Linh Lung Bảo Tháp ở cấp độ đỉnh phong còn không đỡ được Minh Hà, huống chi hiện tại đang ở trạng thái hư hại, càng không có khả năng đỡ nổi. "Oanh ~" Thái Cực Đồ kim quang tán tận, trực tiếp sụp đổ!

Thái Thượng đau lòng muốn chết.

Nhưng chưa kịp đau lòng bao lâu, kiếm thứ bảy của Minh Hà đã rơi xuống! "Không!" Thái Thượng kinh hô một tiếng, nhục thân yên diệt, lần nữa bị Minh Hà chém giết, vẫn lạc! "Minh Hà!

Ngươi muốn chết!" "Tạo Hóa Huyền Quang!" Hồng Quân nộ quát, giơ tay chỉ về phía Minh Hà, một cỗ quang mang huyền chi lại huyền dũng mãnh lao ra!

Đây không phải là Tạo Hóa Huyền Quang của Bàn Cổ Phiên, mà là huyền quang của Tạo Hóa Ngọc Điệp, uy lực so với thứ Nguyên Thủy thi triển quả là khác biệt một trời một vực!

Tạo Hóa Ngọc Điệp, Hỗn Độn Chí Bảo.

Hồng Quân bằng vào vật này mà có được địa vị hiện tại, chỉ bất quá thứ này lúc chiến đấu uy lực tịnh không mạnh.

Nhất là Tạo Hóa Ngọc Điệp dùng nhiều cho việc thôi diễn thiên cơ cùng lĩnh ngộ Tam Thiên Đại Đạo, hai là mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp mà Hồng Quân có được tịnh không hoàn chỉnh.

Năm xưa Bàn Cổ khai thiên, Tạo Hóa Ngọc Điệp vỡ thành hai mươi bốn mảnh, Hồng Quân hành tẩu trên đại địa Hồng Hoang, thu thập được một bộ phận ngưng hợp lại với nhau, thành Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn khuyết hiện tại.

Cho nên Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay Hồng Quân bây giờ chỉ ở tầng thứ Hỗn Độn Linh Bảo, còn lâu mới đạt tới trình độ Hỗn Độn Chí Bảo.

Vì thế, Minh Hà tịnh không sợ món đồ chơi này.

Tạo Hóa Huyền Quang xé rách không gian, mang theo vĩ lực vô cùng, tấn tốc lao đến trước mặt Minh Hà, dường như muốn xé toạc cả thánh thể của hắn.

Trong mắt Minh Hà lóe lên một tia hưng phấn: "Rốt cuộc cũng tới rồi!

Đám người Thái Thượng quá phế vật, mỗi lần đều bị ta nghiền ép, một chút ý tứ cũng không có.

Hồng Quân, ngươi rốt cuộc cũng chịu ra mặt, bản tọa ngược lại muốn xem xem, thực lực của ngươi rốt cuộc mạnh đến đâu." Dứt lời, khí tức trên người hắn bộc phát, 36 phẩm Hồng Mông Tử Liên xuất hiện dưới chân.

Đồng thời với tử quang di mạn, lại có một đạo lam quang xuất hiện trên người Minh Hà, chính là Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy!

"Phốc ~" Tạo Hóa Huyền Quang không gây ra bất kỳ thương tổn thực chất nào cho Minh Hà.

Minh Hà ngạo nghễ đứng đó, ánh mắt hỏa nhiệt nhìn Hồng Quân.

Cùng lúc đó, trên Chư Thiên, Thái Thượng vừa phục sinh nghe được lời Minh Hà nói, tức đến suýt thổ huyết.

Giản trực là tiên thi!

Vô tình tiên thi! "Tên này quá huyên hoang rồi!" "Sư tôn xuất thủ, tất định phải đem hắn toái thi vạn đoạn, thậm chí xóa bỏ hắn khỏi dòng sông thời gian Hồng Hoang, xem hắn còn làm sao huyên hoang!" Thái Thượng nghiến răng nghiến lợi nói.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng kinh thán: "Quả nhiên là cố ý muốn dẫn dụ Hồng Quân ra mặt!

Chương 60

Cái tên Minh Hà này quá tự tin rồi!

Chẳng lẽ hắn thực sự có thực lực đánh một trận với Hồng Quân sao?" Thông Thiên đứng một bên quan sát, trong lòng nhiệt huyết bành trướng.

Theo hắn thấy, thân là một tu sĩ, thân là một Thánh Nhân, nên có loại tính tình cuồng ngạo này.

Còn Tiếp Dẫn Đạo Nhân nghe Minh Hà nói vậy, trong lòng buông lỏng.

May mắn là Hồng Quân Đạo Tổ xuất hiện, giúp hắn thu hút sự chú ý của Minh Hà, nếu không thì e rằng lại bị Minh Hà giết thêm lần nữa, lại phải mất đi một ít bản nguyên chi lực.

Lúc này, lực lượng không gian giam cầm quanh người Tiếp Dẫn đã biến mất, vừa vặn nhân cơ hội này chạy trốn.

Nhưng Tiếp Dẫn Đạo Nhân vừa mới động thân, Minh Hà đã xuất hiện trước mặt. "Bản tọa có cho phép ngươi đi sao?" Minh Hà lạnh nhạt nói.

Sắc mặt Tiếp Dẫn đại biến, kinh khủng nhìn Minh Hà.

Không ngờ Minh Hà vẫn không quên lấy mạng hắn!

Tiếp Dẫn kinh hô: "Đạo Tổ cứu mạng!" Hồng Quân ánh mắt lạnh lẽo, Tiếp Dẫn Đạo Nhân đương nhiên phải cứu.

Nếu để Minh Hà lại giết Tiếp Dẫn ngay trước mặt hắn, thì da mặt Hồng Quân triệt để mất hết!

Đạo Tổ cái gì chứ, ngay cả một Thánh Nhân cũng không bảo vệ

được?

Hồng Quân giơ tay chỉ một cái, trước mặt Tiếp Dẫn xuất hiện một cái ma bàn khổng lồ, chặn lại song kiếm của Minh Hà. "Sát Lục Ma Bàn!" Minh Hà nhướng mày.

Đây chính là bảo vật của Sát Lục Ma Thần, không ngờ lại rơi vào tay Hồng Quân.

Chỉ bất quá, thứ này rõ ràng cũng là hàng tàn khuyết.

Bảo vật từ thời đại Khai Thiên, không có mấy kiện là nguyên vẹn.

Ngay cả Khai Thiên Phủ, Tích Địa Tạc, những Hỗn Độn Chí Bảo bực đó còn vỡ nát, huống chi là Hỗn Độn Linh Bảo bình thường.

Đương nhiên, dưới tu vi cường hãn Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên của Hồng Quân, lại có tu vi Thiên Đạo gia trì, tự nhiên có thể phát huy uy lực Sát Lục Ma Bàn đến cực hạn, chặn lại song kiếm của Minh Hà cũng là chuyện bình thường. "Oanh long long!" Hai món chí bảo va chạm, bộc phát ra tiếng nổ kinh khủng.

Chỉ riêng xung kích lực khổng lồ sinh ra từ va chạm đã khiến thánh thể Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị thương, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Có thể thấy trận chiến giữa Minh Hà và Hồng Quân không phải là thứ hạng người như Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề có thể xen vào. "Ha ha, có chút ý tứ!" Y bào Minh Hà bay phần phật, Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm trong tay bộc phát ra tiếng ong ong kinh thiên, sát phạt chi khí vô tận cuồn cuộn tuôn ra.

Trong Địa Phủ, Huyết Hải sôi trào, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân được kích phát đến cực hạn!

Đạo quả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên trong cơ thể Minh Hà cũng dâng lên lực lượng kinh người. "Kiếm thứ tám!" Minh Hà quát khẽ,

trực tiếp thi triển ra kiếm thứ tám!

Kiếm thứ tám, là thần thông mạnh nhất mà Minh Hà có thể thi triển khi không dùng đến Hủy Diệt Chi Kiếm!

Kiếm thứ tám, cụ bị Khai Thiên Chi Lực!

Oanh nhiên bộc phát, Sát Lục Ma Bàn kia căn bản không thể chống đỡ một kiếm của Minh Hà.

Huyết quang lóe lên, Sát Lục Ma Bàn trực tiếp vỡ nát, tứ phân ngũ liệt!

Tùy theo đó, thiên địa băng liệt.

Đáy biển xuất hiện vô số vết nứt, nước biển điên cuồng chảy ngược vào trong.

Vô số hỏa sơn dưới đáy biển phun trào, cả vùng hải vực biến thành địa ngục trần gian.

Bầu trời càng bị xé rách, nước Thiên Hà kinh khủng từ trên cao đổ ập xuống!

Một kiếm này của Minh Hà lần nữa xé rách bầu trời, khiến thương khung sụp đổ, tái hiện lại tình cảnh khi Bất Chu Sơn gãy đổ năm xưa.

Có thể thấy một kiếm này của Minh Hà rốt cuộc khủng bố đến mức nào!

Chân chính Khai Thiên Chi Kiếm!

Hồng Quân cũng trừng lớn mắt, không thể tin nổi nhìn một màn này.

Một Thánh Nhân Hỗn Nguyên bát trọng thiên lại tạo thành thanh thế hạo đại như vậy, thậm chí ngay cả Hỗn Độn bên ngoài Hồng Hoang cũng điên cuồng run rẩy.

Hỗn Độn Hải cuộn trào bão tố, phảng phất như sắp có đại sự xảy ra.

Côn Bằng đang trốn trong Hỗn Độn Hải đại kinh thất sắc, không dám nán lại nữa, vội vàng rời khỏi Hỗn Độn Hải trở về thế giới Hồng Hoang.

Hắn mặt đầy sợ hãi, kinh khủng nhìn trận chiến trên Đông Hải, tim đập chân run.

Đây là Thánh Nhân sao?

Đẳng cấp chiến đấu này hoàn toàn vượt qua Thánh Nhân rồi chứ?

Sát Lục Ma Bàn bị dễ dàng nghiền nát, dư ba trùng kích lên người Tiếp Dẫn Đạo Nhân.

Tiếp Dẫn hoàn toàn không thể chịu đựng nổi lực xung kích khủng bố bực này, thân thể trực tiếp sụp đổ!

Thậm chí còn không kịp phản ứng, bởi vì mọi chuyện diễn ra quá nhanh!

Ngay sau đó, huyết quang kinh khủng kia không dừng lại, trực tiếp bay về phía Hồng Quân, một đường đi qua vạch ra một khe nứt không gian hư vô dài dằng dặc!

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, lúc này không dám thác đại nữa.

Hắn có thể cảm nhận một chiêu này của Minh Hà khủng bố, tuyệt đối là chiêu mạnh nhất hắn từng thấy tại Hồng Hoang!

Tay hắn nhoáng một cái, một khối ngọc điệp tàn phá xuất hiện trước mặt.

Tu vi dũng nhập vào trong, Tạo Hóa Ngọc Điệp trong nháy mắt phóng đại.

Tiếp đó, một cỗ khí tức huyền ảo dâng lên, bên trên hiện ra từng

đạo phù văn, vô cùng Đại Đạo Pháp Tắc xuất hiện trên Tạo Hóa Ngọc Điệp, hình thành một lớp phòng ngự kiên cố! "Oanh long long ~" Kiếm thứ tám của Minh Hà rơi trên Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp điên cuồng run rẩy, vô số Đại Đạo Pháp Tắc huyễn hóa ra, điên cuồng triệt tiêu kiếm thứ tám kia!

Quá trình này kéo dài trọn vẹn mấy chục tức thời gian, Tạo Hóa Ngọc Điệp mới rốt cuộc yên tĩnh trở lại, kiếm thứ tám cũng rốt cuộc tiêu tán!

Trong lòng Hồng Quân kinh hãi!

Minh Hà khủng bố, vượt xa tưởng tượng của hắn!

Sức phá hoại khủng bố như vậy, là do một Thánh Nhân Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng thiên thi triển ra sao?

Giản trực bất khả tư nghị!

Hồng Quân rốt cuộc thu lại tâm khinh thị, bắt đầu trịnh trọng.

Hắn nhìn quanh bốn phía, toàn bộ Đông Hải đã lâm vào vô biên địa ngục, không biết có bao nhiêu sinh linh chết dưới một chiêu vừa rồi của Minh Hà.

Vô số núi lửa phun trào, vô số hòn đảo sụp đổ.

Thậm chí ngay cả Tiếp Dẫn Đạo Nhân cũng vẫn lạc trong dư ba!

Sắc mặt Hồng Quân âm trầm.

Tiếp Dẫn mà hắn toàn lực bảo hộ lại chết trong tay Minh Hà, khiến Hồng Quân cảm giác mặt mình bị tát mạnh một cái!

Không thể bảo vệ nổi một người dưới tay Minh Hà!

Đối với Hồng Quân, đây quả thực là kỳ sỉ đại nhục!

Trong Địa Phủ, bên trong Quỷ Môn Quan.

Thời Thần Đạo Nhân và Băng Diệt Đạo Nhân liếc nhìn nhau, đều thấy được sự chấn kinh trong mắt đối phương!

Đó là Khai Thiên Chi Lực!

Tuy rằng chỉ có một tia, nhưng bọn hắn đều cảm ứng được, đó là Khai Thiên Chi Lực chân chính thuộc về Bàn Cổ!

Chương 61

Bọn hắn đều là người trải qua thời đại đó, quá hiểu rõ Khai Thiên Chi Lực khủng bố cỡ nào.

Đó là một loại sức mạnh không thể chống đỡ, ngay cả Hồng Mông và Hỗn Độn cũng khó lòng kháng cự, bị Bàn Cổ ở trong Hỗn Độn ngạnh sinh sinh khai mở ra một phương thiên địa, mới hình thành nên Hồng Hoang hiện tại!

Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần, mỗi một người ở trong lãnh địa của mình đều là nhân vật chí cao vô thượng, tùy tiện một người cũng đủ để miễu sát Thánh Nhân hiện tại, ngay cả Hồng Quân cũng không thể là đối thủ.

Bọn họ mới là chân chính Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Nhưng đại bộ phận đều đã vẫn lạc dưới Khai Thiên Chi Lực của Bàn Cổ.

Không có bất kỳ ai có thể chống đỡ được cỗ lực lượng kia.

Hiện tại, Minh Hà lại nắm giữ một tia Khai Thiên Chi Lực!

Đối với Thời Thần và Băng Diệt, chuyện này quá chấn động!

Lúc đầu chỉ cảm thấy Minh Hà có một chút bóng dáng Bàn Cổ mà thôi, thế mà mới bao lâu?

Minh Hà trực tiếp thi triển ra Khai Thiên Chi Lực!

Thời Thần Đạo Nhân và Băng Diệt Đạo Nhân đều không khỏi suy đoán, chẳng lẽ Minh Hà là Bàn Cổ tiếp theo sao?

Thời Thần Đạo Nhân nói: "Chẳng lẽ, Minh Hà là Bàn Cổ tiếp theo?" Băng Diệt Đạo Nhân vốn luôn kiêu ngạo bất tuân, giờ phút này

cũng ngưng trọng gật đầu: "Ta cũng có loại cảm giác này!" Thông Thiên nhìn thảm cảnh của cả Đông Hải, mắt trừng miệng hốc!

Đây là Đông Hải tiên cảnh như vân sao?

Đây là nơi tiên đảo vô số, nơi cư ngụ của không biết bao nhiêu hồng trần tán tiên.

Giờ phút này, tiên đảo toàn bộ sụp đổ, tất cả tán tiên đều bay ra, nhìn một màn khủng bố này, trong lòng tràn ngập kinh hãi!

Thân cư tại ba mươi ba tầng trời, Hạo Thiên cũng nhìn thấy cảnh tượng này, hô hấp dồn dập.

Hai người tranh đoạt thần tiên trên Phong Thần Bảng này quá cường đại rồi!

Trực tiếp đánh cả Đông Hải thành ra thế này!

Nếu đánh trên đại địa Hồng Hoang, e rằng cả Hồng Hoang đều sụp đổ mất!

Ngoài ra, còn có những đại năng chư thiên khác cũng vô cùng chấn hám.

Bọn họ cảm giác được, độ thảm liệt của trận chiến trước mắt vượt xa trận chiến năm xưa giữa Đạo Tổ Hồng Quân và Ma Tổ La Hầu.

Tuyệt đối xứng đáng là đệ nhất chiến xưa nay chưa từng có!

La Hầu đứng trong Diêm La Điện, nhìn một màn trước mắt, không khỏi nắm chặt nắm đấm: "Hồng Quân!" Năm xưa hắn bị Hồng Quân tính kế, dẫn đến vẫn lạc tại Tây Phương Linh Sơn.

Nay thấy Minh Hà đối đầu với Hồng Quân, trong lòng La Hầu tràn đầy kỳ vọng!

Kỳ vọng Minh Hà có thể đánh bại Hồng Quân, thậm chí diệt sát

lão tặc này, như vậy mới tiêu tan mối hận trong lòng hắn!

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ cũng quan chú trận chiến.

Minh Hà đối mặt Hồng Quân mảy may không rơi xuống hạ phong, khiến cả Địa Phủ đều phi thường kích động.

Đó chính là Hồng Quân Đạo Tổ chí cao vô thượng, Địa Phủ Chi Chủ Minh Hà có thể thế quân lực địch với Đạo Tổ, khiến người của Địa Phủ đều cảm thấy vô cùng tự hào!

Đặc biệt là A Tu La tộc, bọn họ là chủng tộc do Minh Hà thân tự sáng tạo, trong người chảy dòng máu của Minh Hà.

Nay Minh Hà có thể thất địch Đạo Tổ, trong lòng bọn họ tự nhiên vô cùng hãnh diện!

Tất cả mọi người đều hướng về phía Minh Hà quỳ xuống.

Trừ những người này ra, Nguyên Thủy và Thái Thượng cũng hô hấp dồn dập.

Bọn họ trong nháy mắt cảm giác được, Minh Hà trước đó chỉ là chơi đùa với bọn họ mà thôi.

Nếu không, Minh Hà mà thi triển một chiêu này, e rằng đám phòng ngự chí bảo như Thái Cực Đồ đã sớm bị Minh Hà đánh nổ!

Quá khủng bố rồi!

Thái Thượng và Nguyên Thủy đều sinh ra một tia sợ hãi, không khỏi thầm nghĩ may mắn có Đạo Tổ xuất thủ, nếu không Hồng Hoang e rằng đều bị Minh Hà chọc thủng một lỗ!

Minh Hà tay cầm Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm, đứng trên cao không, nhàn nhạt nhìn Hồng Quân đối diện.

Kiếm thứ tám có uy lực như vậy, Minh Hà đã sớm dự liệu.

Nếu không phải mảnh Tạo Hóa Ngọc Điệp tàn phá kia nãi là tồn tại cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo, e rằng Hồng Quân đối mặt với công kích khủng bố này cũng phải thân tử đạo tiêu!

Huyết La Cửu Kiếm, không hổ là thần thông cấp Đại Đạo, nếu thi triển kiếm thứ chín sẽ sở hữu trọn vẹn Khai Thiên Chi Lực!

Đó không phải chuyện đùa!

Hiện tại Minh Hà chỉ có thể thi triển kiếm thứ tám, cụ bị một tia Khai Thiên Chi Lực, uy lực đã vô cùng, cả Hồng Hoang đều khó lòng thừa thụ nổi sức mạnh bực này! "Đây là thần thông mạnh nhất rồi chứ?" Lúc này, Hồng Quân lạnh lùng nói.

Sát tâm của hắn đối với Minh Hà đã đạt tới cực hạn.

Hắn có thể xác định, chiêu vừa rồi tuyệt đối là thần thông mạnh nhất của Minh Hà!

Đã không làm gì được hắn, vậy thì tiếp theo sẽ là kết cục bi thảm của Minh Hà! "Oanh ~" Trong cơ thể Hồng Quân bộc phát ra khí tức khủng bố, tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên bộc phát, vô cùng pháp tắc chi lực từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp tuôn ra, hình thành một cơn bão tố khủng khiếp cuốn về phía Minh Hà!

Tạo Hóa Ngọc Điệp nội hàm chân lý vô thượng của Tam Thiên Đại Đạo.

Bàn Cổ chính vì sở hữu bảo vật này nên mới có thể dĩ lực chứng đạo, nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc, Tam Thiên Đại Đạo đều có thể tùy ý nắm lấy!

Hiện tại Hồng Quân tham ngộ Tạo Hóa Ngọc Điệp nhiều năm, tuy rằng căn nguyên không bằng Bàn Cổ, tu vi càng không bằng, nhưng tốt xấu gì cũng miễn cưỡng lợi dụng được vô thượng pháp tắc chi lực trong đó để đối địch, cũng không thua kém bất kỳ thần thông cấp

Đại Đạo nào. "Vậy thì, đến đây chấm dứt đi." Hồng Quân lạnh lùng nói.

Vô số Đại Đạo Pháp Tắc thuấn gian xuất hiện trước mặt Minh Hà.

Tuy rằng những pháp tắc này tịnh không phải do Hồng Quân lĩnh ngộ, mỗi một đạo pháp tắc cũng không cường hãn như người tự lĩnh ngộ, nhưng nhiều như vậy ngưng tụ lại một chỗ thì cũng là tồn tại tương đương khủng bố.

Minh Hà nhìn chằm chằm đám Đại Đạo Pháp Tắc kia, mảy may không sợ.

Trên người hắn có Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy và 36 phẩm Hồng Mông Tử Liên bảo hộ, đám pháp tắc này cũng khó lòng gây thương tổn.

Dù sao Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy có thể chống đỡ được sự tồn tại của Thiên Đạo Cảnh!

Nói cách khác, cường giả Thiên Đạo Cảnh hiện tại cũng khó phá được phòng ngự của hắn!

Huống chi thực lực hiện tại của Hồng Quân chỉ là Bán Bộ Thiên Đạo Cảnh mà thôi.

Cho nên, Hồng Quân căn bản không có khả năng phá vỡ phòng ngự của Minh Hà.

Minh Hà trực tiếp đứng tại chỗ không động đậy, vô tận pháp tắc rơi xuống người hắn như vô số bão tố hủy diệt, điên cuồng gào thét xung quanh, phảng phất muốn trực tiếp mạt sát Minh Hà.

Thế nhưng, quang mang đạm lam trên người Minh Hà chỉ gợn lên chút liên y, giống như hạt mưa rơi xuống đại dương, không những không thể phá hoại đại dương, ngược lại còn hòa làm một thể với nó!

Đám bão tố pháp tắc kia hoàn toàn không thể phá hủy Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy của Minh Hà! "Không có khả năng!" Hồng Quân đại kinh thất sắc!

Y kháo vào bão tố hình thành từ mấy trăm Đại Đạo Pháp Tắc do Tạo Hóa Ngọc Điệp diễn hóa ra, vậy mà ngay cả phòng ngự của Minh Hà cũng không phá nổi!

Sao có thể?

Phòng ngự của thủy hệ thần thông lại biến thái như vậy sao?

Những người đang quan chiến cũng lộ ra vẻ kinh hãi.

Bọn họ có thể cảm nhận sâu sắc bão tố pháp tắc mà Hồng Quân huyễn hóa ra, dù là tùy tiện một đạo pháp tắc cũng có thể dễ dàng cắt nát thánh thể, khiến bọn họ vẫn lạc tại chỗ.

Vậy mà, bão tố ngưng tụ từ hàng trăm đạo pháp tắc chi lực lại không thể phá vỡ phòng ngự của Minh Hà!

Phòng ngự của Minh Hà rốt cuộc khủng bố đến mức nào?

Minh Hà lại một điểm cũng không bất ngờ.

Bão tố pháp tắc của Hồng Quân, nói dễ nghe là Đại Đạo Pháp Tắc, nói khó nghe thì kỳ thực chỉ là pháp tắc do Tạo Hóa Ngọc Điệp diễn hóa ra mà thôi, tuy rằng sở hữu phá hoại lực vô thượng nhưng so với pháp tắc chi lực chân chính vẫn có chênh lệch rất lớn.

Đây cũng là cục hạn tính của Hồng Quân.

Chương 62

Thân là Thiên Đạo hóa thân, hòa làm một thể với Thiên Đạo, thực lực tuy là để nhất nhân Hồng Hoang, không ai dám ngỗ nghịch mệnh lệnh, nhưng cục hạn tính cũng phi thường rõ ràng.

Đó là hắn không cách nào lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc!

Hắn chỉ có thể sở hữu Thiên Đạo Pháp Tắc!

Cho nên, không có Tạo Hóa Ngọc Điệp trong tay, hắn căn bản không thể lĩnh ngộ vô thượng Đại Đạo Pháp Tắc bên trong, chỉ có thể dựa vào một số thủ đoạn diễn hóa ra công kích người khác.

Loại thủ đoạn công kích này có thể đột phá cực hạn bản thân Hồng Quân, đạt tới thực lực Thiên Đạo Cảnh nhất trọng thiên, nhưng...

đối với Minh Hà vẫn là chưa đủ!

Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy ít nhất cũng phải cỡ Thiên Đạo ngũ trọng thiên, hoặc là đồng dạng nắm giữ một loại thần thông cấp Đại Đạo có lực phá hoại cực hạn mới có thể phá trừ!

Ví dụ như, Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Chỉ tiếc là, Hồng Quân không có.

Minh Hà nói: "Chẳng lẽ, đây là cực hạn của ngươi?" Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Hắn bị một Thánh Nhân trào phúng!

Điều này làm cho hắn thân là Thiên Đạo không thể dung nhẫn.

Hồng Quân lạnh lùng nói: "Đại Đạo Thánh Nhân sao?" Minh Hà gật đầu: "Ngươi rốt cuộc cũng nhìn ra rồi." Một câu nói của Hồng

Quân lại một lần nữa dấy lên cuồng phong sậu vũ trong chư thiên Hồng Hoang!

Đại Đạo Thánh Nhân!

Vẻn vẹn bốn chữ, lại khiến sắc mặt vô số người cự biến!

Tại Hồng Hoang, muốn thành Đại Đạo Thánh Nhân giản trực còn khó khăn hơn đánh bại Hồng Quân!

Bởi vì trong Hồng Hoang chịu pháp tắc hạn chế, bên trong chỉ có Thiên Đạo Pháp Tắc, căn bản không có Đại Đạo Pháp Tắc!

Muốn trở thành Đại Đạo Thánh Nhân, yêu cầu đầu tiên là nhất định phải lĩnh ngộ Đại Đạo Pháp Tắc mới được, dùng Đại Đạo Pháp Tắc ngưng tụ Hỗn Nguyên Đạo Quả, phi Thiên Đạo Thánh Quả.

Như vậy mới có thể trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Vậy mà trong tình huống bất khả thi như thế, Minh Hà lại thành tựu Đại Đạo Thánh Nhân!

Thảo nào thực lực lại nghịch thiên, khủng bố như vậy!

Hóa ra là Đại Đạo Thánh Nhân! "Đại Đạo Thánh Nhân!" Thái Thượng lộ ra một tia khổ sở.

Nguyên Thủy thì nắm chặt nắm đấm, mặt đầy không cam lòng.

Còn Nữ Oa vội vàng kinh ngạc, trong mắt dị thải liên liên. "Nguyên lai Minh Hà đại ca là Đại Đạo Thánh Nhân!

Hèn gì lại lợi hại như vậy!" Hậu Thổ kích động nói.

Đế Giang và Cộng Công cũng hít sâu một hơi khí lạnh!

Hồng Vân đang trong lúc tu luyện cũng nắm chặt tay: "Lão Tổ là Đại Đạo Thánh Nhân, vậy thì ta cũng có thể!

Thiên Đạo Thánh Nhân quả vị chỉ có một cái, Lão Tổ quả nhiên

không lừa ta!" Trong lúc chư thiên chấn kinh, khí tức trên người Hồng Quân lần nữa bùng nổ.

Vô thượng Thiên Đạo khí tức giáng lâm, ý chí Thiên Đạo trực tiếp rơi vào người Hồng Quân.

Hồng Quân tại giờ khắc này, thân hóa Thiên Đạo!

Hồng Quân rốt cuộc muốn thi triển sức mạnh tối cường!

Thiên Đạo sức mạnh!

Trong mắt Minh Hà lóe lên vẻ hưng phấn.

Sức mạnh Thiên Đạo!

Không biết so với Diệt Thiên Nhất Kiếm thì ai lợi hại hơn? "Đại Đạo Thánh Nhân thì như thế nào?

Trong Hồng Hoang, kẻ mạnh nhất vĩnh viễn không phải là Đại Đạo Thánh Nhân, mà là...

Thiên Đạo!" "Thiên Đạo là thần của tất cả!" Trên người Hồng Quân quang ảnh chớp động, ánh mắt lãnh mạc, dần dần thu lại mọi cảm xúc, chỉ còn một tia sát lục.

Sau khi Thiên Đạo hóa, Hồng Quân sở hữu thực lực Thiên Đạo đồng thời cũng sở hữu sự lãnh mạc và vô tình của Thiên Đạo.

Thiên Đạo không có cảm tình.

Hiện tại Hồng Quân cũng vậy, mục đích duy nhất của hắn là diệt sát tất cả những kẻ vi phạm quy tắc Thiên Đạo, oanh sát Minh Hà.

Minh Hà nhìn Hồng Quân đang dần dần Thiên Đạo hóa trước mắt, thu hồi Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm, thay vào đó lấy ra một thanh kiếm màu đen: Hủy Diệt Chi Kiếm!

Trên đó, Hủy Diệt Pháp Tắc uẩn nhưỡng, khí tức khủng bố khiến

cả Hồng Hoang run rẩy.

Đại Đạo Hủy Diệt Pháp Tắc áp Thiên Đạo Pháp Tắc một đầu! "Hủy Diệt Pháp Tắc!" Thiên Đạo Hồng Quân ánh mắt âm lãnh nhìn Minh Hà.

Trong Quỷ Môn Quan, Băng Diệt Đạo Nhân trực tiếp đứng dậy, không thể tin nổi nói: "Hủy Diệt Chi Kiếm bị Minh Hà tìm được rồi!" Hủy Diệt Chi Kiếm là bạn sinh linh bảo, trong Hỗn Độn, ngoại trừ Bàn Cổ Phủ và Tích Địa Tạc, thì Hủy Diệt Chi Kiếm có công kích lực cường đại nhất.

Không ngờ Minh Hà lại cầm Hủy Diệt Chi Kiếm!

Thời Thần Đạo Nhân gật gật đầu: "Minh Hà gia hỏa này có chút tà tính, dường như cũng nắm giữ Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận của ta." Băng Diệt Đạo Nhân: "Hèn gì hắn thăng cấp nhanh như vậy, thiên phú của hắn xác thực khiến người ta kinh hãi, phúc nguyên tạo hóa cũng phi thường thâm hậu." Thái Thượng cũng nhìn thấy Minh Hà lấy ra Hủy Diệt Chi Kiếm.

Khi nhìn thấy thanh hắc sắc trường kiếm kia, Thái Thượng trực tiếp thót tim, không khỏi có chút hoảng sợ!

Minh Hà lại có linh bảo cường đại như vậy!

Tuyệt đối siêu việt cấp bậc Tiên Thiên Chí Bảo!

Chẳng lẽ là Hỗn Độn Linh Bảo sao?

Nhưng trên đời làm gì còn Hỗn Độn Linh Bảo?

Từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần ngăn cản, hầu như toàn bộ bị Bàn Cổ chém chết, bạn sinh Hỗn Độn Linh Bảo cũng khó lòng chống đỡ, toàn bộ hóa thành mảnh vỡ.

Thậm chí ngay cả Băng Diệt Chi Chùy mà Thái Thượng có được,

cũng bất quá là do một ít mảnh vỡ huyễn hóa ra mà thôi.

Phẩm giai chỉ tương đương với Tiên Thiên Chí Bảo.

Cũng vì thế mà người đời chỉ nhớ đến năm đại Hỗn Độn Chí Bảo của Bàn Cổ, còn các loại Hỗn Độn Linh Bảo thì thậm chí người ta đều quên mất trên đời có một loại đồ vật gọi là Hỗn Độn Linh Bảo.

Nay Minh Hà lấy ra Hỗn Độn Linh Bảo, tự nhiên khiến người kinh ngạc.

Nguyên Thủy cũng hô hấp cứng lại, có chút kinh hãi.

Hủy Diệt Chi Kiếm!

Vẻn vẹn khí tức cũng khiến người ta tê cả da đầu.

Hồng Quân hai mắt khẽ híp, giờ khắc này dung hợp một nửa Thiên Đạo, tịnh không có tiếp tục dung hợp nữa.

Như vậy là cực hạn của hắn, nếu tiếp tục sẽ có nguy cơ bị đồng hóa, đây không phải điều Hồng Quân muốn thấy. "Áp!" Thiên Đạo Hồng Quân đạm đạm chỉ tay về phía Minh Hà, ý chí bàng bạc nghiền ép xuống, không gian bốn phía trực tiếp sụp đổ.

Thiên Đạo ý chí giáng lâm, trong sát na sơn xuyên động đãng, toàn bộ đại địa Hồng Hoang lâm vào run rẩy.

Thái Thượng, Nguyên Thủy các loại, tuy rằng đứng cách rất xa, nhưng giờ khắc này cảm giác trong lòng như bị phủ lên một tầng bóng đen, áp lực đến mức đại khí không dám thở, khỏi nói có bao nhiêu khó chịu.

Khó chịu nhất là Thông Thiên!

Hắn vốn là Thiên Đạo Thánh Nhân, hiện tại lại cự ly gần như vậy, chỉ cảm thấy như có một ngọn núi khổng lồ đè lên người, khiến người ta có cảm giác muốn phát điên!

Thiên Đạo!

Thiên Đạo là thần của Hồng Hoang, Thiên Đạo vừa ra, bất kỳ ai cũng bị áp chế!

Ngoại trừ, Đại Đạo Thánh Nhân.

Chương 63

Minh Hà mảy may chưa động, đối mặt với áp lực cường hãn của ý chí Thiên Đạo, Hủy Diệt Chi Kiếm trong tay rung lên, vô số bão tố hủy diệt xuất hiện, oanh kích lên ý chí Thiên Đạo. "Oanh long long ~" Thiên Đạo ý chí bị bão tố hủy diệt xung kích, trực tiếp hóa thành hư vô, khó lòng thừa thụ lực lượng hủy diệt khủng bố.

Trong sát na, thiên địa tối tăm, phảng phất mọi ánh sáng đều bị bão tố hủy diệt chia cắt.

Bất quá sự tối tăm cũng chỉ là chuyện trong một sát na, đảo mắt liền khôi phục lại xán lạn.

Chỉ là, tất cả mọi người đều kinh hãi.

Minh Hà một kiếm dẫn động thiên địa trú dạ, quá kinh người!

Ngay cả ý chí Thiên Đạo cũng bị giảo nát! "Hừ!" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng, vô số linh lực trong thiên địa thuấn gian ngưng tụ trên người hắn.

Hắn tùy thủ giơ tay chỉ một cái, một ngón tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống!

Giống y hệt ngón tay phá vỡ Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận trước đó! "Thần Nhất Chỉ!" Hồng Quân quát khẽ.

Ngón tay đi tới đâu mang theo từng đạo cuồng phong tới đó, không có bất kỳ không gian nào có thể thừa thụ đẳng cấp công kích này.

Cả Đông Hải bão tố càng nhiều hơn.

Ba mươi ba tầng trời thậm chí vì một chỉ này xuất hiện mà kịch liệt run rẩy.

Minh Hà cười lớn một tiếng, hắn không định lãng phí thời gian nữa, ngược lại muốn xem xem Hồng Quân sau khi thân hóa Thiên Đạo rốt cuộc mạnh đến mức nào.

Tùy hậu, trên người Minh Hà dâng lên vô tận Hủy Diệt Pháp Tắc.

Từng đạo Hủy Diệt Pháp Tắc như vết nứt phân bố trên Hủy Diệt Chi Kiếm, khiến thanh kiếm sung mãn một lượng lớn Hủy Diệt Pháp Tắc.

Không những thế, sức mạnh của bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân cũng toàn bộ dũng nhập vào Hủy Diệt Chi Kiếm.

Vô tận sát phạt chi khí ngưng tụ, Đại Đạo Hỗn Nguyên Thánh Quả tuôn ra đại lượng sức mạnh. "Oanh long long ~" Minh Hà vẻn vẹn ngưng tụ hủy diệt chi lực đã bộc phát ra tiếng nổ vang trời, hỏa sơn dưới đáy biển phun trào càng nghiêm trọng, giống như một bức tranh diệt thế. "..." Băng Diệt Đạo Nhân trừng lớn mắt nhìn Minh Hà, không thể tin nổi nói: "Chẳng lẽ, hắn đã lĩnh ngộ Diệt Thiên Nhất Kiếm?" Diệt Thiên Nhất Kiếm là tuyệt thế thần thông của Băng Diệt Đạo Nhân, hắn đương nhiên rõ ràng hơn ai hết.

Hiện tại Minh Hà sắp thi triển ra, Băng Diệt Đạo Nhân toàn thân run rẩy, trong sự không dám tin mang theo một tia kích động.

Cách bao nhiêu nguyên hội?

Rốt cuộc lại được thấy thần thông của mình một lần nữa!

Không có gì khiến người ta kích động hơn cái này!

Thời Thần Đạo Nhân cũng không chớp mắt nhìn Minh Hà.

Hắn đương nhiên biết Diệt Thiên Nhất Kiếm của Băng Diệt Đạo Nhân khủng bố cỡ nào.

Trong mười người đứng đầu Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần, nếu

đơn luận về lực phá hoại, Diệt Thiên Nhất Kiếm của Băng Diệt Đạo Nhân tuyệt đối xếp trong top ba!

Thời Thần Đạo Nhân từng kiến thức qua, lúc Bàn Cổ khai thiên, cũng là thần thông của Băng Diệt Đạo Nhân khiến Bàn Cổ có chút kiêng kị.

Nay, Minh Hà cũng đã lĩnh ngộ!

Thời Thần Đạo Nhân cũng muốn xem lại, kinh thiên nhất kiếm này rốt cuộc có bao nhiêu uy năng!

Cùng lúc đó, Minh Hà động.

Ngón tay khổng lồ kia hầu như đã áp sát.

Minh Hà tay cầm Hủy Diệt Chi Kiếm, hủy diệt chi lực khủng bố bộc phát, bản thân hắn hóa thành một cơn bão hủy diệt, thuấn gian lao đến trước ngón tay kia, Hủy Diệt Chi Kiếm và Thần Nhất Chỉ va chạm vào nhau! "Diệt!" Minh Hà nộ quát một tiếng.

Vô thượng hủy diệt chi lực oanh nhiên bộc phát. "Oanh nhiên ~" Thiên địa thất sắc, một đạo tiếng nổ kinh thiên động địa vang vọng khắp đại địa Hồng Hoang, vô số người đều bị tiếng nổ này làm kinh động.

Một đạo quang mang khủng bố từ nơi Hủy Diệt Chi Kiếm và Thần Nhất Chỉ va chạm bắn ra.

Ngay cả đám người Thông Thiên là Thánh Nhân Hỗn Nguyên tứ trọng thiên cũng không khỏi phải nhắm mắt lại, hai mắt đau rát không thôi.

Vô số không gian thiên địa sụp đổ, Hỗn Độn chấn động, vô số sinh linh Hỗn Độn tử vong phi mệnh.

Một kiếm này đối với cả Hồng Hoang cũng là một tai nạn! "Ông

~" Trong Bát Cảnh Cung, Thái Thượng cảm nhận được đạo trường của mình đang khẽ run rẩy, có chút khô cả miệng, tê cả da đầu.

Minh Hà cũng quá đáng sợ rồi!

Có thể đánh với Đạo Tổ thành ra thế này!

Tuyệt đối là đệ nhất nhân trong vô số nguyên hội qua!

Ngọc Hư Cung cũng chịu lực chấn động, Nguyên Thủy hô hấp dồn dập, nhìn từng mảnh gạch ngói rơi xuống từ Ngọc Hư Cung!

Trận chiến giữa Minh Hà và Hồng Quân hoàn toàn vượt qua khả năng chịu đựng của Hồng Hoang, Thiên Đạo chỉ có thể đem đại bộ phận dư uy chuyển dời ra Hỗn Độn và thiên ngoại.

Nếu không, Minh Hà và Hồng Quân va chạm một cái, cả Hồng Hoang đều sẽ bị đánh thành hư vô!

Trong sát na, cường quang biến mất.

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn thấy Minh Hà đã phá tan ngón tay khổng lồ, thuấn gian xuất hiện trước mặt Hồng Quân, Hủy Diệt Chi Kiếm trực tiếp xuyên qua vai Hồng Quân! "Phốc ~" Đại bán cái vai của Hồng Quân bị hủy diệt, máu tươi cuồng lưu.

Thiên địa an tĩnh lại.

Tất cả mọi người đều trừng lớn mắt!

Đặc biệt là đám Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh, chỉ cảm thấy hô hấp cũng không thông, trong lòng dâng lên một cỗ sợ hãi vô hạn!

Đây là Minh Hà sao?

Quá khủng bố rồi!

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân sau khi thân hóa Thiên Đạo cũng

không phải đối thủ, trực tiếp bị phá pháp thuật, sau đó vai bị chém nát!

Có bao giờ thấy Hồng Quân bị đánh thành ra thế này?

Hồng Quân xưa nay chỉ có phần cao cao tại thượng, khi nào bị người ta đánh thê thảm như vậy?

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa hít sâu một hơi lãnh khí, kiều khu run rẩy!

Đây là thực lực chân chính của Minh Hà sao?

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân chí cao vô thượng cũng bị Minh Hà một kiếm phá đạo thể!

Thử hỏi thiên hạ, Hồng Hoang này còn ai là đối thủ của Minh Hà?

Thông Thiên cũng đồng dạng tâm thần chấn hám, hắn đứng gần nhất, hiểu rõ nhất va chạm vừa rồi khủng bố cỡ nào!

Vẻn vẹn va chạm thôi, Thông Thiên đã có cảm giác thánh thể muốn sụp đổ!

Quá đáng sợ!

Đây là sức mạnh siêu việt Thánh Nhân sao?

Đồng thời trong lòng hắn cũng tràn đầy hướng về.

La Hầu nhìn thấy một màn này, thần tình kích động, vô cùng hưng phấn, phi thường sảng khoái.

Minh Hà tương đương với việc đang báo thù cho hắn!

Hồng Quân cái tên ti bỉ tiểu nhân này rốt cuộc cũng bị Minh Hà chế tài!

Minh Hà xuất hiện ở một bên khác, tay cầm Hủy Diệt Chi Kiếm đứng thẳng, đạm đạm nhìn Đạo Tổ Hồng Quân.

Kịch đau khiến Hồng Quân thanh tỉnh, nhìn vết thương của mình,

hắn hiểu mình đã bại dưới tay Minh Hà!

Chương 64

Một kiếm vừa rồi của Minh Hà, hắn không cách nào chống đỡ!

Cho dù thân hợp Thiên Đạo cũng có một loại cảm giác vô lực!

Quá mạnh!

Đó là thần thông chí cao của Hủy Diệt Ma Thần sao!

Một cỗ tu sỉ dâng lên trong lòng!

Đường đường là Đạo Tổ Hồng Quân lại bại dưới tay Minh Hà!

Điều này bảo hắn làm sao chấp nhận được?

Minh Hà tay cầm Hủy Diệt Chi Kiếm, đạm nhiên nhìn Hồng Quân: "Thân hợp Thiên Đạo, bất quá cũng chỉ như vậy." Hồng Quân nộ khí phiên cuộn, tâm tình không cách nào bình tĩnh.

Bình tĩnh vô số năm tháng, lần trước tâm tình động dao động đã là chuyện của không biết bao nhiêu nguyên hội trước.

Nhưng hôm nay, hắn không thể giữ được bình tĩnh nữa.

Thân thể Hồng Quân nhanh chóng khôi phục, đảo mắt đã trở lại bình thường.

Tiếp đó trên người hắn lần nữa bộc phát ra ý chí Thiên Đạo.

Hiển nhiên, Hồng Quân không có khả năng cứ như vậy nhận thua. "Thiên Đạo Chi Nhãn!" Hồng Quân lần này không nói thêm bất kỳ lời hung ác nào, sau lưng hắn xuất hiện hai khe hở khổng lồ, giống như hai con mắt chưa mở. "Hô ~" Cuồng phong tàn phá trên người Hồng Quân. "Thiên Đạo chân chính." Hồng Quân ánh mắt lãnh mạc, tu vi cuồng tăng, hai khe hở sau lưng chậm rãi mở ra.

Một ánh nhìn vô tình từ trong khe hở đó lộ diện. "Oanh ~" Tại

khoảnh khắc đôi Thiên Đạo cự nhãn mở ra, sinh linh toàn bộ Hồng Hoang đều thấy tim đập mạnh một cái, phảng phất có một tiếng sấm nổ vang trong linh hồn.

Vô số sinh linh run rẩy, hướng về phía Đông Phương trực tiếp phủ phục quỳ xuống.

Tất cả sinh linh giờ khắc này đều cảm nhận được sự run rẩy từ linh hồn! "Thiên Đạo Chi Nhãn!" Thái Nhất trong lòng có chút phát hoảng.

Tận quản tu vi của hắn đã đạt tới Hỗn Nguyên thất trọng thiên, nhưng cũng có một loại sợ hãi từ linh hồn.

Thiên Đạo Chi Nhãn, đại biểu cho sự tồn tại khủng bố của Thiên Đạo chân chính.

Một đạo Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện, đại biểu cơn giận của Thiên Đạo chân chính sắp giáng lâm!

Thái Thượng trong lòng phát hoảng đồng thời cũng có một tia kinh hỉ.

Tuy rằng Minh Hà khủng bố khiến người ta khiếp sợ, nhưng hiện tại Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện, Minh Hà thực lực có mạnh hơn nữa cũng không có khả năng đỡ nổi Thiên Đạo Chi Nhãn! "Quá tốt rồi!

Lần này ta không tin ngươi không chết!

Thiên Đạo Chi Nhãn chính là tồn tại có lực phá hoại mạnh nhất trong Hồng Hoang!" Nguyên Thủy trong Ngọc Hư Cung run rẩy gào lên.

Hắn đương nhiên biết sự tồn tại của Thiên Đạo Chi Nhãn, đó đại biểu cho ý chí tối cao của Thiên Đạo.

Mở mắt vạn vật diệt, Hồng Hoang tàn.

Nhắm mắt tuế nguyệt ngừng, Thánh Nhân vẫn.

Thiên Đạo Chi Nhãn!

Hồng Quân thi triển cũng cực kỳ gian nan, cần phải trả giá đắt nhất định.

Có thể nói, Hồng Quân cũng chỉ miễn cưỡng thi triển được mà thôi.

Các Thánh Nhân khác sau khi Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện cũng linh hồn run rẩy, thậm chí ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Thiên Đạo chân chính muốn ra tay rồi!

Bọn họ trong lòng tự hỏi, Minh Hà lần này liệu có đỡ nổi Thiên Đạo chi lực không? "Oanh ~" Hai khe hở khổng lồ rốt cuộc mở mắt.

Một đôi mắt vô tình xuất hiện giữa thiên địa. "Oanh long!" Lại một tiếng nổ lớn.

Nơi ánh mắt Thiên Đạo Chi Nhãn quét qua, thiên địa sụp đổ, không gian vỡ nát.

Không gian xung quanh Minh Hà giống như một tấm gương, sau một thoáng tĩnh chỉ, bỗng nhiên không hề có điềm báo trước vỡ vụn thành từng mảnh, từng khúc sụp đổ!

Duy độc Minh Hà đứng tại nguyên địa bất động. "Phốc ~" Thông Thiên trực tiếp phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt thảm biến, kinh hãi nhìn Thiên Đạo Chi Nhãn kia!

Thiên Đạo Chi Nhãn vẻn vẹn dùng dư quang liếc qua một cái, Thông Thiên đã trực tiếp bị thương, thậm chí suýt chút nữa ngay cả đạo cơ cũng bị tổn hại. "Sư tôn!" Tiệt Giáo đệ tử kinh hô một tiếng.

Thông Thiên mãnh nhiên nhìn về phía đám đệ tử Tiệt Giáo, phát

hiện tất cả bọn họ thân thể đều sụp đổ, trực tiếp tử vong!

Đối mặt với Thiên Đạo Chi Nhãn, đám đệ tử này căn bản không cách nào chống đỡ! "Không!" Thông Thiên thống khổ hô lên.

Đã xong, đệ tử hắn bảo vệ bấy lâu nay, trong một khắc này toàn bộ tử vong!

Bởi vì Thiên Đạo Chi Nhãn liếc qua một cái, cả Tiệt Giáo phúc diệt!

Có thể thấy Thiên Đạo Chi Nhãn rốt cuộc khủng bố đến mức nào!

Đám người Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh nhìn thấy cảnh này thì hả hê.

Giáo phái của bọn họ cũng hầu như phúc diệt, nay thấy Tiệt Giáo bị Thiên Đạo tiêu diệt, từng người tự nhiên phi thường cao hứng.

Nhưng mà, bọn họ rất nhanh phát hiện Minh Hà đứng tại hư không vẫn bình an vô sự.

Hắn tịnh giơ tay chộp về phía đám đệ tử Tiệt Giáo vừa bị phúc diệt, tùy hậu mấy vạn chân linh lít nha lít nhít bay ra.

Vô tận luân hồi chi lực dũng xuất, đem mấy vạn đệ tử Tiệt Giáo thu vào trong Địa Phủ.

Lần này đám người Thái Thượng không cao hứng nổi nữa.

Minh Hà làm như vậy, đám đệ tử Tiệt Giáo nhìn thì như bị Thiên Đạo giết, nhưng vì có Địa Phủ nên căn bản sẽ không chết.

Trực tiếp bị Minh Hà thu vào Địa Phủ, chỉ cần trong chốc lát là có thể ngưng tụ nhục thân, trọng tân phục sinh.

Đằng nào thì đám đệ tử Tiệt Giáo này vốn dĩ cũng muốn gia nhập Địa Phủ, cho nên Thiên Đạo giết bọn hắn lại chẳng ảnh hưởng gì cả.

Ngược lại còn giúp Minh Hà một tay.

Thuấn gian Địa Phủ có thêm nhiều người như vậy, đợi sau khi sách phong đám đệ tử này, lại có thể hoạch đắc đại lượng công đức!

Điều này khiến sắc mặt đám người Thái Thượng, Nguyên Thủy trở nên dị thường khó coi.

Mừng hụt một hồi.

Minh Hà sau khi thu nhận đám chân linh kia, lần nữa nhìn về phía Hồng Quân, đặc biệt là nhìn chằm chằm đôi Thiên Đạo cự nhãn kia.

Thiên Đạo Chi Nhãn truy hồn đoạt phách, sở hữu một loại ma lực quỷ dị.

Nhưng đối với Minh Hà không có ảnh hưởng.

Sắc mặt Hồng Quân có chút khó coi.

Thế mà cũng không làm gì được Minh Hà.

Cái tên Minh Hà này có Đại Đạo cấp thủy hệ thần thông cũng quá khủng bố rồi!

Hồng Quân sắc mặt âm lãnh, trực tiếp khống chế Thiên Đạo Chi Nhãn chậm rãi nhắm mắt lại!

Chương 65

Thiên Đạo Chi Nhãn từ từ khép lại.

Minh Hà rõ ràng cảm giác sinh mệnh lực trong cơ thể đang phi tốc trôi đi!

Loại sinh mệnh lực trôi đi này không liên quan đến phòng ngự, bất quản lực phòng ngự mạnh cỡ nào cũng không cách nào ngăn cản.

Nó bắt nguồn từ sự trôi đi của linh hồn!

Đây chính là chỗ khủng bố của Thiên Đạo Chi Nhãn!

Nhắm mắt, tuế nguyệt ngừng.

Cái ngừng lại không phải là thời gian, mà là thọ mệnh vĩnh viễn dừng lại tại khắc này, tuế nguyệt tồn tại trong Hồng Hoang vĩnh viễn định hình tại thời khắc này.

Cho dù là Thánh Nhân cũng có thể bị mạt sát!

Thiên Đạo Chi Nhãn!

Mở mắt hủy diệt tất cả.

Nhắm mắt thu đi tất cả sinh mệnh!

Thế nhưng, Minh Hà mảy may không sợ.

Huyết Hải không khô, Minh Hà không chết.

Đây không phải nói đùa.

Hiện tại Minh Hà có bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân, Thiên Đạo Chi Nhãn thâu thủ sinh mệnh có khủng bố đến đâu cũng không thể trong thời gian ngắn lấy đi toàn bộ sinh mệnh lực của Minh Hà.

Minh Hà cũng không có khả năng ngồi chờ chết. "Thiên Đạo Chi Nhãn!

Bản tọa ngược lại muốn xem xem ngươi mạnh ở chỗ nào." Minh Hà hừ lạnh một tiếng, sau đó Hủy Diệt Chi Kiếm trong tay chấn động, thi triển thần thông không gian, thuấn gian xuất hiện trước mặt Hồng Quân.

Hủy Diệt Pháp Tắc bộc phát, lần nữa thi triển Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Kiếm này vừa ra, ý chí Thiên Đạo đều xuất hiện run rẩy.

Sắc mặt Hồng Quân đại biến.

Nhưng hắn không thể rời đi, nếu không Thiên Đạo Chi Nhãn tất định bị tổn thương.

Vì thế, Hồng Quân chỉ có thể cắn răng, lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp, toàn bộ tu vi chi lực dũng nhập vào trong, Tạo Hóa Ngọc Điệp thuấn gian phóng đại.

Vô số Đại Đạo Pháp Tắc diễn hóa trong đó, từng đạo phù văn thần bí xuất hiện.

Tạo Hóa Ngọc Điệp xác thực là vô thượng chí bảo.

Chỉ tiếc là hiện tại ở trong tay Hồng Quân không thể phát huy ra toàn bộ uy lực! "Oanh long ~" Một tiếng nổ lớn, Tạo Hóa Ngọc Điệp trực tiếp bị Diệt Thiên Nhất Kiếm đánh bay ra ngoài.

Thứ này không cách nào kháng hành với Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, một cỗ cảm giác vô lực dâng lên, hào không do dự thối lui.

Hắn không thể cứ thế chờ chết.

Cho nên hắn bỏ mặc Thiên Đạo Chi Nhãn, trực tiếp rời đi.

Trước tiên tránh né Minh Hà rồi tính sau. "Oanh long ~" Thiên Đạo Chi Nhãn trực tiếp bị một chiêu Diệt Thiên Nhất Kiếm của Minh Hà chém cho nát bấy, hoàn toàn không đỡ nổi Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Diệt Thiên Nhất Kiếm vốn là chiêu thức nhằm vào Thiên Đạo! "Ngang! ~" Trong hư không vang lên một tiếng ai minh, đó là tiếng ai minh của Thiên Đạo!

Minh Hà nhìn Hồng Quân đang chật vật không chịu nổi, lần nữa truy sát tới. "Dừng tay!" Hồng Quân nộ quát một tiếng, cấp cấp hô lớn!

Minh Hà không khỏi khựng lại, đạm đạm nhìn Hồng Quân: "?" Hồng Quân sắc mặt khó coi, giờ khắc này vô cùng chật vật, nhìn Minh Hà nói: "Trận chiến hôm nay đến đây chấm dứt!" Minh Hà xùy cười một tiếng: "Ngươi đang giỡn mặt với ta sao?" Sắc mặt Hồng Quân đỏ bừng, tác vi Đạo Tổ, có khi nào chịu sỉ nhục bực này?

Hôm nay lại phải chủ động yêu cầu hưu chiến!

Đối với hắn, đây giản trực là sỉ nhục!

Cúi đầu, đại biểu cho da mặt triệt để không còn!

Hồng Quân nói: "Chuyện này quả thực là bần đạo xử lý không chu toàn, đã oan uổng cho Minh Hà đạo hữu.

Bần đạo nguyện ý xin lỗi vì việc này, mong Minh Hà đạo hữu chớ nên động khí." "Tê ~" Chư Thánh nhìn thấy cảnh này, không khỏi đều hít ngược một hơi khí lạnh.

Hồng Quân không những chủ động yêu cầu hưu chiến, còn chủ động thừa nhận sai lầm!

Sao có thể?

Đó chính là Hồng Quân Đạo Tổ a, Hồng Hoang chí cao vô thượng

Đạo Tổ, Thiên Đạo hóa thân!

Hiện tại bị Minh Hà ép đến mức phải chủ động xin lỗi?

Minh Hà cũng quá mạnh rồi đi?

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ hiện tại cũng sợ hãi như vậy?

Thái Thượng trong Bát Cảnh Cung nhìn thấy cảnh này, sắc mặt cự biến!

Hồng Quân cúi đầu!

Điều này cũng đại biểu cho kế hoạch lần này triệt để tuyên cáo thất bại!

Bất quản Hồng Quân kết cục thế nào, nhưng hạ tràng của đám người Thái Thượng và Nguyên Thủy chắc chắn sẽ vô cùng thê thảm!

Khẳng định phải trả cái giá cực đắt!

Nếu không, với tính cách của Minh Hà, căn bản không có khả năng bỏ qua!

Lần này, Thái Thượng biết mình thảm rồi!

Thảm loại đó!

Hắn cũng không ngờ tới, vốn tưởng rằng chuyện này mười phần chắc chín, Minh Hà tất định bị Hồng Quân diệt sát.

Thế nhưng Minh Hà thực tại quá cường hãn, ngay cả Hồng Quân cũng bị đánh thành dạng này, bất đắc dĩ phải cúi đầu!

Thái Thượng nhìn ra được, hiện tại Hồng Quân áp căn không phải đối thủ của Minh Hà.

Khẳng định Hồng Quân cũng biết đánh không lại Minh Hà, nếu tái đánh tiếp, e rằng đạo thể cũng bị đánh cho sụp đổ!

Đến lúc đó mới là đại mất mặt thật sự.

Cho nên Hồng Quân chỉ có thể cầu hòa!

Kết quả này khiến Thái Thượng không cách nào chấp nhận, không khỏi lộ ra một tia khổ sở.

Trong Ngọc Hư Cung, Nguyên Thủy cũng toàn thân phát run, trong lòng dâng lên một nỗi sợ hãi.

Vốn tưởng Thiên Đạo Chi Nhãn vừa ra, Minh Hà không thể nào đỡ nổi, kết quả Thiên Đạo Chi Nhãn trực tiếp bị Minh Hà một kiếm chém nát, ngay cả Hồng Quân cũng phải cúi đầu!

Vậy Nguyên Thủy hắn chẳng phải thảm rồi sao?

Sắc mặt Nguyên Thủy khó coi, trong lòng thảm nhiên.

Hành động lần này rõ ràng đã đại bại thu tràng!

Tất cả kế hoạch xem chừng hoàn mỹ vô hà, Minh Hà cũng mắc mưu rồi, chỉ tiếc... trước mặt thực lực tuyệt đối, mọi âm mưu quỷ kế đều vô dụng.

Thực lực Minh Hà quá cường hãn, căn bản không cách nào chống đỡ.

Chương 66

Minh Hà xác thực như ý nguyện của hắn, phá hoại quy tắc Thiên Đạo.

Nhưng vậy thì sao?

Ngay cả Hồng Quân cũng không làm gì được Minh Hà, người ta phá hoại quy tắc Thiên Đạo thì có thể thế nào?

Có thể làm gì được Minh Hà sao?

Nguyên Thủy một mảnh đồi nhiên.

Tây Phương Linh Sơn, Chuẩn Đề Đạo Nhân và Tiếp Dẫn Đạo Nhân nhìn nhau, đều thấy sự thảm đạm trong mắt đối phương!

Kinh qua trận chiến này, không những tổn thất toàn bộ môn hạ đệ tử, hiện tại càng triệt để đắc tội Minh Hà!

Tây Phương muốn quật khởi lại, hầu như là chuyện thiên phương dạ đàm, không có bất kỳ khả năng nào!

Tiếp theo, bọn hắn phải đối mặt với cơn thịnh nộ của Minh Hà!

Cho nên, có thể nói là phi thường thảm đạm.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa lộ ra biểu tình phức tạp.

Nàng biết Minh Hà mạnh, nhưng không ngờ lại mạnh đến địa bộ này, ngay cả Hồng Quân cũng phải thân tự xin lỗi, cúi đầu trước Minh Hà, nguyện ý trả cái giá thảm thống!

Đại Đạo Thánh Nhân!

E rằng sẽ có thể sánh vai cùng Thiên Đạo đi? "Ha ha, Hồng Quân Đạo Tổ cúi đầu rồi!" Hậu Thổ kích động nói.

Đế Giang cũng hưng phấn: "Không ngờ Minh Hà Thánh Nhân lợi hại như vậy, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo cũng không phải đối thủ, tại trong Hồng Hoang này, chẳng phải là độc bộ thiên hạ sao?" La Hầu nhìn cảnh tượng trước mắt, nắm chặt tay nói: "Tên tiểu nhân ti bỉ, lúc này mới cầu hòa.

Minh Hà, ngươi ngàn vạn lần đừng để bị lừa!" Minh Hà tịnh không biết suy nghĩ của chư thiên đại năng, nghe Hồng Quân xin lỗi, không khỏi cười lạnh một tiếng.

Hồng Quân thật sự cho rằng mình có mấy cân mấy lượng?

Thật sự cho rằng mình là Đạo Tổ cao cao tại thượng?

Xin lỗi một cái giống như bố thí, tưởng dễ dàng bị đuổi đi như vậy sao?

Minh Hà đạm đạm nói: "Đạo Tổ thật lớn mặt mũi, nếu bản tôn không đồng ý lời xin lỗi của ngươi thì sao?

Chẳng lẽ ngươi lại muốn lấy Thiên Đạo ra áp ta?" Hồng Quân gượng cười: "Đạo hữu nói đùa rồi." Minh Hà nói: "Nói đùa?

Ta không rảnh nói đùa với ngươi!" Dứt lời, Minh Hà trực tiếp xuất hiện trước mặt Hồng Quân, sau đó bổ một kiếm ngay đầu!

Sắc mặt Hồng Quân đại biến, trong mắt lóe lên một tia phẫn nộ.

Hắn đã thành tâm thành ý xin lỗi rồi, không ngờ tên này lại không chịu buông tha, thật là khinh người quá đáng!

Thật sự cho rằng hắn là bùn nặn sao?

Hồng Quân nghiến răng, tu vi Bán Bộ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bộc phát, đồng thời từng đạo Thiên Đạo Pháp Tắc ngưng tụ trong tay.

Trong tay Hồng Quân xuất hiện một cây phất trần, chính là bạn

sinh linh bảo: Chính Khí Phất Trần!

Đây cũng là bảo vật cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo!

Bảo vật này vừa ra, từng đạo hạo nhiên chính khí dũng xuất.

Hồng Quân vung Chính Khí Phất Trần lên, vô số Thiên Đạo Pháp Tắc ngưng tụ, hình thành một cơn bão tố khủng bố muốn chặn Minh Hà.

Cơn bão này nếu rơi lên người Thánh Nhân bình thường, tuyệt đối có thể dễ dàng nghiền nát thánh thể!

Chỉ tiếc, đối mặt hắn là Minh Hà.

Minh Hà lần nữa thi triển ra Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Một kiếm chém xuống, Thiên Đạo chấn động, ý chí tiêu trầm, thậm chí ngay cả Hồng Quân cũng khó lòng câu thông với Thiên Đạo!

Những Thiên Đạo Pháp Tắc kia càng tầng tầng sụp đổ, toàn bộ hội tán sạch sẽ, trực tiếp tiêu tán không thấy.

Sắc mặt Hồng Quân khó coi, vội vàng quát một tiếng, một đạo Thiên Phạt Thần Lôi giáng xuống oanh kích Minh Hà.

Nhưng Minh Hà coi như không thấy, mặc cho Thần Lôi đánh xuống.

Minh Hà nộ quát, một kiếm chém xuống.

Hồng Quân muốn lùi lại điên cuồng, nhưng dưới Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc của Minh Hà, căn bản không thể né tránh! "Không!" Hồng Quân nộ quát một tiếng, toàn thân run rẩy.

Nhưng bất quản hắn hét thế nào, cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn Hủy Diệt Chi Kiếm rơi xuống!

Bất quản thi triển pháp thuật hay dùng pháp bảo chống đỡ, đều

không thể ngăn cản Hủy Diệt Chi Kiếm!

Chính Khí Phất Trần dưới Hủy Diệt Chi Kiếm căn bản không chịu nổi một kích.

Nếu như Hỗn Độn Linh Bảo cũng phân chia tầng thứ, thì Chính Khí Phất Trần là Hỗn Độn Linh Bảo cấp thấp nhất, còn Hủy Diệt Chi Kiếm là Hỗn Độn Linh Bảo đỉnh tiêm nhất!

Chênh lệch giữa hai bên khó mà đong đếm!

Hồng Quân không thể nào chống đỡ! "Không!" Hồng Quân thét lên kinh hãi.

Ngay sau đó, chỉ nghe một tiếng "phốc", thanh kiếm hủy diệt xuyên qua thánh thể của Hồng Quân.

Thánh thể khựng lại, rồi trong khoảnh khắc trực tiếp sụp đổ tiêu tan, hóa thành tro bụi!

Đạo Tổ Hồng Quân... vẫn lạc! "Ầm ầm..." Thiên địa chấn động, vô cùng pháp tắc bùng phát, nhật nguyệt đồng thời mất đi quang huy!

Linh lực khổng lồ lấy Đông Hải làm trung tâm, càn quét toàn bộ đại địa Hồng Hoang!

Sau khi Đạo Tổ vẫn lạc, linh lực trong cơ thể ngài bùng nổ, khiến cả đại địa Hồng Hoang đều được hưởng thụ nguồn linh lực khổng lồ cổ xưa này!

Đạo Tổ vẫn lạc!

Phàm là chư thiên đại năng đang quan chú sự kiện này đều ngây ra như phỗng!

Trước đó Tứ Thánh liên tiếp vẫn lạc vốn đã vô cùng chấn kinh, bởi từ xưa chưa từng có Thánh Nhân vẫn lạc.

Nhưng hiện tại, ngay cả Đạo Tổ cũng vẫn lạc, tất cả mọi người

đều chết lặng!

Bọn họ cảm thấy như đang ở trong một giấc mộng.

Đó chính là Hồng Quân Đạo Tổ a!

Năm xưa tại Tử Tiêu Cung giảng đạo, ba ngàn khách hồng trần không ai không được lợi ích to lớn.

Nữ Oa niết thổ tạo nhân, thành tựu Thánh Nhân chi vị!

Thái Thượng Trảm Tam Thi, lập Nhân Giáo, hoạch đắc vô thượng công đức, chứng Thánh Nhân đạo quả!

Nguyên Thủy, Thông Thiên phân lập hai giáo, cũng Trảm Tam Thi thành Thánh!

Lại có Tây Phương Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, phát hạ đại hồng nguyện, mượn nhờ Thiên Đạo công đức trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân!

Tất cả những điều này, không gì không liên quan đến Đạo Tổ Hồng Quân!

Vậy mà hiện tại, Hồng Hoang đệ nhất nhân - Đạo Tổ Hồng Quân, đã vẫn lạc!

Bị Minh Hà một kiếm hủy đi thánh thể, trực tiếp vẫn lạc giữa Hồng Hoang!

Nếu là trước đây, bất kỳ ai cũng không thể tin Hồng Quân Đạo Tổ sẽ vẫn lạc.

Cho dù là hiện tại, bọn họ cũng cảm thấy như đang sống trong mơ.

Đạo Tổ mà cũng có thể vẫn lạc sao?

Nhưng sự thật rành rành, Minh Hà thật sự đã giết Hồng Quân!

Chương 67

Thái Thượng, Nguyên Thủy đều run rẩy cả người, da đầu tê dại.

Sư tôn mà bọn họ cho là kẻ mạnh nhất, lại chết trong tay Minh Hà!

Nhìn thân ảnh thanh niên áo bào bay múa đứng trên Đông Hải hỗn loạn kia, hắn là người hay yêu?

Cường đại đến trình độ này, ngay cả Đạo Tổ cũng bị giết!

Tây Phương Nhị Thánh trong lòng cũng phát ra nỗi sợ hãi từ tận đáy lòng!

Chưa từng nghĩ có một ngày Đạo Tổ sẽ vẫn lạc!

Nữ Oa cũng nhìn với ánh mắt dị dạng.

Thông Thiên nhìn Minh Hà ngay trước mặt, tâm khí cao ngạo triệt để bị khuất phục!

Hắn trong lòng vốn có ngạo cốt, cảm thấy không kém bất kỳ ai, không để bất kỳ ai vào mắt.

Nhưng hiện tại, hắn biết mình sai rồi!

Dù không muốn thừa nhận, nhưng Minh Hà ở mọi phương diện đều cường thế hơn hắn rất nhiều! "Minh Hà đại ca...

đồ sát Đạo Tổ?" Hậu Thổ cũng ngẩn người.

Nàng đối với Minh Hà phi thường có lòng tin, tin tưởng Minh Hà đối đầu Đạo Tổ cũng sẽ không chết.

Nhưng nàng không ngờ, Minh Hà hung tàn đến mức độ này, trực tiếp giết luôn Hồng Quân Đạo Tổ!

Đây chính là Địa Phủ Chi Chủ sao?

La Hầu đứng trong Diêm Vương Điện, kích động cười lớn: "Ha ha, Minh Hà làm tốt lắm, giết đến thống khoái!" Hắn biết Hồng Quân tuy bị Minh Hà một kiếm giết chết, nhưng vì thân hợp Thiên Đạo nên sẽ không thật sự chết đi.

Nhưng La Hầu vẫn vui vẻ, cảm thấy sảng khoái.

Có thể nhìn thấy Hồng Quân chịu thiệt, nhìn thấy Hồng Quân vẫn lạc, bị đánh thành dạng này, trong lòng hắn vô cùng thoải mái! "Minh Hà!

Ngươi dám giết lão phu!

Lão phu cùng ngươi thế bất lưỡng lập!" Tiếng gầm thét phẫn nộ từ Tam Thập Tam Thiên vang lên.

Đó là thanh âm của Hồng Quân.

Tuy bị Minh Hà giết, nhưng hắn cũng không thật sự tử vong, dù sao ngay cả Thiên Đạo Thánh Nhân như Thái Thượng còn không chết, hắn càng sẽ không.

Chỉ là, đối với hắn, đây là sỉ nhục to lớn!

Thân là Đạo Tổ, Thiên Đạo hóa thân, lại bị Minh Hà - một sinh linh do Huyết Hải ngưng tụ - một kiếm chém chết!

Hồng Quân ngồi ở vị trí Đạo Tổ quá lâu, trong lòng tự nhiên có ngạo khí, căn bản không cách nào chấp nhận kết quả như vậy.

Minh Hà thản nhiên nói: "Nói mấy lời hung ác đó có ý nghĩa gì?

Có bản lĩnh thì xuống đây đại chiến với bản tọa ba trăm hiệp.

Xem bản tọa có đánh ngươi khóc cha gọi mẹ hay không!" Hồng Quân tức đến đỏ mặt tía tai, nhưng lại không dám nói một câu, đành phải độn nhập Tam Thập Tam Thiên, xâm nhập vào trong Hỗn Độn,

thậm chí trong thời gian ngắn cũng không dám lộ diện tại Hồng Hoang!

Hắn sợ Minh Hà đuổi theo, lại cho thêm mấy kiếm, lại để hắn vẫn lạc thêm vài lần, thì hắn thật sự vĩnh viễn không cách nào ở lại Hồng Hoang nữa. "Phế vật!" Minh Hà khinh thường cười một tiếng.

Hắn cảm ứng được Hồng Quân bị dọa rời khỏi Hồng Hoang, độn nhập vào Hỗn Độn ẩn trốn.

Tên này vốn sinh ra trong Hỗn Độn, là một trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, chỉ là tên yếu nhất trong số các Ma Thần, bản thân căn nguyên cũng kém.

Năm xưa cũng không biết vận khí thế nào, sau khi tiến vào Hồng Hoang chỉ có tu vi Chuẩn Thánh.

Cho nên, hắn tự nhiên có thể dễ dàng ra vào Hỗn Độn.

Minh Hà cũng không có ý định truy sát.

Hoàn toàn không cần thiết.

Hồng Quân dù sao cũng thân hợp Thiên Đạo, cùng Thiên Đạo dung hợp làm một thể, nếu không diệt Thiên Đạo, cơ bản không có khả năng giết chết Hồng Quân!

Mà Thiên Đạo đâu dễ dàng bị trừ bỏ như vậy.

Tuy chỉ là một cái ý chí, nhưng cũng tương đương với trình độ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, với thực lực hiện tại của Minh Hà, muốn mạt sát Thiên Đạo không dễ dàng.

Cho nên, Minh Hà cũng lười đi truy sát Hồng Quân.

Có thời gian đó, không bằng làm chút chuyện có ý nghĩa.

Ví dụ như, giải quyết ân oán hôm nay.

Thân thể Minh Hà lóe lên, biến mất khỏi Đông Hải, chuyển sang xuất hiện bên ngoài Bát Cảnh Cung. "Thái Thượng, lão lão thực thực ra gặp mặt đi." Minh Hà thản nhiên nói.

Thái Thượng da đầu tê dại, hiện tại phi thường không nguyện ý gặp Minh Hà.

Nhưng hắn biết, nếu không ra ngoài, e rằng lại phải vẫn lạc một lần nữa, thậm chí ngay cả Bát Cảnh Cung cũng sẽ bị hủy diệt!

Thái Thượng xuất hiện trước mặt Minh Hà, thần sắc xấu hổ: "Minh Hà đạo hữu." Minh Hà nói: "Được rồi, giải quyết chuyện này đi." Thái Thượng do dự, nói: "Ta nguyện ý bồi thường, để bình ổn lửa giận của đạo hữu." Minh Hà nói: "Được, đưa Thái Cực Đồ cho ta đi." "Cái gì!" Sắc mặt Thái Thượng biến đổi, cắn răng nói: "Đạo hữu!

Thái Cực Đồ là chí bảo hộ thể của ta, tuyệt đối không thể đưa ra ngoài!" "Thật sao?" Minh Hà cười lạnh một tiếng, trực tiếp xuất hiện trước mặt Thái Thượng, Thí Thần Thương vung lên, chỉ thẳng vào cổ Thái Thượng, nói: "Bản tọa không nói lần thứ hai, ngươi tự xem mà làm." Một cỗ sỉ nhục dâng lên trong lòng, Thái Thượng chỉ cảm thấy vô tận phẫn nộ, nhưng hàn khí trên Thí Thần Thương cũng khiến tim hắn đập nhanh, kinh hồn bạt vía.

Hắn không chút nghi ngờ, chỉ cần hắn dám nói không, thánh thể sẽ lập tức nổ tung!

Lại lần nữa vẫn lạc!

Trong thời gian ngắn vẫn lạc hai lần!

Bản nguyên chi lực hai lần trước còn chưa khôi phục!

Nếu lại tiếp tục vẫn lạc, e rằng bản nguyên chi lực sẽ triệt để tổn thương, đến lúc đó tu vi tất định rơi xuống, thậm chí có khả năng khó mà khôi phục!

Cho nên, không thể lại vẫn lạc!

Thái Thượng cắn răng, trực tiếp lấy ra Thái Cực Đồ ném cho Minh Hà.

Đối mặt tình huống này, chỉ có thể nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, đem Thái Cực Đồ giao cho Minh Hà.

Minh Hà thu lấy Thái Cực Đồ, xoay người rời đi, tiến về mục đích tiếp theo, Ngọc Hư Cung.

Sở dĩ hắn muốn Thái Cực Đồ, tịnh không phải tham đồ lực phòng ngự của nó.

Đối với hắn hiện tại, bất kể Thái Cực Đồ hay Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp đều không có tác dụng quá lớn.

Hắn muốn Thái Cực Đồ là vì có một ý tưởng cực kỳ to gan!

Nếu ý tưởng này có thể chứng thực, thực lực của hắn sẽ đạt được bước nhảy vọt!

Đến lúc đó diệt Thiên Đạo cũng không phải chuyện khó!

Bàn Cổ khai thiên về sau, bạn sinh chí bảo Khai Thiên Thần Phủ chịu không nổi trở lực khai thiên, vỡ vụn hóa thành ba món Khai Thiên Chí Bảo, phân biệt là Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên cùng Hỗn Độn Chung!

Ba món Tiên Thiên Chí Bảo này tại Hồng Hoang tỏa sáng rực rỡ, mỗi một món đều sở hữu năng lực chí cao vô thượng.

Minh Hà có một ý nghĩ, tụ tập đủ ba món chí bảo này, liệu có thể thử dung hợp chúng làm một, tái hiện lại Khai Thiên Thần Phủ hay không?

Tuy rằng đây gần như là một chuyện không thể nào.

Nhưng sự xuất hiện của Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử

Liên làm cho Minh Hà có một tia hy vọng.

Hoặc là, có như vậy một tia khả năng đâu?

Cho nên, Minh Hà muốn thử một lần.

Vì vậy hắn chỉ đòi Thái Thượng Thái Cực Đồ, cũng không cần Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp kia.

Hiện tại đến Ngọc Hư Cung, thứ hắn muốn chính là Bàn Cổ Phiên của Nguyên Thủy.

Chương 68

"Nguyên Thủy, ra đi." Minh Hà thản nhiên nói.

Thế nhưng Nguyên Thủy giả vờ không nghe thấy tiếng Minh Hà, cố ý lựa chọn bế quan, tránh không gặp!

Minh Hà cười lạnh một tiếng, thật là tự lừa mình dối người.

Hắn trực tiếp một cước đạp vào Ngọc Hư Cung. "Ầm ầm" một tiếng nổ vang.

Cả Đại La Thiên trực tiếp chấn động vỡ vụn.

Ngay cả Hồng Hoang cũng không thể chịu đựng sức mạnh khủng bố của Minh Hà, càng đừng nói Tam Thập Tam Thiên Ngoại Đại La Thiên.

Đại La Thiên ầm ầm toái liệt, Ngọc Hư Cung càng không thể chịu đựng uy áp khủng bố của Minh Hà, trực tiếp hóa thành bột mịn!

Nguyên Thủy có chút chật vật bay ra từ phế tích Ngọc Hư Cung. "Minh Hà đạo hữu!" Nguyên Thủy tuy trong lòng thịnh nộ, nhưng lại không dám có chút nào biểu hiện ra ngoài.

Chỉ mới một cước mà ngay cả Đại La Thiên cũng trực tiếp vỡ vụn, hắn căn bản không sinh ra nổi tâm tư đối kháng nào.

Cho nên, bất kể trong lòng có bao nhiêu khó chịu, cũng phải nhịn xuống.

Minh Hà nói: "Nguyên Thủy, đưa Bàn Cổ Phiên ra đây." Nguyên Thủy cắn răng nói: "Minh Hà đạo hữu, cái giá này chẳng phải quá đắt sao?" Minh Hà ánh mắt lạnh lẽo: "Không đưa sao?

Cùng một câu nói, bản tọa không nói lần thứ hai!" Nguyên Thủy

sắc mặt biến đổi, cảm nhận được sát cơ của Minh Hà.

Trong lòng tận quản lại biệt khuất, lại đau lòng, cũng chỉ có thể lão lão thực thực đem Bàn Cổ Phiên giao cho Minh Hà.

Dù sao hắn tuy chỉ mới vẫn lạc một lần, bản nguyên tổn thất không lớn, nhưng không chịu nổi Minh Hà cuồng oanh lạm tạc a.

Nếu chuyện này không thể giải quyết, hắn vĩnh viễn không cách nào sinh tồn tại Hồng Hoang!

Chỉ cần Minh Hà giết thêm vài lần, vậy thì bản nguyên của hắn sẽ tổn thương.

Đến lúc đó, đó mới là trí mạng!

Nguyên Thủy vĩnh viễn cũng không có khả năng tiến thêm một bước!

Minh Hà thu lấy Bàn Cổ Phiên, một câu cũng không nói, trực tiếp lên Tam Thập Tam Thiên Vân Tiêu Bảo Điện, tìm Hạo Thiên đang hoảng sợ. "Vãn bối Hạo Thiên, bái kiến Minh Hà tiền bối!" Hạo Thiên là Thiên Đình Ngọc Đế, nhưng tu vi bất quá chỉ là Chuẩn Thánh, đối mặt Minh Hà chỉ có nước ngoan ngoãn, căn bản một điểm ý niệm bất kính cũng không có.

Minh Hà nói: "Đưa Phong Thần Bảng cho ta." Hạo Thiên sững sờ, sau đó không chút do dự đem Phong Thần Bảng hai tay dâng lên.

So với Phong Thần Bảng, hắn cảm thấy cái mạng nhỏ quan trọng hơn.

Dù sao hắn cũng không phải Thánh Nhân, nếu bị Minh Hà giết, vậy thật sự không cách nào sống nữa!

Cho nên chỉ có thể lão lão thực thực đem Phong Thần Bảng tặng cho Minh Hà.

Minh Hà hài lòng gật đầu, sau đó trực tiếp trở về Địa Phủ.

Phong Thần đại kiếp nãi là Thiên Đạo đại thế.

Tuy hiện tại Xiển Giáo và Tiệt Giáo toàn bộ phúc diệt, nhưng đại thế sẽ không thay đổi, Phong Thần đại kiếp y nguyên sẽ giáng xuống.

Chỉ là quá trình cụ thể sẽ phát sinh biến hóa tương ứng.

Phải biết, Hồng Hoang đại lục có hàng ngàn tán tiên hồng trần, nếu không có Xiển Giáo và Tiệt Giáo, vậy thì những tán tiên này nhất định sẽ lên bảng.

Bây giờ Minh Hà chưởng khống Phong Thần Bảng, có thể dễ dàng thu nhập những tán tiên kia vào Địa Phủ, để bọn hắn trở thành người của Địa Phủ.

Tuy Minh Hà có thể đi tìm những tán tiên kia bức bách bọn họ gia nhập, nhưng hắn không có tinh lực làm chuyện nhỏ nhặt đó.

Trực tiếp chưởng khống Phong Thần Bảng, tọa hưởng kỳ thành không tốt sao?

Vừa vặn có thể tận dụng thời gian để tu luyện!

Minh Hà về tới Địa Phủ, giơ tay vung lên, mấy vạn chân linh xuất hiện trên bầu trời Địa Phủ.

Những chân linh này đều là đệ tử Tiệt Giáo.

Sau khi tử vong, bị Minh Hà mang theo chân linh về đây. "Minh Hà đạo hữu!" Thông Thiên xuất hiện bên cạnh Minh Hà, phi thường khách khí gọi một tiếng.

Hắn hiện tại đã triệt để bị Minh Hà chiết phục, tâm cam tình nguyện ở lại bên cạnh Minh Hà, trở thành Địa Phủ Quỷ Đế.

Minh Hà gật đầu: "Bản tọa hiện tại sẽ chuyển hóa đệ tử Tiệt Giáo, tất cả đều thành người Địa Phủ của ta!" "Đa tạ đạo hữu!" Thông

Thiên khách khí nói.

Minh Hà giơ tay vung lên, lập tức có vô số u minh chi khí dũng hiện, ngưng tụ trên chân linh đám đệ tử Tiệt Giáo.

U minh chi khí cuộn trào, những đệ tử Tiệt Giáo kia từng người một lần nữa ngưng tụ u minh nhục thân, sống lại, trở thành người của Địa Phủ!

Đa Bảo Đạo Nhân tự nhiên biết bọn họ đã sống lại, biết rõ tình cảnh hiện tại!

Hắn vội vàng hướng về phía Minh Hà chắp tay cúi đầu: "Chúng ta, đa tạ Minh Hà Thánh Nhân tái tạo chi ơn!" Mấy vạn đệ tử Tiệt Giáo tề tề cúi đầu, tràng diện cực độ hùng vĩ.

Minh Hà gật đầu: "Các ngươi đứng lên đi." Sau đó, Hậu Thổ cũng đi tới, kích động nói: "Minh Hà đạo hữu, chàng thật quá lợi hại, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng vẫn lạc trong tay chàng!" Minh Hà cười cười: "Những đệ tử Tiệt Giáo này giao cho nàng xử lý, thần vị Địa Phủ có hạn, người tài mới được ngồi.

Ngoài ra, vị trí Ngũ Phương Quỷ Đế cùng Thập Điện Diêm La, không thể tùy tiện trao tặng." "Được, ta đã biết!" Hậu Thổ hưng phấn gật đầu.

Phân phó xong, Minh Hà cũng không nán lại thêm, trở về trong Huyết Hải, bắt đầu tiếp tục tu luyện.

Vừa rồi dẫn Tiệt Giáo nhập Địa Phủ, hắn nhận được đại lượng Thiên Đạo công đức!

Những công đức này đủ để tu vi của hắn tăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên!

Cho nên Minh Hà cũng không lãng phí thời gian, trực tiếp bắt đầu luyện hóa số Thiên Đạo công đức này, tăng cao tu vi.

Làm một tu luyện cuồng, không có việc gì quan trọng hơn việc tăng lên cảnh giới! *** Trong vô tận Hỗn Độn Hải.

Hồng Quân âm trầm mặt mũi du đãng trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn phi thường nguy hiểm, Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện tiến vào, nếu không một khi Hỗn Độn động kình, Thánh Nhân cũng có nguy cơ vẫn lạc.

Cũng chỉ có Côn Bằng nương nhờ thiên phú thần thông mới có thể ngao du trong Hỗn Độn.

Hồng Quân du tẩu mấy chục năm, rốt cục tìm được một tòa cung điện sừng sững giữa Hỗn Độn. "Dương Mi đạo hữu, tại hạ Hồng Quân, đến đây ôn chuyện xưa!" Hồng Quân chắp tay, khách khí nói.

Rất nhanh, từ trong cung điện đi ra một đạo nhân hoàng bào.

Đạo nhân này mày trắng râu trắng tóc trắng, hai hàng lông mày dài như cành dương liễu!

Chính là đại năng thần bí nhất Hồng Hoang, Dương Mi đạo nhân!

Không ngờ, Dương Mi đạo nhân lại ở trong Hỗn Độn. "Thì ra là Hồng Quân đạo hữu." Dương Mi đạo nhân đi ra, thản nhiên nói, trên thân lại tản ra một cỗ uy áp vô thượng như có như không!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Hồng Quân trong lòng hoảng hốt!

Không bao nhiêu năm không gặp, Dương Mi đạo nhân đã tấn thăng trình độ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Quả nhiên phi thường lợi hại! "Dương Mi đạo hữu, Hồng Hoang đại biến, Phong Thần sắp tới, Thiên Đạo tương biến, đạo hữu không đi Hồng Hoang nhìn một chút sao?" Hồng Quân cười nói.

Dương Mi đạo nhân nghe lời Hồng Quân, ánh mắt lóe lên, không

khỏi nói: "Hồng Quân đạo hữu lời này là ý gì, khu khu Phong Thần chi kiếp, có liên quan gì đến bần đạo?" Hồng Quân nói: "Đạo hữu không cần cố làm ra vẻ không biết nữa.

Chúng ta đều từ Hỗn Độn sinh ra, năm đó tận mắt chứng kiến Hồng Hoang khai tịch, tự nhiên biết Thiên Đạo kỳ thật là do Bàn Cổ Đại Đạo diễn hóa thành.

Nếu có thể đắc được Bàn Cổ Đại Đạo, tất định có thể thành vô thượng đại đạo, bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Cực Đạo trong truyền thuyết cũng không phải là không thể." Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh!

Truyền văn đó là cảnh giới trên Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng chính là Đại Đạo Cảnh!

Dương Mi đạo nhân hiện tại đã bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng khó có thể tiến thêm.

Chương 69

Muốn chạm đến Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh, đó gần như là chuyện không thể nào.

Bất quá, nếu có thể đoạt được ý chí Bàn Cổ Đại Đạo, cũng không phải không có khả năng bước vào cảnh giới vô thượng kia!

Năm đó Bàn Cổ khai thiên bỏ mình, con đường chứng đạo đứt đoạn, tất cả mọi người đều cho rằng Bàn Cổ chứng đạo thất bại, thân tử đạo tiêu, chỉ để lại thế giới Hồng Hoang.

Nhưng kỳ thật, chỉ có số ít vài Hỗn Độn Ma Thần biết, Bàn Cổ kỳ thật đã chứng đạo thành công.

Đạo đó, chính là Hồng Hoang Thiên Đạo.

Chỉ là Thiên Đạo kia nay ẩn tàng rất sâu, biểu hiện ra thực lực chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, nhưng bên trong ý chí của nó lại chứa đựng ý chí Đại Đạo vô thượng và pháp tắc Đại Đạo vô thượng thời Bàn Cổ khai thiên!

Chỉ là, với năng lực hiện tại của Hồng Quân, trước khi hoàn toàn thân hợp Thiên Đạo, hắn không cách nào lợi dụng được bất kỳ thứ gì bên trong ý chí Thiên Đạo.

Duy chỉ có sau khi hợp đạo thành công, mới có khả năng chưởng khống Thiên Đạo, đoạt lấy ý chí Đại Đạo bên trong!

Từ đó về sau, một bước đạp vào Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh cũng không phải không thể.

Dương Mi đạo nhân biết điểm này, nhưng trước kia áp căn không thèm để ý.

Cố nhiên không đi tranh đoạt Thiên Đạo ý chí kia.

Tuy nhiên, trải qua vô số nguyên hội tu luyện, Dương Mi đạo nhân phát hiện căn bản không cách nào đột phá cảnh giới hiện có, chỉ có thể tìm lối tắt.

Cho nên khi Hồng Quân nói ra câu đó, Dương Mi đạo nhân trong lòng đã có chút suy nghĩ.

Dương Mi đạo nhân cười nói: "Thiên Đạo kia đã bị ngươi dung hợp quá nửa, Hồng Quân đạo hữu cam tâm đem Thiên Đạo chắp tay nhường cho?" Nhắc đến đây, sắc mặt Hồng Quân có chút khó coi, cắn răng nói: "Dương Mi đạo hữu có chỗ không biết, trong Hồng Hoang xuất hiện một dị loại, ngắn ngủi mấy chục vạn năm tu vi liên tiếp đột phá, nay đã là Đại Đạo Thánh Nhân bát trọng thiên, lĩnh ngộ Đại Đạo Sát Lục pháp tắc và Băng Diệt, có một kiếm diệt thiên.

Bần đạo cùng kẻ này giao chiến, rơi vào hạ phong, không cách nào làm gì được!" "Lấy căn nguyên của hắn, e rằng chẳng mấy chốc sẽ đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đến lúc đó tất định sẽ phát hiện bí mật Thiên Đạo!

Khi đó, Thiên Đạo tất định bị hắn sở đoạt!

Tên Minh Hà kia bất quá chỉ là một tên hậu bối, có tư cách gì tranh đoạt vật của Ma Thần chúng ta?

Chi bằng như thế này, ta nguyện đem ý chí Bàn Cổ Đại Đạo kia cùng Dương Mi đạo hữu cộng hưởng.

Đạo hữu thấy thế nào?" Dương Mi đạo nhân nghe xong có chút kinh ngạc: "Minh Hà rốt cuộc là người phương nào, lại có năng lực bực này?" Hồng Quân đáp: "Hắn là Thiên Đạo dị số!

Kẻ này nguyên bản là sinh linh Huyết Hải do Bàn Cổ ô huyết biến thành, vốn không có tư chất thành Thánh, cũng không biết thế nào lại lĩnh ngộ được Đại Đạo Không Gian pháp tắc, Đại Đạo Sát Lục pháp

tắc cùng Hủy Diệt pháp tắc!

Nhất cử thành Thánh, bần đạo cũng khó lòng chống đỡ kẻ này!" Dương Mi đạo nhân hít sâu một hơi: "Lĩnh ngộ ba loại Đại Đạo pháp tắc?" Phải biết, ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, ngoại trừ Bàn Cổ, mỗi người cũng chỉ lĩnh ngộ một loại Đại Đạo pháp tắc mà thôi!

Minh Hà lĩnh ngộ ba loại?

Cũng quá bất khả tư nghị!

Hồng Quân bổ sung: "Là bốn loại, còn có một loại Thủy chi pháp tắc." Dương Mi đạo nhân cảm thán: "Không ngờ bần đạo rời Hồng Hoang thời gian dài như vậy, Hồng Hoang lại xuất hiện nhân vật bực này.

Bất quá, có Dương Mi ta ở đây, Minh Hà tái lợi hại cũng vô phương." Hồng Quân nghe xong trong lòng đại hỉ.

Dương Mi đạo nhân đáp ứng muốn tới Hồng Hoang?

Hồng Quân nói: "Như thế rất tốt, vậy chúng ta hiện tại đi Hồng Hoang thôi!" Dương Mi lại nói: "Không vội, bần đạo mấy ngày trước có chút cơ duyên, còn cần ngàn năm thời gian để đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, đạo hữu có thể chờ ta một lát?" Hồng Quân trong lòng hoảng hốt.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên!

Dương Mi lại đắc được tạo hóa kinh thiên như thế!

Hồng Quân do dự một lát: "Đạo hữu, Phong Thần đại kiếp sắp mở ra, đệ tử Tiệt Giáo, Xiển Giáo tại Hồng Hoang đã bị Minh Hà thu hết, trước mắt không người ứng kiếp, đối với việc chúng ta khống chế Thiên Đạo có thể nói là đại bất lợi!

Cho nên bần đạo cần về Hồng Hoang trước, tìm kiếm thời cơ

Phong Thần, lần nữa mở ra Phong Thần đại kiếp!

Đợi đạo hữu tu vi tăng lên xong, lại đến Hồng Hoang là được!" Các đại lượng kiếp là mấu chốt để Hồng Quân tiến thêm một bước chưởng khống Thiên Đạo.

Cho nên, Phong Thần đại kiếp vô luận như thế nào cũng phải mở ra.

Nhân Giáo Xiển Giáo đã không còn đệ tử, cho dù phải thu lại đệ tử mới, hoặc là để tán tiên nhập kiếp, cũng nhất định phải làm.

Dương Mi đạo nhân cũng biết điểm này, liền gật đầu: "Được, đạo hữu cứ về trước, bần đạo sẽ tận lượng nhanh một chút." Thế là, Hồng Quân trở về Hồng Hoang, Dương Mi đạo nhân quay lại cung điện tiếp tục tu luyện. *** Minh Hà ngồi xếp bằng trên Cửu Cửu Quy Nhất đại trận, ngoại giới mấy chục năm, trong đại trận đã qua mấy chục vạn năm, tất cả Thiên Đạo công đức, Đại Đạo công đức đều đã luyện hóa.

Tu vi tự nhiên tăng lên Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên!

Cự ly Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, chỉ còn một bước ngắn!

Đương nhiên, một bước ngắn này thường thường có khả năng là vĩnh thế cách biệt!

Nhìn Hồng Quân thì biết, dừng lại ở cửu trọng thiên vô số tuế nguyệt, hiện tại cũng không thể đột phá.

Cho nên, muốn đột phá phi thường khó khăn.

Đến cảnh giới hiện tại, không đơn thuần chỉ cần công đức là có thể, mà cần nhiều hơn là một số thiên tài địa bảo, hoặc là xem cơ duyên cá nhân. "Năng lực câu thông Hỗn Độn rốt cuộc cũng làm mới."

Minh Hà lẩm bẩm một tiếng, không khỏi lộ ra nụ cười.

Mỗi lần câu thông Hỗn Độn đều có thể mang đến thu hoạch bất ngờ, mỗi lần thu hoạch đều cực lớn.

Dẫn nhập La Hầu, hoạch đắc Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Dẫn nhập Đế Giang, hoạch đắc Không Gian thần thông.

Dẫn nhập Thời Thần đạo nhân, hoạch đắc Cửu Cửu Quy Nhất đại trận.

Dẫn nhập Băng Thiên đạo nhân, hoạch đắc Hủy Diệt Chi Kiếm và thần thông Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Mỗi một dạng đều là đồ tốt!

Cũng không biết lần này sẽ câu thông được ai.

Minh Hà trực tiếp phân ra một luồng thần hồn, tiến vào trong Hỗn Độn, bắt đầu câu thông.

Trăm năm sau, Minh Hà rốt cục tìm được một thần hồn cường đại!

Thần hồn này cường đại đến mức còn hơn cả Băng Thiên đạo nhân!

Chẳng lẽ là trình độ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên sao?

Minh Hà có chút kích động, không biết dẫn nhập Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thần hồn sẽ được chỗ tốt nghịch thiên gì? "Ong ~" Một tiếng ong ong vang lên.

Tiếp đó trước mặt Minh Hà xuất hiện thân ảnh một lão giả.

Lão giả kia sau khi xuất hiện lập tức nhìn về phía Minh Hà.

Minh Hà cũng nhìn về phía lão giả.

Ánh mắt lão giả thâm thúy, giống như chứa đựng một mảnh Hỗn Độn, nhìn dị thường khủng bố, phảng phất một cái nhìn có thể khiến thế giới Hỗn Độn động kình, vô số người hãm nhập vào trong đó.

Ánh mắt của hắn, có thể đản sinh thế giới Hỗn Độn!

Minh Hà ánh mắt lóe lên, người này... thật lợi hại!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên tồn tại, tuyệt đối là người mạnh nhất Minh Hà từng gặp! "Ngươi là người phương nào?" Lão giả lạnh lùng nhìn Minh Hà, trong ánh mắt mang theo bất thiện.

Minh Hà thản nhiên nói: "Bản tọa Minh Hà, là Địa Phủ Chi Chủ trong thiên địa Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch.

Ngươi vốn đã thân vong, bản tọa đưa thần hồn tản mát của ngươi dẫn nhập vào Địa Phủ, có thể giúp ngươi trọng hoạch tân sinh!" Lão giả nhíu mày, sau đó nói: "Địa Phủ?

Trong Địa Phủ, có Bàn Cổ Đại Đạo!" Minh Hà nói: "Như hôm nay ngươi có hai lựa chọn, hoặc là chuyển thế đầu thai thành người bình thường, hoặc là trở thành Địa Phủ Quỷ Đế của ta, từ đó về sau có thể tái hoạch tân sinh, đột phá cảnh giới hiện có cũng không phải là không thể." Lão giả suy nghĩ một lát, sau đó gật đầu: "Được, từ nay về sau Hỗn Nguyên Lão Tổ ta liền là người Địa Phủ." Minh Hà trong lòng giật mình.

Hỗn Nguyên Lão Tổ!

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng là một trong thập đại Hỗn Độn Ma Thần, xếp hạng chỉ đứng sau Thời Thần đạo nhân và Dương Mi đạo nhân.

Cho nên Dương Mi đạo nhân cũng không có được một kiện bạn sinh Hỗn Độn Chí Bảo!

Đó là Hỗn Độn Châu!

Cả Hỗn Độn cũng chỉ có năm kiện Hỗn Độn Chí Bảo, phân biệt là Khai Thiên Thần Phủ, Sáng Thế Thanh Liên, Tạo Hoá Ngọc Điệp cùng Tích Địa Tạc, và Hỗn Độn Châu!

Chương 70

Bốn món đầu đều là vật của Bàn Cổ, cũng là nguyên nhân vì sao Bàn Cổ cường hãn như vậy!

Món Hỗn Độn Chí Bảo thứ năm, đó chính là linh bảo bạn sinh của Hỗn Nguyên Lão Tổ, chỉ là sau khi Hỗn Nguyên Lão Tổ bị chém, Hỗn Độn Châu rơi vào tay Bàn Cổ, mới trở thành kiện Hỗn Độn Chí Bảo thứ năm của Bàn Cổ!

Không ngờ lão giả này là Hỗn Nguyên Lão Tổ!

Quan trọng nhất là tu vi của hắn gần như bảo trì bất biến, dù đã vẫn lạc nhưng cường độ thần hồn vẫn là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên!

Hoặc giả có liên quan đến Hỗn Độn Châu.

Dù sao Hỗn Độn Châu cũng là kiện Hỗn Độn Chí Bảo duy nhất được bảo tồn hoàn hảo trong năm kiện, tránh được Khai Thiên đại kiếp, chỉ là hiện nay không biết tung tích.

Hỗn Nguyên Lão Tổ vẫn lạc mà tu vi không rớt, hưng hứa có quan hệ với việc này.

Minh Hà thế mà lại dẫn nhập được Hỗn Nguyên Lão Tổ trong thập đại Hỗn Độn Ma Thần!

Minh Hà giơ tay vung lên, vô tận u minh chi khí xuất hiện, dũng nhập vào thần hồn Hỗn Nguyên Lão Tổ.

Hỗn Nguyên Lão Tổ lập tức toàn thân run lên, nhục thân ngưng tụ, cấp tốc ngưng tụ ra u minh pháp thân.

Minh Hà nói: "Từ nay về sau, ngươi là Địa Phủ Trung Ương Quỷ Đế, trấn thủ Bão Độc Sơn!" Hỗn Nguyên Lão Tổ gật đầu, hắn cảm

nhận được biến hóa trong cơ thể, đồng dạng cũng cảm nhận được cỗ Đại Đạo quy tắc khủng bố kia! "Được!" Thế là, Hỗn Nguyên Lão Tổ trực tiếp biến mất tại Huyết Hải, chuyển đến Bão Độc Sơn. 【Sách phong Hỗn Nguyên Lão Tổ làm Trung Ương Quỷ Đế, hoạch đắc Hỗn Độn Châu, Đại Đạo cấp thần thông Hỗn Độn Kiếm Khí, hai ngàn vạn Đại Đạo công đức!】 【Hỗn Nguyên Lão Tổ nhập Địa Phủ, phát động lựa chọn!】 【Lựa chọn một: Dùng Hỗn Độn Châu dung hợp Địa Phủ, diễn hóa Địa Đạo, trở thành Địa Đạo Chi Chủ, tưởng thưởng Bàn Cổ Địa Đạo pháp tắc, Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả!】 【Lựa chọn hai: Cưỡng đoạt Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc trong ý chí Địa Đạo, có khả năng thất bại, tưởng thưởng Bàn Cổ Địa Đạo pháp tắc!】 【Lựa chọn ba: Giúp đỡ Hậu Thổ trở thành Địa Đạo, tưởng thưởng thần thông Địa Đạo Hóa Thân.】 【Chú: Bàn Cổ khai thiên về sau, diễn hóa thế giới Hồng Hoang, Đại Đạo pháp tắc của người chia làm ba phần, phân biệt là Thiên Đạo, Địa Đạo cùng Nhân Đạo!

Hoạch đắc tam đạo pháp tắc có thể đạt được Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc, dĩ lực chứng đạo, thành tựu vô thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh!】 Minh Hà nghe hệ thống thông báo không khỏi toàn thân chấn động!

Không ngờ trong đó lại có ẩn bí bực này!

Ba ngàn Đại Đạo pháp tắc của Bàn Cổ chia làm ba phần, phân biệt thành Thiên Đạo, Địa Đạo cùng Nhân Đạo!

Nếu có thể đoạt được cả ba, có thể thành tựu vô thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh!

Vô thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh, đó chính là Đại Đạo Cảnh trong truyền thuyết a!

Bàn Cổ chính là vì muốn bước vào cảnh giới này mới khai tịch Hồng Hoang, vẫn lạc trong Hỗn Độn!

Minh Hà hiện tại đã minh bạch vì sao Hồng Quân muốn hợp đạo?

Muốn biến thành một bộ phận của Thiên Đạo?

Rõ ràng là vì một phần ba ngàn Đại Đạo pháp tắc Bàn Cổ trong Thiên Đạo!

Một khi đạt được, đừng nói Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trở thành Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh cũng không phải là không thể!

Cái tên Hồng Quân này, mưu tính thật sâu a!

Minh Hà cười khẽ một tiếng: "Bất quá hiện tại, một phần Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc của Địa Đạo này, quy về bản tọa." Trước mắt ba loại lựa chọn, hai loại đầu đều sẽ tưởng thưởng Bàn Cổ Địa Đạo pháp tắc, lựa chọn thứ ba chỉ có thể đạt được một cái thần thông Địa Đạo Hóa Thân mà thôi.

Minh Hà cũng không cần loại thần thông gân gà này.

Cho nên lựa chọn tự nhiên là hai cái đầu.

Trong hai cái đầu, cái thứ hai có khả năng thất bại, tịnh chỉ tưởng thưởng Bàn Cổ Địa Đạo pháp tắc.

Cái thứ nhất trăm phần trăm thành công không nói, còn có một khỏa Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả!

Món đồ chơi này, chính là mấu chốt tấn cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Trước mắt tu vi hắn đã đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên, tuy chưa tới đỉnh phong nhưng cũng không xa.

Đạp vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chỉ là chuyện sớm muộn.

Minh Hà đương nhiên sẽ không bỏ qua Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo

Quả.

Thế là, Minh Hà trực tiếp lựa chọn cái thứ nhất.

Sau khi Minh Hà lựa chọn, nhận được chỉ dẫn, giơ tay vung lên, một khỏa châu tử màu xám xuất hiện.

Đây chính là Hỗn Độn Châu!

Minh Hà một chỉ điểm vào Hỗn Độn Châu, sau đó lấy thân phận Địa Phủ Chi Chủ khống chế Địa Phủ, khiến cả Hỗn Độn Châu cấp tốc khuếch đại.

Bên trong Hỗn Độn Châu tự có một phương thế giới Hỗn Độn, Minh Hà khống chế Địa Phủ dung hợp cùng thế giới Hỗn Độn đó. "Ầm ầm..." Địa Phủ điên cuồng chấn động, ngay cả Luân Hồi Chi Bàn cũng đang run rẩy!

Hậu Thổ xông ra khỏi Địa Phủ, có chút kinh hãi nhìn bốn phía.

Chuyện gì xảy ra?

Hậu Thổ trong lòng tràn đầy nghi hoặc.

Đế Giang cùng những người khác cũng bay ra, hỏi: "Làm sao vậy?" Phát hiện vô số hồn phách kinh khủng nằm rạp trên mặt đất, run lẩy bẩy không dám động đậy.

Hoàng Tuyền đình chỉ lưu động, Cầu Nại Hà xuất hiện từng vết nứt, phảng phất như sắp vỡ vụn.

Hậu Thổ ngưng trọng nói: "Trong Địa Phủ có một loại ý chí cường đại đang thức tỉnh, hình như có một phương thế giới đang dung hợp vào Địa Phủ!" Đế Giang kinh hãi: "Cái gì!

Địa Phủ có ý chí cường đại?" Hậu Thổ gật đầu. "Chớ hoảng." Một thanh âm đạm nhiên vang lên lúc này. "Bản tọa điểm tỉnh ý chí Địa Đạo đang ngủ say, đối với Địa Phủ trăm lợi mà không có một

hại." Hậu Thổ và mọi người nghe xong thở phào nhẹ nhõm.

Hậu Thổ hỏi: "Minh Hà đại ca, trên đời thật sự có Địa Đạo?" Chuyện về Thiên Đạo, Địa Đạo, Nhân Đạo, ở Hồng Hoang có không ít người biết.

Nhưng Thiên Đạo chưởng khống Hồng Hoang, lại chưa từng có ai thấy qua Địa Đạo và Nhân Đạo.

Không ngờ hiện tại Minh Hà lại điểm tỉnh Địa Đạo.

Thật khiến người ta kinh ngạc.

Minh Hà nói: "Đó là tự nhiên.

Địa Đạo cùng Thiên Đạo đối đẳng, song phương quân bình, từ nay về sau Địa Phủ chúng ta chính là Địa Đạo." Nghe lời Minh Hà, Hậu Thổ cùng mọi người đều đại hỉ.

Cùng lúc đó, Hỗn Nguyên Lão Tổ vừa nhập Bão Độc Sơn cùng Thời Thần đạo nhân, Băng Thiên đạo nhân ở Quỷ Môn Quan nghe được lời này đều mừng rỡ như điên!

Địa Đạo rốt cục tỉnh!

Bọn họ gia nhập Địa Phủ, ngoại trừ vì sinh mệnh bị Minh Hà chưởng khống, quan trọng hơn là hướng về phía Địa Đạo!

Thân là mười vị Ma Thần đứng đầu, tự nhiên biết ba ngàn Đại Đạo pháp tắc của Bàn Cổ phân biệt hóa thành Thiên Đạo, Địa Đạo cùng Nhân Đạo.

Gia nhập Địa Phủ, dù chỉ có thể đạt được một bộ phận Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc, đối với bọn hắn cũng là cơ duyên cực lớn!

Như hôm nay Địa Đạo thức tỉnh, cơ hội của bọn hắn đã tới.

Minh Hà tĩnh quan Địa Phủ cùng Hỗn Độn Châu dung hợp, loại chấn động này túc túc kéo dài mấy chục năm!

Địa Phủ cùng Hỗn Độn Châu rốt cục triệt để dung hợp hoàn tất.

Địa Đạo, rốt cục thức tỉnh! "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên!" Minh Hà trong lòng khẽ động, cảm ứng được cảnh giới của Địa Đạo, chính là cùng Thiên Đạo giống nhau - Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên!

Mà Minh Hà sau khi dung hợp Hỗn Độn Châu và Địa Phủ, đã trở thành Địa Đạo Chi Chủ!

Hoàn toàn nắm giữ toàn bộ sức mạnh Địa Đạo!

Một ngàn Đại Đạo pháp tắc của Bàn Cổ trong Địa Đạo cũng hoàn toàn bị Minh Hà nắm giữ, giống như chính mình lĩnh ngộ vậy.

Chưởng khống Địa Đạo, không phải như kiểu Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo, làm Thiên Đạo hóa thân, gần như đồng nghĩa với nô lệ của Thiên Đạo.

Minh Hà mím môi cười khẽ.

Lúc này tuy tu vi của hắn chỉ có Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên, nhưng một khi dung hợp Địa Đạo, thực lực lại là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên!

Thiên Đạo toàn lực bùng phát cũng chưa chắc là đối thủ của hắn. "Ầm ầm ~" Cùng lúc đó, Hồng Hoang chấn động, chư thiên run rẩy.

Từ trên trời cao có một đạo ý chí khủng bố giáng lâm, chỉ thẳng vào Địa Phủ.

Chương 71

Đó là Thiên Đạo ý chí!

Thiên Đạo trong Hồng Hoang tuyệt không cho phép có kẻ thứ hai có thể so vai với mình tồn tại.

Cho nên ngay khoảnh khắc Địa Đạo thức tỉnh, Thiên Đạo muốn giáng lâm ý chí, trấn áp Địa Đạo, thậm chí đem Địa Đạo xóa bỏ! "Thiên Đạo ý chí thức tỉnh, trực tiếp trùng kích Địa Phủ, ha ha, trời giúp ta rồi!" Nguyên Thủy tại Ngọc Hư Cung vui mừng quá đỗi, kích động hô to.

Hắn mong chờ Thiên Đạo có thể xuất thủ, trực tiếp mạt sát Minh Hà!

Dù sao Minh Hà có lợi hại đến đâu cũng vẫn là Thánh Nhân, Thiên Đạo có thể nhẹ nhàng mạt sát!

Thái Thượng cũng phát giác được một chút, trong lòng có chút chờ mong.

Ý nghĩ cũng không khác Nguyên Thủy là bao.

Đều mong mỏi Địa Phủ bị Thiên Đạo xuất thủ xóa sổ, Minh Hà nhân đó mà chết.

Tây Phương Nhị Thánh cũng quan chú sự kiện này.

Nữ Oa sắc mặt hơi ngưng trọng, trong lòng có chút lo lắng cho Minh Hà, cũng không biết xảy ra chuyện gì lại dẫn đến Thiên Đạo ý chí giáng lâm Địa Phủ.

Thế nhưng ngay khắc sau, lại có một cỗ ý chí khủng bố khác từ Địa Phủ bùng phát, cùng Thiên Đạo ý chí va chạm, phát ra tiếng nổ vang kinh thiên động địa.

Hai đạo ý chí đồng thời sụp đổ.

Thế quân lực địch! "..." Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh trừng lớn mắt, không thể tin nổi nhìn một màn trước mắt.

Làm sao có thể!

Đó là ý chí gì?

Lại có thể địch lại Thiên Đạo ý chí!

Trong Địa Phủ, lại có một đạo ý chí khủng bố như vậy, chẳng lẽ là ý chí của Minh Hà sao?

Không đúng!

Không giống Minh Hà!

Ý chí của Minh Hà tuyệt đối không thể cường đại như vậy!

Hơn nữa, trong luồng ý chí bàng bạc kia, đồng dạng tản ra sự vô tình và lãnh mạc giống hệt Thiên Đạo ý chí!

Không có bất kỳ cảm xúc dao động nào.

Hiển nhiên, tịnh không phải ý chí của Minh Hà. "Địa Đạo!!" Thái Thượng phản ứng lại, kinh hô một tiếng.

Hắn biết đạo ý chí vừa rồi là gì!

Đó là Địa Đạo ý chí!

Địa Đạo xuất hiện!

Thái Thượng hô hấp dồn dập, khó lòng chấp nhận sự thật này.

Truyền thuyết Địa Đạo cùng Thiên Đạo cường đại như nhau, chưởng quản địa để, nhưng từ xưa chưa từng gặp qua.

Hiện tại Địa Đạo hốt nhiên xuất hiện, làm cho Thái Thượng có loại cảm giác không ổn! "Chẳng lẽ, Địa Đạo thức tỉnh có liên quan

đến Minh Hà?" Thái Thượng kinh nghi bất định nói, sắc mặt âm tình bất định.

Chỉ đành tiếp tục quan sát sự thái phát triển.

Nếu thật sự liên quan đến Minh Hà, vậy đối với bọn hắn, đây chính là tai nạn!

Dù sao, nếu Minh Hà không có Địa Đạo làm chỗ dựa, bọn hắn có thể ỷ lại vào Thiên Đạo để mạt sát Minh Hà.

Hiện tại ai cũng biết Minh Hà là Đại Đạo Thánh Nhân.

Nguyên thần của Đại Đạo Thánh Nhân không gửi gắm vào Thiên Đạo, chỉ cần tử vong là thật sự tử vong, không tồn tại chuyện trùng sinh.

Nhưng một khi Minh Hà có Địa Đạo làm chỗ dựa, vậy thì Thái Thượng bọn hắn thảm rồi.

Thậm chí có khả năng bị Minh Hà lợi dụng sự lớn mạnh của Địa Đạo mà chân chính mạt sát!

Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh cũng hiểu ra điểm này.

Bọn hắn không ngu, rất nhanh biết được đạo ý chí cường đại vừa rồi hẳn là Địa Đạo trong truyền thuyết!

Địa Đạo phục tô, thiên hạ Hồng Hoang sắp đại biến dạng.

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa kinh ngạc nói: "Địa Đạo phục tô!

Như vậy, Thiên Đạo e rằng khó có thể xen tay vào chuyện Địa Phủ nữa.

Không biết Địa Đạo phục tô có liên quan gì đến Minh Hà hay không?" Chư thiên đại năng đều đang quan chú sự kiện này, ai cũng đoán được, cỗ ý chí cường hãn vừa rồi hẳn là Địa Đạo ý chí!

Địa Đạo xuất hiện, làm cho cả Hồng Hoang triệt để biến đổi.

Bọn họ biết, Hồng Hoang sau này e rằng phải đổi trời rồi!

Minh Hà ngồi xếp bằng trong Huyết Hải, khống chế Địa Đạo tiến hành va chạm với Thiên Đạo.

Hai bên tu vi tương đồng, sở hữu số lượng Đại Đạo pháp tắc tương đồng, thế nên bản chất là ngang sức ngang tài.

Cho nên Thiên Đạo muốn áp chế Địa Đạo, cơ bản là chuyện không thể nào.

Minh Hà lù lù bất động ngồi trong Huyết Hải, nhìn Địa Đạo ý chí và Thiên Đạo ý chí va chạm.

Túc túc hơn mười lần sau, Thiên Đạo tựa hồ biết không làm gì được Địa Đạo, rốt cục thối lui.

Minh Hà lộ ra một tia cười.

Hắn có thể cảm nhận sự cường đại và khủng bố của Địa Đạo, loại sức mạnh này có thể chuyển dời lên người hắn, biến thành sức mạnh của hắn, giống như Hồng Quân thân hợp Thiên Đạo vậy.

Nhưng khác biệt là, Minh Hà hoàn toàn dung hợp, thậm chí có thể thay thế Địa Đạo.

Còn Hồng Quân thì không giống, có thể dung hợp một nửa Thiên Đạo đã là không tệ rồi.

Quan trọng nhất là, Thiên Đạo có chỗ ẩn tàng, Hồng Quân dù dung hợp một nửa cũng tối đa chỉ phát huy được một lượng nhỏ sức mạnh của Thiên Đạo.

Nói cách khác, Hồng Quân hiện tại hoàn toàn không cách nào chống lại Minh Hà!

Cho dù Minh Hà không dùng sức mạnh Địa Đạo, chỉ cần đoạt

được một ngàn Đại Đạo pháp tắc Bàn Cổ kia cũng đủ để miểu sát Hồng Quân!

Hiện tại Minh Hà mới là vô địch!

Minh Hà khống chế Địa Đạo ý chí thu hồi, tiếp đó lẩm bẩm: "Xem ra, phải tìm thời gian mưu tính một phần ba ngàn Đại Đạo pháp tắc Bàn Cổ của Thiên Đạo rồi!" Hiện nay Minh Hà đã đắc được một ngàn Đại Đạo pháp tắc Bàn Cổ của Địa Đạo, nếu lại đắc được Đại Đạo pháp tắc của Thiên Đạo và Nhân Đạo, Minh Hà có thể một bước lên trời, trực tiếp trở thành tồn tại Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh khủng bố!

Vô thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh, đó là cực hạn của Đạo, cũng là Đại Đạo Cảnh! "Bất quá việc cấp bách là tiên đề cao tu vi cái đã." Minh Hà tự nhủ.

Muốn mưu tính một ngàn Đại Đạo pháp tắc kia của Thiên Đạo, nhất định phải có thực lực đủ mạnh, ít nhất cũng phải áp chế được Thiên Đạo mới được.

Hoặc là giống như Hồng Quân, trực tiếp thân hợp Thiên Đạo, sau khi hoàn toàn dung hợp với Thiên Đạo mới có thể đắc được một ngàn Đại Đạo pháp tắc kia!

Minh Hà hiện tại lợi dụng sức mạnh Địa Đạo cũng chỉ ngang bằng Thiên Đạo mà thôi, không cách nào chân chính áp chế.

Cho nên hiện tại muốn đi đoạt lấy, điều đó không hiện thực.

Còn về phương thức của Hồng Quân?

Nói thật, Minh Hà áp căn không thèm.

Muốn thân hợp Thiên Đạo, trước tiên phải trở thành nô lệ của Thiên Đạo, Minh Hà với thân phận Đại Đạo Thánh Nhân, không có khả năng thân hợp Thiên Đạo.

Cho nên, hiện tại quan trọng nhất là tăng cao tu vi.

Minh Hà ngồi xếp bằng, lần nữa luyện hóa Đại Đạo công đức.

Chương 72

Trước đó dẫn Hỗn Nguyên Lão Tổ nhập Địa Phủ, ngoại trừ Hỗn Độn Châu và Hỗn Độn Kiếm Khí, còn được hai ngàn vạn Đại Đạo công đức.

Hai ngàn vạn Đại Đạo công đức này có thể giúp Minh Hà tăng lên một chút tu vi, chỉ là chưa đạt tới cực hạn.

Muốn luyện hóa Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả, nhất định phải đem tu vi tăng lên bán bộ Thiên Đạo Cảnh, cũng chính là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên viên mãn cảnh giới!

Chút công đức này, không đủ.

Thoáng chốc ngoại giới mười năm trôi qua, tương đương với mười vạn năm chẵn trong Cửu Cửu Quy Nhất trận pháp!

Minh Hà đã luyện hóa tất cả Đại Đạo công đức.

Cùng lúc đó, thanh âm Thiên Đạo lần nữa vang lên. "Hạ Vũ trị thủy có công, trời ban công đức!" "Minh Hà luyện chế Định Hải Thần Châm cùng Cửu Châu Đỉnh có công, trời ban công đức, có thể hoạch đắc năm thành công đức trị thủy!" Thanh âm lãnh mạc của Thiên Đạo vang vọng trong tai tất cả Thánh Nhân.

Thái Thượng sắc mặt có chút khó coi.

Hạ Vũ rốt cục đem lũ lụt Cửu Châu trị lý tốt, Thiên Đạo cũng vì vậy ban xuống công đức, nhưng đối với Thái Thượng bọn người, điều này chẳng khác nào ăn phải ruồi bọ!

Nguyên Thủy sắc mặt khó coi, mắng mắng liệt liệt nói: "Thiên Đạo thật đúng là...

Minh Hà nghịch thiên như thế lại còn cấp Thiên Đạo công đức!"

Điều này khiến Nguyên Thủy phi thường vô ngữ.

Tây Phương Nhị Thánh cũng cười khổ không thôi, đây đều là chuyện gì a.

Năm xưa Minh Hà tại Đông Hải đối đầu với Hồng Quân, đối đầu với Thiên Đạo, kết quả thiên hạ ban công đức, người hoạch đắc nhiều nhất lại là Minh Hà!

Đây không nghi ngờ gì là một sự châm chọc.

Châm chọc Thiên Đạo, cũng là châm chọc sự vô năng của bọn hắn.

Cùng lúc đó, tại Tử Tiêu Cung, Hồng Quân rốt cục trở lại Hồng Hoang.

Hắn cũng nghe thấy thanh âm Thiên Đạo, sắc mặt có chút âm trầm.

Thanh âm Thiên Đạo phảng phất như tát mạnh vào mặt Hồng Quân mấy cái.

Phảng phất như Minh Hà đang nói: Trách ta sao?

Ta nghịch thiên cũng có thể lấy hết Thiên Đạo công đức, các ngươi làm gì được ta?

Hồng Quân sắc mặt khó coi, quyết định bắt đầu thực thi kế hoạch, trực tiếp truyền âm: "Thái Thượng, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, đến Tử Tiêu Cung nghị sự!" Thái Thượng và những người khác nghe Hồng Quân truyền âm, lập tức đại hỉ vọng.

Sư tôn rốt cục đã quay trở lại!

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn ngay khi tiếp nhận truyền âm của Hồng Quân liền trực tiếp đi tới Tử Tiêu Cung.

Trong nháy mắt, Tứ Thánh tề tụ, nhìn thấy Hồng Quân - Đạo Tổ đã biến mất hơn hai trăm năm. "Đạo Tổ!

Sư tôn!" Tứ Thánh tề tề cung kính cúi đầu, đối với Hồng Quân cung cung kính kính.

Tuy Hồng Quân bị Minh Hà đánh bại, nhưng Hồng Quân dù sao cũng dựa lưng vào Thiên Đạo, nếu có Thiên Đạo, vẫn còn cơ hội lật bàn.

Hồng Quân gật đầu: "Phong Thần đại kiếp sắp mở ra, các ngươi nên toàn lực chuẩn bị việc ứng kiếp." Tứ Thánh cười khổ một tiếng.

Ứng cái rắm kiếp a!

Tam giáo đệ tử toàn bộ bị Minh Hà lôi vào trong Địa Phủ, nhân quả đều đoạn tuyệt, còn nói gì ứng kiếp, lấy ai mà ứng kiếp?

Nguyên Thủy cười khổ, chắp tay nói: "Sư tôn, chẳng lẽ ngài đã quên, đệ tử tam giáo chúng ta bị tên Minh Hà kia toàn bộ hại rồi, đâu còn đệ tử ứng kiếp?" Hồng Quân lại nói: "Không sao, không có đệ tử thì đi thu lại là được, Nhân tộc nhiều người như vậy, luôn có người có thể trở thành đệ tử.

Lần này Phong Thần đại kiếp nhất định phải giáng lâm, việc này quan hệ đến việc chúng ta có thể diệt trừ Minh Hà hay không!

Các ngươi hẳn phải xuất một phần lực!" Thái Thượng cùng những người khác trong lòng khẽ động, nghe nói việc này quan hệ đến việc diệt trừ Minh Hà, đều không khỏi tinh thần chấn động!

Quả nhiên, Đạo Tổ có biện pháp diệt trừ Minh Hà.

Thái Thượng nói: "Thỉnh sư tôn minh thị!" Hồng Quân nói: "Phong Thần đại kiếp quan hệ đến việc lão phu có thể chưởng khống Thiên Đạo hay không, nếu Phong Thần đại kiếp trôi qua, lão phu có bảy thành nắm chắc triệt để nắm giữ Thiên Đạo!

Đến lúc đó, cho dù Minh Hà là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng tất định vẫn lạc!

Các ngươi đã hiểu chưa?" Thái Thượng và mọi người nghe xong đều không khỏi kích động, nhao nhao chắp tay bái: "Đệ tử cẩn tuân Đạo Tổ chi mệnh!" Sau đó, Hồng Quân gọi Hạo Thiên.

Hạo Thiên nhìn thấy Hồng Quân, lập tức cung kính: "Đệ tử Hạo Thiên, kiến qua Đạo Tổ!" Hồng Quân gật đầu: "Phong Thần đại kiếp sắp mở, vụ tất toàn lực hiệp trợ Tứ Thánh ứng kiếp." Hạo Thiên nghe xong, sắc mặt hơi đổi, có chút muốn nói lại thôi.

Hồng Quân nhíu mày: "Có lời cứ nói." Hạo Thiên khổ sở nói: "Sư tôn, lúc ngài không có ở đây, tên Minh Hà kia đã đánh lên Thiên Đình, cướp mất Phong Thần Bảng rồi!" "Cái gì!" Hồng Quân sắc mặt biến đổi, một cỗ khí tức khủng bố bùng phát.

Hạo Thiên bị dọa đến quỳ rạp xuống đất, liên tục dập đầu: "Đệ tử đáng chết!" Hồng Quân sắc mặt khó coi, chỉ có thể vung tay lên, lạnh lùng nói: "Cứ để tên Minh Hà kia kiêu ngạo một thời gian, đợi lão phu triệt để chưởng khống Thiên Đạo, chính là tử kỳ của hắn!" Thật ra trong lòng hắn cũng đang mong chờ Dương Mi đạo nhân!

Dương Mi đạo nhân tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên!

Nếu đến Hồng Hoang, Minh Hà có lợi hại đến đâu cũng tất định không phải đối thủ của Dương Mi!...

Minh Hà lúc này lại được không ít Thiên Đạo công đức, những công đức này đều là công đức Hạ Vũ trị thủy, tuy không nhiều lắm nhưng cũng có thể giúp tu vi hắn tăng lên một chút.

Minh Hà tỉ mỉ tính toán một hồi, phát hiện muốn đem tu vi tăng lên cửu trọng thiên đại viên mãn cần bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức,

hoặc là tám ngàn vạn Thiên Đạo công đức!

Số công đức này phi thường khả quan.

Phải biết như Nữ Oa, Hậu Thổ, vài trăm vạn công đức đã có thể tăng lên một trọng thiên.

Minh Hà lại cần mấy ngàn vạn.

Có thể thấy được tu vi càng về sau, cần lượng công đức khủng bố cỡ nào.

Minh Hà có thể cảm giác, nếu tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, e rằng Thiên Đạo công đức đối với việc tăng tu vi sẽ không còn tác dụng.

Chỉ có Đại Đạo công đức mới lược vi hữu dụng, nhưng tác dụng cũng sẽ không quá lớn.

Phải nghĩ biện pháp tiếp tục hoạch đắc Đại Đạo công đức a.

Minh Hà suy tính kỹ, Phong Thần đại kiếp sắp đến, hưng hứa có thể trong kiếp nạn này kiếm được không ít công đức.

Bất quá, Minh Hà muốn lấy công đức trong Phong Thần đại kiếp chỉ cần tọa hưởng kỳ thành là được.

Chỉ cần có người tiến vào Phong Thần Bảng, Minh Hà có thể trực tiếp rút chân linh từ trong bảng ra, rồi để họ trở thành thành viên Địa Phủ, như vậy có thể hoạch đắc đại lượng Đại Đạo công đức! "Minh Hà đại ca!" Lúc này, bên ngoài Huyết Hải vang lên tiếng gọi của Hậu Thổ.

Minh Hà trong lòng khẽ động, rời khỏi Huyết Hải đến trước mặt nàng. "Hậu Thổ, có chuyện gì?" Minh Hà tò mò hỏi.

Hậu Thổ nói: "Trong Địa Phủ sao lại có thêm một Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?" Không lâu trước đây nàng hốt nhiên nhận

được đại lượng công đức, kiểm tra kỹ mới phát hiện Trung Ương Quỷ Đế lại là nhân vật khiến tim nàng đập nhanh!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Đó là nhân vật trong truyền thuyết a!

Lại biến thành Địa Phủ Trung Ương Quỷ Đế!

Đối với Hậu Thổ, chuyện này như nằm mơ!

Giản trực bất khả tư nghị!

Cho nên nàng tranh thủ tìm Minh Hà.

Tuy biết vị kia khẳng định do Minh Hà dẫn nhập, nhưng nàng vẫn muốn cầu chứng.

Dù sao chuyện này quá mức chấn kinh!

Minh Hà nói: "Đó là Hỗn Nguyên Lão Tổ, do ta dẫn nhập Địa Phủ." Hậu Thổ hít sâu một hơi.

Hỗn Nguyên Lão Tổ!

Vị thứ tư trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, tồn tại chỉ đứng sau Bàn Cổ, Thời Thần đạo nhân cùng Dương Mi đạo nhân!

Thế mà cũng vào Địa Phủ!

Không giống Thời Thần đạo nhân bị rớt tu vi, cho đến nay Hỗn Nguyên Lão Tổ y nguyên là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Tu vi bực này đứng tại Hồng Hoang, thỏa thỏa là đệ nhất nhân a!

Chương 73

Minh Hà cũng quá lợi hại rồi, ngay cả Hỗn Nguyên Lão Tổ bực này cũng có thể dẫn nhập Địa Phủ.

Hậu Thổ nói: "Minh Hà đại ca, chàng thật quá lợi hại!" Minh Hà cười cười không nói.

Sau đó, Hậu Thổ do dự một lát, đỏ mặt nói: "Minh Hà đại ca, hiện tại Địa Phủ kiến thiết đã không sai biệt lắm, có thể vận hành bình thường rồi." Minh Hà nhíu mày, chưa hiểu ý Hậu Thổ.

Nhưng ngay sau đó, thanh âm hệ thống vang lên. 【Xúc phát lựa chọn.】 【Lựa chọn một: Cùng Hậu Thổ tức khắc hoàn hôn, hoàn thành Hồng Hoang đệ nhất Địa hôn, tưởng thưởng bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức, Hỗn Độn linh căn Nha Linh Cốc!】 【Lựa chọn hai: Giả vờ không biết ý Hậu Thổ, tưởng thưởng hai ngàn vạn Đại Đạo công đức!】 【Lựa chọn ba: Lấy cớ Địa Phủ chưa xây dựng xong, từ chối hôn sự với Hậu Thổ, tưởng thưởng hai ngàn vạn Đại Đạo công đức, Tiên Thiên linh căn Nhân Sâm Quả!】 Lựa chọn tới rồi!

Minh Hà trong lòng khẽ động, ba cái lựa chọn này còn cần phải chọn sao?

Đương nhiên trực tiếp chọn cái thứ nhất, cùng Hậu Thổ hoàn hôn, hoàn thành Hồng Hoang đệ nhất Địa hôn, trực tiếp thưởng bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức, còn có Hỗn Độn linh căn!

Có những thứ này, thỏa thỏa đạp vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên a!

Minh Hà cười nói: "Nương tử gấp gáp muốn thành hôn với ta như vậy sao?

Ta tức nhật liền thành hôn, thế nào?" Hậu Thổ mặt cười càng đỏ, nhưng không phản bác Minh Hà, gật đầu: "Được, ta nghe chàng!" Minh Hà cười lớn một tiếng, sau đó nắm tay Hậu Thổ, trực tiếp đi về phía Địa Phủ.

Trên bầu trời Địa Phủ, Minh Hà tuyên bố: "Bản tọa cùng Hậu Thổ Thánh Nhân sắp sửa thành hôn, các ngươi mau chóng đem Địa Phủ bố trí tốt, ta lập tức thành hôn!

Đây là thịnh sự của Địa Phủ ta, các ngươi phải tận tâm kiệt lực, xong việc mỗi người thưởng một giọt tinh huyết Huyết Hải!" Tin tức Minh Hà cùng Hậu Thổ sắp thành hôn rất nhanh truyền khắp cả Hồng Hoang, rất nhiều đại năng tu sĩ đều biết chuyện này.

Năm ngày sau, Minh Hà cùng Hậu Thổ tại Phong Đô thành hôn.

Hồng Hoang chư thiên đại năng đều biết, Minh Hà đã trở thành Hồng Hoang đệ nhất nhân, ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân cũng bị một kiếm giết chết, vẫn lạc đương trường, uy nghiêm Đạo Tổ tan hết.

Minh Hà trở thành Hồng Hoang Chi Chủ gần như là xu thế tất yếu, e rằng không dùng đến bao lâu, Minh Hà có thể thay thế Hồng Quân, trở thành chủ nhân thật sự của Hồng Hoang.

Lại thêm Hậu Thổ thân hóa luân hồi, Địa Đạo cũng xuất hiện, Hậu Thổ có khả năng là Địa Đạo hóa thân.

Nếu Hậu Thổ cùng Minh Hà kết hợp, vậy thì uy thế của Minh Hà tất định càng lớn.

Cả sự phát triển của Hồng Hoang đều sẽ tương quan với Minh Hà.

Thế là, tất cả chư thiên đại năng tu sĩ toàn bộ chạy đến Phong Đô chúc mừng Minh Hà, dâng lên lễ vật trân quý nhất, chỉ để lấy lòng Minh Hà, biểu minh tâm tích.

Thậm chí ngay cả Nữ Oa cũng đích thân đến chúc mừng.

Địa hôn, phảng phất như một sự kiện Minh Hà tuyên bố chủ quyền, tuyên cáo với cả thế giới Hồng Hoang rằng, đệ nhất nhân Hồng Hoang từ nay về sau... sẽ là "Hồng Hoang Chi Chủ". "Minh Hà!

Tổng có một ngày, những vật thuộc về lão phu, lão phu sẽ nhất nhất đòi lại!

Ngày đó không xa đâu!" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng, khí tức khủng bố thăng đẳng trong Tử Tiêu Cung.

Vốn dĩ những mặt mũi này, những tôn nghiêm này đều thuộc về Đạo Tổ Hồng Quân.

Nhưng vì bại dưới tay Minh Hà, lại bị một kiếm chém mất thánh thể, dẫn đến việc trở thành trò cười cho cả Hồng Hoang.

Không còn ai thừa nhận Đạo Tổ, không còn ai tân tân nhạc đạo về sự huy hoàng từng có.

Tất cả mọi người đều đang xưng tụng Minh Hà.

Sự tật đố trong lòng Hồng Quân gần như đạt tới cực hạn.

Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh cũng tại đạo trường của mình mà vô động vu trung.

Không có ý định đi tham gia hôn sự của Minh Hà và Hậu Thổ. *** Trận đại hôn này túc túc kéo dài năm ngày mới kết thúc.

Minh Hà cùng Hậu Thổ tại tẩm cung Phong Đô nhìn nhau cười, Hậu Thổ lộ ra một tia ngượng ngùng.

Minh Hà nắm lấy tay nàng, giơ tay vung lên, cả tẩm cung sáng lên hồng quang đầy mị hoặc, vải đỏ phủ lên hai người...

Trăm năm sau, Minh Hà trở lại Huyết Hải.

Dùng trăm năm thời gian bồi bạn Hậu Thổ, sau đó hắn lần nữa về Huyết Hải bắt đầu con đường tu hành.

Hậu Thổ cũng hiểu cho Minh Hà.

Nàng biết chính vì Minh Hà tu luyện khắc khổ nên mới có thành tựu hiện tại, cho nên nàng không có bất kỳ oán trách nào.

Minh Hà ngồi xếp bằng trong Huyết Hải, điên cuồng luyện hóa bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức!

Sau khi thành hôn với Hậu Thổ, ngoài số công đức này còn có một khỏa Hỗn Độn linh căn Nha Linh Cốc!

Thứ này cũng có thể cung cấp đại lượng tu vi.

Bất quá Minh Hà không vội luyện hóa, vì hắn cảm giác Nha Linh Cốc sẽ thích hợp hơn sau khi đạp vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Khi đó tu vi tăng thêm sẽ nhiều hơn.

Nói tóm lại, Minh Hà hiện tại sở hữu bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức, đủ để đem tu vi tăng lên cửu trọng thiên đại viên mãn!

Đến lúc đó, có thể luyện hóa Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả.

Một khi luyện hóa đạo quả này, tu vi Minh Hà có thể nhất cử đột phá gông cùm xiềng xích, đạt tới cảnh giới mà vô số nguyên hội qua không ai có thể bước vào!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Người gần nhất bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên chính là các đại Ma Thần trước khi Hồng Hoang khai tịch!

Minh Hà hiện tại muốn làm đệ nhất nhân của Hồng Hoang!

Chuyện mà ngay cả Hồng Quân cũng không làm được.

Bốn ngàn vạn Đại Đạo công đức, Minh Hà chỉ dùng thời gian bốn mươi vạn năm để luyện hóa hoàn tất, tương đương với bốn mươi

năm bên ngoài!

Tu vi Minh Hà đạt tới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên viên mãn cảnh giới!

Rốt cục có thể bắt đầu luyện hóa Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả!

Trong tay Minh Hà xuất hiện một đạo quả lớn bằng nắm đấm, tản ra quang mang Hỗn Độn.

Vô cùng sát phạt đạo ý từ bên trong đạo quả tản mát ra.

Bản tôn Minh Hà y nguyên là Huyết Hải Chi Chủ, chủ tu Sát Phạt Chi Đạo.

Cho nên đạo ý trong đạo quả tự nhiên là sát phạt đạo ý.

Điều này cũng giúp Minh Hà dễ dàng hơn trong việc lĩnh ngộ Hỗn Nguyên Vô Cực Sát Phạt Chi Đạo, dễ dàng luyện hóa Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả!

Minh Hà nuốt xuống đạo quả, bắt đầu quá trình luyện hóa dài dằng dặc.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bất đồng với Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, muốn đột phá vô cùng khó khăn.

Dương Mi đạo nhân dùng vô số nguyên hội, từ sau khi Bàn Cổ khai thiên kết thúc, ở cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên, mãi đến hiện tại mới nhờ cơ duyên tạo hóa mà đạp vào nhị trọng thiên!

Trong khoảng thời gian đó, ai cũng không biết đã trải qua bao nhiêu nguyên hội.

Vậy mà chỉ tăng lên được một trọng thiên!

Có thể thấy được cảnh giới này muốn tăng lên khó khăn đến mức nào!

Muốn đột phá gông cùm xiềng xích Hỗn Nguyên đạt tới Vô Cực cảnh giới càng là khó càng thêm khó.

Cho nên, Minh Hà chú định một chuyến đột phá dài đằng đẵng! *** Thoáng chốc ngàn năm trôi qua.

Phong Thần đại kiếp rốt cục bắt đầu!

Nhân Hoàng Đế Tân bởi vì đề thơ tại miếu Nữ Oa, có ý nhục mạ Nữ Oa Thánh Nhân.

Nữ Oa dùng Chiêu Yêu Phiên gọi ra Hiên Viên Phần yêu tinh mê hoặc Đế Tân.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lại thu không ít đệ tử, cũng hiệp trợ Võ Vương phạt Trụ, Phong Thần đại chiến triệt để mở màn!

Bất quá rất nhanh Nguyên Thủy bọn người phát hiện, bên phía Đế Tân có đệ tử Tiệt Giáo trợ trận, dẫn đến Phong Thần đại chiến xuất hiện hiện tượng nghiêng về một phía!

Chương 74

Đệ tử mới thu của Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng thực lực khiếm khuyết, khi đối mặt đệ tử Tiệt Giáo căn bản không có lực trả đòn, khiến Võ Vương Cơ Phát liên tiết bại lui!

Mắt thấy Võ Vương sắp triệt để bại bắc, Thái Thượng, Nguyên Thủy đều ngồi không yên, trực tiếp đi tới Tử Tiêu Cung. "Đạo Tổ!

Thông Thiên tên kia quá kiêu ngạo rồi, lại để Đa Bảo, Triệu Công Minh bọn người ngăn cản đại quân Võ Vương!

Nhưng hiện tại, những đệ tử mới thu của chúng ta căn bản không phải đối thủ a!

Nếu cứ tiếp tục như vậy, Nhân Hoàng chi tranh e rằng Võ Vương tất định bại bắc!" Nguyên Thủy sốt ruột nói.

Hồng Quân thản nhiên nói: "Không cần vội, Nhân Hoàng chi tranh nhất định phải do Võ Vương thắng lợi, Phong Thần đại chiến cũng nhất định phải mở ra, cho nên... người này hẳn là có thể giúp các ngươi." Dứt lời, một đạo cuồng phong nổi lên.

Phiến khắc sau, trong Tử Tiêu Cung xuất hiện một nam tử kiệt ngạo. "Côn Bằng?" Nguyên Thủy có chút kinh ngạc, không ngờ Hồng Quân lại gọi Côn Bằng tới!

Hồng Quân nói: "Có Côn Bằng tại, trận chiến này có thể thắng." Nguyên Thủy trong lòng đại hỉ.

Côn Bằng nãi là đỉnh tiêm Chuẩn Thánh cao thủ, năm đó khi Yêu Đình còn tại, nếu Đế Tuấn và Thái Nhất không sử dụng bạn sinh chí bảo thì đều không thể là đối thủ của Côn Bằng!

Không ngờ lần này hắn lại cam nguyện bán mạng cho Hồng Quân.

Thật khiến Nguyên Thủy có chút ý ngoại.

Bất quá, đã có Côn Bằng chịu xuất thủ, vậy thì khu khu đệ tử Tiệt Giáo tự nhiên không đáng nhắc tới, có thể nhẹ nhóm bị Côn Bằng đánh giết! "Đa tạ Đạo Tổ!" Nguyên Thủy vội vàng chắp tay nói.

Hồng Quân gật đầu, sau đó nói: "Nếu cần thiết, các ngươi có thể tự thân động thủ." Thái Thượng, Nguyên Thủy đều run lên.

Không ngờ Hồng Quân vì có thể thúc đẩy lượng kiếp phát triển mà không tiếc để bọn họ vi phạm quy tắc Thiên Đạo!

Có thể thấy được Phong Thần lượng kiếp đối với Hồng Quân quan trọng cỡ nào. "Vâng, chúng con cẩn tuân Đạo Tổ chi mệnh!" Nguyên Thủy và mọi người chắp tay, xoay người rời khỏi Tử Tiêu Cung.

Hồng Quân tắc cười lạnh một tiếng: "Minh Hà!

Lão phu đảo muốn xem thử ngươi ứng đối như thế nào!

Ngàn năm thời gian đã qua, tử kỳ của ngươi cũng nên đến rồi!" Đương nhiên hắn biết đệ tử Tiệt Giáo xuất hiện tất định là do Minh Hà phân phó.

Hiện tại ngàn năm đã qua, Dương Mi đạo nhân sắp giáng lâm!

Đến lúc đó, tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên sẽ quét ngang Hồng Hoang, Minh Hà cũng tất tử vô nghi!

Đây cũng là nguyên nhân Hồng Quân cho phép Nguyên Thủy bọn người vào thời khắc mấu chốt có thể tự thân động thủ.

Bởi vì hiện tại, Hồng Quân không sợ Minh Hà!

Tại Cửu Châu, đại quân Thương triều và Tây Kỳ lại một lần nữa va chạm, kết quả quân Tây Kỳ đại bại trở về.

Đa Bảo đạo nhân đứng giữa không trung, đạm nhiên nhìn một màn

này.

Triệu Công Minh đứng phía sau Đa Bảo nói: "Đại sư huynh, Tây Kỳ e rằng khó có thể chống đỡ được sự tiến công của chúng ta rồi." Đa Bảo đạo nhân hừ lạnh một tiếng: "Vị trí Nhân Hoàng vốn là của Đế Tân, đám Xiển Giáo cùng Tây Phương Giáo sử dụng chiêu pháp âm tổn, cổ hoặc Đế Tân bất kính với Nữ Oa Thánh Nhân, lợi dụng Đắc Kỷ để khiêu chiến sự!

Thật đáng buồn cười!

Hạnh hảo Minh Hà Thánh Nhân đã sớm liệu sự như thần, để chúng ta đến tham chiến, bảo trụ vị trí Nhân Hoàng của Đế Tân!" Nhắc tới chiến sự lần này, cả đám đệ tử Tiệt Giáo đều cảm thấy khó chịu.

Xiển Giáo và Tây Phương Giáo quá mức ti bỉ.

Dùng thân phận Thánh Nhân cổ hoặc Đế Tân, khiến Đế Tân làm ra sự tình vũ nhục Nữ Oa, sau đó mượn đề tài để nói chuyện, bức bách Nữ Oa phái ra Cửu Vĩ Hồ mê hoặc Đế Tân.

Nếu không phải Minh Hà Thánh Nhân sớm có dự liệu, e rằng Nhân Hoàng Đế Tân đã sớm bị Xiển Giáo và Tây Phương Giáo hại chết rồi.

Đến lúc đó, Phong Thần đại chiến kết thúc, e rằng Xiển Giáo và Tây Phương Giáo sẽ lại ngóc đầu trở dậy.

Đệ tử Tiệt Giáo cũng không quên lần trước tại Kim Ngao Đảo, sự vô sỉ của Xiển Giáo và Tây Phương Giáo.

Mối thù tất sinh đó, vĩnh viễn ghi nhớ. "Ha ha!

Vị trí Nhân Hoàng của Đế Tân, không có khả năng giữ được đâu!" Đúng lúc này, một đạo thanh âm hiêu trương vang lên.

Tiếp đó, mọi người chỉ cảm thấy cuồng phong đại tác, trên không trung xuất hiện một nam tử. "Côn Bằng!" Nhìn thấy Côn Bằng, sắc mặt Đa Bảo đạo nhân thoáng cái biến đổi!

Côn Bằng chính là tồn tại cấp bậc Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Bên phía Tiệt Giáo tuy rằng có không ít Chuẩn Thánh, đặc biệt là Triệu Công Minh ỷ trượng Định Hải Thần Châu có thể nói là thực lực cường hãn, đối đầu với Nhiên Đăng đạo nhân cũng không rơi xuống hạ phong.

Nhưng nếu đối đầu với khủng bố đại năng như Côn Bằng, thì thật sự không đủ nhìn.

Sau khi Đế Tuấn và Đông Hoàng vẫn lạc, Côn Bằng có thể coi là Chuẩn Thánh mạnh nhất, Thánh Nhân không xuất, không ai là đối thủ của hắn!

Hiện tại Côn Bằng xuất hiện, tuyệt đối có thể chiếm được ưu thế áp đảo.

Cho nên biểu tình của Đa Bảo đạo nhân mới trở nên khó coi như vậy. "Ha ha!

Một đám hậu bối mà thôi, hôm nay bắt các ngươi tế thiên!

Dám can nhiễu phân tranh Nhân tộc, làm trái Thiên Đạo.

Hôm nay, bản tọa thay trời hành đạo." Nói xong, Côn Bằng không nói hai lời, trực tiếp xuất hiện trước mặt Đa Bảo đạo nhân, lấy sức một mình đối mặt với hơn mười người phía Đa Bảo.

Tiếp đó, uy áp khủng bố giáng lâm, một bàn tay khổng lồ giữa không trung áp xuống! "Oanh long ~" Đám người Đa Bảo sắc mặt đại biến, lập tức thi triển thủ đoạn phòng ngự mạnh nhất để ngăn cản Côn Bằng.

Côn Bằng chính là cường giả Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Tên này trốn trong Hỗn Độn thời gian dài như vậy, cũng không biết lại cường đại hơn bao nhiêu lần, thậm chí đều có khả năng đã trảm Tam Thi!

Đám người Đa Bảo căn bản không phải đối thủ, trực tiếp bị oanh đến thất linh bát lạc.

Không ít dư uy rơi xuống quân đội Thương triều phía dưới, trong nháy mắt không biết đã chết bao nhiêu phàm nhân.

Quân đội Thương triều trong nháy mắt tan tác! "Côn Bằng!

Ngươi đường đường là cao thủ Chuẩn Thánh đỉnh phong, lại hướng chúng ta ra tay, thật là hạ thấp thân phận!

Lại còn hướng phàm nhân ra tay, thật là không biết xấu hổ!" Đa Bảo nhìn quân đội Thương triều phía dưới tử vong vô số, lập tức đại nộ, cuồng mạ xuất khẩu.

Các đệ tử Tiệt Giáo khác sắc mặt cũng khó coi.

Bọn họ tuy rằng trợ giúp Đế Tân, nhưng chỉ áp chế đám đệ tử Xiển Giáo và Tây Phương Giáo mà thôi, đối với quân đội phàm nhân Tây Kỳ thì chưa bao giờ ra tay.

Vậy mà hiện tại Côn Bằng vừa lên đã giết không biết bao nhiêu phàm nhân Thương triều!

Khiến đám người Đa Bảo làm sao không giận?

Côn Bằng lại mảy may không dao động: "Đế Tân vũ nhục Nữ Oa Thánh Nhân, hoang dâm vô độ, không xứng làm Nhân Hoàng Nhân tộc!

Phàm là kẻ trợ giúp Đế Tân, đều là làm trái Thiên Đạo!

Bản tọa ra tay, chính là thay trời hành đạo, có gì không thể!"

Nguyên Thủy, Thái Thượng đám người nhìn thấy một màn này, nghe được lời của Côn Bằng, đều không khỏi lộ ra một tia cười.

Dưới mắt Côn Bằng ra tay, nếu Thánh Nhân không xuất, Tiệt Giáo căn bản không có người nào có thể ngăn được Côn Bằng!

Tiệt Giáo tất định đại bại! "Giỏi cho một cái thay trời hành đạo!" Triệu Công Minh nộ quát một tiếng, trực tiếp xông ra, hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu hoàn vũ xung quanh, lao thẳng về phía Côn Bằng, muốn cùng Côn Bằng đơn đả độc đấu.

Côn Bằng khinh thường cười một tiếng, nâng tay chỉ một cái, cuồng phong khủng bố chợt nổi lên, những ngọn gió kia sắc bén như lưỡi dao.

Chương 75

Triệu Công Minh dù có hai mươi bốn viên Định Hải Thần Châu bảo hộ cũng khó có thể thừa thụ trình độ cuồng phong này.

Triệu Công Minh giống như một chiếc thuyền con trong biển giận, vẻn vẹn kiên trì được hơn mười hơi thở, liền không kiên trì nổi nữa, há miệng phun ra máu tươi, bay ngược ra ngoài. "Phế vật." Côn Bằng mặt đầy khinh thường: "Người của Tiệt Giáo, quả nhiên đều là phế vật." "Ca ca!" Tam Tiêu thấy Triệu Công Minh lạc bại, lập tức kinh hô một tiếng, đỡ lấy Triệu Công Minh, phát hiện hắn thân thụ trọng thương, tự nhiên đại nộ.

Ba tỷ muội trực tiếp xông ra, cùng Côn Bằng đấu một trận.

Tam Tiêu thực lực bất phàm, mỗi người đều có pháp bảo trấn áp.

Nhưng y nguyên không địch lại Côn Bằng.

Không quá một lát, cả ba đều trực tiếp lạc bại, bay ngược ra ngoài, miệng thổ máu tươi. "Tiệt Giáo chỉ có chút thực lực này sao?

Địa Phủ, cũng bất quá như thế!" Côn Bằng đánh bại mọi người Tiệt Giáo, lòng tin đại trướng, bắt đầu coi thường Địa Phủ.

Hắn vốn phi thường sợ hãi Minh Hà, dù sao chiến tích của Minh Hà bày ở đó, ngay cả Hồng Quân cũng bị chém giết, có thể thấy được thực lực Minh Hà mạnh bao nhiêu.

Cho nên Côn Bằng vốn không muốn trêu chọc Địa Phủ, cũng không muốn tham dự vào Phong Thần đại chiến.

Nhưng Hồng Quân tìm đến, các loại uy bức lợi dụ, Côn Bằng căn bản không đỡ được, cuối cùng trước lời hứa hẹn Thánh vị của Hồng Quân mà lựa chọn thỏa hiệp.

Kết quả hiện tại vừa ra tay, toàn bộ Tiệt Giáo đều không phải đối thủ của hắn, Côn Bằng lập tức trong lòng tín tâm đại trướng.

Thậm chí bởi vì lúc này Minh Hà không ra tay, hắn cảm thấy Minh Hà hẳn là có sự tình đam các, hoặc là chịu hạn chế, không thể lại tùy tiện ra tay. "Hừ, Minh Hà không dám ra tay rồi sao?" Côn Bằng hừ lạnh một tiếng, mặt đầy khinh thường.

Tuy nói như thế, ánh mắt hắn lại một mực quan sát bốn phía, tùy thời chuẩn bị thi triển thần thông độn nhập Hỗn Độn.

Chỉ cần độn nhập Hỗn Độn, dù Minh Hà ra tay, hắn cũng có nắm chắc đào tẩu! "Hừ, ngươi còn chưa có tư cách để Minh Hà ra tay." Đúng lúc này, một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên.

Côn Bằng nhíu mày, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trước mặt mọi người Tiệt Giáo bằng không xuất hiện một nam tử hắc y chắp hai tay sau lưng.

Nam tử hắc y tóc đen, đồng khổng đen nhánh đến mức làm người ta tim đập nhanh.

Nhìn nam tử này, Côn Bằng cảm thấy có chút quen mắt, nhưng nhất thời không nhớ ra là ai. "La Hầu!" Thế nhưng, khác với Côn Bằng, tại Tử Tiêu Cung đang chăm chú quan sát trận chiến này, Hồng Quân lại sắc mặt đại biến!

Hắn đối với La Hầu không thể quen thuộc hơn được nữa!

Năm đó Ma Đạo chi tranh, hắn cùng La Hầu chiến lâu như vậy, cuối cùng lợi dụng mưu kế đánh giết La Hầu, tương truyền La Hầu đã chết, thế nhưng không ngờ La Hầu lại sống lại!

Hơn nữa còn đứng ở phe Tiệt Giáo, đứng ở bên phía Địa Phủ!

Chuyện này là sao?

Hồng Quân rốt cuộc không cách nào bình tĩnh được nữa.

La Hầu phục sinh, loại sự tình này giản trực chưa từng nghe thấy!

Hắn biết rõ La Hầu đáng sợ cỡ nào.

Tuy rằng chỉ có tu vi Chuẩn Thánh, nhưng đó là đệ nhất nhân chân chính dưới Thánh Nhân!

Dù sao danh hiệu Ma Tổ cũng không phải để chơi đùa!

La Hầu cũng là một trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần a!

Cùng lúc đó, Chư Thiên Thánh Nhân nhìn thấy La Hầu xuất hiện, cũng hô hấp cứng lại, trở nên vô cùng chấn kinh.

La Hầu xuất hiện!

Từ trong Địa Phủ xuất hiện!

Sao có thể?

Địa Phủ rốt cuộc có bao nhiêu thần bí, ngay cả người đã chết như La Hầu cũng xuất hiện! "Hừ!

Chuẩn Thánh đỉnh phong thì thế nào!

Thật sự cho rằng bản tọa sẽ sợ ngươi?" Côn Bằng tạm thời chưa nhận ra La Hầu, lưng mọc hai cánh, thân thể run lên, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt La Hầu, trong tay xuất hiện một thanh kiếm, Côn Bằng Kiếm!

Đây là bản mệnh linh bảo do Côn Bằng thu thập tinh huyết Tổ Vu luyện chế thành.

Uy lực tuyệt đối không thua kém Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Một kiếm chém xuống, gió tanh mưa máu, không gian phá toái!

La Hầu ngay cả lông mày cũng không động, tay thoáng một cái, một thanh trường thương hắc hồng sắc xuất hiện trong tay! "Thí Thần

Thương!

La Hầu!" Côn Bằng nhìn thấy Thí Thần Thương, lập tức mí mắt nhảy dựng, tâm kinh thịt nhảy.

Đồng thời, hắn cũng nhận ra La Hầu!

Vì sao thanh niên hắc y này nhìn quen mắt như vậy!

Nguyên lai là La Hầu!

Tuy rằng trước đó Thí Thần Thương xuất hiện trong tay Minh Hà, nhưng Côn Bằng ngay lập tức nghĩ đến La Hầu!

La Hầu một câu cũng không nói, chộp lấy Thí Thần Thương, mạnh mẽ vung lên.

Vô tận sát phạt chi lực bạo phát, "Oanh long" một tiếng cự hưởng, Côn Bằng Kiếm căn bản vô lực ngăn cản Thí Thần Thương, trực tiếp "rắc" một tiếng gãy đôi, sau đó Côn Bằng sắc mặt kịch biến! "Phốc ~" Côn Bằng quá nửa thân thể đều bị oanh đến suýt chút nữa nát vụn, trực tiếp bay ngược ra ngoài, xoay người muốn bỏ chạy!

Đối mặt với La Hầu cầm Thí Thần Thương, hắn căn bản không phải đối thủ! "Thật hoài niệm cảm giác này." La Hầu lầm bầm một tiếng.

Đã lâu không dùng Thí Thần Thương, cách đây không lâu Minh Hà mới trả lại Thí Thần Thương cho hắn.

Hiện tại, rốt cục có thể yên tâm đánh một trận!

Hắn mạnh mẽ nhìn về phía Côn Bằng, trực tiếp bước ra một bước, trong nháy mắt đuổi kịp Côn Bằng!

Côn Bằng vốn am hiểu tốc độ, nhưng hiện tại thân thụ trọng thương, tốc độ đương nhiên có ảnh hưởng, cho nên áp căn không so được với La Hầu! "La Hầu!

Ngươi còn nhớ năm đó hủy Linh Sơn của ta!

Dẫn đến Tây Phương ta hiện tại đều chưa khôi phục!" Đúng lúc này, một đạo thanh âm phẫn nộ vang lên!

Tiếp đó, Chuẩn Đề đạo nhân xuất hiện trước mặt La Hầu, ngăn cản đường đi của hắn, thậm chí trực tiếp vung tay lên, một đạo Thánh uy khủng bố xuất hiện, trực tiếp nghiền ép La Hầu.

La Hầu dù cường hãn, cũng khó có thể ngăn cản Thánh uy!

Thánh Nhân chi hạ giai lâu nghĩ, câu này không phải nói chơi.

La Hầu dù mạnh, cũng chỉ là Chuẩn Thánh mà thôi, căn bản không có khả năng là đối thủ của Chuẩn Đề đạo nhân.

La Hầu sắc mặt trầm xuống.

Đám người Tây Phương Giáo này quả nhiên vô sỉ!

Lại dùng thân phận Thánh Nhân để áp người! "Chuẩn Đề Thánh Nhân!

Dùng thân phận Thánh Nhân đối phó Chuẩn Thánh Địa Phủ ta, có chút không hợp thích chứ?" Đa Bảo đạo nhân cắn răng nói. "Bản thánh hành sự, hạ tất để ngươi chỉ trỏ!

Cút!" Chuẩn Đề quát lạnh một tiếng, một đạo uy áp khủng bố rơi xuống, Đa Bảo lập tức thổ ra một ngụm máu tươi, đăng đăng đăng lui lại vài bước, phẫn nộ nhìn Chuẩn Đề đạo nhân!

Chương 76

"Khu khu Chuẩn Đề, mặt mũi thật lớn!

Năm đó cái tính cách không biết xấu hổ vẫn không thay đổi!

Năm xưa nếu không phải ta đem Thánh vị nhường cho ngươi, hôm nay há có thể dung ngươi hiêu trương?

Đồ vong ân phụ nghĩa!" Lại một đạo thanh âm lãnh đạm vang lên.

Tiếp đó, mọi người phát hiện bên cạnh La Hầu đứng một đạo nhân thân mặc hồng sắc đạo bào! "Hồng Vân!" Nhìn đạo nhân kia, Chuẩn Đề lập tức kinh hô một tiếng, bất khả tư nghị nói!

Không sai, người đứng trước mặt nói chuyện, chính là Hồng Vân đã sớm tử vong!

Hồng Vân không phải đã bị Côn Bằng đánh lén giết chết rồi sao?

Lại phục sinh rồi!

Hơn nữa khí tức này... là Thánh Nhân!

Chuẩn Đề hít sâu một hơi khí lạnh!

Côn Bằng tự nhiên cũng nhìn thấy một màn này, sắc mặt kịch biến!

Năm đó Hồng Vân là bị hắn đánh lén giết chết, vì chuyện này, hắn đã trốn Trấn Nguyên Tử rất lâu.

Nhưng không ngờ, Hồng Vân sống lại?

Hơn nữa còn trở thành Thánh Nhân!

Côn Bằng trong lòng lộp bộp, lập tức cảm thấy không ổn!

Hồng Vân chính là tử đối đầu của hắn a.

Hiện tại Hồng Vân sống lại, mang theo tu vi khiến người ta tim đập nhanh, trong lòng hắn tự nhiên sợ hãi!

Cùng lúc đó, Chư Thiên Thánh Nhân cũng quan sát được một màn này.

Hồng Vân sống lại?

Tu vi lại biến thành mạnh như vậy!

Sao có thể?

Hồng Quân trực tiếp đứng dậy, không dám tin nhìn một màn trước mắt.

Hồng Vân sống lại!

Cũng là từ trong Địa Phủ đi ra!

Điều này đại biểu cho cái gì?

Chẳng lẽ, Địa Phủ sở hữu năng lực bực này, có thể khiến người chết phục sinh?

Chuyện này có liên quan đến Minh Hà?

Nếu là như vậy, thì quá khủng bố rồi!

Phải biết rằng, cái chết của Hồng Vân và La Hầu không giống kiểu chết của đệ tử Tiệt Giáo.

La Hầu và Hồng Vân đã chết bao nhiêu năm rồi?

Đến cả chân linh cũng không thấy đâu!

Minh Hà có thể làm cho đám đệ tử Tiệt Giáo phục sinh là chuyện bình thường, Phong Thần Bảng cũng có năng lực này!

Nhưng La Hầu và Hồng Vân đều đã chết bao lâu rồi?

Vậy mà có thể sống lại!

Quá mức bất khả tư nghị!

Hồng Quân có chút ngồi không yên, có loại dự cảm bất tường.

Còn có một điểm, Hồng Vân thành Thánh, hắn hoàn toàn không có cảm giác!

Phải biết rằng, làm người thân hợp Thiên Đạo như Hồng Quân, có ai thành Thánh, hắn hẳn là phi thường rõ ràng mới đúng.

Ví dụ như năm đó Huyền Quy thành Thánh, đã gây ra oanh động cực lớn, Chư Thiên đại năng đều biết chuyện này!

Hiện tại Hồng Vân thành Thánh, lặng yên không một tiếng động!

Giống như năm đó Minh Hà thành Thánh vậy.

Chẳng lẽ, Hồng Vân cũng là Đại Đạo Thánh Nhân?

Trong lòng Hồng Quân lần nữa xuất hiện nguy cơ cảm cực lớn.

Thái Thượng và Nguyên Thủy đám người cũng vô cùng kinh ngạc!

Hồng Vân cũng phục sinh rồi!

Hơn nữa còn là Thánh Nhân chi cảnh.

Nói như vậy, hiện tại Địa Phủ đã sở hữu năm tôn Thánh Nhân!

Minh Hà, Hậu Thổ, Thông Thiên, Huyền Quy cùng với hiện tại là Hồng Vân!

Ai còn dám trêu chọc Địa Phủ?

Số lượng Thánh Nhân còn nhiều hơn toàn bộ địa phương khác của Hồng Hoang cộng lại!

Địa Phủ làm sao làm được?

Bọn hắn cảm thấy, khẳng định là bản sự của Minh Hà.

Chuẩn Đề đạo nhân đối mặt với lời chất vấn của Hồng Vân, lập

tức cảm thấy xấu hổ vô cùng.

Xác thực, hắn có thể thành Thánh, tuyệt đối là công lao của Hồng Vân.

Năm đó lúc Hồng Quân giảng đạo lần thứ nhất, Chư Thiên đại năng tranh đoạt sáu cái bồ đoàn, vốn Hồng Vân cũng hoạch đắc một cái bồ đoàn, sau đó nhường cho Chuẩn Đề.

Bồ đoàn chính là Thánh vị.

Cho nên, Thánh vị của Chuẩn Đề đạo nhân có thể nói là do Hồng Vân cấp cho. "Cái đó, Hồng Vân đạo hữu tấn thăng Thánh Nhân, thật đáng chúc mừng a!" Chuẩn Đề đạo nhân cười a a nói.

Hồng Vân hừ lạnh một tiếng, không chút do dự vung tay lên, Cửu Cửu Tán Hồn Hồ Lô xuất hiện, không chút do dự cùng Chuẩn Đề đại nhân đánh nhau.

Hắn không muốn cùng Chuẩn Đề nói nhảm nữa.

Chuẩn Đề đạo nhân bị Hồng Vân cản lại, La Hầu không nói nhảm nữa, lần nữa truy kích, trong nháy mắt đuổi kịp Côn Bằng.

Côn Bằng sợ đến mức sắc mặt đại biến, lập tức xoay người chạy.

Nhưng đã muộn! "Phốc" một tiếng, nhục thể Côn Bằng sụp đổ, chỉ còn lại nguyên thần cuồng đào. "Chạy?" La Hầu khinh thường cười một tiếng, lần nữa đuổi theo. "Đạo Tổ cứu mạng!" Côn Bằng kinh hô một tiếng.

Nhưng Hồng Quân không có ra tay, hiện tại hắn y nguyên như vậy, thân hợp Thiên Đạo, nếu không vạn bất đắc dĩ thì không thể xuất thủ, nếu không sẽ vi phản ý chí Thiên Đạo, đối với việc thân hợp Thiên Đạo có trở ngại cực lớn.

Bất quá, Hồng Quân không ra tay, không đại biểu người khác

không ra tay.

Tiếp Dẫn đạo nhân và Nguyên Thủy trực tiếp xuất hiện, đồng thời công hướng La Hầu, muốn trực tiếp đem La Hầu diệt sát! "Nguyên Thủy, Tiếp Dẫn, hai người các ngươi thật vô sỉ a!

Hai cái Thánh Nhân liên thủ đối phó một cái Chuẩn Thánh!

Chương 77

Thật không biết xấu hổ!

Tân khổ bản tọa đã sớm xa lánh các ngươi!" Một đạo thanh âm khinh thường vang lên, tiếp đó vô số kiếm khí đem Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn bao trùm, tu vi khủng bố của Thông Thiên bạo phát, trực tiếp ngăn cản Nhị Thánh!

Thông Thiên hiện tại tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, Nguyên Thủy và Tiếp Dẫn một khi liên thủ, hắn cũng không dám đại ý!

La Hầu thừa cơ hội này xuất hiện sau lưng Côn Bằng, không chút do dự một thương oanh xuống. "A!" Côn Bằng thảm khiếu một tiếng, nguyên thần sụp đổ, vẫn lạc đương trường!

Côn Bằng không phải Thánh Nhân, lại không có ký tên lên Phong Thần Bảng, chết rồi cũng là triệt để chết rồi, thậm chí ngay cả cơ hội chuyển thế luân hồi cũng không có!

Hồng Quân sắc mặt khó coi.

Vốn tưởng rằng bằng cách này có thể dẫn xuất Minh Hà, sau đó Dương Mi đạo nhân giáng lâm, trực tiếp trấn sát Minh Hà!

Thế nhưng không ngờ, Địa Phủ có nhiều Thánh Nhân như vậy, ngay cả La Hầu cũng được phục sinh, dẫn đến trong Phong Thần đại chiến, Côn Bằng vốn vô địch lại trực tiếp bị La Hầu diệt sát!

Kế hoạch lập tức thất bại! "Thái Thượng, trực tiếp ra tay, đánh giết đệ tử Tiệt Giáo!" Hồng Quân không chút do dự truyền lệnh xuống.

Thái Thượng ánh mắt lóe lên, nhận được lệnh của Hồng Quân, không chút do dự giáng lâm Cửu Châu, xuất hiện trước mặt đông đảo

đệ tử Tiệt Giáo, trực tiếp đối với đệ tử Tiệt Giáo ra tay! "Thái Thượng!" Thông Thiên nộ quát một tiếng.

Mấy tên này sao lại không biết xấu hổ như vậy!

Lần này lại lấy đệ tử Tiệt Giáo ra động thủ! "Oanh ~" Nhưng đúng lúc này, một đạo Hủy Diệt Pháp Tắc xuất hiện trước mặt Thái Thượng.

Thái Thượng sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian cuồng lui, nhưng dù vậy, vẫn chịu ảnh hưởng, há miệng phun ra máu tươi!

Thái Thượng kinh hãi nhìn về phía trước mặt chúng đệ tử Tiệt Giáo, trong lòng thầm nghĩ, chẳng lẽ Minh Hà ra tay rồi?

Hồng Quân thì trong lòng vui vẻ, Minh Hà gia hỏa này, rốt cục ra tay rồi!

Thế nhưng, chờ Hồng Quân nhìn rõ ràng người kia sau, sắc mặt lập tức đại biến!

Không phải Minh Hà!

Đó căn bản không phải Minh Hà!

Hồng Quân không thể tin được nhìn một màn trước mắt, đó tuyệt đối không phải Minh Hà!

Hủy diệt khí tức trên người kẻ đó khiến Hồng Quân đều có chút tim đập nhanh, tuy rằng chỉ có Hỗn Nguyên lục trọng thiên, nhưng tùy tiện vừa ra tay, đã có thể trọng thương Thái Thượng!

Hồng Hoang từ lúc nào xuất hiện một cường nhân như vậy? "Hỗn Độn khí tức!" Hồng Quân có chút miệng đắng lưỡi khô.

Hắn phát hiện, người thi triển Hủy Diệt Pháp Tắc kia, căn bản không phải người của Hồng Hoang, mà sinh ra từ trong Hỗn Độn! "Hỗn Độn Ma Thần, Băng Thiên đạo nhân!" Hồng Quân hô hấp có

chút dồn dập, tim đập không khỏi gia tốc.

Hủy Diệt Ma Thần?

Đó chính là Ma Thần bài danh thứ mười trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần trong Hỗn Độn!

Luận phá hoại lực, cận thứ vu Bàn Cổ!

Hồng Quân đương nhiên biết sự tồn tại của Hủy Diệt Ma Thần, lúc này nhìn thấy Hủy Diệt Ma Thần từ trong Địa Phủ đi ra, sự chấn kinh của hắn không pháp biểu đạt!

Lại từ Địa Phủ đi ra!

Rõ ràng là người của Địa Phủ!

Chẳng lẽ, Hủy Diệt Ma Thần Băng Thiên đạo nhân cũng giống như Hồng Vân, La Hầu bị phục sinh sao?

Cái này cũng quá khủng bố rồi!

Ngay cả tồn tại bực này như Hủy Diệt Ma Thần Băng Thiên đạo nhân cũng có thể phục sinh!

Rốt cuộc là ai làm?

Chẳng lẽ thật sự là Minh Hà sao?

Hắn tìm được tàn tồn thần hồn của Băng Thiên đạo nhân?

Hồng Quân biết rõ, ba ngàn Ma Thần năm đó tuy rằng hầu như toàn bộ vẫn lạc, nhưng ít nhiều có tàn tồn thần hồn lưu lại, phiêu đãng trong Hỗn Độn.

Chỉ là muốn tìm những thần hồn này, hầu như không có khả năng.

Muốn tìm, nhất định phải thần hồn xuất khiếu, tiến vào trong Hỗn Độn, mới có thể tìm được thần hồn du đãng tại Hỗn Độn.

Nhưng bất kể là Thánh Nhân hay tồn tại đẳng cấp Hỗn Nguyên

Vô Cực Đại La Kim Tiên, đều không dám để thần hồn tiến vào Hỗn Độn, căn bản không pháp thừa thụ lực trùng kích khủng bố của Hỗn Độn.

Tùy tiện một đạo Hỗn Độn phong bạo, có thể xé rách thần hồn thành cặn bã.

Vậy mà hiện tại, Địa Phủ phục sinh Băng Thiên đạo nhân!

Cái này cũng quá khủng bố rồi!

Hồng Quân trong lòng có chút lạnh lẽo.

Bất quá rất nhanh hắn thích nhiên.

Băng Thiên đạo nhân thì thế nào?

Chỉ cần không có tồn tại khủng bố đẳng cấp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thì không có khả năng lần nữa phản bại vi thắng.

Hơn nữa, Hồng Quân biết rõ, ba ngàn Đại Đạo Ma Thần năm đó bị Bàn Cổ một búa bổ xuống, toàn bộ bị thương căn cơ, cho dù phục sinh, tu vi cũng tất định sẽ ngã xuống.

Ví dụ như Hủy Diệt Ma Thần, từ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, rơi xuống hiện tại là Hỗn Nguyên lục trọng thiên!

Hồng Quân minh bạch những điều này sau, tự nhiên cũng sẽ không sợ hãi nữa.

Thế là, Hồng Quân lại một lần nữa bình tĩnh lại.

Bất quá, Thái Thượng đám người sẽ không bình tĩnh như vậy.

Thái Thượng điên cuồng lui lại, vết thương trên người phi thường khủng bố, chảy máu không ngừng, thậm chí dĩ thân thể của hắn cũng khó khôi phục! "Đại Đạo Hủy Diệt Pháp Tắc!" Thái Thượng ánh mắt âm trầm nhìn chằm chằm Băng Thiên đạo nhân.

Cảnh giới Hỗn Nguyên lục trọng thiên!

Lĩnh ngộ Đại Đạo Hủy Diệt Pháp Tắc!

Địa Phủ có nhân vật bực này!

Nói như vậy, hiện tại Địa Phủ có sáu tôn Thánh Nhân, trong đó có một tôn lục trọng thiên khủng bố, vừa ra tay trực tiếp thương tổn Thái Thượng!

Nguyên Thủy, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đạo nhân đều dừng lại, kinh hãi nhìn Băng Thiên đạo nhân, nghĩ tới nghĩ lui cũng không nhớ Hồng Hoang có nhân vật số má này!

Hồng Vân và La Hầu thì thôi, đã từng cũng là đại năng nhân vật danh khí rất lớn tại Hồng Hoang.

Cái tên hồn thân tán phát khí tức hủy diệt, thậm chí ngay cả mặt mũi đều nhìn không rõ này là Thánh Nhân phương nào?

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa nhìn chăm chú một màn này, hô hấp đều có chút dồn dập.

Tồn tại Hỗn Nguyên lục trọng thiên!

Lĩnh ngộ Đại Đạo Hủy Diệt quy tắc!

Chẳng lẽ, người này cũng giống như Minh Hà, là một Đại Đạo Thánh Nhân, phi Thiên Đạo Thánh Nhân sao?

Nếu là như vậy, Địa Phủ cũng quá khủng bố rồi!

Sáu tôn Thánh Nhân, trong đó có hai cái Đại Đạo Thánh Nhân!

Nữ Oa càng phát giác Địa Phủ thần bí.

Đồng thời cũng ám tự khánh hạnh tịnh không đắc tội Địa Phủ.

Chương 78

"Hừ, không phải chuẩn bị ỷ thế hiếp người sao?" Thông Thiên một tay cầm Tru Tiên Tứ Kiếm, lạnh lùng nhìn đám người Thái Thượng.

Hiện tại hắn đối với đám người Thái Thượng vô cùng chán ghét.

Cẩu thí huynh đệ, tẫn đối làm ra một số sự tình dơ bẩn, nếu không phải Minh Hà, hạ tràng của hắn e rằng vô cùng thê thảm đi.

Nguyên Thủy sắc mặt khó coi, lạnh lùng nói: "Thông Thiên, nếu không phải trượng vào có người làm chỗ dựa, Tiệt Giáo đã sớm phúc diệt!" Thông Thiên khinh thường nói: "Phải không?

Vậy ta và ngươi đơn đấu, bản tọa ngược lại muốn nhìn xem ngươi có mấy cân mấy lượng!" Nói xong, Thông Thiên trực tiếp hóa thành trường hồng, xách theo Tru Tiên Kiếm lao về phía Nguyên Thủy.

Nguyên Thủy sắc mặt đại biến, không chút do dự lui lại.

Thái Thượng đám người cũng chuẩn bị động thủ. "Đã nói đơn đấu là đơn đấu, đã bọn ngươi muốn ra tay như vậy, bần đạo sẽ bồi các ngươi chơi đùa." Lúc này Băng Thiên đạo nhân phát ra một tiếng cười khẽ, tiếp đó nâng tay ấn một cái, một cỗ Hủy Diệt Pháp Tắc khủng bố tại bên người Thái Thượng bạo phát.

Thái Thượng sắc mặt đại biến, lấy ra Băng Diệt Chi Chùy, tranh thủ thời gian thi triển Băng Diệt Pháp Tắc, dùng để ngăn cản Hủy Diệt Pháp Tắc.

Thế nhưng, Băng Diệt Pháp Tắc của Thái Thượng nhẹ nhõm bị Băng Thiên đạo nhân hóa giải. "Diệt!" Thái Thượng vung Băng Diệt

Chi Chùy, cấp cấp thi triển ra Diệt Tự Quyết, oanh kích tại Hủy Diệt Pháp Tắc, mới đem Hủy Diệt Pháp Tắc tồi hủy, nếu không thì, nếu bị Hủy Diệt Pháp Tắc kích trúng, e rằng lại muốn trọng thương! "Băng Diệt Pháp Tắc?

Có chút ý tứ, chỉ tiếc nắm giữ không đủ hỏa hầu." Băng Thiên đạo nhân khinh thường cười một tiếng, tóc dài trên người phi vũ, nâng tay nắm chặt: "Diệt Thiên!" "Oanh long" một tiếng cự hưởng.

Tứ diện bát phương vang lên thanh âm sụp đổ khủng bố, trên trời một đạo Hủy Diệt Đại Thủ từ trên trời giáng xuống, trong nháy mắt rơi vào trên người Thái Thượng.

Thái Thượng kiệt tẫn toàn lực thi triển Diệt Tự Quyết, đồng thời lấy ra Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp muốn ngăn cản Hủy Diệt Đại Thủ, nhưng y nguyên khó có thể ngăn cản!

Băng Diệt Chi Chùy trực tiếp sụp đổ, trên Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp toát ra vô tận kim quang, lượng lớn Khai Thiên Công Đức để ngự lấy Hủy Diệt Chi Lực khủng bố! "Oanh long long ~" Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp phát ra kinh thiên cự minh, toàn bộ tháp thân điên cuồng run rẩy, vô số Khai Thiên Công Đức sụp đổ, kim quang yển kỳ tức cổ, cấp tốc quy về bình tĩnh.

Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp bay trở về trong tay Thái Thượng, Thái Thượng sắc mặt đại biến, bị Hủy Diệt Chi Thủ phách trúng, trên người toát ra vô số vết nứt, thân thể tầng tầng sụp đổ! "Ngưng cho lão phu!" Thái Thượng nộ hống một tiếng, tu vi Hỗn Nguyên ngũ trọng thiên toàn bộ bạo phát, dùng để ngăn cản cỗ Hủy Diệt Chi Lực kia, mới rốt cục miễn cưỡng ngăn cản được.

Nếu lại bị đánh giết một lần, thật sự sẽ tu vi ngã xuống, đạo cơ tổn hại!

Thái Thượng tuy rằng chặn được một lần Hủy Diệt Đại Thủ,

nhưng trong lòng y nguyên tim đập nhanh, không chút do dự xoay người bỏ chạy, muốn cấp tốc rời khỏi nơi này.

Người này quá đáng sợ!

Căn bản không dám lưu tại nơi này, nếu không thì phi thường nguy hiểm, hơi không chú ý thật sự sẽ lần nữa vẫn lạc! "Chạy?

Đã hỏi qua bần đạo chưa?" Băng Thiên đạo nhân hừ lạnh một tiếng, nâng tay vung lên, tu vi khủng bố bạo phát, Hủy Diệt Pháp Tắc lần nữa xuất hiện.

Thái Thượng thầm kêu khổ không ngừng.

Bị một cái tồn tại khủng bố như vậy để mắt tới!

Minh Hà rồi lại đến kẻ này, người Địa Phủ thật sự từng cái đều là quái vật sao? "Oanh long ~" Thế nhưng đúng lúc này, một ngón tay khổng lồ từ trên trời giáng xuống, rơi vào trên những Hủy Diệt Pháp Tắc kia, vô số Hủy Diệt Pháp Tắc trực tiếp bị ngón tay kia nhẹ nhõm tồi hủy, một điểm cũng không thừa. "Đạo Tổ!" Thái Thượng trong lòng kích động.

Sư tôn rốt cục ra tay rồi!

Nếu lại không ra tay, hắn khả năng thật sự phải chết tại nơi này.

Băng Thiên đạo nhân nhíu mày, nhìn lên trời.

Chỉ thấy Hồng Quân đứng trên trời, trên người đạo đạo pháp tắc giáng lâm. "Hồng Hoang là thế giới do Bàn Cổ đại thần khai tịch.

Các ngươi Hỗn Độn Ma Thần, có tư cách gì xuất hiện?

Hiện tại rời khỏi Hồng Hoang, bần đạo còn có thể tha cho một mạng." Hồng Quân lãnh mạc nói.

Nhưng một câu nói này, lại nhấc lên phong bạo cực lớn!

Chư Thánh kinh hãi nhìn Băng Thiên đạo nhân, trong lòng tràn ngập chấn kinh.

Hỗn Độn Ma Thần!

Người trước mắt nhìn không rõ diện mạo, trên người đầy khí tức hủy diệt này là Hỗn Độn Ma Thần?

Sao có thể!

Trong Địa Phủ, có Hỗn Độn Ma Thần?

Tại trong mắt Chư Thánh, không, tại trong mắt tất cả sinh linh Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần đó đều là tồn tại nghịch thiên, người nào cũng cường hãn vô cùng!

Sinh ra trong Hỗn Độn, hóa hình liền có tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, người nào cũng sở hữu bạn sinh Hỗn Độn Linh Bảo, nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc!

Những tồn tại đẳng cấp như vậy, đều là cấp bậc vô thượng.

Nhưng hiện tại lại xuất hiện tại Địa Phủ?

Sao có thể!

Tất cả mọi người đều bị chấn trụ.

Tất cả mọi người đều liên tưởng đến Minh Hà, chẳng lẽ, lại là kiệt tác của Minh Hà sao?

Thái Thượng bất khả tư nghị nhìn Băng Thiên đạo nhân, trong lòng khổ sáp vô cùng.

Hắn dám đi giao thủ cùng Hỗn Độn Ma Thần, đây không phải tìm chết sao?

Phải biết rằng, Hỗn Độn Ma Thần là những người cùng thời đại với Bàn Cổ đại thần, thực lực cường kính, cử thủ đầu túc chi gian

đều là Đại Đạo Pháp Tắc!

Đừng nhìn chỉ kém một cái cảnh giới, nhưng tuyệt đối là tồn tại cấp bậc nghiền ép.

Thái Thượng thậm chí ám tự khánh hạnh, tại trong tay Hỗn Độn Ma Thần sống sót.

Thật là trong bất hạnh có vạn hạnh.

Chỉ là, cái Địa Phủ này cũng quá thần bí rồi, vì sao ngay cả Hỗn Độn Ma Thần cũng có a?

Lúc này, Băng Thiên đạo nhân nghe vậy, đạm đạm nói: "Tư cách là do bần đạo cấp, không phải do Hồng Quân ngươi cấp.

Tích nhật Hồng Quân ngươi thân là một trong các Ma Thần, lại chỉ dám trốn ở một bên, thậm chí ngay cả chính diện Bàn Cổ cũng không dám xuất hiện!

Nhân vật như thế này, lại có tư cách gì nói chuyện trước mặt bần đạo?

Thật đáng buồn cười." Hồng Quân sắc mặt lập tức trầm xuống, lạnh lùng nói: "Ngươi muốn chết?" Băng Thiên đạo nhân đáp: "Bần đạo không thèm nhiều lời với hạng người như ngươi, có bản sự thì thi triển ra đi, bần đạo ngược lại muốn nhìn xem, Thiên Đạo rốt cuộc lợi hại cỡ nào." "Tìm chết!" Hồng Quân sắc mặt trầm xuống, nâng tay ấn một cái, ngón tay khổng lồ kia lần nữa xuất hiện, ầm ầm hướng về phía Băng Thiên đạo nhân ấn xuống.

Băng Thiên đạo nhân hừ lạnh một tiếng, Hủy Diệt Đại Thủ lần nữa xuất hiện, va chạm cùng ngón tay khổng lồ kia.

Hủy Diệt Đại Thủ toàn bộ đều do Hủy Diệt Pháp Tắc ngưng tụ thành, hủy diệt khí tức kinh thiên động địa, vô số không gian đều vì đó sụp đổ! "Oanh long ~" Một tiếng cự hưởng, Hủy Diệt Chi Thủ không

cách nào ngăn cản ngón tay khổng lồ của Hồng Quân!

Dù sao, Hồng Quân mượn nhờ Thiên Đạo chi lực, tuy rằng chưa đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhưng cũng không sai biệt lắm!

Băng Thiên đạo nhân Hủy Diệt Pháp Tắc tuy rằng là cấp bậc Đại Đạo, nhưng quy căn kết để, hiện tại Băng Thiên đạo nhân chỉ có tu vi Hỗn Nguyên lục trọng thiên, không có khả năng là đối thủ của Hồng Quân.

Trên trời từng đạo vết nứt khổng lồ xuất hiện, trên mặt đất cũng xuất hiện từng đạo vết rạn, giống như đại địa chấn.

Toàn bộ Cửu Châu nhân thử tao ngộ tổn thương cực lớn.

Tồn tại khủng bố Hỗn Nguyên lục trọng thiên va chạm cùng Thiên Đạo hóa thân, đại địa Hồng Hoang căn bản không có khả năng thừa thụ được!

Toàn bộ đại địa Hồng Hoang đều xuất hiện tổn thương trình độ khác nhau.

Bất quá đúng lúc này, từng đạo quang mang thổ hoàng sắc xuất hiện, đem tất cả Nhân tộc toàn bộ hộ tại trong đó, không có bất kỳ người nào bởi vì lần va chạm này mà bị thương hoặc tử vong.

Đó là Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận và Địa Khôn Bát Quái Trận.

Dùng để bảo hộ Nhân tộc và Địa Phủ.

Chương 79

Là do Minh Hà thi triển ra trước khi bế quan. "Phốc ~" Băng Thiên đạo nhân trực tiếp bay ngược ra ngoài, há miệng phun ra máu tươi. "Hừ!

Tại Hồng Hoang, phi Hỗn Độn!

Muốn tại Hồng Hoang làm càn, phải hỏi lão phu!" Hồng Quân lạnh lùng nói. "Phải không?" Tại nháy mắt Hồng Quân vừa dứt lời, một đạo thanh âm đạm mạc vang lên, tiếp đó một đạo Hỗn Độn Chi Khí lặng yên không một tiếng động rơi vào trên người Hồng Quân. "Phốc!" Hồng Quân trực tiếp thổ ra một ngụm máu tươi, thân thể đại diện tích hội tán, trực tiếp bay ngược ra ngoài. "Hỗn Độn Chi Khí!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Sao có thể!" Hồng Quân trừng lớn mắt, trong lòng như có vạn lôi bôn đằng.

Công kích vừa rồi, tuyệt đối là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Hắn có thể cảm nhận được!

Chẳng lẽ Minh Hà xuất quan rồi, tất cánh đạp nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Nhưng, đây là sự tình không có khả năng a!

Minh Hà sao có thể nhanh như vậy đạp nhập loại cảnh giới đó? "Đạo Tổ!

Sư tôn!" Hồng Quân bị đánh thương, lập tức Thái Thượng và Tây Phương Nhị Thánh đều kinh hô một tiếng, bất khả tư nghị nhìn Hồng Quân.

Bọn họ đều đang nghĩ, sao có thể a?

Rốt cuộc là ai, có thể cường thế như vậy, một chiêu đả thương Hồng Quân Đạo Tổ!

Chẳng lẽ là Minh Hà?

Nhưng bọn hắn sai rồi.

Chỉ thấy bên cạnh Băng Thiên đạo nhân xuất hiện một lão giả râu tóc bạc trắng, lão giả kia trên người tán phát một loại khí tức hư vô hỗn loạn, đôi mắt phảng phất có một đoạn thế giới Hỗn Độn!

Nhìn đến mức mọi người tâm thần chấn động, thất kinh.

Lại là ai?

Thái Thượng đám người kinh nghi bất định nhìn lão giả kia.

Hồng Quân thì sắc mặt đại biến, kinh khủng nhìn lão giả: "Hỗn Nguyên Lão Tổ!" Kinh hô xuất thanh, tất cả mọi người đều ngẩn ra, sau đó trừng lớn mắt nhìn Hỗn Nguyên Lão Tổ.

Đây là Hỗn Nguyên Lão Tổ?

Sao có thể!

Hỗn Nguyên Lão Tổ, đó chính là một trong mười đại Hỗn Độn Ma Thần a, nếu không tính Bàn Cổ, thì bài danh thứ ba, cận thứ vu Thời Thần đạo nhân và Dương Mi đạo nhân!

Ngay cả Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng xuất hiện?

Đã xuất hiện một cái Băng Thiên đạo nhân, chỉ là cảnh giới Hỗn Nguyên lục trọng thiên, hiện tại trực tiếp xuất hiện một cái Hỗn Nguyên Lão Tổ, vừa ra tay đã trọng thương Hồng Quân!

Hồng Quân ở trong tay hắn ngay cả một chiêu cũng không đỡ được, cái này cũng quá khủng bố rồi đi?

Thái Thượng hô hấp dồn dập, một trái tim trực tiếp rơi xuống vực sâu.

Hắn quá rõ ràng Hỗn Nguyên Lão Tổ từ đâu ra, rõ ràng là từ Địa Phủ, là người của Minh Hà!

Giống như Băng Thiên đạo nhân!

Hỗn Nguyên Lão Tổ xuất hiện, trực tiếp làm cho Thái Thượng rốt cuộc không có tâm tư phản kích.

Ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ đều bị một chiêu đánh bại, thân thụ trọng thương, cho dù Hồng Quân Đạo Tổ thân hợp Thiên Đạo, cũng không có khả năng là đối thủ của Hỗn Nguyên Lão Tổ a!

Cái tên Minh Hà này, rốt cuộc từ đâu đem những Ma Thần này dẫn nhập Địa Phủ?

Hơn nữa, nhìn ra được, u minh chi khí trên người Hỗn Nguyên Lão Tổ và Băng Thiên đạo nhân phi thường nặng, hiển nhiên đã trở thành thần chức nhân viên của Địa Phủ.

Nói cách khác, là bị Minh Hà chưởng khống sinh tử!

Minh Hà tuy rằng hiện tại không có xuất diện, nhưng rõ ràng, Phong Thần đại kiếp lần này, tự hồ lại một lần nữa thất bại!

Lần này càng quá đáng hơn, Minh Hà thậm chí đều không có xuất hiện!

Bọn hắn trực tiếp lạc bại rồi sao? "Oanh long ~" Một bên khác, Nguyên Thủy miệng thổ máu tươi bị Thông Thiên đánh cho bay ngược ra ngoài, trực tiếp lạc bại!

Đối mặt với Thông Thiên tu vi Hỗn Nguyên tứ trọng thiên, lại có Tru Tiên Tứ Kiếm, Nguyên Thủy căn bản không phải đối thủ! "Nguyên Thủy, ngươi có phục hay không!" Thông Thiên lạnh lùng

nói.

Nguyên Thủy sắc mặt khó coi, lại một câu cũng không dám nói, bởi vì hắn cũng nhìn thấy Hỗn Nguyên Lão Tổ.

Hỗn Nguyên Lão Tổ hừ lạnh một tiếng: "Khu khu Hồng Quân, cũng dám ở trước mặt lão phu hiêu trương!

Ngã đẳng Hỗn Độn Ma Thần, tại Hồng Hoang tiện tại Hồng Hoang, ngươi có thể làm gì được ta?" Hỗn Nguyên Lão Tổ tu vi khủng bố bạo phát, Hồng Quân cũng sắc mặt kịch biến, thầm kêu khổ không ngừng, lần nữa thổ ra máu tươi, chỉ có thể mượn nhờ Thiên Đạo để kháng uy áp khủng bố của Hỗn Nguyên Lão Tổ.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên - tồn tại khủng bố!

Vẻn vẹn uy áp, đã có thể nghiền ép Hồng Quân!

Quá khủng bố!

Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh đều trong lòng một mảnh lạnh lẽo. "Hỗn Nguyên, ngươi còn sống, ngược lại làm cho lão phu kinh ngạc a." Bất quá đúng lúc này, lại một đạo thanh âm kinh ngạc vang lên.

Tiếp đó, một đạo sĩ râu tóc bạc trắng, có đôi lông mày cực dài từ trên trời giáng xuống, nhẹ nhàng linh hoạt hóa giải uy áp của Hỗn Nguyên Lão Tổ, rơi xuống trước mặt Hồng Quân, một bộ dáng khinh miêu đạm tả.

Người này, chính là Dương Mi đạo nhân.

Dương Mi đạo nhân xuất hiện, khiến Hồng Quân đại hỉ quá đỗi.

Rốt cục đợi được Dương Mi đạo nhân tới!

Chỉ cần Dương Mi đạo nhân xuất hiện, vậy là có thể phản bại vi thắng!

Dù sao, Dương Mi đạo nhân chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, Hỗn Nguyên Lão Tổ bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên mà thôi.

Giữa hai bên có chênh lệch cực lớn.

Hỗn Nguyên Lão Tổ nhíu mày: "Dương Mi, ngươi muốn trợ giúp tên tiểu nhân Hồng Quân này?" Dương Mi đạo nhân cười to: "Hỗn Nguyên đạo hữu, lời này nói không đúng, cái gì gọi là trợ giúp Hồng Quân?

Bần đạo chỉ là giúp chính ta mà thôi." "Hừ!" Hỗn Nguyên Lão Tổ hừ lạnh một tiếng, trên người ngưng tụ ra Hỗn Độn Kiếm Khí, chuẩn bị cùng Dương Mi đạo nhân đại chiến một trận. "Hỗn Nguyên, nếu muốn đánh, ra Hỗn Độn mà đánh, không được đánh tại trong Hồng Hoang của ta." Nhưng mà, một đạo thanh âm đương nhiên từ dưới lòng đất truyền ra, khiến thân thể Hỗn Nguyên Lão Tổ run lên, thu lại Hỗn Độn Kiếm Khí.

Sau đó, bên cạnh Hỗn Nguyên Lão Tổ xuất hiện một người, chính là Minh Hà thân mặc hồng bào!

Minh Hà, rốt cục xuất quan! "Kiến quá Phủ Chủ!

Kiến quá Minh Hà Thánh Nhân!" Thông Thiên, Hồng Vân đám người, cùng chúng đệ tử Tiệt Giáo nhìn thấy Minh Hà xuất hiện, nhao nhao hướng về phía Minh Hà chắp tay cúi đầu, đều phi thường khách khí.

Minh Hà gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Hồng Quân: "Hồng Quân, ngươi thật biết nhảy nhót.

Y nguyên là cái thói lấy lớn hiếp nhỏ.

Đạo Tổ à, ngươi thật sự là sống uổng phí rồi." Hồng Quân sắc mặt khó coi, nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng lại không dám nói nhiều.

Bởi vì, hắn căn bản đánh không lại Minh Hà!

Chương 80

"Minh Hà?" Lúc này, Dương Mi đạo nhân mở miệng, một cỗ khí tức bàng bạc trực tiếp bạo phát, khí tức thuộc về Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên trực tiếp nghiền ép xuống, trực bức Minh Hà!

Hiển nhiên, hắn muốn trực tiếp cho Minh Hà một cái hạ mã uy.

Thánh uy khủng bố bực nào, Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng sắc mặt thoáng cái biến đổi!

Khí tức quá khủng bố!

Đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên! "Oanh long ~" Bốn phía vô số sơn mạch sụp đổ, toàn bộ đại địa Hồng Hoang xuất hiện vết nứt khổng lồ, lượng lớn núi lửa trực tiếp bạo phát, không biết có bao nhiêu sinh linh Hồng Hoang chết trong một lần uy áp bạo phát này.

Hảo tại tất cả Nhân tộc toàn bộ bị Minh Hà dùng Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận và Địa Khôn Bát Quái Trận bảo hộ, cho nên cũng không có nguy hiểm. "Đa tạ Đạo Tổ che chở!" Đế Tân tại Triều Ca Thành cảm thụ được vô số sinh linh chết dưới thánh uy, nhưng khu vực Nhân tộc ở, đều có quang mang màu vàng bảo hộ, không chịu ảnh hưởng của thánh uy.

Hắn biết, là Minh Hà đang bảo vệ!

Thế là, lấy Đế Tân cầm đầu, Nhân tộc toàn bộ Triều Ca Thành hướng về phía Minh Hà quỳ xuống.

Đây mới là Đạo Tổ bọn họ cần!

Không giống như Hồng Quân đem nhân mạng coi như cỏ rác!

Minh Hà trực diện thừa thụ cỗ uy áp bàng bạc kia, nhưng vẫn sừng sững bất động, uy áp đối với hắn không có nửa điểm ảnh hưởng.

Nhưng sắc mặt hắn, lại âm trầm xuống. "Bản tọa nói, ra Hỗn Độn đánh!

Đã không nghe!

Vậy đừng trách bản tọa không khách khí!

Bản tọa mặc kệ ngươi là Dương Mi đạo nhân hay là con chồn vàng, dám ở chỗ này làm càn, vậy đừng trách bản tọa không khách khí!" Nói xong, khí tức khủng bố tương tự bạo phát, không chỉ vẻn vẹn nhắm vào Dương Mi đạo nhân. "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!" Hồng Quân sắc mặt đại biến, không khỏi kinh hô một tiếng!

Hắn cũng không nghĩ tới, Minh Hà thật sự đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Hồng Hoang đệ nhất cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Minh Hà!

Tu luyện tốc độ cũng vị miễn quá nhanh đi!

Thái Thượng cảm thụ cỗ khí tức khủng bố kia, hai chân run rẩy, tâm lý sắp sụp đổ!

Minh Hà, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Đây là tốc độ tu luyện nghịch thiên gì vậy?

Hắn bỗng nhiên phát hiện, hoàn toàn bị Minh Hà bỏ xa rồi.

Từ lúc bắt đầu còn có thể đối kháng cùng Minh Hà, miễn cưỡng có thể ngăn cản Minh Hà, hiện tại lại ngay cả khí tức của Minh Hà cũng khó có thể ngăn cản!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đó chính là tồn tại tương đương với Thiên Đạo a!

Là tồn tại mà Thái Thượng phải ngưỡng vọng!

Khủng bố như vậy!

Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh càng mặt như màu đất!

Hiện tại bọn hắn thậm chí sợ hãi, Minh Hà như hôm nay sở hữu thực lực so với Thiên Đạo, nếu thật sự muốn giết bọn hắn, tuyệt đối có thể từ trong Thiên Đạo đem nguyên thần bọn hắn rút ra.

Như thế, Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng hẳn phải chết không nghi ngờ a!

Bọn hắn thật sự sợ!

Trừ cái đó ra, Chư Thiên đại năng tu sĩ cũng bị Minh Hà kinh đến toàn thân phát run.

Hồng Hoang người đầu tiên tu luyện tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Thiên Đạo Cảnh!

Toàn bộ Hồng Hoang còn có ai?

E rằng chỉ còn lại một mình Minh Hà mà thôi!

Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa trừng lớn mắt, ngực phập phồng, ngay cả lời cũng không nói ra được.

Minh Hà đạp nhập Thiên Đạo Cảnh, lực trùng kích đối với nàng quả thực quá lớn.

Khó trách Minh Hà có thể khiến Hỗn Độn Ma Thần đều vi sở dụng, có thể phục sinh Hồng Vân và La Hầu!

Cũng chỉ có hắn mới sở hữu năng lực nghịch thiên bực này a!

Trong Địa Phủ, Hậu Thổ cũng kích động đến suýt chút nữa nhảy

lên: "Minh Hà đại ca quả nhiên đột phá gông cùm xiềng xích, đạt tới Thiên Đạo Cảnh!" Cộng Công và Đế Giang hô hấp trầm trọng, Thánh Nhân đối với bọn hắn mà nói đều là khả vọng bất khả tức, càng đừng nói Minh Hà hiện tại là Thiên Đạo Cảnh!

Phải biết rằng, Hồng Quân đều chưa đạt tới cảnh giới đó!

Thời Thần đạo nhân cũng ánh mắt ngưng trọng, hắn có thể cảm thụ được khí tức khủng bố trên người Minh Hà, thật sự có một tia... khí thế của Bàn Cổ!

Chẳng lẽ, hắn là Bàn Cổ thứ hai sao?

Minh Hà tu vi bạo phát, toàn bộ Chư Thiên đều đang chấn động, tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Minh Hà.

Ngay cả Thiên Đạo ý chí đều bắt đầu dòm ngó Minh Hà.

Duy độc chỉ có Dương Mi đạo nhân biểu tình không có biến hóa.

Bởi vì đối với hắn mà nói, cho dù Minh Hà đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng không sao cả, hắn vẫn không để trong lòng.

Tại cái cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên này, cho dù vẻn vẹn chỉ kém một trọng thiên, thực lực cũng là thiên sai địa biệt.

Đây cũng là nguyên nhân năm đó ba ngàn Đại Đạo Ma Thần vây công một mình Bàn Cổ, lại bị một mình Bàn Cổ hầu như toàn diệt!

Bàn Cổ chính là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, cũng chính là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên viên mãn cảnh giới!

Đó căn bản không phải số lượng có thể so sánh.

Cho dù ba ngàn cái Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên, nhị trọng thiên Ma Thần đi vây công Bàn Cổ, cũng không có khả năng là đối thủ của Bàn Cổ.

Giống như ba ngàn con kiến vây công một con voi lớn, voi lớn tùy tiện một cước, liền có thể giẫm chết vô số con kiến.

Căn bản không cùng một đẳng cấp.

Chênh lệch giữa nhất trọng thiên và nhị trọng thiên, cũng khó có thể dùng linh bảo bù đắp, trừ phi Minh Hà có Hỗn Độn Chí Bảo thì còn tạm được.

Dương Mi đạo nhân nhìn Minh Hà, đạm đạm nói: "Chút tu vi ấy ư?" Minh Hà nói: "Giết ngươi, đủ rồi." Dương Mi đạo nhân cười to: "Ha ha, bần đạo ngược lại muốn nhìn xem, ngươi lấy cái gì giết ta." Nói xong, khí tức tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên bạo phát, trực tiếp nghiền ép khí tức uy áp của Minh Hà.

Thế nhưng, Minh Hà không dao động, nâng tay vung lên, trong cơ thể bay ra vô số cái phân thân, những phân thân kia lít nha lít nhít không biết có bao nhiêu, cấp tốc phúc cái phụ cận, đem tất cả mọi người đều vây quanh ở bên trong.

Sau đó, Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ xuất hiện, rơi vào trong những Huyết Sắc phân thân bốn phía.

Minh Hà Bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân!

Như hôm nay Minh Hà đạp nhập cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, có thể lợi dụng Bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân, cộng thêm Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ, bố trí ra một cái trận pháp khổng lồ!

Trận này tên là Đại Đạo Ngũ Hành Huyết Hải Trận!

Bên trong uẩn hàm ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc mà Minh Hà sở chưởng khống, lại lấy Tiên Thiên Ngũ Phương Kỳ làm trận kỳ, trận pháp bố trí ra, phi Thiên Đạo Cảnh giới bất khả phá!

Cho dù Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên muốn phá trận,

cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Cho nên trận pháp vừa xuất hiện, Dương Mi đạo nhân cũng không có khả năng tuỳ tiện phá trừ, tại bên trong trận pháp chiến đấu, cho dù Minh Hà cùng Dương Mi đạo nhân kiệt tẫn toàn lực, cũng sẽ không ảnh hưởng đến Hồng Hoang.

Dương Mi đạo nhân nhìn bốn phía biến thành một mảnh biển máu, không khỏi nhíu mày, sắc mặt hơi có chút ngưng trọng.

Bởi vì, hắn cảm giác trận pháp phi thường kiên cố, bên trong có Đại Đạo Pháp Tắc, tuy rằng không biết rốt cuộc có bao nhiêu Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng cũng không phải thời gian ngắn có thể phá giải được.

Về phần những người khác, thậm chí ngay cả Hồng Quân sắc mặt cũng có chút khó coi.

Bởi vì hắn cảm giác trận pháp bốn phía, thân hợp Thiên Đạo, cho dù hắn ngưng tụ tất cả sức mạnh, giống như trước đó oanh kích Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận, cũng không có khả năng đánh nát trận pháp trước mắt này.

Chương 81

Cường độ của trận pháp, siêu việt Hồng Hoang quá nhiều quá nhiều!

Thái Thượng và Nguyên Thủy đám người đối mặt trận pháp, càng có một cỗ vô lực cảm.

Trận pháp giống như lao lung, vừa xuất hiện, không có bất kỳ ý niệm nào có thể phá vỡ! "Minh Hà, chỉ bằng vào khu khu một cái trận pháp mà muốn đánh bại bần đạo, vị miễn nghĩ quá nhiều." Dương Mi đạo nhân đạm đạm nói.

Trận pháp tuy rằng cho hắn cảm giác kiên cố không thể phá vỡ, nhưng hắn có thể cảm giác được, trận pháp tịnh không phải sát trận, muốn giết hắn cũng là sự tình không có khả năng.

Minh Hà đạm đạm nói: "Ai nói ta muốn dùng trận pháp giết ngươi?

Bằng vào ngươi, phạm không đến mức ta bố trận giết.

Bố trí trận pháp, chỉ là để phòng ngừa ngươi bỏ chạy mà thôi.

Nghe nói Dương Mi đạo nhân am hiểu Không Gian Thần Thông.

Nếu đánh không lại muốn chạy, bản tọa muốn đuổi theo, cũng pha vi gian nan.

Đã như vậy, không bằng trước tiên bố trí ra trận pháp, miễn cho ngươi bỏ chạy." Minh Hà lời này vừa nói ra, Hồng Quân mặt lộ vẻ cổ quái, gia hỏa này cũng quá hiêu trương rồi!

Dám đối với Dương Mi nói loại lời này, thật không biết sống chết!

Chẳng lẽ hắn không biết, tu vi Dương Mi đạo nhân còn mạnh hơn

hắn sao?

Dương Mi đạo nhân thì sắc mặt trầm xuống, lạnh lùng nói: "Xem ra, ngươi thật không biết sống chết!

Đã như vậy, bần đạo liền tiễn ngươi lên đường, thuận đạo... diệt Địa Phủ." Nói xong, Dương Mi đạo nhân hai tay bấm niệm pháp quyết, không gian bên người Minh Hà lập tức sụp đổ.

Không gian sụp đổ kia trực tiếp hình thành một cái lao lung, từng sợi dây xích không gian xuất hiện, trực tiếp khóa trụ Minh Hà.

Sau đó, trong tay Dương Mi đạo nhân xuất hiện một vật loại tựa như đinh sắt, hỗn độn khí tức nồng hậu dày đặc bạo phát, đồng dạng có vô cùng sát phạt chi ý bạo phát! "Tích Địa Tạc phân hóa Hỗn Độn Linh Bảo!" Hỗn Nguyên Lão Tổ đê hô một tiếng, trong lòng tràn ngập đam ưu chi ý.

Tích Địa Tạc, nãi là một trong năm đại Hỗn Độn Chí Bảo của Bàn Cổ: Khai Thiên Thần Phủ, Tích Địa Tạc, Sáng Thế Thanh Liên, Hỗn Độn Châu cùng với Tích Địa Tạc!

Trong đó Tích Địa Tạc danh tiếng không hiển hách nhất, nhưng trong quá trình khai thiên tích địa, lại có tác dụng không thể thiếu.

Khai Thiên Thần Phủ là bảo vật công kích lực mạnh nhất, Tích Địa Tạc thì lực sát thương mạnh nhất.

Năm đó ba ngàn Ma Thần đến ngăn cản, bị Tích Địa Tạc chém giết, cũng hấp thu nguyên thần tinh huyết của ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, ngưng tụ trở thành Thiên Đạo đệ nhất hung khí - Tru Tiên Tứ Kiếm.

Thi thể ba ngàn Đại Đạo Ma Thần thì hóa thành Tru Tiên Trận Đồ, kết hợp lại có thể thi triển Hồng Hoang đệ nhất hung trận - Tru Tiên Kiếm Trận!

Tru Tiên Kiếm Trận, phi bốn vị cao thủ cùng cảnh giới không thể phá.

Thánh Nhân thi triển, cần bốn vị Thánh Nhân.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên thi triển, thì cần bốn vị Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên mới có thể phá giải.

Có thể thấy được sự lợi hại của nó.

Tích Địa Tạc sau khi vỡ nát, có mảnh vỡ hóa thành Hỗn Độn Linh Bảo, trong đó có một dạng bị Dương Mi đạo nhân lấy được. "Vật này gọi là, Diệt Linh Đinh!" Dương Mi đạo nhân hừ lạnh một tiếng, tay mạnh mẽ run lên, Diệt Linh Đinh kia đột phá không gian, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Minh Hà, mưu toan muốn lấy tính mệnh Minh Hà.

Minh Hà ánh mắt lóe lên, gắt gao nhìn chằm chằm Diệt Linh Đinh kia.

Phá hoại lực khủng bố cũng khiến Minh Hà mi tâm nhảy một cái.

Món đồ chơi này, không hổ là Hỗn Độn Chí Bảo phân hóa, quả nhiên phá hoại lực phi phàm.

Chỉ là, Minh Hà tịnh không sợ hãi.

Thân thể hắn run lên, những dây xích không gian và không gian lao lung kia trực tiếp sụp đổ.

Sau đó huyết hải trước mặt ngưng tụ, Bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử ngưng tụ ra, đồng thời có Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy ngưng tụ. "Oanh long ~" Một tiếng cự hưởng, toàn bộ đại trận đều đang run rẩy.

Tất cả mọi người bên trong trận pháp đều bị chấn đến toàn thân phát run, màng nhĩ chấn động.

Có thể thấy được tiếng va chạm nổ vang lớn cỡ nào.

Thế nhưng, huyết sắc phòng ngự trước mặt Minh Hà không hề lay động, Diệt Linh Đinh không cách nào đột phá phòng ngự của Minh Hà!

Phải biết rằng, thủ đoạn phòng ngự của Minh Hà vẻn vẹn Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy đã có thể ngăn cản siêu cấp cường giả Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên.

Dương Mi đạo nhân bất quá là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên, cho dù có Diệt Linh Đinh đẳng sát phạt Hỗn Độn Linh Bảo, cũng không có khả năng phá điệu phòng ngự của Minh Hà.

Cho nên, Minh Hà mảy may không sợ. "Không có khả năng!" Dương Mi đạo nhân kinh hô một tiếng, có chút bất khả tư nghị hét lên.

Lực phòng ngự của Minh Hà lại khủng bố như vậy, ngay cả Diệt Linh Đinh đều có thể cản được!

Phòng ngự biến thái như vậy?

Rốt cục, Dương Mi đạo nhân đã hiểu sự miêu tả của Hồng Quân đối với Minh Hà.

Một cái Thiên Đạo dị số!

Dương Mi đạo nhân biểu tình hiển đến mức có chút ngưng trọng.

Có thể ngăn cản Diệt Linh Đinh, có thể thấy được Minh Hà tuyệt đối không thể dùng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bình thường để đánh giá!

Hồng Quân đám người cũng nhìn đến tim đập nhanh, ngay cả Dương Mi đạo nhân cũng không làm gì được Minh Hà, Minh Hà... quả thật khủng bố như vậy sao?

Hỗn Nguyên Lão Tổ nhìn thấy cũng hầu đầu nhảy một cái.

Minh Hà ngay cả Diệt Linh Đinh do Tích Địa Tạc phân hóa ra đều có thể cản được, thực lực bực này, tuyệt đối phải mạnh hơn hắn!

Quả nhiên, người có thể đem thần hồn của hắn từ trong Hỗn Độn dẫn xuất, tuyệt phi nhân vật tầm thường.

Minh Hà đạm đạm nói: "Không có gì là không thể.

Chính như ngươi cho rằng bản tọa giết không được ngươi, kỳ thực... bản tọa có thể nhẹ nhõm giết ngươi!" Nói xong, Minh Hà lấy ra Hủy Diệt Chi Kiếm, thân thể lóe lên, trực tiếp biến mất không thấy.

Khi xuất hiện, đã ở trước mặt Dương Mi đạo nhân. "Không Gian Thần Thông!

Hủy Diệt Chi Kiếm!

Hủy Diệt Pháp Tắc!" Dương Mi đạo nhân đương trường kinh hô xuất thanh, sau đó tranh thủ thời gian thi triển Không Gian Thần Thông lui lại.

Lúc này, hắn bắt đầu cảm giác Minh Hà khó giải quyết.

Không chỉ sở hữu Hủy Diệt Chi Kiếm đẳng Hỗn Độn Linh Bảo, còn biết Không Gian Thần Thông!

Hơn nữa độ thông thạo Không Gian Thần Thông kia, e rằng không yếu hơn hắn! "Trước đó bản tọa bố trí trận pháp chỉ là để phòng ngươi bỏ chạy.

Hạnh hảo bản tọa có tiên kiến chi minh, nếu không thì giờ phút này ngươi đã đào tẩu.

Dương Mi đạo nhân chi danh, quả nhiên danh bất hư truyền." Minh Hà dừng lại, đạm nhiên nói.

Ngữ khí tuy rằng phi thường bình đạm, nhưng lại khiến Dương

Mi đạo nhân sắc mặt khó coi, cảm thụ được trào phúng chi ý, trong lòng nộ khí cuồn cuộn.

Dương Mi đạo nhân khi nào chịu qua vũ nhục bực này? "Hảo hảo hảo!

Vậy hôm nay, bần đạo sẽ cho ngươi nhìn xem, thế nào là Không Gian Thần Thông!" Dương Mi đạo nhân nộ quát một tiếng, tu vi trong cơ thể điên cuồng dũng động, sau đó nâng tay chỉ một cái, vô số Không Gian Chi Nhận xuất hiện, triều Minh Hà cấp tốc lao tới.

Hồng Quân nhìn thấy một màn này miệng đắng lưỡi khô...

Chương 82

Những Không Gian Chi Nhận này của Dương Mi đạo nhân, mỗi một đạo đều có thể nhẹ nhõm cắt chém Thánh Nhân Đạo Thể Hỗn Nguyên cửu trọng thiên, có thể thấy được Không Gian Chi Nhận khủng bố cỡ nào!

Thần thông khủng bố của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhìn chỉ là tùy thủ một chiêu, lại có thể nhẹ nhàng linh hoạt miểu sát Thánh Nhân!

Về phần Thái Thượng đám người, lại càng da đầu tê dại, không ngừng hậu lui, căn bản không dám đi chạm vào những Không Gian Chi Nhận kia, sinh sợ có một chút xíu dư uy rơi vào trên người, liền có thể đem bọn hắn miểu sát. "Đây là Thiên Đạo Cảnh sao!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm tự nói, một chút Thánh Nhân ngạo khí cận tồn trong lòng, trong nháy mắt bị tồi khô lạp hủ phá hoại, rốt cuộc không còn nửa điểm!

Về phần Hồng Vân đám người, tự nhiên cũng xa xa tránh đi.

Bọn họ biết, chiến đấu giữa Minh Hà và Dương Mi đạo nhân, bọn họ căn bản không giúp được gì.

Duy có Hỗn Nguyên Lão Tổ đứng tại chỗ không động đậy, gắt gao nhìn chằm chằm chiến đấu. "Không Gian Thần Thông?" Minh Hà cười nhạo một tiếng, đối mặt vô tận Không Gian Chi Nhận, tịnh vô nửa phần sợ hãi, Hủy Diệt Chi Kiếm trong tay run lên, sát lục khí tức khủng bố bạo phát.

Diệt Thiên Nhất Kiếm! "Oanh long ~" Huyết sắc kiếm quang khủng bố oanh nhiên bạo phát, giống như một đạo sát lục phong bạo, trùng kích tại trên những Không Gian Chi Nhận kia.

Những Không Gian Chi Nhận kia căn bản không cách nào ngăn cản Diệt Thiên Nhất Kiếm!

Vô số không gian trực tiếp toái diệt, nhìn qua căn bản là tình huống nghiêng về một bên.

Dương Mi đạo nhân tựa hồ căn bản đánh không lại Minh Hà.

Thế nhưng, Dương Mi đạo nhân nhìn thấy một màn này, lại mảy may không kinh hãi, ngược lại lộ ra một tia cười lạnh.

Dương Mi đạo nhân bỗng nhiên vung tay lên, trong tay xuất hiện một nhánh dương liễu!

Một cỗ không gian khí tức khủng bố bạo phát!

Bạn sinh linh bảo của Dương Mi đạo nhân, cũng đồng dạng là bản mệnh linh bảo, thuộc về cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo, tại trong đông đảo Hỗn Độn Linh Bảo, cũng thuộc về thượng thượng thừa.

Nó có một cái công năng hầu như vô địch!

Đó là có thể xoát hết thảy mọi thứ!

Đây không phải là Thất Bảo Diệu Thụ và Ngũ Sắc Thần Quang của Khổng Tuyên có thể so sánh!

Bản lĩnh giữ nhà của Dương Mi đạo nhân, lấy Không Gian Pháp Tắc làm cơ sở, có thể khiến bất kỳ công kích, bất kỳ linh bảo nào, đều biến thành hư vô!

Dương Mi đạo nhân lấy ra Dương Liễu Chi, tùy thủ vung lên, Không Gian Pháp Tắc khủng bố bạo phát, Diệt Thiên Nhất Kiếm của Minh Hà trực tiếp biến mất vô ảnh vô tung! "Đó là bản mệnh linh bảo của Dương Mi đạo nhân!" Hỗn Nguyên Lão Tổ nhắc nhở.

Minh Hà hai mắt hơi híp lại, thần thông này có điểm vô giải a!

Khó trách Dương Mi đạo nhân tại tình huống không có thần thông

phá hư cường đại và linh bảo công kích cường đại, lại có thể trở thành đệ nhị nhân trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, cận thứ vu Thời Thần đạo nhân.

Thời gian vi vương, không gian vi tôn, câu này không phải nói chơi.

Nó phi thường có đạo lý.

Có thủ đoạn vô giải như vậy của Dương Mi đạo nhân ở đây, bất quản công kích gì cũng tốt, linh bảo cũng được, đều căn bản chạm không tới Dương Mi đạo nhân!

Nếu tu vi hơi thấp hơn hắn, thậm chí còn có thể bị thu đi bảo vật.

Như thế, muốn đánh bại Dương Mi đạo nhân, hầu như là sự tình không có khả năng.

Đây cũng là nguyên nhân hắn có thể xếp hạng thứ hai trong ba ngàn Ma Thần!

Nhưng... vì sao hắn lại bại trong tay Bàn Cổ, đánh không lại Bàn Cổ?

Đó là bởi vì, Bàn Cổ nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc!

Thế nào là Lực Chi Pháp Tắc?

Chính là lĩnh ngộ ba ngàn Đại Đạo, chỉnh hợp ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc, đối với ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc đều có lĩnh ngộ, mới có thể trở thành Lực Chi Pháp Tắc!

Dĩ lực chứng đạo, tiện thị như thử.

Lực ở đây, chỉ là pháp tắc chi lực, phi sức mạnh đơn thuần.

Cho nên, Lực Chi Pháp Tắc mới có thể xưng là đứng đầu ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc!

Tự nhiên, Bàn Cổ đối với Không Gian Pháp Tắc cũng tinh thông, Không Gian Thần Thông của Dương Mi đạo nhân đối với Bàn Cổ cũng không có tác dụng, hắn tự nhiên không phải đối thủ của Bàn Cổ.

Minh Hà hiện tại nắm giữ một phần ba ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ, trong đó liền bao hàm Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc, kỳ thực thần thông của Dương Mi đạo nhân đối với Minh Hà mà nói, không có bất kỳ công dụng gì.

Lúc này, Dương Mi đạm đạm nói: "Minh Hà.

Bần đạo thừa nhận thực lực ngươi bất tục, là đệ nhất nhân sau khi khai thiên.

Đáng tiếc, ở trước mặt bần đạo, thực lực mạnh hơn nữa cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Bần đạo nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, không phải sức mạnh của ngươi có thể phá giải.

Nếu ngươi giao ra tất cả bảo vật trên người, tịnh cam nguyện cống hiến toàn thân nguyên thần tinh huyết, bần đạo còn có thể tha cho ngươi một mạng!" Hồng Quân cũng thở phào nhẹ nhõm.

Cuối cùng thủ đoạn của Dương Mi đạo nhân cũng khắc chế được Minh Hà, ít nhất tiên thiên đứng ở thế bất bại.

Minh Hà mạnh hơn, cũng không có khả năng làm gì được Dương Mi đạo nhân.

Nhưng Minh Hà lại đạm đạm nói: "Nếu có bản sự, liền tới lấy." Dương Mi đạo nhân hừ lạnh một tiếng: "Thật không thấy quan tài không đổ lệ." Nói xong, Dương Mi đạo nhân vung tay lên, Dương Liễu Chi trong tay huy động, Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc bàng đại bạo phát, rơi vào trên Hủy Diệt Chi Kiếm của Minh Hà.

Minh Hà lập tức cảm giác có một cỗ sức mạnh không cách nào

nữu chuyển muốn đoạt đi Hủy Diệt Chi Kiếm!

Đó chính là Không Gian Pháp Tắc chi lực!

Minh Hà trong lòng khẽ động, cũng đồng dạng vận dụng Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc chi lực, kháng hành với Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc chi lực của Dương Mi!

Hủy Diệt Chi Kiếm tại trong tay Minh Hà, vẫn không nhúc nhích! "....." Dương Mi đạo nhân sắc mặt đại biến, kinh hãi nhìn Minh Hà: "Ngươi cũng lĩnh ngộ Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc!!

Không có khả năng!

Phổ thiên chi hạ trừ ta ra, liền chỉ có Bàn Cổ nắm giữ Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc!

Ngươi sao có thể sở hữu Không Gian Pháp Tắc!" Dương Mi đạo nhân thật sự bị chấn trụ!

Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc cũng không phải Không Gian Thần Thông phổ thông.

Người biết Không Gian Thần Thông rất nhiều, nhưng người lĩnh ngộ Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc, lại chỉ có một mình Dương Mi!

Giống như Đế Giang, Trấn Nguyên Tử... bọn hắn sở lĩnh ngộ chỉ bất quá là Không Gian Thần Thông mà thôi.

Cự ly lĩnh ngộ Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc, còn kém mười vạn tám ngàn dặm!

Nhưng hiện tại, Minh Hà lại sở hữu Đại Đạo Không Gian Pháp Tắc!

Lập tức làm cho Dương Mi đạo nhân có chút ngồi không yên!

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng kinh ngạc nhìn Minh Hà.

Khác với những người khác, Hỗn Nguyên Lão Tổ biết lĩnh ngộ một cái Đại Đạo Pháp Tắc khó khăn cỡ nào, lại đại biểu cho cái gì.

Cổ vãng kim lai, trừ Bàn Cổ ra, không có bất kỳ người nào lĩnh ngộ được hai điều Đại Đạo Pháp Tắc trở lên!

Hiện tại, Hỗn Nguyên Lão Tổ biết Minh Hà sở hữu Hủy Diệt Pháp Tắc và Không Gian Pháp Tắc, đó là hai điều Đại Đạo Pháp Tắc!

Tương đương với việc Minh Hà đang đi trên con đường của Bàn Cổ!

Hắn cũng có tư cách đi lên con đường của Bàn Cổ!

Điều này làm cho Hỗn Nguyên Lão Tổ hô hấp đều trở nên dồn dập.

Nhưng, hắn không biết là, Minh Hà hiện tại đã nắm giữ một ngàn điều Đại Đạo Pháp Tắc!

Cự ly đi lên con đường của Bàn Cổ, không còn xa!

Chương 83

"Đó chỉ là do ngươi cô lậu quả văn mà thôi." Minh Hà đạm đạm nói, sau đó lần nữa thi triển Diệt Thiên Nhất Kiếm, trực chỉ Dương Mi đạo nhân.

Dương Mi đạo nhân sắc mặt khó coi.

Hắn biết, một khi Minh Hà nắm giữ Không Gian Pháp Tắc, như vậy ưu thế duy nhất của hắn chính là cảnh giới tu vi cao hơn Minh Hà một cái tầng thứ! "Hừ!

Nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc thì như thế nào!

Chênh lệch trên tu vi, há lại khu khu pháp tắc chi lực có thể bù đắp!" Dương Mi đạo nhân nộ quát một tiếng, trong tay lần nữa xuất hiện Diệt Linh Đinh, sau đó mạnh mẽ ấn một cái.

Diệt Linh Đinh kia "ông" một tiếng, trực tiếp phá toái hư không, nhấc lên toàn bộ Huyết Hải Đại Trận, ngay cả Ngũ Phương Kỳ đều đang run rẩy!

Vô tận không gian phá toái, toàn bộ không gian bên trong Huyết Hải Đại Trận, toàn bộ phá toái! "Toái Không!" Dương Mi đạo nhân nộ quát một tiếng. "Oanh long" một tiếng cự hưởng.

Diệt Thiên Nhất Kiếm của Minh Hà trực tiếp bị Diệt Linh Đinh đánh cho phá toái không chịu nổi!

Diệt Thiên Nhất Kiếm tuy rằng lợi hại, nhưng Diệt Linh Đinh dù sao cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, lại thêm Dương Mi đạo nhân dùng Không Gian Thần Thông Toái Không!

Đó cũng là thần thông cấp Đại Đạo, cùng thủ đoạn của Minh Hà không sai biệt lắm.

Hơn nữa, Dương Mi đạo nhân tu vi còn cao hơn Minh Hà một cái tiểu cảnh giới.

Cho nên, Diệt Thiên Nhất Kiếm của Minh Hà bị phá đi, cũng là sự tình bình thường.

Minh Hà đảo lui, xoay người lại thi triển ra một chiêu khác, Hỗn Độn Kiếm Khí!

Chí cường công kích thủ đoạn của Hỗn Nguyên Lão Tổ, dẫn động hư không hỗn độn làm công kích thủ đoạn, thi triển Hỗn Độn Kiếm Khí!

Hỗn Độn Kiếm Khí là dựa vào chân chính Hỗn Độn Chi Lực công kích, tùy tiện một tia kiếm khí, cũng có thể nhẹ nhõm xé rách Thánh Nhân Đạo Thể, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng khó có thể ngăn cản kiếm khí khủng bố bực này. "Hỗn Độn Kiếm Khí!" Quả nhiên, Dương Mi đạo nhân cũng kinh hô một tiếng, tranh thủ thời gian vung tay lên, chuẩn bị dùng Dương Liễu Chi đem Hỗn Độn Kiếm Khí xoát đi, nhưng Hỗn Độn Kiếm Khí có Không Gian Pháp Tắc của Minh Hà gia trì, Dương Liễu Chi mất đi tác dụng!

Dương Mi đạo nhân sắc mặt khó coi, chỉ có thể cắn răng một cái, lần nữa thi triển Toái Không.

Dù sao, Toái Không hầu như là thủ đoạn mạnh nhất hắn có thể thi triển ở trạng thái hiện tại!

Đáng tiếc, Toái Không không cách nào ngăn cản Hỗn Độn Kiếm Khí của Minh Hà.

Hỗn Độn Kiếm Khí tại không trung điên cuồng tàn phá, Toái Không của Dương Mi đạo nhân trực tiếp bị đánh đến vỡ nát, ngay cả Diệt Linh Đinh cũng bay ngược trở về. "Ngưng!" Dương Mi đạo nhân sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian vận Không Gian Pháp Tắc, pháp

tắc chi lực dũng hiện, một mặt tường không gian ngăn tại trước người, đồng thời không gian phía trước điên cuồng áp súc, muốn bằng vào sức mạnh không gian áp chế Hỗn Độn Kiếm Khí.

Nhưng Hỗn Độn Kiếm Khí lấy Hỗn Độn Chi Lực ngưng tụ thành, đối với Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng có lực sát thương mạc đại!

Không gian áp súc căn bản không cách nào ngăn cản Hỗn Độn Kiếm Khí!

Hỗn Độn Kiếm Khí đương trường phá khai vô tận không gian, trực tiếp xé nát tường không gian của Dương Mi đạo nhân!

Dương Mi đạo nhân không dám lại cưỡng ép ngăn cản Hỗn Độn Kiếm Khí, tranh thủ thời gian thi triển Không Gian Thần Thông tránh đi.

Nhưng... vẫn bị một tia Hỗn Độn Kiếm Khí chạm phải. "Phốc ~" Dương Mi đạo nhân đương trường phun ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi!

Tất cả mọi người đều kinh hãi!

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên Dương Mi đạo nhân, cứ như vậy bại trong tay Minh Hà?

Hồng Quân trừng lớn mắt, tim đập gia tốc, mặt đầy bất khả tư nghị.

Dương Mi đạo nhân được hắn ký thác kỳ vọng lại không địch lại Minh Hà!

Lại bị Hỗn Độn Kiếm Khí của Minh Hà làm bị thương!

Cái tên Minh Hà này, chẳng lẽ thật sự khủng bố như vậy sao?

Thái Thượng đám người cũng hô hấp dồn dập, tim đập nhanh nhìn

Minh Hà.

Vừa rồi Minh Hà cùng Dương Mi đạo nhân chiến đấu, nhất chiêu nhất thức đều uy lực vô cùng, nếu đặt ở trong Hồng Hoang, mỗi một chiêu đều có thể triệt để hủy đi Hồng Hoang!

Những Thánh Nhân như bọn hắn, tại trong tay Minh Hà, căn bản không có khả năng đi qua một chiêu, e rằng trực tiếp sẽ bị xé rách Thánh Thể, vẫn lạc đương trường!

Duy nhất ỷ trượng e rằng là Thiên Đạo Thánh Nhân, tại tình huống Minh Hà không cách nào xóa bỏ Thiên Đạo, thì không thái quá khả năng thật sự giết bọn hắn!

Nếu không thì, bọn hắn thật sự có bao nhiêu cái mạng cũng không đủ cho Minh Hà giết.

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng hít sâu một hơi, bất khả tư nghị nhìn Minh Hà.

Minh Hà không chỉ biết Diệt Thiên Nhất Kiếm của Băng Thiên đạo nhân, càng biết Hỗn Độn Kiếm Khí!

Nếu không biết Minh Hà là người Hồng Hoang, phi đắc cho rằng Minh Hà thật sự là Bàn Cổ hóa thân!

Nếu không thì, sao có thể đáng sợ như vậy? "Oanh long ~" "Minh Hà!

Là ngươi bức ta!

Hôm nay, Hồng Hoang dừng ở đây thôi!

Các ngươi... cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!" Đúng lúc này, Dương Mi đạo nhân bỗng nhiên ánh mắt băng lãnh nói.

Tiếp đó, thân thể hắn phát ra kinh thiên hưởng động, phảng phất trong cơ thể hắn cất giấu một loại lực lượng kinh khủng nào đó!

Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Dương Mi đạo nhân!

Minh Hà nhíu mày, bất quá biểu tình y nguyên đạm nhiên. "Vô Thượng Ma Quốc!

Giáng lâm!" Dương Mi đạo nhân nộ quát một tiếng, sau đó nâng tay ấn một cái.

Chỉ thấy hắn hồn thân thanh cân nổi lên, thiên địa run rẩy, Đại Đạo Ngũ Hành Huyết Hải Trận của Minh Hà trực tiếp vỡ vụn!

Tiếp đó, không trung có vết nứt xuất hiện, một cái Ma Quốc khổng lồ từ trong không gian kia chậm rãi giáng lâm, hướng về phía Minh Hà nghiền ép!

Không sai, là một cái quốc độ!

Một cái Vô Thượng Quốc Độ do Dương Mi đạo nhân luyện hóa!

Hiển nhiên, đây là át chủ bài lớn nhất của Dương Mi đạo nhân!

Ma Quốc vừa xuất hiện, toàn bộ Hồng Hoang đều khó có thể thừa thụ cỗ áp lực khủng bố này!

Minh Hà nhíu mày, hừ lạnh một tiếng: "Ngươi có, chẳng lẽ ta không có sao!" Nói xong, trong lòng bàn tay xuất hiện một hạt châu bố mãn Hỗn Độn Chi Lực!

Hạt châu vừa xuất hiện, vô tận thế giới Hỗn Độn diễn hóa ra, lấy Minh Hà làm trung tâm, tất cả không gian toàn bộ sụp đổ! "Hỗn Độn Châu!" Hỗn Nguyên Lão Tổ kinh hô một tiếng!

Hỗn Độn Châu nãi là một trong năm đại Hỗn Độn Chí Bảo, cũng đồng dạng là bạn sinh linh bảo!

Hiện tại lại rơi vào trong tay Minh Hà!

Hơn nữa, hoàn toàn bị Minh Hà luyện hóa!

Điều này làm cho Hỗn Nguyên Lão Tổ thân thể run rẩy.

Dương Mi đạo nhân cũng sắc mặt đại biến!

Hắn luyện hóa ra Ma Quốc, kỳ thực là căn cứ theo nguyên lý của Hỗn Độn Châu, bên trong có một phương thế giới, nếu trực tiếp giáng lâm, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng chỉ có thể bị sinh sinh trấn áp!

Nhưng hắn không ngờ rằng, Minh Hà lại trực tiếp nắm giữ Hỗn Độn Châu!

Cái này còn đánh thế nào?

Chương 84

Hồng Quân cũng sắc mặt đại biến!

Hắn quá minh bạch uy lực khủng bố của Hỗn Độn Chí Bảo.

Hắn sở hữu Tạo Hóa Ngọc Điệp vẻn vẹn chỉ là một số mảnh vỡ, đã đủ để hắn xưng bá Hồng Hoang vô số Nguyên Hội, mãi đến khi Minh Hà xuất hiện mới cải biến cục diện này.

Hiện tại Minh Hà trực tiếp sở hữu Hỗn Độn Chí Bảo hoàn chỉnh - Hỗn Độn Châu!

Vậy, còn có cái gì để đánh?

Thái Thượng đám người cũng kinh hãi nhìn một màn trước mắt.

Ma Quốc trên trời rơi xuống, phảng phất diệt thế, muốn đem toàn bộ Hồng Hoang áp sập.

Hồng Hoang phi thường yếu ớt, căn bản không ngăn nổi áp lực khủng bố bực này.

Nhưng Hỗn Độn Châu trong tay Minh Hà, vẻn vẹn bằng vào khí thế đã ngăn cản áp lực của Vô Thượng Ma Quốc, có thể thấy được một ban!

Những tràng diện này, Thái Thượng đám người thân là Thánh Nhân cũng chưa từng thấy qua!

Hỗn Độn Châu a!

Hỗn Độn Chí Bảo, chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Không ngờ, lại ở trong tay Minh Hà!

Minh Hà nâng Hỗn Độn Châu, vung lên phía trên!

Trong Hỗn Độn Châu diễn hóa vô tận Hồng Mông thế giới, phong vũ lôi điện lấp lóe không thôi, uy áp khủng bố bạo phát, Vô Thượng Ma Quốc kia căn bản không cách nào cùng Hỗn Độn Châu kháng hành! "Oanh long ~" "Bản tọa nói rồi, ngươi có ta cũng có!

Cấp bản tọa đi vào!

Hồng Mông thế giới!

Áp!" Minh Hà đê hát một tiếng, một câu "Bản tọa nói rồi, ngươi có ta cũng có" chấn hám tất cả mọi người!

Ma Quốc kia điên cuồng run rẩy, bên trong sơn mạch đại địa trực tiếp sụp đổ, thiên địa khó có thể chống đỡ, phát sinh biến hóa cực lớn!

Vô Thượng Ma Quốc trong run rẩy chậm rãi lui lại, thật sự co lại vào trong không gian! "Phốc ~" Dương Mi đạo nhân lần nữa phun ra máu tươi, kinh khủng nhìn một màn trước mắt.

Vô Thượng Ma Quốc, bị Hỗn Độn Châu nội Hồng Mông thế giới va chạm như vậy, bên trong hầu như vỡ vụn!

Thật sự tổn thất thảm trọng, Ma Quốc đều suýt chút nữa triệt để báo phế! "Ầm ầm ầm ~" tiếng nổ kinh hoàng vang lên, bầu trời trực tiếp vỡ vụn, nước Thiên Hà vô tận từ trên cao đổ ập xuống.

Vô Thượng Ma Quốc dưới sự áp bách của Hồng Mông Thế Giới trong Hỗn Độn Châu của Minh Hà, đang không ngừng sụp đổ và bị đẩy lùi về hư vô không gian.

Tất cả mọi người đều chấn động nhìn một màn này.

Ma Quốc của Dương Mi đạo nhân giáng lâm, căn bản không có bất kỳ tác dụng gì.

Dương Mi đạo nhân gắt gao nhìn chằm chằm cảnh tượng trước mắt, không thể tin được mình lại thất bại như vậy!

Nghĩ thế, Dương Mi đạo nhân quát lớn một tiếng, sau đó điên cuồng bắt quyết, từng đạo không gian ấn quyết được đánh ra, rơi vào trong Vô Thượng Ma Quốc, dần dần ổn định lại Ma Quốc, chí ít không để cho Ma Quốc tiếp tục sụp đổ.

Nhưng mọi chuyện chưa kết thúc, Ma Quốc vẫn khó có thể chống đỡ Hồng Mông Thế Giới bên trong Hỗn Độn Châu, chỉ đành liên tục bại lui.

Dương Mi đạo nhân về Hồng Hoang vì mục đích gì?

Chẳng phải vì Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ bên trong Thiên Đạo sao!

Nếu cứ như vậy mà bại tẩu, làm sao còn có thể đoạt được Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc?

Muốn đột phá gông cùm xiềng xích của cảnh giới hiện tại cũng là chuyện không thể nào.

Chỉ có lấy được Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc mà Bàn Cổ lưu lại, mới có khả năng bước lên cảnh giới Vô Thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo!

Cảnh giới Đại Đạo trong truyền thuyết!

Khí thế hùng hổ mà đến, nếu xám xịt bại tẩu, đường đường là cường giả Thiên Đạo Cảnh khủng bố, Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần tồn tại chỉ đứng sau Thời Thần đạo nhân, mặt mũi biết để vào đâu?

Dương Mi đạo nhân không cách nào thừa nhận thất bại này!

Cho nên, Dương Mi đạo nhân quát lớn một tiếng, càng nhiều không gian ấn quyết xuất hiện, ổn định lại Ma Quốc, sau đó trực tiếp lao vào trong Ma Quốc, hóa thân thành một cây Không Tâm Dương Liễu khổng lồ, trực tiếp trấn áp tại trung tâm Ma Quốc!

Vọng tưởng muốn dùng huyết nhục chi khu để ngăn cản Hồng Mông Thế Giới của Hỗn Độn Châu! "Trấn!" Dương Mi đạo nhân quát khẽ một tiếng, lực lượng pháp tắc khủng bố hòa cùng Vô Thượng Ma Quốc liên kết lại làm một!

Có Dương Mi đạo nhân trấn áp, Vô Thượng Ma Quốc cuối cùng cũng tạm thời ổn định, không tiếp tục sụp đổ, cũng không tiếp tục lui về phía sau, thậm chí bởi vì có sức mạnh bản thân Dương Mi đạo nhân, nó đang chậm rãi đẩy ngược ra ngoài.

Hồng Quân nhìn thấy cảnh này, trái tim đều treo lên.

Thái Thượng cùng đám người cũng khẩn trương nhìn chằm chằm Ma Quốc.

Thành bại của Dương Mi đạo nhân quyết định bọn hắn có thể sinh tồn tại Hồng Hoang hay không.

Nếu Minh Hà thắng, vậy Hồng Hoang sau này thật sự là thiên hạ của Minh Hà!

Cho nên, bọn hắn vô cùng khẩn trương.

Dù cho biết rõ Ma Quốc giáng lâm thì Hồng Hoang thế giới tất định bị tổi hủy, bọn hắn cũng không quan tâm nữa! "Minh Hà!" "Có chiêu thức gì, cứ việc tung ra đi!" "Bần đạo thân hóa Ma Quốc, ta không tin ngươi có thể ngăn cản!" Tiếng của Dương Mi đạo nhân vang lên bên trong Ma Quốc, vô tận vĩ lực của cả Ma Quốc toàn bộ dũng mãnh lao vào trong cơ thể Dương Mi, cây Không Tâm Dương Liễu do lão hóa thân trướng to lên vài vòng.

Sừng sững tại trung tâm Ma Quốc, giống như Thế Giới Thụ, che khuất bầu trời, bao phủ toàn bộ Ma Quốc!

Minh Hà nhìn cảnh này, ánh mắt lãnh đạm: "Dương Mi, thân hóa Ma Quốc thì lại như thế nào, trận chiến này... ngươi đã chú định thất

bại." "Khu khu Ma Quốc, căn cốt quá kém." "Bản tọa một bước cũng không nhường, các ngươi cũng đừng hòng bước ra." Dứt lời, Minh Hà giơ tay chỉ vào Hỗn Độn Châu.

Vô tận Hồng Hoang chi lực dũng mãnh lao vào trong Hỗn Độn Châu, Đại Địa Chi Lực khủng bố điên cuồng rót vào.

Hỗn Độn Châu và Địa Phủ dung hợp, Minh Hà cũng nắm giữ Địa Đạo, Hồng Hoang đại địa vốn thuộc về Địa Đạo, đương nhiên có thể lợi dụng lực lượng của Hồng Hoang đại địa!

Hồng Hoang vốn là thế giới do Bàn Cổ sáng tạo, bên trong ẩn chứa vô thượng vĩ lực, nếu không làm sao có thể dựng dục ra nhiều đại năng như vậy!

Điểm ấy Vô Thượng Ma Quốc của Dương Mi đạo nhân căn bản so không được!

Hôm nay dung hợp với Hỗn Độn Châu, Hỗn Độn Châu lại dung hợp sức mạnh Hồng Hoang, khiến Hồng Mông Thế Giới bên trong rung chuyển, một lần nữa diễn biến. "Ầm ầm ~" Hồng Mông Thế Giới do Hỗn Độn Châu diễn hóa lần nữa tăng vọt, hung hăng va chạm trên Ma Quốc.

Ma Quốc tao ngộ trọng thương, ngay tại chỗ lần nữa di động về phía sau, lần nữa tiến vào hư vô không gian, bị Minh Hà ngạnh sinh sinh đụng bay trở về! "Hồng Hoang Đại Địa Chi Lực!" Sắc mặt Hồng Quân khó coi.

Minh Hà làm Địa Phủ Chi Chủ được công nhận, chưởng khống Hồng Hoang Đại Địa Chi Lực cũng không cảm thấy kỳ quái.

Chỉ là hiện tại thi triển ra, dùng để đối kháng Vô Thượng Ma Quốc của Dương Mi đạo nhân, lại có tác dụng lớn như thế!

Vô Thượng Ma Quốc của Dương Mi đạo nhân lần nữa liên tiếp

bại lui.

Điều này làm cho Hồng Quân có chút nóng nảy.

Dương Mi đạo nhân trong lòng càng là khổ sở, lần nữa nhận thức được sự khủng bố của Minh Hà.

Minh Hà quá cường thế!

Dương Mi đạo nhân hiện tại mới phát hiện, chính mình trước đó xem thường Minh Hà, quả thực là quá ngây thơ! "Dương Mi đạo hữu!" "Minh Hà quá mức càn rỡ, hoàn toàn không để Hồng Hoang Thiên Đạo vào mắt!" "Ngã trợ ngươi!" "Sản trừ tên dị loại này!" Hồng Quân quát khẽ một tiếng, sau đó trực tiếp lao vào trong Vô Thượng Ma Quốc, đứng sừng sững bên trong, giơ tay vung lên, ý chí Vô Thượng Thiên Đạo trực tiếp giáng lâm, rơi vào trong Ma Quốc!

Lượng lớn Tinh Thần Chi Lực rơi vào trong Ma Quốc, gia cường cho nó.

Trừ cái đó ra, còn có từng tia Thiên Đạo Chi Lực rơi vào trong đó, tuy rằng không nhiều, nhưng cũng làm cho Ma Quốc càng thêm cường thế, ẩn ước lại có xu thế muốn rời khỏi hư vô không gian.

Minh Hà nhìn thấy cảnh này, cười lớn một tiếng: "Cái gọi là Thiên Đạo hóa thân?" "Thật nực cười!" "Giúp đỡ người ngoài trấn áp Hồng Hoang, hủy diệt Hồng Hoang!" "Mượn nhờ Thiên Đạo Chi Lực hủy diệt Hồng Hoang, thật sự là nực cười!" Lời này của Minh Hà vừa ra, làm cho đám người Hồng Vân, Thông Thiên mặt đầy phẫn nộ, nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Hồng Quân.

Thông Thiên càng là tức giận đến dậm chân, thầm thấy may mắn vì sớm đã thối lui khỏi Huyền Môn, cũng đoạn tuyệt quan hệ sư đồ với Hồng Quân, nếu không thì e rằng đều phải bị ghê tởm chết.

Chương 85

Cùng loại người này làm bạn, thật sự là sỉ nhục!

Thái Thượng cùng đám người lúc này cũng đỏ mặt.

Tuy rằng đứng ở phe Hồng Quân, nhưng bọn hắn dù sao cũng là người Hồng Hoang thổ sinh thổ trưởng, tự nhiên không muốn nhìn thấy Hồng Hoang đại địa triệt để vỡ nát hóa thành hư vô.

Nhiên, Hồng Quân lại không thèm để ý: "Minh Hà!" "Chớ có hồ ngôn loạn ngữ!" "Ngươi chính là Thiên Đạo dị số, Dương Mi đạo nhân chỉ là hiệp trợ bần đạo sản trừ Thiên Đạo dị số mà thôi!" "Hồng Hoang đại địa sụp đổ hủy diệt, chỉ cần Thiên Đạo còn, bần đạo còn, tổng có một ngày khôi phục!" "Minh Hà!

Hôm nay, ngươi nên có giác ngộ vẫn lạc đi!" Dứt lời, càng nhiều Thiên Đạo Chi Lực dũng mãnh lao vào Vô Thượng Ma Quốc, Vô Thượng Ma Quốc lần nữa giáng lâm!

Minh Hà chậm rãi lắc đầu.

Giỏi cho một cái danh nghĩa quan miện đường hoàng diệt trừ Thiên Đạo dị số!

E rằng Hồng Quân ngươi mới là dị số.

Minh Hà không nói nhảm nữa, trực tiếp xông lên, hai tay nâng Hỗn Độn Châu, một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố dũng mãnh lao vào bên trong Hỗn Độn Châu, Hồng Mông Thế Giới trong châu ầm vang chấn động!

Có một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc gia trì, Hỗn Độn Châu rõ ràng trở nên càng thêm khủng bố, vô thượng pháp tắc cuồng dũng bên trong, biến thành một phương Hồng Mông Thế Giới chân thực, bộc phát ra

lực tồi hủy vô thượng! "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn.

Hồng Mông Thế Giới lần nữa cùng Vô Thượng Ma Quốc va chạm, Ma Quốc hiển nhiên không cách nào ngăn cản uy lực khủng bố bực này!

Vô Thượng Ma Quốc trực tiếp bị đụng đến thất linh bát lạc, địa hình bên trong sụp đổ, toàn bộ Ma Quốc trực tiếp lâm vào trong tận thế, không biết có bao nhiêu sinh linh chết oan chết uổng! "Phốc ~" Thân ở trong Ma Quốc, Dương Mi đạo nhân cùng Hồng Quân đồng thời miệng phun máu tươi. "Không có khả năng!" "Hỗn Độn Châu làm sao có thể đột nhiên biến mạnh như vậy!" "Ngươi để lại hậu thủ!" Dương Mi đạo nhân kinh hô một tiếng, không thể tin được nói.

Hắn rõ ràng có thể cảm giác được, Hồng Mông Thế Giới trong Hỗn Độn Châu bỗng nhiên trở nên vô cùng khủng bố, phảng phất như chất biến, có thể trực tiếp đụng nát Vô Thượng Ma Quốc!

Đối với chuyện này, hắn quả thực không cách nào tiếp nhận.

Sắc mặt Hồng Quân cũng khó coi, trực tiếp từ trong Ma Quốc bay ra.

Hắn cũng không hiểu nổi vì sao Hỗn Độn Châu của Minh Hà lại đột nhiên trở nên cường hãn như vậy, cho dù có Thiên Đạo Chi Lực gia trì Vô Thượng Ma Quốc, cũng hoàn toàn chịu không nổi va chạm!

Vừa rồi nếu rời khỏi Ma Quốc muộn một chút, e rằng phải vĩnh viễn lưu lại trong Ma Quốc đang sụp đổ kia.

Hắn đều không có nghĩ về hướng Đại Đạo Pháp Tắc.

Tại hắn xem ra, Minh Hà có lợi hại hơn nữa, cũng chỉ lĩnh ngộ được vài đầu Đại Đạo Pháp Tắc mà thôi, không có khả năng có nhiều Đại Đạo Pháp Tắc như vậy!

Cho nên... "Ầm ầm ầm ~" Ma Quốc không ngừng sụp đổ.

Dương Mi đạo nhân cũng không dám tiếp tục ở lại trong Ma Quốc, tranh thủ thời gian bay ra, nếu còn tiếp tục ở lại, hắn cũng phải vĩnh viễn lưu lại đó.

Đám người Thái Thượng nhìn một màn này, miệng đắng lưỡi khô.

Dương Mi đạo nhân cùng Hồng Quân Đạo Tổ liên thủ, vậy mà đều không phải đối thủ của Minh Hà, Minh Hà cũng quá khủng bố rồi!

Minh Hà rốt cuộc đã cường đại đến cảnh giới nào?

Trong Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa đứng lên, thân thể khẽ run.

Vừa rồi đó là va chạm cấp thế giới!

Cả một thế giới va chạm, đối với nàng mà nói, cả đời đều chưa từng thấy qua.

Hôm nay rốt cục thấy được, là do Minh Hà thi triển ra.

Nghiền ép Dương Mi đạo nhân cùng Hồng Quân đối diện!

Dương Mi đạo nhân thần bí nhất Hồng Hoang, cộng thêm Hồng Quân Đạo Tổ cường hãn nhất, liên thủ dẫn nhập Vô Thượng Ma Quốc giáng lâm, trực tiếp bị Minh Hà đánh cho sụp đổ!

Minh Hà sao?

Quá mạnh!

Minh Hà hiện tại, đã trưởng thành đến mức Nữ Oa cần phải ngước nhìn.

Đến nỗi đám người Địa Phủ, thì từng cái thần tình kích động.

Đây là Minh Hà Phủ Chủ!

Minh Hà càng mạnh, bọn hắn tự nhiên cũng càng kích động.

Hỗn Nguyên Lão Tổ kinh hãi nhìn Minh Hà, bởi vì hắn phát hiện, cho dù hắn thi triển Hỗn Độn Châu, uy lực cũng không có khả năng đạt tới trình độ này của Minh Hà!

Phải biết, Hỗn Độn Châu thế nhưng là Hỗn Độn Chí Bảo bạn sinh của Hỗn Nguyên Lão Tổ a!

Hắn lại có loại cảm giác so không bằng Minh Hà.

Minh Hà, rốt cuộc đã làm gì đối với Hỗn Độn Châu, lại thao túng Hỗn Độn Châu như thế nào?

Vì sao lại cường đại như vậy!

Minh Hà thu hồi Hỗn Độn Châu, nhìn Dương Mi đạo nhân đang thoi thóp cùng Hồng Quân mặt như tro tàn, trong mắt lộ ra một tia khinh thường. "Lời của Minh Hà ta, chưa bao giờ thất ngôn." "Đã dám đến Hồng Hoang đánh, vậy đừng trách Bản tọa không khách khí." "Hôm nay, đã đến rồi, vậy thì đừng đi nữa!" Dứt lời, thân thể Minh Hà lóe lên, nháy mắt xuất hiện trước mặt Dương Mi đạo nhân.

Sắc mặt Dương Mi đạo nhân biến đổi, trong lòng thầm kêu khổ, thậm chí có chút hối hận, sớm biết thế đi vào trong Hỗn Độn đánh có phải tốt hơn không. "Ầm ầm ~" một tiếng vang thật lớn, Dương Mi đạo nhân chật vật không chịu nổi bay ngược ra ngoài, thương thế trên người gia trọng, ngay cả đạo bào đều rách nát không chịu nổi. "Hồng Quân đạo hữu!" "Đây là Bàn Cổ Chi Tâm!" "Có thể làm cho ngươi tạm thời triệt để dung hợp Thiên Đạo!" Dương Mi đạo nhân nghiến răng, nháy mắt xuất hiện trước mặt Hồng Quân, lấy ra một khối tinh thạch màu đỏ ngòm, trực tiếp nhét cho Hồng Quân!

Hắn không dám tiếp tục trì hoãn nữa.

Nếu không bất cứ lúc nào cũng có khả năng bị Minh Hà làm thịt!

Cho nên, chỉ có thể đem sát chiêu cuối cùng lượng ra!

Hồng Quân sững sờ.

Bàn Cổ Chi Tâm?

Triệt để dung hợp Thiên Đạo?

Hồng Quân đại hỉ!

Chuyện Hồng Quân mong ước tha thiết chính là triệt để chưởng khống Thiên Đạo, hắn cũng một mực vì chưởng khống Thiên Đạo mà nỗ lực!

Trong Thiên Đạo ẩn tàng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ, chỉ cần có thể chưởng khống Thiên Đạo, từ đó hoạch đắc, như vậy tu vi Hồng Quân tất định có thể phi tốc kéo lên.

Đây cũng là đường tắt!

Đừng nhìn hắn hiện tại chỉ là Bán Bộ Thiên Đạo Cảnh, nhưng tâm khí của hắn vô cùng cao.

Bởi vì trong mắt hắn, Thiên Đạo là vật trong bàn tay, chỉ cần chưởng khống Thiên Đạo, như vậy hắn có thể nhanh chóng hoạch đắc Bàn Cổ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, tu vi phi tốc tăng lên.

Đến lúc đó hạng người như Dương Mi đạo nhân, cũng không có khả năng là đối thủ của hắn.

Chỉ là, nỗ lực lâu như vậy, thôi động các loại lượng kiếp phát sinh, bố đạo thiên hạ, cũng đều là vì có thể tiến thêm một bước chưởng khống Thiên Đạo.

Chỉ cần xong lần này Phong Thần đại kiếp, như vậy hắn có thể cùng Thiên Đạo dung hợp hơn phân nửa!

Như vậy, lại có thêm một ít khế cơ, là có thể chân chính dung hợp Thiên Đạo, triệt để chưởng khống Thiên Đạo!

Đến lúc đó, mới là ngày hắn chân chính phi đằng!

Chỉ là ai ngờ đâu, nửa đường giết ra một cái Minh Hà, triệt để quấy rầy kế hoạch của hắn không nói, ngay cả Phong Thần đại kiếp đều không cách nào tiếp tục.

Hiện tại phát triển đến tình cảnh hoàn toàn mất khống chế!

Phong Thần Bảng bị cướp đi, người nguyên bản nên lên bảng cũng toàn bộ bị Minh Hà cướp đi, trở thành tôm tép nhãi nhép của Địa Phủ, dẫn đến Phong Thần Bảng căn bản điền không đầy.

Hiện tại, hắn thậm chí mời Dương Mi đạo nhân, lấy cái giá cộng hưởng Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc trong Thiên Đạo.

Thế nhưng...

Chương 86

y nguyên nại hà không được Minh Hà, thậm chí Minh Hà lấy một địch hai, trực tiếp đem hai người bọn họ nghiền ép!

Điều này làm cho Hồng Quân cảm giác được tuyệt vọng!

Mưu hoa vô số nguyên hội, công dã tràng, tất cả nỗ lực đổ xuống sông xuống biển, làm cho Hồng Quân có xúc động muốn phát điên.

Nhiên, tại thời khắc mấu chốt, Dương Mi đạo nhân lấy ra Bàn Cổ Chi Tâm!

Tinh thạch trước mắt này, là một bộ phận mảnh vỡ trái tim Bàn Cổ sau khi chết ngưng kết thành, bên trong sở hữu Tinh Huyết Bàn Cổ khủng bố.

Thiên Đạo nãi là Đại Đạo Ý Chí của Bàn Cổ biến thành, nếu có thể đem Bàn Cổ Chi Tâm nuốt vào, xác thực có thể ngắn ngủi cùng Thiên Đạo triệt để dung hợp, triệt để chưởng khống Thiên Đạo.

Sở hữu toàn bộ thực lực Thiên Đạo!

Điều này làm cho Hồng Quân nhìn thấy ánh rạng đông hi vọng!

Chỉ cần có thể dung hợp Thiên Đạo, bát loạn phản chính, diệt sát Minh Hà chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay sao?

Hồng Quân đại hỉ quá đỗi, trực tiếp đem Bàn Cổ Chi Tâm nuốt vào!

Một cỗ lực lượng kinh khủng tịch quyển toàn thân Hồng Quân, thân thể Hồng Quân điên cuồng run rẩy, huyết mạch nghịch chuyển, Thiên Đạo cũng tại thời điểm này phát ra cộng hưởng khủng bố!

Hiển nhiên, Bàn Cổ Đại Đạo Ý Chí bên trong Thiên Đạo cảm

nhận được sự tồn tại của Bàn Cổ Chi Tâm, chủ động muốn hòa cùng Hồng Quân dung hợp!

Giờ khắc này, Hồng Quân thậm chí có một loại cảm giác bễ nghễ thiên hạ.

Vô cùng tự tin dâng lên, nhìn về phía Minh Hà: "Minh Hà, lần này, bần đạo xem ngươi còn có thể càn rỡ như thế nào!" Minh Hà nhàn nhạt nhìn Hồng Quân, cũng không ngăn cản.

Khu khu Hồng Quân mà thôi, hắn cũng không để ý, cho dù thật sự hoàn toàn thân hợp Thiên Đạo thì lại như thế nào?

Minh Hà sẽ sợ sao?

Hiển nhiên sẽ không.

Minh Hà trực tiếp khống chế Địa Đạo, đem sức mạnh Địa Đạo phú dư tại trên thân, bất kỳ thủ đoạn nào của Địa Đạo hắn đều có thể sử dụng, hắn cũng có một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ.

Hồng Quân chỉ là dung hợp Thiên Đạo, tạm thời sử dụng sức mạnh Thiên Đạo mà thôi, một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc ẩn tàng trong Thiên Đạo, Hồng Quân không cách nào sử dụng.

Đây chính là chênh lệch.

Có một điểm rất kịp thời, Minh Hà sớm muộn gì cũng phải từ bên trong Thiên Đạo, đem một ngàn Bàn Cổ Đại Đạo Pháp Tắc kia lược đoạt tới.

Hiện tại, vừa vặn cầm Hồng Quân thử một chút, nhìn xem Thiên Đạo hiện tại rốt cuộc có bao nhiêu cường thế.

Có thể nói, Minh Hà hiện tại đang lợi dụng Hồng Quân. "Ầm ầm ầm ~" Một khuôn mặt cực lớn ngưng tụ trên bầu trời, khuôn mặt kia lãnh mạc vô tình, chính là Thiên Đạo Ý Chí biến thành!

Khuôn mặt kia sau khi xuất hiện, nhìn về phía Hồng Quân, sau đó lần nữa hóa thành Thiên Đạo Ý Chí, trực tiếp giáng lâm trên người Hồng Quân. "Ầm ầm ~" một tiếng nổ kinh thiên, khí tức tu vi hung mãnh bộc phát ra, hóa thành một cỗ khí kính cuồng bạo, trùng kích về bốn phía.

Ngay cả Thánh Nhân cũng khó có thể ngăn cản khí kính này, bị trùng kích đến mức lùi lại.

Còn những đệ tử Tiệt Giáo Chuẩn Thánh và Đại La Kim Tiên kia, thì càng bị trùng kích đến thất linh bát lạc.

Có thể thấy được tu vi Hồng Quân bộc phát ra rốt cuộc cường thế cỡ nào!

Cũng may cỗ khí kính này cũng không có lực sát thương, nếu không Tiệt Giáo phi chết thương một mảng lớn.

Nhưng cũng đủ để thấy được cỗ khí tức Hồng Quân bộc phát ra khủng bố cỡ nào!

Ngay cả Dương Mi đạo nhân cũng hô hấp trì trệ, kinh hãi nhìn Hồng Quân.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên tu vi khí tức!

Khó trách Thiên Đạo lại khủng bố như vậy, đẳng cấp thực lực này cũng không phải là để trưng.

Bàn Cổ Đại Đạo Ý Chí sao?

Vẻn vẹn một cái Đại Đạo Ý Chí đã cường thế như vậy!

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng trừng lớn mắt, hô hấp dồn dập nhìn Hồng Quân.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Không nghĩ tới Thiên Đạo bên trong Hồng Hoang, lại có thực lực bực này!

Khó trách tên gia hỏa Hồng Quân kia muốn nhiễm chỉ Thiên Đạo.

Chỉ cần dung hợp Thiên Đạo, là trong nháy mắt sở hữu tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Đủ để bù đắp khổ tu vô số nguyên hội.

Tất cả mọi người đều bị Hồng Quân trấn trụ!

Đây mới là thực lực Đạo Tổ nên có!

Đây mới là Thiên Đạo!

Đám người Thái Thượng đều lộ ra vẻ vui mừng.

Duy độc Minh Hà, đứng tại chỗ không nhúc nhích, khí kính khủng bố trùng kích trên thân, chỉ làm cho y bào và tóc dài vũ động mà thôi. "Minh Hà!" "Ngươi nghịch thiên mà đi, nhiều lần vi phạm quy tắc Thiên Đạo!" "Thực nãi là Thiên Đạo dị số, nếu tiếp tục mặc cho ngươi càn rỡ xuống dưới, Hồng Hoang tất định hủy trong tay ngươi!" "Hôm nay, bần đạo lấy danh nghĩa Thiên Đạo, đem ngươi từ trong Hồng Hoang trừ danh!" "Từ nay về sau, ngươi không còn là người Hồng Hoang ta, đáng là đại địch của cả thế giới Hồng Hoang!" "Tất cả những người ủng hộ Minh Hà, kết quả là đại địch của Hồng Hoang, đại địch của Thiên Đạo!" "Xử trí toàn bộ!" Hồng Quân toàn thân đạo vận bồng bột, biến thành Thiên Đạo, lãnh mạc nhìn Minh Hà. "Ầm ầm ~" Hầu như tại lúc dứt lời, một cỗ ý chí khủng bố từ trên trời giáng xuống.

Trong Thiên Đạo, tất cả nhân quả tuyến thuộc về Minh Hà tại Hồng Hoang, toàn bộ kéo căng, muốn bị Thiên Đạo trực tiếp xóa bỏ!

Một cỗ sức mạnh cường hãn rơi vào trên người Minh Hà, muốn cưỡng ép đem Minh Hà từ trong Hồng Hoang khu trục.

Những người còn lại có quan hệ với Minh Hà, toàn bộ chịu ảnh hưởng ở mức độ khác nhau.

Thậm chí ngay cả Nữ Oa đều cảm giác được, nhân quả cùng Minh Hà đang dần dần biến mất.

Đây mới là Thiên Đạo chân chính ra tay!

Nhiên, Minh Hà đứng tại chỗ, không nhúc nhích tí nào.

Hắn cười lạnh một tiếng: "Khu khu Thiên Đạo, cũng vọng tưởng thay đổi nhân quả của Bản tọa?" "Thật si tâm vọng tưởng!" "Nhân quả của Bản tọa, há là thứ ngươi có thể động vào!" "Từ trong nhân quả của Bản tọa, cút ra ngoài!" Theo Minh Hà quát to một tiếng, Huyết Hải trong Địa Phủ điên cuồng gào thét, vô số tộc nhân A Tu La trực tiếp nằm rạp quỳ xuống, phát ra ý nguyện cùng ý chí cường đại!

Luân Hồi Chi Lực ầm vang chuyển động, Lục Đạo Luân Hồi trực tiếp nghịch chuyển, đồng dạng phát ra ý niệm cường đại vô cùng so sánh.

Vô số quỷ hồn Địa Phủ, trên thân cũng toát ra từng đạo ý niệm cường đại, hóa thành ý chí lực khủng bố, ngưng tụ tại trên người Minh Hà.

Chưa kết thúc, trên Cửu Châu đại địa, cả Nhân Tộc toàn bộ hướng về Minh Hà quỳ xuống, bao quát cả Nhân Hoàng Đế Tân, toàn bộ quỳ xuống!

Bên trong Hỏa Vân Cung, Tam Hoàng Ngũ Đế bị cầm tù, bao quát cả Phục Hy, cũng đều trực tiếp quỳ xuống, hướng về Minh Hà phát ra hoành nguyện to lớn và ý chí khủng bố.

Minh Hà là Đạo Tổ!

Cùng hắn, cùng cả Nhân Tộc, đều có nhân quả không thể xóa bỏ! "Đạo Tổ!" Lấy Đế Tân cầm đầu, hướng về Minh Hà phát ra tiếng

gầm gừ. "Đạo Tổ!" "Đạo Tổ!" "Đạo Tổ!" Tất cả Nhân Tộc tại thời điểm này, toàn bộ phát ra tiếng gầm gừ.

Từng đạo ý chí từ trên thân toát ra, tại Cửu Châu đại địa hình thành một đạo ý chí không thể ngăn cản, toàn bộ ngưng tụ tại trên người Minh Hà!

Đó là ý chí khủng bố do vô số Nhân Tộc tán phát ra!

Muốn đoạn nhân quả của Minh Hà?

Trừ phi đem Nhân Tộc từ Hồng Hoang đại địa xóa bỏ, nếu không là chuyện không thể nào!

Một màn này cực kỳ chấn hám, ngay cả Hỗn Nguyên Lão Tổ và Dương Mi đạo nhân cũng hít sâu một hơi khí lạnh!

Sự ngưng tụ lực khủng bố của Nhân Tộc tại thời khắc này triển hiện ra.

Bàn tay Thiên Đạo to lớn muốn xóa bỏ tất cả nhân quả của Minh Hà kia, trực tiếp bị cỗ ý chí đến từ tứ phương tám hướng của Hồng Hoang đại địa trùng kích đến vỡ nát không chịu nổi, căn bản động không được nhân quả của Minh Hà!

Nhân quả của Minh Hà, quá mạnh!

Quý vi Thiên Đạo cũng động không được nhân quả của Minh Hà!

Chương 87

Nhân Tộc, A Tu La tộc, quỷ hồn của cả Địa Phủ, cùng với rất nhiều Thánh Nhân lấy Nữ Oa cầm đầu, còn có Hỗn Nguyên Lão Tổ, Băng Thiên đạo nhân, cùng với Thời Thần đạo nhân, đều cùng Minh Hà có nhân quả không thể ma diệt!

Ý chí mà những người này ngưng tụ ra, căn bản không phải Thiên Đạo có thể chống lại!

Thái Thượng nhìn một màn này, tâm thần chấn động, hô hấp dồn dập.

Đây...

đây là sức mạnh Nhân Tộc sao?

Hắn vốn cho rằng Nhân Tộc chỉ là một ít sinh linh nhỏ yếu mà thôi, trừ nhóm người Tiên Thiên Đạo Thể mà Nữ Oa vừa mới tạo ra kia, Nhân Tộc còn lại đều vô cùng nhỏ yếu.

Nhưng, giờ khắc này, ngưng tụ lực và ý chí bộc phát ra, lại có thể lay động Thiên Đạo!

Quá khủng bố!

Đồng thời, trong lòng Thái Thượng cũng có chút chua xót.

Vốn dĩ, Đạo Tổ của Nhân Tộc lẽ ra nên là hắn, nhưng về sau lại biến thành Minh Hà.

Trong lòng hắn có chút ghen ghét.

Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh trong lòng cũng có chút không dễ chịu.

Sắc mặt Hồng Quân biến đổi, nghiến răng nhìn Minh Hà.

Không nghĩ tới, lấy thân phận Thiên Đạo đi xóa bỏ hết thảy nhân quả của Minh Hà tại Hồng Hoang, vậy mà thất bại!

Hoàn toàn không cách nào lay động nhân quả của Minh Hà!

Bởi vì hắn phát hiện, nhân quả của Minh Hà thực tại là quá mức cường đại.

Nhân Tộc quý vi nhân vật chính của thiên địa, hiện tại bởi vì Minh Hà là Đạo Tổ, Minh Hà sách lập Tam Hoàng Ngũ Đế, dẫn đến cả Nhân Tộc đều cùng Minh Hà có liên hệ không thể chia cắt.

Muốn chặt đứt nhân quả của Minh Hà cùng Nhân Tộc, căn bản là không thể nào.

Trừ cái đó ra, Minh Hà sáng tạo Địa Phủ, sáng tạo A Tu La tộc!

Nếu nhân quả đoạn, A Tu La tộc sụp đổ, Lục Đạo Luân Hồi sụp đổ, cả Hồng Hoang đại địa đều sẽ lâm vào trong hỗn loạn!

Cho nên, nhân quả giữa Minh Hà cùng Hồng Hoang, đoạn không được!

Điều này làm cho trong lòng Hồng Quân vô cùng buồn bực.

Minh Hà thản nhiên nói: "Hồng Hoang là Hồng Hoang của chúng sinh, không phải Hồng Hoang của Thiên Đạo!" "Hồng Quân, ngươi quá coi trọng mình rồi!" "Hóa thân Thiên Đạo thì lại như thế nào?" "Thật sự cho rằng có thể nại hà được ta?" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng, lạnh lùng nói: "Không cách nào đoạn nhân quả, nhưng bần đạo lại có thể đem ngươi vĩnh trấn Huyết Hải!" "Từ nay về sau, Hồng Hoang không còn Minh Hà!" "Minh Hà ngươi, chỉ là một bộ phận của Lục Đạo Luân Hồi mà thôi!" Dứt lời, tu vi khủng bố của Hồng Quân trực tiếp giáng lâm, muốn nghiền ép Minh Hà!

Thiên Đạo Ý Chí đó chính là ý chí Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên, khi không còn muốn đi xóa bỏ nhân quả

của Minh Hà nữa, thì những ý chí nhân quả của chư thiên bảo hộ Minh Hà kia khó có thể ngăn cản Thiên Đạo Ý Chí! "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, ý chí nhân quả chư thiên hộ trụ Minh Hà trực tiếp vỡ nát thành hư vô.

Sau đó, Thiên Đạo Ý Chí giáng lâm, muốn trực tiếp trấn áp Minh Hà.

Nếu Minh Hà vẻn vẹn chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, xác thực có thể bị Thiên Đạo Ý Chí trấn áp.

Bởi vì loại trấn áp này, phòng ngự của Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy cũng không có bất kỳ tác dụng gì, đó là trấn áp trên ý chí, ý chí Minh Hà chỉ có Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, cố nhiên không cách nào ngăn cản Thiên Đạo Ý Chí.

Nhưng, tu vi Minh Hà tuy rằng chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, nhưng hắn có các loại pháp tắc chi lực.

Trong chốc lát, chỉ thấy trước mặt Minh Hà xuất hiện một cái vòng xoáy cực lớn.

Vòng xoáy kia sau khi xuất hiện, Thiên Đạo Ý Chí rơi vào trên vòng xoáy, bị vòng xoáy trực tiếp thôn phệ, không có bất kỳ tác dụng gì! "Pháp Tắc Luân Bàn!" Dương Mi đạo nhân kinh hô một tiếng, không thể tin được la lên.

Hắn cũng không nghĩ tới, Minh Hà lại có thể thi triển ra Pháp Tắc Luân Bàn!

Đó chính là thủ đoạn Bàn Cổ mới có thể dùng ra, chỉ có nắm giữ lượng lớn pháp tắc chi lực, lợi dụng hàng chục hàng nghìn pháp tắc chi lực, mới có thể ngưng tụ ra loại Pháp Tắc Luân Bàn này!

Nhiên, Minh Hà vậy mà cũng ngưng tụ ra được.

Có Pháp Tắc Luân Bàn, Thiên Đạo Ý Chí làm sao có thể trấn áp

được Minh Hà?

Hỗn Nguyên Lão Tổ hầu đầu nhảy lên, trong lòng như có vạn sấm sét bôn đằng!

Hắn cho rằng Minh Hà vẻn vẹn chỉ lĩnh ngộ hai ba đạo Đại Đạo Pháp Tắc, có khả năng bước lên con đường của Bàn Cổ.

Nhưng cũng không nghĩ tới, Minh Hà có thể ngưng tụ Pháp Tắc Luân Bàn!

Cái này ít nhất cũng phải lĩnh ngộ hàng chục Đại Đạo Pháp Tắc mới có thể làm được a!

Nhiên hiện tại Minh Hà làm được, vậy chẳng phải nói, hắn đã lĩnh ngộ hàng chục điều Đại Đạo Pháp Tắc?

Minh Hà, thật sự muốn đi lên con đường của Bàn Cổ sao?

Đó chính là Vô Thượng Đại Đạo a! "Pháp Tắc Luân Bàn!" Sắc mặt Hồng Quân có chút khó coi, hắn cũng không nghĩ tới, Minh Hà lĩnh ngộ nhiều pháp tắc như vậy.

Bất quá, hắn cũng không nản chí.

Hồng Quân biết, ưu thế của mình nằm ở tu vi.

Hắn như hôm nay là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên, Minh Hà bất quá chỉ là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên mà thôi, tại trên tu vi, hắn có thể trực tiếp nghiền ép!

Cho nên, Hồng Quân trực tiếp lấy ra Tạo Hoá Ngọc Điệp, giơ tay ấn một cái, lập tức có lượng lớn Thiên Đạo Pháp Tắc từ trong Tạo Hoá Ngọc Điệp trào ra!

Ba ngàn Thiên Đạo Pháp Tắc ngưng tụ, lại thêm tu vi khủng bố của Hồng Quân, trực tiếp ngưng tụ thành một cây thương có thể phá

toái hết thảy pháp tắc - Pháp Tắc Chi Thương! "Ầm ầm ~" Pháp Tắc Chi Thương nháy mắt lâm cận Minh Hà.

Đại Đạo Pháp Tắc Luân Bàn của Minh Hà cũng không cách nào ngăn cản Pháp Tắc Chi Thương.

Dù sao, tu vi Minh Hà trước mặt Hồng Quân, hiển nhiên quá yếu!

Mới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, làm sao có thể cùng Ngũ Trọng Thiên so sánh?

Cho dù Đại Đạo Pháp Tắc muốn cường hơn Thiên Đạo Pháp Tắc viễn viễn, cũng không cách nào ngăn cản Pháp Tắc Chi Thương kia. "Ầm ầm ~" Vô số pháp tắc chi lực va chạm, không gian sụp đổ, thiên địa than tháp, Hồng Hoang càng tao ngộ phá hoại khủng bố, cả Hồng Hoang đại địa đều lâm vào trong hỗn loạn, không biết có bao nhiêu sinh linh chết oan chết uổng.

Thiên Đạo Cảnh khủng bố, hai bên bộc phát ra toàn lực, đừng nói Hồng Hoang, bên trong Hỗn Độn cũng khó có thể thừa nhận lực phá hoại khủng bố bực này.

Pháp Tắc Luân Bàn trực tiếp phá toái, Pháp Tắc Chi Thương do ba ngàn Thiên Đạo Pháp Tắc ngưng tụ thành, hướng về Minh Hà ầm vang, hung hăng oanh kích trên người Minh Hà.

Trên người Minh Hà toát ra một đạo lam quang, chính là Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy phòng ngự quang mang!

Bất quá lần này, Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy khả không có kiên cố như vậy!

Tuy rằng đỡ được công kích của Pháp Tắc Chi Thương, nhưng cũng xuất hiện vết nứt, cuối cùng liên tiếp phá toái.

Hiển nhiên, Huyền Nguyên Tam Trọng Thủy đã đến cực hạn, có thể ngăn trở công kích của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ

Trọng Thiên, nhưng cũng không cách nào bền bỉ! "Ha ha!" "Minh Hà!

Cái mai rùa của ngươi cuối cùng cũng bị phá rồi!" "Hôm nay, bần đạo cho ngươi nhìn xem, thực lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!" "Đem ngươi vĩnh trấn Huyết Hải, sau này Địa Phủ vĩnh viễn quy về Thiên Đình quản hạt!" Hồng Quân thấy phòng ngự của Minh Hà phá toái, lập tức đại hỉ quá đỗi, giơ tay chỉ một cái, một ngón tay cực lớn xuất hiện, hướng về Minh Hà nghiền ép.

Ngón tay này so với lần Hồng Quân oanh toái Tiên Thiên Ngũ Hành Đại Trận còn mạnh hơn nhiều!

Căn bản không phải cùng một cấp độ! "Thần Nhất Chỉ!" "Tiễn ngươi trở về Huyết Hải!" "Diệt!" Hồng Quân quát lớn một tiếng, hướng về Minh Hà mãnh liệt chỉ một cái.

Ngón tay to lớn bao hàm ba ngàn Thiên Đạo Pháp Tắc cùng tu vi Thiên Đạo khủng bố, tại cả Hồng Hoang này, hoặc là nói, tại trong Hỗn Độn, cũng khó có thể tìm ra người có thể ngăn cản công kích bực này!

Dương Mi đạo nhân cũng hô hấp trì trệ.

Đây là thực lực Thiên Đạo sao!

Chiến lực mạnh nhất Hồng Hoang sao?

Khó trách Hồng Quân thà rằng trở thành nô lệ của Thiên Đạo, cũng muốn hoạch đắc sức mạnh bực này!

Thực tại sức mạnh bực này quá khủng bố, một khi triệt để chưởng ác, vậy thật sự tung hoành Hỗn Độn.

Tại sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, có ai có thể thi triển ra lực lượng khủng bố bực này?

Chương 88

Dương Mi đạo nhân nhìn về phía Minh Hà, cười lạnh một tiếng, cái tên gia hỏa này, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng tâm thần khẩn trương.

Công kích khủng bố bực này, Minh Hà có thể đỡ được sao?

Nhìn biểu tình Minh Hà đạm nhiên, tựa hồ không có nửa phần sợ hãi, hoàn toàn không để một chỉ kinh thiên kia vào mắt.

Chẳng lẽ, hắn còn có hậu thủ?

Hỗn Nguyên Lão Tổ thậm chí có chút chờ mong.

Rất nhanh, Hỗn Nguyên Lão Tổ nghĩ tới, chẳng lẽ Minh Hà muốn dùng Hỗn Độn Châu để ngăn cản một chỉ kinh thiên này?

Đảo cũng không phải là không thể nào.

Hỗn Độn Châu dù sao cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, uy lực vô cùng, bên trong có Hồng Mông Thế Giới, có lẽ có thể ngăn cản một chỉ kinh thiên này.

Nhiên, tại dưới sự chú ý của tất cả mọi người, Minh Hà làm ra quyết định khiến ai nấy đều không cách nào lý giải!

Chỉ thấy hắn thu hồi Hủy Diệt Chi Kiếm, lấy ra bạn sinh linh bảo, đã thăng cấp thành Tiên Thiên Công Đức Sát Phạt Chí Bảo - Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm!

Hai thanh kiếm này sau khi tấn thăng có thể so với Tiên Thiên Chí Bảo.

Nhưng đó cũng vẻn vẹn là Tiên Thiên Chí Bảo mà thôi a, ngay cả cấp bậc Hỗn Độn Linh Bảo như Hủy Diệt Chi Kiếm đều không bằng,

càng đừng nói loại Hỗn Độn Chí Bảo như Hỗn Độn Châu!

Tất cả mọi người đều hiếu kỳ, Minh Hà rốt cuộc muốn làm gì?

Đối mặt Thần Nhất Chỉ kinh thiên, Minh Hà trầm tâm định khí, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân giống như phát điên, toàn bộ bộc phát, lao vào trong Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm.

Huyết Hải cũng điên cuồng dũng động!

Sát Phạt Đạo Ý trong Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả khuynh sào xuất, cũng đồng dạng ngưng tụ trên Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm!

Trừ cái đó ra, một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc mà Minh Hà nắm giữ, cũng giống như vậy lao vào bên trong Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm.

Minh Hà nhìn về phía ngón tay kinh thiên kia, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý!

Một kiếm này, sẽ là thủ đoạn mạnh nhất hắn thi triển trong tình huống không khống chế Địa Đạo!

Huyết La Cửu Kiếm đệ cửu kiếm, Khai Thiên Nhất Kiếm, lại thêm một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc!

Lực phá hoại rốt cuộc mạnh bao nhiêu, Minh Hà cũng không rõ ràng.

Nhưng, tổng quy phải thử một lần! "Ông ~" Huyết y Minh Hà cổ động, một đạo huyết khí từ trên thân bộc phát ra ngoài, tiếp theo tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên bộc phát, tùy tay song kiếm hợp lại làm một, biến thành một thanh quái đao hồng bạch tương gian! "Đệ Cửu Kiếm!" Minh Hà quát khẽ một tiếng, tất cả sức mạnh tại thời khắc này toàn bộ tuyên tiết ra ngoài.

Một đạo huyết sắc kiếm mang từ trong song kiếm bộc phát, trên đó sở hữu vô tận sát phạt chi ý, có Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố oanh

nhiễu, bên trên lấp lóe vô số phù văn.

Từng đạo Khai Thiên khí tức khủng bố từ trong huyết sắc kiếm mang tán phát ra! "Ầm ~" Thanh âm khủng bố ầm vang bộc phát.

Cả thiên địa chấn chiến, thời khắc này ngay cả Hỗn Độn đều phát ra tiếng ai minh.

Cỗ Khai Thiên khí tức từng khiến người ta run rẩy kia, lại một lần nữa xuất hiện!

Nhất kiếm này xuất hiện, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người!

Nguyên Đồ A Tỳ song kiếm sau khi hợp nhất, vậy mà có thể bộc phát ra lực lượng kinh khủng như thế!

Nhất là khí tức trên huyết sắc kiếm mang kia, làm cho Dương Mi đạo nhân cùng Hỗn Nguyên Lão Tổ tâm kinh đảm chiến! "Ầm ầm ~" Huyết sắc kiếm mang cùng ngón tay kinh thiên đụng vào nhau.

Tiếng nổ cực lớn khiến cho những Thánh Nhân cùng Chuẩn Thánh kia đều xuất hiện thất thông ngắn ngủi, bên trong não hải chỉ còn lại tiếng nổ khủng bố kia!

Quang mang khủng bố lấp lóe.

Ngón tay kinh thiên không cách nào ngăn trở huyết sắc kiếm mang, trực tiếp bị một kiếm chém đến vỡ nát, huyết sắc kiếm mang còn lại tuy rằng bị suy yếu, nhưng vẫn rơi vào trên người Hồng Quân. "Phốc ~" Hơn phân nửa bả vai của Hồng Quân trực tiếp bị chém đứt!

Hắn thống khổ kêu một tiếng, không thể tin được nhìn Minh Hà.

Một kiếm này, phá vỡ Thần Nhất Chỉ, trực tiếp trảm đoạn hầu như nửa cái thân thể hắn!

Không có khả năng!

Chỉ là một người Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên a, kiếm đạo thần thông thi triển ra làm sao có thể cường thế như vậy?

Lực phá hoại kia!

Dương Mi đạo nhân toàn thân phát run, tim đập nhanh.

Kiếm đạo thần thông Minh Hà vừa thi triển, làm cho hắn cảm giác được nỗi sợ hãi đã từng!

Năm đó Tam Thiên Đại Đạo Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ khai thiên, trong Khai Thiên thần thông mà Bàn Cổ thi triển ra, liền ẩn chứa loại lực lượng kinh khủng này!

Khai Thiên Chi Lực!

Dương Mi đạo nhân cũng không nghĩ tới, trong một kiếm khủng bố của Minh Hà, lại ẩn chứa một đạo Khai Thiên Chi Lực!

Khai Thiên Chi Lực tuy rằng không mạnh, viễn viễn không đạt tới trình độ kia của Bàn Cổ, nhưng cũng chứng minh được nhiều thứ!

Khai Thiên Chi Lực khủng bố cỡ nào?

Một búa kia, ngay cả Tam Thiên Ma Thần hợp lực đều không phải là đối thủ.

Minh Hà hiện tại vậy mà thi triển ra Khai Thiên Chi Lực!

Điều này làm cho Dương Mi đạo nhân làm sao không kinh?

Hắn bắt đầu có chút sợ hãi, sớm biết như vậy, tuyệt đối sẽ không về Hồng Hoang!

Lão lão thực thực tu luyện không tốt sao?

Vì sao lại muốn nhiễm chỉ Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ bên trong Thiên Đạo kia chứ?

Tên gia hỏa Minh Hà này, quá nghịch thiên rồi!

Ngay cả Khai Thiên Chi Lực đều có thể thi triển ra!

Nếu như vừa rồi lúc Minh Hà đối phó hắn, sử dụng Khai Thiên Nhất Kiếm, vậy Dương Mi đạo nhân hắn, e rằng đã vẫn lạc rồi!

Quá khủng bố!

Dương Mi đạo nhân theo bản năng lui lại, không dám dựa vào quá gần!

Hỗn Nguyên Lão Tổ tự nhiên cũng sát giác được Khai Thiên khí tức trong Khai Thiên Nhất Kiếm Minh Hà thi triển, hô hấp không khỏi ngưng lại, ngơ ngác nhìn Minh Hà.

Khai Thiên khí tức!

Khai Thiên khí tức!

Hắn thật sự đi lên con đường của Bàn Cổ, thậm chí tại trong kiếm đạo thần thông, đã cụ bị Khai Thiên khí tức!

Đây chính là khí tức Vô Thượng Đại Đạo a, duy có đạt tới cảnh giới Đại Đạo, mới có thể tán phát ra loại khí tức này, năm đó Bàn Cổ cũng là Bán Bộ Đại Đạo Cảnh, lúc Khai Thiên chứng đạo mới thi triển Khai Thiên thần thông, sở hữu Khai Thiên khí tức.

Nhiên hiện tại Minh Hà mới là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, trong kiếm đạo thần thông vậy mà đã có Khai Thiên khí tức!

Cái này cũng quá mạnh đi?

Chẳng lẽ, con đường Bàn Cổ chưa đi hết, hắn chú định muốn đi hết sao?

Hỗn Nguyên Lão Tổ toàn thân run rẩy.

Hắn vốn bởi vì bị Minh Hà cứu sống, cũng bị Minh Hà chưởng khống sinh tử, mới bất đắc dĩ trở thành Trung Ương Quỷ Đế của Địa Phủ, mới phải vì Minh Hà bán mạng.

Trong lòng hắn tịnh không nhận đồng Minh Hà.

Dù sao Minh Hà lúc ấy bất quá chỉ là Thánh Nhân Hỗn Nguyên Cửu Trọng Thiên mà thôi, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, nhân vật cấp bậc Thiên Đạo, làm sao có thể nhận khả Minh Hà?

Chương 89

Nhiên hiện tại, Hỗn Nguyên Lão Tổ triệt để bị Minh Hà chiết phục, lần này hắn đối với Minh Hà là tâm phục khẩu phục rồi!

Trong Quỷ Môn Quan, Thời Thần đạo nhân tự nhiên cũng nhìn thấy một màn này, thổ xuất một ngụm trọc khí. "Trong kiếm đạo thần thông của hắn, Khai Thiên khí tức nồng đậm như thế!" "Xem ra, hắn thật sự đi lên con đường của Bàn Cổ." Thời Thần đạo nhân nói.

Lúc trước khi Minh Hà lần đầu tiên đối chiến Hồng Quân, kiếm đạo thần thông thi triển ra có một tia Khai Thiên khí tức.

Hiện tại, tia Khai Thiên khí tức kia đã vô cùng nồng đậm.

Điều này không khỏi làm cho Thời Thần đạo nhân cảm thán.

Minh Hà xác thực muốn đi lên con đường kia.

Chỉ là đi lên con đường kia, lựa chọn Khai Thiên, thì chú định muốn cùng Đại Đạo làm địch, đây cũng không phải là một con đường tốt a.

Rất có thể cũng sẽ giống như Bàn Cổ, thân tử đạo tiêu.

Đương nhiên, những người khác cũng không biết những thứ này, đám người Hậu Thổ cùng Địa Phủ, chỉ đắm chìm trong vui sướng.

Đối với bọn hắn, Minh Hà càng cường đại, tự nhiên cũng càng hưng phấn.

Minh Hà bằng vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên có thể chống lại Thiên Đạo, chém đứt nửa cái bả vai Hồng Quân, có thể nói là vô cùng nghịch thiên.

Bất quá, cũng có người đang hiếu kỳ, Minh Hà rốt cuộc làm được

bằng cách nào?

Chỉ bằng một cái kiếm đạo thần thông, cũng không có khả năng đạt tới trình độ này!

Kỳ thực, đại bộ phận nguyên nhân có quan hệ với một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc kia!

Minh Hà nắm giữ một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc, có thể nói là Lực Chi Pháp Tắc tiểu thành.

Tiểu thành Lực Chi Pháp Tắc, lực phá hoại tự nhiên nghịch thiên.

Minh Hà cũng biết những thứ này, bất quá vẫn thoáng có chút thất vọng.

Tuy rằng Huyết La Cửu Kiếm phối hợp một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc uy lực nghịch thiên, nhưng tu vi không bằng Thiên Đạo, cố nhiên không cách nào thật sự một kiếm trảm Thiên Đạo.

Trảm đoạn nửa cái bả vai Hồng Quân, cũng là cực hạn Minh Hà có thể làm.

Hơn nữa, đối với Hồng Quân, trừ bỏ rơi mất mặt mũi ra, không có bất kỳ ảnh hưởng nào khác.

Hồng Quân hoàn toàn có thể bằng vào Thiên Đạo Chi Lực, nháy mắt khôi phục nhục thân.

Sau đó, lần nữa đối với Minh Hà triển khai công kích.

Minh Hà biết, Hồng Quân tịnh chưa hoàn toàn thi triển ra Thiên Đạo Chi Lực, một chỉ vừa rồi, căn bản không phải thủ đoạn công kích mạnh nhất của Thiên Đạo, Thiên Đạo còn có thủ đoạn càng thêm cường hãn.

Cho nên, Minh Hà chỉ bằng vào năng lực của mình, e rằng không cách nào cùng Thiên Đạo chống lại.

Xem ra, phải mượn dùng sức mạnh Địa Đạo! "Minh Hà!" "Ngươi còn ẩn tàng!" "Ngươi rốt cuộc ẩn tàng bao nhiêu!" "Cứ việc sử dụng ra đi!" Hồng Quân gắt gao nhìn chằm chằm Minh Hà, thân thể hắn đang nhanh chóng khôi phục.

Nhưng thương hại mà Minh Hà tạo thành cho hắn, lại khó có thể bù đắp.

Hắn thậm chí đối với Minh Hà sinh ra một loại kiêng kị từ trên linh hồn!

Bởi vì, Minh Hà tựa hồ vĩnh viễn đều có hậu thủ, hậu thủ của Minh Hà tựa hồ vĩnh viễn đều có thể áp hắn một đầu!

Hết thảy, đều giống như nằm trong tính toán của Minh Hà, hắn chuẩn bị lại nhiều, cũng bị Minh Hà nghiền ép, bị Minh Hà khắc chế gắt gao!

Tỉ như lần trước tại Đông Hải nhất chiến.

Hắn vốn dĩ cùng Thái Thượng đám người cưỡng ép bức bách Minh Hà ra tay với Chuẩn Thánh, để hắn vi phạm quy tắc Thiên Đạo, sau đó hắn cưỡng ép ra tay, muốn đem Minh Hà gạt bỏ.

Nhiên, không nghĩ tới, Minh Hà tựa hồ sớm đã liệu được hắn sẽ ra tay, thậm chí ngay cả hắn cũng không sợ!

Cuối cùng, ngay cả hắn đều bị Minh Hà một kiếm trảm lạc!

Trở thành trò cười cho cả Hồng Hoang, từ đó về sau, thân phận Đạo Tổ, ngược lại lộ ra có chút hương vị châm chọc.

Tiếp theo hiện tại, hắn cho rằng mời Dương Mi đạo nhân Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng Thiên, đinh ninh là có thể nghiền ép Minh Hà, mặc kệ Minh Hà có bản sự gì, cũng phải tại trong tay Dương Mi đạo nhân, lật không nổi bất kỳ bọt nước nào.

Kết quả, Minh Hà vậy mà cũng trở thành Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trực tiếp nghiền ép Dương Mi đạo nhân!

Dương Mi đạo nhân, cũng tại trong tay Minh Hà bị cuồng ngược, có thể nói ngay cả lực hoàn thủ cũng không có.

Sau đó hắn thôn phục Bàn Cổ Chi Tâm, triệt để dung hợp Thiên Đạo, sở hữu tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Trừ việc không thể sử dụng ba ngàn Bàn Cổ Đại Đạo Pháp Tắc của Thiên Đạo ra, bất kỳ bản sự nào của Thiên Đạo hắn đều có thể sử dụng.

Hắn cho rằng lại là tình huống nghiền ép.

Kết quả, Minh Hà trực tiếp thi triển Khai Thiên Nhất Kiếm, hắn sở hữu Thiên Đạo Chi Lực, cũng bị một kiếm chém mất nửa cái bả vai!

Điều này làm cho Hồng Quân khó có thể tiếp nhận.

Đến tột cùng, Minh Hà rốt cuộc có bao nhiêu át chủ bài, rốt cuộc có bao nhiêu hậu thủ?

Hồng Quân hiện tại thân hóa Thiên Đạo, biến thành Thiên Đạo chân chính, vậy mà cũng có cảm giác không nắm được Minh Hà.

Đám người Thái Thượng kinh hãi nhìn Hồng Quân.

Bọn hắn tự nhiên cảm thụ được cảm xúc Hồng Quân biến hóa, đó là một loại kiêng kị chân chính!

Minh Hà đạm nhiên cười một tiếng: "Nếu Bản tọa sử dụng ra át chủ bài cuối cùng, Bản tọa sợ ngươi... hào vô lực kháng cự!" Da mặt Hồng Quân co giật, nghe lời này, thật sự có một tia sợ hãi.

Bất quá hắn rất nhanh phản ứng lại, trong cả Hồng Hoang này,

còn có cái gì so với Thiên Đạo càng mạnh?

Minh Hà cho dù chưởng khống Địa Đạo, cũng không có khả năng so với Thiên Đạo càng mạnh, tối đa chỉ hòa cùng Thiên Đạo tề bình mà thôi!

Hơn nữa, hắn cảm thấy Minh Hà không có khả năng chưởng khống Địa Đạo.

Địa Đạo mới thức tỉnh bao lâu?

Minh Hà có bản sự nghịch thiên cỡ nào, cũng không có khả năng trong thời gian ngắn như vậy chưởng khống Địa Đạo.

Phải biết, Hồng Quân hắn vì chưởng khống Thiên Đạo, dùng vô số cái nguyên hội mưu hoa, mới rốt cục dung hợp một nửa mà thôi, Địa Đạo mới thức tỉnh bao lâu?

Chí đa bất quá một ngàn năm!

Một ngàn năm thời gian đủ làm gì?

Một cái Chuẩn Thánh ngủ một giấc, cũng không sai biệt lắm cái thời gian này a?

Cho nên, Hồng Quân áp căn sẽ không nghĩ về phương diện này.

Hồng Quân cười lạnh một tiếng: "Không cần cố lộng huyền hư, nếu có bản sự đó, trực tiếp thi triển ra là được, hà tất ở chỗ này nói nhảm?" Minh Hà khẽ lắc đầu, sau đó ánh mắt ngưng lại: "...

Như ngươi mong muốn!" Thoại âm vừa dứt. "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn, dưới lòng đất bộc phát ra một cỗ ý chí cực mạnh!

Ý chí kia có thể so với Thiên Đạo Ý Chí, vừa mới xuất hiện, cả đại địa đều đang run rẩy.

Tiếp theo ý chí kia trùng thiên, nháy mắt đi tới bên người Minh Hà, sau đó cấp tốc dung nhập vào trong cơ thể Minh Hà!

Thiên Đạo Ý Chí lập tức cảm xúc đại biến, tán phát ra một cỗ địch thị, không chút do dự hướng Minh Hà nghiền ép! "Cút!" Minh Hà hừ lạnh một tiếng, trực tiếp khống chế Địa Đạo Ý Chí cùng Thiên Đạo Ý Chí va chạm. "Ầm ầm" một tiếng vang thật lớn.

Hai bên tất cả đều lùi lại, thế quân lực địch!

Địa Đạo Ý Chí lui về, lần nữa trở lại trong cơ thể Minh Hà.

Tiếp theo, tu vi Minh Hà cũng đang điên cuồng kéo lên, chỉ trong nháy mắt đã đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên!

Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Minh Hà!

Minh Hà...

Chương 90

thật sự chưởng khống Địa Đạo?

Cho nên, hắn có thể lợi dụng toàn bộ sức mạnh của Địa Đạo?

Hồng Quân kinh hô: "Không có khả năng!" "Mới bao nhiêu thời gian, ngươi làm sao có thể chưởng khống Địa Đạo!" "Một ngàn năm thời gian!" "Tuyệt đối không có khả năng!" Hồng Quân không thể tin nhìn một màn này.

Chuyện hắn cho rằng không có khả năng, cứ như vậy phát sinh ngay trước mặt.

Minh Hà thật sự triệt để chưởng khống Địa Đạo, thậm chí có thể nhẹ nhõm lợi dụng Địa Đạo Ý Chí!

Làm sao có thể?

Phải biết, hắn tốn vô số nguyên hội thời gian, cũng mới dung hợp một nửa Thiên Đạo mà thôi, hiện tại càng phải mượn nhờ Bàn Cổ Chi Tâm mới có thể miễn cưỡng hoàn toàn dung hợp, trở thành Thiên Đạo chân chính.

Nhưng Minh Hà thì sao?

Ngàn năm thời gian, triệt để nắm giữ Địa Đạo!

Thậm chí, Hồng Quân cảm thấy còn không dùng đến ngàn năm thời gian!

Sự phản sang cực lớn, làm cho Hồng Quân khó có thể tiếp nhận.

Hắn cảm giác, mình tại trước mặt Minh Hà, phảng phất giống như một trò cười.

Những người khác cũng hít sâu một hơi khí lạnh.

Địa Đạo?

Minh Hà chưởng khống Địa Đạo?

Khó trách hắn đối mặt Thiên Đạo cũng có chỗ dựa không sợ!

Nguyên lai hắn chưởng khống Địa Đạo, có tư cách cùng Thiên Đạo bình khởi bình tọa a!

Dương Mi đạo nhân cười khổ một tiếng.

Hắn còn muốn đối phó Minh Hà, kết quả hiện tại Minh Hà trực tiếp nắm giữ Địa Đạo!

Cái kia cùng Thiên Đạo bình khởi bình tọa, Dương Mi đạo nhân căn bản không đủ nhìn.

Lấy cái gì đối phó Minh Hà?

Hắn hiện tại cảm thấy, Minh Hà trước đó không có giết hắn, là đối với hắn nhân từ rồi!

Dương Mi đạo nhân biết, lần này hắn triệt để thất bại.

Hỗn Nguyên Lão Tổ cũng đầy mặt kinh ngạc. "Hắn chưởng khống Địa Đạo!" "Vậy cũng chính là nói, hắn nắm giữ một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ?" "Khó trách có thể thi triển ra Pháp Tắc Luân Bàn!" "Khó trách cuối cùng một kiếm kia sở hữu Khai Thiên Chi Lực!" Hỗn Nguyên Lão Tổ cười khổ nói.

Hắn gia nhập Địa Phủ có một cái nguyên nhân khác, chính là cảm thụ được trong Địa Phủ có một ngàn Bàn Cổ Đại Đạo Pháp Tắc của Địa Đạo, cho nên mới có thể thống khoái gia nhập Địa Phủ như vậy.

Hắn là bôn về phía cái nguyên nhân lớn này.

Kết quả, Minh Hà nắm giữ Địa Đạo!

Vậy hắn cũng không có hi vọng rồi.

Thái Thượng cùng đám người càng cười khổ không thôi.

Minh Hà nắm giữ Địa Đạo, cùng bọn hắn không còn cùng một cấp độ, bọn hắn có nỗ lực nữa, cũng không có khả năng lại siêu việt Minh Hà, chú định muốn bị Minh Hà ấn trên mặt đất ma sát.

Minh Hà muốn giết bọn hắn, cũng dễ như trở bàn tay.

Hiện tại Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh chỉ ôm hi vọng Địa Đạo nại hà không được Thiên Đạo, nếu không thì, Minh Hà đem nguyên thần bọn hắn từ trong Thiên Đạo rút ra, vậy bọn hắn thật sự chết trong tay Minh Hà rồi.

Đối mặt Hồng Quân không thể tin, Minh Hà thản nhiên nói: "Không có khả năng chỉ tồn tại trong quan niệm của ngươi." "Tại trong lòng Bản tọa, không có ba chữ không có khả năng." "Hết thảy, đều tồn tại khả năng." Dứt lời, Minh Hà toàn thân bộc phát ra khí tức khủng bố, giơ tay hướng Hồng Quân nắm một cái, vô số Đại Đạo Pháp Tắc dũng hiện, nháy mắt đem Hồng Quân áp chế!

Những Đại Đạo Pháp Tắc chi lực kia xuất hiện, làm cho trong lòng Hồng Quân hoảng hốt, có loại cảm giác tim đập nhanh.

Hồng Quân sau khi dung hợp Thiên Đạo, tuy rằng sở hữu tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Ngũ Trọng Thiên, nhưng tịnh không có nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc, thứ hắn nắm giữ toàn bộ đều là Thiên Đạo Pháp Tắc.

Trong Tạo Hoá Ngọc Điệp tồn tại Đại Đạo Pháp Tắc, nhưng hắn cũng không cách nào sử dụng, chỉ có thể dùng tu vi cường đại cưỡng ép thôi động, lệnh Tạo Hoá Ngọc Điệp diễn hóa pháp tắc.

Bất quá pháp tắc diễn hóa ra, lại là Thiên Đạo Pháp Tắc, không phải Đại Đạo Pháp Tắc.

Đây là một trong những điểm yếu của Hồng Quân.

Hồng Quân đối mặt những Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố này, tự nhiên cũng không dám khinh thường, trong tay xuất hiện Tạo Hoá Ngọc Điệp, tranh thủ thời gian dũng nhập tu vi cường đại!

Ba ngàn Thiên Đạo Pháp Tắc huyễn hóa ra, ngăn tại bên người Hồng Quân, hình thành một cái lồng lớn, dùng cái này ngăn trở Minh Hà Đại Đạo Pháp Tắc! "Ầm ầm ầm ~" Khoảnh khắc gian, vô số Thiên Đạo Pháp Tắc sụp đổ.

Nhưng Hồng Quân không có biện pháp, chỉ có thể nghiền răng không ngừng vận chuyển Tạo Hoá Ngọc Điệp, không ngừng diễn hóa ra Thiên Đạo Pháp Tắc, dùng cái này ngăn cản Minh Hà Đại Đạo Pháp Tắc.

Nhưng tất cả mọi người đều nhìn ra được, Hồng Quân đang dựa vào nơi hiểm yếu chống lại!

Thời gian dài, Hồng Quân tất bại không nghi ngờ!

Hoặc là, Minh Hà nếu dùng thủ đoạn công kích khác, Hồng Quân cũng giống vậy tất bại không nghi ngờ! "Hừ!" "Bản tọa ngược lại muốn xem xem, ngươi có thể ngăn cản ta bao nhiêu Đại Đạo Pháp Tắc!" Minh Hà hừ lạnh một tiếng, giơ tay vung lên, một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc toàn bộ hung dũng tuôn ra, nháy mắt rơi vào trên người Hồng Quân, những Thiên Đạo Pháp Tắc kia căn bản không cách nào ngăn cản, trực tiếp toàn bộ sụp đổ, ngay cả Tạo Hoá Ngọc Điệp đều bay ra ngoài.

Minh Hà giơ tay chộp một cái, trực tiếp đem Tạo Hoá Ngọc Điệp cướp đi, không chút do dự thu lại. "Phốc ~" Hồng Quân há miệng phun ra máu tươi, trên thân thật là ngàn lỗ trăm lỗ, bị Minh Hà đánh cho không có chút sức đánh trả!

Chúng nhân hoảng hốt.

Hồng Quân dù sao hiện tại cũng chưởng khống Thiên Đạo, Minh Hà cũng chỉ chưởng ác Địa Đạo mà thôi, chênh lệch giữa hai bên sao lại lớn như vậy!

Khó trách Minh Hà sẽ nói, nếu sử dụng ra át chủ bài cuối cùng, e rằng Hồng Quân sẽ không có chút lực kháng cự!

Quả nhiên là như vậy!

Minh Hà tịnh không nói khoác, là thật sự.

Hồng Quân hóa thân Thiên Đạo, tại trước mặt Minh Hà khống chế Địa Đạo, lại thúy nhược như thế, hào vô lực kháng cự!

Minh Hà, rốt cuộc cường đại đến cảnh giới nào? "Ầm ~" Một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc rơi xuống, Hồng Quân bị cắt chém thành mảnh vỡ, trực tiếp hóa thành hư vô.

Bất quá, hắn hiện tại dung hợp Thiên Đạo, bị nháy mắt miểu sát, cũng sẽ không có bất kỳ sự tình gì, rất nhanh lần nữa ngưng tụ ra nhục thân, kinh khủng nhìn Minh Hà.

Lần này, hắn thật sự sợ!

Minh Hà nắm giữ một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc, quả thực có thể miểu sát hắn!

Đây chính là khác biệt giữa có hay không nắm giữ Đại Đạo Pháp Tắc!

Hai bên nhìn như tu vi tương đồng, nhưng thực lực lại khác biệt một trời một vực. "Minh Hà!" "Chuyện hôm nay dừng ở đây!" "Ta nhận thua!" "Có được không!" Hồng Quân rốt cục cúi đầu!

Hắn không dám tiếp tục cùng Minh Hà đối kháng.

Bởi vì hắn biết, áp căn không phải đối thủ của Minh Hà, đánh tiếp cũng không có bất kỳ tác dụng gì, ngược lại sẽ làm cho độ dung hợp

giữa hắn và Thiên Đạo hạ thấp.

Đây là điều hắn không nguyện ý nhìn thấy.

Chỉ có tại lúc hắn thật sự dựa vào sức mạnh của mình, hoàn hoàn toàn toàn dung hợp Thiên Đạo, chưởng khống Thiên Đạo, lấy được một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc của Bàn Cổ, mới có thể cùng Minh Hà chống lại.

Nếu không thì, chỉ có bị Minh Hà ngược phần.

Minh Hà nói: "Dừng ở đây là dừng ở đây?" "Nhận thua là xong rồi?" "Hồng Hoang đại địa bị đánh thành cái dạng này, cứ như vậy mà đi?" "Bản tọa đã nói, muốn đánh thì có thể, đừng lại để ta đánh, đi vào Hồng Hoang đánh. " "Đã như vậy, còn đánh, vậy Bản tọa bồi các ngươi đánh cho đủ." Minh Hà dứt lời, trực tiếp giơ tay vung lên, Đại Đạo Pháp Tắc khủng bố giáng lâm, trực tiếp đem Hồng Quân cùng Dương Mi đạo nhân đều bao phủ ở bên trong.

Hồng Quân thầm kêu khổ không thôi, hắn cũng cảm thấy vô cùng biệt khuất, bởi vì Hồng Hoang đại địa vỡ nát thành cái dạng này, đại bộ phận là do Minh Hà phóng thích thần thông không hề cố kỵ, cho nên mới có thể biến thành dạng này a.

Kết quả, hiện tại lại đem bút trướng này tính tại trên đầu hắn.

Điều này làm cho Hồng Quân có khổ khó nói.

Chương 91

Nhưng, đối mặt nhiều Đại Đạo Pháp Tắc như vậy, hắn lại không thể không gượng dậy nổi tinh thần, nỗ lực ngăn cản Đại Đạo Pháp Tắc.

Dương Mi đạo nhân cũng sắc mặt đại biến, trong lòng thầm hối hận, bắt đầu làm gì mà càn rỡ như vậy!

Hiện tại tốt rồi, bị Minh Hà đè xuống đánh!

Hơn nữa, hắn cùng Hồng Quân khác biệt, hắn là có nguy hiểm vẫn lạc.

Một khi thật sự bị Minh Hà cấp giết, đó là thật sự triệt để tử vong, muốn phục sinh đều không có khả năng.

Dương Mi đạo nhân đâu dám ở lại chỗ này, tranh thủ thời gian xoay người chạy.

Hắn sở hữu không gian thần thông, tốc độ cực nhanh vô cùng.

Dù vậy, vẫn bị một đạo Đại Đạo Pháp Tắc đánh trúng, há miệng phun ra máu tươi, nguyên thần đều tao ngộ trọng thương, thiếu chút nữa một mệnh ô hô.

Cũng may, hắn chung quy cưỡng ép thi triển không gian thần thông, đào ly nơi này, độn nhập Hỗn Độn chi trung.

Minh Hà cười nhạo một tiếng: "Nhìn xem, Bản tọa đã nói từ đầu rồi, hắn chú định sẽ đào độn." "Dương Mi, Bản tọa cảm thấy, ngươi phải lưu lại một ít đồ vật, nếu không thì, cho dù ngươi trốn vào trong Hỗn Độn, Bản tọa cũng có thể giết ngươi." Lời này tự nhiên bị Dương Mi nghe được.

Sắc mặt Dương Mi đạo nhân khó coi, hắn biết lời Minh Hà tuyệt

không phải hư ngôn.

Lấy thực lực Minh Hà, Hỗn Độn ngăn không được hắn, nếu Minh Hà muốn truy sát, hắn căn bản trốn không thoát.

Một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc cũng không phải để đùa giỡn!

Hơn nữa, Dương Mi đạo nhân còn có ý định khác, hắn cũng không muốn lần này tổn thất thê thảm trọng như vậy, cuối cùng đều không vớt được gì.

Hiện tại, hắn y nguyên vẫn đánh chủ ý lên Thiên Đạo.

Nghĩ đến đây, Dương Mi đạo nhân vung tay lên, một hạt giống màu đen bay ra, rơi xuống trước mặt Minh Hà. "Đây là Ma Quốc Chủng Tử, bên trong có Ma Quốc đã rách nát!" "Ma Quốc tuy rằng rách nát, nhưng Thế Giới Bản Nguyên Chi Lực bên trong lại còn!" "Lấy bản nguyên chi lực này có thể di bổ chỗ thiếu hụt của Hồng Hoang!" "Lần này bần đạo lỗ mãng, hỏng mất quy củ Hồng Hoang, tại nơi này xin lỗi, mong Minh Hà đạo hữu chớ trách!" "Bần đạo cáo từ!" Thanh âm của Dương Mi đạo nhân vang lên, tràn đầy không cam lòng.

Nhưng, không thể không làm như vậy, hắn chỉ đành nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, đem Vô Thượng Ma Quốc tặng ra ngoài.

Vô Thượng Ma Quốc thế nhưng là háo phí vô số tâm huyết, dùng mấy cái nguyên hội mới kiến tạo ra, vốn dùng làm đại sát khí của Dương Mi đạo nhân.

Kết quả vừa ra sân, đã bị Minh Hà cường thế nghiền ép, Ma Quốc trực tiếp sụp đổ không thành hình.

Hiện tại càng là trực tiếp bị tặng ra ngoài, dùng để bình tức lửa giận của Minh Hà!

Trong lòng hắn có bao nhiêu đau nhức, có thể nghĩ được!

Minh Hà chộp lấy hạt giống màu đen kia, thần niệm một nhập vào trong, có thể cảm thụ được Ma Quốc rách nát bên trong, còn có Thế Giới Bản Nguyên Chi Lực hỗn hậu trong nội bộ Ma Quốc.

Món đồ chơi này dùng để tu bổ Hồng Hoang đại địa rách nát xác thực vô cùng thực dụng.

Minh Hà đem hạt giống màu đen thu lại, không đi quản Dương Mi đạo nhân nữa.

Dương Mi đạo nhân gia hỏa này trơn trượt vô cùng, thân phụ không gian thần thông, không có dễ dàng chết như vậy, nếu không năm đó cũng không có khả năng tại trong tay Bàn Cổ trốn thoát.

Ngay cả Bàn Cổ đều không thể giết được hắn, càng đừng nói Minh Hà.

Cho nên, Minh Hà áp căn không có ý định cưỡng ép giết Dương Mi đạo nhân, có thể từ trong tay Dương Mi đạo nhân lấy được một mai Ma Quốc Chủng Tử đã là không tệ.

Món đồ chơi này, đối với Minh Hà có tác dụng lớn.

Dương Mi đạo nhân vừa đi, Minh Hà nhìn về phía Hồng Quân.

Hồng Quân lần nữa cười khổ không thôi.

Dương Mi đạo nhân có thể trốn, nhưng hắn căn bản trốn không thoát.

Minh Hà không có nói nhảm, trực tiếp chỉ tay vào Hồng Quân, vô tận pháp tắc chi lực rơi xuống, ầm ầm ầm ép lên người Hồng Quân. "Phốc ~" Mặc dù Hồng Quân kiệt tận toàn lực ngăn cản những Đại Đạo Pháp Tắc kia, nhưng làm không được, đạo thể trực tiếp bị nghiền nát, khó có thể khôi phục, trực tiếp chết trong tay Minh Hà.

Thật sự là giết Đạo Tổ như giết sâu kiến!

Tất cả mọi người đều nhìn ngây người.

Đây là thực lực hiện tại của Minh Hà sao?

Minh Hà đối với thực lực sau khi dung hợp Địa Đạo, cũng đã có nhất định hiểu rõ.

Hồng Quân vừa chết, Minh Hà nhìn về phía Thiên Đạo trong minh minh chi trung.

Mục đích cuối cùng của Minh Hà tuyệt đối không phải là giết Hồng Quân, Hồng Quân đối với Minh Hà mà nói, chẳng qua là một con kiến lớn hơn chút mà thôi, điều Minh Hà muốn làm, là lấy được một ngàn Bàn Cổ Đại Đạo Pháp Tắc bên trong Thiên Đạo!

Điều này đối với Minh Hà vô cùng có sức hấp dẫn.

Duy có lấy được Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, đi lên con đường Dĩ Lực Chứng Đạo, mới có khả năng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trùng kích cảnh giới Vô Thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo chí cao kia!

Đây cũng là truy cầu cuối cùng của hầu như tất cả tu sĩ Hồng Hoang.

Ngay cả Bàn Cổ, cũng tại trên đường truy cầu con đường này mà vẫn lạc.

Hiện tại trước mặt Minh Hà, đặt một cái cơ hội.

Đó chính là lấy được một ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chỗ Thiên Đạo!

Minh Hà không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp xông thẳng lên, đi về phía nơi ở của Thiên Đạo.

Mặc dù Minh Hà biết, hắn là tạm thời không cách nào lấy được Đại Đạo Pháp Tắc bên trong Thiên Đạo, nhưng hắn muốn đi thử một chút, nếu không làm sao biết chênh lệch có bao nhiêu?

Sau khi biết được chênh lệch, mới có thể hướng về cái phương hướng đó mà nỗ lực.

Hơn nữa, vạn nhất thành công lấy được Đại Đạo Pháp Tắc trong Thiên Đạo thì sao?

Cho nên, Minh Hà nhất định phải thử một lần.

Những người khác nhìn thấy Minh Hà đi về phía nơi ở của Thiên Đạo, từng cái mặt lộ vẻ cổ quái.

Nữ Oa lẩm bẩm nói: "Hắn muốn đi làm gì?

Chẳng lẽ muốn thay thế Thiên Đạo sao?

Điên cuồng như vậy sao!" Thái Thượng, Nguyên Thủy cùng Tây Phương Nhị Thánh bốn người sắc mặt đại biến, trong lòng có loại dự cảm không tốt.

Bọn hắn cho rằng Minh Hà muốn đi vào bên trong Thiên Đạo, lấy đi nguyên thần bọn hắn, dùng cái này diệt sát bọn hắn!

Hiện tại Minh Hà biểu hiện được quá mức cường thế, thậm chí ngay cả Hồng Quân hoàn toàn dung hợp Thiên Đạo cũng không phải đối thủ của Minh Hà, nhẹ nhõm bị Minh Hà oanh sát vẫn lạc, Thiên Đạo không phải đối thủ của Minh Hà là chuyện ván đã đóng thuyền.

Bọn hắn cảm thấy, Minh Hà hẳn là có thể áp chế Thiên Đạo.

Nếu Minh Hà áp chế Thiên Đạo, tịnh từ chỗ Thiên Đạo lấy đi nguyên thần bọn hắn, vậy bọn hắn thật sự muốn chết trong Hồng Hoang!

Thái Thượng bốn người, trở nên vô cùng hoảng sợ.

Tại nơi hỗn độn hư vô bên ngoài ba mươi ba tầng trời, Minh Hà đảo qua thần niệm, rất nhanh đã tìm được địa điểm của Thiên Đạo.

Hắn nhìn chăm chú vào nơi Thiên Đạo Ý Chí đang ngự trị.

Thiên Đạo thực chất giống như một khối khí thể hỗn độn, phiêu phù trong hư vô.

Ý chí khủng bố cuộn trào bên trong, vô tận pháp tắc Đại Đạo ẩn tàng, phảng phất có thể bùng nổ bất cứ lúc nào.

Minh Hà nhìn kỹ, liền thấy bên trong Thiên Đạo Ý Chí có một nhân ảnh hư ảo.

Nhân ảnh kia đỉnh thiên lập địa, giống hệt dáng vẻ Bàn Cổ khai thiên khi xưa.

Thiên Đạo vốn do ý chí Bàn Cổ Đại Đạo phân hóa mà thành, cho nên nhân ảnh trong ý chí giống Bàn Cổ cũng không có gì lạ.

Đây chính là Thiên Đạo!

Minh Hà chăm chú quan sát, phát hiện phía sau Thiên Đạo có không ít khí tức Nguyên Thần.

Những khí tức này chính là Nguyên Thần mà đám người Thái Thượng và các Thiên Đạo Thánh Nhân gửi gắm vào.

Thiên Đạo nắm giữ những Nguyên Thần này, có thể dễ dàng thao túng sinh tử của bọn họ.

Bất quá Thiên Đạo Ý Chí chỉ là một loại quy tắc mà thôi, không có bất kỳ tình cảm hay cảm xúc nào, chỉ biết hành sự theo quy tắc.

Ai dám phá vỡ quy tắc, Thiên Đạo sẽ hạ trừng phạt.

Chương 92

Ai làm chuyện có lợi cho Hồng Hoang, tạo phúc sinh linh, thì sẽ được ban xuống công đức, trạch bị thương sinh!

Thiên Đạo, chung quy cũng chỉ là một cỗ máy không có sinh mệnh.

Minh Hà nhướng mày, nhanh chóng tiếp cận Thiên Đạo Ý Chí. "Ông ~" Thiên Đạo Ý Chí phát ra một cỗ bài xích, điều động pháp tắc Đại Đạo giáng xuống, hung hăng oanh kích Minh Hà.

Minh Hà hừ lạnh một tiếng, đồng dạng dùng ra pháp tắc Đại Đạo, oanh kích lại pháp tắc của Thiên Đạo. "Oanh long ~" Một tiếng nổ vang, toàn bộ ba mươi ba tầng trời đều chấn động kịch liệt, Thiên Đình ở cự ly gần nhất cảm nhận sâu sắc nhất.

Hạo Thiên trực tiếp sợ đến mức suýt ngã khỏi long ỷ, kinh khủng nhìn lên trời cao.

Đám người Thái Thượng cũng nghe thấy tiếng nổ khủng bố từ trong hỗn độn. "Kẻ điên!

Hắn thật sự đi tìm Thiên Đạo!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sắc mặt khó coi nói.

Thái Thượng sắc mặt cũng vô cùng âm trầm: "Hắn muốn làm gì?

Dám tìm Thiên Đạo gây phiền phức!

Không phải hắn thật sự cho rằng Thiên Đạo cũng không phải là đối thủ của hắn đấy chứ?" Tây Phương Nhị Thánh cười khổ một tiếng, Chuẩn Đề nói: "Không thấy Đạo Tổ cũng bị Minh Hà nhẹ nhàng áp chế sao?

E rằng Thiên Đạo cũng chưa chắc là đối thủ của hắn a!" "Ta ngất, lần này thật sự thảm rồi!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hai người tâm như

tro tàn.

Một khi Minh Hà đi đến bước này, bọn hắn cảm giác sinh tử của mình đều nằm trong một ý niệm của Minh Hà.

Bên trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa cũng đang quan chú hết thảy.

Minh Hà xâm nhập ba mươi ba tầng trời, bước vào nơi ở của Thiên Đạo, trực tiếp oanh kích, đối bính cùng Thiên Đạo, khiến nàng chấn kinh tột độ. "Tên này thật sự quá điên cuồng!

Trực tiếp ra tay với Thiên Đạo!

Cũng không biết có thể áp chế được Thiên Đạo hay không!" Nữ Oa lẩm bẩm tự nói.

Kỳ thực trong lòng nàng rất hy vọng Minh Hà có thể áp chế Thiên Đạo.

Sau khi Thiên Đạo bị hủy, Nguyên Thần của nàng sẽ quay về thân thể.

Tuy rằng không cách nào bảo đảm bất tử bất diệt, nhưng như vậy lại khiến Nữ Oa có cảm giác tự do.

Thiên Đạo Thánh Nhân, cũng không phải là Thánh Nhân mà nàng mong muốn.

Chỉ là sau khi trở thành Thánh Nhân, muốn hối hận cũng không được, dù có tự phế Thánh vị thì Nguyên Thần vẫn nằm trong Thiên Đạo.

Hiện tại, Minh Hà đối kháng Thiên Đạo chính là một cơ hội. "Dám can đảm xâm phạm Thiên Đạo!

Chết!" Một đạo thanh âm lạnh lùng vang lên, sau đó pháp tắc Đại Đạo càng thêm khủng bố giáng lâm, trực tiếp rơi xuống người Minh Hà. "Oanh long ~" Hỗn độn phát ra tiếng rung chuyển kinh người, bởi

vì những pháp tắc Đại Đạo này xuất hiện, toàn bộ hỗn độn dấy lên phong bạo khổng lồ.

Dương Mi Đạo Nhân đã trốn đi thật xa cũng cảm nhận được cỗ phong bạo này, kinh hãi nhìn Minh Hà đang đối đầu với Thiên Đạo. "Tên này, gan cũng quá lớn, dám mặt đối mặt đối kháng với Thiên Đạo!" Dương Mi Đạo Nhân thân thể run lên, trong mắt tràn đầy chấn hám.

Hắn và đám người Thái Thượng bất đồng.

Thái Thượng cho rằng Minh Hà có thể áp chế Thiên Đạo, dù sao trước đó Minh Hà đã dễ dàng miểu sát Hồng Quân.

Khi đó Hồng Quân đã dung hợp Thiên Đạo nhưng vẫn không có bất kỳ lực phản kháng nào trước mặt Minh Hà.

Cho nên bọn họ cảm thấy Thiên Đạo e rằng cũng sẽ bị Minh Hà áp chế.

Thế nhưng, Dương Mi Đạo Nhân lại biết rõ, Hồng Quân sở dĩ bị miểu sát là vì tuy lão ta dung hợp Thiên Đạo, nhưng lại chưa nắm giữ một thiên Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc bên trong Thiên Đạo.

Minh Hà thì khác, hắn triệt để nắm giữ Địa Đạo, lĩnh ngộ một thiên Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc bên trong đó.

Hai người cùng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, một kẻ không có bất kỳ pháp tắc Đại Đạo nào, một kẻ nắm giữ một thiên pháp tắc Đại Đạo, chênh lệch giữa hai bên sao có thể dùng từ "thiên sai địa biệt" để hình dung?

Minh Hà miểu sát Hồng Quân đương nhiên là chuyện bình thường.

Thế nhưng Thiên Đạo mà Minh Hà đang đối mặt lại khác.

Bản thân Thiên Đạo sở hữu một thiên pháp tắc Đại Đạo, Minh Hà

cũng chỉ có một thiên mà thôi.

Giữa hai bên đang ở trạng thái cân bằng.

Cho nên, Minh Hà muốn áp chế Thiên Đạo cũng không dễ dàng như vậy.

Dương Mi Đạo Nhân dứt khoát không đi nữa, trực tiếp đứng trong hỗn độn quan sát sự tình phát triển, hắn muốn xem thử kết quả của Minh Hà sẽ ra sao!

Cùng lúc đó, tại một nơi nào đó trong hỗn độn, Hồng Quân một mặt chật vật xuất hiện, sắc mặt khó coi nhìn về phía Minh Hà đang giằng co với Thiên Đạo.

Tuy rằng trước đó lại bị Minh Hà miểu sát một lần nữa, nhưng nhờ dung hợp Thiên Đạo, hắn triệt để kết hợp với Thiên Đạo, Thiên Đạo bất tử thì hắn sẽ không vong.

Cho nên Minh Hà giết hắn bao nhiêu lần cũng chỉ tổn thất một ít bản nguyên mà thôi, không có tính mạng chi ưu.

Nhưng hiện tại Minh Hà đối oanh với Thiên Đạo, hắn có chút sợ hãi.

Một khi Minh Hà thật sự áp chế, thậm chí chưởng khống Thiên Đạo, vậy thì Minh Hà có thể từ trong Thiên Đạo rút ra Nguyên Thần của hắn, sau đó trực tiếp oanh sát, khi đó hắn không còn khả năng phục sinh nữa.

Quan trọng nhất là, Minh Hà chỉ mất một ngàn năm để hoàn toàn khống chế Địa Đạo!

Hồng Quân sợ Minh Hà có phương pháp chưởng khống Thiên Đạo, lại dùng thêm ngàn năm thời gian chưởng khống Thiên Đạo thì hắn triệt để tiêu đời!

Cho nên, Hồng Quân nhất định phải thời thời khắc khắc quan chú chuyện này.

Giờ khắc này, vừa vặn nhìn thấy Thiên Đạo hạ xuống pháp tắc Đại Đạo chi lực oanh kích lên người Minh Hà.

Hồng Quân thậm chí mong Minh Hà bị Thiên Đạo oanh chết ngay lập tức.

Chỉ là hắn cũng biết, đó là chuyện không thể nào.

Quả nhiên.

Thiên Đạo hạ xuống vô số pháp tắc Đại Đạo, căn bản không làm gì được Minh Hà.

Trên người Minh Hà cũng phù hiện vô số pháp tắc, ngăn cản pháp tắc của Thiên Đạo, ngạo nhiên đứng thẳng trong hỗn độn, lẳng lặng nhìn Thiên Đạo Ý Chí. "Diệt Thiên Nhất Kiếm!" Minh Hà trực tiếp lấy ra Hủy Diệt Chi Kiếm, ngưng tụ toàn bộ chi lực, bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân, sát phạt chi lực của Hỗn Nguyên Vô Cực Đạo Quả, cùng với một thiên pháp tắc Đại Đạo!

Chí cường nhất kích!

Có thể chưởng khống Thiên Đạo, phá trừ phòng ngự của Thiên Đạo hay không, phải xem chiêu này.

Nếu như một chiêu này đều không thể phá giải phòng ngự hoặc trấn áp Thiên Đạo, vậy thì với thực lực hiện tại của Minh Hà xác thực không cách nào chưởng khống Thiên Đạo, phải tìm phương pháp khác. "Oanh long!" Một tiếng nổ vang trời.

Diệt Thiên Nhất Kiếm chém lên khối khí thể hỗn độn của Thiên Đạo Ý Chí, phát ra âm thanh kinh thiên động địa.

Toàn bộ hỗn độn đều điên cuồng chấn động, thậm chí có không ít

nơi trực tiếp bị xé rách!

Lấy Thiên Đạo làm trung tâm, một đạo trùng kích ba khủng bố tán phát ra ngoài!

Nơi nó đi qua, tất cả hỗn độn chi khí toàn bộ tản ra, vô số tinh vân tán loạn, không biết bao nhiêu tinh thần vì vậy mà phá toái.

Trong Thiên Đình, Thái Dương Tinh và Thái Âm Tinh đều kịch liệt run rẩy, các loại nữ tiên trên đó sợ đến mức thân thể phát run, trốn trong phòng không dám ra ngoài.

Ba mươi ba tầng trời Thiên Đình phảng phất muốn sụp đổ, Nam Thiên Môn trực tiếp xuất hiện dấu hiệu băng hoại!

Dương Mi Đạo Nhân và Hồng Quân hai người bị trùng kích đẩy lùi điên cuồng không ngừng, trực tiếp bay ra ngoài một ức tám ngàn vạn dặm mới hiểm lại càng hiểm dừng lại.

Hai người đều hô hấp dồn dập, tim đập nhanh, một trận tê dại da đầu.

Đây là sức mạnh tối cường của Minh Hà sao?

Quá khủng bố!

Chương 93

Căn bản không thể tưởng tượng nổi, sức mạnh bực này rốt cuộc cần trình độ nào mới có thể bạo phát ra!

Dương Mi Đạo Nhân ánh mắt ngốc trệ, trong lòng tràn ngập sợ hãi vô hạn.

Lần trước nhìn thấy người khủng bố như vậy là trước khi Hồng Hoang khai tịch, khi đối mặt Bàn Cổ!

Lần này, lại thấy trên người Minh Hà!

Dương Mi Đạo Nhân sắc mặt âm tình bất định, một lát sau hạ quyết tâm, xoay người muốn rời đi.

Hắn không dám lại nhiễm chỉ một thiên pháp tắc Đại Đạo bên trong Thiên Đạo nữa!

Minh Hà thực lực quá cường đại, hắn căn bản không có tư cách đi tranh đoạt, nếu không, kết cục chỉ có con đường chết!

Nhưng Hồng Quân lại chặn đường đi của Dương Mi: "Dương Mi đạo hữu!

Ngươi nếu cứ thế rời đi, đem một thiên pháp tắc Đại Đạo củng thủ tương nhượng, ngươi có cam tâm không?" "..." Dương Mi Đạo Nhân ánh mắt giãy dụa.

Nói thật, sao có thể cam tâm?

Hắn tại Hồng Hoang cẩu hoạt bao nhiêu năm, vẫn luôn truy tìm phương pháp đột phá.

Thế nhưng, bao nhiêu nguyên hội trôi qua, từ đầu đến cuối không có bất kỳ dấu vết đột phá nào.

Lần trước vận khí tốt, đạt được cơ duyên tày trời mới miễn cưỡng đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên!

Hắn đương nhiên biết, loại cơ duyên này trong hỗn độn không thể nào có lần thứ hai.

Cho nên muốn tiếp tục đột phá, tỷ lệ gần như bằng không.

Trừ khi đạt được một thiên pháp tắc Đại Đạo bên trong Thiên Đạo, khi đó mới có khả năng.

Không kỳ vọng gì khác, chỉ cần đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên là có hy vọng.

Cho nên, hắn đương nhiên không cam tâm.

Nhưng không cam tâm thì có ích lợi gì?

Lại đánh không lại Minh Hà, chỉ có thể buông tha.

Hồng Quân nhìn ánh mắt Dương Mi Đạo Nhân, biết Dương Mi nhất định không bỏ cuộc, bèn nhanh chóng nói: "Dương Mi đạo hữu, Minh Hà kia sở dĩ cường đại như vậy, không phải là vì hắn nắm giữ một thiên pháp tắc Đại Đạo sao!

Nói không chừng hắn có thể đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng là vì đạt được một thiên pháp tắc Đại Đạo!

Ngươi nếu có thể đạt được, Minh Hà cũng không thể nào là đối thủ của ngươi!" Dương Mi Đạo Nhân khôi phục bình tĩnh, thản nhiên nói: "Lời nói thì không sai, nhưng Minh Hà thực lực quá mức cường đại, ta và ngươi tịnh không phải đối thủ, chớ nên lấy thân phạm hiểm." Nhiên Hồng Quân lại nói: "Dương Mi đạo hữu!

Một thiên pháp tắc Đại Đạo bên trong Thiên Đạo chúng ta tạm thời không lấy được, nhưng... còn có Nhân Đạo!

Bần đạo biết được hạ lạc của Nhân Đạo, mà Minh Hà cũng nhất

định không biết!

Nếu ta suất tiên đoạt được một thiên pháp tắc Đại Đạo bên trong Nhân Đạo, Minh Hà tất định không phải đối thủ của ta!" Dương Mi Đạo Nhân vừa nghe lời Hồng Quân, lập tức hai mắt sáng lên!

Năm đó Bàn Cổ khai thiên tích địa, sáng tạo thế giới Hồng Hoang, thân thể cơ hồ đều hóa thành Hồng Hoang đại địa, trong đó ý chí Đại Đạo một phân thành ba, phân biệt là Thiên Đạo, Địa Đạo cùng Nhân Đạo!

Trong Tam Đạo, mỗi Đạo đều có một thiên Bàn Cổ Đại Đạo pháp tắc!

Nếu có thể đạt được một trong số đó, liền có khả năng hưởng thụ di trạch của Bàn Cổ, trở thành vô thượng Hỗn Nguyên Cực Đạo trong truyền thuyết, cũng chính là Đại Đạo Cảnh thường được nhắc đến!

Trong đó Thiên Đạo thay thế đại đạo ý chí của Bàn Cổ, chưởng khống thế giới Hồng Hoang, chế định quy tắc, yên lặng vận chuyển Hồng Hoang phát triển, trở thành tồn tại khiến sinh linh Hồng Hoang kiêng kỵ và tôn kính.

Địa Đạo và Nhân Đạo lại ít ai biết đến.

Hiện nay Địa Đạo bởi vì Minh Hà mà thức tỉnh, trở thành vật trong túi Minh Hà, vậy thì cũng còn Thiên Đạo và Nhân Đạo!

Thiên Đạo cũng bị Minh Hà chiếm lĩnh, tuy rằng Minh Hà chưa chắc nhất định có thể lấy được pháp tắc bên trong, nhưng bọn hắn cũng không cách nào tiếp cận Thiên Đạo nữa.

Vậy muốn hoạch đắc pháp tắc Đại Đạo, nhiễm chỉ Đại Đạo Cảnh trong truyền thuyết, thì chỉ còn lại có Nhân Đạo!

Nhân Đạo luôn luôn thần bí nhất, hư vô mờ mịt, gần như không có ai biết Nhân Đạo ở đâu.

Dương Mi Đạo Nhân vừa nghe Hồng Quân biết Nhân Đạo ở đâu, lập tức có chút kinh hỉ: "Lời ấy là thật?" Hồng Quân nói: "Tự nhiên là thật!

Bần đạo lấy Nguyên Thần phát thệ, tuyệt đối không có nửa phần khi lừa Dương Mi đạo hữu!" Dương Mi Đạo Nhân nghe vậy liền nói: "Tốt, đã như vậy, hai người chúng ta liền cùng nhau mưu đồ Nhân Đạo!" Cùng lúc đó, tiếng nổ vang rền nơi Thiên Đạo rốt cuộc kết thúc, Minh Hà lui về phía sau một bước, ánh mắt nhất định nhìn xem Thiên Đạo!

Thiên Đạo lâm vào trầm tịch, không còn nửa điểm thanh âm truyền ra.

Thậm chí ngay cả nhân ảnh bên trong Thiên Đạo Ý Chí cũng không nhìn thấy nữa.

Tất cả những người đang quan chú sự kiện này đều nhíu mày, không rõ rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Dương Mi Đạo Nhân nói: "Xảy ra chuyện gì?

Thiên Đạo không có động tĩnh nữa?

Chẳng lẽ... bị Minh Hà công phá phòng ngự rồi?" Nhưng Hồng Quân lại chậm rãi lắc đầu: "Không có!

Minh Hà không có công phá Thiên Đạo phòng ngự.

Chỉ là...

Thiên Đạo tựa hồ bị Minh Hà giam cầm lại rồi!" Dương Mi Đạo Nhân sắc mặt biến đổi, không thể tin được nói: "Sao có thể?

Minh Hà dù lợi hại đến đâu cũng không thể nào giam cầm Thiên Đạo chứ?

Rốt cuộc là thế nào?" Hồng Quân cẩn thận cảm nhận một chút,

sau đó sắc mặt khó coi nói: "Pháp tắc mà Minh Hà nắm giữ nhiều hơn Thiên Đạo vài đạo!

Pháp tắc trong Địa Đạo không bao gồm pháp tắc Sát Lục, pháp tắc Hủy Diệt cùng pháp tắc Không Gian!

Trong những pháp tắc Minh Hà đang chưởng khống, ngoại trừ một thiên pháp tắc Đại Đạo của Địa Đạo ra, còn có ba loại pháp tắc kia!

Nói cách khác, Minh Hà nắm giữ không phải một thiên pháp tắc Đại Đạo, mà là một thiên lẻ ba đường pháp tắc Đại Đạo!" "Như vậy, một thiên lẻ ba pháp tắc Đại Đạo đã hình thành sự áp chế vi diệu đối với một thiên pháp tắc Đại Đạo trong Thiên Đạo Ý Chí!

Chính vì loại áp chế này, dẫn đến Thiên Đạo bị giam cầm, tương đương với bị phong ấn!" Hồng Quân nói xong, Dương Mi Đạo Nhân hô hấp ngưng trệ.

Một thiên lẻ ba điều pháp tắc Đại Đạo!

Không ngờ Minh Hà tuy rằng không cách nào triệt để áp chế Thiên Đạo, nhưng lại có thể đem Thiên Đạo giam cầm phong ấn!

Cũng đủ thấy được sự khủng bố của Minh Hà.

Dương Mi Đạo Nhân hỏi: "Vậy vì sao hắn muốn phong ấn Thiên Đạo?" Hồng Quân nói: "Hoặc là đang nghĩ biện pháp suy yếu Thiên Đạo, hoặc là chờ tăng cường thực lực xong sẽ trực tiếp nghiền ép, cướp đoạt pháp tắc của Thiên Đạo!" Hồng Quân biết, Minh Hà hiện tại đã đắc một thiên lẻ ba pháp tắc Đại Đạo!

Có nhiều pháp tắc như thế, Minh Hà có thể nhanh chóng tấn thăng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên!

Một khi đến cảnh giới kia, nếu Minh Hà lại có kỳ ngộ gì khác, thật sự có khả năng triệt để áp chế Thiên Đạo, trực tiếp khống chế rồi

dung hợp.

Như vậy, một thiên pháp tắc Đại Đạo của Thiên Đạo sẽ triệt để trở thành vật của Minh Hà.

Đến lúc đó, Hồng Quân và Dương Mi Đạo Nhân muốn lật bàn là chuyện gần như không thể.

Cho nên, phải hành động sớm.

Hồng Quân đem những lo lắng này nói cho Dương Mi Đạo Nhân nghe, Dương Mi liền nói: "Chúng ta hiện tại liền đi tìm kiếm Nhân Đạo đi." Thế là, Hồng Quân và Dương Mi Đạo Nhân biến mất trong hỗn độn, đi về phía thế giới Hồng Hoang.

Minh Hà lúc này ánh mắt lóe lên, lộ ra một tia cười dung: "Quả nhiên biết Nhân Đạo ở đâu!

Cũng không uổng công Bản tọa tha cho ngươi một mạng.

Tiếp theo, hãy xem ngươi giúp Bản tọa tìm Nhân Đạo thế nào!" Minh Hà thả Hồng Quân và Dương Mi Đạo Nhân đi là có mục đích.

Minh Hà tịnh không biết Nhân Đạo ở đâu, muốn tìm rất phiền phức.

Hiện tại thực lực của hắn không cách nào dung hợp Thiên Đạo, chỉ có thể tạm thời giam cầm phong ấn nó.

Chỉ khi Thiên Đạo bị suy yếu vô hạn, hoặc tìm được Nhân Đạo, hoạch đắc pháp tắc của Nhân Đạo, mới có khả năng chưởng khống và dung hợp Thiên Đạo.

Đây là kế hoạch của Minh Hà.

Hiện tại, bất quá là đang lợi dụng Hồng Quân và Dương Mi Đạo Nhân mà thôi.

Minh Hà nhìn thoáng qua Thiên Đạo, trực tiếp rời khỏi hỗn độn.

Chương 94

Chớp mắt, Minh Hà đã về tới Thiên Đình, nhìn thấy Thiên Đình có chút tàn phá.

Hạo Thiên tự nhiên cũng nhìn thấy Minh Hà, sợ đến mức tranh thủ thời gian chạy tới, cung cung kính kính bái kiến: "Văn bối Hạo Thiên, bái kiến Minh Hà Thánh Nhân!" Minh Hà gật gật đầu, sau đó thân thể lóe lên biến mất không thấy.

Hạo Thiên mới thở phào nhẹ nhõm, đầu đầy mồ hôi lạnh, bị dọa cho không nhẹ.

Lại nói Minh Hà, xuất hiện tại bí cảnh Thiên Đình, gặp Dao Trì.

Dao Trì thấy Minh Hà hàng lâm, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, kích động nói: "Dao Trì bái kiến Minh Hà Thánh Nhân!" Minh Hà gật đầu, giơ tay vung lên, đem Phong Thần Bảng giao cho Dao Trì: "Vật này cho ngươi, Phong Thần đại kiếp tiếp tục, do ngươi chưởng khống!" "A?" Dao Trì ngẩn ra, không hiểu vì sao Minh Hà lại đưa Phong Thần Bảng cho nàng.

Minh Hà nói: "Nghe không hiểu lời Bản tọa sao?" Dao Trì tranh thủ thời gian hưng phấn nói: "Cẩn tuân mệnh Minh Hà Thánh Nhân, chỉ là... trước mắt đệ tử Tiệt Giáo, Xiển Giáo cùng Nhân Giáo đều đã không còn, Phong Thần đại kiếp e rằng khó mà tiếp tục a!" Minh Hà nói: "Việc này đơn giản.

Năm đó Hồng Quân giảng đạo có ba ngàn hồng trần khách, ngươi trực tiếp đi tìm bọn hắn nhập kiếp là được.

Nếu còn không được, Long Tộc vĩnh trấn tứ hải, Phượng Tộc trấn thủ Bất Tử Hỏa Sơn, cùng với Kỳ Lân nhất tộc đang ẩn độn, đều có thể nhập kiếp.

Tóm lại ngươi cứ xem xét mà làm." Dao Trì nghe được mặt đầy cổ quái!

Không ngờ Minh Hà vì có thể thuận lợi khai mở Phong Thần đại kiếp mà nghĩ ra biện pháp này!

Năm đó Hồng Quân giảng đạo, Tử Tiêu Cung có ba ngàn hồng trần khách, về sau thành Thánh thành danh cũng chỉ có mấy người, nhưng đại bộ phận những người còn lại đều là Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh ẩn thế không xuất.

Những người này đều là tán tiên, bình thường không qua lại với Huyền Môn.

Tuy rằng Vu Yêu đại kiếp đã chết không ít, nhưng hiện tại hẳn là vẫn còn.

Nếu như bắt tất cả bọn họ lên Phong Thần Bảng, có lẽ thật sự có thể điền đầy ba trăm sáu mươi lăm chính thần vị!

Còn về Long Phượng Kỳ Lân tam tộc, Hạo Thiên cảm thấy càng thêm ly phổ.

Tam tộc sau Long Hán sơ kiếp liền không còn xuất hiện, Long Tộc trấn thủ tứ hải, vĩnh bất xuất thế.

Phượng Tộc trấn thủ Bất Tử Hỏa Sơn, đồng dạng vĩnh bất hiện thân.

Kỳ Lân nhất tộc càng khoa trương hơn, tại phụ cận Bất Chu Sơn gần như biến mất, trở thành tồn tại giống như đồ đằng, ngay cả khi Bất Chu Sơn sụp đổ cũng không thấy xuất hiện.

Có thể thấy được, tam tộc tại Hồng Hoang đã tiêu thanh nặc tích.

Thế nhưng, Minh Hà lại muốn đi tìm tam tộc, để tam tộc điền bổ chỗ trống của Phong Thần Bảng!

Cách làm này khiến Dao Trì như nghe sét đánh ngang tai, chỉ cảm thấy gan phải lớn đến mức nào mới dám nghĩ tới!

Quả nhiên không hổ là Minh Hà Thánh Nhân, tồn tại có thể miểu sát Hồng Quân, giam cầm Thiên Đạo!

Minh Hà tiếp tục nói: "Nếu có việc khó, trực tiếp đi tìm đám người Thái Thượng, Nguyên Thủy.

Nói là mệnh lệnh của ta, nếu bọn hắn dám nói nửa chữ 'không', bảo bọn hắn trực tiếp xuống Địa Phủ tìm Bản tọa." Dao Trì nghe vậy thì đại hỉ.

Đây chẳng khác nào phái cho nàng bốn tên Thánh Nhân làm thủ hạ a!

Đối với nàng, tự nhiên là chuyện tốt không thể tốt hơn.

Có tứ đại Thánh Nhân tương trợ, điền đầy Phong Thần Bảng chẳng phải là chuyện dễ như trở bàn tay?

Dao Trì thi lễ một cái: "Dao Trì tất đương kiệt tâm tận lực làm tốt việc này, mau chóng đem Phong Thần Bảng điền đầy!" Hiện tại Minh Hà có thể coi là chư thiên đệ nhất nhân, Hồng Hoang lấy hắn làm tôn!

Minh Hà đã giao Phong Thần Bảng cho Dao Trì, chứng tỏ hắn coi trọng nàng, Dao Trì tự nhiên trong lòng kích động vạn phần, quyết tâm phải làm việc này thật xinh đẹp.

Minh Hà không nói nhảm nữa, quay về Huyết Hải.

Sở dĩ lần nữa trọng khải Phong Thần đại kiếp, chủ yếu vì đại kiếp này có thể suy yếu Thiên Đạo Ý Chí!

Chỉ cần Phong Thần đại kiếp qua đi, Thiên Đạo Ý Chí tất định sẽ suy yếu không ít!

Nếu lại thêm vào Tây Du lượng kiếp, Thiên Đạo Ý Chí sẽ bị suy

yếu đến cực hạn!

Khi đó Hồng Quân cũng có thể dễ dàng chưởng khống Thiên Đạo.

Minh Hà dự tính thông qua Phong Thần đại kiếp để suy yếu Thiên Đạo!

Đến lúc đó, với thực lực của Minh Hà, hẳn là có thể áp chế và dung hợp Thiên Đạo.

Như vậy tự nhiên nhẹ nhàng hơn nhiều.

Cho nên Minh Hà mới giao Phong Thần Bảng cho Dao Trì.

Còn về phần Thái Thượng, Minh Hà đều không cần phân phó.

Bọn hắn khẳng định thời khắc quan chú động tác của Minh Hà, cũng biết hắn đã giao Phong Thần Bảng cho Dao Trì.

Cho nên, khi Dao Trì đi tìm Thái Thượng, đám người Thái Thượng áp căn không dám không nghe, nếu không sẽ phải đối mặt với cơn thịnh nộ của Minh Hà!

Bọn hắn cũng không dám lại trêu chọc sát tinh này.

Minh Hà về trong Huyết Hải, tay khẽ đảo, lấy ra Tạo Hoá Ngọc Điệp!

Tạo Hoá Ngọc Điệp tuy rằng tàn phá, nhưng bên trong uẩn hàm pháp tắc Đại Đạo bàng bạc, nếu có thể lĩnh ngộ một chút, cũng có thể tăng cường thực lực Minh Hà!

Minh Hà trầm tâm định khí, nhân lúc Phong Thần đại kiếp chưa kết thúc, trực tiếp bắt đầu lĩnh ngộ càng nhiều pháp tắc Đại Đạo trong Tạo Hoá Ngọc Điệp!

Tạo Hoá Ngọc Điệp thâm ảo vô cùng, pháp tắc bên trong phức tạp bàng bạc, muốn lĩnh ngộ cũng không đơn giản, cần thời gian dài.

Hồng Quân dùng thời gian dài như vậy cũng không có lĩnh ngộ được hết, chỉ mò mẫm ra cách lợi dụng Tạo Hoá Ngọc Điệp diễn hóa ba ngàn Thiên Đạo pháp tắc để thôi diễn thiên cơ.

Trong đó phương pháp dung hợp Thiên Đạo, hoạch đắc một thiên pháp tắc Đại Đạo cũng là lĩnh ngộ từ Tạo Hoá Ngọc Điệp.

Bất quá món đồ này ở trong tay Minh Hà lại có tác dụng phi thường lớn.

Thứ nhất, Minh Hà có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên, đã đến trình độ có thể tiếp xúc pháp tắc Đại Đạo.

Thứ hai, Minh Hà sớm đã lĩnh ngộ một thiên lẻ ba điều pháp tắc, bản thân sở hữu nhiều pháp tắc như vậy, lại đi theo con đường của Bàn Cổ, nên việc lĩnh ngộ tương đối đơn giản hơn.

Bên trong Cửu Cửu Quy Nhất đại trận một vạn năm sau, Minh Hà mở mắt, thở ra một ngụm trọc khí. "Lĩnh ngộ mười điều pháp tắc Đại Đạo!" Minh Hà lẩm bẩm một tiếng.

Vạn năm thời gian, hắn từ Tạo Hoá Ngọc Điệp lĩnh ngộ mười điều pháp tắc, thực lực cũng có sở đề thăng.

Hiện nay để hắn đi đối phó Thiên Đạo, cũng có thể dễ dàng áp chế hơn.

Chỉ là muốn dung hợp Thiên Đạo thì vẫn khá khó khăn.

Hoặc là Minh Hà chưởng ác pháp tắc viễn siêu Thiên Đạo Ý Chí, hoặc là tu vi siêu việt Thiên Đạo Ý Chí, hay là hoàn thành Phong Thần đại kiếp để suy yếu nó.

Trước mắt Tạo Hoá Ngọc Điệp chính là một cơ hội.

Chỉ cần cho hắn đủ thời gian, toàn bộ pháp tắc trên đó bị lĩnh ngộ, ít nhất cũng được ba bốn trăm điều, khi đó miễn cưỡng có thể dung

hợp Thiên Đạo, hoạch thủ pháp tắc bên trong.

Chỉ là khối Tạo Hoá Ngọc Điệp này tàn phá, bên trong có không ít pháp tắc trùng hợp với những gì Minh Hà đang nắm giữ, cho nên dù lĩnh ngộ toàn bộ, ước chừng cũng chỉ tăng thêm hai trăm điều mà thôi.

Có thể trấn áp Thiên Đạo, nhưng cự ly dung hợp vẫn còn một khoảng cách.

Cho nên Minh Hà cảm thấy cần Phong Thần đại kiếp suy yếu ý chí Đại Đạo.

Dù sao Phong Thần đại kiếp cũng không cần Minh Hà thao túng, chỉ cần ngồi chờ kết quả là tốt rồi.

Thế là Minh Hà lần nữa trầm tâm định khí, tiếp tục lĩnh ngộ.

Cùng lúc đó.

Dao Trì cũng chế định xong kế hoạch, cầm Phong Thần Bảng và Đả Thần Tiên đến bên ngoài Bát Cảnh Cung, đạo trường của Thái Thượng!

Dao Trì hơi chắp tay: "Thái Thượng Thánh Nhân, Dao Trì đến cầu kiến, mong Thái Thượng Thánh Nhân trợ Dao Trì hoàn thành nhiệm vụ Phong Thần, thôi động Phong Thần đại kiếp!" Nhưng bên trong Bát Cảnh Cung không có bất kỳ âm thanh nào hồi ứng.

Dao Trì khuôn mặt kiều diễm lộ ra một tia bất mãn, nhíu mày lại hô một tiếng, phát hiện Thái Thượng vẫn không hồi ứng, sắc mặt nàng lập tức âm trầm xuống. "Thái Thượng Thánh Nhân, nếu ngài cố ý không chịu gặp ta, vậy ta chỉ có thể như thực bẩm báo hướng Minh Hà Thánh Nhân.

Cáo từ." Nói xong, Dao Trì chuẩn bị xoay người đi.

Ngay tại nháy mắt nàng xoay người, cửa lớn Bát Cảnh Cung chậm

rãi mở ra, Thái Thượng cười ha hả từ bên trong đi ra. "Nguyên lai là Dao Trì tiên tử a.

Chương 95

Lão phu vừa rồi bế quan, phong bế lục thức, không biết Dao Trì đạo hữu giá lâm, có thất viễn nghênh, có thất viễn nghênh.

Không biết tiên tử tìm lão phu có việc gì?

Tiên tử có việc mời vào trong, nếu lão phu có thể giúp được, nhất định nghĩa bất dung từ." Nhìn nụ cười thân hòa của Thái Thượng, Dao Trì hừ một tiếng, trong lòng cười lạnh.

Bế quan?

Một Thánh Nhân bế quan nhanh kết thúc như vậy sao?

Cự ly lần trước chiến đấu với Minh Hà cũng mới qua một năm mà thôi.

Chẳng phải là nghe được danh đầu Minh Hà Thánh Nhân mới ngoan ngoãn đi ra sao?

Không thể không nói danh đầu Minh Hà Thánh Nhân thật sự lợi hại!

Dao Trì quý vi nữ đồng tọa hạ của Hồng Quân, Thái Thượng Thánh Nhân gặp nàng cũng chưa từng khách khí như vậy, càng đừng nói lộ ra nụ cười, đó là chuyện không tưởng.

Hiện tại vừa nhắc tới "Minh Hà Thánh Nhân", Thái Thượng lập tức khách khách khí khí, không dám có chút đắc tội.

Dao Trì đi theo Thái Thượng vào Bát Cảnh Cung. "Minh Hà Thánh Nhân có lệnh, mệnh chúng ta tốc tốc điền đầy Phong Thần Bảng, thôi động Phong Thần đại kiếp." Dao Trì không khách khí trực tiếp đem Minh Hà ra làm bia đỡ đạn.

Nàng biết, Thái Thượng tuyệt đối sẽ không nghe lời nàng, nhưng một khi là lời của Minh Hà, Thái Thượng cũng phải ngoan ngoãn, không dám có chút làm trái.

Thái Thượng một mặt khổ sở: "Tiên tử, người cũng biết, hiện nay đệ tử Huyền Môn đều đã vẫn lạc, đệ tử mới thu của Xiển Giáo cùng Nhân Giáo tu vi thấp, căn bản không cách nào lên Phong Thần Bảng nhận chính thần chi vị!" Dao Trì nói: "Minh Hà Thánh Nhân sớm có tiên kiến, lần này Phong Thần Bảng chính thần vị chỉ lấy thiên địa tán tiên!

Tất dĩ bản sự của Thái Thượng Thánh Nhân, có thể nhẹ nhàng tìm được đám tán tiên kia chứ?

Nếu thực tại không được, có thể đi tìm Long Tộc, Phượng Tộc cùng Kỳ Lân Tộc." Thái Thượng ngẩn ra, sau đó cổ quái nói: "Tán tiên ngược lại có thể, chỉ là Long Phượng tam tộc sau Long Hán sơ kiếp đã ẩn thế, ta làm sao đi tìm?" Dao Trì nói: "Ta tin tưởng Thái Thượng Thánh Nhân nhất định có biện pháp." "..." Thái Thượng trong lòng mắng to, phi thường khó chịu, nhưng thiên thiên Dao Trì hiện tại là người của Minh Hà, hắn cũng không dám trêu chọc, nếu không Minh Hà có thể giết hắn một ngàn lần.

Rơi vào đường cùng, Thái Thượng chỉ có thể kiên trì đáp ứng.

Sau đó, Dao Trì lại đi tìm Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh.

Tuy rằng Nguyên Thủy phi thường bất nhạc ý, nhưng kiêng kỵ Minh Hà, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn đáp ứng.

Về phần Tây Phương Nhị Thánh, Chuẩn Đề gần như đáp ứng ngay lập tức, sảng khoái hơn Thái Thượng và Nguyên Thủy nhiều.

Thế là, lấy Dao Trì cầm đầu, mang theo tứ đại Thánh Nhân bắt

đầu đi khắp Hồng Hoang tìm kiếm tán tiên nhập kiếp.

Lần này nhưng khổ cho đám tán tiên kia.

Dù trong lòng không nguyện, nhưng dưới sự áp bách của Thái Thượng và Nguyên Thủy, cũng không thể không ký Phong Thần Bảng, trực tiếp nhục thân lên bảng, trở thành đợt người đầu tiên nhập kiếp.

Chớp mắt, mấy trăm năm thời gian trôi qua.

Thế nhưng, Phong Thần Bảng ba trăm sáu mươi lăm chính thần chi vị vẫn chưa điền đầy.

Tán tiên phù hợp yêu cầu quá ít, Thái Thượng tìm khắp Hồng Hoang cũng không đủ, tối đa chỉ kiếm được hai trăm kẻ xui xẻo mà thôi.

Điều này làm Tứ Thánh khổ não.

Chẳng lẽ thật sự phải đi Long Tộc Phượng Tộc tìm người?

Cuối cùng Tứ Thánh và Dao Trì thương nghị, đều không dám ngỗ nghịch ý tứ của Minh Hà, chỉ có thể tiến về Đông Hải.

Bên ngoài mấy trăm năm, bên trong Cửu Cửu Quy Nhất đại trận đã qua mấy trăm vạn năm.

Minh Hà mở mắt.

Tạo Hoá Ngọc Điệp hoàn toàn bị luyện hóa, pháp tắc bên trong cũng hoàn toàn bị Minh Hà lĩnh ngộ, ngạch ngoại đạt được hai trăm ba mươi điều pháp tắc Đại Đạo.

Như vậy, đối với Minh Hà là một lần đề thăng cự đại!

Trừ cái đó ra, Minh Hà luyện hóa tiên thiên hỗn độn linh căn Nha Linh Cốc cùng thế giới bản nguyên bên trong Vô Thượng Ma Quốc của Dương Mi Đạo Nhân, đem tu vi đề thăng lên Hỗn Nguyên Vô Cực

Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên đỉnh phong!

Chỉ cần có chút cơ duyên, là có thể đột phá nhị trọng thiên!

Minh Hà ngồi xếp bằng, bàn tính về sau.

Hiện nay con đường hắn đi khẳng định là Dĩ Lực Chứng Đạo, đi theo con đường của Bàn Cổ.

Chỉ là con đường này vô cùng nguy hiểm, kết cục cuối cùng có khả năng là lưu lại Đạo, sau đó tử vong!

Đây chính là Dĩ Lực Chứng Đạo kiếp.

Muốn đi xa hơn trên con đường này mà không chết, phải có chuẩn bị kỹ càng hơn.

Minh Hà nhìn Tạo Hoá Ngọc Điệp trong lòng bàn tay.

Nó hiện tại tàn phá, nếu có thể tập hợp đủ các mảnh vỡ, nhất định có thể tăng cường thực lực bản thân.

Việc hợp thành Bàn Cổ Phủ cũng phải đưa vào danh sách quan trọng. "Hửm?" Minh Hà nhướng mày, thân thể lóe lên, biến mất không thấy, khi xuất hiện đã ở trên Đông Hải.

Hồng Hoang đại địa rộng lớn vô ngân, tứ hải bao quanh diện tích còn lớn gấp mấy trăm lần.

Thái Thượng mất rất nhiều thời gian mới tìm được nơi ẩn thế của Long Tộc!

Chỉ là sau khi tìm được, lại bị một cái Vạn Long Đại Trận chặn đường!

Vạn Long Đại Trận vô cùng khủng bố, Thái Thượng Tứ Thánh liên thủ cũng không cách nào công phá!

Hiện tại bọn họ bị chặn bên trên Long Uyên, không cách nào tiến

vào.

Minh Hà cũng phát giác được một điểm này, cho nên mới trực tiếp chạy tới. "Minh Hà đạo hữu!" "Minh Hà Thánh Nhân!" Thái Thượng Tứ Thánh cùng Dao Trì thấy Minh Hà giáng lâm, lập tức trở nên khách khách khí khí, cung kính chào hỏi.

Minh Hà gật đầu, sau đó nhìn về phía Vạn Long Đại Trận.

Trận pháp này bố mãn đại lượng long hồn, cũng chính những long hồn này tạo thành đại trận khiến Thánh Nhân bó tay.

Nhưng thứ khiến Minh Hà chú trọng không phải Vạn Long Đại Trận, mà là vật hạch tâm ngưng tụ đại trận này!

Mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp!

Không sai!

Minh Hà vừa rồi cảm ứng được khí tức Tạo Hoá Ngọc Điệp nên mới chạy tới.

Hạch tâm Vạn Long Đại Trận chính là một mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp!

Minh Hà trong lòng vui vẻ, không ngờ vận khí tốt như vậy, lại tìm được một mảnh vỡ!

Nếu có thể đạt được, pháp tắc Đại Đạo lĩnh ngộ nhất định lại có thể nhiều thêm rất nhiều!

Long Tộc không hổ là một trong ba đại chủng tộc viễn cổ Hồng Hoang, thống ngự vạn tộc trên biển, thực lực cường kình, nãi là một trong những chủ nhân của Hồng Hoang.

Hiện nay tuy ẩn thế mấy cái nguyên hội, nhưng trận pháp kiến tạo ra phi thường cường thế, so với Chu Thiên Tinh Thần Đại Trận còn lợi hại hơn.

Khó trách ngay cả đám người Thái Thượng liên thủ cũng không phá được.

Dao Trì nói: "Minh Hà Thánh Nhân, trận pháp Long Tộc quá cường kình, chúng ta không cách nào phá giải!" Minh Hà gật đầu: "Việc này Bản tọa biết." Dao Trì cũng không nói thêm nữa.

Minh Hà đạm mạc nói: "Bản tọa nãi Địa Đạo Chi Chủ Minh Hà, hôm nay đến bái phỏng Long Tộc, thỉnh Long Vương mở ra Vạn Long Đại Trận, vạn sự giai có thể thương lượng." Kết quả, bên trong truyền đến thanh âm hậu trọng: "Long Tộc đã tị thế mấy cái nguyên hội, tịnh hướng Thiên Đạo phát thệ, sẽ không nhúng tay vào chuyện Hồng Hoang, đạo hữu đừng lãng phí thời gian nữa." Minh Hà ngạo nhiên nói: "Thiên Đạo đã bị Bản tọa tù cấm, sẽ không quản việc nhà Hồng Hoang nữa.

Bản tọa lần này đến, chỉ vì mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp, chỉ cần lấy được liền rời đi.

Thỉnh Long Vương tạo thuận lợi." Thế nhưng Long Vương chút nào không nể mặt, trực tiếp lạnh lùng nói: "Cút." Minh Hà ánh mắt lạnh lẽo, hừ một tiếng, giơ tay chỉ một cái.

Vô cùng pháp tắc Đại Đạo ngưng tụ, hóa thành một cây Thương Pháp Tắc, hung hăng oanh kích lên Vạn Long Đại Trận.

Vô số long hồn ngưng tụ ra muốn ngăn cản.

Nhưng Thương Pháp Tắc sao có thể tùy tiện ngăn cản?

Ngay cả Hồng Quân cậy vào Thiên Đạo chi lực cũng không đỡ nổi, huống chi khu khu Vạn Long Đại Trận.

Dù trận pháp có thể chống đỡ Thánh Nhân công kích, nhưng trước mặt Thương Pháp Tắc Đại Đạo, nó thúy như giấy mỏng, trực tiếp bị Minh Hà nhẹ nhàng xé nát. "Oanh long ~" Một tiếng nổ kinh thiên,

toàn bộ Đông Hải kịch liệt run rẩy, vô số nước biển cuồng dũng.

Chương 96

Long Cung dưới đáy Đông Hải suýt chút nữa sụp đổ!

Vô số Cổ Long kinh khủng nhìn lên Vạn Long Đại Trận!

Trận pháp kiên cố trong mắt bọn hắn lại bị một cây trường thương thần bí dễ dàng xé nát, ngay cả một chút sức đề kháng cũng không có!

Ngay cả Long Vương cũng sắc mặt đại biến, có chút hối hận vì ngôn ngữ kiêu ngạo vừa rồi.

Hắn cứ tưởng có Vạn Long Đại Trận thì thiên hạ chư Thánh không thể phá, nên mới hung hăng như thế.

Nào ngờ Hồng Hoang lại xuất hiện một ngoan nhân, ngay cả Hồng Quân Đạo Tổ cũng không phải đối thủ, hiện tại một thương trực tiếp oanh toái đại trận. "Hừ!

Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt." Minh Hà lạnh lùng nói.

Vốn định khách khí với Long Tộc, kết quả Long Vương không nể mặt, thậm chí bảo Cút!

Minh Hà là ai?

Sao có thể nghe được loại lời này?

Minh Hà hiện tại phát hiện, tại cái nơi thực lực vi tôn như Hồng Hoang, có thể dùng nắm đấm nói chuyện thì đừng giảng đạo lý!

Nắm đấm mới là tiêu chuẩn quan trọng để đo lường chân lý.

Vạn Long Đại Trận bị phá, vô số long hồn tử vu phi mệnh.

Minh Hà trực tiếp xông vào Long Uyên, uy áp khủng bố bạo phát,

mạnh hơn cả Thánh Uy!

Dù Long Tộc tự hủ là động mạch Bàn Cổ biến thành cũng khó mà thừa thụ, từng con Cổ Long thân thể run rẩy, kinh khủng nhìn nhân ảnh trên không trung.

Thái Thượng và Nguyên Thủy nhìn nhau, trong mắt đều có kinh hãi.

Hiện tại Minh Hà cho bọn hắn cảm giác còn mạnh hơn lần trước!

Rõ ràng không có Địa Đạo tu vi gia trì, nhưng lực phá hoại lại chẳng kém bao nhiêu!

Nếu có thêm Địa Đạo gia trì, chẳng phải càng thêm khủng bố?

Minh Hà hàng lâm Long Uyên, ánh mắt nhìn thấy mật mật ma ma Cổ Long.

Những Cổ Long này tu vi có mạnh có yếu...

Chuẩn Thánh Cổ Long vậy mà có đến mấy chục con!

Có chút khủng bố rồi!

Phải biết toàn bộ Hồng Hoang hiện tại cũng chỉ có mấy cái Chuẩn Thánh.

Ngay cả thời kỳ đỉnh thịnh của Vu Yêu, hai tộc cộng lại cũng chỉ hai ba mươi Chuẩn Thánh.

Vậy mà Long Tộc hiện tại có không dưới bốn mươi Chuẩn Thánh! "Oanh ~" Lúc này, một đạo khí tức khủng bố bạo phát.

Một con kinh thiên cự long từ trong Long Cung xông ra, giữa đường hóa thành một lão giả đầu sinh long giác.

Lão giả đứng giữa không trung, ánh mắt sâm lãnh nhìn Minh Hà: "Đạo hữu, lão phu đã nói rồi, Long Tộc ta không hoan nghênh người

ngoài, nếu ngươi còn không đi ra, đừng trách lão phu không khách khí!" Lão giả này là Hỗn Nguyên thất trọng thiên khủng bố tồn tại!

Minh Hà nhìn ra được, đây là một Đại Đạo Thánh Nhân, không phải Thiên Đạo Thánh Nhân như đám Thái Thượng!

Không ngờ Hồng Hoang lại có Đại Đạo Thánh Nhân!

Hẳn là Long Vương.

Điều này làm Minh Hà có chút giật mình.

Có lẽ trong Long Tộc cũng đạt được cơ duyên gì đó.

Minh Hà nói: "Bản tọa ngược lại muốn nhìn xem, ngươi không khách khí thế nào." Nói xong, tùy thủ chỉ một cái, khí tức khủng bố bạo phát, trực chỉ Long Vương.

Lần này Minh Hà chưa dùng pháp tắc Đại Đạo, đối phó một Hỗn Nguyên thất trọng thiên, không cần dùng đến thủ đoạn cỡ đó.

Thế nhưng, Long Vương thấy tu vi Minh Hà là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên lại không chút sợ hãi, tựa hồ sớm có ứng đối.

Long Vương quát khẽ một tiếng, toàn bộ Long Uyên mãnh liệt rung chuyển, tiếp đó mấy chục Chuẩn Thánh Cổ Long cùng hàng ngàn Đại La Kim Tiên Cổ Long toàn bộ bạo phát tu vi.

Lấy Long Cung dưới chân Long Vương làm trung tâm, một trận pháp cự đại được bố trí. "Ngao ~" Tiếng long ngâm vang vọng cửu thiên!

Toàn bộ Hồng Hoang đều nghe thấy. "Diệt!" Long Vương nộ hống, trận pháp ngưng tụ sau lưng, tay phải biến thành long trảo, chỉ mạnh về phía Minh Hà!

Một cái kim sắc long trảo mãnh nhiên xuất hiện, hung mãnh vô cùng vồ tới.

Khí tức long trảo này vượt qua Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên cảnh giới!

Đây là thực lực của Long Tộc!

Thảo nào Long Vương kiêu ngạo như vậy, nguyên lai có trận pháp ngưng tụ toàn tộc chi lực này.

Nếu không phải là Minh Hà, trong Hồng Hoang không ai đỡ nổi một kích này, Hồng Quân hay Dương Mi đến cũng bó tay.

Đám người Thái Thượng nhìn một màn này mà tim đập chân run, thầm may mắn mình không oanh khai Vạn Long Đại Trận, nếu không sẽ chết dưới trận pháp này.

Long Vương lạnh lùng nói: "Thật sự cho rằng có tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên là có thể muốn làm gì thì làm sao!

Lão phu nói cho ngươi biết!

Hồng Hoang là do Bàn Cổ đại thần sáng tạo, xa xa không có đơn giản như ngươi thấy!

Hôm nay!

Cho ngươi một bài học, để sau này thu cái đuôi lại!" Nói xong, kim sắc long trảo đánh tan chỉ phong tùy ý của Minh Hà, oanh kích trực tiếp vào thân thể hắn, muốn đem hắn xé nát!

Minh Hà khẽ cười một tiếng, không làm thêm động tác gì, cứ thế đứng nguyên tại chỗ. "Oanh long long ~" Kim sắc long trảo hung hăng va chạm lên người Minh Hà, bạo phát vô tận oanh minh.

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên công kích khiến Long Vương lộ ra một tia cười lạnh.

Nhưng khi kim quang tiêu tán, Long Vương sắc mặt đại biến: "Sao có thể!

Không có việc gì!" Chỉ thấy Minh Hà đứng nguyên tại chỗ một bước không di, ngay cả góc áo cũng không rách, giống như người không việc gì!

Ngưng tụ toàn tộc Cổ Long toàn lực nhất kích lại bị Minh Hà nhẹ nhàng ngăn lại!

Long Vương thậm chí hoài nghi mình nhìn lầm.

Thái Thượng, Nguyên Thủy lại không bất ngờ.

Bọn hắn biết Minh Hà sở hữu Thủy hệ đại đạo thần thông, đừng nói nhị trọng thiên, Hồng Quân ngũ trọng thiên cũng không thể dễ dàng đánh bại hắn.

Minh Hà đạm đạm nói: "Vậy bây giờ đến lượt ta rồi chứ?" Dứt lời, giơ tay tùy ý chỉ một cái, pháp tắc Đại Đạo ngưng tụ, lấy Sát Lục Pháp Tắc làm đầu, trực tiếp xuất hiện trước mặt Long Vương.

Không gian Long Uyên sụp đổ, Long Cung vỡ nát!

Long Vương sắc mặt đại biến: "Pháp tắc Đại Đạo!" Lúc này hắn mới phát hiện Minh Hà thi triển không chỉ một đạo pháp tắc, mà là rất nhiều ngưng tụ cùng một chỗ!

Long Vương trong lòng lạnh thấu!

Hắn biết mình ỷ vào trận pháp quá kiêu ngạo rồi, không để Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên vào mắt!

Nhưng đối phương sở hữu nhiều pháp tắc như vậy, thực lực tuyệt đối không phải Long Tộc có thể so sánh!

Minh Hà tuyệt đối có thể đồ diệt Long Tộc!

Long Vương cắn răng, không thể chờ chết, lần nữa ngưng tụ tu vi toàn tộc, thi triển tối cường phòng ngự.

Một đạo hư ảnh Thanh Long du tẩu trên trận pháp.

Nhưng đối mặt với Minh Hà, hắn không có chút lòng tin nào.

Chương 97

"Oanh long ~" Trận pháp vỡ nát, Long Vương thổ huyết bay ngược ra ngoài, suýt chút nữa không duy trì nổi hình người.

Minh Hà hoàn toàn áp đảo!

Long Vương kinh hãi nhìn Minh Hà, khí tức thoi thóp.

Những Cổ Long khác cũng kinh khủng tột độ.

Minh Hà đạm mạc nói: "Bản tọa muốn đi nơi nào, không ai có thể ngăn được." Nói xong, hắn giơ tay chộp về một hướng, Long Uyên rung chuyển, một khối ngọc bàn tàn phá to cỡ bàn tay bay ra, tản phát nồng đậm hỗn độn khí tức.

Đây chính là mảnh vỡ Tạo Hoá Ngọc Điệp, bên trong hắn là có hơn một trăm điều pháp tắc Đại Đạo.

Minh Hà hài lòng thu lại.

Long Vương trơ mắt nhìn nhưng không dám ho he một câu.

Minh Hà nói: "Chọn hơn một trăm con Cổ Long ra, gia nhập Thiên Đình đi." Long Vương biến sắc: "Đạo hữu, Long Tộc ta từ trước tới giờ không..." "Hửm?" Minh Hà nhướng mày, một tia uy áp Ma Thần tán phát, khiến Long Vương thần sắc đại biến, vội vàng gật đầu: "Vậy y theo đạo hữu, từ Long Tộc ta chọn một trăm người trở thành Thiên Đình chính thần." Minh Hà hài lòng gật đầu: "Đúng rồi, sớm như vậy có phải tốt không, cứ phải lãng phí thời gian của Bản tọa." Nói xong, Minh Hà bước ra một bước, biến mất khỏi Long Uyên.

Chuyện còn lại giao cho đám Dao Trì.

Về Huyết Hải, hắn trực tiếp lấy mảnh vỡ vừa đoạt được ra lĩnh ngộ.

Trong trận pháp Cửu Cửu Quy Nhất trôi qua mấy vạn năm, bên ngoài cũng chỉ mới vài năm.

Minh Hà lại lĩnh ngộ thêm hơn một trăm điều pháp tắc Đại Đạo!

Như vậy tổng số đã đạt hơn một ngàn ba trăm điều.

Minh Hà mở mắt, thần niệm quét ngang chư thiên, phát hiện Phong Thần đại kiếp đã qua hơn nửa, ba trăm sáu mươi lăm chính thần vị đã điền đầy, chỉ còn lại các phụ thần vị.

Hắn cũng không vội.

Thiên Đạo bị cấm cố, sớm muộn cũng là vật trong lòng bàn tay.

Hồng Quân và Dương Mi đang tìm Nhân Đạo, nhưng điều kiện chưa cho phép nên khó mà tìm được ngay.

Minh Hà hiện tại đạp lên con đường của Bàn Cổ, cần chuẩn bị nhiều hơn.

Ngũ đại Hỗn Độn Chí Bảo của Bàn Cổ đều đã thất lạc hoặc vỡ nát.

Sáng Thế Thanh Liên không thể có được, Khai Thiên Phủ (Bàn Cổ Phủ) thì phải hợp thành.

Hiện Minh Hà đã có Bàn Cổ Phiên và Thái Cực Đồ, chỉ còn thiếu Hỗn Độn Chung.

Năm đó Đông Hoàng Thái Nhất chết, Hỗn Độn Chung độn nhập hỗn độn, không biết tung tích.

Minh Hà không do dự, trực tiếp độn nhập hỗn độn tìm kiếm.

Hỗn độn mênh mông vô bờ.

Trăm năm sau, Minh Hà tìm được một cái Hỗn Độn Bí Cảnh. "Hỗn Độn Bí Cảnh!" Minh Hà kinh ngạc nhìn vòng xoáy trước mắt.

Đây là bí cảnh do Đại Đạo lưu lại, cực kỳ hiếm thấy.

Mỗi bí cảnh tương đương một thế giới, nếu tìm được nhất định có vô thượng tạo hóa!

Giống như Dương Mi Đạo Nhân từng đạt được Vô Thượng Ma Quốc từ một bí cảnh.

Minh Hà hào không do dự xông vào.

Bên trong nồng đậm Đại Đạo khí tức cuộn trào, Minh Hà đại hỉ!

Đây tuyệt đối là bí cảnh đẳng cấp cao nhất! "Đại Đạo Chủng Tử!" Minh Hà cảm nhận được một cỗ Đại Đạo chi ý, nhìn thấy tại hạch tâm chi địa có một hạt giống như hỗn độn!

Đại Đạo Chủng Tử!

Có thể ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân!

Đó là đạo thể mà chỉ có Bàn Cổ mới sở hữu!

Một khi ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân, Minh Hà có thể tức khắc chưởng khống Thiên Đạo, hoạch đắc một thiên pháp tắc Đại Đạo bên trong đó!

Một chuyến đi vào Hỗn Độn, tuy không tìm thấy Hỗn Độn Chung nhưng lại vận khí bạo phát gặp được Hỗn Độn Bí Cảnh.

Vậy cũng không lỗ, tuyệt đối là một món hời lớn!

Luyện hóa Đại Đạo Chủng Tử có thể ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân!

Điều này đối với Minh Hà cực kỳ quan trọng.

Có được Đại Đạo Chân Thân, sau này khi bước lên con đường của Bàn Cổ, hắn cũng có thể thả lỏng hơn đôi chút.

Minh Hà không nói hai lời, trực tiếp khoanh chân ngồi xuống, nắm

lấy khỏa Đại Đạo Chủng Tử kia bắt đầu triển khai luyện hóa.

Đại Đạo Chủng Tử là bảo vật cấp bậc Đại Đạo, bên trong uẩn hàm sức mạnh vô cùng, dù Minh Hà hiện tại đã là nhân vật cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, muốn luyện hóa nó cũng không hề dễ dàng.

Chuyện này chú định cần tiêu tốn một lượng lớn thời gian.

Thoáng chốc đã qua một vạn năm.

Minh Hà mở đôi mắt ra.

Đại Đạo Chủng Tử tạm thời chưa luyện hóa xong, nhưng Hỗn Độn Bí Cảnh đã luyện hóa được một phần, có thể dùng Đại Đạo pháp tắc cưỡng ép mang nó đi.

Như vậy sẽ không cần lãng phí thời gian ở nơi này nữa.

Minh Hà rời khỏi Hỗn Độn Bí Cảnh, sau đó giơ tay chộp lấy bí cảnh, dùng lực lượng Đại Đạo pháp tắc cưỡng ép kéo Hỗn Độn Bí Cảnh bay trong Hỗn Độn, hướng về phía Hồng Hoang.

Hỗn Độn Bí Cảnh cũng không nhỏ, bị Minh Hà một đường kéo về thế giới Hồng Hoang đã tạo thành chấn động cực lớn.

Nơi hắn đi qua, Hỗn Độn chấn lôi, vô số sinh linh Hỗn Độn phải thối lui, không ai dám lại gần Minh Hà.

Thanh thế hạo đại như vậy, ai dám đến gần chứ?

Thanh thế to lớn này kéo dài suốt hơn một trăm năm, mãi đến khi Minh Hà mang theo Hỗn Độn Bí Cảnh về tới Huyết Hải trong Hồng Hoang, Hỗn Độn mới rốt cuộc khôi phục bình tĩnh.

Nhưng cả Hỗn Độn đều biết Hồng Hoang xuất hiện một mãnh nhân như vậy, kéo một thứ khủng bố chạy băng băng trong Hỗn Độn hơn một trăm năm!

Khi Minh Hà trở lại Hồng Hoang, đồng dạng cũng gây ra oanh động cực lớn.

Tất cả mọi người đều biết Minh Hà kéo một thứ trầm trọng trở về.

Chỉ là khi những đại năng chư thiên muốn tra xem Minh Hà rốt cuộc mang thứ gì về, lại phát hiện bị một mảnh Hỗn Độn che chắn, khiến bất kỳ ai cũng không thể nhìn trộm.

Tự nhiên, họ cũng không biết Minh Hà rốt cuộc mang thứ gì về.

Sau khi về Huyết Hải, Minh Hà lần nữa trầm nhập vào trong Hỗn Độn Bí Cảnh, bắt đầu triển khai luyện hóa.

Hỗn Độn Bí Cảnh nhìn qua khí thế bàng bạc, kỳ thực cũng chỉ là một cái lối vào vòng xoáy mà thôi, thể tích cũng không lớn, chỉ là nội hữu càn khôn.

Thoáng chốc, trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận đã trôi qua trăm vạn năm thời gian, Minh Hà rốt cuộc mới luyện hóa xong toàn bộ bí cảnh.

Nhưng Đại Đạo Chủng Tử vẫn chưa được luyện hóa, đây mới là lần đầu tiên luyện hóa, trước đó hắn vẫn luôn bận xử lý Hỗn Độn Bí Cảnh.

Lại trăm vạn năm nữa trôi qua.

Minh Hà rốt cuộc cũng luyện hóa xong toàn bộ Đại Đạo Chủng Tử!

Đại Đạo Chủng Tử không hổ là Đại Đạo Chủng Tử, với tu vi hiện tại của Minh Hà mà cũng cần tới trọn vẹn một trăm vạn năm mới có thể luyện hóa!

May mà thời gian lưu tốc trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận rất

nhanh, trăm vạn năm bên trong cũng chỉ tương đương với trăm năm bên ngoài. "Rốt cuộc đã luyện hóa xong Đại Đạo Chủng Tử!" "Hiện tại, có thể ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân rồi!" "Đại Đạo Chân Thân!

Tồn tại kham bỉ Bàn Cổ Chân Thân!" "Nếu có thể tiếp tục cường hóa, sau này thậm chí còn có khả năng cường hãn hơn cả Bàn Cổ Chân Thân!" "Bản tọa ngược lại muốn xem xem, Đại Đạo Chân Thân rốt cuộc lợi hại đến mức nào!" Minh Hà hít sâu một hơi, trực tiếp bắt đầu ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân.

Đại Đạo Chủng Tử trong cơ thể Minh Hà tản mát ra Đại Đạo chân ý vô cùng vô tận, Hỗn Độn chi khí ngưng tụ, một cỗ thân thể hư ảo từ trong Đại Đạo Chủng Tử huyễn hóa ra, tiếp đó dung hợp làm một thể với Minh Hà! "Oanh ~" Thiên địa oanh minh!

Đại Đạo phát ra ý chí khủng bố, trực tiếp hàng lâm trên người Minh Hà!

Chương 98

Ý chí kia hàng lâm, dẫn tới chư thiên chấn động, tất cả mọi người đều nhìn về hướng Địa Phủ Huyết Hải!

Họ hiếu kỳ, Minh Hà rốt cuộc đã làm gì mà dẫn tới ý chí khủng bố như thế!

Người ngoài không biết đó là ý chí cấp bậc nào, chỉ cảm thấy còn kinh hồn bạt vía hơn cả ý chí Thiên Đạo, dường như vượt lên trên Thiên Đạo, là ý chí còn cao hơn cả Hỗn Độn!

Chỉ có số ít người biết, đó là Đại Đạo ý chí!

Thời Thần đạo nhân tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng thiên, bởi vì sở hữu Thời Gian Pháp Tắc, có thể khống chế thời gian nên tốc độ tu luyện cực nhanh.

Chỉ cần Minh Hà có thể thăng cấp, hắn cũng có thể nhanh chóng thăng cấp theo.

Trước mắt cảm nhận được cỗ khí tức khủng bố kia, hô hấp hắn vì đó mà cứng lại: "Đại Đạo ý chí!" "Minh Hà rốt cuộc làm gì!

Dẫn tới Đại Đạo ý chí hàng lâm!" "Quá đáng sợ!" Trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, ngoại trừ Bàn Cổ, hắn là kẻ lợi hại nhất.

Nếu trừ Bàn Cổ ra thì Thời Thần đạo nhân có thể xưng là thủ lĩnh của ba ngàn Đại Đạo Ma Thần, hắn so với bất kỳ ai đều biết rõ sự khủng bố của Đại Đạo!

Sự tồn tại của Đại Đạo ý chí khiến tất cả ma thần trong Hỗn Độn đều phải úy kỵ.

Năm đó Bàn Cổ khai thiên, vi phạm Đại Đạo ý chí, Đại Đạo ý chí hàng lâm, ra lệnh cho ba ngàn Đại Đạo Ma Thần ngăn cản Bàn Cổ.

Thậm chí Đại Đạo ý chí từng nói, ai có thể ngăn cản Bàn Cổ sẽ được ban cho Vô Thượng Đại Đạo, thành tựu Đại Đạo Cảnh!

Có thể thấy được, Đại Đạo ý chí là tồn tại chưởng khống thế giới.

Nhưng mà hiện tại Đại Đạo ý chí hàng lâm Hồng Hoang, rơi vào trên người Minh Hà, Thời Thần đạo nhân nhìn ra được, Đại Đạo ý chí không hề có địch ý với Minh Hà, ngược lại... giống như muốn giúp đỡ Minh Hà vậy!

Giống như Thiên Đạo hàng lâm Thiên Đạo công đức.

Thời Thần đạo nhân biết, Minh Hà rốt cuộc đã làm gì đó kinh thiên động địa!

Ngoài Thời Thần đạo nhân, còn có Hỗn Nguyên Lão Tổ và Băng Thiên đạo nhân đều kinh hãi nhìn Đại Đạo ý chí hàng lâm.

Hậu Thổ trực tiếp bay ra khỏi Địa Phủ, có chút sợ hãi hỏi: "Đó...

đó là thứ gì?" Nàng có một loại cảm giác vô cùng nhỏ bé, phảng phất đạo ý chí kia có thể nhẹ nhàng tiêu diệt nàng, giống như nghiền nát một con kiến vậy! "Đó là Đại Đạo ý chí." Hỗn Nguyên Lão Tổ ở bên cạnh Hậu Thổ nói. "Đại Đạo ý chí!" Hậu Thổ kinh hãi: "Minh Hà đại ca kinh động đến Đại Đạo ý chí?" Hỗn Nguyên Lão Tổ nói: "Yên tâm, Đại Đạo ý chí không có ác ý, chỉ là giúp đỡ Minh Hà, hẳn là Minh Hà đã làm sự tình thuận theo ý Đại Đạo." Nghe vậy, Hậu Thổ mới thở phào nhẹ nhõm, nhưng đồng thời trong lòng cũng hiếu kỳ, Minh Hà rốt cuộc làm chuyện gì mà dẫn được Đại Đạo ý chí hàng lâm?

Tại một nơi nào đó ở Hồng Hoang.

Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân sắc mặt khó coi nhìn Đại Đạo ý chí hàng lâm.

Hai người đều biết, Đại Đạo ý chí hàng lâm đối với Minh Hà chỉ có tốt, căn bản không thể nào có hại.

Hồng Quân nói: "Không ngờ Minh Hà lại dẫn được Đại Đạo ý chí hàng lâm!" Dương Mi đạo nhân hừ lạnh một tiếng: "Thì đã sao!

Bây giờ ta đã tìm được Nhân Đạo, chỉ cần tốn thêm chút thời gian lĩnh ngộ một thiên Đại Đạo pháp tắc, Minh Hà dẫn động Đại Đạo ý chí thì làm được gì?" Hồng Quân gật đầu, tán đồng lời của Dương Mi đạo nhân, lần nữa trầm tâm định khí, tiếp tục lĩnh ngộ Đại Đạo pháp tắc.

Rất nhanh, Đại Đạo ý chí biến mất, Minh Hà ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân thành công, đạt được Đại Đạo Chân Thân chân chính!

Thân thể kham bỉ Bàn Cổ Chân Thân, hơn nữa Đại Đạo Chân Thân còn có thể tiếp tục trưởng thành!

Sau này thậm chí còn lợi hại hơn cả Bàn Cổ Chân Thân!

Cuối cùng cũng ngưng tụ ra Đại Đạo Chân Thân!

Nhưng Minh Hà cũng không ngờ rằng, ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân lại liên đới khiến Đại Đạo ý chí hàng lâm, thậm chí tu vi của hắn cũng đắc dĩ đột phá, hiện giờ đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên!

Đây quả là niềm vui ngoài ý muốn.

Đương nhiên, Minh Hà cũng cảm nhận được chỗ cường hãn của Đại Đạo ý chí!

Minh Hà chú định phải đi lên con đường của Bàn Cổ, lấy lực chứng đạo.

Con đường này, cuối cùng sẽ phải đi về phía đối lập với Đại Đạo.

Đại Đạo quá mức cường hãn, căn bản không phải loại đẳng cấp như Thiên Đạo có thể so sánh.

Minh Hà cảm giác Đại Đạo có thể trong nháy mắt miểu sát Thiên

Đạo, chỉ cần tùy tiện một đạo ý chí hàng lâm cũng có thể lệnh Thiên Đạo ý chí trực tiếp sụp đổ tiêu tán.

Hai bên căn bản không có tính so sánh.

Dù sao, một bên là Đại Đạo ý chí chí cao vô thượng, vĩnh hằng tồn tại trong Hỗn Độn.

Một bên khác vẻn vẹn chỉ là một phần trong ba phần ý chí được phân hóa ra của Bàn Cổ mà thôi.

Sao có thể so bì được?

Cho nên, sau này muốn sống sót dưới áp bách của Đại Đạo, nhất định phải chuẩn bị nhiều hơn.

Minh Hà hiện tại ưu thế duy nhất so với Bàn Cổ là biết trước được Đại Đạo mà mình sẽ phải đối mặt sau này, có thể chuẩn bị trước.

Nếu không chuẩn bị tốt, cùng lắm thì không chứng đạo nữa.

Vì vậy Minh Hà hiện tại rất rõ ràng, phải bất chấp tất cả để tăng thực lực. "Tiếp tục câu thông Hỗn Độn một lần!" Minh Hà lầm bầm một tiếng.

Lúc ở trong Hỗn Độn luyện hóa Hỗn Độn Bí Cảnh đã dùng hết vạn năm thời gian.

Năng lực câu thông Hỗn Độn tự nhiên cũng đã làm mới lại.

Câu thông Hỗn Độn mỗi lần đều có thể hoạch đắc bảo vật không tồi, cho nên việc câu thông Hỗn Độn, Minh Hà đương nhiên phải đặt lên hàng đầu.

Dù sao năng lực này dùng sớm thì hồi lại sớm a!

Minh Hà nhắm hai mắt, trầm tâm định khí, phân ra một tia thần hồn tiến vào trong Hỗn Độn, bắt đầu tìm kiếm những thần hồn cường

đại tản mát trong đó.

Chỉ là lần này vận khí vô cùng không tốt, tìm suốt năm trăm năm cũng không tìm thấy thần hồn cường đại nào, ngay cả tầng thứ Thánh Nhân cũng không có, càng đừng nói tới tầng thứ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như Hỗn Nguyên Lão Tổ.

Xem ra món này có liên quan đến vận khí.

Lại tìm thêm một trăm năm, cuối cùng cũng tìm thấy một thần hồn vô hạn tiếp cận Thánh Nhân, hẳn là một Chuẩn Thánh.

Minh Hà không do dự, dẫn Chuẩn Thánh kia ra ngoài.

Một cỗ yêu khí thông thiên ầm ầm bộc phát, một thanh niên tướng mạo yêu dị xuất hiện trước mặt Minh Hà. "Minh Hà?" "Bản hoàng đang ở nơi nào?" Người kia nhìn thấy Minh Hà thì có chút kinh ngạc nói, sau đó nghi hoặc nhìn quanh bốn phía.

Tuy Minh Hà đã trở nên trẻ tuổi, nhưng hắn bắt được khí tức của Minh Hà, biết người trước mắt chính là Minh Hà Lão Tổ.

Minh Hà cũng có chút kinh ngạc, không ngờ lại là Đông Hoàng Thái Nhất!

Đông Hoàng Thái Nhất, vào thời Vu Yêu đỉnh thịnh nãi là một trong hai hoàng của Thượng Cổ Thiên Đình, cùng huynh trưởng Đế Tuấn cộng đồng chấp chưởng Thiên Đình.

Sau đó trong trận quyết chiến Vu Yêu, lấy sức một mình đối kháng tám vị Tổ Vu của Vu tộc, về sau Huyền Minh tự bạo, cùng hắn đồng quy vu tận!

Không ngờ lại dẫn ra được Đông Hoàng Thái Nhất.

Minh Hà thản nhiên nói: "Nơi này là Huyết Hải, ngươi đã thân vong mấy trăm vạn năm, Bản tọa thần hồn nhập Hỗn Độn, đem thần

hồn ngươi dẫn nhập vào Địa Phủ.

Hiện tại ngươi có hai lựa chọn: trở thành người của Địa Phủ, hoặc là chuyển nhập luân hồi." Minh Hà đối với Đông Hoàng Thái Nhất kỳ thực cũng không có tình cảm chán ghét.

Tên này không giống ca ca hắn, không có nhiều hoa hoa tràng tử như thế, bản tính khá bộc trực.

Tuy Đông Hoàng Thái Nhất từng là tử đối đầu của Vu tộc, nhưng đó cũng là do nguyên nhân Thiên Địa lượng kiếp, Đông Hoàng Thái Nhất phần nhiều là vì muốn giúp Đế Tuấn nên mới đối địch với Vu tộc.

Cho nên Minh Hà đối với Đông Hoàng Thái Nhất cũng không quá phản cảm.

Đương nhiên, cũng không nói tới mức hảo cảm.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất không nguyện nhập Địa Phủ, Minh Hà sẽ không do dự mà giết hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất thông qua liên hệ trên thần hồn, rất nhanh minh bạch tình cảnh hiện tại, biết sinh tử của mình đã bị Minh Hà chưởng khống.

Hắn biết Minh Hà hiện tại là đệ nhất nhân của Hồng Hoang, cả Hồng Hoang đã hoàn toàn thay đổi.

Đông Hoàng Thái Nhất hít sâu một hơi, chắp tay nói: "Ngã nguyện trở thành người của Địa Phủ." Minh Hà gật đầu, giơ tay vung lên, U Minh chi khí khủng bố dũng mãnh lao vào trong cơ thể Đông Hoàng Thái Nhất, trọng chú nhục thân cho hắn.

Chương 99

Rất nhanh, nhục thân Đông Hoàng Thái Nhất khôi phục. [Bản tọa lấy thân phận Địa Đạo Chi Chủ, hiện sắc phong Đông Hoàng Thái Nhất làm Huyết Hải Yêu Tướng, phụ trách an nguy Huyết Hải!] Đông Hoàng Thái Nhất toàn thân run lên, tiếp nhận phong mệnh của Minh Hà, chắp tay đáp ứng, sau đó rời khỏi đạo trường của Minh Hà, trực tiếp nhập vào Huyết Hải chứ không xuất hiện trong Địa Phủ. [Sắc phong Đông Hoàng Thái Nhất, hoạch đắc Hỗn Độn Chung, Thái Dương Kim Diễm cùng với một ngàn vạn Đại Đạo công đức!] Thanh âm của Hệ thống vang lên.

Minh Hà đại hỉ quá đỗi!

Một ngàn vạn Đại Đạo công đức đối với Minh Hà hiện tại không gây ra gợn sóng quá lớn, nhưng hai thứ còn lại lại là thứ Minh Hà vô cùng cần, hoặc nói là vật có trợ giúp cực lớn đối với hắn!

Hỗn Độn Chung a!

Minh Hà đi Hỗn Độn tìm lâu như vậy cũng không thấy, không ngờ ở chỗ Hệ thống, sau khi dẫn nhập Đông Hoàng Thái Nhất lại trực tiếp nhận được Hỗn Độn Chung!

Như vậy, hắn đã thu thập đủ tam đại Tiên Thiên Chí Bảo: Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ cùng với Hỗn Độn Chung!

Có thể tiến hành nếm thử hợp thành Khai Thiên Thần Phủ.

Trừ cái đó ra, còn có Thái Dương Kim Diễm!

Món này mới chân chính là chí bảo a!

Thái Dương Kim Diễm nãi là một trong tứ đại Hỗn Độn Nguyên Linh!

Năm đó Hồng Mông vị tỉnh, Hỗn Độn chưa mở, Bàn Cổ khai thiên tích địa, trực tiếp bổ ra Hỗn Độn, đản sinh ra tứ đại Hỗn Độn Nguyên Linh, phân biệt là Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Vô Cực Huyền Băng, Thái Dương Kim Diễm cùng với Hư Vô Bí Phong!

Trong đó Thái Dương Kim Diễm sau khi Bàn Cổ vẫn lạc, hóa thành Hồng Hoang thì rơi vào trên cây Phù Tang, hoạch đắc hải lượng Khai Thiên công đức.

Sau đó khi Đế Tuấn và Thái Nhất đản sinh, nó trực tiếp chia làm hai, dung nhập vào cơ thể Đế Tuấn và Thái Nhất, trở thành bản mệnh linh hỏa của hai người!

Hiện tại Minh Hà đạt được chính là Thái Dương Kim Diễm hoàn chỉnh!

Nãi là một trong Hỗn Độn tứ đại nguyên linh, nếu có thể đem luyện hóa, không những tăng cường thực lực mà còn có thể tăng lên nhất định tu vi!

Ngày sau thậm chí có thể trở thành đại sát chiêu của Minh Hà!

Không chần chờ, Minh Hà trực tiếp bắt đầu luyện hóa Thái Dương Kim Diễm!

Thoáng chốc, năm mươi vạn năm trôi qua, cũng tương đương với năm mươi năm bên ngoài!

Minh Hà rốt cuộc đã luyện hóa xong Thái Dương Kim Diễm!

Tu vi cũng ổn bộ tăng lên, tuy chưa tiến giai Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên đệ nhị trọng, nhưng cũng chỉ kém một phần ba, đã không còn xa.

Lần tới, tái hoạch đắc một ít cơ duyên là có thể bước vào tam trọng thiên!

Minh Hà hài lòng với thu hoạch lần này, sau đó lấy Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ cùng với Hỗn Độn Chung ra!

Nhưng mười năm sau, Minh Hà bỏ cuộc.

Hắn phát hiện Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên cùng với Hỗn Độn Chung hiện tại giống như ba cá thể độc lập, mặc kệ Minh Hà dùng biện pháp gì đều không thể dung hợp lại một chỗ.

Căn bản không giống Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên, phương pháp của Minh Hà cũng không đúng.

Minh Hà không khỏi cười khổ một tiếng, cảm thấy có chút ngây thơ.

Khai Thiên Thần Phủ tốt xấu gì cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, đâu có dễ dàng hợp thành như vậy.

Minh Hà nghĩ nghĩ, lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp ra bắt đầu thôi diễn.

Tạo Hóa Ngọc Điệp còn một công năng khác là thôi diễn thiên cơ.

Biết đâu Tạo Hóa Ngọc Điệp biết cách hợp thành Khai Thiên Thần Phủ.

Thế là thời gian chậm rãi trôi qua.

Thoáng chốc lại một trăm năm!

Minh Hà rốt cuộc thở ra một ngụm trọc khí, dùng một trăm năm thôi diễn, cuối cùng cũng thôi diễn ra điều kiện cần thiết để hợp thành Khai Thiên Thần Phủ!

Tứ Đại Hỗn Độn Nguyên Linh!

Muốn dung hợp ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo để hợp thành Khai Thiên Thần Phủ, nhất định phải có Tứ Đại Hỗn Độn Nguyên Linh!

Duy chỉ có Hỗn Độn chi lực cường đại của Tứ Đại Hỗn Độn

Nguyên Linh mới có thể khiến ba kiện Tiên Thiên Chí Bảo dung hợp, ngưng tụ thành Khai Thiên Thần Phủ.

Như hôm nay Minh Hà chỉ có Thái Dương Kim Diễm, còn thiếu Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Vô Cực Huyền Băng cùng với Hư Vô Bí Phong.

Muốn tìm ba loại Hỗn Độn Nguyên Linh này vô cùng gian nan.

Căn cứ Tạo Hóa Ngọc Điệp hiển thị, ba loại Hỗn Độn Nguyên Linh này chỉ có Vô Cực Huyền Băng là ở trong Hồng Hoang, hai loại còn lại đều ở trong Hỗn Độn.

Mà Hỗn Độn lớn như vậy, muốn tìm hai loại Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong thì vô dị vu thiên phương dạ đàm a!

Quá khó khăn!

Nhưng cũng không còn cách nào khác, Minh Hà bắt buộc phải đi tìm.

Minh Hà suy nghĩ một chút, thu hồi Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ cùng với Hỗn Độn Chung, Tạo Hóa Ngọc Điệp, tiếp đó trực tiếp rời khỏi Huyết Hải.

Hiện giờ đã ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân, lại xong Phong Thần đại kiếp, Thiên Đạo bị suy yếu, chính là thời cơ tốt nhất để Minh Hà dung hợp Thiên Đạo!

Cho nên, Minh Hà trực tiếp đi tới nơi Hỗn Độn hư vô tại Tam Thập Tam Thiên ngoại, nhìn thấy Thiên Đạo ý chí ở phía xa!

Thiên Đạo ý chí vẫn như cũ bị cầm tù, không thể động đậy, cũng không thể tản mát ra ý niệm của nó.

Nhưng bên cạnh Thiên Đạo ý chí lại có hai người, chính là Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân.

Minh Hà nhìn thấy hai người ở đây cũng không có bất kỳ kinh ngạc hay ngoài ý muốn nào.

Bởi vì Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân vẫn luôn nằm trong sự chưởng khống của hắn. "Minh Hà!" "Ngươi rốt cuộc đã tới!" "Lão phu chờ ngươi đã lâu!" Hồng Quân lạnh lùng nhìn Minh Hà, trong ánh mắt thấu lộ ra cừu hận vô hạn!

Minh Hà hai lần giết hắn, làm hắn mất hết mặt mũi, thậm chí lần thứ hai hắn còn như chó nhà có tang, chỉ có thể lão lão thực thực đào tẩu, ngay cả Thiên Đạo và Tử Tiêu Cung cũng không dám tới gần!

Hơn một vạn năm qua tuyệt đối là những ngày tháng biệt khuất nhất của Hồng Quân!

Điều này khiến Hồng Quân oán hận vô cùng.

Thời gian càng dài, hận ý đối với Minh Hà lại càng nhiều!

Hôm nay, rốt cuộc lại gặp được Minh Hà!

Minh Hà thản nhiên nói: "Ngươi rốt cuộc đã tìm được Nhân Đạo, như vậy...

đối với Bản tọa, ngươi cũng không còn bất cứ tác dụng gì nữa." Hồng Quân sắc mặt biến đổi, kinh nghi bất định nhìn Minh Hà: "Ngươi có ý gì?" Minh Hà nói: "Chẳng lẽ ngươi nhìn không ra sao?" "Thật cho là Bản tọa giết không được ngươi?" "Bản tọa chỉ là đang lợi dụng ngươi tìm kiếm Nhân Đạo mà thôi." "Ta cũng không muốn lãng phí thời gian, đã ngươi nguyện ý giúp ta tìm kiếm Nhân Đạo, vậy Bản tọa tự nhiên vui lòng!" "Như hôm nay Nhân Đạo đã tìm được, ngươi cũng không cần lưu lại trên thế gian này nữa." Hồng Quân sắc mặt khó coi.

Bị Minh Hà lợi dụng?

Bình sinh chỉ có hắn lợi dụng người khác, chưa từng có ai lợi

dụng hắn, điều này khiến Hồng Quân cảm giác chịu sự vũ nhục!

Hồng Quân lạnh lùng nói: "Ai không dùng được, ai không cần lưu lại thế gian này còn chưa nhất định đâu!

Minh Hà!

Hôm nay chúng ta làm một cuộc kết liễu!

Bần đạo ngược lại muốn xem xem, ngươi làm thế nào lấy sức một mình chống lại hai người chúng ta!" Nói xong, Hồng Quân trực tiếp giơ tay, một chưởng ấn lên trên Thiên Đạo ý chí. "Oanh long long ~" Thiên Đạo phát ra tiếng nổ vang khủng bố, Đại Đạo pháp tắc của Hồng Quân dũng mãnh lao vào trong Thiên Đạo ý chí, những Đại Đạo pháp tắc thuộc về Minh Hà bên trong đó lập tức hội tán!

Minh Hà lưu lại trong Thiên Đạo ý chí dù sao cũng chỉ có một ngàn lẻ ba đạo, Hồng Quân nắm giữ Nhân Đạo một ngàn Đại Đạo pháp tắc, cộng thêm một ngàn Đại Đạo pháp tắc của Thiên Đạo, tổng cộng là hai ngàn.

Đại Đạo pháp tắc do Minh Hà lưu lại tự nhiên khó mà ngăn cản.

Cùng lúc đó, Minh Hà cũng quan sát thấy Hồng Quân đã đột phá gông cùm xiềng xích, tu vi đạt tới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhất trọng thiên!

Xem ra là nhờ một ngàn Đại Đạo pháp tắc của Nhân Đạo giúp đỡ đột phá. "Minh Hà!

Lần này ngươi tất tử vô nghi!" Hồng Quân nộ hát một tiếng, khí thế trên người bôn đằng, nuốt xuống một khối Bàn Cổ Chi Tâm cuối cùng, lần nữa triệt để dung hợp Thiên Đạo, lại một lần nữa trở thành Thiên Đạo.

Tất cả trói buộc trên người Thiên Đạo toàn bộ tiêu tán.

Chương 100

Thiên Đạo, lại một lần nữa trở về.

Thiên Đạo trọng hồi Hồng Hoang, chư thiên đại năng đều cảm ứng được một màn này, nhao nhao ngẩng đầu nhìn lên, tham xuất thần niệm quan khán. "Hồng Quân đã trở lại?

Hơn nữa dường như so với lần trước càng thêm cường hãn!" Trong Oa Hoàng Cung, Nữ Oa có chút kinh ngạc nói.

Thái Thượng thì vô cùng rối rắm.

Cục diện như bây giờ, hắn cũng không biết nên ủng hộ ai, cũng không biết nên đứng ở bên nào.

Dù sao Minh Hà quá cường thế, ai biết được lần này Hồng Quân tuy mạnh mẽ trở về nhưng liệu có lại bị Minh Hà nhẹ nhàng đánh cho nằm rạp xuống hay không?

Nếu lại một lần nữa đứng sai về phía Hồng Quân, mà Hồng Quân bại, vậy thì thật sự thảm!

Minh Hà khẳng định sẽ không tha cho hắn.

Nguyên Thủy cũng đồng dạng tâm tình như thế.

Nếu là trước kia, hắn tất định sẽ đại hỉ, Hồng Quân xuất hiện đối với hắn chắc chắn là chuyện tốt.

Nhưng mà hiện tại, hắn đối với Hồng Quân đã mất niềm tin, ngược lại cảm thấy Minh Hà mới là Thiên Địa Chi Chủ.

Về phần những ân oán kia, Nguyên Thủy cũng không dám đi quản nữa, sớm đã quẳng ra sau đầu.

Trừ những người này ra, còn có các Thánh Nhân khác cũng đều

nhìn thấy một màn này.

Trong Huyết Hải, Đông Hoàng Thái Nhất cũng quan sát thiên ngoại, khẽ thở dài, sắc mặt phức tạp: "Không ngờ hiện tại Hồng Quân Đạo Tổ lại thê thảm như vậy, bị Minh Hà ép thành cái dạng này." Minh Hà nhìn Hồng Quân Đạo Tổ, không khỏi khẽ lắc đầu, sau đó nhìn về phía Dương Mi đạo nhân: "Dương Mi, cơ hội chỉ có một lần, ngươi lựa chọn trung lập hay đứng về phía Hồng Quân?" Dương Mi đạo nhân có chút xấu hổ.

Nói thật, đến tận bây giờ hắn cũng không quá nguyện ý đối địch với Minh Hà.

Minh Hà trước đó lưu lại cho hắn ám ảnh quá lớn, hiện tại cũng chưa khôi phục.

Bất quá sự tình đã đến nước này, muốn đổi ý cũng không có khả năng.

Tiếp đó, khí tức khủng bố trên người Dương Mi đạo nhân cũng bộc phát ra, khẽ thở dài một tiếng: "Minh Hà đạo hữu, sự tình đã đến nước này, bần đạo cũng không còn lựa chọn." Uy áp khủng bố trực tiếp bạo trướng Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên!

Hiển nhiên, Dương Mi đạo nhân đã dung hợp Nhân Đạo, trong tình huống thân hóa Nhân Đạo, tu vi có thể đạt tới ngũ trọng thiên!

Dương Mi đạo nhân bộc phát uy áp Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, hướng về phía Minh Hà hung dũng nghiền ép.

Hắn dùng hành động để biểu minh mình đứng về phía Hồng Quân, muốn cùng Hồng Quân đối phó Minh Hà.

Giờ khắc này, chư thiên chấn động, tất cả đại năng hô hấp đều có

chút dồn dập.

Dương Mi đạo nhân vậy mà cũng dung hợp Nhân Đạo, có thể bộc phát ra tu vi ngũ trọng thiên!

Lại thêm Hồng Quân, hai người đều nắm giữ một ngàn Đại Đạo pháp tắc, có thể trực tiếp nghiền ép Minh Hà a!

Minh Hà tuy chưởng khống Địa Đạo và cũng có một ngàn Đại Đạo pháp tắc, e rằng cũng không thể nào là đối thủ của hai người!

Tất cả mọi người đều cảm thấy Minh Hà e rằng khó mà ngăn cản.

Nhưng Minh Hà lại hào vô úy cụ, thản nhiên nhìn Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân, nói: "Lựa chọn chỉ có một lần, đã ngươi đưa ra lựa chọn, vậy thì tiếp nhận hậu quả đi." Nói xong, thân thể Minh Hà rung lên, tu vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên bộc phát.

Hắn chưa sử dụng sức mạnh Địa Đạo ngay lập tức.

Nhưng như vậy cũng đủ làm Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân trong lòng kinh hãi. "Tu vi của ngươi...

đột phá nhị trọng thiên!" Hồng Quân kinh hô.

Dương Mi đạo nhân cũng co rụt đồng tử, có chút kinh hãi nhìn Minh Hà.

Quá đáng sợ!

Mới hơn một vạn năm không gặp a, Minh Hà đã đột phá nhị trọng thiên!

Đặt ở trên người Chuẩn Thánh cũng là sự tình không thể tưởng tượng nổi.

Mà Minh Hà lại là Thiên Đạo Cảnh a, trong thời gian ngắn như vậy mà đột phá, có khả năng sao?

Nhưng sự thật bày ra trước mắt, Minh Hà xác thực đã đột phá, không thể chối cãi.

Hồng Quân hừ lạnh một tiếng: "Đột phá thì đã sao!

Ngươi có thể phát huy ra thực lực thủy chung tối cao cũng chỉ là ngũ trọng thiên mà thôi!

Lần này bần đạo cùng Dương Mi đạo hữu đều lĩnh ngộ một ngàn Đại Đạo pháp tắc!

Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi lấy gì đấu với ta!" Hồng Quân nói xong cũng không nói nhảm nữa, Thiên Đạo ý chí trầm nhập vào trong thân thể, giơ tay chỉ một cái, lại một ngón tay khổng lồ xuất hiện trong Hỗn Độn.

Ngón tay lần này nhìn qua giống như lần trước, nhưng một ngàn Đại Đạo pháp tắc chi lực bên trong lại khiến người ta kinh tâm động phách, ngay cả Hỗn Độn cũng trực tiếp bị tê liệt!

Tam Thập Tam Thiên Thiên Đình điên cuồng run rẩy!

Thậm chí các nơi trong Thiên Đình xuất hiện mức độ sụp đổ khác nhau.

Có thể thấy được thực lực hiện tại của Hồng Quân.

Dương Mi đạo nhân mắt sáng lên, giờ phút này không lãng phí thời gian nữa, đã quyết định muốn giết Minh Hà, tự nhiên mọi thứ phải làm sớm!

Nói xong, Dương Mi đạo nhân vung tay lên, Đại Đạo pháp tắc chi lực khủng bố ngưng tụ thành một cái đại thụ tham thiên từ trên trời giáng xuống, ác hung hăng trấn áp về phía Minh Hà.

Hai người một công một trấn, phối hợp cũng không tệ.

Minh Hà ánh mắt lóe lên, vẫn không sử dụng sức mạnh Địa Đạo,

hắn muốn xem xem hiện tại bản thân cường đại đến trình độ nào.

Nói xong, toàn thân hắn rung lên, một cỗ khí tức khủng bố điên cuồng bộc phát!

Khí tức này khác với khí tức tu vi, đây là một loại Đại Đạo khí tức! "Oanh long long ~" Một thân ảnh khổng lồ xuất hiện sau lưng Minh Hà, đỉnh thiên lập địa đứng sừng sững! "Oanh ~" Thân ảnh khổng lồ kia sung xích Đại Đạo khí tức, một quyền oanh lên pháp tắc đại thụ của Dương Mi đạo nhân.

Kinh thiên cự thụ do một ngàn Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ thành cứ thế bị thân ảnh khổng lồ một quyền oanh toái!

Sau đó, thân ảnh khổng lồ thò tay trái ra, trực tiếp tóm lấy ngón tay do Hồng Quân thi triển. "Oanh ~" Lại một tiếng vang thật lớn!

Thân ảnh khổng lồ dùng sức, trực tiếp đem ngón tay do một ngàn Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ bóp nổ!

Cơ hồ là thế nghiền ép! "Cái gì!" "Không có khả năng!" Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân đồng thời kinh hô một tiếng, không thể tin nổi nhìn thân ảnh bàng đại đỉnh thiên lập địa sau lưng Minh Hà, hô hấp đều trở nên dồn dập. "Đây là...

Bàn Cổ Chân Thân!" "Không đúng!" "Không phải Bàn Cổ Chân Thân!

Bàn Cổ Chân Thân không có Đại Đạo khí tức mạnh mẽ như vậy!" "Chẳng lẽ là...

Đại Đạo Chân Thân!" Dương Mi đạo nhân với tư cách là người từng giao thủ với Bàn Cổ, quá rõ ràng Bàn Cổ Chân Thân khủng bố cỡ nào!

Bàn Cổ có thể khai thiên tích địa, nguyên nhân lớn đều phải quy công cho chân thân của hắn!

Nhưng mà hiện tại Minh Hà thi triển ra chân thân không khác biệt lắm so với Bàn Cổ, Dương Mi đạo nhân mới nhìn còn tưởng là Bàn Cổ Chân Thân!

Nhưng cẩn thận quan sát lại phát hiện căn bản không phải, Bàn Cổ Chân Thân không thể có Đại Đạo khí tức nồng đậm như thế!

Vậy thì chỉ có một khả năng!

Đó là Đại Đạo Chân Thân!

Dương Mi đạo nhân không khỏi nhớ tới sự tình Đại Đạo ý chí hàng lâm Hồng Hoang mấy trăm năm trước, chẳng lẽ là vì Minh Hà ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân?

Cũng quá đáng sợ rồi!

Cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên mà ngưng tụ được Đại Đạo Chân Thân!

Phải biết rằng, Bàn Cổ ngưng tụ chân thân cũng là lúc cửu trọng thiên mới làm được a.

Chương 101

Hồng Quân cũng ngây ngốc nhìn Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà, có loại cảm giác không chân thực.

Quá cường đại!

Phảng phất như đối mặt với Đại Đạo vậy, pháp tắc chi lực khủng bố mà hắn dẫn lấy làm ngạo, trước mặt Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà lại không chịu nổi một kích như thế, yếu ớt tựa như giấy dán!

Dương Mi đạo nhân sắc mặt khó coi: "Đại Đạo Chân Thân duy có đản sinh Lực Chi Pháp Tắc mới có thể kháng hành!" Lực Chi Pháp Tắc là pháp tắc do hàng ngàn pháp tắc dung hợp thành!

Minh Hà đã đạt Lực Chi Pháp Tắc tiểu thành cảnh giới, Dương Mi đạo nhân lĩnh ngộ pháp tắc thời gian còn ngắn, không kịp dung hợp, tự nhiên cũng không thể nào có Lực Chi Pháp Tắc!

Cùng lúc đó, chư thiên đại năng cũng quan trắc được Đại Đạo Chân Thân khủng bố kia!

Thời Thần đạo nhân hít sâu một hơi khí lạnh!

Đại Đạo Chân Thân!

Là Đại Đạo Chân Thân!

Hóa ra Đại Đạo ý chí hàng lâm trước đó là để giúp đỡ Minh Hà ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân a!

Minh Hà quá làm cho người ta giật mình!

Hỗn Nguyên Lão Tổ và Băng Thiên đạo nhân cũng trực tiếp ngây ra như phỗng.

Họ quá rõ ràng Đại Đạo Chân Thân khủng bố cỡ nào, tuyệt đối còn chấn hám hơn Khai Thiên Nhất Kiếm mà Minh Hà thi triển trước đó.

Thái Thượng, Nguyên Thủy, Tây Phương Nhị Thánh, Nữ Oa, Thông Thiên cùng các Thiên Đạo Thánh Nhân khác, khi Minh Hà thi triển ra Đại Đạo Chân Thân đều có một loại chiến lật từ linh hồn!

Toàn thân phát run, kinh khủng nhìn Minh Hà.

Tất cả Thiên Đạo Thánh Nhân trong lòng đều có một nghi vấn: Đó rốt cuộc là thứ gì?

Vì sao lại khủng bố như vậy?

Vẻn vẹn nhìn một chút đã có loại cảm giác tâm thần muốn sụp đổ!

Căn bản không dám nhìn thẳng!

Giờ khắc này, ngay cả Thiên Đạo ý chí cũng cảm giác được chiến lật, không dám đối mặt với Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà!

Minh Hà, chỉ cần ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân là có thể nhẹ nhàng áp chế Thiên Đạo, đây là nguyên nhân hắn hoạch đắc một ngàn Đại Đạo pháp tắc trong Thiên Đạo!

Đại Đạo pháp tắc ra tay, ai dám tranh phong?

Mặc kệ Hồng Quân và Dương Mi có lĩnh ngộ một ngàn Đại Đạo pháp tắc hay không, trong mắt Lão Tử, ngay cả cái rắm cũng không bằng!

Dương Mi đạo nhân có chút hối hận rồi!

Hắn cũng không ngờ Minh Hà lại ngưng tụ được Đại Đạo Chân Thân!

Đây là Đại Đạo Chân Thân a, cổ vãng kim lai chưa có bất kỳ ai ngưng tụ, Minh Hà có thể nói là đệ nhất nhân!

Cho nên Dương Mi đạo nhân trước đó cũng chưa từng nghĩ về hướng đó.

Hiện tại phát hiện Minh Hà có Đại Đạo Chân Thân, hắn hào vô đấu chí!

Dù sao đó là Đại Đạo Chân Thân, hắn dù dung hợp Nhân Đạo cũng không thể nào là đối thủ của Minh Hà!

Nhưng Hồng Quân lại rõ ràng không cam tâm, nghiến răng nghiến lợi nhìn Minh Hà, khí thế trên người càng ngày càng hung mãnh, Đại Đạo pháp tắc rõ ràng cũng nhiều hơn không ít! "Đại Đạo Chân Thân!" "Đại Đạo Chân Thân thì thế nào!" "Bất quản là chân thân gì, lão phu đều muốn thử một lần!" Nói xong, Hồng Quân toàn thân rung lên, trên người chí ít lại có một ngàn ba trăm điều Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ!

Hiển nhiên, sau khi Thiên Đạo bị suy yếu, Hồng Quân lại bước vào Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cộng thêm có một ngàn điều Đại Đạo pháp tắc gia thành, trong đoạn thời gian ngắn ngủi hắn đã chưởng ác ba trăm Đại Đạo pháp tắc trong Thiên Đạo!

Hơn nữa, trong cơ thể dũng xuất một cỗ khí tức khủng bố!

Khí tức kia thuộc về Lực Chi Pháp Tắc!

Dương Mi đạo nhân kinh đạo: "Hồng Quân đạo hữu!

Ngươi sớm đã lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc?" Hồng Quân hừ lạnh một tiếng: "Không sai!

Hai trăm năm trước bần đạo đã lĩnh ngộ Lực Chi Pháp Tắc, chỉ vì để hôm nay dùng đối phó Minh Hà!

Đại Đạo Chân Thân thì đã sao?

Lão phu một dạng phá điệu chân thân của ngươi!" Hồng Quân nộ hát một tiếng, sau đó toàn thân rung lên, một đạo Thiên Đạo hư ảnh

ngưng tụ sau lưng Hồng Quân!

Thiên Đạo hư ảnh kia cùng đẳng cấp lớn nhỏ với Đại Đạo Chân Thân, bên trên tràn đầy lít nha lít nhít Đại Đạo pháp tắc, chừng hơn một ngàn năm trăm điều!

Nhiều hơn mấy chục điều so với số Đại Đạo pháp tắc mà Minh Hà nắm giữ.

Có thể thấy Hồng Quân hiện tại triệt để đại bạo phát.

Thực lực phi thường khủng bố.

Dương Mi đạo nhân nhìn mà cũng kinh tâm nhục khiêu.

Hắn cũng không ngờ Hồng Quân giấu diếm hắn làm nhiều chuyện như vậy, ẩn giấu Lực Chi Pháp Tắc!

Lại còn nắm giữ thêm hơn năm trăm Đại Đạo pháp tắc của Thiên Đạo!

Đối với Dương Mi đạo nhân, đây là cực kỳ trùng kích lực. "Minh Hà!

Có Đại Đạo Chân Thân lại như thế nào!

Một dạng thụ tử!" Hồng Quân nộ hát một tiếng, giơ tay chỉ một cái, Thiên Đạo hư ảnh lập tức khẽ động, trực tiếp bước ra một bước, sau đó một quyền oanh hướng Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà!

Thiên Đạo hư ảnh hoàn toàn do Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ thành, phi thường khủng bố.

Chỉ là một quyền phổ thông, lại khiến cả thương khung hoàn vũ chiến lật, Hỗn Độn trực tiếp phá toái, vô số sinh linh vì đó mà run rẩy, thậm chí một số sinh linh dựa vào gần trực tiếp bị dư uy chấn tử!

Trong chư thiên Tam Thập Tam Thiên ngoại, Ngọc Thanh Cảnh Đại La Thiên Côn Luân Sơn trực tiếp sụp đổ, Ngọc Hư Cung tự nhiên

cũng khó mà ngăn cản uy thế khủng bố bực này.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh hoảng thất thố bay ra, kinh hãi nhìn Thiên Đạo hư ảnh khủng bố trong Hỗn Độn hư vô.

Trừ cái đó ra, Thái Thanh Cảnh Đại Xích Thiên Đại La Sơn cũng sụp đổ, Bát Cảnh Cung không cách nào thừa thụ uy lực bực này, Thái Thượng có chút chật vật bay ra, nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn đồng dạng cười khổ vô ngữ.

Không bao lâu, Nữ Oa cũng từ Thái Tố Thiên Lật Quảng Chi Dã bay ra, Oa Hoàng Cung nơi nàng ở cũng một dạng sụp đổ.

Đạo trường của ba người là nơi gần Thiên Đạo nhất trong lục thánh, hiện tại Minh Hà cùng Hồng Quân chiến đấu dư uy, chịu ba cập lớn nhất tự nhiên cũng là ba người bọn họ.

Ngoài ra, ngay cả đạo trường Tử Tiêu Cung của Hồng Quân cũng trực tiếp sụp đổ.

Có thể thấy lần này động tĩnh do Minh Hà cùng Hồng Quân tạo thành lớn đến mức nào.

May mà là đánh trong Hỗn Độn, nếu ở trong Hồng Hoang, e rằng cả Hồng Hoang đều phải sụp đổ.

Quá mạnh rồi!

Giờ khắc này, ba vị Thánh Nhân cao cao tại thượng nhất trong vạn tộc Hồng Hoang, khi đối mặt với trận chiến của Minh Hà và Hồng Quân lại cảm giác nhỏ bé như thế, giống như sâu kiến.

Đẳng cấp chiến đấu này, bọn họ căn bản không cách nào nhúng tay.

Minh Hà đối mặt với Thiên Đạo hư ảnh của Hồng Quân, mảy may cũng không sợ.

Một ngàn năm trăm Đại Đạo pháp tắc thì như thế nào?

Lực Chi Pháp Tắc lại ra sao?

Không có gì cả!

Minh Hà không muốn lãng phí thời gian với Hồng Quân nữa, cũng đã đến lúc kết thúc trận chiến đấu này!

Nghĩ vậy, Minh Hà toàn thân rung lên, sức mạnh Địa Đạo dũng mãnh lao vào trong cơ thể, tiếp đó tu vi khủng bố bộc phát!

Đồng thời có hơn một ngàn bốn trăm đạo Đại Đạo pháp tắc toàn bộ gia trì trên Đại Đạo Chân Thân.

Đại Đạo chi khí càng thêm khủng bố bộc phát ra. "Toái!" Minh Hà quát khẽ một tiếng, Đại Đạo Chân Thân trực tiếp một quyền oanh lên Thiên Đạo hư ảnh. "Oanh long ~" Một tiếng vang thật lớn, vô số Đại Đạo pháp tắc trên Thiên Đạo hư ảnh sụp đổ!

Chương 102

Thiên Đạo hư ảnh oanh oanh oanh cuồng lui!

Đại Đạo Chân Thân quá mạnh!

Hồng Quân há miệng phun ra máu tươi, trừng lớn mắt, gắt gao nghiến răng, nộ hát một tiếng, Thiên Đạo hư ảnh lần nữa dũng động toàn bộ sức mạnh, một quyền oanh hướng Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà. "Ngây thơ!" Minh Hà hừ lạnh một tiếng, Đại Đạo Chân Thân không do dự một quyền oanh ra. "Oanh long ~" Hỗn Độn sụp đổ, vô số Hỗn Độn chi khí cuồng dũng, nhấc lên phong bạo Hỗn Độn cực lớn trong thế giới Hỗn Độn.

Thiên Đạo hư ảnh kia rốt cuộc không cách nào ngăn cản một quyền chi lực của Đại Đạo Chân Thân, trực tiếp bị Minh Hà đánh cho sụp đổ!

Vô số Đại Đạo pháp tắc trên Thiên Đạo hư ảnh tan vỡ, Hồng Quân lạc bại!

Hắn trừng mắt, mặt đầy vẻ không thể tin.

Thua!

Thua triệt để như vậy!

Dường như hắn vĩnh viễn cũng sẽ không là đối thủ của Minh Hà!

Minh Hà hừ lạnh một tiếng, giơ tay vung lên, Tạo Hóa Ngọc Điệp bay ra, tiếp đó vô cùng Đại Đạo pháp tắc từ trong Tạo Hóa Ngọc Điệp cuồng dũng xuất hiện.

Đại Đạo pháp tắc kinh qua Tạo Hóa Ngọc Điệp có uy lực mạnh hơn xa Đại Đạo pháp tắc phổ thông.

Hồng Quân nghiến răng, lần nữa ngưng tụ ra vô tận Đại Đạo pháp tắc, muốn ngăn cản pháp tắc chi lực của Minh Hà!

Chỉ tiếc, pháp tắc chi lực của hắn căn bản ngăn không được pháp tắc chi lực của Minh Hà! "Oanh long" một tiếng vang thật lớn.

Đại Đạo pháp tắc của Hồng Quân trực tiếp sụp đổ, Hồng Quân cũng bị trọng thương, bị đánh cho chật vật không chịu nổi, đạo thể đều có mức độ hội tán khác nhau! "Hỗn Độn Kiếm Khí!" Trong tay Minh Hà xuất hiện Hủy Diệt Chi Kiếm, sau đó tùy thủ một kiếm, vô tận Hỗn Độn chi khí và Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ trên Hủy Diệt Chi Kiếm!

Một đạo kiếm khí cuồng dũng lao ra, điên cuồng bay về phía Hồng Quân.

Hồng Quân mắt trừng lên, một bên ngưng tụ vô tận Đại Đạo pháp tắc, một bên cuồng lui không thôi.

Chỉ là bất quản lui thế nào, bất quản ngưng tụ pháp tắc ra sao, đều không ngăn cản nổi Hỗn Độn Kiếm Khí!

Lần này, Minh Hà đã quyết tâm tất sát.

Mặc kệ Hồng Quân như thế nào, mặc kệ là ai, Minh Hà đều tất sát Hồng Quân!

Thiên Đạo cũng không ngăn được!

Nhưng ngay tại lúc này, thân thể Hồng Quân lóe lên, đột nhiên biến mất không thấy, Hỗn Độn Kiếm Khí chỉ đành hung hăng oanh kích lên trên Thiên Đạo. "Oanh long ~" Thiên Đạo bị Hỗn Độn Kiếm Khí chém cho run rẩy không thôi, điên cuồng dao động, Đại Đạo pháp tắc trên đó hoảng động, phảng phất tùy thời đều muốn sụp đổ!

Một màn này khiến bọn Thái Thượng kinh tâm nhục khiêu.

Nguyên thần của họ đều ở trong Thiên Đạo.

Một khi một kiếm này của Minh Hà thật sự chém vỡ Thiên Đạo, như vậy nguyên thần tất định cũng sẽ bị vạ lây, có khả năng cứ thế tử vong, triệt để vẫn lạc!

Hạnh hảo, Thiên Đạo ý chí sau khi hoảng động một trận thì khôi phục lại bình tĩnh, cũng không bị Minh Hà một kiếm chém nổ.

Bọn Thái Thượng Nguyên Thủy cũng thở phào nhẹ nhõm.

Minh Hà thì lạnh lùng nhìn về phía Dương Mi đạo nhân.

Vừa rồi Dương Mi đạo nhân thi triển Không Gian Pháp Tắc, trực tiếp na di Hồng Quân đi, nếu không, Hồng Quân hiện tại đã là một người chết!

Không gian thần thông của Dương Mi đạo nhân phi thường quỷ dị, nhưng đối với Minh Hà không có tác dụng, cho nên hắn trực tiếp dùng trên người Hồng Quân, đem Hồng Quân quét đi, như vậy Minh Hà tự nhiên cũng công kích không được Hồng Quân.

Dương Mi đạo nhân nhìn ánh mắt lạnh lẽo của Minh Hà, lập tức trong lòng nhảy một cái, tranh thủ thời gian nói: "Minh Hà đạo hữu!

Đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm!

Chúng ta tốt xấu gì cũng đều là nhân vật Thiên Đạo Cảnh, có chuyện hảo hảo nói!

Chúng ta dĩ hòa vi quý có được hay không?" Nghe Dương Mi đạo nhân nói, Minh Hà cười lạnh một tiếng?

Dĩ hòa vi quý?

Trước đó khi khai đánh sao không dĩ hòa vi quý?

Hiểu lầm!

Thật sự cho hắn là quả hồng mềm sao?

Lúc mềm thì có thể nắn, lúc cứng thì không dám nắn?

Thật buồn cười!

Minh Hà hừ lạnh một tiếng, ngay cả lời cũng lười đáp lại, giơ tay vung lên, vô tận pháp tắc chi lực tản mát ra, bao trùm toàn bộ bốn phía trong pháp tắc chi lực, sau đó Đại Đạo Chân Thân tản mát ra Đại Đạo chi lực khủng bố, bao trùm hư không phụ cận.

Không phải muốn giam cầm Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân, chủ yếu là lấy pháp tắc chi lực giam cầm phiến không gian này, làm cho Dương Mi đạo nhân không cách nào thi triển không gian thần thông nữa!

Như vậy, Minh Hà mới có thể giết người.

Dương Mi đạo nhân nhìn thấy một màn này thì thầm kêu khổ không ngừng, biết Minh Hà đã hạ quyết tâm, nói gì cũng vô dụng. "Hồng Quân ta giết định rồi!

Đại Đạo đến cũng vô dụng!" Minh Hà nộ hát một tiếng, sau đó lần nữa thi triển Hỗn Độn Kiếm Khí. "Ông ~" Hỗn Độn Kiếm Khí bộc phát, trong nháy mắt đã đến trước mặt Dương Mi đạo nhân.

Dương Mi đạo nhân sắc mặt biến đổi, hắn cũng không dám chạm vào Hỗn Độn Kiếm Khí, tranh thủ thời gian tránh né.

Hồng Quân tị vô khả tị, bởi vì Hỗn Độn Kiếm Khí đã khóa chặt hắn, căn bản chạy không thoát!

Hồng Quân nghiến răng, gầm thét một tiếng: "Thiên Đạo ý chí!" "Oanh long ~" Thiên Đạo ý chí hàng lâm trên người hắn, khí tức khủng bố bộc phát.

Một ngàn năm trăm điều Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ, muốn ngăn

cản Minh Hà.

Nhưng mà, vừa mới ngưng tụ ra Đại Đạo pháp tắc, Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà bỗng nhiên khẽ động, cách không chỉ về phía Hồng Quân một chỉ!

Dưới một chỉ này, phảng phất có một cỗ vô hình chi lực oanh kích trên Đại Đạo pháp tắc, Đại Đạo pháp tắc mà Hồng Quân ngưng tụ ra lập tức sụp đổ, khó mà thành hình!

Đây chính là chỗ bá đạo của Đại Đạo Chân Thân.

Đại Đạo pháp tắc ở trước mặt nó không có bất kỳ tác dụng gì, chỉ có ngưng tụ ra Lực Chi Pháp Tắc mới có thể.

Đây cũng là nguyên nhân Dương Mi đạo nhân cho rằng chỉ có Lực Chi Pháp Tắc mới có thể đối phó được Đại Đạo Chân Thân!

Bởi vì Đại Đạo Chân Thân bản thân là do Đại Đạo chi lực ngưng tụ thành, Đại Đạo pháp tắc đối với nó tự nhiên không có bất kỳ tác dụng gì.

Lực Chi Pháp Tắc, nói thực ra kỳ thực đã siêu việt phạm trù Đại Đạo pháp tắc.

Đại Đạo pháp tắc trước người Hồng Quân sụp đổ, Hỗn Độn Kiếm Khí bỗng nhiên hàng lâm! "Phốc ~" Kiếm khí dễ dàng cắt nát hộ thể bảo quang trên người Hồng Quân, đạo thể trực tiếp phá toái, Hồng Quân thân vong! "Ta không thể nào cứ như vậy chết đi!" Trong Thiên Đạo truyền ra thanh âm của Hồng Quân.

Hiển nhiên, hắn muốn mượn nhờ Thiên Đạo lần nữa phục sinh!

Nhưng Minh Hà sao có thể để hắn phục sinh?

Đã nói muốn giết, vậy nhất định phải giết, ai đến cũng không nể mặt!

Minh Hà trong nháy mắt đến chỗ Thiên Đạo ý chí, Đại Đạo Chân Thân cũng đi theo.

Minh Hà mãnh liệt chỉ vào Thiên Đạo ý chí, Đại Đạo Chân Thân giơ tay, một chưởng ấn lên Thiên Đạo ý chí.

Thiên Đạo ý chí phát ra thanh âm "Oanh long long", điên cuồng run rẩy.

Tiếp đó, hơn một ngàn bốn trăm điều Đại Đạo pháp tắc của Minh Hà dũng mãnh lao vào trong Thiên Đạo ý chí, trực tiếp trấn áp Thiên Đạo ý chí!

Thiên Đạo ý chí chẳng qua chỉ sở hữu một ngàn Đại Đạo pháp tắc mà thôi, căn bản không cách nào kháng hành với Minh Hà, càng đừng nói Minh Hà còn có Đại Đạo Chân Thân!

Chương 103

Thiên Đạo ý chí cũng không cách nào đề kháng. "Ta là Minh Hà!

Hôm nay đã nói muốn xóa tên ngươi tại Hồng Hoang, vậy nhất định sẽ làm!

Trấn áp Thiên Đạo, phong ấn Hồng Quân!

Đợi Bản tọa đem Thiên Đạo luyện hóa, đó chính là tử kỳ của Hồng Quân ngươi!" Minh Hà lạnh lùng nói.

Thiên Đạo ý chí bị trấn áp, Hồng Quân muốn lại mượn nhờ Thiên Đạo phục sinh, đó là chuyện si tâm vọng tưởng, căn bản không có khả năng làm được.

Hồng Quân dường như cảm ứng được sát tâm mãnh liệt của Minh Hà, rốt cuộc cũng sợ hãi!

Hắn minh bạch tình cảnh của mình phi thường thê thảm, Minh Hà triệt để đem hắn trấn áp, chỉ cần Minh Hà luyện hóa Thiên Đạo, nguyên thần của Hồng Quân sẽ bị gạt bỏ, như vậy tất tử vô nghi, vĩnh viễn không có khả năng phục sinh!

Từ nay về sau Hồng Hoang tái vô Đạo Tổ Hồng Quân! "Minh Hà!

Chuyện này là lỗi của ta!

Ta sai rồi!

Tha cho ta một mạng!

Ta về sau tất định nghe mệnh lệnh của ngươi!" Hồng Quân phát ra tiếng cầu xin tha thứ đầy kinh khủng. "Câm miệng!" Minh Hà quát lạnh một tiếng, Đại Đạo pháp tắc dũng động, trực tiếp phong ấn Hồng Quân, khiến Hồng Quân không còn cách nào phát ra thanh âm.

Dương Mi đạo nhân ở phía xa nhìn thấy một màn này thì kinh tâm nhục khiêu.

Quá hung tàn!

Hắn biết, Hồng Quân lần này thật sự tất tử vô nghi!

Minh Hà tâm tồn sát ý, thật sự bất quản là ai cũng không ngăn cản được Minh Hà giết người!

Minh Hà hiện tại thật sự giống như một tôn tại thế ma thần!

Các Hỗn Độn Ma Thần so với Minh Hà căn bản không chịu nổi một kích.

Dương Mi đạo nhân có chút sợ, thấy Minh Hà nhìn về phía mình, không khỏi sợ đến mức lùi lại, mặt không còn chút máu.

Cho dù hiện tại cùng Minh Hà đồng vi Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên, hắn cũng không sinh ra bất kỳ tâm tư đề kháng nào!

Như thiên thượng hàng ma chủ, chân thị nhân gian thái tuế thần!

Dùng một câu này để hình dung Minh Hà, quả thật là khủng bố như tư!

Đúng lúc này, Minh Hà thản nhiên nói: "Dương Mi, hiện tại đến lượt ngươi.

Bản tọa đã cho ngươi cơ hội.

Đáng tiếc, ngươi không dùng được." Dương Mi đạo nhân nghe Minh Hà nói, lập tức cũng minh bạch Minh Hà không định buông tha hắn!

Dương Mi đạo nhân toàn thân run rẩy.

Đối mặt với Minh Hà, hắn hoàn toàn không có bất kỳ cơ hội nào.

"Minh Hà đạo hữu!

Chẳng lẽ ngã không có bất kỳ cơ hội nào sao?" Dương Mi đạo nhân nghiến răng.

Bất kỳ ai đối mặt với cái chết trong lòng đều sẽ không dễ chịu.

Dương Mi cũng như thế.

Minh Hà không nói nhảm nữa, lười cùng Dương Mi đạo nhân phế thoại.

Lúc động thủ thì không nói những lời này, hiện tại phát hiện đánh không lại liền biến thành một kẻ xương mềm, loại người này nếu thả đi, chỉ bất định lúc nào đó lại đâm dao sau lưng!

Cho nên Minh Hà căn bản không định thả.

Thế là Minh Hà thân thể rung lên, trực tiếp xuất hiện trước mặt Dương Mi đạo nhân.

Dương Mi đạo nhân sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian sử xuất một ngàn Đại Đạo pháp tắc để ngăn cản trước mặt, sau đó lấy ra bạn sinh linh bảo Không Tâm Dương Liễu Chi!

Dù biết rõ không có khả năng chiến thắng Minh Hà, hắn cũng muốn giãy dụa.

Dù sao đứng trước sinh tử, ai có thể dễ dàng xem nhẹ!

Minh Hà ánh mắt không đổi, Hủy Diệt Chi Kiếm bỗng nhiên chém một cái, Diệt Thiên Nhất Kiếm bộc phát ra phá hoại lực khủng bố, phòng ngự do một ngàn Đại Đạo pháp tắc ngưng tụ trước mặt Dương Mi đạo nhân khoảnh khắc tan thành mây khói, căn bản không cách nào ngăn cản công kích của Minh Hà! "Phốc ~" Dương Mi đạo nhân đương trường phun ra một ngụm máu tươi, bay ngược ra ngoài, Dương Liễu Chi cũng trực tiếp sụp đổ, suýt chút nữa trực tiếp tiêu

tán.

Dương Mi đạo nhân thân thụ trọng thương!

Hắn da đầu tê dại, sắc mặt khó coi, không khỏi cuồng lui!

Hắn không dám tiếp tục cùng Minh Hà đối chiến.

Dù biết không cách nào đào thoát, cũng muốn kiệt tận toàn lực đào bào.

Minh Hà ánh mắt lóe lên, lại có thể dễ dàng để hắn chạy thoát sao?

Thế là Minh Hà huy động Hủy Diệt Chi Kiếm trong tay, Hỗn Độn Kiếm Khí huyễn hóa ra, trong nháy mắt đuổi kịp Dương Mi đạo nhân. "Không!" Dương Mi đạo nhân kinh hô một tiếng, nhục thân bị trực tiếp xé rách!

Đạo thể căn bản khó mà ngăn cản Hỗn Độn Kiếm Khí của Minh Hà!

Nhục thể Dương Mi đạo nhân sụp đổ, chỉ còn lại nguyên thần đào thoát ra ngoài.

Minh Hà thân thể khẽ động, đuổi kịp nguyên thần Dương Mi đạo nhân, lần nữa vung Hủy Diệt Chi Kiếm, thanh kiếm mang theo vô tận hủy diệt chi ý cùng sát khí làm Dương Mi đạo nhân tuyệt vọng rơi xuống. "Phốc ~" Lần này không còn tiếng nổ vang nữa, chỉ khẽ vang lên một tiếng, sau đó nguyên thần Dương Mi đạo nhân trực tiếp bị Minh Hà một kiếm chém nát!

Nguyên thần Dương Mi đạo nhân khựng lại, cuối cùng mang theo đầy mặt không cam lòng, cứ thế hội tán trong Hỗn Độn.

Thiên địa một mảnh yên tĩnh.

Tam Thập Tam Thiên ngoại.

Thái Thượng kinh hãi nhìn Minh Hà, toàn thân phát lạnh.

Giờ khắc này Minh Hà thật sự giống như Ma Thần, đứng sừng sững trong hư không, Đại Đạo Chân Thân ngật lập giữa thiên địa, khiến người ta hoảng hốt phảng phất như nhìn thấy Bàn Cổ tái thế!

Nguyên Thủy Thiên Tôn miệng đắng lưỡi khô, thân thể không ngừng được phát run.

Minh Hà quá khủng bố!

Tốc độ trưởng thành quá nhanh!

Từ lúc bắt đầu Minh Hà chưa thành Thánh, hắn thậm chí có thể dễ dàng đánh giết, căn bản sẽ không để Minh Hà vào mắt.

Nhưng đảo mắt một cái, Minh Hà thành Thánh, bắt đầu áp chế bọn hắn.

Mới được bao nhiêu năm?

Minh Hà đã trở thành tồn tại bọn hắn phải ngưỡng vọng.

Chém giết Đạo Tổ Hồng Quân, oanh diệt Dương Mi đạo nhân!

Hiện tại Minh Hà, chỉ sợ một ánh mắt cũng có thể giết bọn hắn!

Điều này khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn làm sao không kinh cụ?

Nữ Oa cũng hít sâu một hơi khí lạnh.

Minh Hà tuy có thể dễ dàng áp chế Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân, nhưng chưa từng nghĩ Minh Hà có thể giết bọn hắn.

Dù sao một kẻ là Thiên Đạo hóa thân, Thiên Đạo không vong, Hồng Quân bất tử.

Một kẻ khác bản thân là cường giả Thiên Đạo Cảnh khủng bố.

Chương 104

Nhưng hiện tại, Hồng Quân bị phong ấn bên trong Thiên Đạo ý chí, vẫn lạc chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Dương Mi đạo nhân thậm chí trực tiếp tử vong, bị Minh Hà một kiếm diệt!

Chiến tích bực này, thật sự là thiên địa gian đệ nhất nhân rồi a!

Trong Địa Phủ, chúng nhân cũng nhìn đến vô cùng kích động, Hậu Thổ, Đế Giang, Cộng Công, Xi Vưu đều suýt chút nữa nhảy dựng lên.

Minh Hà chém giết Dương Mi đạo nhân, trấn áp phong ấn Hồng Quân Đạo Tổ, hơn nữa tùy thời có thể diệt đi Hồng Quân!

Nếu đặt ở trước kia, đây đều là chuyện không dám nghĩ a.

Cả Địa Phủ gần như sôi trào.

Phải biết rằng Dương Mi đạo nhân là người thần bí nhất Hồng Hoang, mọi người đều biết hắn hẳn là cường giả tối cường Hồng Hoang.

Hồng Quân không cần nói nhiều, là Hồng Hoang Đạo Tổ, bố đạo thiên hạ, công nhận đệ nhất nhân, Thiên Đạo hóa thân!

Kết quả hiện tại cả hai người đều ngã trong tay Minh Hà!

Có thể không kích động sao?

Về phần Thời Thần đạo nhân, Băng Thiên đạo nhân cùng với Hỗn Nguyên Lão Tổ, từng cái đều lộ vẻ phức tạp.

Hồng Quân ngã xuống bọn hắn không quan tâm, nhưng cái chết của Dương Mi đạo nhân lệnh bọn hắn cảm giác có chút thổn thức.

Dương Mi đạo nhân trong ba ngàn Đại Đạo Ma Thần nãi là kẻ gần

với Thời Thần đạo nhân nhất, năm đó cũng đào thoát khỏi sự oanh sát của Bàn Cổ, trở thành một trong số ít ba ngàn ma thần còn sống sót.

Vừa xuất hiện đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên!

Kết quả lại bị Minh Hà trảm dưới kiếm!

Thậm chí có loại cảm giác thỏ tử hồ bi. "Xem ra con đường của Bàn Cổ, hắn đi định rồi." Thời Thần đạo nhân thở dài.

Minh Hà sau khi trảm Dương Mi đạo nhân, nhìn về phía Thiên Đạo ý chí đang bị trấn áp, trực tiếp đến trước mặt Thiên Đạo ý chí, sau đó giơ tay ấn một cái, hơn một ngàn bốn trăm điều Đại Đạo pháp tắc dũng mãnh lao vào trong Thiên Đạo, đồng thời Đại Đạo Chân Thân trực tiếp trấn áp!

Minh Hà triển khai đối với Thiên Đạo ý chí luyện hóa.

Thiên Đạo ý chí bởi vì nguyên nhân Phong Thần đại kiếp nên phi thường suy yếu, lại thêm bị Đại Đạo Chân Thân của Minh Hà trấn áp, hoàn toàn không có bất kỳ lực phản kháng nào, chỉ có thể bị Minh Hà từng chút một luyện hóa.

Tốc độ luyện hóa của Minh Hà cũng rất nhanh.

Vẻn vẹn sau một ngàn năm, Minh Hà hoàn toàn đem Thiên Đạo luyện hóa!

Từ nay về sau, Thiên Đạo bị hắn triệt để chưởng khống, chỉ cần một ý niệm, sức mạnh Thiên Đạo sẽ toàn bộ dũng mãnh lao vào trong cơ thể hắn, cùng với Địa Đạo hợp nhất, có thể cung cấp cho Minh Hà tu vi khủng bố Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bát trọng thiên!

Trừ cái đó ra, còn có một ngàn Đại Đạo pháp tắc khác của Thiên Đạo trực tiếp bị Minh Hà nắm giữ!

Luyện hóa Thiên Đạo và dung hợp Thiên Đạo là có khác biệt.

Như vậy Minh Hà đã nắm giữ hơn hai ngàn hai trăm điều Đại Đạo pháp tắc!

Lực Chi Pháp Tắc đại thành!

Chỉ cần lại luyện hóa Nhân Đạo ý chí, như vậy Minh Hà có thể triệt để nắm giữ ba ngàn Đại Đạo pháp tắc!

Đến lúc đó Lực Chi Pháp Tắc viên mãn, hắn có thể chân chính bước lên con đường dĩ lực chứng đạo!

Bất quá, trước khi đi luyện hóa Nhân Đạo ý chí, Minh Hà còn có một việc phải làm, đó là... gạt bỏ nguyên thần của Hồng Quân!

Hồng Quân bị phong ấn trong Thiên Đạo không cách nào nói chuyện, chỉ có thể phát ra cảm xúc kinh khủng và ai cầu, muốn Minh Hà phóng hắn một con đường sống.

Nhưng Minh Hà trực tiếp xem nhẹ cảm xúc Hồng Quân truyền tới, khống chế Đại Đạo pháp tắc điên cuồng dũng động tàn phá bên trong Thiên Đạo.

Hồng Quân bất quá chỉ là một cái nguyên thần mà thôi, sao có thể ngăn cản được những Đại Đạo pháp tắc kia.

Tại thời khắc cuối cùng của sinh mệnh, Minh Hà giải trừ phong ấn cho hắn, hắn thảm khiếu một tiếng, truyền ra câu nói cuối cùng trên thế giới này.

Sau đó, Hồng Hoang tái vô Đạo Tổ.

Hồng Quân triệt để tiêu thất trong Hồng Hoang.

Minh Hà ánh mắt chưa động, đối với việc này cũng không cảm thấy có gì to tát.

Hồng Quân đối với hắn mà nói vốn không có gì đáng tiếc nuối.

Nhưng đối với những người khác, thế giới lại không đơn giản như vậy.

Thái Thượng trong Bát Cảnh Cung vừa được xây dựng lại, lâm vào trầm mặc.

Theo việc Hồng Quân chết đi, nhân quả của hắn và Hồng Quân triệt để đoạn tuyệt, biến mất vô ảnh vô tung.

Đối với hắn, tuy không đến mức bi thương, nhưng Hồng Quân dù sao cũng là sư tôn của hắn, trong tay hắn còn có rất nhiều bảo vật do Hồng Quân ban tặng.

Cho nên tâm tình Thái Thượng phi thường phức tạp.

Còn có Nguyên Thủy cũng thế, cười khổ một tiếng, thở dài, lão lão thực thực tiếp nhận vận mệnh.

Đối với hắn hiện tại mà nói, có thể sống sót đã là chuyện không tồi rồi, da mặt gì đó hoàn toàn không quan trọng nữa.

Ngay cả tất cả Thánh Nhân đều bại trong tay Minh Hà, Minh Hà hiện tại là người mạnh nhất Hồng Hoang hoàn vũ, chịu thiệt trong tay hắn lại có gì đáng xấu hổ đâu?

Đối với cái chết của Hồng Quân, tâm tình của hắn cũng đồng dạng phi thường phức tạp, tuyến nhân quả với Hồng Quân trực tiếp đứt đoạn.

Nguyên Thủy biết, Hồng Hoang sau này là Hồng Hoang của Minh Hà.

Lời Minh Hà nói, không ai dám bất tuân.

Tây Phương Nhị Thánh liếc nhau, đối với việc này không có quá nhiều cảm xúc.

Đối với bọn hắn mà nói, bọn hắn chỉ quan tâm sự tình liên quan

đến phương Tây.

Về phần thế giới này rốt cuộc ai làm chủ, bọn hắn không quan tâm.

Cho nên Hồng Quân tử vong, nhân quả tuyến với bọn hắn đứt đoạn cũng không sao cả.

Nữ Oa tại Oa Hoàng Cung khẽ thở dài, biểu tình có chút phức tạp.

Minh Hà cuối cùng đã giết Hồng Quân, Đạo Tổ tồn tại vô số nguyên hội tại Hồng Hoang cứ thế chết trong tay Minh Hà.

Nữ Oa có một loại tình cảm phức tạp, không biết nên nói cái gì.

Chỉ có thể nói, một thời đại đã kết thúc.

Hồng Hoang sau này chú định là thời đại của Minh Hà.

Thông Thiên ngồi trong đạo trường, trầm mặc không nói, tư vị trong lòng cũng tịnh không tốt.

Thông Thiên là người tính cách suất chân nhưng phi thường trọng tình nghĩa, tuy biết về sau Hồng Quân muốn lợi dụng Tiệt Giáo, nhưng Hồng Quân tốt xấu gì cũng làm sư phụ Thông Thiên một thời gian dài như vậy.

Tại ngoài sáng, Thông Thiên là đệ tử được Hồng Quân sủng ái nhất.

Nội tâm Thông Thiên tư vị tự nhiên không dễ chịu.

Hồng Quân vừa chết, thiên hạ tất cả đại năng đều biết.

Chư thiên đại năng đều minh bạch, Hồng Hoang sau này là Hồng Hoang của Minh Hà, tất cả mọi người đều rõ ràng một điểm này.

Minh Hà nhìn Thiên Đạo trước mắt, hiện tại có một loại cảm giác có thể khống chế Thiên Đạo, muốn Thiên Đạo làm gì thì Thiên Đạo sẽ

làm cái đó.

Nói cách khác, Thiên Đạo từ một cỗ máy không có ý thức biến thành một con rối nghe theo hiệu lệnh.

Mà Minh Hà chính là người phát hiệu lệnh.

Minh Hà rời khỏi Hỗn Độn hư vô, về lại Tam Thập Tam Thiên.

Giờ khắc này Tam Thập Tam Thiên không còn lãnh thanh như trước, trong Thiên Đình nhiều thêm không ít người, Tinh Quân và Tinh Quan.

Những người này đều là người trên Phong Thần Bảng.

Hiện tại sắp đến thời kỳ Tây Du, các hạng chế độ của Thiên Đình cũng gần như hoàn thiện.

Chương 105

Chỉ bất quá người chưởng quyền như hôm nay tịnh không phải Hạo Thiên Ngọc Đế, mà là Dao Trì Vương Mẫu!

Minh Hà đến Lăng Tiêu Bảo Điện, Dao Trì đang cùng chúng thiên đình tinh quan thương nghị sự tình, thấy hắn xuất hiện, từng cái sợ đến mức sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian quỳ xuống trước Minh Hà.

Dao Trì cũng tươi cười, cung cung kính kính thi lễ: "Dao Trì kiến quá Minh Hà Thánh Chủ!" Giờ khắc này, xưng hô của Dao Trì đối với Minh Hà đều đã thay đổi.

Minh Hà gật đầu, quét mắt nhìn chúng tiên quan, thản nhiên hỏi: "Đang thương nghị chuyện gì?" Dao Trì nói: "Gần đây có yêu hầu gây sự, đòi lên Thiên Đình làm quan.

Ta thấy yêu hầu kia phi thường thông tuệ, cũng là người có đại phúc nguyên, cho nên liền cùng chúng tiên gia thương nghị cấp cho hắn chức vị gì." Minh Hà vừa nghe, Tôn hầu tử muốn lên Thiên Đình.

Tây Du đại kiếp bắt đầu rồi.

Hiện tại Minh Hà đối với Tây Du đại kiếp không còn kỳ đãi gì nữa, Thiên Đạo đã bị thu, Tây Du đại kiếp thế nào cũng không liên quan gì đến hắn.

Trước mắt hắn phải toàn lực ứng đối chứng đạo chi kiếp của mình, dù sao đó mới là kiếp nạn có nguy hiểm đến tính mạng.

Đầu tiên phải tìm được Nhân Đạo, đem Nhân Đạo luyện hóa.

Sau đó tìm kiếm Tứ Đại Hỗn Độn Nguyên Linh.

Minh Hà cũng không có tâm tư quản loại chuyện lông gà vỏ tỏi

này, liền nói: "Đã như vậy, các ngươi cứ thương lượng đi, Bản tọa đi đây." Thế là Minh Hà thân thể lóe lên, biến mất tại Lăng Tiêu Bảo Điện. "Cung tiễn Thánh Chủ!" Lấy Dao Trì cầm đầu, tất cả tiên quan đều khách khách khí khí bái một cái.

Minh Hà sau khi rời khỏi Lăng Tiêu Bảo Điện, trực tiếp đi tới Cửu Châu, tìm được nơi ở của Nhân Đạo.

Hắn vẫn luôn lưu ý hướng đi của Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân, tự nhiên biết Nhân Đạo hiện tại đang ở đâu.

Minh Hà xuất hiện tại một tòa sơn mạch miên diên vô tận, nơi này là nơi phát nguyên long mạch Cửu Châu, thậm chí có thể nói là nơi phát nguyên long mạch thiên hạ, bên trong sung mãn linh khí.

Nhân Đạo ẩn tàng tại trong đó.

Minh Hà trực tiếp vọt vào trong sơn mạch, tại dưới một băng tuyền của tòa sơn mạch khổng lồ tìm được nơi tàng nặc của Nhân Đạo!

Nhân Đạo kỳ thực là đạo của thiên địa sinh linh.

Nó đại biểu cho khí vận của sinh linh Hồng Hoang, nãi là thần bí nhất trong Tam Đạo, nhưng một khi đạt được cũng đại biểu cho việc đạt được khí vận của cả sinh linh Hồng Hoang!

Còn lợi hại hơn xa Không Động Ấn.

Nhân Đạo tản mát ra ý chí cường đại, từng điều Đại Đạo pháp tắc uấn nhưỡng, nhưng tịnh không có bất kỳ ác ý nào, chỉ lẳng lặng đợi dưới băng tuyền.

Cho nên đây cũng là nguyên nhân Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân dễ dàng dung hợp như thế.

Minh Hà trực tiếp khoanh chân ngồi trong băng tuyền, bắt đầu

luyện hóa Nhân Đạo.

Minh Hà hiện tại sở hữu Đại Đạo Chân Thân, lại có hơn hai ngàn hai trăm Đại Đạo pháp tắc, luyện hóa Nhân Đạo tự nhiên dễ như trở bàn tay, thậm chí đều không dùng mất bao nhiêu thời gian.

Thoáng chốc hơn hai trăm năm trôi qua, Minh Hà mở hai mắt.

Nhân Đạo luyện hóa hoàn tất.

Như vậy hắn đã nắm giữ ba ngàn Đại Đạo pháp tắc!

Còn có một điểm khiến hắn phi thường phấn chấn!

Bởi vì hắn đạt được tin tức quan vu Vô Cực Huyền Băng!

Tin tức này tồn tại trong Nhân Đạo!

Căn cứ Nhân Đạo nhắc nhở, Vô Cực Huyền Băng có liên quan đến Tôn Ngộ Không! 【 Xúc phát lựa chọn! 】 【 Lựa chọn 1: Tiến đến Ngũ Chỉ Sơn đánh giết Tôn Ngộ Không, ngăn cản Tây Du đại kiếp phát sinh.

Phần thưởng: Hỗn Độn Linh Bảo Mộc Nha Tâm, hai ngàn vạn Đại Đạo công đức! 】 【 Lựa chọn 2: Tiến đến Ngũ Chỉ Sơn thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ, thôi động Tây Du đại kiếp.

Phần thưởng: Hỗn Độn Cực Phẩm Linh Căn Thiên Mộc Lan, hai ngàn vạn Đại Đạo công đức! 】 【 Lựa chọn 3: Tiến đến Ngũ Chỉ Sơn thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ, dẫn hắn gia nhập Địa Phủ, cải động Tây Du đại kiếp.

Phần thưởng: Vô Cực Huyền Băng, Hỗn Độn Linh Bảo Đạo Vận Tỏa, năm ngàn vạn Đại Đạo công đức! 】 Đúng lúc này, hệ thống đã lâu không động tĩnh lại một lần nữa đưa ra lựa chọn!

Ánh mắt Minh Hà sáng lên.

Lựa chọn thứ ba có thể đạt được Vô Cực Huyền Băng!

Lại còn có Hỗn Độn Linh Bảo Đạo Vận Tỏa!

Đây là bạn sinh linh bảo của Vận Mệnh Ma Thần.

Truyền thuyết kể rằng, Đạo Vận Tỏa là chiếc khóa đệ nhất trong hồng mông, có bản lĩnh lợi hại nhất là khóa lại khí vận của một loại Đạo, trực tiếp phế bỏ một trong ba ngàn pháp tắc Đại Đạo.

Vô cùng lợi hại.

Đương nhiên, nó còn có một tác dụng huyền ảo khác, đó là suy diễn vận mệnh.

Nghe đồn ngay cả Đạo Vận Mệnh cũng có thể suy diễn ra được.

Đủ thấy Đạo Vận Tỏa tà hồ đến mức nào.

Chính cái gọi là Thời Gian vi vương, Không Gian vi tôn, Tạo Hóa chí cao, Vận Mệnh vô thượng, Lực Lượng vô địch.

Đây không phải chuyện đùa.

Chiến lực của Vận Mệnh Ma Thần tuy rằng không cao bằng Dương Mi đại tiên hay Thời Thần đạo nhân, Hỗn Nguyên Lão Tổ, nhưng tốt xấu gì cũng là một trong mười đại Hỗn Độn Ma Thần, bản lĩnh tự nhiên không yếu, bạn sinh linh bảo cũng sẽ không kém đi đâu được.

Đạo Vận Tỏa đối với Minh Hà tuyệt đối có trợ giúp to lớn.

Tạo Hóa Ngọc Điệp trước mắt không trọn vẹn, không cách nào chuẩn xác giúp Minh Hà tìm ra hai loại Hỗn Độn Nguyên Linh còn lại, nhưng Đạo Vận Tỏa thì có thể.

Cho nên, Đạo Vận Tỏa này Minh Hà nhất định phải lấy. "Lựa chọn ba." Minh Hà trực tiếp đưa ra quyết định.

Bất quá hiện tại đưa ra lựa chọn cũng chưa nhận được phần thưởng ngay.

Loại lựa chọn này dù sao cũng không đơn giản, muốn thay đổi toàn bộ Tây Du đại kiếp, tự nhiên phải hoàn thành cả quá trình mới có thể nhận thưởng.

Minh Hà không nói nhảm nữa, rời khỏi Địa Hạ Băng Tuyền, thân thể lóe lên rồi biến mất, khi xuất hiện lại đã ở cách Ngũ Chỉ Sơn không xa, nhìn con khỉ đang bị trấn áp dưới chân núi.

Hôm nay cự ly kỳ hạn năm trăm năm còn hơn hai trăm năm nữa.

Minh Hà suy nghĩ một chút, không muốn lãng phí nhiều thời gian như vậy, trực tiếp từ trên trời giáng xuống, đáp xuống trước mặt con khỉ, nhàn nhạt nói: "Hầu đầu, Bản tọa nãi là Địa Đạo Chi Chủ Minh Hà, đi ngang qua nơi đây, ý muốn thu ngươi làm đồ đệ, ngươi có đáp ứng không?" Con khỉ cố gắng ngẩng đầu lên, nhìn Minh Hà, hừ một tiếng: "Hiện tại a miêu a cẩu nào cũng muốn thu Tôn gia gia làm đồ đệ sao?

Yêm lão tôn chỉ có một sư phụ, đó chính là Bồ Đề Tổ Sư!

Ngươi gia hỏa này dáng dấp ngược lại tuấn tú, nhưng thực lực lại chẳng ra sao, cũng muốn thu lão tôn làm đồ đệ?" Minh Hà đạm nhiên cười, giơ tay vẫy một cái, trực tiếp đem Nguyên thần của con khỉ rút ra. "Hiện tại, còn cảm thấy thực lực Bản tọa không được?" Minh Hà nhàn nhạt hỏi.

Con khỉ phát hiện Nguyên thần xuất khiếu không bị khống chế, không chịu ảnh hưởng của Ngũ Chỉ Sơn!

Đẳng cấp thực lực này, quả thực đáng sợ!

Nguyên thần con khỉ lượn một vòng quanh Ngũ Chỉ Sơn, tiếp đó ha ha cười nói: "Đợi yêm lão tôn đi ra ngoài dạo chơi một vòng, trở về sẽ bàn lại chuyện bái sư!" Nói xong, con khỉ nhảy lên, chuẩn bị thi triển Cân Đẩu Vân rời đi.

Nhưng mà, hắn phát hiện pháp lực biến mất không còn tăm tích, Cân Đẩu Vân cũng thi triển không ra.

Con khỉ quay đầu lại, vừa vặn trông thấy Minh Hà đang mang theo một nụ cười nhạt nhìn hắn.

Điều này làm cho con khỉ đại vi não nộ: "Thái!

Có phải tiểu tử ngươi đang giở trò xấu?" Minh Hà nói: "Nhìn xem." Nói xong, hắn giơ tay chỉ về phía Ngũ Chỉ Sơn, chỉ thấy Ngũ Chỉ Sơn kia "Ầm ầm" phát ra tiếng vang thật lớn, tiếp đó bay lên, lơ lửng giữa không trung.

Phù chú trên Ngũ Chỉ Sơn đối với Minh Hà nửa điểm tác dụng cũng không có.

Tôn hầu tử trực tiếp trừng lớn mắt, không thể tin được nhìn xem một màn này.

Chẳng lẽ gia hỏa trước mắt, thật sự là tuyệt thế đại năng?

Chương 106

Tôn hầu tử sinh ra muộn, lại là quân cờ của Tây Phương giáo, kỳ thật hiểu biết có hạn, trong mắt hắn Như Lai là người lợi hại nhất, cho nên cũng tạo thành tính cách vô pháp vô thiên.

Hắn cũng không biết, phía trên Như Lai còn có Thánh Nhân.

Phía trên Thánh Nhân, còn có Minh Hà. "Oanh ~" Ngũ Chỉ Sơn lần nữa rơi xuống, đè lại thân thể Tôn hầu tử.

Tôn hầu tử rốt cục phản ứng lại, kích động nói: "Sư phụ!

Xin cứu đồ nhi ra khỏi khổ hải a, đồ nhi ở trong này bị đè hơn hai trăm năm rồi!

Lão nhi Như Lai kia thật là ác độc, đem yêm lão tôn đè ở chỗ này thời gian dài như vậy!

Xin sư phụ trợ đồ nhi thoát ly khổ hải!" Nghe lời này, Minh Hà lộ ra một tia dáng tươi cười.

Tôn hầu tử này, rốt cục đáp ứng bái hắn làm thầy.

Minh Hà nói: "Ngươi còn có nhiệm vụ, vi sư tạm thời trước đem thần hồn ngươi dẫn vào Địa Phủ, đi trong Địa Phủ tu hành hơn hai trăm năm, đợi hai trăm năm sau sẽ quay lại!

Đến lúc đó hoàn thành nhiệm vụ Tây hành, chúng ta sẽ nối lại duyên sư đồ." Tôn hầu tử nghe xong, đại hỉ: "Tốt, đồ nhi nghe sư phụ!" Minh Hà giơ tay vung lên, trực tiếp mang theo Nguyên thần Tôn hầu tử rời đi, về Huyết Hải trợ giúp hắn tu hành.

Cùng lúc đó, tại Tây Phương Linh Sơn, Tiếp Dẫn Tĩnh mở hai mắt ra, lông mày không khỏi nhíu một cái. "Ngũ Chỉ Sơn đã xảy ra chuyện gì?" Thần niệm trong nháy mắt đạt tới Ngũ Chỉ Sơn, lại phát hiện Ngũ

Chỉ Sơn cũng không có bất kỳ biến hóa nào, hầu đầu kia cũng xác thực bị trấn áp dưới Ngũ Chỉ Sơn, không có bất kỳ dị thường gì.

Nhưng mà, vừa rồi thông qua Như Lai phân thân sát giác, Ngũ Chỉ Sơn rõ ràng có biến, hiện tại lại một điểm biến hóa cũng không có.

Tây Phương giáo cũng thảm.

Vốn dĩ dựa theo Phong Thần đại kiếp phát triển bình thường, Thái Thượng cuối cùng sẽ tây xuất hóa hồ, đem Đa Bảo đạo nhân đưa đến Linh Sơn, trở thành Chí Cao Phật ngoài mặt của Tây Phương giáo, Thích Ca Mâu Ni Như Lai.

Kết quả Tiệt Giáo nhập Địa Phủ, Đa Bảo đạo nhân tự nhiên không có khả năng trở thành Tây Phương Như Lai.

Thế là, Tiếp Dẫn không có cách nào, chỉ có thể để Thiện thi đi đảm nhiệm vị trí Như Lai, chưởng quản Tây Phương giáo.

Hiện tại, hắn và Chuẩn Đề đều lui về phía sau màn.

Cho nên, vừa rồi Ngũ Chỉ Sơn có chỗ dị động, Thiện thi của Tiếp Dẫn rất nhanh đã nhận ra, chỉ là khi đi thăm dò, lại phát hiện hết thảy bình thường, hoàn toàn không có bất kỳ biến hóa nào.

Điều này làm cho hắn có chút nói thầm, chẳng lẽ cảm giác sai?

Bất quá Tiếp Dẫn không dám sơ suất nữa, trực tiếp tại trên Ngũ Chỉ Sơn lưu lại một luồng thần niệm, miễn cho lại xảy ra sơ lậu.

Tôn hầu tử chính là mấu chốt để Tây Phương giáo quật khởi, tuyệt đối không dung có sai sót.

Tiếp Dẫn nhất định phải cẩn thận một chút mới được.

Trở lại Huyết Hải, Minh Hà vung tay lên, cho con khỉ một số bảo vật, sau đó để hắn ở trong Huyết Hải tu luyện.

Chỉ là gia hỏa này không có khả năng dễ dàng ngồi yên, quậy phá

trong Huyết Hải.

Minh Hà cũng mặc kệ, chỉ tiếc tu vi con khỉ quá thấp, bất quá chỉ là Kim Tiên tu vi, ở Huyết Hải quậy phá liền bị đám A Tu La giáo huấn nhẹ nhõm.

Sau khi bị giáo huấn, Tôn hầu tử không phục, quay lại Huyết Hải tiếp tục tu luyện.

Minh Hà không quan tâm những thứ này, ngay tại lúc hắn mang theo Tôn hầu tử về Huyết Hải, trở thành người của Huyết Hải, toàn bộ Tây Du đại kiếp ầm vang bị thay đổi.

Minh Hà rõ ràng cảm giác được, nhân quả trong Thiên Đạo đã xảy ra biến hóa.

Thế là, hệ thống tưởng thưởng cũng tới tay.

Vô Cực Huyền Băng đã lấy được!

Như vậy tiếp theo chỉ cần tìm kiếm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong là có thể dung hợp Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ cùng Hỗn Độn Chung, hợp thành Khai Thiên Thần Phủ trong truyền thuyết!

Đây cũng là vì Minh Hà đạp lên con đường chứng đạo mà chuẩn bị.

Đương nhiên, muốn tìm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong là tương đối khó khăn.

Dù sao hai dạng Hỗn Độn Nguyên Linh này bây giờ đang ở trong thế giới Hỗn Độn, muốn tìm không đơn giản như vậy.

Hỗn Độn thế giới to lớn nhường nào, vô biên vô tế, Thiên Đạo Cảnh cường giả cũng không biết có thể hay không hoành độ Hỗn Độn, tìm tới biên giới thế giới Hỗn Độn.

Hỗn Độn lớn như thế, nên tìm như thế nào?

Minh Hà lật bàn tay một cái, trong lòng bàn tay xuất hiện một vật, chính là một cái khóa cổ phác, Đạo Vận Tỏa!

Trên Đạo Vận Tỏa tràn đầy khí tức Hỗn Độn, từng đạo khí tức vận mệnh huyền ảo quanh quẩn, Minh Hà bắt đầu triển khai luyện hóa Đạo Vận Tỏa.

Thoáng chớp mắt, mười vạn năm trôi qua (trong không gian gia tốc), Minh Hà rốt cục luyện hóa xong Đạo Vận Tỏa. "Thứ này xác thực thần kỳ." Minh Hà lầm bầm một tiếng, hắn có thể lợi dụng Đạo Vận Tỏa thấy rõ ràng kết cục sau này của Tôn hầu tử, chỉ là nhìn không thấy vận mệnh của chính mình.

Đây cũng là tệ đoan của Đạo Vận Tỏa, hoặc là nói, tệ đoan của Vận Mệnh pháp tắc.

Minh Hà bây giờ đã nắm giữ ba ngàn đại đạo, tự nhiên cũng bao gồm cả Vận Mệnh pháp tắc, vận dụng Đạo Vận Tỏa tương đối đơn giản.

Minh Hà trực tiếp vận chuyển Vận Mệnh pháp tắc, sử dụng Đạo Vận Tỏa, bắt đầu truy tìm hạ lạc của Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong.

Thế nhưng, Minh Hà lại phát hiện hai thứ này phi thường khó tìm, tốn phí đại lượng thời gian cũng không tìm được tung tích, giống như hai dạng Hỗn Độn Nguyên Linh này đã biến mất khỏi thế gian vậy.

Điều này làm cho Minh Hà có chút buồn bực.

Chẳng lẽ, Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong đã bị người nào đó lấy được, hoặc là tiêu hao hết rồi sao?

Nhưng Tạo Hóa Ngọc Điệp lại hiển thị hai thứ này đều đang tồn tại a.

Minh Hà suy nghĩ, cũng không cứ thế từ bỏ, lần nữa đem toàn bộ

tâm thần đặt ở trên Đạo Vận Tỏa, không biết qua bao lâu, Minh Hà mở hai mắt ra. "Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong tuy rằng không tìm được, nhưng lại tìm được mấy khối Tạo Hóa Ngọc Điệp, vận khí ngược lại cũng không tệ." Minh Hà lầm bầm một tiếng.

Tìm thời gian dài như vậy đều không thấy Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng cùng Hư Vô Bí Phong, nhưng lại truy tìm được hạ lạc của những mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp khác.

Minh Hà suy nghĩ, nếu như đem Tạo Hóa Ngọc Điệp tìm đủ toàn bộ, dung hợp lại với nhau, hình thành Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, lại dùng năng lực của Tạo Hóa Ngọc Điệp đi tìm kiếm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong, liệu có dễ dàng tìm ra hơn không?

Dù sao Tạo Hóa Ngọc Điệp cũng là Hỗn Độn Chí Bảo, còn lợi hại hơn Đạo Vận Tỏa.

Quan trọng nhất là, bởi vì trong Tạo Hóa Ngọc Điệp có ba ngàn đại đạo pháp tắc, nhân quả đặc thù, cho nên chỉ cần tìm được mảnh vỡ đối ứng là có thể dung hợp lại, sau khi tìm đủ toàn bộ, tự nhiên cũng khôi phục lại Tạo Hóa Ngọc Điệp đỉnh phong.

Minh Hà rời khỏi Huyết Hải, lại phát hiện ngoại giới đã qua hơn hai trăm năm, Tây Du đại kiếp bắt đầu, Đường Tam Tạng đoán chừng lập tức sắp tới Ngũ Chỉ Sơn.

Nghĩ như vậy, Minh Hà đem Nguyên thần Tôn hầu tử từ trong Huyết Hải rút ra.

Tôn hầu tử đoán chừng đang chơi đến vui vẻ, bỗng nhiên phát hiện không biết mình đang ở đâu, nhìn lại mới thấy Minh Hà đã đem hắn lôi ra. "Sư phụ, yêm lão tôn cùng tên nhóc Thái Nhất kia đang chơi vui vẻ mà." Tôn hầu tử có chút bất mãn nói.

Minh Hà nói: "Nhiệm vụ Tây hành đã bắt đầu, chờ hoàn thành nhiệm vụ rồi nói sau, vi sư còn có chuyện khác, không nói nhiều với ngươi, hảo hảo hoàn thành nhiệm vụ, sau đó lại về Địa Phủ, biết chưa?" Tôn hầu tử nghe lời Minh Hà, nói: "Sư phụ yên tâm đi, đồ nhi nhất định hảo hảo hộ tống tên kia đi Tây hành, đưa đến chỗ Phật Tổ xong liền trở về." "Ân.

Đi thôi." Minh Hà gật gật đầu, thân thể lóe lên, biến mất không thấy.

Không lâu sau, Minh Hà xuất hiện tại Bất Tử Hỏa Sơn.

Kinh qua tinh mật suy diễn, trong đó có một khối mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp đang ở bên trong Bất Tử Hỏa Sơn.

Minh Hà treo cao trên bầu trời Bất Tử Hỏa Sơn, thàn nhạt truyền ra thanh âm: "Bản tọa Minh Hà, đến lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp." Thanh âm hạo đãng, kính trực truyền vào trong Bất Tử Hỏa Sơn.

Nguyên Phượng đang bế quan tu luyện nghe được lời ấy, lập tức sắc mặt đại biến, căn bản không dám lề mề, trực tiếp xuất quan, dẫn theo Phượng tộc tộc nhân toàn bộ bay ra. "Nguyên Phượng bái kiến Thánh Chủ!" Nguyên Phượng mang theo đông đảo Phượng tộc, nơm nớp lo sợ hướng về phía Minh Hà hành lễ.

Khác với Long tộc, Phượng tộc tuy rằng cũng thủ tại Bất Tử Hỏa Sơn không ra ngoài, nhưng cũng không có triệt để phong bế, cho nên rất rõ ràng những chuyện phát sinh tại Hồng Hoang.

Hồng Quân vẫn lạc, Thiên Đạo bị áp chế, bây giờ Hồng Hoang lấy Minh Hà làm tôn.

Minh Hà đích thân đến, Nguyên Phượng sao dám tiếp tục bế quan, chỉ có thể đàng hoàng đi ra, cung nghênh Minh Hà.

Minh Hà gật gật đầu: "Bản tọa lần này đến, chỉ vì mảnh vỡ Tạo

Hóa Ngọc Điệp." Nguyên Phượng nói: "Thánh Chủ chờ một lát, thiếp thân đi lấy." Minh Hà vung tay lên, Nguyên Phượng bay vào Bất Tử Hỏa Sơn, lấy ra một khối mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, giao cho Minh Hà.

Minh Hà nhìn thoáng qua Tạo Hóa Ngọc Điệp, sau đó gật gật đầu: "Ân, đây là Pháp tắc chủng tử, sau khi luyện hóa có thể đạt được Hỏa Chi Pháp Tắc." Nói xong, hắn lấy ra một hạt giống màu đỏ lửa, tản ra khí tức pháp tắc mãnh liệt đưa cho Nguyên Phượng.

Nguyên Phượng đại hỉ quá đỗi: "Đa tạ Thánh Chủ ban thưởng!" Lĩnh ngộ Đại Đạo Hỏa Chi Pháp Tắc!

Đối với Nguyên Phượng cảnh giới Thánh Nhân, đây quả thực là tạo hóa bằng trời!

Chương 107

Đương nhiên là hân hoan khôn xiết.

Minh Hà gật đầu, không có dừng lại thêm, cầm lấy Tạo Hóa Ngọc Điệp rời đi. "Cung tống Thánh Chủ!" Nguyên Phượng dẫn tộc nhân, khách khách khí khí nói.

Thoáng chớp mắt, Minh Hà tại Hồng Hoang đại địa du lịch mấy chục năm.

Tây Du đại kiếp cũng lặng yên không một tiếng động đi đến hồi kết.

Minh Hà đã tìm được đại bộ phận mảnh vỡ Tạo Hóa Ngọc Điệp, trước mắt chỉ còn lại một khối cuối cùng.

Mà một khối cuối cùng này, lại ở trong Tây Phương Linh Sơn!

Cùng lúc đó.

Tây Phương Linh Sơn Đại Lôi Âm Tự.

Tôn hầu tử một nhóm bốn người đã tới chân Linh Sơn, bước vào trong Đại Lôi Âm Tự.

Tiếp Dẫn Thiện thi phân thân Như Lai Phật Tổ, gặp Tôn hầu tử bọn người.

Như Lai bắt đầu theo thông lệ sắc phong.

Chỉ là, khi sắc phong cho Tôn hầu tử, hắn bỗng nhiên sắc mặt biến đổi, phát hiện không thích hợp!

Bởi vì, hắn không cách nào sắc phong Tôn hầu tử, không cách nào cùng Tôn hầu tử sinh ra nhân quả!

Tựa hồ, có một cỗ lực lượng vô hình to lớn đang can nhiễu! "Tôn

Ngộ Không!" Như Lai trừng mắt nhìn Tôn Ngộ Không trong điện, ánh mắt phát lạnh. "Ngươi bái người khác làm sư?

Giấu giếm ta làm ra sự tình khi sư diệt tổ này?" Vừa rồi hắn phát hiện, sư đồ nhân quả của Tôn Ngộ Không đã bị người cướp đi!

Nói cách khác, người thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ không phải người trong Phật môn, cũng có nghĩa là, Tôn Ngộ Không và Phật môn không có bất kỳ quan hệ nhân quả nào, không có bất kỳ liên hệ nào!

Điều này đối với Phật môn có ảnh hưởng cực lớn!

Dù sao, Phật môn muốn dựa vào nhân quả của Tôn Ngộ Không để chấn hưng, nếu như không có Tôn Ngộ Không, vậy hết thảy nỗ lực bọn hắn làm, chí ít phải phế bỏ một nửa!

Đường Tam Tạng kinh ngạc nhìn xem Tôn Ngộ Không: "Ngộ Không!

Vì sao?

Ngươi không phải đệ tử vi sư sao, lại bái người khác làm sư?" Trư Bát Giới và Sa Tăng cũng nhìn về phía Tôn Ngộ Không, đều mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Tôn Ngộ Không lại nói: "Yêm lão tôn sớm tại mấy trăm năm trước đã bái sư phụ ta làm thầy, người truyền thụ ta kỹ nghệ, đem yêm lão tôn từ trên Ngũ Chỉ Sơn cứu ra!

Há lại Phật môn các ngươi có thể so sánh!

Năm đó Phật môn trấn áp yêm lão tôn năm trăm năm, nếu không phải đáp ứng sư phụ, nhiệm vụ Tây hành này yêm lão tôn đều không nguyện ý hoàn thành!

Dọc đường đi yêm lão tôn cũng tận tâm tận lực, hộ các ngươi đến Linh Sơn!

Bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành, yêm lão tôn đi đây!" Dứt lời, dưới chân Tôn Ngộ Không xuất hiện một đóa tường vân, liền mang theo hắn muốn rời khỏi nơi này. "Làm càn!

Phật môn tịnh địa há lại nơi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi!" Như Lai nộ quát một tiếng, "Tôn Ngộ Không phản bội sư môn, không phục điều giáo, bần tăng hôm nay liền đem ngươi đánh vào Không môn, trấn áp năm ngàn năm!

Năm ngàn năm sau nếu không biết hối cải, đánh về nguyên hình!" Như Lai giơ tay, một đạo kim quang đánh lên người Tôn Ngộ Không, Tôn Ngộ Không toàn thân run lên, lập tức bị kim quang kia đè đến không thẳng nổi người.

Nhưng mà, Đường Tam Tạng nhìn một màn này lại cũng không có bất kỳ biểu tình gì, chỉ chắp tay trước ngực, gọi một tiếng "A Di Đà Phật", sau đó lạnh nhạt đứng nhìn.

Tôn Ngộ Không thấy thế đại nộ: "Yêm lão tôn tân tân khổ khổ hộ Phật môn các ngươi đi Tây hành!

Một đường trảm yêu vô số!

Nếu không phải yêm lão tôn, các ngươi đã sớm táng thân miệng yêu quái!

Không nghĩ tới Phật môn cuối cùng lại muốn trả đũa, thật buồn cười!

Đi cái đám chó má Phật môn!" Tùy theo tiếng quát, Tôn Ngộ Không bộc phát ra tu vi khủng bố, Định Hải Thần Châm huyễn hóa ra, một gậy đem kim quang đập nát, sau đó lãnh mạc nhìn về phía chư phật tại toạ, lạnh lùng nói: "Ngày đó nếu không phải nghe lời sư phụ hộ các ngươi đi Tây hành, yêm lão tôn đã sớm tiêu dao khoái hoạt!

Không từng nghĩ, các ngươi lấy oán trả ơn!

Yêm lão tôn xưa nay không phải người Phật môn, nói gì đến phản bội sư môn!

Thật buồn cười!

Đã như vậy, vậy yêm lão tôn liền không khách khí." Nói xong, tu vi khủng bố bộc phát ra.

Như Lai sắc mặt biến đổi, kinh hãi nhìn xem Tôn Ngộ Không: "Hầu đầu, ngươi lúc nào đột phá Chuẩn Thánh!" Tôn Ngộ Không tại trong Huyết Hải Cửu Cửu Quy Nhất đại trận tu luyện, hơn hai trăm năm thời gian tương đương với bên trong hơn hai trăm vạn năm, sớm đã tu luyện tới Chuẩn Thánh cảnh giới, chỉ là một mực không có biểu hiện ra mà thôi.

Bây giờ, rốt cục nhịn không được. "Có quan hệ gì tới tên lừa trọc ngươi!" Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng, một gậy đem Đại Lôi Âm Tự đánh cho phá toái, toàn bộ Phật môn trong nháy mắt loạn cả lên.

Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới cùng Sa Tăng ba người kinh hãi nhìn xem Tôn Ngộ Không.

Cũng không nghĩ tới, đồng hành cùng bọn hắn lâu như vậy Tôn Ngộ Không, lại lợi hại như thế, là một cái Chuẩn Thánh cấp bậc siêu cấp cao thủ!

Đám Thập Bát La Hán, Quan Âm Bồ Tát, cũng mặt lộ vẻ kinh sắc, căn bản không dám tới gần Tôn Ngộ Không.

Những người này, đại đa số là Thái Ất Kim Tiên tu vi, số ít một số người là Đại La Kim Tiên, tại trước mặt Chuẩn Thánh Tôn Ngộ Không, căn bản không đủ nhìn.

Duy chỉ có Như Lai, sắc mặt trầm xuống, trong lòng thầm kinh, lại giận không kềm được, giơ tay vẫy một cái, thủ chưởng kim quang lấp lánh từ trên trời giáng xuống, không chút do dự đè về phía Tôn Ngộ

Không. "Nát!" Tôn Ngộ Không nộ quát một tiếng, Chuẩn Thánh đỉnh phong tu vi bộc phát ra, tiếp đó bỗng nhiên vung một gậy gõ ra, kim sắc thủ chưởng căn bản không cách nào ngăn cản, ầm vang bạo khai.

Như Lai trong lòng kinh hãi.

Phát hiện Như Ý Kim Cô Bổng thế mà cường hãn như thế!

Ít nhất cũng tương đương với Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo tầng thứ!

Thậm chí còn cao hơn!

Định Hải Thần Châm nãi là vật Hạ Vũ dùng để trị thủy, thừa nhận trị thủy công đức tẩy lễ, là một trong Hậu Thiên lục đại công đức linh bảo, uy lực tương đương với Hiên Viên Kiếm.

Tự nhiên cũng không yếu.

Như Lai hừ lạnh một tiếng: "Đừng tưởng rằng ỷ vào pháp khí sắc bén liền có thể muốn làm gì thì làm!

Kim Cương Xử!

Áp!" Nói xong, trên đầu Tôn Ngộ Không xuất hiện một cái Kim Cương Xử kim quang lấp lánh, chính là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo của Tiếp Dẫn, lực công kích phi thường cường hãn.

Tôn Ngộ Không nộ đạo: "Như Lai lão nhi!

Hôm nay yêm lão tôn sẽ đại náo Linh Sơn!

Nhìn xem cùng Lăng Tiêu Bảo Điện năm đó tất có gì khác biệt!" Nói xong, hắn mãnh địa vung gậy gõ lên trên Kim Cương Xử kia, song phương thế quân lực địch, con khỉ lùi lại, trong nháy mắt bay lên bầu trời Linh Sơn, Định Hải Thần Châm vô hạn phóng đại, sau đó bỗng nhiên nện về phía Linh Sơn!

Như Lai sắc mặt hơi đổi.

Không nghĩ tới Tôn Ngộ Không gan to như vậy, trực tiếp đại náo Đại Lôi Âm Tự!

Chuyện này mà làm lớn, đối với Phật giáo mà nói tất định có ảnh hưởng cực lớn! "Hầu đầu!

Hưu đắc hồ nháo!

Nếu không sẽ cho ngươi hồn phi phách tán!" Một đạo tiếng quát lớn lạnh lùng vang lên, tiếp đó một đạo vô thượng Thánh uy hàng lâm, trực tiếp rơi vào trên người Tôn Ngộ Không, tại chỗ đem Tôn Ngộ Không định trụ, Định Hải Thần Châm to lớn kia tự nhiên cũng khó có thể rơi xuống.

Tiếp đó, một đạo thất thải bảo quang xuất hiện, trực tiếp oanh tại trên người Tôn Ngộ Không. "Phốc ~" Cho dù Tôn Ngộ Không có Thất Thập Nhị Địa Sát cùng Cửu Chuyển Huyền Công hộ thể, cũng tại chỗ miệng phun máu tươi, sắc mặt trở nên uể oải!

Hiển nhiên, Thánh Nhân xuất thủ!

Chư phật thấy cảnh này trong lòng đều có chút kinh hãi.

Chương 108

Không nghĩ tới vẻn vẹn một cái Tôn Ngộ Không, lại kinh động đến Thánh Nhân!

Đó thế nhưng là tồn tại lợi hại hơn Như Lai, địa vị càng thêm sùng cao a!

Tại sau Phong Thần đại kiếp, Thánh Nhân hầu như rất ít lại xuất hiện, không nghĩ tới hôm nay, lại kinh động đến Thánh Nhân!

Tôn hầu tử này, cũng đủ lợi hại!

Rất nhanh, một đạo nhân xuất hiện ở trên Linh Sơn, ánh mắt lạnh lùng nhìn xem Tôn Ngộ Không: "Bản tọa mặc kệ ngươi bái ai làm thầy, nhưng đã dám phản bội Phật môn, đảm cảm tại Phật môn thánh địa làm càn, vậy đừng trách Bản tọa không khách khí!

Trấn ngươi năm vạn năm cũng không quá đáng!" Người này, chính là Tiếp Dẫn đạo nhân!

Xuất hiện về sau, hắn không chút do dự giơ tay đè xuống, một cái thủ chưởng khủng bố xuất hiện, trực tiếp rơi về phía Tôn Ngộ Không!

Tôn Ngộ Không gầm thét một tiếng, dưới chân tử quang lấp lóe, tiếp đó một cái đài sen màu tím xuất hiện, trực tiếp đem Tôn Ngộ Không bảo hộ ở bên trong!

Thủ chưởng khủng bố kia oanh tại trên tử quang, thế mà không cách nào lay động tử quang!

Tất cả mọi người giật mình, kinh ngạc nhìn xem đài sen màu tím kia, không rõ đó là bảo vật gì, thế mà có thể bảo hộ được Tôn Ngộ Không, thừa nhận Thánh Nhân một kích?

Nhưng mà, chỉ có Tiếp Dẫn khi nhìn thấy đài sen màu tím kia thì sắc mặt đại biến, kinh hô: "Sư phụ ngươi là ai?" Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên!

Đó thế nhưng là hộ thể bảo vật của Minh Hà a!

Bảo vật đẳng cấp Tiên Thiên Chí Bảo, lực phòng hộ thậm chí còn muốn ở trên Chư Thiên Khánh Vân và Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp.

Nhưng mà, hiện tại nó lại xuất hiện ở trên người Tôn Ngộ Không?

Điều này làm cho Tiếp Dẫn đạo nhân cảm thấy có chút kinh dị!

Chẳng lẽ, sư phụ của Tôn Ngộ Không là Minh Hà?

Minh Hà trong lòng Tiếp Dẫn đạo nhân đã lưu lại bóng ma to lớn!

Đó là tồn tại làm người ta nghe đến đã biến sắc!

Tiếp Dẫn đạo nhân căn bản không dám tưởng tượng, nếu như sư phụ Tôn Ngộ Không thật là Minh Hà, vậy sẽ phát sinh hậu quả gì!

Tiếp Dẫn cảm giác có chút sợ hãi, trong lòng thậm chí bắt đầu phát lạnh.

Hoàn toàn có thể dự đoán được hậu quả!

Phải biết, ngay cả Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân Đạo Tổ đều chết ở trong tay Minh Hà, Phật giáo đối với Minh Hà, đó quả thực giống như sâu kiến, Minh Hà muốn diệt đi Phật giáo, quả thực là chuyện dễ như trở bàn tay.

Điều này làm cho Tiếp Dẫn làm sao không sợ?

Cho nên, hắn mới cuống cuồng hỏi ra miệng.

Tất cả mọi người nhìn thấy Tiếp Dẫn thất thái như vậy, đều có chút kỳ quái, Tiếp Dẫn rốt cuộc là làm sao vậy, bỗng nhiên trở nên sợ

hãi như thế?

Tôn Ngộ Không tại giữa không trung vung lên Kim Cô Bổng, hừ một tiếng: "Có quan hệ gì tới ngươi?" Tiếp Dẫn sắc mặt khó coi.

Hắn có thể xác định, Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên kia khẳng định là của Minh Hà!

Tôn Ngộ Không nếu không phải đệ tử Minh Hà, cũng khẳng định cùng Minh Hà có quan hệ, cho nên Tiếp Dẫn nhất định phải thận trọng.

Tiếp Dẫn đạo nhân lộ ra một tia dáng tươi cười: "Ngạch cái kia...

Bần đạo cùng sư phụ ngươi quan hệ phỉ thiển, chuyện này là hiểu lầm, là hiểu lầm." "???" Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, mặt mũi tràn đầy dấu chấm hỏi.

Tình huống gì?

Hiểu lầm?

Thánh Nhân thân khẩu cúi đầu?

Tất cả mọi người nhìn về phía Tôn Ngộ Không, đều hiếu kỳ sư phụ Tôn Ngộ Không rốt cuộc là ai, có thể làm cho Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều cẩn thận từng li từng tí, không dám đắc tội như vậy.

Kinh ngạc nhất là thầy trò Đường Tam Tạng ba người.

Đều kinh ngạc nhìn xem Tôn Ngộ Không, con khỉ lông lá chung đụng với bọn họ lâu như vậy, sư phụ thật sự lợi hại thế sao?

Phủ tắc, làm sao ngay cả Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều sợ hãi như vậy?

Phải biết, Tiếp Dẫn Thánh Nhân địa vị còn cao hơn Như Lai Phật Tổ a!

Đừng nói người khác, ngay cả Tôn Ngộ Không đều ngẩn người, hắn biết Minh Hà thực lực mạnh, nhưng cũng không có ý thức được Minh Hà so với Thánh Nhân còn muốn lợi hại hơn.

Cho nên khi Tiếp Dẫn Thánh Nhân nói ra những lời này, hắn tương đối hiếu kỳ Minh Hà rốt cuộc là ai, có thực lực và thân phận cường đại bực nào?

Ngay cả Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều sợ hãi.

Tôn Ngộ Không hừ lạnh một tiếng: "Yêm lão tôn không biết hắn đang ở đâu, nếu ngươi cùng yêm sư phụ nhận biết, hiện tại liền thả yêm lão tôn rời đi, nếu không đừng trách yêm lão tôn làm cho chỗ này gà chó không yên!" "Tự nhiên tự nhiên!" Tiếp Dẫn cười ha hả nói.

Mặc kệ Tôn Ngộ Không có phải đệ tử Minh Hà hay không, Tiếp Dẫn đạo nhân đều biết, Tôn Ngộ Không nhất định cùng Minh Hà có quan hệ, cho nên hắn cũng không quản được nhiều như vậy, trước tiên đem thái độ thả thấp một chút rồi nói sau.

Hắn đâu dám đem Tôn Ngộ Không giữ lại.

Tiếp Dẫn thái độ càng phát ra hèn mọn, lệnh chư phật tại toạ càng thêm ngã ngửa.

Rốt cuộc là thế nào?

Tiếp Dẫn Thánh Nhân đối với Tôn Ngộ Không khách khí như vậy?

Tôn Ngộ Không hừ một tiếng, thu hồi Tam Thập Lục Phẩm Hồng Mông Tử Liên, chuẩn bị xoay người rời đi.

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo thanh âm đạm nhiên vang lên: "Đồ nhi, đi đâu?" Tôn Ngộ Không nghe được thanh âm này, đại hỉ quá đỗi.

Tiếp đó, đám người trông thấy trước Linh Sơn xuất hiện một thanh niên mặc trường bào huyết hồng yêu dị, không biết xuất hiện lúc nào, ngay cả Tiếp Dẫn cũng không có phát giác. "Sư phụ!" Tôn Ngộ Không nhìn thấy Minh Hà xuất hiện, tranh thủ thời gian cung cung kính kính hô một tiếng.

Minh Hà gật gật đầu.

Những người khác thì từng cái kinh ngạc nhìn xem Minh Hà.

Đây chính là sư phụ thần bí của Tôn Ngộ Không?

Là nhân vật mà ngay cả Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều sợ hãi?

Chư phật nhìn thoáng qua Minh Hà, lập tức cảm giác được có vô tận sát lục khí tức cuồng dũng, phảng phất đưa thân vào trong Huyết Hải vô tận, trong lòng dâng lên sợ hãi vô hạn, điên cuồng sử dụng Phật giáo pháp thuật đều không thể quét sạch loại cảm giác đó.

Thật đáng sợ!

Đây là cảm giác trong lòng tất cả mọi người! "Nguyên lai là Thánh Chủ giá lâm!

Có sai sót nghênh đón, có sai sót nghênh đón!" Lúc này, trong Linh Sơn lại bay ra một cái Thánh Nhân, chính là Chuẩn Đề đạo nhân, vừa xuất hiện liền khách khách khí khí chắp tay, lộ ra phi thường cung kính.

Chuẩn Đề Thánh Nhân!

Chư phật lần nữa chấn kinh!

Ngay cả Chuẩn Đề Thánh Nhân đều kinh động đến!

Đây chính là Thánh Nhân thứ hai của Linh Sơn a!

Chỉ bởi vì thanh niên trước mắt này xuất hiện, cho nên Chuẩn Đề Thánh Nhân lập tức đi ra, một chút cũng không dám trễ nải!

Người trẻ tuổi trước mắt này, rốt cuộc là ai a?

Cơ bản đại bộ phận đều là sau này mới thành Phật, tu vi quá thấp, hầu như chỉ nghe qua tên Minh Hà, lại cũng không có gặp qua Minh Hà, cho nên cũng không biết Minh Hà trước mắt chính là Minh Hà khủng bố trong truyền thuyết kia.

Đương nhiên, có một ít người thông minh cũng từ hai chữ "Thánh Chủ" mà liên tưởng đến.

Trong cả Hồng Hoang người có thể đảm đương nổi danh xưng Thánh Chủ, có thể là ai?

Minh Hà nhìn Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn một cái, nhàn nhạt nói: "Nếu Bản tọa không đến, đệ tử của Bản tọa e rằng muốn bị vĩnh cửu trấn áp tại dưới Linh Sơn, chẳng lẽ muốn Bản tọa đứng nhìn sao?" Một cái liếc mắt, một câu nói, dọa đến Tiếp Dẫn cùng Chuẩn Đề toát mồ hôi lạnh toàn thân. "Thánh Chủ!

Việc này xác thực là chúng ta không đúng, không biết Ngộ Không là đệ tử của ngài, nếu chúng ta biết, cho ta một ngàn cái lá gan, ta cũng không dám làm ra loại sự tình này a.

Mời Thánh Chủ nể tình chúng ta thôi động Tây Du đại kiếp, tha cho chúng ta một lần đi." Chuẩn Đề nơm nớp lo sợ nói.

Chương 109

Hiện tại hắn cũng không dám tìm lý do bao biện.

Chuẩn Đề hiện tại cũng đã nắm chuẩn tính cách Minh Hà, biết Minh Hà là loại người ăn mềm không ăn cứng, nếu tìm cớ chối quanh, Minh Hà tuyệt đối sẽ không buông tha.

Cho nên trực tiếp nhận lầm.

Minh Hà nói: "Thái độ không tệ, nhưng hành động còn kém chút." Chuẩn Đề nghe xong lời này, lập tức hiểu ý, tranh thủ thời gian lấy ra một cây thước, nói: "Ngộ Không, thanh Hồng Mông Lượng Thiên Xích này là ta ngẫu nhiên đạt được, hiện tại tặng cho ngươi." Hồng Mông Lượng Thiên Xích, vốn là bảo vật của Nhiên Đăng đạo nhân, sau khi Nhiên Đăng đạo nhân vẫn lạc, bị Chuẩn Đề tìm cơ hội lấy được.

Thứ này lực công kích hào xưng chỉ đứng sau Bàn Cổ Phiên, có thể xưng là vô thượng chí bảo.

Chuẩn Đề hiện tại lấy ra, cũng là hạ vốn gốc.

Minh Hà đối với cái này cũng hài lòng.

Chư phật tại toạ nhìn thấy một màn này, tự nhiên hít sâu một hơi.

Đương nhiên biết Hồng Mông Lượng Thiên Xích là thứ gì!

Tiên Thiên đệ nhất công đức chí bảo!

Trân quý vô cùng, hiện tại lại tặng cho Tôn Ngộ Không!

Bọn hắn đương nhiên đều không ngu xuẩn, hiển nhiên là vì hóa giải trận ân oán này a!

Cái vị Thánh Chủ này, có mạnh đến thế sao?

Cũng có người đoán được thân phận Minh Hà, nhìn thấy Minh Hà không khỏi toàn thân run lên, đầu óc có chút phát mông!

Chẳng lẽ, thật là người trong truyền thuyết kia?

Không ít người nhìn xem Minh Hà, bắt đầu nhớ lại truyền thuyết về người kia, dần dần ở trên người Minh Hà tìm được không ít điểm chung!

Đường Tam Tạng, Trư Bát Giới, Sa Tăng đều ngơ ngác nhìn xem Tôn Ngộ Không cùng Minh Hà.

Ý thức được, cái sư phụ này của Tôn Ngộ Không lai lịch thật sự phi thường lớn, ngay cả Chuẩn Đề Thánh Nhân cùng Tiếp Dẫn Thánh Nhân đều phải lấy lòng.

Phải biết, đó thế nhưng là Hồng Mông Lượng Thiên Xích a, hào xưng chí bảo sát phạt đệ nhất dưới Bàn Cổ Phiên!

Toàn bộ thế giới Tây Phương, e rằng thứ này là quý trọng nhất!

Kết quả, vì hóa giải ân oán, Chuẩn Đề Thánh Nhân cam nguyện đem Hồng Mông Lượng Thiên Xích tặng ra ngoài!

Đủ thấy, thân phận đối phương khủng bố đến mức nào.

Trư Bát Giới cùng Sa Tăng đều hâm mộ.

Tôn Ngộ Không cũng ngây ngẩn cả người.

Hắn cũng biết Hồng Mông Lượng Thiên Xích là bảo vật cấp bậc gì, Tiên Thiên đệ nhất công đức chí bảo!

Tại trên phương diện công đức chí bảo, chỉ đứng sau Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp của Thái Thượng Thánh Nhân, về lực công kích, chỉ đứng sau vô thượng chí bảo Bàn Cổ Phiên!

Hiện tại, Chuẩn Đề Thánh Nhân muốn tặng cho hắn, dùng cái này bình ổn trận ân oán này?

Tôn Ngộ Không mộng bức!

Sư phụ lợi hại như vậy sao?

Đem Chuẩn Đề Thánh Nhân cùng Tiếp Dẫn Thánh Nhân dọa thành dạng này, cam nguyện đem vô thượng chí bảo tặng ra?

Ngay cả Tôn Ngộ Không vốn vô pháp vô thiên, một hồi cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

May mắn lúc này Minh Hà mở miệng: "Ngộ Không, đã là Chuẩn Đề Thánh Nhân cho, tự nhiên không cần chối từ, nhận lấy là được." Tôn Ngộ Không rốt cục phản ứng lại, trực tiếp nhận lấy Hồng Mông Lượng Thiên Xích, lập tức cảm giác được lực lượng khủng bố bên trong thước, so với Định Hải Thần Châm mạnh hơn vô số lần a!

Tôn Ngộ Không trong lòng kích động, mới ý thức được, hết thảy đều là thật.

Chuẩn Đề tuy rằng trong lòng đang rỉ máu, nhưng chỉ có thể cố nhịn, chỉ có thể tự an ủi, coi như tặng quà cho đồ đệ.

Dù sao, vì thôi động Tây Du đại kiếp, vì Tây Phương mưu đồ, hắn từng hóa thân thành Bồ Đề, trở thành sư phụ đầu tiên của Tôn Ngộ Không, dạy Tôn Ngộ Không không ít pháp thuật.

Cho nên Tôn Ngộ Không tự nhiên cũng tính là đồ đệ của hắn.

Chuẩn Đề cũng chỉ có thể an ủi mình như vậy.

Chuẩn Đề cười ha hả nói: "Ngộ Không nãi là Bổ Thiên thạch hầu, thừa nhận Bổ Thiên công đức, tự nhiên có tư cách đạt được Hồng Mông Lượng Thiên Xích." Minh Hà ngược lại cũng không nói thêm, chỉ nhìn về phía Linh Sơn, nhàn nhạt nói: "Bản tọa tới đây, còn có một chuyện khác." Chuẩn Đề nói: "Thánh Chủ cứ nói, chỉ cần bần đạo có thể giúp một tay, liền nghĩa bất dung từ!" Minh Hà cũng không trả lời, giơ tay hướng về Linh Sơn chộp một cái, Linh Sơn phát ra tiếng nổ

vang kịch liệt, tiếp đó một đạo linh quang từ trong Linh Sơn bay ra, hóa thành một khối mảnh vỡ đá kỳ quái.

Mảnh vỡ kia bên trong có Hỗn Độn vận chuyển, xem xét liền biết không phải vật phàm. "Tạo Hóa Ngọc Điệp!" Chuẩn Đề kinh hô một tiếng.

Tiếp Dẫn cũng không thể tin được nhìn xem mảnh vỡ kia.

Đều không nghĩ tới, trong Linh Sơn thế mà có một khối Tạo Hóa Ngọc Điệp!

Minh Hà đem Tạo Hóa Ngọc Điệp thu lại, nhàn nhạt nói: "Tốt, đồ vật Bản tọa đã lấy, xin cáo từ!" Nói xong, giơ tay vung lên, cuốn lấy Tôn Ngộ Không biến mất tại Linh Sơn.

Mãi cho đến khi Minh Hà rời đi rất lâu về sau, Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn mới nhìn nhau một cái, không khỏi cười khổ một tiếng.

Ngàn vạn lần không nghĩ tới, Tôn Ngộ Không lại bị Minh Hà thu làm đệ tử.

Cũng không có cách nào, hiện tại Minh Hà ai dám chọc a?

Người ta thế nhưng là Hồng Hoang đệ nhất nhân, ngay cả Thiên Đạo đều bị hắn luyện hóa, trực tiếp coi nhẹ quy tắc Thiên Đạo, viễn viễn không phải Hồng Quân có thể so sánh!

Nếu chọc cho người ta khó chịu, người ta trực tiếp một tát diệt sạch, mắt cũng không thèm chớp.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn hai người cũng trở về đạo trường, rời khỏi Đại Lôi Âm Tự.

Chư phật nhìn xem Đại Lôi Âm Tự vỡ nát, đều có chút khổ sở.

Nhất là thầy trò Đường Tam Tạng ba người.

Vốn đang cao cao hứng hứng thụ phong, không nghĩ tới gặp phải

chuyện như thế này, làm cho bọn họ rất bất đắc dĩ.

Bất quá, Tôn Ngộ Không bị loại đại nhân vật kia thu làm đệ tử, làm cho ba người trong lòng càng thêm không thoải mái.

Lúc này, có người hỏi Như Lai: "Phật Tổ, thanh niên vừa rồi rốt cuộc là ai a, cảm giác nhị vị Thánh Nhân cũng đều sợ hãi hắn?" Như Lai trong mắt lóe lên một vòng sợ hãi, nói: "Hắn chính là Hồng Hoang đệ nhất nhân, Minh Hà Thánh Chủ!" Minh Hà Thánh Chủ!

Nghe lời này, tất cả mọi người trong lòng đều nhấc lên thao thiên ba lan!

Thật sự là nhân vật trong truyền thuyết kia!

Giết Hồng Quân, đồ Dương Mi, hợp Địa Đạo, luyện Thiên Đạo, trở thành Hồng Hoang đệ nhất nhân!

Không nghĩ tới, tại hôm nay lại được gặp Minh Hà Thánh Chủ trong truyền thuyết!

Mỗi người đều hâm mộ Tôn Ngộ Không, có thể được Minh Hà Thánh Chủ thu làm đệ tử, thật là thiên đại phúc phận a!

Ba người Đường Tam Tạng trong lòng càng không phải tư vị. "Sư phụ, Đại sư huynh bị Minh Hà Thánh Chủ thu làm đệ tử, ai." Trư Bát Giới khẽ thở dài một tiếng, mặt mũi tràn đầy hâm mộ.

Đường Tam Tạng: "....." Như Lai nghiêm khắc nói: "Minh Hà Thánh Chủ nãi là Hồng Hoang đệ nhất nhân, Hồng Hoang Thánh Chủ, người duy hệ Hồng Hoang vận chuyển, chí cao vô thượng, về sau bất kỳ người nào không được tùy tiện thảo luận Thánh Chủ, nếu không... trục xuất Phật môn!" Lời này vừa nói ra, lập tức người trong cả Đại Lôi Âm Tự đều không dám nhắc lại Minh Hà cùng Tôn Ngộ Không.

Chỉ là ở trong lòng, hình tượng Minh Hà lại vung đi không được.

Minh Hà mang theo Tôn Ngộ Không về trong Huyết Hải, nhàn nhạt nói: "Về sau Địa Phủ chính là nhà của ngươi, Hoa Quả Sơn hay Địa Phủ tùy ý ngươi đi." Tôn Ngộ Không trong lòng vẫn tràn đầy nghi hoặc, không rõ sư phụ mình rốt cuộc là thân phận gì.

Cung kính hỏi: "Sư phụ, người rốt cuộc là thân phận gì a?" Minh Hà nói: "Ngươi chỉ cần nhớ kỹ, Bản tọa là sư phụ ngươi, phổ thiên chi hạ, trong vòng Hồng Hoang, không ai dám chiêu chọc, biết chưa?" Tôn Ngộ Không toàn thân run lên, cung cung kính kính nói: "Sư phụ, yêm lão tôn đã biết!" Minh Hà vung tay lên, để Tôn Ngộ Không lui xuống, sau đó lấy ra toàn bộ Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Tạo Hóa Ngọc Điệp dung hợp thành công, biến thành một khối hoàn chỉnh, khôi phục phẩm giai, trở thành kiện Hỗn Độn Chí Bảo thứ hai của Minh Hà!

Như vậy, tiếp theo cũng nên dung hợp Bàn Cổ Phiên, Thái Cực Đồ cùng Hỗn Độn Chung!

Không, tại trước đó, phải dựa vào Hỗn Độn Ngọc Vũ Điệp tìm ra Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong mới được.

Minh Hà bây giờ đã có Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, muốn tìm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong tự nhiên cũng không khó như vậy, sau khi thôi diễn hơn vạn năm, rốt cục xác định được vị trí của hai loại Hỗn Độn Nguyên Linh này! "Cũng nên đi tìm rồi!" Minh Hà lên đường, tiến vào Hỗn Độn, bắt đầu tìm kiếm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Hư Vô Bí Phong!

Trong hư vô Hỗn Độn, Minh Hà đi nhanh, trong tay cầm Tạo Hóa Ngọc Điệp đang dẫn đường.

Căn cứ theo Tạo Hóa Ngọc Điệp thôi diễn hiển thị, cự ly gần nhất là Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, lấy tốc độ của hắn, đại khái cần hơn hai trăm năm mới có thể đến nơi.

Chương 110

Một đường thông suốt không trở ngại, rốt cục tại hai trăm năm sau, Minh Hà nhìn thấy trong Hỗn Độn có một ngọn núi lớn đứng sừng sững.

Dựa theo Tạo Hóa Ngọc Điệp hiển thị, Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng đang ở trên ngọn núi này. "Ngọn núi này, có chút cổ quái." Minh Hà lầm bầm một tiếng, trực tiếp một bước đi vào trong núi, nồng đậm Hỗn Độn chi lực cuồng dũng mà ra, cả ngọn núi đều phảng phất như do Hỗn Độn chi lực ngưng tụ thành vậy. "Thật mạnh thời gian chi lực!

Ở bên trong, chẳng lẽ có một dòng sông thời gian?

Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng sẽ ở trong loại địa phương này?" Minh Hà trong lòng phi thường hiếu kỳ, không khỏi xông vào.

Bốn phía nồng đậm Thời Gian pháp tắc lấp lóe bất định.

Rất nhanh, Minh Hà tiến vào trong dòng sông thời gian, bốn phía tất cả đều là ngũ thải quang mang.

Rất nhanh Minh Hà đã đi tới cuối con đường, tại trong núi trông thấy một cái động phủ, trong động phủ tràn đầy ma khí.

Động phủ kia không biết đã tồn tại bao lâu, Minh Hà cũng không biết bên trong có cái gì.

Lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp xem xét, xác định Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng đang ở trong động phủ.

Minh Hà thu hồi Tạo Hóa Ngọc Điệp, trực tiếp đi vào bên trong.

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo tiếng cười to vang lên. "Ha ha, Dương Mi đạo hữu, chúng ta tìm được Ma Viên động phủ rồi, thật sự

là quá tốt!" Một đạo thanh âm hào sảng vang lên.

Tiếp đó, Minh Hà trông thấy bên ngoài bay vào ba người.

Minh Hà nhìn thấy ba người này, không khỏi trong lòng khẽ động, có chút kinh ngạc.

Ba người này, chính là La Hầu, Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân!

Ba người bọn họ sao lại ở chỗ này?

Không đúng!

Dương Mi cùng Hồng Quân sớm đã tử vong, không có khả năng ở loại địa phương này, La Hầu cũng đang ở trong Địa Phủ, sẽ không rời đi Địa Phủ, vậy bọn họ rốt cuộc là ai?

Minh Hà suy nghĩ một chút, biến hóa dung mạo, tướng mạo trở nên bình thường hơn một chút, sẽ không giống như bản thể nhìn yêu dị như vậy, trường tương cũng phổ thông đi nhiều.

Rất nhanh, ba người rơi xuống đất, nhìn thấy Minh Hà. "Di?

Trong này đã có một vị đạo hữu rồi.

Không biết đạo hữu có phải cũng là tới tìm Ma Viên động phủ hay không?" Người mở miệng chính là La Hầu.

Minh Hà lúc này mới phát hiện, tu vi ba người này đều là Chuẩn Thánh, trong đó chỉ có La Hầu là Chuẩn Thánh trung kỳ, hai người còn lại đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Minh Hà trong nháy mắt minh bạch!

Hẳn là hắn kinh qua dòng sông thời gian, đã trở về thời đại trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Vừa khéo đụng phải La Hầu, Hồng Quân cùng Dương Mi ba

người liên thủ tìm kiếm Ma Viên động phủ!

Ma Viên thì Minh Hà cũng biết, đó là một Ma Thần trong Hỗn Độn, danh tiếng còn lớn hơn ba ngàn Ma Thần một bậc, là tiền bối của tất cả Ma Thần, bất quá bởi vì vẫn lạc quá sớm, cho nên cũng cũng không quá nổi danh.

Không nghĩ tới, ở đây lại có Ma Viên động phủ?

Chẳng lẽ Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng ở bên trong Ma Viên động phủ?

Minh Hà quyết định trước hòa nhập cùng bọn hắn tiến vào xem sao.

Đối mặt câu hỏi của La Hầu, Minh Hà cười cười: "Ta vừa khéo đi ngang qua nơi đây, vừa vặn trông thấy động phủ ở đây, cho nên tiến đến xem thử." La Hầu cười to một tiếng: "Ha ha, đạo hữu vận khí thật tốt a, đi đường đều có thể đụng phải Ma Viên động phủ!

Bất quá, đụng phải chúng ta!

Ta gọi là La Hầu, vị này là Dương Mi đạo nhân, vị này là Hồng Quân đạo hữu!

Lần này có chúng ta ở đây, nhất định có thể tại trong động phủ đạt được không ít chỗ tốt." Dương Mi đạo nhân và Hồng Quân đều đối với Minh Hà cười một cái, chỉ là trong nụ cười lại không có bao nhiêu chân thành, không giống La Hầu hào mại như vậy.

Hiển nhiên, đối với việc Minh Hà chia sẻ tài nguyên, hai người tự nhiên sẽ không cao hứng như vậy.

Minh Hà không nhìn Dương Mi đạo nhân cùng Hồng Quân, đối với La Hầu cười cười: "Bần đạo Minh Hà." "Minh Hà đạo hữu, chúng ta tiến vào thôi." La Hầu cười ha hả nói, sau đó dẫn đầu đi vào bên trong động phủ.

Minh Hà cũng đi theo phía sau La Hầu.

Dương Mi đạo nhân cùng Hồng Quân nhìn nhau một cái, thu lại tâm tư riêng của mình, đi theo La Hầu cùng Minh Hà cùng một chỗ đi vào.

Ma Viên động phủ phi thường lớn, bên trong có động thiên khác, sau khi đi vào là một cái sơn cốc to lớn, bên trong thung lũng sơn thanh thủy tú, linh khí sung túc, xác thực được xưng tụng là một nơi tốt.

Minh Hà sau khi đi vào lại nhíu mày.

Hắn nhanh chóng khóa chặt một cái cự tháp màu đen ở giữa!

Hắn có thể cảm nhận được Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng đang ở trong tòa tháp kia!

Minh Hà không chút do dự vọt tới cự tháp! "Minh Hà đạo hữu, vạn vạn không thể xúc động a!" La Hầu sắc mặt biến đổi, tranh thủ thời gian lớn tiếng nhắc nhở.

Đây chính là Ma Viên động phủ!

Ma Viên đại danh đỉnh đỉnh a, tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, động phủ của hắn tất định phi thường nguy hiểm, bọn hắn tuy rằng thân là Chuẩn Thánh, sau khi đi vào cũng phải cẩn thận từng li từng tí, nếu không, chết như thế nào cũng không biết.

Hồng Quân lại hừ lạnh một tiếng: "Không biết sống chết." Dương Mi đạo nhân thì ánh mắt lấp lóe nhìn xem Minh Hà, ngược lại không nói gì, phản giác cảm thấy có Minh Hà đi dò thám đường cũng là chuyện tốt.

Minh Hà không để ý đến bọn hắn, trực tiếp bay về phía cự tháp.

La Hầu cắn răng một cái, cũng chỉ có thể nhanh chóng đuổi theo Minh Hà.

Hai người trong nháy mắt đã đến trước tháp, trên đường đi cũng không có gặp phải nguy hiểm.

Minh Hà cùng La Hầu trực tiếp đi vào trong tháp.

Hồng Quân cùng Dương Mi đạo nhân nhìn nhau một cái, biết nơi này không có nguy hiểm rồi, thế là tranh thủ thời gian hóa thành trường hồng, nhanh chóng đuổi theo Minh Hà và La Hầu, cùng một chỗ đi vào trong cự tháp.

Vừa tiến vào cự tháp, bên trong liền tản mát ra ma khí nồng nặc.

Minh Hà trực tiếp nhìn thấy Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng tại tầng thứ nhất!

Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng nhìn như một khối bùn đất dơ bẩn không chịu nổi, lẳng lặng đặt ở trên một cái bàn thờ.

Bất quá, bên trong lại ẩn chứa Thổ Chi Nguyên Khí nồng đậm, đám người Hồng Quân xem xét cũng biết, thứ này tuyệt đối là chí bảo!

Minh Hà ánh mắt đảo qua, trực tiếp hướng về phía Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng chộp tới. "Hừ!

Đạo hữu vị miễn đắc ý quá sớm!

Đã đi theo chúng ta tiến đến, vậy thì thành thật một chút, chờ chúng ta đem đồ vật cần lấy lấy xong, ngươi lại nhặt những thứ còn lại đi." Hồng Quân hừ lạnh một tiếng, không chút do dự xuất thủ.

Thủ chưởng giơ lên, lấy ra Chính Khí Phất Trần, chỉ hướng về phía Minh Hà vung lên, tiếp đó hạo nhiên chính khí khủng bố dũng hiện về phía Minh Hà, nhanh chóng đem Minh Hà bao khỏa, sau đó Hồng Quân trực tiếp đi hướng Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, muốn đem nó thu vào tay.

Nhưng mà, đúng lúc này, một đạo khí tức khủng bố trực tiếp bộc phát ra.

Thánh uy khủng bố trực tiếp hàng lâm, rơi vào trên người Hồng Quân, Hồng Quân toàn thân run lên, tại chỗ bị định tại nguyên địa, động đậy không được! "Đồ vật Bản tọa nhìn trúng, ai dám động?" Minh Hà lạnh lùng nói, trong lời nói tràn đầy lãnh mạc cùng vô tình, làm cho Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân đều trong lòng hoảng hốt, sinh ra vô tận hàn khí.

Dương Mi đạo nhân trực tiếp đứng tại chỗ không dám động đậy. "Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Hồng Quân cùng Dương Mi đạo nhân trong lòng kinh hãi, không thể tin được nhìn xem Minh Hà.

La Hầu cũng trừng lớn mắt nhìn Minh Hà.

Không nghĩ tới, tùy tiện gặp được một người, lại là siêu cấp cường giả Hỗn Nguyên cảnh!

Vẻn vẹn Thánh uy đã lệnh bọn hắn khó mà chống đỡ!

Đẳng cấp thực lực này, quá kinh khủng!

Chương 111

Minh Hà sau khi chấn nhiếp ba người thì không do dự nữa, đi tới trước mặt Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, cầm lấy nhìn thoáng qua, lập tức cảm giác được lại có một cỗ Thổ Chi Nguyên Khí cường hãn duyên theo cánh tay dũng mãnh lao vào trong thân thể.

Xác thực là Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, không nghĩ tới lại ở trong Ma Viên động phủ.

Bất quá, cuối cùng cũng tìm được thứ này.

Như vậy tiếp theo chỉ cần đi tìm Hư Vô Bí Phong là được rồi.

Như hôm nay Minh Hà đã có Tạo Hóa Ngọc Điệp hoàn chỉnh, chuyện này ngược lại cũng không khó khăn như vậy.

Minh Hà suy nghĩ, cũng không có vội vã rời khỏi nơi này.

Nơi này tốt xấu gì cũng là Ma Viên động phủ, Ma Viên là tồn tại cấp bậc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, tại trong đông đảo Ma Thần, có thể nói là người cường đại nhất ngoại trừ Bàn Cổ.

Chỉ không biết vì cái gì, bỗng nhiên vẫn lạc.

Thế cho nên lúc Bàn Cổ khai thiên, Ma Viên cũng không có xuất hiện.

Nếu như lúc Bàn Cổ khai thiên có Ma Viên tại tràng, e rằng Bàn Cổ khai thiên cũng không đơn giản như vậy.

Dù sao Ma Viên cường đại, Bàn Cổ cũng có chút kiêng kỵ.

Cho nên, động phủ này ngoại trừ Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng ra, ngược lại cũng có giá trị đi tìm tòi.

Nghĩ thông suốt điểm này, Minh Hà bắt đầu đi lên tầng hai cự

tháp.

Khi Minh Hà thu lại Thánh uy, Hồng Quân mới thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy vừa rồi như từ quỷ môn quan đi dạo một vòng, nếu Minh Hà muốn hắn chết, e rằng hắn thật sự sống không nổi.

Hồng Quân có chút lòng còn sợ hãi, cùng Dương Mi đạo nhân nhìn nhau một cái, sau đó Hồng Quân hỏi: "Dương Mi đạo hữu, chúng ta nên làm thế nào cho phải?" Dương Mi đạo nhân nhìn về phía La Hầu, ý tứ rất rõ ràng, nghe theo ý kiến La Hầu.

La Hầu do dự một lát, sau đó nói: "Ta thấy Minh Hà đạo hữu cũng không phải loại người vô tình, chúng ta nếu đuổi theo, không làm một số việc xuất cách, hắn hẳn là sẽ không làm gì chúng ta." Hồng Quân cùng Dương Mi đạo nhân lần nữa nhìn nhau một cái, sau đó gật đầu, cùng nhau đi lên lầu.

Cùng lúc đó, Hồng Quân và Dương Mi đạo nhân bắt đầu dùng thần niệm giao lưu. "Dương Mi đạo hữu, Minh Hà là cao thủ Hỗn Nguyên cảnh!

A, lần này chúng ta e rằng phải tay trắng trở về." "Dương Mi đạo hữu, nghe nói ngươi có Bạo Thiên Đan, không biết có thể đối phó được Minh Hà hay không?" "......

Bần đạo xác thực có Bạo Thiên Đan, nhưng dùng để đối phó Minh Hà, e rằng có chút không ổn, thứ đó giá trị quá lớn." "Dương Mi đạo hữu!

Đây chính là Ma Viên động phủ a!

Bên trong không biết có bao nhiêu đồ tốt, ngươi cam tâm tình nguyện đem tất cả bảo vật chắp tay nhường cho sao?

Hắn bất quá chỉ là một cái Hỗn Nguyên cảnh mà thôi, có Bạo Thiên Đan của ngươi tại, chúng ta tất định đại hoạch toàn thắng!

Đến lúc đó, ngươi cầm bảy thành bảo vật, như thế nào?" "Ân...

Tốt a, nếu như phát hiện bảo vật có giá trị tương đối cao, có thể thử một lần." Đạt được Dương Mi đạo nhân trả lời, Hồng Quân không khỏi lộ ra một tia dáng tươi cười.

Lạnh lùng hừ một tiếng, Hỗn Nguyên cảnh thì như thế nào?

Nhất dạng nằm trong tính toán của ta!

Đến lúc đó Bạo Thiên Đan vừa ra, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng tất chết không nghi ngờ!

Nghĩ như vậy, đám người Hồng Quân đã lên đến tầng hai.

Cự tháp tổng cộng có năm tầng, tầng thứ nhất là Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, tầng thứ hai lại bày biện một cây gậy màu đen!

Cây gậy tản ra khí tức Hỗn Độn nồng đậm, bên trong phảng phất cất giấu vô tận thiên uy, chỉ nhìn thoáng qua, liền cảm thấy hắc côn này không giống bình thường! "Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn!" Nhìn thấy cây gậy màu đen kia, Hồng Quân không khỏi kinh hô một tiếng, hai mắt toát ra quang mang tham lam.

Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn!

Đây chính là Hỗn Độn Chí Bảo sát phạt của Ma Viên a!

Hỗn Độn Chí Bảo a!

Toàn bộ Hỗn Độn cũng mới chỉ có mấy kiện mà thôi!

Không nghĩ tới, lại đặt ở chỗ này!

Đối với bất kỳ người nào, đây đều là một loại hấp dẫn cực lớn!

Minh Hà nhìn thấy cây gậy kia cũng hô hấp trì trệ.

Khí tức khủng bố tản ra từ cây gậy, xác thực là cấp bậc Hỗn Độn Chí Bảo!

Không nghĩ tới, trong Hỗn Độn còn có Hỗn Độn Chí Bảo khác!

Nếu có thể đạt được thêm mấy kiện Hỗn Độn Chí Bảo, như vậy về sau khi đối kháng Đại Đạo, cũng tất nhiên không khó khăn như vậy.

Ma Viên động phủ, thật sự là tuyệt diệu a.

Hoặc là nói, trong Hỗn Độn, thật sự là cơ duyên khắp nơi, có nhiều đồ tốt như vậy.

Minh Hà lần thứ nhất nhập Hỗn Độn, tìm được một cái Hỗn Độn bí cảnh, đạt được Đại Đạo Chủng Tử, ngưng tụ Đại Đạo Chân Thân!

Hiện tại, càng tìm được Ma Viên động phủ, đạt được Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng không nói, còn gặp được một kiện Hỗn Độn Chí Bảo!

Vẻn vẹn là bảo tháp tầng hai, không biết tầng thứ ba, tầng thứ tư thậm chí tầng thứ năm, lại sẽ có đồ tốt gì?

Minh Hà không chút do dự đi về phía Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn!

Nhưng cùng lúc đó, Hồng Quân nhìn Dương Mi đạo nhân một cái.

Dương Mi đạo nhân cắn răng một cái, cuối cùng hạ quyết tâm, trong tay nhoáng một cái, lòng bàn tay xuất hiện một khỏa đan dược có khí tức hủy diệt cực kỳ khủng bố!

Đan dược này, chính là Bạo Thiên Đan!

Đan dược khủng bố có thể uy hiếp Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, cũng là sát chiêu lớn nhất của Dương Mi đạo nhân. "Oanh ~" Dương Mi đạo nhân không chút do dự vung tay lên, đan dược nhanh chóng bay về phía Minh Hà, trực tiếp tại trước người Minh Hà bạo khai! "Dương Mi đạo hữu!

Ngươi làm gì!" La Hầu nhìn thấy một màn này, không khỏi kinh

hô một tiếng, lớn tiếng hô.

Hắn cũng không nghĩ tới, Dương Mi đạo nhân lại sẽ vào lúc này ra tay với Minh Hà!

Vừa ra tay, chính là Bạo Thiên Đan khủng bố!

Đây là tồn tại có khả năng giết chết Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên a!

Không nghĩ tới Dương Mi đạo nhân lại ra tay với Minh Hà!

Đối mặt La Hầu chất vấn, Dương Mi một câu cũng không nói, chỉ lãnh tuấn trừng trừng nhìn Minh Hà. "Ầm ầm ~" Uy lực bạo tạc khủng bố lệnh toàn bộ cự tháp đều đang run rẩy.

Dương Mi đạo nhân ánh mắt lấp lóe nhìn chằm chằm phía trước.

Hồng Quân cũng cực kỳ hưng phấn, vừa rồi Minh Hà làm hắn mất mặt, hiện tại rốt cục phải chết!

Hơn nữa, còn có thể đạt được nhiều đồ tốt như vậy.

Hồng Quân đương nhiên hưng phấn!

Phải biết, tầng thứ hai đã có thể thu hoạch được đồ tốt như thế, như vậy ba tầng bên trên khẳng định còn có càng nhiều đồ tốt hơn!

Nếu có thể nổ chết Minh Hà, như vậy những vật kia, đều là của bọn hắn!

Hiện tại Bạo Thiên Đan vừa ra, Minh Hà hẳn là chết chắc rồi!

La Hầu kinh hãi muốn tuyệt, nhanh chóng đối với Minh Hà hô: "Minh Hà đạo hữu, cẩn thận!

Đây là Bạo Thiên Đan, nếu bị nó oanh tạc, Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cũng khó thoát kiếp này!" Không thể không nói, so với hai kẻ toan tính chó má, vô sỉ chi đồ là Hồng Quân cùng Dương Mi, La

Hầu ngược lại lộ ra trung hậu lương thiện hơn nhiều.

Hiện tại Minh Hà mới hiểu được, vì sao từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, Hồng Quân thành thánh, trên đại địa Hồng Hoang nơi nào cũng lưu truyền tin đồn La Hầu bạo ngược âm hiểm, cùng hung cực ác.

La Hầu trụy nhập Ma đạo, cố ý châm ngòi quan hệ Long Phượng Lân tam tộc, tạo thành Long Hán đại kiếp.

Cuối cùng, Hồng Quân ra tay tại đại địa Tây Phương tru diệt La Hầu, cứu vớt chúng sinh Hồng Hoang.

Chương 112

Giờ khắc này, Minh Hà đối với cách nói này biểu thị vô cùng hoài nghi.

Nếu không phải Minh Hà giờ phút này kinh qua thời gian trường hà loạn lưu vô ý xông vào Ma Viên động phủ, vừa khéo gặp được bọn hắn ở thời đại trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Hắn khẳng định cũng sẽ cho rằng bản tính La Hầu xác thực hung tàn bạo ngược.

Chỉ là sau khi ở chung, dưới sự so sánh tận mắt nhìn thấy của Minh Hà, hắn phát hiện La Hầu kia so với Hồng Quân và Dương Mi, không biết phải lương thiện trung hậu hơn bao nhiêu lần.

Giờ khắc này Minh Hà mới hoàn toàn hiểu rõ.

Lịch sử vốn là do kẻ thắng lợi viết nên.

Tại Hồng Hoang Long Hán đại kiếp, sau khi Hồng Quân tru sát La Hầu đoạt được quyền hành Hồng Hoang, liền cố ý điên đảo hắc bạch, bóp méo sự thật, đem La Hầu miêu tả thành một tội nhân thập ác bất xá của Hồng Hoang.

Cụ thể Long Hán đại kiếp cùng chuyện La Hầu bị tru diệt lúc đó phát sinh như thế nào, Minh Hà không được biết.

Bất quá đoán chừng với tính cách trung hậu sảng lãng thẳng thắn của La Hầu, đâu thể nào là đối thủ của Hồng Quân, một lão hồ ly âm chí, mưu kế đa đoan như vậy!

Cho nên Minh Hà đoán chừng, Long Hán đại kiếp lúc đó, là cái bẫy do Hồng Quân cố ý thiết hạ, dẫn La Hầu vào tròng.

Dẫn phát Long Hán đại kiếp, ý chí chi lực của Thiên Đạo có thể bị

suy yếu một chút, như vậy mới có thể để con đường Hợp Đạo của Hồng Quân đi càng thêm thuận lợi!

Điều mà Hồng Quân kia vẫn luôn theo đuổi chẳng phải là lấy thân hợp đạo, sau đó thay thế Thiên Đạo, triệt để trở thành chí tôn đứng trên vạn vật trong Hồng Hoang hay sao?

Còn nữa, lúc đó thực lực La Hầu mạnh hơn Hồng Quân.

Cái gọi là ngọa tháp chi trắc, khởi dung nhân hãn thụy (bên cạnh giường ngủ, sao dung kẻ khác ngủ ngáy).

Vì để triệt để nắm giữ quyền hành toàn bộ Hồng Hoang, Hồng Quân sẽ không phóng nhậm một người có thực lực cao hơn hắn tồn tại ở đại địa Hồng Hoang!

Cho nên, La Hầu chỉ có thể chết! "Ầm ầm!" Tiếng nổ vang chấn thiên triệt để, tiếng oanh minh tựa hồ muốn đem toàn bộ chư thiên vạn giới oanh tạc đến lung lay sắp đổ.

Hồng Quân cùng Dương Mi ánh mắt âm chí lại kích động.

Cách thành công lại tiếp cận thêm một bước!

Chỉ cần đạt được kiện Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn này.

Như vậy hai người Hồng Quân cùng Dương Mi có lòng tin liên thủ đem Minh Hà triệt để tru sát!

Sau đó đem toàn bộ bảo vật ở ba tầng còn lại trong hắc sắc cự tháp của Ma Viên động phủ quét sạch sành sanh!

Bọn hắn cảm thấy bảo vật trong hắc sắc cự tháp có thể nói là kinh thiên hãi địa, làm cho người ta thần vãng!

Ngay cả Hỗn Độn Chí Bảo - thứ mà trước đây ở trong Hỗn Độn chưa bao giờ gặp qua - cũng đều xuất hiện, vậy đồ tốt ở ba tầng còn

lại trong tháp còn cần phải nói nữa sao?

Thậm chí có khả năng tại ba tầng còn lại có tàng chứa công pháp cùng bí tân để đột phá đến Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới!

Cho nên, người lai lịch bất minh, tên gọi Minh Hà trước mắt này nhất định phải chết!

La Hầu nhìn Minh Hà đứng ở nơi đó như tượng gỗ không nhúc nhích, tựa hồ lâm vào một loại trạng thái bế quan huyền ảo nào đó, trong lòng cũng uất ức không thôi.

Chẳng lẽ người này không sợ chết sao?

Mình đã hảo tâm nhắc nhở, vì sao người này không có một điểm động tĩnh?

Kỳ thực đối với Minh Hà, Bạo Thiên Đan là cái gì?

Đối với Minh Hà hoàn toàn không có bất kỳ uy hiếp gì!

Cho dù ngay trước mặt bọn hắn nuốt sống một trăm khỏa Bạo Thiên Đan, Minh Hà vẫn như cũ hào phát vô tổn!

Bởi vì tại trong Ma Viên động phủ này, Dương Mi cùng Hồng Quân bất quá chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh mà thôi!

So sánh với cảnh giới của Minh Hà, có thể nói là phù du lay đại thụ.

Trong tay Chuẩn Thánh cảnh giới có thể có bảo vật tốt gì?

Đối với Minh Hà, bất quá chỉ là một đống sắt vụn mà thôi!

Tâm niệm vừa động, Minh Hà điều chuyển pháp lực tu vi, động dụng Không Gian pháp tắc. "Ầm ầm!" Hủy diệt chi lực bên trong Bạo Thiên Đan rốt cục ngưng tụ đến cực hạn, bỗng nhiên phát sinh bạo tạc kịch liệt nhất, chấn chiến nhất.

Trong khoảnh khắc, không gian nơi Minh Hà vừa đứng hoàn toàn sụp đổ yên diệt!

Vô số lỗ đen bị Bạo Thiên Đan tạc liệt ra lít nha lít nhít, từ bên trong phun trào ra khí tức hủy diệt, làm cho người ta kinh cụ vô cùng.

Vô số nguyên tố Địa Phong Thủy Hỏa mang theo hỗn độn chi khí tàn phá bừa bãi, uy áp khủng bố hầu như muốn đem đám người áp sập! "Ha ha!

Biết Bạo Thiên Đan của Dương Mi ta lợi hại rồi chứ!

Dám cùng ta đoạt bảo bối?

Nhìn xem ngươi có mệnh cầm hay không!" Dương Mi sướng khoái cười to nói. "Không sai, Hỗn Độn Chí Bảo hiếm thấy như thế phải thuộc về chúng ta sở hữu!" Hồng Quân cũng hân hoan không thôi nói.

Chỉ có La Hầu một mặt ngưng trọng, nắm chặt nắm đấm.

Ngay cả hắn cũng không biết, vì sao lại đối với Minh Hà có một loại cảm giác thân thiết đặc thù.

Hiện tại Minh Hà chết rồi, hắn cảm giác tâm tư uất ức, khó chịu vô cùng!

La Hầu a xích nói: "Dương Mi!

Hồng Quân!

Không nghĩ tới hai người các ngươi tâm tư ác độc như thế, vì một kiện bảo vật cư nhiên đối với Minh Hà thống hạ sát thủ!

Ta La Hầu thật xấu hổ khi làm bạn với các ngươi!

Minh Hà kia thực lực cảnh giới đều mạnh hơn chúng ta, đều là tiền bối của chúng ta!

Chúng ta không phải vẫn luôn hi vọng có thể đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên sao?

Hoặc có lẽ Minh Hà tiền bối có thể chỉ điểm chúng ta tiến cảnh, để chúng ta đạt được đột phá!

Hiện tại người chết rồi, cái gì cũng bị mất!" Hồng Quân âm trắc trắc nói: "La Hầu!

Chớ có si tâm vọng tưởng!

Tại trong Hỗn Độn, hết thảy đều bằng thực lực và nắm đấm nói chuyện!

Minh Hà kia cố nhiên thực lực viễn viễn mạnh hơn chúng ta, nhưng hắn trong mắt ta bất quá chỉ là sâu kiến mà thôi!

Huyễn tưởng để hắn giúp ngươi đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới?

Ngươi thật quá ngây thơ rồi!

Quả thực là si tâm vọng tưởng!" Dương Mi nhe răng cười nói: "Người chết vì tiền, chim chết vì ăn!

Ai bảo Minh Hà cùng chúng ta tranh đoạt bảo bối!

Chuốc lấy họa sát thân thì không thể trách chúng ta!

Đừng quên, tòa tháp đen to lớn này phía trên còn có ba tầng nữa!

Bây giờ hắn chết rồi, thiếu đi một cái cạnh tranh đối thủ, vậy bảo bối phía sau chẳng phải đều là vật trong bàn tay chúng ta sao?" "Ha ha!

Dương Mi đạo hữu nói đúng a!" Hồng Quân cười to nói.

La Hầu phẫn nộ vô cùng, một đôi mắt như phun lửa hung hăng trừng trừng nhìn Dương Mi cùng Hồng Quân hai người.

Nếu không phải tòa hắc sắc cự tháp này cổ quái kinh hiểm, khắp

nơi ám tàng sát cơ, một mình La Hầu khó mà tìm tòi hoàn thành, hắn đã sớm cùng hai người này đường ai nấy đi!

La Hầu cứ ngỡ Hồng Quân và Dương Mi đều là đồng đạo, mọi người cùng nhau luận đạo tỉ thí, tìm báu vật tu luyện, hình với bóng không rời.

Nhưng trải qua chuyện này, hình tượng của Hồng Quân cùng Dương Mi trong lòng La Hầu đã sớm sụp đổ!

"Đúng là hai kẻ tiểu nhân vô sỉ!" La Hầu phẫn nộ bất bình thầm nghĩ.

Chương 113

Sau một hồi lâu, dư ba do Bạo Thiên Đan tạo thành rốt cuộc cũng tán đi.

Không gian nơi này ngoại trừ có một vài vết tích vụ nổ ra thì đã trở nên thanh minh một mảnh.

Hồng Quân và Dương Mi hai người trừng lớn mắt, nhìn về phía phương hướng vụ nổ, muốn tìm kiếm cây Hỗn Độn Diệt Thần Côn kia.

Đáng tiếc nhìn đi nhìn lại, đều không phát hiện tung tích của Hỗn Độn Diệt Thần Côn đâu cả.

Hồng Quân không khỏi hồ nghi nói: "Quái lạ!

Hỗn Độn Diệt Thần Côn kia chẳng lẽ cũng bị Bạo Thiên Đan nổ thành hư vô rồi sao?" Dương Mi cười lạnh nói: "Có khả năng sao?

Hỗn Độn Diệt Thần Côn kia nãi là Hỗn Độn Chí Bảo, một trăm viên Bạo Thiên Đan đồng thời nổ tung cũng không thương tổn được Hỗn Độn Diệt Thần Côn mảy may!

Chẳng lẽ ngươi cho rằng Dương Mi ta ngốc rồi sao?

Nếu không biết Hỗn Độn Diệt Thần Côn không có việc gì, Dương Mi ta cũng sẽ không đoạn nhiên sử dụng Bạo Thiên Đan!" "Hai vị đang tìm cái này sao?" Đột nhiên, một trận thanh âm bỉ di từ sau lưng Dương Mi và Hồng Quân truyền đến.

Hai người sợ tới mức toàn thân run lên, quay đầu nhìn lại.

Người ở phía sau nheo mắt mang theo ý cười trào phúng kia không phải Minh Hà thì là ai?

Giờ phút này trong tay Minh Hà đang cầm Hỗn Độn Diệt Thần Côn, cười như không cười nhìn Dương Mi cùng Hồng Quân.

Nguyên lai, tại thời điểm Bạo Thiên Đan phát sinh vụ nổ kịch liệt cuối cùng kia, Minh Hà đã sớm động dùng Không Gian Pháp Tắc trốn ra sau lưng Dương Mi cùng Hồng Quân.

Sau đó già yểm khí tức, ẩn nặc thân ảnh.

Sở dĩ ẩn đi không thấy, là vì muốn để cho bộ mặt ti bỉ vô sỉ của Hồng Quân và Dương Mi hiện hình ngay tại trận!

Làm như vậy nguyên nhân một phương diện là Minh Hà muốn nghiệm chứng chuyện về sau Long Hán đại kiếp Hồng Quân tính kế La Hầu, một phương diện là để cho La Hầu nhìn rõ hành vi đê hèn của hai kẻ này.

Tuy rằng Minh Hà tự tin bằng thực lực của mình tuyệt đối sẽ không ngã xuống trong hắc sắc cự tháp quái dị này, nhưng hắn không muốn vì đại ý mà tạo thành hậu quả tai nạn!

Nơi này dù sao cũng là loạn lưu Thời Gian Trường Hà, tràn ngập rất nhiều chuyện phỉ di sở tư, không thể dùng lẽ thường đo lường.

Có thể tranh thủ La Hầu làm một cái bang thủ cũng không tệ!

Huống hồ La Hầu về sau chính là Diêm La Vương trong Địa Phủ của Minh Hà, cũng là người của Minh Hà.

Tuy rằng La Hầu trước mắt cùng La Hầu trong Địa Phủ sau này không có liên hệ tất nhiên, nhưng Minh Hà yêu ai yêu cả đường đi lối về, cảm thấy La Hầu trước mắt cũng thân thiết.

Hắn không ngại nhắc nhở La Hầu một phen, miễn cho La Hầu bị hai tên tiểu nhân Hồng Quân và Dương Mi ám hại.

“Minh Hà đạo hữu!

Ngài cư nhiên không sao?" La Hầu trừng lớn mắt, kinh hỉ nói.

"Điêu trùng tiểu kỹ mà thôi!" Minh Hà bỉ di nói: "Bằng vào hai con gà đất chó sành này cũng muốn mưu hại Minh Hà ta?

Nằm mơ đi thôi!" Hồng Quân và Dương Mi giờ phút này toàn thân như si khang, run rẩy không ngừng!

Đối với cục diện như vậy hai người hoàn toàn mộng bức!

Trong lòng Dương Mi dấy lên kinh thiên hãi lãng!

"Đại Đạo Pháp Tắc chi lực!" Hồng Quân kinh hô.

Dương Mi cũng hãi nhiên vô cùng.

Hắn không hiểu tại sao Minh Hà có thể bình an vô sự tránh được đòn đánh của Bạo Thiên Đan, hoàn toàn là nhờ vào sức mạnh của Pháp tắc Không Gian Đại Đạo!

Khóe miệng Minh Hà mang theo nụ cười hí ngược nói: "Hiện tại Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn đang ở trên tay bản tọa!

Các ngươi còn muốn sao?" Hồng Quân cùng Dương Mi hai người lập tức sợ tới mức xụi lơ trên mặt đất, kinh cụ vạn phần.

"Không cần!

Minh Hà đạo hữu cùng bảo vật này hữu duyên, hợp cai Minh Hà đạo hữu đoạt được!" Hồng Quân nặn ra một bộ mặt tươi cười còn khó coi hơn khóc nói.

"Không sai!

Hỗn Độn Chí Bảo, người tài ba cư chi, ngã đẳng cũng không dám tiếm việt nữa!" Trên mặt Dương Mi mang theo ý cười nịnh nọt nói.

Minh Hà trong tay cầm Hỗn Độn Diệt Thần Côn, vẻ mặt âm tình bất định nhìn Hồng Quân cùng Dương Mi.

Khoảnh khắc gian quanh thân Minh Hà tản mát ra từng tia từng sợi Đại Đạo Bản Nguyên chi khí, dưới sự áp bách của thánh uy hãn nhiên vô cùng, khiến cho Hồng Quân cùng Dương Mi đều có một loại cảm giác tâm đảm câu liệt!

Minh Hà dĩ nhiên đã động sát tâm!

Hắn đối với Hồng Quân cùng Dương Mi vốn không có hảo cảm gì!

Tên Hồng Quân kia coi chúng sinh linh Hồng Hoang là cá nằm trên thớt, vì siêu thoát Thiên Đạo và trộm lấy quyền hành Thiên Đạo mà nhiều lần chế tạo lượng kiếp tại Hồng Hoang!

Đem linh khí của cả Hồng Hoang làm cho ngày càng nghèo nàn, đem thiên địa Hồng Hoang làm cho ngày càng yếu ớt!

Dương Mi vốn đang ở trong Hỗn Độn yên lành, chịu sự châm ngòi của Hồng Quân năm lần bảy lượt đến đại địa Hồng Hoang tác loạn, cùng Minh Hà là địch!

Nếu không phải Minh Hà lấy lực lượng một người ngăn cơn sóng dữ, e rằng kinh thiên hạo kiếp do Dương Mi cùng Hồng Quân chế tạo tại đại địa Hồng Hoang đã sớm đem chúng sinh Hồng Hoang yên diệt rồi!

Thấy Minh Hà động sát tâm, Dương Mi cùng Hồng Quân sợ đến mồ hôi đầm đìa, hầu đầu không ngừng nhuyễn động, hiển nhiên đã kinh hoảng thất thố đến cực điểm!

Thậm chí Dương Mi cùng Hồng Quân đều đã chuẩn bị tốt cô chú nhất trịch!

Chỉ cần Minh Hà dám hãn nhiên đối với bọn hắn phát động tập kích, bọn hắn tuyệt đối sẽ sử xuất thần thông bảo mệnh mạnh nhất.

Dưới sự áp bách của khí tức Đại Đạo quanh thân Minh Hà, không

gian và thời gian nơi này đều phảng phất trở nên ngưng cố.

Trong tràng chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dốc thô trọng dị thường của Dương Mi cùng Hồng Quân.

La Hầu tự nhiên cũng phát hiện dị thường.

Hắn biết Minh Hà hiện tại một lòng chỉ muốn tru sát Dương Mi cùng Hồng Quân.

"Minh Hà đạo hữu!" La Hầu đẩu nhiên hét lớn một tiếng.

Minh Hà thản nhiên nói: "Chuyện gì?" "Ta có một cái bất tình chi thỉnh, mong Minh Hà đạo hữu có thể đáp ứng!" La Hầu cười có chút không tự nhiên, nhưng vẫn kiên trì nói với Minh Hà.

"Có chuyện cứ nói đi!" Minh Hà nheo mắt nói.

"Hy vọng Minh Hà đạo hữu có thể tha cho Hồng Quân và Dương Mi hai người này, La Hầu ta nhất định sẽ cảm kích bất tận!

Nếu như tha cho hai người bọn họ, La Hầu ta tự nguyện từ bỏ tất cả bảo bối trong hắc sắc cự tháp tại động phủ Ma Viên này!" La Hầu thái độ kiên quyết nói.

Kỳ thật La Hầu tuy rằng đối với hành vi đê hèn của Hồng Quân và Dương Mi bỉ thị không thôi, cũng nảy sinh ý nghĩ muốn đường ai nấy đi.

Chỉ là La Hầu người này trọng cảm tình, giảng nghĩa khí.

Hắn cảm thấy mặc kệ thế nào thì cùng hai người Hồng Quân, Dương Mi giao tình phỉ thiển, từng cùng nhau cầu đạo thiết tha, tịnh cùng nhau thám hiểm cả Hỗn Độn.

Tuy rằng bọn hắn bỉ ổi nhưng cũng không đáng chết bất đắc kỳ tử!

Minh Hà giờ phút này lại bất đắc dĩ đến cực điểm.

Cảm giác La Hầu người này cũng quá mức lương thiện và nhân từ rồi!

Tính cách như vậy tại trong Hỗn Độn chính là mệnh pháo hôi!

Thật không biết một thân thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ này hắn tu luyện như thế nào mà có được!

Vừa rồi Minh Hà ta đại phí chu chương như vậy, buông tha Bạo Thiên Đan để nó oanh nhiên nổ vang, sau đó động dùng Không Gian Pháp Tắc tàng nặc sau lưng Hồng Quân cùng Dương Mi, chính là để cho hai người kia lộ ra bộ mặt xấu xí ti bỉ.

Chẳng lẽ không phải là để cho La Hầu mở to mắt nhìn rõ loại người như vậy sao?

Không ngờ La Hầu cư nhiên còn cầu tình vì bọn hắn!

Thật uổng phí một phen khổ tâm của Minh Hà ta!

Nhìn cử động giờ phút này của La Hầu, không khỏi làm cho Minh Hà nhớ tới Vu Tộc.

Không sai!

Tính cách của La Hầu giờ phút này cùng Vu Tộc giống nhau như đúc, hào sảng, đại nghĩa, trọng tình nghĩa!

Minh Hà tức giận nói: “La Hầu!

Chương 114

Không cần ngươi hứa hẹn, bằng vào thực lực Chuẩn Thánh đê vi kia của ngươi, cũng tuyệt khó từ trong tay ta đoạt đi bất kỳ chí bảo nào trong hắc sắc cự tháp này!" La Hầu lập tức lăng trụ.

Minh Hà nói không sai!

La Hầu bất quá chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh, có thực lực gì từ trong tay Minh Hà đoạt bảo.

La Hầu hiện tại chỉ có thể cảm ứng được, thực lực Minh Hà tối thiểu là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cảnh giới.

Còn về phần Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên mấy trọng thiên, La Hầu cảm ứng không ra!

Cũng có khả năng là cảnh giới trên cả Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Bất quá bằng vào thực lực hiện tại của La Hầu, lại không thể vọng nhiên sủy độ!

"Vậy Minh Hà đạo hữu có yêu cầu gì?

Như thế nào mới có thể đáp ứng tha cho Hồng Quân cùng Dương Mi hai người?

Mời Minh Hà đạo hữu cứ nói đừng ngại!

Chỉ cần La Hầu ta có thể làm được, tuyệt không chối từ!" La Hầu thần sắc kiên định nói.

Giờ khắc này, Minh Hà thật có chút cảm giác dở khóc dở cười.

La Hầu cũng quá "mãng" rồi đi?

Không sợ Minh Hà giận dữ, liên đồng La Hầu cấp nhất tịnh tru sát

luôn sao?

Minh Hà cười như không cười nói: “La Hầu đạo hữu chớ vội, trước tiên nghe hai người kia nói gì đã!

Chỉ cần hai kẻ vô sỉ này có thể đưa ra đáp án khiến bản tọa hài lòng, ta tự sẽ chước tình xử lý!

Có thể sống hay không!

Toàn xem biểu hiện của bọn hắn!” Lời này làm cho La Hầu không khỏi đại hỉ quá đỗi.

Tuy rằng không để Minh Hà đương tức đồng ý tha cho Hồng Quân cùng Dương Mi, nhưng khẩu khí của Minh Hà đã hòa hoãn rồi.

Nếu Hồng Quân cùng Dương Mi đối với Minh Hà hảo ngôn hảo ngữ, thành khẩn nhận sai một phen, cũng chưa chắc không có khả năng sống sót!

Nghĩ tới đây, La Hầu lập tức đối với Minh Hà ôm quyền nói: “Đa tạ Minh Hà đạo hữu!” “Không cần cảm tạ ta!

Muốn tạ thì tạ chính ngươi của tương lai đi!” Minh Hà tùy ý nói.

“Tương lai của ta?

Ý tứ gì?” Giờ khắc này La Hầu trượng nhị hòa thượng sờ không được đầu não, kinh ngạc không thôi hỏi.

Minh Hà thần bí hề hề nói: “Việc này nói ra rất dài, ngày sau ngươi tự nhiên sẽ biết!” La Hầu gật gật đầu, không hề nói nhiều.

Trước mắt chuyện quan trọng nhất là cứu Hồng Quân cùng Dương Mi.

Những chuyện khác có thể đợi về sau có cơ hội từ từ dò hỏi Minh Hà.

Thấy La Hầu gấp gáp cầu tình, Hồng Quân cùng Dương Mi lập tức một lần nữa nhen nhóm hy vọng sống.

"Hy vọng Minh Hà đạo hữu có thể tha cho ta, Hồng Quân ta tuyệt đối sẽ không còn tham luyến bất kỳ bảo vật nào trong hắc sắc cự tháp nữa!" Hồng Quân không chút do dự thốt ra, nói đến kêu là tình chân ý thiết.

Nếu Minh Hà không biết Hồng Quân làm người như thế nào, e rằng cũng sẽ bị hắn lừa gạt!

"Minh Hà đạo hữu!

Dương Mi ta cũng sẽ không tranh đoạt bất kỳ bảo vật nào trong bảo tháp này nữa, cũng sẽ không đối với Minh Hà đạo hữu tâm sinh ác niệm!

Nếu có vi phạm, Dương Mi ta tình nguyện tao thụ thần hồn câu diệt chi kiếp!" Dương Mi cũng tín thệ đán đán, một bộ khẩu khí nghiêm túc nói.

Giờ phút này Minh Hà lâm vào trầm tư.

Hắn cũng không quyết định được chủ ý có nên giết bọn hắn hay không.

Lấy thực lực hiện tại của Minh Hà, muốn đánh giết Dương Mi cùng Hồng Quân không nên quá đơn giản.

Có thể nói, trong vòng một chiêu, Dương Mi cùng Hồng Quân tuyệt đối hẳn phải chết không nghi ngờ, ngay cả chân linh cũng sẽ bị yên diệt.

Hào vô khả năng phục sinh!

Chỉ là nhìn bộ dạng La Hầu khổ khổ ai cầu, xem ra La Hầu thật tâm không hy vọng Dương Mi cùng Hồng Quân chết trên tay hắn.

Nếu giết Dương Mi cùng Hồng Quân, La Hầu tuyệt đối sẽ đối với hắn tâm sinh úy cụ cùng phẫn uất.

Không chừng sẽ từ bỏ cơ hội tầm bảo trong hắc sắc cự tháp lập tức đào độn rời đi.

Cái hắc sắc cự tháp này quỷ quyệt kinh hiểm dị thường, nếu không có một bang thủ, Minh Hà cũng không dám khẳng định có thể hào phát vô tổn đi ra hay không.

Thôi đi!

Không bằng bán cho La Hầu một cái nhân tình!

Tạm thời tha cho Hồng Quân cùng Dương Mi.

Với chút thực lực ấy của Hồng Quân cùng Dương Mi, phản chính đối với Minh Hà cũng không tạo thành bất kỳ uy hiếp gì!

Giữ lại so với giết chết càng tốt hơn!

Tòa hắc sắc cự tháp này tổng cộng có năm tầng, ước chừng một tầng so với một tầng càng hung hiểm, cơ duyên đạt được cũng một tầng so với một tầng càng tốt.

Giữ lại hai người bọn họ ít nhất có thể coi như tấm mộc.

Có thể để cho hai người làm cảm tử đội, đi ở phía trước, có nguy hiểm thì trực tiếp để hai người bọn họ xông lên là được!

Nói trắng ra là, để Hồng Quân cùng Dương Mi làm pháo hôi!

Minh Hà chỉ cần thư thư phục phục chờ.

Đợi Hồng Quân cùng Dương Mi lấy thân thí hiểm, phá được chướng ngại cùng tai kiếp xong, tự sẽ thân thủ đem bảo vật dâng lên cho Minh Hà!

Đã định chủ ý, Minh Hà mạn bất kinh tâm nói: "Vậy bản tọa tha

cho cái mạng chó của các ngươi!

Hãy nhớ kỹ ân nhân cứu mạng của các ngươi là La Hầu!

Nếu không có hắn chấp ý thỉnh cầu, hai người các ngươi đã sớm thần hồn câu diệt!" "Vâng!

Ngã đẳng đã biết!" Hồng Quân cùng Dương Mi đối với Minh Hà cúi đầu khom lưng nói.

Tiếp theo hai người lại giả bộ mèo khóc chuột đối với La Hầu ngôn tạ một phen.

La Hầu than thở nói: "Hai người các ngươi cùng ta cũng là chí giao!

Cũng may Minh Hà đạo hữu không kế tiền hiềm, nguyện ý cho các ngươi cơ hội cải tà quy chính!

Về sau hai người chớ có mạnh lãng như thế nữa!

Mấy cái tâm tư hại người kia cũng không thể lại có!" "Đó là tự nhiên!" Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều vỗ ngực, tín thệ đán đán bảo đảm.

Minh Hà đều lười nhìn thẳng Hồng Quân cùng Dương Mi một cái.

Hắn thừa biết hai người này là cái dạng gì!

Hai con chó không đổi được nết ăn cứt!

Đợi chút nữa nếu phát hiện có bảo vật, không chừng lại sẽ xuất ra mấy cái ý tưởng xấu xa ác độc!

Hai người nói lời như vậy cũng chỉ có thể lừa gạt La Hầu thật thà chất phác thôi!

Minh Hà uy nghiêm nói: "Hai người các ngươi tuy rằng tử tội đã tha, nhưng hoạt tội khó miễn!

Tiếp sau đây, tại trong hắc sắc cự tháp này, mọi hoạt động của hai người đều phải chịu sự khu sử của ta!

Nếu không đáp ứng, bản tọa sẽ lập tức ra tay đem hai người các ngươi từ trong Hỗn Độn xóa tên!

Hai người các ngươi hiểu chưa?" "Minh bạch!

Ngã đẳng cam chịu sự khu sử của Minh Hà đạo hữu!" "Có chuyện gì Minh Hà đạo hữu cứ việc phân phó!

Vô luận lên núi đao xuống biển lửa, ngã đẳng tuyệt sẽ không chối từ!" Hồng Quân cùng Dương Mi hai người kẻ xướng người hoạ, không chút do dự đối với Minh Hà siểm mị nói.

Chương 115

"Đã như thế!" Minh Hà nhướng mày nói: "Vậy thì do hai người các ngươi đi trước dò đường đi!

Nhớ kỹ!

Phát hiện bảo vật thì trực tiếp lấy!

Một khi phát hiện hai người các ngươi có hành vi tư thôn, bản tọa tuyệt đối sẽ không nương tay!" Hồng Quân cùng Dương Mi hai người sững sờ!

Đây phân minh là lấy bọn hắn làm tấm mộc!

Bắt bọn hắn đi chịu chết!

Bên trong hắc sắc cự tháp này tuy rằng tràn ngập không ít Hỗn Độn dị bảo, nhưng nơi có dị bảo thường thường kỳ ngộ cùng phong hiểm tịnh tồn!

Nơi xuất hiện bảo vật càng trân quý, nguy hiểm trong đó càng khó dự liệu.

Có khả năng sẽ lạc được cái kết cục thân tử đạo tiêu!

Cái hắc sắc cự tháp tại động phủ Ma Viên này, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đã sớm thám hiểm qua.

Chỉ là khi hai người bọn họ ở bên ngoài hắc sắc cự tháp, đồng thời cảm thụ được một cỗ khí tức khủng bố lệnh người tâm đảm câu liệt, mao cốt tủng nhiên.

Sợ tới mức hai người lập tức dừng bước không tiến, nhìn nhau dưới, thần sắc hãi nhiên.

Hai người ngửi thấy được khí tức tử vong.

Cho nên một lần đó tại dưới sự uy hiếp của tử vong, hai người sinh sinh nhịn xuống xúc động tham bảo.

Sau này hai người một phen mật mưu, mới quyết định tính kế La Hầu.

Để cho La Hầu đi ở phía trước nhất, thay bọn hắn cản tai thừa thụ nguy cơ!

Nếu không thì!

Cơ duyên tốt như vậy, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đã sớm độc chiếm, làm gì có phần của La Hầu?

Tất cả kế hoạch đều đã tính tốt!

Ai biết được từ đâu toát ra một cái Minh Hà, sinh sinh đánh loạn kế hoạch của bọn hắn!

Hiện tại càng bị Minh Hà ngoạn lộng trong lòng bàn tay, nắm bắt tính mạng.

Vốn nên là La Hầu ở phía trước mở đường phá tan nguy cơ, như hôm nay lại tạo hóa trêu người, nhân vật hỗ hoán, thành bọn hắn phải ở phía trước làm pháo hôi.

Thảo nào Hồng Quân cùng Dương Mi hai người phải kêu khổ không ngừng!

Hồng Quân kéo ra một bộ mặt khổ qua nói: "Minh Hà đạo hữu, hay là chúng ta ở chỗ này hưu chỉnh bàn hằng một lát, đợi chút nữa cùng nhau đi?" Dương Mi lộ ra ý cười khổ sáp nói: "Minh Hà đạo hữu, cùng nhau đi thôi, ta sợ đến lúc ngộ kiến dị bảo, tâm sinh tham niệm, độc chiếm sau đó lại xúc phạm ngài!" Minh Hà đối với Dương Mi cùng Hồng Quân cười lạnh liên liên!

Xem ra tòa hắc sắc cự tháp này tuyệt đối không giống mặt ngoài

thoạt nhìn đơn giản và bình tĩnh như vậy.

Có khả năng tràn ngập phong hiểm cùng tai kiếp cực đại.

Nếu như không có nguy hiểm, Dương Mi cùng Hồng Quân tuyệt đối sẽ chạy nhanh hơn thỏ đi tìm bảo, làm gì có chuyện ở chỗ này đối với Minh Hà khổ khổ ai cầu.

Minh Hà cũng không nói lời nào, trực tiếp vung tay lên, trước mặt lập tức xuất hiện một cái án đài điêu kim lưu ngân, cổ phác tố nhã.

Trên mặt bàn bày đầy tiên tửu linh quả.

Minh Hà trợn trắng mắt nói: "Muốn hưu chỉnh bàn hằng cũng là ta cùng La Hầu!

Hai người các ngươi hiện tại bất quá chỉ là con chó mặc ta khu sử mà thôi!

Chớ có nhắc lại mấy cái yêu cầu vô lý kia!

Chạy nhanh thế ta tìm bảo đi!

Nếu chọc giận ta, bản tọa lập tức đem bọn ngươi tru sát tại đây, sau đó cắt lấy đầu làm dụng cụ đựng rượu!" Hồng Quân cùng Dương Mi sợ tới mức sắc mặt trắng bệch, chạy nhanh đối với Minh Hà quỳ lạy nói: "Là chúng ta đường đột!

Minh Hà đạo hữu yên tâm, chúng ta đi giúp ngài tìm bảo đây!" Minh Hà nhìn cũng không thèm nhìn bọn hắn một cái, bưng chén rượu đối với La Hầu nói: "La Hầu đạo hữu, mời!" Hồng Quân, Dương Mi phẫn hận nhìn Minh Hà.

Dựa vào cái gì?

Hai người các ngươi ở trong này nâng ly cạn chén, hảo bất khoái hoạt.

Lại bắt chúng ta làm trâu làm ngựa, mạo hiểm tính mạng đi bán

mạng cho Minh Hà?

Thấy Hồng Quân, Dương Mi như dưới chân mọc rễ đứng tại chỗ ngẩn người.

Minh Hà giận dữ!

Đối với hai người lớn tiếng quát lớn: "Còn không mau cút đi làm việc cho Minh Hà ta?

Chẳng lẽ muốn bản tọa kính hai người các ngươi một ly không thành?" Lời này vừa nói ra, Hồng Quân cùng Dương Mi sắc mặt kịch biến, như con thỏ bị hoảng sợ vắt chân lên cổ chạy về phía sâu trong tầng thứ hai của hắc sắc cự tháp!

Một lát sau, trong tầm mắt Minh Hà rốt cuộc không thấy thân ảnh Hồng Quân cùng Dương Mi nữa.

Tòa hắc sắc cự tháp này phi thường cổ quái.

Tại bên ngoài động phủ Ma Viên nhìn thì cùng bảo tháp tầm thường không có gì khác biệt.

Tiến vào bên trong mới phát hiện tòa hắc sắc cự tháp này xác thực biệt hữu động thiên.

Do như Tu Di tàng Giới Tử, không gian mỗi một tầng của bảo tháp lớn không biết bao nhiêu ức vạn trượng!

Tuy rằng không gian mỗi tầng bảo tháp không lớn bằng diện tích Huyết Hải của Minh Hà, nhưng so với đạo trường Kim Ngao Đảo của Thông Thiên Giáo Chủ thì dư dả!

Nếu không phải như vậy, vừa rồi Dương Mi ném ra viên Bạo Thiên Đan nổ tung đã sớm đem hắc sắc cự tháp phá hủy rồi!

Dương Mi cùng Hồng Quân hai người kinh cụ dưới, không muốn sống mà độn đào.

Cũng không biết độn đào bao lâu, hai người rốt cuộc cũng dừng lại.

"Nơi này hẳn là khoảng cách ít nhất mấy vạn dặm rồi đi!" Hồng Quân lòng còn sợ hãi nói.

Dương Mi gật gật đầu nói: "Yên tâm đi!

Nơi này cách chỗ tên Minh Hà kia rất xa, trong thời gian ngắn hắn đuổi không kịp đâu!" Hồng Quân phá khẩu đại mạ nói: "Tên Minh Hà đáng chết!

Hắc sắc cự tháp vốn là bảo địa chúng ta tìm được, không ngờ lại bị tên Minh Hà không biết từ đâu toát ra kia tu hú chiếm tổ!

Thật tức chết ta!" Dương Mi phẫn hận nói: "Thực lực Minh Hà hiển nhiên muốn cao hơn xa chúng ta, vì bảo mệnh, chúng ta nhu hư dữ ủy xà, hảo hảo phu diễn hắn mới được!" Hồng Quân nói: "Quái lạ!

Vì sao chúng ta ở trong Hỗn Độn chưa bao giờ gặp qua nhân vật như Minh Hà?

Ta cảm giác kẻ này so với Bàn Cổ - người được công nhận thực lực mạnh nhất trong Hỗn Độn - đều phải mạnh hơn vài phần!

Ta ở trên người hắn cũng cảm giác được một tia khí tức của Bàn Cổ!

Chẳng lẽ hắn có quan hệ với Bàn Cổ?" Dương Mi nói như mê sảng: "Ta cũng không biết!

Bàn Cổ kia tuy rằng thực lực vô thất, nhưng quá mức mạo tiến tìm chết!

Chịu ý chí của Hỗn Độn Đại Đạo khải kỳ, vẫn luôn muốn đem Tam Thiên Ma Thần chúng ta sát lục hầu như không còn, ngưng tụ khí

vận, hoạch đắc đại thế, hành sự khai thiên diễn hóa Hồng Hoang, sau đó đem chân nguyên của Tam Thiên Ma Thần chúng ta cấm cố tại trong Hồng Hoang Thiên Đạo, chịu Hồng Hoang Thiên Đạo khu sử, tịnh vì Hồng Hoang thiên địa sở dụng!" Hồng Quân cười lạnh nói: "Tam Thiên Ma Thần chúng ta há là phàm vật?

Bàn Cổ cũng quá mức y tưởng thiên khai!

Nếu không phải Lực Chi Pháp Tắc của Bàn Cổ quan tuyệt Tam Thiên Ma Thần, chúng ta đã sớm đem hắn tru sát!" Dương Mi than thở nói: "Đích xác!

Ta cùng Linh Mộc đạo nhân, Ngũ Hành đạo nhân, Âm Dương đạo nhân đám người liên thủ muốn đem Bàn Cổ trừ bỏ, đều bị Bàn Cổ an nhiên hóa giải!

Hại ta lộng đến đạo thể bị tổn thương, chật vật không chịu nổi!" Hồng Quân bất đắc dĩ nói: "Bàn Cổ thân cụ Lực Chi Pháp Tắc lợi hại nhất trong Hỗn Độn, trong tay lại có Khai Thiên Thần Phủ, Tích Địa Tạc, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Hỗn Độn Châu, những thứ này đều là Hỗn Độn Chí Bảo!

Khả vị là chịu Hỗn Độn Đại Đạo che chở, phúc nguyên thâm hậu, chúng ta hoàn toàn không có biện pháp!

Lần này nếu lấy được Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Độn Diệt Thần Côn, đối phó Bàn Cổ còn có một tia hy vọng!

Như hôm nay lại bị một kẻ không biết từ đâu toát ra như Minh Hà đánh vỡ tất cả hy vọng của chúng ta!" Dương Mi ai thanh thán khí nói: "Haizz!

Như hôm nay thực lực Bàn Cổ ngày càng mạnh, ta cảm giác khoảng cách thời gian hắn tru sát Tam Thiên Ma Thần chúng ta để chứng đạo không còn xa!

Ta cũng không muốn lạc được một cái kết cục thân tử đạo tiêu!" Hồng Quân cảm khái nói: "Đừng nhắc tới cái tên Bàn Cổ mất hứng kia nữa!

Ngươi có hay không phát hiện một chuyện kỳ quái?" "Chuyện gì?" Dương Mi nhịn không được dò hỏi.

"Mấy cái Nguyên hội rồi, vì sao chúng ta tới động phủ Ma Viên lại tổng không thấy thân ảnh Ma Viên?" Hồng Quân nói.

Chương 116

Dương Mi lúc này mới nhớ tới, hắn cùng Hồng Quân vô số Nguyên hội tới nay xác thực thường xuyên tại động phủ Ma Viên bàn hằng, nhưng không có đi vào hắc sắc cự tháp.

Chỉ là vô luận lần nào, từ trước tới giờ đều chưa từng cảm ứng được thân ảnh Ma Viên.

Dương Mi nói: "Ma Viên cũng là nhân vật kiệt xuất trong Tam Thiên Ma Thần chúng ta, kẻ này đản sinh thời gian so với ta còn sớm hơn, thực lực tại trong Tam Thiên Ma Thần cũng là nhất lưu!

Hắn không có khả năng sẽ bỏ mặc một tòa động phủ không tồi cùng dị bảo trong hắc tháp nơi này mà mặc kệ a!

Chẳng lẽ Ma Viên đi sâu vào Hỗn Độn tìm kiếm cơ duyên rồi?

Hay là đi nơi khác trong Hỗn Độn khai tịch động phủ mới?" Hồng Quân ngưng trọng nói: "Ta có một loại suy đoán, không biết có nên nói hay không!" Dương Mi tức giận nói: "Đều lúc nào rồi?

Đừng có bà bà mụ mụ nữa!

Tính mệnh của chúng ta còn đang nắm tại trong tay tên Minh Hà kia đây này!" Hồng Quân liếc Dương Mi một cái, nheo mắt tự thuật nói: "Có khả năng hay không Ma Viên hiện tại đang tiềm tàng tại trong hắc sắc cự tháp này?

Cũng có khả năng hắn đang bế quan tu luyện, muốn tìm cầu phương pháp đột phá tiến cảnh!

Cũng có khả năng hắn cố ý đem những dị bảo hãn kiến trong Hỗn Độn này thả ra, thỉnh quân nhập ông.

Tại trong hắc tháp thiết hạ tử cục, hấp dẫn các Hỗn Độn Ma Thần

khác đi vào!

Nếu Ma Viên giết được một cái Hỗn Độn Ma Thần, chỗ tốt có thể đạt được không cần ta nói nhiều rồi chứ?" Trong lòng Dương Mi dấy lên kinh thiên hãi lãng!

Đích xác có khả năng này!

Nếu có thể giết chết một cái Hỗn Độn Ma Thần, quang thi thể của hắn cũng đủ để so sánh với bất kỳ thiên tài địa bảo nào trong Hỗn Độn!

Có thể nói toàn thân đều là bảo bối!

Dùng để luyện chế pháp bảo cùng đan dược đều là dược liệu tốt nhất!

Bất quá đây không phải là quan trọng nhất.

Quan trọng là bên trong thi thể Ma Thần uẩn hàm một loại pháp tắc chi lực của Ma Thần đó.

Nếu được thi thể Ma Thần này, đủ để bằng vào đó hoạch đắc pháp tắc chi lực kia!

Cách đây không lâu, Dương Mi từng cùng Hồng Quân liên thủ tại trong Hỗn Độn tru sát một cái Hỗn Độn Ma Thần tên là Linh Bạo.

Từ trên thi thể hắn thu thập được không ít dược liệu tuyệt giai để chế tác pháp bảo và đan dược.

Vốn dĩ hai người chuẩn bị đem Bạo Chi Pháp Tắc của Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần thôn phệ hấp thu.

Nhưng về sau sợ nếu thân cụ khí tức Bạo Chi Pháp Tắc bị các Hỗn Độn Ma Thần khác phát hiện, tuyệt đối sẽ bị đám Hỗn Độn Ma Thần kia liên thủ sống sờ sờ nuốt chửng!

Tại trong Hỗn Độn, giữa Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần có một cái

ước định bất thành văn!

Đó là tuyệt đối không được đồng loại tương tàn!

Nếu không chúng Hỗn Độn Ma Thần tuyệt đối sẽ quần công chi!

Về phần Bàn Cổ, hoàn toàn là một cái dị số!

Thực lực quá mức cường hãn vô thất, Hỗn Độn Ma Thần hoàn toàn không có biện pháp với hắn!

Tức sử biết Bàn Cổ sớm có tâm tru sát Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần, bọn hắn cũng chỉ có thể nhẫn nhục chịu đựng, bỏ mặc mặc kệ!

Dương Mi cùng Hồng Quân không có thực lực như Bàn Cổ, chỉ có thể âm thầm hành sự, sự tình sát lục Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần tận lượng không để bại lộ.

Cho nên vừa rồi Dương Mi sử xuất Bạo Thiên Đan chính là dùng thi thể Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần làm dược liệu chế tác thành!

Dương Mi thất thần một hồi, mới kinh khủng nói: "Nếu thật sự như lời ngươi nói, Ma Viên tại trong hắc sắc cự tháp bố hạ kinh thiên sát cục, vậy lần này chúng ta chẳng phải là chết chắc rồi?" Hồng Quân thản nhiên nói: "Tên Ma Viên kia bất quá đản sinh so với chúng ta sớm hơn, chiếm được một chút tiên cơ mà thôi!

Thực lực khả năng cường hơn chúng ta!

Nhưng nếu hai người chúng ta liên thủ đối phó hắn, chưa chắc không có cơ hội thắng!" Dương Mi ác độc nói: "Kỳ thật chúng ta địch không lại Ma Viên cũng không quan hệ!

Đến lúc đó chúng ta có thể dẫn dụ Minh Hà!" Hồng Quân mắt sáng lên: "Kế này rất hay!

Vừa lúc Hỗn Độn Diệt Thần Côn kia cũng đang ở trong tay Minh Hà!

Có vật này làm chứng, đến lúc đó Ma Viên tuyệt đối sẽ không tha cho Minh Hà!

Chờ bọn hắn lưỡng bại câu thương, hai người chúng ta đại khả dĩ tọa thu ngư ông thủ lợi!" Nghĩ tới đây, Dương Mi cùng Hồng Quân hai người đều sảng khoái vô cùng.

Mặt mang ý cười, phảng phất như đã nhìn thấy cảnh tượng Minh Hà cùng Ma Viên lưỡng bại câu thương rồi mặc bọn hắn nắn bóp hành hạ! .....

Minh Hà nâng chén rượu đối với La Hầu nói: "La Hầu đạo hữu, sao không uống?

Tiên tửu này nãi là bản tọa dùng mấy loại Tiên Thiên Linh Căn tinh tâm pháo chế thành!" La Hầu sắc mặt âm u, không nói một lời, chút nào không có ý tứ nâng chén.

Minh Hà lạnh lùng nói: "La Hầu!

Chẳng lẽ ngươi cảm thấy bản tọa đối với Hồng Quân cùng Dương Mi hai người kia quá hà khắc rồi sao?" La Hầu hầu kết nhuyễn động, dị thường gian nan từ trong miệng nặn ra mấy chữ: "Minh Hà đạo hữu, không gạt ngài, La Hầu ta đích xác cảm thấy ngài đối với Hồng Quân cùng Dương Mi xử trí không lo!" "Nga?" Minh Hà ánh mắt chớp động nói, "Vậy cái nhìn của ngươi là thế nào?" La Hầu nghiêm chỉnh ngồi ngay ngắn nói: "Vô luận là nhục mạ hay phẫn hận, La Hầu ta đều sẽ không!

Bởi vì hai người bọn họ đối với Minh Hà đạo hữu nảy sinh ác niệm, đó là tội hữu ứng đắc!

Chỉ là ta không rõ Minh Hà đạo hữu vì sao phải để cho hai người bọn họ ở phía trước mở đường làm pháo hôi?

Dĩ thực lực của ngài, bọn hắn làm hay không làm pháo hôi mở

đường ý nghĩa cũng không lớn!" "Có sao?" Minh Hà mạn bất kinh tâm nói.

La Hầu tiếp tục nói: "Có!

Ta cho rằng mọi người cùng là một phần tử của Hỗn Độn sinh linh, tương thức tức là duyên phận!

Tại trong hắc tháp nguy cục này, cai đương đồng tâm hiệp lực mới phải.

Huống hồ sự sau Hồng Quân cùng Dương Mi hai người cũng đã chủ động nhận sai rồi, vì sao không thể tha bọn hắn một con ngựa?

Có thể hay không đừng để bọn hắn làm pháo hôi dò đường?" Nghe được lời này, Minh Hà không cấm ách nhiên thất tiếu.

La Hầu cũng quá ngây thơ rồi đi?

Nếu Minh Hà cứ ôm cái ý nghĩ lòng dạ đàn bà như La Hầu, e rằng sớm tại trong Hồng Hoang đều đã chết một vạn lần!

Minh Hà tức giận nói: "Ta hỏi ngươi trước, đã không muốn ta khu sử Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đi ở phía trước làm pháo hôi, làm sự hy sinh vô vị.

Vậy vì sao vừa tiến vào hắc sắc cự tháp, ngươi vẫn luôn đi ở phía trước?" La Hầu nói: "Ta cùng Hồng Quân và Dương Mi lúc tới đây đã ước định ba người vào hắc sắc cự tháp tham bảo đồng sinh tử, cộng hoạn nạn, tu du bất ly, nếu được bảo vật thì ba người cùng chia!

Khả năng là do bản thân ta cảnh giới Chuẩn Thánh trung kỳ, thực lực so với bọn hắn cao hơn, tự nhiên đi nhanh, cho nên đi ở phía trước thôi!" "..." La Hầu tự mình an ủi.

Minh Hà thật đúng là dở khóc dở cười.

Đều nói Hồng Vân là đệ nhất đại người tốt Hồng Hoang.

Không ngờ nơi này lại đụng phải đệ nhất đại người tốt Hỗn Độn!

Bất quá, đối với loại người nhận chết lý lẽ như La Hầu, giải thích quá nhiều cũng vô dụng.

Minh Hà cũng từ bỏ ý định để hắn tự nhận rõ lòng người hiểm ác.

Hắn thuận miệng bịa đặt một lời nói dối.

"Kỳ thật khu sử Hồng Quân cùng Dương Mi vì ta dò đường bất quá chỉ là một cái cớ của ta mà thôi!

Ta chỉ là muốn đuổi hai người bọn họ đi xa một chút!

Để cho ta cùng ngươi hai người có cơ hội đơn độc ở chung nói chuyện một phen!

Chi khai bọn họ để nói chuyện mới là mục đích chân chính của Minh Hà ta!" Minh Hà đôi mắt yêu diễm màu đỏ nhìn La Hầu ngưng trọng nói.

La Hầu khiếp sợ không thôi, lẩm bẩm nói: "Minh Hà đạo hữu, lời này là ý gì?" Minh Hà chính sắc nói: "Vẫn là câu nói kia, muốn cảm tạ thì cảm tạ tương lai của ngươi!

Nếu không phải như thế, vừa rồi ngươi phật nghịch va chạm hành vi của bản tọa, đã sớm chết một trăm lần!" La Hầu trừng lớn mắt, hãi nhiên thất sắc nói: "Ta không hiểu ý tứ của Minh Hà đạo hữu, mong ngài có thể cứ thực bẩm báo!" Minh Hà lười biếng nói: "Hỗn Độn to lớn, không thiếu cái lạ!

Đơn giản mà nói, Minh Hà ta tại trong Hỗn Độn ngộ kiến loạn lưu Thời Gian Trường Hà, trở về thời đại vô số Nguyên hội trước!

Tại tương lai, La Hầu ngươi là người dưới trướng Minh Hà ta!

Tại Hồng Hoang Địa Phủ đam nhậm thần chức Diêm La Vương!" Minh Hà mày nhíu chặt, trên mặt thần sắc âm tình bất định.

Giờ phút này trong lòng hắn loạn như ma, đối với lời nói của Minh Hà, lặp đi lặp lại tư tác không ngừng.

Chương 117

Hắn cũng biết tại trong Hỗn Độn, tao ngộ chuyện loạn lưu Thời Gian Trường Hà tịnh không phải là giả.

Chỉ là chuyện này đối với hắn quá mức hãi nhiên, cho nên tịnh không tin tưởng.

Minh Hà biết nhất thời bán hội, chỉ bằng vài câu nói rải rác khó làm cho La Hầu hoàn toàn tin phục.

Lập tức Minh Hà không nhanh không chậm, đem chuyện trong Hồng Hoang từ sau khi Bàn Cổ khai thiên, La Hầu châm ngòi Long Phượng Lân tam tộc đại chiến, hủy diệt Tây Phương đại địa, cùng với việc bị Hồng Quân tru sát kể hết cho hắn nghe.

La Hầu tủng nhiên nói: "Bàn Cổ kia cư nhiên khai thiên thành công?

Không có khả năng!

Hắn không có khả năng chém giết Tam Thiên Hỗn Độn Ma Thần!

Còn có La Hầu ta vốn không thích cùng người tranh phong, không thích tính kế người khác!

Làm sao sẽ tính kế Long Phượng Lân tam tộc kia?

Ta lại càng sẽ không cùng Hồng Quân tranh phong?" "Ta cùng Hồng Quân vốn quen biết đã lâu, ta cùng hắn cũng coi như đồng đạo, Hồng Quân không có khả năng tru sát ta!" La Hầu đầu lắc như trống bỏi, thỉ khẩu phủ nhận nói.

Minh Hà mạn bất kinh tâm nói: "Đây là sự thật!

Về phần ngươi tin hay không, ta quản không được!

Bất quá ngươi yên tâm, về phần chuyện ngươi châm ngòi Long Phượng Lân tam tộc chém giết và chuyện ngươi cùng Hồng Quân tranh phong bị tru sát, chờ ta về Hồng Hoang, sẽ giúp ngươi tỉ mỉ tra xét!

Ngay cả bản tọa cũng hiếu kỳ không thôi, người lương thiện trung hậu như ngươi sao lại làm ra chuyện như vậy!" La Hầu vẻ mặt thất hồn lạc phách, cũng không biết đang suy nghĩ cái gì.

Minh Hà tiếp tục nói, kể chuyện Minh Hà từ trong Hỗn Độn sưu tầm thần hồn La Hầu, vì hắn phục sinh ngưng tụ chân thân, phong làm Diêm La Vương, vẫn luôn nói đến chuyện Minh Hà quan tuyệt chư Thánh, tru sát Hồng Quân và Dương Mi.

La Hầu sắc mặt đại biến, hoắc nhiên đứng dậy nói: "Không có khả năng!

Ngươi nói ta không tin!" Minh Hà cũng không ngoài ý muốn, lười biếng nói: "Ta biết ngươi sẽ không tin, rất bình thường, đổi lại là ta, cũng giống nhau không tin!

Dù sao ngươi cũng là tai nghe là hư mắt thấy là thực mà!

Như vậy đi, ta cho ngươi xem hai thứ đồ vật!" Minh Hà tâm niệm vừa động, trong tay xuất hiện Thí Thần Thương, khoảnh khắc gian sát khí thao thiên tịch quyển.

Phong mang tất lộ uy áp mạn thiên, thương mang phảng phất muốn đâm thủng chư thiên vạn giới.

Tiếp theo Minh Hà tế xuất Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Hắc liên mang theo sát phạt chi khí màu đen khuynh thiên mạn thiên, ngột tự xoay tròn không ngừng.

La Hầu trừng lớn mắt!

Đây chẳng phải đều là pháp bảo của hắn sao?

Tại sao lại ở trong tay Minh Hà?

La Hầu kinh hãi không thôi cũng tế xuất Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên của mình.

Nhìn hai cái Diệt Thế Hắc Liên và Thí Thần Thương giống nhau như đúc, hắn tâm kinh nhục khiêu không thôi.

"Chẳng lẽ là ảo giác?" La Hầu một bên lẩm bẩm tự nói, một bên vươn tay đi chạm vào Thí Thần Thương trong tay Minh Hà một cái.

Sát phạt khí tức màu đen nhân uân tại đầu ngón tay hắn, mang lại một loại cảm giác khiến tim đập nhanh.

Không sai!

Không phải ảo giác!

Là chân thực tồn tại!

Giờ khắc này La Hầu một cái đầu hai cái đại, trương to miệng, không ngừng thở hổn hển.

Minh Hà bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Xem ra muốn La Hầu tiếp thu hiện thực vị lai này xác thực khó khăn!

Bất quá chuyện này đối với Minh Hà trong tay cũng sẽ dễ dàng giải quyết!

Như hôm nay Minh Hà dung hợp Tam Thiên Đại Đạo Pháp Tắc, muốn hoán tỉnh ký ức của La Hầu không nên quá đơn giản.

Mỗi một cái đại năng Minh Hà từ trong Hỗn Độn sưu tầm được thần hồn đều sẽ lưu lại một tia hồn phách.

Là vì để khống chế tốt hơn những đại năng tìm được từ Hỗn Độn.

Không do dự, Minh Hà tùy tay điểm một cái, một điểm sáng màu xanh lục như đom đóm lóe ra, đó là hồn phách La Hầu vị lai, trong nháy mắt bị đánh vào trong đầu La Hầu.

Tiếp theo Minh Hà trực tiếp động dùng Luân Hồi Pháp Tắc.

Chỉ thấy một cái tử sắc nguyệt luân đem cả người La Hầu lung tráo tại trong đó.

Tử sắc luân hồi nguyệt luân hoa quang khi thì sáng ngời, khi thì hôn ám.

Sắc mặt La Hầu âm tình bất định, khi thì dữ tợn, khi thì hoan hân, khi thì thống khổ rối rắm, lại có khi thì phóng thanh đại tiếu.

Cuối cùng, Minh Hà thu hồi Luân Hồi Pháp Tắc, một tia tàn hồn La Hầu vị lai cũng cùng La Hầu hiện tại ký ức hoàn toàn dung hợp xong xuôi.

Trong nháy mắt, La Hầu đều hiểu!

Ký ức quá khứ cùng vị lai tại trong đầu xung đột không thôi.

La Hầu đối với Minh Hà khiêm ti quỳ lạy nói: "Thánh Chủ!

Tất cả mọi chuyện ta dĩ nhiên đã hiểu!

Trước đó đa có mạo phạm, mong Thánh Chủ có thể thứ tội!

Từ giờ trở đi, nếu Thánh Chủ có nhu cầu gì, cứ việc phân phó là được!

Can não đồ địa, La Hầu ta cũng cam chi như di!" Minh Hà gật gật đầu, bất động thanh sắc nói: "Có thể hoán tỉnh ký ức của ngươi là tốt rồi!

Ngươi cần nhớ kỹ, bản tọa lần này là vì tầm bảo, trước mắt chuyện duy nhất ngươi cần làm là giúp ta tầm bảo, biết chưa?" La Hầu lãnh tuấn nói: "Rõ!

Thánh Chủ cứ việc yên tâm!" Minh Hà sờ sờ mũi, pha vi cảm hứng thú nói: "Đúng rồi, nếu dung hợp một tia tàn hồn vị lai, hẳn là cũng biết bí tân Hồng Quân tru sát Long Phượng Lân tam tộc trong Hồng Hoang rồi chứ?

Bản tọa đối với cái này pha cảm hứng thú, có thể hay không kể cho bản tọa nghe?" Lời này vừa nói ra, gân xanh trên mặt La Hầu lập tức bạo khởi, gắt gao nắm chặt nắm tay.

"Ta bị tên Hồng Quân và Dương Mi tính kế....." Khẩn nắm chặt nắm tay vẻ mặt phẫn hận chi ý, La Hầu từ từ kể lại chuyện xưa cho Minh Hà nghe.

Nguyên lai năm đó khi Bàn Cổ chém giết Hỗn Độn Tam Thiên Ma Thần, hắn cùng Dương Mi, Hồng Quân các Hỗn Độn Ma Thần nhân vì một số sự tình mà may mắn tránh thoát một kiếp.

Sau khi Bàn Cổ khai thiên sáng tạo thế giới Hồng Hoang rồi thân vẫn, hắn cùng Dương Mi, Hồng Quân đám người tiến vào thế giới Hồng Hoang.

"Sau đó thì sao?" Minh Hà hỏi.

La Hầu không hoảng không mang, tiếp tục tự thuật.

Nhìn thấy một cái thế giới linh khí sung phái, các loại pháp tắc hoàn bị, ba người bọn ta thấy cái lạ thì vui mừng, quyết định vĩnh trú Hồng Hoang.

Chỉ là ba người chúng ta lý niệm bất đồng.

Hồng Quân chủ trương Hồng Hoang sinh linh tôn ti hữu tự, cường giả vi vương!

Ta chủ trương vạn vật hữu linh, chúng sinh bình đẳng.

Về phần tên Dương Mi kia hoàn toàn là một kẻ gió chiều nào theo

chiều ấy, bị Hồng Quân xảo ngôn thiện biện dỗ đến xoay quanh, về sau Dương Mi cũng ủng hộ ý kiến của Hồng Quân.

Khi đó ta một lòng muốn tìm kiếm một loại Đại Đạo Pháp Tắc vì chúng sinh linh Hồng Hoang hòa hài hướng thượng để tham ngộ tu luyện, muốn dĩ pháp tắc thành Thánh, thành tựu quả vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Hồng Quân và Dương Mi hai người tắc biết muốn dĩ mỗ chủng pháp tắc thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên quả vị tỷ như cơ hồ là chuyện không thể nào.

Vì thế hai người mật mưu lấy thân đi hợp Hồng Hoang Thiên Đạo, trộm lấy quyền hành Hồng Hoang Thiên Đạo sau đó thành Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên.

Khi đó Hồng Quân tìm được phương pháp lấy thân hợp đạo, đó là phải không ngừng sát lục chúng sinh linh Hồng Hoang, không ngừng chế tạo lượng kiếp.

Như vậy mới có thể suy yếu lực lượng Thiên Đạo, để cho hắn càng thêm thuận sướng hợp đạo và trộm lấy quyền hành Hồng Hoang Thiên Đạo.

Chỉ là Hồng Quân tâm kế rất sâu, biết nếu như tại Hồng Hoang mậu nhiên đồ lục chúng sinh, tất định sẽ dẫn Thiên Đạo chấn nộ cùng kiếp phạt, sẽ dẫn chúng sinh linh Hồng Hoang bất mãn.

Có một ngày, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người cầm một trái tim của Hỗn Độn Ma Thần, bên trong bao hàm một loại pháp tắc gọi là “Thiện”.

Nói là hai người bọn họ vô ý gian du lịch Hỗn Độn đoạt được.

Chương 118

Ta La Hầu khi đó không có phòng bị, tự nhiên thâm tín bất nghi, chạy nhanh đi thôn phệ hấp thu tu luyện pháp tắc trong đó.

Ai biết được lại bị hai người bọn họ tính kế.

Nguyên lai ta hấp thu chính là "Lục" Chi Pháp Tắc của một kẻ gọi là Lục Lệ Ma Thần.

Bởi vì hấp thu pháp tắc này duyên cớ, từ đó về sau La Hầu ta tính tình đại biến, thích lấy sát lục làm vui, tịnh lấy sát lục muốn trở thành chứng đạo khế cơ.

Tên Dương Mi kia tranh đoạt quyền khống chế Hồng Hoang với Hồng Quân thất bại, lại nhìn thấy thảm trạng ta khi đó sát lục nhập ma, tâm hôi ý lãnh dưới, viễn ly Hồng Hoang, độn tẩu Hỗn Độn.

Tiếp theo, ta sau khi tu luyện Lục Chi Pháp Tắc thì hoàn toàn như điên khùng, Hồng Quân chỉ đâu, ta đánh đó!

Tại dưới sự thụ ý của hắn, ta trước châm ngòi Long Phượng Lân tam tộc đại chiến, làm cho tam tộc từ trong Hồng Hoang xóa tên.

Tiếp theo Hồng Quân thấy ta không còn giá trị lợi dụng, tại Tây Phương cùng ta đại chiến, đem ta tru sát tại nơi đó!

Từ đó về sau, Hồng Quân trở thành Chúa Cứu Thế được Hồng Hoang vạn linh kính ngưỡng, còn La Hầu ta lại thành một đống cứt chó thối! .....

Tự thuật xong xuôi, La Hầu lộ ra biểu tình phẫn hận không thôi.

Hiển nhiên chuyện năm đó đối với hắn ảnh hưởng chí thâm!

Vốn là một người tốt nhất Hỗn Độn một lòng hướng thượng,

không ngờ dưới sự tính kế của Hồng Quân, lại thành Sát Lục Chi Vương mà trong thế giới Hồng Hoang người người nói đến là biến sắc, người người đều bỉ di chí cực!

Khả vị là bị đóng đinh trên cây cột sỉ nhục của lịch sử Hồng Hoang!

Minh Hà cũng cảm khái vạn thiên, than thở liên liên.

Người thiện bị người lừa, ngựa thiện bị người cưỡi!

Vô luận tại trong Hồng Hoang cũng tốt, tại trong Hỗn Độn cũng tốt.

Muốn vì thương sinh lập mệnh, vì vạn linh mưu được một tia sinh cơ thì phải so với đối thủ càng thêm gian trá và có thực lực!

Nếu không sẽ chỉ lạc được kết cục giống như La Hầu cùng Hồng Vân!

Hiện tại hắn mới biết vì sao tại Địa Phủ, Diêm La Vương La Hầu mỗi khi nhắc tới Hồng Quân thì lại một bộ mục tí dục liệt, hận không thể ăn tươi nuốt sống hắn.

Nếu không phải La Hầu nhắc tới, Minh Hà thật đúng là không biết có đoạn chuyện cũ này!

"Cầu Thánh Chủ có thể giúp ta ra tay, tru sát Dương Mi và Hồng Quân hai người!

Để cho ta báo thù rửa hận!" La Hầu vẻ mặt sâm hàn, đối với Minh Hà quỳ lạy nói.

Minh Hà lắc đầu, trầm giọng nói: "La Hầu, hai người bọn họ trước mắt không thể chết!

Cái hắc sắc cự tháp này cho ta một tia cảm giác kinh cụ tủng nhiên, có khả năng bên trong quỷ quyệt kinh hiểm vạn phần!

Ta muốn giữ lại cái mạng chó của hai người bọn họ vì ta mở đường lấy thân thiệp hiểm!

Ngươi yên tâm!

Nếu cuối cùng hai người bọn họ may mắn chưa chết, bản tọa tất định sẽ đích thân ra tay giúp ngươi tru sát hai người!" La Hầu vội vàng đối với Minh Hà quỳ lạy, thành khẩn nói: "Tạ Thánh Chủ!" Minh Hà mở miệng trêu chọc La Hầu một phen.

Vừa rồi La Hầu từng khổ khổ ai cầu Minh Hà tha cho Hồng Quân cùng Dương Mi hai người!

Như hôm nay không quá mấy cái thời thần, cư nhiên lại muốn đem Hồng Quân cùng Dương Mi hai người bầm thây vạn đoạn.

Không ngờ La Hầu con người này cũng đĩnh thảm.

Đương hạ cũng đánh tan ý niệm trêu chọc La Hầu.

"La Hầu!

Phải nhớ kỹ, tại trước khi tầm bảo chưa kết thúc, ngàn vạn lần không được mậu nhiên đối với Hồng Quân cùng Dương Mi hai người ra tay!

Nếu không phá hoại kế hoạch tầm bảo của ta, bản tọa định nhiên nghiêm trị không tha!

Chớ có đánh rắn động cỏ, giữ hai người bọn họ làm bia ngắm, cho ta làm pháo hôi là được!" Minh Hà ngữ khí ngưng trọng nói.

"Thánh Chủ yên tâm, thuộc hạ tự có chừng mực, tuyệt đối sẽ không phá hoại đại kế tầm bảo của Thánh Chủ!" La Hầu tín thệ đán đán bảo đảm.

"Vậy chúng ta đi thôi, đi phía trước tìm Hồng Quân cùng Dương Mi hai người, tiếp tục tham bảo!" Minh Hà mở miệng nói.

La Hầu lại đột nhiên dừng bước, mặt có chút khó xử nhìn Minh Hà, một bộ dạng rối rắm không thôi.

"Vì sao không đi?" Minh Hà nhướng mày nói.

La Hầu vẻ mặt ngưng trọng nói: "Thánh Chủ!

Ta có một cái bất tình chi thỉnh, hy vọng ngài có thể đáp ứng!" "Nói nghe một chút!" La Hầu bất cam nói: "Hồng Hoang hậu thế chi nhân đối với La Hầu Ma Tổ ta cái nhìn như vậy thâm tín bất nghi, quả thực là ô miệt!

Hết thảy đầu sỏ gây tội là Hồng Quân cùng Dương Mi hai người!

Cầu Thánh Chủ về Hồng Hoang giúp ta tại trong Hồng Hoang bát loạn phản chính một phen, vì La Hầu ta tẩy rửa khuất nhục cùng chỉ trích!" Lời nói của La Hầu làm cho Minh Hà do dự.

Bởi vì tại trong Hồng Hoang, chuyện La Hầu là Ma Tổ sát lục thành tính, châm ngòi Long Phượng Lân tam tộc chém giết và tạo thành Tây Phương đại địa hạo kiếp là chuyện chúng sinh linh Hồng Hoang công nhận!

Tức sử Minh Hà hiện tại là Hồng Hoang Thánh Chủ, không người nào dám tranh phong!

Nhưng loại chuyện bát loạn phản chính này lại là một cái công trình hạo đại, tất định cực kỳ hao phí tinh lực.

Minh Hà nhướng mày nói: "Trước mắt tại trong hắc sắc cự tháp tầm bảo quan trọng hơn, thỉnh cầu này của ngươi dung sau lại nghị đi!" Tuy rằng bất đắc dĩ, nhưng La Hầu lại không dám phản bác Minh Hà, cũng không dám biểu đạt chút nào bất mãn.

"Vâng!" La Hầu trả lời. .....

Sâu trong tầng thứ hai hắc tháp, Hồng Quân cùng Dương Mi hai

người nói nhỏ không thôi.

Dương Mi kinh ngạc nói: "Tên hồng mao quỷ Minh Hà không biết từ đâu toát ra kia thật sự có quan hệ với Bàn Cổ?" Hồng Quân đạm nhiên nói: "Cực có khả năng!

Nếu không thì, Minh Hà cũng là Hỗn Độn Ma Thần tu hành Lực Chi Pháp Tắc!

Tố văn Hỗn Độn Ma Viên cùng Bàn Cổ là một đôi tử đối đầu.

Nếu ta có thể kiểm nghiệm ra thân phận chân thực của Minh Hà, đối với kế hoạch tiếp theo của ta rất hữu dụng!" "Làm sao mới có thể kiểm nghiệm ra thân phận chân thực của Minh Hà?" Dương Mi lẩm bẩm nói.

Hồng Quân cười ha hả nói: "Đơn giản, chỉ cần có một giọt máu của Minh Hà, ta có thể từ trên khí tức giọt máu phân biệt ra rốt cuộc hắn có tu hành Lực Chi Pháp Tắc hay không, biết được hắn cùng Bàn Cổ có hay không quan hệ!

Ta hiện tại bất quá chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh, tu vi cảnh giới của Minh Hà so với chúng ta cao hơn, chỉ dựa vào mặt đối mặt không dễ cảm ứng!

Duy có được một giọt máu, mới có thể càng dễ dàng cảm ứng lai lịch của hắn!" Dương Mi vô ngữ nói: "Nói không sai!

Nhưng tu vi Minh Hà rõ ràng mạnh hơn ta, làm sao từ trên người hắn đạt được một giọt máu?

Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị ra tay đem hắn đả thương để lấy được một giọt máu sao?

Thật buồn cười đến cực điểm!" Hồng Quân u u nói: "Việc này muốn làm cũng không khó!

Ta chỉ cần tại nơi này chế tạo một cái cơ quan chướng ngại giả tạo, vừa vặn đem đường tiến lên chặn lại.

Sau đó dương trang vô ý, đối với hắn đề cập muốn dùng máu tươi mở ra mới được.

Chỉ cần ta làm tích thủy bất lậu, hắn sẽ theo kế hoạch của ta tiến hành!" Dương Mi mắt sáng lên: "Nói có lý!

Minh Hà kia một lòng muốn đem chí bảo trong hắc sắc cự tháp này toàn bộ thu vào trong túi, đẩu nhiên bị chướng ngại chặn đường đi, tầm bảo sốt ruột dưới, vô luận phương pháp gì đều sẽ nếm thử một phen!" Đã định chủ ý, hai người cũng không nói thêm gì nữa.

Cố ý dừng lại bên cạnh bậc thang giữa tầng hai và tầng ba của hắc sắc bảo tháp.

So với không gian quảng mậu vô ngân của cả tầng hai, không gian xử lý bậc thang nhỏ bé như cọng rơm cái rác.

Dài rộng cận có mấy chục trượng mà thôi.

Dương Mi cùng Hồng Quân hai người hợp lực vận chuyển công pháp tu vi toàn thân, tùy tay vung lên.

Trước mặt xuất hiện một tòa huyền thiết đại môn bàng bạc đường hoàng.

Ở vị trí cao bằng một người giữa đại môn, đột ngột lộ ra một con thú nhỏ màu vàng kim đang há cái miệng to như chậu máu, diện mục dữ tợn.

Nhìn kiệt tác của mình, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều đắc ý dương dương.

Hai người cũng không nói thêm nữa, đương hạ ngồi xếp bằng, nhắm mắt không nói, lẳng lặng chờ đợi Minh Hà cùng La Hầu đến.

Chương 119

Một lát sau, một trận tiếng bước chân trầm trọng vang lên.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người mở mắt!

Là Minh Hà cùng La Hầu!

Dương Mi cùng Hồng Quân hai người cự nhiên đứng dậy, đối với bọn họ cười nói: "Minh Hà đạo hữu, La Hầu đạo hữu, đã đến rồi sao?" La Hầu ánh mắt như phun lửa ác độc nhìn chằm chằm Dương Mi cùng Hồng Quân hai người.

Dương Mi cùng Hồng Quân hai người đều buồn bực không thôi, không biết La Hầu vì sao đột nhiên biến thành bộ dạng này.

Minh Hà lạnh lùng nói: "Là bảo hai người các ngươi ở phía trước dò đường!

Không phải bảo hai người các ngươi trộm gian dùng mánh lới!

Nói!

Hai người các ngươi vì sao ngồi ở trong này lười biếng!" Hồng Quân, Dương Mi hai người đều kêu khổ không ngừng nói: "Minh Hà đạo hữu, phi hai người chúng ta cố ý lười biếng a!

Chỉ là tiền lộ đi thông tầng ba hắc sắc cự tháp đã đứt, chúng ta đã thử vô số phương pháp, giai vô hiệu!

Cho nên đặc biệt tại chỗ này thỉnh Minh Hà đạo hữu định đoạt a!" "Đường đi đã đứt?

Thiên thượng địa hạ, có nơi nào có thể ngăn được Minh Hà ta?" Minh Hà khinh thường cười lạnh nói.

"Ở nơi đó!" Hồng Quân rụt cổ dùng ngón tay chỉ về phía xa xa!

Tuần theo ngón tay Hồng Quân nhìn lại, Minh Hà thấy tại nhập khẩu từ tầng hai lên tầng ba hắc sắc cự đại có một tòa huyền thiết đại môn đột ngột cổ phác súc lập tại đó.

Minh Hà sững sờ tại chỗ, vẻ mặt âm trầm, yên lặng tự tư.

"Thánh Chủ!

Ta đi phía trước thăm dò một phen!" La Hầu khom người, cung kính nói.

Xong, La Hầu trực tiếp di bước về phía trước, đi tới phương hướng đại môn.

Thánh Chủ?

Vì sao La Hầu đối với Minh Hà thái độ lại cung kính như thế?

Trong nháy mắt, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người hai mặt nhìn nhau, tương thị vô ngôn.

Nhưng trong lòng bọn hắn lại quay cuồng không thôi.

Chẳng lẽ La Hầu thấy thực lực Minh Hà cao cường, bái hắn làm sư rồi đi!

Nếu không vì sao La Hầu đối với Minh Hà cung kính như thế chứ?

Giờ khắc này, Hồng Quân cùng Dương Mi đồng thời định ra chủ ý, đó là đem La Hầu cũng phân vào loại kẻ địch!

Hai người nhìn nhau, trong mắt ác độc chi tâm nhất thiểm, hiển nhiên đối với kẻ "phản biến" La Hầu nổi lên sát tâm.

Minh Hà sắc mặt mặc nhiên, nhìn tòa đại môn kia tự tư.

Có cổ quái!

Vì sao tại nhập khẩu tầng một không có đại môn như vậy.

Hơn nữa, vì sao cái đại môn này thoạt nhìn đột ngột kỳ quái như

thế chứ?

Cho Minh Hà cảm giác giống như có người không lâu trước cố ý đem cánh đại môn này dựng ở đây vậy.

Minh Hà yên lặng dùng Tạo Hóa Ngọc Điệp thôi diễn thiên cơ, hồi tố một số chi tiết.

Từ từ, mày Minh Hà rốt cuộc giãn ra!

Đẩu nhiên minh bạch hết thảy!

Nguyên lai cánh đại môn này là do Hồng Quân và Dương Mi hai người giở trò quỷ.

Vì sao hai người bọn họ cứ phải hoài nghi hắn có quan hệ với Bàn Cổ ni?

Thật buồn cười đến cực điểm!

Đối với hành vi tiểu nhân của hai người, Minh Hà hoàn toàn khinh thường nhìn lại!

Hai người các ngươi muốn chơi đúng không!

Minh Hà ta sẽ hảo hảo bồi các ngươi chơi!

Sau khi quan sát cánh đại môn, La Hầu đã trở lại bên người Minh Hà.

"Thánh Chủ, ta đã thử, bằng vào thực lực của ta cánh đại môn này đích xác mở không ra!" La Hầu cung kính nói.

"Mở không ra sao!" Minh Hà cười lạnh nói: "Vậy để cho cánh đại môn này thử nắm tay của bản tọa, xem rốt cuộc có thể mở ra hay không!" Lời này vừa nói ra, Hồng Quân cùng Dương Mi đều kinh cụ không thôi.

Nếu thật bị Minh Hà đánh vỡ cánh đại môn này thì làm sao bây

giờ?

Như vậy, mưu hoa của bọn hắn chẳng phải toàn bộ muốn rơi vào khoảng không rồi sao?

Hồng Quân kiên trì nói: "Minh Hà đạo hữu, ta cho rằng không nên ngạnh công thì tốt hơn!

Nơi này cự nhiên xuất hiện một cánh đại môn, có khả năng là một trong những chướng ngại của tòa hắc sắc cự tháp, cần chúng ta tìm đúng phương pháp trí thủ mới được!

Nếu như mậu nhiên ngạnh oanh, e rằng thích đắc kỳ phản, gây cho chúng ta đại họa a!" Dương Mi trầm giọng nói: "Không sai!

Ta cũng tán đồng cách nói của Hồng Quân đạo hữu!

Ta cảm thấy có thể tập hợp trí tuệ mọi người trước nghĩ biện pháp!

Nếu cuối cùng không được, lại thử ngạnh công!

Ngạnh công nãi là hạ hạ sách vạn bất đắc dĩ a!" "Ngươi thấy thế nào?" Minh Hà thản nhiên liếc La Hầu một cái.

"Hồi Thánh Chủ!

Ngài nói gì ta tất nhiên sẽ vô điều kiện chấp hành!" La Hầu kiên định bất di nói.

Dương Mi cùng Hồng Quân đều nhìn nhau, hơi hơi hạm thủ.

Nhìn bộ dạng La Hầu kia một bộ cẩu thối tử khiêm ti!

Khẳng định là đã bái nhập môn hạ Minh Hà!

Khiến cho tâm tư Dương Mi cùng Hồng Quân muốn tru sát La Hầu trở nên càng kiên định.

Minh Hà gật gật đầu, đối với Hồng Quân chậm rãi nói: "Được!

Vậy bản tọa y theo ý ngươi, trước nhìn xem trí thủ như thế nào!

Ngươi cùng Dương Mi hai người trước nghĩ biện pháp đi!" "Yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ tìm ra biện pháp phá giải!" Hồng Quân cùng Dương Mi bảo đảm.

Tiếp theo Hồng Quân cùng Dương Mi hai người bận đến xoay quanh, bắt đầu đối với đại môn sử dụng các loại phương pháp muốn ý đồ mở ra.

"Hai người các ngươi thật có thể trầm trụ khí!

Cư nhiên diễn đến nghiện rồi!" Minh Hà ở trong lòng thầm tự thổ tào.

Đột nhiên, Hồng Quân quyết tâm cắn nát ngón tay, đem tinh huyết của mình nhỏ một giọt vào trong cái miệng lớn như chậu máu của con tiểu thú màu vàng kim lộ ra giữa đại môn.

"Oanh long long!" Cả cái hắc sắc huyền thiết đại môn đều chấn chiến không thôi.

Đại môn kia cư nhiên chậm rãi lộ ra một cái khe hở.

Hồng Quân đại hỉ nói: "Dương Mi đạo hữu, La Hầu đạo hữu, chỉ cần nhỏ tinh huyết của mình vào trong miệng con tiểu thú trên đại môn, là có thể di động đại môn.

Hai người các ngươi nhanh lên!" Dương Mi không có do dự, trực tiếp phá khai ngón tay nhỏ vài giọt tinh huyết vào bên trong, quả nhiên đại môn lại di động vài phần.

La Hầu tắc không có lập tức di động, chỉ nhìn Minh Hà, trên mặt lộ ra ý tứ trưng cầu.

"Đi thôi!" Minh Hà thản nhiên nói.

La Hầu lúc này mới chậm rãi đi đến bên cạnh đại môn, đem một

giọt tinh huyết nhỏ vào trong miệng thôn huyết thú.

Đại môn lại lược vi di động một chút.

Chương 120

Chỉ là ba người hợp lực dùng tinh huyết, bất quá mới làm cho đại môn di động khoảng cách hơn năm ngón tay mà thôi.

Hồng Quân cười gượng nói: "Việc này cần làm phiền Minh Hà đạo hữu, ba người chúng ta cảnh giới đê vi, tinh huyết chi lực quá mức sàn nhược.

Ước chừng cần Minh Hà đạo hữu nhỏ vào tinh huyết mới có thể đem cả đại môn toàn bộ mở ra!" Minh Hà bỉ di nói: "Chẳng lẽ hiện tại đại môn bị mở ra khe hở năm ngón tay, chỉ có một cái khe hở như hạt cải, bằng vào tạo hóa chi thuật của mấy người chúng ta, hóa thành tỳ phù cũng có thể xuyên qua!" Nghe được lời này, Hồng Quân cùng Dương Mi đều tâm loạn như ma, hoảng nhiên không thôi!

Thất sách rồi!

Quên mất một cha này!

Nếu cứ lộng đến tình trạng như hiện tại, thật đúng là làm cho hai người bọn họ có chút cảm giác cưỡi hổ khó xuống.

Hồng Quân tròng mắt tích lưu lưu chuyển một vòng, vội vàng ngăn trở nói: "Minh Hà đạo hữu, vạn vạn không thể!

Tòa hắc sắc cự tháp này quỷ quyệt dị thường, nếu không án theo ý chí của hắc tháp hoặc chủ nhân phía sau màn, chính thường thông qua thì có khả năng sẽ hoành sinh họa đoan!

Không chừng sẽ hạ xuống kinh thiên đại kiếp a!

Như vậy, dị bảo trong tháp cũng muốn cùng Minh Hà đạo hữu thất chi giao tí rồi!" Minh Hà trong lòng âm thầm thổ tào không thôi.

Cái tên Hồng Quân này thật xảo ngôn thiện biện, người chết cũng

có thể nói thành sống.

Trách không được về sau có thể đem La Hầu lừa đến xoay quanh!

Còn có Tam Thanh, Nhị Thánh, Nữ Oa... ba ngàn khách hồng trần năm xưa tại Tử Tiêu Cung đều bị Hồng Quân lừa!

Cái gì mà cơ duyên thành Thánh, bất quá là Hồng Quân để cho bọn họ trở thành vật hy sinh của lượng kiếp mà thôi.

Để bọn họ huy đồ đao tại Hồng Hoang đại tứ sát lục, lấy này suy yếu lực lượng Thiên Đạo, hoàn thành ý đồ thiết thủ Thiên Đạo quyền hành của Hồng Quân!

Đông Hoàng Thái Nhất, Đế Tuấn, Đế Giang Tổ Vu...

đám người đều bị Hồng Quân vì tư lợi của bản thân mà hố chết!

Nếu không phải có Minh Hà là cái dị số tồn tại, ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ tại Phong Thần lượng kiếp cũng sẽ bị Hồng Quân hố chết!

Đối với hành vi vô sỉ này của Hồng Quân, Minh Hà chút nào không sợ!

Tại trước mặt thực lực tuyệt đối, bất kỳ âm mưu quỷ kế nào đều không có ý nghĩa!

Minh Hà đảo muốn nhìn xem bộ dạng Hồng Quân mưu hoa bất thành, một bộ chịu thiệt thòi!

Minh Hà bất động thanh sắc nói: "Nga?

Đã như thế, vậy bản tọa thử một phen!" Nói xong Minh Hà dùng ngón cái nhẹ nhàng rạch ngón trỏ, nhỏ một giọt tinh huyết vào trong miệng thôn huyết thú.

Đứng ở bên cạnh Minh Hà, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người tất tâm cảm thụ một phen sau khi giọt tinh huyết rơi xuống.

Trong lòng dấy lên kinh thiên hãi lãng!

Từ trong giọt tinh huyết kia quả nhiên cảm thụ được khí tức Lực Chi Pháp Tắc nồng đậm!

Kẻ Minh Hà này quả nhiên cùng Bàn Cổ có quan hệ!

Kỳ thật bọn họ không biết là, Minh Hà từng hoạch đắc hệ thống thưởng lệ năm giọt tinh huyết Bàn Cổ, sau khi thôn phệ và luyện hóa, hiện tại trong tinh huyết của Minh Hà tự nhiên cũng hàm có khí tức Lực Chi Pháp Tắc.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của mọi người, nương theo thôn huyết thú đem tinh huyết của Minh Hà thôn phệ xong xuôi, hắc sắc đại môn lập tức chi nữu vài tiếng, hoàn toàn mở ra.

Hồng Quân hứng thú bừng bừng nói: "Minh Hà đạo hữu thần uy cái thế, ngã đẳng xa xa không bằng hĩ!" Hồng Quân cùng Dương Mi Lão Tổ một ngựa đi đầu, đang muốn bước vào thời điểm, đột nhiên xuất hiện kinh biến!

"Oanh long long!" Cả cái hắc sắc cự tháp đột nhiên chấn chiến không thôi, một cỗ uy áp kinh tủng sâm hàn phô thiên cái địa triều phía Thánh Nhân dũng tới!

"Hống!" Một tiếng cự hống chấn nhĩ dục lung, chấn chiến nhân tâm khoảnh khắc gian vang vọng khắp cả hắc tháp.

Cỗ uy áp đột nhiên chí này thế nhưng làm cho Hồng Quân cùng Dương Mi hai người tâm đảm câu liệt, áp đến mức bọn hắn lập tức quỳ rạp trên mặt đất!

Minh Hà mặt không đổi sắc, tự hồ không chịu một tia ảnh hưởng.

Nhìn La Hầu đầu đầy mồ hôi dục muốn làm trạng quỳ rạp, Minh Hà nhẹ nhàng phất tay.

Tức thì La Hầu cảm thấy một cỗ chi lực bàng bạc nhu hòa so với uy áp vừa rồi đột nhiên di mạn ra đem cả đầu gối hắn nâng lên, không để hắn quỳ rạp xuống đất.

Hồi lâu, uy áp vô khổng bất nhập cùng tiếng hống liên miên bất tuyệt rốt cuộc tán đi.

La Hầu cảm kích nhìn Minh Hà một cái.

Hồng Quân cùng Dương Mi lại than nhuyễn trên mặt đất, một bộ biểu tình lòng còn sợ hãi, kinh hách quá độ.

Hồng Quân kinh cụ nói: "Tiếng hống kia là Ma Viên!" Dương Mi hoảng khủng nói: "Ma Viên kia chẳng lẽ còn sống?" Minh Hà khinh thường nói: "Ma Viên còn sống thì có thể thế nào?

Bản tọa hiện tại đang thiếu một tên tiều phu khổng vũ hữu lực!

Nếu hắn còn sống, ta bắt hắn về Hồng Hoang, để hắn xuất lực bưng trà rót nước cho ta khi ta xây dựng Thánh Chủ Điện!" Hồng Quân lẩm bẩm tự nói: "Hồng Hoang?

Đó là nơi nào?

Chưa từng nghe a..." La Hầu một đôi mắt nháy mắt trở nên đỏ như máu, gắt gao nắm chặt nắm tay!

Vừa nghe hai chữ Hồng Quân nháy mắt có một loại xúc động muốn đem Hồng Quân cùng Dương Mi khai thang phá đỗ, tru sát tại đây!

Chỉ là Thánh Chủ có lệnh, không cho khinh cử vọng động, cũng đành phải ẩn nhẫn bất phát.

Minh Hà lạnh lùng nói: "Không cần biết Hồng Hoang là nơi nào!

Hiện tại ngươi cùng Dương Mi chuyện duy nhất phải làm là vì bản tọa dò đường tầm bảo!

Hiện tại cửa đã mở!

Nên làm gì hai người các ngươi tự nhiên rõ ràng chứ?

Chớ để bản tọa phải nói lại lần thứ hai!" "Hảo!

Chúng ta đi!" Hồng Quân cùng Dương Mi sợ tới mức không nhẹ, vắt chân lên cổ xuyên qua giai thê tầng hai hắc sắc cự tháp, biến mất vô ảnh vô tung. .....

Hồng Quân cùng Dương Mi đi tới tầng ba hắc sắc cự tháp.

Trong này đồng dạng không gian quảng mậu tịch liêu, vô số sương mù xám xịt di mạn nhân uân cả không gian tầng ba.

Hồng Quân cùng Dương Mi chạy một mạch thật xa, mới dừng bước.

Hồng Quân trầm giọng nói: "Xem ra ta suy đoán không sai!

Minh Hà kia quả nhiên cùng Bàn Cổ có cực sâu uyên nguyên!" Dương Mi thuận miệng phụ họa nói: "Đích xác như thế!

Nếu không thì Minh Hà tích xuất một giọt tinh huyết cũng không đến mức dẫn phát động tĩnh lớn như vậy!

Hỗn Độn Ma Thần chúng ta ai mà không biết Ma Viên cùng Bàn Cổ nãi là tử đối đầu!

Hai người bọn họ một kẻ tu Lực Chi Pháp Tắc, một kẻ tu Chiến Đấu Pháp Tắc!

Hai người tu luyện Đại Đạo Pháp Tắc cực kỳ tương tự, cho nên vừa gặp mặt liền giống như ngộ kiến kẻ địch sinh tử chém giết không ngừng!" Hồng Quân khẽ nói: "Ta cảm thấy Ma Viên kia có khả năng thật sự còn sống!

Cái gọi là kẻ thù gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, nhất định là vừa rồi tinh huyết của Minh Hà làm cho Ma Viên cho rằng túc địch Bàn Cổ đã

tới.

Cho nên mới sẽ thích phóng uy áp, nộ hống không chỉ!" "Cực có khả năng!" Dương Mi nhanh chóng nói: "Nếu là như vậy thì đối với chúng ta có lợi nhất!

Chúng ta có thể mượn tay Ma Viên đem Minh Hà trừ bỏ, sau đó tọa thu ngư ông thủ lợi!

Chỉ là La Hầu xử lý thế nào?

Chẳng lẽ cũng đem hắn giết?

Dù sao hắn tốt xấu gì cũng đi theo chúng ta, cũng là hảo hữu luận đạo nhiều năm của ta!" Trong mắt Hồng Quân lóe lên tia oán độc lăng lệ rồi vụt tắt, hắn hừ lạnh nói: "Hiện nay La Hầu đã trở thành cẩu nô tài của Minh Hà, đối với tên Minh Hà kia nói gì nghe nấy!

Cái gọi là tiên hạ thủ vi cường!

Chúng ta phải tìm cơ hội trừ khử La Hầu trước, sau đó mới tính kế thoát thân!" Dương Mi lẩm bẩm: "Vô số nguyên hội qua đi, ta cùng La Hầu như hình với bóng, chưa từng chia lìa, ta thực sự không xuống tay được!" Hồng Quân hung hăng nói: "Chớ có lòng dạ đàn bà!

Hiện nay tình thế không phải hắn chết thì là ta vong!

Muốn sống sót thoát thân chỉ có cách trừ khử La Hầu!" Dương Mi ai oán thở dài: "Đã như vậy, hai người chúng ta liền tùy cơ hành sự đi!" "Nếu thật sự phát hiện dị bảo ở tầng ba Hắc Tháp, ta thật sự phải chắp tay dâng dị bảo cho tên Minh Hà kia sao?

Chương 121

Haizz!

Ta thật không cam lòng!

Ta tân tân khổ khổ mưu tính vô số năm, chẳng lẽ lại làm may áo cưới cho kẻ khác!

Thực sự là bi thảm đến cực điểm!" Dương Mi trong lòng không cam tâm nói.

Hồng Quân nhướng mày đáp: "Ta nhớ ngươi có một cái thần thông chí cường, chỉ có thể sử dụng một lần!

Đến lúc đó lấy ra dùng để mưu hại Minh Hà, ta nhân cơ hội đoạt lấy chí bảo, sau đó độn đào chẳng phải là được rồi sao?" Dương Mi lắc đầu quầy quậy, kiên định nói: "Không!

Đó là thần thông bảo mệnh mạnh nhất của ta, chỉ có thể dùng một lần, phi đến lúc vạn bất đắc dĩ, ta tuyệt đối sẽ không sử dụng!" "Đúng rồi!

Hai người chúng ta liên thủ ám sát nhiều Hỗn Độn Ma Thần trong hỗn độn như vậy, ta đều dùng thi thể bọn hắn luyện chế không ít bảo bối, ví dụ như Bạo Thiên Đan vừa rồi ta sử dụng.

Ngươi cũng đạt được không ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, không thể nào ngay cả một kiện bảo bối bảo mệnh cũng không có chứ?" Hồng Quân lắc đầu, hạ giọng nói: "Không có luyện chế ra bảo bối!

Ngươi biết bần đạo xưa nay luôn dốc lòng suy tính, muốn xung kích cảnh giới cao hơn, đâu có thời gian đi làm loại chuyện luyện khí kia!

Thôi, đã như vậy, chúng ta liền đi một bước tính một bước đi!"

Dương Mi bán tín bán nghi gật đầu, tiếp đó hai người tiếp tục đi về phía sâu trong tầng ba Hắc Tháp. ...

Minh Hà cùng La Hầu vừa bước vào tầng ba Hắc Tháp liền dừng bước.

Hắn khẽ nhắm hai mắt, đem thần niệm bao trùm toàn bộ không gian tầng ba.

Phát hiện nơi này không có chút khí tức nguy hiểm quỷ quyệt nào.

Quái lạ?

Đã tầng ba Hắc Tháp không có bất kỳ nguy hiểm nào, vậy Hồng Quân cùng Dương Mi hai người kia sao không ngoan ngoãn ở đây đợi, báo cáo tình hình đúng sự thật cho Minh Hà, mà lại chạy mất tăm mất tích?

Hai kẻ này muốn làm gì?

Chẳng lẽ muốn đoạt trước một bước tìm kiếm bảo bối tầng ba rồi tư thôn, sau đó một mình đào tẩu?

Đúng là si tâm vọng tưởng!

Khóe miệng Minh Hà lộ ra một nụ cười lạnh. "Thánh Chủ!

Hồng Quân cùng Dương Mi hai tên cẩu tặc kia chẳng lẽ đào tẩu rồi?

Có cần thuộc hạ đi truy bắt?" La Hầu lớn tiếng nói.

Minh Hà lạnh lùng đáp: "Không cần!

Hắc Tháp là một không gian kiên cố kín không kẽ hở, hai người bọn hắn chắp cánh cũng khó thoát!

Không thể nào trốn tránh thần niệm của bản tọa mà đào tẩu ra ngoài được!" "Thánh Chủ, vậy chúng ta hiện tại cứ ở đây chờ sao?"

La Hầu oán thán.

Minh Hà không nói không rằng, khóe miệng vương một nụ cười mỉm.

Hai con lão cẩu mà thôi, nếu có nhu cầu, tùy thời có thể bắt bọn hắn ngoan ngoãn quay lại theo đường cũ!

Minh Hà khẽ nhắm mắt, hai tay không ngừng bấm quyết kết ấn, vận dụng Câu Chi Pháp Tắc - một trong ba ngàn đại đạo pháp tắc.

Trong nháy mắt, lấy thân thể Minh Hà làm tâm, bốn phía xuất hiện vô số sợi xích sắt màu đen rậm rạp.

Ức vạn sợi xích sắt đón gió mà lớn lên, nhanh chóng xuyên qua uốn lượn khắp không gian tầng ba Hắc Tháp.

La Hầu trừng lớn mắt, kinh sợ không thôi.

Cảm giác giờ phút này ức vạn sợi xích đen kia giống như vô số độc xà, tản mát ra một loại khí tức hủy thiên diệt địa, khiến người ta tim đập nhanh! "Vút!" Một trận âm thanh dày đặc khiến da đầu tê dại bỗng nhiên vang lên.

Hồng Quân cùng Dương Mi đang nhàn nhã dạo bước ở tầng ba quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy toàn bộ không gian đều tràn ngập những sợi xích đen như muốn lấy mạng diệt thế, phợp trời rợp đất dũng mãnh lao về phía hai người.

Hai người sợ đến mức sắc mặt trắng bệch, tâm niệm vừa động, hóa thành một đoàn lưu quang muốn viễn độn!

Đáng tiếc, những sợi xích đen kia tốc độ còn nhanh hơn hai người, trong khoảnh khắc đã gắt gao móc chặt lấy cổ của bọn hắn.

Sau một khắc, hai người chỉ cảm thấy toàn thân pháp lực tu vi đều

bị quét sạch sành sanh, đối với Câu Chi Pháp Tắc trên xích đen vô lực đề kháng, trong lòng sinh ra ý niệm quy phục.

Hai người ngã nhào xuống đất, kêu rên không thôi.

Cảm ứng được đã dùng Câu Chi Đại Đạo Pháp Tắc tìm được con mồi, Minh Hà tâm niệm vừa động, ức vạn sợi xích đen lập tức tiêu biến vào vô hình.

Chỉ để lại hai sợi xích đang móc lấy Hồng Quân cùng Dương Mi.

Ý niệm vừa động, hai sợi xích đen mạnh mẽ giật một cái.

Giống như dùng dây chó xích hai con chó chết, Hồng Quân cùng Dương Mi hung hăng bị kéo ngã xuống trước mặt Minh Hà.

Hai người bị ngã đến kêu khổ thấu trời, tiếng thảm thiết không dứt.

Giờ phút này, Hồng Quân cùng Dương Mi chỉ cảm thấy pháp lực tu vi mất hết, đối với Minh Hà có một loại tâm lý phủ phục xưng thần.

Thậm chí sâu trong nội tâm nảy sinh ra một loại cuồng nhiệt muốn đối với Minh Hà đỉnh lễ bái mô, quỳ xuống liếm mũi chân!

Thế này thì còn gì bằng?

Hồng Quân cùng Dương Mi đều sợ đến mất mật.

Minh Hà quát lạnh: "Bản tọa cho hai người các ngươi đi dò đường!

Đã tầng ba Hắc Tháp không có bất kỳ nguy cơ nào, vì sao không ở chỗ này chờ bản tọa, hai người vì sao tự ý hành động?" Hồng Quân dập đầu cầu xin tha thứ: "Minh Hà đạo hữu, ta thật sự không có tự ý hành động a!

Vừa rồi chỉ là đi về phía trước cách đó không xa mà thôi!

Cầu Minh Hà đạo hữu có thể đem xích đen trên người ta trừ bỏ, chúng ta nhất định sẽ cảm ân đái đức, nguyện làm trâu ngựa phục vụ." "Làm trâu ngựa?

Ngươi thật sự coi mình là chó sao?" Minh Hà lạnh giọng nói. "Minh Hà đạo hữu, cầu xin ngài có thể thả chúng ta, chúng ta nhất định sẽ cảm kích bất tận, vì ngài xá mệnh tìm bảo!" Dương Mi thân thể run rẩy nói.

Minh Hà nhất thời cũng chưa định ra chủ ý.

Ý tứ ban đầu của hắn là dùng xích đen ngưng tụ từ Câu Chi Pháp Tắc giống như xích hai con chó, trói buộc Hồng Quân cùng Dương Mi.

Như vậy không sợ hai kẻ này lại có bất kỳ nhị tâm nào, mới có thể sai khiến bọn hắn tốt hơn.

Chỉ là Câu Chi Pháp Tắc nếu sử dụng liên tục không gián đoạn sẽ tiêu hao pháp lực của Minh Hà cực lớn.

Trong tòa tháp đen khổng lồ này quỷ quyệt kinh hiểm vạn phần, nếu Minh Hà tiêu hao quá nhiều pháp lực, e rằng cực kỳ bất lợi!

Nghĩ tới điểm này, Minh Hà tâm thần khẽ động, sợi xích đen trên người Hồng Quân cùng Dương Mi lập tức biến mất vô hình.

Hồng Quân cùng Dương Mi ngẩn ra trong nháy mắt.

Cảm giác pháp lực cùng tu vi bị cấm cố đã quay trở lại trên người.

Hai người không khỏi đại hỉ quá đỗi, đối với Minh Hà thiên ân vạn tạ không ngừng.

Minh Hà thở hắt ra: "Tạm tha cho cái mạng chó của các ngươi!

Nhớ kỹ!

Dụng tâm làm việc, chớ giở trò gian!" Hồng Quân cùng Dương Mi

đều cúi đầu khom lưng, miệng đầy nhận lời.

Sơ lần sử dụng Câu Chi Pháp Tắc, Minh Hà rất hài lòng.

Pháp tắc này đối với Minh Hà tác dụng rất lớn.

Ví dụ như hiện tại, trong không gian cự tháp rộng lớn vô ngân này, chỉ cần vận dụng Câu Chi Pháp Tắc, bất luận Hồng Quân cùng Dương Mi thân ở phương nào, đều có thể nhanh chóng tóm hai người như tóm chó chết lôi về!

Minh Hà lớn tiếng nói: "Dương Mi!

Hồng Quân!

Chương 122

Hai người nhớ kỹ, tại không gian tầng ba Hắc Tháp chớ có rời khỏi tầm mắt của bản tọa!

Nếu như không theo, giết không tha!" "Yên tâm!

Ta tuyệt đối không có nhị tâm!" "Minh Hà đạo hữu khoan tâm, ta sẽ vô điều kiện làm theo!" Hồng Quân cùng Dương Mi đều cười làm lành nói.

Suốt dọc đường không nói chuyện.

Minh Hà nhàn nhã dạo bước đi ở phía sau, La Hầu đi theo bên cạnh Minh Hà, hổ thẹn nhìn chằm chằm Hồng Quân cùng Dương Mi để phòng ngừa bọn hắn đột nhiên đào tẩu.

Hồng Quân cùng Dương Mi sắc mặt âm trầm, không nhanh không chậm đi ở phía trước.

Hai người hoàn toàn không dám giao đàm, sinh sợ nói sai một câu chọc Minh Hà chấn nộ.

Con đường phía trước dường như xa xôi vô tận, đi hồi lâu, mấy người vẫn ở trong sương mù xám xịt.

Cũng không biết đi bao lâu, phía trước một chỗ khoát đạt đột nhiên có ánh sáng màu cam nhạt.

Mọi người đều chấn động trong lòng.

Sự xuất phản thường tất có yêu!

Nơi đó rất có thể là nơi đặt dị bảo.

Hồng Quân cùng Dương Mi gia tăng bước chân, lao về phía trước.

Cuối cùng, hai người đều dừng lại.

Mới nhìn thấy phía trước có một tòa thanh sắc thạch đài vuông vức mấy trăm trượng.

Trên thạch đài đạo vận lưu chuyển, thần mang giao thoa, ở giữa đặt một cái ngọc giản dài ba tấc.

Hồng Quân cùng Dương Mi đem thần niệm bao trùm lên trên.

Trong nháy mắt liền biết ngọc giản kia là vật gì.

Thì ra là thần thông **Tạo Hóa Dung Thiên Quyết**!

Thần thông này ghi chép sau khi khai tịch tân thiên địa trong hỗn độn, làm thế nào tại phương thế giới đó lấy thân hợp đạo, trộm lấy quyền hành Thiên Đạo của thế giới đó, cũng như phương pháp cụ thể để trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Trong khoảnh khắc, mắt Hồng Quân sáng lên!

Trong lòng hắn dấy lên sóng to gió lớn!

Cái Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này không phải chính là khắc chế thần thông mạnh nhất của Bàn Cổ sao?

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều biết, Bàn Cổ phát thệ muốn giết hết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai tịch ra một thế giới mới trong hỗn độn.

Nếu thế giới mới đó được khai tịch thành công, sẽ chi phối ý chí Thiên Đạo của phương thế giới đó!

Giờ khắc này, Hồng Quân trong lòng mưu tính không ngừng.

Giả như Bàn Cổ thật sự chém hết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, thực hiện tráng cử khai thiên tích địa, đến lúc đó Hồng Quân chẳng phải có thể dùng thần thông Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này đi vào phương thế giới đó lấy thân hợp đạo, trộm lấy quyền hành Thiên Đạo, trở thành người đại diện của Thiên Đạo sao?

Nếu như vậy, giấc mộng thành Thánh vô số nguyên hội của Hồng Quân chẳng phải sẽ thành hiện thực sao?

Cái gọi là bọ ngựa bắt cicada, chim sẻ ở phía sau.

Lúc này Hồng Quân vì giấc mộng thành Thánh cư nhiên bắt đầu hy vọng Bàn Cổ thật sự có thể chém hết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai tịch một phương tân thế giới, để hắn có thể đi tu hú chiếm tổ chim khách.

Cảm ứng được Minh Hà cùng La Hầu còn ở phía sau, tạm thời chưa uy hiếp được mình, Hồng Quân nhíu mày, truyền âm cho Dương Mi: "Dương Mi đạo hữu, Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này xảo đoạt thiên công, tạo hóa phi phàm, ngươi có cảm thụ gì không?" Dương Mi truyền âm đáp: "Cảm thụ được, thần thông này khả năng có liên quan đến Bàn Cổ, là một môn thần thông khắc chế việc Bàn Cổ khai tịch tân thế giới.

Nếu dùng thần thông này tu hành, ngược lại có thể trộm lấy quả thực khai thiên của Bàn Cổ, thành tựu Thánh Nhân quả vị!" "Ngươi cảm thấy thần thông Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này thế nào?" Hồng Quân bất động thanh sắc truyền âm.

Dương Mi đáp: "Tạo Hóa Dung Thiên Quyết cố nhiên tốt, chỉ là Bàn Cổ muốn khai thiên tích địa, sáng tạo một phương thế giới mới, diễn hóa thành một phương ý chí Thiên Đạo, không có dễ dàng như vậy!" Hồng Quân truyền âm: "Hay là hai người chúng ta liên thủ cướp lấy Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này?" "Thôi đi!

Chớ có chọc giận Minh Hà, rước lấy tai họa cho chúng ta!" Dương Mi không chút do dự cự tuyệt.

Hồng Quân cấp thiết truyền âm: "Chẳng lẽ ngươi không muốn trở thành Thánh Nhân?

Vô số nguyên hội qua đi chúng ta sấm đãng hỗn độn, một khắc cũng không ngừng khổ tu, là vì cái gì?

Chẳng lẽ không phải vì thành tựu Thánh Nhân quả vị hư vô phiêu miểu kia sao?" Dương Mi khinh thường truyền âm: "Tạo Hóa Dung Thiên Quyết tuy rằng có thể thành Thánh Nhân quả vị, nhưng đồng thời cũng sẽ trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo.

Dương Mi ta cả đời chỉ cầu tiêu dao tự tại, sái thoát bất kham!

Tuyệt không tu luyện loại thần thông trở thành Thiên Đạo khôi lỗi này!

Đại Đạo vạn thiên, cái ta theo đuổi là cảnh giới Hỗn Nguyên Cực Đạo tự do vô câu, tiêu dao trần thế!" Hồng Quân gật gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Một lát sau, Minh Hà cùng La Hầu đã đi tới bên cạnh Hồng Quân.

Nhìn ánh mắt rực lửa của Hồng Quân, cái biểu tình như mèo thấy mỡ kia, Minh Hà ngẩn người.

Thứ gì lại hấp dẫn Hồng Quân như vậy?

Minh Hà không chần chờ, nhanh chóng dùng thần niệm bao trùm lên ngọc giản đang lẳng lặng phi phù trên thạch đài, tỉ mỉ cảm nhận một phen.

Việc này khiến Minh Hà có một loại cảm giác thời không thác loạn.

Trên đó cư nhiên đặt **Tạo Hóa Dung Thiên Quyết**!

Thảo nào Hồng Quân lại có bộ dáng nhớ thương da diết, tư lự rất sâu như vậy!

Thì ra cái Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này chính là ghi chép đủ loại phương pháp để sau này trong thế giới Hồng Hoang, Hồng Quân lấy

thân hợp đạo, trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân.

Minh Hà rốt cuộc có cảm giác gạt mây mù thấy trăng sáng, bừng tỉnh đại ngộ!

Thảo nào Hồng Quân một lòng muốn lấy thân hợp đạo, thành tựu Thiên Đạo Thánh Nhân.

Xem ra ngày xưa Hồng Quân chính là ở trong động phủ của Ma Viên này đạt được Tạo Hóa Dung Thiên Quyết, sau đó mới kiên định lòng tin đi lấy thân hợp đạo!

Nhưng lúc này đã có Minh Hà xuyên qua dòng sông thời gian loạn lưu, hắn tuyệt đối sẽ không để lịch sử tái diễn, cũng tuyệt đối sẽ không để Hồng Quân được như nguyện!

Minh Hà chuẩn bị cải viết lịch sử! "Thứ đặt bên trên là gì?

Hồng Quân, Dương Mi, hai người hắn là biết rồi chứ?" Minh Hà cười như không cười nói.

Dương Mi vừa định mở miệng, lại bị Hồng Quân cướp lời đáp trước: "Minh Hà đạo hữu, ngọc giản này nãi là ghi chép một môn phương pháp tên là Tạo Hóa Dung Thiên Quyết, nói là có thể trở thành Thiên Đạo Thánh Nhân, nhìn thì lợi hại vô cùng, thực ra một văn không đáng!" "A!

Vì sao lại một văn không đáng?" Minh Hà nhướng mày. "Dám hỏi Minh Hà đạo hữu có quan hệ gì với Bàn Cổ không?" Ánh mắt Hồng Quân phiêu hốt. "Ta cùng Bàn Cổ kia tố bất tương thức!" Minh Hà đáp. "Vậy đạo hữu có phải là một trong ba ngàn Ma Thần hỗn độn?

Pháp tắc tu hành có gần gũi với Bàn Cổ không?" Hồng Quân lại hỏi.

Minh Hà không lập tức trả lời, trong lòng cân nhắc một phen.

Lấy căn cơ hiện tại mà luận, cho dù so với những Hỗn Độn Ma Thần đỉnh tiêm ngày xưa cũng không hề kém cạnh!

Nếu nói như vậy, Minh Hà tự nhận là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng không có gì không ổn.

Hơn nữa, trong dòng thời gian loạn lưu này, với nhận thức của Hồng Quân cùng Dương Mi, những nhân vật lợi hại trong hỗn độn trừ Hỗn Độn Ma Thần ra thì còn ai?

Nếu Minh Hà tự xưng đến từ thế giới Hồng Hoang, nãi là Minh Hà Thánh Chủ ở Huyết Hải, ước chừng Hồng Quân cùng Dương Mi hai người hoàn toàn không tin!

Vậy thì cứ để bọn hắn coi mình là một thành viên trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đi!

Còn việc Minh Hà tu hành pháp tắc đích xác gần gũi với Bàn Cổ, đây là sự thật không thể chối cãi.

Minh Hà từng nhờ hệ thống thôn phệ luyện hóa Bàn Cổ tinh huyết, càng nắm giữ Lực Chi Pháp Tắc.

Nói pháp tắc của hắn gần gũi với Bàn Cổ cũng không có gì sai!

Nghĩ tới đây, Minh Hà nhanh chóng mở miệng: "Pháp tắc ta tu hành đích xác gần gũi với Bàn Cổ!" Hồng Quân ánh mắt chớp động nói: "Ai cũng biết Bàn Cổ muốn giết hết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, thực hiện tráng cử khai thiên tích địa, lập thế giới mới!

Chỉ là ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần ai nấy đều thân mang thần thông pháp tắc, không ít kẻ cũng có Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo lợi hại, đâu có dễ giết chóc như vậy!" "Giả sử Bàn Cổ thật sự gặp vận cứt chó, giết sạch ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, làm được tráng cử khai thiên tích địa kia, thì cũng không có ai ngu ngốc đi đến phương thế giới đó dùng phương pháp ghi trên Tạo Hóa Dung Thiên Quyết để

lấy thân hợp đạo, trở thành khôi lỗi của Thiên Đạo cả!" "Tu sĩ chúng ta, cả đời chỉ cầu tiêu dao tự tại, sái thoát bất kham!

Tuyệt đối không có ai tu luyện loại thần thông trở thành Thiên Đạo khôi lỗi này!

Chương 123

Đại Đạo vạn thiên, cái mà tu sĩ chúng ta theo đuổi đều là cảnh giới Hỗn Nguyên Cực Đạo tự do vô câu, tiêu dao trần thế!" Hồng Quân khẳng khái sục sôi nói.

Dương Mi trong khoảnh khắc nổi da gà toàn thân, mắt trừng tròn vo.

Hồng Quân vì sao lại đem những lời ta vừa nói với hắn hoàn toàn sao chép lại, rồi nói một chữ không sai cho Minh Hà nghe?

Nếu không phải kiêng kị uy áp của Minh Hà, e rằng Dương Mi đã sớm túm lấy Hồng Quân mà chất vấn một phen! "Cho nên?" Minh Hà nhàn nhạt nói.

Hồng Quân đại nghĩa lẫm nhiên nói: "Loại thần thông bàng môn tả đạo này đối với chúng ta đều không có ý nghĩa gì!

Đã vô dụng, chúng ta đừng làm lỡ thời gian nữa!

Mau chóng đi tầng bốn và tầng năm của Hắc Tháp đi!

Nơi đó khả năng đặt dị bảo trân quý hơn!" Giờ phút này Minh Hà mới hiểu Hồng Quân đi một vòng lớn như vậy là mưu đồ gì!

Vô phi là lấy lùi làm tiến, cố ý nói Tạo Hóa Dung Thiên Quyết một văn không đáng, giống như đống cứt chó thúi.

Như vậy Minh Hà sẽ coi Tạo Hóa Dung Thiên Quyết như cỏ rác, bỏ mặc không quan tâm.

Đợi Hồng Quân sau này có cơ hội, đại khái có thể nghênh ngang quay lại lấy.

Thật là một nước cờ hay!

Không hổ là lão hồ ly đệ nhất hỗn độn!

Nhưng đáng tiếc lại gặp phải Minh Hà!

Minh Hà tuyệt đối sẽ không để Hồng Quân như nguyện!

Minh Hà cười lạnh nói: "Hồng Quân đạo hữu nói rất đúng, Minh Hà ta cũng cảm thấy Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này là thần thông bàng môn tả đạo!

Để phòng ngừa người đến sau đoạt được thần thông này rồi tẩu hỏa nhập ma, Minh Hà ta hôm nay quyết định đại phát thiện tâm!" "Đại phát thiện tâm?" Hồng Quân hồ nghi.

Minh Hà híp mắt nói: "Đúng!

Ta quyết định hủy nó đi!

Như vậy sẽ không để loại thần thông bàng môn tả đạo này nguy hại cho hỗn độn chúng ta!" Nói xong, Minh Hà tâm niệm vừa động, vận dụng Hỏa Chi Pháp Tắc.

Chỉ thấy trên hữu chưởng trong khoảnh khắc phun ra một đạo liệt hỏa sinh sinh bất tức như muốn thiêu rụi hư không.

Minh Hà ánh mắt kiên nghị, chậm rãi nâng hỏa chưởng, chuẩn bị đem ngọc giản ghi chép Tạo Hóa Dung Thiên Quyết kia thiêu hủy hầu như không còn!

Hồng Quân gấp đến mức như kiến bò trên chảo nóng, trong lòng uất kết không thôi.

Hồng Quân vốn muốn lừa Minh Hà từ bỏ lấy đi Tạo Hóa Dung Thiên Quyết!

Ngờ đâu sai một ly đi một dặm, giờ lại sắp phải tự mình nuốt quả đắng.

Trên mặt Hồng Quân túa ra vô số mồ hôi lạnh, hiển nhiên kinh

khủng không thôi.

Hắn cảm giác Tạo Hóa Dung Thiên Quyết hôm nay nhất định phải đoạt được!

Nếu mất đi, Hồng Quân sẽ mất đi cơ hội thành Thánh!

Tuyệt đối sẽ hối hận cả đời!

Minh Hà càng đi càng gần, mắt thấy hỏa xà đang nhảy nhót phiên đằng sắp chạm vào ngọc giản.

Dưới ánh lửa hùng hùn che lấp, khuôn mặt Hồng Quân trở nên càng ngày càng âm u, dữ tợn.

Trong khoảnh khắc điện quang hỏa thạch đó, Hồng Quân rốt cuộc hạ quyết tâm.

Trên người hắn tịnh không phải không có thủ đoạn thần thông bảo mệnh.

Lúc trước khi Hồng Quân cùng Dương Mi ở riêng, Hồng Quân đã lừa Dương Mi.

Hắn không muốn để Dương Mi thi triển thủ đoạn thần thông bảo mệnh đối phó Minh Hà trước, như vậy nếu Minh Hà thiên nộ, Hồng Quân vẫn còn cơ hội bảo mệnh.

Nhưng hiện nay tên đã trên dây, đến lúc bất đắc dĩ phải phát, Hồng Quân cũng không cố kỵ được nhiều như vậy.

Giờ phút này trên người hắn có một tấm **Thái Huyền Phù Ấn**.

Tấm Thái Huyền Phù Ấn này sau khi tế xuất, chỉ cần tu sĩ dưới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên đều sẽ bị định thân, khó có thể hành động.

Thời gian định thân dựa theo cảnh giới của đối thủ mà định.

Ví dụ nếu đối thủ là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên, vậy có thể định thân đối thủ ba ngày.

Nếu đối thủ là Bát Trọng Thiên, vậy chỉ có thể định thân ba canh giờ.

Tuy rằng Hồng Quân thừa nhận thực lực Minh Hà rất mạnh, cùng Dương Mi liên thủ đều xa xa không phải đối thủ của Minh Hà.

Nhưng Minh Hà dù mạnh đến đâu, cũng không thể nào là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên cảnh giới chứ?

Đã định ra chủ ý, Hồng Quân lập tức ra tay, ý thức khẽ động, từ trong Tử Phủ xuất hiện một tấm phù ấn màu vàng, bên trên viết đầy những ký tự màu đỏ thắm ngoằn ngoèo khó hiểu.

Phù ấn kia không gió mà bay, như mọc mắt nhanh chóng lao về phía lưng Minh Hà! "Vút!" Thái Huyền Phù Ấn xé gió lăng lệ, thanh âm tiêm duệ lăng không vạch qua, màng nhĩ mỗi người đều có cảm giác bị xuyên thủng.

Toàn bộ hư không đều đang rung chuyển vặn vẹo.

La Hầu đứng gần Minh Hà nhất đột nhiên quay đầu, chỉ nhìn thấy một tấm phù ấn màu vàng bay về phía lưng Minh Hà.

La Hầu chỉ cảm thấy da đầu tê dại, máu toàn thân dường như bị đông cứng.

Một loại nguy cơ tử vong khiến hắn biến thể sinh hàn, nổi da gà, hắn biết phù ấn màu vàng này không phải vật phàm.

Nếu Minh Hà bị chạm trúng, tuyệt đối sẽ xảy ra tai kiếp không ngờ.

La Hầu hộ chủ sốt ruột, vừa muốn lao lên dùng thân mình đỡ tấm phù ấn kia cho Minh Hà, lại phát hiện hai chân như mọc rễ, không thể

di động nửa phần!

Tiếp đó hai chân trở nên cứng đờ, toàn bộ thân thể cùng tứ chi đều bị định thân tại chỗ.

Không kịp nghĩ nhiều, La Hầu thất sắc kinh hoàng rống lên: "Thánh Chủ!

Cẩn thận!" Dứt lời, La Hầu biến thành như tượng gỗ, ngay cả tròng mắt cũng không di động nửa phần.

Còn về Minh Hà, hoàn toàn không cảm nhận được bất kỳ nguy cơ nào.

Hắn chỉ cảm khái một phen.

Thủ đoạn của Hồng Quân cùng Dương Mi cũng quá nhiều rồi.

Trước có Bạo Thiên Đan, sau có Phù Ấn Định Thân, e rằng trong toàn bộ hỗn độn, trừ khí vận chi tử Bàn Cổ ra, Hồng Quân cùng Dương Mi cũng có thể quy vào hàng ngũ hào môn hỗn độn rồi!

Chỉ là loại điêu trùng tiểu kỹ này, đối phó với Minh Hà, hào vô tác dụng!

Vừa rồi trong nháy mắt kia, Minh Hà chỉ cảm giác toàn thân hơi tê, giống như bị gió nhẹ thổi qua.

Đối với hành động bình thường không sinh ra chút ảnh hưởng nào.

Chỉ là không thể không nói, phù ấn này đối với người cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có lực sát thương rất lớn.

Phù ấn kia bất quá chỉ bay qua khoảng cách hơi gần La Hầu một chút, chịu ảnh hưởng của nó, La Hầu cư nhiên biến thành tượng gỗ, không thể động đậy nửa phần!

Kỳ thực Minh Hà hoàn toàn có thể trực tiếp chộp lấy phù chú kia xé nát.

Chỉ là đối với hành vi ác tâm như vậy của Hồng Quân, Minh Hà cũng não nộ không thôi.

Ngay lập tức, Minh Hà vận dụng **Thời Gian Pháp Tắc**.

Ý thức khẽ động, chỉ thấy một dòng sông thời gian cuộn trào sóng to gió lớn bỗng nhiên xuất hiện tại không gian tầng ba Hắc Tháp.

Khi mọi người chưa kịp phản ứng, dòng sông thời gian đã nhấn chìm tất cả vào trong đó.

Chỉ trong thoáng chốc, Minh Hà vận dụng Thời Gian Pháp Tắc hồi tố thời gian lưu tốc tại nơi này trở lại khoảnh khắc Hồng Quân vừa lấy ra Thái Huyền Phù Ấn.

Thời gian bị trọng trí.

Hồng Quân lại một lần nữa từ trong Tử Phủ tế xuất Thái Huyền Phù Ấn.

Chương 124

Lần này Minh Hà không cho hắn bất kỳ cơ hội nào.

Tùy tay vung lên, một trận cuồng phong gào thét phợp trời rợp đất cuốn về phía Hồng Quân.

Hồng Quân thầm kêu không ổn, lập tức vươn hai chưởng muốn thi pháp ngăn cản luồng gió này.

Nhưng đã muộn!

Bão tố qua đi, mọi người mở mắt ra nhìn, tấm Thái Huyền Phù Ấn kia lại dán ngay chính giữa trán Hồng Quân.

Giờ phút này hai chân Hồng Quân cứng ngắc, hai tay duỗi thẳng, bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, phù ấn màu vàng trên trán bay phần phật.

Hoàn toàn là tự làm tự chịu, bị định thân không động đậy được!

Minh Hà vươn tay phải xoa cằm, tỉ mỉ ngưng thị Hồng Quân.

Tổng cảm thấy thiếu thiếu chút gì đó!

Suy nghĩ hồi lâu, mắt Minh Hà chợt sáng lên!

Có rồi!

Minh Hà tâm niệm vừa động, một chiếc mũ quan lớn bằng lông khổng tước đen và một bộ quan phục thêu hình rồng xích thâm hắc cực kỳ vừa vặn mặc lên người Hồng Quân!

Làm xong tất cả, Minh Hà mới đối với hình tượng lúc này của Hồng Quân tấm tắc khen ngợi.

Đúng rồi mà!

Đây mới là dáng vẻ cương thi nên có!

Đã Hồng Quân muốn mưu hại người khác, vậy Minh Hà ta sẽ cho ngươi thể hội một phen tâm lý khổ bức vô vọng giãy dụa sau khi bị định thân!

Đây gọi là gậy ông đập lưng ông!

La Hầu cùng Dương Mi giờ phút này kinh hãi không thôi.

Không hiểu hành động này của Minh Hà có thâm ý gì.

Chỉ là dưới ánh hồng quang mông lung phản chiếu từ thạch đài khổng lồ bên cạnh, Hồng Quân lúc này cư nhiên khiến người ta sinh ra cảm giác rợn người, nổi da gà!

Qua không biết bao lâu, La Hầu bỗng nhiên như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Lòng còn sợ hãi nói: "Thánh Chủ!

May mà ngài thực lực vô thất, tâm tư chẩn mật, nếu không suýt chút nữa bị tên tiểu nhân vô sỉ Hồng Quân mưu hại!" Minh Hà khinh thường nói: "Điêu trùng tiểu kỹ mà thôi!

Đối với bản tọa hoàn toàn không có bất kỳ tác dụng gì!" Dương Mi đứng một bên run lẩy bẩy không thôi. "Dương Mi!" Minh Hà đột nhiên quát lớn một tiếng.

Dương Mi sợ đến mức lập tức xụi lơ trên mặt đất, dập đầu cầu xin tha thứ: "Minh Hà đạo hữu!

Việc này không liên quan gì đến Dương Mi ta a!

Đều là chủ ý của một mình Hồng Quân!" Minh Hà bất động thanh sắc, thôi diễn thiên cơ một phen, mới biết việc này xác thực không liên quan đến Dương Mi.

Đã như vậy, Minh Hà tạm tha cho Dương Mi. "Dương Mi!

Ta hỏi ngươi mấy vấn đề!

Nếu không thành thật trả lời, Minh Hà ta định sẽ tru sát ngươi tại đây!" Minh Hà bạo quát. "Có việc gì Minh Hà đạo hữu cứ hỏi!

Dương Mi ta tất sẽ không ẩn giấu, tuyệt đối tri vô bất ngôn, thẳng thắn bẩm báo!" Dương Mi run rẩy nói.

Minh Hà trầm giọng: "Tấm bùa chú màu vàng kia là thứ gì?" Trong nháy mắt, Dương Mi ngẩn ra.

Vừa rồi hắn hỏi Hồng Quân có thủ đoạn thần thông bảo mệnh không, Hồng Quân lại cố ý lừa gạt nói không có.

Hiện nay đột nhiên xuất hiện thứ này, Dương Mi làm sao biết đồ vật trong tay Hồng Quân từ đâu mà có. "Thứ này chẳng lẽ là Thái Huyền Phù Ấn?" La Hầu đột nhiên mở miệng.

Minh Hà nhìn Dương Mi: "Ngươi biết?" La Hầu suy nghĩ một chút rồi nói: "Có lần ta đến đạo phủ của Hồng Quân, vô tình nghe hắn nói có thứ này!" Dương Mi lớn tiếng nói: "Ta nhớ ra rồi, thứ này đích xác là Thái Huyền Phù Ấn.

Chỉ là thứ này ở trong tay Hồng Quân đã mấy nguyên hội!

Hắn vẫn luôn không dùng, cư nhiên giữ lại đến tận bây giờ!" Minh Hà ánh mắt chớp động: "Hai người các ngươi, một kẻ ở tầng một Hắc Tháp ném một quả Bạo Thiên Đan, một kẻ ở đây ném ra Thái Huyền Phù Ấn!

Không thể không nói, thủ đoạn của hai người thật nhiều!

Thành thật khai báo cho ta!

Những thứ này hai người tìm được từ đâu?" Dương Mi tuy sợ đến vỡ mật, nhưng những thứ này làm sao có được, hắn một chữ cũng không dám nói với Minh Hà.

Đùa gì vậy!

Kết bạn trong hỗn độn để săn giết đồng loại Hỗn Độn Ma Thần là đại kỵ trong hỗn độn!

Nếu bị các Hỗn Độn Ma Thần khác biết được, tuyệt đối sẽ đem hắn tỏa cốt dương hôi. "Viên Bạo Thiên Đan kia là ta ngẫu nhiên tìm được khi du lịch trong hỗn độn, còn lai lịch Thái Huyền Phù Ấn trong tay Hồng Quân ta không được biết!" Dương Mi run giọng nói.

Minh Hà bạo quát: "Còn dám lừa gạt ta?

Trong hỗn độn các loại lực lượng pháp tắc cuộn trào tứ tung, trừ những Tiên Thiên Hỗn Độn Ma Thần có nhục thể cực kỳ cường hãn ra, bất kỳ vật gì trong hỗn độn đều sẽ hóa thành bột mịn!

Nếu ngươi còn chấp mê bất ngộ, cố ý khi man ta!

Ta sẽ lập tức tru sát ngươi tại đây!

Chớ có khiêu chiến sự kiên nhẫn của bản tọa!" Dương Mi toàn thân run rẩy như sàng.

Vì muốn sống sót, Dương Mi đành đem chuyện săn giết đồng loại ma thần trong hỗn độn kể hết đầu đuôi gốc ngọn cho Minh Hà.

Đợi Dương Mi kể xong, Minh Hà mới biết, thì ra không chỉ Dương Mi cùng Hồng Quân săn giết đồng loại Hỗn Độn Ma Thần.

Ngay cả Linh Mộc đạo nhân, Ngũ Hành đạo nhân và Âm Dương đạo nhân cũng đều có kinh nghiệm săn giết đồng loại.

Trong nháy mắt, nội tâm Minh Hà dấy lên sóng to gió lớn.

Thảo nào Hồng Quân, Dương Mi, Linh Mộc đạo nhân có thể trở thành những kẻ nổi bật trong Hỗn Độn Ma Thần.

Thì ra con đường biến mạnh là không ngừng săn giết đồng loại, đoạt bảo và hấp thu tinh hoa, mới có thực lực viễn siêu đồng loại.

Thì ra việc Bàn Cổ tru sát ba ngàn Đại Đạo Ma Thần chỉ là một con số ước lệ mà thôi!

Quỷ mới biết, qua sự săn giết không ngừng của những kẻ như Hồng Quân, Dương Mi, số lượng Hỗn Độn Ma Thần còn lại trong tay Bàn Cổ là bao nhiêu!

Minh Hà ước tính, đến lúc quyết đấu cuối cùng với Bàn Cổ, có thể còn lại một ngàn Đại Đạo Ma Thần là đã tốt lắm rồi!

Kỳ thực nói đi cũng phải nói lại, Minh Hà cần phải cảm tạ Dương Mi và Hồng Quân một phen.

Nếu không phải bọn hắn ám sát đồng loại, tạo thành số lượng Hỗn Độn Ma Thần không ngừng giảm bớt, Bàn Cổ chưa chắc đã có thể khai thiên tích địa, sáng lập Hồng Hoang thành công.

Như vậy cũng không có Minh Hà đời sau cũng như hết thảy mọi thứ trong Hồng Hoang.

Nghe lời Dương Mi, Minh Hà ngược lại không có cảm giác gì.

Dù sao hắn cùng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần ngày xưa tố bất tương thức, tịnh không có tâm lý đồng cảm.

Hơn nữa, trong hỗn độn vốn là cá lớn nuốt cá bé, nắm đấm ai cứng thì kẻ đó có đạo lý!

Cách làm của Dương Mi cùng Hồng Quân cũng không có gì đáng trách!

Chỉ là La Hầu lại không nhìn được nữa, trong nháy mắt đôi mắt trở nên huyết hồng.

Hắn bất chấp tất cả muốn lao lên tru sát Dương Mi ngay tại chỗ.

Quá tàn nhẫn!

Cư nhiên dám ra tay với đồng loại!

Chương 125

Thảo nào La Hầu luôn gặp được rất nhiều động phủ Hỗn Độn Ma Thần hoang vu phá bại trong hỗn độn.

Ban đầu còn tưởng những ma thần đó đi du lịch sâu trong hỗn độn, lâu ngày chưa về!

Thì ra đều bị những tên đao phủ này tàn sát rồi!

Minh Hà lập tức chế chỉ: "La Hầu!

Chớ có xúc động!

Nhớ kỹ lời bản tọa nói chưa?" Trong lòng La Hầu chợt run lên.

Đột nhiên nhớ tới lời Minh Hà muốn để Dương Mi và Hồng Quân làm pháo hôi đi dò đường nguy hiểm.

Nghĩ đến đây, La Hầu mới phẫn hận nói: "Tạm tha cho ngươi một cái mạng chó!

Đợi sau khi ta ra ngoài, nhất định sẽ giết ngươi báo thù cho các đạo hữu đã chết!" Minh Hà híp mắt nói: "Đã ngươi cùng Hồng Quân thích ám sát đồng loại như vậy, vì sao lại tha cho La Hầu?

Thực lực La Hầu trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng xếp hàng đầu!

Giết hắn đoạt lợi chẳng phải càng lớn sao?" Dương Mi lắc đầu, nói ra một câu khiến La Hầu cảm thấy dị thường châm chọc. "Hiện tại là cảnh giới Chuẩn Thánh, ta cùng Hồng Quân đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, hai người chúng ta liên thủ đều không phải đối thủ của La Hầu!" Minh Hà ngẩn ra, hồi lâu mới nói: "Không đúng a!

Đã giết không được, vì sao lại cùng La Hầu như hình với bóng,

chẳng lẽ không sợ La Hầu hỏng việc tốt của các ngươi?" Dương Mi lí nhí nói: "La Hầu thực lực... thực lực mạnh, có hắn ở bên cạnh, ít nhất ta cùng Hồng Quân không có khả năng bị kẻ khác tàn sát!

Theo ta được biết, không chỉ ta cùng Hồng Quân tàn sát đồng đạo, ngay cả Linh Mộc đạo nhân, Ngũ Hành đạo nhân và Âm Dương đạo nhân cũng sẽ làm như vậy!

Nếu giữ La Hầu bên cạnh ta và Hồng Quân, những kẻ đó tất định sẽ ném chuột sợ vỡ đồ, không dám xâm phạm!" La Hầu ánh mắt sâm lãnh, vẻ mặt âm trầm nhìn Dương Mi.

Nếu không phải Minh Hà sớm có mệnh lệnh, e rằng La Hầu đã sớm lột da sống Dương Mi.

Vốn dĩ Hồng Quân dụng tâm kín đáo muốn mưu hại Minh Hà, Minh Hà đã nảy sinh tất sát chi tâm đối với hắn.

Chỉ là giờ phút này Minh Hà cảm thấy hận ý của La Hầu đối với Hồng Quân e rằng còn mãnh liệt hơn mình.

Chi bằng bán cho La Hầu một cái nhân tình, mượn tay La Hầu trừ khử Hồng Quân!

Minh Hà bỗng nhiên nói: "La Hầu!

Đã ngươi cùng Hồng Quân có thù không đội trời chung, vậy bản tọa hôm nay hứa nặc giao Hồng Quân cho ngươi!

Giết hay róc thịt tùy ngươi quyết định!

Bản tọa tuyệt không ngăn cản!" La Hầu bỗng nhiên ngẩn ra, nội tâm kịch liệt giãy dụa một phen, sau đó từ bỏ ý định lập tức tru sát Hồng Quân.

Bởi vì Minh Hà giữ lại tính mạng hai người này còn có đại dụng, La Hầu cũng không dám mạo nhiên hành sự.

Sợ chọc giận Minh Hà rước lấy sự nghi ngờ vô cớ.

Minh Hà quát lạnh: "Trước tiên lưu lại cái mạng chó của Hồng Quân!

Đợi sau khi ta tìm bảo hoàn thành, hắn không còn giá trị lợi dụng, ta sẽ để La Hầu ngươi tự tay lấy mạng hắn!" Không ngờ lại có kết quả như vậy.

La Hầu cư nhiên không lập tức tru sát Hồng Quân.

Phản chính tốt xấu đều do La Hầu quyết định.

Đã Minh Hà hứa nặc để La Hầu tự mình xử lý, giờ phút này hắn cũng sẽ không đoạn nhiên đổi ý.

Thôi!

Cũng là Hồng Quân mạng lớn, giờ phút này mệnh chưa tuyệt!

Minh Hà vung tay áo lớn, ngọc giản phi phù trên thạch đài lập tức xuất hiện trên tay hắn.

Hắn đem toàn bộ thần niệm trầm tẩm vào bên trong, tỉ mỉ nghiên đọc một phen.

Phát hiện thần thông ghi trên Tạo Hóa Dung Thiên Quyết giống hệt phương pháp Hồng Quân dùng để lấy thân hợp đạo, trộm lấy quyền hành Thiên Đạo trong Hồng Hoang hậu thế.

Hồng Quân hoàn toàn là một kẻ đạo văn mười phần!

Vì thành Thánh Nhân quả vị mà đi Hồng Hoang tu hú chiếm tổ chim khách, sau khi hợp đạo liền coi chúng sinh Hồng Hoang như cá nằm trên thớt!

Nếu luận về sự theo đuổi đối với Đại Đạo và cực cảnh, Hồng Quân kém xa Dương Mi.

Ít nhất Dương Mi khinh thường trở thành Thiên Đạo khôi lỗi, không nguyện làm Thiên Đạo Thánh Nhân.

Một lòng độn tẩu vào sâu trong hỗn độn, chỉ vì thành tựu cảnh giới Hỗn Nguyên Cực Đạo kia.

Thứ này đối với Minh Hà tác dụng không lớn!

Hiện tại toàn bộ Thiên Đạo Hồng Hoang đều đang run rẩy dưới thánh uy của Minh Hà.

Cái hắn theo đuổi là cảnh giới Hỗn Nguyên Cực Đạo!

Đối với việc lấy thân hợp đạo, làm khôi lỗi Thiên Đạo Hồng Hoang không có bất kỳ hứng thú nào.

Chỉ là thứ này giữ lại vẫn tốt hơn!

Biết đâu sau này có thể có tác dụng xuất kỳ bất ý.

Hỗn độn rộng lớn vô biên, biết đâu ở một nơi nào đó sâu trong hỗn độn có thế giới giống như Hồng Hoang.

Nếu có thể gặp được thế giới có quy tắc Thiên Đạo hoàn bị như vậy, có lẽ Tạo Hóa Dung Thiên Quyết trong tay sẽ có chút tác dụng!

Rốt cuộc Tạo Hóa Dung Thiên Quyết này do người phương nào sáng tạo?

Khẳng định không phải Bàn Cổ!

Không ai ngu ngốc đến mức tự đào hố chôn mình cả!

Suy nghĩ hồi lâu, Minh Hà cũng không nghĩ ra nguyên do.

Cuối cùng từ bỏ!

Thôi, việc này để sau từ từ tra xét đi!

Tâm niệm vừa động, Minh Hà lập tức thu ngọc giản ghi chép Tạo Hóa Dung Thiên Quyết vào trong túi. "Đi thôi!

Chúng ta tiếp tục thám hiểm tầng bốn của tòa tháp đen!" Minh Hà trầm giọng nói. "Vậy hắn thì sao?" Dương Mi dùng ngón tay chỉ vào Hồng Quân đang cứng đờ như cương thi, mở miệng hỏi.

Minh Hà lạnh lùng nói: "Cõng hắn đi!

Lão quy củ, hai người các ngươi đi trước mở đường, chớ có rời khỏi tầm mắt của ta!" "Được rồi!" Dương Mi không chút do dự buột miệng nói ra.

Tiếp đó Dương Mi cõng Hồng Quân đang cứng như xác chết, kêu khổ thấu trời chậm rãi đi về phía trước.

Minh Hà cùng La Hầu nhìn nhau một cái, cũng chậm rãi đi theo.

Tiền lộ giống như bị đêm đen bao phủ, u lãnh dị thường.

Cũng không biết đi bao lâu, dường như nhìn thấy phía trước có một nơi lấp lánh hào quang ngũ sắc.

Dương Mi lập tức dừng bước, chờ đợi Minh Hà tiến lên.

Minh Hà tới nơi, mới phát hiện chỗ này chính là lối đi từ tầng ba lên tầng bốn.

Nơi này như một mặt hồ phẳng lặng, bên trên ngũ sắc hoa quang lượn lờ phiên đằng. "Đây là?" La Hầu nhịn không được hỏi.

Minh Hà nhún vai: "Ta làm sao biết!

Ước chừng là một chỗ cấm chế đi!

Chắc là thiết lập để ngăn cản người khác tiến vào!" "Cấm chế?

Vậy chúng ta làm sao tiến vào?" Dương Mi cẩn thận từng li từng tí hỏi.

Chương 126

Minh Hà cười lạnh: "Mặc kệ là thứ gì, có ngươi và Hồng Quân hai người dò đường cho ta, ta tự nhiên không cần lo lắng!

Việc này chính là lúc bản tọa dùng đến các ngươi!

Mau chóng đi dò đường đi!" Dương Mi tức muốn chết.

Xem ra Minh Hà thật sự coi hắn là kẻ dò mìn.

Nhưng hiện tại Dương Mi chịu chế, tính mạng bị Minh Hà nắm trong tay, sinh tử hoàn toàn trong một ý niệm của Minh Hà.

Lúc này cũng không cố kỵ được nhiều như vậy.

Hắn cắn răng, nhẫn tâm nhanh chóng chui vào trong màn quang mang ngũ sắc lượn lờ kia. "Gào!" Một tiếng thú gào bạo lệ cuồng táo đột nhiên vang lên.

Minh Hà cùng La Hầu nghe được đều tê dại da đầu. "A!" Tiếp đó lại một tiếng thảm thiết khiến người ta nổi da gà vang lên.

Phân minh là giọng của Dương Mi!

Giờ phút này Minh Hà cùng La Hầu hai người đưa mắt nhìn nhau, hoàn toàn không biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Minh Hà tức giận nói: "Sao?

Sợ rồi?" La Hầu tuy hai chân nhịn không được run rẩy, lại cắn răng kiên nghị nói: "Không!

Bất kể bên trong có quái vật gì, La Hầu ta đều không chút lùi bước!" "Tốt!" Minh Hà tán thưởng, "Đi thôi!

Mặc kệ bên trong là đầm rồng hang hổ, ta đều phải vào xông pha một phen!" Nói xong Minh Hà là người đầu tiên đại đao khoát bộ,

ngang đầu ưỡn ngực, không chút do dự bước vào trong màn sáng.

Trên mặt La Hầu lóe lên một tia ngoan lệ, tiếp đó cũng không chút do dự đi vào. "Gào!" Quả nhiên, một trận nộ hống cuốn theo âm lãng cuồn cuộn, tịch quyển chư thiên vạn giới, khiến toàn bộ hư không đều chấn động vặn vẹo run rẩy.

Minh Hà định thần nhìn lại, trong một không gian xám xịt, ngay phía trước hắn xuất hiện một con quái vật hình thù quỷ quyệt.

Thứ đó cao tới vạn trượng, hai cái răng nanh dài ước chừng ngàn trượng, trên cái đầu xấu xí hình cái phễu mọc một cái sừng cơ giới đen kịt dữ tợn.

Bên ngoài thân nó lượn lờ từng tia từng sợi ma khí màu đen, đôi mắt huyết hồng như tràn ngập sát lục vô tận.

Dường như sinh vật này sinh ra là vì tà ác và hung tàn vậy.

Minh Hà nhìn quanh bốn phía, phát hiện La Hầu vốn luôn đi sát theo mình cư nhiên không cánh mà bay?

Trên mặt hắn lộ ra một tia cổ quái.

Chẳng lẽ màn sáng từ tầng ba lên tầng bốn kia là một cái trận pháp truyền tống sao?

Có thể ngẫu nhiên truyền tống người đi vào đến một nơi có hung thú?

Chỉ là con hung thú này rốt cuộc là vật gì, bộ dạng cũng quá xấu xí một chút đi!

Cái quái vật khổng lồ này như một ngọn núi cao chọc trời sừng sững chiếm cứ ở đó.

Thông thể đen kịt như mực, toàn bộ thân thể nhìn qua cường hãn dị thường, phảng phất như đúc bằng sắt thép.

Chu vi thân thể tản mát ra khí tức hung sát bốc lên ngùn ngụt.

Minh Hà dùng thần niệm bao trùm lấy nó, phát hiện sinh vật xấu xí này bất quá mới là Chuẩn Thánh hậu kỳ mà thôi!

Minh Hà không khỏi bật cười!

Nhìn bộ dáng thì dọa người, thực lực lại yếu nhớt!

Với thực lực hiện tại của Minh Hà, tùy tiện thổi một hơi cũng có thể xóa tên nó khỏi hỗn độn.

Điều này giải thích vì sao trước khi vào Minh Hà nghe được một tiếng quái khiếu thú gào cùng tiếng thảm thiết của Dương Mi.

Ước chừng Dương Mi cùng Hồng Quân gặp phải hung thú thực lực cũng cỡ Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Vào nơi đó bị hung thú chà đạp thê thảm, cho nên mới phát ra tiếng kêu thảm thiết!

Đối với sống chết của Dương Mi cùng Hồng Quân, Minh Hà hoàn toàn không quan tâm!

Chết là tốt nhất!

Đỡ đến lúc Minh Hà phải chịu mệt tự tay tru sát!

Chỉ không biết La Hầu thế nào!

Theo lý mà nói La Hầu hiện tại là thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ, gặp phải hung thú Chuẩn Thánh hậu kỳ, giết không chết thì cũng nên có chút năng lực tự vệ chứ!

Thôi, đợi giải quyết xong con trùng nhỏ trước mắt này rồi đi giúp La Hầu dọn dẹp phiền toái!

Điều khiến Minh Hà cảm thấy kinh ngạc là, từ trên người con hung thú này Minh Hà cư nhiên cảm nhận được khí tức Hỗn Độn Ma

Thần nồng đậm.

Chuyện gì xảy ra vậy?

Giờ khắc này, Minh Hà cũng âm thầm nạp muộn không thôi.

Trong khoảnh khắc, con hung thú kia dường như cảm nhận được có người tới, chậm rãi mở đôi mắt khổng lồ băng lãnh huyết hồng ra.

Trong nháy mắt, toàn bộ không gian hốt nhiên minh diệt bất định, phảng phất như đêm đen cùng ban ngày nhanh chóng giao thế biến ảo. "Gào!" Mãnh nhiên, hung thú há cái miệng đỏ lòm như chậu máu, hướng về phía Minh Hà gào thét lớn một tiếng.

Tiếng như sấm rền, âm ba cuồn cuộn, chấn thiên hám địa, tịch quyển vạn giới.

Toàn bộ không gian đều bị chấn động lắc lư không thôi, sát khí vô tận cũng càng thêm cuồng bạo táo ngược. "Bao nhiêu nguyên hội rồi a!

Rốt cuộc cũng có người sấm tháp a!" Hung thú cư nhiên miệng nói tiếng người, đối với Minh Hà cảm khái có phần kích động.

Minh Hà lúc ấy ngẩn người ra đó!

Hắn híp mắt nói: "Ngươi là vật gì?" Hung thú đáp: "Ta là ai?

Ngay cả ta cũng sắp quên tên mình rồi!

Đúng rồi!

Ta là **Liệt Hủy**, tu hành Liệt Chi Pháp Tắc, là một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!" Thì ra thật sự là một đầu Hỗn Độn Ma Thần!

Minh Hà rốt cuộc đã hiểu!

Chỉ là nhìn bộ dáng thê thảm vô cùng, đáng thương hề hề của Liệt

Hủy, trong lòng Minh Hà lại nảy sinh vô tận nghi vấn.

Minh Hà mở miệng: "Vậy nhân cớ gì ngươi bị giam ở đây?" Liệt Hủy nộ hống: "Tất cả đều do tên **Ma Viên** kia gây ra!

Hắn giam cầm ta tại đây, phóng ngôn nếu có sinh linh sấm nhập Hắc Tháp này, chỉ cần ta có thể giết kẻ đó, hắn sẽ trả tự do cho ta!" Minh Hà xem thường nói: "Ngươi không phải bị ngốc chứ?

Cam nguyện làm mã tiền tốt cho Ma Viên, vì hắn bán mạng?" "Tên Ma Viên kia là Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới!

Thực lực mạnh hơn ta!

Ta đánh không lại!" Liệt Hủy phẫn uất nói.

Thảo nào, thì ra là bị Ma Viên kia cưỡng ép bắt tới!

Minh Hà trầm giọng: "Vậy ngươi có biết Ma Viên vì sao phải thiết lập tòa bảo tháp này không?

Để cho những Hỗn Độn Ma Thần các ngươi sát lục sinh linh sấm tháp là mưu đồ gì?" "Ta sao biết được!" Liệt Hủy đáp.

Minh Hà lại hỏi: "Vậy hiện tại Ma Viên sống hay chết, ngươi biết không?" Liệt Hủy ánh mắt sâm lãnh nói: "Ma Viên kia chính là kẻ nổi bật trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần chúng ta, không có khả năng vẫn lạc!" Minh Hà cười như không cười nói: "Trùng nhỏ!

Bản tọa hiện tại có việc quan trọng, không rảnh ở đây dây dưa với ngươi!

Nếu ngươi có thể tránh sang một bên, để ta rời đi, bản tọa có thể lưu lại tính mạng cho ngươi!" "Gào!" Liệt Hủy hiển nhiên bị chọc tức không nhẹ, đốn thời bạo hống một tiếng, âm lãng cuồn cuộn vô tận chấn động toàn bộ không gian ầm ầm vang dội.

Liệt Hủy nộ thị Minh Hà, thanh âm sâm hàn vô cùng nói: "To gan,

cái tên hồng mao tiểu nhi này, vô số năm tháng qua, ngươi là kẻ đầu tiên dám khinh thị sỉ nhục Liệt Hủy ta như vậy!

Hôm nay ta sẽ cho ngươi biết thế nào gọi là họa từ miệng mà ra!" Liệt Hủy há to mồm, lại bạo hống một tiếng.

Chương 127

Âm ba thanh lãng vô tận chấn hám hoàn vũ chư thiên.

Trong nháy mắt, mặt đất chung quanh ức vạn dặm đều nứt toác ra, giống như không chịu nổi tiếng gào thét phẫn nộ vậy!

Liệt Hủy hiển nhiên đã động sát tâm với Minh Hà!

Lần này Liệt Hủy thực sự nổi giận.

Làm một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Liệt Hủy tự nhận thực lực cũng xếp hàng đầu!

Hiện nay một tên hồng mao tiểu nhi cư nhiên vũ nhục hắn như thế!

Thực sự không thể tha thứ! "Gào!" Liệt Hủy mãnh nhiên quẫy cái đuôi khổng lồ đang hoành tuyên trong không gian, khí tức hung sát vô tận hội tụ thành quang đoàn mang đầy lực lượng hủy diệt, bắn mạnh về phía Minh Hà.

Nơi quang đoàn sát khí đi qua, toàn bộ không gian bị nghiền ép nhanh chóng nứt toác, dường như mảnh đại địa này cũng khó lòng thừa thụ uy áp của nó, số ức dặm đại địa liên miên vỡ nát, oanh minh không dứt.

Trong nháy mắt, phảng phất uy áp của toàn bộ thiên khung đều đảo quán về phía Minh Hà, khủng bố dị thường!

Minh Hà cười lạnh liên hồi, chưa từng có con trùng nhỏ nào dám đối với hắn hạ tất sát chi tâm.

Không phải là muốn tìm cái chết sao?

Minh Hà ý niệm khẽ động, **Thí Thần Thương** đã xuất hiện

trong tay hắn.

Trên thân thương, khí tức sát phạt màu đen như ẩn như hiện, khí diễm ngập trời. "Ông!" Minh Hà tùy tay vung lên, Thí Thần Thương hướng về phía Liệt Hủy mạnh mẽ đâm ra.

Sát na gian, một luồng hắc mang chiếu rọi cửu thiên thập địa, hào quang sáng chói bắn ra tứ phía, hắc mang khiến người ta tim đập nhanh cuốn theo sát phạt khí tức vô tận xuyên thủng hư không vô tận.

Giống như một mũi tên nhọn bắn nhanh, trong nháy mắt đem quang đoàn rợp trời rợp đất của Liệt Hủy nhất nhất kích hội xuyên thủng, giáp tạp vạn quân chi lực dư thế không giảm chém giết về phía Liệt Hủy. "Gào!" Chợt gặp nguy cơ, Liệt Hủy lập tức nộ hống liên liên, cổ động lực lượng Liệt Chi Pháp Tắc hạo hãn bành phái.

Trong khoảnh khắc, một phương thiên địa xuất hiện ức vạn vạn hư ảnh Liệt Hủy.

Minh Hà một đòn đánh giết, chỉ tập sát được một phần nghìn hư ảnh của Liệt Hủy.

Không ngờ, một Hỗn Độn Ma Thần cảnh giới Chuẩn Thánh nhỏ bé cư nhiên có thể tránh được đòn tập sát của Minh Hà!

Hiện tại Minh Hà mới hiểu Liệt Chi Pháp Tắc là vật gì!

Thì ra khi đối địch, có thể phân liệt ra vô số hư ảnh ngoài bản thể.

Rậm rạp chằng chịt, tầng tầng lớp lớp, hoàn toàn khiến người ta không phân rõ hư thực!

Trừ phi đối phương có phương pháp thông thiên triệt địa, tồi hủy toàn bộ hư không!

Nếu không tuyệt đối khó chiến thắng!

Liệt Chi Pháp Tắc quả nhiên khủng bố như vậy! "Hồng mao tiểu

nhi!

Ngươi làm gì được ta!" Trong khoảnh khắc, ức vạn vạn Liệt Hủy trong thiên địa đồng thời mở miệng, tiếng như chuông lớn, chấn hám chư thiên vạn giới.

Ngay cả Minh Hà cũng cảm giác một trận đầu óc ong ong. "Ta làm gì được ngươi?

Bản tọa có thể khiến ngươi hối hận vì sao lại sinh ra trong thế giới hỗn độn này!" Minh Hà khinh thường nói.

Liệt Chi Pháp Tắc đối với địch nhân cùng cảnh giới đích xác hào vô đầu mối, có thể khiến người ta đau đầu đến cực điểm.

Chỉ là đối với Minh Hà, bất quá chỉ là chướng nhãn pháp mà thôi.

Muốn giết Liệt Hủy, có thể nói không có nửa điểm độ khó! "Hừ!

Tìm chết!" Liệt Hủy bạo quát một tiếng, lại phát động công thế mạnh nhất về phía Minh Hà.

Liệt Hủy đem toàn bộ lực lượng pháp tắc vận chuyển, sát na gian, hung sát chi lực cuồn cuộn vô tận hoàn vũ chư thiên, từ trong vô số hư ảnh Liệt Hủy phun trào ra, hắn cảm thấy, nếu đòn mạnh nhất này rơi trúng người Minh Hà, khẳng định có thể oanh sát hắn thành bột mịn.

Công kích khả bố khiến phương thiên địa không gian này kịch liệt rung chuyển, mặt đất nứt toác, toàn bộ Hắc Tháp đều phảng phất sắp tán giá sụp đổ.

Minh Hà lười chơi tiếp với hắn.

Dù sao La Hầu không biết bị ngẫu nhiên ném tới cái xó xỉnh nào.

Nếu bàn hằng ở đây quá lâu, ước chừng La Hầu sẽ chống đỡ không nổi.

Minh Hà tâm niệm vừa động, khí thế mãnh nhiên bạo trướng đến một trình độ mà trong hỗn độn không ai có thể xí cập (với tới).

Tại quanh thân Minh Hà, lực lượng ba ngàn đại đạo pháp tắc tứ ý kích đãng, huyễn hóa thành một vòng đại đạo quang hoàn thất thải lượn lờ.

Giờ phút này Minh Hà uyển nhược ma thần hạ phàm, còn giống ma thần hơn cả ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần kia! "....." Liệt Hủy đột nhiên trong lòng rùng mình, ngửi thấy một mùi tử vong nồng đậm.

Giờ khắc này hắn cảm giác, Minh Hà còn khủng bố hơn Ma Viên ngày xưa gấp ức vạn lần! "Vút!" Dưới ánh mắt kinh khủng của Liệt Hủy, chỉ thấy đại đạo quang hoàn quanh người Minh Hà khẽ run lên, trong khoảnh khắc tịch quyển kích đãng toàn bộ hư không.

Lực lượng ba ngàn đại đạo pháp tắc, giống như một tấm thiên la địa võng kín không kẽ hở, hướng về phía toàn bộ thương khung phợp trời rợp đất ập tới.

Ức vạn vạn hư ảnh giả của Liệt Hủy trên không trung trong khoảnh khắc đều bị đánh vỡ nát, ngõa giải.

Lực lượng pháp tắc cử thế nan thất (khó ai bì kịp) hướng về phía bản thể Liệt Hủy đảo quán, khiến bản thể Liệt Hủy đều bị trấn áp nằm rạp xuống đất.

Trong một sát na, Liệt Hủy phát hiện không gian quanh thân toàn bộ bị khóa chết, lực lượng ba ngàn đại đạo pháp tắc bên cạnh cuốn lên cuồng phong gào thét bên tai không dứt.

Hắn cảm giác chỉ cần hơi động một chút, liền sẽ bị xé thành mảnh nhỏ. "Cộp cộp!" Minh Hà nhàn nhã dạo bước chậm rãi đi về phía Liệt Hủy.

Đồng tử Liệt Hủy phóng đại vô cùng, uy áp phợp trời rợp đất

khiến hắn cảm giác như có một vạn con Ma Viên đang đi tới. "Chuyện gì xảy ra?" "Trong hỗn độn khi nào xuất hiện một tôn ma thần lợi hại như vậy?

Còn lợi hại hơn Bàn Cổ và Ma Viên gấp trăm lần?" "Vì sao trên người hắn lại xuất hiện ba ngàn đại đạo pháp tắc?

Tại trong hỗn độn căn bản là chuyện không thể nào!" "Cái tên hồng mao tiểu nhi này rốt cuộc là ai?" Trong nháy mắt, trong lòng Liệt Hủy toát ra vô số ý niệm kinh khủng.

Sau khi bị Minh Hà sử xuất ba ngàn đại đạo pháp tắc đinh áp tại thiên khung, Liệt Hủy không cam lòng gào thét lớn tiếng.

Từng trận nộ hống không ngừng vang lên, cương phong gào thét, phong vân biến ảo không ngừng.

Trên cửu thiên, cư nhiên xuất hiện từng đạo thần lôi màu đen, xuyên thủng cửu thiên thập địa dũng mãnh lao về phía Minh Hà.

Chỉ là giờ phút này không còn bất kỳ tác dụng gì.

Những đạo thần lôi đen kịt kia chưa xuyên qua hư không được trăm trượng, đã phân phân bị ba ngàn đại đạo pháp tắc của Minh Hà nghiền thành phấn vụn. "Đùng!" Cái đầu to lớn của Liệt Hủy mãnh nhiên trầm xuống, thì ra là Minh Hà đã đạp lên đầu hắn. "Trùng nhỏ!

Thiên đường có lối ngươi không đi, cứ nhất định phải chọc giận bản tọa!

Thật là tự tìm đường chết!" Minh Hà nhướng mày nói.

Vốn dĩ Minh Hà vào đây là để tìm bảo.

Nếu Liệt Hủy có thể ngoan ngoãn nhường đường, lưu lại một cái mạng cũng không phải là không thể!

Chỉ là không ngờ tên Liệt Hủy này lại muốn chết như vậy!

Cứ ép Minh Hà phải hạ độc thủ!

Không nói thêm lời nào, Minh Hà trực tiếp vươn tay lớn, trên lòng bàn tay cổ động **Lực Chi Pháp Tắc** hủy thiên diệt địa hướng về phía đầu Liệt Hủy oanh tới.

Một khắc này, dường như toàn bộ thương khung đều bị đánh nát.

Chương 128

Liệt Hủy tự biết, nếu bị một kích này của Minh Hà đánh trúng, e rằng nhục thân Tiên Thiên Hỗn Độn Ma Thần cường hãn vô thất như hắn cũng sẽ bị nghiền nát đến nỗi ngay cả bột phấn cũng không còn! "Gào!" Liệt Hủy tâm đảm câu liệt, không cam lòng gào thét lớn tiếng.

Hắn không ngờ tên hồng mao tiểu nhi vừa rồi hắn khinh thị lại muốn tru sát hắn tại đây.

Lần đầu tiên, hắn có một loại cảm giác hối hận vạn phần.

Nếu sớm nghe lời hắn nói, thả hắn rời đi thì tốt biết bao! "Oanh!" Khi thủ chưởng của Minh Hà còn chưa chạm vào đầu Liệt Hủy, cái đầu của Liệt Hủy đã mạnh mẽ nổ tung.

Trong khoảnh khắc, Liệt Hủy thân tử đạo tiêu, ngay cả nguyên thần của hắn cũng bị nghiền nát!

Nhìn thi thể Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ như một ngọn núi rơi xuống đất, Minh Hà không khỏi hãm nhập trầm tư.

Không thể không nói, Liệt Chi Pháp Tắc của tên Hỗn Độn Ma Thần Liệt Hủy này rất kinh diễm.

Cư nhiên có thể đem bản thể phân liệt thành vô số hư ảnh, khiến người ta khó phân biệt thật giả.

Nếu Minh Hà đem Liệt Chi Pháp Tắc này nghiên cứu tập luyện, sau khi thuần thục, trở về Địa Phủ sử dụng Lực Chi Pháp Tắc phân liệt thành vô số Minh Hà, cùng Hậu Thổ chơi trốn tìm, cũng là chuyện tốt vô cùng.

Đả định chủ ý, tùy tay vung lên, Minh Hà đem thi thể Liệt Hủy to lớn vô cùng thu vào trong Hỗn Độn Châu.

Thi thể cứ giữ lại đó đã.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần toàn thân đều là bảo vật, vô luận dùng để luyện khí hay lĩnh hội pháp tắc chi lực, đều cực kỳ tốt. ...

Tại một không gian khác ở tầng bốn tòa tháp đen khổng lồ.

La Hầu cũng bị truyền tống ngẫu nhiên đến một nơi.

Trấn thủ tại đây là một Hỗn Độn Ma Thần tên là Thực Nghê, thân mang Thực Chi Pháp Tắc (Pháp tắc ăn mòn).

Vừa nhìn thấy La Hầu, Thực Nghê trong khoảnh khắc trố mắt nhìn nhau.

La Hầu không ngờ ở đây lại gặp được Hỗn Độn Ma Thần trong truyền thuyết.

Hắn cũng từng nghe nói về Thực Nghê Ma Thần này, thực lực rất mạnh.

La Hầu chỉ có thực lực Chuẩn Thánh trung kỳ, còn tên Thực Nghê kia lại là Chuẩn Thánh hậu kỳ.

Đã mấy cái nguyên hội trôi qua, La Hầu vẫn luôn du ly tại Hồng Hoang, chưa từng thấy thân ảnh Thực Nghê.

Hắn còn tưởng rằng Thực Nghê vẫn luôn trốn ở nơi nào đó bế quan.

Không ngờ hôm nay lại gặp ở đây. "Thực Nghê!

Vì sao ngươi lại ở đây?" La Hầu nhíu mày hỏi.

Thực Nghê lạnh lùng đáp: "Ta vì sao ở đây ư?

Còn không phải bị con Ma Viên kia bắt đến!" La Hầu trầm giọng nói: "Ma Viên bắt ngươi làm gì?" "Để ta trấn thủ tòa hắc tháp này, chỉ cần ta có thể giết được một sinh linh sấm tháp, Ma Viên tự khắc sẽ

thả ta rời đi!" Thực Nghê nói không chút cảm tình.

La Hầu cười lạnh: "Giết ta?

Ta khuyên ngươi bỏ cái ý niệm này đi!

Ta thừa nhận La Hầu ta không phải đối thủ của ngươi!

Nhưng Thánh Chủ của ta chính là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Nếu ngươi chấp mê bất ngộ, ngài tuyệt đối sẽ tru sát ngươi tại đây!" Thực Nghê khinh thường nói: "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?

Cả ba ngàn Ma Thần trong Hỗn Độn cũng không có ai đạt đến cảnh giới này!

Ngươi cho rằng bằng vài lời ngon ngọt là có thể lừa gạt Thực Nghê ta nhường đường sao?

Đừng nằm mơ!" La Hầu âm trầm nói: "Ngươi xác định muốn cùng ta bất tử bất hưu!" Thực Nghê bạo quát: "Nạp mạng đi!

Lấy cái mạng chó của ngươi, ta có thể khôi phục tự do rồi!" "Hống!" Thực Nghê gầm lên một tiếng, thanh âm vô tận kích động thiên địa.

Trong nháy mắt, không gian phương viên ức vạn dặm phảng phất như không chịu nổi tiếng gầm này, bắt đầu nứt toác ra.

Tiếp đó, cái miệng máu đẩu nhiên mở rộng, vô tận những giọt nước màu đen từ trong miệng hắn bắn về phía La Hầu.

Những nơi giọt nước đen đi qua, ngay cả không gian cũng bị ăn mòn vang lên tiếng xèo xèo, xú khí huân thiên.

Phảng phất như cả thiên địa đều bị hủ thực, những giọt nước đen cuồn cuộn không dứt mang theo lực lượng ăn mòn khủng bố tuyệt

luân ùn ùn kéo đến bao phủ La Hầu.

La Hầu kinh hãi, vội vàng tế xuất Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Diệt Thế Hắc Liên xuất hiện dưới chân La Hầu, hắc khí lượn lờ, bao bọc hắn thật chặt bên trong.

Trong khoảnh khắc, màn mưa đen đầy trời trút xuống La Hầu.

Kinh sợ không thôi, La Hầu lập tức điều chuyển toàn bộ pháp lực duy trì lực phòng ngự của Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên để đối kháng.

Tuy nhiên, dù Diệt Thế Hắc Liên đã bị thôi động đến cực hạn, nhưng cũng chỉ có thể hấp thu một chút bạo ngược khí tức trong nước đen mà thôi.

Đối với lực ăn mòn của nó thì hoàn toàn không có biện pháp nào. "Xèo xèo!" Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên với mười hai đóa sen đen dưới sự ăn mòn của màn mưa đen đầy trời, cư nhiên đã có một tia dấu hiệu khô héo. "Buồn cười!

Ngươi cho rằng trốn trong cái vỏ rùa kia là ta hết cách rồi sao?" Thực Nghê cười lạnh.

Cái miệng khổng lồ lại mở ra lần nữa, ức vạn vạn đạo hắc thủy mang theo Thực Chi Pháp Tắc hạo hãn bành trướng chấn nát vạn thiên hư không, bắn về phía La Hầu. "Tí tách!" So với vừa rồi càng thêm mãnh liệt, dưới cơn mưa đen như trút nước, vô tận hắc quang của Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên trở nên minh diệt bất định, lúc sáng lúc tối.

Hiển nhiên pháp bảo này cũng sắp không chống đỡ nổi nữa.

La Hầu cảm giác được nồng đậm tử vong khí tức.

Hắn cảm thấy tối đa không quá một nén nhang, tuyệt đối sẽ mạng táng tại đây!

Không chống đỡ được nữa!

Vi kim chi kế, đã không giải quyết được thì đành phải cầu cứu Thánh Chủ! ... "Thánh Chủ!

Ngài đang ở đâu?" Đột nhiên, Minh Hà nhận được truyền âm của La Hầu.

Nghe giọng điệu, Minh Hà cảm giác La Hầu đang thở hổn hển, dường như vừa trải qua một trận ác chiến. "Ta bị truyền tống ngẫu nhiên đến một nơi!

Vừa mới giết một đầu Hỗn Độn Ma Thần tên là Liệt Hủy!" Minh Hà truyền âm lại. "Cầu Thánh Chủ mau chóng cứu ta a!

Ta bị Thực Nghê Ma Thần vây khốn rồi!

Ta sắp kiên trì không nổi nữa!" La Hầu thê lương gào thét truyền âm cho Minh Hà.

Minh Hà nhíu mày, đáp lại: "Chớ sợ!

Bản tọa tới cứu ngươi!" Chỉ là không gian tầng bốn của hắc tháp này quỷ quyệt vô cùng, giống như bị quy tắc nào đó chia cắt thành vô số không gian nhỏ.

Giữa các tiểu không gian đều có vách ngăn vô hình.

Nhất thời bán hội, Minh Hà muốn tìm ra tiểu không gian nơi La Hầu đang ở không phải chuyện dễ dàng.

Suy nghĩ một chút, Minh Hà lấy ra Hỗn Độn Linh Bảo Đạo Vận Tỏa.

Hơi thôi trắc một phen, Minh Hà đã biết được phương vị của La Hầu.

Chương 129

Minh Hà mày nhíu chặt, vươn nắm đấm phải, vận dụng Lực Chi Pháp Tắc đấm mạnh về phía hư không hướng Tây Bắc.

Trong khoảnh khắc, hư không từng tấc nứt toác vặn vẹo, tiếp đó ầm ầm phá toái.

Không gian bích lũy giữa Minh Hà và La Hầu đã bị Minh Hà đánh nát.

Trong nháy mắt, Minh Hà nhìn thấy cảnh tượng La Hầu quyết đấu cùng Thực Nghê.

Thực Nghê ngẩn người!

Tại sao lại vô duyên vô cớ có thêm một người xông vào?

Bất quá hắn chỉ thất thần trong giây lát, vẫn tiếp tục cổ động màn mưa đen đầy trời phác sát về phía La Hầu.

Nhìn thấy Minh Hà, La Hầu không khỏi đại hỉ. "Thánh Chủ!

Ma thần này tên là Thực Nghê, thân mang Thực Chi Pháp Tắc!

Mưa đen có thể ăn mòn vạn vật!

Nếu người có cảnh giới thấp hơn bị mưa đen ăn mòn, khoảnh khắc liền sẽ thân tử đạo tiêu!" La Hầu dị thường lo lắng nói với Minh Hà. "Cái gì mưa đen chó má, ăn mòn vạn vật!

Ta thấy cũng chẳng ra gì!

Xem bản tọa phá giải nó như thế nào!" Minh Hà cười lạnh một trận.

Tiếp đó lập tức tế xuất Hỗn Độn Linh Bảo Đạo Vận Tỏa.

Tùy tay chỉ một cái, từ trong Đạo Vận Tỏa xuất hiện một sợi dây mảnh vô hình bắn vào người Thực Nghê.

Thực Nghê thấy tim đập mạnh, sậu nhiên cảm giác Thực Chi Pháp Tắc chi lực biến mất vô ảnh vô tung!

Giống như hắn chưa từng sở hữu pháp tắc này vậy.

Đạo Vận Tỏa trong tay Minh Hà nãi là Hỗn Độn Linh Bảo, không chỉ có thể hồi tố quá khứ, thôi diễn vận mệnh, mà còn có thể phế bỏ một pháp tắc nhất định.

Tên Thực Nghê kia lại không biết điều này, giờ phút này đương nhiên chấn hám vô cùng.

Màn mưa đen vô tận tan đi, thế giới rốt cuộc khôi phục một mảnh thanh minh.

La Hầu chấn kinh!

Quả nhiên Thánh Chủ cường hãn!

Còn chưa xuất thủ, chỉ tùy tiện lấy một cái pháp bảo loáng lên một cái, đã đem pháp tắc chi lực của đối phương phế bỏ!

Thực Nghê hai mắt mạnh mẽ trợn to, đồng tử co rút, phảng phất như nhìn thấy chuyện bất khả tư nghị nhất thế gian.

Hắn ngốc trệ trên thiên khung, thật lâu không nói nên lời.

Qua hồi lâu, Thực Nghê mới kinh hô: "Thần thông gì?

Vì sao có thể phế bỏ pháp tắc chi lực của ta?" Minh Hà khóe miệng nhếch lên một nụ cười như có như không: "Thần thông gì, ngươi không cần biết!

Ngươi chỉ cần biết hôm nay là tử kỳ của ngươi là được!" "Thái!

Xương cuồng!" Thực Nghê bạo nộ vô cùng, mạnh mẽ gầm lên

một tiếng.

Tiếp đó cái đuôi khổng lồ quẫy mạnh, đốn thời thương khung diễn hóa ra mấy trăm đầu thủy long vạn trượng, gào thét lao về phía Minh Hà chém giết.

Nơi thủy long đi qua, cả hư không đều bị đánh nát từng tấc.

Minh Hà không khỏi cười lạnh.

Không còn Thực Chi Pháp Tắc, Thực Nghê cư nhiên còn có thể sử dụng thần thông thủ đoạn như vậy.

Xem ra lĩnh ngộ của hắn về Thủy Chi Pháp Tắc cũng đạt tới tình trạng phỉ di sở tư.

Bất quá muốn dựa vào mấy con thủy long này mà đập chết Minh Hà?

Đó chẳng phải là si nhân nằm mộng sao! "Táp!" Minh Hà tùy tay vung lên, đem Phong Chi Pháp Tắc từ toàn thân kích động ra. "Xoát!" Trong nháy mắt, trên thiên khung đột nhiên xuất hiện ức vạn vạn đạo phong nhận sắc bén lăng liệt.

Mỗi một đạo phong nhận đều dài vạn trượng, mật mật ma ma, phu thiên cái địa chém nát thời không, động xuyên qua thân thể thủy long.

Trong tu du, mấy trăm đầu thủy long vạn trượng hóa thành hơi nước, bốc hơi tiêu tán trong vô hình. "Phong Chi Pháp Tắc Hỗn Độn Ma Thần?" Thực Nghê hồ nghi nói.

Minh Hà lười để ý tới hắn, trực tiếp tế xuất Nguyên Đồ, A Tỳ nhị kiếm.

Tùy tay vung lên, hai luồng kiếm quang huyết sắc giao xoa bay múa lao về phía Thực Nghê. "A!" Thực Nghê kinh khủng vô cùng,

trừng lớn đôi mắt.

Tiếp đó nhục thân cường hãn vô thất của hắn bị Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm chém trúng, nứt thành nhiều đoạn, rơi xuống mặt đất.

Nhất kích tuyệt sát!

La Hầu kinh sợ trừng lớn mắt, cảm giác da đầu tê dại!

Cũng quá cường hãn rồi!

Tên Thực Nghê kia hoàn toàn không có bất kỳ lực phản kháng nào đã bị miễu sát!

Không hổ là Thánh Chủ!

Phong thái và vĩ lực ấy hắn chỉ có thể ngưỡng vọng, e rằng La Hầu kiếp này đều vô vọng đạt tới cảnh giới đó! "Đa tạ Thánh Chủ cứu mạng!" La Hầu tâm mang cảm kích nói, vừa nói vừa trọng trọng bái Minh Hà một cái.

Minh Hà phất tay, trầm giọng nói: "Việc nhỏ này, bản tọa bất quá tùy ý làm, cũng không cần ngôn tạ!

Ngươi là Diêm La Vương Địa Phủ của ta, chúng ta hưu thích dữ cộng!

Chớ hành đại lễ này, mau đứng dậy đi!" "Ta hỏi ngươi, con Ma Viên kia đem nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy đặt ở chỗ này là có ý gì?

Chẳng lẽ chỉ để săn giết chúng ta?" Minh Hà mạn bất kinh tâm hỏi.

La Hầu trầm giọng đáp: "Hồi Thánh Chủ, việc này thuộc hạ cũng không biết!

Bất quá vừa rồi nghe tên Thực Nghê kia nói, Ma Viên bắt bọn hắn, để bọn hắn săn giết người tầm bảo, chỉ cần có thể săn giết thành

công, mới thả bọn hắn, trả lại tự do!" "Giống hệt những gì ta vừa nghe Liệt Hủy Ma Thần nói!

Xem ra Ma Viên vì muốn canh giữ dị bảo trong tháp, mới tìm đám ma thần này!" Minh Hà lẩm bẩm. "Hẳn là vậy!" La Hầu đáp.

Nghĩ xong, Minh Hà đem thi thể Thực Nghê Ma Thần thu vào Hỗn Độn Châu.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần giữ lại có đại dụng, không thể lãng phí. "Đợi ta thôi trắc một phen tầng này có dị bảo hay không, xem dị bảo ở nơi nào!

Nếu phát hiện, chúng ta trực tiếp đi lấy!

Không lãng phí thời gian ở đây nữa!" Minh Hà chậm rãi nói.

La Hầu nhíu mày: "Vậy Hồng Quân cùng Dương Mi chẳng phải đã nhanh chân đến trước, tiến vào tầng bốn hắc tháp rồi sao?

Ta nhớ lúc vừa vào có nghe một tiếng thảm thiết!

Cũng không biết bọn hắn hiện tại ra sao?

Chẳng lẽ không đi tìm bọn hắn sao?" Minh Hà tức giận nói: "Sống chết của bọn hắn, bản tọa mặc kệ, nếu bị Hỗn Độn ma thú bên trong lộng chết thì càng tốt!

Đỡ tốn pháp lực của ta đi giết!" La Hầu nắm chặt nắm đấm, cảm thấy không cam lòng.

Hắn đối với Hồng Quân và Dương Mi phẫn hận vô cùng, chỉ muốn hai kẻ đó chết trong tay mình.

Chương 130

La Hầu khẽ nói: "Thánh Chủ!

Hồng Quân cùng Dương Mi thành phủ cực sâu, ti bỉ chí cực!

Nếu vừa rồi tiếng thảm thiết kia là cố ý làm dáng thì sao?

Hai người bọn họ gặp phải ma thần thực lực Chuẩn Thánh hậu kỳ, cũng có khả năng sống sót!

Vạn nhất bọn hắn cố ý giả chết, đợi ta và Thánh Chủ rời đi, lại độn đào tẩu, ta há chẳng phải trúng gian kế của hai kẻ đó?

Việc này mong Thánh Chủ tam tư!

Hai tên tặc nhân này không thể lưu, nhất định phải tận mắt nhìn thấy bọn hắn chết!" Minh Hà ngẩn ra.

La Hầu nói không phải không có lý.

Với cái tính tình thành phủ cực sâu của hai con hồ ly già Hồng Quân và Dương Mi, thật sự có khả năng giả chết đợi Minh Hà rời đi rồi mới đào tẩu!

Minh Hà tuyệt đối sẽ không buông tha hai con lão cẩu này!

Đợi tầm bảo hoàn thành, nhất định phải tru sát bọn hắn!

Suy nghĩ xong, Minh Hà mở miệng: "Được rồi!

Vậy bản tọa theo lời ngươi, tìm vị trí không gian hai kẻ đó đang ở, để bọn hắn làm pháo hôi!

Tìm được tất cả bảo vật xong sẽ lập tức tru sát bọn hắn!" "Tạ Thánh Chủ!" La Hầu cảm ân đái đức, vội vàng quỳ phục nói.

Nói xong, Minh Hà móc ra Đạo Vận Tỏa, bắt đầu trắc độ thiên cơ,

tìm kiếm vị trí của Dương Mi và Hồng Quân. ...

Tại một không gian nào đó ở tầng bốn hắc tháp.

Vừa rồi lúc Minh Hà chưa tiến vào, tiếng thảm thiết kia đích xác là do Dương Mi phát ra.

Cũng theo Hồng Quân, Dương Mi gặp phải một Hỗn Độn Ma Thần tên là Viêm Ly.

Viêm Ly lưng mọc chín cánh, giống như một con cự long không sừng, xấu xí tranh nanh vô cùng.

Hắn mang Viêm Chi Pháp Tắc, vừa thấy Dương Mi cùng Hồng Quân lập tức phun lửa không ngừng.

Tên Viêm Ly này nãi là Chuẩn Thánh hậu kỳ, Dương Mi bất quá chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Tự nhiên bị Viêm Ly điếu đánh, thê thảm vô cùng.

Bởi vì Thái Huyền Phù Ấn giữa trán Hồng Quân đã bị liệt hỏa thiêu rụi, hắn sớm đã khôi phục tự do.

Tức sử như vậy, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người liên thủ cũng không phải đối thủ của Viêm Ly.

Nhục thân hai người bị thiêu đốt nứt toác từng tấc, đạo thể thụ tổn nghiêm trọng, ai hào không dứt.

Nếu không phải Dương Mi thân mang Không Gian Pháp Tắc, bao trùm Hồng Quân bên trong, không ngừng biến ảo xuyên qua không gian, e rằng hai người đã sớm vẫn lạc tại đây.

Vô cùng chật vật, Hồng Quân căm phẫn nói: "Viêm Ly!" Vì sao ngươi phải khổ khổ tương bức với chúng ta!" Viêm Ly trào phúng: "Hai tên ma thần thực lực thấp kém mà thôi!

Còn không mau chóng ra chịu chết!

Như hai con chuột nhắt trốn đông trốn tây, thật vô dụng chí cực!" Dương Mi nộ xích: "Viêm Ly!

Đã nói rồi, chỉ cần ngươi dừng tay, ta cùng Hồng Quân tất định sẽ quay người rời đi, vì sao cứ muốn cùng chúng ta bất tử bất hưu!" Viêm Ly bỉ di nói: "Hừ!

Đừng nằm mơ!

Hôm nay không có khả năng để các ngươi sống sót đi ra ngoài!

Giết các ngươi, Viêm Ly ta mới có thể thoát khốn trọng hoạch tự do!" Trong nháy mắt, Hồng Quân cùng Dương Mi đều lộ ra biểu tình kinh hãi dục tuyệt.

Vốn tưởng rằng sẽ chết trong tay Minh Hà.

Không ngờ hôm nay ngộ sấm nơi này, lại phải chết trong tay tên Viêm Ly này. ...

Minh Hà dùng Đạo Vận Tỏa trắc ra phương vị của Hồng Quân cùng Dương Mi ở hướng Tây Nam.

Tiếp đó vươn hữu chưởng, đem Lực Chi Pháp Tắc thôi động đến cực hạn, hung hăng vỗ về phía không gian kia. "Oanh long long!" Cả không gian đều run rẩy không thôi, giống như bị xé toạc một cái lỗ lớn, đẩu nhiên đánh nát không gian bích lũy nơi Hồng Quân cùng Dương Mi đang ở.

Nhìn thấy Minh Hà và La Hầu cư nhiên hào phát vô tổn đứng ở phương xa, Hồng Quân cùng Dương Mi cự nhiên chấn chiến không thôi.

Thực lực La Hầu bọn hắn biết, bất quá chỉ là Chuẩn Thánh trung kỳ.

Chỉ có một khả năng, đó là Minh Hà đã đánh giết Hỗn Độn Ma

Thần, cứu La Hầu!

Hồng Quân cùng Dương Mi như nhìn thấy cứu tinh, đối với Minh Hà đại hảm đại khiếu: "Minh Hà đạo hữu, cứu ta a!

Chỉ cần ngươi cứu ta, làm trâu làm ngựa ta đều nguyện ý!" Minh Hà tức giận nói: "Ta sẽ giết tên ma thần kia!

Bất quá không phải vì cứu các ngươi!

Chỉ vì thực hiện lời hứa của ta, đợi tầm bảo hoàn thành xong sẽ để La Hầu thân thủ tru sát các ngươi!" Lúc này, Viêm Ly phát hiện nơi xa lại có thêm hai người. "Thái!

Hai người các ngươi chớ phi muốn nhúng tay vào việc này?" Viêm Ly nộ hống.

Minh Hà lạnh lùng nói: "Chớ phế thoại!

Hôm nay là tử kỳ của ngươi!" "Cái tên tiểu nhi tóc đỏ, đảo thật cuồng vọng!" Tên Viêm Ly kia phẫn nộ vô cùng, bạo táo quát lớn.

Chín cái cánh vỗ mạnh, trong khoảnh khắc trên không trung xuất hiện chín con viêm long vạn trượng gào thét tập kích Minh Hà.

Liệt diễm thao thiên phần địa bốc lên bạo liệt, cả thiên khung đều có thể nghe thấy tiếng âm bạo tích lý ba lạp.

Cả hư không dường như đều bị thiêu đốt đãi tận!

Minh Hà hít sâu một hơi, lập tức vận chuyển bàng bạc vô tận pháp lực trong cơ thể.

Tùy tay ném ra Hỗn Độn Chung. "Đông!" Trong khoảnh khắc đó, Hỗn Độn Chung tế trên đỉnh đầu hắn thốt nhiên nghênh phong kiến trưởng, huyễn hóa thành một cái chuông ảo ảnh khổng lồ ức vạn vạn trượng, bao trùm toàn bộ không gian bên trong.

Trên Hỗn Độn Chung, vô số đạo văn tối nghĩa uốn lượn khắc họa

ngột tự xoay chuyển, vô số khí tức đáng sợ tựa hồ đến từ sâu trong hỗn độn phu thiên cái địa cuốn về phía Viêm Ly.

Khí tức kích động, thiên địa chấn chiến, hư không toái liệt, vô số hố đen chấn động hủy diệt khí tức chợt hiện. "Đi!" Minh Hà nộ hát một tiếng. "Đương!" Tiếng chuông cổ phác du dương đại tác.

Theo tiếng chuông vô tận vang lên, chỉ thấy trên bầu trời thốt nhiên thần lôi cuồn cuộn, vô số đoàn hào quang kim hoàng sắc động xuyên thiên địa, hội tụ trên thương khung thành một cái chuông ảnh khổng lồ, úp ngược xuống Viêm Ly.

Trong nháy mắt, thiên toàn địa chuyển, không gian yên diệt.

Viêm Ly hoàn toàn không có lực đề kháng, thuấn gian liền bị trấn áp mạt sát, triệt để thần hồn câu diệt! "Đông!" Thi thể khổng lồ của Viêm Ly rơi xuống đất, tâm lý tất cả mọi người đều mạnh mẽ run lên.

Hồng Quân cùng Dương Mi nhìn nhau một phen, cười khổ không thôi.

Vẫn luôn cho rằng Minh Hà kia dù cường hãn đến đâu cũng bất quá là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bát trọng thiên.

Hiện nay nhìn biểu hiện Minh Hà giết Viêm Ly hành vân lưu thủy, không tốn chút sức lực nào, Minh Hà tuyệt đối có thực lực Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên cửu trọng thiên!

Ý nghĩ này xuất hiện trong lòng khiến bọn hắn kinh khủng không thôi.

Minh Hà rốt cuộc là ai?

So với Bàn Cổ được công nhận là đệ nhất cường giả trong Hỗn Độn đều cường hãn hơn vạn lần không chỉ!

Chẳng lẽ ngoài Hỗn Độn còn có nơi bọn hắn không biết, ẩn tàng

những sinh linh lợi hại hơn?

Minh Hà này rốt cuộc đến từ nơi nào?

Chương 131

Minh Hà không quản người khác nhìn nhận thế nào, việc đầu tiên hắn làm là không chút do dự thu thi thể Viêm Ly vào túi.

Trong mắt Minh Hà, Viêm Chi Pháp Tắc của Viêm Ly dường như còn lợi hại hơn Hỏa Chi Pháp Tắc gấp trăm lần.

Nếu sau này dựa vào thi thể Viêm Ly tham ngộ thấu đáo Viêm Chi Pháp Tắc, tuyệt đối có thể giúp Minh Hà có thêm nắm chắc khi xung kích Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh. "Đa tạ Minh Hà đạo hữu ra tay cứu giúp!" Đè nén nỗi sợ hãi thao thiên trong lòng, Hồng Quân cười làm lành nói với Minh Hà.

Minh Hà tức giận nói: "Chớ cảm tạ ta!

Yên tâm đi, nếu vừa rồi chỉ có một mình ta, tuyệt đối sẽ thấy chết không cứu!

Tất cả đều là chủ ý của La Hầu!" Nghe thấy hai chữ La Hầu, Hồng Quân cùng Dương Mi lập tức im bặt.

Bọn hắn biết hiện tại đã bị La Hầu ký hận.

Dù có tạ lỗi với La Hầu cũng không có chút tác dụng nào, khả năng lớn là tự rước lấy nhục!

La Hầu quét ánh mắt sâm lãnh qua người Hồng Quân cùng Dương Mi, âm ế nói: "Ta cứu các ngươi chẳng qua là đợi sau khi tầm bảo kết thúc sẽ thân thủ tru sát!

Nếu ta không tự tay giết các ngươi, ta nhất định sẽ hối hận cả đời!" Nghe lời này, Hồng Quân cùng Dương Mi đều im lặng không nói, đồng thời bắt đầu thầm nghĩ cách phá giải.

Bọn hắn biết, nếu đi hết tầng năm hắc tháp, sau khi Minh Hà vơ

vét sạch dị bảo, bọn hắn sẽ không còn giá trị lợi dụng nữa.

Lúc đó, Minh Hà tuyệt đối sẽ tự tay cấm cố hai người, để La Hầu giết!

Hồng Quân đương nhiên không muốn chết.

Dương Mi còn có một thần thông thủ đoạn chưa sử dụng.

Chi bằng lát nữa tìm cơ hội thương lượng với Dương Mi một phen.

Trước cục thế như vậy, Dương Mi chắc chắn sẽ đồng ý sử dụng thần thông đó để đối phó La Hầu và Minh Hà, hòng mưu cầu một đường sinh cơ! "Vì sao Thái Huyền Phù Ấn trên đầu ngươi lại mất rồi?

Chẳng lẽ đã quên lời bản tọa vừa nói?" Minh Hà đại quát.

Hồng Quân sợ đến vỡ mật, vội vàng quỳ xuống cầu xin tha thứ: "Minh Hà đạo hữu, việc này tuyệt không phải do ta làm a!

Thái Huyền Phù Ấn trên đầu ta là bị ngọn lửa của tên Viêm Ly kia thiêu hủy mất!" "Hừ!

Đã như vậy, tạm lưu ngươi một cái mạng nhỏ!" Minh Hà lạnh lùng nói. "Bản tọa hiếu kỳ, Ma Viên vì sao lại thiết lập một cái hắc tháp, đem những dị bảo này đặt ở trong đó, lại còn bắt nhiều Hỗn Độn Ma Thần như vậy nhốt vào?

Hai người các ngươi biết không?" Dương Mi mở miệng nói: "Có lẽ tòa hắc tháp này là nơi Ma Viên cất giữ bảo bối, vì sợ người khác mạo muội tiến vào đoạt bảo, nên mới bắt vài tên Hỗn Độn Ma Thần bảo vệ chăng!

Mấy tên ma thần này thực lực đều không tệ, hiếm ai có thể đánh giết được!" Dương Mi liếc nhìn Minh Hà một cái rồi nói tiếp:

"Đương nhiên, trừ những kẻ yêu nghiệt thiên tư trác tuyệt ra!" Minh Hà bật cười!

Không ngờ Dương Mi sắp chết đến nơi còn biết nịnh hót siểm nịnh hắn.

Đáng tiếc, sát ý của Minh Hà đã quyết!

Tuyệt không phải làm liếm cẩu là có thể thay đổi!

Minh Hà lắc đầu, ý vị thâm trường nói: "Vấn đề tuyệt không đơn giản như ngươi nói.

Nếu hắc tháp thật sự là nơi Ma Viên tàng bảo, hắn khẳng định sẽ sợ người khác cướp mất bảo bối, vậy tại sao không thả mấy tên Hỗn Độn Ma Thần ngay tầng một?

Chẳng lẽ hắn không sợ có người đến sau, trực tiếp vơ vét sạch bảo bối ba tầng đầu, sau đó không thèm lên tầng bốn đối quyết với đám ma thần kia mà quay người bỏ đi sao?" "Phải biết rằng vừa rồi lúc bắt hai người các ngươi lên tầng bốn, nếu không phải bản tọa uy bức lợi dụ, hai người các ngươi sẽ bước ra một bước sao?" Minh Hà bổ sung. "....." Dương Mi cùng Hồng Quân hai người nhìn nhau.

Minh Hà nói không sai!

Nếu hắc tháp thật sự là nơi tàng bảo của Ma Viên, hắn không thể ngốc đến mức đặt đám ma thần ở tầng bốn.

Dương Mi cười khổ: "Có nguyên nhân gì khác ta cũng không biết được!" Hồng Quân suy nghĩ nửa ngày mới nói: "Có khi nào con Ma Viên kia cố ý làm vậy không?" Minh Hà nhíu mày, lập tức thốt ra: "Nga?

Ngươi có cách nhìn gì?" Hồng Quân như người nói mớ: "Ta thấy con Ma Viên kia có khả năng muốn săn giết các Hỗn Độn Ma Thần khác!

Các ngài xem!

Nếu bỗng nhiên có một Hỗn Độn Ma Thần xông vào, ở ba tầng đầu đã lấy được bảo bối, không có khả năng không lên tầng bốn a!

Từ cổ chí kim tài bạch động nhân tâm!

Đổi lại là bất kỳ ai cũng sẽ không chút do dự xông lên tầng bốn tầm bảo!

Cho nên dị bảo ở ba tầng đầu đều là mồi nhử, Ma Viên vì muốn dụ sinh linh tiến vào lên tầng bốn!

Mượn tay đám Hỗn Độn Ma Thần kia để tru sát!" Minh Hà u u nói: "Vì sao hắn muốn giết chết đám ma thần xông vào?" Hồng Quân vẻ mặt hưng phấn: "Hỗn Độn Ma Thần một thân đều là bảo vật a!

Thi thể dùng để luyện khí hoặc đề luyện pháp tắc đều được!" La Hầu khinh thường nói: "Vô sỉ Hồng Quân!

Ngươi cùng Dương Mi thường thường săn giết các Hỗn Độn Ma Thần khác, sẽ không đương nhiên cho rằng Ma Viên cũng làm chuyện vô sỉ như vậy chứ!" Minh Hà mắt sáng lên!

Bất quản thế nào, lời Hồng Quân nói có đạo lý nhất định.

Trước mắt cũng chỉ có lời Hồng Quân mới giải thích được vấn đề vì sao Ma Viên lại đặt ma thần ở tầng bốn.

Không thể không nói, tên Ma Viên này đúng là một nhân vật lợi hại.

Thực lực xếp hàng đầu trong ba ngàn ma thần, ngay cả mưu kế cũng thuộc hàng nhất đẳng.

Minh Hà mở miệng: "Các ngươi hiểu biết bao nhiêu về tên Hỗn Độn Ma Thần này, biết gì thì nói hết cho ta!

Hiện tại bản tọa đối với tên Ma Viên này nảy sinh một chút hứng

thú!" Dương Mi chậm chạp nói: "Ta chỉ biết ma thần này sinh ra cực sớm, cùng Bàn Cổ dường như có quan hệ không rõ ràng!

Hai người gặp mặt đều kiếm bạt nỗ trương, ai cũng không phục ai, chỉ cần gặp nhau tất sẽ đại chiến một trận bất tử bất hưu!" Hồng Quân chậm rãi nói: "Ma Viên cực ít qua lại với các ma thần khác!

Cũng có thể do bản thân thực lực cao cường, đối với ma thần trong Hỗn Độn đều khinh thường nhìn lại đi!

Mấy nguyên hội qua, ta hầu như không thấy thân ảnh Ma Viên đâu, không biết đã đi nơi nào!" Minh Hà hãm nhập trầm tư.

Nếu thật sự theo lời Hồng Quân, Ma Viên bố trí kinh thiên sát cục để dụ ma thần tới, đợi ma thần chết, Ma Viên sẽ thu thập thi thể nạp làm của riêng.

Nếu như vậy, chẳng phải chứng minh Ma Viên còn sống sao?

Minh Hà ánh mắt sắc bén: "Vậy Ma Viên hiện tại sống hay chết, các ngươi biết không?" Hồng Quân cùng Dương Mi lập tức ngậm chặt miệng.

Hai người vẫn luôn cảm thấy Ma Viên còn sống, đại khái đang đợi ở tầng năm.

Chỉ là lời này tuyệt đối không thể nói cho Minh Hà cùng La Hầu biết.

Bọn hắn còn trông cậy vào việc mượn tay Ma Viên trừ khử Minh Hà cùng La Hầu!

Chỉ cần trừ được hai người này, Hồng Quân cùng Dương Mi mới có cơ hội sống sót!

Hồng Quân đảo mắt một vòng, khẽ nói: "Ta cảm thấy Ma Viên có khả năng đã thân vẫn!

Dù sao ở trong Hỗn Độn đã vô số nguyên hội không gặp hắn!" Dương Mi thuận miệng phụ họa: "Ta cũng thấy hắn chết sớm rồi!

Mấy nguyên hội qua, chưa từng nghe các ma thần khác nói Bàn Cổ cùng hắn tái đại chiến!" Nghe vậy, Minh Hà chỉ khẽ gật đầu.

Kỳ thực Ma Viên sống hay chết quan hệ không lớn!

Bất quá chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong, Minh Hà chỉ cần tùy tiện một quyền là có thể đánh cho thân tử đạo tiêu.

Minh Hà cũng lười lãng phí thời gian ở đây.

Tuy tầng bốn bị chia cắt thành vô số tiểu không gian, bên trong có vô số Hỗn Độn Ma Thần.

Thi thể ma thần tuy tốt, nhưng xa xa không sánh bằng bản thân bảo bối đặt trong hắc tháp.

Ba tầng đầu, Minh Hà đã lấy được Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn và Tạo Hóa Dung Thiên Quyết.

So với thi thể ma thần thì trân quý hơn nhiều.

Đối với dị bảo tầng bốn, Minh Hà không khỏi trở nên mong chờ vô cùng. "Không cùng đám ma thần thủ hộ này dây dưa nữa!

Ta trực tiếp đi đến nơi có bảo bối!" Minh Hà nhíu mày.

Chương 132

"Làm sao trực tiếp đi đến nơi có bảo bối?" Dương Mi nhịn không được hỏi.

La Hầu dùng ánh mắt nhìn kẻ nhà quê bỉ di nhìn Dương Mi: "Thánh Chủ nhà ta có đủ loại thủ đoạn thông thiên, há là kẻ ếch ngồi đáy giếng như ngươi có thể hiểu được?" Dương Mi cảm giác phổi sắp nổ tung!

La Hầu chẳng qua chỉ là một tên cẩu thối, có gì mà hiêu trương?

Nếu không phải Minh Hà đang ở đây, Dương Mi đã sớm liên thủ với Hồng Quân tru sát La Hầu rồi.

Minh Hà lười trả lời Dương Mi.

Trực tiếp lấy ra Đạo Vận Tỏa bắt đầu thôi trắc địa điểm dị bảo tầng bốn.

Hơi thôi trắc, Minh Hà đã biết vị trí.

Ở góc Tây Bắc.

Nơi đó không chỉ đặt dị bảo, còn có lối đi lên tầng năm.

Minh Hà không chậm trễ, khí tức Lực Chi Pháp Tắc cuồng bạo tứ ngược lượn lờ quanh thân, nắm chặt quyền đầu, đấm mạnh về hướng Tây Bắc.

Mọi người chỉ cảm thấy thiên toàn địa chuyển và tâm đầu kịch liệt run rẩy, sau đó không gian bích lũy vô hình đã bị phá vỡ.

Nhìn một màn này, Hồng Quân cùng Dương Mi đều hãi nhiên không thôi.

Tự hỏi lòng, nếu đổi lại là bọn hắn, tuyệt đối không thể phá vỡ

không gian bích lũy đơn giản như vậy.

Cách đó không xa phía trước, có một nơi lấp lánh kim hoàng sắc hoa quang xoay chuyển không ngừng.

Để phòng ngừa Hồng Quân cùng Dương Mi làm loạn, lần này Minh Hà không nói nhiều, trực tiếp sải bước về phía trước, muốn nhanh chân đoạt dị bảo.

Đợi đến gần, Minh Hà mới đại kinh thất sắc.

Chỉ thấy phía trước bày biện một cái rìu cổ phác huyền ảo, vô số đạo vận lưu chuyển.

Khai Thiên Thần Phủ?

Minh Hà trừng lớn mắt.

Tuyệt đối không có khả năng!

Minh Hà lần này tân tân khổ khổ đến đây, chẳng phải vì tìm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng và Vô Bí Phong, sau đó dung hợp Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên và Hỗn Độn Chung lại để đạt được Khai Thiên Thần Phủ sao?

Nếu trước mắt chính là Khai Thiên Thần Phủ, vậy những việc Minh Hà làm há chẳng phải hoàn toàn vô nghĩa sao?

La Hầu, Dương Mi cùng Hồng Quân đi theo sau, nhìn thấy mọi thứ trước mắt cũng kinh ngạc vạn phần. "Khai Thiên Thần Phủ?" La Hầu đám người thở hổn hển hỏi, thần tình kinh hồn chưa định.

Phảng phất như nhìn thấy chuyện bất khả tư nghị nhất trên đời. "Các ngươi nhận thức thứ này?" Minh Hà ánh mắt lấp lóe.

Hồng Quân tranh tiên mở miệng: "Đây chính là Khai Thiên Thần Phủ, là Hỗn Độn Chí Bảo a, là pháp bảo của Bàn Cổ!

Khai Thiên Thần Phủ đỉnh đỉnh đại danh, trong Hỗn Độn ai người

không biết, ai người không hay!" Dương Mi lẩm bẩm: "Vốn nghe nói Bàn Cổ cùng Ma Viên bất hòa, thường xuyên tranh phong.

Hiện tại Khai Thiên Thần Phủ ở đây, chẳng lẽ Bàn Cổ đã vẫn lạc?

Bị Ma Viên tru sát rồi?

Phải biết rằng, thứ như Khai Thiên Thần Phủ, Bàn Cổ không thể nào để rời thân, trừ phi đã chết!" Lời Dương Mi vừa thốt ra, trong lòng mọi người lập tức dâng lên cảm giác bất hàn nhi lật.

Đó chính là Bàn Cổ!

Bàn Cổ thanh danh hiển hách, thực lực xếp hạng đệ nhất Hỗn Độn!

Nếu ngay cả hắn cũng vẫn lạc, chứng minh thực lực Ma Viên siêu việt Bàn Cổ.

Cũng không tránh khỏi có cảm giác thỏ tử hồ bi.

Nếu Ma Viên thật sự còn sống, lần này mang theo ý đồ bất chính thiện sấm động phủ Ma Viên, tuyệt đối sẽ bị Ma Viên không chút lưu tình xé xác!

Đương nhiên, những người kinh khủng này không bao gồm Minh Hà.

Minh Hà tự tin, dù Ma Viên thật sự giết Bàn Cổ, thực lực mạnh hơn Bàn Cổ, Minh Hà cũng không sợ hãi chút nào! "Mấy cái suy đoán này hiển nhiên vô dụng!

Sự thật thắng hùng biện, đợi ta lấy Khai Thiên Thần Phủ xuống, tử tế quan khán một phen, sẽ biết đầu đuôi sự tình!" Minh Hà tức giận nói.

Tiếp đó Minh Hà sắc mặt ngưng trọng, trực tiếp vươn tay lớn, muốn đem Khai Thiên Thần Phủ cầm trong tay.

Chỉ là lần này sự tình dị thường quỷ quyệt lại phát sinh.

Chỉ thấy thủ chưởng Minh Hà giống như sáp nhập vào không khí, không chút trở lực xuyên qua Khai Thiên Thần Phủ.

Mọi người lại lần nữa trừng lớn mắt.

Chẳng lẽ là ảo ảnh?

Không đúng a!

Nếu là ảo ảnh, vì sao sát phạt khí tức khủng bố lưu lộ bên trên lại giống y hệt Khai Thiên Thần Phủ chân chính?

Minh Hà vẻ mặt cổ quái đem tâm thần trầm tẩm vào đó, tử tế dùng tâm cảm thụ một phen, liền minh bạch sự tình.

Nguyên lai Khai Thiên Thần Phủ hư ảnh này bất quá là một cái thần thông.

Một cái thần thông ghi lại "Bàn Cổ Phủ Quyết Tam Thức".

Sở vị Bàn Cổ Phủ Quyết Tam Thức: Đệ nhất thức: Khai Thiên.

Đây là chiêu thức Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể sử dụng, dùng Khai Thiên Thần Phủ đánh ra, đối thủ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bất khả địch!

Đệ nhị thức: Toái Địa.

Đây là chiêu thức Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể sử dụng, dùng Khai Thiên Thần Phủ đánh ra, Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên bất khả địch.

Đệ tam thức: Liệt Nguyên.

Chỉ có Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh mới có thể tu luyện, một búa bổ ra, Hỗn Độn toái, Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh cũng sẽ bị oanh sát đến mức ngay cả bột phấn cũng không còn!

Minh Hà há to miệng, trong lòng chấn chiến không thôi.

Quả là đồ tốt!

Nếu có được Bàn Cổ Phủ Quyết này, sau này dung hợp Khai Thiên Thần Phủ thành công, há chẳng phải đánh khắp thiên hạ không đối thủ sao?

Tặc lưỡi không thôi, Minh Hà không nói hai lời trực tiếp phất tay áo, thu Bàn Cổ Phủ Quyết vào túi.

Đợi thu xong mới thở phào một hơi, bộ dáng như trút được gánh nặng.

Lần này lấy được kinh thiên dị bảo cư nhiên không chút trắc trở, cũng là một chuyện may mắn.

La Hầu nhịn không được hỏi: "Cái này rốt cuộc là thứ gì?" Lời vừa ra, Hồng Quân cùng Dương Mi đều ánh mắt sáng rực nhìn Minh Hà, dỏng tai lên muốn biết đáp án.

Minh Hà nhún vai: "Bất quá chỉ là Bàn Cổ Phủ Quyết mà thôi!

Kỳ thực tác dụng không lớn!

Khai Thiên Thần Phủ đang ở trong tay Bàn Cổ.

Chỉ có Phủ Quyết, không có Khai Thiên Thần Phủ, dùng cũng vô dụng!" Lời này ngược lại không giả!

Hồng Quân cùng Dương Mi biết, muốn cướp Khai Thiên Thần Phủ từ tay Bàn Cổ là chuyện căn bản không thể nào.

Do đó Bàn Cổ Phủ Quyết này cũng không có bất kỳ tác dụng gì.

Trong khoảnh khắc, ngay cả Hồng Quân cùng Dương Mi trong lòng cũng dâng lên cảm giác khinh thường đối với Bàn Cổ Phủ Quyết.

Đồ tuy tốt, nhưng không dùng được, thì cũng vô dị với rác rưởi.

Minh Hà ánh mắt lấp lóe: "Kỳ quái, vì sao Bàn Cổ Phủ Quyết lại xuất hiện ở nơi này?

Chẳng lẽ Ma Viên sớm đã chết, động phủ này bị Bàn Cổ chiếm đoạt?" La Hầu lắc đầu: "Không thể nào!

Chương 133

Bàn Cổ giết Ma Viên, cũng sẽ không đem Bàn Cổ Phủ Quyết quan trọng như vậy đặt ở đây!

Bàn Cổ sẽ không ngốc đến mức đem thứ trân quý nhất đặt ở đây chờ người khác tới lấy!" "Đúng vậy!

Đừng quên tầng hai có Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, bảo bối chí cường của Ma Viên, còn có Tạo Hóa Dung Thiên Quyết ở tầng ba, căn bản là khắc chế thần thông của Bàn Cổ.

Không có khả năng Bàn Cổ đặt ở đây, không ai sẽ ngốc đến mức đem công pháp thần thông phá giải đặt ở đó mặc cho người khác lấy!

Ta cảm thấy, hết thảy mọi chuyện kẻ chủ mưu phía sau đều là Ma Viên!" Dương Mi trầm giọng nói.

Minh Hà nhíu mày: "Có chút đạo lý, chỉ là Ma Viên vì sao phải làm vậy?" Hồng Quân nói mớ: "Có lẽ, Bàn Cổ là tử đối đầu của Ma Viên, hắn thu thập những thứ này là để tìm thủ đoạn chiến thắng Bàn Cổ!" Minh Hà gật đầu, trong lòng suy tính một phen.

Vô luận thế nào, đây cũng là đáp án tiếp cận chân tướng sự tình nhất. "Đi thôi, chúng ta đi tầng năm hắc tháp!

Không biết tầng năm có đồ tốt gì!" Minh Hà lẩm bẩm tự ngữ.

La Hầu vẻ mặt thiết thanh nói: "Thánh Chủ!

Chuyện ngài vừa đáp ứng ta vẫn tính chứ!" "Nga, chuyện gì?" Minh Hà nhíu mày.

La Hầu cười âm trắc trắc: "Đợi tầm bảo kết thúc, hai kẻ kia không còn giá trị lợi dụng, để ta thân thủ tru sát bọn hắn!" Minh Hà không chút do dự nói: "Đương nhiên!

Lời bản tọa đoán nhiên sẽ không canh cải!

Yên tâm, nếu ngươi giết không được, bản tọa sẽ đích thân ra tay!

Hai con lão cẩu này, tuyệt không có khả năng sống sót!" Dương Mi cùng Hồng Quân sợ đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy như sàng.

Hai người biết tử kỳ sắp đến, trong lúc sợ hãi bắt đầu suy tư phương pháp phá cục.

Đến bên cầu thang thông tầng bốn và năm.

Nơi này không có bức tường ánh sáng như lúc từ tầng ba lên tầng bốn.

Chỉ là mọi người vẫn không dám đại ý, đều chần chừ không tiến.

Lúc ở tầng bốn, ngoại trừ Minh Hà, những người khác suýt chút nữa bị Hỗn Độn Ma Thần giam bên trong hại chết.

Nếu không phải Minh Hà ra tay cứu giúp, mấy người bọn hắn e rằng đã sớm chết bất đắc kỳ tử.

Minh Hà đảo không lo lắng.

Dù tầng năm có nhốt Ma Viên còn sống, hắn cũng có thể dễ dàng chém giết.

Bất quá, minh thương dễ tránh ám tiễn khó phòng.

Chính diện đối địch, Minh Hà đương nhiên không sợ hãi.

Chỉ sợ tầng năm có người bố hạ thủ đoạn âm tổn.

Để đề phòng vạn nhất, cứ để Hồng Quân cùng Dương Mi hai người dò đường.

Dù sao cũng phải vật tẫn kỳ dụng mà!

Tác dụng duy nhất khi giữ lại tính mạng hai con lão cẩu này là dò

đường làm pháo hôi.

Minh Hà nhanh chóng mở miệng: "Quy củ cũ, hai người các ngươi đi trước dò đường, chớ rời khỏi tầm mắt của ta!

Nếu có ý đồ bất chính, bản tọa sẽ lập tức ra tay tru sát hai người tại đây!

Lên tầng năm xong nếu không có nguy hiểm gì, trực tiếp truyền âm cho ta!" Hồng Quân cùng Dương Mi tuy vạn phần không nguyện ý, nhưng vẫn run giọng nói: "Minh Hà đạo hữu, yên tâm, chúng ta nhất định sẽ làm theo phân phó!" Nói xong, Hồng Quân cùng Dương Mi nhìn nhau, kiên trì đi qua cầu thang tầng bốn bắt đầu đi lên tầng năm.

Hai người nơm nớp lo sợ, thảm thắc bất an lên đến tầng năm hắc tháp rồi ngẩng đầu quan sát.

Nơi này y cựu là không gian quảng mậu vô ngân, cả không gian xám xịt, chỉ có ánh sáng hi vi.

Dùng thần thức trầm tẩm ra khoảng cách mấy vạn dặm, phát hiện tịnh không có nửa điểm nguy hiểm khí tức.

Hai người không khỏi như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Dương Mi đang chuẩn bị theo lệnh Minh Hà truyền âm, báo là không có nguy hiểm, có thể lên.

Vừa định hành động thì bị Hồng Quân ngăn lại.

Hồng Quân nhíu mày: "Dương Mi đạo hữu, chẳng lẽ ngươi định truyền âm, để Minh Hà cùng La Hầu đi lên?" "A!

Không phải Minh Hà ra lệnh ta làm sao?" Dương Mi nói.

Hồng Quân giật mình, vội vàng chế chỉ: "Dương Mi đạo hữu, việc này vạn vạn không thể!" "Có gì không thể?" Dương Mi hỏi.

Hồng Quân cấp bách nói: "Ngươi ngốc a!

Nếu truyền âm để hai người bọn hắn lên, e rằng chính là tử kỳ của ta và ngươi!

Tên La Hầu kia một lòng muốn đưa chúng ta vào chỗ chết, Minh Hà cũng muốn trừ khử chúng ta!

Chỉ cần hai người bọn hắn lên, tìm được dị bảo, nhất định sẽ không chút do dự tru sát ta và ngươi tại đây!" Dương Mi hãi nhiên: "Việc này ta cũng biết!

Chỉ là sự tình đến nước này, đành phải tùy cơ ứng biến!

Tên Minh Hà kia thực lực mạnh hơn ta, cho dù ta không cam lòng thì lại có thể thế nào?" Hồng Quân khẽ nói: "Dương Mi đạo hữu!

Việc đã đến nước này, không cần giấu giếm nữa!

Ta biết ngươi có một cái thần thông thủ đoạn bảo mệnh chưa sử dụng!" Dương Mi trong lòng tính toán một phen, cũng biết nếu không sử dụng thần thông bảo mệnh này, e rằng khó có thể sống sót đi ra ngoài.

Dương Mi khẽ nói: "Ta xác thực có một cái thần thông thủ đoạn bảo mệnh chưa sử dụng!" "Thần thông bảo mệnh đó, có thể tế tế cáo tri cho ta không!" Hồng Quân trầm giọng.

Dương Mi mở miệng: "Loại thần thông thủ đoạn bảo mệnh này nãi là Đại Đạo Phù Chú!

Đại Đạo Phù Chú là thủ đoạn mà Dương Mi ta phi vạn bất đắc dĩ không thể động dụng.

Đại Đạo Phù Chú là bảo vật do thiên đạo trật tự ngưng tụ thành, một khi tế xuất, có thể hoạch đắc một lần thiên đạo quyền hành, có thể trọng trí (reset) một loại thiên đạo quy tắc nào đó!" Hồng Quân hãi

nhiên: "Lợi hại như vậy sao?

Thật hay giả?" "Dương Mi ta thân mang Không Gian Chi Pháp Tắc, Đại Đạo Phù Chú là do ta tốn vô số nguyên hội tinh nghiên Không Gian Pháp Tắc mới ngưng tụ được!

Biết bao nhiêu nguyên hội, ta mới kham kham ngưng tụ được một cái Đại Đạo Phù Chú!

Nếu không phải chỉ có một cơ hội sử dụng, ta đã sớm dùng để đối phó Minh Hà và La Hầu!" Dương Mi thống tâm tật thủ nói.

Hồng Quân tâm thần bành trướng: "Vậy ngươi chuẩn bị sử dụng Đại Đạo Phù Chú này đối phó Minh Hà?

Ngươi có thể tiếp dẫn Đại Đạo chi lực vào thân, sau đó tạm thời lấy thân hóa thành Đại Đạo, một cử đánh giết Minh Hà cùng La Hầu không?" Dương Mi lắc đầu, chậm rãi nói: "Nếu ta hiện tại là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, đương nhiên có thể tạm thời tiếp quản Đại Đạo quyền hành đánh giết Minh Hà cùng La Hầu!

Nhưng ta hiện tại chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ, làm không được a!" Hồng Quân có chút hôi tâm: "Đã không được, vậy cái Đại Đạo Phù Chú này có tác dụng gì?

Ta lại phải làm sao đánh bại Minh Hà cùng La Hầu, bỏ trốn đây?" Nhất thời, Dương Mi trầm mặc không nói.

Hồng Quân mắt không chớp nhìn Dương Mi, chờ đợi câu trả lời.

Hồi lâu, Dương Mi mới chậm rãi nói: "Tuy Dương Mi ta làm không được việc tạm thời tiếp quản Đại Đạo quyền hành đánh giết Minh Hà cùng La Hầu.

Nhưng ta có thể dùng Đại Đạo Phù Chú trọng trí quy tắc!" "Trọng trí quy tắc như thế nào?" Hồng Quân hỏi.

Dương Mi ánh mắt lấp lóe: "Đơn giản, ta có thể dùng Đại Đạo Phù Chú, đem thực lực của Minh Hà cùng La Hầu trọng trí về cảnh giới tương đồng với ta.

Chỉ cần là sinh linh chịu Hỗn Độn Đại Đạo ý chí chi phối, ta đều có thể trọng trí thực lực!

Bất quá trọng trí tối đê hạn độ là Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Thấp hơn nữa ta hiện tại làm không được!" Hồng Quân mắt sáng lên: "Diệu a!

Chỉ cần dùng Đại Đạo Phù Chú đem cảnh giới Minh Hà cùng La Hầu tạm thời trọng trí về Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Vậy hai ta liên thủ, dù không giết được Minh Hà cùng La Hầu, nhưng đào mệnh thì hoàn toàn không thành vấn đề!" Dương Mi như đau cắt thịt nói: "Đáng tiếc a!

Thần thông thủ đoạn bảo mệnh mạnh nhất của ta hôm nay lại phải lãng phí ở đây!" Hồng Quân cười lớn: "Thật là trời không tuyệt đường người!

Có thứ này, ta tuyệt đối có thể đào thoát ma trảo của Minh Hà!" Hồng Quân lập tức thúc giục: "Đã như vậy, mau chóng truyền âm gọi Minh Hà cùng La Hầu lên đi!

Đợi bọn hắn lên, tý cơ sử xuất Đại Đạo Phù Chú, sau đó lập tức tru sát bọn hắn!" Dương Mi gật đầu, hít sâu một hơi, bắt đầu truyền âm cho Minh Hà. ...

Chương 134

"La Hầu, đi thôi, chúng ta lên tầng năm hắc tháp, vừa rồi Hồng Quân cùng Dương Mi truyền âm, tầng năm không có nguy hiểm." Minh Hà nói.

La Hầu gật đầu, thần sắc ngưng trọng đi theo Minh Hà bước lên cầu thang.

Rất nhanh, Minh Hà đã lên đến tầng năm.

Nhìn thấy Hồng Quân cùng Dương Mi, Minh Hà cảm giác hai người này có chút không đúng.

Đều rụt cổ, bộ dáng như đang mưu tính gì đó.

Đã tầng năm không có nguy hiểm, để đề phòng vạn nhất, cứ để Hồng Quân cùng Dương Mi bọc hậu vậy.

Nghĩ xong, Minh Hà mở miệng: "Hồng Quân, Dương Mi, tầng năm đã không có nguy hiểm, nhị vị đi theo sau ta!" Hồng Quân cùng Dương Mi gật đầu, mang đầy tâm sự đi ra sau Minh Hà. "Cộp cộp!" Suốt dọc đường không nói gì, chỉ có tiếng bước chân ẩn ẩn ước ước vang lên.

Hồng Quân chậm rãi đi, thỉnh thoảng nháy mắt ra hiệu cho Dương Mi, bảo hắn mau chóng sử dụng Đại Đạo Phù Ấn đối phó Minh Hà cùng La Hầu.

Dưới sự thúc giục năm lần bảy lượt, Dương Mi rốt cuộc nhíu chặt mày, hạ quyết tâm.

Đột nhiên dừng bước, tâm niệm nhất động, trong tay xuất hiện một cái Đại Đạo Chú Ấn màu vàng. "Đại Đạo tại thượng!

Dĩ ngã chi lực!

Sắc!" Dương Mi bất quản bất cố bạo quát. "Oanh long long!" Đẩu nhiên, một cỗ uy áp cực hạn từ thiên khung giáng lâm.

Uy áp này với tốc độ vô khả thất địch nhanh chóng lan tràn khắp hắc tháp.

Mọi người đều kinh sợ không thôi, ai nấy đều nảy sinh xúc động muốn quỳ bái. "Ông!" Đột ngột, một đạo hắc sắc quang mang bắn thẳng vào cơ thể La Hầu cùng Minh Hà.

Khắc sau, Minh Hà cùng La Hầu đều cảm giác một loại sức mạnh tựa như Đại Đạo ý chí trong Hỗn Độn bố hạ một cái cấm chế quỷ quyệt dị thường trong cơ thể bọn họ.

Chấn kinh, hai người lập tức điều chỉnh toàn thân công pháp, muốn đem sức mạnh không thuộc về mình này trục xuất khỏi cơ thể.

Chỉ là sau một hồi nỗ lực, hai người phát hiện đối với loại sức mạnh Đại Đạo ý chí huyền chi hựu huyền này hoàn toàn không có biện pháp nào!

Rất nhanh, La Hầu cảm giác cảnh giới của mình không ngừng rơi xuống!

Trong nháy mắt, từ Chuẩn Thánh trung kỳ rơi xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Minh Hà giờ phút này cũng chẳng khá hơn, cảnh giới từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên nhị trọng thiên một đường lao dốc, trong thời gian ngắn ngủi rơi xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Minh Hà không khỏi hãi nhiên thất sắc!

Rốt cuộc là chuyện gì?

Minh Hà biết là do Dương Mi cùng Hồng Quân giở trò quỷ!

Bởi vì vừa rồi tận mắt thấy Dương Mi móc ra một cái phù ấn màu

vàng.

Thứ đó lại lợi hại như vậy?

Cư nhiên có thể cải biến Đại Đạo quy tắc, hạn chế thực lực xuống Chuẩn Thánh sơ kỳ?

La Hầu đại hảm đại khiếu: "Thánh Chủ!

Ta trúng chiêu của Hồng Quân cùng Dương Mi rồi!" Minh Hà nhíu mày: "Ngươi biết vừa rồi Dương Mi dùng thứ gì không?" La Hầu phẫn nhiên: "Đáng chết!

Hai tên tiểu nhân ti bỉ vô sỉ!

Tên Dương Mi kia dùng Đại Đạo Chú Ấn, đây là bảo vật do Đại Đạo trật tự ngưng tụ, chỉ có thể sử dụng một lần, hiệu quả duy trì tối đa ba ngày!

Có thể trọng trí Đại Đạo quy tắc, làm cảnh giới đối phương rơi xuống!" Minh Hà gật đầu, tỏ vẻ đã biết.

Vừa rồi quả thực dọa Minh Hà giật mình.

Hắn còn tưởng Dương Mi có thủ đoạn thông thiên triệt địa, có thể vĩnh cửu tước đoạt thực lực cảnh giới của hắn!

Nhưng hóa ra chỉ là tạm thời sử dụng sức mạnh Đại Đạo ý chí để cấm cố thực lực ở mức Chuẩn Thánh sơ kỳ!

Chỉ cần là tạm thời thì dễ làm!

Đợi Đại Đạo Chú Ấn này mất hiệu lực, thực lực sẽ khôi phục!

Cho nên không có gì phải lo lắng!

Minh Hà tự tin, dù hiện tại trúng quỷ kế của Dương Mi và Hồng Quân, chỉ có thể phát huy thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, Minh Hà vẫn có thể chiến thắng hai người bọn hắn!

La Hầu lập tức quỳ bái Minh Hà: "Thánh Chủ!

Việc này là do ta thất sát, quên nhắc nhở Thánh Chủ chú ý Đại Đạo Chú Ấn trong tay Dương Mi!

Bởi vì thứ này nãi là bảo bối quan trọng nhất của Dương Mi, vô số nguyên hội qua hắn đều không dùng!

Ta cũng quên mất, vừa rồi mới nhớ ra!" Minh Hà phất tay: "Việc này lỗi không tại ngươi!

Lại có tội tình gì chứ!

Mau đứng lên đi!

Chút điêu trùng tiểu kỹ này, không dọa được Minh Hà ta!" Đối diện, Hồng Quân cùng Dương Mi cười lớn không dứt.

Từ bộ dáng nơm nớp lo sợ cẩn thận từng li từng tí lại khôi phục thành bộ dáng đạo phong tiên cốt, trí châu tại ác (nắm chắc thắng lợi).

Thấy Đại Đạo Chú Ấn đã có tác dụng, hai người đối với Minh Hà không còn chút úy cụ nào.

Hiện tại mọi người đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, chẳng lẽ còn sợ Minh Hà sao?

Hồng Quân lớn tiếng: "Minh Hà!

La Hầu!

Ân oán vừa rồi giữa chúng ta tạm không bàn!

Hiện tại tình thế trước mắt chắc nhị vị còn rõ hơn ta!

Nếu song phương tranh đấu, ngoại trừ xuất khẩu ác khí đánh đến mình đầy thương tích ra, ai cũng không làm gì được ai!

Chi bằng chúng ta từ bỏ cừu oán, đường ai nấy đi như thế nào!" Dương Mi trù trừ mãn chí: "Không sai!

Mọi người cùng là Hỗn Độn Ma Thần, vô số nguyên hội khổ khổ tu hành là vì cái gì?

Còn không phải vì xung kích cảnh giới cao hơn, cầu được siêu thoát!

Bất quản tầng năm hắc tháp có thứ gì, ta cùng Hồng Quân đều từ bỏ!

Nếu có thể để ta cùng Hồng Quân rời đi, vậy ân oán giữa chúng ta nhất bút câu tiêu như thế nào!" La Hầu nắm chặt nắm đấm, trên mặt gân xanh nổi lên.

Tuy rất muốn xông lên, liều mạng ngọc đá cùng vỡ cũng muốn tru sát hai tên vô sỉ chi đồ trước mắt.

Nhưng hắn biết, hiện tại ngay cả Minh Hà cũng chỉ có thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, muốn tru sát Hồng Quân cùng Dương Mi tại đây là hà kỳ khó khăn!

Ngoài ra, Minh Hà hiện tại chính là Thánh Chủ của Hồng Hoang.

La Hầu không thể vì tư cừu mà đặt Minh Hà vào cảnh địa nguy hiểm.

Minh Hà khinh thường nói: "Hai tên phế vật mà thôi!

Cho rằng dựa vào thủ đoạn vô sỉ hạ lưu là có thể khiến Minh Hà ta đi vào khuôn khổ?

Đừng nằm mơ!

Minh Hà ta đã muốn giết, thì tuyệt đối sẽ không buông tha!" Lời của Minh Hà khiến La Hầu cảm kích không thôi.

Giờ phút này hắn thầm thề, dù có liều mạng cũng phải báo đáp ân tình của Thánh Chủ.

Hồng Quân sắc mặt âm chí: "Đã như vậy!

Vậy đại gia làm một trận đi!" Tâm niệm nhất động, một cái cự chưởng kình thiên mang theo vô số hủy diệt chi lực phong vân kích động tập sát về phía Minh Hà.

Chương 135

Minh Hà hừ lạnh một tiếng, đại thủ vung lên, vận dụng Hủy Diệt Pháp Tắc, trên thiên khung ngưng tụ thành một bàn tay hủy diệt vạn trượng, nhanh chóng vỗ về phía cự chưởng. "Oanh long long!" Hai đòn công kích va chạm, khí tức hủy thiên diệt địa chấn thiên hám địa oanh bạo, không gian một phương thế giới lập tức sụp đổ thành bột phấn.

La Hầu tim đập cuồng loạn.

Hắn có thể cảm nhận giờ phút này Hồng Quân cùng Minh Hà đang ở trạng thái thế quân lực địch (ngang tài ngang sức).

Cứ thế này không được!

Thánh Chủ tuyệt đối không thể có bất kỳ tổn thương nào!

Dương Mi thấy Hồng Quân công kích Minh Hà, biết cơ hội đến rồi!

Nếu lần này có thể liên thủ đánh bại Minh Hà, tuyệt đối có cơ hội bỏ chạy!

Cắn răng một cái, Dương Mi không do dự nữa, lập tức xuất thủ!

Bạo quát một tiếng, hắn vận chuyển toàn bộ tu vi Chuẩn Thánh đến cực hạn.

Sau đó tùy tay chỉ một cái, trên thiên khung đẩu nhiên xuất hiện vạn đạo Không Gian Chi Nhận, mạnh mẽ chém về phía Minh Hà.

Nhìn thấy hết thảy, La Hầu đỏ mắt!

Hiện tại tất cả đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nếu Minh Hà bị những công kích này đánh trúng, há chẳng phải chết chắc!

Không kịp nghĩ nhiều, hộ chủ tâm thiết, La Hầu nhanh chóng lao lên, chắn trước mặt Minh Hà.

Trong khắc đó, Hủy Diệt Cự Chưởng của Hồng Quân cùng Không Gian Chi Nhận do Dương Mi huyễn hóa đều tề tề đánh lên người La Hầu. "Oanh!" Minh Hà chỉ thấy hoa mắt, khi mở mắt ra lần nữa, mới phát hiện La Hầu đã bị đánh cho nhục thể bạo liệt, rơi vào trạng thái thoi thóp.

Minh Hà phổi sắp nổ tung vì tức giận.

Cảm giác La Hầu sắp thân vẫn, Minh Hà tùy tay đánh một luồng Sinh Mệnh Pháp Tắc vào cơ thể La Hầu, mới kham kham giữ lại một hơi, khiến hắn không chết ngay lập tức.

Tùy tay vung lên, vô số Huyết Thần Tử phân thân từ trong cơ thể ly thể bay ra, những phân thân này mật mật ma ma không biết bao nhiêu mà kể, nhanh chóng che chắn không gian xung quanh Minh Hà và La Hầu kín mít không kẽ hở.

Chính là Bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân của Minh Hà.

Hồng Quân cùng Dương Mi thấy công kích có hiệu quả, cư nhiên đánh cho La Hầu sống chết không rõ.

Cả hai nảy sinh sát ý càng lớn!

Muốn một cổ tác khí (thừa thắng xông lên) tru sát cả Minh Hà tại đây!

Như vậy không chỉ báo được đại cừu bị Minh Hà nhục nhã, mà còn cướp được bảo bối Minh Hà lấy từ hắc tháp.

Hồng Quân cùng Dương Mi như giết đỏ mắt, không ngừng công kích bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân.

Vô số cự chưởng mang theo hủy diệt khí tức cùng Không Gian Chi Nhận cuồng oanh loạn tạc, nhưng lại không có chút tác dụng nào.

Bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân vẫn như tường đồng vách sắt, cố nhược kim thang (vững như thành đồng).

Minh Hà vẻ mặt âm trầm chậm rãi đi đến trước mặt La Hầu, nhìn trạng thái của hắn, biết lần này hết cứu rồi.

La Hầu toàn thân đẫm máu, nhục thân huyết nhục mơ hồ một mảnh.

Nguyên thần càng lúc càng hư ảo vô lực, tùy thời đều có khả năng vẫn lạc.

Minh Hà nhíu mày: "Vì sao phải đỡ đòn thay ta?" La Hầu cười thảm: "Thánh Chủ!

Địa Phủ không thể không có ngài, Hồng Hoang cũng không thể không có ngài!

La Hầu ta bất tiện mệnh một cái, chết không đáng tiếc!

Vì Thánh Chủ mà chết, đó là vinh dự của ta!" Minh Hà trong lòng run động.

Xem ra La Hầu hoàn toàn hiểu lầm!

Minh Hà hiện tại tuy là thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng dựa vào đông đảo pháp bảo thần thông, cùng với ba ngàn đại đạo pháp tắc, muốn chém giết Hồng Quân cùng Dương Mi là chuyện quá đơn giản.

Sở dĩ vừa rồi lấy thân ngạnh kháng công kích của Hồng Quân, bất quá là muốn thử sức chịu đựng của mình khi ở Chuẩn Thánh sơ kỳ mà thôi.

Không ngờ lại bị La Hầu tưởng là bị tấn công đến mức thê thảm, không chút sức lực phản kháng.

Cho nên La Hầu mới phấn bất cố thân giúp Minh Hà đỡ đòn.

Đã như vậy, Minh Hà cũng lười giải thích, sợ sẽ đả kích La Hầu.

Dù sao La Hầu vì Minh Hà mà thân vong, không thể để La Hầu ôm tâm lý hối tiếc mà vẫn lạc.

Minh Hà nói: "Nói đi!

Có tâm nguyện hoặc sự tình gì chưa hoàn thành, đều có thể nói cho bản tọa!

Chỉ cần ta làm được, tất định sẽ không chối từ!" La Hầu cắn chặt răng, run giọng nói: "Thánh Chủ, La Hầu ta chỉ có một yêu cầu, hi vọng Thánh Chủ có thể đáp ứng!" "Yêu cầu gì, nói đi!" Minh Hà nói.

La Hầu trầm giọng: "Cầu Thánh Chủ trở về Hồng Hoang giúp La Hầu ta tẩy rửa oan khuất!

La Hầu ta không phải Ma Tổ!

Không phải kẻ chủ mưu đứng sau xúi giục Long Phượng Lân tam tộc chém giết lẫn nhau đến vẫn lạc!

Càng không phải tội khôi họa thủ gây ra sinh linh đồ thán cho đại địa Tây Phương Hồng Hoang!

Chỉ cần Thánh Chủ có thể đáp ứng, tẩy rửa oan khuất cho ta, ta cũng có thể hàm tiếu cửu tuyền, an tâm rời đi!" Minh Hà trầm giọng: "Yên tâm đi!

Bản tọa đáp ứng ngươi!

Sau khi về Hồng Hoang, tất định sẽ ban bố thánh dụ, cáo tri quảng đại sinh linh Hồng Hoang, tẩy rửa oan khuất cho ngươi!" "Đa tạ Thánh Chủ!" La Hầu ho một tiếng: "Ta đại hạn đã đến, Thánh Chủ không cần vì ta lãng phí pháp lực sử dụng Sinh Mệnh Pháp Tắc duy trì tính mạng!

Thánh Chủ giữ pháp lực để đối phó hai kẻ vô sỉ tiểu nhân Hồng Quân, Dương Mi đi!" Minh Hà lắc đầu: "Hai tên chuột nhắt đó, không đáng nhắc tới, muốn giết là chuyện tùy tay..." Đột nhiên, lời Minh Hà im bặt.

Bởi vì hắn phát hiện La Hầu đã tự đoạn tâm mạch, triệt để vẫn lạc.

Dưới tình huống này không có chút khả năng phục sinh nào!

Minh Hà không khỏi vị nhiên trường thán.

Vốn định dùng Sinh Mệnh Pháp Tắc tục mệnh cho La Hầu.

Đợi thân thủ tru sát Dương Mi cùng Hồng Quân, đợi Đại Đạo Chú Ấn hết hiệu quả, khôi phục cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Lúc đó, hắn có một trăm cách để La Hầu sống lại.

Nhưng La Hầu vì muốn tiết kiệm chút pháp lực cho Minh Hà đối kháng Hồng Quân và Dương Mi, không tiếc tự sát.

Đảo thật là một thủ hạ đáng kính khả thán của Minh Hà. "Oanh long long!" Sau một tiếng nổ lớn, cả đại địa rung chuyển không ngừng.

Hồng Quân cùng Dương Mi vẫn đang không ngừng oanh kích bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân. "Không thể nào!" "Sao lại như thế!" Càng kéo dài, Hồng Quân cùng Dương Mi trong lòng càng kinh sợ.

Rõ ràng hiện tại song phương đều là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng vì sao nỗ lực thế nào cũng không phá được chướng ngại trước mắt?

Ngay cả La Hầu cũng bị một đòn tuyệt sát lập tức vẫn lạc.

Vậy mà cái chướng ngại Minh Hà tùy tay bố trí lại khiến hai

người bọn hắn vô khả nại hà.

Nghĩ mãi không thông, vì sao lực phòng ngự của Biển Máu lại cường hãn như vậy, dưới sự luân phiên oanh kích vẫn hào phát vô tổn, cố nhược kim thang. "Theo ta!" Dương Mi quát lớn, lập tức vận dụng Không Gian Pháp Tắc thần thông, mang theo Hồng Quân, thốt nhiên xuyên qua chướng ngại Huyết Hải, đi đến trước mặt Minh Hà.

Minh Hà lạnh lùng nhìn.

Bất quá chỉ là điêu trùng tiểu kỹ không gian thần thông mà thôi.

Tâm niệm nhất động, lập tức tế xuất Hủy Diệt Chi Kiếm.

Hủy Diệt Chi Kiếm nãi là Hỗn Độn Linh Bảo, chính là thứ khắc chế pháp bảo chí cường của Hồng Quân và Dương Mi.

Minh Hà biết rõ, cho dù hiện tại chỉ có cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng chỉ cần trên tay có bảo vật này, cũng có thể tru sát hai người bọn hắn tại nơi này.

Chương 136

Hủy Diệt Chi Kiếm vừa mới xuất hiện, vô số khí tức sát phạt khủng bố nháy mắt phun trào ra.

Dương Mi cùng Hồng Quân đều có một loại cảm giác kinh tâm động phách, da đầu tê dại, không dám lập tức triển khai công kích đối với Minh Hà.

Trong chớp mắt, chín tầng trời mười tầng đất, vô tận hủy diệt khí tức ngưng tụ thành cự chưởng cùng vô số không gian lợi nhận chém mạnh về phía Minh Hà.

Minh Hà cười lạnh liên hồi, Hủy Diệt Chi Kiếm tùy tay chém ra.

Huyết sắc kiếm quang kinh khủng phợp trời rợp đất dũng mãnh lao về phía Dương Mi cùng Hồng Quân.

Một đạo sát lục cụ phong thế không thể đỡ mãnh liệt oanh kích lên cự chưởng hư ảnh cùng không gian lợi nhận kia, oanh sát chúng thành những sợi bụi phấn. "Nếu hai người các ngươi chỉ có chút thủ đoạn này, vậy thì hôm nay chính là tử kỳ của các ngươi!" Minh Hà bỉ di nói.

Tùy tức, Minh Hà huy động kiếm nhận, đối với Dương Mi cùng Hồng Quân sử xuất Diệt Thiên Nhất Kiếm.

Hủy diệt khí tức từ trên thương khung một đường nghiền ép xuống, nơi đi qua, không gian tháp hãm, hư không toái liệt!

Một cỗ tử vong khí tức phợp trời rợp đất ùa tới.

Dương Mi trong lòng hoảng loạn vô cùng, dưới sự kinh sợ, tùy tay run lên.

Nhanh chóng trong tay xuất hiện một cành dương liễu.

Cành dương liễu này nãi là cộng sinh pháp bảo của Dương Mi, cũng là Hỗn Độn Linh Bảo!

Cho dù ở trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Dương Liễu Chi cũng thuộc về một loại tồn tại cường hãn.

Công năng lớn nhất của Dương Liễu Chi là có thể quét đi tất cả mọi thứ, so với ngũ sắc hào quang của Khổng Tuyên ngày sau còn muốn lợi hại hơn ngàn vạn lần.

Dương Mi cầm Dương Liễu Chi tùy tay nhoáng một cái, Không Gian Pháp Tắc lệnh người kinh sợ nháy mắt mãnh liệt bạo phát ra.

Minh Hà vừa rồi sử xuất Diệt Thiên Nhất Kiếm thần thông trực tiếp bị Dương Liễu Chi quét tan thành vô hình.

Ôm quyết tâm chắc chắn phải chết, Hồng Quân thấy Dương Mi cư nhiên đỡ được một đòn này, cũng lập tức thở dài một hơi.

Hồng Quân lớn tiếng nói: "Minh Hà!

Chớ có chấp mê bất ngộ!

Ngươi giết không chết ta và Dương Mi đâu!

Cùng kỳ dạng lưỡng bại câu thương, chi bằng chúng ta bắt tay giảng hòa như thế nào?

Bảo vật trong hắc sắc cự tháp ta cùng Dương Mi đều không cần nữa, thế nào?" Dương Mi trầm giọng nói: "Minh Hà đạo hữu!

Sự tình đến nước này, chớ có khổ xanh tiếp nữa!

Không có ý nghĩa đâu!

Chỉ cần ngươi gật đầu, ta cùng Hồng Quân lập tức xoay người rời đi nơi này, ngươi thấy thế nào!" Minh Hà sắc mặt âm u nói: "Việc này chớ cần nhắc lại!

Hôm nay là tử kỳ của hai tên vô sỉ các ngươi!

Dập đầu cầu xin tha thứ cũng vô dụng!" "Giết hắn!

Để cho hắn không còn khẩu xuất cuồng ngôn!" Hồng Quân giận tím mặt quát. "Cùng nhau lên!

Nhất định phải bầm thây hắn vạn đoạn!" Dương Mi dữ tợn nói.

Minh Hà cũng lười nói nhảm, tâm niệm vừa động, khí thế mãnh nhiên bạo trướng, không bao lâu, chiến lực của hắn liên tiếp kéo lên đến một trình độ mà Hồng Quân cùng Dương Mi không thể với tới.

Minh Hà quanh thân ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tứ ý gào thét, ngũ quang thập sắc, ba ngàn vòng sáng Đại Đạo Pháp Tắc mỹ luân mỹ hoán lấp lánh không dứt.

Tuy rằng chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng chiến lực của hắn đã tiêu thăng đến tình trạng khiến hồng hoang chúng ma thần phải ngưỡng vọng.

Dương Mi cùng Hồng Quân đều trong lòng rùng mình, có loại cảm giác hoàng khủng mạc danh.

Từ trên người Minh Hà, bọn hắn vậy mà cảm nhận được nồng đậm tử vong khí tức, nguy cơ mãnh liệt như hình với bóng làm cho bọn hắn có loại cảm giác tâm đảm câu liệt. "Ong!" Trong ánh mắt kinh khủng của Hồng Quân cùng Dương Mi, chỉ thấy thân thể Minh Hà cự nhiên run lên, sát na gian ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực giống như một vòng gợn sóng trong tinh hà động tác không ngừng.

Ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực, tượng như thiên la địa võng, nháy mắt đem Dương Mi cùng Hồng Quân gắt gao bao phủ ở bên trong.

Uy áp lệnh người kinh sợ bao phủ xuống, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người giống như chó chết bị áp nằm rạp trên mặt đất,

động đậy không được mảy may.

Dương Mi cùng Hồng Quân phát hiện, không gian chung quanh bọn hắn đều bị khóa chặt kín kẽ, sát phạt khí tức hủy thiên diệt địa trên ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cuồng bạo lăng lệ kia làm cho bọn hắn kiêng kỵ vô cùng.

Hồng Quân cùng Dương Mi kinh hãi không thôi, bọn hắn cảm giác, chỉ cần có một tia ý niệm đào tẩu, ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực kia sẽ lập tức oanh kích bọn hắn thành vô số mảnh vỡ bụi phấn. "Soạt soạt!" Minh Hà không hề sợ hãi, từng bước từng bước đi về phía Dương Mi cùng Hồng Quân.

Dương Mi cùng Hồng Quân sợ đến chết khiếp, trong lòng kinh sợ tột độ.

Uy áp mà Minh Hà mang lại bây giờ, so với Bàn Cổ còn muốn mãnh liệt hơn vạn phần!

Thân ảnh Minh Hà trong đồng tử bọn hắn càng phóng càng lớn, hai người giống như nhìn thấy một tôn Hỗn Độn Ma Thần Chi Vương mạnh mẽ vô song trong hỗn độn, toàn thân run rẩy không thôi.

Vì sao Minh Hà cư nhiên lại thân cụ ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực?

Tại trong hỗn độn, đây là chuyện căn bản không có khả năng!

Trừ phi Minh Hà có thể chém tận tất cả ma thần trong hỗn độn, đem pháp tắc chi lực từng cái thôn phệ tu luyện!

Nếu không thì, Minh Hà vì sao lại yêu nghiệt vô địch như thế?

Nhưng đây là chuyện không thể nào!

Ngay cả Bàn Cổ thề trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đều không có thành công, chẳng lẽ còn có người có thể làm được sao?

Chẳng lẽ Minh Hà không thuộc về hỗn độn?

Minh Hà đến từ một thế giới bất khả tri, càng thêm cao giai?

Suy nghĩ hỗn loạn một hồi, Dương Mi cùng Hồng Quân nhất thời tâm loạn như ma.

Sớm biết như vậy!

Đối với Minh Hà xuất thủ làm cái gì?

Hôm nay ngay cả La Hầu hắn cũng giết rồi!

Minh Hà dưới tâm tình phục thù, bọn hắn thiết định hẳn phải chết không nghi ngờ.

Minh Hà lạnh lùng nói: "Hai con chó già, ba phen mấy bận làm loạn, lần này đoạn nhiên không thể lưu các ngươi trên đời!

Nói đi!

Hai người các ngươi lựa chọn một loại cách chết!

Bản tọa tiễn các ngươi lên đường!" Hồng Quân cùng Dương Mi run lẩy bẩy, không còn lời gì để nói, đều rụt cổ lại, im lặng chờ đợi Minh Hà thẩm phán.

Hồng Quân lấy hết dũng khí nói: "Minh Hà!

Ta biết lần này chạy trời không khỏi nắng, tất nhiên sẽ chết ở trong tay ngươi!

Trước khi chết, ta có một cái nghi vấn, hi vọng ngươi nể tình đại gia đồng thời là Hỗn Độn Ma Thần, có thể thỏa mãn tâm nguyện của ta, vì ta giải đáp vấn đề!" Minh Hà bỉ di nói: "Đều sắp chết đến nơi, ở đâu ra lắm vấn đề chó má như vậy!

Có việc mau chóng hỏi, chớ có lề mề!

Muốn kéo dài thời gian là không thông đâu!

Hôm nay các ngươi phải chết!

Cả cái hỗn độn này đều không ai có thể cứu được các ngươi!" Hồng Quân lẩm bẩm nói: "Rốt cuộc ngươi là cảnh giới gì, thực lực gì?

Vì sao Hồng Quân ta lần lượt đoán sai!

Mới đầu ta tưởng ngươi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Nhất Trọng Thiên cảnh giới, tiếp đó ta cho rằng ngươi là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Bát Trọng Thiên trở xuống, cuối cùng ta tưởng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên Cửu Trọng Thiên viên mãn!

Nhưng ta phát hiện đều đoán sai rồi!

Ngươi từng bước một đổi mới nhận thức của ta, ngay cả ta hiện tại cũng đoán không ra ngươi là loại cảnh giới nào rồi!" Đối với loại người sắp chết này, Minh Hà cũng lười qua loa lấy lệ.

Chương 137

Cho dù nói cho hắn sự thật chân tướng thì như thế nào?

Minh Hà trầm thấp nói: "Ta nãi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng Thiên cảnh giới!" Hồng Quân rụt cổ lại, ánh mắt tan rã, giống như chịu kinh hách cực lớn, hoảng sợ không thôi. "Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Nhị Trọng Thiên?" Giờ khắc này Hồng Quân ngây ngẩn cả người, không ngờ cảnh giới của Minh Hà cư nhiên cao đến trình độ mà hắn ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ, cũng vô pháp với tới.

Dương Mi sắc mặt thảm bạch, đến lúc này mới chợt hiểu ra, vì sao Minh Hà có thể nhẹ nhõm đem bọn hắn cầm hạ như thế.

Dương Mi kinh hãi nói: "Vì sao ngươi thân cụ ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc?

Căn bản là chuyện không có khả năng!

Ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần cũng không có vẫn lạc, ngươi làm sao tu luyện ra ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc?" Minh Hà liếc Dương Mi một cái, hồi lâu mới nói: "Ta cũng không sợ nói cho các ngươi biết, Minh Hà ta đến từ thời đại vị lai!

Về phần vì sao ta có thể tu luyện ra ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc, kia đều là nhờ các ngươi ban tặng!

Tại trong hồng hoang thế giới do Bàn Cổ khai tịch, bản tọa nhưng là đã tru sát các ngươi vô số lần, thẳng đến khi hoàn toàn đem các ngươi chém đến thân tử đạo tiêu, ta mới nắm giữ ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc!" "Đến từ vị lai?

Ý gì?" Da mặt Dương Mi hung hăng co rút, không khỏi hỏi.

Minh Hà nhướng mày nói: "Rất đơn giản, ta gặp Thời Gian Trường Hà loạn lưu, vô ý xông vào bên trong, kết quả gặp được các ngươi.

Chắc hẳn các ngươi cũng biết Thời Thần Đạo Nhân kia, đối với loại Thời Gian Trường Hà loạn lưu này cũng tương đối hiểu rõ a!" Làm một trong Ngũ Phương Quỷ Đế của Địa Phủ, Thần Đồ Thời Thần Đạo Nhân lúc rảnh rỗi không ít lần diễn kĩ Thời Gian Pháp Tắc trước mặt Minh Hà.

Thời Thần Đạo Nhân dùng Thời Gian Pháp Tắc có thể biết quá khứ, hiểu tương lai, diễn hóa ra thời gian pháp tắc huyễn tượng làm cho người ta nhìn thấy huyễn cảnh trong đó.

Tuy rằng không thể giống như lần này Minh Hà tao ngộ Thời Gian Trường Hà loạn lưu khiến người ta trực tiếp xuất hiện tại một tràng cảnh nào đó trong quá khứ hay tương lai, nhưng xúc loại bàng thông, kiến vi tri trứ, đạo lý tổng là tương thông.

Nghe được lời Minh Hà nói, Dương Mi không khỏi thất kinh.

Thời Thần Đạo Nhân kia hắn làm sao không biết?

Đồng dạng làm một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, Thời Thần Đạo Nhân kia chính là lão đối đầu của Dương Mi.

Trong hỗn độn, Đại Đạo Pháp Tắc ba ngàn, Thời Gian vi vương, Không Gian vi tôn, Tạo Hóa chí cao, Vận Mệnh vô thượng, Lực Lượng vô địch.

Thời Thần Đạo Nhân kia cùng Dương Mi đồng dạng, đều có thể xưng là những kẻ nổi bật nhất trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Dương Mi cùng Thời Thần từng đối quyết mấy lần, đã lĩnh giáo qua Thời Gian Pháp Tắc lợi hại.

Thời Thần Đạo Nhân kia xác thực có thể sáng tạo ra huyễn tượng

tương lai hoặc là quá khứ, khiến người ta đắm chìm trong đó, không thể tự kềm chế.

Hồng Quân lại chú ý đến một điểm khác, lo lắng không yên nói: "Vừa rồi ngươi nói thế giới Hồng Hoang do Bàn Cổ khai tịch?" Như vậy, Bàn Cổ thật sự khai thiên thành công rồi?" "Đó là tự nhiên!" Minh Hà không có giấu giếm, trực tiếp mở miệng nói.

Dương Mi ánh mắt rùng mình, kinh ngạc nói: "Vậy chẳng phải đại biểu cho ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần toàn bộ đều bị Bàn Cổ cấp giết chóc đãi tận rồi?" "Tự nhiên là như thế!" Minh Hà không nhanh không chậm đáp.

Giờ khắc này, Dương Mi cùng Hồng Quân khóe miệng đều lộ ra một tia cười khổ, sinh ra một trận cảm giác vô lực thật sâu. "Thương!" Minh Hà không nói thêm gì nữa, trực tiếp tế xuất Thí Thần Thương.

Trên Thí Thần Thương lấp lánh hắc mang làm cho người ta biến thể sinh hàn, một cỗ sát phạt khí tức làm cho người ta rợn cả tóc gáy nháy mắt tịch quyển chín tầng trời mười tầng đất.

Dương Mi cùng Hồng Quân sợ đến gan ruột đứt từng khúc, không ngừng kêu rên nói: "Minh Hà!

Tha cho ta!

Ta đem tất cả bảo bối trên người đều cho ngươi!" "Chỉ cần có thể tha cho ta, ta nguyện ý tôn ngươi làm chủ nhân, cam nguyện làm trâu làm ngựa, phục thị ở tả hữu!" Minh Hà ánh mắt sâm hàn lăng liệt, không nói một lời chậm rãi đi về phía Dương Mi cùng Hồng Quân.

Dương Mi cùng Hồng Quân sợ đến giãy dụa không thôi, chỉ là thân thể vừa mới động, ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi võng như thiên địa tù lung tản mát ra uy áp khiếp người cùng khí tức kinh khủng trực

tiếp đánh vào sâu trong tủy cốt bọn hắn, làm cho bọn hắn động đậy không được. "A!" Trong nháy mắt, tiếng kêu rên thê lương bi tuyệt của Hồng Quân cùng Dương Mi vang vọng cả phương thiên địa này. "Hống!" Bỗng nhiên, một Hỗn Độn Ma Thần toàn thân lượn lờ hắc khí bạo ngược từ trong hư không chợt tốc biến ra.

Đấu Chi Pháp Tắc của Hỗn Độn Ma Thần kia hóa thành vạn thiên hắc liên xuyên qua lại trong hỗn độn hư không.

Tôn Hỗn Độn Ma Thần này tay vượn eo hùm, lông tóc đen nhánh như lợi tiễn dựng đứng, trên hai con mắt càng mông lung một tầng quang mang huyết hồng sắc quỷ quyệt. "Hỗn Độn Ma Viên!" Hồng Quân kêu to một tiếng.

Trong nháy mắt, Minh Hà sững sờ tại nơi đó.

Hắn tưởng rằng Hỗn Độn Ma Viên sớm đã vẫn lạc rồi.

Không ngờ hôm nay cư nhiên còn sống!

Chỉ là Hỗn Độn Ma Viên này vì sao cho Minh Hà một loại cảm giác quỷ dị như hành thi tẩu nhục vậy?

Dương Mi thấy Hỗn Độn Ma Viên buông xuống, hưng phấn la to gọi nhỏ nói: "Ma Viên đạo hữu!

Bảo vật giấu trong hắc sắc cự tháp đều bị Minh Hà cướp đi rồi!" Hồng Quân quát to: "Ma Viên đạo hữu!

Giết tên này đi!

Tên này thề muốn đem tất cả bảo vật trong hắc sắc cự tháp vơ vét một mẻ lưới, sau đó đem ngươi tru sát, dùng thi thể luyện chế pháp bảo!" Hồng Quân vì mạng sống, cũng không lo được da mặt.

Chỉ là thêm mắm thêm muối vu miệt Minh Hà một trận, hi vọng có thể họa thủy đông dẫn, mượn tay Ma Viên đem Minh Hà trừ khử.

Như vậy, Hồng Quân cùng Dương Mi sẽ có một chút sinh cơ, có thể đào ly nơi đây.

Ai ngờ Ma Viên đối với lời nói của Hồng Quân cùng Dương Mi mắt điếc tai ngơ, giống như không có nghe thấy.

Chỉ có một đôi mắt huyết hồng ngoan lệ âm lãnh trừng trứ Minh Hà.

Ma Viên rốt cục động.

Khoảnh khắc gian, hỗn độn khí tức tuyên cổ trường tồn trên thiên khung oanh nhiên bị giảo toái, ngay cả một phương hỗn độn thời không này đều ở dưới uy áp bàng bạc của Ma Viên mà không ngừng run rẩy, trong khoảnh khắc liền phá toái trống không.

Ma Viên tùy tay vẫy một cái, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn đang cắm tà trên người Minh Hà dĩ nhiên rơi vào trong bàn tay to lớn của hắn.

Đối với việc này Minh Hà không chút nào ngoài ý muốn.

Bởi vì hiện tại Minh Hà trúng Đại Đạo chú ấn của Dương Mi đạo nhân, tu vi bị tạm thời áp chế ở Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới.

Mà Hỗn Độn Ma Thần Ma Viên này nãi là Chuẩn Thánh đỉnh phong thực lực.

Hơn nữa, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn vốn là cộng sinh pháp bảo của Ma Viên, Minh Hà đạt được về sau chưa có thời gian đem cấm chế trên đó luyện hóa.

Hiện tại Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn tự động nhận chủ, rơi vào tay Ma Viên cũng không kỳ quái.

Ma Viên khí thế hung hăng, ánh mắt sâm lãnh, sát phạt chi ý băng lãnh lăng lệ đông kết cả hư không.

Bàn tay lớn vung lên Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, thao thiên chi uy của Hỗn Độn Linh Bảo trấn áp chín tầng trời mười tầng đất, phong duệ vô cùng sát phạt khí tức đem vô số hỗn độn chi khí đều xé rách nghiền nát, thần uy vô song, sát ý hạo đãng chém giết về phía Minh Hà.

Như hôm nay Minh Hà không chỉ là Chuẩn Thánh sơ kỳ cảnh giới.

Vì để cho an toàn, hắn cũng không lấy thân phạm hiểm.

Trước mắt không phải có hai kẻ chết thay sao?

Hiểu được điểm này, Minh Hà không còn do dự, vươn một ngón tay điểm vào hư không.

Khoảnh khắc gian, lưới trật tự ba ngàn Đại Đạo như thiên địa tù lung chợt thu chặt, câu lấy Hồng Quân cùng Dương Mi.

Đợi đến khi Hồng Quân cùng Dương Mi mở mắt ra, mới phát hiện bị Minh Hà vừa vặn ném vào trong phạm vi công kích của Ma Viên.

Minh Hà lại như lưu tinh trục nguyệt, hồng quang lóe lên, lập tức rời khỏi phạm vi công kích của Ma Viên.

Hồng Quân cùng Dương Mi sắc mặt sát bạch, lại không thể làm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn công kích của Ma Viên rơi vào trên người bọn hắn.

Nháy mắt, thần quang hạo hãn vô song tịch quyển, quét ngang chân trời, vô tận hư không đều bị xé rách, vô số hỗn độn khí tức đều bị giảo sát đãi tận.

Hạo hãn thần mang vùn vụt tức chí, đánh vào trên người Hồng Quân cùng Dương Mi.

Nhục thân Hồng Quân cùng Dương Mi quang mang ảm đạm, miệng lớn phun máu tươi, phảng phất lập tức muốn vẫn lạc đồng

dạng.

Tuy rằng bị thương không nhẹ, nhưng công kích của Ma Viên cũng làm cho thiên địa tù lung ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi võng trên người bọn hắn bị đánh tan.

Hồng Quân cùng Dương Mi vẻ mặt thiết thanh đứng dậy.

Dương Mi phẫn nộ nói: "Ma Viên!

Ta cùng ngươi không oán không cừu, cớ gì muốn đối với ta hạ tử thủ!" Hồng Quân giận tím mặt nói: "Ma Viên!

Địch nhân của ngươi đang đứng ở nơi đó xem chò cười kìa!

Chương 138

Minh Hà mới là địch nhân của ngươi!

Nếu ngươi cùng chúng ta không chết không thôi, cuối cùng ngư ông đắc lợi chỉ có thể là tên Minh Hà kia a!

Chớ có làm chuyện người thân đau kẻ thù sướng a!" Kỳ quái là, vô luận Hồng Quân cùng Dương Mi hai người la to gọi nhỏ như thế nào, Ma Viên kia thủy chung mắt điếc tai ngơ.

Cảm giác hắn mang lại cho Minh Hà giống như một cỗ máy giết chóc lạnh lẽo, hoặc là hành thi tẩu nhục. "Hống!" Ma Viên bạo quát một tiếng, Đấu Chi Pháp Tắc trên người diễn hóa vô cùng, hóa thành vạn thiên vũ trụ bành trướng vô ngần, chân đạp chư thiên vạn giới, trên Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn khỏa hiệp vô tận Đấu Chi Pháp Tắc sát lục chi lực tảo xạ hỗn độn, sát phạt về phía Hồng Quân cùng Dương Mi.

Hồng Quân cùng Dương Mi sắc mặt âm trầm, xác thực không thông cái Hỗn Độn Ma Viên này rốt cuộc là làm sao!

Vì sao hai người bọn hắn đối với hắn khổ khẩu bà tâm giảng đạo lý, hắn đều toàn nhiên bất chấp ni?

Vốn còn muốn dựa vào Hỗn Độn Ma Viên, mưu tính một phen, mượn tay Hỗn Độn Ma Viên đem Minh Hà giảo sát.

Nào ngờ, như hôm nay Hỗn Độn Ma Viên lại như kẻ điên, toàn nhiên bất chấp thống hạ sát thủ đối với bọn hắn.

Trong nháy mắt, Hồng Quân cùng Dương Mi đều trong lòng khổ sở không thôi.

Vốn tưởng rằng đã đào thoát khỏi tay Minh Hà, lại không ngờ cuối

cùng phải chết trong tay Ma Viên! "Giết!" "Giết Ma Viên!" Hồng Quân cùng Dương Mi đỏ mắt bạo quát.

Hiện tại đã là thời điểm không chết không thôi!

Nếu Hồng Quân cùng Dương Mi còn tâm tồn thiện niệm, do dự không thôi, e sợ lập tức sẽ bị Hỗn Độn Ma Viên cấp tru sát!

Dương Mi tâm niệm nhất động, trong hư không xuất hiện vạn thiên không gian lợi nhận, thất thải chi quang lấp lánh lưu chuyển, uy áp nhiếp nhân, khí thế hạo hãn kích đãng.

Hồng Quân tùy tay vung lên, trên thiên khung xuất hiện một kình thiên cự chưởng, Tạo Hóa Pháp Tắc oanh nhiễu lưu chuyển quanh cự chưởng, câu hồn nhiếp phách, sát khí thao thiên.

Đấu Chi Pháp Tắc chi lực khủng bố bạo lệ tịch quyển, nháy mắt đem kình thiên cự chưởng cùng không gian lợi nhận oanh kích phấn toái. "Ầm ầm!" Hồng Quân cùng Dương Mi trong khoảnh khắc bị đánh đến ma thần chi khu tứ phân ngũ liệt, đạo thể bản nguyên đều bị chém đi mười không còn một.

Trong nháy mắt, tiếng quỷ khóc sói gào của Hồng Quân cùng Dương Mi vang vọng thiên địa, làm cho người ta biến thể sinh hàn.

Mạn thiên huyết quang phi vũ bao phủ, Hồng Quân cùng Dương Mi cảm giác chân linh của bọn hắn phá toái vạn thiên, đang từng chút từng chút tiêu dung.

Hai người hãi nhiên phía dưới, cũng không lo được xuất thủ phản kháng Ma Viên.

Chỉ bất quản bất cố điên cuồng hối tụ toàn thân pháp lực, thôi động đến cực hạn, bắt đầu củng cố chân linh, liệu thương.

Ma Viên kia tựa hồ nhìn ra Hồng Quân cùng Dương Mi hai người không được bao lâu sẽ vẫn lạc.

Lập tức cũng không còn kiên nhẫn muốn đuổi tận giết tuyệt.

Thân thể to lớn chậm rãi chuyển động, từng bước một đi về phía Minh Hà. "Thình thịch!" Giờ khắc này, giống như một tòa Bất Chu Sơn đang không ngừng oanh kích đại địa.

Đại địa cũng chịu không nổi trọng lượng cùng uy thế của Ma Viên, đột nhiên kinh hiện vô số khe nứt màu đen thâm bất kiến để.

Tử tử trừng trừng Minh Hà, đôi mắt mâu của Ma Viên trở nên càng ngày càng xích hồng, vô số hắc sắc sát phạt chi khí từ trên người phun trào ra.

Như cùng một tôn Hỗn Thế Sát Thần tái hiện.

Ma Viên kia nháy mắt xé rách hư không, hàng lâm trước mặt Minh Hà, khí tức Đấu Chi Pháp Tắc trên Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn giảo toái vô tận thời không, đánh mạnh về phía Minh Hà.

Ma Viên cư nhiên mạnh như vậy?

Thực lực khủng bố có thể so với Bàn Cổ ngày xưa!

Trong nháy mắt, Minh Hà cũng lược vi có một chút kinh ngạc.

Tâm niệm nhất động.

Hắn muốn đem ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực gia trì tại trên người đối kháng công kích của Ma Viên.

Đột nhiên, Minh Hà chiến lực bạo trướng đến một trình độ phỉ di sở tư.

Tại quanh thân, ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực tàn phá bừa bãi kích đãng, hình thành một cái lưới phòng ngự đại đạo ngũ thải rực rỡ.

Công kích vô khả thất địch của Ma Viên nháy mắt đánh vào trên lưới ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc, cư nhiên khiến cho lưới pháp tắc run rẩy không ngừng.

Được bảo hộ kín kẽ, Minh Hà tự nhiên không có bất cứ chuyện gì.

Dù vậy, Minh Hà cũng đối với thực lực kinh người của Ma Viên chiết phục không thôi.

Tuy rằng Minh Hà hiện tại là Chuẩn Thánh sơ kỳ, nhưng hắn lại có được gia đa thần thông, pháp bảo cùng với ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực.

Cho dù như vậy, Ma Viên kia đều mang lại cho Minh Hà một tia cảm giác tim đập nhanh.

Như hôm nay muốn triệt để đánh chết Hỗn Độn Ma Viên này đã trở thành chuyện không có khả năng.

Minh Hà đành phải bằng vào ưu thế ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc chi lực cùng Ma Viên thiểm đẳng na di, đánh lạp cứ chiến.

Hắn đang chờ đợi một cái cơ hội!

Chờ đợi thời điểm Đại Đạo phù ấn của Dương Mi mất hiệu lực, đến lúc đó, Hỗn Độn Ma Viên ư?

Bàn Cổ đến rồi, hắn cũng một chiêu khiến cho hồn phi yên diệt.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người ám tự liệu thương một phen về sau, tình huống mới lược vi có chút chuyển biến tốt đẹp.

Tuy rằng tạm thời không có nguy hiểm vẫn lạc, nhưng căn cơ đã tổn thương, cảnh giới điệt lạc không nói, nếu không có thiên tài địa bảo có thể cải thiên nghịch mệnh, e sợ kiếp này tu vi không còn hi vọng tiến thêm.

Trong nháy mắt, hai người đều hối hận vô cùng!

Vốn định mượn tay Hỗn Độn Ma Viên trừ khử Minh Hà!

Không ngờ hiện tại Minh Hà thí sự không có, bọn hắn thì bị Ma Viên thương đến chỉ còn treo một hơi, kéo dài hơi tàn.

Trong mắt Hồng Quân lóe ra quang mang oán độc, mắt cũng không nháy nhìn qua tràng diện Minh Hà cùng Hỗn Độn Ma Viên kích chiến, hi vọng Ma Viên có thể chém giết Minh Hà, báo thù rửa hận cho hắn.

Dương Mi không cam lòng nắm chặt quyền đầu, phẫn muộn không thôi, không ngừng phá khẩu đại mạ Minh Hà và Ma Viên, hi vọng hai người đồng quy vu tận.

Đột nhiên, Minh Hà cảm giác Đại Đạo chú ấn chi lực cấm cố trong cơ thể đã tiêu tán. "Rốt cục đã trở lại rồi sao?" Cảm thụ bàng bạc chi lực đã lâu không gặp hồi quy bản thân, Minh Hà tự sướng khoái không thôi.

Ngửa mặt lên trời thét dài, cười to không thôi.

Không phải là Ma Viên sao?

Bị một con Ma Viên làm cho chật vật không chịu nổi, Minh Hà não nộ không thôi.

Hôm nay Ma Viên nhất định phải chết!

Trong mắt Minh Hà tràn đầy sát khí, bị ánh mắt hắn quét qua, thân thể Hồng Quân cùng Dương Mi chợt co rụt lại.

Sự lãnh mạc cùng sát khí như nhìn xuống hỗn độn chúng sinh linh kia, lại khiến Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều tâm thần động đãng, hoàng khủng không thôi.

Một loại hàn ý vô danh oanh nhiễu tại đầu tim Hồng Quân cùng Dương Mi, kinh lâu không tan. "Xảy ra chuyện gì?

Vì sao thực lực Minh Hà đột nhiên bạo trướng nhiều như vậy?" Hồng Quân rụt cổ lại, kinh khủng nói.

Dương Mi sợ đến mồ hôi đầm đìa, không ngừng lau mồ hôi nói: "Sức mạnh của hắn lại đã trở về!

Sao có thể!

Mới hai canh giờ không đến, Đại Đạo phù chú của ta đã mất đi tác dụng? ...

Hắn cũng quá cường hãn đi!" Giờ phút này Minh Hà đảo không nghĩ nhiều như vậy, trong lòng chỉ có một ý niệm, đó là sát lục!

Đem Ma Viên trước mắt chém tận tại nơi này!

Minh Hà không chút do dự lập tức tế xuất Thí Thần Thương. "Ầm ầm!" Lăng lệ vô cùng, khỏa hiệp mạn thiên sát phạt khí tức, Thí Thần Thương đâm xuyên vô tận hư không, chém mạnh về phía Hỗn Độn Ma Viên.

Chương 139

Nhục thể Hỗn Độn Ma Viên nháy mắt bị oanh kích thành vạn thiên mảnh vỡ, trở thành một đống bạch cốt luy luy.

Sát phạt chi lực khủng bố vô song lan đến tứ phương bát phương, đem nhục thể Hồng Quân cùng Dương Mi oanh kích đến thất linh bát lạc.

Hai người thật vất vả mới tu phục đạo thể, cứ thế lại bị dư ba Thí Thần Thương của Minh Hà sinh sinh phá hoại.

Nhất thương xuất!

Ma Viên vẫn!

Chỉ là làm cho Minh Hà cảm thấy kinh ngạc là, không có cảm nhận được một tia nguyên thần khí tức của Hỗn Độn Ma Viên.

Theo lý thuyết, thời điểm xuất ra Hỗn Độn Thương đánh giết Ma Viên, sẽ cảm nhận được khí tức Ma Viên chân linh hội tán.

Khả Ma Viên trước mắt cho hắn cảm giác, thật sự giống như một tôn hành thi tẩu nhục, toàn nhiên không có bất kỳ dấu vết nguyên thần nào.

Phát hiện này làm cho Minh Hà kinh nhạ vô cùng.

Bất quá hắn cũng không quan tâm cái này.

Chỉ cần giải quyết đại phiền toái trước mắt này là tốt rồi.

Sau đó đem bảo bối trong năm tầng hắc sắc cự tháp thu hết vào túi, Minh Hà có thể tiêu sái xoay người rời đi, trọng hồi hồng hoang!

Minh Hà sắc mặt lãnh liệt, chậm rãi đi về phía Hồng Quân cùng Dương Mi.

Như hôm nay Hồng Quân cùng Dương Mi đạo thể băng liệt, căn cơ bị hủy, toàn thân bị tinh huyết tẩm nhiễm.

Minh Hà phân xuất một lũ tâm thần, cảm ngộ một phen, phát hiện sinh mệnh lực của Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đang cấp tốc trôi qua.

Không cần Minh Hà động thủ, hai lão cẩu này e sợ xanh không nổi một nén nhang thời gian, liền muốn thân tử đạo tiêu, vĩnh hằng quy về hư vô rồi.

Hồng Quân miệng lớn thổ huyết, thảm cười nói: "Minh Hà!

Chết ở trong tay ngươi không oan!

Khó được chết ở trong tay Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, cũng là vinh hạnh của Hồng Quân ta!" Dương Mi vẫn luôn tàn tí vô lực giãy dụa một phen, sắc mặt thảm bạch nói: "Minh Hà!

Ngươi đã biết Bàn Cổ sớm muộn muốn trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần để khai thiên thành công.

Vậy ta chết sớm cùng chết muộn thì lại có gì khác biệt đâu!

Cái gọi là Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh, chung quy chỉ tồn tại trong hư vô phiêu miểu mộng huyễn kia mà thôi!" Minh Hà mặc nhiên không nói, chỉ lẳng lặng nghe hai người nói hết lời.

Người sắp chết, lời nói cũng thiện.

Minh Hà là vì nghe một chút tin tức hữu dụng, không chừng có thể mượn nhờ việc này mưu được một ít cơ duyên.

Minh Hà nghệ ngữ bàn nói: "Hai người các ngươi còn có bảo vật không?

Dù sao cũng sắp tiêu tán trong hư vô, cùng kỳ lãng phí, không bằng lưu lại cho bản tọa!

Như vậy, nể tình các ngươi thành tâm tống bảo, ta Minh Hà hứa hẹn sẽ lưu cho các ngươi một cái toàn thây!" Lời vừa nói ra, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều ngậm chặt miệng.

Muốn từ trên người bọn hắn mưu cầu bảo bối?

Đó là chuyện không có khả năng!

Như hôm nay Minh Hà nãi là tử đối đầu của bọn hắn, có thao thiên cừu hận.

Cho dù chết, bọn hắn cũng sẽ không tiện nghi tên Minh Hà kia, đem bảo vật trên người cho Minh Hà. "Soạt soạt!" Một trận thanh âm tất tất tốt tốt đột nhiên vang lên.

Mọi người trong lòng rùng mình, tranh thủ thời gian xoay người nhìn lại.

Nhất thời biểu tình của mọi người cổ quái đến cực điểm!

Chỉ thấy Ma Viên kia sớm đã thân hoăng, hóa thành luy luy bạch cốt, cư nhiên giơ lên cốt giá hai cánh tay đem cái đầu lâu kia vặn một vòng, để cho ngay ngắn vị trí.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người sợ đến thè lưỡi ra, lớn tiếng thở hổn hển.

Minh Hà đảo không sao.

Chỉ nhíu mày, nhìn hết thảy trước mắt.

Xảy ra chuyện gì?

Chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Viên giết không chết?

Hắn dùng bí pháp, thời điểm cùng người đối địch có thể đem nguyên thần tạm thời phong bế ở một không gian vị tri.

Chờ sau khi thân vẫn, nguyên thần lại bay ra ngưng tụ trên tàn hài

để chuyển thế phục sinh sao?

Hỗn độn to lớn, không thể đo lường.

Vô luận có chuyện kinh dị quỷ quyệt gì Minh Hà cũng sẽ không chớp mắt.

Bởi vì Minh Hà thuộc về một thành viên khiến chúng sinh quỷ quyệt kinh sợ trong vô tận hỗn độn!

Xương hàm trên và xương hàm dưới của đầu lâu Ma Viên đóng mở, đột nhiên miệng nói tiếng người: "Ngô vi Ma Viên, nãi là Hỗn Độn Ma Thần chưởng ác Đấu Chi Pháp Tắc.

Mấy người các ngươi, chỉ cần ai quỳ xuống dập đầu cho ta, mở miệng kêu to ba tiếng Ma Viên ông nội của ta, Ngô lập tức ban cho hắn Vô Thượng Chí Bảo.

Vô Thượng Chí Bảo có thể đoạt thiên địa tạo hóa, lục tận hỗn độn vạn vật sinh linh!" Lời vừa nói ra, Hồng Quân cùng Dương Mi há to miệng.

Hai người đều kinh ngạc không thôi.

Chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Viên thật sự không có chết sao?

Hắn còn có Vô Thượng Chí Bảo?

Sẽ không phải là chí bảo tốt nhất mạnh nhất ở tầng thứ năm hắc sắc cự tháp chứ?

Trong nháy mắt, trong mắt Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều lóe lên một tia cuồng nhiệt và diễm tiện thần thái.

Minh Hà đảo không dao động, trong lòng đang tính toán trạng thái giờ phút này của Ma Viên rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người ám tự nội tâm giãy dụa một phen.

Bọn hắn cảm thấy nếu dựa theo lời Ma Viên nói, lập tức dập đầu gọi Ma Viên là ông nội thì sẽ hoạch đắc chí bảo.

Như vậy, sau khi đạt được chí bảo chẳng phải có thể đem Minh Hà tru sát báo đại cừu rồi sao?

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người không có do dự, đều đối cốt giá Ma Viên bắt đầu tam khấu cửu bái.

Đồng thời liếm láp mặt cười không ngừng gọi ông nội.

Bộ dáng kia siểm mị đến cực điểm, ngay cả Minh Hà nhìn cũng thấy một trận ác hàn. "Ha ha!" Hồng Quân cùng Dương Mi hai người gọi càng thân thiết, Ma Viên cười càng sướng khoái.

Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đều quên gọi bao nhiêu lần Ma Viên ông nội rồi, chờ sau khi dừng lại, đều một bộ dáng kỳ phán cực điểm nhìn Ma Viên, hi vọng Ma Viên có thể đem chí bảo mạnh nhất cho bọn hắn.

Ma Viên lại vẫn không nhúc nhích.

Hắn đem đầu chuyển hướng Minh Hà hỏi: "Chẳng lẽ ngươi không muốn hoạch đắc chí bảo mạnh nhất của ta sao?" Minh Hà lắc đầu, nhún vai nói: "Không hứng thú!" Ma Viên gật gật đầu, bởi vì chỉ còn một bộ khô lâu, cho nên Minh Hà từ trên mặt hắn nhìn không rõ bất kỳ bi hỉ gì.

Ma Viên cuồng tiếu vài tiếng sau lập tức ngừng lại.

Tùy tay chỉ một cái, cuốn lên thao thiên Đấu Chi Pháp Tắc sát khí, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn rơi lả tả bên cạnh dĩ nhiên xuất hiện ở trong tay hắn.

Hắn cử Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn đối với Dương Mi cùng Hồng Quân mãnh nhiên chém ra.

Khoảnh khắc gian, vô tận Đấu Chi Pháp Tắc phong duệ toái liệt hư không, sinh sinh chém vào trên người Dương Mi cùng Hồng Quân. "A!" Theo hai tiếng kêu thảm thiết làm cho người ta rợn cả tóc gáy vang lên, Dương Mi cùng Hồng Quân nháy mắt đạo thể phá toái, ngay cả nguyên thần đều bị cùng nhau đánh tan.

Lần này, Dương Mi cùng Hồng Quân hai người triệt để tử vong.

Ngay cả Minh Hà cũng không cảm nhận được một tia chân linh khí tức.

Minh Hà khóe miệng vi bất khả sát giật giật.

Ma Viên này thực sự thú vị!

Chương 140

Vốn tưởng rằng Hồng Quân cùng Dương Mi đều đủ vô sỉ, không ngờ Ma Viên vô sỉ so với bọn hắn còn hơn chứ không kém.

Minh minh đáp ứng dập đầu gọi ba tiếng ông nội thì sẽ ban dị bảo.

Không ngờ bọn hắn đều nhất nhất làm theo, ngược lại rước lấy họa sát thân. "Ngươi không hiếu kỳ vì sao ta Ma Viên lại muốn giết hai người bọn hắn?" Ma Viên lớn tiếng nói.

Minh Hà híp mắt nói: "Có như vậy một tia hiếu kỳ!" Ma Viên lãng thanh nói: "Ta Ma Viên bình sinh thống hận nhất là đám siểm mị tiểu nhân tham sống sợ chết!

Chí cường bảo bối của ta Ma Viên, hai tên ti bỉ tiểu nhân kia không xứng sở hữu!" "Vậy vì sao muốn đem Hồng Quân cùng Dương Mi hai người giết?" Minh Hà thấp giọng hỏi.

Ma Viên phẫn nộ nói: "Hai tên ti bỉ tiểu nhân này ký du dị bảo trong động phủ hắc sắc cự tháp của ta Ma Viên đã lâu!

Hai người bọn hắn nhiều lần xuất hiện ở trong động phủ ta Ma Viên, ta vẫn luôn muốn chém giết hai người bọn hắn.

Hôm nay bất quá thuận tay làm mà thôi!

Nếu đổi lại là các Hỗn Độn Ma Thần khác đến, ta có khả năng sẽ niệm tình tu hành không dễ, nể mặt đồng loại mà tha cho một mạng!

Chỉ là hai người bọn hắn ta từ trên người ngửi thấy nồng đậm khí tức của đồng loại Hỗn Độn Ma Thần!

Không cần nói, có không ít Hỗn Độn Ma Thần chết ở trên tay bọn hắn!

Đối với loại đao phủ tàn sát đồng loại này!

Ta Ma Viên tất nhiên muốn chém giết bọn hắn!" Ma Viên thao thao bất tuyệt nói.

Nói xong, Ma Viên tùy tay ném một cái, đem hai cái quang đoàn lấp lánh vô tận hoa thải ném cho Minh Hà. "Ngươi so với hai tên tiểu nhân ti bỉ vô sỉ Hồng Quân cùng Dương Mi kia mạnh hơn nhiều, rất hợp khẩu vị ta Ma Viên.

Như hôm nay đem hai món bảo bối trân quý nhất của ta ban cho ngươi đi!" Ma Viên lẩm bẩm nói.

Minh Hà trầm thấp nói: "Vì sao muốn đem đồ vật quan trọng nhất của Ma Viên ban cho ta?" Ma Viên cảm khái nói: "Chí bảo của ta chỉ có người ý chí kiên định nhất, ninh chiết bất loan mới có thể hoạch đắc!

Hiểu chưa!" Minh Hà gật gật đầu.

Xem ra Ma Viên cũng là hạng người tâm tư kín đáo, hiểu được một ít phương pháp tuyển chọn ra người hợp ý.

Kỳ thật Minh Hà vốn là tính cách đỉnh thiên lập địa, tuyệt không cúi đầu.

Hỗn Độn Chí Bảo trong tay Ma Viên, Minh Hà cũng sẽ không giống như Hồng Quân cùng Dương Mi hành sự vô sỉ như vậy! "Bảo bối gì cho ta?" Minh Hà hỏi.

Ma Viên trầm giọng nói: "Một cái là công pháp tu hành Đấu Chi Pháp Tắc của ta, một cái là Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông do ta tự sáng tạo!" Văn ngôn, Minh Hà tất tâm cảm ngộ một phen, rốt cục đã minh bạch.

Đích xác như lời Ma Viên nói!

Do Hỗn Độn Ma Viên vẫn lạc thời gian sớm, trong ba ngàn Đại Đạo Pháp Tắc Minh Hà tu hành tịnh vị bao hàm Đấu Chi Pháp Tắc.

Như hôm nay Đấu Chi Pháp Tắc tới tay, đợi Minh Hà trở về hỗn độn, tham ngộ tu hành một phen, chiến lực của hắn tất sẽ đạt được tăng lên cực lớn!

Về phần Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông kia, nãi là sau khi tu luyện tới đại thành, có thể huyễn hóa thành bản thể hình tượng Hỗn Độn Ma Viên, đem chiến lực đề thăng gấp mười lần.

Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông đối với Minh Hà tác dụng không lớn.

Một là uy lực quá nhỏ.

Hai là Minh Hà cũng không tiết việc khi chiến đấu huyễn hóa thành hình tượng một con Ma Viên.

Đối với Minh Hà - người phi thường chú ý ngoại tại hình tượng, đánh chết cũng sẽ không đi tu luyện Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông.

Bất quá, có thể đem môn Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông này truyền thụ cho đồ đệ Tôn Ngộ Không của Minh Hà.

Dù sao Tôn Ngộ Không vốn cũng là con khỉ, đây cũng là mỹ sự một cọc!

Minh Hà cũng không trực tiếp đem Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông cùng Đấu Chi Pháp Tắc tu hành công pháp thu vào trong túi.

Minh Hà mở miệng nói: "Hiện tại ngươi rốt cuộc là trạng thái gì, rốt cuộc là chết hay sống?" "Ta là trạng thái gì?

Ha ha!

Ngươi nhìn kỹ một phen sẽ biết!" Cười to một trận, Hỗn Độn Ma

Viên tùy tay chỉ một cái, dùng Viên Quang Thuật đem không gian tầng năm hắc sắc cự tháp diễn hóa thành một phương thế giới hư ảo.

Tràng cảnh đột nhiên biến huyễn, Minh Hà đột nhiên phát hiện cư nhiên về tới một phương không gian hôi mông mông, không có nửa điểm quang lượng.

Nhìn xem hôi bạch khí lưu trước mắt ngột tự lưu chuyển, Minh Hà âm thầm kinh tâm không thôi.

Chẳng lẽ là hỗn độn thế giới trước khi Bàn Cổ khai tịch thiên địa?

Lúc này, một cỗ khí tức hạo nhiên vô song đột nhiên phun trào ra, cả cái hỗn độn đều chấn chiến không thôi.

Sát phạt chi khí khủng bố cực hạn đột nhiên trùng thiên, tảo đãng chư thiên vạn giới.

Lạc nhập trong tầm mắt Minh Hà là một cái thân ảnh khôi ngô, một thân cơ nhục cuồn cuộn, Tạo Hóa Ngọc Điệp treo trên đỉnh đầu, Khai Thiên Thần Phủ bị nắm thật chặt, Hỗn Độn Thanh Liên nhân uân u u thanh sắc hoa quang như ẩn như hiện. "Ngô nãi Bàn Cổ!" Một tiếng bạo quát chi âm tại trong hỗn độn kích đãng không ngừng, cả cái hỗn độn đều bị chấn chiến run rẩy không thôi.

Minh Hà nhìn đến tắc lưỡi không thôi.

Nguyên lai trong cái huyễn cảnh này xuất hiện chính là Bàn Cổ trước khi khai thiên tích địa!

Không biết Ma Viên đem hắn kéo vào huyễn cảnh này rốt cuộc là ý dục hà vi.

Nại tính tử, Minh Hà trừng mắt, chăm chú nhìn nhất cử nhất động của Bàn Cổ. "Bàn Cổ!

Mấy cái nguyên hội nay Ngô vẫn luôn muốn đem ngươi tru sát

dưới côn!

Mau chịu chết đi!" Cách vạn dặm, hỗn độn khí tức cuồn cuộn không đoạn, đột nhiên vang lên một trận nộ quát thanh.

Một con cự viên tráng thạc vô cùng, xách theo trường côn đen nhánh phát sáng trừng mắt Bàn Cổ, trong đôi mắt thiêu đốt lên chiến ý thao thiên.

Cự viên này không phải chính là Hỗn Độn Ma Viên sao?

Làm cái gì?

Chẳng lẽ Hỗn Độn Ma Viên dùng Viên Quang Thuật bố trí huyễn cảnh là vì để cho Minh Hà xem hai người bọn hắn chiến đấu sao? "Chịu chết?

Hôm nay kẻ chết hẳn là Ma Viên ngươi!" Bàn Cổ quát to một tiếng. "Ha ha!

Ai sống ai chết, chúng ta làm một trận, tự nhiên sẽ thấy phân hiểu!" Ma Viên ngửa mặt lên trời cười to nói.

Tiếp đó Ma Viên xách Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, lấn người lên, đột nhiên tốc biến trước mặt Bàn Cổ.

Trên Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, Đấu Chi Pháp Tắc hạo hãn vô song cùng hủy diệt khí tức tại trong hư không kéo ra một đạo tàn ảnh thật dài chiếu vào Bàn Cổ kích tới.

Bàn Cổ mắt lạnh đối lập, nhanh chóng giơ Khai Thiên Thần Phủ hãn nhiên chém về phía Ma Viên. "Ầm ầm!" Trên Khai Thiên Thần Phủ lấp lánh ngũ thải hoa quang huyễn mục, vô tận phong duệ lóe lên một cái rồi biến mất, đem cả cái hỗn độn đều cấp bổ ra.

Quang mang một đường hoành trùng trực tràng, phẩm cấp là Hỗn Độn Chí Bảo Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn kia cũng khó có thể chiêu

giá một búa hãn thế kinh thiên này!

Nháy mắt, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn không biết bị đánh rơi đi nơi nào, sát phạt khí tức của Lực Chi Pháp Tắc tụ tập trên Khai Thiên Thần Phủ mãnh nhiên chém vào trên nhục thân Ma Viên.

Lập tức Hỗn Độn Ma Viên nhục thân phiến phiến băng liệt, vô số tinh huyết phiêu tán giữa không gian hỗn độn. "Bàn Cổ...

Khụ khụ, ngươi lại trở nên mạnh mẽ!

Ngô Ma Viên chung quy là bại!" Hỗn Độn Ma Viên thảm cười một tiếng, trên mặt lộ ra thần tình thê thảm vô cùng.

Tùy tức không cam lòng chậm rãi nhắm mắt lại.

Tràng diện này làm cho Minh Hà chấn chiến không thôi.

Nguyên lai hắn vẫn luôn cho rằng thực lực Hỗn Độn Ma Viên cùng thực lực Bàn Cổ tương đương nhau!

Chương 141

Nhưng dưới sự quan trắc lần này, lại biết thực lực Bàn Cổ viễn viễn siêu việt Hỗn Độn Ma Viên.

Nếu không thì, Bàn Cổ cũng không có khả năng chỉ xuất một chiêu liền đánh bại Ma Viên.

Minh Hà vẫn luôn chú ý hết thảy trong huyễn cảnh.

Hắn muốn nhìn xem Ma Viên có phải thật sự chết rồi hay không!

Đáng tiếc, thời điểm này huyễn cảnh đột nhiên như mặt kính vỡ vụn từng mảnh.

Huyễn cảnh biến mất, Minh Hà lại trở về thế giới hiện thực. "Xem qua quyết đấu giữa ta cùng Bàn Cổ, hiện tại ngươi tổng nên minh bạch rồi chứ?" Thanh âm Ma Viên đột nhiên vang lên.

Minh Hà gật gật đầu, dò hỏi: "Dựa theo chiến lực của Bàn Cổ, một chiêu công kích của Khai Thiên Thần Phủ kia rơi xuống, Ma Viên ngươi hẳn là vẫn lạc rồi đi!" Ma Viên không chút kiêng kỵ nói: "Không sai!

Lúc ấy ta đích xác đã thân vẫn!" Lời nói rơi vào trong lòng Minh Hà lại nhấc lên kinh thiên hãi lãng.

Minh Hà kinh ngạc nói: "Không có khả năng!

Nếu ngươi sớm đã thân vẫn, vậy vừa rồi cùng ta đánh nhau là chuyện gì xảy ra?

Còn có giết Hồng Quân cùng Dương Mi lại là chuyện gì xảy ra?" Ma Viên cảm khái nói: "Đó là ta Ma Viên dùng một loại thần thông bí thuật mà thôi!

Chẳng qua là treo một ngụm tinh khí, kéo dài hơi tàn vô số năm mà thôi, kỳ thật ta sớm đã chỉ là một cỗ hành thi tẩu nhục bãi liễu!" Minh Hà gật gật đầu, đối với lời nói lần này của Ma Viên đảo không có hoài nghi.

Bởi vì thời điểm Ma Viên vừa xuất hiện, Minh Hà phát hiện Ma Viên rất cổ quái, giống như một cỗ hành thi tẩu nhục, một cỗ máy giết chóc mang cho người ta một loại cảm giác băng lãnh kinh sợ.

Ma Viên cao giọng nói: "Ta hỏi ngươi, ngươi là người phương nào?

Là một thành viên trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần sao?

Vì sao ta Ma Viên ở trong hỗn độn chưa từng gặp qua ngươi?" Minh Hà trong nháy mắt lâm vào trầm tư.

Hắn vốn đến từ tương lai, là sinh linh trong hồng hoang.

Nhưng sự tình này giải thích với Ma Viên rất khó, miễn không được muốn thao thao bất tuyệt phí một phen miệng lưỡi.

Không bằng tùy tiện bịa một câu nói dối, đem Ma Viên qua loa tắc trách đi xong, liền xoay người rời đi là được.

Lười cùng Ma Viên mài mồm mép, lãng phí thời gian.

Nghĩ tới đây, Minh Hà mở miệng nói: "Ta nãi là một thành viên trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, tên là Minh Hà đạo nhân!" Ma Viên bán tín bán nghi nói: "Minh Hà đạo nhân?

Vậy ngươi tu hành Đại Đạo Pháp Tắc gì?" Minh Hà trực tiếp thốt ra: "Ta tu hành nãi là Huyết Chi Pháp Tắc!" Nói xong, Minh Hà tùy tay vung lên, trong cơ thể vô số Huyết Thần Tử phân thân bay dật ra.

Mật mật ma ma Huyết Thần Tử phân thân nhanh chóng đem một phương không gian này điền đầy ắp.

Chính là bốn mươi tám ức Huyết Thần Tử phân thân của Minh Hà.

Ma Viên ngây ngẩn cả người, hồi lâu mới nói: "Chớ có gạt ta, vì sao ta ở trên người ngươi ngửi thấy một tia khí tức của lão đối đầu Bàn Cổ ngày xưa?

Ngươi rốt cuộc cùng hắn có quan hệ gì?" Minh Hà biết việc này giấu không được Ma Viên.

Bởi vì Minh Hà từng từ Hệ Thống nơi đó đạt được Bàn Cổ tinh huyết làm ban thưởng, đã đem nó hoàn toàn luyện hóa.

Lại thêm Minh Hà như hôm nay thân cụ Lực Chi Pháp Tắc.

Có thể làm cho Ma Viên ngửi ra trên người hắn có khí tức Bàn Cổ cũng không đủ làm kỳ.

Minh Hà trầm thấp nói: "Nếu ngươi nhất định phải đem ta và Bàn Cổ xả thượng quan hệ, vậy ta cũng không có biện pháp!

Bất quá nói thật, ta cùng Bàn Cổ không có nửa điểm quan hệ!" Ma Viên suy tư một phen, hồi lâu mới mở miệng nói: "Ngươi vẫn luôn đang gạt ta!

Ngươi căn bản không phải là một thành viên trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Ta Ma Viên sinh ra trong hỗn độn cực sớm, ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần không có một ai là ta không quen thuộc!

Hơn nữa, trên người ngươi hoàn toàn không có khí tức nguyên thủy Hỗn Độn Ma Thần hoàn chỉnh!

Ngươi rốt cuộc là ai?

Tới từ đâu?

Có mưu đồ gì?" Ma Viên một phen nói làm cho Minh Hà ngây

ngẩn cả người.

Không ngờ Ma Viên vai u thịt bắp này lại thực sự tâm tư tinh tế.

Minh Hà tin khẩu khai hà cư nhiên bị hắn dễ dàng thức phá như vậy.

Minh Hà cũng không còn giấu giếm.

Ma Viên biết hắn đến từ hồng hoang thế giới tương lai thì như thế nào?

Hiện tại Ma Viên bất quá bằng vào bí thuật thần thông treo một hơi.

Như một tôn hành thi tẩu nhục cùng khôi lỗi đồng dạng.

Cho dù Ma Viên cự nhiên làm khó dễ, Minh Hà cũng có thể đem hắn triệt để tru diệt!

Minh Hà cười như không cười nói: "Được rồi!

Ta ngả bài, bản tọa không thuộc về thời đại hỗn độn này!

Ta đến từ hồng hoang thế giới ở vị lai!" "Hồng hoang?

Ngươi thật sự đến từ hồng hoang thế giới ở tương lai?" Ma Viên lẩm bẩm tự nói.

Ma Viên đối với chuyện Minh Hà nói đảo không có để xúc cùng hoài nghi như Hồng Quân cùng Dương Mi.

Dù sao Ma Viên sinh ra trong hỗn độn thời gian cực sớm, sở kiến sở thức so với Hồng Quân cùng Dương Mi kia còn nhiều hơn nhiều.

Chuyện phỉ di sở tư gì Ma Viên chưa từng trải qua?

Ví dụ như hiện tại Ma Viên rõ ràng hắn là trạng thái đã chết, lại dùng một loại bí thuật thần thông treo một hơi kéo dài hơi tàn đến bây giờ.

Ngay cả loại chuyện phỉ di sở tư này Ma Viên đều thân thân trải qua, vậy trong hỗn độn còn có sự tình gì khó làm cho Ma Viên kinh ngạc?

Lập tức Ma Viên đối với lời của Minh Hà đã tin tưởng tám chín phần.

Minh Hà nhướng mày nói: "Ngươi?

Chẳng lẽ ngươi cũng biết chuyện tương lai?" Ma Viên tựa hồ lâm vào một loại trạng thái truy ức, thật lâu mới mở miệng nói: "Hồng hoang thế giới, đó không phải chính là tân thế giới mà Bàn Cổ vẫn luôn thâm tín bất nghi, muốn sau khi chứng đạo thành công khai tịch ra sao?" Ma Viên kinh ngạc nói: "Chẳng lẽ Bàn Cổ cuối cùng thật sự trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai thiên tích địa thành công rồi?" "Chính là như thế!" Minh Hà cũng không có giấu giếm, trực tiếp mở miệng trả lời.

Ma Viên kích động không thôi, lập tức truy vấn: "Vậy hiện tại Bàn Cổ như thế nào rồi?

Hắn có hay không đạt tới Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh trong truyền thuyết?" Minh Hà lắc đầu, chậm rãi nói: "Cũng không có!

Trước mắt cả cái hỗn độn không có bất kỳ sinh linh nào đạt tới loại cảnh giới này!" Ma Viên thở dài nói: "Muốn đạt tới Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh đích xác thiên nan vạn nan!

Tung sử là hạng kinh thiên tài tuyệt như Bàn Cổ muốn đạt tới cảnh giới như vậy cũng khó a!" Trong lòng Minh Hà không khỏi âm thầm thổ tào không thôi.

Xem ra Ma Viên bị Bàn Cổ đánh sợ rồi!

Thật sự tưởng rằng Bàn Cổ tuyệt thế vô địch, nãi là thiên kiêu nhân kiệt trong hỗn độn, thọ dữ thiên tề?

Kỳ thật Bàn Cổ kia sớm đã chết rồi.

Bất quá Ma Viên kia không biết mà thôi.

Minh Hà ngưng trọng nói: "Bàn Cổ sớm đã chết rồi!

Tại sau khi trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, khai thiên sáng tạo hồng hoang liền đã chết!" "Cái gì?

Bàn Cổ cư nhiên đã chết?

Tuyệt đối không có khả năng!

Tích nhật Bàn Cổ kia chính là tồn tại thực lực bài danh đệ nhất trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, hỗn độn hủy diệt, Bàn Cổ đều sẽ không có việc gì!" Ma Viên la to gọi nhỏ, cảm xúc kích động tới cực điểm, hiển nhiên đối với cái chết của Bàn Cổ vô luận như thế nào đều không tin tưởng. "Ta biết việc này khó làm cho người tin tưởng, dù sao đã từng Bàn Cổ mạnh như vậy, có thể nói quan tuyệt cả ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Nếu là ta, e sợ cũng sẽ không tin tưởng chuyện này!" Minh Hà chậm rãi nói. "Rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Chương 142

Có thể hay không đem những gì ngươi biết tường tế cáo tri cho ta?" Ma Viên thúc giục nói. "Có thể!" Minh Hà gật gật đầu nói, "Vậy ta bắt đầu nói từ lúc Bàn Cổ chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần đi!" Tiếp đó Minh Hà không nhanh không chậm đem vãng sự của Bàn Cổ từng cái cáo tri Ma Viên.

Về phần kỳ sự phát sinh trong hồng hoang, ví dụ như Long Hán đại kiếp, Vu Yêu lượng kiếp, Phong Thần lượng kiếp cùng Tây Du lượng kiếp những chuyện này Minh Hà chỉ lược đề cập qua.

Để gia tăng sức thuyết phục, để Ma Viên tin phục nhiều hơn một chút, có thể tiếp thu sự thật Bàn Cổ thật sự đã chết.

Bất quá đối với sự tình Tôn Ngộ Không, Minh Hà lại giảng tường tế cho Ma Viên nghe.

Minh Hà cảm thấy Tôn Ngộ Không cùng Ma Viên đều là sinh linh loài khỉ (viên hầu), tựa hồ có quan hệ không rõ ràng.

Có lẽ Ma Viên đối với sự tình của Tôn Ngộ Không sẽ cảm thấy hứng thú?

Quả nhiên khi Minh Hà giảng đến Tôn Ngộ Không, Ma Viên kia nghe được chăm chú cực điểm.

Đợi Minh Hà giảng xong, Ma Viên mới vị nhiên trường thán nói: "Không ngờ a!

Thiên tư trác tuyệt như Bàn Cổ cư nhiên đều rơi vào kết cục thân vẫn!" Im lặng một hồi, Ma Viên mới ảm nhiên thương thần nói: "Ai!

Bản ngã vẫn luôn thị Bàn Cổ là địch nhân lớn nhất của ta, vẫn luôn khổ khổ chùy luyện tự thân, nỗ lực tu hành tham ngộ, vì chính là

có một ngày có thể đánh bại hắn!

Như hôm nay nghe được tin tức hắn thân vẫn, ta cảm giác Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh mà đám Hỗn Độn Ma Thần chúng ta truy cầu, cuối cùng bất quá đều là kính hoa thủy nguyệt, dã tràng xe cát mà thôi!" Minh Hà tâm hữu thích thích nhiên nói: "Muốn đạt tới Hỗn Nguyên Cực Đạo cảnh kia xác thực cực khó, thực lực, nghị lực cùng vận khí thiếu một thứ cũng không được!" Ma Viên gật gật đầu, biểu tình không biết là bi hay hỉ, phản chính chỉ có một cái đầu lâu, Minh Hà cũng nhìn không rõ.

Ma Viên đột nhiên mở miệng nói: "Sau khi Bàn Cổ khai thiên tích địa, sinh linh loài khỉ tương đối nổi danh chỉ có Tôn Ngộ Không sao?" Minh Hà ngẫm nghĩ, trầm giọng nói: "Không!

Theo ta được biết, trong hồng hoang sinh linh loài khỉ nổi danh ngoại trừ Tôn Ngộ Không ra, còn có Xích Khảo Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu và Lục Nhĩ Di Hầu.

Thống xưng là Hỗn Thế Tứ Hầu, tại hồng hoang tương đối nổi danh!" Ma Viên kích động không thôi nói: "Vậy Xích Khảo Mã Hầu, Thông Tí Viên Hầu cùng Lục Nhĩ Di Hầu hiện tại tình huống như thế nào?" Minh Hà trầm thấp nói: "Đã thật lâu không có nghe được tin tức của bọn hắn, có lẽ sớm đã chết rồi đi!

Tại trong hồng hoang, vốn là sát cơ tứ phục, vì cơ duyên cùng thực lực đề thăng, các phương tư sát không ngừng.

Ba cái kia thực lực lại không ra sao, rất dễ dàng vẫn lạc!" Ma Viên hơi hơi run rẩy, mở miệng nói: "Tất cả bảo bối trong động phủ ta Ma Viên ngươi đều có thể lấy đi, chỉ cần ngươi đáp ứng giúp ta làm một chuyện!" "Muốn ta làm việc cho ngươi, cứ việc mở miệng là được!" Minh Hà thuận miệng nói. "Giúp ta chiếu cố thật tốt Tôn Ngộ Không, chớ có để hắn nửa đường vẫn lạc!" Ma Viên chậm rãi nói.

Minh Hà nhướng mày: "Ý gì?

Tôn Ngộ Không là đồ đệ của Minh Hà ta, ta tự sẽ chiếu cố thật tốt, tuyệt sẽ không bạc đãi hắn!" Nghĩ một hồi, trên mặt Minh Hà lộ ra thần tình bừng tỉnh đại ngộ, dò hỏi: "Ma Viên ngươi chẳng lẽ có quan hệ với Tôn Ngộ Không?" Ma Viên gật gật đầu, trực tiếp thừa nhận: "Hỗn Thế Tứ Hầu trong hồng hoang nãi là nguyên thần của ta Ma Viên sở hóa!" "....." Minh Hà chấn kinh, không ngờ Tôn Ngộ Không lại có thể cùng một cái Hỗn Độn Ma Thần xả thượng quan hệ.

Nhìn Minh Hà một bộ dáng không tin tưởng, Ma Viên không khỏi mở miệng nói: "Ngươi có biết Bàn Cổ trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần nãi là chịu Đại Đạo ý chí chỉ dẫn?" Minh Hà gật gật đầu nói: "Cái này ta tự nhiên là biết!" Ma Viên u u nói: "Tại sau khi Bàn Cổ trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nguyên thần của tất cả ma thần đã chết đều tại dưới sự khiên dẫn của Đại Đạo ý chí hóa thành vạn thiên sinh linh của hồng hoang thế giới!" Ma Viên một phen lời nói làm cho Minh Hà bừng tỉnh đại ngộ.

Lời này có khả năng cực cao.

Dù sao tích nhật sau khi Bàn Cổ chết, nguyên thần hóa thành Tam Thanh, tinh huyết hóa thành Thập Nhị Tổ Vu, ngay cả Minh Hà cũng là từ một đoàn ô huyết trong cơ thể Bàn Cổ hóa thành U Minh Huyết Hải, từ trong một cái thai bàn dựng dục sinh ra.

Đã Bàn Cổ nguyên thần đều có thể hóa thành Tam Thanh, vậy Hỗn Độn Ma Viên nguyên thần tự nhiên cũng có thể hóa thành Hỗn Thế Tứ Hầu.

Đến tận lúc này Minh Hà mới biết được vì sao Tôn Ngộ Không lại có một bộ dáng đấu chí ngang dương, chiến ý vô cùng.

Còn có Tôn Ngộ Không tại trong quỹ tích lịch sử hồng hoang nguyên bản lại có thể được phong làm Đấu Chiến Thắng Phật, thành

tựu Phật Môn quả vị của hắn.

Bỉnh tính cùng khí thế hoàn toàn cùng lão tổ tông Hỗn Độn Ma Viên giống nhau như đúc, căn bản là nhất mạch tương thừa.

Giờ khắc này, trên mặt Minh Hà lộ ra một bộ biểu tình bừng tỉnh đại ngộ.

Dù sao bắt người tay ngắn, cắn người miệng mềm.

Tại trong hắc sắc cự tháp này hoạch đắc nhiều cơ duyên cùng chỗ tốt như vậy, đều là nhờ Ma Viên ban tặng.

Ma Viên bất quá đề xuất một cái yêu cầu nho nhỏ mà thôi, yêu cầu này đối với Minh Hà không khó làm.

Vốn Tôn Ngộ Không là đồ đệ của hắn, về tình về lý, hắn đều hẳn là chiếu phất một hai.

Nếu đáp ứng Ma Viên bất quá là thuận nước đẩy thuyền, để hắn an tâm mà thôi.

Hiểu được điểm này, Minh Hà ánh mắt lấp lóe nói: "Yên tâm!

Ta đáp ứng ngươi, ta định sẽ chiếu cố tốt Tôn Ngộ Không kia!

Chỉ cần Minh Hà ta còn mạng, bất luận kẻ nào cũng đừng hòng thương tổn Tôn Ngộ Không một cọng lông tóc!" "Ha ha!

Tốt!" Được Minh Hà cam đoan, Ma Viên sướng khoái không thôi, cười to không chỉ.

Dù sao làm hậu duệ của hắn, Tôn Ngộ Không nếu còn sống, chẳng khác nào dùng một loại phương thức khác đem sinh mệnh của hắn kéo dài tiếp.

Ma Viên tùy tay vung lên, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn tán lạc tại địa cánh vô phong tự động, bay lướt đến trước mặt Minh Hà.

Minh Hà tham xuất đại chưởng, đem nắm ở trong tay.

Ma Viên mở miệng nói: "Đã như thế, vậy cái Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn này ngươi thu lấy đi!" Minh Hà gật gật đầu, không chút do dự đem Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn thu lại.

“Nói đùa gì vậy!

Có bảo vật mà không cần thì đúng là kẻ ngốc!

Hỗn Nguyên Côn chính là cấp bậc Hỗn Độn Chí Bảo.

Cả Hỗn Độn này cũng chẳng có mấy kiện Hỗn Độn Chí Bảo.

Nhìn một đốm mà biết toàn thân báo, có thể thấy được cây Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn này trân quý đến nhường nào trong Hỗn Độn!

“Phải rồi!” Ma Viên nhắc nhở: “Hỗn Độn mênh mang, tại nơi Hỗn Độn thâm xứ kia, có cơ duyên lớn hơn đang chờ ngươi đi hái lượm!

Cũng có thể đi tới nơi đó tìm kiếm cơ duyên đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!” Trong lòng Minh Hà cuồng nhảy không thôi, rốt cuộc cũng nghe được tin tức hữu dụng.

Mục tiêu lớn nhất mà Minh Hà khổ khổ truy cầu hiện tại chẳng phải chính là đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh hay sao!

“Ma Viên đạo hữu, chuyện này rốt cuộc là như thế nào, mong có thể tường tận báo cho ta biết!” Minh Hà trầm giọng nói.

Ma Viên đáp: “Tích nhật, tuy rằng trong Hỗn Độn có ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, nhưng lý niệm của đôi bên lại bất đồng.

Giống như Bàn Cổ một lòng muốn trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, sáng tạo một phương thiên địa mới, để cầu chứng đắc Đại Đạo.

Những Hỗn Độn Ma Thần khác thì chịu sự khu sử của bản năng, hào vô truy cầu, chỉ tản mạn lười biếng mà sống.

Nhưng cũng có một số Hỗn Độn Ma Thần thiên tư trác tuyệt phát hiện ra manh mối của Bàn Cổ Khai Thiên đại kiếp, liền đi tới Hỗn Độn thâm xứ tị nạn và kiến lập đạo trường!

Tại Hỗn Độn thâm xứ chứng đắc Đại Đạo, đột phá tới Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!" "Chỉ có những người này thôi sao?" Minh Hà mở miệng hỏi.

Ma Viên tiếp tục nói: "Mấy kẻ kết bạn đi tới Hỗn Độn thâm xứ đều là hạng người đoạt thiên địa tạo hóa, thực lực cùng thiên phú đều là tồn tại số một số hai trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Nếu như thực sự đã đi vô số nguyên hội rồi, tất nhiên đã sớm bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên!

Ngươi bây giờ cũng là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, thảng hoặc có thể đi Hỗn Độn thâm xứ tìm kiếm.

Chắc chắn sẽ có trợ giúp rất lớn đối với việc trùng kích Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!" Minh Hà gật gật đầu, đem những lời Ma Viên nói ghi tạc từng chữ vào lòng.

Dù sao những Hỗn Độn Ma Thần đi tới Hỗn Độn thâm xứ kia đều là nhân vật cấp bậc lão quái vật, cũng không biết đã sống bao nhiêu tuế nguyệt.

Rất có khả năng trong tay bọn hắn thực sự nắm giữ phương pháp và đồ kính để đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh.

Vô luận như thế nào, sau này có cơ hội nhất định phải đi tới nơi Hỗn Độn thâm xứ kia một chuyến.

Minh Hà âm thầm tự nhủ trong lòng.

"Đa tạ Ma Viên tiền bối đã báo cho ta biết bí tân này trong Hỗn Độn!" Minh Hà nghiêm túc nói.

Ma Viên lắc đầu, nhanh chóng đáp: “Ma Viên tiền bối?

Ta đảo cũng không dám nhận!

Ngươi hiện tại bất quá là Chuẩn Thánh cảnh giới thôi sao?

Không!

Là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cảnh giới!

Ta hẳn là phải gọi ngươi một tiếng tiền bối mới đúng!” Minh Hà nheo mắt cười nói: “Văn đạo hữu tiên hậu, đạt giả vi tiên mà!” Ma Viên gật gật đầu, không hề nói nhiều.

Minh Hà lại hỏi: “Ta hiện đang cấp bách tìm kiếm một món đồ, không biết đạo hữu có biết hạ lạc của nó hay không!” “Đang tìm đồ vật?” Ma Viên hồ nghi nói.

Minh Hà trầm giọng đáp: “Vô Bí Phong!” Ma Viên hồi lâu không nói, mãi sau mới mở miệng: “Vô Bí Phong kia ta biết, nó nằm trên người một trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần tích nhật – Cuồng Thí Ma Thần!” Minh Hà trừng lớn mắt.

Chẳng lẽ Vô Bí Phong lại ở trên người một Hỗn Độn Ma Thần đã chết?

Chương 143

Nếu là như vậy, Cuồng Thí Ma Thần đã sớm bị Bàn Cổ chém giết rồi, nhược bằng thật sự như thế, Vô Bí Phong kia chẳng phải vĩnh viễn đều không tìm thấy sao?

Vậy nguyện vọng dung hợp Khai Thiên Thần Phủ chẳng phải muốn lạc vào khoảng không?

Kết quả này nhất thời khiến Minh Hà cảm thấy khó mà tiếp nhận.

Đã tốn bao nhiêu thời gian, tân tân khổ khổ vì cái gì?

Chẳng phải là vì có thể đem Thái Dương Kim Diễm, Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Vô Cực Huyền Băng và Vô Bí Phong tập hợp đủ, sau đó tái tạo Khai Thiên Thần Phủ sao?

Minh Hà không khỏi ảm đạm nói: "Vậy là, theo việc Cuồng Thí Ma Thần bị Bàn Cổ đại thần tru sát, Vô Bí Phong kia cũng đi theo mất tung tích rồi?" "Không!" Ma Viên nhanh chóng đáp, "Cuồng Thí Ma Thần kia tịnh không có chết!" Ánh mắt Minh Hà sáng lên.

Quả nhiên trời không tuyệt đường người!

Chỉ cần Cuồng Thí Ma Thần chưa chết là tốt rồi!

Mặc kệ là ở góc nào trong Hỗn Độn, Minh Hà đều phải tìm ra Cuồng Thí Ma Thần kia, bắt hắn ngoan ngoãn giao Vô Bí Phong cho bản tọa.

"Vậy Cuồng Thí Ma Thần hiện tại đang ở nơi nào?" Minh Hà hỏi.

Ma Viên đáp: "Cuồng Thí Ma Thần kia đương thời cũng đi theo nhóm người kia tới Hỗn Độn thâm xứ, muốn tại nơi đó tìm biện pháp đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!" Minh Hà gật gật đầu.

Dễ làm rồi!

Biết được ở Hỗn Độn thâm xứ, đại bất liễu sau này đi Hỗn Độn thâm xứ một chuyến là xong.

Minh Hà lẩm bẩm: "Đến lúc đó ta tự sẽ đi Hỗn Độn thâm xứ tìm hắn!" Ma Viên than thở: "Cuồng Thí Ma Thần kẻ này bạo lệ hung hãn dị thường!

Lại cùng Bàn Cổ có thâm cừu đại hận, e rằng không dễ đối phó!" Minh Hà lười biếng nói: "Vô phương!

Bản tọa tự có biện pháp khiến hắn ngoan ngoãn giao ra Vô Bí Phong!" Đã biết hạ lạc của Vô Bí Phong, vậy Khai Thiên Thần Phủ cũng có khả năng phục nguyên.

Tâm tình Minh Hà cũng đốn thời trở nên khoát nhiên khai lãng.

Minh Hà mạn bất kinh tâm nói: "Đã Cuồng Thí Ma Thần lo lắng bị Bàn Cổ tru sát, muốn tìm kiếm một con đường khác cầu được đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh.

Vậy vì sao Hồng Quân, Dương Mi và La Hầu không đi cùng?" Ma Viên trầm giọng đáp: "Vốn dĩ Hồng Quân cùng Dương Mi cũng muốn đi, nhưng sau đó không biết đã xảy ra chuyện gì!

Dưới sự xúi giục của Hồng Quân, Dương Mi cùng La Hầu đáp ứng không đi theo tới Hỗn Độn thâm xứ nữa." Minh Hà gật gật đầu, không hỏi lại nữa.

Chuyện này đã quá rõ ràng.

Hồng Quân kia ngày sau muốn "cưu chiếm thước sào" (chim cưu chiếm tổ chim khách), chờ Bàn Cổ trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần khai thiên và sáng tạo Hồng Hoang xong, liền đi Hồng Hoang thế giới thiết thủ Thiên Đạo ý chí quyền hành, lấy thân hợp đạo, mưu cầu cơ duyên thành Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh.

Nếu không thì Hồng Quân đã sớm đi theo Cuồng Thí Ma Thần tới Hỗn Độn thâm xứ khai tịch đạo trường rồi.

Minh Hà dám khẳng định.

Nếu lần này Hồng Quân cùng Dương Mi chưa chết, e rằng đã sớm đi tới Hỗn Độn thâm xứ tìm Cuồng Thí Ma Thần xuất sơn, sau đó tìm Minh Hà báo thù.

"Phải rồi!

Vì sao tầng thứ nhất Hắc Sắc Cự Tháp lại đặt Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng?

Ngươi sưu tập thứ này để làm gì?" Minh Hà đột nhiên phát vấn.

Ma Viên thấp giọng nói: "Rất lâu về trước, ta cùng vài tên Hỗn Độn Ma Thần khác kịch chiến, sau khi đánh bại bọn hắn, ta sưu tập được không ít mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo.

Ta định đem Thái Dương Kim Diễm, Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Vô Cực Huyền Băng và Vô Bí Phong thu tập hoàn thành, rồi trọng tố những mảnh vỡ Hỗn Độn Linh Bảo kia!

Như vậy, ta sẽ có thể đắc được một kiện pháp bảo Hỗn Độn Chí Bảo!" Trong lòng Minh Hà kinh hãi mạc danh!

Vị Ma Viên tiền bối này, hiện tại xem ra một điểm cũng không giả.

Tại vô số nguyên hội trước đó, người ta đã nghĩ ra phương pháp này rồi!

Chỉ là sau đó vì sao lại từ bỏ?

Chẳng phải rõ ràng đã có một kiện Hỗn Độn Chí Bảo cấp bậc Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn rồi sao?

Vì sao còn muốn pháp bảo Hỗn Độn Chí Bảo khác?

Minh Hà hỏi: "Vì sao lại muốn làm thêm một kiện pháp bảo Hỗn Độn Chí Bảo nữa?" Ma Viên cảm thán: "Haiz!

Đương thời ta cùng Bàn Cổ nhiều lần tranh phong, nhưng hầu như mỗi một lần đều lạc bại, cơ hội thắng lợi ít lại càng ít!

Thống định tư thống, ta phát hiện nguyên nhân ta luôn thua Bàn Cổ là do pháp bảo của hắn nhiều hơn pháp bảo của ta!" Minh Hà gật gật đầu.

Kỳ thực Bàn Cổ có thể thắng Ma Viên, pháp bảo nhiều đích xác là một phương diện không thể xem thường.

Trong tay Bàn Cổ có Khai Thiên Thần Phủ, Tích Địa Tạc, Hỗn Độn Thanh Liên, Tạo Hóa Ngọc Điệp và Hỗn Độn Châu, toàn những Hỗn Độn Chí Bảo.

Ma Viên thực lực tương đương Bàn Cổ, nhưng bằng vào những Hỗn Độn Chí Bảo trong tay, Bàn Cổ đập cũng đập chết Ma Viên rồi.

"Nói không sai!

Nhưng vì sao sau đó ngươi lại từ bỏ, chỉ thu tập Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, còn Thái Dương Kim Diễm, Vô Cực Huyền Băng và Vô Bí Phong lại không có thu tập?" Minh Hà mở miệng hỏi.

Ma Viên than thở: "Khó a!

Ta thu tập Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng đã hao phí vài trăm nguyên hội thời gian, có thể nói là phí tận tâm tư!

Sau đó ta biết được Vô Bí Phong ở trên người Cuồng Thí Ma Thần, mà mấy kẻ đó lại cùng nhau đi tới Hỗn Độn thâm xứ!

Ta biết muốn đem bốn dạng Hỗn Độn Nguyên Linh thu tập thành công đã biến thành chuyện không thể nào!

Những Hỗn Độn Ma Thần đi tới Hỗn Độn thâm xứ đều là hạng

người thiên sinh vĩ lực, căn cốt phi phàm, ta tự biết không phải đối thủ.

Cho nên về sau cũng từ bỏ!" Qua lời giải thích của Ma Viên, Minh Hà cuối cùng cũng hiểu nguyên nhân vì sao Ma Viên từ bỏ tìm kiếm ba dạng Hỗn Độn Nguyên Linh kia.

Chỉ là Ma Viên không biết, Minh Hà đã thu tập được ba loại rồi.

Chỉ cần đem Vô Bí Phong thu vào tay, liền có thể hoàn thành tâm nguyện tích nhật chưa hoàn thành của Ma Viên.

Nếu Ma Viên biết Minh Hà đã thu tập được ba loại Hỗn Độn Nguyên Linh, không biết sẽ có cảm tưởng gì.

Cổ kế biểu tình nhất định rất đặc sắc.

Bất quá đáng tiếc là Ma Viên hiện tại chỉ còn trạng thái bộ xương khô, hoàn toàn nhìn không ra một tia biểu tình.

Thôi bỏ đi, Minh Hà nhịn xuống, không nói cho Ma Viên sự tình này.

Hiện tại trạng thái Ma Viên không tốt, hoàn toàn như một cỗ hành thi tẩu nhục treo một hơi tàn.

Minh Hà sợ kích thích Ma Viên, sẽ gia tốc tốc độ ngã xuống triệt để của hắn.

Minh Hà nhún vai nói: "Chẳng lẽ tất cả bảo bối, thần thông cùng công pháp đặt trong Hắc Sắc Cự Tháp đều là vì chuẩn bị để chiến thắng Bàn Cổ?" Ma Viên trực tiếp thừa nhận: "Không sai, đích xác là như vậy!" Minh Hà nói: "Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn kia ta biết, là cộng sinh pháp bảo của ngươi, đương nhiên có thể làm vũ khí tranh phong với Bàn Cổ.

Chỉ là Tạo Hóa Dung Thiên Quyết đặt tại tầng ba Hắc Sắc Cự

Tháp thì giải thích thế nào?" Ma Viên như mê sảng nói: "Tạo Hóa Dung Thiên Quyết kia tự nhiên là do Ma Viên ta sáng tạo!

Bởi vì ta biết Bàn Cổ sau này tất định muốn trảm tận ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần rồi mới hành cử chỉ khai thiên tạo Hồng Hoang!

Ta khi đó có tự tin đào thoát Khai Thiên đại kiếp!

Thế là ta khổ khổ tư tác, nếu ta thật sự thoát được đại kiếp, mà Bàn Cổ thật sự khai thiên thành công, diễn hóa hoàn thành Hồng Hoang thế giới thì ta phải làm sao mới chiến thắng hắn?

Một phen tư tác, ta nghĩ ra có thể dùng phương pháp lấy thân hợp đạo, thiết thủ Hồng Hoang Thiên Đạo quyền hành, thay thế Hồng Hoang Thiên Đạo, sau đó mượn nhờ lực lượng Hồng Hoang Thiên Đạo chiến thắng Bàn Cổ!

Theo tư lộ này, ta sáng tạo ra Tạo Hóa Dung Thiên Quyết!" Ma Viên khẽ nói.

Minh Hà không khỏi kinh ngạc vạn phần.

Không hổ là Ma Viên thiên tư kinh diễm, thật sự có thể sáng tạo ra một môn khắc chế ý chí Thiên Đạo trong Hồng Hoang!

Bất quá đáng tiếc là Bàn Cổ đã chết!

Biện pháp Ma Viên muốn dùng để tranh phong và chiến thắng Bàn Cổ cũng vĩnh viễn lạc vào khoảng không.

Chỉ là ai có thể ngờ, Tạo Hóa Dung Thiên Quyết cư nhiên lại tiện nghi cho Hồng Quân kia!

Để Hồng Quân bằng vào Tạo Hóa Dung Thiên Quyết lấy thân hợp đạo thành công, thống ngự Hồng Hoang vạn linh, trở thành tồn tại chói mắt nhất trong Hồng Hoang!

Minh Hà nói nhanh: "Cái này ta có thể lý giải!

Chỉ là tại tầng bốn Hắc Sắc Cự Tháp có Bàn Cổ Phủ Quyết là chuyện gì xảy ra?

Chương 144

Phương tài rõ ràng nói tất cả đồ vật trong tháp đều là chuẩn bị để khắc chế Bàn Cổ, chiến thắng Bàn Cổ.

Vậy chẳng phải là tự mâu thuẫn sao?

Lại có cả Bàn Cổ Phủ Quyết của đối thủ?" Ma Viên đáp nhanh: "Giữa ta và Bàn Cổ tranh phong đả đấu, tuy rằng ta luôn lạc bại, nhưng ngẫu nhiên cũng có lúc thảm thắng.

Bất quá chỉ có liêu liêu vài lần mà thôi.

Bàn Cổ Phủ Quyết chính là chiến lợi phẩm Bàn Cổ tự nguyện đưa cho ta sau một lần ta may mắn thắng hắn!

Còn về việc vì sao ta lại đặt nó ở tầng bốn, đó là bởi vì ta muốn từ trong Bàn Cổ Phủ Quyết tìm ra lỗ hổng của Bàn Cổ, từ đó kích bại hắn!" Minh Hà gật gật đầu, hỏi: "Vậy đã tìm ra chưa?" Ma Viên cúi đầu ủ rũ: "Không có!

Bàn Cổ Phủ Quyết đại xảo nhược công, như linh dương móc sừng, vô tích khả tầm, ta căn bản tìm không ra một tia sơ hở!

Haiz!

Bàn Cổ năng lực áp ta một đầu đích xác là có đạo lý, không phục một chút cũng không được!" Minh Hà không khỏi tắc lưỡi.

Ngay cả Ma Viên cũng đối với Bàn Cổ Phủ Quyết khen ngợi không dứt, xem ra phủ quyết này quả nhiên cử thế vô song.

Minh Hà ám ám hạ quyết tâm.

Đợi sau này về Hồng Hoang thế giới, nhất định phải hảo hảo tu hành tham ngộ Bàn Cổ Phủ Quyết kia.

Minh Hà ánh mắt lấp lóe nói: "Đấu Chi Pháp Tắc tu hành công pháp và Ma Viên Hỗn Độn Công thần thông ở tầng năm chắc cũng là chuẩn bị để chiến thắng Bàn Cổ đi!" Ma Viên cảm khái: "Không sai!

Đích xác như thế!

Đáng tiếc Ma Viên ta vô luận xử tâm tích lự, kiên trì bền bỉ nỗ lực như thế nào, đều không thể chiến thắng Bàn Cổ!

Chuyện này Ma Viên ta cả đời dẫn làm hám sự!" Minh Hà hỏi: "Không chiến thắng được Bàn Cổ là nhân vì ngươi thân cụ Đấu Chi Pháp Tắc, mà Bàn Cổ thân cụ Lực Chi Pháp Tắc.

Bởi vì Pháp Tắc chi lực tương cận, cho nên luôn ai cũng không phục ai sao?" Ma Viên trầm mặc một hồi mới nói: "Đó vẻn vẹn chỉ là một phương diện!

Còn có một phương diện quan trọng hơn!

Đó là trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, hai Hỗn Độn Ma Thần có pháp tắc tương cận hoặc tương đối đều muốn chiến thắng đối phương!

Bởi vì sau khi chiến thắng đối phương, có thể hoạch đắc sự nhận khả của Đại Đạo ý chí, tốc độ tu hành cùng công đức khí vận cũng có thể hoạch đắc nhiều hơn!

Tỷ như Thời Thần đạo nhân cùng Dương Mi đạo nhân, hai kẻ này cũng là tử đối đầu, thường xuyên đánh đến bất tử bất hưu!

Hai người bọn hắn một kẻ Thời Gian Pháp Tắc, một kẻ Không Gian Pháp Tắc.

Chính là vì tranh đoạt khí vận và thụ Thiên Đạo ý chí nhận khả, mới như vậy!" Lời này khiến Minh Hà trừng lớn mắt.

Nếu hôm nay Ma Viên không chủ động nói rõ, Minh Hà cũng

không biết tầng diện này.

Vẫn luôn cho rằng Ma Viên cùng Bàn Cổ đều tu hành pháp tắc xêm xêm nhau nên ai nhìn ai cũng không thuận mắt, trời sinh oan gia.

Không ngờ sự tranh phong giữa Ma Viên và Bàn Cổ còn thiệp cập đến tranh đoạt khí vận và sự công nhận của Đại Đạo ý chí!

"Hiện tại ân oán cùng tranh đấu giữa ta và Bàn Cổ đã theo thời gian trôi đi mà trở nên càng ngày càng không quan trọng rồi!" Ma Viên cảm thán.

Minh Hà nhíu mày: "Ân oán trong cả cái Hỗn Độn này nhiều lắm!

Lúc nào nên buông bỏ thì phải buông bỏ!" "Buông bỏ?" Ma Viên cười ha ha: "Bất quản thế nào, ngươi nói đúng!

Ký nhiên hiện tại Bàn Cổ đã sớm thân vẫn, ân oán tranh đấu đã trở nên không còn bất cứ ý nghĩa gì!

Ta dùng bí thuật thần thông treo một hơi tàn, đối với việc Bàn Cổ chưa giết được ta còn tâm hữu bất cam, nay xem ra thật là nực cười biết bao!

Thôi, trần quy trần, thổ quy thổ!

Ma Viên ta đi đây!

Ha ha!

Bàn Cổ hãy đợi ta, ta sẽ ở một thế giới khác tiếp tục chiến đấu tranh phong!" Sau vài tiếng cười sảng lãng, kiết nhiên nhi chỉ.

Minh Hà vọng hướng về nơi Ma Viên đang đứng.

Chỉ thấy từ trong bộ xương khô kia tật xạ ra một hư ảnh Ma Viên to bằng bàn tay, tại trong Hỗn Độn nhanh chóng mơ hồ, tiêu dung, cho đến khi biến mất không thấy.

“Oanh!” Một trận khí tức Đấu Chi Pháp Tắc tứ ý kích đãng, hãn nhiên vô cùng nổ vang.

Minh Hà định tình nhìn lại, chỉ thấy đống luy luy bạch cốt kia đã bị oanh tạc thành vô số tê phấn, yên tiêu vân tán giữa thiên khung.

Hảo tượng Ma Viên kia chưa từng tồn tại ở phương thế giới này vậy.

Minh Hà thác ngạc vô cùng, nhất thời chi gian chinh chinh thất thần.

Hỗn Độn chí cường Hỗn Độn Ma Thần truy cầu cả đời...

đi một đường, cuối cùng lại là một tràng không, hiển đắc nực cười vô cùng.

Con đường tu hành quá khó, dữ thiên dữ địa dữ nhân tranh phong.

Sảo hữu bất thận, tiện là vạn trượng vực sâu.

Không có đường quay đầu.

Trong nháy mắt Minh Hà cư nhiên sinh ra một trận cảm tình thích thích nhiên.

Bất quá, Minh Hà chỉ lược vi cảm hoài một chút.

Tiếp đó lập tức trở nên lòng tin tràn đầy!

Ta Minh Hà nhất định sẽ thành công!

Nhất định có thể thành công đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh kia!

Đến lúc đó, cả Hỗn Độn đều sẽ run rẩy dưới chân Minh Hà ta!

Tất cả sinh linh đều sẽ phủ phục bái lạy!

Thu long tâm thần, Minh Hà quyết định trở về.

Dù sao cũng đã đắc được nhiều bảo bối như vậy, có thể nói là hỉ

hoạch phong thu, không uổng chuyến đi này.

Khi đi ngang qua thi thể Hồng Quân và Dương Mi, hắn dừng lại.

Minh Hà đem thần niệm bao trùm lên thi thể Hồng Quân và Dương Mi.

Hắn muốn xem xem trên người hai kẻ này có phủ tàng bảo vật gì không.

Dù sao hai kẻ này cũng vô sỉ chí cực, từng liên thủ sát hại không ít Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn.

Tế tâm tham tra một hồi, quả nhiên sắc mặt Minh Hà trở nên cổ quái.

Hắn cảm thụ được trên người Dương Mi có một cỗ khí tức Hỗn Độn Ma Thần kỳ lạ.

Minh Hà đại thủ phất một cái, một vật màu huyết hồng rơi vào tay hắn.

Hách nhiên là một trái tim của Hỗn Độn Ma Thần!

Đem tâm thần trầm tẩm vào bên trong, Minh Hà mới biết đây chính là trái tim của Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần!

Theo lời Dương Mi, hắn cùng Hồng Quân từng đi săn giết một kẻ tên là Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần trong Hỗn Độn.

Dương Mi lúc ở tầng hai Hắc Sắc Cự Tháp tranh bảo từng ném ra một viên Bạo Thiên Đan đối phó Minh Hà.

Viên Bạo Thiên Đan kia chính là lấy thi thể Linh Bạo Ma Thần làm dược liệu chế tác thành.

Không ngờ Dương Mi giờ khắc này vẫn còn bảo lưu trái tim của Linh Bạo Hỗn Độn Ma Thần!

Thật đúng là kinh hỷ ngoài ý muốn!

Thông qua uy lực Bạo Thiên Đan, Minh Hà biết Bạo Chi Pháp Tắc của Linh Bạo Ma Thần tuyệt đối không đơn giản!

Hầu như có thể xếp hạng tiền liệt trong ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Minh Hà tự thốn, nếu thông qua trái tim Linh Bạo Ma Thần lĩnh ngộ ra Bạo Chi Pháp Tắc, đối với hắn mà nói, đây có thể là một đòn sát thủ.

Bạo Chi Pháp Tắc tuyệt đối dùng rất tốt, dùng quần thể công kích thì không còn gì bằng.

Chương 145

Khi đối địch với nhiều người, sử xuất Bạo Chi Pháp Tắc cuồng oanh loạn tạc một trận, thật kích thích!

Tái giả, nếu ngộ kiến kẻ có thực lực mạnh hơn Minh Hà, sử xuất Bạo Chi Pháp Tắc đẩu nhiên phóng ra vô số cái "yên vụ đạn".

Trong lúc địch nhân đang mộng bức, hắn đào chi yêu yêu, cũng là thượng sách.

Cũng may Dương Mi kia chỉ là Chuẩn Thánh cảnh giới, không có nắm chắc sẽ luyện hóa trái tim Linh Bạo Ma Thần thành công.

Cho nên mới luôn trân tàng đến nay.

Đẳng hảo sự này vừa vặn tiện nghi cho Minh Hà!

Trạch nhật bất như chàng nhật (chọn ngày không bằng gặp ngày), chuyện ở đây đã xong, chi bằng nhân cơ hội này đem trái tim Linh Bạo Ma Thần kia luyện hóa.

Đợi luyện hóa hoàn thành, hoạch đắc Bạo Chi Pháp Tắc xong rồi hãy về Hồng Hoang.

Đầu tiên Minh Hà bố trí Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận xung quanh mình.

Đại trận này quỷ quyệt phi phàm dị thường, có thể gia tốc và diên hoãn tốc độ dòng chảy thời gian.

Tu luyện trong đại trận một năm, có thể so với vạn năm bên ngoài.

Con đường tu hành, so chính là tranh phân đoạt giây!

Hơn nữa Minh Hà đi ra ngoài quá lâu rồi, Hồng Hoang không thể không có hắn!

Minh Hà sơ bộ ước tính thời gian luyện hóa trái tim Linh Bạo Ma Thần ít nhất phải mất trăm vạn năm.

Nếu không mượn nhờ sức mạnh Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận để luyện hóa, e rằng đợi trăm năm sau trở về, Địa Phủ đều bị đám Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh chiếm lĩnh rồi!

Dù sao đệ tử của bọn hắn đều bị Minh Hà tống vào Địa Phủ làm âm binh âm tướng!

Địa Phủ thời gian dài không thể không có Minh Hà tọa trấn!

Minh Hà tự biết điểm này, cho nên muốn gia tốc tiến độ luyện hóa Linh Bạo Ma Thần.

Ngồi trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận, Minh Hà cầm trái tim Linh Bạo Ma Thần không do dự, lập tức há miệng lớn, đem nó hoàn toàn thôn phệ.

Cả trái tim Linh Bạo Ma Thần vừa vào bụng, Minh Hà cảm giác toàn thân như bị liệt hỏa thiêu đốt, chước nhiệt vô cùng!

Loại cảm giác chước nhiệt phần thiêu này không kìm được khiến Minh Hà có cảm giác đau đớn trên nhục thể.

Cũng làm Minh Hà cảm thấy căn cước của mình cư nhiên cũng đang phát sinh một tia biến hóa.

Bất quản là ở Hồng Hoang hay trong Hỗn Độn, tất cả mọi người đều biết tầm quan trọng của căn cước đối với một sinh linh.

Hỗn Độn và Hồng Hoang sinh linh ức vạn vạn, vì sao có sinh linh có thể một bước lên trời, khinh dịch đạt tới cảnh giới thực lực khiến chúng thánh ngưỡng vọng?

Vì sao càng nhiều sinh linh lại dăng doanh cẩu cẩu, cùng tận sức

mạnh cả đời đều không thể đạt tới chí cao thực lực cảnh giới?

Nguyên nhân căn bản nhất, nằm ở căn cước!

Căn cước càng cường đại, tốc độ tu luyện càng nhanh, thành tựu ngày sau đạt được cũng càng cao!

Còn những sinh linh căn cước thấp kém, muốn hoạch đắc thành tựu kinh thiên là chuyện không thể nào.

Không chỉ tốc độ tu luyện không được, cũng khó mà đột phá cảnh giới Đại Đạo hư vô phiêu miểu kia.

Trong cả Hồng Hoang, căn cước tốt nhất khẳng định phi Bàn Cổ mạc chúc (không ai ngoài Bàn Cổ)!

Nếu không phải như vậy, Bàn Cổ cũng không có khả năng chiến thắng ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần, độc tôn vi vương.

Vốn dĩ căn cước của Minh Hà cũng không tệ!

Nãi là Bàn Cổ ô huyết sở hóa!

Có thể nói, trong cả Hồng Hoang, so với Tam Thanh do Bàn Cổ nguyên thần sở hóa cùng Tổ Vu do Bàn Cổ tinh huyết sở hóa thì lược hữu bất cập một chút.

Bất quá về sau Minh Hà từng đắc được phần thưởng Bàn Cổ tinh huyết.

Sau khi đem nó luyện hóa, căn cước cũng phát sinh thuế biến.

Đạt tới địa bộ đồng đẳng với Tam Thanh và Tổ Vu.

Bất quá cũng giống như Tam Thanh, chỉ là do một phần ba nguyên thần Bàn Cổ hóa thành.

Trừ đi tổn hao ở giữa cùng sự phân cắt, căn cước của riêng từng người trong Tam Thanh kỳ thực đặt trong Hỗn Độn cũng không phải

tốt nhất.

Thậm chí ngay cả những Hỗn Độn Ma Thần phổ thông trong Hỗn Độn cũng không sánh bằng!

Như hôm nay có cơ hội có thể trọng tố căn cước, nghịch thiên cải mệnh, đạt tới căn cước đồng đẳng với Hỗn Độn Ma Thần, Minh Hà tự nhiên sẽ không buông tha!

Phát hiện này khiến Minh Hà hân hỉ không thôi.

Chỉ cần có thể hoàn thành lần luyện hóa trái tim Linh Bạo Ma Thần này, Minh Hà tự tin căn cước của bản tọa tuyệt đối sẽ có một sự đề thăng về chất!

Quá trình luyện hóa vẫn đang đâu vào đấy tiếp tục.

Minh Hà cảm giác nhục thân không ngừng sôi trào, căn cước cũng đang từng chút một phát sinh thuế biến.

Loại cảm giác huyền chi hựu huyền này ngay cả Minh Hà cũng thấy khó mà nói rõ.

Chỉ cảm thấy bản thân đang chứng kiến một sự cải biến quan trọng nhất!

Cũng không biết qua bao lâu, sự cải biến căn cước chưa hoàn thành, nhưng thực lực cảnh giới xác thực đã suất tiên đột phá!

Minh Hà lúc này đã từ cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực nhị trọng thiên đột phá lên Hỗn Nguyên Vô Cực tam trọng thiên!

Cảnh giới đột nhiên đột phá khiến Minh Hà mừng rỡ.

Không bao lâu nữa nhất định phải đi Hỗn Độn thâm xứ một chuyến, đi tìm những Hỗn Độn Ma Thần kia đòi Vô Bí Phong.

Nếu thực lực càng cao, tự nhiên xác suất đòi được Vô Bí Phong càng lớn!

Minh Hà kinh kỳ nhận thấy Linh Bạo Ma Thần quả nhiên cường hãn vô thất, chỉ đơn thuần hấp thu một ít năng lượng từ trái tim mà đã đột phá một tiểu cảnh giới.

Túc túc giúp Minh Hà tiết kiệm được mấy trăm vạn năm thời gian!

Nếu chỉ bằng vào Minh Hà độc tự bế quan tu luyện, trong tình huống không y trượng ngoại vật, muốn đột phá Hỗn Nguyên Vô Cực tam trọng thiên mà không có mấy trăm vạn năm thì khó mà làm được.

Như hôm nay thực lực tại Hồng Hoang, y nhiên là chúng đại năng đều không thể hám động địa vị.

Thái Thượng Lão Tử từng hào xưng chư thánh đệ nhất nay đã vĩnh viễn bị giẫm dưới chân!

Còn Thông Thiên Giáo Chủ hào xưng sở hữu Tru Tiên Kiếm Trận phi tứ thánh bất khả phá, hiện tại chẳng phải đang làm việc trong Địa Phủ của Minh Hà sao!

Tùy ý hồ tư loạn tưởng một trận, Minh Hà thu hồi tâm thần.

Hiện tại chuyện hắn kỳ đợi nhất là căn cước có thể trọng tố thành công, đạt tới địa bộ Hỗn Độn Ma Thần.

Dù sao con đường tu hành gian hiểm mạn trường.

Càng về sau, khi thực lực tu vi đạt tới một trạng thái cao bất khả cập, muốn từ một tiểu cảnh giới đột phá sang một tiểu cảnh giới khác lại càng cần hao phí vô số tuế nguyệt.

Biết bao sinh linh cùng kỳ nhất sinh, đàn tinh kiệt lự, đều không thể khóa việt một bước nhỏ đó.

Cuối cùng chỉ có thể bi ai chờ tuổi thọ hao hết, không cam lòng mà chết đi!

Vấn đề căn bản nằm ở căn cước!

Chỉ cần căn cước đạt tới một loại trạng thái cực hạn, lại đi tu hành, tất nhiên sẽ đạt hiệu quả một ngày ngàn dặm, làm ít công to!

Kỳ thực hiện tại Minh Hà không thiếu nhất chính là thời gian.

Tùy tiện bày một cái trận pháp, trong trận qua vạn năm, bên ngoài bất quá mới một năm.

Tức sử muốn đột phá một tiểu cảnh giới cần mấy trăm vạn năm, đối với Minh Hà đều không là gì.

Hiện tại Minh Hà coi trọng nhất là vấn đề căn cước!

Chỉ có căn cước tố tạo thành công, giới hạn thực lực mà Minh Hà có thể đạt được ngày sau mới càng cao!

Mới càng dễ dàng đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh kia!

Cũng không biết qua bao lâu, Minh Hà cảm giác cảm giác chước nhiệt phần thiêu nhục thân đã đạt tới một trạng thái cực hạn.

Chương 146

Tiếp đó, cảm giác chước nhiệt phần thiêu toàn thân đột nhiên biến mất vô ảnh vô tung!

Cho Minh Hà một loại cảm giác thiên toàn địa chuyển.

Chung quy, Minh Hà mở mắt!

"Căn cước của bản tọa rốt cuộc cũng tố tạo thành công rồi!" Minh Hà siết chặt nắm đấm, mày kiếm dựng ngược, một trận cảm giác kinh hỷ mạc danh.

Căn cước tố tạo thành công có thể nói là nghịch thiên cải mệnh!

Từ nay về sau, căn cước của Minh Hà tại cả Hồng Hoang, nếu hắn dám xưng thứ hai thì không ai dám xưng để nhất!

Bàn Cổ chính tông, Nhất Khí Hóa Tam Thanh Thái Thượng, Thông Thiên và Nguyên Thủy, cùng với đám Tổ Vu tự hủ là hậu duệ Bàn Cổ...

đơn thuần luận về căn cước, Minh Hà có thể hào vô nghi vấn đem tất cả giẫm dưới chân!

Như hôm nay, căn cước Minh Hà tái tố thành công, đạt tới địa bộ Hỗn Độn Ma Thần.

Căn cước giống như những Hỗn Độn Ma Thần phổ thông nhất trước khi Bàn Cổ khai thiên tích địa.

Nhưng như thế cũng đã viễn viễn quan tuyệt Hồng Hoang chúng sinh linh!

Đại biểu cho Minh Hà đã bổ sung một lỗ hổng to lớn về mặt căn cước.

Minh Hà ngày sau cũng có vô hạn khả năng tính.

Từ nay về sau, tốc độ tu hành của Minh Hà tất nhiên một ngày ngàn dặm, muốn đạt tới Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh cũng bình thiêm hứa đa nắm chắc!

Trái tim Linh Bạo Ma Thần này có thể nói là niềm vui ngoài ý muốn của Minh Hà.

Không chỉ giúp đột phá một tiểu cảnh giới, còn làm căn cước phát sinh thuế biến to lớn.

Trái tim này còn có thể để hắn hoàn thành lĩnh ngộ Bạo Chi Pháp Tắc!

Không thể không nói, chuyến đi động phủ Ma Viên lần này thật sự lời to!

Cảm khái một phen, Minh Hà thu hồi tâm thần bắt đầu quan chú đến tiến độ lĩnh ngộ Bạo Chi Pháp Tắc.

Sảo vi cảm ứng, Minh Hà hưng phấn vô cùng.

Bởi vì hắn dĩ nhiên đã đem Bạo Chi Pháp Tắc lĩnh ngộ được bảy thành.

Tốc độ không thể bảo là không nhanh!

Còn bản thân trái tim Linh Bạo Ma Thần cũng đã bị Minh Hà luyện hóa năm thành.

Phát hiện này khiến Minh Hà kinh chiến không thôi.

Mới luyện hóa được năm thành trái tim mà căn cước đã đạt tới địa bộ Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu đem toàn bộ trái tim luyện hóa thành công, e rằng căn cước của Minh Hà sẽ còn phát sinh biến hóa nữa?

Tức sử không đạt tới trình độ căn cước đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, cổ kế cũng không kém bao nhiêu!

Nếu đến lúc đó Minh Hà thật sự có căn cước thuế biến thành trình độ đỉnh cấp Hỗn Độn Ma Thần, há chẳng phải xêm xêm với Bàn Cổ tích nhật độc lĩnh phong tao sao?

Minh Hà không khỏi tắc lưỡi liên liên.

Tiếp đó Minh Hà nhất tâm nhị dụng, tiếp tục bắt đầu luyện hóa trái tim Linh Bạo Ma Thần, một bên cải tạo căn cước, một bên lĩnh ngộ Bạo Chi Pháp Tắc chi lực.

Hắc Sắc Cự Tháp này rất an toàn.

Tất cả những kẻ có năng lực tạo thành uy hiếp cho Minh Hà đều đã chết sạch chết tịnh!

Không có ai có thể quấy nhiễu!

Minh Hà khẽ nhắm hai mắt, đem toàn bộ tâm thần trầm tẩm vào việc luyện hóa.

Phản chính nhất tâm nhị dụng đối với Minh Hà hiện tại hoàn toàn là chuyện dễ như trở bàn tay.

Thậm chí không cần làm gì, chỉ cần phân xuất vài luồng thần niệm thao khống là được.

Để nhanh chóng nắm giữ sức mạnh Bạo Chi Pháp Tắc, Minh Hà đem bảy thành tâm tư dùng vào việc lĩnh ngộ pháp tắc.

Đầu nhiên, Minh Hà mới kinh hãi phát hiện, lĩnh ngộ lực đối với pháp tắc chi lực so với dĩ vãng không biết tinh tiến bao nhiêu lần!

Hoàn toàn là cảm giác khác biệt như ngựa thồ so với Kỳ Lân!

Dĩ vãng khi Minh Hà tu luyện cảm ngộ pháp tắc cũng không quá khó, chỉ là tốn nhiều thời gian hơn một chút.

Như hôm nay theo căn cước đề thăng, Minh Hà cảm thấy tiến độ tu luyện và cảm ngộ pháp tắc của mình có thể nói là lăng giá trên Hồng Hoang chúng sinh.

Minh Hà giác đắc tốc độ tu luyện pháp tắc đã đạt tới một trình độ phỉ di sở tư.

Hắn cảm thấy mình giống như một cái lỗ đen, dùng một loại tốc độ bất khả tư nghị đem toàn bộ Bạo Chi Pháp Tắc trong trái tim Linh Bạo Ma Thần hấp thu sạch không.

Tốc độ hấp thu càng lúc càng nhanh, Bạo Chi Pháp Tắc sở lĩnh ngộ cũng càng lúc càng thuần thục.

Cũng không biết qua bao lâu, Minh Hà rốt cuộc mở mắt ra.

Tâm niệm vừa động, một cỗ khí thế lăng lệ hãn nhiên vô thất từ trên người bột nhiên phun phát.

Tiếng nổ vang vọng không ngừng trong cả hư không, như thể có ức vạn vạn khỏa Bạo Thiên Đan đột nhiên nổ tung.

Cả thiên khung đều bị tạc ra vô số hắc động, địa phong thủy hỏa nguyên tố tứ ngược.

Trong nháy mắt, phương thương khung này như gợn sóng rung động không ngừng.

Còn thiên mạc xung quanh Minh Hà đã sớm bị oanh tạc lộ ra vô số khe nứt không gian lệnh người kinh tủng.

Một số Hỗn Độn Ma Thần bị quan áp bên trong Hắc tháp giờ khắc này đều run rẩy quỳ phục tại địa, sắt súc không thôi.

Những Hỗn Độn Ma Thần này đều du nhiên sinh ra một ý niệm kinh khủng.

Chẳng lẽ Hỗn Độn đại bạo tạc?

Khí thế cuồng bạo hãn nhiên này tựa hồ muốn chém nát cả bầu trời!

Minh Hà cảm giác thực lực giờ khắc này lại đạt tới một cao độ mới.

Sau khi đem toàn bộ trái tim Linh Bạo Ma Thần luyện hóa, Minh Hà cảm thấy cảnh giới của mình lại sắp đột phá.

Sắp từ Hỗn Nguyên Vô Cực tam trọng thiên đột phá lên tứ trọng thiên!

Nếu Minh Hà muốn đột phá, chỉ cần nỗ lực một chút, ngồi trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận bế quan một thời gian, nhất định có thể thành công.

Chỉ là Minh Hà suy nghĩ rồi từ bỏ ý định này, sinh sinh đình chỉ chấp niệm đột phá cảnh giới.

Hắn biết, phàm sự dục tốc tắc bất đạt.

Nếu thật sự muốn thăng cấp, khả năng căn cơ sẽ bất ổn, sự nắm giữ đối với sức mạnh cũng không hoàn mỹ.

Minh Hà tuyệt đối sẽ không làm chuyện "nhổ mạ cho mau lớn"!

Nếu không thể nắm giữ sức mạnh một cách hoàn mỹ, tức sử đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh, cổ kế cũng là Hỗn Nguyên Cực Đạo Thánh Nhân yếu nhất!

Đối với một người một lòng truy cầu hoàn mỹ như Minh Hà, đây là chuyện khó mà dung nhẫn.

Nếu trong Hỗn Độn không có uy hiếp khác, với thực lực đệ nhất Hồng Hoang hiện tại của Minh Hà, tấn tốc đột phá căn cơ bất ổn cũng không phải vấn đề lớn.

Chỉ là Minh Hà chuẩn bị chọn ngày đi tới Hỗn Độn thâm xứ, tìm

những Hỗn Độn Ma Thần kia lấy Vô Bí Phong.

Nếu căn cơ bất ổn, sẽ thiếu đi một phần thắng.

Tái giả, Minh Hà luôn có một loại dự cảm.

Những Hỗn Độn Ma Thần đi tới Hỗn Độn thâm xứ kia tuyệt phi thiện loại.

Có khả năng đợi một ngày nào đó phát hiện ra ba ngàn đại đạo pháp tắc hoàn bị trong Hồng Hoang, sau một phen ký du, bọn hắn có thể sẽ đại cử tiến phạm Hồng Hoang.

Cho nên Minh Hà phải làm chuẩn bị vẹn toàn, căn cơ phải vững chắc, trình độ chưởng khống thực lực bản thân phải đạt tới địa bộ hoàn mỹ!

Như vậy mới có thể bảo chứng Hồng Hoang vĩnh viễn vô ngu!

Tại động phủ Ma Viên, tìm bảo trong Hắc Sắc Cự Tháp hoàn thành, không chỉ đắc được Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Minh Hà cũng nhận được phần thưởng Hệ thống phát phóng.

Chương 147

【Hoạch đắc Bàn Cổ Ngọc Tủy hai mươi giọt!】【Hoạch đắc Hỗn Độn Linh Bảo Tụ Linh Trản!】【Hoạch đắc ba ngàn vạn Đại Đạo công đức!】Ánh mắt Minh Hà sáng lên.

Hệ thống đã im hơi lặng tiếng hồi lâu lần này cư nhiên lại cho Minh Hà phần thưởng phong hậu như thế.

Quang Đại Đạo công đức đã có ba ngàn vạn.

Minh Hà tự thốn, nếu đem ba ngàn vạn Đại Đạo công đức dùng để tu luyện cảm ngộ, cực hữu khả năng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên tứ trọng thiên.

Bất quá thứ làm Minh Hà cảm thấy kinh hỷ nhất không gì bằng hoạch đắc Bàn Cổ Ngọc Tủy.

Đây chính là cốt tủy dịch của Bàn Cổ!

Bản thân nhục thể cường độ của Minh Hà đã quan tuyệt chư thánh, so với Hậu Thổ Nương Nương cũng không kém bao nhiêu.

Thông thường, nếu sinh linh trong Hồng Hoang cảnh giới Đại La Kim Tiên trở lên chỉ cần thôn phệ luyện hóa một giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy là có thể nâng cao cường độ nhục thân lên trình tự so vai với Tổ Vu.

Minh Hà khó tưởng tượng, nếu đem hai mươi giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy toàn bộ luyện hóa, vậy nhục thể cường hãn độ lại sẽ đạt tới trình độ nào?

Minh Hà cảm thấy, nếu thật sự làm vậy, nhục thân cường độ của hắn tuyệt đối có thể so vai Bàn Cổ!

Sau đó nhục thân Minh Hà tuyệt đối sẽ quan tuyệt Hồng Hoang

chúng thánh!

Ngay cả Hậu Thổ luôn lấy nhục thân cường hãn làm ngạo e rằng cũng sẽ phải cúi cái đầu nhỏ cao ngạo trước Minh Hà!

Nghĩ đến cảnh một ngày nào đó Hậu Thổ nhìn Minh Hà bằng ánh mắt sùng bái, Minh Hà hưng phấn không thôi.

Bàn Cổ Ngọc Tủy khẳng định phải luyện hóa.

Chỉ bất quá không phải hiện tại.

Chuyện này nhật phương trường, đợi về Hồng Hoang rồi hãy nói!

Còn về phần thưởng Hỗn Độn Linh Bảo Tụ Linh Trản, Minh Hà ngẩn người.

Chưa từng nghe nói trong Hỗn Độn có pháp bảo này.

Rốt cuộc là pháp bảo gì?

Tác dụng là gì?

Nghĩ đoạn, Minh Hà trực tiếp lấy Tụ Linh Trản ra.

Tụ Linh Trản này lớn bằng nắm tay, thông thể đen nhánh, lấp lánh huyền quang.

Phía dưới là hình tượng một con thú nhỏ giống Kỳ Lân đang nhe nanh múa vuốt.

Trên lưng nó cõng một khí vật giống như đài sen mười hai cánh.

Minh Hà đem tâm thần trầm tẩm vào Tụ Linh Trản cảm ngộ tỉ mỉ một phen liền minh bạch.

Nguyên lai công dụng lớn nhất của Tụ Linh Trản là có thể tại địa điểm bất kỳ sinh linh nào chết đi, triệu hoán ra một tia tinh phách của sinh linh đó, sau đó phục sinh lại.

Bất quá có một hạn chế, chỉ có thể phục sinh sinh linh tử vong

trong vòng một trăm vạn năm.

Minh Hà thở dài một hơi, trong lòng có một tia di hám.

Nếu không có hạn chế thời gian tử vong phục sinh, Minh Hà tuyệt đối có thể dùng Tụ Linh Trản đem những Hỗn Độn Ma Thần bị Bàn Cổ chém giết hầu như không còn kia nhất nhất phục sinh!

Sau đó tổ kiến một đội quân ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần!

Đến lúc đó, Minh Hà thật sự có thể tiếu ngạo Hồng Hoang, xưng bá vạn linh!

Bất quá Minh Hà cũng không phải kẻ tham tâm.

Tuy rằng Tụ Linh Trản có hạn chế, nhưng thứ này cũng là một kiện thần khí.

Từ nay về sau, Minh Hà không bao giờ sợ thuộc hạ của mình vẫn lạc nữa!

Bất quản vẫn lạc bằng phương thức nào, Minh Hà đều có thể thao khống Tụ Linh Trản phục sinh bọn họ!

Đáng tiếc!

Đã ly khai thời gian Vu Yêu lượng kiếp quá lâu rồi!

Trôi qua vô số nguyên hội!

Nếu không phải như thế, Minh Hà đại khả thao túng Tụ Linh Trản, đem các Tổ Vu trừ Hậu Thổ, Đế Giang và Cộng Công ra nhất nhất phục sinh.

Cũng không phải để thảo hảo Hậu Thổ.

Bởi vì Minh Hà biết, Thập Nhị Tổ Vu kẻ nào cũng là hạng người tàn nhẫn ít nói, chỉ đâu đánh đó, hoàn toàn là tay đấm tốt nhất.

Ngoài ra, làm một nhân viên thần chức tận chức tận trách của Địa

Phủ cũng cực kỳ thỏa thiếp!

Tư tác một trận, Minh Hà chuẩn bị ly khai.

Như hôm nay những bảo bối nên lấy trong Hắc Sắc Cự Tháp đều đã lộng thủ, chuyện cần hoàn thành cũng đã làm xong.

Không có tí nào do dự, Minh Hà trực tiếp từ tầng năm Hắc Sắc Cự Tháp bay xuống.

Khi đi ngang qua tầng bốn, Minh Hà nghe thấy tiếng vô số Hỗn Độn Ma Thần rống khiếu.

Trong nháy mắt đó, Minh Hà có ý nghĩ muốn một lưới bắt hết bọn chúng, đồ sát xong mang về Hồng Hoang.

Những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này đối với cả Hồng Hoang đều là bảo bối không thể cầu được.

Tỷ như đối với Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và Tây Phương Nhị Thánh.

Nếu nhìn thấy đống thi thể này, tuyệt đối sẽ cao hứng như điên.

Bất quá suy nghĩ lại, Minh Hà từ bỏ ý định săn giết.

Dù sao những Hỗn Độn Ma Thần này không chiêu chọc Minh Hà, hắn cũng lười lãng phí thời gian ở đây.

Hơn nữa, Minh Hà đã đánh giết nhiều Hỗn Độn Ma Thần, thi thể bọn chúng vẫn còn ném trong Hỗn Độn Châu.

Đã có mấy cái thi thể, Minh Hà cảm thấy mãn túc.

Thôi, tạm lưu lại cho đám Hỗn Độn Ma Thần này một cái mạng!

Đợi khi nào Minh Hà có nhu cầu sẽ lại đến lấy!

Nghĩ vậy, bất tri bất giác Minh Hà đã đi ra khỏi Hắc Sắc Cự Tháp.

Đứng ở ngoài trăm vạn dặm, Minh Hà xa xa nhìn lại Hắc Sắc Cự

Tháp, nội tâm cảm khái liên liên.

Ở trong đó, Hồng Quân, Dương Mi cùng La Hầu tương kế vẫn lạc, ngay cả Ma Viên dùng bí thuật thần thông treo một hơi tàn cũng tiêu tán vào Hỗn Độn.

Minh Hà cũng ở trong đó thu hoạch đông đảo dị bảo.

Trừ bỏ việc lược vi thương cảm đối với La Hầu ra, tổng thể thượng, Minh Hà đối với chuyến đi này pha vi mãn ý!

Minh Hà hóa thành một điểm lưu tinh, bay ra khỏi động phủ Hỗn Độn Ma Viên.

Bên ngoài động phủ bị dòng chảy loạn lưu của Thời Gian Trường Hà bao bọc chặt chẽ.

Trách không được vô số nguyên hội đã qua mà không ai phát hiện ra nơi này.

Xem ra thủ đoạn của Ma Viên rất cao, cũng là Minh Hà có khí vận.

Nếu không thì khó mà tìm được nơi này.

Đang mãi suy tư, Thời Gian Trường Hà đột nhiên chấn động một trận, khiến Minh Hà bị điên bá đến thiên toàn địa chuyển.

Sau khi ổn định tâm thần, Minh Hà lại phát hiện mình đã tang thất phương hướng cảm.

Ngay cả nhận tri của Minh Hà đối với thời gian cũng trở nên có chút mơ hồ không rõ.

Một loại cảm giác hoảng nhiên mông lung, một lúc Minh Hà cảm thấy mình đang ở thời đại Bàn Cổ chưa khai thiên tích địa, quần ma loạn vũ.

Lúc khác lại cảm thấy mình đang ở xã hội hiện đại trên Trái Đất trước khi xuyên không.

May mà tâm tư Minh Hà kiên định, nãi là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, trong cả Hỗn Độn cũng là tồn tại cự phách.

Như vậy mới không bị dòng loạn lưu Thời Gian Trường Hà vặn loạn tâm thần, sản sinh ảo giác.

Chương 148

Nếu tâm tính Minh Hà không cao, thực lực sàn nhược, khẳng định sẽ mê thất trong dòng loạn lưu, bị Thời Gian Trường Hà từ từ xé nát ma diệt, cho đến khi hoàn toàn tiêu biến vào vô hình.

Thời Gian Trường Hà quả nhiên khủng bố như vậy!

Minh Hà không dám đại ý, trực tiếp tế xuất Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung sở hữu chi uy trấn áp Hỗn Độn, sức mạnh điên đảo thời không, chi công luyện hóa âm dương, chi năng nữu chuyển càn khôn.

Bảo vật này huyền diệu vô hạn, tạo hóa vô cùng.

Có thể cấm cố thời gian, trấn áp không gian.

Đối với việc ổn định dòng loạn lưu Thời Gian Trường Hà quanh Minh Hà đại hữu bì ích.

Không chỉ có thể tĩnh tâm ngưng thần, đem những ảo giác gia đa kia nhất nhất đánh tan.

Còn có thể bảo hộ Minh Hà không bị dòng loạn lưu thôn phệ.

Hỗn Độn Chung vừa tế xuất, nghênh phong kiến trường, trong chốc lát huyễn hóa thành một hư ảnh cổ chung vạn trượng.

Quang mạc kim quang dập dờn rủ xuống, đem Minh Hà lao lao bảo hộ ở bên trong.

Tuy rằng ảnh hưởng của Thời Gian Trường Hà đối với hắn đã vi hồ kỳ vi.

Chỉ là kinh qua một phen lăn lộn như vậy, phương hướng cảm của Minh Hà đã sớm vặn loạn.

Để có thể tìm được đường thông về Hồng Hoang, hắn lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Chiếu theo chỉ dẫn phương hướng của Tạo Hóa Ngọc Điệp, Minh Hà bắt đầu cẩn thận từng li từng tí đi về phía trước.

Đại khái mất khoảng hai trăm năm, Minh Hà mới đi ra khỏi dòng loạn lưu Thời Gian Trường Hà.

Về tới Hỗn Độn, hắn thu lại Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng Hỗn Độn Chung.

Không có ảnh hưởng của dòng loạn lưu, Minh Hà quy tâm tự tiễn, tốc độ hành tiến trong Hỗn Độn cực nhanh.

Bất quá tài kham kham một năm thời gian, đã bay ra khỏi Hỗn Độn, về tới Hồng Hoang thế giới.

Nhìn thấy Hồng Hoang thế giới quen thuộc, trong lòng Minh Hà không khỏi một trận quý động!

Đây là nơi hắn sinh ra, lớn lên và phấn đấu!

Vừa về tới Hồng Hoang, Minh Hà tịnh không ẩn nặc thân hình.

Bá đạo vô thất hồn thân tán phát uy áp hãn nhiên, một đường bay về phía Địa Phủ.

Hắn muốn tuyên cáo với Hồng Hoang chúng sinh linh: Minh Hà đã trở về! ...

Tây Phương, Tu Di Linh Sơn.

Nhìn đám đệ tử Tây Phương Giáo không thành khí, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân đều lộ vẻ mặt dục khốc vô lệ.

Hiện tại những tên hòa thượng, Bồ Tát, La Hán và Tỷ Kheo này đều là do Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn xử tâm tích lự từ Đông Phương đại địa bắt về sung số.

Trong đám người này cảnh giới cao nhất cũng bất quá là Kim Tiên mà thôi.

Vốn dĩ Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn muốn nương nhờ Tây Du lượng kiếp, dẫn Tôn Ngộ Không nhập Tây Phương Giáo.

Hứa cho một địa vị Đấu Chiến Thắng Phật, sau đó để Tôn Ngộ Không làm tay đấm cho Tây Phương Giáo.

Không ngờ nửa đường lại bị Minh Hà tiệt hồ, thu Tôn Ngộ Không làm đồ đệ.

Đem công đức Tây Du lượng kiếp từ tay Tây Phương Giáo mưu đoạt mất hơn một nửa.

Chuyện này làm Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề não nộ không thôi.

Nếu không phải hiện tại Minh Hà cao hơn bọn hắn một cảnh giới, e rằng hai người đã sớm sát hướng Huyết Hải.

Không ngờ tân tân khổ khổ lại làm mai mối cho người khác!

Tuy nói Sa Tăng, Trư Bát Giới cùng Bạch Long Mã cũng là thành viên trong Tây Du lượng kiếp.

Nhưng mấy kẻ này đều không lọt vào mắt xanh của Tây Phương Nhị Thánh.

Sa Tăng bản là nhục thể phàm thai, tuy rằng chứng đắc quả vị trong lượng kiếp, đáng tiếc thực lực quá mức sàn nhược.

Đợi đạt tới Đại La Kim Tiên cảnh giới cổ kế cũng là chuyện diêu diêu vô kỳ.

Hơn nữa Sa Tăng vốn là người của Thiên Đình, là tai mắt Hạo Thiên an sáp trong Tây Du lượng kiếp.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn căn bản không dám coi là người mình.

Còn Trư Bát Giới, một bộ dạng ham ăn biếng làm, hoàn toàn không có nửa điểm hứng thú với việc đề thăng tu vi và thực lực.

Nếu không phải Tây Phương Nhị Thánh niệm tình Trư Bát Giới trong Tây Du lượng kiếp không có công lao cũng có khổ lao, e rằng đã sớm trục xuất hắn khỏi Tây Phương Giáo.

Về phần Bạch Long Mã Ngao Liệt, tuy rằng căn chính miêu hồng, thực lực cũng không tệ.

Nhưng Tây Phương Nhị Thánh cũng không dám mậu nhiên coi là thân tín.

Hiện tại sinh linh nào trong Hồng Hoang mà không biết Long Tộc vẫn luôn tiềm tàng tại biển sâu.

Long Vương kia thế nhưng là Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên thất trọng thiên cảnh giới.

Ngoài ra Long Tộc còn có bốn mươi vị Chuẩn Thánh!

Luận về thực lực, Long Tộc hoàn toàn có thể nghiền ép Tây Phương Giáo!

Cho nên Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn mới không dám mậu nhiên trọng dụng Bạch Long Mã Ngao Liệt.

Mấy ngày trước, Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn vì để thảo hảo Minh Hà, đồng thời cũng muốn mượn danh Minh Hà cáo mượn oai hùm một phen.

Hảo ngọt (dỗ ngon dỗ ngọt), như thỉnh tổ tông thỉnh Tôn Ngộ Không đang tu luyện tại Huyết Hải về Tây Phương Giáo.

Mục đích là để lôi kéo cảm tình với Tôn Ngộ Không, thụ lập một hình tượng chính diện cho Tây Phương Giáo.

Như vậy Tây Phương Nhị Thánh mới có thể đi Hồng Hoang đại

địa lừa gạt thêm nhiều đệ tử.

Tu Di Linh Sơn, Đại Hùng Bảo Điện.

Như hôm nay Tôn Ngộ Không khả hiêu trương chí cực.

Cao tọa trên cao đài Đại Hùng Bảo Điện, mông ngồi lên thánh tọa của Tiếp Dẫn đạo nhân không nói, còn cố ý gác đôi chân khỉ đầy lông lá thư thư phục phục lên thánh tọa của Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn đứng một bên mặt xanh mét.

Tức đến mức chửi ầm lên trong lòng!

Nếu không phải hiện tại Tôn Ngộ Không là đệ tử Minh Hà, e rằng hai người đã sớm tru sát hắn tại chỗ rồi.

Sa Tăng và Trư Bát Giới chờ người nhìn mà diễm tiện không thôi.

Loại chuyện này đừng nói làm, ngay cả nghĩ cũng không dám!

Đột nhiên, Tây Phương Nhị Thánh đồng thời thân thể sậu nhiên chấn động.

Hai người đồng thời cảm thụ được Minh Hà từ trong Hỗn Độn trở về!

Một khắc này hai người mặt mũi âm trầm, đều trầm mặc không nói.

Vốn tưởng Minh Hà sẽ ở lại Hỗn Độn thâm xứ thêm một thời gian.

Như vậy Tây Phương Giáo có thể nhân cơ hội này sưu la một ít nhân tài, nguyên khí cũng có thể sấn cơ khôi phục một phen.

Chỉ là Minh Hà cư nhiên hồi quy, đánh vỡ huyễn tưởng của Tây Phương Nhị Thánh.

Bọn hắn biết, chỉ cần Minh Hà còn tồn tại trong Hồng Hoang một

ngày, Tây Phương Giáo tuyệt đối không có ngày lành!

Hiện tại Tôn Ngộ Không là Chuẩn Thánh đỉnh phong cảnh giới.

Sau khi Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cảm thụ được Minh Hà trở về, qua một lát, Tôn Ngộ Không cũng cảm ứng được.

Tôn Ngộ Không lớn tiếng cười vang: “Ha ha!

Chương 149

Sư phụ ta về rồi!

Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn lão nhi, Yêm lão Tôn không bồi các ngươi chơi nữa!

Về đi tiếp phong cho sư phụ ta đây!" Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn tức đến chết khiếp.

Vì để thỉnh Tôn Ngộ Không tới Tây Phương Giáo tọa trấn, hai người đã hao phí vô số thiên tài địa bảo cầu hắn.

Vốn chỉ mong nương nhờ quan hệ đồ đệ Minh Hà của Tôn Ngộ Không để mưu đắc một ít khí vận cho Tây Phương Giáo.

Không ngờ con khỉ bát hầu này lại muốn nhanh chóng rời khỏi Tây Phương Giáo trọng quy Địa Phủ!

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn há có thể để Tôn Ngộ Không như nguyện.

Chuẩn Đề ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Đấu Chiến Thắng Phật!

Ngươi cùng Tây Phương ta duyên phận chưa dứt, chi bằng ở lại đây thêm vài ngày đi!" Tiếp Dẫn cũng nặn ra nụ cười: "Ngộ Không!

Lưu lại đi!

Sư phụ ngươi tuy đã về, nhưng muốn thăm hỏi cũng không cần gấp gáp nhất thời!" Tôn Ngộ Không lớn tiếng nói: "Chớ gọi ta là Đấu Chiến Thắng Phật!

Tôn Ngộ Không ta cùng Tây Phương Giáo không có một điểm nhân quả duyên phận nào!

Ta nãi là đồ đệ của Minh Hà!

Há lại tham luyến quả vị của Tây Phương Giáo!" Chuẩn Đề sững sờ, vội vàng mở miệng nói: "Ngộ Không!

Lưu lại đi, trên dưới Tây Phương Giáo chúng ta đều rất thích ngươi!" Tôn Ngộ Không khinh thường: "Vì sao ta phải lưu lại?

Như hôm nay Tây Phương Giáo toàn là một đám chó đất gà sành!

Yêm lão Tôn không thèm làm bạn!" Nói xong, Tôn Ngộ Không tựa hồ nghĩ tới điều gì, quay sang nháy mắt ra hiệu với Sa Tăng, Trư Bát Giới: "Xin lỗi, đám chó đất gà sành mà ta nói không bao gồm các ngươi a!" Tiếp đó Tôn Ngộ Không mi phi sắc vũ nói: "Hay là mấy người các ngươi đi theo ta về Địa Phủ?

Sư phụ ta cũng lợi hại lắm!

Yêm lão Tôn có thể cam đoan, không quá ba trăm năm, tuyệt đối có thể giúp các ngươi đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới giống như ta!" Đám người Sa Tăng nghe vậy tâm thần nhộn nhạo, đặc biệt là Trư Bát Giới vẫn luôn hàm tiếu, tựa hồ lập tức muốn mở miệng đáp ứng!

Chuẩn Đề phổi sắp tức nổ rồi!

Vốn dĩ nể tình nghị tích nhật mới nhượng bộ để Tôn Ngộ Không lưu lại Tây Phương Giáo.

Không ngờ Tôn Ngộ Không hiện tại lại phản khách vi chủ, muốn từ Tây Phương Giáo đào người!

Mấy thành viên đội ngũ Tây Du này tuy thực lực không ra sao, nhưng đệ tử Tây Phương Giáo đích thực đều đã bị tống đi Địa Phủ làm âm binh rồi.

Đám người này mới hiển đắc hạc trong bầy gà, nghiễm nhiên đã bị Tây Phương Nhị Thánh coi là tâm đầu bảo (cục cưng).

Quyết không thể dung nhẫn Tôn Ngộ Không đào bọn hắn đi Tây

Phương!

Nếu như vậy, Tây Phương Giáo sẽ không còn khả năng quật khởi!

Chuẩn Đề bạo khiêu như lôi quát: "Tôn Ngộ Không!

Lời này là ý gì?" Tôn Ngộ Không lười dùng con mắt nhìn thẳng Chuẩn Đề, chỉ trào phúng nói: "U, lão quan, bất quá chỉ là bại tướng dưới tay sư phụ ta, vậy mà tỳ khí cũng lớn thật!" Tiếp Dẫn cảm thụ được không khí kiếm bạt nỗ trương giữa Tôn Ngộ Không và Chuẩn Đề trên sân.

Hắn đương cơ lập đoạn quát lui một chúng đệ tử trong tràng.

Đợi đám đệ tử đi hết, Tiếp Dẫn mới mở miệng: "Ngộ Không, Tây Phương Giáo ta tự vấn đãi ngươi không bạc, vì sao ngươi luôn xuất ngôn cơ phúng ta cùng Chuẩn Đề?" Tôn Ngộ Không nhíu mày: "Yêm lão Tôn nguyện ý làm gì là tự do của yêm, không cần giải thích với hai người các ngươi!

Không xàm nữa!

Yêm đi đây, về bái kiến sư phụ!" Chuẩn Đề lập tức bước tới trước, phẫn nộ quát: "Tôn Ngộ Không!

Ngươi thành công chọc giận ta rồi, nếu không có Chuẩn Đề ta cho phép, hôm nay ngươi đừng hòng rời đi!" Chuẩn Đề một thân thánh uy kích đãng, đệ tử Tây Phương Giáo đều kinh tủng mạc danh, chinh chinh vọng về hướng Đại Hùng Bảo Điện, không biết đã xảy ra chuyện gì.

Tôn Ngộ Không trên mặt viết đầy vẻ bỉ di, khinh thường nhất cố lấy ra Lượng Thiên Xích trong tay thưởng ngoạn.

Hắn cười nhạo: "Yêm lão Tôn từ khi đột phá Chuẩn Thánh cảnh giới đến nay đã lâu không cùng người thống thống khoái khoái đánh một trận!

Đến đây đi!

Để yêm lão Tôn thử xem thực lực của Thánh Nhân yếu nhất Hồng Hoang đại địa, cho yêm mở mang tầm mắt!" Chuẩn Đề tức đến méo cả mũi, trực tiếp tế xuất Thất Bảo Diệu Thụ, muốn cùng Tôn Ngộ Không làm một trận!

Tiếp Dẫn kinh khiếu: "Sư đệ!

Chuyện này vạn vạn không thể a!" Chuẩn Đề phẫn nộ gào thét: "Vì sao không thể!

Bát hầu khi người quá đáng, ta đã không thể nhẫn nại!" Tiếp Dẫn lớn tiếng quát: "Minh Hà!" Chỉ có hai chữ mà thôi.

Nhưng hai chữ này làm Chuẩn Đề đẩu nhiên từ trong trạng thái bạo nộ khôi phục lý trí.

Hắn kinh cụ lập tức than nhuyễn tại địa, trường trường thở dài một hơi.

Lương cửu, Chuẩn Đề mới đối với Tôn Ngộ Không vô lực khoát khoát tay, vô nại nói: "Đi đi!

Về Địa Phủ của ngươi đi!" Tôn Ngộ Không cười lạnh mấy tiếng, cưỡi Cân Đẩu Vân, quy tâm tự tiễn bay về hướng Địa Phủ.

Thấy Tôn Ngộ Không đi rồi, thần kinh đang căng thẳng của Chuẩn Đề rốt cuộc không chịu nổi nữa.

Hắn nắm chặt quyền đầu, dùng lực đấm xuống mặt đất, vừa rơi lệ vừa lớn tiếng gào thét: "Minh Hà!

Minh Hà!

Lại là tên Minh Hà đáng chết!

Chuẩn Đề ta nuốt không trôi khẩu khí này a!" Tiếp Dẫn vị nhiên trường thán, lương cửu mới ảm nhiên nói: "Sư đệ!

Minh Hà nãi là kiếp số của hai ta!

Chớ nên vì thế mà trứ tương (chấp nhặt)!

Chúng ta cần chấn tác, trùng kiến Tây Phương Giáo cho tốt, đợi khi hai ta chứng đắc Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên quả vị, đó mới là lúc chúng ta báo thù!" Chuẩn Đề gật gật đầu, liền không nói nữa. ...

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Như hôm nay Nguyên Thủy Thiên Tôn tựa hồ đã coi Bát Cảnh Cung thành đạo trường của mình.

Cách ba hôm lại chạy tới Bát Cảnh Cung cùng Thái Thượng Lão Tử xúc tất trường đàm (nói chuyện thâu đêm).

Phản chính hắn đối với Ngọc Hư Cung ở Côn Luân Sơn cũng không quá để ý, đã lâu không trở về.

Cũng khó trách.

Dù sao hiện tại toàn bộ đệ tử Xiển Giáo đều bị Minh Hà lục sát rồi tống đi Địa Phủ làm âm binh.

Nguyên Thủy Thiên Tôn chỉ cần về Côn Luân Sơn, nhìn thấy Ngọc Hư Cung trống không, lãnh lãnh thanh thanh thì trong lòng lại đau nhói không thôi!

Thái Thượng Lão Tử cũng lười để ý Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Hắn cận hữu một đệ tử là Huyền Đô cũng bị Minh Hà tru sát rồi dẫn nguyên thần xuống Địa Phủ làm âm binh.

Tam Thanh từng có phúc cùng hưởng có họa cùng chia đã nhiên phân liệt, Thông Thiên Giáo Chủ thì làm thần chức trong Địa Phủ.

Như hôm nay cũng chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn là có thể cùng hắn nương tựa lẫn nhau!

Quan trọng nhất là, Thái Thượng Lão Tử hiện tại cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn có chung một mục tiêu.

Đó là tẩy xoát khuất nhục, sau khi đề thăng thực lực sẽ đi tìm Minh Hà báo thù!

Sau đó đem đệ tử các tự từ Địa Phủ tiếp về!

Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn đang hoài tâm sự, giam khẩu bất ngôn đột nhiên đồng thời mở mắt!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhíu mày: "Đáng chết!

Minh Hà kia cư nhiên nhanh như vậy đã quy hồi Hồng Hoang!

Khó khăn lắm mới thanh nhàn được mấy ngày!

Hắn vừa về, e rằng lại là khởi đầu cho ác mộng của chúng ta!" Thái Thượng Lão Tử mở mắt, đôi con ngươi vẩn đục quét qua Nguyên Thủy Thiên Tôn một cái, vô nại nói: "Cái gì phải đến rốt cuộc sẽ đến!

Chúng ta chỉ cần an phận một chút, không khinh cử vọng động, Minh Hà kia sẽ không tìm chúng ta gây phiền phức!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ai thán: "Haiz!

Chương 150

Đãn nguyện là như thế!

Khả hận a!

Vì sao ta luôn xử tâm tích lự muốn trừ khử Minh Hà kia, nhưng mỗi lần đều bị hắn cường áp một đầu!

Như hôm nay Đạo Tổ Hồng Quân và Dương Mi đều bị Minh Hà tru sát rồi!

Thực lực hắn quan tuyệt chư thánh, đạt tới địa bộ mà chúng ta không thể với tới!

Ngày sau muốn phục cừu có thể nói là gian nan a!

Chẳng lẽ khuất nhục của ta cả đời đều không thể tẩy xoát sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn siết chặt nắm đấm phẫn phẫn bất bình nói.

Thái Thượng Lão Tử như mê sảng đáp: "Cũng có lẽ sau này chúng ta có thể tìm ra biện pháp tru sát Minh Hà!

Tại trong Hồng Hoang đoạt lại vinh diệu thuộc về chúng ta!" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt chước chước hỏi: "Đại huynh!

Thật sự có biện pháp tru sát Minh Hà báo thù sao?" Thái Thượng Lão Tử gật gật đầu, khẽ nói: "Hỗn Độn mênh mang, tại nơi Hỗn Độn thâm xứ kia, có tồn tại mà chúng ta bất khả tri!

Đó là hy vọng phục cừu của chúng ta!" "Tồn tại bất khả tri?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ngẩn người, không hiểu cụ thể hàm nghĩa trong lời Thái Thượng Lão Tử.

Thái Thượng Lão Tử trực tiếp giải thích: "Tích nhật Đạo Tổ Hồng Quân khi chưa vẫn lạc, từng vô ý gian nhắc với ta!

Tại Hỗn Độn thâm xứ, có mấy Hỗn Độn Ma Thần tuyên cổ trường tồn vẫn luôn sinh hoạt ở nơi đó, đang tìm cầu phương pháp chứng đạo Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!" "Thực lực như thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cấp thiết hỏi.

Thái Thượng Lão Tử chậm rãi nói: "Theo lời Đạo Tổ đương thời, thực lực tối thiểu là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cảnh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn sướng khoái cười to: "Ha ha!

Đây là tin tức tốt nhất mà Nguyên Thủy ta nghe được trong trăm vạn năm nay!

Đại huynh!

Vậy chúng ta sao không sớm làm dự tính, đi tới Hỗn Độn thâm xứ thỉnh mấy vị Hỗn Độn Ma Thần kia, nhất cử đem Minh Hà tru sát?" Thái Thượng Lão Tử lắc đầu, nghiêm túc nói: "Hỗn Độn mênh mang, không có tọa độ xác thiết cùng chỉ dẫn, rất dễ mê thất trong Hỗn Độn!

Hơn nữa trong Hỗn Độn không có linh khí, các loại quy tắc sức mạnh tứ ngược kích đãng, Thánh Nhân ở trong đó cũng không thể trường tồn!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm hữu bất cam: "Chẳng lẽ chúng ta cứ thế buông tha cơ hội phục cừu sao?" Thái Thượng Lão Tử thở dài: "Cái này có thể coi là đường lui của chúng ta!

Nếu sau này Minh Hà khổ khổ tương bức, ta mạo hiểm vẫn lạc cũng muốn đi tới Hỗn Độn thâm xứ tìm Hỗn Độn Ma Thần nhờ bọn họ báo thù cho chúng ta!" "Được thôi!

Vậy y theo ý đại huynh!" Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm giọng nói.

Nhất thời chi gian, hai người các hoài tâm sự, lại trở nên trầm mặc không nói.

Đột nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn hoắc nhiên đứng dậy: "Đại huynh!

Ta phải cản khẩn về Côn Luân Sơn!" Thái Thượng Lão Tử kinh ngạc: "Vì sao hiện tại lại muốn về?" Bởi vì Thái Thượng Lão Tử biết, hiện tại Nguyên Thủy Thiên Tôn tối kiến bất đắc (ghét nhất) nhìn thấy bộ dạng lãnh thanh tịch liêu của Ngọc Hư Cung.

Tình hình đó nan miễn sẽ khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn đổ vật tư nhân, thương thần không thôi.

Chỉ là Nguyên Thủy Thiên Tôn hôm nay vì sao lại muốn về?

Trong hồ lô rốt cuộc bán thuốc gì?

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng nói: "Trong Ngọc Hư Cung của ta còn tàng không ít bảo bối tốt!

Ta sợ tên Minh Hà cường đạo kia nhân lúc ta không có nhà sẽ vô sỉ đem Ngọc Hư Cung quy nhập môn hạ Địa Phủ, sau đó đại tứ sưu quát Ngọc Hư Cung của ta một phen!" Nói xong, Nguyên Thủy Thiên Tôn thúc nhiên hóa thành một đoàn lưu quang bay về hướng Ngọc Hư Cung.

Lưu lại Thái Thượng Lão Tử một mình lăng loạn tại chỗ. ...

Oa Hoàng Cung.

Nữ Oa vẫn luôn cần cù tu luyện, bế quan mấy trăm vạn năm đột nhiên mở mắt.

Minh Hà kia chẳng phải đi Hỗn Độn thâm xứ tham cầu cơ duyên sao?

Vì sao nhanh như vậy đã về rồi?

Hồng Hoang khó được phong bình lãng tĩnh một thời gian dài như thế.

Không biết sau khi Minh Hà hồi quy, sẽ dấy lên tinh phong huyết vũ như thế nào!

Đối với chuyện này, Nữ Oa pha vi kỳ đãi!

Phản chính, Nữ Oa cô gia quả nhân một mình, không có tâm tranh phong hiếu thắng.

Đối với Minh Hà toàn nhiên không tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Nàng đảo lại hy vọng Minh Hà có thể lần nữa giảo động phong vân, làm ra chuyện càng kinh thiên động địa hơn!

Tử đạo hữu bất tử bần đạo!

Nữ Oa chỉ quản xem náo nhiệt là được!

Về phần những Thánh Nhân khác, chết thì chết, cùng Nữ Oa một điểm quan hệ cũng không có.

Hiện tại kẻ Nữ Oa hận nhất là Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Tây Phương Giáo vô sỉ chí cực, mười con Kim Ô tích nhật bị Tây Phương Giáo thiêu toa (xúi giục) sau đó mới vẫn lạc.

Nhân vì chuyện này mới tạo thành Vu Yêu đại chiến.

Khiến cho sinh linh Yêu Tộc hầu như hủy diệt đãi tận!

Quan hệ giữa Nữ Oa và Minh Hà vốn không tệ!

Ngày trước, khi Nữ Oa mưu cầu công đức Bổ Thiên, Minh Hà đã ra tay giúp nàng hoàn thành tráng cử ấy.

Thậm chí, Nữ Oa còn ôm ấp không ít ảo tưởng về Địa Phủ.

Tại sao Minh Hà lại chủ động mời Thông Thiên Giáo Chủ đến Địa Phủ làm thần quan, mà lại không đoái hoài gì đến Nữ Oa nàng?

Liệu có nên đến Địa Phủ mưu tính một phen?

Kiếm một cái chức thần quan làm chơi?

Trong khoảnh khắc, biểu cảm trên gương mặt Nữ Oa biến ảo vô cùng, nàng lẳng lặng suy tư. ...

La Phù Sơn.

Kể từ khi làm thần quan tại Địa Phủ, những ngày tháng của Thông Thiên Giáo Chủ trở nên vô cùng thanh nhàn.

Mỗi ngày nếu không đánh cờ cùng người khác thì cũng là nghiên cứu một vài trận pháp cổ quái.

Một ngày nọ, Thông Thiên Giáo Chủ đang uống tiên trà, ung dung đánh cờ cùng Triệu Công Minh, ba tỷ muội Tam Tiêu vây quanh chăm chú đứng xem.

Đột nhiên, hai tay Thông Thiên Giáo Chủ run lên, chén trà rơi xuống đất vỡ tan tành.

Thông Thiên Giáo Chủ mãnh liệt đứng dậy, nói: "Không đánh nữa!

Vi sư có việc quan trọng phải ra ngoài một chuyến!" Triệu Công Minh kinh ngạc vạn phần nói: "Sư phụ!

Chuyện gì mà khiến người kinh hoảng như vậy?

Đây là lần đầu tiên đệ tử thấy người lộ ra biểu cảm thế này!" Thông Thiên Giáo Chủ ngậm miệng không nói.

Bích Tiêu cười khẽ: "A!

Sư phụ, con biết rồi, nhất định là Thánh Chủ Minh Hà đã trở về!" Thông Thiên Giáo Chủ có chút xấu hổ gật đầu, rất nhanh liền khôi phục vẻ uy nghiêm, nói: "Đã biết Thánh Chủ trở về, còn đứng ngẩn ra đó làm gì?

Mau đi làm việc đi!

Nếu để Thánh Chủ biết các ngươi lười biếng mà trách phạt, vi sư cũng cứu không được đâu!" Nghe lời ấy, Triệu Công Minh và Tam Tiêu tỷ muội mới buồn bực rời đi.

Trên mặt Thông Thiên Giáo Chủ lộ ra nụ cười khổ sở vô cùng.

Minh Hà không phải đã đi vào Hỗn Độn tìm kiếm đại cơ duyên rồi sao?

Tưởng rằng hắn phải đi vài trăm nguyên hội, không ngờ lại về nhanh như vậy!

Lần này thì hay rồi!

Cuộc sống du nhàn thích ý của Thông Thiên Giáo Chủ cũng theo sự trở về của Minh Hà mà triệt để chấm dứt!

Chương 151

Đối với Thông Thiên Giáo Chủ, Minh Hà vẫn luôn là một sự tồn tại đầy bí ẩn.

Trước Vu Yêu lượng kiếp, Minh Hà không hiển sơn không lộ thủy, chỉ an phận ở một góc, tựa hồ là một kẻ có cũng được mà không có cũng chẳng sao.

Nhưng từ sau Vu Yêu lượng kiếp, Minh Hà đột nhiên trỗi dậy, trở nên phong mang tất lộ, cuối cùng lăng giá trên chúng sinh linh Hồng Hoang.

Nếu nói đối với Minh Hà không có một tia hâm mộ nào, thì đó là không thể!

Điều duy nhất khiến Thông Thiên cảm thấy may mắn là hắn đã chọn đúng phe!

Nếu Thông Thiên cũng chấp mê bất ngộ như Thái Thượng, Nguyên Thủy, e rằng đệ tử môn hạ đã sớm chết sạch rồi.

Hiện nay Minh Hà quy lai Hồng Hoang, thân là một trong những thần quan quan trọng nhất của Địa Phủ, Thông Thiên khẳng định phải về Địa Phủ để đón gió tẩy trần cho Minh Hà một phen.

Chỉ là... cũng không thể đi tay không được!

Như thế sẽ khiến Thông Thiên này trông quá keo kiệt!

Tặng Minh Hà lễ vật gì đây?

Tru Tiên Tứ Kiếm và Trận Đồ?

E rằng không được!

Có lòng tặng, chưa chắc Minh Hà đã nhận.

Quá quý trọng, không quá thích hợp!

Tìm cái khác vậy!

Trong nháy mắt, Thông Thiên Giáo Chủ xoắn xuýt không thôi, lại vì chuyện tặng quà cho Minh Hà mà phát sầu! ... "Ha ha!

Hậu Thổ, Bản tọa đã về rồi!

Những ngày ta không ở đây, nàng có nhớ phu quân không!" Tại Địa Phủ, người chưa chạm đất, Minh Hà đã hưng phấn lớn tiếng hô hoán.

Thanh âm thế như kinh lôi, vang vọng khắp cả Địa Phủ.

Nhưng khiến Minh Hà cảm thấy kỳ quái là Hậu Thổ tịnh không ra nghênh tiếp.

Cả Địa Phủ tĩnh lặng như tờ, phảng phất như bị phủ lên một tầng âm ảnh.

Có chuyện gì vậy?

Minh Hà với vẻ mặt đầy hồ nghi từ trên thiên khung đáp xuống, liền nhìn thấy Hồng Vân với dáng vẻ ưu tâm xung xung.

Hồng Vân dường như thất hồn lạc phách, chậm rãi đi về phía Minh Hà.

Hắn vừa định hành lễ thì bị Minh Hà ngăn lại. "Hồng Vân!

Bản tọa hỏi ngươi, Địa Phủ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Tại sao ta cảm giác không khí khác hẳn mọi ngày?

Chẳng lẽ đã xảy ra đại sự?" Minh Hà nhướng mày hỏi. "Haiz!" Hồng Vân thở dài một hơi nói: "Thánh Chủ a!

Người rốt cuộc cũng về rồi!

Quả thực đã xảy ra một chuyện kinh thiên động địa!

Việc này quá mức quỷ quyệt, thuộc hạ không biết phải nói từ đâu!

Thánh Chủ mau đến Phong Đô Đại Điện đi!

Tất cả thần quan Địa Phủ đều đang ở đó!" Minh Hà gật đầu, không nói gì, mang theo một bụng nghi vấn cùng Hồng Vân chậm rãi bước vào Phong Đô Đại Điện.

Thấy Minh Hà trở về, mọi người tự nhiên hân hỉ vạn phần, hướng về hắn hành đại lễ.

Chỉ là sau khi hành lễ xong, mọi người lại khôi phục vẻ mặt ủ rũ. "Hậu Thổ, rốt cuộc là có chuyện gì?" Minh Hà trầm giọng hỏi.

Hậu Thổ nhíu mày nói: "Diêm La Vương La Hầu hơn một tháng trước đột nhiên vô duyên vô cớ biến mất!

Các Thánh nhân Địa Phủ đã thôi diễn thiên cơ vô số lần, đều không tìm thấy ti hào tung tích của La Hầu!" Tiếp đó, nàng cắn môi, ủy khuất nói: "Chuyện này đều là trách nhiệm của Hậu Thổ, là do thiếp sơ suất mới tạo thành tình thế hiện nay, chàng muốn trách thì cứ trách một mình thiếp đi!" Minh Hà nhướng mày: "Việc này nói sau!

Có phải trách nhiệm của Hậu Thổ hay không, Minh Hà ta cũng sẽ không truy cứu!

Người một nhà không nói hai lời, ta và nàng hiện tại còn cần phân biệt rạch ròi sao?" Lời nói của Minh Hà khiến Hậu Thổ có một tia cảm động.

Vốn tưởng rằng Minh Hà sau khi về sẽ mắng mỏ một trận.

Dù sao La Hầu cũng là Diêm La Vương, một trong những thần quan quan trọng nhất của Địa Phủ!

Trước khi Minh Hà đi vào Hỗn Độn, Hậu Thổ từng thề thốt biểu thị một mình nàng tuyệt đối có thể quản lý tốt Địa Phủ, sẽ không xuất

hiện chút sai sót nào.

Nào ngờ Minh Hà vừa đi không bao lâu, đã xảy ra chuyện trọng đại như vậy.

Hậu Thổ quả thực tự trách không thôi.

Nhưng không ngờ Minh Hà lại khinh miêu đạm tả bỏ qua như thế.

Hậu Thổ ném cho Minh Hà ánh mắt cảm kích, u u mở miệng: "Lúc La Hầu hào vô chinh triệu biến mất, hắn đang cùng Hỗn Nguyên Lão Tổ uống rượu!

Hỗn Nguyên Lão Tổ là nhân chứng, việc này tốt nhất chàng nên tự mình hỏi hắn!" Minh Hà gật đầu, nhìn về phía Hỗn Nguyên Lão Tổ. "Hỗn Nguyên!

Bản tọa hỏi ngươi, lúc đó La Hầu rốt cuộc biến mất như thế nào?

Việc này sự quan trọng đại!

Ngươi phải đem tất cả những gì mình biết hào không ẩn giấu nói cho ta!

Biết chưa?" Minh Hà chính sắc nói.

Hỗn Nguyên Lão Tổ ngưng trọng đáp: "Thánh Chủ yên tâm!

Việc này thuộc hạ biết phi đồng tầm thường, đoạn nhiên sẽ không có chút nào ẩn giấu!" Tiếp đó, Hỗn Nguyên Lão Tổ đem chuyện La Hầu thất tung hôm ấy nhất ngũ nhất thập kể lại cho Minh Hà.

Hóa ra, hôm đó La Hầu rời khỏi Địa Phủ, đi đến nơi ở của Hỗn Nguyên Lão Tổ là Bão Độc Sơn.

Sau một hồi luận đạo, La Hầu tự cảm thấy thu hoạch rất nhiều, bèn hứng cao thải liệt cùng Hỗn Nguyên Lão Tổ nâng chén cạn ly.

Rượu quá ba tuần, La Hầu vẫn ôm vò rượu sướng khoái thống

ẩm.

Một vò rượu đã bị uống quá nửa.

Đột nhiên, cả người La Hầu biến mất không thấy tăm hơi.

Vò rượu rơi xuống đất vỡ tan tành.

Hỗn Nguyên Lão Tổ lúc đó không quá để ý, tưởng rằng La Hầu ẩn đi thân hình để trêu đùa.

Nhưng qua vài ngày, Hỗn Nguyên Lão Tổ phát giác không đúng, bắt đầu thôi diễn thiên cơ, nhưng thủy chung không đo được tung tích La Hầu.

Đại kinh thất sắc, hắn bèn bẩm báo việc này lên Hậu Thổ Nương Nương.

Hậu Thổ Nương Nương tự nhiên kinh ngạc vô cùng, bắt đầu tổ chức Huyền Quy, Hồng Vân, Thời Thần Đạo Nhân, Băng Thiên Đạo Nhân cùng các Thánh nhân Địa Phủ hợp sức thôi diễn thiên cơ để tìm kiếm tung tích La Hầu.

Vô nại đều không thu hoạch được gì, La Hầu kia giống như đã bốc hơi khỏi thiên địa Hồng Hoang, không để lại một chút dấu vết.

Việc này quá mức quỷ quyệt khó lường, cho nên các thần quan Địa Phủ mới tụ tập tại Phong Đô Đại Điện thương lượng đối sách.

Đáng tiếc mấy tháng trôi qua, y nguyên không có nửa điểm manh mối, làm mọi người lo sốt vó.

Chương 152

Trong thời gian đó, Hậu Thổ Nương Nương sợ hãi, cũng phái một số người của Địa Phủ đi Hồng Hoang đại địa âm thầm điều tra, tìm kiếm chút chu ti mã tích về sự thất tung của La Hầu.

Vô nại, toàn nhiên không có bất kỳ thu hoạch nào.

Minh Hà gật đầu, tiếp đó mở miệng nói: "Chuyện La Hầu thất tung, có bao nhiêu người biết?" Hậu Thổ Nương Nương túc mục nói: "Trừ những người đang có mặt tại đây, thiếp đều không nói cho ai khác!

Trong Địa Phủ, đám Âm binh từ Xiển Giáo, Nhân Giáo và Tây Phương Giáo cũng không biết chuyện!

Ngay cả Thông Thiên Giáo Chủ và đồ đệ của chàng là Tôn Ngộ Không, thiếp cũng chưa nói!" "Vì sao không nói?" Minh Hà tùy miệng hỏi.

Hậu Thổ Nương Nương nghiêm túc đáp: "Thiếp sợ lộ tin tức!

Tôn Ngộ Không hiện đang được Tây Phương Giáo thỉnh đi cung phụng như ông nội, con khỉ đó miệng mồm không che đậy, thiếp sợ hắn sẽ đem tin tức nói cho Tây Phương Nhị Thánh.

Còn về phần Thông Thiên Giáo Chủ, bởi vì môn hạ Tiệt Giáo đệ tử đông đảo, nếu Thông Thiên Giáo Chủ biết, nói cho đệ tử, đệ tử của hắn có khả năng đem tin tức báo cho Nguyên Thủy Thiên Tôn và Thái Thượng Lão Tử.

Về phần tại sao thiếp phải giữ bí mật chuyện La Hầu thất tung, chàng hẳn là biết rõ!" Minh Hà nghi vấn: "Tại sao phải giữ bí mật tin tức này?" Hậu Thổ Nương Nương ung dung đáp: "Bởi vì chàng không

có ở đây!

Nếu để đám túc địch ngày xưa như Tây Phương Nhị Thánh, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Thái Thượng Lão Tử biết Địa Phủ thiếu mất một Thánh nhân tọa trấn, e rằng bọn hắn sẽ lập tức liên hợp công phạt Địa Phủ!

Dù sao môn hạ đệ tử của bọn hắn đều bị bắt làm Âm binh a!" Minh Hà gật đầu, hắc hắc cười một tiếng: "Nói rất đúng!

Không hổ là hiền nội trợ của Minh Hà ta!" Hậu Thổ Nương Nương mặt nóng lên: "Đây là việc trong bổn phận của Hậu Thổ!" Băng Thiên Đạo Nhân lạnh lùng nói: "Thánh Chủ, La Hầu thất tung đã nhiều ngày, việc này quá mức phỉ di sở tư.

Dám hỏi Thánh Chủ tiếp theo có dự định gì?" Minh Hà chính sắc nói: "Chư vị yên tâm!

Kể từ khi Minh Hà ta trở về, việc này ta định nhiên sẽ tra cho ra ngô ra khoai!

Bất kể La Hầu biến mất như thế nào, đi đến nơi đâu, Bản tọa đều sẽ đem hắn hào phát vô tổn tìm về!" Lời này vừa nói ra, mọi người đều vui vẻ ra mặt.

Không ai không biết sự cường đại của Minh Hà!

Chỉ cần Minh Hà ra tay, nhất định sẽ có cách!

Thời Thần Đạo Nhân bỗng nhiên nói: "Thánh Chủ, chuyện La Hầu thất tung có cần phong tỏa tin tức trong Hồng Hoang không?

Bởi vì thuộc hạ cảm thấy việc này trọng đại, chung quy giấy không gói được lửa, sẽ bị chúng sinh linh Hồng Hoang biết được!" Minh Hà phất phất tay, ngạo nhiên nói: "Đã có Bản tọa ở đây, việc này không cần giữ bí mật!

Cứ để cho đám Thái Thượng biết, mượn bọn hắn một trăm cái gan, xem bọn hắn có dám đến Địa Phủ làm càn hay không!" Không bao lâu sau, Thông Thiên Giáo Chủ và Tôn Ngộ Không đều chạy đến Phong Đô Đại Điện.

Sau một hồi giải thích, hai người mới biết La Hầu đã thất tung nhiều ngày.

Đối với nguyên nhân La Hầu thất tung, mọi người mồm năm miệng mười, nhiệt nhiệt nháo nháo thảo luận.

Hồng Vân thở ra nói: "Thánh Chủ, việc này chẳng lẽ có quan hệ với Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh?" Minh Hà nhướng mày: "Sao lại thấy như thế?" Hồng Vân ung dung nói: "Hồng Hoang ai mà không biết, đám Thái Thượng, Nguyên Thủy vốn là tử đối đầu với Địa Phủ ta.

Bọn hắn xử tâm tích lự, không ngày nào là không muốn đem đệ tử của mình từ Địa Phủ về!" Lời của Hồng Vân làm mọi người trong điện như ong vỡ tổ, bàn tán xôn xao.

Bọn họ cảm thấy khả năng này cực lớn!

Bởi vì Thái Thượng, Nguyên Thủy đã dăm ba lần chịu thiệt trong tay Minh Hà, ngay cả đệ tử cũng bị bắt làm Âm binh.

Muốn trong lòng bọn hắn không có một tia phẫn uất là không thể nào.

Việc này cực có khả năng do bọn hắn làm, mục đích là để xả cơn giận.

Tôn Ngộ Không tức giận đến mức vò đầu bứt tai, phẫn nộ nói: "Đáng chết!

Để Lão Tôn đánh lên Linh Sơn, tìm hai lão thất phu Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn hỏi cho ra lẽ!" Hồng Vân tính cách lão hảo nhân đã ăn sâu

vào xương tủy, tự nhiên không kiến nghị khi sự tình chưa điều tra rõ ràng mà đã trực tiếp đi Tây Phương Giáo gây chuyện.

Hồng Vân nhanh chóng nói: "Thánh Chủ!

Việc này khi chưa rõ ngọn ngành, thuộc hạ cảm thấy không nên khinh cử vọng động!" Minh Hà cảm thấy Hồng Vân nói có lý, mới trầm giọng bảo: "Ngộ Không, chớ có hồ nháo!

Khi sự tình chưa có manh mối, không được khinh cử vọng động!" Tôn Ngộ Không tuy trời không sợ đất không sợ, nhưng đối với vị sư phụ này lại vô cùng kính sợ.

Nếu Minh Hà bảo đi hướng Đông, hắn tuyệt đối không dám đi hướng Tây.

Tuy trong lòng không vui, Tôn Ngộ Không tạm thời từ bỏ ý định đi tìm Tây Phương Nhị Thánh tính sổ.

Đế Giang đứng ra, quát lớn: "Thánh Chủ, việc này không cần điều tra, trực tiếp đem Thái Thượng, Nguyên Thủy và Tây Phương Nhị Thánh tru sát là xong!" Đám người trên đại điện kinh ngạc vạn phần, không hiểu vì sao Đế Giang lại bạo lệ khát máu như vậy.

Minh Hà nhướng mày: "Tại sao không hỏi đúng sai, lại trực tiếp đem bọn họ đánh giết?" Đế Giang lệ thanh nói: "Nếu Địa Phủ chúng ta trực tiếp đi hỏi mấy kẻ đó, bọn hắn nhất định sẽ chết không thừa nhận!

Chi bằng đem bọn hắn từng người tru sát, không chừng La Hầu sẽ trở về!

Vạn nhất bọn hắn dùng tà thuật thần thông thì sao?

Chỉ có bọn hắn chết hết, tà thuật thần thông trên người La Hầu mới tự động phá giải, La Hầu mới có thể nguyên vẹn trở về!" "Ta tán thành!

Dù sao mấy kẻ đó đều không phải chim tốt gì, việc này cực có khả năng do bọn hắn làm!" Cộng Công trực tiếp đứng ra, tán đồng cách nói của Đế Giang.

Minh Hà bình tĩnh hỏi: "Nếu giết nhầm thì sao?" Đế Giang khinh thường nói: "Giết nhầm thì giết nhầm!

Mấy kẻ đó vốn là địch nhân của Địa Phủ, chết càng tốt!" Hồng Vân hít sâu một hơi lãnh khí.

Cũng quá coi rẻ nhân mạng rồi!

Không phải việc quân tử nên làm!

Hồng Vân trực tiếp quỳ xuống trước mặt Minh Hà: "Thánh Chủ a!

Việc này vạn vạn không thể!

Nếu không có chứng cứ xác thực, mạo muội đánh giết e rằng sẽ làm nguội lạnh lòng tin của chúng sinh linh Hồng Hoang!

Sẽ khiến chúng sinh cảm thấy người Địa Phủ khát máu thành tính, lạm sát vô tội.

Như vậy, Địa Phủ ngày sau làm sao lập túc tại Hồng Hoang?

Những kẻ có chí sĩ ai còn dám gia nhập Địa Phủ, tử tâm tháp địa hiệu lực vì Địa Phủ đây?" Thông Thiên Giáo Chủ cũng đứng ra, nheo mắt nói: "Thánh Chủ, Thông Thiên ta cũng cảm thấy việc này không thể làm!

Đợi sự tình tra rõ ràng rồi hạ định đoạt cũng không muộn!" Nếu việc này chỉ quan hệ đến Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn, Thông Thiên Giáo Chủ đoạn nhiên sẽ không xuất đầu cầu tình.

Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn chết thì chết, chẳng liên quan gì đến hắn.

Nhưng việc này lại liên quan đến Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Tuy Thông Thiên và hai người kia sớm đã xé rách da mặt, luôn trong trạng thái kiếm bạt nỗ trương, nhưng dù sao Tam Thanh từng cùng chung vinh nhục, Thông Thiên vẫn giữ lại một tia thiện niệm.

Náo loạn thì náo loạn, nếu Thái Thượng và Nguyên Thủy thực sự chết vì sự chỉ trích mạc hư hữu, Thông Thiên tuyệt đối sẽ cảm thấy áy náy. "Việc này, các ngươi thấy sao?" Minh Hà nhìn quanh một vòng, ung dung hỏi. "Sư phụ!

Lão Tôn nghe người!" Tôn Ngộ Không tranh đáp trước.

Hậu Thổ Nương Nương nhu thanh nói: "Việc này thiếp cũng nghe chàng!" "Mọi việc xin Thánh Chủ làm chủ!" Băng Thiên Đạo Nhân, Hỗn Nguyên Lão Tổ và những người khác đều đồng thanh đáp.

Minh Hà gật đầu: "Việc này không nên nóng vội, làm rõ nguyên ủy mới tốt!

Đợi Bản tọa thôi diễn thiên cơ, tử tế tính toán một phen!

Chưa làm rõ sự thực, chuyện mạo muội đánh giết Thái Thượng, Nguyên Thủy chớ có nhắc lại!" Đế Giang, Cộng Công tuy trong bụng không phục, nhưng ngại uy nghiêm của Minh Hà, cũng không dám nhiều lời.

Lấy ra Đạo Vận Tỏa, Minh Hà hai mắt khẽ nhắm, bắt đầu thôi diễn thiên cơ, tìm kiếm hạ lạc của La Hầu.

Không bao lâu sau, trên mặt Minh Hà lộ ra một tia cười khổ.

Hắn đã biết vì sao La Hầu vô duyên vô cớ biến mất.

Nguyên nhân chủ yếu xuất phát từ việc Minh Hà đi thám hiểm hắc sắc cự tháp trong động phủ Ma Viên.

Hóa ra, lúc đó La Hầu bị Hồng Quân và Dương Mi liên hợp sát hại ở quá khứ.

Điều này dẫn đến cái chết của La Hầu trong hiện tại ở Hồng Hoang.

Chuyện này không khó lý giải!

Bởi vì lúc Minh Hà đi đến nơi đó, bản thân nó nằm trong loạn lưu thời gian trường hà.

Hắn đã gặp La Hầu của quá khứ.

La Hầu quá khứ chết rồi, La Hầu của tương lai tự nhiên cũng không còn tồn tại!

Chương 153

Để nghiệm chứng suy đoán của mình, Minh Hà mở miệng hỏi Thời Thần Đạo Nhân: "Thời Thần, ngươi là Thời Gian Ma Thần.

Bản tọa hỏi ngươi, nếu có người dùng Thời Gian Pháp Tắc đưa một người về thời đại quá khứ, nếu người đó giết chết bản thể quá khứ của kẻ kia, vậy có phải dù kẻ kia đang sống ở thời đại hiện tại cũng sẽ vô duyên vô cớ biến mất không?" "Ý gì cơ?" Thời Thần Đạo Nhân bị hỏi đến ngơ ngác như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, hoàn toàn mộng bức.

Mọi người cũng đại hoặc bất giải, đều chăm chú nhìn Minh Hà và Thời Thần đối thoại.

Bởi vì bọn họ cảm thấy Minh Hà không thể nào hỏi tùy tiện như vậy.

Rất có khả năng sự biến mất của La Hầu có liên quan đến chuyện này!

Minh Hà nhún vai: "Có khả năng ta giải thích không rõ, ta nói chi tiết lại một lần nữa nhé!

Ta lấy ví dụ đi!

Giả sử nếu ngươi có thể dùng Thời Gian Pháp Tắc đưa ta về thời đại hỗn độn trước khi Bàn Cổ khai thiên, nếu ta đến thời đại đó và giết chết chính mình trong quá khứ, vậy thì ta của hiện tại còn có thể tồn tại không?" Thời Thần Đạo Nhân nhướng mày: "Cái này thuộc hạ làm không được a!

Muốn dùng Thời Gian Pháp Tắc đưa một sinh linh về thời đại quá khứ, nhất định phải là Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh mới được!" Minh

Hà không vui nói: "Ta biết hiện tại ngươi làm không được, đừng nói là ngươi, ta hiện tại cũng làm không được!

Ta chỉ luận sự, hỏi xem có khả năng đó hay không thôi!" Thời Thần Đạo Nhân hãm nhập trầm tư, hồi lâu mới mở miệng: "Theo cách nói vừa rồi, nếu ngài đi về thời đại Bàn Cổ khai thiên, giết chết ngài của thời đại đó!

Vậy thì ngài của hiện tại định nhiên sẽ không tồn tại nữa!

Bởi vì ý chí Hỗn Độn Thiên Đạo trường tồn, bất kỳ sinh linh nào cũng không thể như nước không nguồn mà tồn hoạt!" Minh Hà gật đầu, biểu thị đã hiểu. "Hít!

Chẳng lẽ Thánh Chủ, nguyên nhân La Hầu thất tung có quan hệ với việc này sao?" Thời Thần Đạo Nhân hậu tri hậu giác kinh thán nói.

Lời này vừa ra, mọi người đều hít sâu một hơi lãnh khí.

Một trận tê dại da đầu.

Sự tình như vậy quá mức phỉ di sở tư, dùng từ kinh thế hãi tục cũng không quá.

Thông Thiên kinh ngạc há to miệng, mắt trừng lớn như chuông đồng, cấp tốc phát vấn: "Thánh Chủ!

Việc này cụ thể là như thế nào?

Mong người có thể báo cho biết!" "Đúng a!

Tại sao Diêm La Vương lại ly kỳ thất tung, mong Thánh Chủ mau nói cho chúng tôi!" "Thánh Chủ!

Cầu người nói nhanh đi!" "Sư phụ!

Lão Tôn cũng hiếu kỳ, kể cho con nghe với!" Người trong đại điện ồn ào không thôi, nhao nhao mở miệng.

Minh Hà nhướng mày, hướng về phía dưới giơ tay lên, rồi hạ xuống, ý bảo chớ có ồn ào.

Quả nhiên, trong điện lập tức an tĩnh lại, tịch tĩnh đến mức tiếng kim rơi cũng có thể nghe thấy, trên mặt mọi người đều lộ ra thần sắc chờ mong, hy vọng sớm biết đáp án.

Minh Hà ngưng trọng nói: "Việc này phải bắt đầu từ lúc ta đi vào sâu trong Hỗn Độn tìm kiếm Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng.

Hôm đó ta chịu sự chỉ dẫn của Tạo Hóa Ngọc Vũ Điệp, vô ý đạp nhập vào động phủ Ma Viên trong loạn lưu thời gian trường hà!

Tại đó, ta may mắn có được Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, cũng gặp được Hồng Quân, La Hầu và Dương Mi của thời đại trước khi Bàn Cổ khai thiên..." Minh Hà kể rất chậm, mọi người đều nghe rất kỹ, không bỏ sót một chữ.

Cuối cùng Minh Hà kể xong, thở dài một hơi, chờ đợi mọi người đặt câu hỏi.

Đám thần quan Địa Phủ im lặng không nói, trong lòng lại kinh hãi không tên.

Nguyên nhân La Hầu thất tung cuối cùng cũng tìm ra!

Nếu không phải Minh Hà đột nhiên nhắc tới việc này, ai có thể ngờ La Hầu lại biến mất theo một cách ly kỳ như vậy!

Chỉ là căn cứ theo lời Thời Thần Đạo Nhân vừa rồi, chẳng phải đại biểu La Hầu vĩnh viễn tiêu vong trong thiên địa Hỗn Độn, vĩnh viễn không còn khả năng trở về nữa sao?

Băng Thiên Đạo Nhân ưu tâm xung xung nói: "Thời Thần!

La Hầu chết ở thời đại trước khi Bàn Cổ khai thiên, há chẳng phải giống hệt như đã chết rồi sao?" Thời Thần Đạo Nhân ảm đạm nói:

"Đích xác là như vậy!

Haiz!

La Hầu đạo hữu chết quá oan uổng!" Trong nháy mắt, mọi người lại trở nên trầm mặc bất ngữ.

Địa Phủ cứ thế mạc danh kỳ diệu tổn thất một viên đại tướng, trong lòng ai cũng không dễ chịu.

Hậu Thổ Nương Nương dường như cảm giác được cảm xúc đê trầm bi thương của mọi người.

Nói thật, giờ phút này Hậu Thổ cũng khó chịu, cảm thấy việc này khó mà chấp nhận.

La Hầu là người đầu tiên gia nhập đội ngũ thần quan Địa Phủ, tại quả vị Diêm La Vương vẫn luôn căng căng nghiệp nghiệp, nhậm lao nhậm oán.

Hắn một đường chứng kiến thế lực Địa Phủ phi tốc trỗi dậy trong Hồng Hoang.

Nếu ngay cả nguyên lão như La Hầu cũng chết bất minh bất bạch như vậy, e rằng sẽ tạo thành ảnh hưởng tiêu cực khó lường đối với các thần quan khác.

Nhất thời, Hậu Thổ Nương Nương cũng sầu khổ vô cùng.

Tuyệt đối không thể như vậy!

Không thể cứ thế từ bỏ La Hầu!

Người của Địa Phủ ta, một cái cũng không thể thiếu!

Hậu Thổ Nương Nương ruột gan rối bời, biện pháp duy nhất hiện tại là cầu cứu Minh Hà.

Trong lòng nàng, Minh Hà tự nhiên là vô sở bất năng.

Chút chuyện nhỏ này chắc không làm khó được chàng chứ?

Hậu Thổ Nương Nương kỳ vọng nói: "Minh Hà!

Địa Phủ chúng ta tuyệt không thể thiếu La Hầu, mong chàng nghĩ cách để La Hầu trọng quy Địa Phủ!" "Đúng a!

Cầu Thánh Chủ nghĩ cách!

Trọng tân đem La Hầu tìm về!" Nghe Hậu Thổ đã suất tiên biểu thái, những người khác cũng nhịn không được phụ họa theo.

Minh Hà hãm nhập trầm tư.

Kể từ khi La Hầu tử vong, ngay cả nguyên thần cũng tiêu vong rồi.

Như vậy đại biểu La Hầu tuyệt vô khả năng được cứu sống!

Đám môn nhân Địa Phủ này đúng là ra cho Minh Hà một cái đại nan đề a!

Nhất thời, Minh Hà có cảm giác tiến thoái lưỡng nan, uất kết không thôi.

Nếu Minh Hà minh xác bảo mọi người là không làm được, e rằng sẽ khiến họ lạnh lòng.

Phải làm sao cho tốt đây?

Khổ khổ tư tác hồi lâu, Minh Hà cuối cùng cũng nghĩ ra một ý tưởng hay!

Hắn nhớ tại hắc sắc cự tháp trong động phủ Ma Viên từng đoạt được một kiện Hỗn Độn Linh Bảo tên là Tụ Linh Trản.

Công dụng lớn nhất của Tụ Linh Trản là có thể triệu hồi một tia tinh phách của sinh linh tại địa điểm tử vong, sau đó phục sinh kẻ đó.

Tuy pháp bảo này có hạn chế, chỉ có thể phục sinh sinh linh tử

vong trong vòng một trăm vạn năm.

Nhưng La Hầu trong hắc sắc cự tháp kia mới chết được mấy trăm năm, khẳng định có thể phục sinh!

Nghĩ đến đây, Minh Hà giãn đôi lông mày, tâm lý uất muộn vừa rồi quét sạch sành sanh.

Minh Hà chính sắc nói: "Chư vị chớ hoảng, việc này Bản tọa tự có biện pháp!

Đợi ít ngày nữa ta sẽ lại đi động phủ Ma Viên một chuyến, đem La Hầu phục sinh!" Lời Minh Hà nói ra tự nhiên không ai hoài nghi.

Bọn họ đều biết, nếu việc này ngay cả Minh Hà cũng không làm được, thì trong Hồng Hoang e rằng không ai có thể làm!

Chuyện La Hầu tạm thời cáo một đoạn lạc, có lời hứa của Minh Hà, mọi người đều yên tâm, không còn xoắn xuýt nữa.

Hậu Thổ Nương Nương u u nói: "Đúng rồi, để phòng ngừa tin tức La Hầu biến mất bị lộ, thiếp đã để Hỗn Nguyên Lão Tổ liên thủ thiết hạ Phong Thiên Đại Trận tại Địa Phủ.

Đại trận này có thể ngăn trở Thánh nhân thôi diễn thiên cơ đối với Địa Phủ.

Chương 154

Đã hiện tại không sao rồi, đại trận có cần triệt đi không?" Minh Hà nghĩ một lúc mới mở miệng: "Triệt đi!

Hiện nay toàn nhiên không có gì cần thiết phải giấu diếm!

Đám Thánh nhân kia muốn thôi diễn thiên cơ, mưu tính Địa Phủ ta thì cứ tùy tiện!

Không có việc gì thì tốt, nếu thực sự tính kế lên đầu Địa Phủ, Minh Hà ta định nhiên sẽ không tha cho bọn hắn!" Được lệnh của Minh Hà, Hỗn Nguyên Lão Tổ cùng Thời Thần Đạo Nhân trực tiếp xuất thủ giải trừ Phong Thiên Đại Trận đang bao trùm Địa Phủ.

Minh Hà phất tay, ý bảo mọi người có thể lui xuống.

Hỗn Nguyên Lão Tổ và những người khác không nhiều lời, trực tiếp lui đi. "Hậu Thổ, nàng ở lại!" Minh Hà thản nhiên nói.

Hậu Thổ ngẩn ra, khoan thai đi về phía Minh Hà.

Minh Hà cười ha hả: "Nương tử của ta, ta đi vào Hỗn Độn lâu như vậy, nàng có nhớ phu quân không?" Hậu Thổ đỏ bừng mặt, xấu hổ mắng yêu: "Mới có mấy trăm năm thôi, đối với người tu đạo chúng ta, bạch câu quá khích, chuyển thuấn tức thệ, ta có gì mà phải nhớ?" Minh Hà cười khan: "Chớ có khẩu thị tâm phi!" Đúng lúc này, Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên đi mà quay lại, lại bước vào Phong Đô Đại Điện.

Hóa ra Thông Thiên Giáo Chủ đi ra chưa được bao lâu, đột nhiên nhớ tới hậu lễ chuẩn bị cho Minh Hà còn chưa tặng!

Vì thế, hắn mới quay lại.

Vừa vào Phong Đô Đại Điện, Thông Thiên Giáo Chủ lập tức cảm

thấy xấu hổ không thôi.

Người ta hai vợ chồng đang liếc mắt đưa tình, mình lại mạo thất xông vào!

Thông Thiên Giáo Chủ kiên trì nói: "Thánh Chủ, đã người cùng Hậu Thổ Thánh nhân có chuyện quan trọng thương lượng, vậy đợi Thánh Chủ rảnh rỗi Thông Thiên ta sẽ lại bái yết!" Nhìn Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên không mời mà đến đứng bên cạnh, Hậu Thổ Nương Nương cảm giác tai nóng lên.

Minh Hà ngược lại không sao cả, thản nhiên tự nhược nói: "Không sao!

Không cần tị hiềm!

Có việc gì, cứ nói!" Thông Thiên Giáo Chủ cười khan vài tiếng, trực tiếp lấy ra một cái hộp chạm rồng khắc phượng đưa cho Minh Hà.

Hắn cười nói: "Thánh Chủ!

Lần này từ sâu trong Hỗn Độn bình an trở về, Thông Thiên ta tự nhiên vui mừng khôn xiết!

Lần trước đến bái yết Thánh Chủ, ta đặc địa chuẩn bị một chút quà mọn.

Chút lòng thành, bất thành kính ý.

Mong Thánh Chủ có thể nhận lấy!" Minh Hà sửng sốt tại chỗ.

Thông Thiên Giáo Chủ này cũng tâm tư linh hoạt phết, biết nịnh nọt Minh Hà, để cầu địa vị của Thông Thiên và đệ tử Tiệt Giáo tại Địa Phủ luôn vững chắc.

Nghĩ đoạn, Minh Hà mở hộp ra.

Bên trong là cây Kim Phượng Trâm của Thông Thiên Giáo Chủ.

Kim Phượng Trâm nãi là Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo, là một trong số ít pháp bảo mà Thông Thiên Giáo Chủ có thể lấy ra được lúc này.

Không ngờ Thông Thiên Giáo Chủ lại chịu chơi như vậy!

Chỉ là vật này đối với Minh Hà nửa điểm tác dụng cũng không có.

Khu khu một kiện Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi, không lọt nổi vào pháp nhãn của Minh Hà!

Hiện nay trong tay Minh Hà quang Hỗn Độn Chí Bảo và Hỗn Độn Linh Bảo đã có mấy món, tự nhiên cũng không coi trọng Kim Phượng Trâm.

Minh Hà không vui nói: "Kim Phượng Trâm cũng là pháp bảo tùy thân hiếm có của Thông Thiên ngươi!

Vật này tuy tốt, nại hà Bản tọa dùng không được a!

Thu về đi!" Vừa nói, Minh Hà vừa đặt cái hộp nhỏ đựng Kim Phượng Trâm lên án đài sau lưng. "....." Thông Thiên Giáo Chủ ngẩn người, hắn đã chuẩn bị sẵn tâm lý đại xuất huyết, ai ngờ Minh Hà lại chướng mắt.

Quả thực làm Thông Thiên Giáo Chủ uất muộn vô cùng.

Đang định thu hồi đồ vật, Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên sững lại.

Minh Hà vẻ mặt hồ nghi quay đầu lại nhìn, lại phát hiện không biết từ lúc nào Hậu Thổ Nương Nương đã cài cây Kim Phượng Trâm kia lên mái tóc đen nhánh.

Kim Phượng Trâm kim quang bảo khí, cổ điển khí phái, càng tôn lên vẻ ung dung hoa quý của khuôn mặt Hậu Thổ.

Minh Hà nhất thời cư nhiên nhìn đến mê mẩn, ngay cả ánh mắt

cũng có chút đờ ra.

Hậu Thổ Nương Nương ngại ngùng nói: "Có thể giữ lại không?

Coi như là quà Minh Hà tặng thiếp được không?" Haiz!

Minh Hà cũng cảm thấy uất muộn vô cùng.

Minh Hà một lòng muốn làm một Địa Phủ Chi Chủ hai bàn tay trắng thanh cao!

Vô nại địch không lại gió bên gối của Hậu Thổ a!

Thôi được rồi!

Thỏa mãn tâm nguyện nho nhỏ này của nàng vậy!

Nghĩ đến đây, Minh Hà mới mở miệng nói: "Đã như vậy, lễ vật của ngươi Minh Hà ta nhận!

Đa tạ mỹ ý của ngươi, Bản tọa sẽ ghi nhớ phần ân tình này!" Lễ vật tặng được, Thông Thiên Giáo Chủ tự nhiên đại hỉ quá vọng.

Hắn cười ha hả nói: "Không ngờ Hậu Thổ Nương Nương lại thích món quà này, vậy là tốt rồi!" Tặng quà xong, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không có lý do gì ở lại nữa.

Hắn cũng là người biết điều, biết Minh Hà và Hậu Thổ có chuyện riêng muốn nói.

Rất nhanh, Thông Thiên Giáo Chủ cáo từ rời đi.

Phong Đô Đại Điện rộng lớn vô biên giờ khắc này lại chỉ còn lại Minh Hà và Hậu Thổ.

Minh Hà ánh mắt chớp động nói: "Nàng biết Minh Hà ta có năng lực sưu tập thần hồn đại năng từ trong Hỗn Độn, dẫn nhập vào Địa Phủ làm thần quan chứ?" Hậu Thổ Nương Nương lẩm bẩm: "Việc này thiếp tự nhiên biết rõ!

Kỳ quái thật, chàng đột nhiên nhắc tới chuyện này, là có ý gì?" Minh Hà hắc hắc cười hai tiếng, nửa ngày mới nói: "Nếu ngày sau ta ở trong Hỗn Độn tìm được thần hồn của Yêu Tộc đại năng, ví dụ như Đế Tuấn, Đông Hoàng, những đại năng đã từng vẫn lạc, rồi dẫn nhập vào Địa Phủ hiệu lực cho ta thì sao?" Lời này vừa thốt ra, khuôn mặt đang nhu tình tựa thủy, cười tươi như hoa của Hậu Thổ lập tức trở nên lạnh như băng sương.

Nàng nhíu mày nộ quát: "Nếu Đế Tuấn, Đông Hoàng dám bước vào Địa Phủ ta, Hậu Thổ ta tất sát bọn chúng!" Minh Hà chẳng qua là muốn ném đá dò đường trước, cho Hậu Thổ một sự chuẩn bị tâm lý.

Dù sao Minh Hà sớm đã tìm được hồn phách Đông Hoàng Thái Nhất trong Hỗn Độn, còn để hắn làm Yêu Tướng tại U Minh Huyết Hải.

Vốn định tìm thời gian thích hợp ngả bài với Hậu Thổ Nương Nương, nhưng không ngờ phản ứng của nàng lại lớn như vậy!

Thôi được rồi!

Tích oán giữa Yêu Tộc và Vu Tộc đã lâu, cừu hận trong thời gian ngắn khó mà tiêu trừ.

Sự tình đến nước này, chỉ có thể tạm thời để Đông Hoàng Thái Nhất chịu thiệt thòi, cứ ẩn nấp mãi trong U Minh Huyết Hải không ra ngoài là được.

Như vậy, Hậu Thổ Nương Nương không nhìn thấy, tự nhiên cũng sẽ không phát sinh chuyện khó lường.

Minh Hà gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Hai người lại trò chuyện một lúc, Hậu Thổ mới rời đi.

Minh Hà truyền âm cho Tôn Ngộ Không, bảo hắn đến Phong Đô Đại Điện gặp mặt.

Rất nhanh, Tôn Ngộ Không đã tới nơi. "Sư phụ!

Dám hỏi người triệu hoán đồ nhi đến là có việc gì?" Tôn Ngộ Không quỳ lạy nói.

Minh Hà trầm giọng hỏi: "Gần đây ngươi tu hành thế nào?

Có giải đãi không?" Tôn Ngộ Không khổ não nói: "Sư phụ, đồ nhi hiện tại đã là Chuẩn Thánh đỉnh phong, tự nhiên chưa từng giải đãi, đồ nhi vẫn luôn dốc lòng suy nghĩ, muốn đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Vô nại luôn cảm thấy thiếu một chút khế cơ, thủy chung không cách nào đột phá a!

Cầu sư phụ chỉ cho đồ nhi một con đường sáng!" Minh Hà chính sắc nói: "Từ Chuẩn Thánh đỉnh phong muốn đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, đích xác như thiên kiếp khó vượt qua!

Không đơn giản chỉ là vấn đề nghị lực, mà còn cần một chút cơ duyên.

Chớ có quá chấp nhất, chỉ cần một lòng vấn đạo, kiên trì không ngừng, đợi cơ duyên đến, tự nhiên sẽ đột phá Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" "Vâng!

Chương 155

Đệ tử đã hiểu!" Tôn Ngộ Không cung kính đáp.

Nói xong, Minh Hà tùy tay điểm một cái, từng tia sáng vàng như mưa bụi, giống như đom đóm trong không trung dũng mãnh cấp tốc chui vào đầu Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không kinh hãi nói: "Sư phụ, ...?" Minh Hà đạm nhiên: "Trước chớ kinh khủng, tử tế cảm ngộ một phen!" Tôn Ngộ Không đem toàn bộ tâm thần trầm tẩm trong đó.

Hồi lâu sau, hắn mở mắt ra, kích động nói: "Sư phụ!

Cư nhiên là công pháp tu hành Đấu Chi Pháp Tắc và thần thông Ma Viên Hỗn Độn Công!

Quá tốt rồi!

Có những công pháp và thần thông này, Lão Tôn tất tâm nghiên cứu một phen, định năng đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!

Đa tạ sư phụ!

Đem công pháp và thần thông thượng hảo hạng bậc nhất truyền cho con, Lão Tôn định không phụ kỳ vọng của sư phụ, sớm ngày đạt tới cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Tôn Ngộ Không hướng về Minh Hà tam bái cửu khấu.

Minh Hà gật đầu, tùy miệng nói: "Công pháp tu hành Đấu Chi Pháp Tắc chỉ cần tu luyện đại thành, cơ duyên vừa đến, định nhiên có thể Dĩ Lực Chứng Đạo, thành tựu quả vị Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên!" Tôn Ngộ Không hưng phấn không thôi hỏi: "Nếu đến lúc đó con thực sự thành Thánh, thực lực có thể vượt qua hai lão già Chuẩn

Đề và Tiếp Dẫn không?" Minh Hà cười vài tiếng, không vui nói: "Ngộ Không, ngươi nên biết, Thánh nhân Dĩ Lực Chứng Đạo so với Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn thành thánh bằng công đức, tự nhiên lợi hại hơn ngàn lần, trăm lần!

Không chỉ thực lực có thể thắng, mà còn có thể hoàn toàn điếu đánh bọn hắn!" "Diệu a!" Tôn Ngộ Không nhảy cẫng lên, hoan hô nói, "Con nhịn hai lão già Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề kia lâu lắm rồi!

Nếu Lão Tôn thành tựu Thánh nhân quả vị, việc đầu tiên muốn làm là trói hai tên đó lại, sau đó hung hăng chà đạp một trận!" Minh Hà lắc đầu, vẻ mặt dở khóc dở cười.

Con khỉ này, vẫn là bộ dáng kiêu trương bá đạo như cũ.

Bất quá rất chân tính tình!

Minh Hà thích!

Bởi vì bản thân Minh Hà cũng như vậy!

Nhìn ai không sướng, trực tiếp không nói hai lời đánh tới!

Không kiêu trương, không phải Minh Hà!

Minh Hà chính là bá đạo như thế!

Tôn Ngộ Không nhảy nhót lung tung một hồi, mới đột nhiên kinh sá nói: "Sư phụ!

Tại sao Lão Tôn cảm thấy công pháp Đấu Chi Pháp Tắc và thần thông Ma Viên Hỗn Độn Công lại hợp với con như vậy?

Giống như được đo ni đóng giày cho con vậy!" Minh Hà cười không nói.

Người sáng tạo ra những công pháp thần thông này là lão tổ tông Hỗn Độn Ma Viên của ngươi, đương nhiên là hợp vô cùng rồi.

Chỉ là chuyện này Minh Hà cũng không định nói cho Tôn Ngộ Không biết.

Giữ lại một phần thần bí vẫn tốt hơn!

Nếu chuyện gì cũng tường tận nói cho người khác, vậy thì quá mất thú vị!

Tôn Ngộ Không có chút uất muộn nói: "Sư phụ!

Có một việc gần đây Lão Tôn khá phiền não, mong sư phụ có thể giải hoặc cho con!" "Chuyện gì?

Trực tiếp nói đi!" Minh Hà chậm rãi bảo.

Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai: "Hai lão già Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn cứ gọi Lão Tôn đến Tây Phương Giáo, lúc thì bảo Bát Giới rất nhớ con!

Lúc thì lại bảo Lão Tôn có nhân quả duyên phận không thể cắt đứt với Tây Phương Giáo.

Đệ tử phiền não không thôi, đành phải đến Tu Di Linh Sơn ở vài ngày!

Kỳ thực Lão Tôn một chút cũng không muốn đến cái nơi quỷ quái đó, bất quá ngại tình diện mới đi thôi!

Sư phụ, lần sau con có nên minh xác cự tuyệt hai lão già Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không?" Minh Hà u u mở miệng: "Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn Đạo Nhân mời ngươi đến Tây Phương đại địa, có cho ngươi chỗ tốt gì không?" Tôn Ngộ Không gật đầu, đáp: "Có!

Cho không ít bảo bối tốt!

Nếu không phải nể mặt mấy bảo vật đó, đánh chết Lão Tôn cũng sẽ không đến Tây Phương đại địa!" Minh Hà cười như không cười nói: "Đúng là con khỉ ngốc!

Đã người ta Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn đều cho không ít bảo bối tốt!

Vậy thì có gì mà oán trách!

Sau này chỉ cần Chuẩn Đề và Tiếp Dẫn hứa hẹn cho bảo vật mà ngươi vừa mắt, cứ việc lấy, trực tiếp đi là được!

Đợi đến khi đem bảo bối của Tây Phương Giáo đều thu vào trong túi, Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn không còn bảo bối để tặng, tự nhiên sẽ không mời ngươi đến Tây Phương đại địa nữa!

Như thế, phiền não của ngươi chẳng phải tự công tự phá sao?" Tôn Ngộ Không mặt mày hớn hở: "Diệu a!

Sư phụ ngài thật thánh minh, Lão Tôn lại không nghĩ đến điều này!" Tôn Ngộ Không sau khi nhận được thần thông và công pháp, vui vẻ chạy đi Huyết Hải bận rộn tu luyện.

Minh Hà thấy vậy, cũng trở về đạo tràng U Minh Huyết Hải. "Thánh Chủ!

Ngài đã về?" Đông Hoàng Thái Nhất hướng về Minh Hà ôm quyền nói.

Minh Hà bất lộ thanh sắc gật đầu.

Đông Hoàng Thái Nhất mặt lộ vẻ khó xử, bộ dạng muốn nói lại thôi.

Minh Hà nhướng mày: "Có chuyện gì, trực tiếp nói đi!" Đông Hoàng Thái Nhất gãi đầu, than thở: "Thánh Chủ, có thể hay không chuẩn hứa cho thuộc hạ đi Hồng Hoang một chuyến?" Minh Hà sững người.

Thật là sợ cái gì đến cái đó!

Không ngờ Đông Hoàng Thái Nhất lại đòi đi Hồng Hoang đại địa một chuyến.

Minh Hà dám khẳng định, nếu Đông Hoàng Thái Nhất hiện thân ở Hồng Hoang, nhất định sẽ có người lập tức truyền tin cho Hậu Thổ.

Đến lúc đó Hậu Thổ tất nhiên sẽ cùng Đế Giang, Cộng Công liên thủ chém giết Đông Hoàng Thái Nhất.

Minh Hà không vui nói: "Không phải đang ở yên trong Huyết Hải rất tốt sao?

Tại sao đột nhiên muốn đi Hồng Hoang đại địa?

Chẳng lẽ nhớ người trong lòng Thường Hi?" Trên Thái Âm Tinh, hai tỷ muội Thường Hi và Hi Hòa trường cư ở đó.

Đế Tuấn và Đông Hoàng Thái Nhất lần lượt chung tình với Hi Hòa và Thường Hi.

Sau đó Đế Tuấn đi trước một bước thành hôn cùng Hi Hòa.

Đợi Đông Hoàng Thái Nhất muốn lên Thái Âm Tinh cầu thân với Thường Hi, thì đột nhiên bạo phát Vu Yêu đại chiến.

Lúc đó Đông Hoàng Thái Nhất bận rộn cùng Đế Tuấn đối kháng người Vu Tộc, chuyện cầu thân tự nhiên cứ thế gác lại.

Sau khi Vu Yêu đại chiến kết thúc, Đế Tuấn và Hi Hòa song song vẫn lạc.

Thường Hi lại tránh được một kiếp, từ đó trường cư tại Thái Âm Tinh không màng thế sự.

Vân y thường hoa dung, xuân phong phất hạm lộ hoa nùng.

Cho nên Minh Hà mới thôi trắc đó là người tình cũ của Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất thực sự vì chuyện này mới đề xuất muốn đi Hồng Hoang, Minh Hà thật không nỡ ngăn cản.

Dù sao Minh Hà cũng là người, cũng không nỡ sinh sinh chia cắt một đôi uyên ương.

Nhất thời, Minh Hà cũng xoắn xuýt không thôi.

Đông Hoàng Thái Nhất hào vô tình cảm đáp: "Không!

Kể từ khi Đông Hoàng Thái Nhất ta chết một lần, ta đã hiểu ra nhi nữ tình trường toàn nhiên vô nghĩa!

Đông Hoàng ta muốn trở nên mạnh hơn!

Những chuyện hoa tiền nguyệt hạ đó phi ngô chi sở cầu!" Minh Hà rốt cuộc thở phào nhẹ nhõm!

Rất tốt!

Vậy thì lát nữa Minh Hà ta có lý do ngăn cản ngươi đi Hồng Hoang đại địa rồi! "Vậy vì cớ gì ngươi lại muốn đi Hồng Hoang đại địa một chuyến?" Minh Hà lười biếng hỏi.

Chương 156

Đông Hoàng Thái Nhất trầm giọng nói: "Ta muốn đến Yêu Tộc Thiên Đình ngày xưa một chuyến!

Trận đại chiến đó ta không thể quên!

Những năm này, ta không khắc nào không muốn trở về xem thử!" Minh Hà bình tĩnh nói: "Yêu Tộc Thiên Đình sớm đã không còn tồn tại!

Hiện tại Thiên Đình chi chủ là Hạo Thiên và Dao Trì!" "Ta biết, ta chỉ đơn thuần muốn đi Hồng Hoang đại địa đi dạo, men theo con đường vinh diệu ngày xưa của Yêu Tộc ta mà đi một lần!" Đông Hoàng Thái Nhất vẫn kiên trì nói.

Minh Hà đau đầu không thôi!

Đông Hoàng Thái Nhất này cũng quá không biết nhìn mặt đoán ý rồi!

Đúng là đồ ngốc!

Rõ ràng ta đều đã biểu thị là không muốn thả ngươi ra ngoài, tại sao không biết điều?" Minh Hà âm trầm mặt nói: "Việc này chớ có nhắc lại!

Đợi sau này có cơ hội, Bản tọa tự sẽ chuẩn hứa cho ngươi đi Hồng Hoang đại địa một chuyến!

Nhưng không phải hiện tại!

Hiện tại hãy ngoan ngoãn ở trong Huyết Hải làm Yêu Tướng của ngươi đi!

Chớ có nhắc tới việc này trước mặt ta!" Đông Hoàng Thái Nhất

hiển nhiên có chút uất muộn, mở miệng nói: "Thuộc hạ tuân mệnh!" Lắc đầu, Minh Hà trở về đạo tràng của mình.

Minh Hà tùy tay vung lên, Hỗn Độn Nguyên Linh Mặt Trời Kim Diễm, Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Vô Cực Huyền Băng cùng với ba món pháp bảo Thái Cực Đồ, Bàn Cổ Phiên, Hỗn Độn Chung một mạch xuất hiện trước mặt Minh Hà.

Chỉ còn thiếu một thứ là Vô Bí Phong Hỗn Độn Nguyên Linh.

Nếu giờ phút này có Vô Bí Phong ở đây, thì có thể dung hợp thành công Khai Thiên Thần Phủ.

Nếu có Hỗn Độn Chí Bảo này trong tay, tuyệt đối có thể sở hướng phi mĩ!

Tức sử đi vào sâu trong Hỗn Độn tìm kiếm đám người Cuồng Thí Ma Thần cũng không sợ chút nào!

Quả thực tiếc nuối đến cực điểm!

Bất quá Minh Hà biết chuyện này gấp không được, chỉ có thể từ từ mưu toan.

Đúng rồi, trong hắc sắc cự tháp ở động phủ Ma Viên chẳng phải đã đạt được thần thông Bàn Cổ Phủ Quyết sao?

Chi bằng nhân cơ hội này tu hành Bàn Cổ Phủ Quyết một phen.

Ít nhất đợi đến khi thực sự dung hợp Khai Thiên Thần Phủ thành công, có thể sử dụng thuận sướng hơn!

Tâm niệm vừa động, Khai Thiên Thần Phủ cổ phác huyền ảo, vô số đạo vận lưu chuyển xuất hiện trước mặt Minh Hà.

Trong đó liền ghi chép thần thông Bàn Cổ Phủ Quyết.

Tuy Khai Thiên Thần Phủ chỉ là trạng thái hư ảnh, nhưng sát phạt khí tức kinh khủng hiển lộ trên đó vẫn khiến Minh Hà cảm thấy tim

đập nhanh.

Chỉ là hư ảnh do Bàn Cổ Phủ Đạo Quyết ngưng tụ thành, đã mang đến uy áp như thế.

Nếu Bàn Cổ Phủ được Minh Hà dung hợp thành công, vậy chẳng phải càng thêm uy áp cái thiên, chấn cổ thước kim sao?

Nghĩ đoạn, Minh Hà đem tâm thần hoàn toàn trầm tẩm vào Bàn Cổ Phủ Quyết.

Bàn Cổ Phủ Quyết bao hàm ba thức thần thông.

Đệ nhất thức là Khai Thiên, đây là chiêu thức mà Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên có thể sử dụng, dùng Khai Thiên Thần Phủ kích xuất, đối thủ cảnh giới Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên bất khả địch!

Đệ nhị thức là Toái Địa, đây là chiêu thức mà Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể sử dụng, dùng Khai Thiên Thần Phủ kích xuất, cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên cũng không thể địch.

Còn đệ tam thức là Liệt Nguyên, chỉ có Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh mới có thể tu luyện, một búa bổ ra, Hỗn Độn vỡ nát, Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh cũng sẽ bị oanh sát đến mức ngay cả bột phấn cũng không còn!

Tuy không phải lần đầu tiên dùng thần niệm tra xét tình huống Bàn Cổ Phủ Quyết, nhưng giờ khắc này Minh Hà vẫn lộ ra biểu tình cực độ chấn hám.

Thực sự quá kinh khủng!

Nếu Minh Hà có được Bàn Cổ Phủ, luyện Bàn Cổ Phủ Quyết đến đại thành, thành công nắm giữ ba thức Bàn Cổ Phủ Quyết, lúc đó mới có thể chân chính làm được Hỗn Độn vạn linh, duy ngã độc tôn!

Đến lúc đó đừng nói Minh Hà không sợ đám Hỗn Độn Ma Thần như Cuồng Thí Ma Thần trong sâu thẳm Hỗn Độn, cho dù Bàn Cổ phục sinh, Minh Hà cũng không sợ chút nào!

Thu lại tâm thần, Minh Hà bắt đầu đem tâm thần trầm tẩm vào trong hư ảnh của Bàn Cổ Phủ Quyết.

Đột nhiên, hắn phát hiện mình tiến nhập vào một cái huyễn cảnh, một không gian xám xịt, thương mang vô ngân. "Không gian này nhìn quen thuộc như vậy, chẳng lẽ là thế giới Hỗn Độn trước khi Bàn Cổ khai thiên?" Đang lúc Minh Hà kinh ngạc, một cỗ uy áp hạo hãn vô thất sậu nhiên phun trào, cả thế giới Hỗn Độn đều chấn chiến không thôi.

Một trận sát phạt khí tức kinh tủng khả bố phô thiên cái địa dũng mãnh lao tới, tịch quyển hoàn vũ chư thiên.

Vô biên Hỗn Độn khí tức tiêu thất, một nam tử cơ bắp cuồn cuộn, cuồng bạo hữu lực, tay cầm Khai Thiên Thần Phủ chậm rãi xuất hiện.

Nam tử mày kiếm dựng ngược, ngạo nhiên ngật lập trong thế giới Hỗn Độn, tóc đen tung bay trong gió.

Không cần phải nói, đây chính là Bàn Cổ!

Bởi vì Minh Hà tại hắc sắc cự tháp trong động phủ Ma Viên cũng đã thấy hư ảnh của Bàn Cổ, cho nên lần này Bàn Cổ vừa xuất hiện, hắn lập tức nhận ra. "Bàn Cổ!

Ta đây!

Có dám cùng ta đánh một trận?" Ngoài vạn dặm, Hỗn Độn khí lưu quay cuồng không dứt, một tiếng nộ quát vang vọng cửu thiên thập địa.

Lại xuất hiện một Ma Viên khôi ngô, tay phải cầm Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, trừng đôi mắt to như chuông đồng nhìn chằm chằm

Bàn Cổ, trong đôi con ngươi khát máu có hàn mang chớp động.

Lại là Hỗn Độn Ma Viên?

Xem ra Bàn Cổ và Hỗn Độn Ma Viên đúng là một đôi oan gia, chỉ cần gặp mặt, một lời không hợp là lao vào đánh.

Bất quá cũng không kỳ quái.

Trong cả Hỗn Độn, người có tư cách làm đối thủ của Bàn Cổ chỉ có Hỗn Độn Ma Viên mà thôi!

Hỗn Độn Ma Viên thân mang Đấu Chi Pháp Tắc, Bàn Cổ thân mang Lực Chi Pháp Tắc.

Hai loại pháp tắc đều thuộc loại sát phạt.

Cho nên hai kẻ này gặp mặt là chém giết cũng là bình thường. "Phù du lay đại thụ, không biết tự lượng sức mình!" Bàn Cổ thần sắc mặc nhiên nhìn Hỗn Độn Ma Viên, khinh thường nói. "Thốt!

Chớ có kiêu trương!

Đánh với ta một trận trước đã rồi hãy nói!" Hỗn Độn Ma Viên bạo khiêu như sấm. "Ngô Bàn Cổ gần đây tự sáng tạo ra thần thông Bàn Cổ Phủ Quyết, hôm nay đúng lúc có thể lấy ngươi ra kiểm nghiệm một phen!" Bàn Cổ quát lớn.

Hỗn Độn Ma Viên nộ hống: "Nói nhảm ít thôi, muốn chiến thì chiến!" Hỗn Độn Ma Viên sắc mặt âm lãnh, không nói thêm nữa, trong tay nắm chặt Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, hướng về phía Bàn Cổ hãn nhiên công kích. "Khai Thiên!" Bàn Cổ bạo quát một tiếng, giơ Khai Thiên Thần Phủ mãnh liệt bổ về phía Hỗn Độn Ma Viên. "Oanh long long!" Trên Khai Thiên Thần Phủ hoa quang thôi xán, vô số phong duệ chi mang phá toái hư vô.

Phủ mang lăng lệ vô thất đi qua nơi nào, thiên khung nơi đó cũng

bị nghiền nát lộ ra vạn thiên hắc động.

Trong nháy mắt, Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn trong tay Hỗn Độn Ma Viên bị đánh rơi xuống đất.

Phủ mang dư thế bất giảm, trực tiếp oanh kích lên người Ma Viên.

Khoảnh khắc gian, toàn thân Ma Viên hiện ra vô số thương ngân đỏ như máu, vô số tinh huyết rơi lả tả vào hư không.

Ma Viên vừa thổ huyết vừa thảm cười nói: "Không sai!

Bàn Cổ, mới bao lâu không gặp, ngươi lại mạnh lên rồi!" Bàn Cổ lạnh lùng đối đáp: "Quá yếu!

Cố gắng đề thăng thực lực đi!

Vừa rồi chỉ mới là đệ nhất thức Khai Thiên của Bàn Cổ Phủ Quyết mà thôi.

Ngươi đều không để đáng trụ, quá làm cho ta thất vọng!" Nói xong, Bàn Cổ đều lười nhìn Hỗn Độn Ma Viên thêm một cái.

Hắn sải bước một cái, trong nháy mắt xé rách hư không, tiêu thất trong vô tận mênh mang Hỗn Độn.

Chương 157

Chỉ để lại Hỗn Độn Ma Viên đang ai oán than thở, toàn thân run rẩy.

Rất nhanh, tràng cảnh hư huyễn liền tiêu tán sạch sẽ, Minh Hà lại trọng tân hồi quy thế giới hiện thực. "Hít!" Bàn Cổ Phủ Quyết quả nhiên uy mãnh cương liệt, bá đạo vô thất!

Ngay cả Hỗn Độn Ma Viên hách hách uy danh trong Hỗn Độn cũng không chống đỡ nổi một kích khuynh thế của Bàn Cổ Phủ Quyết!

Mãi đến hiện tại Minh Hà mới hiểu, tại sao hư ảnh Bàn Cổ Phủ Quyết lại đột nhiên xuất hiện cảnh tượng Bàn Cổ cầm Khai Thiên Thần Phủ đại chiến với Ma Viên.

Căn bản là Bàn Cổ đang ngôn truyền thân giáo, muốn hậu giả có thể nhanh hơn, tốt hơn nắm giữ thần thông Bàn Cổ Phủ Quyết.

Đơn thuần chỉ dựa vào khẩu quyết trong Bàn Cổ Phủ Quyết, khẳng định hiệu quả học tập không tốt bằng việc quan sát Bàn Cổ trực tiếp đối quyết với Ma Viên trong huyễn cảnh vừa rồi.

Thông qua quan sát, Minh Hà cảm thấy đã nắm giữ được một tia chân ý của đệ nhất thức Khai Thiên trong Bàn Cổ Phủ Quyết.

Tùy tay vung lên, Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận xuất hiện bên cạnh Minh Hà.

Hắn chuẩn bị rèn sắt khi còn nóng, trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận nắm giữ chiêu thức Khai Thiên.

Nghĩ là làm, Minh Hà lập tức trầm tẩm tâm thần vào hư ảnh Bàn Cổ Phủ Quyết, bắt đầu nỗ lực cảm ngộ, suy ngẫm.

Mới đầu, Minh Hà cảm thấy mình đã quen thuộc và nắm giữ được đệ nhất thức.

Hắn lấy Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn của Ma Viên làm vũ khí, tham chiếu khẩu quyết của đệ nhất thức diễn luyện một lần, phát hiện uy năng phát huy ra không bằng một phần trăm uy lực mà Bàn Cổ vừa sử xuất.

Minh Hà tịnh không nản chí, biết rõ muốn luyện thành tuyệt thế thần thông như vậy tuyệt đối không phải chuyện dễ dàng.

Tiếp tục luyện!

Luyện đến khi hoàn toàn quen thuộc, hoàn toàn nắm giữ mới thôi!

Hạ quyết tâm, Minh Hà bắt đầu nỗ lực hồi tưởng tình hình Bàn Cổ sử xuất đệ nhất thức, phụ với khẩu quyết đệ nhất thức để tiếp tục tu luyện. "Oanh long long!" Trong đạo tràng của Minh Hà, thanh âm kim thiết giao minh bên tai không dứt.

Hư không đều thốn thốn toái liệt.

Một lần.

Năm lần.

Ba mươi lần.

Minh Hà quyết tâm, tí nào cũng không có ý định dừng lại.

Về sau, hắn hoàn toàn máy móc huy động Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, vô ý thức oanh kích vào không trung.

Thậm chí ngay cả việc kiểm tra tiến độ nắm giữ đệ nhất thức hắn cũng quên mất.

Năm mươi lần.

Một trăm lần.

Trong quá trình không ngừng nghiên cứu và cảm ngộ, Minh Hà cảm thấy thời gian phảng phất bị kéo dài vô hạn, ngay cả khái niệm thời gian hắn cũng quên rồi.

Lúc đầu, Minh Hà còn máy móc đếm số lần.

Về sau, Minh Hà đem toàn bộ tâm tư nghiền nát vào trong cảm ngộ đối với đệ nhất thức.

Bất quản tốn bao nhiêu thời gian, chịu bao nhiêu khổ, nội tâm Minh Hà giờ khắc này chỉ có một ý niệm: Đệ nhất thức Khai Thiên của Bàn Cổ Phủ Quyết nhất định phải thông thạo nắm giữ!

Cũng không biết đã qua bao lâu. "Oanh long long!" Một trận thanh âm oanh minh đột nhiên nổ vang.

Minh Hà cảm thấy có một cỗ sức mạnh hãn nhiên bành bái sung xích trong tứ chi bách hài.

Giống như không chịu sự khống chế của hắn, muốn từ trong cơ thể phun trào bạo phát ra ngoài.

Chủng sức mạnh cường hãn vô thất này khiến Minh Hà hưng phấn không thôi.

Thậm chí có một loại cảm giác du nhiên nhi sinh: Chỉ cần huy động Hỗn Nguyên Diệt Thần Côn, sử xuất thần thông Khai Thiên của Bàn Cổ Phủ Quyết, cả Địa Phủ và U Minh Huyết Hải đều sẽ bị oanh tạc sạch sẽ, không còn tồn tại! "Đệ nhất thức Khai Thiên cuối cùng cũng luyện thành rồi!" Cảm ứng sức mạnh hung dũng bành bái của bản thân, Minh Hà biết nỗ lực của mình rốt cuộc không uổng phí!

Sau khi kìm nén sự kích động, Minh Hà điều chỉnh cảm xúc, lại nhắm mắt tế tế cảm ngộ và tổng kết một phen.

Không bao lâu sau, Minh Hà mở mắt ra.

Trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận mới trôi qua một trăm ngày.

Nếu không có đại trận này, Minh Hà e rằng phải mất một trăm vạn năm mới có thể thông thạo nắm giữ đệ nhất thức.

Sau khi thục tất nắm giữ Bàn Cổ Phủ Quyết, Minh Hà không khỏi đại hỉ quá vọng.

Để cho mọi người trong Địa Phủ chia sẻ tâm tình vui sướng của mình, Minh Hà quyết định ba ngày sau, tại Phong Đô Đại Điện ban thưởng cho các thần quan Địa Phủ một số đồ tốt.

Đồ tốt cần ban thưởng chính là thi thể Hỗn Độn Ma Thần săn được từ động phủ Ma Viên.

Hiện tại trong tay Minh Hà có ba cái thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Phân biệt là Liệt Hủy Ma Thần, Thực Nghê Ma Thần và Viêm Ly Ma Thần.

Trái tim của những Ma Thần này Minh Hà đã thu thập để ngày sau có thể thôn phệ luyện hóa, nhằm thông thạo nắm giữ pháp tắc.

Còn về phần thi thể, đối với Minh Hà lại không có tác dụng lớn.

Chi bằng lưu lại cho môn hạ Địa Phủ, tăng cường sức mạnh của họ, thuận tiện tráng đại thế lực Địa Phủ. "Phàm là thần quan Địa Phủ nghe lệnh, ngô Minh Hà không lâu trước đến động phủ Ma Viên đoạt được ba cái thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Niệm tình chư vị vì Địa Phủ ta mà dốc lòng dốc sức, không từ gian lao!

Bản tọa quyết định ba ngày sau triệu khai Phong Thưởng Đại Điển, đem những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này phân phát ra!

Địa điểm tại Phong Đô Đại Điện Địa Phủ!" Minh Hà dùng vĩ lực Thánh nhân gia trì, thanh âm hạo hạo đãng đãng truyền khắp Cửu

Thiên Thập Địa, vang vọng bên tai mỗi sinh linh Hồng Hoang.

Không còn cách nào khác, hiện tại thần quan Địa Phủ đông đảo.

Như Băng Thiên Đạo Nhân ở Đào Chỉ Sơn, Thông Thiên Giáo Chủ ở La Phù Sơn, Hỗn Nguyên Lão Tổ ở Bão Độc Sơn.

Nếu để Minh Hà đi thông báo từng người, chẳng phải mệt chết sao!

Dứt khoát làm cho đơn giản, trực tiếp truyền âm cả Hồng Hoang.

Dù sao Minh Hà cũng đã thông báo.

Ai đến thì đến!

Thần quan Địa Phủ nghe được tin này, tự nhiên hỉ tiếu nhan khai, vui vẻ không thôi.

Đó chính là thi thể Hỗn Độn Ma Thần a!

Trong Hồng Hoang chưa từng xuất hiện.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần một thân đều là bảo vật.

Không ai là không muốn!

Quyết định rồi, ba ngày sau, vô luận như thế nào cũng phải đến Phong Đô Đại Điện, tiếp nhận phong thưởng, mưu cầu một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần. ...

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Sau khi nghe Minh Hà truyền âm tại Hồng Hoang đại địa, sắc mặt Thái Thượng Lão Tử khẽ biến.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đang đứng một bên.

Gần đây Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn bàn hằng trường cư tại Bát Cảnh Cung, căn bản không có ý định về Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn kinh ngạc nói: "Đáng chết!

Đồ tốt như thi thể Hỗn Độn Ma Thần lại bị Minh Hà đoạt được!

Chương 158

Nếu Xiển Giáo ta và Nhân Giáo của huynh hoạch đắc những thi thể này, không những tự thân tiến cảnh có thể đề thăng, mà hy vọng phục giáo cũng lớn hơn!" Thái Thượng Lão Tử than ngắn thở dài: "Haiz!

Vi huynh cũng biết thi thể Hỗn Độn Ma Thần là đồ tốt a!

Không những có thể luyện khí, có thể luyện đan.

Trực tiếp thôn phệ cũng giúp đề thăng căn cước và độ cường hãn của nhục thân, đại hữu tỳ ích!" Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ nói: "Nếu ta có được thi thể Hỗn Độn Ma Thần, cực có khả năng nâng cao căn cước lên tình trạng Tiên Thiên Hỗn Độn Ma Thần, ngay cả nhục thân cường hãn cũng có thể đạt tới trình độ Tổ Vu!" Thái Thượng Lão Tử trầm giọng nói: "Hay là hai huynh đệ ta cùng đi Địa Phủ một chuyến, hỏi Minh Hà xin một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần?" Nguyên Thủy Thiên Tôn giật nảy mình, đầu lắc như trống bỏi: "Không đi!

Đánh chết ta cũng không đi!

Ta và Minh Hà túc oán khó tiêu!

Đến đó nan miễn sẽ chịu nhục nhã!" Thái Thượng Lão Tử thản nhiên nói: "Đều đến nước này rồi!

Còn để ý cái mặt mũi hư vô phiêu miểu kia làm gì?

Ta hỏi đệ, có muốn đề thăng thực lực, có muốn trọng tân phục hưng quang diệu Xiển Giáo không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn không chút do dự mở miệng: "Muốn a!

Nguyên Thủy ta vô thời vô khắc không muốn đột phá cảnh giới

Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, sau đó tìm Minh Hà báo thù rửa hận!" Thái Thượng Lão Tử hạ giọng: "Đã như vậy!

Hãy vứt cái gọi là mặt mũi sang một bên đi!

Lần này vô luận như thế nào ta cũng phải đi Địa Phủ xin xỏ một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khó xử nói: "Minh Hà kia từng tru sát ta mấy lần!

Trong lòng hắn, ta chẳng khác nào kẻ thù!

Hắn làm sao có thể cấp cho ta thi thể Hỗn Độn Ma Thần chứ?" Thái Thượng Lão Tử đạm nhiên cười một tiếng: "Nói cũng không sai.

Bất quá Minh Hà hiện tại dù sao cũng là Thánh Chủ trên danh nghĩa của Hồng Hoang, thống hạt chúng sinh.

Ta thân là kẻ xuất sắc trong chúng sinh Hồng Hoang đến xin một ít đồ cũng là hợp lý chứ?

Đến đó rồi, chỉ cần hạ thấp tư thái, tùy tiện siểm nịnh phụng thừa vài câu, không chừng Minh Hà đầu óc nóng lên, thật sự sẽ ban cho ta một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần đấy!" "Cũng có lý!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lẩm bẩm tự ngữ. "Còn nữa!

Tức sử Minh Hà thiết thạch tâm tràng không cho ta.

Thì ta đại khả dĩ đi hỏi xin đám thần quan Địa Phủ của hắn!

Chỉ cần ta chịu bỏ vốn gốc, lấy ra bảo vật hứa hẹn, hắn là có thể mưu được thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đầy vẻ khó xử, đấu tranh hồi lâu, mới hạ quyết tâm: "Thiện!

Vậy cứ theo lời đại huynh, ba ngày sau ta sẽ đi Phong Đô Đại Điện một chuyến!" Thái Thượng Lão Tử mặt không biểu tình gật đầu, nhắm mắt lại, trọng tân hãm nhập trạng thái nhập định. ...

Tây Phương, Tu Di Linh Sơn.

Sau khi nghe Minh Hà truyền âm, Tây Phương Nhị Thánh liền xua tan tất cả đệ tử trên đại điện.

Đợi đệ tử đi hết, Chuẩn Đề Đạo Nhân mới tức cấp bại hoại nói: "Tức chết ta rồi!

Chuyện tốt đều bị Minh Hà chiếm hết!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần a!

Nếu Tây Phương Giáo ta có được đồ tốt như vậy, không những có thể đề thăng thực lực, còn có thể dùng làm mồi nhử hấp dẫn càng nhiều sinh linh gia nhập Tây Phương Giáo!" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu, tiếc nuối nói: "Minh Hà khí vận tung hoành, phúc nguyên doanh thiên, hai người chúng ta xác thực không thể so sánh với hắn!" Trong mắt Chuẩn Đề Đạo Nhân lóe lên vẻ tham lam, mở miệng nói: "Minh Hà vừa rồi có nói, phàm là thần quan Địa Phủ, đều có thể hoạch đắc thưởng lệ là thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Hay là để sư đệ ta đi trước, giả vờ muốn gia nhập Địa Phủ, đợi mưu được thi thể Hỗn Độn Ma Thần xong ta sẽ rút lui?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân bị dọa gần chết, kinh cụ nói: "Sư đệ!

Việc này vạn vạn không thể!

Làm thế chẳng khác nào bảo hổ lột da sao?

Minh Hà là kẻ ngoan lệ bá đạo như vậy, nếu phát hiện đệ lừa gạt, tuyệt đối sẽ lên trời xuống đất cũng muốn đem đệ xóa tên khỏi Hồng Hoang!" Chuẩn Đề đạo nhân sợ đến mức toàn thân phát lạnh, lập tức dập tắt ý niệm kia.

Hắn phẫn nhiên nói: "Cái này cũng không được, cái kia cũng không được!

Vậy nguyện vọng phục hưng Tây Phương giáo của ta há chẳng phải sẽ thất bại sao?" Tiếp Dẫn đạo nhân trầm mặc không nói, đi qua

đi lại trong đại điện, hiển nhiên là phiền toái đến cực điểm.

Hồi lâu sau mới u ám mở miệng nói: "Sư đệ, hay là hai người chúng ta đi đến Địa Phủ một chuyến!

Hỏi Minh Hà xin một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần?" Chuẩn Đề đạo nhân kinh ngạc nhảy dựng lên: "Sư huynh!

Minh Hà là loại người nào, ta và huynh đều biết rõ trong lòng!

Chúng ta mạo muội đi xin xỏ, tuyệt đối không có quả ngon để ăn!" Tiếp Dẫn đạo nhân lắc lắc đầu, chậm rãi nói: "Vạn sự đều cần phải thử một lần!

Vì đại hưng Tây Phương giáo của ta, chịu đựng Minh Hà sỉ nhục một chút thì đã sao?

Cái gọi là 'ta không vào địa ngục thì ai vào địa ngục'?

Vi huynh cảm thấy đây là cơ hội quan trọng để phục hưng Tây Phương giáo, nhất định phải đi Địa Phủ một chuyến!" Nhìn thấy Tiếp Dẫn đạo nhân đã đưa ra quyết định, Chuẩn Đề đạo nhân tuy trong lòng có vạn phần không thích, cũng chỉ đành bất đắc dĩ mở miệng nói: "Đã như vậy, ba ngày sau, ta liền bồi sư huynh đi Địa Phủ một chuyến." ...

Oa Hoàng Cung. "Nương nương!

Người vừa mới nghe thấy không?

Minh Hà Lão Tổ vừa rồi truyền âm khắp đại địa Hồng Hoang?" Thải Phượng Tiên Tử hưng phấn chạy vội vào, hét lớn với Nữ Oa.

Nữ Oa nương nương đang bế quan bỗng nhiên mở đôi mắt ra, uấn nộ nói: "Thải Phượng!

Ta không phải đã nói với ngươi, lúc ta bế quan, nếu không có chuyện quan trọng thì chớ quấy rầy ta sao?" Thải Phượng căn bản

không để ý, ngược lại kích động kêu lên: "Nương nương!

Minh Hà Lão Tổ muốn ở Địa Phủ phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần, đây chẳng lẽ không phải là đại sự sao?

Cả đời Thải Phượng ta còn chưa từng thấy qua thi thể Hỗn Độn Ma Thần đâu!" Nữ Oa nương nương tức giận nói: "Việc này ta vừa rồi cũng đã biết!

Nhưng việc đó có quan hệ gì tới Oa Hoàng Cung ta chứ?

Minh Hà rõ ràng là muốn phân phát phần thưởng cho nhân viên thần chức Địa Phủ!" Thải Phượng Tiên Tử đảo đôi mắt đen láy một vòng, ánh mắt lấp lóe nói: "Nương nương a!

Cơ hội tốt như vậy sao người có thể bỏ lỡ?

Người hoàn toàn có thể đi Địa Phủ hỏi Minh Hà Lão Tổ xin một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần a!" Nữ Oa nương nương nhíu mày nói: "Nữ Oa ta không phải là nhân viên thần chức Địa Phủ, lại có tài đức gì mà có thể được Minh Hà ban thưởng Hỗn Độn Ma Thần chứ?" Thải Phượng Tiên Tử bĩu môi nói: "Nương nương người chẳng lẽ đã quên sao?

Ngày xưa Minh Hà từng giúp người mưu cầu công đức Bổ Thiên, giao tình cũng không tệ đi!

Hơn nữa, nương nương xưa nay ở trong Hồng Hoang không thích tranh phong với người khác, tin rằng Minh Hà Lão Tổ sẽ nể mặt nương nương một chút, thưởng cho một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" "Thật sao?" Nữ Oa nương nương u u nói.

Nàng bị một phen lời nói của Thải Phượng Tiên Tử làm cho có chút dao động.

Dù sao thì thiên tài địa bảo như thi thể Hỗn Độn Ma Thần ngay cả Nữ Oa cũng chưa từng thấy qua.

Nếu nói Nữ Oa không thèm muốn thì đó là không thể nào.

Thải Phượng Tiên Tử nhu thanh nói: "Là thật!

Hơn nữa người nãi là Nữ Oa nương nương cực tận nghiên thái, đẹp không sao tả xiết trong Hồng Hoang a!

Đây chính là ưu thế lớn nhất của nương nương!

Chỉ cần tên Minh Hà Lão Tổ kia không phải gỗ đá, dưới sự thương cảm, nhất định sẽ cho nương nương người một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Nữ Oa gật gật đầu, quyết định chủ ý: "Ân!

Vậy Nữ Oa ta liền đi đến Phong Đô đại điện ở Địa Phủ một chuyến!

Ngươi lui ra trước đi!" Thải Phượng Tiên Tử không dám ở lâu, trực tiếp rời đi.

Nữ Oa ngồi bên án đài, chải chuốt mây tóc bên song cửa, dán hoa vàng trước gương.

Đã muốn đi chỗ Minh Hà xin một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, tổng phải trang điểm thật tốt một phen!

Nữ Oa thầm nghĩ. ...

Kim Ngao Đảo, Bích Du Cung.

Tuy rằng Thông Thiên đem cả đạo trường Tiệt Giáo dời về núi La Phù, làm Nam Phương Quỷ Đế của Địa Phủ, nhưng cách dăm ba hôm, hắn vẫn sẽ về Bích Du Cung một chuyến.

Dù sao Thông Thiên cũng từ Bích Du Cung mà bắt đầu phát tích.

Từng có lúc Tiệt Giáo nhân tài đông đúc, cảnh tượng vạn tiên triều bái phảng phất như vẫn còn ngày hôm qua.

Chương 159

Giờ phút này, bồi đồng bên cạnh Thông Thiên Giáo Chủ chỉ có Đa Bảo đạo nhân, Triệu Công Minh và Tam Tiêu tỷ muội.

Thông Thiên Giáo Chủ sướng ẩm không thôi, uống hết ly này đến ly khác.

Tam Tiêu tỷ muội luân phiên châm rượu.

Cho dù như vậy, chén rượu trong tay Thông Thiên Giáo Chủ vẫn luôn thấy đáy.

Dần dần, men say dâng lên. "Chẳng lẽ con đường Thông Thiên ta lựa chọn là sai rồi sao?

Từng có lúc Tiệt Giáo vạn tiên triều bái, phong quang vô hạn!

Bây giờ chỉ có thể ăn nhờ ở đậu, đối mặt với Bích Du Cung trống rỗng, lãnh lãnh thanh thanh mà trường hư đoản thán!

Ô hô ai tai!

Khả bi khả thán!" Thông Thiên Giáo Chủ bi ai nói.

Đám người Đa Bảo và Triệu Công Minh nhìn mà một trận đau lòng.

Muốn xuất ngôn khuyên bảo, lại không biết bắt đầu từ đâu.

Thông Thiên Giáo Chủ nhìn vào mắt Đa Bảo đạo nhân nói: "Đa Bảo, ngươi là thủ đồ Tiệt Giáo ta, ngươi xem thế nào?" Đa Bảo chính sắc nói: "Sư phụ!

Hiện tại Đa Bảo ta đã là Âm Tướng Địa Phủ!

Đã không còn thủ đồ Tiệt Giáo nữa!" Câu nói này khiến Thông Thiên Giáo Chủ đau lòng không thôi.

Chén rượu trong tay lập tức rơi xuống đất, vỡ nát thành mấy mảnh.

Thông Thiên Giáo Chủ cảm giác trái tim mình cũng vỡ nát thành vô số mảnh!

Hắn ngửa mặt lên trời cười cuồng dại: "A!

Cả Tiệt Giáo đều không còn!

Cái gì mà Xiển Giáo thu đồ, Cửu Long Đảo Tứ Thánh, Tùy Thị Thất Tiên, toàn bộ đều không còn nữa!

Khụ khụ...

Ha ha..." Thông Thiên Giáo Chủ vừa ho khan lớn tiếng, vừa cười to không dứt.

Hắn rơi vào một loại trạng thái điên cuồng, cuồng loạn.

Triệu Công Minh và Tam Tiêu tỷ muội dùng mấy đôi mắt uyển như dao nhọn trừng trừng nhìn Đa Bảo đạo nhân.

Cái tên Đa Bảo này!

Thật đáng giận đến cực điểm!

Rõ ràng biết hiện tại Sư phụ lão nhân gia đang cảm hoài thương bi, lại nói toạc ra sự thật!

Đa Bảo đạo nhân kinh sợ lùi về phía sau mấy bước.

Trong lòng cũng buồn bực không thôi.

Kẻ thức thời mới là tuấn kiệt!

Bây giờ Tiệt Giáo nghiễm nhiên không còn tồn tại nữa.

Lừa mình dối người thì có ý nghĩa gì?

Đột nhiên, tiếng truyền âm hạo hạo đãng đãng của Minh Hà nổ vang trên bầu trời Kim Ngao Đảo.

Thân thể Thông Thiên Giáo Chủ bỗng nhiên run lên.

Trong nháy mắt, trở nên thanh tỉnh vô cùng. "Thi thể Hỗn Độn Ma Thần?

Tốt a!

Quá tốt rồi!

Có cái này, Thông Thiên ta trùng kích Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên ngũ trọng thiên càng thêm nắm chắc!" Thông Thiên Giáo Chủ cuồng hỉ không thôi.

Sự âm u và bi thương vừa rồi quét sạch sành sanh, Thông Thiên Giáo Chủ như thay đổi thành một người khác.

Hắn hưng phấn cười to nói: "Ha ha!

Xem ra việc Thông Thiên ta bái nhập môn hạ Địa Phủ là quyết định anh minh nhất đời này!

Nếu không thì chuyện tốt bực này, làm sao có thể đến lượt Thông Thiên ta!" Đa Bảo đạo nhân cùng Triệu Công Minh nhìn nhau.

Tư thái trước sau bất nhất này, Sư phụ cũng chuyển biến quá nhanh đi!

Đa Bảo đạo nhân bất đắc dĩ nhún nhún vai, tựa hồ đang im lặng nói cho Triệu Công Minh: Nhìn đi!

Đa Bảo ta sớm biết Sư phụ sẽ có cái dạng này!

Thông Thiên Giáo Chủ mạnh mẽ đá bay những mảnh vỡ chén rượu dưới chân ra thật xa, quát to: "Đi!

Theo vi sư đi Địa Phủ Phong Đô đại điện sớm một chút mà chờ!

Chiếm cái vị trí tốt!

Cho dù không có phần của các ngươi, vi sư cũng sẽ mưu cầu cho

các ngươi một ít đồ tốt!

Răng, lông tóc, xương vụn của Hỗn Độn Ma Thần đều được!" Ánh mắt của Đa Bảo đạo nhân và Triệu Công Minh sáng lên.

Có phần sao?

Vậy thì còn gì bằng!

Hỗn Độn Ma Thần toàn thân trên dưới đều là bảo vật a!

Răng luyện chế thành ám khí, ngay cả thân thể Tổ Vu đều có thể đánh nổ.

Xương vụn khi luyện chế pháp bảo thêm vào một chút, sẽ bách chiết bất loan, kiên cố dị thường!

Không bao lâu sau, dưới sự dẫn dắt của Thông Thiên Giáo Chủ, một đoàn người phong phong hỏa hỏa bay về phía Địa Phủ. ...

Ba ngày sau.

Tại nơi Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ.

Đế Giang cùng Cộng Công đã hứa cửu không để ý tới chuyện đời, hôm nay lại đến đạo trường của Hậu Thổ nương nương.

Đế Giang không ngừng xoa tay, Cộng Công cũng một bộ dạng nhìn trái ngó phải mà nói lảng sang chuyện khác.

Hậu Thổ nương nương không khỏi nhíu mày nói: "Hai vị ca ca!

Có chuyện gì thì cứ việc mở miệng!

Chỉ cần Hậu Thổ ta có thể làm được tất định sẽ không chối từ!" Cộng Công cười hàm hậu nói: "Hậu Thổ muội tử, có chuyện này ta thực sự không tiện mở miệng." Đế Giang ho khan một tiếng, cười ha hả nói: "Hậu Thổ muội tử a!

Ta cùng Cộng Công hai người bình thường đối xử với muội như

thế nào?" Đôi mày thanh tú của Hậu Thổ nương nương nhướng lên, trực tiếp buột miệng nói: "Cả Hồng Hoang, ngoại trừ Minh Hà ra, hai người là người thân cận nhất của ta!" Sắc mặt Đế Giang tức thì âm trầm xuống.

Tuy rằng lời Hậu Thổ nương nương nói đều là sự thật, nhưng giữa bọn họ và Hậu Thổ nương nương đột nhiên chen vào một tên Minh Hà, khiến hắn cảm giác cực kỳ không thoải mái!

Luôn có một loại cảm giác khuê nữ nhà mình bị người ta dụ dỗ chạy mất.

Cộng Công thì lại không nghĩ nhiều như vậy.

Hắn lãng thanh nói: "Hậu Thổ muội tử, lát nữa không phải muội muốn đi Phong Đô đại điện sao?

Minh Hà Thánh Chủ không phải muốn phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần sao?

Đến lúc đó mong Hậu Thổ muội tử vì ta cùng đại ca mà nói tốt vài câu.

Như vậy ta cùng đại ca có thể được chia nhiều hơn một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Đế Giang cười ha ha nói: "Không sai!

Chương 160

Cái gọi là phù sa không lưu ruộng người ngoài mà!

Tên Minh Hà kia nãi là cô gia Vu tộc chúng ta!

Hỏi hắn xin nhiều hơn một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần cũng không quá phận chứ?" "....." Hậu Thổ nương nương khó xử.

Nàng cũng biết, trong tay Minh Hà cũng chỉ có ba cái thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà thôi.

Nhân viên thần chức Địa Phủ lại nhiều như vậy, e rằng đều không đủ chia!

Nếu Hậu Thổ mạo muội mở miệng xin xỏ Minh Hà, e rằng sẽ chiêu cảm giác ghét bỏ.

Nhưng Đế Giang cùng Cộng Công dù sao cũng là người thân cận nhất của nàng.

Vô số nguyên hội qua đi, bọn họ chưa từng mở miệng cầu xin nàng!

Việc này tuyệt đối không thể cự tuyệt!

Nếu không sẽ làm lạnh lòng hai vị ca ca!

Hậu Thổ nương nương u u nói: "Hai vị ca ca yên tâm, việc này Hậu Thổ nương nương ta tự sẽ dốc sức làm!

Nếu Minh Hà không đáp ứng, ta cũng sẽ đem phần của ta cho hai vị ca ca!" Đế Giang cùng Cộng Công hoảng mang xua tay nói: "Việc này vạn vạn không thể!

Chỉ cần muội muội tận lực là được!

Chúng ta làm sao có ý tứ xin phần của muội chứ?" Hậu Thổ

nương nương cười ha hả nói: "Hai vị ca ca có chỗ không biết!

Minh Hà nói cho ta biết rồi, không bao lâu nữa hắn sẽ đến động phủ Ma Viên kia một chuyến, nơi đó giam giữ không ít Hỗn Độn Ma Thần đâu!

Đến lúc đó tùy ý đánh giết mấy tên, tuyệt đối thiếu không được phần của Hậu Thổ ta!

Nếu hắn dám không cho ta, vậy hừ hừ..." Nhìn bộ dạng tinh nghịch đáng yêu của Hậu Thổ nương nương, Đế Giang cùng Cộng Công đều cười to không dứt. "Ai nha!

Thời gian không còn sớm, chúng ta mau đi đến Phong Đô Thần Điện đi!

Miễn cho lạc hậu hơn người, đồ tốt bị cướp sạch!" Sau một hồi cảm khái, Cộng Công bôi dầu vào lòng bàn chân, trực tiếp xông về hướng Phong Đô Thần Điện.

Hậu Thổ nương nương cùng Đế Giang hai người lắc đầu, cười khổ mấy tiếng, cũng hỏa tốc chạy tới Phong Đô Thần Điện. ...

Địa Phủ, Phong Đô Đại Điện.

Đợi đến lúc Hậu Thổ nương nương cùng Đế Giang tới nơi thì đã ngây người.

Giờ phút này cả Phong Đô Đại Điện đen kịt chen chúc đầy người, hoàn toàn không có chỗ đặt chân.

Bất kể là nhân viên thần chức Địa Phủ hay không, giờ phút này chỉ cần có chức vụ tại Địa Phủ, toàn bộ đều không mời mà tới.

Ngay cả trăm vạn Âm binh Âm tướng Địa Phủ cũng gần như tới đủ.

Hôm nay có thể gọi là thịnh sự của Địa Phủ.

Bất kể có thể được chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần hay không, bọn họ hào không để ý!

Cho dù có thể hít một ngụm khí tức từ thi thể Hỗn Độn Ma Thần, mở rộng tầm mắt cũng tốt!

Đây là suy nghĩ của đại đa số Âm binh Âm tướng.

Vô số người vây thành một vòng tròn nhìn về phía ba thi thể Hỗn Độn Ma Thần to lớn vô thất ở giữa cách đó không xa mà thèm muốn không thôi.

Minh Hà ngạo nhiên ngồi trên đài cao trong đại điện, một bộ dạng phong khinh vân đạm. "Minh Hà!

Nhiều người như vậy bảo ta làm sao đi vào a!" Hậu Thổ nương nương đau đầu vạn phần, hét lớn một tiếng với Minh Hà.

Mi mắt Minh Hà giật giật, lười biếng nói: "Đám khỉ gấp kia, các ngươi có đến mức này không?

Hiện tại nương tử của ta tới rồi, mau chóng nhường đường đi!" Mọi người nghe được lời này, pha chút ăn ý mà nhường ra một con đường nhỏ hẹp.

Hậu Thổ nương nương cùng Đế Giang, Cộng Công thong dong đi đến trước mặt Minh Hà.

Cộng Công gãi gãi đầu, cười hàm hậu nói: "Minh Hà cô gia, a a..." Minh Hà nghe được mà một trận da đầu tê dại, suýt chút nữa ngã từ trên ghế xuống.

Cô gia?

Đây là lần đầu tiên nghe Cộng Công xưng hô thân mật với hắn như vậy.

Sự xuất phản thường tất có yêu!

Mưu toan trong lòng Cộng Công giờ phút này, Minh Hà nhìn một cái là rõ mồn một.

Minh Hà lập tức cắt ngang lời của Cộng Công, tức giận nói: "Cộng Công, hôm nay mọi người đều ở đây, muốn đi cửa sau là không thông đâu!

Lát nữa Minh Hà ta tự sẽ luận công hành thưởng!

Yên tâm đi!

Cái gì nên có, tuyệt đối sẽ không thiếu phần của ngươi!" Cộng Công hưng phấn nói: "Đã biết!

Đa tạ Thánh Chủ!" Minh Hà xua xua tay, lớn tiếng nói: "Hôm nay chỉ có ba cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần, người tại tràng muốn mỗi người đều được chia một phần là tuyệt đối không có khả năng!

Chỉ có nhân viên thần chức Địa Phủ mới có thể được chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần, mọi người có dị nghị gì không?" "Không có dị nghị!" "Thánh Chủ yên tâm!

Ta chỉ đến góp vui, tuyệt đối không có bất kỳ ý nghĩ xằng bậy nào!" "A!

Ngửi được mùi vị Hỗn Độn Ma Thần ta đều cảm giác chuyến đi này kiếm lời to rồi!" Vô số Âm binh Âm tướng mồm năm miệng mười nói. "Đã mọi người không có dị nghị thì tốt!

Những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này hôm nay Minh Hà ta nửa điểm không giữ lại, toàn bộ đều chia cho các nhân viên thần chức Địa Phủ!" Minh Hà hời hợt nói. "Tạ Thánh Chủ!" "Thánh Chủ thánh minh!

Chúng ta vạn phần cảm kích!" "Đa tạ nghĩa cử của Thánh Chủ!" Hồng Vân, Đế Giang cùng một số nhân viên thần chức Địa Phủ hưng phấn hô to gọi nhỏ.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần chính là đồ tốt!

Có thể gia tăng độ cường hãn của nhục thể, có thể tái tạo căn cơ, có thể luyện khí luyện đan.

Có thể gọi là thiên tài địa bảo vạn năng! "Vậy tiếp theo Bản tọa liền phân chia những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này, sau đó luận công hành thưởng!" Minh Hà nói.

Tất cả mọi người đều kích động không thôi, nắm chặt nắm đấm, mắt trừng lớn như cái chuông, thở hổn hển nhìn chằm chằm. "Vút!" Một trận tiếng xé gió tế mật từ xa tới gần vang lên.

Bốn điểm lưu quang từ xa tật xạ tới.

Mọi người định thần nhìn lại, hóa ra là đám người Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương Nhị Thánh.

Mấy người bọn họ rơi xuống đúng vào tâm vòng tròn do mọi người vây thành, cực kỳ tiếp cận Minh Hà. "Ta tưởng là ai lại nghênh ngang như vậy chứ!

Nguyên lai là bốn tên bại tướng dưới tay Thánh Chủ ngày xưa a!" "A!

Bốn người các ngươi tới đây làm gì?

Chẳng lẽ là tới góp vui?" "Cút ra ngoài!

Địa Phủ chúng ta không hoan nghênh!" Một số Âm binh Địa Phủ chỉ vào bốn người Thái Thượng mắng to.

Những người vốn là đệ tử môn hạ của bốn vị Thánh Nhân, nay làm Âm binh đều lặng lẽ cúi đầu xuống.

Sợ hãi bị Thái Thượng Lão Tử nhìn thấy.

Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương Nhị Thánh đều mặt đỏ bừng, não nộ không thôi.

Nếu không phải giờ phút này Địa Phủ có Minh Hà tọa trấn, e rằng bọn họ sớm đã nộ phát xung quan, đem những tên Âm binh Địa Phủ dám trào phúng này đánh giết hầu như không còn!

Chương 161

Minh Hà lạnh lùng liếc nhìn vài lần, bỉ di nói: "Yêu!

Đúng là khách hiếm!

Mấy người các ngươi tới Địa Phủ ta làm gì?

Chẳng lẽ mông ngứa rồi?

Muốn cùng Minh Hà ta tháo giáo vài chiêu?" Cho dù là Thái Thượng Lão Tử hỉ nộ không hiện ra mặt, thành phủ rất sâu cũng tức giận đến mặt mũi đen sì, lảo đảo một cái, suýt chút nữa ngã xuống đất.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, râu tóc đều dựng ngược.

Ngược lại Tây Phương Nhị Thánh thì một bộ cười híp mắt, hoàn toàn không bị lay động.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phất tay áo gầm lên: "Minh Hà!

Đã ngươi tôn vi Thánh Chủ Hồng Hoang, tất khí lượng của ngươi sẽ không nhỏ hẹp như thế chứ!

Hôm nay mấy người chúng ta bất quá là tới Địa Phủ quan sát thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà thôi!

Chẳng lẽ Minh Hà ngươi muốn bá đạo đến mức nhìn cũng không chịu sao?" Tuy rằng mục đích chuyến đi này là xin thi thể Hỗn Độn Ma Thần, nhưng trước mắt tình thế là Minh Hà không ngừng trào phúng lạnh nhạt, hoàn toàn không cho bọn hắn sắc mặt tốt.

Nếu mạo muội mở miệng xin xỏ, nhất định sẽ bị Minh Hà hung hăng sỉ nhục một phen.

Chi bằng thuận theo lời của Nguyên Thủy Thiên Tôn tùy tiện xem xem đã!

Đợi lát nữa lại tùy cơ hành sự xin thi thể Hỗn Độn Ma Thần sau!

Hiểu rõ đạo lý này, Thái Thượng Lão Tử mới mở miệng nói: "Không sai!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần là lần đầu tiên xuất hiện trong Hồng Hoang đại địa.

Chúng ta thấy cái lạ thì mừng, muốn tới đây tham quan, mong rằng Thánh Chủ có thể thỏa mãn nguyện vọng nho nhỏ này của chúng ta!" Chuẩn Đề đạo nhân tươi cười khả cúc nói: "Thánh Chủ!

Địa Phủ lần này phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần có thể gọi là Hồng Hoang thịnh sự, chúng ta tự nhiên cũng muốn tới góp vui.

Mong Thánh Chủ có thể vứt bỏ thành kiến ngày xưa, chuẩn hứa cho chúng ta quan sát một phen a!" Minh Hà lạnh lùng hừ một tiếng.

Mục đích mấy người này tới đây, không thoát khỏi mắt Minh Hà.

Nhìn ánh mắt thèm thuồng của bốn người Thái Thượng nhìn chằm chằm vào thi thể Hỗn Độn Ma Thần, Minh Hà biết rõ bọn hắn đang nghĩ gì!

Minh Hà cũng lười quản mấy người này!

Muốn quan sát thì quan sát đi!

Chỉ cần không gây chuyện là được!

Nếu mấy người này dám gây chuyện, Minh Hà nhất định sẽ khiến bọn hắn ăn không hết gói đem đi! "Hậu Thổ, Thông Thiên, Tôn Ngộ Không bước ra!" Minh Hà hét lớn.

Mấy người Hậu Thổ nương nương nghe vậy nhanh chóng đứng ra.

Vẻ mặt đầy kỳ vọng dật vu ngôn biểu.

Tôn Ngộ Không càng là một bộ vò đầu bứt tai hưng phấn không thôi.

Tâm niệm Minh Hà vừa động, Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm bay lên trời.

Trong nháy mắt chém xuống đầu của Liệt Hủy Ma Thần, Thực Nghê Ma Thần, Viêm Ly Ma Thần.

Ba cái đầu Hỗn Độn Ma Thần phân biệt lăn xuống chân Hậu Thổ nương nương, Thông Thiên Giáo Chủ cùng Tôn Ngộ Không.

Minh Hà trầm giọng nói: "Những thứ này Bản tọa chia cho các ngươi, nhận lấy đi!" Lời này vừa nói ra, mọi người trên đại điện đều nghị luận ầm ĩ.

Không hiểu vì sao Minh Hà lại đem thứ quan trọng nhất trên thi thể Hỗn Độn Ma Thần chia cho ba người kia.

Chia cho Hậu Thổ nương nương thì cũng thôi đi, bởi vì Hậu Thổ nương nương dù sao cũng là đạo lữ của Minh Hà.

Chỉ là vì sao lại chia cho Thông Thiên Giáo Chủ chứ?

Thông Thiên Giáo Chủ bất quá là tu vi Hỗn Nguyên Đại La Kim Tiên, luận thời gian gia nhập Địa Phủ, xa không bằng Hồng Vân, Huyền Quy.

Luận thực lực mà nói, Hỗn Nguyên Lão Tổ, Thời Thần đạo nhân, Băng Thiên đạo nhân... người nào không mạnh hơn Thông Thiên Giáo Chủ?

Còn có chia cho tên nhãi con Tôn Ngộ Không?

Tôn Ngộ Không bất quá là tu vi Chuẩn Thánh, tài đức gì mà được chia đồ tốt như vậy?

Cái đầu kia chính là tập hợp tinh hoa toàn thân của Hỗn Độn Ma Thần!

Đôi mắt là dược liệu luyện đan tốt nhất, não tủy tuy rằng không bằng trái tim, nhưng đủ để khiến người ta lĩnh ngộ một nửa pháp tắc của Hỗn Độn Ma Thần!

Còn có hàm răng, đều có thể làm thành ám khí cấp bậc Cực Phẩm Tiên Thiên Linh Bảo!

Đến nỗi tác dụng các bộ phận khác của đầu, càng là không thể kể hết!

Nhìn thấy mọi người nghị luận ầm ĩ có chút bất mãn, Minh Hà không khỏi nhướng mày nói: "Sao?

Các ngươi có ý kiến?" "Không có!

Không có!

Ngài nói gì vậy!" "Thánh Chủ lo xa rồi!

Chúng ta không có chút oán ngôn nào!" "Thánh Chủ làm vậy nhất định có thâm ý!

Chúng ta không dám vọng tự phỏng đoán!" ...

Mọi người trong tràng đều lớn tiếng nói.

Minh Hà nhướng mày nói: "Hậu Thổ thì không cần nói nhiều đi!

Bản nãi là Lục Đạo Luân Hồi Chi Chủ, Địa Phủ có phồn thịnh như ngày hôm nay, công lao của Hậu Thổ không thể bỏ qua!

Hơn nữa, Hậu Thổ là nương tử của Minh Hà ta!

Hợp cai được chia một phần tốt nhất!" Mọi người đều gật gật đầu, không cảm thấy một tia không ổn.

Minh Hà tiếp tục nói: "Tôn Ngộ Không nãi là đệ tử duy nhất của

Minh Hà ta!

Làm sư phụ, ban thưởng đồ tốt nhất cho đệ tử, cái này tổng không sai đi!" Mọi người đều gật đầu xưng phải, cũng không oán ngôn.

Minh Hà dừng lại một chút, mới lãng thanh nói: "Đến nỗi Thông Thiên Giáo Chủ, càng không thể có oán ngôn!

Thông Thiên ngày xưa không tiếc quyết liệt với Đạo Tổ Hồng Quân cùng chư thánh Thái Thượng, Nguyên Thủy, dốc toàn giáo chi lực gia nhập Địa Phủ lúc đó còn tương đối yếu ớt để cùng Minh Hà ta kề vai chiến đấu!

Dũng khí và sự trượng nghĩa bậc này, Minh Hà ta đều vì đó mà ghé mắt!

Phần ân tình này Minh Hà ta tự đương thường ghi tạc trong lòng!

Hơn nữa, đệ tử môn hạ Thông Thiên Giáo Chủ số lượng hàng vạn, chỉ một cái đầu Hỗn Độn Ma Thần, đều không đủ để Thông Thiên Giáo Chủ chia cho đệ tử!

Ngay cả Minh Hà ta cũng cảm thấy chia như vậy có chút ít!" Lời này vừa nói ra, trong tràng rốt cuộc không còn chút thanh âm phi nghị nào nữa.

Minh Hà nói rất đúng!

Hôm nay Thông Thiên Giáo Chủ có thể được chia bảo vật này, đó cũng là do nhãn quang và mưu tính của hắn.

Đổi lại là bọn họ, đoạn nhiên sẽ không có dũng khí cùng trượng nghĩa như Thông Thiên Giáo Chủ mà cùng Minh Hà cộng hoạn nạn.

Một phen lời nói của Minh Hà khiến mọi người cảm thấy hợp tình hợp lý hợp hồ logic!

Thông Thiên Giáo Chủ giờ phút này eo lưng thẳng tắp, cười ngâm

ngâm chắp tay ôm quyền với Minh Hà nói: "Cảm ơn Thánh Chủ ban thưởng!

Thông Thiên ta cảm kích bất tận!" Minh Hà híp mắt nói: "Việc này không cần cảm tạ ta, những thứ này vốn là ngươi đáng được nhận!" Thông Thiên Giáo Chủ gật gật đầu, nội tâm lại cảm động không thôi.

Mấy ngày trước ở Bích Du Cung trên Kim Ngao Đảo còn âm thầm thương cảm, trường hư đoản thán, cảm thấy Thông Thiên gia nhập Địa Phủ là một quyết định sai lầm.

Bây giờ Minh Hà cho hắn phần thưởng phong hậu, tia di hám và oán niệm trong lòng Thông Thiên sớm đã theo những phần thưởng này mà tan thành mây khói.

Thậm chí Thông Thiên Giáo Chủ còn nảy sinh một loại cảm giác kẻ sĩ chết vì người tri kỷ.

Chương 162

Hắn biết, nếu Thông Thiên một lòng vì Địa Phủ hiệu lực, vậy thì Minh Hà tuyệt đối sẽ không bạc đãi hắn. "Bịch!" Một tiếng nổ lớn đột nhiên vang lên.

Mọi người định thần nhìn lại, hóa ra là Hậu Thổ tùy tay vung lên, ném cái đầu Hỗn Độn Ma Thần mà Minh Hà ban thưởng tới trước mặt Đế Giang và Cộng Công.

Đế Giang kinh sá nói: "Hậu Thổ muội muội, ý gì vậy?" Cộng Công cũng há to miệng, kinh ngạc nói: "...

Cho ta?" Hậu Thổ nương nương cười xinh đẹp nói: "Đúng!

Đồ vật này cho hai vị ca ca!" Đế Giang vội vàng xua tay, xấu hổ nói: "Hậu Thổ muội muội!

Việc này vạn vạn không thể, phần thưởng Thánh Chủ cho, ta cùng Cộng Công đoạn nhiên không thể nhận lấy!" Cộng Công than tay nói: "Không thích hợp đi, món lễ vật này quá quý trọng, ta cùng đại ca thụ chi hữu quý a!" Đế Giang cùng Cộng Công hai người đều không muốn.

Lúc nãy, hai người bọn họ bảo Hậu Thổ giúp đỡ mưu cầu thêm một chút phúc lợi.

Nhưng đó bất quá chỉ là kiếm thêm chút lợi nhỏ mà thôi.

Còn đầu Hỗn Độn Ma Thần, hai người bọn họ căn bản không dám nghĩ tới.

Đầu Hỗn Độn Ma Thần quá mức trân quý, hai người chút nào không dám có tâm tiếm việt.

Hậu Thổ nương nương nhu thanh nói: "Hai vị ca ca, đều là người

một nhà, đừng nói những lời khách sáo!

Ta bảo các huynh nhận lấy thì cứ cầm đi!

Nếu còn chối từ, muội muội ta sẽ không vui đấy!" Đế Giang thảm thắc nói: "Nhưng rõ ràng là Thánh Chủ cho, ta nếu mạo muội nhận lấy, há chẳng phải là làm trái thánh ý?" Hậu Thổ nương nương lười biếng nói: "Không sao!

Ta tin Minh Hà cũng không phải người bụng dạ hẹp hòi như vậy." Nói xong, Hậu Thổ nương nương chuyển đầu sang Minh Hà, a khí như lan nói: "Thánh Chủ, ta nói có đúng không?" Minh Hà thật đúng là dở khóc dở cười.

Hậu Thổ nương nương đem Minh Hà tâng bốc lên cao như vậy.

Nếu Minh Hà thật sự cự tuyệt, vậy vừa vặn ứng nghiệm lời Hậu Thổ nương nương nói!

Minh Hà bất động thanh sắc nói: "Vốn là đồ vật Bản tọa ban thưởng cho nàng, nàng xử trí như thế nào, cùng Bản tọa hào vô quan hệ!" Hậu Thổ nương nương mạn bất kinh tâm nói: "Hai vị ca ca, nghe thấy chưa?

Đã Thánh Chủ đều lên tiếng rồi, nhận lấy đi!" Đế Giang cùng Cộng Công hai người nhìn nhau một hồi, rồi đều ngửa mặt lên trời cười to, sướng khoái không thôi.

Đã Minh Hà đều thủ khẳng, vậy thì cái đầu Hỗn Độn Ma Thần này bọn họ thu nhận.

Cộng Công một tay xách cái đầu Hỗn Độn Ma Thần to lớn cùng Đế Giang nhạc a a rời đi.

Hai người bọn họ đã không thể chờ đợi được nữa, muốn trở về rồi lợi dụng đầu Hỗn Độn Ma Thần để hảo hảo tăng thực lực. "Đa Bảo, Quy Linh, đem đầu Hỗn Độn Ma Thần này về núi La Phù trước,

đợi vi sư trở về ta sẽ tiến hành phân phối!" Thông Thiên Giáo Chủ híp mắt nói.

Rất nhanh, Đa Bảo cùng Quy Linh đạo nhân mang theo đầu Hỗn Độn Ma Thần lãnh mệnh rời đi.

Thông Thiên lại không đi, chỉ lẳng lặng đứng ngây ra đó.

Theo lý thuyết, Thông Thiên sau khi nhận đồ, không cần thiết phải ở lại nữa.

Sở dĩ ở lại đây là để xem Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân rốt cuộc mưu tính cái gì.

Thông Thiên biết, đám Thánh Nhân này một bộ giả nhân giả nghĩa, vốn là muốn giả vờ tới góp vui, hoàn toàn hư ngụy đến cực điểm.

Vị Thánh Nhân nào mà không biết thi thể Hỗn Độn Ma Thần đại hữu ích lợi đối với tu luyện và thăng cấp cảnh giới của Thánh Nhân.

Nếu không phải vì mưu cầu thi thể Hỗn Độn Ma Thần thì đám Thánh Nhân này căn bản sẽ không tới!

Thực sự quá hư ngụy!

Rõ ràng muốn có thi thể Hỗn Độn Ma Thần lại cứ thiên thiên muốn giả bộ một bộ dạng không thèm quan tâm.

Thông Thiên ở lại đây là để xem kịch vui!

Tiện thể xem thử Minh Hà rốt cuộc có chia cho đám người Thái Thượng Lão Tử một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần hay không.

Đám người Thái Thượng Lão Tử cũng phát hiện ra Thông Thiên Giáo Chủ đang hổ thị đam đam nhìn bọn hắn.

Chỉ là bọn hắn không có biện pháp nào.

Mục đích hôm nay tới đây là để mưu cầu một ít thân thể Hỗn Độn Ma Thần.

Chỉ cần có thể đạt được chút đồ vật, bị Thông Thiên trào phúng thì đã sao?

Chỉ có thực lực tăng lên mới là quan trọng nhất!

Sự tình đến nước này, cái gọi là da mặt cũng chỉ đành tạm thời vứt bỏ! "Oanh long long!" Trên chín tầng trời, đột nhiên phong vân kích đãng, chợt thấy một điểm lưu quang từ xa tới gần, bay nhanh về phía Địa Phủ.

Không bao lâu sau, Nữ Oa nương nương xuất hiện bên cạnh Minh Hà.

Tóc búi cao kiểu bách hợp, bông tai châu ngọc san hô đỏ khẽ đung đưa, một thân váy lụa mỏng trắng như tuyết làm nổi bật lên thể thái khinh doanh vừa đúng chỗ.

Mọi người hai mắt tỏa sáng, chỉ cảm thấy giờ phút này đứng bên cạnh là một giai nhân hồng phấn xán lạn như hoa xuân, rực rỡ như trăng thu.

Ngay cả Minh Hà sắc mặt cũng khẽ biến, cảm thấy Nữ Oa nương nương giữa cái liếc mắt đưa tình, pha có ý vị liêu nhân tâm hoài.

Nữ Oa hôm nay trang điểm tiếu lệ đa tư, uyển chuyển thoát tục như vậy, rốt cuộc là vì sao?

Chẳng lẽ cũng giống như ý đồ của Thái Thượng, đều là vì thi thể Hỗn Độn Ma Thần kia sao?

Xem ra Minh Hà đã đánh giá thấp lực hấp dẫn của thi thể Hỗn Độn Ma Thần đối với Thánh Nhân!

Nữ Oa nương nương mắt ngậm xuân thủy, sóng mắt lưu chuyển,

nhìn về phía Minh Hà nói: "Thánh Chủ!

Nữ Oa ta hôm nay không mời mà tới, mong hải hàm!" Hậu Thổ nương nương bên cạnh rốt cuộc không đứng yên được nữa.

Nàng cảm nhận được nồng đậm địch ý từ trên người Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương quá đẹp!

Giờ phút này Hậu Thổ nương nương chỉ có một loại cảm giác tự ti mặc cảm!

Ánh mắt Nữ Oa nương nương nhìn chằm chằm Minh Hà làm cho Hậu Thổ nương nương cảm nhận được một loại nguy cơ sâu sắc.

Nàng đương cơ lập đoạn chắn ngang giữa Minh Hà và Nữ Oa nương nương, nhíu mày nói: "Không biết Nữ Oa đạo hữu tới đây, là vì chuyện gì?" Thấy phản ứng của Hậu Thổ nương nương to lớn như thế, Nữ Oa trong khoảnh khắc minh bạch hết thảy.

Bị Hậu Thổ hiểu lầm rồi a!

Thật xấu hổ đến cực điểm!

Người không biết còn tưởng rằng Nữ Oa lần này muốn bán rẻ nhan sắc để quyến rũ Minh Hà đây!

Nhưng không, vì có thể đạt được một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, bị chúng thánh Hồng Hoang ngộ giải thì đã sao?

Nữ Oa căn bản không quan tâm!

Nữ Oa nương nương sắc mặt ửng hồng nói: "Vô sự!

Bất quá là tới xem náo nhiệt ở Địa Phủ lần này cũng không được sao?" "Sao?

Chẳng lẽ Hậu Thổ muội muội không hoan nghênh sao?" Nữ Oa

nương nương tâm hồn treo ngược cành cây nói.

Hậu Thổ nương nương nhướng mày nói: "Đương nhiên hoan nghênh!" Nói xong Hậu Thổ nương nương vẫn đứng chắn giữa Minh Hà và Nữ Oa, chút nào không có ý tứ muốn rời đi.

Minh Hà thật đúng là dở khóc dở cười.

Tâm tư nữ nhân, thật khó mà nắm bắt a!

Minh Hà biết mục đích chuyến đi này của Nữ Oa không ngoài việc muốn được một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, vì mưu cầu một ít cơ duyên.

Cũng khó trách.

Dù sao Nữ Oa nương nương hiện tại cũng là cô gia quả nhân một mình.

Nếu bỏ qua mấy cái Thánh Nhân trong Địa Phủ của Minh Hà, luận thực lực, Nữ Oa nương nương ở trong Hồng Hoang tịnh không xuất sắc.

Bây giờ Hồng Hoang nhìn có vẻ một đoàn hòa khí, thực tắc ám lưu dũng động, nguy cơ tứ phía, nhất không cẩn thận là có nguy cơ ngã xuống.

Ngay cả Đạo Tổ Hồng Quân bễ nghễ chúng sinh Hồng Hoang cùng Dương Mi đạo nhân đều đã ngã xuống, còn có gì là không thể?

Cái gọi là Thánh Nhân bất tử bất diệt hiện tại nghiễm nhiên đã trở thành một trò cười!

Chương 163

Minh Hà biết Nữ Oa nương nương mong cầu cái gì, vậy thì tốt rồi.

Đợi lát nữa lúc phân phối thi thể Hỗn Độn Ma Thần, cùng lắm thì chia cho nàng một ít!

Nữ Oa nương nương vẫn luôn an phận thủ thường, tịnh không tạo thành bất kỳ uy hiếp nào đối với Minh Hà.

Hơn nữa, Nữ Oa nương nương thật sự quá đẹp!

Nếu nói nữ nhân trong Hồng Hoang vừa có thực lực lại có nhan sắc, thì phi Nữ Oa và Hậu Thổ mạc chúc.

Nữ Oa có vẻ đẹp tiểu gia bích ngọc, uyển ước y nhân.

Hậu Thổ có vẻ đẹp như hoa như ngọc, quốc sắc thiên hương.

Phải có một đối thủ cạnh tranh như Nữ Oa mới được.

Như vậy Hậu Thổ mới vĩnh viễn không bao giờ lơi lỏng!

Một bên, Tôn Ngộ Không nhìn cái đầu Hỗn Độn Ma Thần to lớn, không ngừng đi vòng quanh.

Hồng Vân lẩm bẩm nói: "Ngộ Không, làm gì mà cứ đi vòng quanh mãi thế?" Tôn Ngộ Không vò đầu bứt tai nói: "Yêm lão tôn vẫn luôn suy nghĩ cái thứ này ăn như thế nào mới tốt?

Hồng Vân lão nhi, ngươi nói xem đầu Hỗn Độn Ma Thần này, hấp thì ngon hay là kho tàu thì càng có hương vị đây?" "Hả?" Hồng Vân trừng lớn hai mắt, co rúm người lại, không còn lời nào để nói!

Câu hỏi của con khỉ này, làm cho hắn không biết trả lời từ đâu.

Cái đầu Hỗn Độn Ma Thần kia trân quý vô cùng.

Dùng để luyện khí, luyện đan và cảm ngộ pháp tắc chi lực chẳng phải tốt hơn gấp một vạn lần so với việc coi như mỹ thực ăn vào bụng sao!

Thật là phí phạm của trời!

Nhưng cũng có người xem náo nhiệt không chê chuyện lớn.

Ví dụ như Huyền Quy Thánh Nhân.

Bởi vì Tôn Ngộ Không lấy được phần tinh hoa nhất trong thi thể Hỗn Độn Ma Thần, khó tránh khỏi nảy sinh bất bình.

Giờ phút này Huyền Quy ồm ồm nói: "Đại Thánh!

Đây chính là bảo bối tốt nhất đẳng nhất trong Hồng Hoang, đã không thể hấp, cũng không thể kho tàu!" Tôn Ngộ Không nhảy nhót nói: "Vậy phải làm thế nào?" Huyền Quy thần bí hề hề nói: "Đầu Hỗn Độn Ma Thần, chỉ thích hợp nuốt sống, như vậy mới có thể hoàn chỉnh hấp thu toàn bộ phần tinh hoa của nó!

Nếu mạo muội dùng phương pháp nấu ăn phàm tục để xử lý thi thể Hỗn Độn Ma Thần, tuy rằng thỏa mãn khẩu phúc chi dục là thật!

Nhưng lại tạo thành đại lượng tinh hoa trong đầu Hỗn Độn Ma Thần bị lưu thất, vậy thì hà tất gì chứ!" Tôn Ngộ Không vỗ vỗ vai Huyền Quy, ánh mắt sáng quắc nói: "Lão Quy!

Bình thường thấy ngươi trầm mặc ít nói, không hiển sơn không lộ thủy!

Không ngờ lần này cư nhiên khai khiếu rồi!

Nói nghe có lý có cứ như vậy!

Vậy Yêm lão tôn trực tiếp đem nó nuốt xuống đi!" Tôn Ngộ Không nói làm là làm.

Bỗng nhiên sử xuất thần thông Pháp Tướng Thiên Địa.

Một hư ảnh vượn khỉ thân cao vạn trượng hoành tuyên trong hư không. "Hô!" Con khỉ kia há to miệng, phiến khắc cương phong tứ ý, tiếng rít gào bên tai không dứt.

Cái đầu Hỗn Độn Ma Thần kia cư nhiên như một quả bóng bay nhanh chóng bay vào trong miệng lớn của Tôn Ngộ Không. "Ợ!" Tôn Ngộ Không ợ một cái no nê, một bộ cảm giác chưa thỏa mãn.

Mọi người đều có một cảm giác toàn thân phát lạnh, lông tóc dựng đứng.

Cũng quá hung tàn đi!

Cùng dã thú ăn lông ở lỗ có gì khác biệt?

Minh Hà nhìn cử động của Tôn Ngộ Không cũng nhướng mày không thôi!

Đồ tốt như vậy, cứ thế nuốt sống xuống?

Quá lãng phí!

Tôn Ngộ Không sau khi cắn nuốt đầu Hỗn Độn Ma Thần, biểu tình một bộ tâm mãn ý túc.

Chỉ được một lát, hắn cảm giác dạ dày một trận phiên giang đảo hải.

Một loại cảm giác hôi thối vô danh từ cổ họng trào lên.

Tôn Ngộ Không rốt cuộc nhịn không được nữa, trực tiếp há to mồm. "Oẹ!" Cả cái đầu Hỗn Độn Ma Thần tròn vo bị nôn ra.

Bên trên dính đầy nước bọt cùng cặn bã trái cây chưa tiêu hóa hết.

Cái đầu Hỗn Độn Ma Thần xú khí huân thiên kia như quả bóng lăn về phía mọi người.

Những người kia bịt mũi, che mặt bỏ chạy.

Nội tâm lại chửi mắng Tôn Ngộ Không không thôi.

Tôn Ngộ Không khôi phục bộ dáng bản thể.

Một bộ dạng hư thoát, lắc lắc đầu, lớn tiếng nói: "Khó ăn!

Khó ăn!

Quá khó ăn!

Yêm lão tôn bình sinh chưa ăn thứ gì khó ăn như vậy!" Lời này vừa nói ra, mọi người đều lắc đầu thở dài, một bộ biểu tình cười trên nỗi đau của người khác.

Minh Hà trợn trắng mắt nói: "Ngộ Không!

Chớ có ở đây hồ nháo!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần không phải để nuốt sống như vậy!

Nó có vô cùng diệu dụng, thiết mạc phí phạm của trời!" Tôn Ngộ Không cung kính chắp tay nói: "Sư phụ!

Đệ tử biết sai rồi!

Đệ tử không dám tạo thứ, không biết thi thể Hỗn Độn Ma Thần ngoại trừ thôn thực ra, còn có phương pháp sử dụng nào khác không?" Minh Hà hiện tại đang bận rộn phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần cho kỳ môn nhân Địa Phủ.

Căn bản không có thời gian dư thừa giải thích những chuyện này với Tôn Ngộ Không.

Nghĩ nghĩ, Minh Hà mở miệng nói: "Vi sư giờ phút này đang bận, chi bằng ngươi đi hỏi Thông Thiên Thánh Nhân đi, đầu Hỗn Độn Ma Thần rốt cuộc phải sử dụng như thế nào mới có thể đạt được lợi ích tối đa hóa, tin rằng hắn có thể giảng giải hoàn hoàn chỉnh chỉnh cho ngươi nghe!" Tôn Ngộ Không không có chần chờ, lập tức la lối om sòm với Thông Thiên Giáo Chủ: "Thông Thiên Thánh Nhân, ta cùng

ngài đi đến núi La Phù một chuyến!

Đi đi đi!

Đi đến đó hảo hảo nói cho Yêm lão tôn biết rốt cuộc phải sử dụng đầu Hỗn Độn Ma Thần như thế nào!" Nói xong Tôn Ngộ Không thân người vươn về phía trước, lôi kéo Thông Thiên Giáo Chủ, một bộ dạng không thể chờ đợi được nữa.

Thông Thiên Giáo Chủ phẫn nhiên vung tay áo, tức giận nói: "Muốn đi thì ngươi đi!

Thông Thiên ta có việc, giờ phút này tịnh không về núi La Phù!" Tôn Ngộ Không không thèm để ý, vẫn cứ hi hi ha ha nói: "Vậy khi nào ngài quy khứ?" Thông Thiên Giáo Chủ nhún vai nói: "Đợi xong việc ở đây ta liền sẽ về núi La Phù!" "Đã như vậy, thế thì Yêm lão tôn đi trước một bước, đi Phù La Sơn chờ ngài!" Tôn Ngộ Không cười ha hả nói.

Nói xong, Tôn Ngộ Không từ trong tai móc ra Kim Cô Bổng.

Trong khoảnh khắc, Kim Cô Bổng hóa thành dài ngàn trượng.

Tôn Ngộ Không dùng Kim Cô Bổng khều lấy đầu Hỗn Độn Ma Thần, trong miệng ngâm nga bài ca dao không biết tên, chậm rãi biến mất trong tầm mắt mọi người.

Đợi sau khi Tôn Ngộ Không đi xa.

Mọi người mới chuyển tầm mắt trở lại.

Một chúng môn nhân Địa Phủ ánh mắt sáng quắc nhìn về ba cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần không đầu mà thèm muốn không thôi.

Chuyển Luân Vương Xi Vưu cũng hai mắt sáng rực nhìn thi thể Hỗn Độn Ma Thần, tâm thần xao động.

Hắn khác với Đế Giang cùng Cộng Công.

Tuy rằng đều là người trong Vu Tộc, nhưng Đế Giang cùng Cộng Công giai là một trong Thập Nhị Tổ Vu.

Chương 164

Xi Vưu bất quá chỉ là một Đại Vu nho nhỏ mà thôi.

Đại Vu của Vu tộc ngày xưa, không có một ngàn thì cũng có tám trăm.

Thực lực so với Tổ Vu, quả thực là một trời một vực.

Xi Vưu biết quan hệ giữa mình và Hậu Thổ tịnh không tốt đến mức không có chuyện gì không nói.

Vì thế hắn không học theo Đế Giang cùng Cộng Công, đi tìm Hậu Thổ nương nương cầu xin trước một phen.

Hơn nữa, hắn cũng lo lắng nếu mạo muội đi cầu xin Hậu Thổ nương nương, đi cửa sau như vậy, có khả năng sẽ chọc Minh Hà không vui.

Bất quá đối với việc có thể nhận được thi thể Hỗn Độn Ma Thần, hắn một chút cũng không hoài nghi.

Xi Vưu cũng là một trong những nhân viên thần chức Địa Phủ, không có khả năng sẽ không được chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Chỉ cần có thể được chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần là được!

Bất luận số lượng bao nhiêu, bất luận bộ vị nào, Xi Vưu đều sẽ không có chút oán ngôn nào!

Hồng Vân mắt trông mong nói: "Thánh Chủ..." Minh Hà xoay đầu lại, dùng ánh mắt ưng chuẩn sắc bén nhìn chằm chằm Hồng Vân nói: "Nga?

Có chuyện gì?" Hồng Vân kiên trì nói: "Cầu Thánh Chủ mau chóng đem những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này chia cho ta đi!

Ta đều có chút không thể chờ đợi được nữa, nghĩ muốn sớm một chút dùng phần thi thể Hỗn Độn Ma Thần được chia để tăng thực lực đây!" "A!

Cầu Thánh Chủ mau chóng phân phát đi!" "Thánh Chủ!

Ta đều chờ mong a!" "Chớ có ồn ào!

Thật là!

Thánh Chủ tự có chủ kiến, đừng có thúc giục nữa!" ...

Trong nháy mắt, đám người Huyền Quy, Hỗn Nguyên Lão Tổ thao thao bất tuyệt nói với Minh Hà.

Tuy rằng lời nói của mỗi người khác nhau, nhưng biểu tình trên mặt mỗi người đều tịnh không khác biệt.

Đều là thần sắc kỳ vọng thèm muốn hiện rõ.

Minh Hà không khỏi bật cười nói: "Thôi được!

Ta quan sát các ngươi một bộ dạng nóng lòng như lửa đốt, biết các ngươi đối với những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này thèm muốn đã lâu!

Vậy hôm nay Bản tọa cũng không vòng vo, phân chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần, lát nữa nhất tịnh chia cho các ngươi!" Minh Hà tế xuất Nguyên Đồ A Tỳ nhị kiếm, hào quang lục bạch song sắc biến ảo vô cùng.

Hai thanh kiếm không ngừng múa lượn bàn toàn giữa không trung. "Rắc rắc rắc..." Cùng với một trận tiếng cắt chém dày đặc.

Chỉ một lát công phu, ba cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần không đầu bị chia cắt thành mấy khối.

Tất cả mọi người trong tràng đều thở hổn hển, vươn dài cổ, một bộ biểu tình cuồng nhiệt.

Minh Hà nhìn quanh một vòng, thản nhiên nói: "Huyền Quy, Hồng Vân, hai người các ngươi đem hai khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần lớn nhất trong tràng cầm đi đi, Bản tọa ban thưởng cho các ngươi!" Hạnh phúc đến quá đột ngột, Hồng Vân kinh ngạc đến toàn thân run rẩy, kinh hỉ nói: "Tạ Thánh Chủ ân tứ!" Huyền Quy thì lão tăng ổn trọng hơn nhiều, chỉ chắp tay ôm quyền, khẽ nói: "Đa tạ Thánh Chủ!" Đợi sau khi Hồng Vân và Huyền Quy đem phần thi thể Hỗn Độn Ma Thần thuộc về mình cầm đi, tiếng nghị luận trong tràng mới dần nổi lên.

Dần dần thanh âm càng lúc càng lớn, ngay cả Minh Hà cũng nhịn không được nhíu mày.

Hiển nhiên những người này đối với việc Hồng Vân và Huyền Quy lấy đi khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần lớn nhất có chút oán ngôn.

Minh Hà tức giận giải thích: "Huyền Quy và Hồng Vân hai người nãi là lứa đầu tiên gia nhập Địa Phủ ta.

Hai người bọn họ chính là nhân viên thần chức cấp nguyên lão của Địa Phủ ta.

Hai người có thể nói là một đường đi lên từ lúc Địa Phủ gian tân bắt đầu, chứng kiến con đường phồn vinh của Địa Phủ!

Đã như vậy, Bản tọa đem phần lớn nhất chia cho hai người bọn họ, có gì không thỏa đáng?" Lời này vừa nói ra, tiếng oán giận bất mãn trong tràng lập tức im bặt.

Ngẫm lại một phen, đích xác là như vậy.

Ngoại trừ La Hầu mất tích ra, thì Hồng Vân cùng Huyền Quy có thể nói là lứa nhân viên gia nhập Địa Phủ sớm nhất.

Giống như lời Minh Hà nói vậy.

Đem chỗ tốt lớn nhất cho nhân vật cấp nguyên lão, tịnh không có bất kỳ chỗ nào không thỏa đáng. "Thánh Chủ nói đùa!

Chúng ta đoạn nhiên không có chút tâm bất mãn nào!" "A!

Thánh Chủ, ngài làm như vậy tất nhiên có lý do của ngài, ngài không nói, chúng ta cũng không có oán ngôn!" "Thánh Chủ!

Chỉ cần có thể được chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần, vô luận nhiều ít, vô luận tốt xấu, chúng ta đều cam chi như di!" Băng Thiên đạo nhân, Thời Thần đạo nhân khảng khái kích ngang nói.

Minh Hà gật gật đầu, tiếp đó điểm tên Hỗn Nguyên Lão Tổ cùng các nhân viên thần chức Địa Phủ khác.

Những nhân viên thần chức Địa Phủ này không ai không hoan hân tước dược, trên mặt dương dật biểu tình tự đắc.

Mấy người bọn họ sau một phen nói lời cảm tạ với Minh Hà, liền cầm lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần vui vẻ thu lại.

Bọn họ tịnh không có ý tứ muốn rời đi.

Bởi vì những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này hiển nhiên chưa chia xong.

Bọn họ đều cảm thấy hứng thú, muốn xem thử mấy khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần còn lại sẽ bị người nào đoạt được.

Trên mặt đất chỉ còn lại vương vãi không nhiều mấy khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần nhỏ.

Minh Hà nhìn một vòng, lại không thấy hai người Cộng Công và Đế Giang.

Hắn thở ra một hơi nói: "Kỳ quái, Đế Giang cùng Cộng Công hai người kia đi đâu rồi?" "Hồi Thánh Chủ!" Hồng Vân ôm quyền nói: "Đế Giang cùng Cộng Công sau khi vui mừng nhận được đầu Hỗn Độn Ma Thần, hai người bọn họ nhất trí đi tăng thực lực, sau đó đi về đạo trường rồi!" Minh Hà tức giận nói: "Hậu Thổ, còn có hai khối

vốn là Bản tọa muốn ban thưởng cho bọn hắn, đã hai người bọn hắn không ở đây, nàng nhận lấy đi!" Hậu Thổ hoàn toàn không có ý tứ cự tuyệt.

Trực tiếp vung tiêm tiêm ngọc thủ lên, hai khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần bị nàng thu lại.

Nói đùa!

Đồ tốt nhiều như vậy Hậu Thổ không có khả năng cự tuyệt!

Không thấy đám Thánh Nhân Thái Thượng, Nguyên Thủy bên cạnh đều đang vươn cổ, một bộ dạng si mê sao?

Nếu là đồ vật khác, Hậu Thổ có lẽ sẽ chối từ một phen.

Nhưng hiện giờ thi thể Hỗn Độn Ma Thần chính là đồ vật người gặp người thích trong Hồng Hoang, Hậu Thổ tuyệt đối không có đạo lý buông tha!

Đợi sau khi Hậu Thổ nương nương thu đi hai khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần còn lại trong tràng đã sở thặng vô kỷ!

Trước mắt chỉ còn lại hai khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần nhỏ cùng ba cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần mảnh như dây thừng, dài như cánh tay nhỏ mà thôi.

Thông Thiên Giáo Chủ dùng một bộ biểu tình dương dương tự đắc, xem kịch vui mà nhìn chằm chằm Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Tây Phương Nhị Thánh.

Hắn muốn xem xem, mấy kẻ vô sỉ này, rốt cuộc có thể nhịn được sự dụ hoặc của thi thể Hỗn Độn Ma Thần hay không.

Thái Thượng Lão Tử coi như không thấy, vẻ mặt một bộ phong khinh vân đạm.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nghiến răng, não nộ không thôi.

Thật đáng hận!

Nếu không phải Thông Thiên ở đây, hắn đã sớm mở miệng xin Minh Hà thi thể Hỗn Độn Ma Thần kia rồi.

Chỉ nhìn cái bộ dạng hả hê, dương dương tự đắc của Thông Thiên, trong lòng Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận không chỗ phát tiết!

Tuyệt đối không thể để Thông Thiên nhìn thấy bộ dạng khổ khổ ai cầu của mình!

Nếu không thì da mặt của hắn còn cần hay không?

Tây Phương Nhị Thánh thì cười gượng không thôi.

Thông Thiên Giáo Chủ, hoàn toàn không thèm để ý!

Trước mắt duy nhất tâm nguyện là đoạt được thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Vì để có thể tăng thực lực, làm gì cũng nguyện ý.

Chương 165

Bất đắc dĩ Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân sau khi truyền âm một phen với Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn, đều như đá chìm đáy biển, biệt vô âm tín.

Truyền âm của hai người bọn họ, không gì ngoài việc thúc giục Thái Thượng cùng Nguyên Thủy hòa nhất mở miệng đi hướng Minh Hà xin thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Bất đắc dĩ Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai tôn này đồng thời mắt điếc tai ngơ.

Khả làm hỏng Tây Phương Nhị Thánh!

Không còn cách nào!

Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân chỉ đành tạm thời nhẫn nại, chờ đợi Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hồi phục.

Dù sao thi thể Hỗn Độn Ma Thần còn có hai khối, nhân viên thần chức Địa Phủ đã sớm được thưởng xong.

Bọn họ còn có hy vọng đạt được thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Nữ Oa nương nương vẫn luôn đứng bất động, uyển nhược người qua đường đột nhiên liên bộ khẽ dời, đi đến bên cạnh Minh Hà.

Mắt nàng tựa thu thủy, đôi mắt cong thành hình trăng lưỡi liềm, cười nói: "Thánh Chủ!

Tiểu nữ tử có một thỉnh cầu, mong Thánh Chủ người có thể đáp ứng ta!" Minh Hà chưa mở miệng.

Hậu Thổ sắc mặt đại biến, như một trận cuồng phong sậu vũ vèo

cái đã chắn bên cạnh Nữ Oa.

Nàng như lâm đại địch nói: "Không biết Nữ Oa nương nương có chuyện gì?

Hậu Thổ ta có thể làm thay!

Thánh Chủ gần đây vì phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần có thể gọi là bận đến sứt đầu mẻ trán, Hậu Thổ ta tự có nghĩa vụ chia sẻ một chút!" "Lạc lạc..." Nữ Oa nương nương cười đến hoa chi chiêu triển.

Đối với lời nói của Hậu Thổ hoàn toàn không để ý.

Trong lòng Nữ Oa đương nhiên biết, Hậu Thổ hành động như vậy bất quá là sợ nàng đem Minh Hà dụ dỗ chạy mất mà thôi!

Nếu là bình thường, Nữ Oa đoạn nhiên sẽ không cố ý làm khó Hậu Thổ.

Nhưng hôm nay thì không giống!

Tất cả mọi người đều vì mưu tính thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà vắt kiệt óc.

Nữ Oa há có đạo lý lùi bước? "Muội muội!

Tư sự thể đại, e rằng muội muội không làm chủ được a!" Nữ Oa nương nương cũng không giận, chỉ kiều tích tích nói. "Chuyện gì?" Hậu Thổ nương nương sắc mặt bất thiện, hồ nghi nói.

Nữ Oa nhu thanh nói: "Tỷ tỷ ta muốn một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần, không biết muội muội có thể làm chủ không?" "....." Hậu Thổ khó xử.

Việc này đương nhiên nàng không làm chủ được.

Địa Phủ chi chủ là Minh Hà.

Những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này đều là Minh Hà mạo hiểm

nguy to lớn từ động phủ Ma Viên đoạt được.

Hậu Thổ đương nhiên không thể tiếm việt, tự tư làm chủ đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần cho Nữ Oa.

Hậu Thổ kiên trì nói: "Phu quân!

Việc này chàng xem làm thế nào đi!" Minh Hà lắc lắc đầu, lộ ra một bộ biểu tình bất đắc dĩ tới cực điểm.

Hậu Thổ cũng thật là.

Người ta Nữ Oa vì tăng thực lực, không tiếc tỉ mỉ trang điểm một phen, muốn lưu lại cho Minh Hà một ấn tượng tốt.

Từ đó có thể nâng cao tỷ lệ hoạch đắc thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Lại bị Hậu Thổ hiểu lầm thành Nữ Oa muốn cố ý tiếp cận Minh Hà.

Thiên hạ nữ nhân xinh đẹp đều là địch nhân.

Lời này quả nhiên không giả!

Minh Hà nhìn về phía Nữ Oa.

Nữ Oa dùng một đôi mắt nhu tình tự thủy cũng nhìn Minh Hà.

Minh Hà khẽ nói: "Nàng có biết thi thể Hỗn Độn Ma Thần trân quý cỡ nào không?

Những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này chính là lần đầu tiên xuất hiện ở Hồng Hoang ta!" Nữ Oa nương nương u u nói: "Nữ Oa ta tự nhiên biết.

Nếu là những thứ vô túc khinh trọng khác, Nữ Oa ta cũng sẽ không hỏa cấp hỏa liệu chạy tới cầu xin." Minh Hà trầm giọng nói: "Trong Hồng Hoang có vô số người đang nhìn chằm chằm những thi thể Hỗn Độn Ma Thần này đấy!" Nữ Oa hoàn nhĩ nhất tiếu nói: "Chỉ cần

Thánh Chủ có thể ban thưởng cho ta một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần, Nữ Oa ta nguyện ý vì Thánh Chủ làm bất cứ chuyện gì!" Nguyện ý vì Minh Hà làm bất cứ chuyện gì?

Cho dù ý chí luôn kiên định như sắt của Minh Hà lúc này cũng không khỏi hồn thân run lên, có một loại cảm giác xuân quang y nỉ, nhập phi phi.

Hậu Thổ sớm đã mặt đen như đít nồi, một bộ dạng muốn phát tác.

Minh Hà cười ha ha nói: "Cảm tạ thì không cần!

Dù sao hiện tại dư ra có mấy khối, cho Nữ Oa một khối cũng được!" Nói xong, Minh Hà tùy tay chỉ một cái.

Khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần kia vô phong tự động, bay đến bên cạnh Nữ Oa nương nương.

Nữ Oa nương nương kích động không thôi, trái tim đập thình thịch không ngừng.

Nhanh chóng thu hồi thi thể Hỗn Độn Ma Thần xong, nàng liên tục nói lời cảm tạ với Minh Hà.

Sau một hồi hàn huyên, Nữ Oa nương nương nhanh chóng rời đi.

Đợi Nữ Oa nương nương rời đi.

Thần kinh căng thẳng của Hậu Thổ mới hơi hòa hoãn lại một chút.

Nàng thở dài một hơi, vẫn còn cảm giác sợ hãi.

Nữ Oa đem cả thi thể Hỗn Độn Ma Thần ôm đi đều sẽ không chớp mắt!

Chỉ cần Nữ Oa ở bên cạnh Minh Hà một thời gian ngắn, Hậu Thổ sẽ có một loại cảm giác như lâm đại địch, khủng hoảng không thôi.

Hiện giờ, trên mặt đất chỉ còn lại một khối thi thể Hỗn Độn Ma

Thần và ba cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần.

Thông Thiên Giáo Chủ vẫn như cũ mang theo ý cười không tốt, vạn phần bỉ di nhìn đám người Thái Thượng.

Hắn biết, mấy người Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy!

Nguyên Thủy Thiên Tôn tuy rằng não nộ bộ mặt hả hê của Thông Thiên Giáo Chủ.

Nhưng giờ phút này cũng không lo được nhiều như vậy.

Hiện giờ chỉ còn lại một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Thái Thượng, cộng thêm Tây Phương Nhị Thánh là bốn người phải chia nhau một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần này!

Nếu còn do dự không quyết, e rằng ngay cả một đinh điểm thi thể Hỗn Độn Ma Thần cũng không có!

Sau khi truyền âm với Thái Thượng, Nguyên Thủy tranh thủ truyền âm một phen cho Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân. "Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn, sự bất nghi trì, mấy người chúng ta phải tranh thủ hỏi Minh Hà xin thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Nếu muộn thêm một bước, đều không còn nữa, e rằng chúng ta sẽ hối hận không kịp a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn truyền âm nói. "Dám hỏi ý Thái Thượng sư huynh thế nào?" Tiếp Dẫn đạo nhân truyền âm nói. "Việc này chính hợp ý ta, ta cũng nghĩ như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân truyền âm nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhanh chóng truyền âm nói: "Thái Thượng sư huynh đồng ý rồi, vậy bốn người chúng ta hãy tề tâm hiệp lực, cầu mong mưu đắc thi thể Hỗn Độn Ma Thần từ trong tay Minh Hà đi!" "Thiện!

Vậy liền làm một phen!" "Thiện!

Hôm nay nhất định phải mưu đắc thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân lập tức truyền âm nói.

Bốn người tuy rằng đã mưu tính xong, nhưng ai cũng không có ý tứ muốn suất tiên mở miệng.

Thái Thượng Lão Tử một bộ dạng vô động vu trung, phảng phất mạc bất quan tâm.

Chương 166

Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân vẫn luôn cười ngây ngô, hoàn toàn không có động tĩnh.

Chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn đợi đến sốt ruột không thôi.

Sau khi thầm mắng vài câu trong lòng.

Nguyên Thủy Thiên Tôn rốt cuộc nhẫn nại không được nữa.

Hắn cúi đầu, đen mặt, dùng thanh âm nhỏ như muỗi kêu nói: "Minh Hà Thánh Chủ..." Minh Hà hồ nghi quay đầu, nhíu mày nói: "Đang gọi ta sao?" Nguyên Thủy Thiên Tôn bất đắc dĩ gật gật đầu.

Minh Hà bỉ di nói: "Có chuyện gì, mau chóng nói đi!

Nguyên Thủy ngươi tốt xấu gì cũng là Thánh Nhân, lại một bộ dạng tiểu nữ nhân làm bộ làm tịch!

Thật khiến Bản tọa mở rộng tầm mắt!" Câu nói này làm cho Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến toàn thân run rẩy không thôi.

Nhưng vì mưu cầu thi thể Hỗn Độn Ma Thần, hắn cũng nhịn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cường nhẫn xúc động muốn phát nộ nói: "Thánh Chủ, hiện giờ còn thừa lại thi thể Hỗn Độn Ma Thần, hy vọng Thánh Chủ có thể ban thưởng cho ta một ít!" Minh Hà tự tiếu phi tiếu nói: "Chuyện cười!

Vì sao ta phải đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần ban thưởng cho các ngươi?

Mấy người các ngươi là nhân viên thần chức Địa Phủ ta sao?

Mấy người các ngươi có cống hiến to lớn đối với Hồng Hoang sao?

Các ngươi tài đức gì, mà cảm thấy Minh Hà ta sẽ ban cho thi thể Hỗn Độn Ma Thần?" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức giận đến râu tóc dựng ngược, bạo khiêu như lôi nói: "Vì sao ngươi lại phân biệt đối xử như vậy?

Nếu nói như thế, Nữ Oa vì sao có thể được chia một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần?

Thánh Chủ làm việc này e rằng khó mà phục chúng!" Chuẩn Đề đạo nhân ngoài cười nhưng trong không cười nói: "A!

Thánh Chủ, chúng ta cùng Nữ Oa giống nhau, đều là Thánh Nhân Hồng Hoang, không có đạo lý Nữ Oa có thể được, mà bọn ta không thể được a!" Minh Hà tức giận nói: "Nữ Oa nãi là nữ Thánh Nhân hiếm hoi trong Hồng Hoang, Bản tọa tự nhiên thiên ái một chút!

Sao?

Các ngươi không phục sao?" Lời này vừa nói ra, đám người Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn đều im miệng không nói gì được nữa, không còn bất kỳ tranh cãi nào.

Minh Hà nói không sai.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần vốn là Minh Hà đoạt được.

Muốn phân phối như thế nào, hoàn toàn là chuyện của một mình Minh Hà.

Minh Hà nhìn đám người Thái Thượng, Nguyên Thủy một cái, đùa cợt nói: "Bản tọa có thần thông thay đổi giới tính sinh linh Hồng Hoang.

Nếu có ai nguyện ý để Bản tọa biến thành nữ nhân, thì thi thể Hỗn Độn Ma Thần này lập tức cho hắn!

Bản tọa tuyệt vô bất kỳ oán ngôn nào!" Lời này vừa nói ra, trong

tràng lập tức cười vang.

Vô số Âm binh Địa Phủ nhìn mấy người Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy chỉ chỉ trỏ trỏ, một bộ dạng xem khỉ làm xiếc.

Thái Thượng Lão Tử vẫn như cũ không hề bị lay động, giống như giờ phút này hắn trí thân sự ngoại vậy.

Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân giờ phút này than ngắn thở dài không thôi, nhưng cũng vô khả nại hà.

Chỉ có Nguyên Thủy Thiên Tôn một bộ dạng nộ phát xung quan, phẫn hận nhìn chằm chằm Minh Hà.

Minh Hà khó chịu quát lớn với Nguyên Thủy Thiên Tôn: "Yêu!

Vẫn cái tính khí vừa thối vừa cứng như vậy!

Nguyên Thủy!

Ta nói cho ngươi biết!

Nếu không sướng, ngươi hoàn toàn có thể xoay người rời đi!

Chớ có ở đây bày ra cái mặt thối, làm bại hoại tâm tình của Bản tọa!" Một tiếng quát lớn, hống cho Nguyên Thủy Thiên Tôn chấn chiến không thôi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn bình tĩnh lại thầm nhủ: Phải nhẫn nại!

Chỉ cần đạt được thi thể Hỗn Độn Ma Thần, sau này biến cường!

Tất cả sự khinh thường và vũ nhục đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn hôm nay, Nguyên Thủy ta tất sẽ trả lại gấp trăm gấp ngàn lần!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nặn ra một nụ cười còn khó coi hơn khóc với Minh Hà.

Minh Hà cảm thán một tiếng xong, liền không hề làm khó Nguyên Thủy Thiên Tôn nữa.

Minh Hà phỏng đoán, có thể bức Nguyên Thủy Thiên Tôn đến nước này, đoán chừng cũng là cực hạn của Nguyên Thủy rồi.

Không biết vì sao, nhìn bộ dạng Nguyên Thủy càng ăn quả đắng, trong lòng Minh Hà càng sướng khoái!

Thái Thượng Lão Tử bình tĩnh nói: "Mong Thánh Chủ thương xót chúng ta tu hành không dễ, có thể đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần còn thừa lại ban thưởng cho chúng ta một ít!

Nếu có thể thỏa mãn tâm nguyện của ta, ta định nhiên cảm kích bất tận!" Minh Hà híp mắt, vô động vu trung nói: "Tu hành không dễ?

Đều là Thánh Nhân, còn dám lấy cái cớ này làm ngụy trang?

Nếu luận tu hành không dễ, sinh linh trong Hồng Hoang tu hành không dễ hà chỉ ức vạn vạn?

Chẳng lẽ Minh Hà ta đều phải làm một người hiền lành ban thưởng một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần sao?" Mi mắt Thái Thượng Lão Tử khẽ run một cái.

Hắn minh bạch rồi.

Hôm nay muốn từ trong tay Minh Hà mưu đắc thi thể Hỗn Độn Ma Thần e rằng không dễ dàng như vậy.

Nếu muốn đạt được cơ duyên khẳng định phải đại xuất huyết mới được!

Mấy người bọn hắn cùng Minh Hà từng là tử đối đầu!

Tự biết nếu không cho Minh Hà bất kỳ chỗ tốt nào, đừng hòng từ trong tay Minh Hà mưu đắc nửa điểm thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Thái Thượng Lão Tử chậm rãi nói: "Dám hỏi Thánh Chủ!

Cần phải làm thế nào mới có thể ban thưởng cho ta thi thể Hỗn Độn Ma Thần đây?" Chuẩn Đề đạo nhân cấp bách nói: "Thánh Chủ!

Cầu ngài chỉ cho ta một con đường sáng đi!

Chỉ cần có thể làm được, Tây Phương giáo ta tuyệt không chối từ!" Minh Hà nhướng mày nói: "Lời nói có vài phần ý tứ!

Minh bạch đạo lý 'thiên hạ hi hi giai vi lợi lai, thiên hạ nhương nhương giai vi lợi vãng' là được!

Muốn mưu đắc thi thể Hỗn Độn Ma Thần, phải xem các ngươi nguyện ý bỏ ra cái gì rồi!" Gương mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn lúc này lại đen thêm ba phần!

Hắn biết, muốn từ trong tay Minh Hà mưu đắc chỗ tốt cũng không khác gì nhổ răng cọp.

Không nhân cơ hội lặc sách mới là lạ!

Tuy rằng tức giận, nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn hào vô biện pháp.

Bởi vì giờ phút này thi thể Hỗn Độn Ma Thần trên mặt đất sở thặng bất đa.

Nếu bỏ cuộc, trong Hồng Hoang sẽ có vô số đại năng cầm chí bảo, tâm cam tình nguyện đi đổi thi thể Hỗn Độn Ma Thần với Minh Hà.

Bởi vì thi thể Hỗn Độn Ma Thần đích xác là đồ tốt!

Chỉ cần là sinh linh Hồng Hoang, không ai là không muốn.

Tiếp Dẫn đạo nhân trong nháy mắt trở nên sầu khổ vô cùng.

Hắn thò tay phải vào trong ngực thăm dò, sờ ra một vật tròn vo.

Tiếp Dẫn đạo nhân than ngắn thở dài nói: "Thánh Chủ, đây nãi là Xá Lợi Tử của Tiếp Dẫn ta!

Là do Tiếp Dẫn ta dùng mấy trăm vạn năm công lực ngưng tụ thành!

Hôm nay tặng cho Thánh Chủ vậy!" Lông mày Minh Hà hơi hơi rung động, không nói gì.

Xá Lợi Tử đích xác như lời Tiếp Dẫn đạo nhân nói, ở trong Hồng Hoang, có thể gọi là trân quý vô cùng.

Minh Hà phỏng đoán, lượng Xá Lợi Tử tồn kho trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân hiện tại khả năng không quá năm ngón tay!

Xá Lợi Tử nãi là tinh thuần pháp lực của Tiếp Dẫn đạo nhân vô số năm ngưng tụ mà thành.

Chương 167

Đối với tu sĩ cảnh giới Chuẩn Thánh đại hữu ích lợi, có thể gia tăng tiến độ tu luyện tham ngộ của bọn hắn.

Tuy rằng đối với Minh Hà một chút tác dụng cũng không có.

Nhưng môn hạ Địa Phủ đông đúc, vừa vặn có thể dùng đến!

Thấy Tiếp Dẫn đã hiến bảo cho Minh Hà, Chuẩn Đề đạo nhân cũng không do dự, tâm niệm vừa động, trực tiếp xòe bàn tay ra.

Chỉ thấy trong lòng bàn tay xuất hiện một vật tròn vo, vàng óng.

Đó chính là Bồ Đề Tử độc hữu của Chuẩn Đề đạo nhân.

Chuẩn Đề đạo nhân híp mắt cười nói: "Nếu sư huynh đã hiến Xá Lợi Tử, vậy ta đây Chuẩn Đề đương nhiên không thể lạc hậu!

Đây là Bồ Đề Tử độc hữu của Tây Phương giáo chúng ta, hôm nay ta mượn hoa hiến Phật, dâng vật này cho Thánh Chủ!

Hy vọng Thánh Chủ có thể thương xót cho sự nghèo khó của Tây Phương giáo chúng ta, sự yếu thế của Tây Phương Nhị Thánh chúng ta, ban cho Tây Phương giáo một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần." Chuẩn Đề đạo nhân nói năng trôi chảy, vẻ mặt vô cùng thành khẩn.

Người không biết chuyện còn tưởng Chuẩn Đề đạo nhân là một lão hảo nhân khiêm tốn.

Chỉ có Minh Hà biết, Chuẩn Đề đạo nhân hôm nay hạ mình như vậy, chẳng qua là có việc cầu cạnh Minh Hà mà thôi.

Nếu có ngày Chuẩn Đề đạo nhân đắc thế, Minh Hà không chút nghi ngờ hắn sẽ ra tay với Địa Phủ.

Minh Hà đi đến bên cạnh Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo

nhân.

Không chút do dự, hắn thu cả Xá Lợi Tử và Bồ Đề Tử vào trong túi.

Đây đều là những thứ tốt, không phải vật phàm tục.

Dù Minh Hà không dùng đến, cũng có thể ban thưởng cho môn nhân Địa Phủ.

Ngay cả Tôn Ngộ Không theo Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân lâu như vậy mà cũng chưa từng được một viên Xá Lợi Tử hay Bồ Đề Tử nào.

Từ đó có thể thấy mức độ quý giá của những thứ này.

Công hiệu của Bồ Đề Tử cũng tương tự Xá Lợi Tử, đều do Chuẩn Đề đạo nhân dùng pháp lực tinh thuần mấy trăm vạn năm ngưng tụ thành.

Số lượng cực kỳ ít ỏi, đối với tu sĩ dưới cảnh giới Chuẩn Thánh có lợi ích rất lớn, có thể nâng cao tiến độ tu luyện, tăng xác suất đột phá.

Sau khi nhận Xá Lợi Tử và Bồ Đề Tử, Minh Hà mới thuận miệng nói: "Nếu Tiếp Dẫn và Chuẩn Đề hai vị đã hiến bảo, Bản tọa rất vui.

Vậy Bản tọa hứa cho hai người một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Chuẩn Đề vui mừng khôn xiết, nụ cười rạng rỡ nói: "Đa tạ Thánh Chủ!" Tiếp Dẫn đạo nhân trong lòng cũng vui như hoa nở, nhưng ngoài mặt vẫn không chút biểu cảm, nhàn nhạt nói: "Đa tạ Thánh Chủ ban thưởng!" Ổn rồi!

Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân nhìn nhau cười, đều lùi lại một bước.

Hai người bắt đầu chìm vào suy tư vô hạn về việc sẽ sử dụng thi

thể Hỗn Độn Ma Thần như thế nào sau khi có được.

Minh Hà chuyển ánh mắt về phía Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Khóe miệng hắn nhếch lên một nụ cười, cứ im lặng nhìn chằm chằm Thái Thượng Lão Tử như vậy.

Ý tứ đã quá rõ ràng.

Hắn muốn Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn mau chóng hiến bảo, đừng chỉ đứng đó nhìn mà không có hành động thực tế.

Thông Thiên Giáo Chủ xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, châm chọc nói: "Nguyên Thủy!

Chuẩn bị hiến bảo bối gì cho Thánh Chủ đây?

Ta đây Thông Thiên sắp không chờ nổi để được mở mang tầm mắt rồi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến giận sôi lên: "Chuyện này không liên quan đến ngươi!

Đừng có lo chuyện bao đồng!" Thông Thiên Giáo Chủ không thèm để ý, cười lạnh nói: "Nhắc nhở ngươi một câu!

Đừng có lấy mấy thứ sắt vụn đồng nát ra cho đủ số!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần là thứ quý giá như vậy, đừng mang tâm lý tay không bắt sói!

Nếu thế, Thánh Chủ chắc chắn sẽ sỉ nhục ngươi một phen rồi bắt ngươi tay trắng ra về!" "..." Nguyên Thủy Thiên Tôn tức đến râu ria dựng đứng, nhưng lại chẳng làm gì được Thông Thiên.

Hắn quay đầu đi, lười nói thêm với Thông Thiên Giáo Chủ một câu nào nữa.

Vốn dĩ Nguyên Thủy Thiên Tôn định hiến bảo cho Minh Hà,

nhưng bị Thông Thiên Giáo Chủ châm chọc mỉa mai một trận, hắn tạm thời từ bỏ ý định đó, muốn xem Thái Thượng lát nữa sẽ tặng Minh Hà bảo bối gì rồi mới tính sau.

Thái Thượng Lão Tử bị Minh Hà nhìn đến trong lòng phát hoảng.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần kia thật sự phải có được.

Ngay lúc này, lão cũng không thể bận tâm nhiều như vậy nữa, trực tiếp mở miệng nói: "Minh Hà Thánh Chủ!

Ta muốn dâng lên Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan do ta tự tay luyện chế, để đổi lấy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu Thánh Chủ có thể đồng ý, Thái Thượng ta tất sẽ cảm kích vô cùng." Mắt Minh Hà sáng lên.

Chúng môn nhân Địa Phủ bên dưới cũng không ngừng kinh hô.

Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan kia đúng là thứ tốt.

Người trong Hồng Hoang chỉ biết Thái Thượng Lão Tử biết luyện chế Cửu Chuyển Kim Đan, rất ít người biết lão còn luyện chế được Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan.

Đó là vì số lượng Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan quá ít.

Để luyện chế Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan, không chỉ cần vô số thiên tài địa bảo, mà còn cần thời gian mấy trăm vạn năm tỉ mỉ luyện chế.

Tỷ lệ thành đan của Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan cực thấp, mức độ quý giá tự nhiên không cần phải nói.

Cửu Chuyển Kim Đan có hiệu quả kỳ diệu trong việc chữa trị đạo thể bị tổn thương của Đại La Kim Tiên, còn Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan lại có hiệu quả thần kỳ trong việc chữa thương cho Thánh nhân.

Bất kể Thánh nhân bị thương nặng đến đâu, chỉ cần uống một viên Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan, những vết thương đó sẽ nhanh chóng lành lại, ngay cả đạo thể bị tổn thương cũng sẽ được chữa trị hoàn toàn.

Mặc dù Minh Hà hiện tại đã là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên, hiệu quả khi sử dụng Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan không tốt đến vậy, nhưng có còn hơn không, giữ lại vẫn tốt hơn.

Minh Hà đã tính toán, đợi một thời gian nữa, hắn sẽ đến nơi sâu trong Hỗn Độn tìm tên Cuồng Thí Ma Thần kia để đòi Vô Bí Phong.

Khi đó khó tránh khỏi một trận ác chiến.

Giữ lại viên Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan này, không chừng lúc đó có thể dùng được.

Quyết định xong, Minh Hà trầm giọng nói: "Thái Thượng có lòng rồi!

Nếu đã như vậy, Bản tọa xin nhận Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan này.

Bản tọa sẽ hứa cho ngươi một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Thái Thượng trong lòng mừng rỡ vô cùng, nhưng bề ngoài vẫn ra vẻ gió thoảng mây trôi, thoát tục độc lập.

Lão cúi đầu chào Minh Hà: "Tạ Thánh Chủ!" Nói xong, Thái Thượng Lão Tử chậm rãi đi đến bên cạnh Minh Hà, cung kính đưa một viên Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan vào tay hắn.

Sau khi cất kỹ Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan, Minh Hà lại nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn với vẻ cười như không cười, muốn xem xem rốt cuộc hắn có thể lấy ra thứ tốt gì.

Tất cả mọi người ở Địa Phủ đều hứng thú nhìn Nguyên Thủy Thiên Tôn, muốn xem hắn rốt cuộc có thể lấy ra bảo bối tốt nào.

Bị tất cả mọi người nhìn chằm chằm, dù là Nguyên Thủy Thiên Tôn trước nay luôn cao ngạo cũng cảm thấy mặt nóng ran.

Mặc dù lúc này trong lòng hắn vạn phần không muốn dâng bất kỳ bảo vật nào cho Minh Hà, nhưng cũng giống như Thái Thượng Lão Tử, hắn cũng thèm muốn thi thể Hỗn Độn Ma Thần từ lâu, đã đến mức không từ bất kỳ thủ đoạn nào, thế nào cũng phải có được.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trầm ngâm một hồi, rồi đỏ mặt nói: "Minh Hà Thánh Chủ!

Nguyên Thủy ta không có bảo bối quý giá như đại huynh và Chuẩn Đề, Tiếp Dẫn!

Ta..." Minh Hà lập tức cắt lời Nguyên Thủy Thiên Tôn, khinh bỉ nói: "Không có bảo bối ra hồn thì miễn bàn!

Từ đâu đến thì về lại đó đi!" Trong nháy mắt, mặt Nguyên Thủy Thiên Tôn mây đen giăng kín, đứng bên bờ vực bùng nổ.

Nếu không phải cảm thấy không phải là đối thủ của Minh Hà, e rằng hắn đã lao vào sống mái với Minh Hà ngay tại chỗ.

Thông Thiên Giáo Chủ thì mặt mày hớn hở, có thể nói là vui đến cực điểm.

Hắn vốn là đối thủ không đội trời chung với Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn càng thua thiệt, Thông Thiên càng cao hứng.

Thái Thượng Lão Tử thở dài một tiếng, mở miệng nói: "Thánh Chủ, sao không nghe xem rốt cuộc Nguyên Thủy muốn hiến vật gì cho Thánh Chủ!

Nếu Thánh Chủ không thích, cứ trực tiếp từ chối là được!" Tiếp

Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân đứng im không động, ra vẻ bàng quan.

Hai người họ tính toán rất rõ ràng.

Chương 168

Tốt nhất là Nguyên Thủy Thiên Tôn không lấy ra được bất kỳ bảo bối nào mà Minh Hà hứng thú.

Như vậy, khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần còn lại có thể chia cho ba người bọn họ và Thái Thượng Lão Tử.

Ba người chia nhau, dù sao cũng tốt hơn bốn người chia nhau nhiều!

Vốn dĩ chỉ còn lại một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần nhỏ, thêm một người thì phần chia càng ít đi.

Còn về ba cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần đặt ở không xa, Tây Phương Nhị Thánh lười liếc mắt nhìn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn ho khan vài tiếng, cuối cùng hạ quyết tâm, bước lên một bước, một lúc lâu sau mới mở miệng nói: "Thánh Chủ!

Ta đây có mười quả Tiên Hạnh, có thể dâng cho Thánh Chủ.

Hy vọng có thể đổi lấy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Lúc này, đám người Địa Phủ đều cười ồ lên, không khí tràn ngập sự vui vẻ.

Ngay cả Minh Hà cũng lộ vẻ dở khóc dở cười.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng thật là, chỉ mười quả Tiên Hạnh mà cũng muốn đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần, quả thực là si tâm vọng tưởng!

Tiên Hạnh đúng là một trong mười đại Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang, không giả.

Nhưng chỉ xét về danh tiếng và công dụng, Bàn Đào chín nghìn năm và Nhân Sâm Quả hoàn toàn có thể vượt xa Tiên Hạnh!

Mặc dù Tiên Hạnh cũng nằm trong mười đại Tiên Thiên Linh Căn của Hồng Hoang, nhưng danh tiếng không nổi bật, người biết đến rất ít.

Nó chỉ có hiệu quả đối với tu sĩ đột phá cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Thứ như vậy Minh Hà hoàn toàn không coi vào mắt.

Nhưng Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không có thứ gì tốt hơn.

Không bằng nhân cơ hội này tống tiền một phen.

Minh Hà khinh bỉ nói: "Ta còn tưởng là thứ gì tốt!

Hóa ra là một ít đồ bỏ đi!

Nói thật cho ngươi biết, mười quả Tiên Hạnh, Bản tọa không hề thích!" Nguyên Thủy Thiên Tôn mặt đen lại hỏi: "Vậy dám hỏi Thánh Chủ, phải làm thế nào mới có thể ban cho ta thi thể Hỗn Độn Ma Thần?" Minh Hà đưa ra một ngón tay, cười như không cười nói: "Ta thấy ngươi cũng không có thứ gì ra hồn!

Bản tọa cũng không phải người đuổi cùng giết tận, vậy đi, chỉ cần ngươi có thể lấy ra một trăm quả Tiên Hạnh cho ta, Bản tọa sẽ xem xét, ban thưởng cho ngươi một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Mặc dù bản thân Tiên Hạnh không ra gì, nhưng nếu vượt qua một số lượng nhất định thì lại là chuyện khác.

Giả như có một trăm quả Tiên Hạnh, Địa Phủ có thể nhanh chóng có thêm một trăm vị Kim Tiên cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Thoạt nhìn, tu sĩ cảnh giới Thái Ất Kim Tiên không có gì ghê gớm.

Nhưng đừng quên, lúc Tôn Ngộ Không đại náo thiên cung, cũng

chỉ mới miễn cưỡng đạt đến cảnh giới Thái Ất Kim Tiên mà thôi.

Cảnh giới Thái Ất Kim Tiên tuy không phải là cảnh giới đỉnh cao ở Hồng Hoang, nhưng cũng là một lực lượng nòng cốt.

Nếu số lượng Thái Ất Kim Tiên của Địa Phủ nhiều hơn, sẽ càng có lợi cho sự ổn định lâu dài của Địa Phủ!

Đây chính là mưu đồ của Minh Hà.

Lời nói của Minh Hà lập tức khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn rơi vào trầm mặc.

Sắc mặt hắn âm u bất định, nội tâm cũng cuộn trào không ngừng.

Linh căn Tiên Hạnh vốn thuộc về đệ tử Xiển giáo là Vân Trung Tử.

Nay Vân Trung Tử đã bị Minh Hà bắt vào Địa Phủ làm âm binh, sau đó Nguyên Thủy Thiên Tôn tự nhiên thu linh căn Tiên Hạnh vào túi mình.

Vốn hắn định tích trữ thêm một ít Tiên Hạnh, sau này thu nhận thêm đệ tử cho Xiển giáo, dùng Tiên Hạnh để giúp Xiển giáo có thêm một số đệ tử cảnh giới Thái Ất Kim Tiên.

Như vậy, Xiển giáo mới có thể phát triển lớn mạnh.

Chỉ khi Xiển giáo phát triển hưng thịnh, mối thù lớn với Minh Hà sau này mới có thể báo!

Hiện tại số lượng Tiên Hạnh trong tay Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nhiều, mấy trăm vạn năm rồi mới tích trữ được hơn một trăm quả.

Nay Minh Hà mở miệng đòi một trăm quả, khiến Nguyên Thủy Thiên Tôn cảm thấy đau lòng khôn xiết.

Nhưng không còn cách nào khác!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thực sự quá muốn có thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Vì thi thể Hỗn Độn Ma Thần, có thể nói hắn đã mưu tính từ lâu.

Hiện tại Thái Thượng Lão Tử, Chuẩn Đề đạo nhân và Tiếp Dẫn đạo nhân đã được Minh Hà hứa miệng, lát nữa có thể nhận được thi thể Hỗn Độn Ma Thần rồi.

Nguyên Thủy Thiên Tôn không muốn thua kém người khác.

Sau một hồi đấu tranh nội tâm kịch liệt, Nguyên Thủy Thiên Tôn cuối cùng đã hạ quyết tâm.

Ánh mắt hắn lóe lên nói: "Được thôi!

Ta Nguyên Thủy bằng lòng dùng một trăm quả Tiên Hạnh để đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" "Thế mới phải chứ!" Minh Hà cười rạng rỡ, trực tiếp chìa bàn tay to ra.

Nguyên Thủy Thiên Tôn do dự một lúc, rồi chậm rãi đưa một trăm quả Tiên Hạnh cho Minh Hà.

Lúc này, khuôn mặt già nua của Nguyên Thủy Thiên Tôn âm trầm như sắp nhỏ ra nước, vô cùng đáng sợ.

Thông Thiên Giáo Chủ lại cười ha hả: "Ha ha!

Một trăm quả Tiên Hạnh đổi lấy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần, không lỗ!

Không lỗ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn hận đến nghiến răng nghiến lợi, quát lớn: "Chuyện của Nguyên Thủy ta, không cần ngươi quản!" Thông Thiên Giáo Chủ đốp chát: "Đây là Địa Phủ của ta, là chuyện của ta!

Nếu Nguyên Thủy ngươi không vui, có thể rời khỏi đây!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức im bặt.

Thông Thiên nói không sai, đây là Địa Phủ, không phải Ngọc Hư Cung.

Hơn nữa, Nguyên Thủy Thiên Tôn hiện tại vẫn chưa có được thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Vì thi thể Hỗn Độn Ma Thần, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

Minh Hà lúc này lại đứng yên không động.

Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Tiếp Dẫn đạo nhân và Chuẩn Đề đạo nhân thì đang mong ngóng nhìn khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng, hy vọng Minh Hà có thể sớm phân phát nó.

Bốn vị Thánh nhân hiện tại trong lòng đều có cùng một ý niệm, đó là khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần duy nhất kia tuyệt đối phải chia cho mình.

Đáng tiếc, lát nữa bọn họ sẽ biết rằng kế hoạch như ý của mình sắp đổ bể!

Minh Hà thong thả đi đến vị trí trung tâm đại điện, lặng lẽ cầm khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng lên tay.

Mắt của Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng bốn người khác sáng rực, hưng phấn không thôi.

Chờ đợi khoảnh khắc này thực sự quá lâu rồi!

Nhưng khoảnh khắc tiếp theo, niềm vui sướng tột độ đó lại bị Minh Hà dập tắt.

Chỉ thấy Minh Hà lật tay một cái, khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần kia đã biến mất không còn tăm hơi.

Thái Thượng Lão Tử: "???" Nguyên Thủy Thiên Tôn: "???" Tây

Phương Nhị Thánh: "???" Mọi người có mặt tại Địa Phủ: "???" Sắc mặt Thái Thượng Lão Tử đen như đít nồi, không thể nhịn được nữa, trực tiếp mở miệng nói: "Thánh Chủ!

Vì sao?

Chẳng phải ngài đã hứa sẽ ban thi thể Hỗn Độn Ma Thần cho chúng ta sao?

Sao lại thu về rồi?" Nguyên Thủy Thiên Tôn lớn tiếng nói: "Thánh Chủ!

Chẳng lẽ ngài muốn lâm thời đổi ý sao?

Có bao nhiêu người ở đây đang nhìn đó!

Xin khuyên Thánh Chủ đừng làm chuyện khiến chúng sinh Hồng Hoang chê cười!" Minh Hà lắc đầu, cười như không cười nói: "Bản tọa chỉ nói sẽ ban cho các ngươi thi thể Hỗn Độn Ma Thần, nhưng có nói là sẽ ban cho các ngươi bộ phận thi thể Hỗn Độn Ma Thần nào không?" Tiếp Dẫn đạo nhân cứng rắn nói: "Chẳng lẽ Thánh Chủ không ban cho chúng ta khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng đó sao?" Minh Hà dùng ánh mắt như nhìn kẻ ngốc quét qua bốn người một vòng rồi trợn mắt nói: "Khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng, Bản tọa có thưởng cho người khác rồi, các ngươi không có phần!

Ta muốn ban cho các ngươi là ba cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần còn lại kia!" Lời này vừa thốt ra, Thái Thượng và những người khác đều mang vẻ mặt chết lặng, bàng hoàng thất sắc.

Đáng hận a!

Đều tại lúc đó không hỏi rõ Minh Hà rốt cuộc muốn ban cho bộ phận thi thể Hỗn Độn Ma Thần nào.

Cuối cùng lại bị tên Minh Hà kia lừa!

Chương 169

Không còn cách nào!

Hiện tại ván đã đóng thuyền, không thể thay đổi được nữa.

Mấy người chỉ có thể ngậm bồ hòn làm ngọt.

Nguyên Thủy Thiên Tôn nhìn cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần nhỏ xíu với vẻ mặt cực kỳ ghét bỏ, phẫn uất nói: "Thánh Chủ!

Hành động này có ý gì?

Chẳng lẽ đang mỉa mai chúng ta?" Minh Hà cười lạnh nói: "Mỉa mai cái gì?

Lúc trước không phải các ngươi rất ăn ý, luôn miệng nói muốn nghiên cứu thi thể Hỗn Độn Ma Thần một phen sao?

Cái đuôi của Hỗn Độn Ma Thần là bộ phận tinh hoa, lông lá lại rậm rạp, vừa tươi sáng bóng loáng, vừa hay để các ngươi mang về nghiên cứu cho kỹ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức im bặt.

Đánh lại không đánh lại Minh Hà.

Ngoài việc trong lòng chửi thầm Minh Hà mấy câu vô sỉ, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không còn cách nào khác.

Thái Thượng Lão Tử không chút biểu cảm nói: "Dám hỏi Thánh Chủ, khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng rốt cuộc để lại cho ai?" Minh Hà lẩm bẩm: "Nói cho các ngươi cũng không sao.

Khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng để lại cho một người bạn cũ trong Huyết Hải của ta!

Còn là ai, các ngươi không cần biết!" Thái Thượng Lão Tử gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Ngược lại, trong mắt Hậu Thổ Nương Nương đột nhiên lóe lên một tia sáng.

Bạn cũ trong Huyết Hải?

Tại sao chưa bao giờ nghe Minh Hà nhắc đến?

Là nam hay nữ?

Hậu Thổ Nương Nương vừa mới bị Nữ Oa ăn mặc lộng lẫy đả kích không nhẹ, lúc này lại chìm vào suy tư vô tận.

Thái Thượng Lão Tử thần sắc điềm nhiên, chậm rãi đi đến giữa đại điện, cầm lấy một cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần.

Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên lớn tiếng la lối: "Không đúng!

Trong điện chỉ có ba cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần, mà chúng ta lại có bốn Thánh nhân, làm sao chia?" Minh Hà lạnh lùng nói: "Bản tọa chia theo giáo phái, Nhân giáo, Xiển giáo và Tây Phương giáo mỗi bên được một cái, có vấn đề gì không?" Chuẩn Đề đạo nhân uất ức nói: "Thánh Chủ!

Nhưng ta và sư huynh đều đã đưa lễ vật a!

Nếu Tây Phương giáo chúng ta chỉ được một phần, chẳng phải là chịu thiệt lớn sao?" Minh Hà nhún vai nói: "Chuyện này không thể trách Bản tọa!

Ai bảo ngươi và Tiếp Dẫn không hỏi ta, đã trực tiếp hiến bảo rồi?" Trong nháy mắt, sắc mặt Chuẩn Đề đạo nhân trở nên âm hàn vô cùng.

Hắn dường như muốn mặt dày mày dạn làm càn với Minh Hà một phen.

Tiếp Dẫn đạo nhân mắt nhanh tay lẹ, trực tiếp ngăn hắn lại.

Tiếp Dẫn đạo nhân ghé vào tai Chuẩn Đề đạo nhân nói: "Sư đệ!

Sự đã đến nước này, không có khả năng thay đổi nữa!

Chỉ trách chúng ta không cẩn thận!

Cứ vậy đi!" Một hồi khuyên giải, mới khiến Chuẩn Đề đạo nhân bình tĩnh lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì không quan tâm Tây Phương giáo thế nào.

Hắn hừ lạnh một tiếng, trực tiếp bước một bước lớn, sải bước đến vị trí trung tâm đại điện, cẩn thận thu lấy một cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần.

Dù sao cũng là thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Tuy chỉ là một cái đuôi, nhưng dù sao cũng là một bộ phận trên cơ thể Hỗn Độn Ma Thần.

Nguyên Thủy Thiên Tôn đã nghĩ ra cách dùng rồi.

Hắn sẽ mang về Ngọc Hư Cung ở Côn Lôn Sơn, treo cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần này lên trên đại điện.

Có thể xem như là trấn phái chi bảo của Xiển giáo, thu hút thêm nhiều sinh linh trong Hồng Hoang bái nhập môn hạ Xiển giáo!

Chuẩn Đề đạo nhân trong chớp mắt lại khôi phục vẻ mặt cười toe toét.

Hắn nhanh chân tiến lên, trực tiếp đi đến giữa đại điện, cầm lấy cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng.

Sau khi quan sát kỹ cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần một hồi, Chuẩn Đề đạo nhân dường như đã hạ một quyết tâm cực lớn.

Hắn há to miệng, nuốt chửng cả cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần vào bụng.

Do cái đuôi của thi thể Hỗn Độn Ma Thần quá dài, có một đoạn đuôi lông lá còn lộ ra ngoài miệng Chuẩn Đề đạo nhân run rẩy không ngừng.

Mọi người xem mà rùng mình.

Ngay cả Minh Hà cũng cảm thấy dạ dày hơi cồn cào, dường như có cảm giác muốn nôn.

Chuẩn Đề!

Không hổ là sư phụ của Tôn Ngộ Không.

Cái tính nóng như khỉ đó quả thực giống hệt Tôn Ngộ Không!

Nhưng có một điểm khác.

Chuẩn Đề là thân thể Thánh nhân, muốn hoàn toàn nuốt chửng tiêu hóa cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần là chuyện dễ như trở bàn tay.

Tôn Ngộ Không ở cảnh giới Chuẩn Thánh thì không làm được điều đó.

Chuẩn Đề đạo nhân chịu đựng mùi hôi thối và ô uế nồng nặc, từ từ nuốt hết cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần.

Dạ dày của hắn như sông cuộn biển gầm, co giật không ngừng.

Nếu không có một niềm tin chống đỡ, e rằng Chuẩn Đề đã nôn thốc nôn tháo!

Chuẩn Đề vì muốn nhanh chóng trở nên mạnh mẽ, chịu một chút khổ sở thì có sao?

Tiếp Dẫn đạo nhân thì ngây người tại chỗ.

Vốn tưởng rằng Chuẩn Đề đạo nhân sau khi lấy được cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần sẽ vì lợi ích của Tây Phương giáo!

Không ngờ Chuẩn Đề không nói hai lời, lại độc chiếm vật trung

hưng mà Tây Phương giáo khó khăn mới có được.

Khoảnh khắc đó, Tiếp Dẫn đạo nhân cũng sầu khổ vô cùng.

Nếu không phải có nhiều người đang đứng trong điện, e rằng Tiếp Dẫn đạo nhân đã mắng Chuẩn Đề đạo nhân một trận rồi.

Thi thể Hỗn Độn đã phân phát xong.

Thái Thượng Lão Tử và những người khác lười ở lại đây thêm một khắc, trực tiếp hóa thành một luồng hồng quang, biến mất khỏi Địa Phủ.

Những người xem náo nhiệt cũng lần lượt rời đi.

Chỉ có Thông Thiên Giáo Chủ với vẻ mặt chưa thỏa mãn.

Vốn hắn tưởng Minh Hà sẽ trêu đùa Thái Thượng và Nguyên Thủy một phen, thu bảo vật mà không cho bất kỳ lợi ích nào.

Không ngờ cuối cùng lại để Thái Thượng Lão Tử và những người khác có được một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Đợi mọi người đi gần hết, Thông Thiên Giáo Chủ mới đến bên cạnh Minh Hà, không nhịn được mở miệng hỏi: "Thánh Chủ!

Vì sao cuối cùng lại ban cho Thái Thượng, Nguyên Thủy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần?" "Bất ngờ không?" Minh Hà nhướng mày nói.

"Quả thực ngoài dự liệu của ta!

Vốn ta tưởng bọn họ sẽ tay trắng ra về, ôm hận trở về!" Thông Thiên Giáo Chủ trầm giọng nói.

Minh Hà cảm thán nói: "Thông Thiên!

Ta hỏi ngươi, ngươi thấy thái độ của Đạo Tổ Hồng Quân ngày trước đối với Yêu tộc và Vu tộc như thế nào?" Thông Thiên Giáo Chủ suy nghĩ một lúc, một lát sau mới mở miệng nói: "Ta thấy Hồng Quân

ngày trước có lẽ không thích Yêu tộc và Vu tộc!

Nếu không, sao Yêu tộc và Vu tộc lại không được chia bảo bối ra hồn ở Phân Bảo Nhai?

Còn nữa, sau đại chiến Vu Yêu, người của Yêu tộc và Vu tộc gần như chết sạch, cũng cho thấy Hồng Quân không coi trọng Yêu tộc và Vu tộc!" Minh Hà gật đầu nói: "Ngươi nói không sai, Đạo Tổ Hồng Quân quả thực không thích Yêu tộc và Vu tộc, vì bọn chúng quá kiêu ngạo khó thuần, không chịu sự khống chế của Đạo Tổ Hồng Quân!

Chương 170

Dù vậy, Đạo Tổ Hồng Quân vẫn cho phép những cá nhân xuất sắc trong các tộc đàn đến Tử Tiêu Cung nghe giảng đạo, vẫn cho phép hai tộc đàn sinh sôi nảy nở, phát triển lớn mạnh trên đại địa Hồng Hoang!

Ngươi có biết vì sao không?" Thông Thiên Giáo Chủ im lặng không nói, suy nghĩ một lúc lâu mới đáp: "Chẳng lẽ là để thu phục lòng người?" Minh Hà ánh mắt lóe lên nói: "Ngươi nói không sai, nhưng đó chỉ là một phần.

Còn một nguyên nhân quan trọng nữa, Đạo Tổ Hồng Quân là để bịt miệng chúng sinh Hồng Hoang!" "Ta hiểu rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ nhanh chóng nói.

Thích hay không là một chuyện, nhưng ở vị trí của Minh Hà, những việc cần cân nhắc tự nhiên nhiều hơn.

Không thể hoàn toàn dựa vào sở thích của mình để quyết định bất kỳ việc gì.

Nếu không sẽ dễ khiến chúng sinh Hồng Hoang thất vọng!

Minh Hà thở dài nói: "Mấy cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần đó so với các bộ phận khác của thi thể Hỗn Độn Ma Thần, hoàn toàn là chín trâu mất một sợi lông, không đáng nhắc đến!

Thông Thiên ngươi cũng đừng nghĩ nhiều!" "Vâng!

Thánh Chủ!

Ta biết rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ cung kính đáp.

Không lâu sau, sau khi hàn huyên với Minh Hà một lúc, Thông Thiên Giáo Chủ liền rời đi.

Tôn Ngộ Không còn đang đợi ở La Phù Sơn!

Với tính cách nóng như khỉ của Tôn Ngộ Không, nếu Thông Thiên về muộn một chút, e rằng lúc đó Tôn Ngộ Không sẽ phá nát cả La Phù Sơn!

Tôn Ngộ Không là đệ tử thân truyền của Minh Hà, không thể chậm trễ!

Mọi người trong đại điện đều đã đi hết.

Những thần chức Địa Phủ nhận được thi thể Hỗn Độn Ma Thần thì vui mừng khôn xiết, vội vã dùng thi thể Ma Thần để nâng cao thực lực.

Những âm binh âm tướng Địa Phủ không nhận được thi thể Hỗn Độn Ma Thần cũng đã xem xong náo nhiệt, tự nhiên muốn sớm rời đi để về làm việc.

Hậu Thổ bước những bước sen nhẹ nhàng đến bên cạnh Minh Hà.

"Chàng định đi đâu?

Về Huyết Hải sao?" Hậu Thổ Nương Nương khe khẽ nói.

Một câu nói không đầu không cuối khiến Minh Hà ngẩn người.

Từ khi nào Hậu Thổ Nương Nương lại trở nên quan tâm như vậy?

Minh Hà thật sự có cảm giác được sủng ái mà kinh ngạc.

Minh Hà cười toe toét: "Ồ?

Nàng cảm thấy cô đơn sao?

Muốn Bản tọa ở lại bầu bạn với nàng à?" Hậu Thổ Nương Nương mặt xinh ửng hồng nói: "Không có!

Người ta chỉ thuận miệng hỏi thôi!" Minh Hà cười ha hả nói: "Ta

chuẩn bị tu hành cảm ngộ vài ngày ở Phong Đô đại điện.

Gần đây vì phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà khá mệt mỏi, cần tĩnh dưỡng vài ngày!" "Nếu đã vậy, thiếp sẽ không làm phiền chàng!

Thiếp đi tìm hai ca ca Đế Giang và Cộng Công, giúp họ lợi dụng thi thể Hỗn Độn Ma Thần để nâng cao thực lực một phen!" Hậu Thổ Nương Nương quyến luyến nói.

"Đi đi!" Minh Hà vẫy tay với Hậu Thổ.

Sau khi Hậu Thổ Nương Nương rời khỏi Phong Đô đại điện, nàng cũng không dừng lại, trực tiếp đến đạo trường của Đế Giang và Cộng Công.

Lần này nàng đến không phải để giúp Cộng Công và Đế Giang lợi dụng thi thể Hỗn Độn Ma Thần để nâng cao thực lực, mà có mục đích khác.

Vừa rồi Minh Hà nói với Thái Thượng Lão Tử, khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng muốn ban cho một người bạn cũ trong Huyết Hải, Hậu Thổ Nương Nương đã âm thầm ghi nhớ.

Lúc này nội tâm Hậu Thổ Nương Nương dâng trào vạn trượng, cuộn trào không ngừng.

Tại sao Minh Hà chưa bao giờ chủ động mời nàng đến Huyết Hải tụ họp?

Tại sao mấy ngày gần đây Hậu Thổ chủ động yêu cầu đến Huyết Hải xem, đều bị Minh Hà vô tình từ chối?

Chuyện như vậy, không thể không khiến Hậu Thổ suy nghĩ nhiều.

Đặc biệt là vừa rồi Nữ Oa lặng lẽ đến, ăn mặc như một mỹ nhân khuynh thành càng kích thích Hậu Thổ.

Chẳng lẽ Minh Hà đang kim ốc tàng kiều ở Huyết Hải?

Nghĩ đến đây, trái tim Hậu Thổ như con nai nhỏ đập thình thịch.

Nhất định là vậy!

Không lâu sau, Hậu Thổ Nương Nương đến đạo trường của Đế Giang và Cộng Công.

Lúc này, Đế Giang và Cộng Công đang nhìn cái đầu Hỗn Độn Ma Thần khổng lồ mà tranh cãi không ngừng.

Thấy Hậu Thổ Nương Nương đến, hai người mới ngừng tranh cãi.

"Hậu Thổ muội muội!

Muội đến đúng lúc lắm!

Phân xử giúp ta!" Đế Giang lớn tiếng nói.

Cộng Công quát lớn: "Hậu Thổ muội muội!

Muội là Thánh nhân, chuyện này muội quyết định đi!" Hậu Thổ Nương Nương ngạc nhiên nói: "Hai vị ca ca có chuyện gì vậy?

Sao lại xảy ra tranh chấp?" Đế Giang nhướng mày nói: "Chuyện là thế này!

Về việc sử dụng cái đầu Hỗn Độn Ma Thần này như thế nào, hai chúng ta ý kiến bất đồng, mới xảy ra tranh luận!

Ta muốn dùng cái đầu Hỗn Độn Ma Thần này để cảm ngộ pháp tắc, Cộng Công chết sống không đồng ý!

Tức chết ta mất!" Cộng Công hừ lạnh nói: "Hậu Thổ muội muội!

Dùng thi thể Hỗn Độn Ma Thần để cảm ngộ lực lượng pháp tắc chỉ có thể lĩnh ngộ được một nửa, có chút lãng phí!

Đây cũng không phải là trái tim của Hỗn Độn Ma Thần, dùng để

cảm ngộ lực lượng pháp tắc hiệu quả cũng không tốt hơn bao nhiêu!

Theo ý ta, tộc nhân Vu tộc chúng ta không có pháp bảo vừa tay, không bằng dùng nó luyện chế mấy món pháp bảo vừa tay, nâng cao thực lực của Vu tộc chúng ta!" "Hai vị ca ca vì chuyện này mà tranh cãi sao?" Hậu Thổ Nương Nương cười nhẹ nói.

Cộng Công và Đế Giang đồng thời gật đầu, vẻ mặt mong đợi nhìn Hậu Thổ Nương Nương, hy vọng nàng có thể phân xử giúp.

Hậu Thổ Nương Nương cũng không nói gì.

Nàng trực tiếp giơ bàn tay ngọc thon dài, thế như tia chớp bổ một chưởng xuống không trung.

Cái đầu Hỗn Độn Ma Thần to lớn vô cùng trên mặt đất bị chém thành hai khối.

Đế Giang và Cộng Công hít một ngụm khí lạnh, ngơ ngác nhìn Hậu Thổ Nương Nương.

Họ hoàn toàn bối rối trước hành động của nàng.

Hậu Thổ Nương Nương cười nhẹ nói: "Hai vị ca ca thật là!

Không phải đơn giản sao?

Trực tiếp chia đôi thi thể Hỗn Độn Ma Thần, mỗi người lấy một phần, tự mình quyết định không được sao?" Mắt Đế Giang sáng lên: "Hả?

Ta không nghĩ ra!

Đúng là nên như vậy!" Cộng Công mạnh mẽ vỗ đùi nói: "A!

Đúng là một lời nói đánh thức kẻ trong mộng!

Vấn đề khó khăn như vậy lại được Hậu Thổ muội muội giải quyết nhẹ nhàng như vậy!

Hậu Thổ muội muội thật là băng tuyết thông minh!" Hậu Thổ Nương Nương cười không nói.

Đây căn bản không phải là vấn đề Hậu Thổ thông minh hay không, nguyên nhân chính là hai vị Tổ Vu này bình thường đã quen tranh cãi!

Một lời không hợp là cãi vã đánh nhau!

Bình thường rất ít khi dùng đến đầu óc!

Chương 171

Sau khi Cộng Công và Đế Giang mỗi người nhận được một nửa thi thể Hỗn Độn Ma Thần, họ cầm trong tay mân mê không thôi.

Có thể thấy, họ rất yêu thích thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Hậu Thổ Nương Nương ngồi nghiêm chỉnh nói: "Hai vị ca ca!

Thu thi thể Hỗn Độn Ma Thần đi!

Muội hôm nay có chuyện quan trọng muốn thương lượng với hai vị!" Nghe vậy, Đế Giang và Cộng Công mới luyến tiếc thu lại thi thể Hỗn Độn Ma Thần, vẻ mặt ngạc nhiên nhìn Hậu Thổ Nương Nương.

Đế Giang lên tiếng trước: "Hậu Thổ muội muội!

Rốt cuộc có chuyện gì?

Sao vẻ mặt muội lại nghiêm trọng như vậy?" Cộng Công gãi đầu nói: "Hậu Thổ muội muội, chúng ta đều là người nhà, có gì cứ nói thẳng!" Hậu Thổ gật đầu, mặt đỏ như chu sa nói: "Hai vị ca ca, có thể cùng muội đến U Minh Huyết Hải một chuyến được không?" Đế Giang trợn to mắt: "U Minh Huyết Hải đó là động phủ của Minh Hà Thánh Chủ mà!

Chàng là phu quân của muội, nếu muội muốn đi, tự nhiên có thể đi bất cứ lúc nào!" "Đúng vậy!

Hậu Thổ muội muội!

U Minh Huyết Hải chẳng phải là hậu hoa viên của muội rồi sao, muốn đi thì đi, cần gì bọn ta đi cùng?" Cộng Công thẳng thắn nói.

Hậu Thổ Nương Nương nắm chặt nắm tay, nói từng chữ: "Ta nghi ngờ Minh Hà đang kim ốc tàng kiều ở U Minh Huyết Hải!

Vì vậy ta mới muốn mời hai vị ca ca cùng đến U Minh Huyết Hải một chuyến, một là để cho ta thêm can đảm, hai là làm nhân chứng cho ta!" "Cái gì?" Đế Giang và Cộng Công hoàn toàn rối loạn.

Những chuyện tình ái này, những gã đàn ông thô lỗ này tự nhiên không hiểu.

Nhưng họ rất yêu thương Hậu Thổ Nương Nương.

Dù bây giờ Hậu Thổ Nương Nương đã thành Thánh nhân, nhưng trong lòng Đế Giang và Cộng Công, Hậu Thổ Nương Nương vẫn là người em gái cần được bảo vệ.

Đế Giang gãi đầu nói: "Hậu Thổ muội muội?

Chuyện này có chắc không?" Cộng Công nhướng mày nói: "Không đến mức đó chứ!

Ta thấy Minh Hà Thánh Chủ đối với Hậu Thổ muội muội có thể nói là một lòng một dạ, chưa bao giờ thấy chàng có hành động thân mật với nữ tử khác a!" Sắc mặt Hậu Thổ Nương Nương ửng hồng một mảng, khe khẽ nói: "Chuyện này ta có tám chín phần chắc chắn!

Bởi vì hôm nay ở Phong Đô đại điện, sau khi các ngươi đi.

Minh Hà với vẻ mặt xuân phong đắc ý nói muốn để lại một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cho người tình cũ trong Huyết Hải!" Nếu Minh Hà ở đây, e rằng sẽ tức điên lên mất.

Lúc đó Minh Hà rõ ràng nói là để lại một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cho một người bạn cũ trong Huyết Hải.

Nhưng qua miệng Hậu Thổ Nương Nương, lại biến thành người tình cũ!

Đúng là miệng lưỡi thế gian, ba người thành hổ!

Nghe Hậu Thổ Nương Nương nói vậy, Đế Giang và Cộng Công

không còn chút nghi ngờ nào nữa.

Hai người vẻ mặt nghiêm trọng, bắt đầu trầm tư.

Một lúc lâu sau, Đế Giang mới mở miệng nói: "Hậu Thổ muội muội!

Muội có biết người phụ nữ giấu trong U Minh Huyết Hải đó là ai không?" Cộng Công cũng ghé đầu lại, vểnh tai lên, vẻ mặt vô cùng muốn biết.

Hậu Thổ Nương Nương lắc đầu, môi son khẽ cắn: "Là ai ta cũng không biết a!

Nếu ta biết là ai, đã sớm trực tiếp đến cửa rồi!

Còn cần mời hai vị ca ca trợ trận sao?" Đế Giang gật đầu, không do dự nói: "Cũng phải!

Lạ thật!

Hậu Thổ muội muội cũng dung mạo quán tuyệt Hồng Hoang, vi huynh thực sự không nghĩ ra có nữ tử nào có thể lấn át muội một bậc, câu đi trái tim của Minh Hà!" Cộng Công khoanh tay nói: "A!

Có phải là Nữ Oa không?" Đế Giang lắc đầu nói: "Khả năng này không lớn!

Nghe nói Nữ Oa hôm nay đặc biệt xin Thánh Chủ một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Nếu Nữ Oa đó là người tình cũ của Thánh Chủ, chẳng phải là làm chuyện thừa thãi sao!" Cộng Công như có điều suy nghĩ nói: "Lời đại ca nói quả thực có lý!

Vậy có phải là Dao Trì không?

Dao Trì đó cũng thanh nhã thoát tục, là một người phong lưu quyến rũ!" Đế Giang lắc đầu, phủ định suy đoán này.

Hắn mở miệng nói: “Không thể nào!

Dao Trì đó và Hạo Thiên là một đôi!

Nếu Dao Trì trường kỳ ẩn náu ở U Minh Huyết Hải cùng Thánh Chủ sớm tối bên nhau, chẳng phải là cắm sừng cho Hạo Thiên sao, với tính cách thù dai của Hạo Thiên, sớm đã đến Địa Phủ chúng ta làm loạn một phen rồi!” Nói xong, ánh mắt Đế Giang lóe lên: “Ta lại có một suy đoán táo bạo!” “Ai?” Cộng Công hứng thú hỏi.

Đế Giang trầm giọng nói: “Thường Hi!

Ai cũng biết Thường Hi là mỹ nhân quyến rũ nhất Hồng Hoang, dung mạo xinh đẹp tuyệt trần!

Ngày trước kẻ thèm muốn nàng không đếm xuể!

Nhưng ngại uy hiếp của Đông Hoàng Thái Nhất, đều không dám công khai tiếp cận.

Nay Đông Hoàng Thái Nhất đã sớm vẫn lạc, Thánh Chủ hiện tại lại là người có thực lực số một không thể tranh cãi ở Hồng Hoang, nếu Thường Hi chủ động hiến thân cho Thánh Chủ, tự cổ mỹ nhân yêu anh hùng!

Cũng có khả năng đó chứ?”. ...

Về phụ nữ, Đế Giang và Cộng Công lại trở nên không ngừng được.

Hộp thoại vừa mở ra, hai người càng nói càng hưng phấn.

Hoàn toàn quên mất Hậu Thổ Nương Nương đang ở bên cạnh.

Cộng Công thần bí nói: “Đại ca!

Người mà Thánh Chủ kim ốc tàng kiều trong Huyết Hải có phải là muội muội của ta Huyền Minh không!

Huyền Minh ngày trước có thể cùng Hậu Thổ được gọi là hai đóa kim hoa của Vu tộc chúng ta!

Rất có khả năng Thánh Chủ đã thu thập thần hồn của Huyền Minh, sau đó ngưng tụ nhục thân giấu ở U Minh Huyết Hải.

Có lẽ sợ Hậu Thổ thấy sẽ khó xử!" Đế Giang trợn to đôi mắt như chuông đồng: "Hít...

Đừng nói nữa, thật có khả năng này..." Hậu Thổ Nương Nương không thể chịu đựng được nữa!

Vừa rồi Đế Giang và Cộng Công còn chắc như đinh đóng cột rằng không có nữ tử nào có thể lấn át Hậu Thổ một bậc.

Mới bao lâu?

Đế Giang và Cộng Công đã kể hết một lượt những nữ tử có chút nhan sắc ở Hồng Hoang như Tây Vương Mẫu, Tam Tiêu tỷ muội, Thương Dương và Long Cát công chúa!

Hậu Thổ Nương Nương lúc đó đã có cảm giác muốn hộc máu.

Hôm nay mời Đế Giang và Cộng Công đến là để chống lưng cho mình, chứ không phải rảnh rỗi nghe hai người họ buôn chuyện!

Hậu Thổ Nương Nương nhướng mày, tức giận nói: "Hai vị ca ca!

Ý các huynh là gì?

Nói ra nhiều nữ tử như vậy, chẳng lẽ là để đả kích Hậu Thổ ta sao?" Thấy Hậu Thổ Nương Nương tức giận không thôi, Đế Giang và Cộng Công mới vội vàng ngậm miệng lại.

Hai người nhất thời thảo luận quá hăng say, lại quên mất cả Hậu Thổ Nương Nương đang ở bên cạnh.

Đế Giang và Cộng Công tự biết mình bàn luận về những nữ tử này trước mặt Hậu Thổ Nương Nương là cực kỳ không ổn, đều cười

gượng với Hậu Thổ Nương Nương, hy vọng nàng đừng tức giận nữa.

Hậu Thổ Nương Nương cũng không so đo nữa, chỉ mở miệng nói: "Hai vị ca ca, những chuyện không có căn cứ này đừng nhắc lại nữa!

Muội chỉ hỏi một câu, bây giờ muội chuẩn bị đến U Minh Huyết Hải xem Minh Hà kim ốc tàng kiều rốt cuộc là ai.

Hai vị ca ca có muốn đi cùng muội không?" Đế Giang vỗ ngực, hào sảng nói: "Đi chứ!

Hậu Thổ muội muội yên tâm, chuyện này đại ca nhất định sẽ làm chủ cho muội!

Dù trong U Minh Huyết Hải có giấu Nữ Oa Thánh nhân, đại ca ta cũng sẽ đánh một trận với nàng!

Để trút giận cho muội!" "Còn huynh thì sao?" Hậu Thổ Nương Nương nhìn chằm chằm Cộng Công khe khẽ nói.

Chương 172

Cộng Công đột nhiên đứng dậy nói: "Yên tâm đi!

Chuyện này không thể thiếu ca ca ta!

Bất kể là ai ở trong U Minh Huyết Hải, ca ca đều sẽ trút giận cho muội!" Hậu Thổ Nương Nương cảm kích không thôi, liên tục cảm ơn Đế Giang và Cộng Công.

Không lâu sau, ba người cùng nhau, hùng hổ kéo đến U Minh Huyết Hải. ...

U Minh Huyết Hải.

Đông Hoàng Thái Nhất chân trước vừa định bước ra khỏi U Minh Huyết Hải, đã bị Thấp Bà, một trong tứ đại ma vương của tộc A Tu La, ngăn lại.

Thấp Bà vội vàng nói: "Đông Hoàng, Thánh Chủ có lệnh, không được sự cho phép, không được tự ý bước ra khỏi Huyết Hải một bước!" Đông Hoàng Thái Nhất phẫn hận nói: "Ngươi có biết hôm nay là ngày gì không?" Thấp Bà nói: "Ngày gì?" Đông Hoàng Thái Nhất bực bội nói: "Ta nghe mấy tên yêu binh yêu tướng nói rồi, hôm nay Thánh Chủ luận công hành thưởng ở Phong Đô đại điện, phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần đối với tu hành của ta có tác dụng lớn, lần này ta Đông Hoàng thế nào cũng phải có được!" Thấp Bà thuận miệng nói: "Chuyện này ta cũng biết!

Nhưng chuyện này Thánh Chủ tự có thánh tài, không phải chúng ta có thể suy đoán!" Đông Hoàng Thái Nhất quát lớn: "Tránh ra!

Rốt cuộc vì nguyên nhân gì mà giam cầm ta Đông Hoàng như một

tên tù đồ ở U Minh Huyết Hải?" Ánh mắt Thấp Bà lóe lên nói: "Đông Hoàng bớt giận, Thánh Chủ cũng là vì tốt cho ngươi!

Bởi vì oán cũ giữa Yêu tộc và Vu tộc khó tiêu, nếu ngươi mạo hiểm ra ngoài.

Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang và Cộng Công biết được tung tích của ngươi, tất sẽ gây khó dễ cho ngươi!" Đông Hoàng Thái Nhất tức quá hóa cười: "Nói đùa!

Ta Đông Hoàng ngày trước ở Thiên đình Yêu tộc thống lĩnh trăm vạn yêu chúng, hô mưa gọi gió, chẳng lẽ lại sợ một đám ô hợp như Vu tộc?" Ánh mắt Thấp Bà lóe lên, lúc này cũng khó xử không thôi.

Nàng chỉ là một ma vương bình thường dưới trướng Minh Hà, xét về thực lực, còn kém xa Đông Hoàng Thái Nhất.

Nếu Đông Hoàng Thái Nhất nhất quyết muốn rời khỏi U Minh Huyết Hải, nàng cũng không có cách nào.

Lúc này trong lòng Thấp Bà trăm mối ngổn ngang, đang suy nghĩ có nên truyền âm báo cho Minh Hà hay không.

Không ngờ lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Chỉ thấy Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang và Cộng Công lặng lẽ xuất hiện trong U Minh Huyết Hải.

Ba người Hậu Thổ Nương Nương vừa nhìn đã thấy Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất ngẩng đầu, cũng nhìn thấy ba người Hậu Thổ Nương Nương.

Trong nháy mắt, hai bên đều ngạc nhiên không thôi.

Không ngờ lại gặp nhau trong tình huống này!

Thần sắc Đông Hoàng Thái Nhất sững lại, ngây người tại chỗ.

Vừa rồi nói không sợ người của Vu tộc là giả!

Hiện tại, Hậu Thổ Nương Nương là cảnh giới Thánh nhân.

Nếu ở trong Địa Phủ, chỉ một mình Hậu Thổ Nương Nương đã có thể đánh bầm dập Đông Hoàng Thái Nhất.

Huống chi bên cạnh Hậu Thổ Nương Nương còn có Đế Giang và Cộng Công.

Nếu ba người liên thủ, e rằng Đông Hoàng Thái Nhất sẽ bị đánh không còn sức chống cự.

Nếu có Hỗn Độn Chung trong tay, Đông Hoàng Thái Nhất có thể miễn cưỡng chống đỡ một lúc.

Đáng tiếc, bây giờ Hỗn Độn Chung đã rơi vào tay Minh Hà.

Như vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không còn khả năng lật kèo!

Hậu Thổ Nương Nương nhìn chằm chằm Đông Hoàng Thái Nhất.

Đến lúc này Hậu Thổ Nương Nương mới biết mình đã gây ra một hiểu lầm kinh thiên động địa!

Vốn tưởng rằng Minh Hà kim ốc tàng kiều ở U Minh Huyết Hải, giấu mỹ nhân nào đó!

Nào ngờ người giấu lại là Đông Hoàng Thái Nhất.

Chẳng trách Minh Hà vẫn luôn dùng đủ lý do để từ chối Hậu Thổ, không cho nàng đến đây.

Hậu Thổ Nương Nương lúc này cuối cùng cũng có cảm giác bừng tỉnh ngộ.

Còn không phải sao!

Vu tộc và Yêu tộc là kẻ thù truyền kiếp, nếu hai bên gặp mặt, chắc

chắn sẽ không nói nhiều, lao vào đánh nhau một trận.

Đế Giang và Cộng Công hai người trước tiên ngây người một lúc, trên mặt mang theo bảy phần tức giận, ba phần ngượng ngùng.

Tức giận vì gặp kẻ thù, hôm nay nhất định phải báo thù cho vô số tộc nhân Vu tộc đã vẫn lạc.

Ngượng ngùng vì vừa rồi ở đạo trường đã thao thao bất tuyệt về vô số mỹ nhân ở Hồng Hoang.

Nào ngờ đến đây, lại biến thành một gã đàn ông!

Hiểu lầm này lớn quá rồi!

Kẻ thù gặp mặt, đỏ mắt khác thường!

Đế Giang quát lớn: "Đông Hoàng!

Trời có mắt, cuối cùng cũng để ta gặp lại ngươi!

Hôm nay ta Đế Giang nhất định sẽ xé xác ngươi thành vạn mảnh, để an ủi linh hồn của vô số sinh linh Vu tộc đã chết của ta trên trời!" Cộng Công gầm lên: "Không sai!

Thù hận giữa hai tộc Vu Yêu chúng ta sâu như biển!

Hôm nay không ngươi chết thì ta vong!" Ngay cả ánh mắt của Hậu Thổ Nương Nương nhìn Đông Hoàng Thái Nhất cũng đỏ ngầu.

Hận ý đối với Yêu tộc đã khắc sâu vào xương tủy của Hậu Thổ Nương Nương.

Hậu Thổ Nương Nương lạnh lùng nói: "Hai vị ca ca, hôm nay tuyệt đối không thể để tên này chạy thoát!

Ta sẽ che giấu thiên cơ, đề phòng tin tức chúng ta đánh nhau bị rò rỉ!

Đế Giang ca ca, ngưng cố không gian, đừng để bất kỳ sinh linh nào

rời khỏi nơi này!

Hôm nay chúng ta sẽ giết chết hắn tại đây!" Đế Giang gật đầu, tâm niệm vừa động, vô số điểm sáng tinh quang từ trong cơ thể bay ra, trong phút chốc chiếm lĩnh toàn bộ không gian U Minh Huyết Hải.

Hậu Thổ tay ngọc thon dài vung lên, làm cho thiên cơ ở U Minh Huyết Hải này trở nên hỗn loạn.

Đông Hoàng Thái Nhất không ngờ mấy người này lại ôm ý định giết mình.

Thực ra sau khi Đông Hoàng Thái Nhất trở thành yêu tướng của Huyết Hải, hắn đã xem nhẹ đi rất nhiều ân oán thù hận ngày trước.

Quan trọng hơn là tự biết hiện tại thế cô sức yếu, hai tay khó địch bốn tay, không thể không buông bỏ thù hận.

Không ngờ mấy người này đối với hắn lại muốn đuổi cùng giết tận.

Đông Hoàng Thái Nhất gào thét: "Các ngươi tưởng ta Đông Hoàng Thái Nhất sẽ sợ sao?

Thật buồn cười!" Thấp Bà thấy tình thế không ổn, đã lặng lẽ lui vào trong U Minh Huyết Hải.

Lúc này cả U Minh Huyết Hải đều bị Hậu Thổ Nương Nương che giấu thiên cơ, muốn truyền âm cũng không thể.

Tuy Đế Giang dùng sức mạnh không gian phong tỏa toàn bộ U Minh Huyết Hải, nhưng chuyện này không làm khó được Thấp Bà.

U Minh Huyết Hải rộng lớn, nào chỉ mấy trăm vạn vạn dặm.

Hơn nữa, tộc A Tu La vốn là sinh linh sinh ra trong U Minh Huyết Hải.

Sức mạnh không gian của Đế Giang khó mà ngăn cản được Thấp

Bà.

Thấp Bà đã quyết định, trước tiên sẽ xuyên qua một trận trong U Minh Huyết Hải.

Đợi sau khi trận chiến nổ ra, sức mạnh không gian tất sẽ không ổn định.

Lúc đó, Thấp Bà sẽ tìm một phương hướng có sức mạnh không gian yếu ớt, đột phá khỏi U Minh Huyết Hải.

Chuyện này nhất định phải nhanh chóng báo cho Thánh Chủ.

Nếu không sau một trận kịch chiến của bốn người, sinh linh vô tội của tộc A Tu La có thể sẽ chết vô số!

Chương 173

Áp lực mà ba người Hậu Thổ Nương Nương mang lại cho Đông Hoàng Thái Nhất rất lớn.

Lúc này không có Hỗn Độn Chung trong tay, hắn không khỏi cẩn thận.

Đông Hoàng Thái Nhất không nói nhiều, trực tiếp ném ra một vật.

Một chiếc cung đăng lúc sáng lúc tối, tỏa ra ánh sáng xanh lam u uất, bắn nhanh về phía Cộng Công.

"Cẩn thận!" Hậu Thổ Nương Nương cảm nhận được một cơn nguy hiểm cực lớn, kinh hãi hét lên với Cộng Công.

Cộng Công hoàn toàn không thèm để ý, cười ha hả nói: "Đồ bỏ đi!

Chỉ cần không phải Hỗn Độn Chung, ta Cộng Công không hề sợ!" Cộng Công rất tự tin vào sức mạnh cơ thể của mình, định dùng thân thể để cứng đối cứng với thứ mà Đông Hoàng Thái Nhất ném ra.

Đông Hoàng Thái Nhất cười lạnh không thôi.

Lũ người Vu tộc này vẫn như cũ, cuồng vọng vô cùng, gặp chuyện không động não.

Cung đăng này là vật trong tẩm cung của Đông Hoàng, tên là Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng.

Là Tiên Thiên Linh Bảo, tuy không phải là pháp bảo công phạt hàng đầu, nhưng tự có diệu dụng của nó.

Chỉ cần có thể hút người vào trong, dù pháp lực cao thâm đến đâu, nhục thể cường hãn đến đâu, cũng không thể thoát ra được.

Chỉ cần bị nhốt trong đó chín chín tám mươi mốt ngày, sẽ hóa

thành một vũng nước mủ, không thể cứu chữa, thân tử đạo tiêu.

Tình hình Cộng Công dùng thân thể cứng đối cứng với Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng như trong tưởng tượng không hề xuất hiện.

Chỉ thấy Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng đột nhiên biến lớn nghìn trượng, bên trong có lực hút vô cùng mạnh mẽ kéo cả người Cộng Công vào trong.

Đông Hoàng Thái Nhất cười ha hả, ý thức vừa động.

Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng lập tức biến thành nhỏ bằng nắm tay, như tên rời cung bay vào trong lòng bàn tay to lớn của hắn.

Đế Giang tức đến mắt sắp nứt ra: "Đông Hoàng!

Mau thả Cộng Công ra!

Nếu không ta Đế Giang nhất định sẽ khiến ngươi thân tử đạo tiêu!" Hậu Thổ Nương Nương quát lớn: "Đế Giang ca ca!

Thứ trong tay Đông Hoàng là pháp bảo hút người!

Chỉ cần hai chúng ta liên thủ giết chết hắn, sau đó phá vỡ pháp bảo của hắn, Cộng Công tự nhiên sẽ xuất hiện không hề hấn gì!" "Muội nói đúng!

Vậy không nên chậm trễ!

Chúng ta mau liên thủ giết chết Đông Hoàng, giải cứu Cộng Công!" Đế Giang hoảng hốt nói.

Trong nháy mắt, từ trên người Hậu Thổ Nương Nương và Đế Giang hai người đột nhiên bộc phát sát khí kinh người, sát khí đó ngập trời tỏa ra.

Sát khí vô tận xuyên thấu cửu tiêu, khiến vạn thiên sinh linh run sợ!

Toàn bộ sinh linh tộc A Tu La trong U Minh Huyết Hải sợ đến quỳ rạp xuống đất, run rẩy không thôi.

Đế Giang xuất quyền như gió, lập tức vô số lưỡi đao không gian xé nát vạn thiên hư không, sát ý lạnh lùng tấn công về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Hậu Thổ Nương Nương nhướng mày, một ngọn núi vạn quân cổ xưa hùng vĩ do nguyên tố thổ ngưng tụ thành khuấy động phong vân, dập tắt vô tận hư không, hung hăng đập về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt nghiêm trọng, hoảng hốt tế ra Yêu Hoàng Kiếm.

Trong khoảnh khắc, ánh sáng vàng rực rỡ chiếu sáng cửu thiên thập địa, trên Yêu Hoàng Kiếm những yêu văn dày đặc nhảy múa lưu chuyển không ngừng.

Thân thể Đông Hoàng Thái Nhất chấn động, một luồng khí sát phạt hùng vĩ mênh mông từ trên Yêu Hoàng Kiếm phun ra, chém về phía Hậu Thổ và Đế Giang.

"Ầm ầm ầm!" Đại chiến nổ ra, cuộc giao tranh kinh hoàng của ba người như muốn hủy thiên diệt địa, khuấy động cả U Minh Huyết Hải đến nghiêng trời lệch đất.

Trong hư không, vô số tinh thần đều bị đánh nổ tan tành.

Thời không đảo ngược, hư không rung chuyển không ngừng!

Đông Hoàng Thái Nhất tay cầm Yêu Hoàng Kiếm, lấy một địch hai mà không hề rơi vào thế hạ phong!

Hóa ra Hậu Thổ Nương Nương là do thân hóa Lục Đạo Luân Hồi.

Chỉ ở trong Lục Đạo Luân Hồi của Địa Phủ mới có thể phát huy

toàn bộ sức mạnh Thánh nhân.

Đến U Minh Huyết Hải, Hậu Thổ Nương Nương chỉ có thể phát huy một nửa thực lực.

Điều đó mới giúp Đông Hoàng Thái Nhất có cơ hội thở dốc.

Đông Hoàng Thái Nhất lâm nguy không loạn, tay cầm Yêu Hoàng Kiếm lực chiến Hậu Thổ và Đế Giang, mặc dù pháp tướng do Hậu Thổ và Đế Giang ngưng tụ từ không gian và nguyên tố thổ không ngừng oanh kích lên người Đông Hoàng Thái Nhất, nhưng Đông Hoàng Thái Nhất đều cứng rắn chống đỡ.

Trong lúc đó có mấy ma tướng của tộc A Tu La ra mặt ngăn cản vài lần, nhưng đều bị Đế Giang và Hậu Thổ Nương Nương đã giết đỏ mắt quát đuổi đi.

Trận tử chiến này kéo dài suốt một tháng mà không hề dừng lại.

Cả U Minh Huyết Hải, một mảng hỗn độn, không ít sinh linh tộc A Tu La tu vi thấp kém đều chết thảm dưới dư chấn của trận chiến.

Lúc này, U Minh Huyết Hải thật sự đã trở thành luyện ngục của Hồng Hoang.

Không biết qua bao lâu, Đế Giang và Hậu Thổ cuối cùng cũng dựa vào nhục thân kiên cường và sức mạnh nguyên tố pháp tắc mà chiếm thế thượng phong.

Đông Hoàng Thái Nhất vốn thiếu sự trợ giúp của cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hỗn Độn Chung, bị hai người áp đảo cũng là chuyện sớm muộn.

Đông Hoàng Thái Nhất tức giận không thôi!

Hắn biết cứ tiếp tục như vậy sớm muộn cũng sẽ bại.

Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên vung mạnh Yêu Hoàng Kiếm,

chém ra hàng vạn đạo kiếm khí tràn ngập sát khí, đẩy lùi Đế Giang và Hậu Thổ Nương Nương hai người ra xa nghìn dặm.

Hắn phẫn uất gầm lên: "Hậu Thổ!

Đế Giang!

Nay ta là thuộc hạ của Thánh Chủ, cũng là đồng liêu!

Chẳng lẽ các ngươi nhất định phải đuổi cùng giết tận sao?" Đế Giang quát lớn: "Đồng liêu thì sao?

Ngày trước đại chiến Vu Yêu đã giết chết không biết bao nhiêu huynh đệ tốt của Tổ Vu chúng ta!

Tay Đông Hoàng dính đầy máu của tộc nhân Vu tộc chúng ta!

Mối thù này ta Đế Giang nhất định phải báo!" Hậu Thổ sát ý lạnh lùng nói: "Đại ca!

Đừng nói nhảm với hắn nữa!

Hắn làm vậy chẳng qua là để kéo dài thời gian, chờ Minh Hà đến cứu thôi!

Nói cho Đông Hoàng biết!

Đừng có si tâm vọng tưởng!

Nơi này đã bị ta và đại ca liên thủ phong tỏa thiên cơ và không gian, không ai sẽ cứu ngươi đâu!" Trong nháy mắt, Đông Hoàng Thái Nhất càng tức giận hơn.

Không ngờ, Đông Hoàng chủ động cầu hòa, lại bị hai người kia phớt lờ!

Sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất trở nên lạnh lẽo vô cùng, giận sôi lên: "Chiến thì chiến!

Lại đây!" Lúc này, Hậu Thổ và Đế Giang liếc nhìn nhau.

“Một đòn nữa!” “Được!

Hai chúng ta hợp lực!” Tiếng nói vừa dứt, Hậu Thổ và Đế Giang hai người cùng tiến lên một bước, thần niệm hai người liên kết.

Trong khoảnh khắc, nhục thân hai người phình to ra trăm triệu trượng, giống như Bàn Cổ ngày trước khai thiên lập địa, sừng sững chống trời.

Hai người đồng thời vung quyền, đánh ra vô số đạo lưỡi đao không gian và cương phong ngưng tụ từ nguyên tố thổ.

Hai loại sức mạnh nguyên tố hòa quyện vào nhau, ngưng tụ thành một luồng sức mạnh kinh thiên động địa tấn công về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Ánh sáng rực rỡ đó chiếu rọi cả U Minh Huyết Hải trở nên đỏ rực đáng sợ.

Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt nghiêm trọng, không ngừng thở hổn hển.

Hắn biết, lúc này không có Hỗn Độn Chung trong tay, tuyệt đối không thể né được đòn tấn công toàn lực của hai người!

Chương 174

Đông Hoàng Thái Nhất không quan tâm, ngưng tụ toàn bộ pháp lực, muốn chống lại đòn chí mạng này!

"Ầm!" Bụi trần bay tứ tung, tiếng nổ kinh thiên vang lên.

"Phụt!" Đông Hoàng Thái Nhất ngã xuống đất, miệng phun ra từng ngụm tinh huyết đỏ thẫm.

Rõ ràng đã bị trọng thương!

Cách đó trăm vạn dặm, Thấp Bà sau những nỗ lực không ngừng nghỉ, cuối cùng cũng tìm thấy một khe hở có sức mạnh không gian yếu ớt ở một nơi trong U Minh Huyết Hải.

Nàng không dám dừng lại một khắc, chui ra khỏi U Minh Huyết Hải, chạy về phía Phong Đô đại điện của Địa Phủ.

Nàng phải nhanh chóng báo cho Minh Hà về chuyện Hậu Thổ Nương Nương và Đông Hoàng Thái Nhất đang giao chiến. ...

Địa Phủ, Phong Đô đại điện.

Sau khi Hậu Thổ Nương Nương đi, Minh Hà mới có thời gian rảnh rỗi để suy nghĩ về việc tiếp theo cần làm.

Hiện tại thi thể Hỗn Độn Ma Thần đã phát xong.

Tiếp theo Minh Hà muốn đến tháp đen khổng lồ trong động phủ của Ma Viên một chuyến.

Tìm một tia chân linh của La Hầu, sau đó dùng Tụ Linh Trản để hồi sinh hắn.

La Hầu nhất định phải cứu.

Người này là thần chức đầu tiên nhậm chức ở Địa Phủ.

Với tư cách là Diêm La Vương, hắn đã lập được công lao to lớn trong quá trình phát triển của Địa Phủ.

Nếu Minh Hà có năng lực mà thấy chết không cứu, có thể sẽ khiến mọi người trong Địa Phủ ly tâm ly đức.

Nghĩ đến đây, Minh Hà mới nhận ra một vấn đề quan trọng.

Hỗn Độn Linh Bảo Tụ Linh Trản mà hắn có được từ động phủ của Ma Viên vẫn chưa được luyện hóa!

Nếu Tụ Linh Trản chưa được luyện hóa xong, đến động phủ của Ma Viên cũng vô ích!

"Trước tiên luyện hóa vật này rồi nói sau!" Minh Hà lẩm bẩm.

Hắn lật tay một cái, Tụ Linh Trản xuất hiện trong tay.

Thông thường, hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có tối đa mười hai đạo cấm chế.

Trung phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có mười ba đến hai mươi bốn đạo cấm chế.

Thượng phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có hai mươi lăm đến ba mươi sáu đạo cấm chế.

Cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo có ba mươi bảy đến bốn mươi tám đạo cấm chế.

Tiên Thiên Chí Bảo có bốn mươi chín đạo cấm chế.

Hỗn Độn Linh Bảo thường có năm mươi đến sáu mươi chín đạo cấm chế.

Không biết Tụ Linh Trản, cũng là Hỗn Độn Linh Bảo, có bao nhiêu đạo cấm chế.

Vừa suy nghĩ, Minh Hà vừa đưa một tia thần niệm vào Tụ Linh

Trản để kiểm tra kỹ lưỡng.

Sau khi kiểm tra, Minh Hà không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Bên trong Tụ Linh Trản dày đặc toàn là cấm chế.

Có đủ sáu mươi chín đạo cấm chế.

Lại đạt đến số cấm chế cực hạn!

Minh Hà nhất thời cũng tặc lưỡi không thôi.

Cần phải tốn bao nhiêu thời gian và Đại Đạo Công Đức mới có thể luyện hóa thành công hoàn toàn nó?

Điều này khiến Minh Hà đau đầu không thôi.

Nhưng, rất nhanh Minh Hà đã bình tĩnh lại.

Tụ Linh Trản có thể dựa vào một tia chân linh để hồi sinh sinh linh đã chết, cũng là nghịch thiên vô cùng rồi.

Nếu đã như vậy, có sáu mươi chín đạo cấm chế cũng là lẽ thường.

Minh Hà lật tay một cái, Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận xuất hiện xung quanh hắn.

Không cần phải nói, luyện hóa Tụ Linh Trản này cần thời gian quá dài, nếu không có Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận trợ giúp, e rằng mười vạn năm cũng chưa chắc đã luyện hóa thành công!

Trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận có thể làm cho thời gian trôi nhanh hơn, trong trận một vạn năm, ngoài trận chỉ là một ngày, dùng để luyện hóa Tụ Linh Trản là tốt nhất.

Hiện tại ba mươi triệu Đại Đạo Công Đức mà Minh Hà nhận được từ hệ thống trong động phủ của Ma Viên vẫn chưa dùng đến.

Bây giờ vừa hay có thể dùng để luyện hóa cấm chế của Tụ Linh

Trản.

Tâm niệm vừa động, một đạo Đại Đạo Công Đức lặng lẽ đánh vào Tụ Linh Trản.

Minh Hà cũng không vội vàng, cứ ngồi xếp bằng như vậy, khí định thần nhàn luyện hóa Tụ Linh Trản.

Luyện hóa cấm chế trong pháp bảo là một công phu lâu dài, đặc biệt là Hỗn Độn Linh Bảo, càng là một công phu cần kiên nhẫn.

Hai mắt khép hờ, từ từ tiêu hao Đại Đạo Công Đức, chậm rãi luyện hóa Tụ Linh Trản.

Cũng không biết qua bao lâu, Minh Hà cuối cùng cũng mở mắt ra.

"Hù!" Minh Hà thở ra một hơi dài trọc khí.

Cuối cùng cũng luyện hóa thành công!

Minh Hà thu lại Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận.

Sau một hồi suy diễn, Minh Hà mới biết bên ngoài đã qua hơn một tháng.

"Hít!" Chỉ luyện hóa Tụ Linh Trản này mà đã tốn hơn ba mươi vạn năm, quả thực đáng sợ!

Toàn bộ ba mươi triệu Đại Đạo Công Đức cũng đã tiêu hao hết!

Cẩn thận cất Tụ Linh Trản đi.

Minh Hà chuẩn bị nhân cơ hội này cảm ngộ pháp tắc trong ba trái tim Hỗn Độn Ma Thần còn lại.

Không ngờ lúc này Thấp Bà lại xông vào.

"Thánh Chủ!

Đại sự không hay rồi!" Thấp Bà loạng choạng chạy vào Phong Đô đại điện, lớn tiếng la lối.

Minh Hà đứng dậy, nhướng mày nói: “Thấp Bà!

La hét om sòm, còn ra thể thống gì?

Bản tọa đã nói rồi, trọng trách của tộc A Tu La chúng ta là bảo vệ U Minh Huyết Hải!

Không phải ma vương ma tướng thì không có việc gì đừng đến Địa Phủ sao?” Thấp Bà kinh hãi nói: “Thánh Chủ, nếu không phải có chuyện quan trọng, ta cũng không dám đến đây a!” Minh Hà không chút biểu cảm nói: “Có chuyện quan trọng gì, nói nghe xem!” Thấp Bà nhanh chóng nói: “Thánh Chủ!

Đông Hoàng Thái Nhất và Hậu Thổ Nương Nương, Cộng Công, Đế Giang đánh nhau rồi!

Đang náo loạn ở U Minh Huyết Hải chúng ta!” Minh Hà hoàn toàn không tin, cười lạnh nói: “Đừng có nói bậy!

Nếu có người đánh nhau ở U Minh Huyết Hải, Bản tọa sẽ không cảm nhận được sao?” Thấp Bà khẽ nói: “Có thể đã che giấu thiên cơ!” Minh Hà chìm vào suy tư.

Chuyện này rất có khả năng!

Hắn đột nhiên nhớ lại không lâu trước đây, Hậu Thổ vô tình hỏi hắn có về U Minh Huyết Hải không.

Lúc đó hắn không nghĩ nhiều, tưởng Hậu Thổ chỉ thuận miệng hỏi.

Bây giờ đột nhiên xảy ra chuyện này, chắc chắn là Hậu Thổ không biết từ đâu có được tin tức Đông Hoàng Thái Nhất đang ở U Minh Huyết Hải.

Vu tộc và Yêu tộc vốn không hòa hợp, hai bên vừa gặp mặt là không chết không thôi, đó là chuyện chắc chắn!

Chương 175

Minh Hà không do dự, trực tiếp lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Sau khi suy diễn một phen thiên cơ, Minh Hà đã biết được đầu đuôi câu chuyện!

Trong nháy mắt, sắc mặt Minh Hà trở nên lạnh lẽo vô cùng!

Không ngờ, chuyện đáng lo nhất cuối cùng cũng đã xảy ra!

Chuyện này cũng trách Minh Hà!

Nếu không phải Minh Hà lúc đó vô tình nói với Thái Thượng Lão Tử một câu sẽ ban khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần cuối cùng cho một người bạn cũ ở U Minh Huyết Hải.

Hậu Thổ và Đế Giang tuyệt đối sẽ không bỏ qua manh mối mà tìm đến U Minh Huyết Hải.

Điều khiến Minh Hà não nộ không chỉ có vậy, mà còn bởi vì trận đánh của mấy người bọn họ đã làm vạ lây, khiến vô số tộc nhân A Tu La phải bỏ mạng.

Chuyện này làm Minh Hà uất ức không thôi.

Chủng tộc do chính tay Minh Hà sáng tạo ra bị tàn sát, hỏi sao có lý nào lại không tức giận?

"Quay về!

Bản tọa về U Minh Huyết Hải!" Để lại một câu, Minh Hà không chút do dự xé rách hư không, lao thẳng về hướng U Minh Huyết Hải.

...

Trong U Minh Huyết Hải.

Giờ phút này, Đông Hoàng Thái Nhất y phục lam lũ, nhục thể trên

người từng tấc nứt toác.

Hắn tâm có không cam lòng, thổ huyết cười to nói: "Như vậy cũng tốt!

Chết trong tay các ngươi, cũng không làm nhục danh tiếng Đông Hoàng ta!

Đến đây!

Động thủ đi!" Đế Giang và Hậu Thổ sắc mặt âm trầm, không nói một lời, chậm rãi bước về phía Đông Hoàng Thái Nhất.

Đột nhiên, cả hư không kích động không ngừng, trên thiên khung nứt ra một cái khe lớn.

Minh Hà đã trở lại!

Thánh uy bàng bạc áp cái vạn cổ của Minh Hà tàn phá bừa bãi tràn ra.

Uy áp nhiếp người cùng khí thế kia lại khiến cho Hậu Thổ Nương Nương và Đế Giang cảm thấy một trận áp lực rợn cả tóc gáy.

Bước chân hai người sinh sinh dừng lại, thế mà không thể tiến thêm nửa bước!

"Xảy ra chuyện gì?" Minh Hà sắc mặt bất thiện, lạnh lùng nói.

Đông Hoàng Thái Nhất phun ra một ngụm máu, cười thảm nói: "Thánh Chủ!

Ngài rốt cuộc cũng về rồi!

Nếu ngài về muộn thêm một bước, e rằng Đông Hoàng ta vĩnh viễn không cách nào hiệu lực cho ngài nữa!" Đế Giang giận dữ mắng: "Vô sỉ tiểu nhân!

Đáng hận a!

Cư nhiên để hắn tránh được một kiếp!" Hậu Thổ Nương Nương biết, từ khi Minh Hà trở về, nàng cùng Đế Giang đã không còn hy vọng giết được Đông Hoàng Thái Nhất nữa rồi, ngược lại trong lòng có chút buông xuôi.

Hậu Thổ Nương Nương mở miệng nói: "Vu tộc ta cùng Yêu tộc là thế cừu!

Mối hận này khó tiêu!

Bất luận kẻ nào cũng tuyệt đối không có khả năng thay đổi!" Đế Giang lớn tiếng nói: "Không sai!

Trừ phi Hồng Hoang hủy diệt, tinh hà đảo chuyển, nếu không thù hận giữa Vu tộc và Yêu tộc vĩnh viễn nan giải!" Minh Hà nhìn quanh một vòng, mặt vô biểu tình nói: "Cộng Công đâu?

Không phải ba người các ngươi đánh một người sao?

Chẳng lẽ bị Đông Hoàng Thái Nhất đánh chết rồi?" "A?" Hậu Thổ Nương Nương kinh hô một tiếng.

Mới nhớ tới Cộng Công.

Cùng Đông Hoàng Thái Nhất triền đấu suốt hơn một tháng trời, nếu không phải Minh Hà đột nhiên nhắc tới, Hậu Thổ Nương Nương đều muốn quên mất.

"Nguy rồi!" Đế Giang hét lớn một tiếng, "Vừa rồi Đông Hoàng Thái Nhất dùng một cái pháp bảo đem Cộng Công câu đi mất!" Đông Hoàng Thái Nhất cũng sợ đến mức sắc mặt trắng bệch.

Đó là Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng, có khả năng đem người luyện hóa thành một vũng nước mủ.

Nếu Cộng Công ở bên trong đủ chín chín tám mươi mốt ngày, chắc chắn sẽ thân tử đạo tiêu!

Hắn vốn cùng Vu tộc có thâm cừu đại hận.

Nếu Cộng Công không cẩn thận vì chuyện này mà vẫn lạc, e rằng cừu hận với Vu tộc vĩnh thế đều không thể tiêu giải!

Đông Hoàng Thái Nhất ánh mắt lấp lóe nói: "Cộng Công đang ở trong Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng của ta, yên tâm đi!

Chỉ cần không quá chín chín tám mươi mốt ngày, tính mạng hẳn là không ngại!" "Mau chóng đem Cộng Công thả ra!" Đế Giang nộ quát.

Đông Hoàng không để ý tới Đế Giang.

Hắn lật bàn tay, Thúy Quang Lưỡng Nghi Đăng xuất hiện giữa không trung.

Tâm niệm vừa động, ngọn đèn chợt biến lớn, ngũ sắc hào quang minh diệt, từ bên trong rơi xuống một bóng người, trùng điệp ngã trên mặt đất.

Mọi người định thần nhìn lại, không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

Chỉ thấy Cộng Công giờ phút này cả người đều co rút lại một vòng.

Thân thể vốn khôi ngô tinh tráng giờ khắc này biến thành một bộ dạng nhân côn gầy gò xanh xao.

Ngay cả tai, mũi, miệng trên đầu đều bị tiêu dung mất.

Cộng Công hữu khí vô lực hướng về phía Minh Hà phất phất tay, suy yếu nói: "Thánh Chủ!

Cứu ta!" "Ta giết ngươi!" Sau một tiếng bạo quát, Đế Giang làm bộ muốn bạo khởi, cùng Đông Hoàng Thái Nhất bất tử bất hưu.

Đông Hoàng Thái Nhất lui lại một bước, mắt lạnh chờ đợi.

Chuyện này có thể trách hắn sao?

Không phải ba người các ngươi khiêu chiến trước à?

Nếu không chọc vào ta, Cộng Công có thể gặp kiếp nạn này sao?

Nhìn sắc mặt Minh Hà càng ngày càng âm trầm, Hậu Thổ biết Minh Hà đã đến giới hạn nhẫn nại.

Nếu lúc này Đế Giang còn cùng Đông Hoàng Thái Nhất chém giết, e rằng Minh Hà sẽ không tha cho bọn hắn!

Hậu Thổ tình thế cấp bách, một tay giữ chặt lấy Đế Giang, trầm giọng nói: "Đại ca!

Chớ có nóng nảy!

Việc này cần bàn bạc kỹ hơn!" "Bàn bạc thế nào?

Cộng Công hoàn toàn là vì ta mới chịu khổ!

Muốn khôi phục như lúc ban đầu phải tốn bao nhiêu thiên tài địa bảo, phải hao phí bao nhiêu năm tháng?" Đế Giang căm giận bất bình nói.

Hậu Thổ nhìn về phía Minh Hà, u u nói: "Phu quân!

Thiếp sai rồi!" Minh Hà mí mắt hơi run rẩy.

Hắn còn tưởng rằng Hậu Thổ sẽ chết cũng không hối cải, cường ngạnh đến cùng.

Kết quả vừa lên đã trực tiếp nhận sai.

Cơn giận vốn đang ngút trời của Minh Hà lập tức trút xuống ngàn dặm.

Nộ khí trong lòng bị câu "Phu quân, thiếp sai rồi" quét đi hơn phân nửa.

Minh Hà thở dài một hơi, vẫn mặt vô biểu tình nói: "Chuyện gì?!" Hậu Thổ Nương Nương đi đến bên cạnh Minh Hà, cười nói: "Phu

quân!

Có thể hay không cứu lấy Cộng Công, thiếp cầu chàng!" Chịu không nổi rồi!

Chương 176

Ngay cả Minh Hà luôn luôn tâm tư kiên định như bàn thạch lúc này cũng phá công.

Minh Hà trầm giọng nói: "Việc này cũng không khó, ta chỉ cần..." "Cảm ơn phu quân!

Thiếp biết phu quân là lợi hại nhất toàn Hồng Hoang!" Hậu Thổ Nương Nương cắt ngang lời Minh Hà, cười nói.

Minh Hà không khỏi bật cười.

Giờ khắc này Hậu Thổ Nương Nương nghiễm nhiên biến thành một tiểu mê muội, ánh mắt sáng rực nhìn Minh Hà.

Minh Hà cũng không chần chờ.

Trực tiếp động dụng Sinh Mệnh Pháp Tắc trong ba ngàn đại đạo pháp tắc.

Ý niệm vừa động, vô số quang điểm nhỏ xíu màu đạm lục từ trên người Minh Hà lấm tấm vương vãi xuống.

Trong nháy mắt, vô số đốm sáng như đom đóm xanh lục cuộn trào không ngừng chui vào trong cơ thể Cộng Công.

Khu thể Cộng Công như một quả bóng bay từ từ trở nên khôi ngô kiên thực.

Các bộ phận như miệng, tai, mũi trên đầu cũng từng chút một hiện ra hình dáng.

Cuối cùng trở nên hoàn toàn ngưng thực.

Thành công rồi!

Mọi người rốt cục thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Hậu Thổ Nương Nương cùng Đế Giang kích động không thôi, đối với Minh Hà hành đại lễ quỳ bái.

Cộng Công càng cười vui không dứt, tiếng cười chấn thiên hám địa vang vọng.

Ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng vô ý thức vỗ vỗ ngực, cảm giác sợ hãi trong lòng vẫn còn.

May mà Minh Hà ra tay!

Nếu không thì cũng không biết ngày sau phải ở chung với những người Vu tộc này thế nào.

Đông Hoàng Thái Nhất pha chút chờ mong nhìn Minh Hà, một mực nháy mắt ra hiệu cười không ngừng.

Minh Hà làm sao không biết trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất nghĩ gì.

Vô phi là muốn Minh Hà dùng thủ đoạn tương tự chữa khỏi thương thế cho hắn.

Chỉ là động dụng Sinh Mệnh Pháp Tắc rất lãng phí pháp lực của Minh Hà.

Chẳng bao lâu nữa, Minh Hà còn phải đi Ma Viên Động Phủ.

Pháp lực phải giữ lại trước, không thể mạo nhiên động dụng.

Nếu không tới Ma Viên Động Phủ gặp nguy hiểm thì làm sao?

Bất quá Đông Hoàng Thái Nhất dù sao cũng là một thành viên của Địa Phủ.

Đã cứu giúp Cộng Công, quyết không thể đối với thương thế của Đông Hoàng Thái Nhất mà khoanh tay đứng nhìn.

Nếu không, bên trọng bên khinh, sẽ làm lạnh lòng Đông Hoàng

Thái Nhất.

Nghĩ đoạn, Minh Hà lấy ra một vật tùy ý ném cho Đông Hoàng Thái Nhất.

Đó là một hạt Xá Lợi Tử.

Minh Hà lấy được từ trong tay Tiếp Dẫn đạo nhân.

Xá Lợi Tử không chỉ có thể dùng để đề thăng tu vi, mà công hiệu dùng để chữa thương cũng cực tốt.

Cầm Xá Lợi Tử, Đông Hoàng Thái Nhất lăng thần trong nháy mắt.

Bất quá đôi mắt mê mang rất nhanh khôi phục thanh minh.

Tuy rằng không được Minh Hà đích thân dùng pháp tắc chi lực giúp khôi phục thương thế, nhưng Minh Hà cũng không bỏ mặc hắn.

Có Xá Lợi Tử, chẳng qua là tốn thêm chút thời gian mà thôi.

Chỉ cần có thể khôi phục thương thế là tốt rồi!

Đông Hoàng Thái Nhất biết đủ.

Nếu không phải Minh Hà tâm tồn thiện niệm cho hắn sống lại một đời, e rằng hiện tại tàn hồn vẫn còn đang du đãng trong hỗn độn như khôi lỗi!

Nhìn Minh Hà ném cho Đông Hoàng Thái Nhất Xá Lợi Tử, trong lòng Hậu Thổ Nương Nương cũng dễ chịu hơn một chút.

Rốt cuộc Minh Hà không có động dụng Sinh Mệnh Pháp Tắc đi chữa thương cho Đông Hoàng Thái Nhất.

Xem ra trong lòng Minh Hà, trước sau vẫn đặt Vu tộc ở địa vị quan trọng nhất.

Nghĩ tới đây, Hậu Thổ Nương Nương đối với Minh Hà càng thêm cảm kích.

Ngay cả Đế Giang cũng phát hiện ra vấn đề này, trở nên trầm mặc không nói.

Cũng không còn ý định cùng Đông Hoàng Thái Nhất bất tử bất hưu nữa.

Vu tộc cô gia làm việc cũng thực sự có nguyên tắc!

Minh Hà đối với Vu tộc ta có thể nói là nhất đẳng tốt!

Đã như vậy!

Đế Giang ta tạm thời buông xuống ân oán, nể mặt hắn một lần!

Lúc này, các Ma Tướng như Thấp Bà trở về, ba vị Ma Vương còn lại cùng Tứ Đại Ma Tướng cũng nhất tịnh hiện thân.

Nhìn U Minh Huyết Hải bừa bộn một mảnh, tử thương vô số sinh linh, mấy người sợ đến mức mặt không còn chút máu.

Minh Hà từng có mệnh lệnh, để mấy người bọn họ nghiêm thủ U Minh Huyết Hải, không được để Huyết Hải phát sinh bất kỳ động loạn và thương vong nào.

Bây giờ U Minh Huyết Hải gặp đại nạn này, bọn họ tự biết không thoát khỏi liên can.

Mấy người đều sợ đến mức toàn thân run rẩy như sàng.

Ma Vương Tự Tại Thiên Ba Tuần bi thích nói: “Thánh Chủ!

Chúng thuộc hạ thất trách!

Tạo thành việc A Tu La tộc ta đông đảo sinh linh vô cớ chết thảm!” “Thuộc hạ phụ kỳ vọng của Thánh Chủ, xin Thánh Chủ trách phạt thuộc hạ đi!” “Chúng thuộc hạ cam nguyện chịu phạt!” ...

Tứ Đại Ma Vương và Tứ Đại Ma Tướng đều cúi đầu nhận tội.

Bên cạnh Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang đám người lại thấy

ngại ngùng.

Chuyện này vốn chẳng liên quan gì đến mấy vị Ma Vương, Ma Tướng.

Nếu không phải bọn họ cứ một hai đòi đánh giết Đông Hoàng Thái Nhất, thì mấy người Tự Tại Thiên Ba Tuần cũng sẽ không bị Minh Hà trách phạt.

Hậu Thổ sắc mặt ửng đỏ nói: "Phu quân!

Việc này là do thiếp cùng hai vị ca ca đường đột, mong chàng có thể khai ân, bỏ qua cho bọn họ đi!" Đế Giang cũng vội vàng nói: "Thánh Chủ!

Việc này là do ta gây ra, muốn phạt thì phạt ta đi!" Minh Hà tức giận nói: "Hiện tại không phải chuyện của mấy người các ngươi!

Chờ một chút Bản tọa sẽ lại bàn!" Nghe được lời ấy, Hậu Thổ Nương Nương cùng Đế Giang lập tức trầm mặc.

Hiện tại tự thân khó bảo toàn, vì Ma Vương cầu tình cũng trở nên ý nghĩa không lớn.

Minh Hà đối với các Ma Vương đang quỳ rạp trên đất lạnh lùng hừ nói: "Lần này U Minh Huyết Hải ta tử thương không ít nhi lang A Tu La tộc!

Vốn việc này là do các ngươi thất chức tạo thành!

Nhưng niệm tình dĩ vãng các ngươi cẩn thận tỉ mỉ vì A Tu La tộc ta mà bán mạng, Bản tọa tha cho các ngươi một lần!" Tự Tại Thiên Ba Tuần cùng mấy người còn lại tưởng mình nghe lầm.

Sau khi biết Minh Hà tha thứ, trái tim thảm thắc bất an mới lược lược buông lỏng, bắt đầu đối với Minh Hà thiên ân vạn tạ.

Qua một hồi, Ma Vương Đại Phạn Thiên mặt có chút khó xử, đối

với Minh Hà lí nhí nói: “Thánh Chủ!

Có thể hay không...” “Có chuyện gì?

Chương 177

Trực tiếp nói!

Chớ có ấp a ấp úng như thế!" Minh Hà trừng mắt nhìn Đại Phạn Thiên.

Đại Phạn Thiên kiên trì nói: "Thuộc hạ vừa rồi ở trong U Minh Huyết Hải thấy Thánh Chủ vung tay lên liền chữa khỏi thương thế cho Cộng Công Tổ Vu!

Thánh Chủ có thể hay không dùng phương pháp tương tự đem những sinh linh đã chết của tộc ta cứu sống lại?" Minh Hà trừng lớn mắt.

Đại Phạn Thiên này cũng quá không biết giữ mồm miệng.

Thật dám nói!

Chẳng lẽ thật sự cho rằng Minh Hà là không gì làm không được sao?

Dùng Sinh Mệnh Pháp Tắc cứu chữa một người đã phải tiêu hao pháp lực to lớn.

Nếu muốn dùng Sinh Mệnh Pháp Tắc đem ngàn vạn sinh linh A Tu La tộc đã chết cứu sống lại, e rằng đem toàn thân pháp lực của Minh Hà rút sạch cũng không đủ!

Thật coi Minh Hà là toàn năng sao?

Bất quá, vạn thiên sinh linh A Tu La tộc chết đi đối với Minh Hà cũng là tổn thất lớn.

Nếu có thể cứu về, Minh Hà đương nhiên sẽ không chối từ trách nhiệm.

Chỉ là, có hay không một loại phương pháp đơn giản hơn có thể làm cho những sinh linh A Tu La tộc đã chết phục sinh đây?

Linh quang chợt lóe.

Minh Hà nghĩ ra một chủ ý hay.

Vừa vặn không phải đã luyện hóa thành công Hỗn Độn Linh Bảo Tụ Linh Trản rồi sao?

Tụ Linh Trản công dụng lớn nhất là có thể tại địa điểm sinh linh tử vong triệu hồi ra một tia tinh phách của sinh linh đó, sau đó đem phục sinh.

Những sinh linh A Tu La tộc này mới vừa chết đi không lâu, chưa vượt qua một trăm vạn năm, hoàn toàn có khả năng phục sinh.

Bất quá, Tụ Linh Trản cùng cảnh giới của người chết lúc còn sống cũng có quan hệ mật thiết.

Người chết lúc sinh tiền cảnh giới càng cao, Minh Hà phải hao phí pháp lực cũng càng nhiều.

Nhưng mà những sinh linh A Tu La tộc tử vong đều là cảnh giới Chân Tiên trở xuống.

Sẽ không hao phí của Minh Hà bao nhiêu pháp lực!

Vừa vặn đã luyện hóa xong Tụ Linh Trản, hôm nay vừa lúc mượn cơ hội này kiểm nghiệm uy lực chân thực của nó!

Minh Hà mở miệng nói: "Đại Phạn Thiên, chuyện nhỏ bực này hà tất Bản tọa phải dùng đến pháp tắc chi lực!

Bản tọa có một vô thượng thần vật, bằng vào bảo vật này, có thể dễ như trở bàn tay đem những sinh linh A Tu La tộc đã chết phục sinh!" Tứ Đại Ma Vương cùng Tứ Đại Ma Tướng không chút hoài nghi, đối với năng lực của Lão Tổ thâm tín không nghi ngờ.

Chỉ có Hậu Thổ Nương Nương cùng Đông Hoàng Thái Nhất mấy người ánh mắt lấp lóe, đối với lời Minh Hà nói hoàn toàn không tin.

Bọn họ thâm tri những sinh linh A Tu La tộc đã chết kia sớm đã thần hồn câu diệt.

Muốn đem phục sinh, có thể nói là thiên nan vạn nan.

Chỉ bằng một kiện bảo bối là có thể trong nháy mắt đem toàn bộ sinh linh đã chết sống lại?

Đây không phải là người si nói mộng sao?

Hậu Thổ Nương Nương cùng Đông Hoàng Thái Nhất tuy rằng không tin, nhưng vẫn trừng lớn mắt nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của Minh Hà.

Không biết vì sao, rõ ràng không tin, lại nhịn không được đối với Minh Hà tràn ngập huyễn tưởng.

Bởi vì Minh Hà đã biến quá nhiều chuyện không thể thành có thể.

Minh Hà làm một số việc rõ ràng trái ngược với lẽ thường, bọn họ cũng xu chi nhược vụ, nhịn không được đi quan vọng.

Minh Hà trên mặt lộ ra thần tình phong khinh vân đạm, trong tay cầm Tụ Linh Trản, tùy ý ném lên không trung.

Khoảnh khắc, Tụ Linh Trản đón gió liền dài ra, hóa thành quái vật khổng lồ như ngọn núi.

Bên trong Tụ Linh Trản đột nhiên xuất hiện một cỗ lực hút cực lớn, đem từng tia tàn phách của A Tu La tộc chết trong Huyết Hải đều hút vào bên trong.

Ngay sau đó, trên Tụ Linh Trản ngũ sắc hào quang đại thịnh, hình thành một cái Sinh Mệnh Chi Luân.

Sinh Mệnh Chi Luân nhiếp nhân tâm phách kia quay cuồng múa

lượn cực nhanh trên Tụ Linh Trản.

Không bao lâu, sắc thái của Sinh Mệnh Chi Luân từ ngũ sắc hào quang biến ảo thành màu vàng kim chói mắt.

Tất cả mọi người đều cảm thấy mắt đau nhói, không cách nào hoàn toàn mở ra.

Bất quá chỉ trong vài hơi thở, trong Tụ Linh Trản to như ngọn núi kia đột nhiên có thanh âm huyên náo truyền ra.

Dần dần, thanh âm bên trong càng ngày càng nhiều, bày ra một trạng thái phí phản doanh thiên (sôi trào ngất trời).

Đám người tại tràng hai mặt nhìn nhau, trừng lớn mắt.

"Trời ạ!

Ta vừa rồi không phải đã chết rồi sao?" "Là ai đã cứu ta?" "Lão Tổ, nhất định là Lão Tổ!" "Lão Tổ, thả ta ra ngoài đi!" ...

Mấy tiếng hô to từ trong Tụ Linh Trản truyền ra.

Minh Hà biết đã không sai biệt lắm.

Chí ít hiện tại những sinh linh A Tu La tộc đã chết kia đều phục sinh thành công, đạo thể cũng trọng tố thành công.

Không do dự, Minh Hà tùy ý vung tay lên, Tụ Linh Trản to vạn trượng đột nhiên điều chuyển phương hướng.

Tiếp đó sinh linh A Tu La tộc trong Tụ Linh Trản nối đuôi nhau mà ra.

Không bao lâu, toàn bộ những sinh linh đã chết đều đi ra.

Tất cả đều hưng phấn không thôi, đối với Minh Hà quỳ rạp bái tạ.

Nhìn tình cảnh như vậy, Hậu Thổ Nương Nương cùng Đông Hoàng Thái Nhất được mở rộng tầm mắt.

Đối với năng lực cùng thủ đoạn của Minh Hà cũng triệt để bái phục.

Về phần sự hoài nghi vừa rồi đối với Minh Hà, hiện tại tế tế phẩm vị, lại có vẻ buồn cười biết bao.

Chờ những sinh linh A Tu La tộc tử nhi phục sinh lui xuống hết, Minh Hà mới đem ánh mắt dời về phía Hậu Thổ Nương Nương và Đông Hoàng Thái Nhất.

Minh Hà khóe miệng nhếch lên một nụ cười như có như không nói: "Hậu Thổ!

Nếu ta đoán không sai, nàng tịnh không biết Đông Hoàng tàng hình trong Huyết Hải đúng không?" Hậu Thổ Nương Nương gật gật đầu, nhận đồng lời Minh Hà nói.

Minh Hà bình tĩnh nói: "Chứ không phải nàng cho rằng ta trong Huyết Hải giấu nữ nhân khác?" Hậu Thổ Nương Nương sắc mặt đà hồng, trở nên trầm mặc không nói.

Đế Giang cùng Cộng Công hai người trong lòng chấn động, cúi đầu thấp xuống.

Nhìn Minh Hà cứ nhìn chằm chằm mình, Hậu Thổ Nương Nương mới không thể không mở miệng nói: "Phu quân!

Lần này là thiếp không đúng, đừng truy cứu nữa, được không?" Minh Hà phất phất tay, ánh mắt lấp lóe nói: "Việc này vô thương đại nhã, Bản tọa tự nhiên sẽ không truy cứu!

Bất quá có một chuyện quan trọng hơn, Bản tọa hôm nay nhất định phải giải quyết nó hoàn mỹ!

Nếu không ta đi tới Ma Viên Động Phủ cứu La Hầu cũng sẽ không an tâm!" "Chuyện gì?" Hậu Thổ Nương Nương, Đông Hoàng Thái Nhất bọn người đồng thanh nói.

“Cừu hận giữa hai tộc Vu Yêu!” Minh Hà như có điều suy nghĩ nói, “Chẳng lẽ thật sự là mối thù không đội trời chung, sinh sinh thế thế khó tiêu sao?” Đông Hoàng Thái Nhất đoạt trước mở miệng nói: “Kỳ thực, đối với chuyện Vu Yêu đại chiến ngày xưa ta Đông Hoàng đã nhìn thấu rất nhiều!

Ngày xưa cái gọi là dẫn dắt Yêu tộc tranh phong trong Hồng Hoang, mưu cầu vị trí nhân vật chính thiên địa... giấc mộng ấy nay nhìn lại cũng chẳng bằng một giấc mộng hoang đường!

Yêu tộc thì thế nào?

Vu tộc thì ra sao?

Cuối cùng chém giết một hồi, toàn tộc hầu như tử thương hầu như không còn, có thể nói là may áo cưới cho người khác!” “Đông Hoàng ta có thể cam kết, chỉ cần người của Vu tộc nguyện ý buông bỏ thành kiến, không còn làm khó ta, ta nguyện ý cùng bọn hắn cười một tiếng xóa sạch ân cừu, băng thích hiềm khích lúc trước!” Đông Hoàng Thái Nhất chậm rãi nói.

Kỳ thực hắn rất rõ ràng thực lực Yêu tộc và Vu tộc hiện tại.

Bây giờ hắn đã gia nhập thế lực Địa Phủ, hoàn toàn cắt đứt với thế lực Yêu tộc ngày xưa, ngay cả Côn Bằng vẫn luôn thống ngự tàn dư Yêu tộc cũng đã bị Minh Hà tru diệt.

Chương 178

Hiện tại Yêu tộc sớm đã tản mát khắp nơi trong Hồng Hoang, không thành khí hậu.

Còn thế lực còn sót lại của Vu tộc lại bền chắc như thép.

Đơn giản là thế lực Vu tộc trong Địa Phủ, có Hậu Thổ Nương Nương, Đế Giang, Cộng Công và Xi Vưu...

Nếu chính diện đối địch, Đông Hoàng không chiếm được chút chỗ tốt nào.

Quan trọng hơn là, hiện nay Hậu Thổ Nương Nương nãi là đạo lữ của Minh Hà.

Đông Hoàng có thực lực có thể nghiền ép Hậu Thổ Nương Nương thì thế nào?

Trước mắt có Minh Hà ở đây, Đông Hoàng đừng hòng động đến một sợi lông tơ của nàng.

Trừ phi hắn chuẩn bị sẵn sàng thừa thụ cơn giận vô tận của Minh Hà.

Vừa rồi Hậu Thổ Nương Nương cùng Đế Giang liên thủ xuất kích, thiếu chút nữa làm Đông Hoàng vẫn lạc.

Giờ khắc này Đông Hoàng tức sỉ có một chút hận ý tàn tồn, cũng bị uy hiếp cùng đả kích của bọn họ làm cho tan thành mây khói.

Đã chết một lần trong Vu Yêu đại chiến rồi, Đông Hoàng Thái Nhất cũng không muốn đi vào vết xe đổ năm xưa.

Cho nên Đông Hoàng Thái Nhất giờ khắc này không thể không cúi đầu.

Đối với việc Đông Hoàng Thái Nhất phục nhuyễn, Hậu Thổ Nương Nương cùng mấy người kia tựa hồ một chút cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Đế Giang khinh thường nói: "Đông Hoàng!

Việc này chớ nhắc lại!

Vu tộc ta cùng Yêu tộc là thế cừu khó tiêu, chuyện này tuyệt không phải dăm ba câu là có thể sửa đổi!" Hậu Thổ Nương Nương lệ thanh nói: "Mối thù này trừ phi chết hết, mới có thể xóa bỏ!

Nếu không chỉ cần còn sống một ngày, Vu tộc ta tuyệt đối sẽ không buông tay!" Cộng Công khinh miệt nói: "Hừ!

Trong lòng Đông Hoàng nghĩ cái gì tưởng Cộng Công ta không biết sao?

Vô phi là cảm thấy Đông Hoàng thế yếu, cho nên tạm thời phục nhuyễn trước Vu tộc ta.

Nếu Yêu tộc hiện tại phồn thịnh, e rằng đã sớm kìm nén không được mà ra tay với Vu tộc ta rồi!" Đông Hoàng Thái Nhất sắc mặt bất thiện nhìn về phía Cộng Công nói: "Không bằng không cớ, hoàn toàn là ngậm máu phun người!" Minh Hà phất phất tay, ra hiệu an tĩnh lại.

Chờ tất cả đều ngậm miệng không nói, Minh Hà mới chậm rãi nói: "Kỳ thực cừu hận giữa hai tộc Vu Yêu hoàn toàn không cần thiết!

Tại Bản tọa nhìn thấy, đích thực buồn cười!" Buồn cười?

Đế Giang, Hậu Thổ Nương Nương sắc mặt âm trầm nhìn Minh Hà.

Hậu Thổ Nương Nương nhịn không được hỏi: "Lời này là ý gì?" Minh Hà thấp giọng nói: "Đơn giản mà nói, Vu Yêu lượng kiếp nãi là một hồi âm mưu của Đạo Tổ Hồng Quân.

Ngày xưa Đạo Tổ Hồng Quân vì để lấy thân hợp đạo thành công, vì để trộm lấy quyền hành Thiên Đạo, mới dùng ức vạn sinh linh Vu Yêu hai tộc làm quân cờ, không tiếc để sinh linh hai tộc chém giết vẫn lạc.

Chỉ có chế tạo ra những lượng kiếp này, mới có thể làm suy yếu sức mạnh Hồng Hoang Thiên Đạo, hoàn thành tốt hơn âm mưu của Hồng Quân!" Hậu Thổ Nương Nương và Đông Hoàng Thái Nhất bọn người trừng lớn mắt.

Hiển nhiên việc này đối với bọn họ quá mức chấn động.

Bọn họ vẫn luôn cho rằng sở dĩ Vu Yêu hai tộc phát sinh chém giết đều là vì tranh đoạt khí vận và vị trí nhân vật chính của Hồng Hoang.

Đây là lần đầu tiên từ miệng Minh Hà biết được là bị Đạo Tổ Hồng Quân lợi dụng.

Bất quá tuy rằng Minh Hà nói có lý có cứ, Đế Giang và Cộng Công vẫn ôm thái độ hoài nghi.

Bởi vì cừu hận giữa hai tộc thực sự quá sâu, không phải dăm ba câu là giải quyết được.

Minh Hà thở dài một hơi, tiếp tục mở miệng nói: "Đương nhiên, việc này quá mức kinh thế hãi tục, ta biết nhất thời khó mà toàn bàn tiếp thu.

Bất quá các ngươi có thể ngẫm lại các lần đại kiếp trong Hồng Hoang mà xem.

Long Hán đại kiếp, La Hầu bị Đạo Tổ Hồng Quân tru diệt.

Tiếp đó Long Phượng Kỳ Lân tam tộc phát sinh đại chém giết, sinh linh tam tộc hầu như tử thương hầu như không còn.

Vu Yêu đại kiếp, Vu tộc và Yêu tộc hầu như diệt tộc, từ đó rút lui

khỏi vũ đài Hồng Hoang." Đế Giang chất nghi nói: "Không đúng a!

Nếu theo lời ngài nói, vậy Phong Thần lượng kiếp và Tây Du lượng kiếp là chuyện gì xảy ra?" "Đơn giản!" Minh Hà mạn bất kinh tâm nói, "Đó là bởi vì Minh Hà ta xuất hiện, lấy thực lực thay đổi quỹ tích lịch sử Hồng Hoang!

Nếu không phải ta cường lực tỏa bại âm mưu của Đạo Tổ Hồng Quân, thì Phong Thần lượng kiếp sẽ tạo thành đại lượng đệ tử Huyền Môn tam giáo vẫn lạc, sau đó đi lên Thiên Đình làm Tiên nhân như khôi lỗi, làm trâu làm ngựa cho Hạo Thiên!

Hạo Thiên vốn là mặc chung một cái quần với Đạo Tổ Hồng Quân!

Còn về Tây Du lượng kiếp, đó lại là một cái ý ngoại khác!" "Ý ngoại?" Đông Hoàng Thái Nhất nhịn không được hỏi.

Minh Hà nhún vai nói: "Bởi vì khi đó Hồng Hoang trải qua nhiều lần lượng kiếp tồi tàn, dưới sự oanh kích đã trở nên thúy nhược không chịu nổi.

Nếu lại phát sinh một lần lượng kiếp hủy thiên diệt địa, e rằng cả Hồng Hoang sẽ không còn tồn tại.

Nguyên nhân chủ yếu phát sinh Tây Du lượng kiếp là do Đạo Tổ Hồng Quân cùng La Hầu ngày xưa giao chiến tại phương Tây, tạo thành đại địa phương Tây tiêu thổ một mảnh, sinh linh đồ thán.

Hồng Quân vì để triệt tiêu nghiệp chướng nhân quả tạo ra khi đó, mới hứa hẹn phương Tây phồn thịnh!" Đến tận giờ khắc này, Đông Hoàng Thái Nhất mới hoàn toàn giải khai được âm mưu của Đạo Tổ Hồng Quân.

Minh Hà nói không sai, hết thảy tội khôi họa thủ hoàn toàn là do một mình Đạo Tổ Hồng Quân tạo thành!

Đông Hoàng Thái Nhất phẫn hận nói: "Đáng chết!

Không nghĩ tới cuối cùng lại bị Đạo Tổ Hồng Quân lợi dụng!

Đáng thương cho ức vạn nhi lang Yêu tộc ta, chết quá mức biệt khuất và oan uổng!" Hậu Thổ Nương Nương càng nghe tâm càng lạnh.

Đến tận giờ khắc này nàng mới hiểu được tất cả đều là âm mưu của Đạo Tổ Hồng Quân.

Hậu Thổ Nương Nương sắc mặt sâm hàn nói: "Hạnh khuy Đạo Tổ Hồng Quân đã bị tru diệt!

Nếu không thì không biết trong Hồng Hoang còn bao nhiêu sinh linh lại phải gặp tai ương nữa!" Đế Giang ánh mắt lấp lóe nói: "Hồng Quân lão tặc!

Ta vẫn luôn cho rằng hắn vì thương sinh Hồng Hoang mới đi lấy thân hợp đạo!

Bây giờ nghe Thánh Chủ một lời, Đế Giang ta thật thể hồ quán đỉnh a!" Cộng Công nộ xích nói: "Nếu Hồng Quân lão tặc còn sống, Cộng Công ta thế tất cùng hắn bất tử bất hưu!" Minh Hà nhíu mày nói: "Hậu Thổ, Đế Giang, Cộng Công, hiện tại các ngươi còn muốn giết Đông Hoàng Thái Nhất không?" Đế Giang gãi gãi đầu, nửa ngày mới nói: "Đế Giang ta cũng không phải hạng người không biết thiên số, đuổi tận giết tuyệt!

Đã biết hết thảy đều là âm mưu của Đạo Tổ Hồng Quân, vậy mối thù này coi như xong đi!" Hậu Thổ Nương Nương u u nói: "Đông Hoàng!

Ngày xưa chúng ta nhất thời bị cừu hận che mắt, không có làm rõ ngọn nguồn sự tình, thật sự xin lỗi!" Đông Hoàng Thái Nhất trừng lớn mắt.

Không nghĩ tới Hậu Thổ Nương Nương cường thế bưu hãn, lôi lệ phong hành lại sẽ xin lỗi hắn.

Đông Hoàng Thái Nhất thụ sủng nhược kinh cười gượng nói: "Nương nương!

Lời này nghiêm trọng rồi!

Đã hiện tại chân tướng đại bạch, vậy chuyện xưa cứ để nó theo gió bay đi!" Hậu Thổ pha chút tán đồng gật đầu.

"Còn ngươi thì sao?

Cộng Công!" Minh Hà nhíu mày nói.

Cộng Công nắm chặt nắm đấm, qua hồi lâu, rốt cục buông ra, mới chậm rãi nói: "Thôi!

Cừu hận hay không cừu hận, đều là bị Hồng Quân lão thất phu kia tính kế!

Yên tâm đi!

Cộng Công ta ngày sau sẽ không bao giờ làm khó Đông Hoàng Thái Nhất nữa!" "Hô!" Đông Hoàng Thái Nhất thở dài một hơi.

Nỗi lo âu đối với vận mệnh chưa biết giờ khắc này đều quét sạch sành sanh.

Có thể làm cho Vu tộc buông bỏ cừu hận, cùng hắn băng thích hiềm khích, việc này toàn lại Minh Hà đứng giữa hòa giải.

Đông Hoàng Thái Nhất hướng về phía Minh Hà vái chào một cái: "Tạ Thánh Chủ!

Nếu không phải Thánh Chủ có chút giải vây cho ta, e rằng Đông Hoàng ta cả đời đều phải sống trong hoàng khủng bất an!" Minh Hà phất phất tay, bình đạm nói: "Việc này không cần nói cảm ơn!

Ngươi nãi là Yêu Tướng trong Huyết Hải ta, ta tự nhiên sẽ không trơ mắt nhìn ngươi gặp nạn!

Chỉ hy vọng ngày sau ngươi chớ có phụ một phen thâm ý của ta là được!" Đông Hoàng Thái Nhất cung kính quát to: "Thánh Chủ yên tâm!

Ngày sau Đông Hoàng ta tất sẽ toàn tâm toàn ý, cam nguyện vì Thánh Chủ hiệu khuyển mã chi lao!" Minh Hà phất phất tay nói: "Hậu Thổ, Đế Giang, Cộng Công, mấy người các ngươi lui xuống trước đi!

Ta có mấy câu muốn đơn độc giảng với Đông Hoàng Thái Nhất!" Rất nhanh, Hậu Thổ Nương Nương mấy người y ngôn lui ra.

Chương 179

Lúc này, trong đại điện U Minh Huyết Hải to lớn chỉ còn lại Minh Hà và Đông Hoàng Thái Nhất.

Đông Hoàng Thái Nhất mở miệng nói: "Thánh Chủ ngài quả thực quá lợi hại!

Đông Hoàng ta bội phục đến cực điểm.

Cừu hận thao thiên giữa Yêu tộc và Vu tộc ngày xưa, không ngờ bị ngài dăm ba câu liền khinh dịch hóa giải!" Minh Hà bạch nhãn nói: "Bớt nói nhảm!

Ta đơn độc giữ ngươi lại cũng không phải để nghe ngươi nịnh nọt!" Đông Hoàng Thái Nhất thân thể chợt run lên, đỏ mặt nói: "Vậy dám hỏi Thánh Chủ đơn độc giữ ta lại, có chuyện quan trọng gì muốn giao đại?" Minh Hà không nói gì, chỉ tùy ý ném ra một vật.

"Đông!" Nghe thấy một tiếng vật nặng rơi xuống đất, Đông Hoàng Thái Nhất mới tuần thanh nhìn lại.

Vừa nhìn, hắn cảm giác toàn thân huyết hải đều đang thiêu đốt, cả cái đầu đều oanh minh không thôi.

Dưới đất hách nhiên đặt một khối thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Đây quả thực là niềm vui ngoài ý muốn.

Vốn Đông Hoàng Thái Nhất tưởng rằng lần này không kịp tham dự thịnh yến phân phát thi thể Hỗn Độn Ma Thần, món bảo vật này sẽ cùng hắn bỏ lỡ cơ hội.

Không nghĩ tới lần này Minh Hà lại đích thân đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần đưa tới tận cửa.

“Cho ta?” Đông Hoàng Thái Nhất tim đập mất tốc độ, hoàng khủng hỏi.

Minh Hà tức giận nói: “Không phải chuyện rõ ràng sao?

Mau chóng thu đi!

Hiện nay thi thể Hỗn Độn Ma Thần thế nhưng là chí bảo mà toàn bộ sinh linh Hồng Hoang đều ký du!” “Tạ Thánh Chủ!” Đông Hoàng Thái Nhất kích động vô cùng, hai tay run run rẩy rẩy đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần thu lại.

“Lui xuống đi!

Dùng thi thể Hỗn Độn Ma Thần hảo hảo tu hành cảm ngộ một phen!” “Rõ!

Thánh Chủ!” Rất nhanh, Đông Hoàng Thái Nhất trở về đạo tràng của hắn trong U Minh Huyết Hải. 【 Đinh!

Hóa giải cừu hận hai tộc Vu Yêu, hoạch đắc tưởng lệ: Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng một mai, Cửu Chuyển Hồn Đan một trăm hạt cùng ba ngàn vạn Đại Đạo Công Đức! 】 【 Đặc biệt nhắc nhở: Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng có thể dùng để khai tịch ra một cái Tiểu Thiên Thế Giới hoàn bị.

Sau khi sử dụng Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng, có thể diễn hóa các loại quy tắc và sinh linh, tại trong hư vô khai sáng ra một thế giới mới. 】 Một trận âm thanh nhắc nhở lạnh băng của hệ thống đầu nhiên vang lên.

Minh Hà vốn đang định đi Địa Phủ liền sinh sinh dừng bước.

Không nghĩ tới trợ giúp hai tộc Vu Yêu hóa giải cừu oán, cư nhiên lại được hệ thống phân phát tưởng lệ.

Đây quả thực là kinh hỷ ngoài ý muốn.

Tuy rằng Cửu Chuyển Hồn Đan có tới một trăm hạt, nhưng Minh Hà hoàn toàn chướng mắt.

Nếu là Cửu Chuyển Hồn Tử Kim Đan thì Minh Hà còn có thể kích động một chút.

Thôi được!

Tuy Minh Hà không dùng được, nhưng có thể phân phát cho những Âm binh Âm tướng Địa Phủ kia, ắt có đại dụng.

Lần này Đại Đạo Công Đức hệ thống ngược lại thưởng không ít, chừng ba ngàn vạn chi cự.

Có số Đại Đạo Công Đức này, vô luận dùng để luyện chế pháp bảo hay dùng đề thăng tu vi đều là cực tốt.

Trong số những phần thưởng này, thứ làm Minh Hà để ý nhất chính là Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Cái này có thể nói là trân quý vô cùng.

Cư nhiên có thể dùng để khai tịch một thế giới mới!

Vậy chẳng phải Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng có tác dụng và hiệu quả giống như Bàn Cổ khai thiên tích địa sao?

Ngày xưa Bàn Cổ khai thiên tích địa chẳng phải là vì khai sáng ra thế giới Hồng Hoang, diễn hóa ra các loại quy tắc cùng sinh linh sao?

Hiện nay có Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng trong tay, hoàn toàn không có nguy hiểm thân vẫn như Bàn Cổ năm xưa!

Thành thật mà nói, Minh Hà không phải không có ý định khai tịch một thế giới mới.

Không chỉ đơn giản là vấn đề hiếu kỳ và thể hiện thực lực.

Sau chuyến đi tới Ma Viên Động Phủ, Minh Hà biết được trong ba

ngàn Hỗn Độn Ma Thần có không ít kẻ kiệt xuất ngày xưa tịnh chưa chết dưới lưỡi búa Bàn Cổ.

Bọn họ kết bạn đi vào chỗ sâu trong Hỗn Độn, tìm kiếm phương pháp đột phá Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh.

Hiện nay Hồng Hoang Thiên - Địa - Nhân tam đạo hoàn bị, ba ngàn đại đạo chuẩn tắc chấn cổ thước kim.

Thế giới Hồng Hoang sớm muộn gì cũng sẽ bị những lão quái vật tàng nặc trong chỗ sâu Hỗn Độn biết được.

Đến lúc đó những lão quái vật kia có khả năng sẽ ra tay với Hồng Hoang.

Như vậy, vì chính mình và vì chúng sinh linh Hồng Hoang lưu lại một con đường lùi là rất cần thiết.

Hiện nay có được Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng, Minh Hà có cơ hội đem mưu hoa biến thành hiện thực.

Để kiểm chứng suy nghĩ của mình, Minh Hà quyết định lập tức bế quan tìm ra phương pháp sử dụng Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Thân hình lóe lên, trong một hơi thở, hắn đã xuất hiện tại đạo tràng trong U Minh Huyết Hải.

Không do dự, Minh Hà trực tiếp tế xuất Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu này nãi là vô thượng bảo vật do Hồng Mông bản nguyên hiển hóa.

Không chỉ nội hàm không gian pháp tắc, còn có thể tại bên trong Hỗn Độn Châu khai thiên tích địa.

Chỉ là thế giới mới khai tịch trong Hỗn Độn Châu, sinh linh tu luyện bên trong tối đa chỉ có thể tu luyện đến cảnh giới Thiên Đạo

Thánh Nhân.

Bất quá cái này ảnh hưởng đối với Minh Hà là rất nhỏ.

Dù sao hắn cũng chưa từng có ý định tại trong Hỗn Độn Châu đột phá trở thành Đại Đạo Thánh Nhân.

Bất quá chỉ là dùng Hỗn Độn Châu như một nơi tị nạn vạn bất đắc dĩ mà thôi.

Không nói nhiều, Minh Hà hóa thành một cỗ hồng quang thiểm nhập vào bên trong Hỗn Độn Châu.

Đây là lần đầu tiên Minh Hà đi vào sau khi có được Hỗn Độn Châu.

"Oanh!" Cả bên trong Hỗn Độn Châu tiếng oanh minh không dứt.

Hoàn cảnh nơi này cùng Hỗn Độn không có gì khác biệt.

Địa Phong Thủy Hỏa nguyên tố tàn phá bừa bãi, các loại Cương Phong Thần Lôi không ngừng giao chức hô khiếu.

Dưới sự oanh kích của những Địa Phong Thủy Hỏa, Cương Phong Thần Lôi chấn thiên hám địa này, ngay cả Minh Hà cũng hơi nhíu mày.

Hắn dám khẳng định, nếu Đại La Kim Tiên ở chỗ này, tuyệt đối không chịu nổi một canh giờ!

Hoàn cảnh ác liệt trong Hỗn Độn Châu, có thể thấy được chút ít!

Bất quá, những nguyên tố cuồng bạo như đại dương mênh mông này lại không tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với Minh Hà.

Minh Hà cứ thế nhàn đình tín bộ đi lại bên trong.

Đem toàn bộ tâm thần hoàn toàn trầm tẩm tại không gian bên trong Hỗn Độn Châu, Minh Hà phát giác Hỗn Độn Châu hoàn toàn là nạp tu

di vu giới tử.

Từ bên ngoài nhìn, Hỗn Độn Châu chỉ cỡ một hạt nho.

Nhưng đi vào bên trong, Minh Hà mới phát hiện không gian quảng mậu vô ngân so với cả thiên địa Hồng Hoang chỉ lớn hơn chứ không nhỏ!

Minh Hà không khỏi toét miệng cười.

Dùng Hỗn Độn Châu và Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng để sáng tạo một thế giới mới tại đây là thích hợp nhất.

Thật là đạp phá thiết hài vô mịch xử.

Một vấn đề cực kỳ khó giải quyết cứ như vậy dễ như trở bàn tay được giải quyết!

Chương 180

Minh Hà ngồi xếp bằng tại không gian bên trong Hỗn Độn Châu, chậm rãi lấy ra Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng là một hạt giống có bộ dáng bình thường không có gì lạ.

Nếu không phải trên đó nhân uân khí tức Thiên Đạo như có như không, e rằng bất luận kẻ nào cũng sẽ không coi nó là một món chí bảo.

Minh Hà tiện tay ném một cái, Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng rơi xuống đất.

Cư nhiên không có bằng vào ngoại lực, nó tự động chui xuống dưới mặt đất.

Minh Hà trừng lớn mắt.

Hắn phân ra một luồng thần niệm tham nhập xuống lòng đất, bắt đầu cẩn thận quan chú biến hóa của Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Tròn mười mấy ngày thời gian trôi qua.

Ngoại trừ cảm ứng được Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng lớn hơn một chút xíu không đáng kể, khí tức Thiên Đạo trên đó nồng hậu thêm một tia, thì không còn biến hóa gì khác.

Minh Hà sững sờ.

Chẳng lẽ Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng muốn phát sinh thuế biến cần rất lâu thời gian sao?

Nếu cần vô số nguyên hội thì làm thế nào?

Minh Hà không thể chờ đợi thời gian dài như vậy.

Nghĩ đoạn, Minh Hà vung tay lên, thiết hạ một tòa Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận ngay trên mặt đất chỗ có Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Bên trong Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận một vạn năm, bên ngoài trận mới chỉ một ngày.

Như vậy có thể gia tốc tốc độ thôi hóa Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng.

Đại trận vừa mới thiết lập xong, chỉ thấy xung quanh đại trận đột nhiên xuất hiện đạo vận phiêu miểu huyền ảo, vây quanh trận pháp không ngừng múa lượn xoay tròn.

Qua vài ngày, từ dưới mặt đất đột nhiên chui lên một cây non xanh biếc ướt át.

Huy sái ngũ sắc huyền quang, đạo vận làm cho người ta cảm thấy huyền ảo khó lường.

Lại qua mấy chục ngày, cây non kia bắt đầu từ từ phát triển lớn mạnh.

Bất quá tốc độ như vậy Minh Hà vẫn cảm thấy chậm.

Ôm thái độ thử một lần, Minh Hà chậm rãi đánh vào trên cây non một ít Đại Đạo Công Đức.

Màu vàng kim công đức vừa mới tiếp xúc cây non, cây non kia liền vui sướng lay động không thôi.

Tựa hồ đối với Đại Đạo Công Đức cực kỳ khao khát.

Minh Hà dừng tay, đình chỉ quán khái cho cây non.

Cây non giờ khắc này hiển đến cuồng táo bất an, mấy cành cây tế tiểu loạn chiến không thôi, tựa hồ đối với việc Minh Hà dừng tay mà

im lặng kháng nghị.

Minh Hà không khỏi bật cười.

Thật là mèo mù vớ cá rán!

Không nghĩ tới cây non do Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng diễn hóa cư nhiên lại yêu thích Đại Đạo Công Đức như thế.

Không phải là Đại Đạo Công Đức sao?

Minh Hà có nhiều lắm!

Lúc này cũng không phải là lúc keo kiệt.

Minh Hà không nói nhiều, tiếp tục đánh ra càng nhiều Đại Đạo Công Đức tưới về phía cây non.

Trong nháy mắt, cây non hoàn toàn bị chìm ngập trong đại dương công đức màu vàng kim.

Minh Hà mắt cũng không chớp nhìn chằm chằm.

Cây non kia lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được dần dần phát triển lớn mạnh.

Khoảnh khắc liền trưởng thành thành một cái cây cao bằng một người.

Cây nhỏ cành lá sum xuê, ngay cả thân cây cũng to bằng cánh tay.

Không bao lâu, trọn vẹn ba ngàn vạn Đại Đạo Công Đức bị Minh Hà phung phí không còn.

Minh Hà rốt cục buông tay!

Hắn đối với con thú nuốt vàng này khí giới đầu hàng.

Lúc này Minh Hà mới phát hiện mỗi một chiếc lá trên cây nhỏ đều bích lục thương thúy, đạo vận lưu chuyển.

Giống như đang tán phát khí tức Thiên Đạo vô cùng vô tận.

Minh Hà tế tâm dùng thần niệm trầm tẩm lên lá cây cảm ngộ một phen.

Mới phát hiện trên những chiếc lá kia cư nhiên ẩn ẩn hàm chứa một loại pháp tắc khí tức.

Minh Hà đếm một lần, phát hiện trước mắt trên cây nhỏ có ba trăm mười tám chiếc lá.

Vậy chẳng phải là nói cái cây này đã diễn hóa ra ba trăm mười tám cái pháp tắc rồi sao?

Phát hiện này làm Minh Hà chấn chiến không thôi.

Vừa rồi còn không thông thấu Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Chủng làm thế nào diễn hóa hoàn bị ba ngàn đại đạo pháp tắc để sáng tạo thế giới mới.

Hiện tại Minh Hà mới hoảng nhiên đại ngộ.

Nguyên lai hết thảy căn nguyên đều nằm ở trên lá của cái cây nhỏ này.

Mỗi một chiếc lá đại biểu cho một cái pháp tắc!

Chỉ cần chờ nó biến thành tham thiên đại thụ, có đủ ba ngàn chiếc lá.

Khi đó ba ngàn đại đạo pháp tắc liền có thể hoàn bị!

Từ từ, Minh Hà phát hiện ra một ít biến hóa cực kỳ khó thấy.

Cây Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ này cư nhiên có thể thôn phệ Cương Phong Thần Lôi, Địa Phong Thủy Hỏa nguyên tố bên trong Hỗn Độn Châu.

Minh Hà lơ đãng phát hiện ra điều này bởi vì thấy Cương Phong Thần Lôi và các nguyên tố xung quanh Đạo Thụ ít đi rất nhiều.

Một phen cảm ứng, mới phát hiện Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ vẫn luôn yên lặng thôn phệ tiêu hóa chúng!

Minh Hà mới hiểu được thủ đoạn sáng tạo thế giới mới của Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ.

Chỉ cần đem Cương Phong Thần Lôi, Địa Phong Thủy Hỏa nguyên tố bên trong Hỗn Độn Châu thôn phệ sạch sẽ.

Vậy thì cuối cùng bên trong Hỗn Độn Châu chẳng phải sẽ trở nên thanh minh nghi cư giống như thiên địa Hồng Hoang sao?

"Tí tách..." Mãi cho đến lúc này Minh Hà mới chú ý tới một trận tiếng vật thể rơi xuống rậm rạp.

Tuần thanh nhìn lại, Minh Hà phát hiện nguyên lai thủy nguyên tố trong Hỗn Độn Châu đánh vào trên Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ, bị nó hóa thành giọt nước rơi xuống mặt đất.

Chỉ là khi Minh Hà nhìn về phía mặt đất, lại ngây người.

Trong nháy mắt, Minh Hà chỉ cảm thấy cổ họng khô khốc, một loại cảm giác chấn hám mạc danh khoảnh khắc như dòng điện kích khắp toàn thân hắn.

Bởi vì những giọt mưa này trước khi rơi xuống đất, lại huyễn hóa thành các loại sinh linh.

Một chốc giọt mưa hóa thành một con thỏ ba mắt.

Một chốc giọt mưa hóa thành một con hổ đuôi đỏ.

Có một lần cư nhiên huyễn hóa thành bộ dáng của con người.

Chỉ là không một ngoại lệ, những sinh linh mới vừa thành hình này chưa kịp rơi xuống đất, liền bị Cương Phong Thần Lôi, Địa Phong Thủy Hỏa nguyên tố xé đắc phấn toái!

Đây giống như là sự giao phong không tiếng động giữa ý chí Thiên

Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ và phương thế giới Hỗn Độn này!

Quá lợi hại!

Lần này Minh Hà được mở rộng tầm mắt!

Chương 181

Đơn giản một cây Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ đã đem công việc khai thiên tích địa của Bàn Cổ ngày xưa hoàn toàn nhận thầu!

Lại còn dư dả đảm phụ luôn công việc tạo nhân của Nữ Oa!

Đương chân khủng bố như vậy!

Tuy rằng hiện tại sinh linh do Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ diễn hóa không bị phương thế giới Hỗn Độn này dung chứa, chưa rơi xuống đất đã bị bóp chết trong nôi.

Nhưng Minh Hà mảy may không hoài nghi bên chiến thắng sau cùng là Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ!

Đây là công phu nước chảy đá mòn dài dằng dặc!

Chỉ cần chờ Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ phát triển lớn mạnh, trở thành tham thiên đại thụ.

Đem Cương Phong Thần Lôi, Địa Phong Thủy Hỏa nguyên tố trong cả phương thế giới này thôn phệ không còn.

Đến lúc đó phương thế giới này sẽ không còn sức lực ngăn cản tráng cử khai tịch thế giới mới của Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ!

Cảm khái một phen xong, Minh Hà thối lui ra khỏi thế giới bên trong Hỗn Độn Châu.

Hắn còn có chuyện quan trọng hơn phải làm.

Không thể ở bên trong trì hoãn.

Dù sao cũng đã thiết hạ Cửu Cửu Quy Nhất Đại Trận xung quanh Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ.

Tất không lâu sau, Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ kia sẽ biến

thành một cây đại thụ che trời, sau đó cải tạo thành công thế giới bên trong Hỗn Độn Châu!

Rất nhanh, Minh Hà trở về Phong Đô đại điện của Địa Phủ.

Trực tiếp truyền âm cho nhân viên thần chức Địa Phủ bảo bọn họ đi tới Phong Đô đại điện. ...

La Phù Sơn.

Những ngày này, Tôn Ngộ Không hoàn toàn phản khách vi chủ, coi La Phù Sơn như đạo tràng của mình.

Khổ cho Thông Thiên Giáo Chủ cùng chúng nhân Tiệt Giáo.

Tôn Ngộ Không vốn là lý do hỏi Thông Thiên Giáo Chủ thỉnh giáo cách sử dụng cái đầu Hỗn Độn Ma Thần.

Bất đắc dĩ Thông Thiên Giáo Chủ nói mấy loại phương pháp, Tôn Ngộ Không toàn bộ đều không đồng ý.

Phi muốn bức bách Thông Thiên Giáo Chủ đưa ra ý tưởng tốt hơn.

Thông Thiên Giáo Chủ vắt hết óc, cũng không nói ra được nguyên cớ.

Tôn Ngộ Không vẫn không buông tha, lỳ ở chỗ này không chịu đi.

Hắn đối với Tiệt Giáo trên dưới hô to gọi nhỏ, ngày ngày đòi ăn quả linh căn.

Thông Thiên Giáo Chủ bất đắc dĩ, đích thân đi Thiên Đình một chuyến.

Cùng Dao Trì thảo đòi mấy cái Bàn Đào chín ngàn năm.

Nhưng Tôn Ngộ Không tùy tiện gặm mấy miếng xong, tiện tay ném đi.

Luôn miệng nói khó ăn, hoài niệm mùi vị Nhân Sâm Quả.

Thông Thiên Giáo Chủ tức gần chết.

Trấn Nguyên Tử kia cũng không so được với Dao Trì ngoài mạnh trong yếu, sắc lệ nội nhẫm.

Nếu không phải vạn bất đắc dĩ, Thông Thiên Giáo Chủ cũng không nguyện ý giao ác với Trấn Nguyên Tử.

Thông Thiên Giáo Chủ minh xác cự tuyệt yêu cầu vô lý của Tôn Ngộ Không.

Tôn Ngộ Không bứt ra vạn thiên lông khỉ hóa thành vô số khỉ con, để cho bọn chúng tại La Phù Sơn nhảy lên nhảy xuống.

Cả Tiệt Giáo trên dưới đều sắp thành Hoa Quả Sơn, khắp nơi đều là vỏ trái cây và vụn thức ăn.

Có một lần, Thông Thiên Giáo Chủ vừa từ trong đạo tràng đi ra cửa đã giẫm phải một bãi cứt khỉ to đùng, nóng hôi hổi.

Mặt hắn đen lại càng đen!

Nếu không phải Tôn Ngộ Không là thân truyền đệ tử của Minh Hà, Thông Thiên Giáo Chủ đã sớm tế xuất Tru Tiên Tứ Kiếm đem Tôn Ngộ Không róc xương lóc thịt!

Hôm nay Thông Thiên Giáo Chủ đã đến giới hạn nhẫn nại.

Quyết định đi cáo ngự trạng, để Minh Hà xuất diện thu thập cái tên đệ tử bất hiếu này!

Mãi cho đến lúc này, nhận được truyền âm của Minh Hà, Thông Thiên mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Có loại cảm giác kiếp sau trùng sinh sau đại nạn.

"Lần này con bát hầu kia rốt cục phải cút xéo rồi!" Thông Thiên Giáo Chủ buồn bực nghĩ.

Sau khi tìm được Tôn Ngộ Không, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp đi thẳng vào vấn đề: "Ngộ Không, tất hẳn cũng nhận được truyền âm của Thánh Chủ rồi chứ!" Tôn Ngộ Không trừng mắt nhìn Thông Thiên Giáo Chủ một cái, tức giận nói: "Nhận được, nhưng Lão Tôn không có hứng thú đi!" "A?" Thông Thiên Giáo Chủ sững sờ.

Tôn Ngộ Không khinh thường nói: "Sư phụ bảo nhân viên thần chức Địa Phủ đi Phong Đô đại điện!

Lão Tôn đây chính là thân truyền đệ tử duy nhất của Thánh Chủ, không đi thì thế nào?" Thông Thiên Giáo Chủ nhịn xuống nộ ý nói: "Ngộ Không!

Đi một chuyến đi!

Lỡ như Thánh Chủ có đại sự cần thương nghị, không đi chẳng phải là hỏng việc sao?" Tôn Ngộ Không hắc hắc cười nói: "Không đi!

Lão Tôn ở La Phù Sơn thư thư phục phục làm đại gia không sướng sao?

Vì sao phải về Địa Phủ, khổ bức bị sư phụ bức bách tu luyện chứ?" "..." Thông Thiên tức đến râu tóc đều dựng ngược, gân xanh trên mặt từng sợi bạo khởi.

Cuối cùng lại thở dài một tiếng, khôi phục thái độ bình thường.

Thông Thiên Giáo Chủ tròng mắt đảo một vòng, thần thần bí bí nói: "Ngộ Không, ngươi có biết Thánh Chủ lần này triệu kiến chúng ta là vì chuyện gì không?" Tôn Ngộ Không lười nhìn thêm Thông Thiên Giáo Chủ một cái, tiện tay vơ lấy một cọng cỏ đuôi chó ngậm trong miệng, cà lơ phất phơ nói: "Không biết!

Lão Tôn cũng không quan tâm!" Thông Thiên Giáo Chủ cũng không tức giận, tự nói một mình: "Nếu ta đoán không sai, lần này Thánh Chủ khẳng định là muốn đi Ma Viên Động Phủ một chuyến, đi

cứu Diêm La Vương La Hầu đã chết!

Bên trong Ma Viên Động Phủ kia chính là tồn tại không ít Hỗn Độn Ma Thần còn sống!" "Hỗn Độn Ma Thần?" Mắt Tôn Ngộ Không sáng lên.

Thông Thiên Giáo Chủ thần thần bí bí nói: "Đó là tự nhiên rồi!

Thông Thiên ta cổ kế Thánh Chủ lần này triệu hoán chúng ta đi Phong Đô đại điện, là vì tổ chức một nhóm người đi Ma Viên Động Phủ săn giết Hỗn Độn Ma Thần!

Ngộ Không, ngươi xem, nếu có thể săn giết một đầu Hỗn Độn Ma Thần, cả cỗ thi thể Hỗn Độn Ma Thần đều là của ngươi!

Đến lúc đó ngươi cần gì phải phát sầu dùng nó làm gì?

Nếu có nguyên vẹn thi thể Hỗn Độn Ma Thần, phân cắt thành mấy khối, muốn làm gì thì làm, hoàn toàn không cần khổ tư minh tưởng a!" Tôn Ngộ Không giờ khắc này hỏa cấp hỏa liệu, hận không thể lập tức chạy tới Phong Đô đại điện cùng Minh Hà đi Ma Viên Động Phủ, đi săn giết Hỗn Độn Ma Thần.

"Thông Thiên lão quan!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần Lão Tôn thế tại tất đắc!

Lão Tôn đi đây!" Bỏ lại một câu, Tôn Ngộ Không đang định chuồn đi.

Nhưng Thông Thiên Giáo Chủ lại một tay kéo Tôn Ngộ Không lại.

"Ngộ Không!

Mấy cái kia con khỉ con của ngươi..." Thông Thiên Giáo Chủ cười gượng nói.

"Các hài nhi, về nhà trước đi, ngày sau lại tới La Phù Sơn làm khách!" Tôn Ngộ Không hét lớn một tiếng, tiếp đó tay phải vung lên.

Vô số con khỉ đang líu ríu, tứ xứ tác loạn đều hóa thành vạn thiên lông khỉ rơi vào trong tay Tôn Ngộ Không.

"Đi!

Đang vội!" Nói xong, Tôn Ngộ Không tùy ý vung tay lên, đem vạn thiên lông khỉ ném lên không trung.

Tiếp đó hắn hóa thành một đoàn lưu quang, hỏa cấp hỏa liệu lướt về hướng Địa Phủ.

Mà vạn thiên lông khỉ kia đón gió phiêu đãng, thế mà toàn bộ đều rơi vào trên người Thông Thiên Giáo Chủ.

Dính đầy một mặt lông khỉ, Thông Thiên Giáo Chủ hồ loạn quệt lên mặt một cái, phá khẩu đại mạ mấy tiếng.

Chương 182

Tiếp đó ngự không phi hành, hướng Địa Phủ đuổi theo. ...

Địa Phủ, Phong Đô đại điện.

Tất cả nhân viên thần chức Địa Phủ đều cung kính vây thành một hàng, chờ đợi Minh Hà mở miệng.

Minh Hà nhìn quanh một vòng, thấy tất cả người của Địa Phủ đều đã đến.

Chỉ là khi nhìn thấy một thân đầy lông khỉ của Thông Thiên Giáo Chủ, mí mắt hắn hơi không thể nhận ra mà giật giật.

Con khỉ này cũng thật là.

Không có việc gì cứ trêu chọc Thông Thiên Giáo Chủ làm chi?

Nếu không phải Thông Thiên Giáo Chủ nể mặt Bản tọa, đã sớm đánh chết hắn rồi!

Con khỉ này liệt tính khó sửa đổi a!

Minh Hà cũng cảm thấy có chút đau đầu.

Phải tìm cơ hội hảo hảo giáo dục một phen.

Miễn cho ngày sau con khỉ này gây ra đại họa!

Minh Hà mở miệng nói: "Bản tọa chuẩn bị tức khắc động thân, tiến về Ma Viên Động Phủ, tìm kiếm một tia chân linh của Diêm La Vương La Hầu, đem hắn phục sinh." "Cung chúc Thánh Chủ kỳ khai đắc thắng!" "Cung chúc Thánh Chủ khải hoàn trở về!" Một đám nhân viên thần chức thần sắc cung kính hô.

Minh Hà hài lòng gật gật đầu, trên mặt nở một nụ cười.

Tôn Ngộ Không lúc này lại đại đại liệt liệt ồn ào nói: "Sư phụ!

Dẫn Lão Tôn cùng đi đi!

Trong Ma Viên Động Phủ kia không phải có Hỗn Độn Ma Thần sao?

Lão Tôn muốn đánh giết ba năm con mang về!" Minh Hà trợn tròn mắt!

Không nghĩ tới Tôn Ngộ Không thật sự tâm cao hơn trời!

Cư nhiên huyễn tưởng đánh giết ba năm con Hỗn Độn Ma Thần mang về!

Đây không phải khiến người ta cười rụng răng sao?

Nhớ lúc Minh Hà đi Ma Viên Động Phủ, mấy người La Hầu, Dương Mi cùng Hồng Quân đồng dạng là Chuẩn Thánh cảnh giới, thiếu chút nữa bị Hỗn Độn Ma Thần chà đạp không nhẹ.

Nếu không phải Minh Hà ra tay, e rằng mấy người bọn họ đã sớm chết thảm dưới dâm uy của Hỗn Độn Ma Thần!

Hầu đầu này thật to gan lớn mật, không biết khinh trọng a!

Minh Hà tức giận nói: "Không phải Chuẩn Thánh thực lực thì đừng hòng!

Trong Ma Viên Động Phủ kia, Hỗn Độn Ma Thần cái nào cũng đều không có linh trí, thân phụ một loại chí thượng đại đạo pháp tắc, chỉ biết giết chóc, cũng sẽ không đối với bất luận kẻ nào tâm từ thủ nhuyễn!

Nếu ngươi đi, hẳn phải chết không nghi ngờ!" Tôn Ngộ Không kinh hãi vô cùng, há to miệng!

Qua một hồi lâu, mới không cam lòng ồn ào nói: "Vậy Lão Tôn không đi nữa!" Bất quá lời của Tôn Ngộ Không lại hấp dẫn sự chú ý

của các đại năng khác tại tràng.

Giờ khắc này phía dưới các đại năng thần sắc cuồng nhiệt, mi phi sắc vũ bắt đầu thảo luận.

Đế Giang nhịn không được đứng ra: "Thánh Chủ!

Dẫn theo ta đi!

Vu tộc ta da dày thịt béo, đi Ma Viên Động Phủ quyết đấu cùng Hỗn Độn Ma Thần, cũng sẽ không có tính mạng chi ưu!" Cộng Công vừa thấy Đế Giang đều đứng ra, cũng đương nhân bất nhượng hướng về phía Minh Hà cao thanh nói: "Thánh Chủ!

Ta cũng đi!

Nếu có thể săn giết một đầu thi thể Hỗn Độn Ma Thần, thắng qua khổ tu ngàn vạn năm a!" Minh Hà lắc đầu, híp mắt nói: "Không được!

Chờ các ngươi đều đạt tới Chuẩn Thánh cảnh giới rồi hãy nói, đi đều có nguy hiểm vẫn lạc!

Bản tọa đoạn nhiên sẽ không lấy tính mạng các ngươi da đùa giỡn!

Ta khuyên các ngươi bỏ ý định này đi!" Đã thấy Minh Hà minh xác cự tuyệt, Cộng Công cùng Đế Giang hai người tự biết có khổ cầu thêm cũng vô bổ.

Hai người lui lại mấy bước, không nói một lời.

Thấy hai vị ca ca đối với thi thể Hỗn Độn Ma Thần có chấp niệm như thế, Hậu Thổ Nương Nương tự nhiên đương nhân bất nhượng muốn trợ giúp bọn họ hoàn thành tâm nguyện.

Minh Hà nói không phải Chuẩn Thánh cảnh giới đi có khả năng vẫn lạc.

Tuy rằng nàng rời khỏi Địa Phủ, tu vi sẽ giảm lớn, nhưng chỉ cần

đi theo bên cạnh Minh Hà, định nhiên sẽ bình an vô sự.

Nếu gặp được thi thể Hỗn Độn Ma Thần, để Minh Hà đánh giết mấy đầu mang về là được!

Đã định liệu chủ ý, Hậu Thổ nhìn Minh Hà mở miệng nói: "Năng mang ta đi cùng sao?

Ta cũng muốn đi theo đến động phủ Ma Viên kia một chuyến." Minh Hà đương nhiên biết ý tứ của Hậu Thổ.

Vô phi là muốn đi cùng, sau đó săn giết vài thi thể Hỗn Độn Ma Thần tặng cho Đế Giang cùng Cộng Công.

Chỉ là chuyến đi này hung hiểm, Minh Hà tuyệt đối sẽ không mang theo Hậu Thổ Nương Nương, để nàng rơi vào hiểm cảnh vô vị.

Ngay khi hắn định mở miệng cự tuyệt, một đám nhân viên thần chức Địa Phủ trong tràng cũng bắt đầu trở nên dược dược dục thí (nóng lòng muốn thử).

Hồng Vân kích động nói: "Thánh Chủ!

Mang theo ta đi!

Ta cũng muốn đi săn giết Hỗn Độn Ma Thần!" Huyền Quy cũng hưng phấn gào to: "Thánh Chủ!

Có chuyện tốt cũng mang theo ta đi!" "Thánh Chủ!

Mang theo ta đi!

Không thể săn giết Hỗn Độn Ma Thần, đi theo mở mang tầm mắt cũng tốt!" "Đúng a!

Cơ hội tốt như vậy ta không thể bỏ lỡ!" "Cầu Thánh Chủ mang theo ta đi!" ...

Đám nhân viên thần chức Địa Phủ này, người một lời ta một ngữ,

không ai không hân hoan nhảy nhót, hi vọng có thể đi theo Minh Hà săn giết Hỗn Độn Ma Thần.

Minh Hà sắc mặt ngưng trọng, cũng không nói lời nào.

Chờ đám nhân viên thần chức Địa Phủ đều an tĩnh lại, hắn mới mở miệng nói: "Nếu là nơi khác, Bản tọa chưa chắc đã không đưa các ngươi đi!

Ta cũng biết săn giết Hỗn Độn Ma Thần đối với cảnh giới tu vi thăng tiến đại có ích lợi!

Chỉ là lần này Bản tọa quyết định cô thân đi trước!" "Tại sao a?" Một đám thần chức nhân viên không cam lòng ồn ào nói.

"Bởi vì với thực lực trước mắt của các ngươi, đi rồi Bản tọa không yên lòng!" Minh Hà ngưng trọng nói: "Đi tới động phủ Ma Viên phải đi qua Thời Gian Trường Hà loạn lưu!

Cảnh giới của các ngươi đi vào, có khả năng sẽ mê thất trong dòng chảy hỗn loạn của thời gian, vĩnh thế không được luân hồi!

Nếu không phải Bản tọa có Tạo Hóa Ngọc Điệp cùng các vô thượng chí bảo, cũng không dám mạo nhiên bước vào!" Lời này vừa nói ra, một đám thần chức nhân viên lập tức trở nên giam khẩu bất ngôn (im như thóc).

Đúng a!

Lấy pháp lực của bọn hắn đi vào chỉ có thể là chịu chết!

Vậy không bằng thành thật ngốc tại Địa Phủ cho rồi!

"Vậy ta không đi!" "Đúng a!

Chờ thực lực tăng lên rồi tính!" "Thánh Chủ, vậy ngài một mình đi trước cần phải cẩn thận a!" Mọi người tam ngôn lưỡng ngữ nói.

Minh Hà trầm giọng nói: "Ta biết tâm ý của các ngươi!

Yên tâm đi!

Nếu Bản tọa lần này đi trước, chỉ cần phát hiện Hỗn Độn Ma Thần tại động phủ Ma Viên, tự sẽ săn giết thêm vài đầu, lúc trở lại phân phát cho các ngươi!" Đám thần chức nhân viên nghe vậy tự nhiên thiên ân vạn tạ, cảm kích không thôi.

"Hôm nay ta rời đi, khả năng phải vài trăm năm thời gian mới có thể trở về!

Những ngày Bản tọa không có mặt, các ngươi cần ghi nhớ, nhất định phải thề chết thủ vệ Địa Phủ ta an toàn!

Chương 183

Biết chưa?" Minh Hà chính sắc nói.

"Cẩn tuân Thánh mệnh!" Đám nhân viên thần chức Địa Phủ quần tình kích ngang hô lớn.

Sự tình an bài thỏa đáng, Minh Hà cũng không làm thêm dừng lại.

Lập tức trực tiếp xé rách hư không, hướng về phía Hỗn Độn tiến phát. ...

Không bao lâu, Minh Hà đã rời khỏi Hồng Hoang giới vực, tiến vào trong Hỗn Độn.

Hỗn Độn y nguyên vẫn là địa phong thủy hỏa các loại nguyên tố tứ ý, vô tận cương phong thần lôi gào thét không thôi, ầm ầm rung động.

Tu sĩ cảnh giới Đại La Kim Tiên và Chuẩn Thánh đến nơi này cũng khó có thể dừng lại thời gian dài.

Thánh Chủ đảo cũng không sợ hoàn cảnh ác liệt trong Hỗn Độn.

Chỉ là ở trong Hỗn Độn, không có vô lượng linh khí bổ sung, chiến lực Thánh Nhân sẽ bị giảm đi rất nhiều.

Trừ phi là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên như Minh Hà, mới có thể hoàn toàn vô ngại hành tẩu bên trong Hỗn Độn, không cần lo lắng bất kỳ vấn đề tổn hao pháp lực nào.

Bởi vì Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên có thể nhanh chóng đem linh khí hi bạc từ tứ phương bát hướng trong Hỗn Độn để dẫn dắt và tụ long.

Tuy vậy, Minh Hà cũng không thích hoàn cảnh Hỗn Độn này.

Nơi này quá cô tịch lãnh thanh, Minh Hà thích thế giới Hồng Hoang vạn vật phồn thịnh hơn.

Muốn đi tới động phủ Ma Viên không có dễ dàng như vậy.

Nếu như không có chí bảo chỉ dẫn, căn bản tìm không được địa phương kia.

Bởi vì động phủ Ma Viên bốn phía bị Thời Gian Trường Hà loạn lưu bao vây toàn bộ.

Thánh Nhân thôi diễn thiên cơ, cũng không đoạt được tí tẹo tin tức hữu dụng nào.

Nếu không phải như thế, bảo bối trong động phủ Ma Viên sớm đã bị các đại năng khác trong Hỗn Độn tẩy kiếp không còn.

Đâu đến lượt Minh Hà đây.

Tâm niệm vừa động, Tạo Hóa Ngọc Điệp xuất hiện ở trong tay hắn.

Hơi thôi trắc một phen, xác định phương hướng động phủ Ma Viên.

Thu hồi Tạo Hóa Ngọc Điệp, Minh Hà hóa thành một đoàn lưu quang, hướng về phía Tây Nam bay đi.

Thời gian khoảng một năm sau, Minh Hà đạt tới phụ cận Thời Gian Trường Hà loạn lưu.

Do một mực mải mê đi đường, không có chú ý, lập tức trực tiếp chui vào trong dòng chảy thời gian hỗn loạn.

Trong nháy mắt, một loại cảm giác thiên toàn địa chuyển (trời đất quay cuồng), mắt đầy sao xẹt vô cớ xuất hiện tại trong lòng Minh Hà.

Còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên Thời Gian Trường Hà loạn lưu chấn động mạnh một cái, Minh Hà cả người trở nên dao dao hoảng

hoảng.

Một khắc sau, hắn cảm giác đánh mất khái niệm thời gian và phương hướng, lâm vào một loại cảnh giới mê huyễn mông lung.

Không ngừng có các loại huyễn cảnh ập tới.

Một hồi, Minh Hà lâm vào huyễn cảnh Hồng Hoang phá diệt, vạn vật vỡ nát.

Một hồi, Minh Hà lại lâm vào huyễn cảnh Bàn Cổ khai thiên tích địa chém giết ba ngàn Hỗn Độn Ma Thần.

Cũng may tâm tính Minh Hà kiên định, lập tức từ trong huyễn cảnh giãy dụa thoát ra.

Nếu không, cả Nguyên thần của Minh Hà đều sẽ bị Thời Gian Trường Hà loạn lưu từng chút một làm mê thất tâm trí.

Nếu thời gian dài lâm vào huyễn cảnh không đi ra được, có khả năng sẽ biến thành một cỗ thi thể lạnh băng, chỉ biết giết chóc, như hành thi tẩu nhục (cái xác không hồn).

Minh Hà lúc này mới như có điều suy nghĩ.

Hắn nhớ tới động phủ Ma Viên giam giữ Hỗn Độn Ma Thần.

Những Hỗn Độn Ma Thần kia vừa vặn hào vô linh trí, là một đám máy móc giết chóc lạnh băng!

Linh quang nhất thiểm, Minh Hà minh bạch tiền nhân hậu quả sự tình.

Những Hỗn Độn Ma Thần kia chính là vì nguyên nhân không biết tên ngộ sấm vào Thời Gian Trường Hà loạn lưu, bị hoàn toàn tiêu đi linh trí.

Biến thành máy móc giết chóc xong, bị Ma Viên từng cái thu thập, giam giữ tại động phủ Ma Thần làm tay đấm!

Minh Hà cũng âm thầm may mắn không thôi.

May mà không có đáp ứng yêu cầu vô lý của đám nhân viên thần chức Địa Phủ.

Nếu không chỉ cần đi trong Thời Gian Trường Hà loạn lưu này một chuyến, Địa Phủ tất sẽ tổn binh hao tướng!

Minh Hà hiểu rõ, tế xuất Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung không chỉ là một kiện vô thượng chí bảo công phạt phòng ngự, còn có uy năng trấn áp Hỗn Độn, sức mạnh điên đảo thời không, công năng luyện hóa âm dương, khả năng nữu chuyển càn khôn.

Thủ đoạn cấm cố thời gian, trấn áp không gian bên trong nó vừa vặn có thể vì Minh Hà sở dụng.

Hỗn Độn Chung tại trong Hỗn Độn đột nhiên trở nên lớn trăm vạn trượng, quang mang kim hoàng ngàn vạn trượng rủ xuống, đem Minh Hà cả người bao bọc vào trong.

Có Hỗn Độn Chung gia trì, huyễn cảnh vừa rồi toàn bộ bị đánh nát bấy, không thể tạo thành chút ảnh hưởng nào đối với Minh Hà nữa.

Trải qua một phen gia hồ, phương hướng cảm của Minh Hà hoàn toàn vặn loạn, thôi diễn thiên cơ cũng khó đo lường được vị trí cụ thể của động phủ Ma Viên.

Hết cách, Minh Hà lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp.

Thủ trì Tạo Hóa Ngọc Điệp, dưới sự chỉ dẫn, hướng về phía động phủ Ma Viên lao đi.

Thời Gian Trường Hà loạn lưu cô tịch dài đằng đẵng, hắc ám tịch liêu.

Toàn thân bị Hỗn Độn Chung bao phủ, Minh Hà như cùng một

chiếc thuyền con phiêu đãng trong biển rộng vô biên.

Cứ như thế trôi qua hơn hai trăm năm thời gian, Minh Hà mới kham kham đến được động phủ Ma Viên.

Đi ra khỏi Thời Gian Trường Hà loạn lưu, Minh Hà thở dài một hơi.

Rốt cục cũng tới!

Tại nơi này, Minh Hà từng hoạch đắc Trọc Cấu Nguyên Nhưỡng, Hỗn Độn Diệt Thần Côn, Bàn Cổ Phủ Quyết, Tạo Hóa Dung Thiên Quyết, công pháp tu hành Đấu Chi Pháp Tắc và thần thông Ma Viên Hỗn Độn Công.

Ngoài ra còn hoạch đắc hệ thống khen thưởng hai mươi giọt Bàn Cổ Ngọc Tủy cùng Hỗn Độn Linh Bảo Tụ Linh Trản.

Có thể nói là mãn tái nhi quy (thắng lợi trở về), chuyến đi này không tệ!

Động phủ Ma Viên này chính là đất may mắn của Minh Hà.

Tuy rằng biết bảo bối trong động phủ Ma Viên đã bị Minh Hà vét sạch một lần.

Nhưng Minh Hà vẫn tràn đầy mong đợi.

Hi vọng chuyến đi này có thể hoạch đắc một ít vô thượng chí bảo.

Dù là chỉ có một cái cũng được!

Thu lại tâm thần, Minh Hà cất bước hướng về phía động phủ Ma Viên chậm rãi đi vào. ...

Tây Phương, Tu Di Linh Sơn.

Mấy ngày nay Tiếp Dẫn đạo nhân vẫn luôn phiền muộn vô cùng.

Nguyên nhân là lúc đi Địa Phủ cùng Chuẩn Đề đạo nhân đưa cho

Minh Hà Bồ Đề Tử và Xá Lợi Tử làm chỗ tốt, đổi được một cái đuôi thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Tiếp Dẫn đạo nhân vốn định dùng cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần này hảo hảo mưu hoạch một phen cho Tây Phương Giáo đại hưng.

Lại không ngờ Chuẩn Đề đạo nhân đoạt lấy đuôi Hỗn Độn Ma Thần, ngay tại chỗ nuốt xuống bụng.

Tại Địa Phủ, Tiếp Dẫn đạo nhân cố kỵ mặt mũi Chuẩn Đề đạo nhân, không có nói nhiều.

Khả chờ trở lại Tây Phương Giáo, Tiếp Dẫn đạo nhân không khỏi đối với Chuẩn Đề đạo nhân oán giận vài câu.

Chương 184

Chuẩn Đề đạo nhân cũng sầu khổ vô cùng, lần đầu tiên thấy sư huynh dài dòng như thế!

Không phải là thấy cái lạ thì thích, nóng lòng muốn tăng lên thực lực sao!

Kích động phía dưới, không có suy nghĩ nhiều liền thôn phệ đuôi Hỗn Độn Ma Thần.

Ngày hôm nay, Tiếp Dẫn đạo nhân lại gọi Chuẩn Đề đạo nhân đến Đại Hùng Bảo Điện.

Tiếp Dẫn đạo nhân hai mắt khép hờ, cũng không để ý tới Chuẩn Đề đạo nhân.

Chỉ lẩm bẩm trong miệng, tự mình gõ mộc ngư.

Chờ Chuẩn Đề đạo nhân rốt cục trên mặt biến sắc chuẩn bị rời đi, Tiếp Dẫn đạo nhân mới mở miệng nói: "Sư đệ, đem vật đại hưng Tây Phương của ta thôn phệ!

Ngươi nói xem, Tây Phương Giáo ta ngày sau phải làm sao đại hưng đây?" Lại tới nữa rồi!

Nghe ngữ khí như oán phụ của Tiếp Dẫn đạo nhân, Chuẩn Đề đạo nhân nội tâm cảm thấy một trận phẫn khái.

Chuẩn Đề đạo nhân não nộ nói: "Sư huynh!

Đều nói đã mấy lần, đó chẳng qua là ta nhất thời tình thế cấp bách vô tâm chi cử (hành động vô tâm) mà thôi!

Hay là sư huynh đem ta mổ bụng ra sưu quát một phen, nhìn xem có thể tìm thấy đuôi Hỗn Độn Ma Thần tàn lưu hay không!" Tiếp Dẫn

đạo nhân lắc đầu, cười như không cười nói: “Sư đệ, chớ có chấp nhặt!

Vi huynh cũng không phải là vì trách cứ ngươi!

Hiện tại có một cơ hội có thể đền bù sai lầm, ngươi có thể phải nắm chắc a!” Chuẩn Đề đạo nhân cấp thiết nói: “Làm sao đền bù sai lầm của ta?

Xin sư huynh minh minh bạch bạch nói cho ta biết!” Chuẩn Đề đạo nhân chịu đủ Tiếp Dẫn đạo nhân cả ngày dài dòng như một oán phụ.

Nếu có thể có cơ hội đền bù sai lầm, lấp kín miệng Tiếp Dẫn đạo nhân thì không thể tốt hơn!

“Hiện tại Minh Hà rời đi, tiến về động phủ Ma Viên trong Hỗn Độn!” Tiếp Dẫn đạo nhân khẽ nói.

“Thật sao?” Nghe vậy, Chuẩn Đề đạo nhân đơn thủ bấm quyết, bắt đầu thôi diễn thiên cơ.

“Quả nhiên như thế, Minh Hà thật đi tới Hỗn Độn thâm xử!

Sư huynh, có tính toán gì, không ngại nói nghe một chút!” Chuẩn Đề đạo nhân thúc giục nói.

Tiếp Dẫn đạo nhân dương mi nói: “Lần trước Minh Hà đi Hỗn Độn thâm xử, đến động phủ Ma Viên kia một chuyến, thế nhưng là đi mất mấy trăm năm thời gian!

Lần này đã đi nơi đó, ít nhất cũng phải mấy trăm năm mới có thể trở về!

Nếu chúng ta nhân cơ hội này đi Địa Phủ tìm những nhân viên thần chức kia du thuyết, hứa hẹn chỗ tốt, khả năng sẽ hoán đổi về một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Như vậy, há chẳng phải có thể đền bù sai lầm mạo tiến lỗ mãng của ngươi rồi sao?" Chuẩn Đề đạo nhân nhãn tình đột nhiên sáng lên, lập tức nói: "Sư huynh nói cực phải, vậy ta hiện tại lập tức đi Địa Phủ!" Tiếp Dẫn đạo nhân lắc đầu, chính sắc nói: "Không!

Chuyến đi này mời Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn hai người kia cùng đi a!

Như vậy, bốn người chúng ta đi bao nhiêu cũng có chút chiếu ứng!

Địa Phủ kia thế nhưng là Thánh Nhân đông đảo!" "Thiện!

Vậy liền y theo lời đại huynh!" Tiếp Dẫn nói.

"Ta đi Bát Cảnh Cung!

Gần đây Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn luôn ở nơi đó!" "Tốt!

Sư huynh, vậy ta liền cùng đi!" ...

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Chuẩn Đề đạo nhân, Tiếp Dẫn đạo nhân gom lại một chỗ.

Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói: "Hai vị sư huynh!

Không bằng chúng ta đi tới Địa Phủ một chuyến, hướng đám nhân viên thần chức Địa Phủ kia hứa hẹn một ít chỗ tốt, thảo muốn về một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần!" Tiếp Dẫn đạo nhân cười híp mắt nói: "Đúng a!

Có thi thể Hỗn Độn Ma Thần, chúng ta mới có thể trở nên mạnh hơn!

Sau này mới có hi vọng báo thù rửa hận!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lập tức bị thuyết phục.

Hắn hướng về phía Thái Thượng Lão Tử nói: "Đại huynh!

Bây giờ Minh Hà đi Hỗn Độn thâm xử, không có mấy trăm năm thời gian về không được!

Chúng ta sao không nhân cơ hội tốt này cùng Tiếp Dẫn, Chuẩn Đề đi trước một chuyến?" Thái Thượng Lão Tử mặc nhiên nói: "Chuyện này vi huynh không đi!

Mấy người các ngươi tự mình đi thôi!

Một cái đuôi Hỗn Độn Ma Thần là đủ rồi, đủ mã có thể luyện ra mấy viên vô thượng đan dược!" Thái Thượng Lão Tử một chút nhìn thấu âm mưu của hai người Chuẩn Đề cùng Tiếp Dẫn.

Vô phi là sợ đi Địa Phủ bị người làm khó dễ, muốn tìm một cái đệm lưng.

Còn việc đi Địa Phủ thảo muốn thi thể Hỗn Độn Ma Thần, Thái Thượng Lão Tử căn bản không có ôm hi vọng.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần quý trọng như vậy, kẻ ngu mới có thể cho người khác a!

Không có Tiên Thiên Chí Bảo hoặc là Tiên Thiên Linh Bảo, đừng hòng có thể đổi nửa điểm thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Đến nơi đó, bọn hắn cũng không nỡ dùng Tiên Thiên Chí Bảo hoặc là Tiên Thiên Linh Bảo trên tay đi đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Tại Thái Thượng Lão Tử xem ra, lần này đi trước ngoại trừ tìm mắng thì không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Thấy Thái Thượng Lão Tử trực tiếp mở miệng cự tuyệt, Nguyên Thủy Thiên Tôn gấp đến độ tượng kiến bò trên chảo nóng xoay quanh.

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần hắn thật sự rất muốn có thêm một ít.

Khả bảo hắn đi theo Tiếp Dẫn đạo nhân cùng Chuẩn Đề đạo nhân đi trước, trong lòng lại không có đáy.

Trong Địa Phủ Thánh Nhân đông đảo, nếu không có Thái Thượng Lão Tử cùng đi, chuyến đi này tất nhiên hung hiểm vô cùng!

Nguyên Thủy Thiên Tôn âm thầm đối với Tây Phương Nhị Thánh nháy mắt ra dấu.

Ý bảo hai người nghĩ cái biện pháp, thuyết phục Thái Thượng Lão Tử cùng đi.

Tiếp Dẫn đạo nhân trầm ngâm một phen, cũng không có ra ý tưởng tốt gì.

Đảo là Chuẩn Đề đạo nhân khổ tư minh tưởng một phen, kế thượng tâm đầu.

"Sư huynh!

Chúng ta chuyến đi này không đơn giản là vì đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Chuyến đi này còn có chuyện quan trọng hơn!

Nếu sư huynh không đi, sớm muộn có một ngày sẽ hối hận!" Chuẩn Đề đạo nhân cố ý nói chuyện giật gân.

Thái Thượng Lão Tử thản nhiên nói: "A?

Vì sao ta sẽ hối hận?" Chuẩn Đề đạo nhân không nhanh không chậm nói: "Sư huynh, lần này minh là đi đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần, thực tế thượng là đi chiêu lãm đệ tử Tây Phương Giáo ta tán lạc tại trong Địa Phủ!

Sư huynh chẳng lẽ không nhớ người đệ tử duy nhất Huyền Đô, từ khi bị Minh Hà bắt đi Địa Phủ làm Âm binh sao?" Thái Thượng Lão Tử trong lòng run lên một trận.

Nếu không phải Chuẩn Đề đạo nhân đột nhiên đề cập, hắn đều quên mình còn có cái đệ tử này!

Huyền Đô làm đệ tử duy nhất của Nhân Giáo, Thái Thượng Lão Tử không mang hắn trở về là không có khả năng.

Tại Phong Thần đại kiếp, Thái Thượng Lão Tử vì phòng chỉ Minh Hà đối với đệ tử của mình hạ độc thủ, đã tự tay giết Huyền Đô, hi vọng Nguyên thần lên Phong Thần Bảng tránh một kiếp.

Nào biết Minh Hà trực tiếp xuất thủ đem Nguyên thần Huyền Đô bắt đi Địa Phủ làm Âm binh!

Nhân Giáo cũng chỉ có một đệ tử này thôi!

Nếu có thể đem Huyền Đô đòi lại thì quá tốt rồi!

Trong lòng tuy rằng kích động không thôi, nhưng Thái Thượng Lão Tử mặt ngoài bất động thanh sắc nói: "Đã như vậy, vậy ta bồi các ngươi đi Địa Phủ một chuyến!" Nguyên Thủy Thiên Tôn không khỏi nhìn Chuẩn Đề đạo nhân với con mắt khác.

Hắn cứ tưởng Chuẩn Đề đạo nhân chỉ âm hiểm, giỏi về nịnh nọt.

Không ngờ lần này cư nhiên thật sự có thể thuyết phục Thái Thượng Lão Tử xuất sơn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn lớn tiếng nói: "Không sai!

Chương 185

Ta Nguyên Thủy cũng muốn nhân cơ hội này thử xem có thể hay không đem đệ tử Xiển Giáo của ta độ mấy người trở về!" Chuẩn Đề đạo nhân cười híp mắt nói: "Tây Phương ta cũng có ý này, nhìn xem có thể hay không lộng về một ít đệ tử!" Đã định liệu chủ ý, Tứ Thánh cũng không do dự, trực tiếp ngự không phi hành, hướng về phía Địa Phủ bay đi. ...

Địa Phủ, Phong Đô đại điện.

Một đám nhân viên thần chức Địa Phủ chưa tan đi.

Mọi người bình thường đều các tư kỳ chức, tán lạc tại các nơi trong Hồng Hoang, bình thường muốn gặp mặt một lần cũng không dễ dàng.

Vừa vặn nhân cơ hội này giao lưu một phen, liên lạc tình cảm.

Giờ phút này đang hứng thú bừng bừng thảo luận làm sao lợi dụng thi thể Hỗn Độn Ma Thần tốt nhất để tăng lên thực lực, lại nghe thấy một trận tiếng xé gió gào thét.

Mọi người trên mặt biến sắc.

Có thể cảm giác được, người tới không chỉ một người, đều là tu vi cảnh giới Thánh Nhân.

Rất nhanh, Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn, Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân hiện thân tại Phong Đô đại điện.

"Đến đây làm gì?" "Địa Phủ không hoan nghênh các ngươi, mau chóng rời đi!" "Mau cút đi!

Chớ có chọc ta, để ta xuất thủ đem các ngươi đuổi ra ngoài!" Một

đám nhân viên thần chức Địa Phủ bất mãn hướng về phía Tứ Thánh ồn ào nói.

Thông Thiên Giáo Chủ như có điều suy nghĩ nhìn bọn hắn, ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Đảo là khách quý!

Không biết lần này lại đánh chủ ý quỷ quái gì đây!" Chuẩn Đề đạo nhân trông thấy Tôn Ngộ Không, đối với hắn cười híp mắt nói: "Ngộ Không, tùy ta một đạo về Tây Phương Tu Di Linh Sơn được không?

Bát Giới thế nhưng là rất nhớ mong ngươi đấy!" Tôn Ngộ Không hai tay chống nạnh, lỗ mũi hướng lên trời, coi như không nghe thấy, hoàn toàn đối với Chuẩn Đề đạo nhân không thèm để ý!

Thực sự làm Chuẩn Đề đạo nhân tức giận đến không nhẹ!

Hậu Thổ Nương Nương lạnh lùng nói: "Mấy vị không mời mà đến rốt cuộc là vì chuyện gì?

Nếu không nói rõ ràng, vậy mời mấy vị mau chóng rời khỏi!" Hậu Thổ Nương Nương trong lòng rõ ràng!

Nếu bình thường lúc Minh Hà tại Địa Phủ, mấy kẻ này như con chuột nhát gan, căn bản không dám lộ đầu ở Địa Phủ.

Bây giờ Minh Hà chân trước mới vừa đi, bọn hắn chân sau liền đến!

Tuyệt đối là đối với Địa Phủ có mưu đồ trọng đại!

Chuẩn Đề đạo nhân cười ha hả nói: "Hậu Thổ Thánh Nhân, tục ngữ nói oan oan tương báo bao giờ mới dứt!

Cừu hận ngày xưa sớm nên quên hết đi!

Bây giờ ta cùng ngươi giống nhau, sớm đã đối với Minh Hà Thánh Chủ phủ thủ trần thần!

Không cần thiết phải đối đãi với chúng ta như vậy a!" Đế Giang

bạo quát: "Chớ có ở nơi này miệng lưỡi trơn tru, vô dụng thôi!

Có lời gì mau nói!" Thái Thượng Lão Tử nhíu mày nói: "Ta lần này tới là dùng bảo vật không dùng đến đổi lấy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần mà thôi!

Có ai muốn đổi không?" Nguyên Thủy Thiên Tôn ánh mắt lấp lóe nói: "Ta Nguyên Thủy cũng đổi lấy một điểm thi thể Hỗn Độn Ma Thần!

Cần dùng đồ vật gì mới chịu đổi?

Không ngại nói rõ đi!" Tiếp Dẫn đạo nhân trầm giọng nói: "Ta lần này thế nhưng là mang theo thành ý, có điều kiện gì cứ việc đề!" Lời này vừa nói ra, trong đại điện lập tức trở nên lặng ngắt như tờ.

Nguyên lai mục đích bọn họ tới đây là vì đổi lấy một ít thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Chỉ cần không phải đến đảo loạn là tốt rồi!

Nhưng muốn đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần là không thể nào!

Kẻ ngu mới có thể đi đổi với bọn hắn!

Không có người nói chuyện!

Nhân viên thần chức Địa Phủ không có một người nào mở miệng muốn cùng bọn hắn giao hoán thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Qua hồi lâu, Thông Thiên Giáo Chủ rốt cục mở miệng đánh vỡ trầm mặc xấu hổ: "Muốn đổi cũng có thể, chỉ không biết điều kiện của Thông Thiên ta các ngươi có đáp ứng được hay không!" "Điều kiện gì?" Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng Chuẩn Đề đạo nhân đồng thời mở miệng cấp thiết hỏi.

Thông Thiên Giáo Chủ cười như không cười nói: "Thiên Địa Huyền Hoàng Linh Lung Bảo Tháp, Chư Thiên Khánh Vân cùng Thất

Bảo Diệu Thụ mấy dạng pháp bảo này!

Chỉ cần ai có thể nhường ra những thứ này cho Thông Thiên ta, ta tất định hai lời không nói đem thi thể Hỗn Độn Ma Thần chắp tay dâng lên!" "Khởi hữu thử lý!

Đây không phải là thừa lúc cháy nhà mà đi hôi của sao!" Nguyên Thủy Thiên Tôn giận tím mặt nói.

"Buồn cười!

Thật sự coi Thất Bảo Diệu Thụ chí bảo của Tây Phương Giáo ta dễ mưu hoạch như vậy sao?" Chuẩn Đề cười lạnh nói.

Bây giờ, trong tay Tây Phương Giáo không có mấy kiện cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo ra hồn.

Thập Nhị Phẩm Công Đức Kim Liên và Thanh Liên Bảo Sắc Kỳ đều bị Minh Hà đoạt đi rồi!

Nếu ngay cả Thất Bảo Diệu Thụ còn sót lại cũng giao cho Thông Thiên, vậy Tây Phương Giáo sau này há chẳng phải mặc người chém giết!

Thông Thiên Giáo Chủ bỉ di cười nói: "Không có thành ý!

Ta biết ngay sẽ như vậy!" Chuẩn Đề đạo nhân lơ đễnh nói: "Đã không nguyện ý giao hoán thi thể Hỗn Độn Ma Thần, vậy ta đi nơi khác trong Địa Phủ hỏi người khác xem!" Chuẩn Đề đạo nhân cùng Thái Thượng Lão Tử sớm đã biết chuyện phân chia thi thể Hỗn Độn Ma Thần, các nhân viên thần chức Địa Phủ đã đem thi thể Ma Thần phân cắt thành khối nhỏ ban cho thủ hạ Âm binh.

Hành động này bất quá là túy ông chi ý bất tại tửu (ý không ở trong lời) mà thôi.

Minh là vì đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần, thực tắc là vì đem

môn hạ đệ tử ngày trước đang tán lạc tại Địa Phủ mang về.

Hậu Thổ Nương Nương đứng ở bên cạnh, sắc mặt bất thiện nhìn Tứ Thánh.

Nàng lo lắng mấy kẻ này đi đến các nơi trong Địa Phủ có khả năng sẽ đảo loạn.

Nguyên Thủy Thiên Tôn não nộ nói: "Hậu Thổ!

Ngươi là ý gì?

Ta cũng không phải ngạnh đoạt!

Đổi hay không đổi, đều là vấn đề tình ta nguyện, chẳng lẽ ngươi phi phải ngăn trở không thành?" Thái Thượng Lão Tử trầm giọng nói: "Hậu Thổ đạo hữu, mong tạo thuận lợi, chớ có làm khó dễ chúng ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân ánh mắt lấp lóe nói: "Hậu Thổ Thánh Nhân, chúng ta cũng không phải đến Địa Phủ đảo loạn, hi vọng có thể vãng khai nhất diện, để cho chúng ta thử một chút!

Thành hay không thành, chúng ta tự sẽ trực tiếp rời đi!" Hậu Thổ Nương Nương trầm mặc.

Dù sao Thái Thượng Lão Tử mấy người cũng không có biểu hiện ra địch ý rõ ràng, vẫn luôn đem tư thái hạ thấp!

Đưa tay không đánh người mặt cười, Hậu Thổ cũng không tiện làm khó dễ quá nhiều.

Trầm ngâm một phen, nàng chậm rãi nói: "Đã như thế, để Xi Vưu bồi tiếp các ngươi đi!" "Chuyển Luân Vương, bồi tiếp bọn hắn đi!" Hậu Thổ Nương Nương nói.

Xi Vưu không do dự, trực tiếp đáp ứng.

Rất nhanh, dưới sự bồi đồng của Xi Vưu, mấy người đi tới Địa Phủ thâm xử bắt đầu tìm kiếm những Âm binh Âm tướng kia.

Thái Thượng Lão Tử các loại người rõ ràng, Hậu Thổ phái Xi Vưu đi theo thực tế thượng là vì giám thị bọn hắn.

Bất quá bọn hắn hào không thèm để ý.

Tên Xi Vưu kia hiện tại bất quá là cảnh giới Chuẩn Thánh, căn bản đối với bọn hắn không tạo thành bất cứ uy hiếp gì!

Thái Thượng Lão Tử bất động thanh sắc nói: "Xi Vưu, ngươi có biết Huyền Đô trước mắt tại Địa Phủ nhậm chức ở đâu không?

Ta trước đi hỏi một chút hắn có nguyện ý giao hoán thi thể Hỗn Độn Ma Thần hay không.

Dù sao cũng là môn hạ Nhân Giáo ta, hắn là dễ nói chuyện hơn một chút!" Xi Vưu hoàn toàn không có nghĩ nhiều, trực tiếp mở miệng nói: "Huyền Đô trước mắt tại Câu Hồn Ty làm Âm binh, đi thôi!

Ta cùng các ngươi một đạo đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn và Chuẩn Đề đạo nhân có chút não nộ.

Bọn hắn muộn một bước, để Thái Thượng Lão Tử đoạt trước, đi lôi kéo đệ tử của hắn.

Bất quá sự đã như thế, cũng không có biện pháp.

Chỉ đành tùy cơ ứng biến, đi một bước tính một bước.

Tới Câu Hồn Ty, Xi Vưu giống như phòng trộm, không có để Thái Thượng Lão Tử các loại người đi vào, mà đem mấy người kéo đến thiên điện, để bọn hắn ở bên trong chờ.

Xi Vưu thân mình rời đi, đi tới Câu Hồn Ty đại điện tìm Huyền Đô.

Xi Vưu đi rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới mắng mắng liệt liệt nói: "Đáng chết!

Chương 186

Bây giờ Xi Vưu cứ giống như thuốc dán da chó đi sát theo chúng ta, bảo ta làm việc thế nào?" Chuẩn Đề đạo nhân tâm một hoành, âm trắc trắc nói: "Không bằng đem hắn giết, đỡ phải vướng víu tay chân!" Tiếp Dẫn đạo nhân giật nảy mình, vội vàng khoát tay nói: "Vạn vạn không thể!

Nếu mậu nhiên đánh giết hắn, chờ Minh Hà trở về, tất nhiên sẽ không buông tha chúng ta!" Thái Thượng Lão Tử khẽ nói: "Việc này đừng quản, chờ một chút nếu Xi Vưu ngăn trở ta, ta tự có biện pháp đối phó!" Nguyên Thủy Thiên Tôn các loại người đồng ý đề nghị của Thái Thượng Lão Tử.

Dù sao trong mấy người, số Thái Thượng Lão Tử thực lực cao nhất, bọn hắn bình thường cũng ẩn ẩn lấy Thái Thượng Lão Tử làm đầu lĩnh.

Không bao lâu, Huyền Đô đi đến.

Giờ phút này Huyền Đô nhìn qua còn một bộ đạm nhiên vô tình hơn cả Thái Thượng Lão Tử.

Đảo là Thái Thượng Lão Tử lại tỏ ra có chút kích động, thanh âm có chút phát run nói: "Huyền Đô, bây giờ tại Địa Phủ đoạn tuế nguyệt này sống tốt chứ?" Huyền Đô đạm mạc nói: "Hữu lao Thánh Nhân nhớ mong!

Ta ở trong này rất tốt!" Thái Thượng Lão Tử mắt choáng váng!

Ngay cả Sư phụ cũng không gọi?

Chẳng lẽ có nỗi khổ tâm không thể nói không thành?

Thái Thượng Lão Tử nhíu mày nói: "Có phải là sợ hãi Địa Phủ ám

trung có tai mắt đi theo, cho nên không dám cùng vi sư thân cận?" Huyền Đô mặt không biểu tình nói: "Thánh Nhân nói đùa!

Cũng không phải như ngài nói vậy!

Duyên phận của chúng ta dĩ vãng đã đoạn!

Bây giờ không còn tình nghĩa sư đồ, chớ có đắm chìm vào vãng sự hư ảo kia nữa!" Thái Thượng Lão Tử tức giận muốn thổ huyết, quát to: "Ngươi là ý gì?

Chẳng lẽ Địa Phủ có người uy hiếp ngươi không thành?

Hôm nay Sư phụ muốn đón ngươi trở về!

Bất luận kẻ nào cũng đừng hòng ngăn cản ta!

Chỉ cần ngươi nguyện ý trở về, chỉ cần gật đầu một cái, vi sư tự sẽ mang ngươi về Bát Cảnh Cung!" Cho dù là Xi Vưu luôn luôn tâm tư đơn giản, không thích dùng mưu kế, lúc này cũng hiểu rõ.

Nguyên lai mấy kẻ này tới đây cũng không phải là vì giao hoán thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Tất cả đều là lấy cớ!

Mục đích chân thực nguyên lai là vì tới đây đào người!

Xi Vưu phẫn nộ nói: "Mấy người các ngươi là ý gì?

Chẳng lẽ coi Xi Vưu ta không tồn tại sao?" "Ồn ào!" Thái Thượng Lão Tử quát to một tiếng, lập tức trực tiếp vung tay áo lớn.

Tại chung quanh Xi Vưu bố trí xuống một tòa Phong Linh Đại Trận.

Phong Linh Đại Trận này có thể tạm thời cấm cố công pháp tu vi của người khác, khiến người bị nhốt ở trong đó đoạn tuyệt thần niệm, không thể truyền âm.

Tức sử tại bên trong đại trận la to, người bên ngoài đều nghe không được.

Quả nhiên Xi Vưu bị nhốt ở bên trong, miệng kịch liệt đóng mở, nhưng mấy người bên ngoài lại không nghe thấy một chút thanh âm nào.

Chuẩn Đề đạo nhân cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn một trái tim treo lơ lửng rốt cục buông xuống!

Chỉ cần khốn trụ Xi Vưu, cả Địa Phủ chỉ cần Thánh Nhân không xuất hiện thì như chốn không người, muốn làm gì đều dễ như trở bàn tay.

Thấy tình hình này, Huyền Đô chỉ lược vi lăng lăng.

Đối với Phong Linh Đại Trận hắn biết rất rõ.

Không có thực lực Thánh Nhân, đừng hòng phá vỡ.

Huyền Đô lạnh lùng nói: "Thái Thượng Thánh Nhân!

Ta hiện tại là người Địa Phủ, sẽ không theo ngươi trở về!

Chớ có lãng phí công phu trên người ta!" Thái Thượng Lão Tử âm trầm mặt nói: "Đây là lời thật lòng của ngươi?" "Đúng!" Huyền Đô kiên định nói.

"Tốt!

Tốt!

Ta đi!" Thái Thượng Lão Tử giận quá hóa cười, trực tiếp hóa thành một trận lưu quang biến mất tại Câu Hồn Ty.

Lưu lại Nguyên Thủy Thiên Tôn cùng những người khác đưa mắt nhìn nhau.

Chờ mọi người đều đi hết, Huyền Đô mới lẩm bẩm: "Sư phụ!

Hi vọng người có thể minh bạch thâm ý của đệ tử!

Nếu Huyền Đô ta hôm nay theo người rời đi, ngày sau Minh Hà phẫn nộ tất sẽ san bằng cả Bát Cảnh Cung!

Vì Nhân Giáo trường tồn, ta không thể không xuất hạ sách này!" Huyền Đô trong lòng rõ ràng như gương sáng.

Thái Thượng Lão Tử cùng Nguyên Thủy Thiên Tôn bốn người cộng lại đều không phải là đối thủ của Minh Hà.

Nếu chọc giận hắn, tất sẽ chiêu đại họa!

Nếu nói đối với Nhân Giáo không có một tia lưu luyến là không thể nào.

Dù sao Thái Thượng Lão Tử cũng là thụ nghiệp ân sư.

Độc tự cảm khái một trận, nhìn Xi Vưu đang giận tím mặt trong đại trận, Huyền Đô lựa chọn coi nhẹ, tiếp đó trực tiếp đi ra ngoài. ...

Đi ra bên ngoài, Thái Thượng Lão Tử y nguyên nộ khí khó tiêu.

"Khởi hữu thử lý!

Ta Thái Thượng hạ mình, tự mình đến thỉnh, hắn đều không chịu trở về!

Vì sao lại bị quỷ mê tâm khiếu như thế!" Thái Thượng Lão Tử phẫn hận nói.

Chuẩn Đề đạo nhân cố làm ra vẻ quan thiết nói: "Sư huynh!

Khả năng Huyền Đô có nỗi khổ tâm a!

Đã sự tình đến mức này, chớ có suy nghĩ nhiều!" Nguyên Thủy Thiên Tôn nheo mắt nói: "Đúng a!

Chuyện quá khứ hãy để nó qua đi!

Đi thôi!

Cùng ta đi tìm đệ tử Xiển Giáo của ta!" Tiếp Dẫn đạo nhân không chút nào nhượng bộ nói: "Trước hết cùng ta đi tìm đệ tử Tây Phương Giáo ta đã!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh nói: "Chớ có tranh biện!

Trước đi tìm đệ tử Xiển Giáo, nếu để những người Địa Phủ kia phát hiện Xi Vưu bị phong tại trong trận, mưu đồ của ta toàn bộ sẽ thất bại!

Đại huynh, việc này thấy thế nào?" Thái Thượng Lão Tử mặc nhiên nói: "Trước đi tìm đệ tử Xiển Giáo đi!" Chuẩn Đề đạo nhân cùng Tiếp Dẫn đạo nhân sắc mặt thiết thanh, nhưng xác thực không có biện pháp nào, chỉ đành đi theo trước tiên tìm đệ tử Xiển Giáo.

Chỗ đệ tử Xiển Giáo ở, Nguyên Thủy Thiên Tôn sớm đã thôi diễn thiên cơ, đại bộ phận đều tại bên trong Luân Chuyển Ty Địa Phủ.

Có một bộ phận nhỏ tán lạc tại các nơi trong Địa Phủ.

Bản thân Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không định đem toàn bộ triệu hồi.

Có thể triệu hồi mấy cái thì hay mấy cái!

Việc này phải đánh nhanh thắng nhanh mới được!

Nếu tha diên lâu, e rằng đêm dài lắm mộng!

Tới một chỗ đất trống âm ám phụ cận Luân Chuyển Ty, Nguyên Thủy Thiên Tôn che giấu thiên cơ.

Cấp tốc truyền âm cho các đệ tử ngày xưa đang ở tại Luân Chuyển Ty tới.

Quảng Thành Tử cùng Nhiên Đăng đạo nhân đã tử vong trong Phong Thần đại kiếp.

Chỉ có Nam Cực Tiên Ông, Vân Trung Tử và Xích Tinh Tử các

loại người đi ra.

Đám đệ tử Xiển Giáo này thấy Nguyên Thủy Thiên Tôn, đảo cũng cực kỳ cung kính khách khí.

“Bái kiến Sư tôn!” Nam Cực Tiên Ông mấy người tề tề đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn chắp tay hành lễ.

“Tốt!

Chương 187

Tốt a!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười đến mở cờ trong bụng, đắc ý dương dương.

Hắn dùng nhãn quang như có như không liếc Thái Thượng Lão Tử, tựa hồ đang im lặng chế giễu.

Thái Thượng Lão Tử hoàn toàn không bị lay động, mắt lạnh nhìn tất cả.

"Không biết Sư tôn giá lâm nơi đây, là vì chuyện gì?" Thái Ất Chân Nhân cung kính nói.

"Sư tôn, không ngờ hôm nay cư nhiên tại Địa Phủ kiến ngài thân lâm, chúng ta tưởng thật thụ sủng nhược kinh a!" Xích Tinh Tử cười nói.

Nguyên Thủy Thiên Tôn tâm tình đại hảo.

Ổn rồi!

Cảm giác lần này đến, tuyệt đối có thể mang vài người về Ngọc Hư Cung.

Nguyên Thủy Thiên Tôn uy nghiêm nói: "Vi sư lần này tới đây!

Đương nhiên là ôm mục đích trọng yếu!

Vi sư quyết định mang các ngươi về Ngọc Hư Cung, cùng vi sư trở về đi!" Lời này vừa nói ra, mấy cái đệ tử Xiển Giáo người nào người nấy câm như hến, dọa đến sắc mặt trắng bệch, hoảng mang lui lại.

Nguyên Thủy Thiên Tôn trừng lớn nhãn tình ngây ngẩn cả người.

Thanh Hư Đạo Đức Chân Quân xua tay kinh khủng nói: "Không

được!

Ta không về Xiển Giáo!" Cụ Lưu Tôn hoảng sợ nói: "Sư phụ!

Việc này đừng nhắc lại, ta sẽ không rời khỏi Địa Phủ!" "Đúng a!

Ta tuyệt sẽ không phản bội Thánh Chủ!" "Không dám phản bội Thánh Chủ, Sư phụ trở về đi!" ...

Hoàng Long Chân Nhân cùng những người khác sợ như sợ hổ lang, đem đầu lắc như cái trống bỏi, vội vàng đối với Nguyên Thủy Thiên Tôn cự tuyệt.

Nói đùa!

Bây giờ Xiển Giáo làm sao so được với năm đó!

Ngay cả Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng là ốc còn không mang nổi mình ốc!

Về Xiển Giáo làm cái gì?

Muốn tài nguyên không có tài nguyên, muốn chỗ tốt không có chỗ tốt!

Không bằng lưu lại Địa Phủ đi theo Minh Hà đang như mặt trời ban trưa mà lăn lộn!

Làm tốt, không chừng còn có thể hoạch đắc Minh Hà thưởng thức.

Ngày sau dưới sự giúp đỡ của hắn có khả năng bước vào cảnh giới Thánh Nhân kia!

Nguyên Thủy Thiên Tôn nộ rồi!

Đen mặt lớn tiếng gầm thét nói: "Nghiệt súc!

Toàn bộ đều là nghiệt súc!

Vì sao lại nhận giặc làm cha!

Thật tức chết ta rồi!" "Đã một lòng muốn làm chó săn môn hạ

Minh Hà, vậy Nguyên Thủy ta hôm nay quyết định vì Xiển Giáo thanh lý môn hộ!" Nguyên Thủy Thiên Tôn lớn tiếng gầm thét xong, toàn thân thánh uy cổ động, uy áp cửu thiên thập địa.

Những đệ tử Xiển Giáo kia chịu không nổi áp lực này, nhao nhao bị áp bách quỳ rạp trên đất, mồ hôi đầm đìa, hoảng sợ không thôi.

Đột nhiên, cả không gian Địa Phủ kích động không thôi, tiếng gào thét bên tai không dứt.

Thái Thượng Lão Tử nhíu mày nói: "Không ổn!

Khí tức của Hậu Thổ Nương Nương và Hỗn Nguyên Lão Tổ!

Bọn họ sắp đến rồi!

Mau chóng rời đi!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vốn định tru sát đệ tử lập tức thu tay lại, mắt cũng không nháy nói: "Vậy chúng ta mau chóng độn đi thôi!" Chuẩn Đề đạo nhân gấp dậm chân nói: "Nhưng ta cùng sư huynh còn chưa gặp đệ tử Tây Phương Giáo ta a!

Không công bằng!" Nguyên Thủy Thiên Tôn cười lạnh vài tiếng, trực tiếp xé rách hư không, là người đầu tiên độn đào đi mất!

Công bằng?

Thật buồn cười đến cực điểm!

Nếu bị mấy Thánh Chủ Địa Phủ liên thủ bắt lấy, cổ kế không đại xuất huyết một lần thì đừng hòng thoát khỏi nơi này.

Thái Thượng Lão Tử than thở nói: "Ai!

Sự tình đã như thế này, các ngươi tự giải quyết cho tốt đi!" Nói xong cũng hóa thành một đoàn hồng quang, độn ly nơi này.

Tiếp Dẫn đạo nhân bất đắc dĩ nói: "Sư đệ, mau chóng rời đi thôi!

Địa Phủ người đông thế mạnh, chúng ta hoàn toàn không phải đối

thủ!

Chuyện tiếp hồi đệ tử để sau này lại mưu tính a!" Chuẩn Đề đạo nhân mặc dù có vạn bàn không cam tâm, cũng chỉ đành vội vàng chật vật đi theo Tiếp Dẫn cùng nhau đào ly nơi đây.

Không bao lâu, mấy Thánh Nhân như Hậu Thổ Nương Nương, Hỗn Nguyên Lão Tổ đã tới nơi này.

Biết Thái Thượng Lão Tử đã độn ly, bọn họ mới đi Câu Hồn Ty thiên điện.

Tại nơi đó hủy đi trận pháp Thái Thượng Lão Tử thiết hạ, cứu ra Xi Vưu đang bị nhốt bên trong.

"Xảy ra chuyện gì?" Hậu Thổ Nương Nương hỏi.

Xi Vưu đem chuyện Thái Thượng Lão Tử lôi kéo Huyền Đô, muốn đem Huyền Đô mang về Bát Cảnh Cung như thế nào kể lại một lần.

Mọi người lúc này mới minh bạch mục đích chân thực của bọn Thái Thượng Lão Tử!

Nguyên lai đổi lấy thi thể Hỗn Độn Ma Thần là giả!

Lôi kéo mang về đệ tử môn hạ ngày xưa mới là ý đồ chân thực!

Thông Thiên Giáo Chủ bỉ di nói: "Mấy người bọn hắn vẫn là cái đức hạnh cũ!

Vô sỉ đến cực điểm!

Thừa dịp Thánh Chủ tiến về Hỗn Độn thâm xử, liền vô khổng bất nhập đến Địa Phủ ta làm những chuyện cẩu đương (bẩn thỉu) khiến người ta khinh thường!" Hậu Thổ Nương Nương nhíu mày nói: "Hữu lao các vị Thánh Nhân đi các nơi trong Địa Phủ tham tra một phen, nhìn xem Thái Thượng bọn hắn có mang đi đệ tử nào hay phá hoại gì

không!" Hỗn Nguyên Lão Tổ và Thời Thần đạo nhân gật gật đầu, bắt đầu bay đi các nơi trong Địa Phủ tham tra.

Ước chừng qua mấy canh giờ, mấy người nhân viên thần chức Địa Phủ tham tra hoàn tất, cũng không có phát hiện bất kỳ vấn đề gì.

"Nương Nương!

Chúng ta đều dựa theo phân phó, tứ xứ tra tham, cũng không có bất kỳ dị thường nào!" Hậu Thổ Nương Nương u u nói: "Vậy có mang đi giáo phái đệ tử nào không?" "Không có!" Hậu Thổ Nương Nương gật gật đầu, lâm vào trầm mặc.

Không có xảy ra sơ suất là tốt rồi!

Việc này chờ Minh Hà trở về rồi hãy nói! ...

Hỗn Độn thâm xử, động phủ Ma Viên.

Vừa mới bước vào, Minh Hà cảm giác có chút không thích hợp.

Nhưng cụ thể không thích hợp ở chỗ nào thì cũng không nói lên được.

Minh Hà không có nghĩ nhiều, trực tiếp dựa theo lộ tuyến lần trước xuyên qua động phủ Ma Viên đen như mực, đến phương vị tháp đen khổng lồ.

Tòa tháp đen này cho dù trải qua nhiều lần đánh nhau lần trước, hiện tại nhìn y nguyên kiên nhược bàn thạch.

Từ bên ngoài nhìn vào, tháp đen chỉ có vài chục trượng cao mà thôi.

Nhưng nếu như đi vào, sẽ phát hiện bên trong là một không gian cự đại.

Như cùng 'nạp tu di vu giới tử" (thu cả ngọn núi vào hạt cải), bên trong có không gian rộng lớn vô ngân.

Đi vào tháp đen, một đường đến tầng thứ ba, Minh Hà đều không có phát hiện bất kỳ vấn đề gì.

Hắn cho là vừa rồi mình suy nghĩ nhiều, sinh ra ảo giác mà thôi.

Mãi đến trước quang mạc trận pháp truyền tống của tầng ba và tầng bốn, hắn mới có một phát hiện trọng đại.

Chương 188

Đứng tại trước quang mạc trận pháp truyền tống cư nhiên nghe không được bất kỳ tiếng Hỗn Độn Ma Thần gào thét nào!

Minh Hà nhớ rất rõ ràng, lần trước hắn từng đứng ở chỗ này, nghe được bên trong tầng thứ tư của tháp đen có tiếng gầm thét bạo lệ.

Vì bài trừ nguy hiểm, Minh Hà lúc ấy uy hiếp Hồng Quân cùng Dương Mi đạo nhân hai người đi đầu thám thính, kết quả hai người ở bên trong gặp Hỗn Độn Ma Thần.

Nếu không phải Minh Hà kịp thời xuất thủ cứu giúp, Hồng Quân cùng Dương Mi hai người lúc ấy đã bị Hỗn Độn Ma Thần tru sát.

Bây giờ tiếng gầm thét của Hỗn Độn Ma Thần cư nhiên toàn bộ đều nghe không được.

Vì sao?

Chẳng lẽ Minh Hà đi nhầm chỗ, không phải tháp đen trong động phủ Ma Viên lúc đầu?

Hay là Hỗn Độn Ma Thần bên trong xảy ra sự tình phỉ di sở tư nào đó, toàn bộ đều chết hết?

Không hiểu rõ, Minh Hà đương tức xuyên việt trận pháp truyền tống, muốn nhìn xem đến tột cùng là chuyện gì xảy ra.

Giống như lần trước, trận pháp truyền tống này là truyền tống ngẫu nhiên.

Cả tầng bốn tháp đen bị chia làm rất nhiều tiểu không gian.

Người sẽ bị ngẫu nhiên truyền tống đến một cái tiểu không gian có Hỗn Độn Ma Thần thủ hộ.

Chỉ là điều làm cho Minh Hà cảm thấy kinh ngạc chính là, lần này truyền tống đến một cái tiểu không gian, cư nhiên không có một vật gì!

Minh Hà nhíu mày quét mắt nhìn một chút.

Phát hiện nơi này cũng không phải là địa phương lần trước săn giết Hỗn Độn Ma Thần.

Nơi này vốn dĩ phải giam giữ Hỗn Độn Ma Thần mới đúng.

Bây giờ Hỗn Độn Ma Thần lại không thấy tung tích, rốt cuộc đã đi đâu cả rồi?

Minh Hà không do dự, hữu quyền như gió, hướng về phía vách tường không gian vô hình trước mặt trọng trọng oanh kích tới.

"Oanh long long!" Trong nháy mắt, vô thượng vĩ lực toái thiên liệt địa phún bạc ra, cả thương khung đều bị quyền đầu to lớn vô cùng kia của Minh Hà oanh kích ra một cái lỗ hổng lớn.

Minh Hà xuyên qua lỗ hổng vách tường không gian, đến một chỗ không gian khác.

Nơi này cùng tình hình vừa rồi nhìn thấy không có gì khác biệt.

Đồng dạng cũng không phải địa phương Minh Hà từng săn giết Hỗn Độn Ma Thần.

Trống rỗng, xám xịt, không gian yên tĩnh như chết.

Minh Hà trừng lớn mắt!

Thật kỳ quái!

Những Hỗn Độn Ma Thần này đều đi nơi nào rồi?

Không tin tà, Minh Hà tiếp tục luân chuyển quyền đầu, dùng vĩ lực áp cái vạn cổ, cử thế vô song oanh khai vài cái bích luỹ không gian

khác.

Đi qua mấy cái không gian kia quét mắt một phen xong, Minh Hà triệt để mộng bức.

Cư nhiên không có phát hiện một thi thể Hỗn Độn Ma Thần nào!

Hiện tại Minh Hà dám khẳng định, những Hỗn Độn Ma Thần này tuyệt đối không phải bỏ trốn!

Lấy thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh của những Hỗn Độn Ma Thần kia, ngay cả bích luỹ không gian nơi ở đều phá hoại không được, làm sao mà độn đào?

Trước mắt chỉ có khả năng, những Hỗn Độn Ma Thần kia toàn bộ bị nhân vật thần bí nào đó bắt đi!

Sự tình rất đơn giản, đã Minh Hà có thể tìm được nơi này, vậy người khác cũng đồng dạng có khả năng tìm được nơi này!

Thi thể Hỗn Độn Ma Thần đối với sinh linh cả Hỗn Độn đều là bảo vật không thể cầu.

Rốt cuộc là ai đem Hỗn Độn Ma Thần bên trong bắt đi hết rồi?

Nghĩ hồi lâu, Minh Hà cảm thấy chỉ có một cái khả năng.

Là những Hỗn Độn Ma Thần ở Hỗn Độn thâm xử làm!

Ngay cả Hồng Quân cùng Dương Mi đều sẽ trộm đi săn giết đồng loại.

Hiện tại Hỗn Độn Ma Thần trong tháp đen biến thành thứ hào vô lý trí, chỉ biết giết chóc.

Vậy những Hỗn Độn Ma Thần từ Hỗn Độn thâm xử đến giết, tuyệt đối sẽ không nương tay!

Minh Hà bất đắc dĩ cười khổ một phen.

Xem ra chuyến này nhất định phải tay không mà về!

Môn nhân Địa Phủ không ai không phán vọng đoạt được thi thể Hỗn Độn Ma Thần.

Lần này xa vọng toàn bộ ngâm nước nóng rồi!

Bất quá cũng là chuyện không có biện pháp.

Đến lúc đó cứ tình thực cáo tri bọn hắn vậy!

Đã tầng bốn không có Hỗn Độn Ma Thần, hắn cũng không ở chỗ này dừng lại thêm.

Xuyên qua tầng bốn tháp đen cự đại, đi thẳng đến tầng năm.

Trong này đảo cùng tình hình lúc Minh Hà rời đi lần trước không sai biệt lắm, nơi nơi đều là một mảnh tình hình hỗn độn.

Trong không khí y nguyên di mạn khí tức huyết tinh, thật lâu đều chưa từng tán đi.

Tới địa phương La Hầu thân vẫn, Minh Hà tế xuất Tụ Linh Trản.

Hắn muốn ở chỗ này dùng Tụ Linh Trản hấp thụ một tia tàn hồn của La Hầu, sau đó đem La Hầu phục sinh.

Tụ Linh Trản ở trong không trung bỗng nhiên biến thành to lớn trăm vạn trượng, bên trên diễn hóa ra một cái Sinh Mệnh Chi Luân kim quang vạn trượng.

Sinh Mệnh Chi Luân kim hoàng xán lạn huy sái ra vạn thiên quang điểm, như cam lâm hạ lạc (mưa rào rơi xuống), lả tả rơi vào mỗi một góc.

Không bao lâu, tại cách Minh Hà không xa có ba cái tàn hồn tinh tinh điểm điểm từ trong hư vô trùng sinh.

Đột nhiên, bên trong Tụ Linh Trản kinh hiện ra lực hấp dẫn mãnh

liệt, dẫn dắt ba cái tinh tinh điểm điểm kia, muốn đem bọn nó thôn phệ vào trong.

Chuyện gì xảy ra?

Minh Hà kinh dị không thôi.

Sao lại nhiều thêm hai cái tàn hồn?

Tào?

Không phải là đem tàn hồn của Hồng Quân và Dương Mi đã thân tử đạo tiêu cũng diễn hóa ra luôn rồi chứ?

Minh Hà sắc mặt đại biến, lập tức thu hồi Tụ Linh Trản.

Ba cái tinh tinh điểm điểm như huỳnh quang kia vẫn như cũ vô ý thức phiêu đãng trong hư không.

Đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Nghĩ hồi lâu cũng không nắm được yếu lĩnh, Minh Hà đành phải đem Đạo Vận Tỏa lấy ra.

Đạo Vận Tỏa này nãy là Hỗn Độn Linh Bảo.

Có thể thôi trắc quá khứ vị lai, có thể đo lường vận mệnh cát hung.

Minh Hà cầm Đạo Vận Tỏa thôi trắc một phen, mới minh bạch là chuyện gì xảy ra!

Nguyên lai hai luồng tàn hồn dư ra kia chính là Hồng Quân cùng Dương Mi.

Chỉ vì cái Tụ Linh Trản này cũng không thể tự chủ lựa chọn đối tượng muốn phục sinh.

Nếu Tụ Linh Trản một khi sử dụng, sẽ tự động đem tất cả tàn hồn sinh linh tử vong tại địa phương nào đó diễn hóa ra, sau đó phục sinh

thành công.

Bất quá cũng không phải là không có biện pháp giải quyết.

Biện pháp giải quyết là thời điểm diễn hóa ra tàn hồn, nếu như không muốn phục sinh đối tượng nào đó, chỉ cần đem tàn hồn chôn vùi là được!

Chương 189

Vốn Minh Hà chuẩn bị trực tiếp xuất thủ trấn sát tàn hồn Hồng Quân cùng Dương Mi.

Nhưng vì để ổn thỏa, hắn dùng Đạo Vận Tỏa thôi trắc một phen.

Kết quả Minh Hà lại có một phát hiện kinh thiên.

Hắn phát hiện nếu thả bọn họ rời đi, Minh Hà mới có cơ hội đắc được Vô Bí Phong!

Bởi vì nếu mặc cho tàn hồn Hồng Quân và Dương Mi quay về, hai người chỉ có con đường đào vong đến Hỗn Độn thâm xử, hội hợp cùng bọn người Cuồng Phệ Ma Thần!

Hiện tại Vô Bí Phong đang ở trên người Cuồng Phệ Ma Thần!

Minh Hà nhớ kỹ Ma Viên từng nói cho hắn biết.

Tích nhật Linh Mộc đạo nhân, Ngũ Hành đạo nhân cùng bọn người Cuồng Phệ Ma Thần đi tới Hỗn Độn thâm xử từng mời Hồng Quân và Dương Mi.

Bất quá lúc ấy Hồng Quân cùng Dương Mi không có đi.

Bây giờ, tàn hồn Hồng Quân cùng Dương Mi phục sinh, đoạn nhiên không dám bước vào đại địa Hồng Hoang.

Trước mắt chỉ có một nơi có thể đi.

Đó là đi Hỗn Độn thâm xử đầu nhập vào đám người Linh Mộc đạo nhân.

Không bằng tạm thả bọn hắn rời đi, lấy hai người làm mồi nhử tìm ra vị trí của Cuồng Phệ Ma Thần tại Hỗn Độn thâm xử.

Như vậy mới có thể đoạt được Vô Bí Phong!

Hiện tại Hồng Quân cùng Dương Mi hai người bất quá là trạng thái tàn hồn, cho dù tìm được bọn người Cuồng Phệ Ma Thần khôi phục nhục thân, cũng bất quá là cảnh giới Chuẩn Thánh mà thôi!

Cùng lắm thì ngày sau tìm được Vô Bí Phong, lại đem Hồng Quân cùng Dương Mi tru sát là được!

Ngoài ra, cũng có thể bằng vào Hồng Quân cùng Dương Mi tìm ra vị trí của các Hỗn Độn Ma Thần khác trong Hỗn Độn.

Đến lúc đó nhất nhất đem bọn nó chém giết, hấp thu Pháp Tắc Chi Lực!

Những Hỗn Độn Ma Thần này đều là Ma Thần tích nhật tránh thoát đại kiếp Bàn Cổ khai thiên.

Chỉ có hấp thu Pháp Tắc Chi Lực, mới có thể làm cho pháp tắc của Minh Hà hoàn bị, như vậy mới có thể tốt hơn xung kích Hỗn Nguyên Cực Đạo Cảnh!

Ngay tại lúc suy nghĩ miên man, ba cái tàn hồn tinh tinh điểm điểm trong hư không lại phát sinh biến hóa.

Chỉ thấy hai cái tàn hồn hướng về phương xa nhanh chóng độn ly, phía sau có một cái tàn hồn cùng truy bất xá.

Minh Hà lập tức minh bạch.

Không cần nói, hiện tại ba cái tàn hồn đã khôi phục thần chí.

Phía trước hai cái tàn hồn điên cuồng đào độn là Hồng Quân cùng Dương Mi.

Tàn hồn phía sau cùng truy bất xá nhất định là La Hầu.

La Hầu cùng hai người bọn họ có thâm cừu đại hận, cho dù hiện tại đều là trạng thái tàn hồn, La Hầu y nguyên sẽ không buông tha.

Minh Hà lăng không nhất điểm, đem hai đạo cấm chế đánh vào

trong tàn hồn Hồng Quân cùng Dương Mi.

Có hai cái cấm chế này tại, vô luận Hồng Quân cùng Dương Mi đi tới bất kỳ nơi nào trong Hỗn Độn, Minh Hà đều có thể ngay lập tức biết được phương vị của bọn hắn.

Minh Hà tùy tay vung lên, một cỗ sức mạnh bàng bạc vô cùng đánh vào hư không trước mặt La Hầu.

Đốn thời trước mặt La Hầu dựng lên một đạo bích luỹ không gian vô hình.

Mặc cho tàn hồn La Hầu hoành trùng trực chàng như thế nào, đều không tiến lên được một chút.

Ống tay áo lớn vung lên, Tụ Linh Trản một lần nữa hóa thành kích thước như ngọn núi vạn quân, một cỗ lực hấp dẫn hạo nhiên vô song tấn mãnh hướng về phía tàn hồn La Hầu dũng mãnh lao tới.

Tàn hồn La Hầu giống như liễu nhứ (bông liễu), trong nháy mắt bị lạp xả (kéo) vào bên trong Tụ Linh Trản.

Không bao lâu, trong Tụ Linh Trản vang lên một trận tiếng gào thét không cam lòng.

"Đây là địa phương nào?

Mau chóng thả ta ra ngoài!" "Hồng Quân, La Hầu, có phải là thủ đoạn của hai kẻ vô sỉ các ngươi không?" Xem ra hẳn là phục sinh thành công rồi a?

Đều bắt đầu mắng mắng liệt liệt, la to rồi.

Hẳn là không có vấn đề gì!

Nghĩ vậy, Minh Hà tâm niệm vừa động, Tụ Linh Trản to lớn trăm vạn trượng đột nhiên phiên chuyển!

Đem La Hầu phao ra!

Vừa mới rơi xuống đất, La Hầu nhìn thấy Minh Hà thì kinh ngốc.

"Thánh Chủ!

Vì sao ta lại ở chỗ này?" La Hầu kinh ngạc nói.

Minh Hà nhíu mày nói: "Đơn giản thôi, ta ngẫu nhiên chi gian đi qua Thời Gian Trường Hà loạn lưu đến nơi này của động phủ Ma Viên.

Sau đó gặp được Bàn Cổ khai thiên trước đó cùng với Hồng Quân, Dương Mi.

Về sau tại nơi này, ngươi bị Hồng Quân cùng Dương Mi hai người tru sát!

Tiếp đó vị trí của ngươi mạc danh kỳ danh từ trong Địa Phủ biến mất!

Ta cũng là mang theo vô thượng dị bảo mới đem ngươi phục sinh!

Nếu không, ngày sau cả Hỗn Độn sẽ không bao giờ còn cá nhân La Hầu này nữa!" La Hầu do vừa mới phục sinh, mộng mộng đổng đổng, ký ức không có hoàn toàn khôi phục.

Được Minh Hà nhắc nhở, trong não hải La Hầu như điện quang hỏa thạch lướt qua rất nhiều mảnh vỡ ký ức.

Sắc mặt hắn lúc đỏ lúc trắng, ký ức cũng đang chậm rãi dung hợp và gọi về.

Sau một hồi lâu, Minh Hà rốt cục minh bạch hết thảy!

La Hầu đối với Minh Hà cúi đầu thật sâu nói: "Tạ Thánh Chủ không quản gian hiểm đến nơi này cứu ta!

Đại ân đại đức bực này, La Hầu ta tất sẽ vĩnh thế ghi nhớ!" Minh Hà xua xua tay, đạm nhiên nói: "Tạ thì không cần!

Ngươi là nhân viên thần chức Địa Phủ ta, Bản tọa há có lý nào không cứu!" La Hầu hồ nghi nói: "Thánh Chủ, ta nhớ ra rồi!

Vừa rồi thời điểm ta ở trạng thái tàn hồn, nhìn thấy tàn hồn Hồng Quân cùng Dương Mi hai người dục muốn đào độn, ta chuẩn bị đi truy sát, vì sao Thánh Chủ lại ngăn trở ta?" Minh Hà không tức giận nói: "Hai người kia là quân cờ của ta, ta cố ý muốn phóng nhiệm bọn hắn rời đi!" "Quân cờ?" La Hầu hỏi ngược lại.

Minh Hà gật gật đầu: "Ta để cho bọn hắn đi tới Hỗn Độn thâm xử, tìm kiếm vị trí của các Ma Thần khác!

Bởi vì có một kiện bảo vật đang ở trên người một Hỗn Độn Ma Thần tại Hỗn Độn thâm xử!

Hồng Quân cùng Dương Mi bất quá là mồi nhử Bản tọa phóng xuất mà thôi!" La Hầu xấu hổ cười hai tiếng, gãi gãi đầu nói: "Thánh Chủ!

Thực sự xin lỗi a!

Ta không biết mưu kế kia, suýt chút nữa làm hỏng chuyện tốt của ngài!" Minh Hà nheo mắt nói: "Không sao!

Lúc ấy ngươi bất quá là trạng thái tàn hồn, lại tru sát không được Hồng Quân cùng Dương Mi hai người!

Lại làm sao có thể phá hoại kế hoạch của ta chứ!" "Vậy thì tốt!" La Hầu đắp lên bộ mặt tươi cười nói.

"Đúng rồi Thánh Chủ, sau khi ta tại tháp đen tầng bốn năm tao ngộ độc thủ của hai lão tặc Hồng Quân và Dương Mi, lại xảy ra chuyện gì?

Thánh Chủ không có tao ngộ nguy cơ chứ?" La Hầu một mặt quan thiết hỏi.

Minh Hà ha ha cười nói: “Bản tọa đương nhiên bình yên vô sự!

Tại sau khi ngươi chết, Bản tọa dưới cơn phẫn nộ, đem Hồng Quân cùng Dương Mi hai người đánh cho đạo thể băng liệt, sắp hồn phi phách tán.

Ai biết được lại xuất hiện Hỗn Độn Ma Viên!

Hồng Quân cùng Dương Mi hai kẻ tiểu nhân này đoạt bảo sốt ruột, không tiếc nịnh nọt Ma Viên, về sau lại bị Ma Viên ngay tại chỗ tru sát!” “A?

Vì sao lại như vậy?” La Hầu trừng lớn mắt.

Minh Hà đem sự tình phát triển về sau một năm một mười giảng cho La Hầu nghe.

Chương 190

La Hầu mới minh bạch tiền nhân hậu quả sự tình.

Hắn bắt đầu đối với thực lực Minh Hà kính phục không thôi!

“Được rồi!

Sự tình cũng biết không sai biệt lắm!

Hiện tại ngươi vừa mới phục sinh, tu vi cùng cảnh giới không ổn định!

Tại đây hảo sinh củng cố một phen cảnh giới và tu vi, chờ khôi phục không sai biệt lắm ta lại mang ngươi về Hồng Hoang!” Minh Hà khí định thần nhàn nói.

La Hầu bĩu môi nói: “Thánh Chủ!

Ta không sao, không bằng ta hiện tại trở về đi!” Minh Hà nhún vai nói: “Thôi đi!

Chờ một chút ta phải đi qua Thời Gian Trường Hà loạn lưu!

Lấy trạng thái hiện tại của ngươi, Bản tọa nhưng không có nắm chắc đem ngươi an toàn đưa ra ngoài!” “Được rồi!

Vậy ta trước hảo hảo củng cố một phen rồi hãy rời đi!” Nói xong, La Hầu liền hai mắt khép hờ, bắt đầu bế quan đả tọa.

Minh Hà không làm thêm quấy rầy, tự mình tại tháp đen du đãng, tìm kiếm nhìn xem có hay không bảo bối tán lạc.

Cũng không biết tìm bao lâu, tự nhiên không thu hoạch được gì. 【 Đinh!

Thành công phục sinh La Hầu, hoạch đắc một lần cơ hội câu thông Hỗn Độn, có thể lại một lần nữa dẫn nhập thần hồn cường đại!

】Thanh âm u u của hệ thống đột nhiên vang lên.

Tại không gian tịch liêu trầm muộn, dọa Minh Hà giật nảy mình.

Bất quá rất nhanh, hắn trầm hạ tâm thần.

Cư nhiên lại hoạch đắc một lần cơ hội câu thông Hỗn Độn.

Đây chính là chuyện tốt bằng trời a!

Cơ hội tốt như vậy Minh Hà đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Chỉ có vì Địa Phủ chiêu lai đại năng càng nhiều, Địa Phủ mới có thể càng củng cố, Minh Hà ngày sau có thể đạt được chỗ tốt cũng càng nhiều.

Minh Hà bắt đầu không kịp chờ đợi dùng cơ hội này của hệ thống tìm kiếm thần hồn trong Hỗn Độn.

Hắn lập tức không do dự, phân hóa ra một tia thần hồn, vượt qua Thời Gian Trường Hà loạn lưu, tiến vào trong Hỗn Độn quảng mậu vô ngân tìm kiếm thần hồn cường hãn.

Mấy trăm năm thời gian thoáng một cái đã qua, Minh Hà phát hiện một cái thần hồn thực lực không tệ, dùng thần niệm chậm rãi dẫn dắt nó đến trước mặt.

Người này mặc một thân đế bào màu đen, bên trên tuyên khắc đồ án Tam Túc Kim Ô điêu kim, trên đầu mang miện lưu.

Người này một mặt kiệt ngạo bất tuần, thần tình sái thoát bất kham nhìn chằm chằm Minh Hà.

Không bao lâu, trong mắt người này khôi phục thanh minh chi sắc, kinh ngạc nói: “Nơi này là nơi nào?

Hồng mao tiểu tử, ngươi là người phương nào?

Tê...

Chẳng lẽ ngươi là Minh Hà?" Minh Hà trên mặt lộ ra một tia thần tình cổ quái.

Cư nhiên đem thần hồn Đế Tuấn dẫn ra ngoài!

Thản bạch mà nói, thần hồn dẫn dắt ra lần này Minh Hà không hài lòng!

Đế Tuấn bất quá là cảnh giới Chuẩn Thánh mà thôi, bây giờ Địa Phủ thế nhưng là Thánh Nhân đi đầy đất.

Một cái nho nhỏ Đế Tuấn đi vào hoàn toàn không đủ nhìn.

Cũng không thể cấp Địa Phủ chỉnh thể thực lực mang đến bất kỳ đề thăng thực chất tính nào.

Tái giả Đế Tuấn kẻ này nhất quán kiệt ngạo bất tuần, tại Yêu Tộc Thiên Đình làm Yêu Vương quen rồi.

Muốn thuần phục hắn, để hắn tử tâm tháp địa đi theo Minh Hà e rằng phải lãng phí không ít thời gian!

Minh Hà hiện tại nhưng không có nhiều thời gian như vậy đi điều giáo Đế Tuấn!

Yêu Tộc cùng Vu Tộc có cừu hận thao thiên!

Tuy rằng trước mắt, Hậu Thổ Nương Nương cùng bọn người Vu Tộc như Đế Giang đã đối với Đông Hoàng Thái Nhất buông xuống ý niệm cừu hận.

Nhưng có một số việc khó có thể thay đổi.

Nếu đem Đế Tuấn mang về Địa Phủ, khó tránh khỏi sẽ cùng người Vu Tộc phát sinh ma sát.

Như vậy bất lợi cho Địa Phủ phồn vinh lâu dài và trường trị cửu an.

Kỳ thật Minh Hà không chào đón Đế Tuấn còn có một nguyên nhân trọng yếu.

Đó là trong tay Đế Tuấn không có bảo bối ra hồn!

Năm đó ở trong Hỗn Độn tìm kiếm thần hồn La Hầu, đem hắn phục sinh xong, được Thí Thần Thương và Thập Nhị Phẩm Diệt Thế Hắc Liên.

Phục sinh Đông Hoàng Thái Nhất thời điểm nhưng là được Tiên Thiên Chí Bảo Hỗn Độn Chung.

Nếu như phục sinh Đế Tuấn có thể được bảo bối ra hồn sao?

Tích nhật Đế Tuấn cũng không thiếu bảo bối tốt, đáng tiếc cuối cùng đều tiện nghi người khác.

Đế Tuấn năm đó đồ sát ức vạn vạn Nhân Tộc luyện chế công đức linh bảo Đồ Vu Kiếm.

Tại sau khi hắn thân vẫn, bị Thái Thượng Lão Tử ban cho Hiên Viên Hoàng Đế, về sau đổi tên là Hiên Viên Kiếm, thành thánh khí Nhân Tộc.

Đế Tuấn còn có Chu Thiên Tinh Đấu Kỳ, có thể dùng nó bố hạ Chu Thiên Tinh Đấu Đại Trận.

Đáng tiếc theo Đế Tuấn thân vẫn, bị Hạo Thiên nhặt được của hời, đem nó chiếm làm của riêng.

Còn có cực phẩm Tiên Thiên Linh Bảo Hà Đồ Lạc Thư, vốn là Đế Tuấn sở hữu.

Về sau tại vĩ thanh Vu Yêu đại chiến, Côn Bằng tư tự khỏa hiệp Hà Đồ Lạc Thư lẩn trốn.

Dẫn đến Yêu Tộc đại bại, cuối cùng Vu Yêu lưỡng tộc ngọc đá cùng vỡ.

Đạt được Hà Đồ Lạc Thư xong Côn Bằng tự biết đồ vật này là khoai lang bỏng tay.

Vu là tặng cho Nữ Oa Nương Nương coi như đầu danh trạng.

Về sau Nữ Oa Nương Nương cấp Hà Đồ Lạc Thư này cho ca ca Phục Hy.

Đương nhiên, Đế Tuấn cũng không phải hiện tại không có bất kỳ pháp bảo nào tại thân.

Nếu như Minh Hà không có nhớ lầm, trên người hắn hẳn là có một cái pháp bảo tên là Thái Dương Thần Luân.

Chỉ là cái Thái Dương Thần Luân này bất quá kham kham là hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo mà thôi.

Minh Hà căn bản không để vào mắt!

Bây giờ trong tay Minh Hà đan đan Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo đều có vài kiện!

Lại làm sao sẽ để ý hạ phẩm Tiên Thiên Linh Bảo trong tay Đế Tuấn chứ!

Cho nên không bàn nữa!

Đế Tuấn kẻ này không thể giữ!

Không có do dự, Minh Hà tùy thủ phất phất.

Thần hồn trạng thái Đế Tuấn chậm rãi hướng về phía Hỗn Độn thâm xử lui lại.

Đế Tuấn đại hãi không thôi, bất chấp tất cả quát to: "Minh Hà đạo hữu!

Chờ một chút..." Minh Hà mắt lạnh đối đãi, hoàn toàn không bị lay động.

Chương 191

Đế Tuấn gấp đến độ la to nói: "Minh Hà đạo hữu!

Lưu lại ta!

Tất cả đều dễ nói!

Nếu ta có thể phục sinh, ta nguyện ý đem vị trí Yêu Tộc Chi Vương chắp tay nhường cho..." Minh Hà không khỏi bật cười!

Đều lúc nào rồi, còn làm đại mộng Yêu Tộc Chi Vương đâu?

Bây giờ Yêu Tộc Thiên Đình sớm đã không phục tồn tại!

Cả Yêu Tộc Thiên Đình đều bị Hạo Thiên Thiên Đình thay thế!

Lại nói, cho dù có Yêu Tộc Thiên Đình tồn tại thì như thế nào?

Bây giờ Minh Hà thế nhưng là Địa Phủ Chi Chủ, Hồng Hoang Vạn Linh Thánh Chủ!

Luận quyền thế, so với Yêu Tộc Thiên Đình dĩ vãng huyên hách không biết gấp bao nhiêu vạn lần!

Tiếng bạo quát của Đế Tuấn cự ly Minh Hà càng ngày càng xa.

Rốt cục, thần hồn Đế Tuấn bị Hỗn Độn đen như mực triệt để dìm ngập cùng thôn phệ.

Minh Hà móc móc lỗ tai, cười khổ một tiếng.

Rốt cục đi rồi a!

Khó được có thể thanh tịnh một hồi.

Nghĩ xong, Minh Hà lại lần nữa phân hóa ra một tia thần hồn, đi sâu vào thế giới Hỗn Độn, bắt đầu sưu tầm thần hồn.

Lần này cư nhiên chỉ tìm kiếm vài chục năm thời gian, Minh Hà đã

tìm được một cái thần hồn.

Dùng vĩ lực hãn nhiên vô song đem cái thần hồn kia câu đến trước mặt.

Sau khi thấy rõ, Minh Hà kinh ngốc.

Một mạt thiên ảnh màu lam thốt nhiên xuất hiện tại trước mặt Minh Hà.

Đó là một mỹ nhân hương tai như tuyết (má thơm như tuyết), băng cơ ngọc phu, a na thoát tục.

Song hoàn vọng tiên kế (kiểu tóc búi hai bên) cao vủng, váy khinh sa mỏng manh màu lam nhạt bó sát người vừa vặn câu lặc ra thân tư mê người kia.

Thất diệp hà hoa thanh ngọc lý (giày ngọc xanh hoa sen bảy cánh) nhẹ nhàng di động, đến trước mặt Minh Hà.

Nhất thời gian, bốn mắt nhìn nhau, trong hư không di mạn hương vị mạc danh.

Minh Hà mắt choáng váng!

Cư nhiên tìm ra được thần hồn của Hi Hòa!

Quả thực không thể tin được!

Minh Hà lần thứ nhất từ trong thế giới Hỗn Độn sưu tầm được thần hồn nữ tử!

Minh Hà đang thắc mắc tại sao mấy chục năm mới tìm được thần hồn từ trong thế giới Hỗn Độn.

Sau khi gặp Hi Hòa, Minh Hà đã hiểu ra nguyên do.

Năm đó thời đại chiến Vu Yêu, với tư cách là thê tử của Đế Tuấn, Hi Hòa gần như thân vẫn cùng lúc với hắn.

Cho nên sau khi chết, thần hồn của cả hai cùng trôi dạt trong thế giới Hỗn Độn, khoảng cách rất gần nhau.

Minh Hà vì thế mới dễ dàng tìm được thần hồn của Hi Hòa.

Nhưng hiện tại Hi Hòa chỉ mới là cảnh giới Chuẩn Thánh!

Thực lực cũng không ra sao, có nên hồi sinh nàng rồi đưa về Địa Phủ không?

Ai!

Đúng là một vấn đề nan giải!

Sau khi Hi Hòa xuất hiện, ánh mắt từ hoang mang ban đầu dần dần trở nên rõ ràng.

Sau khi nhìn đông ngó tây một lượt, nàng mới hé môi nói: "Ngươi là con trai của Minh Hà Lão Tổ sao?" Sắc mặt Minh Hà lập tức xanh mét!

Con trai Minh Hà Lão Tổ?

Ý gì đây?

Nếu không phải biết nàng vừa từ Hỗn Độn trở về, dáng vẻ lại xinh đẹp đáng yêu, Minh Hà chắc chắn sẽ xé nát nàng ngay tại chỗ!

Minh Hà bực bội nói: "Ta là Minh Hà!

Chẳng qua chỉ trở nên trẻ hơn một chút thôi!" Hi Hòa kinh hãi nói: "Tại sao ta lại ở đây?

Phu quân của ta đâu?

Ngươi... ngươi đã làm gì ta?" Vừa nói, Hi Hòa vừa liên tục lùi về phía sau, làm ra một động tác phòng ngự.

Minh Hà vô cùng bất đắc dĩ.

Hi Hòa này, lại xem mình là kẻ xấu sao?

Là tên háo sắc à?

Thật là!

Có thể thấy được nhân phẩm và hình tượng của Minh Hà đáng lo ngại đến mức nào!

Trong lòng các đại năng Hồng Hoang đều lưu lại ấn tượng xấu!

Hi Hòa lúc này vô cùng hoảng hốt, trừng lớn mắt nhìn Minh Hà.

Nàng thật sự không hiểu, tại sao Minh Hà lại đột nhiên trở nên trẻ trung như vậy.

Nhưng khí tức của Minh Hà thì nàng nhận ra được.

Chỉ là ấn tượng của nàng đối với Minh Hà vốn không tốt.

Hi Hòa kinh ngạc nói: "Ngươi... làm sao đưa ta đến đây?" Minh Hà nhún vai nói: "Chuyện nhỏ thôi!

Đợi sau này có cơ hội sẽ nói cho ngươi biết!" Hi Hòa tha thiết hỏi: "Phu quân ta, Đế Tuấn, đâu rồi?" "Sớm đã vẫn lạc trong đại chiến Vu Yêu rồi!

Ngay cả ngươi cũng cùng lúc vẫn lạc trong trận chiến đó!" Minh Hà lười biếng đáp.

Tiếp đó, Minh Hà thản nhiên kể lại cho Hi Hòa một lượt về xu thế và các sự kiện trọng đại của Hồng Hoang sau đại chiến Vu Yêu.

"Ngươi hiện tại đã là cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên?" Hi Hòa hỏi.

Minh Hà gật đầu.

Trong lòng Hi Hòa nổi lên sóng lớn kinh thiên!

Chẳng phải thực lực của Minh Hà trước mắt còn vượt qua cả Đạo Tổ Hồng Quân năm xưa sao?

Bây giờ Minh Hà đã là Thánh nhân siêu việt tuyệt luân, thực lực đệ nhất Hồng Hoang!

Nếu Hi Hòa muốn từ trạng thái thần hồn khôi phục lại nhục thân, thành công hồi sinh, vậy không thể không dựa vào sự giúp đỡ của Minh Hà!

Nếu có thể hồi sinh, Hi Hòa tự nhiên vạn lần bằng lòng.

Nghĩ đến đây, Hi Hòa liền cúi đầu với Minh Hà, yểu điệu thốt: "Thánh Chủ!

Cảm tạ ngài đã tìm nô gia về từ trong sự trầm luân của Hỗn Độn!

Nếu Thánh Chủ có thể hồi sinh nô gia, Hi Hòa ta nhất định sẽ một lòng một dạ phục vụ ngài!" Thân thể Minh Hà đột nhiên run lên, ngây người tại chỗ.

Chương 192

Thật ra ban đầu hắn không hề có ý định giữ Hi Hòa lại.

Chẳng qua là gặp người quen, không nhịn được mà nói thêm vài câu.

Bây giờ Hi Hòa đột nhiên dùng lời lẽ ngọt ngào tha thiết cầu xin.

Trong nhất thời, Minh Hà lại có cảm giác cưỡi hổ khó xuống.

Nhìn mỹ nhân yểu điệu, thơm ngát trước mắt, Minh Hà đầu óc nóng lên nói: "Nếu đã như vậy!

Vậy bản tọa sẽ giữ ngươi lại, ban cho ngươi cuộc sống mới!" "Tạ ơn Thánh Chủ!" Hi Hòa mỉm cười duyên dáng, cúi đầu cảm tạ Minh Hà.

Minh Hà trầm giọng nói: "Bản tọa sẽ đưa ngươi vào Địa Phủ, ban cho ngươi một chức vị thần chức, ngươi có bằng lòng không?" Hi Hòa chớp mắt cười nói: "Tất cả đều do Thánh Chủ định đoạt!

Nô gia đều nguyện ý!" Minh Hà gật đầu, kể lại tình hình cơ bản của Địa Phủ cho Hi Hòa nghe.

"Yên tâm!

Chỉ cần vào Địa Phủ, bản tọa tự nhiên sẽ không bạc đãi ngươi!

Sau này sẽ có cơ hội lớn để thành Thánh!" Minh Hà quả quyết nói.

Đôi mắt Hi Hòa cong thành vầng trăng khuyết, mỉm cười nói: "Tạ Thánh Chủ!" Có thể thành Thánh, không một sinh linh nào trong Hồng Hoang là không muốn.

Chỉ là thành Thánh đối với sinh linh Hồng Hoang là một chuyện xa vời không thể với tới.

Giống như phu quân của Hi Hòa, năm xưa dù nỗ lực thế nào cũng không thể thành Thánh!

Bây giờ có một cơ hội tuyệt vời bày ra trước mắt Hi Hòa.

Nàng đương nhiên mừng như điên, lập tức đồng ý.

"Dám hỏi Thánh Chủ, nô gia sau này sẽ đảm nhiệm chức vị gì trong Địa Phủ ạ?" Hi Hòa ánh mắt nóng rực nhìn Minh Hà hỏi.

Minh Hà nhất thời nghẹn lời.

Cho nàng một chức vị gì trong Địa Phủ thì tốt đây?

Sau một hồi suy nghĩ, Minh Hà mới nghĩ ra một chức vị thích hợp.

Hiện tại chức Âm Sử Mạnh Bà trong Địa Phủ không phải đang trống sao?

Công việc hàng ngày của Mạnh Bà rất đơn giản, chẳng qua chỉ là cung cấp canh Mạnh Bà cho tất cả các linh thể đến đầu thai, để xóa đi ký ức của những quỷ hồn đó mà thôi.

Mỗi ngày chỉ cần đứng trên cầu Nại Hà là được.

Đây cũng là một công việc vô cùng nhẹ nhàng.

Để Hi Hòa đảm nhiệm chức Âm Sử Mạnh Bà là thích hợp nhất!

Minh Hà mở lời: "Nếu đã như vậy, bản tọa sắc phong ngươi làm Âm Sử Mạnh Bà của Địa Phủ, ngươi có bằng lòng không?" "Nô gia tự nhiên bằng lòng!" Hi Hòa không hề do dự, trực tiếp đáp ứng.

Minh Hà gật đầu, phất tay áo, vô số U Minh chi khí bỗng nhiên phun trào, nhanh chóng sắc phong thành công cho Hi Hòa.

Ngay cả nhục thân của Hi Hòa cũng được tái tạo thành công!

Hi Hòa mừng rỡ không thôi, hốc mắt cũng trở nên long lanh.

Cuối cùng cũng có thể sống lại một đời!

Cảm giác được sở hữu lại nhục thân này mới tuyệt vời và thoải mái làm sao.

Nhìn Hi Hòa đang vui mừng nhảy múa, Minh Hà không khỏi lắc đầu.

Hắn không đi làm phiền thêm. [Sắc phong Hi Hòa làm Âm Sử Mạnh Bà, nhận được một ngàn vạn Đại Đạo Công Đức, một luồng Hồng Mông Tử Khí, một kiện Tiên Thiên Linh Bảo Thái Âm Thần Luân!] Không thể không nói, phần thưởng của hệ thống rất kịp thời.

Đối với Minh Hà, trong những phần thưởng này, thứ hữu dụng nhất chỉ có Đại Đạo Công Đức mà thôi.

Hồng Mông Tử Khí kia hiện tại đối với Minh Hà không có tác dụng gì.

Nhưng có thể ban cho các Chuẩn Thánh khác trong Địa Phủ, như vậy họ có thể đột phá cảnh giới Thánh Nhân.

Về phần Tiên Thiên Linh Bảo Thái Âm Thần Luân, vốn là pháp bảo của Hi Hòa, Minh Hà cũng không cần thiết phải giữ lại.

Minh Hà vẫy tay với Hi Hòa.

Hi Hòa lập tức ngoan ngoãn đi đến bên cạnh.

"Cái này cho ngươi!" Minh Hà tiện tay ném Thái Âm Thần Luân cho Hi Hòa.

"A!

Thái Âm Thần Luân của ta!

Ta tưởng nó đã bị thất lạc trong đại chiến Vu Yêu rồi chứ!

Thánh Chủ, ngài tìm thấy nó sao?" Hi Hòa kinh hô.

Minh Hà thản nhiên nói: "Bản tọa tự nhiên có cách!

Chuyện này ngươi không cần hỏi nhiều!" Hi Hòa vô cùng cảm kích, liên tục cảm tạ Minh Hà.

Minh Hà trầm giọng nói: "Bây giờ ta đang ở trong động phủ của Ma Viên trong Hỗn Độn, đợi ta trở về Địa Phủ Hồng Hoang, bản tọa tự sẽ thông báo cho mọi người trong Địa Phủ, để họ sắp xếp cho ngươi đến cầu Nại Hà làm Âm Sử Mạnh Bà!" "Thuộc hạ tuân mệnh!" Hi Hòa cung kính nói với Minh Hà.

Bây giờ Hi Hòa đối với Minh Hà có thể nói là tin tưởng không chút nghi ngờ, ngưỡng mộ vô cùng.

Không chỉ vì Minh Hà đã hồi sinh nàng, cho nàng sống lại một đời.

Quan trọng hơn là, nàng cảm thấy chỉ cần dựa vào Minh Hà, làm việc tốt dưới trướng hắn, sau này muốn đột phá cảnh giới Thánh Nhân cũng không khó!

Chẳng bao lâu, Hi Hòa cùng Minh Hà đến nơi La Hầu đang ngồi đả tọa.

Gặp La Hầu, Hi Hòa không hề kinh ngạc.

Bởi vì Minh Hà đã sớm kể cho nàng nghe một lượt về tình hình Hồng Hoang và các thần chức của Địa Phủ.

La Hầu sau khi mở mắt, nhìn Hi Hòa mà ngẩn ngơ.

La Hầu tự nhiên nhận ra Hi Hòa.

Năm xưa sau khi Bàn Cổ khai thiên lập địa thân vẫn, hữu nhãn của ngài hóa thành Thái Âm Tinh.

Trên Thái Âm Tinh sinh ra hai sinh linh, một là Thường Hi, người còn lại chính là Hi Hòa.

Chuyện sau này Minh Hà cũng đã nói cho hắn biết.

Hi Hòa cùng Đế Tuấn kết thành phu phụ, cùng nhau vẫn lạc trong

đại chiến Vu Yêu.

Chỉ là Thánh Chủ tại sao lại muốn hồi sinh đạo lữ của người khác?

Chẳng lẽ Thánh Chủ có sở thích đặc biệt với vợ người ta?

Trong khoảnh khắc, sắc mặt La Hầu trở nên vô cùng đặc sắc, trên mặt lộ ra nụ cười xấu xa.

Hi Hòa sớm đã phát hiện nụ cười của La Hầu.

Nàng đành phải cúi đầu đỏ mặt, giả vờ như không thấy, trong nhất thời, khung cảnh vô cùng lúng túng.

Minh Hà bực bội nói: "La Hầu, ngươi cười cái gì?" Nụ cười của La Hầu cứng lại trên mặt, ấp úng nói: "Thánh Chủ... tôi... tôi chỉ tò mò tại sao ngài lại đưa Hi Hòa từ Hỗn Độn về rồi hồi sinh nàng!" Minh Hà nhún vai nói: "Địa Phủ thiếu một người cho vị trí Âm Sử Mạnh Bà, bản tọa đặc biệt từ Hỗn Độn tìm ra thần hồn của Hi Hòa, để nàng đảm nhiệm chức vụ này.

Câu trả lời này ngươi đã hài lòng chưa?" Đầu La Hầu gật lia lịa như gà mổ thóc: "Thuộc hạ hiểu rồi!" Minh Hà nhướng mày nói: "La Hầu, bây giờ sau khi hồi sinh, tu vi và thực lực của ngươi đã khôi phục thế nào rồi?" La Hầu cảm thán: "Ai!

Bây giờ mới chỉ khôi phục được bảy tám phần thực lực thôi!

Thánh Chủ, có thể ở lại đây thêm một thời gian nữa không?

Đợi thực lực của tôi hoàn toàn khôi phục rồi chúng ta hãy đi?" Minh Hà lắc đầu, nói: "Ngươi đã ở đây đả tọa khôi phục mấy trăm năm rồi!

Chương 193

Địa Phủ không có ta trấn giữ, bản tọa thực sự không yên tâm!

Sớm trở về Hồng Hoang đi!

Đợi về Hồng Hoang rồi đến đạo trường của Địa Phủ mà từ từ khôi phục!" Hi Hòa im lặng đã lâu lúc này cũng không nhịn được mở lời: "Đúng vậy!

Không bằng chúng ta sớm trở về Hồng Hoang đi!

Linh khí bên trong tòa tháp đen này kém xa Hồng Hoang, tốc độ khôi phục có chút chậm!" Thật ra điều Hi Hòa mong mỏi nhất bây giờ là có thể sớm trở về Hồng Hoang.

Từ sau đại chiến Vu Yêu đến bây giờ, đã qua vô số nguyên hội.

Nàng rất nhớ muội muội Thường Hi trên Thái Âm Tinh!

Bây giờ lòng nàng nóng như lửa đốt, hận không thể sớm gặp lại muội muội.

La Hầu thắc mắc: "Thánh Chủ, với thực lực hiện tại của tôi, xuyên qua dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian bên ngoài động phủ Ma Viên có vấn đề gì không?" Minh Hà trầm giọng nói: "Chắc là không có vấn đề gì!

Đến lúc đó nếu có khó khăn, thì binh đến tướng chặn, nước đến đất ngăn!

Cứ đi theo bản tọa, không cần lo lắng hay sợ hãi!" La Hầu gật đầu: "Được rồi!

Vậy theo lời Thánh Chủ, chúng ta sớm trở về Hồng Hoang thôi!" Ba người lập tức đứng dậy, từ tầng năm của tòa tháp đen đi xuống.

Đến tầng bốn của tòa tháp đen, La Hầu trừng lớn mắt nói: "Hỗn Độn Ma Thần bị giam ở đây đâu cả rồi?

Một tên cũng không thấy?" Minh Hà than thở: "Lúc vừa đến ta đã phát hiện rồi!

Vốn định săn vài thi thể Hỗn Độn Ma Thần, mang về Địa Phủ ban thưởng cho đám thuộc hạ một phen!

Tiếc là bây giờ không còn nữa, e là đã bị người khác bắt đi rồi!" Ánh mắt Hi Hòa nhìn Minh Hà càng thêm nóng bỏng và cuồng nhiệt!

Lại có thể săn giết Hỗn Độn Ma Thần?

Thực lực như vậy e rằng trong toàn bộ Hồng Hoang cũng là độc nhất vô nhị?

Minh Hà lại còn chu đáo với thuộc hạ như vậy, thật là một Thánh Chủ hiếm có!

Tại sao Minh Hà tóc đỏ yêu diễm, cao ráo tuấn tú lúc này lại hoàn toàn khác với lão già âm hiểm trong ký ức của nàng?

Trong khoảnh khắc này, Hi Hòa chìm vào suy tư vô tận.

La Hầu lại như bị gậy đánh vào đầu, kinh ngạc há hốc mồm: "Bị người khác bắt đi rồi?

Không thể nào?

Trong Hồng Hoang ngoài Thánh Chủ ra, còn ai có năng lực xuyên qua dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian để đến đây?" Minh Hà lắc đầu, nheo mắt nói: "Không phải người trong Hồng Hoang bắt đi!

Theo bản tọa suy đoán, kẻ bắt những Hỗn Độn Ma Thần này đi có khả năng là những Ma Thần từ sâu trong Hỗn Độn!" Tiếp đó, Minh Hà đem suy đoán của mình kể lại cặn kẽ cho La Hầu.

La Hầu lập tức hiểu ra.

Hắn cũng cảm thấy suy đoán của Minh Hà rất có lý.

Bởi vì năm xưa Linh Mộc Đạo Nhân, Âm Dương Đạo Nhân đi đến sâu trong Hỗn Độn cũng từng mời La Hầu đi cùng.

Nhưng La Hầu lúc đó nghe theo lời Hồng Quân, đã từ chối ý tốt của họ.

Bây giờ đã qua vô số nguyên hội.

Những người ẩn náu sâu trong Hỗn Độn kia có khả năng đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên.

Với thực lực của họ, cộng thêm Hỗn Độn Chí Bảo, Hỗn Độn Linh Bảo trong tay, cũng rất có khả năng tìm được nơi này, bắt đi toàn bộ Hỗn Độn Ma Thần ở tầng bốn của tòa tháp đen.

Toàn thân của những Hỗn Độn Ma Thần này đều là bảo vật.

Nếu có thể có được thi thể của chúng, bất kể là luyện đan, luyện khí, hấp thu pháp tắc, đề thăng thực lực, đều có thể khiến thực lực tăng lên đáng kể!

Cuộc thảo luận của La Hầu và Minh Hà, Hi Hòa không hiểu được bao nhiêu.

Trong ký ức của nàng, những Hỗn Độn Ma Thần đó không phải đều là những truyền thuyết lưu truyền trên đại địa Hồng Hoang sao?

Đúng lúc này, Minh Hà đột nhiên nghĩ đến Hồng Quân và Dương Mi.

Đã mấy trăm năm rồi, cũng không biết hai người đó đã đi đâu.

Minh Hà sợ nhất là hai người họ đến đại địa Hồng Hoang, cấu kết với Thái Thượng Lão Tử, Nguyên Thủy Thiên Tôn và những người khác.

Lúc tàn hồn của hai người chạy trốn, Minh Hà từng đặt cấm chế trên người họ.

Có cấm chế này, Minh Hà có thể tùy lúc suy ra phương vị của hai người.

Không chút do dự, Minh Hà tâm niệm khẽ động, bắt đầu suy diễn vị trí của Hồng Quân và Dương Mi.

Một lúc sau, Minh Hà từ từ mở mắt!

Hai người họ không hề đi đến đại địa Hồng Hoang!

Vẫn đang xuyên qua Hỗn Độn.

Xem ra vẫn chưa đến được nơi nào.

Đạo trường mà Linh Mộc Đạo Nhân lập ra ở sâu trong Hỗn Độn rốt cuộc ở đâu?

Mấy trăm năm rồi mà Hồng Quân vẫn chưa đến được?

Minh Hà biết rõ cả Hỗn Độn quá lớn!

Lớn đến vô biên vô tận.

Xem ra, khoảng cách từ chỗ của Linh Mộc Đạo Nhân và những người khác đến Hồng Hoang thật sự quá xa xôi.

Suy nghĩ một lúc, Minh Hà thu lại tâm thần.

Hắn dẫn La Hầu và Hi Hòa tiếp tục từ tầng bốn của tòa tháp đen đi xuống.

La Hầu phẫn uất nói: "Chết tiệt, thủ đoạn âm hiểm của Hồng Quân và Dương Mi đúng là vô cùng vô tận, nếu không phải Thánh Chủ lúc đó sớm đã có đề phòng, e là đã trúng kế rồi!" Minh Hà cười khẩy: "Ha!

Lúc đó hai tên đó đã sử dụng những thủ đoạn âm hiểm như Bạo

Thiên Đan, Thái Huyền Phù Ấn và Đại Đạo Chú Ấn!

Bạo Thiên Đan và Thái Huyền Phù Ấn thì không sao, bản tọa đã dễ dàng hóa giải!

Chỉ có Đại Đạo Chú Ấn kia là ác độc!

Lại có thể thiết lập lại quy tắc Thiên Đạo, ngay cả bản tọa cũng bị tạm thời áp chế về cảnh giới Chuẩn Thánh!

Nếu không phải ta có nhiều pháp bảo và thần thông bên mình, e rằng lúc đó đã thân vẫn tại đây rồi!" La Hầu lòng còn sợ hãi nói: "Đúng vậy!

Bây giờ nghĩ lại, quả thực vô cùng nguy hiểm!

Nếu không phải Thánh Chủ cát tinh cao chiếu, e rằng khó mà rời khỏi nơi này!" Hi Hòa rất hứng thú với chủ đề họ đang bàn luận.

Nàng cười nói: "Thánh Chủ, tình hình lúc đó thế nào, có thể kể chi tiết cho nô gia nghe không!

Dù sao tòa tháp đen này cũng rất lớn, không có vài năm thì khó mà đi ra được!

Không bằng nhân cơ hội này kể cho nô gia nghe đi!" Minh Hà đồng ý, vừa đi vừa kể, đem những chuyện xảy ra ở tòa tháp đen lần trước kể hết cho Hi Hòa nghe.

Hi Hòa nghe đến say sưa mê mẩn.

Đợi Minh Hà kể xong, nàng càng thêm kính ngưỡng hắn.

Tầng một của tòa tháp đen, sắp đến vị trí lối ra.

La Hầu đột nhiên lộ vẻ khó xử, trở nên do dự không tiến lên.

Minh Hà nhướng mày: "Đi thôi!

Chẳng lẽ ngươi không muốn về Hồng Hoang?" La Hầu lắp bắp

nói: “Phải rồi!

Thánh Chủ, có một chuyện, cầu Thánh Chủ làm chủ cho tôi!” Minh Hà ngẩn ra, một lúc lâu sau mới mở lời: “Không phải là chuyện giúp ngươi khôi phục danh tiếng chứ?” La Hầu dùng sức gật đầu, vội vàng nói: “Đúng vậy, Thánh Chủ, đó là tâm nguyện duy nhất của La Hầu tôi hiện tại!

Mong Thánh Chủ có thể đáp ứng tôi!

Chương 194

Vì mưu kế của hai kẻ vô sỉ Hồng Quân và Dương Mi, bây giờ chúng sinh Hồng Hoang nhắc đến La Hầu tôi đều biến sắc!

Đều cho rằng La Hầu tôi là Ma Tổ tàn bạo khát máu, ngay cả ác quả sinh linh Tây phương đại địa lầm than năm xưa cũng đổ hết lên đầu La Hầu tôi!

Những chuyện này giống như một gông cùm vô hình, khiến La Hầu tôi lúc nào cũng như có gai trong cổ họng!" Minh Hà gật đầu, nghiêm túc nói: "Yên tâm đi!

Với tư cách là thần chức của Địa Phủ ta, bản tọa sẽ không để ngươi phải chịu oan khuất.

Đợi về Hồng Hoang, bản tọa sẽ lập tức giúp ngươi khôi phục danh dự và sự trong sạch!" "Tạ Thánh Chủ!" La Hầu vui mừng khôn xiết, hướng về phía Minh Hà tam khấu cửu bái.

Mấy người vừa đi vừa nói chuyện, nhanh chóng ra khỏi tòa tháp đen.

Ra đến bên ngoài.

Nhìn động phủ Ma Viên tối tăm vô biên, đâu đâu cũng là những ngọn núi khổng lồ cao chót vót, hiểm trở.

Hi Hòa nhíu mày: "Tại sao Ma Viên lại đặt động phủ ở đây, nơi này có vẻ quá âm u và cô quạnh!" Minh Hà trêu chọc: "Hoàn cảnh Thái Âm Tinh cũng đâu tốt hơn ở đây bao nhiêu!

Cũng lạnh lẽo thanh vắng, giống hệt như ngày mưa âm u ở Hồng Hoang!" Hi Hòa lắc đầu, si mê nói: "Không!

Hoàn toàn khác, Thái Âm Tinh của ta có các loại sinh linh và kỳ

hoa dị thảo.

Đâu giống như cái động phủ Ma Viên rách nát này, ngay cả một cọng cỏ dại cũng không có!" Minh Hà không nói gì nữa.

Lời Hi Hòa nói cũng đúng, trên Thái Âm Tinh nổi tiếng nhất là cây Nguyệt Quế và Thỏ Ngọc.

Chuyện này ở Hồng Hoang cũng là điều ai cũng biết.

Cũng không biết đã đi bao lâu, mấy người mới rời khỏi động phủ Ma Viên.

Đến ngoại vi dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian.

Hi Hòa và La Hầu đều dừng bước, nhìn dòng chảy hỗn loạn mênh mông vô tận của dòng sông thời gian mà có chút do dự.

Hi Hòa không nhịn được mở lời: "Thánh Chủ!

Dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian này trông vô biên vô tận, chúng ta phải mất bao lâu mới xuyên qua được!" Minh Hà trợn mắt nói: "Ít nhất hai trăm năm, đó là trong trường hợp bản tọa một mình đi đường!

Nếu mang theo hai cái bình dầu như các ngươi, e là ít nhất cũng phải năm trăm năm!" "A!" Hi Hòa không nhịn được kinh hô.

La Hầu lẩm bẩm: "Xem ra dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian này quả thực không dễ xuyên qua!" Minh Hà trầm ngâm: "Thời gian không còn sớm nữa!

Thế này đi, La Hầu, ngươi hãy bước vào dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian trước xem sao, có thể an toàn không, có thể đi lại suôn sẻ không.

Nếu không có vấn đề gì, chúng ta sẽ cùng xuất phát!" La Hầu nuốt nước bọt, sợ hãi nói: "Tôi... cứ thế một mình đi vào sao?" Minh Hà

thở ra một hơi: "Đương nhiên là không rồi!

Nếu một mình tiến vào dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian, ngay cả bản tọa cũng sẽ bị nhiễu loạn tâm thần!

Dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian sẽ tạo ra ảo cảnh!

Nếu không có sự chắc chắn tuyệt đối, tiến vào bên trong lâu ngày, thần trí sẽ bị bào mòn từng chút một!

Cho đến cuối cùng biến thành một thứ không có linh trí, chỉ biết giết chóc!" Nói rồi, Hỗn Độn Chung từ linh đài của Minh Hà vèo một tiếng bắn ra.

Hỗn Độn Chung bỗng nhiên biến lớn vô cùng, giăng ngang cả hư không.

Ánh sáng vàng rủ xuống vạn trượng, vững chắc bảo vệ La Hầu ở bên trong.

Có Tiên Thiên Chí Bảo làm chỗ dựa, La Hầu không còn sợ hãi, bèn lấy hết can đảm bước mấy bước vào trong dòng chảy hỗn loạn của trường hà thời gian.

Chưa kịp hoàn hồn.

La Hầu liền cảm thấy mình như một chiếc thuyền con vô lực giữa sóng lớn ngập trời, bị chấn động đến tâm thần hỗn loạn!

Bất thình lình, dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian diễn hóa vô số ảo ảnh ập về phía La Hầu.

Chẳng mấy chốc, La Hầu tiến vào ảo cảnh thời kỳ trước khi Bàn Cổ khai thiên, lúc hắn vừa đột phá Chuẩn Thánh.

Không lâu sau, La Hầu lại tiến vào ảo cảnh lúc sinh tử quyết chiến với Hồng Quân ở Tây phương trong Hồng Hoang.

Lúc thì khóc lớn, lúc thì gầm thét, một hồi ngửa mặt lên trời cười

lớn, một hồi lại chỉ trời mắng lớn.

Hỏng rồi!

Sắc mặt Minh Hà thay đổi, có Hỗn Độn Chung bảo vệ mà cũng không thể bảo vệ La Hầu an toàn!

Dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian quả thực đáng sợ đến thế.

Hi Hòa lo lắng nhíu mày: "Thánh Chủ!

Tôi thấy La Hầu có nguy hiểm, mau ra tay cứu hắn đi!" Minh Hà than một tiếng, chỉ vào Hỗn Độn Chung trên không trung.

"Đoong!" Một tiếng chuông rung động lòng người đột nhiên vang lên.

Phảng phất như khí tức từ thời thượng cổ man hoang, làm ngưng đọng cả dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian.

Ánh mắt La Hầu khôi phục lại sự thanh tỉnh.

Bây giờ hắn mới hiểu ra.

Hắn không khỏi một trận sợ hãi, mồ hôi lạnh chảy ròng ròng sau lưng.

Nếu không phải Thánh Chủ quyết đoán kịp thời, ra tay tương trợ.

E rằng chẳng bao lâu nữa hắn sẽ mê mất tâm trí, trở thành một cái xác không hồn!

"Mau trở về!" Minh Hà hét lớn: "Bản tọa đã dùng vô thượng vĩ lực đánh vang Hỗn Độn Chung, không duy trì được bao lâu đâu!" La Hầu gật đầu, hoảng hốt biến thành một vệt sao băng bỏ chạy về phía Minh Hà.

Đến bên cạnh Minh Hà, La Hầu thở hổn hển, lòng còn sợ hãi nói:

“Quá đáng sợ!

Nếu Thánh Chủ ra tay chậm một chút!

E rằng tôi sẽ vĩnh viễn không trở về được!” Hi Hòa oán giận: “Thánh Chủ, phải làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ chúng ta phải bị kẹt ở đây vĩnh viễn sao?” “Sợ rồi sao?” Minh Hà mặt không đổi sắc, nhìn Hi Hòa cười nói.

Hi Hòa cố gắng nặn ra một vẻ mặt đáng thương nói: “Thánh Chủ nói đùa rồi!

Nô gia sao lại sợ hãi chứ!

Chỉ cần có Thánh Chủ ở bên cạnh, dù bị kẹt hàng chục triệu nguyên hội, nô gia cũng cam tâm tình nguyện!” La Hầu sợ đến mức lùi lại hai bước, trong lòng ghen tị!

Mặc dù La Hầu luôn tự cho mình là một gã thô kệch, tự nhận mình đối với chuyện tình cảm nam nữ hoàn toàn là một thể tuyệt duyên.

Nhưng hắn cũng nhìn ra được, Hi Hòa từ sau khi được Thánh Chủ hồi sinh, đã yêu say đắm hắn từ lâu.

Nhìn ánh mắt mê ly, si mê uyển chuyển của nàng đối với Minh Hà, quả thực muốn làm tan nát lòng người.

Nếu thật sự bị kẹt hàng chục triệu nguyên hội.

Hai người Thánh Chủ và nàng chắc chắn sẽ âm thầm kết duyên, sinh ra một đàn con.

Hi Hòa kia siêu năng sinh.

Khả năng sinh con ở Hồng Hoang nếu tự nhận thứ hai, tuyệt đối không ai dám xưng thứ nhất.

Năm xưa nàng đã sinh ra mười con Kim Ô lừng lẫy!

Nếu thật sự sinh cho Minh Hà vô số con.

Vậy La Hầu hắn chẳng phải đã trở thành bà vú chăm sóc đám trẻ con này rồi sao?

Nghĩ đến đây, La Hầu toàn thân nổi da gà, có một cảm giác bất lực sâu sắc.

La Hầu kinh hãi nói: "Thánh Chủ, cầu ngài mau nghĩ cách đi!

Tôi không muốn bị kẹt ở đây!" "La Hầu!

Chuyện nhỏ như vậy mà đã sợ hãi?

Thật là!" Minh Hà lắc đầu nói: "Yên tâm!

Chương 195

Chuyện này bản tọa tự có cách hay!

Không cần phải sợ hãi như vậy!" La Hầu thở phào một hơi, có cảm giác như vừa sống sót sau tai kiếp.

Minh Hà lại rơi vào trầm tư.

Đây quả thực là một vấn đề cực kỳ nan giải.

Nếu chỉ có một mình Minh Hà, tế ra Hỗn Độn Chung, có thể dễ dàng đi ra khỏi dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian.

Bây giờ mang theo hai người, cho dù có Hỗn Độn Chung phòng ngự cũng không được.

Chẳng lẽ phải để họ ở lại đây, đợi mình về Hồng Hoang nghĩ cách rồi quay lại đón đi sao?

Chỉ là phương pháp này không phải là kế sách vẹn toàn.

Ngay cả đám Hỗn Độn Ma Thần trong tòa tháp đen cũng bị kẻ thần bí bắt đi.

Nếu để La Hầu và Hi Hòa ở lại đây.

Những kẻ thần bí đó nếu quay lại, có khả năng sẽ ra tay với La Hầu và Hi Hòa.

Suy nghĩ một lúc lâu.

Minh Hà mới nghĩ ra một cách!

Đó là để La Hầu và Hi Hòa trốn trong Hỗn Độn Châu.

Hỗn Độn Châu tự thành một giới, có thể là một nơi trú ẩn tốt.

Mặc dù thế giới bên trong Hỗn Độn Châu là một mảnh hỗn độn,

các loại nguyên tố Địa Phong Thủy Hỏa tứ ngược bạo loạn, thần lôi cương phong cuồn cuộn không ngừng.

Nhưng ở xung quanh Hỗn Nguyên Thiên Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ có lẽ sẽ không sao.

Kệ đi!

Sự đã đến nước này, cũng chỉ có thể liều một phen.

Không thử sao biết được!

Minh Hà lấy ra Hỗn Độn Châu, mở lời: "Hai người các ngươi, theo ta vào Hỗn Độn Châu!" Nói xong, cũng không cho hai người cơ hội trả lời, Minh Hà trực tiếp hóa thành một luồng hào quang chui vào trong Hỗn Độn Châu.

La Hầu và Hi Hòa nhìn nhau một cái, nhanh chóng đi vào bên trong Hỗn Độn Châu.

Vừa tiến vào, không khỏi một trận lạnh gáy.

Bởi vì họ cảm thấy nơi này không khác gì thế giới Hỗn Độn.

Càng có nhiều Địa Phong Thủy Hỏa, thần lôi và cương phong gào thét hủy thiên diệt địa.

Hai người lo sợ bất an đi theo Minh Hà đến sâu trong thế giới nội bộ của Hỗn Độn Châu.

Đột nhiên, ở xa xa họ nhìn thấy một cây nhỏ xanh biếc, hiên ngang đứng thẳng.

Điều khiến hai người cảm thấy kỳ lạ là.

Trong phạm vi mấy chục dặm xung quanh cây nhỏ đó, hoàn toàn không có một tia Địa Phong Thủy Hỏa và thần lôi, cương phong nào!

Hai người trừng lớn mắt, đây là lần đầu tiên họ gặp phải tình hình

khó tin như vậy.

La Hầu lắp bắp mở lời: “Thánh Chủ!

Rốt cuộc là chuyện gì vậy?

Hỗn Độn Châu bên trong tự thành một thế giới hỗn độn thì tôi biết!

Nhưng tại sao ở đây trong phạm vi mấy chục dặm lại không có một tia nguyên tố Địa Phong Thủy Hỏa, cũng không có thần lôi và cương phong?” Minh Hà chưa kịp mở lời, Hi Hòa đã hai mắt sáng rực, tự mình đi đến trước Đại Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ, cảm thán: “Một cây nhỏ thật có linh tính!

Còn đẹp hơn cả cây Nguyệt Quế trên Thái Âm Tinh của ta!” Nói rồi, Hi Hòa đưa tay ngọc ra, làm động tác muốn hái lá cây.

Minh Hà giật nảy mình, vội vàng ngăn lại: “Hi Hòa!

Đừng động!” Đùa sao!

Mỗi một chiếc lá trên Đại Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ đều đại diện cho một loại Vô Thượng Pháp Tắc.

Nếu để Hi Hòa làm tổn hại nó, vậy sau này thế giới Hỗn Độn Châu này sẽ thiếu đi một loại Đại Đạo Pháp Tắc!

Hi Hòa mạnh mẽ run lên, cánh tay ngọc dừng lại ở đó.

Nàng yếu ớt nói: “Tại sao?

Ta chỉ muốn hái một chiếc lá làm kỷ niệm thôi mà!” Minh Hà bực bội nói: “Đây không phải là lá cây bình thường!” Tiếp đó, Minh Hà kể lại một số chi tiết về Đại Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ cho Hi Hòa và La Hầu nghe.

Hi Hòa lúc này mới biết mình suýt nữa đã gây ra đại họa, bắt đầu xin lỗi Minh Hà.

Minh Hà cũng không so đo với nàng.

La Hầu thì kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Trời ạ!

Lại có thể dựa vào Đại Đạo Bản Nguyên Đạo Thụ để diễn hóa lại một phương thế giới có thể sánh ngang với Hồng Hoang!

Kỳ tích như vậy ở Hồng Hoang không ai có thể sánh bằng!

Bàn Cổ khai thiên lập địa thành công, nhưng cuối cùng lại vì thế mà thân vẫn.

Chỉ có thể coi là thắng thảm, xa xa không bằng Thánh Chủ dễ dàng diễn hóa ra một phương thế giới mới!

Nghĩ đến đây, ánh mắt La Hầu nhìn Minh Hà càng thêm cuồng nhiệt.

"Được rồi!

Cứ ngoan ngoãn ở trong này!

Đừng động lung tung vào đồ vật bên trong!

Bản tọa tự sẽ đưa các ngươi an toàn xuyên qua dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian!" Minh Hà dặn dò.

"Chúng thần tuân theo mệnh lệnh của Thánh Chủ!" La Hầu và Hi Hòa đều chắp tay nói.

Trong nháy mắt, Minh Hà rời khỏi thế giới Hỗn Độn Châu.

Hắn lại một lần nữa tế ra Hỗn Độn Chung.

Hỗn Độn Chung biến lớn ngàn vạn trượng, bao phủ hắn ở bên trong.

Minh Hà lấy ra Tạo Hóa Ngọc Điệp, xác định phương hướng, bắt đầu tiến về phía Hồng Hoang.

Toàn bộ dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian chấn động không ngừng, nếu không có Hỗn Độn Chung, e rằng không dễ dàng xuyên qua nơi này như vậy.

Hơn hai trăm năm trôi qua lặng lẽ.

Minh Hà cuối cùng cũng an toàn đi ra khỏi dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian.

Sau khi thu hồi Hỗn Độn Chung và Tạo Hóa Ngọc Điệp, Minh Hà dừng lại trong Hỗn Độn.

Hắn vốn định thả La Hầu và Hi Hòa ra ngay lập tức để cùng đi.

Nhưng với thực lực của hai người, đi đường trong Hỗn Độn sẽ chậm hơn Minh Hà một chút.

Thôi vậy!

Cứ để hai người họ ở trong Hỗn Độn Châu trước, đợi đến Hồng Hoang rồi hãy thả ra!

Tốc độ di chuyển trong Hỗn Độn rõ ràng nhanh hơn nhiều so với trong dòng chảy hỗn loạn của dòng sông thời gian.

Chỉ mất vài năm, Minh Hà đã đến đại địa Hồng Hoang.

Hắn thả La Hầu và Hi Hòa ra khỏi Hỗn Độn Châu.

Hi Hòa vừa ra ngoài, nhìn đại địa Hồng Hoang quen thuộc không khỏi rơi lệ.

Chương 196

Nàng đã rời khỏi nơi này quá lâu rồi!

Nếu không phải Minh Hà hồi sinh nàng, e rằng cả đời này cũng không thể đặt chân đến Hồng Hoang.

Minh Hà nhướng mày: "Hi Hòa, ngươi có muốn về Thái Âm Tinh một chuyến không?

Nếu muốn về, bản tọa chuẩn cho ngươi tạm thời rời Địa Phủ một thời gian, đợi ngươi về Địa Phủ rồi ta sẽ sắp xếp cho ngươi làm chức vụ Âm Sử Mạnh Bà!" Hi Hòa im lặng hồi lâu.

Mặc dù nàng muốn sớm về Thái Âm Tinh đoàn tụ với muội muội Thường Hi.

Nhưng suy nghĩ lại, vẫn nên đến Địa Phủ làm quen với các thần chức trước.

Đợi sau khi làm thần chức của Địa Phủ, sau này cơ hội còn nhiều, lúc đó về Thái Âm Tinh cũng được.

Hi Hòa mở lời: "Thánh Chủ, ta theo ngài về Địa Phủ trước đi!

Đợi sau khi thành công làm Âm Sử Mạnh Bà, rồi hãy về Thái Âm Tinh!" Minh Hà gật đầu, ngầm đồng ý.

Dù sao đó cũng là lựa chọn của Hi Hòa.

Không liên quan đến Minh Hà!

"Vậy được!

Chúng ta bây giờ trở về Địa Phủ!" Minh Hà ra lệnh.

Rất nhanh, ba người ngự không phi hành, bay về phía Địa Phủ. ...

Tây phương, Tu Di Linh Sơn.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân đang bế quan.

Trong khoảnh khắc, hắn mở mắt, rồi đột ngột đứng dậy.

"Minh Hà đó đã về Hồng Hoang!

Không ngờ La Hầu thật sự đã được hồi sinh!" "Nhưng người đi theo sau hắn là Hi Hòa?

Hi Hòa không phải đã chết trong đại chiến Vu Yêu năm xưa rồi sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lẩm bẩm.

Lúc này, Chuẩn Đề Đạo Nhân vội vã chạy về.

"Sư huynh, huynh đã biết rồi sao?" Chuẩn Đề Đạo Nhân hỏi.

Tiếp Dẫn Đạo Nhân gật đầu, trầm mặc không nói.

Chuẩn Đề Đạo Nhân nheo mắt: "Minh Hà tại sao lại mang Hi Hòa về?

Hi Hòa không phải đã sớm thân vẫn rồi sao?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân lắc đầu: "Chuyện này vi huynh cũng không rõ!

Nhưng có lẽ là thần thông độc nhất của Minh Hà.

Nếu không phải vậy, Thời Thần Đạo Nhân, La Hầu và Hỗn Nguyên Lão Tổ trong Địa Phủ làm sao có thể được Minh Hà hồi sinh!" Chuẩn Đề Đạo Nhân nghi ngờ: "Sư huynh!

Chuyện này có nhiều điểm kỳ lạ!

Hi Hòa đó chỉ là cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ, tính cách lại quá yếu đuối, không giống như Hỗn Nguyên Lão Tổ và những người khác có thực lực vô song!

Minh Hà hồi sinh Hi Hòa rốt cuộc là vì cái gì?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân đầy ẩn ý nói: "Có lẽ là đã nhìn trúng mỹ mạo của Hi Hòa rồi!

Dù sao Hi Hòa cũng có một bộ da túi đẹp, nếu không thì năm xưa Đế Tuấn cũng sẽ không khổ sở theo đuổi!" Chuẩn Đề Đạo Nhân ánh mắt lóe lên: "Hi Hòa đó đã sớm trở thành thê tử của người khác, Minh Hà tại sao lại muốn hồi sinh nàng?

Chẳng lẽ Minh Hà có khẩu vị mặn?" Tiếp Dẫn Đạo Nhân bình tĩnh nói: "Có lẽ vậy!

Bất kể nguyên nhân gì, đối với Tây phương giáo chúng ta đều là tin tốt!

Nếu Minh Hà chiếm đoạt Hi Hòa, biến nàng thành của riêng, vậy thì Đông Hoàng Thái Nhất và đám sinh linh Yêu Tộc năm xưa chắc chắn sẽ phẫn uất Minh Hà!

Như vậy, Tây phương giáo chúng ta có thể đục nước béo cò, ngồi thu lợi ngư ông!" Chuẩn Đề Đạo Nhân cười ha hả: "Không sai, đạo lữ hiện tại của Minh Hà là Hậu Thổ rất ghê gớm!

Nếu Minh Hà thật sự cùng Hi Hòa liếc mắt đưa tình, lúc đó sẽ có kịch hay để xem!

"Vậy chúng ta cứ tĩnh quan kỳ biến!" "Cũng được, vậy tạm thời cứ như vậy!" ...

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Từ lần trước đến Địa Phủ, không mang về được một đệ tử nào.

Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn đều sầu não khổ sở, hai người đều lười mở miệng nói chuyện.

Trông bộ dạng suy sụp.

Mấy ngày nay, Thái Thượng Lão Tử vẫn luôn ở trong phòng luyện đan.

Nguyên Thủy Thiên Tôn thì đến thiên điện, ở đó dùng một số thiên

tài địa bảo thu thập được từ Hồng Hoang để luyện chế pháp bảo.

"Nhị đệ!

Mau đến đại điện Bát Cảnh Cung của ta!" Đột nhiên, Nguyên Thủy Thiên Tôn nhận được truyền âm của Thái Thượng Lão Tử.

Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng không nghĩ nhiều, trực tiếp đi về phía đại điện.

Nửa đường, Nguyên Thủy Thiên Tôn cũng cảm ứng được Minh Hà trở về Hồng Hoang.

Và còn có Hi Hòa đi theo sau!

Vội vàng đến đại điện.

Nguyên Thủy Thiên Tôn hỏi thẳng: "Chẳng lẽ đại huynh gọi ta đến đây là để cùng ta thảo luận vấn đề Minh Hà trở về Hồng Hoang?" "Không sai!" Thái Thượng Lão Tử thản nhiên nói: "Hi Hòa đi theo sau hắn, chuyện này ngươi thấy thế nào?" Nguyên Thủy Thiên Tôn nhướng mày: "Minh Hà đó thủ đoạn rất nhiều, có thể hồi sinh các sinh linh đã vẫn lạc trong Hồng Hoang là chuyện ai cũng biết!

Chỉ là lần này tại sao lại muốn hồi sinh Hi Hòa?" Thái Thượng Lão Tử thản nhiên nói: "Minh Hà này không giống với các Thánh nhân chúng ta!

Người này đối với tình cảm nam nữ và mỹ sắc có phần đắm chìm!" Nguyên Thủy Thiên Tôn khinh miệt: "Chẳng lẽ Minh Hà thu Hi Hòa làm tình nhân?" Thái Thượng Lão Tử nhẹ giọng: "Ừm!

Khả năng rất lớn!" "Đại huynh!

Ta cảm thấy đây có thể là một cơ hội tốt!" Nguyên Thủy Thiên Tôn vẻ mặt phấn chấn nói.

"Lời này có ý gì?" Thái Thượng Lão Tử hỏi.

“Đại huynh ngài nghĩ xem!” Nguyên Thủy Thiên Tôn lớn tiếng nói: “Nếu Minh Hà thật sự cưỡng ép Hi Hòa, thu nàng làm tình nhân!

Vậy thì Đông Hoàng Thái Nhất và thuộc hạ cũ của Yêu Tộc năm xưa chắc chắn sẽ hận Minh Hà đến tận xương tủy!

Còn có Thường Hi ở Thái Âm Tinh xa xôi ức vạn dặm chắc chắn cũng sẽ nảy sinh thù hận với Minh Hà!” “Như vậy!

Chúng ta có thể bày mưu tính kế, để họ đấu với Địa Phủ, như vậy chúng ta có thể tọa sơn quan hổ đấu, thu lợi cho hai giáo chúng ta!

Nguyên Thủy Thiên Tôn thao thao bất tuyệt giảng đạo.

Thái Thượng Lão Tử hồi lâu không nói, một lúc sau mới lắc đầu, nhàn nhạt nói: “Chuyện này tuyệt đối không thể vội vàng!

Không biết ngươi có phát hiện ra một điểm không, lúc ba người Minh Hà trở về Hồng Hoang, Minh Hà không hề sử dụng bất kỳ thủ đoạn cưỡng chế nào đối với Hi Hòa!

Nếu Hi Hòa hoàn toàn tự do tự tại, tại sao không về Thái Âm Tinh trước?” Nguyên Thủy Thiên Tôn bất an: “Ý của huynh là, Hi Hòa hoàn toàn tự nguyện?” “Vi huynh cảm thấy chỉ có khả năng này thôi!

Vẫn là câu nói đó, đừng hành động thiếu suy nghĩ, trước hết cứ tĩnh quan kỳ biến!” “Thiện!

Vậy cứ theo lời đại huynh!” Nói xong, hai người lại trầm mặc, mỗi người đều không biết đang mưu tính gì trong lòng.

Thái Âm Tinh.

Từ sau đại chiến Vu Yêu, Thường Hi liền ở lại đây, cách biệt với thế gian.

Sau đại chiến Vu Yêu, tỷ tỷ của nàng là Hi Hòa thân vẫn, nàng thường ngồi trước cây Nguyệt Quế thở dài, thương cảm không thôi.

Hôm nay, cũng như thường lệ, nàng ngồi bên cây Nguyệt Quế nhìn về phía trận chiến Vu Yêu năm xưa mà ngẩn ngơ.

Đột nhiên, hai tay nàng run lên, con Thỏ Ngọc trong tay trực tiếp rơi xuống đất.

Bởi vì nàng đã cảm ứng được!

Chương 197

Cảm ứng được tỷ tỷ của mình đã trở về Hồng Hoang!

Không thể nào!

Tỷ tỷ đã sớm thân vong, tại sao bây giờ lại có thể hồi sinh?

Chẳng lẽ thật sự là Minh Hà đã dùng thần thông hồi sinh nàng?

Thường Hi cảm thấy khả năng này rất lớn!

Bởi vì Minh Hà bây giờ là Thánh nhân có thực lực đứng đầu Hồng Hoang, có đủ loại thủ đoạn khó tin.

Chỉ là nụ cười vui mừng vừa nở trên môi Thường Hi lập tức cứng lại.

Bởi vì nàng phát hiện, tỷ tỷ của mình lại chỉ tùy tiện liếc nhìn Thái Âm Tinh một cái.

Tiếp đó không chút do dự đi theo Minh Hà về phía Địa Phủ.

Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Nhìn bộ dạng của tỷ tỷ hoàn toàn không giống như bị Minh Hà ép buộc, tại sao không về Thái Âm Tinh?

Chẳng lẽ đã quên mình còn có một muội muội sao?

Trong nhất thời, Thường Hi buồn bã không thôi, tâm tư u uất.

Nàng không biết, rốt cuộc có nên đến Địa Phủ một chuyến không!

...

La Phù Sơn.

Thông Thiên Giáo Chủ đang truyền thụ kiến thức trận pháp cho ba chị em Tam Tiêu đột nhiên dừng lại.

Quỳnh Tiêu oán giận: “Sư phụ!

Đang nghe hứng thú, tại sao đột nhiên lại không giảng nữa?” Bích Tiêu ngọt ngào nói: “Đúng vậy!

Sư phụ, người đừng úp mở nữa, mau giảng đi!” Thông Thiên Giáo Chủ cười khổ một tiếng, than thở: “Thánh Chủ về rồi!” “A!” Vân Tiêu kinh ngạc: “Đã đi đến sâu trong Hỗn Độn hơn năm trăm năm, Thánh Chủ cuối cùng cũng về rồi!” Quỳnh Tiêu cười hắc hắc: “Sư phụ!

Con biết người than thở gì rồi, Thánh Chủ vừa về, sau này không thể mỗi ngày nhàn nhã lười biếng được nữa!” Thông Thiên Giáo Chủ râu ria dựng đứng, giận dữ nói: “Mấy cái con quỷ lanh lợi này!

Thông Thiên ta há lại là kẻ ham ăn biếng làm sao!

Ta than thở chỉ vì Thánh Chủ lại mang về một người phụ nữ như hoa như ngọc!” “Người phụ nữ như hoa như ngọc?” Ba chị em Tam Tiêu đều trừng lớn mắt, nghi ngờ không thôi.

“Người phụ nữ mà Thánh Chủ mang về là Hi Hòa!” Thông Thiên Giáo Chủ trợn mắt nói.

“A!” Mắt của ba chị em Tam Tiêu trừng lớn hơn nữa.

Vân Tiêu nói: “Hi Hòa không phải đã sớm thần hồn câu diệt trong đại chiến Vu Yêu rồi sao?” Bích Tiêu nhún vai: “Đừng quên Thánh Chủ thủ đoạn thông thiên, La Hầu và Hồng Vân các vị Thánh Chủ đều có thể hồi sinh, hồi sinh một Hi Hòa thì có là gì!” Quỳnh Tiêu như có điều suy nghĩ nói: “Không đúng!

Sư phụ, Thánh Chủ hồi sinh Hi Hòa, Địa Phủ chúng ta chẳng phải có thêm một đại năng sao, tại sao người lại phải than thở?” Thông Thiên Giáo Chủ bực bội nói: “Sợ rằng Thánh Chủ vì tham luyến mỹ sắc của Hi Hòa mới hồi sinh nàng!” Bích Tiêu lắc đầu, quả quyết nói:

“Sư phụ!

Thánh Chủ căn bản không phải người như vậy!” “Đúng vậy!

Thánh Chủ vẫn luôn cùng Hậu Thổ Nương Nương tình cảm mặn nồng, kháng lệ tình thâm, tuyệt đối không phải là kẻ háo sắc!” Vân Tiêu chớp chớp đôi mắt to nói.

Quỳnh Tiêu mặc dù không nói, nhưng cũng gật đầu nghiêm túc, biểu thị quan điểm của mình.

Hành động của ba chị em đều bị Thông Thiên Giáo Chủ thu vào mắt.

Thông Thiên Giáo Chủ có phần bất đắc dĩ.

Xem ra ba chị em Tam Tiêu còn quá trẻ, đã bị hình tượng anh tuấn cao ráo của Minh Hà mê hoặc.

Nếu không phải Minh Hà tham luyến mỹ sắc, tại sao lại cùng Hậu Thổ Nương Nương kết thành đạo lữ?

Thông Thiên Giáo Chủ dám chắc, Minh Hà nhất định là tham luyến mỹ sắc của Hi Hòa mới hồi sinh nàng.

Nếu không, với thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ của Hi Hòa, làm thần chức của Địa Phủ còn không đủ tư cách!

Ai!

Thánh Chủ thật là!

Bây giờ trong Hồng Hoang có Thái Thượng Lão Tử và Tây phương Nhị Thánh dã tâm chưa chết, âm thầm tích lũy thực lực mong lật đổ.

Lại có uy hiếp từ Linh Mộc Đạo Nhân và những người khác từ sâu trong Hỗn Độn!

Tuyệt đối không thể để Thánh Chủ đắm chìm trong sắc đẹp!

Nếu như vậy, Hồng Hoang chắc chắn sẽ nguy hiểm!

Vì chúng sinh Hồng Hoang!

Thông Thiên Giáo Chủ ta phải đi can gián, khuyên răn Thánh Chủ một phen!

Quyết định xong, Thông Thiên Giáo Chủ trực tiếp hóa thành một luồng sáng, biến mất trong đại điện La Phù Sơn.

Ba chị em Tam Tiêu nhìn nhau.

"Sư phụ đi đâu vậy?" "Còn phải nói, chắc chắn là đến Địa Phủ rồi!" "Sư phụ đến Địa Phủ làm gì?" "Chắc chắn là đi xem Hi Hòa!

Năm xưa Hi Hòa là mỹ nhân nổi tiếng ở Hồng Hoang!

Bây giờ mỹ nhân trở về, sư phụ chắc chắn là đi hóng chuyện rồi!" "Đúng vậy!

Đừng nói nữa, thật có khả năng này!" "Sư phụ a!

Thật là cây già trổ hoa, xuân tâm manh động a!" ...

Oa Hoàng Cung.

Gần đây Nữ Oa Nương Nương khá vui vẻ, dùng thi thể Hỗn Độn Ma Thần từ Địa Phủ luyện chế được một số pháp bảo.

Phẩm giai tuy không cao, nhưng dùng lại khá thuận tay.

Đột nhiên, Nữ Oa Nương Nương mày nhíu chặt.

Nàng cảm ứng được Minh Hà không chỉ đã về Hồng Hoang, mà còn mang theo một nữ tử!

Nữ tử đó lại là Hi Hòa đã chết từ lâu!

Phát hiện này khiến Nữ Oa Nương Nương vô cùng kinh ngạc.

Minh Hà tại sao lại hồi sinh Hi Hòa, và còn mang nàng về?

Chẳng lẽ Minh Hà từ khi sinh ra đã luôn đơn phương tương tư Hi Hòa?

Bây giờ, sau đại chiến Vu Yêu, Đế Tuấn đã chết, Minh Hà lại trở thành kẻ mạnh nhất Hồng Hoang.

Cho nên hắn thấy thời cơ đã đến, mới hồi sinh Hi Hòa, sau đó cùng nàng nối lại tiền duyên?

Chẳng lẽ Minh Hà thật sự là một kẻ háo sắc?

Trong lòng Nữ Oa Nương Nương lập tức lóe lên hàng ngàn ý niệm, rối bời không thôi. ...

Địa Phủ.

Hi Hòa vừa đến đây, đối với mọi thứ trong Địa Phủ đều vô cùng tò mò.

Bởi vì lúc Hi Hòa vẫn lạc, Hậu Thổ Nương Nương chưa dùng thân hợp đạo, cả Địa Phủ cũng chưa xuất hiện.

Đến Phong Đô Đại Điện, Minh Hà bắt đầu truyền âm cho tất cả các thần chức của Địa Phủ tập trung đông đủ.

Không chỉ để mọi người biết hắn đã hồi sinh thành công La Hầu, và đưa hắn an toàn trở về.

Mà còn để thông báo cho mọi người biết Địa Phủ sắp có thêm một viên đại tướng.

Không lâu sau, tất cả các thần chức của Địa Phủ đều có mặt đầy đủ, ngay cả Đông Hoàng Thái Nhất cũng nhận lệnh của Minh Hà mà đến.

Chương 198

"Thánh Chủ về rồi!" "Thánh Chủ chắc chắn đã đưa Diêm La Vương La Hầu an toàn trở về!" "Còn phải nói, với thủ đoạn thông thiên của Thánh Chủ, làm gì có chuyện thất bại?" Một đám thần chức của Địa Phủ ồn ào thảo luận, đi vào Phong Đô Đại Điện.

Khi vừa bước vào, tất cả đều ngây người.

Đưa La Hầu an toàn trở về là sự thật!

Chỉ là tại sao bên cạnh Thánh Chủ lại đứng một tuyệt đại giai nhân quen thuộc như vậy?

Không phải là Hi Hòa sao?

Lúc này La Hầu hoàn toàn bị mọi người tự động bỏ qua.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung vào Hi Hòa.

Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác trên mặt mang theo nụ cười như có như không, ghen tị nhìn Minh Hà.

Một bộ dáng vẻ "tôi hiểu mà".

Hi Hòa vội vàng tiến lên, cung kính hành lễ với mọi người.

Mọi người tuy nghi ngờ, nhưng nể mặt Minh Hà nên cũng vội vàng đáp lễ Hi Hòa.

Chỉ có Hậu Thổ Nương Nương đứng đó mặt lạnh như băng, không hề động đậy.

Hậu Thổ Nương Nương lạnh lùng nói: "Minh Hà, rốt cuộc là chuyện gì?" Hậu Thổ Nương Nương sắp tức điên rồi.

Nếu không phải hôm nay có đông đủ các thần chức của Địa Phủ ở đây, nàng đã sớm không nhịn được mà lớn tiếng chất vấn một phen.

Mấy ngày nay nàng vẫn luôn vì hiểu lầm Minh Hà mà âm thầm áy náy không thôi.

Không ngờ, bây giờ Minh Hà lại hồi sinh Hi Hòa, và còn mang nàng về Địa Phủ.

Nếu nói Minh Hà hồi sinh Hi Hòa không phải để tăng thêm một thần chức cho Địa Phủ, Hậu Thổ một trăm lần cũng không tin.

Hi Hòa đó chỉ có thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ, làm thần chức của Địa Phủ không đủ tư cách.

Vậy chỉ có một khả năng, Minh Hà muốn tìm thêm một đạo lữ!

Bây giờ lo lắng của Hậu Thổ đột nhiên biến thành hiện thực, khiến nàng vô cùng áy náy.

Minh Hà lười biếng nói: "Bản tọa hành sự, cần gì phải giải thích với ngươi?" "Ngươi..." Hận ý trên mặt Hậu Thổ Nương Nương càng thêm đậm.

Cộng Công gãi đầu, vội vàng ghé vào tai Hậu Thổ Nương Nương khẽ khuyên: "Muội muội!

Chuyện này đừng vội!

Đợi Thánh Chủ nói rõ nguyên do sự việc rồi hãy quyết định!

Lỡ như lại giống lần trước hiểu lầm Thánh Chủ, vậy thì lúng túng lắm!" Hậu Thổ Nương Nương nghĩ kỹ lại, lời của Cộng Công cũng không phải không có lý, cứ xem Minh Hà nói gì trước đã.

Hậu Thổ Nương Nương không nói một lời, lạnh lùng nhìn Minh Hà.

Một lúc sau, Minh Hà mới thản nhiên nói: "Bản tọa đã từ trong Hỗn Độn tìm thấy thần hồn của Hi Hòa, sau đó hồi sinh nàng!

Bây giờ chức Âm Sử Mạnh Bà trong Địa Phủ tạm thời trống, bản

tọa định để Hi Hòa làm Âm Sử cho Địa Phủ chúng ta!

Chuyện này lát nữa hãy đi làm!" Không ít thần chức của Địa Phủ đều thở phào một hơi.

Họ đã tưởng Minh Hà tham luyến mỹ sắc của Hi Hòa, cho nên mới mang nàng về Địa Phủ.

Vốn dĩ nếu Minh Hà muốn Hi Hòa đảm nhiệm thần chức của Địa Phủ, họ sẽ hoài nghi Minh Hà cố ý giữ Hi Hòa lại, để sau này có thể gần gũi với nàng.

Bởi vì thực lực Chuẩn Thánh sơ kỳ hoàn toàn không có tư cách đảm nhiệm thần chức của Địa Phủ.

Bây giờ Minh Hà chỉ cho Hi Hòa chức vị Âm Sử Mạnh Bà thôi.

Mạnh Bà đó không phải là thần chức của Địa Phủ, chỉ là một Âm Sử mà thôi.

Mỗi ngày chỉ cần đứng trên cầu Nại Hà của Địa Phủ, dùng canh Mạnh Bà trong bát để xóa đi ký ức của quỷ hồn.

Công việc đơn giản, thực lực cảnh giới Chuẩn Thánh sơ kỳ hoàn toàn đủ dùng.

Như vậy, suy đoán của mọi người về mối quan hệ giữa Minh Hà và Hi Hòa lại nhạt đi vài phần.

Ngay cả Hậu Thổ Nương Nương cũng nhíu mày không thôi.

Chẳng lẽ mình thật sự đã hiểu lầm Minh Hà?

Ai!

Kệ đi!

Hi Hòa quá yêu diễm quyến rũ, sau này phải chú ý nhiều hơn!

Ở đây Hậu Thổ Nương Nương nhìn mà thấy phiền.

Nàng nói chuyện qua loa với Minh Hà vài câu rồi quay người rời đi.

Thông Thiên Giáo Chủ căn bản không tin mục đích thực sự của Minh Hà khi hồi sinh Hi Hòa chỉ là để nàng làm Âm Sử Mạnh Bà.

Hắn cảm thấy đây chẳng qua là thủ đoạn lấy lùi làm tiến của Minh Hà!

Chẳng qua là để bịt miệng Hậu Thổ Nương Nương!

Thông Thiên Giáo Chủ lúc này lòng nóng như lửa đốt, phải khuyên răn Minh Hà một phen.

Để hắn không quá đắm chìm vào sắc đẹp!

Chỉ là nhìn thái độ lạnh lùng của Minh Hà đối với Hậu Thổ lúc nãy.

Hắn lại chùn bước!

Thôi vậy!

Đợi một lát nữa tìm cơ hội khuyên can Thánh Chủ!

Đông Hoàng Thái Nhất cuối cùng cũng không nhịn được nữa, bất chấp tình thế khó xử bị Đế Giang và Cộng Công các Vu Tộc gây khó dễ, hắn đứng ra.

Hắn nói với Hi Hòa: "Tẩu tẩu!

Không ngờ Đông Hoàng ta trong đời này còn có thể gặp lại tẩu!

Ai, bây giờ đại ca không còn, vật còn người mất!" Hi Hòa mặt không đổi sắc, chỉ thờ ơ nói: "Đông Hoàng!

Người đã khuất, cả Yêu Tộc Thiên Đình cũng không còn tồn tại!

Chuyện đã qua hãy để nó qua đi!

Sau này đừng gọi ta là tẩu tẩu nữa!" Đông Hoàng Thái Nhất như

bị sét đánh, run rẩy nói: “Tại sao?

Chẳng lẽ những chuyện năm xưa tẩu đã quên hết rồi sao?” Hi Hòa mặt không biểu cảm nói: “Sau này không có Hi Hòa, chỉ có Âm Sử Mạnh Bà của Địa Phủ!” “...” Đông Hoàng Thái Nhất lùi lại mấy bước, khó tin tự lẩm bẩm: “Tại sao lại như vậy?” Một đám thần chức của Địa Phủ cũng kinh ngạc vạn phần.

Khó mà hiểu được tại sao Hi Hòa lại tuyệt tình như vậy?

Bởi vì đảm nhiệm thần chức trong Địa Phủ, không phải là bắt người ta cắt đứt liên hệ với quá khứ, làm một thần chức thanh tâm quả dục!

Giống như Thông Thiên Giáo Chủ, dù đã gia nhập Địa Phủ, vẫn thống lĩnh chúng sinh Tiệt Giáo năm xưa.

Đây đều là những chuyện được Minh Hà cho phép!

Chỉ có ánh mắt của Thông Thiên Giáo Chủ là một mảnh thanh minh.

Hắn đã nhìn thấu sự việc!

Minh Hà và Hi Hòa đó đã sớm có tình ý, phương tâm đã thuộc về nhau.

Nếu không Hi Hòa tại sao lại vội vàng cắt đứt với người của Yêu Tộc năm xưa như vậy?

Không phải là vì sợ người ta bàn tán về nàng sao!

Hi Hòa mỉm cười rạng rỡ với Minh Hà nói: “Thánh Chủ!

Dám hỏi chức vụ Âm Sử Mạnh Bà của Địa Phủ làm những gì ạ?” Hi Hòa vừa nói, vừa cung kính cúi người với Minh Hà, do hai người đứng gần nhau.

Chương 199

Thấy Hi Hòa sắp dựa vào người mình, Minh Hà vội vàng lùi lại một bước nhỏ.

Nếu không, Hi Hòa chắc chắn sẽ đâm vào lòng Minh Hà.

Minh Hà trầm giọng: "Chỉ là mỗi ngày dùng canh Mạnh Bà để các quỷ hồn trôi dạt vào Địa Phủ quên đi chuyện xưa, để họ có thể đầu thai chuyển thế!

Chức vị này làm những việc vụn vặt vô vị, để ngươi làm, có chút uổng phí tài năng!" Hi Hòa si mê nhìn Minh Hà, yếu ớt nói: "Thánh Chủ!

Không sao đâu, có thể làm việc dưới trướng Thánh Chủ, dù cho nô gia làm một Âm Binh không đáng kể, nô gia cũng cam tâm tình nguyện!" Các thần chức của Địa Phủ có mặt tại đó đều trừng lớn mắt, chấn động không thôi.

Bây giờ họ đã hiểu ra!

Nguyên lai không phải Minh Hà là kẻ háo sắc!

Mà là Hi Hòa đơn phương yêu say đắm Minh Hà!

Ngay cả Thông Thiên cũng há hốc mồm, cười khổ không thôi!

Xem ra mình đã hiểu lầm Thánh Chủ!

Nhìn bộ dạng như một fan cuồng của Hi Hòa, hận không thể dán vào người Minh Hà.

Cam tâm tình nguyện làm bất cứ điều gì cho Minh Hà!

Hoàn toàn là Hi Hòa đơn phương tình nguyện mà thôi!

Lần này đã oan cho Thánh Chủ rồi!

Thật đáng cười!

Vừa rồi còn định liều mình can gián, để Thánh Chủ đừng đắm chìm vào sắc đẹp.

Bây giờ tình hình lại vả mặt Thông Thiên!

Khoảnh khắc này Thông Thiên Giáo Chủ vô cùng may mắn.

May mà lúc nãy đã nhịn được không đi khuyên răn Minh Hà.

Nếu không đã gây ra một sự lúng túng trời lớn, Thông Thiên chắc chắn sẽ không xuống đài được!

Thật không ngờ, nguyên lai là Hi Hòa ngưỡng mộ Thánh Chủ, lại còn chủ động tỏ ra ân cần.

Mặt Thông Thiên Giáo Chủ đỏ bừng, nóng rát, có một cảm giác ghen tị lạ thường.

Tại sao Minh Hà có thể diễm ngộ không ngừng, liên tục có các mỹ nhân trong Hồng Hoang đầu hoài tống bão.

Còn Thông Thiên hắn thì không ai hỏi đến, đến nay vẫn chưa có một đạo lữ nào.

Ai!

Người so với người, tức chết người a!

"Hồng Vân, ngươi dẫn Hi Hòa đi các nơi trong Địa Phủ làm quen với hoàn cảnh trước.

Sau đó chuyện Hi Hòa đi đảm nhiệm chức Âm Sử Mạnh Bà của Địa Phủ, ngươi thay bản tọa toàn quyền xử lý!" Minh Hà nheo mắt nói.

"Vâng!

Thuộc hạ tuân theo thánh mệnh!" Hồng Vân cung kính nói.

“Vậy thuộc hạ xin cáo lui trước!” Hi Hòa lưu luyến không rời nói với Minh Hà.

Minh Hà thậm chí còn không ngẩng đầu, chỉ tùy ý phất tay với nàng.

Đợi Hồng Vân và Hi Hòa đi rồi, các thần chức của Địa Phủ có mặt mới nhiệt tình trò chuyện với La Hầu.

Đối với việc La Hầu làm sao hồi sinh và an toàn trở về Hồng Hoang, họ tự nhiên vô cùng tò mò.

La Hầu cũng không úp mở, đem những chuyện đã trải qua kể lại chi tiết cho mọi người.

Các thần chức của Địa Phủ có mặt lúc này mới hiểu ra, lần này La Hầu có thể an toàn trở về, đều là công lao của Thánh Chủ Minh Hà.

Không cần phải nói, vì chuyện này, mọi người tự nhiên đối với Minh Hà cảm kích và sùng kính không thôi.

Một lúc sau, Thông Thiên Giáo Chủ lặng lẽ đến bên cạnh Minh Hà, thần bí hỏi: “Thánh Chủ, có một chuyện thuộc hạ không biết có nên hỏi không!” Minh Hà bực bội nói: “Ta tưởng Thông Thiên là Thánh nhân thẳng thắn số một Hồng Hoang, tại sao bây giờ lại trở nên lề mề như vậy?” “Có chuyện gì, cứ nói thẳng ra!” Sắc mặt Thông Thiên Giáo Chủ đột nhiên thay đổi, trở nên đỏ bừng: “Tôi... tôi muốn hỏi về mối quan hệ giữa Thánh Chủ và Hi Hòa!” Minh Hà trợn mắt: “Ý ngươi là sao?” Thông Thiên Giáo Chủ run như cầy sấy nói: “Tôi thấy Hi Hòa đối với Thánh Chủ rất si tình, chẳng lẽ Thánh Chủ không phát hiện ra sao?” Minh Hà nhướng mày: “Từ khi nào Thông Thiên lại trở nên nhiều chuyện như vậy?

Hi Hòa có si tình với ta hay không bản tọa không biết!

Nhưng bản tọa anh tuấn bất phàm, phiêu dật phóng khoáng như

vậy, có người ngưỡng mộ dường như cũng không phải chuyện gì lớn nhỉ!?

Chẳng lẽ Thông Thiên ngươi ghen tị?" Thông Thiên Giáo Chủ ngây người.

Hắn chỉ thuận miệng hỏi thôi mà, trong miệng Minh Hà lại thành ghen tị?

Thông Thiên Giáo Chủ vội vàng xua tay phủ nhận: "Không có!

Tuyệt đối không có chuyện đó!

Thông Thiên ta đối với chuyện tình cảm nam nữ vốn không có hứng thú!" Minh Hà cũng không nói gì, chỉ nhìn Thông Thiên Giáo Chủ với vẻ mặt cười như không cười.

Nhìn đến mức Thông Thiên Giáo Chủ trong lòng phát hoảng.

Thông Thiên Giáo Chủ cuối cùng cũng không chịu nổi nữa, một lúc sau, viện cớ rời khỏi Phong Đô Đại Điện. ...

Địa Phủ, cầu Nại Hà.

Mấy ngày nay, với sự giúp đỡ của Hồng Vân, Hi Hòa đã nắm vững công việc một cách thành thạo.

Bây giờ, Hồng Vân đã đi.

Trên cây cầu Nại Hà dài hàng vạn dặm chỉ còn lại bóng hình cô đơn của một mình Hi Hòa.

Công việc của nàng rất đơn giản, đợi các quỷ hồn trôi dạt đến, đưa cho họ uống canh Mạnh Bà.

Công việc như vậy vừa vụn vặt vừa nhàm chán.

Xa xa không bằng cuộc sống nhàn tản vô lo năm xưa ở Yêu Tộc Thiên Đình.

Nhưng bây giờ Hi Hòa lại vui vẻ trong đó, một chút cũng không cảm thấy mệt mỏi.

Chỉ vì ở đây, nàng gần Minh Hà hơn một chút.

Minh Hà thỉnh thoảng triệu tập các thần chức của Địa Phủ cũng sẽ gọi nàng đến.

Chỉ cần có thể từ xa nhìn Minh Hà một cái, nàng đã mãn nguyện.

Vừa xóa đi ký ức của một quỷ hồn xong, Hi Hòa ngẩng đầu.

Bởi vì nàng cảm ứng được một khí tức quen thuộc.

"Ông!" Đột nhiên, hư không chấn động, tiên vận lượn lờ.

Hi Hòa nhíu mày, rất nhanh, trong ánh mắt kinh ngạc của nàng, chỉ thấy một bóng hình yểu điệu phiêu diêu.

Chỉ thấy người đó bước đi nhẹ nhàng, dưới chân sinh huy, tiên vận lưu chuyển.

Toàn thân còn được bao phủ bởi ánh sáng thánh khiết ôn hòa, khiến người ta cảm thấy thần thánh không thể xâm phạm.

Người đến chính là Thường Hi!

Thường Hi sau khi đáp xuống, nhìn Hi Hòa bây giờ mà ngây người.

Tỷ tỷ năm xưa của nàng mười ngón tay không dính nước xuân, bây giờ lại cung kính cúi người bưng canh Mạnh Bà, không quản ngại vất vả xóa đi ký ức cho những quỷ hồn không ngừng kéo đến.

Khóe miệng Thường Hi cong lên, đau lòng nói: "Mệt không?" Hi Hòa lắc đầu, nghiêm túc nói: "Không mệt!

Năm xưa ở Yêu Tộc Thiên Đình tuy trông có vẻ vô lo vô nghĩ, thực ra là ngồi không ăn bám!

Bây giờ ở đây, công việc ta làm tuy nhỏ bé, nhưng giúp những sinh linh đã chết chuyển thế đầu thai, ta lại cảm thấy rất có ý nghĩa!" Thường Hi than một tiếng, không nói gì.

Chương 200

Hi Hòa chớp chớp đôi mắt to linh động hỏi: "Muội muội vẫn khỏe chứ?" Thường Hi ai oán nói: "Không khỏe!

Từ sau khi tỷ tỷ thân vẫn, ta mỗi ngày ăn không ngon ngủ không yên, vẫn luôn ở trong Thái Âm Tinh không ra ngoài!

Ta tưởng cả đời này ta sẽ không bước ra khỏi Thái Âm Tinh một bước, nào ngờ hôm nay lại vì tỷ tỷ mà ra ngoài!" Hi Hòa nhàn nhạt nói: "Muội muội ngốc, đừng nghĩ nhiều nữa, bây giờ tỷ tỷ không phải đã hồi sinh rồi sao?" "Tỷ tỷ!

Cùng muội về đi!

Chúng ta cùng về Thái Âm Tinh, sống lại những ngày tháng tiêu dao khoái hoạt đó được không?

Nếu tỷ không tiện mở lời, vậy muội có thể giúp tỷ đi cầu xin Thánh Chủ!" Thường Hi tha thiết nói.

Hi Hòa lắc đầu, bình tĩnh nói: "Không!

Sau này Địa Phủ là nhà của ta!

Đã hứa với Thánh Chủ sẽ làm Âm Sử Mạnh Bà của Địa Phủ, ta tuyệt đối sẽ không bỏ dở giữa chừng, phụ lòng kỳ vọng của ngài đối với ta!" "Tỷ tỷ a!

Tại sao lại chấp mê bất ngộ như vậy!

Ở đây có gì tốt chứ!

Âm u cô tịch, mỗi ngày làm bạn với một đám yêu ma quỷ quái mặt xanh nanh vàng!

Nếu là muội, ở đây ba năm ngày thôi là sẽ phát điên!" Thường Hi

giận dữ nói.

Hi Hòa mỉm cười rạng rỡ, bình tĩnh nói: "Đây là lựa chọn của ta, cũng là mệnh số của Hi Hòa ta!" Thường Hi ngây người, cảm thấy người trước mắt vừa quen thuộc, vừa xa lạ, cho nàng một cảm giác khó tả. ...

Địa Phủ, U Minh Huyết Hải.

Minh Hà đang đả tọa luyện hóa trái tim của Hỗn Độn Ma Thần đột nhiên đứng dậy.

Hắn nhìn về phía cầu Nại Hà của Địa Phủ ở xa, thắc mắc không thôi.

Lạ thật!

Thường Hi đó đã ở trên Thái Âm Tinh mấy vạn nguyên hội, tại sao hôm nay lại đột nhiên đến cầu Nại Hà?

Chẳng lẽ là vì tỷ tỷ của nàng?

Minh Hà đoán chắc chắn là Thường Hi muốn đưa tỷ tỷ của mình về Thái Âm Tinh.

Đây là điều Minh Hà không thể dung thứ.

Dù sao để hồi sinh Thường Hi, Minh Hà đã lãng phí một cơ hội mà hệ thống ban cho để đi vào Hỗn Độn tìm kiếm thần hồn.

Đã Hi Hòa chấp nhận để Minh Hà hồi sinh nàng, vậy coi như Hi Hòa đã ký khế ước bán thân với hắn.

Muốn đi?

Vậy cũng phải hỏi xem Minh Hà có đồng ý hay không!

Minh Hà không do dự, trực tiếp thân hình lóe lên, hóa thành hồng quang lao về phía cầu Nại Hà của Địa Phủ.

Trong U Minh Huyết Hải, một cái đầu lặng lẽ ló ra.

Người này chính là Yêu tướng Huyết Hải, Đông Hoàng Thái Nhất.

Vừa rồi trong lòng hắn bỗng có một cảm giác rung động xao xuyến như cảnh xuân.

Cẩn thận cảm ứng một hồi mới phát hiện Thường Hi đã đến cầu Nại Hà ở Địa Phủ.

Chắc chắn là đến vì tẩu tẩu của nàng!

Mặc dù Đông Hoàng Thái Nhất từng luôn miệng nói với Minh Hà rằng duyên phận với Thường Hi đã hết, sẽ không nối lại tiền duyên, chỉ một lòng vì nâng cao thực lực.

Nhưng đó đều là lời nói qua loa để lừa Minh Hà.

Thực ra trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất, đối với Thường Hi vẫn còn vương vấn một tia ôn tình ngày xưa.

Đi xem sao!

Cũng coi như kết thúc một chuyện cũ, cắt đứt đi nỗi niềm khắc cốt ghi tâm trong quá khứ!

Nghĩ vậy, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đột nhiên hóa thành một luồng khói đen, lao về phía cầu Nại Hà ở Địa Phủ.

Tại Địa Phủ, khu vực Lục Đạo Luân Hồi.

Đế Giang và Cộng Công hai người đang thêm dầu thêm mắm kể lại chuyện hôm đó ở Phong Đô đại điện, Hi Hòa đã chủ động ngả vào lòng Minh Hà, sùng bái lạ thường như thế nào.

Hậu Thổ Nương Nương khe khẽ nói: "Chuyện này không liên quan đến Minh Hà đâu!

Chỉ là Hi Hòa kia không giữ phụ đạo, là kẻ lẳng lơ!".

Cộng Công lớn tiếng nói: “Muội muội!

Lời tuy như vậy, nhưng cũng tuyệt đối không thể xem nhẹ được!

Với người có thiên tư tuyệt sắc như Hi Hòa, nếu cứ lượn lờ trước mặt Thánh Chủ cả ngày, không ngừng lấy lòng, sớm muộn gì cũng có ngày Thánh Chủ không cầm lòng được mà cùng nàng ấy đầu kề tai áp, ân ái mặn nồng Đế Giang trầm ngâm nói: “Đúng vậy!

Muội muội!

Thánh Chủ là con rể của Vu tộc chúng ta, tuyệt đối không thể để con hồ ly tinh Hi Hòa kia dụ dỗ đi được!”.

Hậu Thổ Nương Nương bực bội nói: “Được rồi!

Mấy chuyện các huynh nói đều là chuyện không đâu, ta tin Minh Hà sẽ là quân tử, không làm ta thất vọng đâu!”.

Cộng Công hận rèn sắt không thành thép nói: “Ai!

Muội muội ngốc của ta ơi!

Bảo ca ca phải làm sao đây!”.

Đột nhiên, Hậu Thổ Nương Nương mạnh mẽ quay đầu về hướng cầu Nại Hà của Địa Phủ, vẻ mặt kinh ngạc.

“Sao vậy?”, Đế Giang hỏi.

Hậu Thổ Nương Nương thì thầm nói: “Thường Hi, đến cầu Nại Hà ở Địa Phủ gặp tỷ tỷ của nàng!”.

Đế Giang ánh mắt lóe lên nói: “Chuyện tốt!

Chỉ cần Thường Hi có thể đưa Hi Hòa về Thái Âm Tinh, vậy thì xác suất con rể Vu tộc ta bị Hi Hòa dụ dỗ sẽ nhỏ đi!”.

Cộng Công thúc giục: “Muội muội!

Đừng ngẩn ra đó nữa, mau đến cầu Nại Hà xem tình hình phát

triển thế nào!

Biết đâu Hi Hòa sẽ thật sự cùng Thường Hi về Thái Âm Tinh thì sao!".

Hậu Thổ Nương Nương thở dài một tiếng, cũng không nói nhiều, lập tức hóa thành một làn khói xanh, lao về phía cầu Nại Hà.

Địa Phủ, cầu Nại Hà.

Minh Hà là người đầu tiên đến nơi này.

Không lâu sau, Đông Hoàng Thái Nhất cũng đến.

Thấy Minh Hà chỉ mỉm cười nhàn nhạt với mình, Đông Hoàng Thái Nhất mới thở phào nhẹ nhõm.

Rất nhanh, Hậu Thổ Nương Nương cũng tới.

Ba người nhìn kỹ, phát hiện cái bát lớn đựng canh Mạnh Bà đã bị Thường Hi cầm trong tay.

Dường như nàng đã thay thế công việc của Hi Hòa, đang ra dáng múc canh cho những vong hồn ùn ùn kéo đến.

Một bên là Hi Hòa đang đứng với vẻ mặt cười khổ.

Thấy có người đến, Thường Hi mới lần lượt hành lễ với Minh Hà và Hậu Thổ Nương Nương.

Khi ánh mắt thoáng chạm phải ánh mắt của Đông Hoàng Thái Nhất, mặt nàng hơi ửng hồng, nhưng lời chào hỏi khách sáo lại không thể nói ra.

Chương 201

Im lặng một lát, Thường Hi lại tiếp tục công việc xóa đi ký ức của vong hồn.

Minh Hà nhìn Hi Hòa, ánh mắt lóe lên hỏi: "Hi Hòa, tại sao lại như vậy?

Chẳng lẽ muội muội nàng ghen tị nàng được phong làm Âm sứ Mạnh Bà của Địa Phủ, nên đã cướp công việc của nàng đi rồi?".

Hi Hòa cười khổ nói: "Thánh Chủ nói đùa rồi!

Muội muội của ta cứ nhất quyết bắt ta từ bỏ chức vị Âm sứ Mạnh Bà, cùng nàng trở về Thái Âm Tinh!

Chỉ là ta không đồng ý, nên nàng ấy tự nguyện làm thay ta, muốn ta đổi ý!".

Minh Hà không đổi sắc mặt hỏi: "Ồ, vậy ý nàng thế nào?

Nàng có muốn cùng muội muội về Thái Âm Tinh không?".

Hi Hòa lắc đầu, kiên định nói: "Thánh Chủ yên tâm!

Hi Hòa ta đã hứa với Thánh Chủ sẽ thường trú ở Địa Phủ để thực thi chức trách Âm sứ Mạnh Bà, thì tuyệt đối sẽ không thất hứa mà trở về Thái Âm Tinh!".

Minh Hà gật đầu, lộ ra vẻ hài lòng.

Như vậy là tốt!

Cũng không uổng công Minh Hà vất vả hồi sinh nàng!

Nếu lúc đó Hi Hòa lộ ra một tia ý định muốn cùng Thường Hi trở lại Thái Âm Tinh, Minh Hà chắc chắn sẽ cho rằng mình đã cứu một con sói mắt trắng!

Lúc này Hậu Thổ Nương Nương trong lòng lại ghen tuông.

Một Hi Hòa đã khiến nàng như gặp đại địch, đau đầu nhức óc.

Bây giờ lại thêm một Thường Hi, xem ra Thường Hi cũng chuẩn bị ăn vạ không đi rồi.

Có hai tỷ muội hoa phong hoa tuyệt đại ở lại đây.

Hậu Thổ sẽ cảm thấy như có gai trong cổ họng, một khắc cũng không yên!

Không được, tuyệt đối không thể để Thường Hi ở lại!

Nếu không Minh Hà có khả năng sẽ rơi vào cạm bẫy dịu dàng của hai tỷ muội này.

Hậu Thổ Nương Nương nhẹ nhàng nói: "Thường Hi muội muội!

Nghỉ đi!

Đừng để mệt!

Hay là muội cứ đi trước, đợi vài ngày nữa ta sẽ khuyên nhủ Hi Hòa, để nàng ấy về Thái Âm Tinh thăm muội nhiều hơn, muội thấy thế nào?".

Nghe vậy, Thường Hi đặt công việc trong tay xuống, từ từ đi đến bên cạnh Hậu Thổ Nương Nương.

Nàng cúi người nói: "Cảm tạ hảo ý của Hậu Thổ Nương Nương!

Chỉ là ta và tỷ tỷ đã xa cách quá lâu, ta không muốn tỷ ấy cứ ở đây bầu bạn với cô đơn tịch liêu, ta nhất định phải tìm cách để tỷ ấy trở về Thái Âm Tinh!".

Hậu Thổ Nương Nương không nói nữa.

Nàng biết có những chuyện chỉ nên nói đến thế là đủ.

Nếu Hậu Thổ tỏ ra quá cứng rắn, chắc chắn sẽ khiến Minh Hà

phản cảm.

“Muội muội!

Hà tất phải khổ vậy?

Mỗi người đều có lựa chọn của mình, làm Âm sứ Mạnh Bà chính là lựa chọn của ta!

Chuyện này tuyệt không phải muội nói vài ba câu là có thể khiến ta đổi ý đâu!”, Hi Hòa thở dài nói.

Thường Hi kiên quyết nói: “Ta không tin!

Bất kể thế nào, ta đều phải thử!

Ta chưa đến Hoàng Hà chưa từ bỏ ý định, dù thế nào ta cũng sẽ không thay đổi chủ ý!”.

Thường Hi quay sang Minh Hà, cười một cách quyến rũ nói: “Thánh Chủ, tiểu nữ tử có một thỉnh cầu bất quá, mong Thánh Chủ có thể đáp ứng!”.

“Chuyện gì, nói đi!”, Minh Hà lơ đãng nói.

“Cầu Thánh Chủ có thể cho phép ta tạm trú lại Địa Phủ!

Hai tỷ muội chúng ta đã xa cách vô số nguyên hội, cầu Thánh Chủ thương xót, cho chúng ta được đoàn tụ một phen!

Cho ta ở lại đạo trường của tỷ tỷ là được rồi!”, Thường Hi thành khẩn nói.

Minh Hà nhướng mày.

Hắn biết ý của Thường Hi.

Miệng thì nói là đoàn tụ với Hi Hòa một phen.

Thực chất là muốn ở lại đây lâu dài.

Có ý là Hi Hòa không về Thái Âm Tinh, thì nàng sẽ không bao giờ

đi.

Kệ đi!

Dù sao Minh Hà cũng cảm thấy Hi Hòa không thể dễ dàng bị Thường Hi lay động!

Vậy thì bán cho Thường Hi một cái nhân tình vậy!

“Bản tọa đồng ý, vậy ngươi cứ tạm thời ở lại Địa Phủ đi!”, Minh Hà thản nhiên nói.

“Tạ Thánh Chủ!”, Thường Hi cười rạng rỡ nói.

Minh Hà mở miệng nói: “Chuyện này cứ giao cho Hậu Thổ sắp xếp đi!

Bản tọa có việc phải bận.”.

Vừa định đi, Đông Hoàng Thái Nhất lại đột nhiên ấp úng nói: “Thánh...

Thánh Chủ!”.

Nhìn bộ dạng rụt rè của Đông Hoàng Thái Nhất, Minh Hà liền hiểu ra.

Tên nhóc này, không thành thật chút nào!

Miệng thì nói không thèm để ý đến Thường Hi, bây giờ xem ra là tình cũ khó quên!

Thôi được!

Bản tọa cũng không phải người vô tình, cứ chiều theo ý ngươi vậy!

Minh Hà không để tâm nói: “Ừm!

Việc này giao cho Đông Hoàng Thái Nhất đi làm đi!

Dù sao ngươi cũng quen biết Thường Hi!”.

Không lâu sau, Minh Hà và Hậu Thổ Nương Nương lần lượt rời đi.

Đông Hoàng Thái Nhất dẫn đường phía trước, Thường Hi theo sau cùng đến đạo trường của Hi Hòa.

Trên đường không ai nói lời nào, trong lòng Đông Hoàng Thái Nhất có quá nhiều điều muốn nói, nhưng không biết bắt đầu từ đâu.

Đến đạo trường của Hi Hòa.

Trong mắt Đông Hoàng Thái Nhất lóe lên một tia hồi tưởng, lẩm bẩm nói: "Thường Hi, những năm qua ở Thái Âm Tinh, nàng có khỏe không?".

"Cũng ổn!

Ta một thân một mình, ở trên Thái Âm Tinh lạnh lẽo đó cũng coi như yên tĩnh!", Thường Hi vuốt ve lọn tóc, lơ đãng nói.

Chương 202

“Những năm qua, nàng có biết ta, Đông Hoàng, đã được Thánh Chủ hồi sinh và làm Yêu tướng ở U Minh Huyết Hải không?”, Đông Hoàng Thái Nhất gãi đầu nói.

Thường Hi thờ ơ đáp: “Ta cũng mới biết mấy trăm năm trước thôi!”.

“Vậy tại sao nàng không đến thăm ta?”, Đông Hoàng Thái Nhất hỏi dồn.

Thường Hi nhẹ giọng nói: “Ta không thích môi trường của U Minh Huyết Hải, toàn mùi máu tanh, nên cũng không đến!”.

Đông Hoàng Thái Nhất đột nhiên bước lên một bước, vươn tay phải, muốn nắm lấy cánh tay ngọc của Thường Hi.

Thường Hi vội vàng rụt tay lại, tức giận nói: “Đông Hoàng, ngươi có ý gì?”.

Nội tâm Đông Hoàng Thái Nhất như bị rắn độc cắn, vô cùng tức giận.

Thường Hi ngày xưa đâu có như vậy!

Sao bây giờ lại có thái độ sợ hãi hắn như rắn rết vậy?

Đông Hoàng Thái Nhất ảo não nói: “Thường Hi, chúng ta có thể quay lại không?”.

Thường Hi không chớp mắt, dứt khoát từ chối: “Không thể!”.

“Tại sao?”, sắc mặt Đông Hoàng Thái Nhất tái mét.

Thường Hi khe khẽ nói: “Bây giờ ta không có hứng thú với chuyện tình cảm nam nữ, chỉ muốn tỷ tỷ mau chóng trở về Thái Âm Tinh!”.

“Thật sự như vậy sao?”, Đông Hoàng Thái Nhất hỏi.

Thường Hi gật đầu.

“Nếu đã như vậy, ta không làm phiền nữa, nàng cứ ở đây nghỉ ngơi đi!”, nói xong, Đông Hoàng Thái Nhất mang theo vẻ mặt đầy oán hận rời khỏi đạo trường.

Nhìn Đông Hoàng Thái Nhất đi rồi, dây thần kinh căng thẳng của Thường Hi mới thả lỏng đôi chút.

Không biết vì sao.

Nàng cảm thấy một Đông Hoàng Thái Nhất oai phong lẫm liệt, phóng khoáng bất kham ngày xưa đã tan thành mây khói cùng với Vu Yêu đại chiến rồi.

Đông Hoàng Thái Nhất vừa được hồi sinh không lâu này giống như một con rối.

Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ đâu còn một chút dáng vẻ phong lưu phóng khoáng, ngạo cốt hiên ngang ngày xưa.

Chỉ là một Yêu tướng khúm núm, hạ mình ở Địa Phủ mà thôi!

Đối với Đông Hoàng Thái Nhất bây giờ, Thường Hi một chút cũng không thích!

Mấy ngày sau, tại Địa Phủ, Phong Đô đại điện.

Toàn bộ nhân viên thần chức của Địa Phủ đều được Minh Hà triệu tập.

Thường Hi và Hi Hòa hai tỷ muội tuy không phải là nhân viên thần chức của Địa Phủ, nhưng cũng bị Minh Hà gọi đến.

Hậu Thổ Nương Nương có chút không vui, không hiểu tại sao hai người đó rõ ràng không phải là nhân viên thần chức của Địa Phủ mà Minh Hà lại cứ nhất quyết gọi đến.

Chẳng lẽ một ngày không gặp như cách ba thu, chỉ vì muốn nhìn thêm vài lần?

"Thánh Chủ, hôm nay gọi chúng ta đến đây, có chuyện gì vậy?", Thông Thiên Giáo Chủ không nhịn được lẩm bẩm.

Minh Hà đầy ẩn ý nói: "Chuyện này có liên quan đến Diêm La Vương!".

"Liên quan đến Diêm La Vương La Hầu?".

"La Hầu có thể có chuyện gì?".

"Chẳng lẽ La Hầu chết đi sống lại, Thánh Chủ muốn bày tiệc lớn ăn mừng cho hắn một phen?".

"Không đúng!

Địa Phủ chúng ta có rất nhiều đại năng chết đi sống lại, có ai được tổ chức tiệc lớn đâu?".

"Chẳng lẽ La Hầu tìm được một đạo lữ, Thánh Chủ muốn công bố tin vui trước mặt mọi người, và chủ trì đại hôn cho hắn?".

Tiếng bàn tán xôn xao hết đợt này đến đợt khác.

La Hầu không thể nhịn được nữa, mở miệng nói: "Dám hỏi Thánh Chủ, rốt cuộc là chuyện gì?

Tại sao chuyện này lại liên quan đến La Hầu ta?".

Minh Hà nhún vai nói: "Ngươi có nhớ Bản tọa từng hứa, sau khi ngươi trở về Hồng Hoang, sẽ giúp ngươi khôi phục danh tiếng không?".

La Hầu gật đầu, kinh ngạc và vui mừng nói: "Chẳng lẽ Thánh Chủ triệu tập chúng ta là vì chuyện này?".

Minh Hà cười nhạt nói: "Chính là như vậy!

Bây giờ thời cơ đã chín muồi, chính là lúc tốt để khôi phục danh tiếng cho ngươi!

Chọn ngày không bằng gặp ngày, hôm nay Bản tọa quyết định, sẽ khôi phục danh tiếng cho ngươi, minh oan cho ngươi trên khắp Hồng Hoang đại địa!".

"Giúp La Hầu khôi phục danh tiếng?", trên mặt tất cả nhân viên thần chức có mặt đều hiện ra vẻ mặt vô cùng kinh ngạc.

Minh Hà cũng không úp mở nữa, trực tiếp bình tĩnh kể hết bí mật thời viễn cổ của Hồng Hoang cho mọi người nghe.

Nội dung không ngoài việc Hồng Quân và Dương Mi là những kẻ lòng lang dạ sói, vì muốn mưu đồ thế giới Hồng Hoang sau khi Bàn Cổ khai thiên, đã lợi dụng và lừa gạt người thật thà là La Hầu.

Cho đến cuối cùng, Hồng Quân đạt được mục đích, trở thành Đạo Tổ được mọi người trong Hồng Hoang kính ngưỡng.

Còn La Hầu lại trở thành chuột chạy qua đường, trở thành người đại diện cho Ma đạo.

Đợi Minh Hà nói xong, những người bên dưới hoàn toàn chết lặng.

Bởi vì những gì Minh Hà nói quá kinh thế hãi tục, hoàn toàn lật đổ nhận thức của họ.

Họ vẫn luôn cho rằng Đạo Tổ Hồng Quân và Dương Mi đối đầu với Minh Hà là vì tranh đoạt quyền hành Hồng Hoang.

Nhưng đối với những việc Hồng Quân làm cho chúng sinh Hồng Hoang, họ vẫn khá cảm kích.

Minh Hà sớm đã đoán được họ khó có thể tin chuyện như vậy.

Hắn cũng không nói nhiều, trực tiếp dùng Viên Quang Thuật diễn

hóa trên bầu trời cảnh tượng lần đầu tiên hắn đến động phủ của Ma Viên.

Đợi mọi người xem xong, mới hiểu ra Hồng Quân và Dương Mi quả nhiên là kẻ lòng lang dạ sói, âm hiểm hèn hạ.

Ngược lại, người tốt như La Hầu lại bị hai kẻ đó hãm hại.

Trong phút chốc, cả Địa Phủ căm phẫn, phẫn nộ chửi rủa Hồng Quân và Dương Mi không ngớt.

Đợi mọi người chửi một lúc, cơn giận cũng nguôi đi gần hết, mới bắt đầu bàn về việc khôi phục danh tiếng cho La Hầu.

Thời Thần Đạo Nhân do dự nói: "Thánh Chủ!

Việc khôi phục danh dự cho La Hầu, chúng ta đương nhiên không thể chối từ!

Chỉ là Hồng Hoang rộng lớn, sinh linh đâu chỉ ức vạn vạn!

Với nhiều sinh linh như vậy, làm sao mới có thể giúp La Hầu khôi phục danh dự đây?".

Hỗn Nguyên Lão Tổ trầm giọng nói: "Thánh Chủ!

Thời Thần Đạo Nhân nói không sai!

Tuy với thần thông của Thánh nhân, việc truyền âm khắp Hồng Hoang không khó!

Nhưng nếu chỉ truyền âm cho chúng sinh Hồng Hoang, họ sẽ hoàn toàn không coi đó là chuyện gì to tát!

Quan niệm cố hữu rất khó thay đổi!".

"A!

Chuyện này khá là khó giải quyết, muốn hoàn toàn khôi phục danh tiếng cho La Hầu không dễ dàng như vậy!".

“Chuyện này khó làm a!

Không phải chuyện một sớm một chiều!”.

Chương 203

“Ai!

Chúng ta không có cách, không có nghĩa là Thánh Chủ không có cách a!”.

Nhìn đám nhân viên thần chức của Địa Phủ ồn ào, Minh Hà cau mày.

Hắn giơ cánh tay phải lên, từ từ vẫy vài cái trong không trung.

Âm thanh ồn ào huyên náo dần tan biến.

Minh Hà thuận miệng nói: “Thực ra, chuyện này cũng không khó!”.

“Thánh Chủ thật sự có cách sao?”, Thông Thiên Giáo Chủ và những người khác đồng thanh nói.

Minh Hà gật đầu, bình tĩnh nói: “Muốn hoàn toàn rửa sạch oan khuất cho La Hầu, chỉ cần thay đổi nhận thức sai lầm cố hữu của các đại năng trong Hồng Hoang là được!

Chỉ cần họ vứt bỏ quan niệm sai lầm trước đây, sau đó kể lại chuyện năm đó cho môn nhân hoặc tộc nhân!

Cứ như vậy trên làm dưới theo, sau này danh tiếng của La Hầu tự nhiên có thể khôi phục!”.

Mắt mọi người sáng lên!

Lời của Minh Hà quá có lý.

Chỉ cần các đại năng trong Hồng Hoang có nhận thức rõ ràng về oan khuất ngày xưa của La Hầu.

Thì môn nhân hoặc tộc nhân của các đại năng đó tự nhiên sẽ không

dị nghị nữa!

“Thánh Chủ anh minh!

Kế sách hay như vậy khiến chúng ta phải thán phục!”.

“A, cả Hồng Hoang này cũng chỉ có Thánh Chủ mới nghĩ ra được kế sách hay như vậy!”.

Trong lúc nhất thời, tiếng khen ngợi Minh Hà vang trời, không ngớt bên tai.

Ánh mắt Hi Hòa nhìn Minh Hà càng thêm sáng ngời.

Ngay cả Thường Hi cũng nhìn Minh Hà với ánh mắt khác xưa vài phần.

Minh Hà trầm giọng nói: “Đông Hoàng!

Đi lấy cho Bản tọa một ít truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch!

Càng nhiều càng tốt!”.

“Vâng!

Thuộc hạ tuân lệnh!”, Đông Hoàng Thái Nhất quay người rời đi.

Không lâu sau, mấy trăm cái truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch được đặt ở trung tâm đại điện.

Minh Hà tiện tay vung lên, đem những lời vừa kể cho mọi người nghe về sự tích giữa La Hầu, Hồng Quân và Dương Mi toàn bộ khắc vào truyền âm ngọc giản.

Viên Quang Thuật mà Minh Hà vừa thi triển cũng được khắc vào viên quang linh thạch.

Làm xong những việc này hắn mới mở miệng nói: “Trừ Địa Phủ của ta, gửi cho mỗi Thánh nhân trong Hồng Hoang một phần truyền

âm ngọc giản và viên quang linh thạch!

Nói với họ, chuyện này phải kể chi tiết cho môn nhân, sau khi làm xong phải ký tên lên truyền âm ngọc giản, rồi gửi về Địa Phủ của ta!

Chuyện này giao cho Âm binh Địa Phủ đi làm là được!".

"Vâng!

Chúng thần xin tuân thánh mệnh!".

Minh Hà chậm rãi nói: "Các tộc Dạ Xoa, Man tộc, La Sát, Hải tộc, U tộc, Thanh Khâu Hồ tộc, Nhân tộc, Yết La tộc và Tứ Hải Long tộc cũng phải gửi những thứ này đi!

Cũng giao cho Âm binh đi làm là được, làm xong thì để tộc trưởng ký tên!".

"Chúng thần sẽ lập tức làm theo!".

"Còn về các tán tiên đại năng Hồng Hoang như Trấn Nguyên Tử, thì để nhân viên thần chức của Địa Phủ đi làm việc này!".

"Về phần Thiên Đình, để Hậu Thổ tự mình đi một chuyến!".

Minh Hà tuần tự truyền đạt mệnh lệnh.

"Vậy Yêu tộc thì sao?", Thông Thiên Giáo Chủ hỏi.

Minh Hà cười nói: "Yêu tộc ngày xưa đã tan rã, hiện tại những đại yêu còn sống chỉ có Quỷ Xa, Bạch Trạch và những người khác.

Thống lĩnh thế lực còn sót lại của Yêu tộc!

Thế này đi, Thường Hi và Hi Hòa hai tỷ muội thay Bản tọa đi một chuyến được không?

Hai người cũng xuất thân từ Yêu tộc, tự nhiên sẽ thân cận hơn một chút!".

Hi Hòa cười tươi như hoa nói: "Thánh Chủ!

Chuyện nhỏ này Hi Hòa ta đương nhiên sẽ tự mình làm, tuyệt không làm nhục thánh mệnh!”.

Thường Hi vốn định từ chối.

Bảo Thường Hi không công đi làm việc cho Địa Phủ, có gì tốt đâu?

Nhưng ở cả Địa Phủ quá u ám buồn bực!

Sớm ra ngoài hít thở không khí!

Hơn nữa, nếu ở cùng tỷ tỷ, lại có cơ hội tiếp xúc nhiều hơn, biết đâu thật sự có thể lay động tỷ tỷ để nàng về Thái Âm Tinh thì sao!

Nghĩ đến đây, Thường Hi cũng gật đầu đồng ý.

Hậu Thổ lúc này mới hiểu, hóa ra Minh Hà gọi Thường Hi và Hi Hòa đến không phải vì tư tình.

Mà là tận dụng mọi thứ, để hai người họ làm việc cho Địa Phủ mà thôi!

Nghĩ đến đây, Hậu Thổ không khỏi ảo não vì suy nghĩ đa nghi của mình.

Ta đã lấy lòng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi a!

Không lâu sau, Minh Hà đã giao phó cặn kẽ mọi việc cho thuộc hạ.

La Hầu từ đầu đến cuối đều chứng kiến, vô cùng kích động.

Lúc này rốt cuộc không nhịn được nữa.

Hắn quỳ phục xuống đất trước Minh Hà, rất lâu không muốn đứng dậy.

“La Hầu!

Ngươi có ý gì?”, Minh Hà nhướng mày nói.

La Hầu nghẹn ngào nói: “Cảm tạ Thánh Chủ đã ban cho ta tái sinh!

Đại ân đại đức này, La Hầu ta e rằng trăm kiếp cũng khó báo đáp a!".

Minh Hà bật cười nói: "Một đại nam nhân mà khóc lóc sướt mướt còn ra thể thống gì!

Mau đứng lên đi!

Bản tọa chỉ đang thực hiện lời hứa của mình thôi, chứ không có mưu đồ gì!

Đứng dậy đi!

Nếu muốn báo ân, sau này hãy cống hiến nhiều hơn cho Địa Phủ!

Đó chính là báo đáp tốt nhất đối với ta!".

La Hầu lập tức đứng dậy lớn tiếng nói: "Thánh Chủ yên tâm!

La Hầu ta sau này nhất định sẽ ngày đêm không nghỉ, một lòng phụng sự cho Địa Phủ!".

Chương 204

Minh Hà gật đầu, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần.

Chuyện gửi truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch cho các đại năng Hồng Hoang, tự có môn nhân Địa Phủ đi làm.

Thủ Dương Sơn, Bát Cảnh Cung.

Vẫn như thường lệ, Nguyên Thủy Thiên Tôn vẫn mặt dày, chiếm tổ chim khách, hoàn toàn coi Bát Cảnh Cung là đạo trường của mình!

Một ngày nọ, có một yêu binh phụng mệnh Minh Hà đem truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch đến cho Thái Thượng Lão Tử và Nguyên Thủy Thiên Tôn.

Lúc yêu binh còn ở đó, Nguyên Thủy Thiên Tôn tươi cười niềm nở, thái độ hạ rất thấp.

Đợi yêu binh đi rồi, Nguyên Thủy Thiên Tôn mới chửi ầm lên: "Chết tiệt!

Cũng không biết Minh Hà cả ngày gây chuyện gì nữa!

Vì một La Hầu mà có cần phải làm rùm beng cả Hồng Hoang như vậy không?".

"Đáng ghét!

Xiển giáo của ta bây giờ chẳng qua mới thu được mấy đệ tử tu vi Chân Tiên, có cần phải dặn dò bọn chúng một phen, lật lại vụ án cho La Hầu không?

Càng khiến người ta phẫn nộ hơn, Minh Hà lại còn bắt ta sau khi làm xong phải ký tên lên truyền âm ngọc giản!?

Đây không phải là uy hiếp sao?

Đạo Tổ Hồng Quân ngày xưa cũng không hề kiêu ngạo như vậy!”.

Nguyên Thủy Thiên Tôn phẫn hận nói xong, trực tiếp ném mạnh truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch xuống đất.

Thái Thượng Lão Tử giật nảy mình, vội vàng nhặt truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch lên.

May mà truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch không phải vật tầm thường.

Vẫn còn nguyên vẹn.

Thái Thượng Lão Tử cẩn thận đặt truyền âm ngọc giản và viên quang linh thạch lên án thư bên cạnh, rồi mới trầm giọng nói: “Nhị đệ!

Đây không phải chuyện nhỏ!

Tuyệt đối không thể vì chuyện này mà chọc giận Minh Hà!

Hắn bắt chúng ta ký tên, thì chúng ta cứ ký tên!

Chẳng qua là để thu phục lòng người mà thôi!

Chúng ta cứ giả vờ đồng ý, tùy tiện ký tên cho qua chuyện là được!”.

“Ai!”, Nguyên Thủy Thiên Tôn thở dài nói: “Thôi vậy!

Cánh tay không thể bẻ được đùi, ta bán cho Minh Hà một cái mặt mũi vậy!”.

Sau khi suy nghĩ một lát, hắn liền hóa thành một luồng ánh sáng bay về phía U Minh Huyết Hải.

Cầu Nại Hà, một ngày nọ Thường Hi cảm thấy khá nhàm chán, cũng cùng Hi Hòa đến cầu Nại Hà.

Lúc này, toàn bộ Địa Phủ dị tượng xuất hiện liên tục, cảnh tượng

hạo kiếp như ngày tận thế cũng khiến hai tỷ muội Thường Hi và Hi Hòa kinh hãi không thôi.

Ngẩng đầu nhìn lên, họ phát hiện lúc này, vô lượng linh khí từ khắp nơi trong Hồng Hoang đang không ngừng tuôn về phía Địa Phủ.

Trong đó, bầu trời phía trên gần đạo trường của Minh Hà nhất, vô số tiên thiên linh khí tụ tập đan xen, đã hóa thành một biển linh khí.

Vô số nhân viên thần chức của Địa Phủ sớm đã không nhịn được, đều ăn ý bay lên bầu trời phía trên đạo trường của Minh Hà.

Họ tiến vào biển linh khí đó, toàn tâm toàn ý tu luyện!

Trên bầu trời đạo trường của Minh Hà, vô số thần lôi đánh xuống, cương phong gào thét, ngàn vạn loại pháp tắc chi lực đầy màu sắc biến ảo đan xen oanh nhiễu, tựa như cầu vồng vạn sắc, điểm tô cho đạo trường của Minh Hà thêm phần lộng lẫy vạn phần.

"Không thể nào?

Sao lại thế này?", gương mặt xinh đẹp của Thường Hi tái nhợt, kinh hãi nói.

Đôi mắt đẹp của Hi Hòa nhìn về hướng đạo trường của Minh Hà, vui mừng khôn xiết nói: "Nhất định là Thánh Chủ đang đột phá!

Cả Hồng Hoang này cũng chỉ có Thánh Chủ đột phá mới có thể tạo ra động tĩnh kinh thiên động địa như vậy!".

Thường Hi nuốt nước bọt, sợ hãi nói: "Không thể nào!

Ta chưa từng thấy ai trong Hồng Hoang đột phá mà có uy thế như vậy!".

Hi Hòa trừng mắt nói: "Muội muội!

Thánh Chủ không phải người thường!

Sao có thể so sánh sự đột phá của những người khác trong Hồng Hoang với Thánh Chủ được!”.

Thường Hi càng kinh ngạc hơn: “Tỷ tỷ không phải nói bây giờ Minh Hà là Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tam Trọng Thiên sao!

Nếu vậy, đâu có dễ dàng đột phá như thế!”.

Đôi mắt đẹp của Hi Hòa long lanh: “Muội muội!

Năng lực của Thánh Chủ, không phải hạng người như chúng ta có thể đoán được!”.

Thường Hi lập tức hóa đá, ngây ngẩn như một con rối gỗ không ai ngó ngàng.

Bản thân nàng là Chuẩn Thánh sơ kỳ.

Đương nhiên biết độ khó khi đột phá một tiểu cảnh giới.

Ở Chuẩn Thánh sơ kỳ có thể bị kẹt lại mấy nguyên hội!

Muốn đột phá một tiểu cảnh giới có thể nói là vô cùng gian nan!

Minh Hà từ động phủ của Hỗn Độn Ma Viên về mới được bao lâu?

Chẳng phải mới vỏn vẹn mấy trăm năm thôi sao, lại sắp đột phá một cảnh giới nữa?

Tốc độ tu luyện của Minh Hà quả thực khủng bố như vậy!

“Muội muội!

Đi!

Chuyện lớn như vậy ở Địa Phủ, chúng ta sao có thể bỏ lỡ!”.

Nói xong, Hi Hòa cũng không quan tâm muội muội có đồng ý hay không, trực tiếp vươn tay ngọc, nắm chặt lấy Thường Hi.

Kéo theo Thường Hi lao về phía đạo trường của Minh Hà!

“Ầm ầm ầm!”.

Minh Hà đã đột phá đến giai đoạn quan trọng nhất.

Chỉ thấy thần lôi và cương phong trên chín tầng trời càng thêm cuồng bạo.

Tựa như Minh Hà là một dị số không được thiên địa Hồng Hoang dung nạp.

Cương phong và thần lôi đan xen, phát ra tiếng gầm giận dữ làm chấn động lòng người, trút xuống toàn bộ Địa Phủ!

Minh Hà hoàn toàn không bị ảnh hưởng, ngay cả mắt cũng không mở.

Lượng tiên thiên linh khí hắn hấp thu đã đạt đến một mức độ cực kỳ khủng khiếp.

Toàn thân Minh Hà khí huyết cuộn trào, tứ chi bách hài phun ra từng luồng sức mạnh mới sinh, cùng lúc đó tinh khí thần của Minh Hà cũng xảy ra biến hóa kinh thiên động địa!

“Phù!”.

Minh Hà thở ra một hơi dài, hơi thở lại biến thành một trận sấm sét và cuồng phong còn mạnh mẽ bá đạo hơn cả những thứ trên chín tầng trời.

Thổi tan toàn bộ thần lôi và cương phong đang cuộn trào không ngớt trên chín tầng trời!

Toàn bộ người của Địa Phủ toàn thân run rẩy không ngớt như bị thần lôi đánh trúng.

Chương 205

Cũng quá đáng sợ rồi đi?

Một hơi thở mà lại có thể diễn hóa thành sấm sét và cuồng phong, xua tan toàn bộ thần lôi và cương phong trên chín tầng trời!

Thực lực của Minh Hà bây giờ rốt cuộc đã đạt đến mức độ khủng bố nào!

"Ầm ầm ầm!".

Không lâu sau, thần lôi và cương phong trên bầu trời đều tan biến, biển linh khí xung quanh động phủ của Minh Hà cũng rút đi như thủy triều.

Địa Phủ lại khôi phục trạng thái yên tĩnh, u ám như ngày xưa.

Đôi mắt Minh Hà từ từ mở ra, từ đôi mắt hắn bắn ra ba đạo pháp tắc chi lực là Liệt chi pháp tắc, Thực chi pháp tắc và Viêm chi pháp tắc.

Trong phút chốc, toàn bộ hư không trong tầm mắt Minh Hà bị phân liệt thành vô số không gian đứt gãy, tiếp đó bị viêm hỏa thiêu đốt, cuối cùng bị ăn mòn thành tro bụi.

May mà Hồng Hoang Thiên Đạo có năng lực tự phục hồi cực mạnh, chỉ trong mấy hơi thở, toàn bộ hư không đã được phục hồi trong sáng.

Toàn thân Minh Hà càng tỏa ra uy áp khủng bố như Thượng cổ Tiên thiên Hỗn Độn Ma Thần.

Giống như một Man Hoang Ma Thần ngủ say vạn ngàn năm, giáng lâm từ nơi sâu thẳm của Hỗn Độn tuyên cổ vĩnh hằng, khiến người ta cảm thấy tim đập mạnh, run rẩy!

Không còn nghi ngờ gì nữa, Minh Hà bây giờ đã từ Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tam Trọng Thiên đột phá lên cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên.

Thực lực càng có sự tăng tiến kinh thiên động địa!

Trong đạo trường, Minh Hà đứng dậy.

"Không ngờ ta mang tâm lý con bạc, định dùng Bàn Cổ tinh huyết làm mồi, đồng thời luyện hóa trái tim của Liệt Hủy Ma Thần, Thực Nghê Ma Thần và Viêm Ly Ma Thần, để mong có thể đẩy nhanh tiến độ luyện hóa!".

"Không ngờ, lại khiến cho căn cước cũng xảy ra biến đổi, nâng căn cước lên trình độ Trung đẳng Hỗn Độn Ma Thần!".

"Càng không ngờ lại một hơi đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Vô Cực Đại La Kim Tiên Tứ Trọng Thiên!".

"Hôm nay đúng là tam hỷ lâm môn a!".

Sau khi đột phá thành công, Minh Hà kinh hỉ vạn phần lẩm bẩm một mình.

Cảm nhận được uy lực cuồn cuộn, mênh mông vô tận trong cơ thể, Minh Hà cũng có cảm giác vững chãi hơn một chút.

Ngày sau muốn đi sâu vào Hỗn Độn một chuyến, tìm Cuồng Thí Ma Thần thì khó tránh khỏi phải tranh đấu với một số Hỗn Độn Ma Thần ẩn náu nơi sâu trong Hỗn Độn!

Bây giờ thực lực của Minh Hà đã mạnh hơn trước một chút, cũng có thêm tự tin!

Đột nhiên, Minh Hà cảm ứng được xung quanh đạo trường dường như ồn ào hơn trước không ít.

Hắn dùng thần niệm bao phủ toàn bộ bên ngoài đạo trường.

Phát hiện bên ngoài đạo trường lại đông nghẹt người.

Dường như toàn bộ người của Địa Phủ đều đã đến!

Bất kể là nhân viên thần chức của Địa Phủ hay là âm binh âm tướng Địa Phủ.

Toàn bộ đều đến!

Thậm chí Minh Hà còn phát hiện Thông Thiên Giáo Chủ, Hồng Vân, La Hầu và những người khác đang ngồi xếp bằng lơ lửng trên động phủ, lại đang ngồi thiền tu luyện!

Minh Hà không khỏi cau mày!

Sao lại thế này?

Chẳng lẽ động tĩnh lúc đột phá quá lớn?

Những môn nhân Địa Phủ này đều rảnh rỗi đến phát chán, đến xem kịch sao?

Minh Hà tâm niệm vừa động, đột nhiên biến mất khỏi đạo trường của mình.

Trong nháy mắt, hắn đã xuất hiện ngay bên ngoài đạo trường!

Hậu Thổ Nương Nương là người đầu tiên chào đón, cười rạng rỡ nói: "Chàng lại đột phá rồi?".

Đến cửa Đâu Suất Cung, Hạo Thiên bị hai đồng tử xinh xắn như ngọc chặn lại.

Hai đồng tử này chính là đồng tử thân cận của Thái Thượng Lão Quân ở Đâu Suất Cung.

Đồng tử áo đỏ hếch mũi lên trời nói: "Làm gì?

Lão gia nhà ta đang luyện đan!".

Đồng tử áo xanh vẻ mặt ngạo mạn nói: "Ngươi có biết lão gia nhà

ta luyện đan gì không?

Đó là Cửu Chuyển Hồn Đan!

Yêu hầu nhà ngươi mà xông vào, nếu làm phiền lão gia nhà ta, khiến luyện đan thất bại, ngươi đền nổi không?".

Sắc mặt Hạo Thiên lập tức tái mét!

Chỉ là hai đồng tử bên cạnh Thái Thượng Lão Quân thôi, sao dám trưng ra bộ mặt khó coi cho Hạo Thiên xem.

Hạo Thiên lạnh lùng nói: "Các ngươi có biết ta là ai không?".

Đồng tử áo xanh bực bội nói: "Biết!

Chẳng phải là Hạo Thiên sao!".

"Nếu đã biết ta là ai, còn không cho ta vào!", Hạo Thiên tức giận quát.

Đồng tử áo đỏ chế giễu: "Hạo Thiên thì sao chứ?

Đây là Đâu Suất Cung của ta, không có lệnh của lão gia nhà ta, ai cũng không được vào!".

Đồng tử áo xanh còn lười để ý đến Hạo Thiên, nhắm mắt lại bắt đầu dưỡng thần.

Tuy Hạo Thiên là chủ của Thiên Đình, nhưng chỉ là một con rối mà thôi!

Thuộc hạ toàn một đám ô hợp, cái gọi là Ngọc Đế ở Hồng Hoang chẳng qua là một trò cười!

Nếu không phải Thái Thượng Lão Tử lệnh cho hai đạo đồng ở lại trông coi Đâu Suất Cung, hai đồng tử này căn bản sẽ không ở đây.

Nếu không nghe lão gia nhà mình nói muốn mưu đồ khí vận của Thiên Đình, hai đồng tử mới cực kỳ không tình nguyện ở lại!

Lão gia của họ là cảnh giới Thánh nhân, một Hạo Thiên cảnh giới Chuẩn Thánh nho nhỏ mà dám ở đây ra oai Ngọc Đế sao?

Bọn họ căn bản không ăn cái bộ kia!

Giờ khắc này, Hạo Thiên tức đến nổ phổi!

Thái Thượng Lão Quân kia không nghe lệnh cũng không nghe triệu thì thôi đi.

Tốt xấu gì cũng phải cho Hạo Thiên ta một chút mặt mũi chứ!

Đặt hai đồng tử ở đây làm chó giữ cửa là có ý gì?

Cố ý làm khó Hạo Thiên ta sao?

Sắc mặt Hạo Thiên u ám, phẫn nộ nói: "Tránh ra!

Ta có chuyện quan trọng muốn thương nghị với Thái Thượng!

Chuyện này có liên quan đến an nguy của thiên địa Hồng Hoang!

Nếu Hồng Hoang có bất trắc gì, các ngươi gánh nổi không?".

Đồng tử áo xanh mở mắt ra, khinh bỉ nói: "Hồng Hoang bị hủy diệt thì liên quan gì đến ta?

Ta chỉ biết lúc lão gia luyện đan thì người ngoài không được vào!".

Đồng tử áo đỏ nghiêm giọng nói: "Hả?

Chẳng lẽ ngươi muốn xông vào?

Bắt nạt Bát Cảnh Cung ta không có người sao?".

Chương 206

Vừa nghe ba chữ Bát Cảnh Cung, Hạo Thiên lập tức mềm nhũn.

Đó là Thái Thượng Lão Tử a!

Vạn vạn lần không thể chọc vào!

Không còn cách nào, Hạo Thiên chỉ đành trưng ra bộ mặt hòa nhã hỏi: "Dám hỏi Thái Thượng luyện đan cần bao lâu mới xong?".

Đồng tử áo xanh khinh thường nói: "Bây giờ đang là giai đoạn cuối của việc luyện đan rồi!

Ít thì một ngày, nhiều thì ba ngày!".

Sau một hồi đấu tranh nội tâm dữ dội, Hạo Thiên im lặng đứng trước cửa Đâu Suất Cung chờ đợi.

Một ngày đã trôi qua.

Hạo Thiên dần trở nên sốt ruột bất an, đi đi lại lại trước cửa Đâu Suất Cung.

Mấy lần định xông thẳng vào Đâu Suất Cung, đều bị hai bộ mặt lạnh lùng quát lui.

Sau một ngày rưỡi, Hạo Thiên cuối cùng không nhịn được nữa, hét lớn về phía Đâu Suất Cung: "Thái Thượng!

Mong ngài mau ra gặp ta!

Thiên địa Hồng Hoang nguy rồi!".

Hai đồng tử tức giận trừng mắt nhìn Hạo Thiên, đang định phát tác thì.

Cửa lớn Đâu Suất Cung lại không gió mà tự động, từ từ mở ra.

Thái Thượng Lão Quân bước ra!

Thấy gương mặt tái mét của Hạo Thiên, Thái Thượng Lão Quân ngạc nhiên nói: "Hạo Thiên!

Lão quan ta vừa rồi đang luyện đan, thực sự xin lỗi!

Ngươi ở đây bao lâu rồi?".

Hạo Thiên phẫn hận nói: "Đã đợi một ngày rưỡi!".

"Tại sao không vào thẳng?", Thái Thượng Lão Quân biết rõ mà vẫn hỏi.

Hạo Thiên tức giận nói: "Không phải hai...".

Thái Thượng Lão Quân lập tức ngắt lời Hạo Thiên, cười ha hả nói: "Chuyện phiếm đừng nhắc nữa!

Ta thấy ngươi sắc mặt hoảng hốt, chắc chắn có chuyện quan trọng muốn bàn với ta!

Mau vào trong nói chuyện đi!".

Vốn Hạo Thiên tưởng Thái Thượng Lão Quân hoàn toàn bị hai tên đồng tử cáo mượn oai hùm vô liêm sỉ kia lừa gạt.

Vừa rồi một lòng muốn mách tội với Thái Thượng Lão Quân.

Để ngài trừng phạt hai đồng tử, cho mình hả giận một phen.

Bây giờ lời chưa kịp nói ra đã bị Thái Thượng Lão Quân lập tức ngắt lời!

Trong phút chốc Hạo Thiên đã hiểu, Thái Thượng Lão Quân và hai đồng tử kia hoàn toàn là cá mè một lứa!

Thượng bất chính hạ tắc loạn!

Đúng là một lão tặc đạo mạo!

Hạo Thiên thầm chửi trong lòng.

Bề ngoài lại không hề có biểu hiện gì mà bước vào trong Đâu Suất Cung.

Vào trong Đâu Suất Cung, Hạo Thiên không hề ngửi thấy một chút mùi thuốc đan hay khói lửa nào.

Sắc mặt hắn càng đen hơn!

Luyện đan vào thời khắc quan trọng, không thể gặp Hạo Thiên.

Hoàn toàn là một lời nói dối!

Thái Thượng Lão Quân không đơn thuần là không muốn gặp hắn!

Tức đến run người!

Đây là cảm giác thực sự của Hạo Thiên lúc này!

Thái Thượng Lão Quân hoàn toàn ra vẻ thản nhiên, nhìn Hạo Thiên nhàn nhạt nói: "Hạo Thiên, ngươi bình thường không đến Đâu Suất Cung của ta, tại sao hôm nay lại vội vàng như vậy?

Rốt cuộc có đại sự gì?

Không phải là chuyện của Thiên Đình chứ?

Nếu là chuyện của Thiên Đình thì đừng tìm ta!

Ta tuy ở trong Thiên Đình, nhưng chỉ là một người nhàn tản mà thôi!".

Hạo Thiên suýt chút nữa tức đến hộc máu.

Hóa ra Thái Thượng Lão Quân từ chối cho Hạo Thiên vào, là vì sợ Thiên Đình có chuyện không giải quyết được phiền đến ngài!

Thánh nhân?

Chẳng phải đều là hạng người tâm cơ sâu nặng sao!

Mặc dù trong lòng chửi rủa không ngớt, Hạo Thiên vẫn tươi cười nói: "Thánh nhân nói đùa rồi!

Mấy chuyện vặt vãnh trong Thiên Đình của ta sao dám làm phiền thánh giá?

Hôm nay đến đây là bất đắc dĩ!

Bởi vì Hồng Hoang có nguy cơ bị hủy diệt!

Ta không thể không đến đây cầu cứu a!".

Thái Thượng Lão Quân ngạc nhiên nói: "Hồng Hoang có nguy cơ bị hủy diệt?

Chuyện nguy hiểm đáng sợ như vậy có thật không, kể kỹ nghe xem!".

Hạo Thiên không do dự, kể hết chuyện mình gặp phải vòng xoáy màu đen trên bầu trời Tử Tiêu Cung cũng như chuyện về Hỗn Độn Ma Thần cho Thái Thượng Lão Quân nghe.

Trong lòng Thái Thượng Lão Quân lại dấy lên sóng to gió lớn.

Lại có một Hỗn Độn Ma Thần đến từ nơi sâu trong Hỗn Độn?

Đây là chuyện chưa từng có!

Kể từ khi Bàn Cổ khai thiên diễn hóa Hồng Hoang, Hỗn Độn Ma Thần đối với sinh linh Hồng Hoang chẳng qua chỉ là truyền thuyết thời thượng cổ hoang dã.

Trừ lần trước ở Địa Phủ đòi thi thể Hỗn Độn Ma Thần mới có thể gợi lên một chút ký ức của sinh linh Hồng Hoang về Hỗn Độn Ma Thần.

Những lúc khác, căn bản không có ai nghĩ sẽ có Hỗn Độn Ma Thần tấn công Hồng Hoang!

Suy nghĩ trong lòng một hồi, Thái Thượng Lão Quân giả vờ bình tĩnh nói: "Hạo Thiên, chuyện này Bần đạo đã biết!

Ngươi về đi!

Ta tự sẽ liên lạc với các Thánh nhân khác để giải quyết vấn đề này!

Về chuyện Hỗn Độn Ma Thần, nhớ kỹ không được để người khác biết!

Nếu không sẽ gây ra chấn động cho Hồng Hoang!".

"Yên tâm đi!

Lời của Thánh nhân, Hạo Thiên ta nhất định sẽ ghi nhớ!

Nếu đã như vậy, vậy ta đi trước!".